R. 3876

IOANNIS AB IMOLA, CAESAREI PONTIFICIIQVE IVRIS

longè consultissimi, Commentarij insignes & docti in libros Clementinarum scholijs etiam Ioannis à Folpertis illustrati: nunc iam accuratius ac fidelius, quàm anteà castigati & excusi.

del Colegio Mr y Rl Univ.d de S.ta

Index prætereà rerum, verborum & sententiarum singularium totius corporis, cũ copiosus, tum fidelis.

DE LA LIBRERIA
DEL REAL COLEGIO MAYOR
Reunido de Santa Cruz, y Santa Catalina.
Æ. 3.º C. 70 N. 1.º

LVGDVNI,
Apud Hæredes Iacobi Giuntæ.
1551

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
SEVILLA

R. 3876

IOANNIS AB IMOLA, CAESAREI PONTIFICIIQVE IVRIS

longè consultissimi, Commentarij insignes & docti in libros Clementinarij scholijs etiam Ioannis à Folpertis illustrati: nunc iam accuratius ac fidelius, quàm anteà castigati & excusi.

del Colegio Mr y Al. Univ.l de S.ta

Index præterea rerum, verborum & sententiarum singularium totius corporis, cũ copiosus, tum fidelis.

DE LA LIBRERIA
DEL REAL COLEGIO MAYOR
Reunido de Santa Cruz, y Santa Catalina.
Æ. 3.º C. 70 N. 1.º

LVGDVNI,
Apud Hæredes Iacobi Giuntæ.
1551

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA

Appellationibus. fo.72.
Baptismo. fo.122.
Causa pos.ꝛ proprietatis. fo.55.
Concessione prebende. fo.86.
Censibus. fo.118.
Celebratione missarum. fo.120.
Consanguinitate ꝛ affinitate. fo.125.
Dolo ꝛ contumacia. fo.57.
Decimis. fo.102.
Electione ꝛ electi potestate. fo.13.
Etate ꝛ qualitate. fo.33.
Exceptionibus. fo.66.
Excessibus prelatorum. fo.136.
Foro competenti. fo.53.
Hereticis. fo.128.
Homicidio. fo.132.
In integrum restitutione. fo.48.
Judicijs. fo.50.
Jureiurando. fo.64.
Jure patronatus. fo.114.
Immunitate ecclesiarum. fo.124.
Judeis ꝛ sarracenis. fo.127.
Magistris. fo.126.
Officio vicarij. fo.37.
Officio delegati. fo.39.
Officio ordinarij. fo.41.
Probationibus. fo.62.
Prebendis ꝛ dignitatibus. fo.80.
Priuilegijs. fo.137.
Penis. fo.141.
Procuratoribus. fo.42.
Penitentijs ꝛ remissionibus. fo.144.
Rescriptis. fo.2.
Renunciatione. fo.30.
Restitutione in integrum. fo.48.
Rebus ecclesie non alienandis. fo.88.
Rerum permutatione. fo.91.
Regularibus ꝛ transeuntibus ad religio. fo.104.
Religiosis domibus. fo.112.
Reliquijs ꝛ veneratione sanctorum. fo.123.
Supplenda negligentia prelatorum. fo.32.
Sequestratione possessionis ꝛ fructuum. fo.101.
Sententia ꝛ re iudicata. fo.67.
Sepulturis. fo.94.
Statu monachorum. fo.107.
Sententia excommunicationis. fo.146.
Testibus. fo.63.
Testamentis. fo.93.
Ut lite pendente. fo.59.
Vita ꝛ honestate clericorum. fo.78.
Usuris. fo.133.
Verborum significatione. fo.149.

¶Elegantissima ac Aurea Cōmentaria eminentissimi Juris vtriusq; Interpretis dñi Joannis de Imo. super clementinis cū vtilissimis additionibus suis locis appositis feliciter incipiunt.

¶De rescriptis. Rubrica.

1 ☞ Actor ꝛ reus si sunt eiusdem diocesis oportet q; actor impetret in diocesi de qua sunt.

a ¶An sit dignitatis nomē. ad de ter. i. c. ū. extra de iudic. ꝛ ibi pano. i. ū. notabi. no. qō abbates veniūt appellatiōe platorū vltra. eū de hoc ē ter. in c. phibem⁹. de cēsi. ꝛ vīō fely. in. d. c. i pri. vltra quē. adō q; ēt priorat⁹ quētualis ē dignitas alias non. gl. cī cle. ī pncipalis. ī vbo. quētuale. ī. eo. Itē no. ad p̄dicta qō abbatia nō est excellēs dignitas ſ; potius iudicat in nūero iferiorū dignitatuꝫ. ita no. abba. i. c. p tuas el. i. in. ū. col. p. gl. ibi iuncto text. extra ō simo. ad q; tñ dictū vide ter. in. c. si qs de in ceps. xvi. q. vij.

b ¶Ali⁹. De dictiōe ali⁹ vide p bar. ꝛ aler. in l. si fugitiui. C. ō ser. fu. ter. iū ctagl. i. l. pe. C. q admitti. ꝛ ibi Jaſo. barba. in ꝛſi. ī cip. ni fallor i. ū. vo. aler. i ꝛſ. xxxiiij. vo. j. barb. ꝛſi. xxj. īci. ſ clare. are. i. d. l. pe. barb. ꝛſi. xxvij. inci. ſcripſit bellissime i. j. vo. Jaſ. i. l. si vn⁹. i pri. i. v. co. ff. ō pac. fel. in. c. iter ceteras. co. vi. de rescri. aret. i. c. cū nō ab hoīe. i. v. nota b. ō in di. fely. in. c. ad audiētiā. el. ū. i j. col. de rescri. aler. ꝛſ. l. xx. co. i. ſſ. nec ob. i. j. vo. aler. ꝛſi. xij. col. pe. circa ſi. vol. ū. vbi pōt ō dictiōe quis alia alerā. cōſi. cxix. c. ū. vo. ū. aler. ꝛſil. ccij. ū. vol. ū. Jaſ. in. l. ij. ſ. iurari. co.

2 Abbates pro membris subiectis agere possunt ꝛ appellare.

3 Abbates vocantur hi qui p̄sident regularibus ꝛ quando habent membra subiecta vocantur patres abbates.

4 Abbas est potius nomen solicitudinis ꝛ oneris quam honoris.

5 Et an sit nomen dignitatis.

6 Religiosorum appellatione veniunt abbates.

7 Dictio alius quandoq; implicat ꝛ quādoq; non.

8 Gubernatorum appellatione comprehenduntur priores.

9 Abbas pōt habere loca subiecta que non sunt de mēsa ꝛ etiam loca ad mensam deputata sicut epūs.

10 Vexare verbum sumitur pro vexatione iudiciali.

11 Presumpserit verbum notat vexationem ꝛ attētationem contra ius.

11 Interesse ꝛ expensa differūt: videtur tamē idem esse interesse ꝛ damnum.

12 Juder potest quis esse in accessorio expensarum licet non sit iuder in principali.

13 Locus subiecti pro quo impetratur magis attenditur quam locus superioris.

14 Causa immediata magis inspici dz quā mediata.

15 Verba ista: nō valet processus vel irritus sit processus in ducunt nullitatem processus ipso iure.

16 Locorum verbum significat vnitatem ad loca.

17 Administrator appellatione qd cōprehendatur.

18 Dignitas si vacet an debeatur expectanti administrationem.

19 Religiosi p̄sidentes q nō sunt abbates q dicātur.

20 Exteſio legis quāq; fit vltra intentionē statuentis.

21 Dictum in vno non videtur in alio negatum.

22 Pena odiosa quāq; extēdit ex idētitate rationis.

23 Canonicus qui nullum ius habet in re pro qua agitan possit constituere procuratorem ante litis contestationem.

24 Locus cedentis an attendat an vero cessionarij.

25 Clemētina abbates de rescript. an habeat locū in delegatis legator. ꝛ qd in inferioribus ordinarijs.

26 Clementina abbates de rescrip. non habet locum in literis gratiosis: sed in contentiosis.

27 Compensatio contra creditorem agentem nomine inferioris loci an possit obiici pro debito domus superioris.

28 Obediētiarij an cēdiu manu tenent in obediētiarijs possint agere pro locis illis ꝛ illa defendere.

29 Loca de mēsa an habeant specialē gubernationē.

30 Londēnari non debet quis in expensis vel interesse ex sola impetratione rescripti nisi sequatur veratio vel conventio.

13 Litere nulle possunt ex expresso cōsensu partium ratificari.

3 ¶†Po. primo q; p̄sidentes regularibus vocātur abbates. ꝛ qui habent mēbra subiecta vocantur patres abbates. ꝛ aliqui priores. de regu. c. ſi Quis aūt possint in abbates sumi habetur de eta. ꝛ quali. c. i.

4 † Aduerte tamen qō dicit Landinus qō nomen Abbas est potius solicitudinis ꝛ oneris cēs honoris, de quo de eta. ꝛ quali. tuā. Jenzelinus cōtra dicens q; est honoris nō oneris. hoc verū olim. hodie secus. de eta. ꝛ quali. c. i. ¶Vel intelligit̄ simpliciter q; non est ordinis. qr nō numeratur inter ordines, de quibus in proemio. vi. alle. xxi. dist. cleros. pro hoc etiā qr est dignitas vt statim dicam. Jo. de ligna. dicit qō Landinus non negauit fore nomen dignitatis. sed q; est potius oneris si plus habeat oneris cēs honoris qō est verū facit. xl. dist.

a an omnia. xiij. dist. nerui. a ¶† Et an sit dignita-
5 tis nomen. vide in cle. attēdentes. ſ. verum. de sta. mo. ꝛ in. c. indēnitatibus. ſ. verū. de electio. in. vi. vbi dicit q; sic. ꝛ hoc tenet Bosti. in. c. tuā. pro hoc qr est prealijs honorandus. de sta. mo. cum ad monasterium. ver. Abbas. ꝛ olim etiam regularis in minoribus existens poterat assumi in Abbatem. xvi. q. i. legi. hodie debet esse sacerdos. de sup. neg. prela. c. i. de ipsorum scientia qualis in eis requira-
6 tur vide de elec. cum in cunctis. ¶† No. secundo ex implicatiuo alij qō appellatione religiosorum comprehenduntur Abbates. dicit tamen glo. hic qō non semper hec dictio implicat. de quo rescri. sedes. ꝛ in aut. ex testa. C. de colla. ꝛ etiaz per Jac. de bel. in auc. vt defuncti seu funera ſ. i. colla. v, ꝛ
7 hic per dominum Jo. and. ꝛ cōcludit post † Jac.
b de bel. qō dictio alius b non implicat vbi precedit vel sequitur materia extranea vel diuersa prorsus, sed vbi precedit similis in substantia vel qualitate vel accidente vel participāte simul in ratione vel iure ita q; potest simul coaptari tūc implicat. alle.
8 l. quoties. ff. de rebus dubijs. ¶† No. appellatione gubernatorū cōprehendi priores ꝛ quoscunq; alios administratores etiam habentes ius nō nudam potestatē administrandi. Et no. de hoc ver.
9 gubernator. ¶† Not. q; abbas potest habere loca subiecta que non sunt de mensa. ꝛ etiam loca ad mensam deputata sicut episcopus. ¶Et no. q; repugnare videtur locum esse de mēsa ꝛ habere specialem administratorem, de quo ſ. de excel. prelat. frequens, in glo. not. Imo. ꝛ per hoc videtur q; si episcopus vel abbas talem locum confert in titulum eum separare videtur a mensa. ſDutat tamen do. Anto. q; collatio talis non preiudicet successori ita q; abdicet locum a mensa nisi hoc faceret ex causa ſm eum intelligo ꝛ cum solēnitate debita. ꝛ sic licet interim licite teneat non tñ habebit titulum cum non possit habere titulum temporalem. c
10 vij. q. i. temporis. cū ibi no. ¶† No. de verbo verc xare qr sumitur pro vexatione iudiciali c vide de so
11 ro competēti. si diligenti. ¶† No. de ver. p̄sumpserit. qr notat vexationem ꝛ attentationem contra ius. Item no. aliud interesse aliud expensa. vide de iniur. in nostra. videtur tamen idē interesse ꝛ dānum vt patet hic iuncto. c. ſi. ſ. eo. ꝛ hoc in glo.
12 antepenu. ¶† No. qō possibile est quem non esse iudicem in principali: ꝛ tamē posse iudicare in accessorio expensarum. Ad idem de rescrip. c. ſi. cum ibi no. ꝛ. c. super literis. ꝛ eo. titto. dispendia. in. vi.
13 ¶† No. vltimo q; in pōderāda dioce. quo ad tractum debitum non attenditur persona impetrantis licet locus cuius ratiōe impetratur ꝛ cui actionis substantia queritur. ꝛ cui queritur cōmodum. ꝛ non cui querimonia exercitiū. ꝛ sic magis attēditur locus subiectus pro quo impetratur cēs lo-
14 cus superioris ipetrātis. ¶† Ex quo no. q; magis inspici dz causa imediata cēs mediata. vide de bonis. de cetero. Itē no. q; prior superior pōt agere p loco subiecto. facit de succes. ab intest. cū dilect⁹. et
15 de prescri. auditis. ¶† No. ar. pro ꝛ cōtra qō hec verba non valet processus vel irritus sit processus in ducūt nullitatē processus ipso iure. ¶Circa primam partē quero an locū habeat cle. quecūq; sint subiecta loca inferiora. dicit ſDar. q; sic. siue subiecta taliter qō prelatus possit ad nutū ēs fit po-

ij. circa me. ff. de iureiu. aler. consi. xxxi. col. pe. cir. pri. vol. v. vbi ō dictione qui busue alijs ꝛ ſi. Alexā. lxxxvij. co. j. in ſi. volu. v.

rius perpetuus ⁊ necessarius administrator. An aũt vtrobiq; ꝓferatur superior in exercitio actionis tractat hic. ℣Dau.de quo plene ô restituti.spolia.olim causam.de iudi.cũ deputati.⁊ per hoc patet qô procedit cle. siue locus sit immediate subiectus superiori impetrãti siue mediate qô tenet ẽt
16 Bul. ꝛc. ¶Secũdo quero an dispositio cle.ꝓcedat in quolibet loco qualiscunq; sit locus. Buli. videtur sentire qô non.ponderat enim literã que dicit locorũ q; verbũ significat vnitatẽ ad loca. de verb.sig.c.cũ in partibus.⁊.ff.de verb.sig.l.pupillus.§.territoriũ.vnde cõcludit q; oportet q; locus sit talis qô personas ibidem degẽtes ad se trahat vtaccessorias ls persone alie sint digniores rebus. l.in pecudũ.ff.de vsu. Jenze.cõtra dicẽs loca sumi non tm̃ ꝓ locis magnis ls etiã ꝓ paruis ⁊ simplicibus:qz generaliter sequitur ibi ꝛc.de priuile. qz circa.⁊ qz etiã eadem est ratio.de cõsir. vti cum dilecta.cũ cõcor. Idem Ber.⁊ Jo.delig.do.Ant. concordat opi.qz si locus est talis qui habitu sit capax iuris administrãdi: ⁊ fieri queritur substantia actionis que eius nomine est exercẽda locõ habet cle. Si vero locus sit talis in quo nõ cadit habitus administrationis vt qz est particularis vel singularis rei:⁊ tunc non habet locũ cle. qz non est capax substãtie actionis.⁊ sic cessat ratio cle. Et per hoc dicit q; si locus ad mensam spectãs esset vinea vel nemus vel tale simile q; cõsueuit dari ad firmã.de excel.prela.clemen. imo haberet locũ cle. qz tales non cõsueuerunt habere speciales administrato-
17 res.de excel.prela.cle.i. ¶Tertio ꝛo quid cõprehendat appellatione administratorũ.dicit Bul. q; est verbũ latum cõprehendens quodcunq; officiũ ⁊ prioratus qui qñq; est dignitas.⁊.qñ per electionẽ assumitur.de prebẽ.niſi.⁊.j.cle.proxima ꝛc. ¶Quarto quero de ratione dubitandi ⁊ decidendi. dic q; ratio dubitandi fuit qz videbatur debere inspici in ponderanda dioce. personã habentem exercitiũ actionis.⁊ maxime in loco de mensa qui non habet specialẽ administratorem quasi tãgeret ius principale ⁊ vtilitatem locorum a quibus talia pẽdent tanq; a capite.ff.de relig.⁊ sumpt.fu.l.cum diuersis.ff.de pecu.l.peculiũ.§.ñ.⁊ ratio decidẽdi contrarium fuit ꝑm Buli.qz per alium cõsequeretur q; per se conseqi nõ posset.ar.l.ij.§.i.ff.de admi.re.ad ci.perti.⁊ vt restringeretur fraus que fieri posset.de qua in gl.ꝑm Jenze.⁊ Buli.⁊ qz inspici ⁊ attendi ꝺz potius cã immediata q; mediata.⁊ plus habitus ⁊ substantia actionis cuius nomine ꝺz fieri intentio q; exercitiũ ⁊ vtilitas ⁊ qz vbi locus est de mensa ipse superior ꝓ illo vicem obti
18 net spãlẽ administratoris in illo ideo ꝛc. ¶ ⁊ Vltimo istũ ter.inducit Bul.in ar.ad questionẽ vtrũ expectãtia administrationem debeatur dignitas si vacet.videt q; sic.qz hic appellatione administrationis cõprehenditur beneficium ⁊ prioratus qui quandoq; est dignitas.de prebẽ.niſi.vnde videtur q; illi debeatur niſi esset episcopatus vel p electionis viam ad illam assumeretur.de prebẽ.c.ſi. ⁊ eo.tit.cum in illis.in.vi.ꝓo hoc.qz nomine administrationis comprehẽditur quilibet administrator etiam Archi. quem constat esse in dignitate.iuxta no.de prebẽ.de multa.ꝓbatur.j.qõ.iij. saluator.⁊ ꝛz Bul. Jenze.contra quia non debebitur dignitas. sed simpler administratio mouetur per.c.ñ.de prebẽ.⁊ eo.tit.qz sepe.in.vi.⁊ qz in beneficialibus strictissime ꝺz fieri interpretatio.de prebẽ.Quis.in.vi.⁊.c.cum in illis.⁊.c. cui de nõ. facit q; no.de rescrip.postulasti. idem Joã.de lig. per eadem rationes do.Ant.hoc idem tenet nisi ratione adiuncti aliter declaret.vt qz litere essent expectantes ad abbatiam vel aliã administrationem.ar.de rescri.sedes.vel niſi dicerentur ad pẽ
19 sidentiam administrationis qz hec verba sonant dignitatẽ.de verbo.sig. quãuis facit quod not.de prebẽ.de multa.⁊ de cle.non resi. quia non nulli. ¶Bl.secunda fuit expedita in notabi.⁊ similiter glo.iij.⁊ expõne ꝺum dicit positionẽ.i.relationem ꝛc. ¶ ⁊ Clenio ad gl.in verbo presidẽtes que querit qui sint isti alij religiosi presidẽtes alij qui non sunt abbates. Respondet gl.q; multi. vnde ponit ex amplã de magistro crucigerorũ qui ꝺz magister ⁊ non abbas. Itẽ in priore in ordine camaldulensium ⁊ in ministro in ordine minorũ põt etiã poni in generali ordine ꝓdicatorũ.j.de sepult.dudũ.§. statuimus.⁊ de verb.signi.exiui ad fi.⁊ quomodo
a cũq; nominẽtur tales ꝓsidentes siue vt superiores siue vt ꝓceptores.de iudi.cum deputati.siue aliter non est vis.⁊ ideo notãter dixit litera quibuslibet administrationibus.facit de ver.sig.q̃uis. ª ⁊.j.q. iij.saluator. ¶Demũ gl.in ver.⁊ late quer it an litera ista ꝓcedat siue tales presidẽtes sint plati ordinũ vt sunt predicti de quibus proxime. siue sint plati monasteriorũ habentiũ mẽbra subiecta vt est videre in prelato nouãtulani monasterij ⁊ põpo siani ⁊ similiũ. Rndet q; sic, qz late debet intelligi litera vt procedat in oĩbus ꝓdictis ex quo simpliciter loquitur.ar.decre.qz circa.de primi.⁊ cũ concor.ꝛc. ¶Tertio querit eadẽ gl.in ver.⁊ licet nõ intellexerit an locum habeat dispositio cle.in ꝓsidentibus capitulis prouincialibus monachorũ de quibus in.c.ea que.⁊ in ca.in fing. de sta.mo. Rndet gl.q; nõ putat auctores ꝺz retalis de talibus intellexisse.qz tales nõ impetrãt ꝓ.quinciemonasterijs nec consueuerunt impetrare.dicit tm̃ qõ fi daret q; quoquomodo possent impetrare ꝓ illis q; tunc locum haberet in illis dispositio cle.qz eadẽ esset ratio.ergo ꝛc.ar.de confir.vti vel inuti.
b cũ dilecta. istam glo.signanter do.Ant.† ex qua
20 colligit q; aliquãdo fit extensio legis vltra intẽtionem statuentis specifice ad id qõ si statuẽti ꝓpositum fuisset statuisset similiter subsistente patrate rationis: qz adest tunc mẽs generalis licet non specifica ⁊ appellatur hec extẽsio per parietatẽ rationis.hoc tẽperat esse verũ niſi essemus in materia exorbitanti a iure cõmuni. qz in illa non fieret talis extensio cũ ꝺz fieri restrictio ad verba ⁊ mẽtem ex verbis sumptam specifice nõ ad istam ꝑticulam attento potissime.qz illud qõ est ex mente ista gñali nõ est exorbitans.⁊ ꝑm hoc dicit intelligendã nois ⁊ rei.§.verbũ.ex.l.pupillus.ff. de ver. sign.q̃ dicit q; id qõ est ex mente legis ô esse ipsa lege.qz
c procedit ⁊ intelligi debet quãdo ex mente specifica nõ quando ex generali tracta per rationis idẽtitatem. ⁊ ꝑm predicta dicit esse intelligẽdam glo. in.c.i.de tẽp.ordi.in.vi.⁊ si qs aliter intellexisset, dicit illã male dicere. Et per hoc dicit patere ratione quare in exorbitantibus nõ fit extẽsio per identitatem rationis qz sunt stricte intelligenda ⁊ referẽda ad mentẽ specifice sumptam ex verbis. hoc est quod aliter dicere cõsueuit recolende memorie dñs ⁊ preceptor meus.do. Fran.de rampo.⁊ alias dixi vobis in.c.postq̃.de elec.lib.vi.⁊ in.o.c. j.de tẽpo.ordi. quod in exorbitantibus licitum est procedere ⁊ arguere ex mente compẽbẽsiua non extensiua. Ratio qz prima colligitur ex verbis,secunda ex sola idẽtitate rationis. de quo latius dicam.in cle.i.j. tit.i.ꝛc. ¶Ultimo glo.eadẽ in versiculo.⁊ licet de religiosis.queritan quod hic dicitur de religiosis habentibus loca subiecta ꝓcedat in secularibus prelatis fi habeant loca subiecta in aliena dioneſi.dicit q; sic.per idẽtitatem rationis. ideo auctor hic expẽsit de religiosis qz magis frequentabatur.non qz non vellet idẽ esse in seculari
21 bus prelatis.† Ex hac glo.no.do.Ant.q; dictum in vno non videtur in alio negatũ.qñ ratione maioris frequẽtationis id quod est dictum fuerit expressum nõ vt aliud notaretur diuersum in exẽplo ad tacitũ.⁊ sic dicit limitãdum.c.nonne.de prescmp. vnde aũt surrexit hec frequẽtatio magis in religiosis. dicit Buli. quod ex eo qõ religiosi frequentius habẽt loca in dioceſi.diuersis quam secularis. Item ꝑm Jenze.quia multi citius ꝺant religiosis quam secularibus.allega.xij.q.ij.pontifices. ⁊ de test.requisiti.facit.l.nam ad ea.ff. de legi. Et per ꝓdicta dicit ¶Dau.qõ si episcopus vel alius secularis prelatus habet ecclesiam in alia dioceſi spectantem ad sui collationem.⁊ velit agere ꝓ ipsius possessione quod locum habet cle. quia eadem est ratio. Nec ob. verbum aliũ quia non semper implicat vt dicit glo.⁊ dixi notãdo. Idem te
22 net Jenze. mouetur quia † pena odiosa quando ꝺz extendi

a ¶Quãuis.ad de gl.in.c.ñ.de consue.libr.vi. in glo.ij.

b ¶Istã gl.adõ ter.in.l.titi°.§. luci°. ff.de lib. ⁊ posthu.⁊ ibi no.pau. de ca. ⁊ aler.gl.notabile.i.l.tale pactũ.§.ñ.⁊ gl.ñ. ff.de pact.⁊ ibi vide Jas. qẽt allegat Jmo. hic adõ ẽt ter. l.l.cũ res.i ꝑn. ff.de leg.j.quẽ alleg. Jas.in.l. filiuſſ.§. diui.i ix.co.ff.õ leg.j. adõ ẽt aler.cõ ſi.xxiij.col.pe. in.ij.vo.alexã.

a ¶In penis. Adde fely.in c.translato.in v.⁊.vi.colũ.de a
2ſti. Jas.in.§. ſequẽs.i.ij. co. iſti.de act. vbi ꝛz q; imo ſi pe nalib° est licita extẽſio per text. in.c.i. §. porro. q̃ ſu.p. cã bñfi.annit.⁊ ibi ꝛz Bal.dicẽs illũ ter. eẽ meliorẽ ô compone iurif. viõ plene p Jas.i §.ex maleficijs ſup glo.in ver. iudiciũ.instit. de acti.⁊ Jas. in.§.triplũ. in iij.col.eo.tit.⁊ Alexã.in cõſi. criij.circa fin. volu.ij.vide ẽt Bar. in.l.ij.§. exercit°. ff. de inſa.¶Dau.de ca.i.l.bona fi des. ff. depo. Jaſo.in.l.ſi qs id qõ .in. viij. col.ff.de iurif. om.in.Jas.plene in.l.ñ.i pe. col.ff. de i ius vo.l.neq;.ad de.p iſta opi. bñfacere rõnẽ affignatã p gl. j.in.o.l.neq;.q̃ militat etiã in canonico . ergo ꝛc.⁊ ad istã conclusionem Jmo.de plato babes gl. in.c. qz eps.v.q. iij. q̃ affignat rõnem inter platũ ⁊ tutorẽ eadẽ opi.ꝛz.alex. in.o.l.neq;. et ibi dicit q; est cõis.⁊ etiã po
24 nit qd i rectoribus bosꝑitaliũ. Et cõmen datarijs ecclesiarum.

b ¶Interdum. adde q; istud nõ est incõueniens q; actionis subsistãtia fit penes vnus ⁊ exercitiũ penes aliũ vt no. in.l.ij.ff.soluto matrimonio.

c ¶Ad cui? interpretationẽ. Adde beneficere regulã q; ler iterpretãs ꝺz intelligi ꝑz l. iterpretatã. vt.§.pe.i quiſ. ô ſi.ante dota. instr. na.ad q̃ regulaz Aler. in cõſi. xiij.co. v.in ſi. ⁊ colũ. ſeq. in.ij.vol.

extẽditur ex rationis idẽtitate.l.ſi postulauerit.§. ratio.ff.de adult.⁊.ff.de eden.l.quedã.§. nummularios.⁊ de elec.ſi posti.§.ſi.in.vi.⁊ de offi.vica.c. j. Nec ob.ꝑm eũ de elec.c.statutũ.in.vi. qz ibi nõ impeditur extensio propter solã penalitatem.sed qz est exorbitans a iure. Item ꝑm eum potest dici qõ ibi non est eadem ratio qz diutius vacarent collegiate q̃ alie cũ facilius diffidentiãt collegia q̃ ordinarius.de concel.preben.qz diuersitatem ⁊ ꝛz ordinarius habeat esse cum capitulo facilius tamen capitulũ cũ eo consentiet q̃ ipse cum eo inter pares consueuit esse inuidia ꝑm zen. ¶Not. bene hoc dictũ si esset verum sed non est verum ⁊ eum reprobat do.Ant. hic dicens q; est cõtra regulam in penis. ª de reg.iur.in.vi.⁊ de pe.di.i.§. pe.⁊.l.ſi de interpretatione.ff.de pe.nõ ob.§.ratio qz ibi non est extensio . Item nec.c.ſi postq̃ qz illo casu fit extẽſio propter communitatem ⁊ purificationem extremorum.vt ibi dicit glo.fin. q̃ non est alibi.⁊ quia participant extrema de eodem fine.vt no.gl.ſi.in.c.i.de postula.prela.in.vi. respondẽdo ad contrarium.c.cũ in cũctis. ℣Preterea ista dicit potest ibi extensio iuris. Item nõ ob.predictis qõ dictũ est hãc cle.⁊ extẽdi ⁊ tamẽ est penalis. Nam inquantũ ponit nullitatem processus nõ est penalis proꝑie.vt no. Jo.an.de ele. c.ſi.li.vi.in.§.cõtrariũ sentit Jo. an.in.c.dilpẽdia.de rescri.in.vi. Item nec inquantum dicit de expensis qz non proꝑie dicitur pena cum cõprehẽdat interesse aduerse partis:de materia pleni videbitur.in cle.i.j.tit.i. ¶Reuertendo ad materiã decre. querit ℣Dau. quid si nõ est prelat° superior ls alius de capitulo superioris ecclesie qui agit p iure administrationis inferioris ecclesie vt ꝓ re cuperatione alicuius rei male alienate q; potest. vij.q.ij.nõ liceat. de test. cum olim ꝑm eũ. Aduerte ante q̃ respõdeam nota bene hoc dictuz ℣Dau. qz extendit iura p̃alle. que loquũtur in canonicis illius ecclesie cuius res est male alienata ad ca
b nonicos superioris ecclesie habẽtis ecclesiã subiectam qõ est bene notandum scõm do.Anto. dicit ℣Dau.ad questionẽ q; putat idem esse ac si prelat° ageret. qz agit nomine ecclesie.⁊ quia loco prelati agit eius negligentiã supplẽdo ergo sic.arg.regule is q̃ in ius. de reg. iur. li. vi.⁊ vt li. pẽ.c. ecclesia.ij. hinc est qõ contra talem ſnia lata tenet ⁊ piudicat ecclesie nec tractatur per prelatũ vel pcuratorẽ prelati vel capituli niſi doceatur de collusione. ꝓ̃o predictis facit qõ talis potest etiã ante lit. conte. procuratorem constituere: vt no. Spec. in tit. de procu. §. ratione quoq;. ver. quid si canonicus ꝑm ℣Dau. q; no. bene ꝑm do. ℣Dau. † qz mirabile videtur q; canonicus qui nullus ius habet in re ꝓ qua agit possit cõstituere procuratorem ante lit. contest. tamen videtur q; non possit sicut nec tutor. C. de procu. l. neq;. tamen dubium nõ est in prelato quin habeat aliquod ius ꝓpium in ad
23 ministratione. qz fructus suos. facit qõ nota. C. de bo. mat. l.i. Quid de patrono ecclesiastico vel secularj qui agit ꝓ re ꝰ ecclesie sue ſiteꝫ aliena dioceſi. dicit ℣Dau. q; locum habet cle. eadem rõne vt si põderetur locus ecclesie patronate nõ loc° patroni. Dicit putat do. Ant. si tutor ageret nõe pupilli vel curatoris nomine adulti vel ciuitas ꝓ alio quo castro vel vnus mercator ꝓ alio quo ꝓpositio in alia prouincia ad merces administrãdas itẽ
24 q; actio sibi competeret. Idẽ de similib°. ¶ ⁊ Sz iurta p̃dicta querit do. Ant. ecce q; aliquis cessit alteri iura sua:an ponderando loco impetrãdi iudicem delegatũ attenditur locus cedentis an locus cessionarij cũ causa immediata potius inspici debet q̃ mediata. vt.ꝛ. dixi notãdo . putat ipse salua melioꝛi deliberatiõe q; si cessio facta fuit ad
c commodum ⁊ vtilitatem cedentis vt quia facta fuit ꝓ vtilitate debiti. ⁊ tunc attẽditur locus cedentis per banc cle. contrario. Si vero fit ad commodũ cessionarij vt qz animo donandi sibi cedit. ⁊ tunc. si cessionarius intentat directam nomine cedentis idem. C. de procura. qui stipiendia. cum ibi not.⁊.l.i. C. de actio.⁊ obliga. Si vero intentat vtilem nomine ꝓprio. ⁊ tunc cum ista iura considerant in ponderãdo loco personas trahi inuitas putat q; attendetur locus cessionarij. facit qõ no.ꝰ.eo.c.ñ.⁊ per Lynum post Jacobum de are. C. de procuratoribus.l. ñ. vbi dicit q; reus nõ potest petere vt cedẽs se ꝓsentet vel vt legatio ꝓsona quando cessio facta ad cõmoduꝫ cessionarij. Idẽ but rigarius.in.l.ij.§.finautẽ. vbi glo. tangit. C. de iura. calũ. Nec ob. q; exceptio que obstat cedẽti obstet cessionario. l. apud celsum. §. de actor. ⁊.§.ſi cum licẽtia. de do. excep. qz hec exceptio est mere personalis ideo nõ ob. sicut dicemus de exceptione excommunicationis. licet ibi ℣y. dixerit contrarium. de quo.ꝰ. de iure pa.c.j.in.vi.⁊ de re.iu.ſi quis in ius eo.li.⁊ similiter non obst. q; gens vtili tenetur defendere cedentem. qz illud quando opponitur exceptio in rẽ seu realis vt ibi no. hec vero est exceptio personalis vt ꝓdixi ꝛc. ¶Glo. occasione querit quid ſi causaz ꝓpriam vel capitis cui ꝓest ꝓlatus vult agere ⁊ ꝓ illa impetrare rescriptum delegationis an habebitur consideratio ad mẽbrũ. dicit q; non per lrãm a cõtrario dum dicit occasionẽ prioratuũ ꝛc. ¶Exẽplificat ℣Dau. quãdo agit causam ecclesie superioris vt qz agit de iure subiectionis q̃ habet ecclesia superioꝛ in inferiores. qz attẽditur locus superioris. quãdo aũt dicatur nõe suo agere exẽpli
cat. ſi ꝓ iniuria illata ꝑsone subiecte ⁊ in loco subiecto habitanti nõe suo agit qõ põt iuxta not. de suc. ab intest. c. ſi. de ꝓba. ls. de pe. c. ij. facit. l. ij. in ſi. ff. de iniu. ⁊ questio ibi de patre ⁊ filio dicit. Hec oĩa reprobat Ber. per lrãz istã nec occasionẽ ꝛc. qz causa prioratuũ de mẽsa est ꝓprie ꝓlati sup̃ioris ecclesie nihilominus attẽditur locus subiect° in tractu. Sed certe melioꝛ est opi. ℣Dau. nec ob. ver. nec occasiõe qz ibi spectat ꝓcipaliter ad mẽsam ⁊ in cõsequẽtiã ad ꝓlatũ cũ in exẽptis. ℣Dau. q̃ ꝓcipaliter agit de iure ꝓlati incidẽter de ei b
re inferioꝛ. Jo. de lig. ꝛz glo. do. Ant. cõcludit ꝓ veritate huius passus q; b interdũ materia est talis q; ex ea nec actiõis subsistãtia nec exercitiũ nec cõmoditas actiue vel passiue transfertur ad supioꝛem.⁊ tũc indubitanter ꝓcedit cle. nõ ex aliꝰ viri bus eius qz hoc casu nõ logtur sed ex virib°.c.ſta tutũ.§.cũ aũt. Exẽplum ſi ageretur de obligatiõe ꝑsonali cõtracta ex facto administratoꝛ taliter q; locus specialis nõ obligaret ꝑm no.de elec. quere lam. Interdũ actionis subsistãtia ⁊ exercitiũ ⁊ eius cõmoditas ꝛpetit superioꝛi administratoꝛi ⁊ tũc nõ ꝓcedit cle. vt dixit glo.⁊ ℣Dau.ſ. Interdũ actiõis subsistãtia remanet penes inferioꝛẽ locũ. Exercitiũ vero ⁊ actionis cõmoditas transfert in superioꝛẽ ⁊ tunc locũ habebit cle. in ver. nec occasione. Idẽ ſi actionis subsistãtia ⁊ cõmodũ remanet penes inferioꝛem locũ. sed exercitiũ ⁊ actionis cõmoditas trãsfert in superioꝛẽ ⁊ tunc locũ habet cle. in ver. nec occasione. idẽ ſi actionis subsistãtia ⁊ cõmodũ remanet penes inferioꝛẽ. ꝛz exercitiũ tm̃ trãsfit ad supioꝛẽ. vt in.i.ñ. cle. Interdũ actionis subsistãtia scinditur seu multiplicat numero.⁊ vna trãfit ad c
aliam.⁊ tũc ſi transit cum eius vtilitate ⁊ exercitio attendit locus eius cui est q̃ſtavt dixi in cedẽte ⁊ cessionario qñ cessio est facta ad ꝙmodũ cessionarij qõ intellige qñ intentat vtilẽ nõe suo sec° ſi di rectam nõe cedẽtis ⁊ originarij q̃rentis . vt dixi. Si vero in aliũ trãſerat vtilis in subsistãtia ⁊ quo ad exercitiũ cõmoditas tm̃ remanet penes illũ q; originarie q̃ſuit.⁊ tũc attendit locus originarie q̃rentis. vt dixi.ſ. in cessione facta ad cõmodum ce
25 dentis ꝛc. ¶ ⁊ Blo. legatorũ querit quid in delegatis legatorum vel sedis apostolice. dicit idẽ vt in.§.in nullo decre. statutum. ¶Demũ q̃rit quid in inferioribus ordinarijs. dicit q; locũ nõ habet
c cle. qz nec in illis �roclocũ decre. statutũ c, ad cuius interpretationẽ hec cle. venit. ſ. locũ ꝰ decre. vt litigãtes, de offi. ordi. in. vi. Sed an ꝓcedat in q̃buscũq; lris ꝑ quas delegatus impetret dic q; sic. vñ ꝓcedit in forma ea que de bonis dare cõsueuit ꝓ reuocatione bonorũ male alienatorũ. de qua

de re.eccle.non alie.episcopi.Ité in forma cóque stus vel alias simplici ad lites.Ité in literis ad beneficia si ex eis sit iurisditio cótentiosa exercéda. ⁊ sic conteditur super exceptione de nouo apposita vt sepe fit iuxta not.de except. pastoralis. ℣m
26 Bul.zēze.vero dicit q cle.† Nō habet locū in literis gratiosis. [a] sed in cōtentiosis sicut ⁊ decretalis statutum.quā hec interpretatur. Item q non prefigitur ordo executioni.vt no.de ꝓsump.dudū. ⁊ in cle.j.de offi.dele.do. Ant.o.dicit q non vidit cōgruū exemplū qualiter possit adaptare ad terminos cle.ideo ei nō placet opi.zēze.⁊c. ¶Cōclu de quo ad qualitates requisitas in ꝑsona delegatorum locum habet decre.statutum.§.i.etiā in executoribꝫ gratiarū quo ad tractū vltra dietā. Idē si vtantur via iurisditionali assumendo partes iudicis ⁊ imputet sibi pars que non confideratur doc posse vnire.s.q ipsam viam assumet qō potest ℣m no.in cle.j.de offi.dele.secus si assumat partes executorum per no.in.§.in nullo.in.c.statutum.ℨ.eo. in.vi. ¶Slo.conuenire querit ꝓo intellectu litere.Ecce qō ego bonoñ.ꝓo membro bonoñ. volo conuenire ꝓlatum maiorem. cuius membrū est subiectū diocesi aretine.an potero impetrare bonoñ.Respondet gl.ponderandum esse literā que dicit cōuenire per quod patet q loquit in actore ⁊ non in reo.⁊ per hoc dicit q in casu proposito cum conuenitur vt reus superior mēbri nō debet attendi locus mēbri.sed ipsius superioris qui cōuenitur.ideo non bonoñ.sed areti.debet impetrari iudex vel in loco illi.primo.j.dietaz ℣m decre. statutum.§.cum autē.ℨ.eod.lib.vj. Mouetur glo. primo q hec litera vt dixit loquit ī actore hoc est qñ superior agit nō in reo hoc est qñ conuenitur. Item q in fauorē reoꝝ est inductum q singatur idē administrator membri ⁊ suus superior. ideo in eorū lesionem retorqueri non debet. de reg.iu.qō ob grām.cū zcor. qō esset in casu ꝓposito si aliud diceremus. ergo ⁊c. ¶Fatetur tamen glo.quod priorem ꝓpositum immediate mēbro bene possum bonoñ.conuenire ⁊ contra illum ibi impetrare iudicem delegatum per.§. cum vero. in decre. statutum. ¶Ultimo dicit q predicta procedunt posito q etiam in realibus ponderetur locus domicilij de quo no.in ꝓallegat.§.cum vero.in glo. olim dicebamus vt dixi ibi.⁊ ratio quia eadez est ratio que in personali.⁊ ideo non habet locū cle. in reo vt dictū est.ergo ⁊c. Et ꝑdicta decidit do. Ant.super hac scripta per Docto.hic per doctrinam glo. ¶Slo.coram quibus querit quare litera hoc exprimit de personis coraz quibus possint conueniri membra cōsiderato q de illis non erat dubium. sed solum de loco, qz demum coram iudicibus competentibus poterat fieri conuentio. Respōdet quod ideo forte expressit de personis vt det intelligere qō sicut impetrat̄ a prioze loci potuisset recusari.poterat etiam recusari si fit impetratus per maiorem ordinis.facit quod not.de offi.deleg.insinuante ⁊c. ¶Secundo querit glo. vlterius in ver.hoc scias. Ecce q prior dom̄ seu mēbri est excommunicatus ita quod possit illius virtute repelli ab agendo.an eodem modo potest repelli superior agens ꝓ membro si ipse superior non sit excommunicatus. Respondet quod non monetur quia hoc solum dispōnitur de exceptione circa personas coraz quibus debet fieri cōuentio ⁊ circa loca in quibus debet fieri conuētio non circa personas locorum ipsoruz. [b] Ideo cum exceptio predicta sit mere personalis non obstabit alteri persone.ar.no.de iurepatronatus.c.j.in.vj. do. Ant.hic latius concludit si queritur an exceptio que posset obiici agēte administratore membri possit obiici agente superiore ꝓlato ꝓ illo est exceptio cōcernēs ius ablationis vt exceptio compensationis ⁊ obiici potest per not. in regularis qui in ius.de regulis iuris.in.vj.⁊.ff.de ꝓcura.si quis in rem. ¶Fatetur tamen quod ꝓ debito domus superioris non posset obiici compensatio contra creditorem agentem nomine inferioris loci.ad hoc alleg.de restit.spo.frequens,
27
ad si.in.vi. Si vero concernit specialem personā administratorum membri vt exceptio excommunicationis.⁊ non ob.vt dictum est. Si vero agere tur de exceptione personam iudicis concernente.⁊ tunc dicit quod obstabit q ad hoc finguntur eedem persone superior domus ⁊ specialis administrator.vt.§.dixit glo.⁊c. ¶† Slo.liceret querit an obedientiarij ꝯdiu manu tenentur in obedientiarijs possint agere ꝓ o locis illis ⁊ illa defendere. Respondet quod sic quod qualiter intelligitur.⁊ an si concurrat superior cum eo quis preferatur.remittit ad no.in.c.cum deputati.de iudi. ⁊ de restit.spo.olim causam.de resi.do.cum venera.dicendū vt in iure prealle.q prefertur principalis prelatus superior si ad nutum potest remouere inferiorem cum possit a totali administratione remouerī.⁊ cōsequenter a patre. de offi.deleg. pastoralis alias sec̄ nisi agatur de iure principaliter spectante ad superiorem.vt de iure subiectionis.vel nisi negligens fuerit vel alias repelli posset inferior ex aliquo defectu ⁊c. ¶Aduertēdum tamen vt dicit Imo cē.in prealle.c. cum venera. ad fin.⁊ refert glo.quod eo casu quo contra membrum agitur ⁊ sic agitur de eius defensione nō potest procedi ad missionē si vnus eoum sit contumax sed requiritur [c] omnes vocatos esse ⁊ contumaces.alleg.l.hoc autem.ff.ex qui.cau. in pos.ea. vbi etiā patet amicos vocandos.⁊ sic fortius predictos.facit quod not.in Clementi.i.j.de iudi.⁊c.
29 ¶† Slo. haberet querit an loca de mēsa habeāt specialem gubernationem. Respondet glo.quod non est necesse quod habeant vt innnit hec litera ⁊ ita interdum de facto contingit quod non habēt per hoc infert quod licet fructus talium loco rum concedatur clericis quandoq ad firmā non tamē diceretur locus vacare per mortē talium si eos mori contingat alle.no.in cle.frequēs.j.de excess.ꝓcla.in verſic.quidam etiam v bi de hoc ⁊ ibi videbimus que loca ꝓpria dicūtur de mensa de quo per Inno.aliquid [d] de re.eccle.non alie.vt.§. ⁊ ibi vide quid iuris in isto loco de mēsa. Sed potest esse dubium quid de locis istis que aliquando vniuntur in diuersis diocesibus an si facta fit vnio vnius ecclesie inferioris ad aliaz superiorem si contingat superiorem agere ꝓ administratione inferioris an debeat seruari cle.doc.hic nō tāgunt do. Ant. hic tangit ⁊ dicit salua meliori deliberatione quod si fit vnio quo ad ea que tantuz concernunt officium diuinum de modo viuendi. ⁊ de alijs ne se.va.c.j.⁊ tunc non est dubium quod superior non habet tunc potestatem agendi. Si vero fit vnio quo ad bona tamen illi ecclesie vnite relinquitur specialis prelatus q subest prelato superiori ⁊ habet locum indubitanter cle. Si vero vnitur ex toto quo ad bona ⁊ administratione bonorum vt q vnitur ecclesie superioi.ita quod superior habet administrationem inferioris loci, ⁊ tunc si in tantum vnitur q non retinet aliquē habitum administrationis sed totum cōfunditur in locū superiorē.⁊ actiones queruntur in substātia ei ⁊ monētur eius noīe ⁊ tunc non habet locū cle. per ea que.§.dixi secus si retineret habitū iuris ⁊ administrationis ꝯz exercitium transferatur ad superiorē.tunc locū habet cle.per ver. nec occasione. ¶Circa illud vero qō dixit glo. loca de mensa non habere specialem [d] administrationē dicit q vidit dubitari qd si episcopus cōtulerit beneficium de mensa.an mortuo beneficiato beneficiuz dicatur vacare quod cadat sub impetratione expectantis. dicit q si cōcessio est facta ad firmā. vt intellexerit gl.vel simpliciter.qz in dubio sic presicit intelligetur satis putat decisum q non vacat per illud quod dixit gl. Si vero exp̄esse id in titulum cōtuliſſet. tūc si cū causa legitima solueretur vnio mēse.⁊ sic diceret vacare. Si vero nō subesset causa nō diceret vacare.qz nō valeret cōcessio nisi vt ad firmā in preiudiciū saltē successoꝝ.ar.ne prela.vi.suas querelā ⁊ de loca.c.ij.p ꝑdicta.dicit Pau.q talia loca de mēsa appellant obediētie.⁊ de talib̄ nō debet ꝓcuratio nec visitatio ꝺ cēi.c. fina.⁊

[a] ¶Sed in contētiosis. adde aliā differētiā inter lr̄as gratiosas ⁊ literas contētiosas p Fely.in ca.sup literis. col.iij. in fi.de rescri. ⁊ i.c. ad audiētiā.el.ꝯ.in.xij. ⁊.xiij.col.de rescrip.

[a] ¶Ideo cū exceptio. Adde bñ facere text. in.§.fi.insti.de except. vbi ꝺz q lz exceptio infamie repellat agētem. tñ nō obstat ꝓcuratori ꝓ eo agenti. Et vide ibi Joā.fab. ⁊ cano.in.c.cuz deputati. ex tra de iudi. an autē exceptio excōicationis que ob.cedēti obstet cessionario. vide gl. pe.in.c.j.ō in. pat.in.vi.⁊ Fely.in.c.ītelleximus.ad fin.de iud. Quid aūt in ꝓlato excōicato an possit agere noīe ecclesie ponit.d. Ant.in.c. nihil.de ele.⁊ Fely.in.d.c.intelleximꝰ circa fi.

[b] ¶Dēs vocatos. adde glo. no.i.l.ꝯ.in gl. ꝯ.ff.q.ex cau.ī poss.ea. ꝯ alegat Bart.in d.l.nec aūt.in verſi. defendi. Et ibi vide alerā. ⁊ illā glo. dicit sing. Iaſ. in.l.i.§.fz ꝓ curator. in.iij. col.ff.si qs.ius di.non obtēp.

[c] ¶Omnes vocatos. adde glo. no.i.l.ꝯ.in gl. ꝯ.ff.q.ex cau.ī poss.ea. ꝯ alegat Bart.in d.l.nec aūt.in verſi. defendi. Et ibi vide alerā. ⁊ illā glo. dicit sing. Iaſ. in.l.i.§.fz ꝓ curator. in.iij. col.ff.si qs.ius di.non obtēp.

[d] ¶De re.eccl. non alie. Que bona dicātur de mēsa. Adde gl.in.d.cle. frequēs ī ver. ad mēsam quā ꝓ singu. alleg. Alex.in conſ. lxxix.col.iij.in ꝓin.in.j. vol. ⁊ Alex.in 2si. ix.col.iij.in.ij. vol. Et de ista materia ponit etiā do. Abb. in.c.cūvenerabilis.in.ꝯ.col. de excep.⁊ ibi vide Fely.in xj.⁊.xꝯ.col.

fi.⁊ possunt ibi fieri oratoria nō tñ pōt sine licentia epi ibidē celebrari.de priuile.in bis ⁊c. ¶† Slo.
a verare notat ⁊ pōderat literā q [a] ex sola impetratione nō venit quis cōdemnandus in expēsis vel interesse nisi sequatur veratio vel contentio. Idem zēze.qz veratio incipit a citatione ī iudicio. insti. de pe.temere liti.§.fi.⁊ qz ex sola impetratione nil interest aduersarij hīc ē qō pōt impetrator nō vti rescripto.de resti.spo. ex cōquestione lz. Inno.aliter ibi sentiat.⁊ male ℣m zēze.de quo.in cle.cōstitutionē.ad fi.j.tit.pri. Pau. idē qz veratio fit per solā citationem vel iudiciariū actū. ¶Mo.de isto verbo verare qñ quis promittit nō verare sub pena quando dicatur contrauenire. de alijs vide defo.competen. si diligenti. ¶Ultima glo.exponit ipso iure.i.sine ope exceptionis ⁊ per hoc text.cū glo.dicit Bul.q hec cle.facit ꝓ opi. Bosti.s.q surreptio etiam in contētiosis vitiat ipso iure. vt no.de rescript.vilectus. Sed eius opi. cōmuniter damnatur in cōtentiosis.vt no.ℨ.e. ad audiētiam. Nec obst. cle. ⁊ similia. qz loquitur vbi surreptio procedit a causa annullante ipso iure ex dispositio ne iuris ad qō. de rescri.c.i.lib.vi. vnde surreptio non vitiat ex ipso iure nisi natura cause hoc induc it. Simile qō dicim̄. de ap. extra iudiciali. de ele. bone.i.⁊.ca. cōsideramus.⁊ per ꝑdicta dicit Bul.
31 q hec cle. facit ꝓ ⁊ contra † qō litere nulle possunt ex expresso cōsensu partiū ratificari qō patet. quia habēt aliquā validitatem quo ad condemnationē expensarū. In contrariū ter.e.tit.statutum. ad fi.⁊ hoc credit verius do. Ant. nec credit q talis iurisditio possit prorogari, qz licet habet iurisditionē in incidēti. per hoc nō posset in principali prorogari iurisditio alias sequeretur q cuilibet licet funditus nō habeat iurisditionem posset iurisditio prorogari cū saltē in illo incidēti an sit index ꝑpter dubiū habet iurisditionē. de rescri. super literis.ff.de iudi.si quis aliena. qō est ꝯtra ter. de offic.delega.significantibus. Et hec sufficiant omissis que hic extranaganter tractant docto.

1 ¶ Delegatus pape debet esse in dignitate.
2 Officialium epi due sunt species.
3 Prioratus sunt multiplices.
4 Cōsuetudines de quibus in iure cōi perviā electionis.
5 Prioratus an sit dignitas.
6 Delegari. Si eps habet plures officiales an potest vtrūq delegari.
7 Verba prolata in vno si possunt verificari in pluribus intelliguntur de pluribus.
8 Castrū primo intrāti si promittatur centū: si duo simul primo intrant an vtrūq dabitur centum.
9 Mens disponentis inspici debet.
10 Causa si simpliciter delegetur officiali de quo intelligetur si epiſcopus habet plures.
11 Delegatus si desijt esse officialis post delegationē quid iuris.
12 Dignitas si sit personalis que cū persona definit nec habet subsistere de per se a persona: dispositio super tali dignitate non transit ad successoꝝ.
13 Delegatus q definit esse canonic̄ vel in dignitate remanet iudex qñ nomen proprium fuit expressum.
14 Dispositio si requirit qualitates vt ꝓ certificatione subiecti ⁊ hoc cōstat sufficit qualitatē adesse dispositionis tempore.
15 Vicarius episcopi dicitur officialis.
16 Officialis nomen est generale ad omnes babētes officium iurisditionis.
17 Delegari an possit vicario epi qui in spūalibus est vicarius: ⁊ tamen non est alias officialis.
18 Officiales duos si episcopus habeat in ciuitate vnum ⁊ alium in certa parte diocesis ⁊ solennioze quo ad populum quis dicatur principalis.
19 Delegari non potest officiali inferioris ab epo.
20 Et an officialis quem dat capitulum sede vacāte possit esse delegatus pape.
21 Prioratus conuentualis est dignitas alias non.
22 Mutabilitas personarum non tollit quin beneficium duret in sua qualitate.
23 Monachus pōt esse delegatus si sit in dignitate.
24 Religiosus an possit esse delegatus pape.
25 Religiosus de licētia abbatis potest esse vicarius epiſcopi alias secus.
26 Religiosus an possit esse arbiter.
27 Religiosus pōt eē arbitrator solo abbatis impio.
28 Seruus potest nolle adire hereditatem.
29 Religiosus an possit esse procurator.
30 Prior conuentualis potest esse conseruator.
31 Officialis epiſcopi an possit esse conseruator.
32 Foraneus quis dicatur ⁊ qualis sit eius iurisditio an ordinaria an delegata.
33 Decanus ruralis non potest esse delegatus pape.
34 Officialis datus in certa parte diocesis an dicatur habere ordinariam an delegatam.
35 Sacrista: custos: siue camerarius monasterij possunt esse delegati pape.
36 Legatus potest aliquid facere contra ius dispensando non tamen potest aliquid disponere vel re scribere contra ius aliud disponendo.
37 Rescribere ex certa sciētia ad hoc vt quis dicatur debet hoc exprimi in literis: sicut de motu ꝓpio.

ET si principalis.

Prima pars ponit duo ꝓmissa. Secūda duo. ꝓhibitiua secda ibi. in offi ciali. Diuiso ⁊ summarij ptz in gl.
1 † Pro euidētia ꝑmitte q hō ī c. ſtatuti.§.i.e.ti.lib.vi.s.q iter cetera q exigunt ī delegato pape exigit q sit in dignitate p qō appet qō stricte ītelligit dignitate.s.ꝓpa iudicis dele. qz sic in dubio ꝙba debēt ītelligi vt naturalē ⁊ ꝓpriā natura plus respiciāt ꝯz accidētalem. de sen.excōi.si quē. de testa.si pr̄. in.vi. qō non est modicū fundamētū ad dicēda. ¶† Mo.ꝓ duplicē speciē officialiū quos pōt hēre epūs.s.principalē officialē ⁊ foraneū. ¶† Mo.ſcdo multiplicē speciē seu qualitatem prioratuū qz qdā sunt prioratus principales ⁊ principalē administrationē hītes in bonis vniuersalibus ⁊ in iurib̄ cōuctus. qdā aūt sunt prioratus
3 inferiores hītes administrationē tm̄ ī ptinētib̄ ad clausturā ⁊ normā regule. Et horū ⁊ primoz q dā p electionis viā qdā p quibusdā viā ꝑticulariū seu assumunt. oēs tā ꝑdicti cōprehēdunt appellatione religiosorum. ¶† Mo.ar.q de iure cōmuni
4 b qs̄ ꝺz preesse. p viā electionis ptz. qz hic dicit de cōsuetudine qñq sec̄. ergo de iure ꝺz ꝑici per viā electionis. hoc em̄ hic ꝑbat a ꝓpio sensu, ⁊ de hoc
5 de elec.c.i. ¶† Quarto no. declarationē.c. nisi de pbē. inq̄ tū dicit prioratū esse dignitatē. qz pcedit in prioratu principali non claustrali siue inferiori.
6 ¶† Slo. principalis q rit qd si eps hz plures officiales insolidū an poterit vtrūq delegari. Rūdet q illi q est principalis. arg. huius lr̄e. Si vō essent eq̄ principales. gl. nō dicit hic sentit tñ infra qd iuris.fz dic ℣m Guli. q vtrūq pōt delegari. † Et q̄ babes q ꝙba plata in vno si pōt in plurib̄ verifi- c
7 cari intelliguntur de plurib̄. Et cōclude q dispositio plata in singulari sine ministerio iuris [c] hz locū in plurali. alias sec̄ iurta no. ꝓ Bu. in.l.ij.§. negocia. ff. de neg. gest. vide Bar. in.l. oēs ppli. ff. de
8 iusti. ⁊ iur. ⁊.ff. de ꝓua. deli.l.nunq̄. † Et ꝙ hoc pōt d inferri ad qōē q si statutū det ꝑmiū cētū intrāti prio castrū. An si duo prio occurrūt sil intrantes eq̄ principaliꝫ vtrūq debeāt hēre cētū. Ar q sic. ꝑ ꝑdicta. de q ꝙ Jaco. de are. in.§. ius aūt. in ꝓhe. ff. Bar. ponit ī.l. hoc articulo. ff. de hr̄. īsti. Ubi dicit forte hoc verū. q si statutū dicat qcūq prio ītrauerit vl qsq̄s vel si qs ītrauerit prio castrū ⁊c. vterq̄ habebit ꝑmiū cētū vel ut multiplicabile ex q actus intrādi cuilibet īsolidū attribuit. sup q fundat ꝑmiū. ar.l.q filiab̄. §. fi. ff. de le.i. Si vō ꝑmiū nō erit multiplicabile. vt eqū. ⁊ tūc faceret ptes p ꝙcursum in eo. † Si vō loqret p ꝙba distributiua. vt qs vel q prio ītrauerit ⁊c. ⁊ tūc neuter ꝺz hēre ō iure
9 aliqd. l. si fuerit. ff. ō reb. du. tñ ex mēte dispōnētis est aliud. l. semp. §. negociatoꝛes. ff. de iure īmu. ℣m Ja. de are. vt. §. hoc vī. Il. si fuerit talle. q logr ī legatis q̄ fauorabilia sūt ⁊ ī oīb̄ mētē respicim̄. l. cū vex. C. ō fideic. faciūt et ꝑdicta ad aliā qōnē. l. si statutū det ꝑmiū centū prio capiēti verillū. an si duo
d capiēt eo dē īstāti glibz hz cētū. dicit bar. [d] in. l. boc

argumẽto,q hec questiõ est similis precedenti q2 actus inträdi cuilibet ibi attribui põt insolidũ qñ simul intrãt. ideo vterq3 eorũ habebit centum hic secus in actu capiendi ex quo simul capiũt sicut dicitur in duob9 ferẽtibus trabẽ. Lita vulneratus.ff.ad.l.aquil.ideo nõ habebit glibet centũ.sed indistincte inter ambos cẽtũ diuidẽtur equaliter. ¶Hec dicit vera do. Ant.si verba prolata in singulari ex proferentis mẽte verificẽtur in casu plurali occurrẽte alias non.per qõ dicit qõ si papa daret delegatũ officiale epi qõ si duo essent equales officiales nõ erunt ambo delegati.q2 lz locutio huius cle.in singulari verificet in plurali tñ actualis datio in singulari nõ verificat ex mẽte in casu occurrente in plurali propter formã mãdati.ar.de offi. dele.prudẽtiã.in prin.úno tunc esset locus determinationi glo.ad quã.ĵ.remittit.vide ad predicta Butri.in.l.iũ.ʃ.negocia.ff.de neg.gest. ¶Redeo
10 ad glo.in ver.itẽ quid si simpliciter † q2 quid si causa delegetur simpliciter officiali de quo intelligik9 si eps hz plures dic q3 de principali iurta no. de offi.dele.qm̃. Si vero vterq3 esset eque principalis.q tũc an aliquis eorũ intelligatur delegatus q quis recurrẽdum est ad no. in prealle.c.qm̃.q2 si potest ex cõiectur̃is apparere de quo senserit delegãs ille erit.alias nullꝰ.q imputet sibi impetrãs.a
ar.l.duo sunt titꝰ.de testa.tu.2c. † Sed querit glo. vlterius quid si desiit esse officialis post delegatio nẽ.glo.cõcludit q3 si nõ fuit expressum propriũ nomen sed nomẽ dignitatis desinit esse iudex.per.c. qñ abbas. ¶Ratio q2 tũc videtur contẽplata dignitas potiusq3 plona.Si vero nomẽ propriũ fuerit expressum.q tũc durat nisi aliud ei impediatur q2 forte effectus sit secularis.q causa sit ecclesiastica. alle.no.in Spe.q etiã per Arcb.in simili in eo q3 desiit esse canonicus.ʃ.eo.statutũ.ʃ.i. Aduerte tñ q2 ibi notari videtur simpliciter q3 lz quis desinat esse canonicus nõ desinit esse iudex.q fic videt contradicere ĝdictis niſi dicas illud intelligẽdum qñ nomẽ ppriũ nõ fuit expssum sed verius credo ibi in canonico qui nõ dicitur habere successorẽ in dignitate.iurta not.de elec.q3 fic vt p Ber.q Inno. ideo ibi nõ curat an sit expressum nomẽ ppriũ vel nõ.q2 semp habeẽ pinde ac si sit expressum.hic vero loquitur in eo qui hz successorem in dignitate. ¶Per ĝdicta patet an eo casu quo desinit esse iudex cognoscat successor in dignitate q2 sensit gl.q3
b fit.b per.c.abbas.qm̃.do. Sy.de burſano dicit contrariũ in casu nõ q3 dispositio fundatur super dignitate quã qs hz alterius chorusc̃atione nõ infra ex se.ideo nõ transit ad successorẽ.ff.de leg.ĩ.q3
12 principi.q.l.si anguste. † Mõ obst.decre.quoniã abbas.q2 loquit vbi dispositio fundat sup dignitate proprias.inducit pro hac doctrina casum legum palle.do. Anto.dicit clarius esse cõcludẽdum q2 si dignitas sit plonalis.que cuꝫ plona desinit nec hz subsistere de perse.a plona.q tũc dispositio sup tali dignitate nõ transit ad successorẽ q2 successor non surrogatur in illa dignitate vt antiqua remanẽte. ſz nona cũ ea creatã in specie vt est videre in vicario epi q3 mortuo epo nõ est amplius vicarius nec dignitas de plenti repsentat vicariũ idez mortuo vicario.secus si dignitas habeat subsistere de perse vt in dignitate epali vel simili q2 mortuo epo vel remoto remanet dignitas.sed mortuo vel remoto vicario extinguit dignitas officialis nec vnq3 existeret nisi de nouo crearetur.q idẽ in õlegato.q canonico in ecclesia nõ numerata vt no.d. Ant.in.c. qm̃ Abb.idẽ videtur si sit in ecclia numerata per
13 no.in.c.q3 sicut lz ipse sentiat cõtrariũ. † Cõclusionẽ aũt glo.in tñ dixit q3 remanet iudex q desinit esse canonicus.vel in dignitate qñ nomen proprium fuit expressum tenet. ¶Pau.mouetur.q2 ad põderandũ habilitatẽ psone cui fit delegatio attẽditur tẽpus delegationis.vñ deficiẽs dignitas nõ vitiat rescriptũ nec ptãtem cognoscẽdi.q hanc rationẽ sentit glo.in ver. canonicis.in.c.statutũ.vbi dicit qualitates canonicatus sufficere assistere.q3 tempus date.q late ibi prosequitur. ¶Ray.aliter tenet hãc partem. ¶Sed contra hanc rationem facit ratio quã glo.ibi assignat quare requirantur qualitates canonicatus assistere.de quibus in delegato pape ne.ſ.q3 pamosum clericũ respẽdetur. ¶Dec ratio cõcludit non solũ respectu principũ delegãtis.ſz etiã respectu medũq finis.q respectu cuiusq3 processus postea successiui. ergo 2c. ppter hoc dicit do. Ant.q3 hoc est reincidere in illã viã bocardicã difficilẽ in qua difficile est facere determinationẽ firmã.ſ.an cessante qualitate super qua fundatur dispositio remanẽte subiecto in substantia.de quo per glo.aligd de pben. cũ de beneficio
14 in.vi. In ꝓposito tñ cõcludi posset q3 si † dispositio regrit qualitates vt pro certificatione subiecti q hoc cõstat sufficit qualitatẽ adesse dispositionis tempore.l.si cognati.ff.de re.du.q not. per ℣.C. de sacrosan.eccle.l.placet. ¶Hã state declaratione subiecti dispositio ad illud applicat ne tumat amplius de qualitate. ideo non curatur an cesset. Si vero qualitatem in subiecto assumat dispositio pro cã impulsiua.q tunc illa cessante.c nõ cessat dispositio not.de elec,cupiẽtes.in prin.lib.vi.Si vo exigit pro cã finali.q hoc cõstat.q tũc si exigit illã certo q determinato tpe requirit q3 subiect sui assistẽtia ꝑm tps determinatuꝫ.l.iũ.ff.de au.q arg.leg. vbi si lego ea q3 parata sunt tpe mortis vrotilla cedunt legato q tũc parata reperiũtur.q sufficit illa tũc esse parata lz ex postfacto vel ante parata non fuerit.Si vo nõ apparet tacite vel expẽsse q3 certo q determinato tpe exigaf a disponẽte.q tũc si constat illa qualitatẽ assumptã pro cã pmanẽdi.d cessante qualitate cessaret dispositio.ff.qui.mo.vsufr.
amisit.l.si cui balnei vbi sicut legatur. vsufruct balnei altero balneo in tabernam extinguitur vsufructus q legatũ.facit lex tutelã.ff.de capti. vbi agnatus põt esse tutor quia agnatus ideo si desinit esse agnatus desinit tutela f. Nec vera nisi qualitas in melius mutetur vel alteretur in qualitatẽ nõ mutãtem rationẽ disponẽtis.ff.de cõdi.q demõ.l.filia. ʃ.i.ad boc.l.pe.ff.si ex noxali cã aga.q de pbend.si pauper clericus.in.vi.cũ ibi no. Si vo cõstat qualitatẽ assumptã pro cã agẽte iunãte vel habilitãte materiã ad agẽtẽ prout agit q sufficit qualitatem subesse ꝑm tpm quo agit.ff.q fatil.cog.l. sciendũ.ʃ. fi.vbi no.habitus possessionis immobilis necessitat quẽ ad cauendũ qua cautione ꝑstita que funda tur super nõ habere possessionẽ nõ cessat.lz postmodũ habeat possessionẽ. qũqs est dubiũ qualiter assumẽs in dispositione illa assumpserit qualitatẽ. q tũc si dispositio q qualitas est successiua vel saltẽ sola qualitas videf assumpta pro cã permanẽdi.l. semp.ʃ.negociatores.pealle.vbi si cõceditur immunitas negociatori.durat q3diu durat ille negociator.ad id quod not.de scholare in salutatione ſerti.ĩ.q.l.an eorũ.ʃ. affinitates.ff.de postula.vbi affinis pro affine potest postulare. qõ intelligitur demum durante affinitate. Si vero dispositio est momentanea.q tunc secundũ Bar. e in.l.ex facto. de vulg.e pupil. Si iungitur qualitas verbo dispositiuo tunc secundum tẽpus dispositionis sufficit qualitatẽ adesse.l.iũ.ff.de adi.le.vbi si legatur puero sufficit q3 sit puer secũdum tempus legati facti. e
Si vero iungitur verbo notanti effectũ aut executionẽ dispositionis sufficit secũdum illud qualitatez adesse.vt.o.l.iũ.de aur.q arg.leg. Ad propositum ergo si tenerenus q3 qualitas requisita in delegato requiratur ne papa repsentetur per vilẽ q pannosum clericũ q ista sit causa finalis.oportet cõcludi cõtra gl. q2 qualitas dignitatis notat causam permanẽdi.sed credit q3 hec fuit ratio impulsiua.Ratio vero finalis fuit q2 communiter in dignitate positi reperiũtur habiles q magis intelligũtur honestiores q fideliores cuꝫ iam sint in assumptione dignitatis approbati.de ele,nihil. q de prebẽ. cum iam dudum. sufficeret dignitatẽ adesse ꝑm tẽpus dispositionis q delegationis nisi ex fine dignitatis declaratetur eius inhabilitas. vel nisi perueniret qualitas opposita totaliter incapacez reddens personã attenta causa delegata.vt si delegatus in spirituali assumpsisset vidiuam in vroꝛe.q sic effectus esset bigamus.q sic non posset de causa
ſpirituali

a ¶Arg.l.duo sunt.dde in ſi. bonã ẽci. bar. in auc.qſemel. in fin.col.ver. quero quid ſi prior.C.de ꝓbat.q p dictã. l.duo sũt titꝰ. ponit pulchrã deci. Alexan. in consil. xlvj. volu.iiij.

b ¶Per.c.quoniam. Abbas circa hãc materiam Bar.q doc.in.l.qui liberis.ʃ.hecꝰ ba.ff. de vulg. q pupilla.vbi ponũt an compromissum factũ in aliquez abbatẽ sub nomine dignitatis transeat in successorem.q ibi ponunt de intellectu.ter. ĩ.o.c.qm̃ abb. q vide. et Card.flo.in cle.i. ĵ.de offi.dele.

c ¶Non cessat dispositio.ad de benefacere regu. generalem.l.ĵ.ʃ.serũ. q ibi glo. in ℣. ozigo.ff.de postu.gl.ĩ.c. due sunt in ver.cõmendatarij.in fin.xix. qõ.ĩ.q Fely.in.c.pofulasti.in. iij. col.q in.c.nõnulli.ʃ. sunt et alij.in.xiij.col. de rescrip.

d ¶Cessante cẽ litate. Adde bifacere.ter.q ibi no.ĩ.l.titia seio.ʃ.vsuras. ff.de le.ĩ.text. in.ʃ. item qui respublica.in. fi.de excu.tu. q ter. in.ʃ.fin. Adde bifacere deci.Joan. and.in regula decet.in mer. vbi notabiliter determinat q habens immunitatem propter numerus liberorum adhuc gaudet ea.licet aliqui ex liberis sint mortui ꝺ qua. q. vide Alex. in dicta.l.scie dum.ʃ.fi. q ibi plenissime.do mi.Jas.ĩ.ij.co.

e ¶In.l.ex facto.adde bar. in.l. centurio. ĩ.viij. col.ver. item q3ro iurta predicta.ff.de vulg.q pupil. Alexã.in cõſ. j.in.iij.col. circa pñ.in.j.vo. q Alex.in cõſ. xx.in.ij. col.in pun.in.ij.vol

spirituali se immiscere.secus dicit Specu.in titu. de lega.ʃ.accipitur.ver.quid si causa.Si clericus in minoribus cõtraheret cum vnica q virgine habitũ deferens q tonsuram q3 tunc possit cognoscere de causa spũali q esset etiam in illa delegat9 pape q3 nou placet ¶Pau.hic q2 nihil de ecclesiastico retinct niſi quo ad duo tm̃.de quibus in.c.j.de cle.coning.in.vj.vnde nõ põt esse vicarius epi.vt ibi not.q de cle.coniu. Joãnes.in.v.qõ. Jdeo non põt cognoscere de cã.spũali sicut nec purus laic9 xcvi.dist.bñ qdẽ. Ex hoc apparet qd si cã deleget priori q postea efficitur simpler monachus an poterit cognoscere de licentia abbatis si ei cã ꝓpria noĩe expresse fuerit cõmissa. vt est dictũ de officiali de quo in Spe.in.o.ʃ.excipiẽ.ver.quid si fiat.q per Jo.an.in.o.c.statutũ. ¶Ex his habes qualiter debet intelligi qõ no.de offi.deleg.lz vndiq3 in glo.q sup ea.q eo.ti.q3uis lib.vi.An autẽ de causa ꝓpapã delegata principali officiali epi possit epꝰ cognoscere.dicit ¶Pau.q nõ.ar.de prebẽn.bi qui. in.vi.q q3 in delegata ptãte separatũ est auditoriũ epi ab officiali.fa.qõ not.de fo.cõpe.verũ.q de ele. q3q.in.vi.fatetur tñ qõ epꝰ põt eũ impedire remouendo eum ab officio qñ non sub nomine ꝓprio facta est delegatio q3 sic inquisitores remouentur per suos supiores q tñ nõ pñt cognoscere de illa cã.ĵ. de here.volẽtes.q3 credit do. Anto. verum nisi remotio fieret in fraudem iurisdictionis delega.als posset tãq3 in turbãtẽ iurisdictionis delegate amaduerti.de offi.deleg.c.j.rc. † Glosſ.officialis no.vicariũ epi vocari officialem.alibi aliter appa
16 ret vt in ea patet. † Dicit tamen Gul.quod nomen b officialis est generale ad oẽs habentes officium iurisdictiõis lz ex vsu vicarij epi appellãtur officiales ab officio eis.q3 multi notãt vt sic nomẽ
17 consequẽs rei.de prebẽn.cum scõm. † Demum querit glo.quid si aliquis est vicarius epi in spiritualibus tamẽ nõ est als officialis epi an poterit ei delegari. Dici q3 non saluo nisi ex certa scientia principis fieret cõmissio.vt.ĵ.videbitur cũ vlti.gl. vnde hic loquit de generali vicario epi qui habet idẽ cõsistoriũ cũ epo.qualiter autẽ cognoscetur q3 sit principalis officialis epi Dic eo q3 est deputatus ad vniuersitatẽ causarũ q hz cõmissionem officij generalem.de offic.vi.licet in.vj.ſm Gulie.2c.
18 † Sed qd si habet duos officiales vnum in ciuitate alium in certa parte diocesis q solẽniore quo ad populũ qs dicetur principalis. Dic q3 ille qui est in ciuitate vbi est caput cathedre.l.cum in diuersis.ff.de relig.q sumpfu.fm̃ zenze. Et si ambo essent extra ciuitatẽ cõstituti ille esset principalis
d qui representetur p principali.de iurepa.cõsultationibus. Ratio autẽ quare principalis officialis põt esse delegatus pape est qz est in dignitate.per hoc repsentẽdit zenze.no.per doct.de pbẽ.de multa.q per Arcb.de prebẽ.cũ de bñficio.ĵ.in.vj.vbi dicũt q3 vt qs dicatur prelatus oportet qõ habeat dignitatẽ ppetuã.quod non est verũ vt hic q.ĵ.de sup.neg.pla.c.j. Ratio q3 hic dignitas attenditur pius ratione loci q ꝓpter psone.de offi.delega.qñ abb. de rescript.si gratiose.lib.vi.ſm zenze. Sed certe hec cle.ſm do. Anto.nihil dicit de ꝓlato sed de dignitate.q nõ sequitur quis est in dignitate.ergo est prelatus.vt no.de iudi.c.ĥ. Alij assignãt rationem q3 ideo officialis principalis dari põt qz hz ordinariã. Alij vero delegatã vnde non habẽt dignitatẽ.sed quicquid habent a cõmittentibus.de offic. deleg.sup qstionã.q.eo.tit.q3uis.in.vi. Alij dicunt ideo q3 principalis officialis cõiter ad maiora deputat q3 alij.hec ratio non plz Gul.q3 etiã si forãneus deputaret ad maiora non posset esse delega
19 tus pape. ¶Glo.epi q3it q3 in officiali inferioris ab epo vt Arcb.vel similium.Rñdet qõ secus qz nõ poterit esse delegatus pape, Ste.q Math. cõtra si sit officialis inferioris habẽtis ordinariaz cũ territorio. Si vero sine territorio vt q3q3 ex cõ suetudine contingit.de fo.cõpe.cũ contingat.pcedit glo.q Gul.tenet gl.ar.degre.nõne.de ꝓsump.q decre.ad audientiã.de degi.q quia isti non sunt de personis enumaratis in.c.statutũ.ʃ.j.de rescript.

in.vi.vnde licet ad officialem epi extendat ꝓpter authoritatem episcopalẽ cui deferf.de sent.excom. in disti.in.c.q3 periculosum.tamẽ secus est in alijs. Nec ob.q3 eadem sit ratio in officialibus aliorum qui habent ordinariam q territorium de iure.quia respondeo q3 eps habet ordinariã q territorium de iure.alij territorij habẽt solũ de consuetudine.vt dicto.c.cum contingat.cum ibi nota. Item non ob.q3 idem sit cõsistorium vicarij q principalis.de cõsue.c.ĩ.in.vj.sed principalis põt dari delegatus si habet dignitatẽ.ergo q vicarius.q3 rñde q3 dicitur habentẽ dignitatẽ posse dari delegatũ est verum. c si habet iure ꝓprio secus si accidẽtali colore ex chorusc̃atione alterius.vt cõtingit in officiali seu vicario alterius.per hoc patet q3 forãnus epi non põt dari licet qñq3 habeat maiorẽ potestatem
20 q3 officialis inferioris ſm Gul. † Demũ querit glos.quid de officiali quẽ dat capitulum sede vacã. an dari posset delegatus.videf q3 nõ.q2 nõ potest dari officialis epi qui tunc non est.sed hic loquit de officiali epi 2c. ¶Glo.tenet cõtra.q lz non fit officialis epi est tñ officialis epalis iurisdictionis in qua succedit capitulũ.se.va.de ma.q obe.c.j.in vj. Et per hoc concludit glos.idẽ in officiali electi in epm q cõfirmati lz nondũ cõsecrati.ar.de elect. trãsmissam. ¶Per hoc q2 quo ad iurisdictionẽ officialis cõsecratio nihil addit.q2 per illã maiorẽ iurisdictionẽ nõ cõsequit.facit.de tẽp.ordi.c.cũ nullus.ʃ.i.in fi.in.vj.q sic remanet glo. Do. Anto.dicit tutius tenere contra bis duobus casibus.ſ.in officiali epi electi q cõfirmati.mouetur q2 hec cle. extendit decre.statutũ.ʃ.i.ad existentẽ in dignitate accidentaliter cõtra vim verborũ platorũ cum ibi necessario intelligatur de habẽte dignitatẽ iure ꝓprio. Jdeo vltra vim verborũ non est hec cle. extendẽda ad casum in verbis cõprehẽsum velut exorbitãs.ar.regule q a iure.de regu.iur.in.vj.2c. ¶Glo.cõuẽtualis querit qualis etas requiratur in ista cõuentualitatẽ.q dicetur ecclesia cõuẽtualis. remittit tamen ad no.de primo ad cle.ne agro.ʃ.ceterũ. q3 debet esse.xx.annorũ.de cõo ad no.de iure panobis de elec.ĵ.habetis gloſſ.de elec.statutũ.in.vj.
21 tangit hic zenze. † Ultimo no.prioratũ. demuz dici dignitatẽ si sit cõuẽtualis als nõ.q sic approbatur q3 no. Abb.de prebẽn. nisi 2c. ¶Glo.electionẽ op.hic innuit obedictiarũ qui remoueri põt ad nutũ. ¶Nam de alio nõ est dubitatio dici in dignitate.q p hoc posse esse delegatũ pape.q idem in principali officiali epi q simpliciter põt ad nutum remoueri. Sed contra q3 isti non sunt ꝓpetui ex quo ad nutũ pñt remoueri.ergo non dicũtur in
d dignitate. ¶d Glo.ſol.quod imo dici pñt ꝓpetui quãdiu viuũt pñt dici esse in dignitate ꝓpter duvium an remouebunf vel nõ.ar.ĩ.ſufficit.ff.de condi.inde.q decre.cũ apostolica de bis q sunt a pla. q.ʃ.neq3 insti.de aut.tu. ¶Dico hoc etiã alle.glo.q3 p mortẽ ipsorũ obedientiarionũ dicuntur prioratus vacare.ĵ.de sup.ne.pla.e.i. ¶No.bene glosſ.que vult q3 idem statuitur de dubio q3 de perpetuo. ¶Ad idem glo.de rescrip.c.fin.in.vi. Jdẽ zenze.quia tales sunt in dignitate donec tollerantur in ea.ĥ.ad nutũ statuentium possint remoueri de offic.vicaria.q hic est casus inctũ papa repellit differentiã an per viã electionis assumantur an nõ quia non ꝓpter aliud repellit.nã ab illa cauſatur an possit remoueri ad nutũ an non.de sta.mo.cũ ad monas
22 terium.ʃ.tales.q in.ʃ.fin. † Et hic infert Gul.qõ mutabilitas personarũ nõ tollit quin bñficiũ duret in sua qualitate.q qõ dicit q3 cellerarij vel ꝓpositi ecclie annuatim mutent bñficia tũ ecclesiastica dicũf ppetua.q sic vf q3 arch.vel alij9 bñs dignitatẽ nõ possit illã tenere.ar.c.j.de cõsue.lib.vi. Sibi tñ nõ plz hoc vltimũ.q3 p hibitio est in ppetuis q ad psonã vitã.l.j.ff.p socio. Jtẽ loquit hic in bñficijs.sed in ꝓdictis nõ dat titul9 nec ĩstõ.vñ ꝓprie nõ sunt bñficiales lz administratores.i.qõ.iij.saluator. Ad
23 hoc etraua.execrabilis. † Jtẽ q3 monach9 põt esse delegat9 ſi sit in dignitate.dicit hic Gul.pl9 q3 side rari dignitatẽ q3 cõditionẽ psone cũ alias monachus si nõ sit in dignitate nõ sit aptus ad iudicia

14 forẽsia de offi.ordi.quãto.†An tñ religiosus possit esse delegatus pape.no.xvi.q.i.presentium.de monacho vero vel canonico cathedralis eccl̃ie. no.
25 Archi.de rescript.statutũ.§.i.† Munquid autem religiosus possit esse vicarius epi.vic ꝙ sic de licẽtia abbatis.alꝫ nõ.etiã si eps dioce.ꝓsentiat.qr in
26 hoc obediẽdũ est abbati.vi.q.iij.qui resistit.†Sed
a an religiosus possit esse [a]arbiter.dixit Sul.qõ sic de licentia abbatis.ar.c.ij.de testa.in.vi.†Dau.dicit ꝙ nõ põt esse arbiter nisi de licentia abbatis ꝛ pro vtilitate monasteriũ.alleg.no.p Hosti.in summa.de arbi.§.si qs possit in fi.quinimo ſm Sul.nõ posset esse arbitrator.vt no.in Spe.de arbi.§. legatur.ver.sed quid de simplici licet recitet ibi opin.
Do.Ꝫ que dicit ꝙ imo põt esse qr monachus est quasi seruus.vij.q.i.nõ dicatis seruus aut põt esse arbitrator.q.vij.§.tria.v.cognitores.ergo ꝛ monachus.ꝛ hoc tenet Oldra.in auc.vt differentes iudices.§.si vero.contingit.ꝛ.ff.p so.si societatẽ.fa. lxxxv.di.quenit Jo.de lig.tenet opi.primã ꝙ non posset esse.qr caret velle ꝛ nolle.d.Ant.dicit ꝙ in arbitrio tenet opi.†Dau.putat tñ vtilitatẽ monasterij satis subesse si velit esse arbiter inter oẽs amicos monasterij p not.p Jnn.de reg.iur.cũ J.ꝛ.Al.
27 ꝛ per not.q fi.sint leg.p venerabilẽ.† Arbitrator aũt esse poterit solo abbatis imperio intercedẽte quia sine strepitu iudicij ad cõcordiã reducere est actus pius.ar.de fe.c.i.ꝛ fi.ꝛ fa.qõ no. Joã.xi.qõ.i.
b sicut eñ.nec ob.eqparatio de seruo [b]ad monachũ vꝫ per quẽ videtur ꝙ etiã sine abbatis impio esse possit arbitrator.qr ꝙ seruus habeatur pro nihilo est ꝟtra naturalẽ equitatẽ.hinc est qõ naturaliter obligantur.ff.de cõdi.inde.l.si ꝙ organa aũt velle ꝛ nolle in monacho sunt recluſa sub abbatis imperio.nec hoc est cõtra naturalẽ equitatẽ cũ hec conditio causetur a principio volũtario voti.p hoc dicit ꝙ nõ est bona argumentatio affirmatiue. hoc
28 põt seruus.ergo ꝛ monachus.sed negatiue sic per qõ vlterius infert ꝙ ꝛz seruus posset ꝛ nolle adire hereditatẽ etiã si excoletur.l.iij.C.de here.instit.nõ sic tñ in monacho.per ꝓdicta dicit ꝙ de strui̇tur multa dicta legis[a]ꝫ q̃ fundantur in monacho er eqparatione ad seruũ.ꝛ dicũt multa falsa potiſ
29 sime circa materiã.c.in ꝓsentia.de proba.an.s.monachus hereditatẽ nõ adita trãſmittat in monaſterij ea sibi delata in vita.de quo dic vt ibi ꝙ qõ dãnatur opi.Bar.in.l.i.ff.de vulg.ꝛ pupi.ꝛ sic dicit de facto ostẽdisse.†An aũt religiosus põt esse
30 ꝓcurator dic vt iu.c.de sindico.ꝛ p Jnno.ꝛ de rei̇udi.cũ J.ꝛ.Al.ꝛc.†Gloſſ.delegatus querit an officialis epi possit esse cõseruator de priori cõuentuali nõ videtur dubiũ ꝙ sic.p decre.vltimã.i.rñ. de offi.deleg.in.vi.inquãtũ permittit ꝙ habẽs dignitatẽ in ecclesia collegiata esse possit cõseruator. qr sub illo cõprehẽdi põt prior ꝑdict⁹.tñ do.Ant. dicit ꝙ glo.sentit ꝙ nõ possit esse.qr cũ ibi tñ loquatur de abbate si sumus in materia stricta non
31 compreh̃editur prior.ar.no.in cle.i.†Restat ergo dubiũ de officiali epi.ꝛ videt ꝙ possit esse sicut ꝛ delegatus pape vt hic iuncta decre.statutũ.de re scrip.in.vi.¶In cõtrariũ qr decre. vltima palle. loquẽs de materia cõseruatorũ requirit qõ si quis
d tãq̃ dignitatem habẽs velit esse cõseruator qõ ha beat dignitatẽ vel ꝓsonatũ in ecclesia cathedrali vel collegiata ꝙ secus est in decre.statutũ.§.i.vbi sufficit simplr qõ habeat dignitatẽ vel ꝓsonatum. nec regrir qõ illa habeat in ecclia cathedrali vel collegiata per qõ videtur qõ ꝛz possit esse delegatus.qr est dignitate preditus.s.prẽ aliꝫ dotatus. tamẽ videtur qõ nõ possit esse cõseruator.qr illam dignitatẽ nõ videtur habere in ecclesia cathedrali vel collegiata.qõ prealle.requiritur decreta.vl.
¶Gloſſ.finaliter inclinat qõ esse possit.qr ex quo datur qõ est in dignitate videtur dignitas illa esse in cathedrali cuꝫ ex dignitate epi inde cedat iure quasi coinerionis.ideo sicut eps esse possit sic ꝙ eius officialis qr cõnexo ꝛc.de consti.trãſlato.fatẽtur tamẽ quia egeret declaratione †Dan.tenet cõtrarium.si qõ esse nõ possit cõseruator. ¶Monetur quia non participat cum epo in his que sunt ordinis propter que dari põt eps cõseruator.sed solũ in his que sunt iurisdictionis.ideo rõne ptici pij qõ habet cũ epo vel iure cõnexionis hoc dici nõ põt.pro predictis facit qr in epo differũt ordo ꝛ iurisdictio.de excel.prela.accedentibus.de elect. transmissam ſm †Dau.Joã.de lig.videtur tenere glo.dicẽs qõ potestas conseruatorũ nõ est ordinis pontificalis.qõ patet:qr deputãtur abbates ꝛ pla ti ecclesiarũ collegiatarũ.vt in prealle.c.fi.Itẽ potestas cõseruatorũ est fori iudicialis ꝛ iurisdictionis contẽtiose q̃ iurisdictio cõpetit officiali principali epi.vnde per consequens ꝺz participare de hac ptãte que annectit iurisdictioni ꝺo.Anto.ꝺz cum †Dau.qr licet ptãs conseruatorum sit iurisdictionis epi alis nõ applicat epo sub ratione iurisdictionis.sed ordinis epalis.cũ ei vt epo ꝛ sic conse
e crato applicẽt.ar.de re.do.c.i.ꝛ fic pz qõ officialis epi non põt esse cõseruator epi ſm eum. Nam aut dices ꝙ esse possit eo qõ hz dignitatẽ que alibi dici esse non põt.quã in ecclesia cathedrali vt dixit glo.ꝛ hoc respectu non põt.qr ꝛz dicere tur habere dignitatẽ in ecclesia cathedrali.qr tñ non est pro pria ꝛ infra.sed accidẽtalis est chorusicatione alterius ideo esse non põt.qr loquẽdo de dignitate in dubio intelligit de ꝓpria.Aut ꝺices eũ esse posse ratione particip̃ dignitatis cum epo.ꝛ esse non potest ꝓpter rationẽ †Dau.qr non participat dignitati epi respectu ordinis quo respectu dari po test.ꝛ sic resident mihi videtur glo.vera ꝙ no.in.d. c.fi.vbi not.ꝙ electus confirmatus põt esse cõse
e nator.licet non fit cõsecratus.qr ꝛz non includat[c] sub appellatione epi includitur tñ sub habẽte dignitatẽ in ecclia cathedrali.dic vt ibi ꝛc. ¶†Gl.
32 foraneo.q̃rit qs dicat foraneus ꝛ qualis sit eius iurisdictio an ordinaria an delegata.†Rñdet qõ foraneus ꝺicitur qui in certa parte ꝺiocesis vel ad certos actus constituitur.de app.romana in.vi.de of. ordi.roma.eo.li.Jurisdictio aũt ipsorum est delegata ſm Jnno.ꝛ Hosti.in.d.c.romana.de offic.or. Hinc est qõ de sentẽtijs taliũ appellatur ad epm. Unde qõ dicit ꝙ vnum consistorium esse officialis epi ꝛ episcopi intelligitur de principali.de quo al
33 legat glo.de app.romana.in prin.lib.vi.† Demũ glo.querit quid de decano rurali qui in parte ꝺiocesis qñq̃ gerit vices epi.vt in.c.ad hec de offi.archi.dicit idem qõ in officiali foraneo.Nam ꝛ talis d [d]ici potest foraneus.quia de foris cognoscit iuxta no.in.c.romana.de offi.ordi.in.vi.ꝛ p consequens nõ poterit esse delegat⁹ pape talis decanus. Nec ꝺico esse ꝺa nisi tales officiales vel decani ex alio capite q̃ qr officiales vel decani velint admitti.vt qr forte ꝓtendunt se canonicos ecclesie cathedralis vel similiũ.qr possunt.clemẽ.enim ista solũ eos excludit ex capite ꝓdicto.ꝛ non ex alia.fa.qõ no.Jo.and.de offic.delega.c.fi.in.vi.in simili. Ex predictis patet multas ꝺifferẽtias inter officialem
34 principalẽ ꝛ foraneum.Sꝫ de vno est ꝺubium an vꝫ datus in certa parte ꝺiocesis ꝺicat habere ordinariam an ꝺelegatam glo.sentit qõ ꝺelegatam. ꝺũ ꝺixit ꝺe ꝺecano rurali.qui in certa parte ꝺiocesis ꝛc.Idem glo.ff.de iu.om.iudi.l.solet.vbi ꝺicit
d qõ ꝺatus ad causas certi loci vel certi castri[d] ꝺicitur ꝺelegatus ad vniuersitatẽ causarum ꝺic qõ si ꝺatur g non habente potestatẽ ꝺandi ordinarias. ꝛ planum est ꝙ est ꝺelegatus.Si vero ꝺatur ab habente potestatem ꝺãdi ordinariã tunc principaliter ꝺecernitur territorium. vt quia ꝺicit concedimus tibi tale castrum vel tale territorium vel talẽ partem ꝺiocesis.ꝛ ꝺicitur habere ordinariam.l.i. §.cum vbẽ.ff.de offi.prefec.vbis.ꝛ.C.vbi ꝛ apud quem restituto in integ.peti possit.l.fin. sic ꝺebet intelligi Azo.in summa.ꝛ.ff.de iur.om.iudi.§.item alia.cuius verba ponit Joan.and.de offic.delcg.c. qm̃ abb.Quãꝺoq̃ commissio principaliter refertur ad causas talis castri vel territorij.ꝛ tunc Ly. in.l.i.C.qui pro tuta iurisꝺ.i.q.vl.tenet qõ fit ꝺelegatus.idem Gul.de cu.in.l.ij.C.de spon.ꝛ in.l.a iudice.C.de iudic.Barto.m hac materia loquitur ꝺiuersimo ꝺe quando q̃ facit ꝺifferentiam inter commissionem vnius negocij vel plurium ex vna et vniuersalem

a ¶Arbiter.ad ꝺe gl.ꝛ bar.i.l. ſz ꝛ si ī fun.ff. ꝺe arbi.vbi tenẽt ꝙ non põt eẽ arbit.nec arbitrator: Bal. aũt i.l.si ex consensu.i.ij.colũ. C.ꝺ epis.ꝛ cle. ꝛz ꝙ possit esse arbitrator: cuꝫ licẽtia abbatis ꝛ vide etiã ale. in cõñ. lxxxi.l. col.v.volu.

b ¶Nec ob.eqparatio.ꝺde an monachus eqpareſ seruo. bart.i.l.j.i.iij. col.ff.ꝺe vul.ꝛ pup.bar.i.l.fi. liꝰ.C.ꝺ pac.in l.cũ fundꝰ.§.i. ff.si cer.pe.iaſ. i.l.iterpositas. C.ꝺ trãſ.bar.i l.i.§.p seruũ.q ẽfug.ff.ꝺe acq rẽ. posſeſ.vbi ale.i.iiij.col.fe li.i.c.parochia nus.i.j.ꝛ.ij. co. ꝺe sen.excõ.fe li.i.c.i ꝓnitia ī vlt.col.ꝺ pba. gl.i.l. nemo.ff. ꝺ re in.bar.i.l. j.i pxin.ꝛ in.§. vsufructuarij. ff.ꝺ sti.ſer.bar. i.l.iij.C.ꝺe re.inſt.ꝛ bar.i l.eũ q ita.§.q si ꝺi in fin.ff. ꝺe ver.obl.

e ¶Sub appellatiõe epi.an ele ctꝰ ꝺicaſ eps ponit.ꝺ.ab.in c.eã te.extra ꝺ rescri.ꝛ ibi fel. in pn.ponit an interficiẽs ele ctũ puniaſ pena interficientis epz ꝛ an electꝰ añ co.ona tionẽ ꝺicat imperator.Et an licẽtiatꝰ ꝺicaſ ꝺoctor. Et ꝺe simi.

d ¶Dicit ꝺelegatus. Adde gl.ꝛ Bar. in.l. i.§.i.ff.qs ꝛ aq Jaſ.i.l.a iudice i.ij.colũ.i fi. C.ꝺ ind.ꝛ ale. i ꝛſ.clxxxiij.in ci.viſo pcessu in.j.col. circa fi.in.ij.vol.

vniuersalẽ cõmissionẽ ex alia.vt.l.ambitiosa.ff.ꝺe decre.ab ordi.fa.qñq̃ p viam legis fiat commissio p viã cõmissionis in.l.plane.§.si decuriones. ff.quod cuiusq̃ vniuer.ꝛ tangit in.l.more.ff.ꝺe iurisꝺ.om.iu.cõclude ſm ꝺo.Ant.cõcorꝺando eũ qr inter ꝺũ fit cõmissio causarum simplr in loco nec ꝺeterminanꝫ cause nec psone certe ꝛ qñoq̃ fiat cõmissio hz ordinariam:qr ex quo psone vel cause nõ ꝺeterminanꝫ vꝫ ꝺata territorio hoc est ꝺictũ Bar.in.l.fi.C.vbi ꝛ apud quẽ ꝛ ibi exemplificat in istis iudicibus chartularijs interdũ ꝺeputat certo causarũ gñi nõ expressa psona vel etiam ꝺat vniuersitati certorũ negotiorũ vel ꝺat certo gñi psonarũ non expressis causis:ꝛ tunc si in cõ
a cessione exprimitur ꝙ faciat[a] authoritate cõcedentis non est ordinarius sed ꝺelegatus.l.j.§.oĩa eñ.C.ꝺe ve.iu.enu.ꝛ in proemio insti.ibi authoritate nostra ꝛc.ꝺe rescrip.cum aliquibus.in.vi.Si vero nõ exprimitur ꝙ faciat authoritate cõmittẽtis.tunc pcedit vlt.opi.Bar.qr si fit ꝙ viã simplicis cõmissionis vel rescripti vel privilegij est ꝺelegatus.vt ꝛz in inquisitore heretice pravitatis quẽ tenemus ꝺelegatum.ꝺe here.nec alig.in.vi. ꝛ hec in foraneo no.Bar.C.ꝺe ind.l.certi.Si vero p viã.l.vel statuti est ordinarius:ꝛ ꝑdicta sunt notãda ꝙ arbitria que ꝺant quotiꝺie a cõitatibus aliqbus:aut tales ꝺicank ordinarij vel ꝺelegati ꝛ effect⁹ est magnus quo ad ptãtẽ alteri ꝺelegãꝺi.ꝛ vt vnus fine altero possit pcedere ad ea q̃ no.ꝺe offic.ꝺele.prudentiam.ꝛ qõ ad effectum an possint variare si semel aliquid ꝺeliberauerint.ꝺe quo ꝺe offic.ꝺele.in literis.ꝛ banc qõnẽ ꝺisputat Bar.in qõne que incipit aꝺumantia gñalis ꝛc.
35 ¶†Gl.claustralis q̃rit quid in sacriſta custoꝺe vel camerario monasterij ꝺicit iꝺem ꝛ sic ꝺicit curiã tenere.Sed ꝺ ꝑdicta oppouit ꝺe.c.ex tenore. ꝺe cõcel. ꝑbẽ.iuncta subscriptiõe vbi ꝺ ꝙ claustralis ꝛ supior possit esse ꝺelegat⁹ pape:cuius ꝺ riũ hic ꝺ.So.gl.illuꝺ ꝺe iure antiquo ſm qõ nõ erãt ꝺeterminate qualitates requisite in ꝺelegato:hodie secus tã ſm tps extrauag.pñti.Jnn.iij. q̃ ꝺecre.statutũ ꝛ buius cle.Sed ob.ꝑ ꝺictis vltra gl.ꝙ claustralis vꝫ magis idone⁹ q̃ officialis epi: cũ aliq̃ sit ꝓpetuus ꝛ nõ officialis.Item mortuo abbate ꝺurat offiñ claustralis ne se.va.c.i.secus in officialis epi.ꝺe offi.vi.romana in.vi.Rñde ꝙ claustralis nõ est idoneus vt fit iuꝺex ꝛ hoc propter regulares obseruãtias ꝛ silẽtia:ꝛ qr tales ꝺe se nõ sunt apti ad forẽsia:qr nõ in officiali epi celsat:iõ aũt ꝺurat post mortẽ abbatis claustralis ꝓpter curã.s.aĩarũ q̃ cõtinuo imminet ꝛ nõ est alius q̃ ministret:officialis aũt epi eo mortuo nõ ꝺurat qr in ptãte epalis est alius qui succeꝺit.s.caplin ne se.va.li.vi.ſm Gul.ꝛ ẽze. ¶Gl.obseruari oppo nit.ꝺe.c.cũ olim.ꝺe priui.Rñdet ibi ex certa sciã principis fuit ꝺatus ꝺelegatus ꝛ formã huius cle. hoc exꝑsso.hic secus.facit qõ no.ꝺe rescri.statutũ.in prin.lib.vi.in gl.fateꝛ tñ ꝙ certa sciẽtia ꝺelegati hic nõ posset ꝺ pari:qr illũ arctat ꝛ stitutio superior quã tollere non põt:ꝛ ꝺ illã rescribere.
ixta no.ꝺe here.statutũ.in.vi.gl.mag. facit qõ no.ꝺe of.arcb.in.c.fi.Ex hac gl.no.ꝺo.Anto.q ꝛz
36 ¶legatus possit aliq̃ facere ꝛ ius ꝺispẽsanꝺo:nõ tñ põt aliq̃ ꝺisponere vel rescribere ꝛ ius aliuꝺ ꝺisponẽꝺo.Ad iꝺẽ gl.hall.in.c.statutũ.tu ꝺo no. ex prin.bui⁹ gl.ꝺuo.¶Primo ꝙ sufficit ꝛ legẽ rescribere ex certa sciã.[b]nec vꝫ necessaria ẽla nõ ob.ꝺe quo ꝺe reseri.nõnulli.ꝛ ꝺe excel. pla.c.i.in vj.ꝺe ꝛ.fi.c.i.eo.li.vi.p gl.ꝛ ꝺe rescr.statutũ in gl.
pone.e.li.¶†Scõ no.vt aliq̃ ꝺicak factum ex certa sciẽtia:ops hic exprimi in lrĩs sicut ꝺicim⁹ ꝺe motu ꝓprio.c.fi motu ꝓprio.ꝺe ꝑben.in.vi, Ad iꝺẽ gl.prealle.pone in.c.statutum.hoc intelligẽ vt ibi nisi appareat ex tenore rescripti ꝙ habuerit notitiam facti:qr tunc satis ꝺr rescribere ex certa scientia ꝛz nõ exprimat.Joan.ꝺe Imo.

b ¶Legatus possit aliq̃ facere ꝛ ius ꝺispẽsanꝺo:nõ tñ põt aliq̃ ꝺisponere vel rescribere ꝛ ius aliuꝺ ꝺisponẽꝺo.Ad iꝺẽ gl.hall.in.c.statutũ.tu ꝺo no. ex prin.bui⁹ gl.ꝺuo.¶Primo ꝙ sufficit ꝛ legẽ rescribere ex certa sciã.[b]nec vꝫ necessaria ẽla nõ ob.ꝺe quo ꝺe reseri.nõnulli.ꝛ ꝺe excel. pla.c.i.in vj.ꝺe ꝛ.fi.c.i.eo.li.vi.p gl.ꝛ ꝺe rescr.statutũ in gl. pone.e.li.¶†Scõ no.vt aliq̃ ꝺicak factum ex certa sciẽtia:ops hic exprimi in lrĩs sicut ꝺicim⁹ ꝺe motu ꝓprio.c.fi motu ꝓprio.ꝺe ꝑben.in.vi, Ad iꝺẽ gl.prealle.pone in.c.statutum.hoc intelligẽ vt ibi nisi appareat ex tenore rescripti ꝙ habuerit notitiam facti:qr tunc satis ꝺr rescribere ex certa scientia ꝛz nõ exprimat.Joan.ꝺe Imo.

a ¶Authoritate concedẽtis. Adde benefacere id qõ ꝺicit Bart.in.l. more.in.iij.colũ.ff.ꝺe iurisꝺ. om.iu.ꝺum ꝺicit qõ superior mandans ordinario per verba facias authoritate nr̃a videt eũ facere ꝺelegatum ꝛ sequitur matheſi.in notabilibus suis i no ta.lxxxvj.incipit. no.ꝙ vbicũq. ꝛ Jaſ.in.l.ius aũt ciuile.ff.ꝺe iusti.ꝛ iu.in.ij. co.ver.iij.aꝺꝺ. ꝛ Jaſ.i.l.j.§.ꝛ post opis.i.ij. co.ff.ꝺ ope.nouncia.

1 ¶ Auditores ꝺeputãt in curia ꝙ viã rescripti.
2 Auditor ꝺatus in curia habet potestatem cognoscendi:terminanꝺi:ꝛ exequendi.
3 Circuitus est vitandus si ex̃t inutilis.
4 ¶Prouidere verbum quid importet.
5 Auditor in curia ꝺatus in causa beneficiali pronuncians beneficium ꝺebitum potest cõferre illi cui pronunciat ꝺebitum de iure.
6 Executio est multiplex.
7 Beneficium an possit peti pronunciari ꝺebitum ꝛ conferri coram auditore curie.
8 Et si in libello nõ fuerit petitum beneficiũ cõferri sed solum pronũciari ꝺebitum an post pronunciationem q̃ sit ꝺebitum poterit peti conferri.
9 Argumentatio de virtute commissionis ad vim libelli est licita.
10 In libello non est necesse q̃ petatur executio:sed sufficit q̃ petatur pronũciari super eo de quo ꝺebet fieri condemnatio.
11 Juꝺex super non petitis pronunciare nõ ꝺebet.
12 Auditores curie an habeant iurisꝺictionem ordinariam vel ꝺelegatam.
13 Auditor contraꝺictoriarũ ꝛ auꝺitor camere habent iurisꝺictionem ordinariam.
14 Sententiandi potestas ꝛ pronunciandi an sequatur ad potestatem cognoscendi:ꝛ an ad sententiã ꝺi potestatem sequatur potestas exequendi.
15 Auditores an habeant potestatem pronuncian ꝺi:ꝛ quam.
16 ¶Delegatus quilibet saltem pape potest exeq suaz sententiam ꝺe iure.
17 Accessoriũ vꝫ cõmitti ei cui cõmittit principale.
18 Collatio est executio ꝓuiscationis iuris ꝺebiti.
19 Executor si est ꝺeputatus a tali qui nõ põt actua liter exeq vt ꝺelegat⁹ ab inferiore nõ põt cõferre.
20 Legati factum non censetur factum pape.
21 Auꝺitor ꝺeputatus a papa quis ꝺicatur.
22 Jus exorbitans ꝛ strictum non extenꝺitur per ſꝺentitatem rationis.
23 Bñficiũ ꝺici suũ ꝛ bñficiũ sibi ꝺebitũ ꝺifferunt.
24 Juꝺicis qõ in potestate est:necessarium est.
25 Auꝺitor an conferendo transferat curam animarum si beneficium sit curatum.
26 Executores qui authoritate pape bñficia ꝙferũt vel ꝺelegati qui illa aꝺiuꝺicant vt sua an possint committere curam animarum vel mittere incorporalem possessionem.
27 ¶Ptãs auꝺitoris propter obitum pape expirat.

Auditor in romana.

¶Summꝰ pontifex facit hic nouũ statutũ. Et figurat sic casus Titi⁹ ꝛ Gaius erãt in cõtroversia sup aliq̃ bñficio:qõ qꝺẽ bñficiũ Titi⁹ ad se ptinere ꝺicebat.Ex aũt gay⁹ illõ bñficiũ ptẽꝺebat ad se spectare.Isti ꝺuo aꝺierunt summũ põtificẽ q impedit⁹ alijs negotijs nõ potuit cognoscere nec ꝺeclarare ad quẽ bñficiũ spectaret:ꝛz quẽꝺã Sẽpronius ī curia exĩtẽ ꝺeputauit auꝺitorẽ q auꝺiret ꝺe ꝙtroversia Titi ꝛ Gay ꝛ pnũciaret ꝺebitũ bñficiũ foze ꝛ esse ꝺebitũ Titio si ꝙ ius ipse titi⁹ bꝫet vel pnũciaret ꝺebitũ gaio in eo titi⁹ ius nõ bꝫet.iste auꝺitor sic ꝺisceptauit seu terminauit ꝺicta ꝙtroversia:ꝛ pnũciauit ꝺictũ bñficiũ foze ꝺebitũ titio:ꝛ gayũ cõꝺẽnauit ad ea ad q̃ veniebat ꝺẽnãꝺus.Mõ iste titi⁹ vides bñficiũ ꝺe iure sibi fuisse aꝺiuꝺicatũ ab ipso auꝺitore:volebat vt ipse auꝺitor ꝙferret sibi bñficium qõ sibi aꝺiuꝺicauit.Querit an iste auꝺitor possit ꝙferre illõ bñficiũ cui ipse aꝺiuꝺicauit foze ꝺebitũ. Et ꝛñdet summꝰ põtifex ꝙ auꝺitor in curia roꝛ mana ab ipso ꝺeputat⁹ si pnũciet bñficiũ ꝺeberi alicui:ꝙ et ipe poterit ꝺictũ bñficiũ cõferre ꝛ cui aꝺiuꝺicauit.Et reꝺꝺit rõnẽ vt viteꝛ circuit⁹.Nã qñ papa ꝺeputauit aliq̃ auꝺitorẽ vt cognosceret ꝺe ꝙtroversia aliquoꝝ:postq̃ ipse cognouit si ipse auꝺitor nõ posset q̃ꝺere nec conferre oportꝛet q̃ ille cui auꝺitor ꝺeclarauit bñficiũ sibi ꝺebitũ:iterꝛ iret ad papã vt ipse roman⁹ põtifex si bi ꝙferret.ꝛ fic esset circuit⁹:qr ꝓpio imo ad papã ꝛ fuit ꝺelegata cã:ꝛ fic ꝺe papa imo ad aliq̃ẽ auꝺitorẽ:ꝛ iterꝛ ꝺe auꝺitore ipse rediret ad papã vt papa sibi bñficiũ cõferret:qõ auꝺitor ꝺecarauit sibi esse ꝺebitũ ꝙ esse nõ ꝺz:qr circuꝰ est vitãꝺ⁹.

¶Mota q dubiū istius capituli erat ex eo q papa quando deputauit sempronium auditorem in cōmissione sua dixit q cognosceret cui beneficiū erat de iure debitum: ꝛ nō dixit q cōferret ei cui declarabit debitus. Modo dubitatur an virtute istius cōmissionis poterit dictum beneficium cōferre: ꝛ sic suam sententiam mandare executioni? Et respondetur q sic: vt videtur circuitus.

¶Mota q est quidam auditor contradictarus ꝛ camere: de isto videas Goffr. ꝛ Hostien. in sum. de offi. ordi. in prin. ꝛ talis hz iurisdictionē ordinariam. Alius est auditor causarum: qui habet ordinariam iurisdictionē in cognoscendo: ꝛ delegatā in diffiniendo. Et de isto vide Gul. in spec. titu. in. §. post principiū dicit tamē Bonifacium octauum fuisse interlocutū q in curia ℟omana nullus habeat ordinariā iurisdictionē nisi papa.

¶Mota differentiam inter suum ꝛ debitum: q si auditor pronunciaret esse suum: tunc non posset alio modo quidere. Secꝰ si pronūciaret bñficiū esse debitū q; tūc auditor nō pnūciat simpliciter suū esse: ſz adhuc restat executio sue declaratiōis.

¶Mota dū dicit in textu vitetur q ibi ponitur simpler: pro cōposito vitetur ideſt euitetur circuitus. ℟am frustra fit per plura quod eque commode posset fieri per pauciora. ℟D.

¶Mota q expectans habet ius ad beneficiu: ꝛ potest dicere beneficium sibi de iure debitum: lz glo. in c. veniens. de renuncia. dicat q habet potius officiū implorationem.

¶Mota finaliter casum mirabilē in quo potestas delegati extenditur ad non commissa vt eui tetur circuitus. Zaba.

¶Auditor. Breue est ꝛ nouum qō hic statuitur determinans no. per Compost. eo. titu. mādatū. ad fi. ꝛ per Gul. in spe. ti. de ac. ꝛ peti. §. sup actionibus versi. sed fi ad ipsam prebendam. ꝛ ver. seq. Et patet ibi expeditū qō ibi no. ſcz q cōā auditore peti poterat beneficium pronūciari debitum ꝛ conferri a scias q bodie est tutuꝫ hoc in libello peti: puto tamen q si nō petatur in libello cōferri: sed solum debitū pronunciari: q post pnūciationem peti poterit cōferri: sicut enim ẓfert. licet non fuerit cōmissa collatio: sic ẓferat licet nō fuerit in primo libello petita. Itē scias q de auditore cōtradictarum ꝛ camere tenent Goff. ꝛ Host. in sum. de offi. ordi. in prin. qō habent ordinariā. De alijs auditoribus causarū notat Gul. in spe. in titu. in. §. i. post prin. q habent ordinariā in cognoscēdo: delegatā in diffiniēdo. Sed Archi. ri. q. i. experientie. dicit Bonifacium octauuꝫ interlocutum fuisse q in curia nullus habeat ordinariam nisi papa. Joan. an.

1 ¶Mota primo qō tauditores deputantur in curia per viā rescripti vt
2 faciat ad titulum. ¶†Mo. scdo q auditor datus in curia habet potestatē cognoscendi terminādi
3 ꝛ exequendi. ¶†Mo. tertio q circuitus est vitandus qō est verū si sit inutilis. alīs secus. no. de causa pos. cū dilect⁹. ꝛ vide de circuitu in extrauagā. execrabilis. ꝛ C. de pigno. in. l. vsucapio. vbi in gl.
4 ¶†Mo. de verbo quidere q ppie sonat in actū
5 habentē in se totalē transactionē iuris. ¶†Mot. q auditor in curia deputatus in causa beneficiali pronūciās bñficiū debitū pōt ẓferre illi cui pnūciat debitū de iure. secus ergo si ali⁹ fit deputat⁹ extra curiā auditor aut delegatus. Ex quo. no. qō licet actus collationis vel pulsionis se habeāt vt executio debiti de iure. nō tñ est in pōte iudicis pnunciātis cū hoc ꝓmittitur ex dispositione qua dā auditor vt circuitus euitet. ¶Op. 2tra. istud vltimū no. ꝛ videt q qlibet iudex his. alīs potestatē exequēdi possit bāc collationē vel pulsionē ex quo est executio facere. ꝛ sic nō videt q debeat dici ſpāle in auditore dato in curia ꝛ cā bñficiali. Tñ op. de grēti. de offi. deleg. ꝛ de. l. qui restitue-
6 re. ff. de rei ven. soluit qo. Anto. q ¶†multiplex est executio q q̄dā est puri facti que cōstitit in faciēdo rē tradi. vel restitui. ꝛ bāc qlibet iudex habēs potestatē exequēdi alias facere vt i ẓrijs. q̄dā est executio puri facti bñs in se annexū relatū ius seq̄s factū sine noua accusatione iuris. ꝛ idē nam cōdēnatio in actiōe pſonali pōt iudex bona debitoris capere ꝛ dare in solutū. ff. de re iud. l. a diuo pio. ff. māda. si pcur. §. si ignorāter. ꝛ ex illa traditiōe sequit⁹ q; tr̄ā̄slatio iuxta no. in. l. pōpo. §. si iussa. ff. de acq. pos. ꝛ sic tr̄ā̄ffertur ius tertio q̄dāꝫ executio q̄ nō hz se ad ius determinatū vt executio puri facti ẓ est iuris tr̄ā̄slatiua in pōte residētis vel tertij. ꝛ banc nō pōtfacere iudex q̄q̄ bñs alīs pōtē exequēdi sed hz cōpellere partē in qua residet ius ad aliud tr̄ā̄sferēdū. ff. si ſerui vē. l. egi. ꝛ ff. de no. ope. nun. l. si prius. ℟a q̄q̄ iudex pnūciet mihi seruitutē debitā a titio. aut vsuf. nō poterit mihi creare seruitutē aut vsuf. exequēdo q pnūciat hz habebit partē hoc est titiū cōpellere ad cōstituēdā seruitutē. Fallit in auditore in curia in cā bñficiali q eo q pnūciat de iure debitū authoritate huius iuris in ipm ꝓximi pōtās cōferēdi. vt sic possit ex eq de executione etiā iuris in parte residēte. qō no. ꝛ per hoc pt⁹ q; hec. cle. ponit ius ex oritās a iure cōi. ꝛ sic cū habeat locum in dato a papa secꝰ erit in dato ab alio. Itē in dato ab auditore secꝰ in dato a delegato. Itē in dato in curia. secꝰ erit si extra curiā. ff. m. d. An. adō. Itē in causa bñficiali. ꝛ sic secꝰ in alia q̄ inferius
7 examinabūtur ꝛc. ¶†Sl. ꝛ querit an cōā audito re curie possit peti beneficium pnūciari debitu ꝛ cōferri. ℟ndet q sic ff. m. bāc cle. q animo est bo
8 die tutū. ꝛ sic in libello peti ff. m gl. de quo p Lō post. §. eo. mādatū ad fi. ¶†Sep iuxta hoc querit gl. quid si in libello non fuerit petitū cōferri sed solū pronūciari debitū an post pnūciationē qō fit debitū poterit peti cōferri. ¶Glo. respōdet qō sic mouetur. q; sicut pōt cōferri lz nō fuerit commissa collatio eodē modo oz posse ẓferre lz nō fit
9 in primo libello petita collatio. †Et glo. ista no. ff. m. d. Ant. q licita est argumentatio de virtute
10 cōmissionis ad vim libelli. †Scdo no. qō non est a necesse q in libello petatur executio. ª sed sufficit q petaſ pnūciari sup eo de q̄ oz fieri cōdēnatio. Aduerte q; vt dicit. d. An. dupliciter pōt intelligi qō gl. prīo an data petitione vel libello coram papa in quo ad eo nō petaſ collatio. an tūc p simplicē cōmissionē auditor habeat potestatē cōferē di. ꝛ dicit q fic. p bāc cle. q est verū ex iure dispēsatiuo. vt j. patebit. Si vo esset petita collatio cora papa simplr postea p eū fieret cōmissio tūc in auditore trāsferat ptās ẓferēdi ō rigore. q; iuxta limites petitionis papa cōmittere vr argu. a fi de fenso. §. q interrogaſ. ff. de inter. ac. ꝛ no. de accu. cū oporteat. Scdo mō pōt intelligi de libello data to cōā auditore. ꝛ sic in veritate loquit. ꝛ tunc si q̄rit an in casibus de qbus infra dicet auditorem vel aliū nō bēre ptātē ẓferēdi an postea applicet ex ampliatione petitionis in qua cōā auditore pe
11 tit collatio. ꝛ dico q nō. †q; virt⁹ ptātis auditoris regulaꝫ a forma cōmissionis ꝛ viribus ei⁹ nō viribus libelli seu petitiōis lz alīs vbi petitio claudi pōt ꝛ nō claudi sub iurisdictiōe iudicis ex cōtētis in libello dicam⁹ iurisdictionez iudicis cognosci. ff. de iurisd. om. iu. l. i. ꝛ scribit. Jnn. in trib⁹ de iudi. ceterū de fo. cōpe. cū simul. ꝛ l. cōstitus. Si vo essem⁹ in casib⁹ in qb⁹ dicet. j. auditorem vel aliū bēre ptātē cōferēdi. an ei⁹ ptāti detrahet ex detractiōe libelli vel ex defectu petitiōis cōpebēdent pctiones collatiōis. dic adhuc q nō p eādē rōnē vſ p hoc infert q ſtante ptāte iudicis lz iudex. ppter ineptitudinē petitiōis nō posset se de collatiōe intromittere. eo q; collatio non est petita ꝛ iudex super nō petitis pronūciare nō oz de symo. lz hely. tñ dicendū q non ppter hoc deficit quin pars lata sniа posset petere executionē C. de execu. rei iudi. l. i. ꝛ sufficit qō lata sententia aut agēdo in factū aut officiū iudicis implorādo petit executionē. qō ꝓcedit etiam qñ executio est puri iuris vt notāter dicit hic gl. qō. no. bene ꝛc.
12 ¶†Demū q̄rit gl. in v. scias qualis sit iurisdictio b istoꝝ auditorū curie⁹ an habeat ordinariā an delegatā vr q delegatā ppter situationē ti. ar. no. de rescrip.

b ¶Demū q̄rit gl. An auditores habeāt iurisdictionē ordinariā vel delegatā. habes p Rot. ō rei. u. deci. xvj. in no
uis. fely. ī rub. extra ō rescri. in. iij. col. circa prin. vbi allegat istā glos. ꝛ habes latiꝰ p fely. ī. c. nonnulli. §. sunt ꝛ alīj in. xij. colū. extra de rescrip.

a ¶Sed sufficit. Quid aūt ecō tra, an sufficiat petere exequi habes p bar. ī l. ff. de execu. rei iudi. iaſ. i. l. ij. §. pri⁹ in. xij. co. ff. de vulg. ꝛ pup. alex. a. l. h cū nulla in. i. ꝛ ij. colū. ff. de re iu. ꝛ Jaſ. in. §. oīm. in. xxv. colū. iiſti. de acti,

13 re scrip. tibi qui. in. vi. ¶†Glo. cōcludit q auditor cōtradictoꝝ rotarum ꝛ auditor camere habēt ordinariam ſm Gof. ꝛ Hostiē. Alij aūt auditores ſm Gul. in Spe. tit. j. §. iij. post prin. habēt ordinariam in cognoscendo: sed delegatā in pnunciādo ꝛ diffiniendo. Arch. vero vt refert glo. dicebat Bonifacium octauum interlocutum fuisse q; in curia nullus hz ordinariam nisi papa. facit qō videbit. j. ti. pri. ne rationi. ꝛ sic residet gloſſ. aliter non declarans. Quia hic aduerte credo in hoc tenēdū qō curia tenet q; standum est stylo curie de cri. fal. cū grauī. Si vero nō appareat tunc an sint ordinarij de iure an delegati colli
14 gi pōt ex forma cōmissionis ſm ea que dixi. ff. cle. pri. ¶†Circa articulum illum qualiter cognoscet an quis sit ordinarius an delegatus: ꝛ hanc puto veritatem in hoc puncto: lz. d. Ant. aliter declaret. Querit tamē. d. Ant. ꝛ latissime. pſequit primo an ad potestatem cognoscendi sequaſ ptās sententiandi ꝛ pnunciandi. Scdo an ad ptātem sententiandi sequaſ ptās exequēdi. Ad primū examinat hic. ¶Dico ſgialiter. Scdo ſpāliter in auditoribus ex quibus patebit intellectus aliquorum q̄ tetigit glo. Ad primū remittit de materia p Bar. in. l. a diuo pio. ff. de re iud. ꝛ in Spe. in ti. de offi. de ie. §. sequit. ver. quid si offiū. versic.
a ꝛ no. q simpl⁹. ꝛ per doc. de offi. dele. ª c. sup questionum. ꝛ c. pastoralis. §. preterea. ꝛ per glo. ff. de pcura. l. qui. pcuratorem dat reiectis opi. quas hic refert late cōclude q interdum cōmittit merus articulus: ꝛ clarū est q non videt cōmissa ptās pnūciādi. vt in. c. sup questionū. Jnterdū cōmittit mixtus. i. habens annexam cognitionem: ꝛ tunc ponderanda sunt verba cōmissionis: q; si dicimus causam audiendā vel cognoscendā ꝛ fine debito terminēdā ꝛ planū est q fic: ꝛ sic seruat stylus curie: qō facit p inferius dicendis. Idem si dicimus committimus tibi causam inter tales de offi. dele. si delegatus. in. vi. ꝛ not. Jnno. de offi. dele. si p debilitate. facit eo. ti. q̄uis. in. vj. ꝛ l. j. C. qui p sua iurisdictione. Jnterdū dicit cōmittimus tibi causam inter tales cognoscēdā vel audiēdā: ꝛ tūc non videtur cōmissa diffinitio ſm Bar. ar. decre. nōne. de prescrip. ꝛ l. vbi. C. de fal. qō fatis placet. d. Ant. qui hic allegat stylū curie de quo prediri nō
ob. q diffinitio venit ad cōsequentiā cognitionis de qua re. ff. de iudi. de causa pos. cum super. ver. quare iudex cognouit ꝛc. quia illud verū in habente potestatem super vtroq; alia in ori
15 ginanda potestate vnum per aliud nō cōcluditur. ¶†Ad secundum. q. quid in auditoribus an habeant ptātem pnunciandi ꝛ quam concludit q; in auditore ad merū articulū planū est q nō per supradicta. Jn auditoribꝰ vero alijs qui constituūt a papa concludit q; multipler est species. Quia quidam est auditor camere ꝛ iste est ordinarius ꝛ cognoscit de causis speciali bus ad cameram pape: ꝛ de delictis ꝛ cōtractibus in curia per petratis ꝛ de q̄mbus ex eis emergētibus q̄ sint facta inter curiales: ꝛ hic hz ptātem pnunciandi ꝛ de hoc non loquitur hic. Quidam est auditor contradictoꝝ rotarum ꝛ cognoscit an litere debeant impetrari ꝛ concedi. ꝛ qui iudices ꝛ quo loco debeāt deputari: ꝛ iste adhuc est ordinarius ꝛ pōt fiſare. ꝛ de illo nō loquitur hic. Quidam est auditor curie qui constituit ad causas particulares: ꝛ hic dupliciter deputat. Uno modo ab ore pio pape. vt in causis magnis ꝛ arduis sicut in electiōe cathedralium ꝛ regularium ecclesiarum ꝛ in his danē cōiter Cardinales. de quibus in. c. raymutius ꝛ Ray. de testa. ꝛ tales nō feruīt fiſcum ex generali cōmissione: sed referunt pape post cōclusionē ꝛ pnunciāt ex nouo mandato. de concel. preb. cum nostris. ver. auditor. ꝛ hi dicunt habere ordinariam in cognoscēdo de legatam in pnunciādo: hoc credo potiꝰ de stylo curie q̄ de iure ex quo specialis sit cōmissio certe cause: q; in totum oz dici delegatus p dicta supra. pri. cle. Scdo modo deputant diuersi auditores in palatio quib⁹ referēdi dari⁹ vel ali⁹ vice pape infe
b riores cās ꝓmittit. ꝛ de istis. j. pri. pōt intelligi cle. ꝛ talis auditor in negocio sibi cōmisso p cursores curie iuratos citare pōt per se vel alios in curia ꝛ etiā extra vsq; ad duas dietas. vt no. Spe. in ti. de iud. dele. §. i. ꝛ de citatione. §. dico extra curiam. tamen si citat vltra duas dietas vel cōmittit non facit vt audi tor: sed solū facit nomine pape sub bulla vt fi forte receptiones testium alibi cōmittat. j. de offi. dele. cle. i. ꝛ tunc facta cōmissione sub bulla auditor desinit esse iudex in causa illa nisi sibi vt prius iterum cōmittatur ſm stylum curie: nullus tamen talis auditor sniam qualēcumq; nisi prius causa rimata cū alijs audi toribus in relationib⁹ de consensu aliorum omnium vel maioris partis feret sed si sunt equales ꝛ discordes itur ad papam ſm stylum curie qui attendi debet. de cōsti. ex literis. ſm Gul. ꝛ vide in Spe. vbi glo. remittit ſm. d. Ant. per predicta videt q potestas istorum auditorū quanta ꝛ qualis sit pendet a stylo curie de iure videt ex quo requirit specialis commissio in qualibet causa occurrente vel ore pape vel ab alijs vice eius q ptās eorum sit delegata. Jn alijs auditoribus q̄ camere ꝛ contradictorum ꝛ auditor camere habēt ordinariam ppter vniuersalē cōmissionem que fit in prin. cōmissionis officij: quanta aūt sit potestas predictoꝝ pendet ex forma cōmissionis de iure cōmuni potestatem habeant pnunciandi dicendū esset. vt. §. dixi in de leg. ꝛ hoc de primo principali vz; murquid ad potestatis cogni
16 scendi sequaſ potestas pnunciandi ꝛc. ¶†Ad secundum autē an ad potestatem pnunciandi sequaſ potestas exequēdi. Dic q quedam executio est puri facti vel habens in se annexū ius q; declarat vt dixi in prima opinione. Quedam est puri iuris in pria ꝛ in scda dic qō si querit in delegato principis vel sub a delegato ab eo dicendum est q sic: q; in tales transeunt ea que sunt mixti imperij. l. j. C. qui pro sua iurisdi. cum ibi no. fa. de offi. dele. quereuti. ꝛ no. Bar. in. l. a diuo pio. ꝛ ibi per glo. ff. de re iudi. Jn delegato autem ab alio inferiore est opi. de quo in. c. si quis contra cle. de so. compe. ꝛ per Jnn. de offi. ordi. cum ab ecclesiarum. ꝛ per Bar. in. l. a diuo pio. ꝛ ibi etiam per gloſſ. ꝛ in Spec. de exe. sen. §. nunc videndum. circa prin. do. Ant. hic re
p: obat opi. Barto. ꝛ glo. in. c. si quis cōtra clericum. tenet opi. Jnn. ſ. q; possit exequi ad limites ꝛ ad metas sue potestatis et non vltra. vnde exequi pōt excōicando vel multam indicendo: mittendo autem re ipsa nō pōt. l. pperādum. §. finaūtē res C. de iud. vbi dicit esse casum. Sed obuiat q; videtur q etiam a ctualiter mittendo possit exequi: q; ea que sunt meri vel mixti imperij possunt delegari b ſm ius, ius canonicum. de offi. ordi. qō fedē ꝛ iuris executio licet sit mixti imperij. l. iubere cauere. ff. de iur. om. iud. ¶Respondet q illud quando specifice: secus si simpliciter causa est cōmissa: nec specialiter executio est demā data quo ad actum mittendi re ipsa: q; tunc cum talia sint gra uis ponderis etiam de iure canonico nedum ciuili nō veniūt in simplici commissione. de offi. vica. c. ij. in. vj. ꝛ sic in casu dubij quando facta est simpliciter cōmissio non est facta differentia inter ius canonicum ꝛ ius ciuile. sed in casu certi vbi cōstat de mente q; de iure ciuili non possunt ea que sunt meri vel imperij delegati: secus de iure canonico ſm. d. Anto. forte tamē hoc est verum quādo alij q̄ vicario vel in casu necessitatis vel nisi per papam possunt talia delegari q; in alijs casibus nō clare reperio. facit qō no. in. c. ſi. de offi. vica. in. vj. ꝛ ne cle. vel mo. c. ſi. eo. li. ꝛ de preben. statutum. eo. lib. Item obuiat q; pnunciatione finita est potestas. c. in literis. de offi. dele. ergo nō potest exequi que sit ratio. Bart. respondet q; hec ratio nō est bona: q; cōcluderet etiā in delegato principis vel pape cōtra decre. b querenti. de offi. delega. Unde dic vt no. glo. in. c. ex literis. ꝛ c. querenti. q; finit potestas pnunciatione delegati quantum ad actum sententie vel cognoscendi vt amplius nō possit illam re uocare vel de causa cognoscere. l. si vt proponis. C. quomodo ꝛ quando iu. nō quo ad actum exequendi: ex his aperit⁹ via ad intellectū huius cle. Jn tertia executione. ſ. puri iuris. vt est act⁹ collationis post pnunciationem iuris debiti: an istam facere possit vel habens potestatem exequendi auditor vel alius punctus iste pendet in hoc. an cle. ꝓcedat ex iuris rigore an ex iure dispēsatiuo. ¶Gl. in verbo an nobis tenet q ex iure dispē satiuo contra cōem regulā: hoc apparet ex litera que assignat causam. ſ. vt circuitus eniteſ ar. l. oēs testamento. ff. de cō. iud. ꝛ pro casu allegat etiam decre. super eo. de offi. deleg. vbi patet q talis non pōt exequi executiōe iuris. pro ista parte ª a. de prīuile. pastoralis. vbi si cōceditur monachis tecclesiam contin tantū vsus suos nō possunt sine authoritate diocesani. ¶Dan. hic nititr defendere contrarium. ſ. qō cle. non sit ex orbitās a iure cōi: mouet principaliter q; collatio est executio pnūciatio c nis iuris debiti: ergo illam de iure cōi potest facere cum quili
17 bet † delegatus saltem pape possit exequi suam sententiam de iure. allegat de offi. delega. querenti. Secundo q; cui committi
18 tur † principale. ᶜ videt accessorium committi. c. pudentiam. §. c ferta. de offi. dele. ꝛ arg. l. ij. ff. de iur. om. iud. ꝛ in. l. ad legatum. ꝛ in. l. ad rem mobilem. ff. de procur. Tertio ad oculum dicit hoc posse ostendi q; si aliquis sit delegatus in causa debiti ex causa mutui vel alia actione personali: ꝛ condemnauit debitorem ad soluendum debitum capere poterit bona ꝛ soluere. ff. de re iud. a diuo pio. ff. man. si pcuratorem. §. si ignorantes. non ob. c. sup eo. ſm eum. q; ibi non litigabatur super iure debiti vel non debiti beneficij ad qō collatio se immediate habet vt executio. sz litigabātur super iure primarie potestatis illorum qui potestatem habent prestandi aut conferendi ad qō collatio se nō habet vt immediata executio q; est dare medīū scilicet ius beneficiandi quod applicatur ad beneficium ad quod postea sequit collatio vt executio: ꝛ sic ibi de iure debite potestatis hic de iure debiti bñficij disputaūt que sunt separata nec vnum sequit ex altero. nec ob. etiā. c. pastoralis. q; ibi loquit de duob⁹ articulis extraiudicialib⁹ ꝛ separatis quoꝝ vno expedito per pa

¶Super qō nuꝫ. Adde ad istā materiam Jnn. ſ. c. ad ℟. de of. Archid. Bald. in. c. ad cognitionē. de pa. tenē. ꝛ aler. plene in. l. a diuo pio in prin. vi. ſ. col. ſi. ō re in. ꝛ ibidem colū. iij. ponit an is cui cōmissa est cognitio ꝛ pnuncia tio intelligat cōmissa executio. ꝛ Jaſ. in. l. ij. in. ij. col. vſi. vij. facit. ff. de iur. om. iud. qd aūt ecōtra an ei cui est cōmissa executio videat cōmiſſa cognitio et pronunciatio. vide Alle. c. o. l. a diuo pio. in v. colū.

¶Secundum ius canonicū. Adde gloſſ. ꝛ doc. in cle. i. de offi. dele. gl. in. c. archiepatu. de rap. Bar. ī l. nec quicq̄. §. vbi decretū. ff. de offi. deleg. Jaſ. ī. l. j. ī pri. in. vij. col. ver. vij. ista regula falsit. ff. de iur. om. in. ꝛ Aller. ī. l. a diuo pio. ī iij. col. ij. ſi. ff. de re iudi.

¶Videtur accessorū cōmit ti. Adde Alle. in. d. l. a diuo pio. in. iiij. col. in pri. ꝛ in ſi. ff. de re iu. vbi dicit qō ei cui cō mittit cā videtur cōmitti oēs qui ptinet ad eam vel hz de pendentiaz. a: le. ēt. d. l. ad legatuꝫ. ꝛ d. l. ad rem mobilē. ff. de pcur. ꝛ alia que vide p eū.

a ¶ Nō sequit. Adde facere bonū terr.in.l. j.§. huius autē .l.si duo.§.fi.i fi.ff.vi pos.

b ¶ Et planum est. Adde facere vulgatā re. q̄ nemo plus iuris ꝛc.l.nemo plus iuris. ff.de reg.iur.ꝛ c.nemo.de regu.iur.in.vi.

c ¶ Subrogat. Adde facere regulam q̄ subrogatum sapit naturam ꝛc.l.ſi eum.§.qui in iurtarū.ff.ſi qs cau.ꝛ.§.fuerat insti.de actio. 18

d ¶ Sup eo.adde. Abi.d.c.ſuper eo.l.iij.not.ꝛ in colū.ij.vſq; ad fin.c.j.

e ¶ Per plectī rationis. Facit regula q̄ ly dictum sit ſpāle tū dz extendi ad limites rōnis.l.cū pater. §. dulciſſimus. ff.de le.ij.ꝛ.l.regula.§.pe.ff.ō ur.ꝛ fac.igno.

f ¶ Ideo ad aliū casum. Adde q̄ iſta rō non vſtuta pea ſpōſicit bar.i.l.ſi cō ſtāte.i prin.in iu.q. i.q.§n.ff. ſolu.ma. Et a poſtillas.S.in cie.j.l.iij. col. 19

g ¶ Late sumit b
bīficium. Et aūt appellatione bīficij cōtineanť dignitates. vide Fel.i c.poſtulaſti in xv.col.xi.cā noſtra.i.xx.co. extra ō reſcri. ꝛ an appellatione bīficij cōtineat ꝓb. vide ¶Dan.i.d.c. poſtulaſti. ubi Feli.in.vj.col.

pam alterum per ordinarium est expediendum: sed hic actus sententie est iudicialis: ꝛ cōsequēter maioris authoritatis ꝛ nō est separatus ab executione imo illuz ad se trahit pro ꝓprie dicto s. de actibus extraiudicialibus facit ꝑtum ad propositum: q̄ ꝓprietas nihil hz cōe cum possessione: vnde ad concessionē ꝓprietatis: [a] non sequitur concessio possessionis que nō debet propria authoritate occupari sine licentia habētis possessionē intrando.l.predia.ꝛ.l.ſi ex ſtipulatione.ff.de acqui.poſ.ꝛ.l.naturaliter.§. nihil cōe.eo.ti. ¶Jo.de leg.tsquet opi.gl.monetur q̄ collatio non est executio sententie: q̄ executio sentētie nō est aliud quā declaratio verborum ſnīe: quaſi vel q̄ executio ſnīe nō est niſi in facto declarare verba ſnīe. ¶Scdo ꝛ melius allegāt q̄ non sequit hoc est executio: ergo spectat ad ꝓnunciantem de iure q̄ hoc esset verum quādo clauderet sub potestate pronūciantis ꝛ ad alium non spectaret. allegat. lxi.ꝛ.l.pe§.i.ff. de offi.eius cui man.est iuriſ. vbi delegatus ꝓnunciat mittendum ꝛ nō mittit: q̄ ad se non spectat ꝑm ¶Jo.de lig.d.¶nt.dicit q̄ non ¶Jo.de lig. parum stringit: q̄ reperit q̄ querimus quare non trāſit executio hec.s. potestas conferendi cum alia transeat: ꝛ vt videtis non clare respondet ipse ¶Joan.de lig. ad hoc ideo dicit q̄ difficultas illius dubij pendet ex iſto an collatio habeat per ſe vt purus actus executiuus ad ꝓnunciationē iuris debiti. Secūdo an dato q̄ ſic ſe habeat de iure ſpectet ad habentem potestatem ſententiandi ꝛ als exequēdi. Ad primū fatetur q̄ collatio est executio ꝓnunciationis iuris debiti illam expectans vt fine ſui: sed dicit q̄ nō est executio puri facti sed est executio iuris ꝛ eque principalis imo principalior q̄ ꝓnuntiationem declaratur ins ad rem per collationē creat ins in re: vnde concludit q̄ō dixi in prima oppoſitiōe q̄ executionem puri facti vel habenti ius annexum translatiue de vno in alium potest quilibet iuder facere ꝛ q̄ habet potestatez exequendi: ꝛ de iſta loquunť iura per ¶Dan.alle. executionem vero iuris maxime principaliorꝫ vt est collatio per quam transfertur ius trāſlatiue de vno in alium: sed oportet nouiter crari nō potest facere iuder lz habeat potestatem exequēdi vt est casus in.l.ꝛ barum.ff.ſi ſerui.vendi.in.l.coruptione. cum glo. ſua. C. de vſufru. vbi iuder ꝓnunciās ius mihi debitū vt ſeruitutem aut vſufr. non potest mihi predicta creare: sed oportet q̄ compellat habentem potestatem creandi vt tradat ꝑm materiam.l.iij.§. dare.ff.de vſufruc. ¶Ex predictis ꝓz respōſio ad rationes ¶Dan. q̄ loquunť in executione puri facti vel facti habentis ius annexum non in alia. Item patet q̄ō collatio nō est accessorium cum collatio conferat ius in re cuius iuris potestas pendeat ab alio: vnde videtur potius eque principale ins als principalius ꝓnunciatio vt predixi: ꝛ per hoc patet responsio ad omnes rationes ¶Dan. tamen pro clariori cōclusione dicit. d. ¶nt. duo videnda. ¶Primo an datus super iure debito possit conferre trahendo dubiū ex viribus commissionis non attenta forma libelli. Secundo esset vidēdum quid iuris attēta forma libelli: de hoc sc̄ō dixi supra ideo non insisto ꝛc.

¶ Circa primum conclude q̄ ſi executor est deputatus a tali qui non potest actualiter exequi vt delegatus ab inferiore vel et plenum est q̄ō non possit conferre. Si vero est datus a tali qui exequi possit: ꝛ tunc ſi datus est ſuper iure primarie potestatis conferendi vel ꝓſentandi ꝛ nō potest conferre: ꝛ ſi vba adiecerentur in cōmiſſione que ſeparent transactionem huius potestatis potius impropriarent vt est casus in.c. ſuper eo ꝑalle. in cuius intellectū optime dixit p.a.ſ. ꝛ per hoc putat. d. ¶nt. q̄ ſi papa committeret causam an beneficiū ſit deuolutū an nō posset delegatus conferre niſi adderetur: ꝛ ſi appareat deuolutum pudeas vel ordines quo casu dicta verba propie intelligerentur cum non agatur de preiudicio alterius q̄ committētis. ¶Si vero non est questio ſuper iure primarie potestatis prouidendi: sed ſuper iure actuali. put applicatur beneficiato ad beneficium: ꝛ tunc interdum est questio ſuper hoc an ſit ſuū vel non ſuum: ꝛ ſic est questio de iure in re ꝛ non ad rē ꝛ potest exequi ꝛ non conferre: q̄ hoc esset impropriabile ſnīe: de fide inſtru. inter dilectos. ſic intelligit gl. hic in verbo debitum. ¶ Interdum est contentio ſuper iure debiti beneficij ad rem: ꝛ hoc est ꝓpriꝰ in casus noſter quo casu dic q̄ ſi est q̄ſtio inter beneficiatos contendentes de rigore planum est q̄ nō includeretur in mandato potestas conferendi maxime reſidēte potestate in ordinario tertij. ar. decre. ſuper eo. de offi. deleg. in ratione ſui de equitate ſic vt hic. ¶ Interdum est questio ꝛ cōtentio inter beneficiandum ꝛ collatorem: ꝛ tunc idem ſi diſputatio questionis est ſuper iure dependente a papa vel habente causam ab eo ſtante in papa ſolo ſinguiari ꝛ vniuerſali potestate conferendi vt q̄ papa dedit gratiam vel legatus: ꝛ ſic licet de rigore potestas conferendi nō includeret ex vi est dictum nū quid habeat tiā locū equitas huius cle. dic q̄ō ſic ſi papa in mo

do prouidendi reuocasset ad ſe potestatem ordinarij nō est ꝺubium q̄ haberet locū q̄ illam non transtuliſſet in executorem an tunc cōmittendo alteri decisionem trāſferatur potestas conferendi posset esse dubium q̄ videtur q̄ nō: q̄ in dubio nō videtur velle reuocare executorem quē dedit mīa. Aud expumat Concludit q̄ ſi ille cui committit [b] ſubrogat loco executoris: q̄ est quando appellat ꝛ per viam appellationis ſit cōmiſſio ad hunc ꝓcedit cle. ꝛ eius equitas: q̄ ille ſubrogat ex toto loco primi ꝓpter appellationem: ſic intelligit dictum Compo. ꝛ Bur. in locis pallegatis. in prin. glo. ſed ſi alia via adiret papa pro iuris adminiſtratione: ꝛ tunc executor cui primus cōmiſſio non fit negligens videt ſecus ſi vero esset negligens esset magis dubium tamen dic vt dicam ſtatim. Sin casu qui ſtatim ſequit in ordinario. Interdum ex modo omittendi vel beneficiandi papa nō reuocat potestatē ordinariam ad ſe. puta q̄ queſtio est iura per reſcripto in quo mandatū est ordinario vt ꝓudeat nullo executore dato mariue ad. puidendū nō aliter reuocando potestatem in casu negligentie. nam prima facie non videt q̄ datus in curia etiam ex iure dependente a papa posset cōferre p decre. [c] ſuper eo. in ratione ſui. q̄ non est veriſimile papam cōmittendo tertio habenti potestatem conferēdi preiudicare voluiſſe: nihilominus vt circuitus euitetur putat equum cle. locū habere. ꝛ hoc dicit glo. hic vero voluiſſe que indefinite loquit. Interdum contendit ſuper iure causato ab ordinario: ꝛ gloſſ. hic in ſi. videtur voluiſſe q̄ hic casus non ſit poſſibilis quaſi ex iure ordinarij non posſit eſſe debitum vel effectum ſed male dicit ꝑm eum q̄ hz non posſit eſſe effectus ex iure ordinarij: q̄ nō posſit ſibi ligare manus: potest tamen esse debitum: q̄ licet nō det ins ad vacaturas. de cōcel. preben. c.ij. tamen vacante ꝓbenda posset dare ius. ꝓmittendo ꝛ etiam recipiendo. de preb. relatum. ꝛ eo. ti. ſi clericus. in. vi. de cōſti. cum. ¶. puto tamen q̄ō non habeat tunc locum decisio cle. nec de rigore nec de equitate q̄ ex quo ipſe vel habens causam ab eo non dedit ius nō videtur esse vel fuiſſe in voluntate conferendi committendo: quam rationem pōderat Comp. ꝛ Bul. Ex quorū dictis facta est cle. ſecus dicit quādo contendit ſuper iure dependēte a ſe vel eius locū tenente: q̄ tunc videt esſe ꝛ fuiſſe in voluntate conferētis cōmittendo: ideo cōmittendo cōfert ſaltem de equitate potestatē cōferendi. ¶ Ex his pateant decisa duo dubia que tangit glo. vnum ſuper verbo debitum. ver. quid ſi electio. aliud ſup ver. a nobis ꝛc. ¶Blo. romana curia. querit in dato extra curiam dicit a contrario cle. q̄ non hz locum in illo ſubdens q̄ in aliquo non corrigitur decre. ſuper eo. de offic. dele. alle. ſimile. ſ. de ſeq. poſ. ꝛ fru. cle. i. ¶Dan. hic tenet cōtra glo. ſ. q̄ō iocum hz etiam in dato extra curiam. q̄ hec cle. ꝓcedere [d] ꝓ punctum rationis ꝑm eum: ꝛ ſic de iuris rigore: vnde velut non exorbitans est extendenda per idētitatē rationis ꝑm eum. Joan. de lig. dicit q̄ ſi papa ſuper hoc nullum antea deputauerat executorez: tunc poterit ꝓnunciatio iure debito conferre vt circuit⁹ euitetur. Item q̄ iſta talis collatio lz nō intrinſece tū extrinſece ꝛ cōplectiue est executio ſicut dicimus in rei vēdicatione cū petitur quem declarari dſim: q̄ intrinſeca executio nō est reſtitutio poſſeſſionis: ſed est cōplectiua ꝛ intrinſeca. Si vero erat deputatus executor: idem ſi negligens erat: ſecus ſi paratus erat conferre: q̄ tunc tenet dictum ¶Dan. d. ¶nt. indiſtincte tenet glo. q̄ hec cle. est exorbitans. [e] Ideo ad alium casum non extēdenda ideo ꝛc. ¶Blo. a nobis querit q̄ſ ſi a legato ad quez ſpectaret ꝓuiſio bīficij fuit facta cōmiſſio. An poterit ꝓuidere ſaltem ſi fuiſſet cōmiſſa ꝓnunciatio: dicit q̄ non per literā a contrario. Item q̄ alius auditor q̄ papa audit ꝛ non pronunciat. de offi. dele. ſuper queſtionū. fa. ſ. e. ti. ſup eo. ¶ ¶ No. q̄ō factum legati non cenſetur factum pape: lz q̄ſq; cenſeat facturz ſedis apoſtolice, de quo per Lap. de elec. ſi abbatem. in. vi. Dem querit gloſſ. quis dicet auditor a papa deputatus dicit q̄ō in minoribus cauſis ille qui ꝑm modum curie per referendarium vel alium officialem ad hoc datum deputatur ad audiendam talem causam beneficialem delatam ad curiam in cathedralium ꝛ regularium eccleſiarū cauſis tam maioribus quā minoribus ille dicet a papa deputatus cui papa ex eius ore ꝓpria voce committit: ꝛ de ſtilo curie est vt dicit glo. q̄ has maiores causas beneficiales denolutas ad curiam vt plurimū cardinalibus committit ꝛc. ¶ Glo. beneficia. querit quid ſi fuerit queſtio de dignitate: videtur ſecus a contrario litere iuncto c. ſi. de ꝓbend. gl. tenet cōtrarium: q̄ hic late ſumitur beneficiū vt etiam comprehendat dignitates: monetur q̄ in illis est eadem ratio ergo ꝛc. alle. q̄ō no. de re in. c. i. in. vi. ¶ Ex iſta gloſſ. dicit do. ¶nto. notandum ꝛ perpetuo menti tenendum q̄ ius exorbitans ꝛ ſtrictum lz non extendatur ꝓ rationis dētitatem ampliando diſpoſitionem ad diuerſum verbi ampliat tamen diſpoſitionem ꝛ extendit de ſtricta ſignificati. ne verbi ad latā

ſignificationem

ſignificationem eiuſdem verbi: ꝛ est ratio q̄ illud q̄ cōꝓhe
ditur pōt esſe de mente ſpeciali: ꝛ ꝑm hoc dicit intelligēda eſſe q̄ vidiſtis no. cle. i. ſ. eo. per iſtā gloſ. no. quam dicit de facili alibi non inueniri. ¶ Gloſ. debitū querit quid ſi ꝓnunciaret ſuum an ꝓcederet cle. dicit q̄ non a contrario litere: ꝓ hoc q̄ nō ꝓportionaret collatio talis ſnīe. vt. ſ. dixi. arg. l.ſi cui. §. ſed
23 queratur. ff. ſi fer. vē. ꝛ Ex hoc cōcludit glo. q̄ō aliud est beneficium dici ſuum aliud debitū ſicut aliud est ius ad rem ꝛ aliud ius in re. alleg. de ꝓben. ſi tibi abſenti. in. vi. ꝛ. c. de cōceſ. ꝓeb. c. vlti. eo. lib. Deinde querit glo. ecce q̄ electus appellauit a denegatione cōfirmationis vel a caſſatione electiōis nūquid auditor datus ſup causa appellationis ſi ꝓnunciat bene appellatum: ꝛ reuocat caſſationem poterit cōfirmare videt q̄ō nō: q̄ hic loquit ſolum de puiſione ꝛ vbi debitum est beneficiū: ergo non hz locum in cōfirmatione. ar. de ꝓben. cum in illis. in. vi. Jn cōtra. ſa. q̄ hoc faceret de legatus in caſu pmiſſio alle gat de except. ſignificauerunt. ꝛ de re iu. ad ꝓbandum ergo ꝛ iſte auditor eadem ratione ꝓ o hoc q̄ ex quo bene est appellatum dz facere q̄ō debebat iuder principalis cauſe. de exce. dile cte. ꝛ q̄ō no. C. de ap. eos. in ꝓin. ꝛ de teſta. Ray. in. verbo con dēnauit. ꝛ in hanc partem videt inclinare ꝛ refidere glo. licet non clare loquať ꝛ ſi dicas quare ergo expreſſit de puiſione ꝛ collatione ꝛ non de cōfirmatione. Reſpondet ꝙ de illa magis erat dubium. nam videmus q̄ confirmationem facit officialis ꝛ caplin ſe. va. ꝛ tamen non puiſionem ſeu collationē. de inſtit. c. i. in. vi. ꝛ ne ſe. va. c. illa. ideo de illa potius fuit expreſſum hic vt notaretur idem non eſſe in confirmatione ſnīam glo. tenet o dis Ant. alle. q̄ caſſatio ꝛ confirmatio habent ſe cōnexim tanquā ſint directe oppoſite: ꝛ vno deducto eius appoſitū a parte aduerſa deductuz videt. ff. de excep. rei iu. ſi inter me. ꝛ de cā poſ. cum eccleſia. ad hoc q̄ō ſcribit Jnn. de offi. dele. cum cōtingat. ꝛ de cauſa poſ. c. cū eccleſia. de reſtī. ſpo. ex conqueſtione. q̄ō tū ſecus est in collatione ꝓ reſpectum a iure debitum. ¶ Glo. poterit. querit an tenebit ad hoc auditor. ſ. vt cōferat. reſpōdet q̄ non: q̄ hic dicit poterit: ꝛ ſic potestatem auditori cōmittit: q̄ non quicquid iudicis potestati committit ꝛ. ff. de iu. non quic quid. d. ¶nt. dicit q̄ lz glo. ſeruare ſi in practica tamen de iure tenendum est q̄ compelli poterit. non ob. q̄ hec cle. vtitur hoc verbo poterit. q̄ illo non vtitur quaſi velit ponere in potestate eius: q̄ de hoc nō erat dubiū ſed ex eo q̄ erat dubium an ex
24 hoc poſſim quo caſu reſpōdendo ꝓ verbum pōt non ponit in
a eius volūtate ſed potestate. † Et omne [a] q̄ō est in potestate iudicis est neceſſarium regulariter. arg. l.ſi numerū. §. iudicādi. ff. de mu. ꝛ bo. in auc. vt diff. iu. ꝓ totum ꝛc. ¶ Glo. circuitus alleg. cōcor. ad ter. ꝛ declarat quomodo als esſet circuit⁹ ꝛ clara est: ideo illa omitto de materia in. l. oīs teſtō. ff. de condi. inde. ꝛ cōcluditur q̄ ſi circuitus est inutilis est euitandus als ſecus. ¶ Glo. ſi. querit nunquid diſpoſitio cle. inquantū dicit q̄ auditor poſſit, puidere ꝛ ꝓcedat ſiue de facto pape bīficium fuit debitū ſiue ex facto īferioris vt legati vel delegati q̄ō esſe pōt. iurta no. de ꝑben. ſi tibi abſenti. in. vi. Reſpondet q̄ ſic q̄ litera ſimpliciter loquit. Sed cōtra hanc decisionem o pi. gloſ. q̄ decisio huius cle. videt ꝓcedere vbi nulli tertio fit ꝓiudicium ſed ſolum pape cōmittenti. ar. decre. ſup eo. de offi. dele. ꝛ ſic videtur ſentire Compo. ꝛ Bul. in loco alle. in glo. Reſpōdet ad illam decre. q̄ in caſu ꝑmiſſo agitur de ꝓiudicio legati vel delegati ꝛc. Soluit gl. q̄ in effectu non videt agi niſi de ꝓiudicio pape: q̄ potestas legati vel delegati pape cauſať a papa: nec ex alterius facto pōt esſe dubium vel affectum: ꝛ ſic cenſeť agi ſolū de potestate pape: ꝛ ſatis videt habere locum ratio ꝓdictoꝝ contrarium ꝓcederet vbi de alterius imo tertij omnino diuer ſi ꝓiudicio ageret. ¶ No. gl. ibi nec ex alterius facto ꝛc. q̄ ſentit q̄ ex facto ordinarij non pōt beneficium affici vel effici debitum in ꝓncipio bene dicit per. c. i. de cōcel. ꝓeben. in. vi. no. p. c. relatum. de ꝓeben. vt. ſ. dixi. An tamen tunc ꝓcedat cle. q̄ō ex facto ordinarij est debitum. dixi. ſ. q̄ non. arg. decr. ſuper eo ꝓxalle. ſepius ſupra. ¶ Pro complemento materie quero de ali
25 quibus. † Primo nunquid auditor cōferendo transferat curaz animarum ſi beneficium fit curatū: dic q̄ ſic. q̄ hoc facit authoritate ¶Pape ꝑm Bul. Sc̄ō an iſta inſtitutio ſuper curā poſſit fieri in abſentia. dic q̄ ſic. de ꝓeb. accedens. Traditio autez corporalis poſſeſſiōis ſit ꝑ literas pape que certos executores extra curiam cōtinebūt: q̄ talium auditorum extra curiā non
26 extenditur potestas. vt. ſ. dixi. ¶ Tertio quero an executores q̄ bīficia cōferunt authoritate pape vel delegati q̄ illa adiudicant vt ſua poſſint cōmittere curam animarum vel mittere in corporalem poſſeſſionē. dicit Bul. q̄ ſi ſpectant ad collationem pape poterunt de re iu. cum olim. Fatet tamen q̄ ſi ipſi prouiſi dicunt ſe ordinarijs exhiberi ꝛ cū eorum gratia curam gerere. l. xv. diſt. ſi quis. Si vero non ſpectant ad collationem

pa. ꝛ tunc nō poterūt per. c. ſup eo. de ꝓuiſ. paſtoralis. d. ¶nt. dicit q̄ credit differentiam eſſe an ꝓnuntiet beneficium iure debitum an ꝓnuncietur ſuum per viam iuriſdictionis ꝛ inter ſimpliciter cōferentem: q̄ ꝓ imo caſu etiam in caſib⁹ in quib⁹ poſſit cōferre non poterit tradere poſſeſſionem niſi ad papaz potestas eſſet deuoluta: q̄ executio per quam ꝓiudicat iuri tertij nō videt commiſſa per iura ꝓalle. non ob. hec cle. q̄ nō dicit q̄ poſſeſſionem poſſit tradere: ſed ſolum cōferre. non ob. q̄ traditio poſſeſſionis veniat executiue ad ꝓnunciationem. q̄ hec collatio nō fit vt actus iudicialis cū cognitiōe ſed eſt actus executiuus quaſi extraiudicialis. vnde nō trahit ad ſe executio nem facit per decr. ꝑalle. paſtoralis. Sed forte ibi loquit quando committit parti quo caſu nō videt cōcedi q̄ ꝓpria authoritate poſſeſſionem accipiat ne als de facili naturam egrediatur mandati: ſecus videtur q̄ō tertio committit. facit q̄ō no. Jnn. de offi. dele. in literis. ꝛ in. c. ſuper eo. ti. vbi aperte hoc tz niſi forte diceres q̄ negligente illo poſſit, ſuper quo dicit recurrē dum ad no. de ꝓeb. ꝓ o illo. Secundo caſu q̄ſi ꝓnunciat ſuum dicit, q̄ de iure poterit tradere poſſeſſionem factiſſiue beneficium ſit deuolutum ſiue nō: q̄ tunc tradere poſſeſſionē hz ſe vt executio puri facti ad ꝓnunciationem iudicialem: q̄ illaz ad ſe trahit: ꝛ hoc verū etiam in non deuoluto ad papam. Tertio caſu. ſ. in executore cōferēte dicit q̄ ſi ꝓcessit, vt merus executor: tunc q̄ illa collatio est actus merus extraiudicialis puta q̄ non poſſit ſibi tradere poſſeſſionem niſi aliud habeat in mandatis: q̄ iſta executio non trahit neceſſario ad actum collationis extraiudicialis niſi eſſet beneficium deuolutum vt dixit Bul. ꝛ bene. Si vo executor aſſumpſiſſet partes iudicis in ꝓſequendo ꝛ ꝓnunciaſſet ꝛ cōſuluiſſet: tunc lz hoc poſſet esſe magis dubiū tñ idem putat q̄ actus collationis non expedi tur per modum iuriſdictionalem: ideo poſſeſſio ſe non hz ad illud vtad actum iudicialem: ꝛ ſic ꝓcedit. c. paſtoralis. Curam autem autorizabilem in omnib⁹ caſibus in quibus dixi q̄ pōt conferre bene pōt conferre cuz cōferat authoritate pape q̄ est a
27 ſuper omnem curam. † Ultimo quero an q̄ ꝓnunciauit iure debitum in terminis cle. mortuo papa poſſit cōferre. videt q̄ ſic ꝑm ¶Pau. ꝓpter periculum longeue vacationis: ꝛ q̄ hic est voluntarie iuriſdictiōis ꝛ nō contentioſe allegat q̄ō no. in Spe. de iudice ordinario. ꝛ. j. ver. quid ſi de autorib⁹. vbi dicit q̄ ꝓpter obitum pape expirat poteſtas auditoris ad hoc. ſ. ti. ꝓtori. cle. ij. ver. e. tamen ꝛ hoc finaliter ſequit ¶Pau. ꝓpter q̄ō ap paret q̄ etiam in inceptis cōſa auditoꝛe poteſtas expirat. Jo. de Jmola.

¶ Beneficijs duobus incompatibilib⁹ acceptatis ꝛ iure reſi adepto in vtroq; aliquando adeptione ſecundi vacat primū ipſo iure immediate.

1 Litere beneficiales ante earum executionem appellanſ gratie.
2 Videtur verbum denotat ꝓſumptionem que ſe habet ad veritatem ꝛ falſitatem.
3 Beneficij ſecundi acceptatione vbi primū excluditur: oportet q̄ō ſecundum ſit pacifice aſſecutum.
4 ¶Pluralitas beneficiorum in aliquo caſu de iure permittitur.
5 ¶Dignitas non venit appellatione beneficij.
6 ¶Per literas ad beneficia creatur ius ad rem etiam gratia pendente ꝛ dicitur debitum.
7 Cauſa actum extinguente remota actus extinctus nō validaſ.
8 Factum eſſe ſiue fieri ꝛ paratum eſſe ad faciendum quandoq; equiparantur.
9 Renunciare non videtur quis gratie pendenti ad aliud q̄ō ad dignitatem vel beneficium curatum per adeptionem beneficij ſecundi.
10 Cauſa potens ad tollendum actum purum ꝛ in eſſe formatum est potens ad tollendum actum ꝓout est in fieri.
11 Renunciare an videatur litigans ſuper aliquo beneficio ſi litigio pendente reciꝑit incompatibile cum ꝓimo.
12 ¶Proteſtatio tendens ad tollendam ꝓſumptionem iuris in dubio facto tanq̄ declaratoriam mentis proteſtantis admitti debet.
13 ¶Proteſtatio quando iuuet ꝛ quando non.
14 Beneficium ſecundū acceptans incompatibile cum ꝓimo in qualitatibus poſitis in decretali. de multa. de ꝑben. poſt acceptionem ſcōi inſurgit priuatio primi ex diſpoſitione iuris cōtra quam diſpoſitionem non iuuat proteſtatio.
15 ¶Pluralitas beneficiorum an ſit ꝓhibita.
16 Eleticus non debet habere de beneficio vltra victum ꝛ veſtitū cum vſuarius ſit ꝛ non vſufructuarius.
17 Clericus tenetur reſtituere quicquid de bonis eccleſie cōſumꝑſerit inhoneſte vel vltra neceſſitatem.
18 Clericus bebeficiatus ſi contraxit matrimonium ꝛ poſtea diſſoluitur per profeſſionē ſpōſe non cognite carnaliter vel forte

a ¶ Et oē quod. Adde gl. in. l. i. in ver. pōt. ff. de iu. omni. iudi. ꝛ ibi cōmuniter doc. ꝛ gl. in. l. ſi tibi mā dauero. §. fi. ff. mandā.

reperitur consanguinea an recuperet beneficium.
26 Beneficium secudum acceptas si velit illud dimittere an possit primum olim sibi debitum per collationem ordinarij sibi cõferri.
27 Renunciatio tacita non habet locum nisi fiat in manibus superioris.
28 Lite mota super episcopatu an quis per adeptionem paciscã curati vel dignitatis renunciet episcopatui.
29 Beneficium secundum acceptans an gratia pendens vacet sine ignoret gratiam sine sciat.
30 Gratiam habenti ad illam anhelanti si sit iam assecutus vt puta qz collatum est secundũ si nondum est assecutus possessionem: qualiter consuli debeat.
31 Beneficium pacisce consecutus quando dicatur quis.

Gratie vt de dignitate.

¶ Pro evidentia premitte ſm. d. Ant. q accepta tis duobus beneficijs incompatibilibus ꝛ iure reali complete adepto in vtroq; aliquandoq; adeptione secundi vacat primũ ipso iure immediate ex iuris dispositiõe vt in casib⁹ decre. de multa. de preb. quandoq; vacat primum non ex iuris dispositione sed ex vi cuiusdã tacite renunciationis: vt quando beneficia exigunt residentiam cõtinuam quo casu adeptione secundi vacat primum vi tacite renunciationis: licet nõ ex dispositione decre. de multa. vt no. scribit Jmn. in decr. vltima de cle. non resi. Ista procedebat quando beneficia ambo erant effectualiter assecuta: sed vbi ad primum sola gratia pendebat hic casus non erat per illa iura decisus. vnde ex hoc pt̃z q adeptione secundi incompatibilis pendẽte gratia ad primũ etiã de beneficijs de quibus loquit decre. de multa. ex dispositione iuris ciuilis decre. non sequat̃ priuatio vel exclusio primegratie ipso iure: qz illud ius vt penale debet restringi ad terminos de quibus loquit ꝛ nõ extendi: vnde propter hoc anteq; emanaret hec cle. de casu eius poterat pbabiliter dubitari: decidit tamen hic q expirat prima ex viribus tacite renũciatiõis ꝛ no. in decre. de multa. ꝛ credit decisionem rationabilẽ sumpta ratione a ratione. Jmn. in predicto. c. fi. ꝛ hoc dicit voluisse ter. Sum dicit renunciare videtur quasi causam excludẽs rogat a tacita renunciatione. ¶ Mo. primo q̃ littere bñficiales ante earum executionem appellanꝫ gratiead hoc de preben. si cui. in. vi. ¶ Mo. secũdo de hoc verbo videris[a] qõ no. presumptionem que se habet ad veritatem ꝛ falsitatem ꝛ sic facit q̃ si testis dicit sic est vt mihi videtur non ꝑbat aliquid ad hoc. l. quid tamen. ff. si arbiter. ff. de arbi. ꝛ ibi per Bar. ꝛ vide qõ no. de appel. preterea requisisti. ꝛ. ff. de acqui. pos. l. naturaliter. in glo. ꝛ per Bar. ff. de ven. inspi. l. i. Si vero testis deponit de credulitate. vide de testi. quoties. ꝛ qõ ibi no. de accu. inqstionis. ad fi. ꝛ ibi per Jo. an. q remittit ad Spe. ¶ Mo. tertio q̃ vbi acceptatione secundi beneficij excluditur primũ opz q̃ secundum sit pacifice assecutum idem si agitur de exclusione gratie precedentis. ¶ Not. quarto q̃ exclusio iuris a prima gratia per adeptionem secũdi surgit ex viribus tacite cuiusdã presumpte renunciationis que est presumptio iuris de iure. ¶ Not. q̃ aliqua sunt beneficia que non sunt incompatibilia sed de iure possunt teneri: ꝛ sic aliquo casu videtur pluralitas beneficiorum permissa de iure de quo supra. eo. gratia. in sexto. ¶ Mo. q̃ appellatione beneficij nõ comprehendit̃ dignitas de preb̃. c. fina. ¶ Mo. q̃ per literas ad beneficia creatur ius ad rem etiam gratia pendente ꝛ debitum. vide glo. de renũciatione veniens. ꝛ Jmn. de concess. preben. ppositum. ꝛ eo. ti. c. i. in. vi. ¶ Mo. q̃ res deueniens ad eum casum a quo incipere potest iure iam extincto non validatur. Ex quo no. q̃ p remotionem cause extinguentis actum extinctus[b] actus non validatur. ¶ Mo. vlterius qõ aliud est aliquid fieri vel paratum esse ad faciendum: aliquando tamen equiparat̃ vt hic. ꝛ de ap. interpõsita. ¶ Mo. argumentũ q̃ gratie pendẽti ad aliud q̃ ad dignitatem vel beneficium curatũ non videt renũciare qs per adeptionem secũdi bñficij de quo. j. dicet. ¶ Mo. vltimo q̃ causa potens ad tollendum actum purum ꝛ in esse formatũ est potens ad tollẽdum actum: piout est in fieri. facit de iureiu. quemadmodum. ¶ Glo. ꝛ opponit ꝛ videtur q̃ indifferenter per adeptionem secundi beneficij quodcũq; sit illud extinguatur effectus prime gratie: cuius contrarium hic innituntur contrario litere dum dicit q̃ simul de iure cõ dignitate. ꝛc. Ali opponit de decre. si pauper. de preben. in. vi. cum tbi not. solu. glo. Aut adeptionem secundi precedit gratia in forma pauperum ꝛ in forma iustitie ꝛ tũc loquitur contrarium: aut precedit litera in forma gratie: ꝛ tunc ꝑcedit hic cle. Ratio diuersitatis: q̃ litere in forma pauperum seu de iustitia habent tacitam conditionem annexam nisi fuerit aliud assecutus quodcũq; sit illud: ratio q̃ tunc cessat iustitia ꝛ ius agẽdi ex decre. cũ scõm. Ex qua colligit̃ litera in iustitie ꝛ eius forma: que ratio cessat in beneficialibus gratiosis. secũdo in ver. ꝛ q̃ generaliter querit an ꝑcedat cle. siue gratia fuerit facta a papa siue ab alio puta legato. Dicit glo. q̃ sic: q̃ hic generaliter loquit ergo ꝛc. arg. decre. ij. de cõsu. lepro. cum si. An aũt procedat in gratia facta ab inferiore cũ a legato vel papa vt̃ q̃ non per glo. s. ca. proxi. in glo. fi. sed tenẽdo qõ ibi dixi. l. q̃ etiam per inferiorem possit effici beneficium debitum iz non affectum procederet bene: vnde etiã in gratia facta ab ordinario procederet ſm. d. Jmn. to. ¶ Glo. renunciare querit quid si quis litigabat super aliquo beneficio ꝛ litigio pendente recepit incompatibile cũ primo an videbitur renunciare. Dic q̃ sic. ꝛ ita tenebant Jmo. ꝛ Cõsil. s. eo. in nostra. p ipsis benefacit hec cle. ꝛ eius ratio. ¶ Secundo querit glo. quid si recipiendo scõm protestatur q̃ non intẽdit renunciare gratie: an tunc ꝑcedit cle. vt nihilo minus videatur renunciare. ¶ Rsid. q̃ sic: monetur qz talis protestatio velut facto cõtraria non tenet nec defendere debet in his prejudicialibus ꝛ incompatibilibus allegat de cõstit. cum ad. de elec. vt quis duas. in. vi. facit qõ no. de arbi. c. i. eo. li. Sz aduerte qõ determinationi glo. repugnat qz ꝓtestatio tendẽs ad tollendã presumptionẽ iuris. in facto dubio tanq; declaratoria mẽtis ꝓtestantis admitti dz. ff. de acqui. he. l. qui in alienã. ff. celsus. vbi appiehendens possessionem hereditatis cum protestatione qõ non intendit adire impedit additionẽ: posito qõ remota ꝓtestatione videatur adire ꝑpter apprehẽsionem alicuius rei hereditarie ad hoc. l. at si quis. ff. pleri. ꝑ. ff. de reli. ꝛ. l. nesennius. ff. de neg. gest. ¶ Cõclude ſm do. Ant. Interdum protestatio emanat ad declarandũ dubiã voluntatẽ circa factum multipliciter intelligibile circa qõ nulla cadat presumptio plus in vno cõ in alio ꝛ protestatio iuuat. de consti. cũ ad. per Bar. in. d. ff. plerisq;. Interdũ emanat circa factum ad tollendum aliud consecutiuũ dispositione iuris: super quo ius disponit ꝛ protestatio nõ iuuat vt est casus in. d. c. cum ad. ꝛ ff. de pecu. si seruus. ff. si. vbi si dominus cõcedat seruo peculiũ ꝛ protestet q̃ non intẽdit teneri ad hoc. ꝓtestatio non iuuat. l. fi. ff. item si predixerit. ff. nau. cau. fta. Interdũ protestatio tendit ad aliquod tollendum consecutiuũ ad factũ super quo ius nõ disponit sed presumit: ꝛ tũc si presumit presumptione iuris ꝛ de iure idem q̃ non pẽdet a protestantis potestate hanc presumptionẽ tollere: ꝛ sic potest intelligi hec glo. ad hoc text. cũ dictis docto. de spon. c. is qui. Interdum protestatio tẽdit ad tollendum consecutiuũ a iure presumptũ super quo ꝑmittẽtem presumptionẽ iuris ꝛ tunc iuuat: q̃ põt declarare volũtatem suã contra id qõ ius presumit in dubio: ꝛ iste est casus in iuribus alle. ¶ In cõtrarium ad hoc qõ met. cau. c. j. ꝛ no. glo. de regula. ex parte. ¶ Per ꝑdicta cõcludit quo ad ꝓpositũ q̃ si quis acceptat scõm beneficium incompatibile cum primo in qualitatibus positis in decre. de multa. post acceptationem secundi insurgit priuatio primi ex dispositione iuris contra talem aũt dispositionẽ non iuuat protestatio. Idem in terminis cle. q: lz nõ surgat priuatio vi dispõnis iuris: tñ surgit vi tacite renũciationis ꝑsumpte iuris. ꝛ de iure super quo ius firmat pedes: ꝛ sic non iuuat que verba sunt notãda ꝛc. ¶ Glo. bñficiũ querit de exẽplo quid si beneficium qõ secũdo loco acceptatũ potest esse incompatibile cum primo: exẽplificat glo. si fit bñficium curatum dignitas vel personatus. allegat de preben. de multa. Idem dicit si in eadem ecclesia babẽs primo vnam prebendam acceptat secundã per decre. literas. de concess. prebẽ. Idem dicit si cõm de iure forte speciali: puta ex cõsuetudine vel priuilegio requirit residentiã: alias nõ per Jmn. de cle. nõ resi. c. fi. ꝛc. ¶ Pro intellectu glo. ꝛ materie dicit do. Ant. hic videnda esse duo. ¶ Primo q̃ beneficia sunt incompatibilia ꝛ q̃ non. Scdo an quelibet incõpatibilitas habeat operari exclusionem prime gratie. ¶ Ad primũ Jo. an. de lig. hic recitat oẽs opi. que possunt reperiri in materia an pluralitas bñficiorũ sit prohibita. ¶ Primo allegat pro ꝛ cõtra. Scdo ponit opi. Tertio decidit q̃ pluralitas non sit permissa. ¶ Primo allegat q̃ sit permissa: qz in certis casibus sit prohibita. s. in casibus de cre. de multa. de preben. ꝛ eo. tit. cum singula. in. vi. ꝛ de concess. preben. literas. ergo in alijs videtur permissa. ar. de ꝑsum. nõve. In contrarium alle. q̃ institutio beneficiorũ est solum propter cultum diuinum comprehendentẽ ministeria diuinorum ꝛ deseruientia in diuinis: vñc quilibet titulus residentiam requirit in diuinis. de celebra. miss. c. i. xcij. dist. quasi per totum. sed impossibile est quem simul seruire debuis locis. xvi. q. j. c. i. ergo ꝛc. ¶ Item ꝛ hanc rationẽ adducit qui visit de beneficio[d] quia clericus non debet habere vltra victum ꝛ vestitum cum vsuarius sit ꝛ non vsufructuarius. no. Jnnocen. de etate ꝛ qualita. in decorum. propter qõ dicit qõ clericus de altari vi-

uere debet

uere debet non luxuriari. per que tenet Archi. de rescrip.
19 statutũ. ff. assessorẽ. de offi. ej. presenti. in. vi. q̃ clericꝰ tenet restituere quicqd cõsumpserit de bonis ecclesie inhoneste vel vltra necessitatẽ: p quo. r. q. i. hanc cõsuetudinẽ. xij. q. iij. c. i. xij. q. j. ff. si. rv. q. vi. c. fi. si sic ergo q̃ querit vltra vnũ bñficium saltẽ si sit sufficies querit superabundantiã vltra vsum ꝛ victũ: ꝛ sic q̃ querit que sunt peccati ergo pluralitas inhibita. Super hoc recitat opi. q̃ colligunt. ex no. lxx. di. sctõrum. vbi per Jo. de lec. dudũ. ij. vbi per Ber. ꝛ in. c. iij. de cleri. nõ resi. ꝛ in. c. fi. vbi p Jmn. de rescr. gratia in. vi. ꝛ in Spe. de leg. ij. nũc restat. ver. illud. ꝛ in decre. ex tirpãde. p Vin. ij. c. super inordinata. per Post. ꝛ p Sof. de preben. ꝛ per Pau. hic. 3ẽze. ꝛ Ste. tenẽt opi. Jnn. de qua p glo. i. c. gfa. Jo. de lig. tenet pluralitatẽ beneficiorũ indistincte inhibitã
20 nisi appareat a iure specifice permissa. ¶ do. Ant. cõcludit dlucidãdo hanc materiã: quod aut habemus respectus ad ius aut consuetudinem: vel aliam dispositionem speciales. ¶ Primo casu cõcludit q̃ in dignitatibus supremis vt in episcopatib⁹ ꝛ. s. pluralitas sine dubio est ꝓhibita. de excepreta. si cui. qõ intelligit nisi rõne vnionis aliud dicat vt fforte rõne paupertatis vnus epatus alteri vniret forte propter defectum populi: qr tũc posset pluralitas sicut in alijs tolerari. ¶ In bñficijs vero inferioribꝰ duplicibus: vt sunt bñficia q̃ appellant dignitates vel personat⁹ vel in curatis ꝛ intalib⁹ p̃ pluralitas est inhibita. de ꝑbend. de multa. qõ intellige nisi vnũ dep̃deat ab alio vel sint vnita. de elec. duobus. ꝓpter. de eta. ꝛ qua. eãte. vel nisi vnũ habeat in titulũ aliud in cõmẽdã. xxj. q. j. q. plures. de elec. nemo de inceps. in. vi. ¶ Si vero agit̃ de concursu simplicium bñficiorũ vel vnius simplicis cũ duplici quo casu dicũt doc. hic ꝛ maxime Gul. hoc ꝑcedere a pari: ꝛ tunc in casibus ī quib⁹ flatio dixi pluralitatẽ permissã in duplicib⁹. Idem ꝛ fortius dicit in istis quib⁹ adde Idem si tenet beneficium cum ꝓstimoniꝭ vel pẽsionib⁹ nõ intitulatis: iuxta no. s. e. postulasti. Extra predictos casus dic q̃ si gs vult habere duos titulos vni formes vel duos canonicat⁹ ꝛ ꝑbendas ī eadẽ ecclesia hoc est pbitũ. de concess. prebẽ. literas. ꝛ cle. si iurta. ī. de preben. Sive ro vult habere simplicia bñficia ī diuersis ecclesijs simulia vel dissimilia subaudio vel in eadẽ duo dissimilia: ꝛ tunc dicit q̃ vult illa retinere quod titulum ꝛ facultatẽ fructuum percipiendi: nõ potest nisi in vtroq; resideat per se vel p aliũ de ꝑsti. cũ omnes. ſm Gul. qui dicit ītelligi debere q̃ resideat cũ effectu. xx. f. singulis diebꝰ ꝛ bonis vel maiori parte bonarũ iterꝫ cessante impedimẽto alleg. de cle. nõ resi. re latũ: qõ ꝛ dicit esse cõtra quosdam: q̃ in eadem ciuitate in plurib⁹ ecclesijs solennib⁹ faciunt se residentes ī simul. male. de quo. ī. de celeb. miss. c. i. ¶ Ad hoc modo de iure q̃ libet hec cũ etiã. xx. sol. requirit residentiam. de cleri. non resid. q̃rente ſm Gul. do. Ante. dicitle credere q̃ vbi nõ licet tenere nec ad titulũ: nec licebit quo ad fructꝰ quãdo fit statim declarabit: vbi aũt est licitũ tenere quo ad titulum licebit quo ad fructꝰ qñ beneficia nõ sunt sufficientia: qr si nõ repugnat habit⁹ titulorũ non repugnat auaritia. redditum: ꝛ sic dicit posse intelligi de eta. ꝛ qua. ea. te. cũ 2 cor. ibi positis vbi potestis videre. Si vero vult tenere plura bñficia talia solũ quo ad titulum possidenda. q non quo ad lucrandũ fructꝰ: ꝛ tũc dicit Gul. Jnno. esse in opi. q̃ simplicia possint de iure teneri. Nosti. contra. de preben. sup. inordina. quod dicit q̃ opi. Jnn. seruat de facto ꝓ qua bec cle. ꝛ. et. gratia. ī. vi. ꝛ hoc sequit hic Gul. ꝛ ense. qr papa scit q̃ consuetudinẽ tolerat, ꝛ do. Ant. dicit q̃ quedã sunt beneficia q̃ requirũt residẽtiã de iure vel cõsuetudine vel statuto: ꝛ tũc ſm Jnn. plura-
21 litas est inhibita. ¶ Quedã sũt q̃ ex statuto: consuetudine vel alio iure determinatũ est: qõ residentias nõ requirãt q̃ potest determinare cõsuetudo ī diuersis. ecclesijs. vno. glo. in. d. c. gratia. ꝛ in his ꝓtat pluralitatẽ pmissã quo ad titulũ ꝛ quo ad redditus quãdo fũt tenues vel vbi deficit numer⁹ clericorũ vel etiam vbi sunt pingues vel etias quo ad reddit⁹ num tñ in alia deseruiat ꝓ sufficientem substitutus assignatis sibi redditib⁹ ad substentationẽ ꝛ sic potest itelligi. de eta. ꝛ qua. eãte. ¶ Quedã sunt beneficia in quib⁹
22 statutũ vel consuetudo nõ disponit aliud super non residentia vel residentia. tũc dicit ipse q̃ lz pocto. cõiter dicãt: q̃ in his Jnn. voluerit pluralitatẽ esse pmissã: tñ in veritate de hoc exp. esse nihil dicit: imo dicit q̃ tutius i. c. fin. de cle. nõ resi. impendo. cui. eo. q̃ dicit. in. c. cum iam dudũ. ꝛ. c. super inordinata. nãq; dicit in. d. c. fi. q̃ omnia beneficia quãtũcunq; gratia de iure ꝓmunt habere residentiã ad hoc de clericis nõ resi. donec te. vi. n. c. qñ iam dudũ. ꝛ. c. sup inordinata. qui cit. q̃ in bñcijs requirẽtib⁹ residentiã pluralitas est inhibi-

ta: ꝛ sic sequit ſm eum q̃ pluralitas est inhibita: vnde iungẽdo qõ alibi dicit concludit. do. Anto. circa hoc q̃ quedã sunt bñficia que cõferuntur nõ in titulum sed ad sustentationẽ propter pauperta tẽ: aliquib⁹ pauperibus clericis ꝛ in talibus de iure cõi residẽtia nõ requirit̃ qr sola pietas iustificat retentionẽ. lxiij. di. multos. xij. q. ij. aurũ. xvj. di. i. si putat. ꝛ sunt bec verba do. in. c. clericos. de cle. nõ resi. Que dam sunt que cõferunt in titulũ: ꝛ in istis cũ omnia requirãt de iure residentiã nisi ꝑbetur contrariũ. vt no. in. d. c. fi. plura litas est inhibita indistincte de iure nisi cõsuetudo aliqd aliõ disponat q̃ an possit patebit ifra in sequẽti membro. Scõo vero casu quãdo habem⁹ respectus ad cõsuetudinem ꝛ quesrim⁹ an de cõsuetudine possit pluralitas vbi est inhibita p mitti. Dic q̃ si sũt beneficia duplicia vel episcopat⁹ non põt
23 aliquid ꝛsuetudo. de cõsue. c. i. in. vi. ¶ Si vero sũt beneficia simplicia vel vnus duplex cũ alio simplici ꝛ tũc bene potest hec ꝛsuetudo. ar. a cõtrario sensu. d. c. ſm Gul. ꝛ glo. in. d. c. i. in vbo vnicus. Item posset cõsuetudo disponere ſm d. Ant. put puta q̃ epꝰ habet in ecclesia vicẽ canonici. de ꝑben. cũ ecclesia. lib. vi. ¶ In diuersis aũt ecclesijs duplicibus nõ posset cõsuetudo ꝓmittere pluralitatẽ ſm Guiliel. ¶ Ad hoc qõ no. ī. d. c. gratia. dicit tamẽ hic Guli. q̃ dicta ꝑcedunt ꝙ tuz ad titulũ: ꝙ tum vero ad fructꝰ lucrãdos nõ posset cõsuetudo ꝓmittere pluralitatem: tanꝫ ecclesijs onerosas nisi ꝑ se vel alĩũ residęret. ¶ Ad hoc q̃ no. de cõstitu. cũ omnes. qõ putat verũ. d. Anto. nisi agilitas beneficiorũ aliud induceret. per ter. de eta. ꝛ qua. eam te. Sed iuxta predicta queri ꝛ revocat in dubium an in qualibet incompatibilitate locũ habeat cle. Sciendũ est em: q̃ quedam est incompatibilitas inducẽs priuationẽ ipso iure ꝛ quedã nõ inducẽs ipso iure: ꝛ inducens possibilitatem priuãdi. vt ꝑz in. d. c. multa. de ꝑben. ꝛ c. referente. An ergo locũ habeat in qualibet ista rum videt q̃ non sed solum in prima a contrario litere inspecta qualitate bñficiorũ hic enumeratorum ex natura dictionis: aliud ꝛ̃ est implicatiua similiũ. de rescrip. sedes. ¶ Ro hac parte facit: qr si nõ dat incompatibilitas priuatiue ipso iure nõ videt dari volũtas in esse renunciando primã: ꝛ sic cessat ratio. consequenꝫ dispositio cle. ¶ In cõtrariũ facit q̃ tex. hic sonare videt̃ q̃ indistincte si simul de
a iure teneri nõ possunt locum habet cle. etiã data quacunq; incompatibilitate. ¶ Paul. hic dicit q̃ dam est incompatibilitas priuativa ipso iure ꝛ in qua ius cõe resistit pluralitati ꝛ vlteri⁹ ꝓcedit ipso iure priuando ꝛ in istis locũ habet cle.
24 ¶ Quedã sunt in quib⁹ ius cõe pluralitati assistit de quib⁹ de elec. dudũ. ij. ꝛ. s. dixi. ꝛ in his nõ habet locũ. Quedã sunt beneficia in quib⁹ ius cõe nõ resistit: sed non assistit pluralitati vt q̃ sunt beneficia in quib⁹ ꝛ̃ dek pluralitas nõ surgit ex vi cuiusdã tacite renuntiationis: ꝛ tunc cõcludit vna cũ glo. banc cle. locũ habere exẽplificat q̃ bñficia sunt talia que requirunt cõtinuam residentiã etiam extra terminos. c. de multa. In his locũ hz cle. q: hz locũ ratio: ꝛ q̃ talis incõpatibilitas dari possit extra terminos decr. de multa. ꝓz ex no. per Jnno. ī. c. fi. de cler. nõ resi. Quedã sũt beneficia in quibus datur incõpatibilitas ꝛ̃ nõ priuatiua ipso iure ex dispositiõe iuris vel tacite renũciationis: vt q̃ requirũt residentiã ad finez fructuũ colligendoꝝ nõ ꝓpter incompatibilitatem tituloꝝ ꝛ tũc nõ hz locũ cle. An aũt de iure talem residentiã requirãt beneficia dictũ est. s. Aduerte tñ glo. que nõ videt hic sentire q̃ cõtinuã talem residentiam que inducat renunciationẽ beneficioꝝ simplicium etiã ex vi tacite renunciationis: nõ videt requirere ius cõe: ꝛ tantum de iure speciali requiri videt. vt patet ex gl. ibi speciali iure. Tu tene q̃ etiã de iure vt dixi. s. ꝛ sic loq videt Jnno. in. d. c. fi. ꝛc. ¶ Glo. pacificet. ꝛ gl. nõ posses. querit̃ de
25 duabus qõnibus facillimis: iõ omitto ꝛc. ¶ Glo. resigna-
a ueris no. in sui princi. q̃ ꝑcepta nõ reuiuiscũt ex postfacto: ꝛ p. hoc inducit ter. ad qõnẽ illã nũquid ꝛ cleric⁹ bñficiatus cõtraxit matrimoniũ ꝛ postea dissoluit̃ ꝑ professionem sp̃se nõ cognite carnaliter ſm decre. ex publico. Re cõuersa. cõiu. vel qr forte reperit cõsanguineã. an recuperet beneficiũ videt q̃ nõ ex eo quo semel pdidit p hãc clerde quo gl. remittit ad no. de cle. oiu. c. i. ī p̃n. ꝛ vt. s. no. barbiz. tenuit hãc partẽ in qõnib⁹ suis. Alij vero distinxerũt inter spõsalia de futuro tantũmodo cõtracta ꝛ inter matrimoniũ de ꝑsti: ꝛ vt primo casu dissolutis spõsalibus possit redire ꝙr. de regular. bñficij. in. vi. In scõo no. qz fuit vnicuiũ incõpatibile. cui prius ꝛ sic perditũ est ius ad illud cũ ei

a ¶ Mo. secũdo. De teste deponente p verbũ videtur. vide Alex. cõsi. x. in fi. col. in. ij. vo. Alex. oino in cõsi. cxlvij. ī fi. col. in. ij. volu. vbi ponit de teste deponente p verbũ credo velper verbũ videt̃: vel verbum iudicio meo.

b ¶ Actus non validat̃. Addebũ facere bonũ ter. inst. de exhe. lib. i ꝑn. xter. i. l. ab initio. ff. de regu. iuris.

c ¶ Et ꝓtestatio non iuuat. adde text. in. l. alimenta. c. cõ neg. ge. ꝛ bar. ī l. nõ solum. §. morte. ī. vij. co. versi. circa qn tũ. ff. de oper. no, nun.

d ¶ Quia clericus non dz. ad de. d. Abb. in c. epõs. ī vi, no, ꝛ i. c. de monachis. in. j. col. ꝛ in. c. cũ scõm. ī j. no. extra de ꝑben.

[a] Videris] Ro. Alex. cõsi. x. in fi. col. in. ij. vo. Alex. oino in cõsi. cxlvij. ī fi. col. in. ij. volu. vbi ponit de teste deponente p verbũ credo velper verbũ videt̃; vel verbum iudicio meo.

[b] Actus] Actus non validat̃. Addebũ facere bonũ ter. inst. de exhe. lib. i ꝑn. xter. i. l. ab initio. ff. de regu. iuris.

[c] Et ꝓtestatio] Et ꝓtestatio non iuuat. adde text. in. l. alimenta. c. cõ neg. ge. ꝛ bar. ī l. nõ solum. §. morte. ī. vij. co. versi. circa qn tũ. ff. de oper. no, nun.

[d] Quia clericus] Quia clericus non dz. ad de. d. Abb. in c. epõs. ī vi, no, ꝛ i. c. de monachis. in. j. col. ꝛ in. c. cũ scõm. ī j. no. extra de ꝑben.

ex hoc videatur renunciare: ió amplius non datur recursus ad illud. Hec dicunt vera: qñ spōsalia scdo cōtracta: vel matrimoniū tenuerūt: sed si fuissent nulla: & tūc ppter defectū cōsensus vtriusq; pōt reuerti: q: nō supuenit vinculū incōpatibile: ex quo nullū est. Aut nō tenet ppter defectū ḡlen ius clerici: & idē. Aut ppter defectum consensus mulieris: & tūc si nō erat apta ad matrimoniū: nō pdit beneficiū. de despon. impu. literas. Si vero erat apta perdit illud: nec dat regressus: q: ḡtūin eo fuit contrarit: & sic fuit voluntas renūciādi. Si vero nō tenuit ppter aliū defectū ḡ cōsensus: vt ppter impedimentū cōsanguinitatis vel aliud: tunc si erat notū vtriq; vel saltē clerico: nō pdit beneficiū q: nō videtur habuisse volūtatē renūciandi. Nec ob. si dicat: qō iste nō debet esse melioris cōditionis: ḡ ille q legitime cōtrarit ar. de ḡbē. eū g. in. vi. Quia respondet q bic agit de priuatione ex renūciatione: nō ex delicto. Hoc intellige vez: nisi pcessit ad copulā: quo casu ppter affectū cū ope subsecuto: saltē esset priuādus. ar. debi. nup. Si vero vterq; ignorauit: vel saltē clericus: tūc credo q beneficiū perdat: nec amplius ad illud sit recursus seu regressus. Fatet ḡ tñ q bec q̄stio dispu tabilis esset & caderet i viā brocardicā. An res deuenies ad casū a quo incipere posset validā de qua. ff. de ver. ob. l. plu ribus. & ſ. si placeat. p Bar. & Dy. de reg. iu. l regula nō firmat. li. vi. vide ad materiā q̄stionis Jo. an. de cle. cō. Jo.
26 circa fi. ¶ Glo. vlt. ḡrit: nūquid si in casu clerici acceptās scōm: vellet dimittere illud: an posset pmū olim sibi debitus conferri per collationē ordinarij: videt q nō p banc literas dum dicit etiā si scōm fis renūciare paratus: glo. tenet contrarium: q aliud est ḡrere nūquid ex vi gratie cui videt renūciasse: posset illud cōsequi p suos executores: & dicēdū q: nō cum nō fit amplius sibi debitū & sic est intētus litere huius: que sic dz intelligi. Aliud est ḡrere an p ordinariū possit sibi conferri eo renūciante scdo: & dicēdū est q: sic: q: iste ex acceptatione secūdi: nō efficit inhabilis ad primū olim sibi debitum virtute gre. nec hoc dicit bec cle. ideo bñ poterit ei cōferri. Et p dictis gl. no. bic vnū casum in quo parāt exceptio contra gratiā que tenuit a prin. de pluribꝰ alijs remittit ad no. de ḡbē. q: sepe. lib. vi. in vlt. gl. & dicatis vt ibi. Expedite sunt gl. vide amus circa ter. Opp. pro q: nō possit accepta-
27 tione scōi perdi ḡra primi. cū hoc fiat per viam tacite & renunciationis que nō dz locū nisi in manibus superioris fiat de renū. admonet. & q: nō in dubijs. fol. Ste. cōtrar. ū. pcedit in renūciatione expressa hic loquit in tacita. allegat glo. de bis que fi. a ma. par. ca. ex ore. ¶ Nec cōiter nō tenēt doc. vt
a ¶ Ideo dic. Adde ad istā d. Abb. in. c. ex ore. t. ij. col. de bis que fi. a ma. par. ca. no. in decre. de multa. ª Ideo dic ſm. d. Ant. q: hic agit de renūciatione iuris ad tē: nō dū q̄sito iure in re: quo casu non est necessaria renūciatio i manibꝰ superioꝝ. vt no. gl. de trāsla. inter corpalia. & de elec. si electi. in. vi. ¶ Quero scdo an
28 lite mota sup epatu: renūciet q̄s epatui per adeptionē pacificam curati vel dignitatis: dic q nō. de ḡbēl. pbēn. cū nostris. nā pena decr. de multa. non dz locū in epatibꝰ ſ scōm
29 ſPau. ¶ Quero tertio. an adeptiōe scōi vacet ḡra pendēs siue ignoret ḡras siue sciat siue ignoret scōm bñficiū sibi collatū: siue nō. Dic q: oportet q: sciat vtrūq; alis nō videt re-
b ¶ Cum ignorans, facit regula. l. mater. ff. de iurisdi. ff. nūciare: ᵇ cū ignorans ad hoc nō consentiat. ff. eo. lib. vi. ſm
30 Ste. &c. ¶ Quero quarto: qō sit cōsilium habenti gratiā & ad illā an belanti si sit iam assecutus: vt q: est collatū secūdū sed non dū est assecutus possessionē: alis essemus in casu cle. saluo nisi bñficia essent incōpatibilia: vt qō stultꝰ est si ſ remaneat nisi aliter sit secur: q: renūciādo p deret scōm: & ad primum nō haberet ḡ regressum p deret tū scōm: & ita. demum si placeret superiori. alle. no. de renū. qō in dubijs. cauti: ergo q nō renūciet scdo nisi sit securus q: sequat primū: nec vitabit cōditio cū iudicē: lz sit in bibitū cum parte. de re. per-
31 mu. questū. de ḡbē. nisi &c. ¶ Ultimo quero qñ dicat quis beneficiū pacifice cōsecutus: dic scōm ʒeze. Ste. eo q̄ habet liberū cure exercitium lz bonoꝝ possessionē maioris partis tion habeat. alle. no. per Bul. de ran. de ele. lz cand. in. vi. po nit gl. in. c. cōmissa. eo. tit. & ff. hoc est ḡ ratex. & glo. de ḡbēn.
i fi tibi ʒcesso. in. vi. nā lz sufficiat habere exercitiū cure quo ad finē vt cui ꝑ tps de q̄ in. c. lz cationi. non tamen sufficit quo ad si. vt vacet primū nisi habeat redditus & pacificā possessionē scōi. vt ibi no. ſPau. dicit q: pacifice dicit posse dere: q: possidet sine cōtrouersia iuris vel facti iudicialis vel extra iudicialis scōm eum: intellige. si maiorem partem bonoꝝ beneficij. vt dixi supra. Jo. de imo.

i ¶ Gratia super vacaturo: non comprehendit beneficium post datam in substantia creatum.

2 Gratia pape que est in fieri: appellatiōe l. fa. cōprehēdit.

3 Mandatum de conferendo. vacaturas: valet.

4 Tempus date attēditur in ponderanda vi cōprehensiua re scripti: ex parte subiecte materie beneficij.

5 Dispositio applicabilis ad alterum plurium subiectorum: applicatur ad alterum eorum que sunt in essentia: scōm tēpus originis dispositionis.

6 Dispositio super qualitate futura non extenditur ad futura essentialia.

7 Extensio ex identitate rationis: fit in exorbitantibus.

8 Ratio vbi est eadem & idem ius esse debet.

9 Vacare non dicitur quod nondum est creatum.

10 Tempus date quo ad substantiā beneficij inspiciendū est: sicut inspicitur tempus date quo ad etatem impetrantis.

11 Mouiter creatum non dicitur qō olim fuit.

12 Rescriptum ad beneficia non est penitus odiosum.

13 Absolutionem ad cautelam petens debet probare excommunicationem precessisse.

14 In dubijs debemus fauere ei qui habet potiorem gratiā ve habet eam a maiore.

15 Excipiens negatiue etiam si nō habet implicatam affirmatiuam an habeat probare.

16 Jus agēdi vbi variat ex tēpore vel loco: oportet actorē partem loci vel tēporis probare super quo fundat intentionez.

17 Intentio actoris si est p bata dicens ius nouū excludēs ius antiquum: debet illud funditus probare.

18 Actione clara existente & exceptionis obiectu: simul reddi tur actio & exceptio dubia obtinet agens.

19 Victio circa quid inportet.

20 Tempus date in literis beneficialibus inspici debet.

21 Dispositio generalis concernit futura.

22 Beneficium ad hoc vt debeatur impetranti requiritur q̄ beneficium fuerit in rerum natura tempore date: et q̄ vacet tempore collationis.

23 Dispositio quātumcūq; fauorabilis & lata restringit materiam subsistentem secundū tempus dispositionis.

24 Tēpus date vel aliud an & quando in scriptis attendatur.

25 Dispositio an extēdatur ad futura an ad preterita.

26 Verbum presentis vel preteriti tēporis si proferatur ab homine non trahitur regulariter ad futura.

27 Verbum futuri si adiciat in dispositione alicui attinentie vel qualitati circa substantiā materie sup qua fundat dispositio tūc restringit ad subiecta p tita licet qualitate futura.

28 Sententia ex communicationis si fertur in populum non solum ligabuntur presentes: sed etiam postea illuc venientes durante interdicto.

29 Quo tpe erigat qualitas in grauatis a scribente pōderata.

30 Quo tempore erigatur materia beneficij quo ad reiu.

31 Beneficium an dicatur vocare eo ipso qō est creatum.

32 Voluntas non sufficit vt opus est facto.

33 Defectus qualitatis beneficij a rescribente ponderate facit deficere gratiam & euanescere.

34 Beneficium si a principio erat simpliciter & mandatur prouide ri de curato si illud ex postfacto factum est curatum: gratia seu illud non extendit.

35 Beneficium electiuum quod dicatur.

36 Qualitas respectu persone honorate requisita an habilitas eius in qualitate attendatur secundum tempus vacationis.

37 Rescriptū vbi cōprehendit plura que sunt ſ separati etiā in beneficialibus subtepto tñ no nō vitiat totū rescriptum nisi remanet validum in ea parte in qua nō est subreptio.

38 Mandatum simpliciter factū de ptēbēda in ecclesia vbi sunt sacerdotales & non sacerdotales equiparantur mandato.

39 Expressio eorum que insunt vel dilo operatur.

40 Qualitas extrinseca vel intrinseca persone quid operetur quo modo p̄bētur & quando sit attendenda.

Iterasnostras sup.

Decclē. habet materiā subtilē. ¶ Glo. dicit eam nec ḡ summat: mutatis verbis pōt sic summari. ¶ Gratia super vacaturo nō cōprehendit beneficiū post datam in substantia tūc creatum. b. d. ¶ Hoc
1 2 ſ. q̄ appellatiōe literarū cōprehenditur gratia papē que est in fieri. & dicit ſenze. q: tales habentur loco tituli: sed Cōp. eo. tit. super literis. id dicit. etiam quod ad probationē iuris quesiti: sed ex ꝑa collatio seu punctus esse vel tenuisse ipsi iuris quesiti: de quo per talem literam nostra. ¶ Hoc. ſ. q̄
3 mandatum de conferendo vacaturas videtur esse vbi littere sunt pape. et sic dat alis ad vacaturas. de quo plene de cōcel. in ebend. c. ſ. eo. tit. et ſ. hi. vi. licet sensus in inferioribus. vt in. c. t. ſ. no. de ḡbē. relatum. dicit tamē bic ſenze. q: le-

gatus dat ius ad vacaturas. de offi. lega. ſpenti. in. vi. cōis est opi. in cōtrariū q: lz possit reseruare: nō tñ dat ius ad vacaturas. vt no. de ḡben. dilectus. ſ. & no. Jo. an. de ḡben. lz. in. vi. ī
4 nonella. Et hoc teneas. ¶ Et no. vlteri? summariū. † Ex quo no. q: in ponderāda vi cōprehensiua rescripti ex parte subie-
a cte materie beneficij attenditur tēpus datus. ª † Ex quo not. etiā
5 magis late q: dispō applicabilis ad alterū pluriū subiectoꝝ ap plicat ad alterū eoꝝ ſ sunt i essentia sm tps originis dispositio
6 nis. ¶ Ho vltimo q: dispō sup qualitate futura non extendi
11 tur ad futura essentialia sed ad principalē essentia in sola qua
b 7 litate futura. ¶ No. bene glo. q: in exorbitantibus fit extensio ex identitate rōnis sed cōtra voluit gloſ. ſ. e. auditor. in versi. romana curia. sed dicere potes q: hoc pcedit ppter sotē eqta tem fauentē multiplicationi beneficioꝝ. vl q: lata significatione factū legati dz factū pape cuius vices gerit. ſa. qō dz in cle. audito in ver. beneficiū: lz sm strictam significationē aliud sit factū legati & aliud factū pape: lz censeatur factū sedis aplice de ſrescri. si gratiose. in. vi. cū ibi no. de elec. si abbatē. eo. ib. sed gl. ſequens fortius astringit &c. ¶ Gloſ. ū. quid bic dicit ſ as nkas &c. quid in ſris reseruationis legatorū an pcedat cle. dicit q: ſic & multo fortiꝰ cū minoris potētie sint cū ſris pape. de pre
8 ben. bi qui. & c. si postēa. in. vi. &c. ¶ Gl. ibi querit quid si papa dedisset alicui ptātem cōferendi primam vacaturam non expressa psona. cui debet ḡferre. bic dicit gl. q: bic logitur vbi expressa fuit psona q: dixit tibi &c. an pcederet dispositio cle. Rūdet q: sic: q: eadem est ratio: ergo idē ius de transla. ꝑel. c. ū. de cōſir. vti. vel inut. cum dilecta. cuius si. Idē dicit si cōtulisset alicui fructus beneficiorū primi anni que cōtingeret vacare in diocesi aliqua vel prouincia q: nō cōprehēdent fructus bene ficij post datas creati. Mouetur q: eadē est ratio ergo idē ius vt est dictū. Idez tenet ſPau. q: priuilegiū tale est ambitiosum & odiosum. de rescrip. ſi. ppter in. vi. de offi. ordi. pñti. ſ. porro eo. li. ideo restringendū quo ad preiudiciū successoris cui fructꝰ sunt seruādi. de elec. q: sepe. li. vi. cū gl. etiā cōcor. ſenze. al-
le. de ḡbēn. si cui. li. vi. Sed obiicit q: immo vr secus in predictis. Naz in casu cle. ideo si dispōnitur q: ibi agitur de literis que sunt odiose & per ſsequēs restringēde. de regu. iur. odia in vi. Sed in casibus quēstionis glo. ſ. e sunt gratiose. & sic fauorabiles iuxta no. de verbo. ſign. c. pe. & de ḡbē. c. ſi. eo. tit. dudū. in. vi. & per ſsequēs extēde. vt in preal. regula odia. & sic etiaz ad creatū post datā extēdi deberet. Sed rūde q: ideo nō extē dit q: lz extensio q̄nq; fiat non debet fieri vltra nimiā significationem verboꝝ. arg. not. in. l. labeo. ſ. idē tubero. ff. de sup-
le. p cōclusione aūt glo. alle. ſenze. q: statutū etiaz penale vel
12 odiosum seruatur in alio casu vbi est eadem ratio vel penitus
d similis. de elect. cupiētes in. vi. in versi. oēs clerici. & inante. vt bi. qui oblig. per. res mino. ſ. i. col. vi. vbi lex penalis de tutore trahitur ad curatorē eadē rōne. vt ibi no. Accur. Idez no. ſenze. ſ. e. cle. in simil. do. Anto. nō placet bec ratio lz determinatio sit vera. q: cōstitutio penalis nō extēditur ex identitate rōnis vt victum fuit in. o. cle. i. non ob. aut. vt bi qui &c. cū gl. sua q: gloſ. illa est falsa. vel ibi sit extensio q: tutor & curator cōiter a iure parificātur. vt dixi in. o. cle. i. et sic potest rūderi etiā ad
c cupiētes. hec dicit ſPau. vera qū sit concessio per viā priui legū secus dicitin cōcessiōe generali vt possit cōferre oſa. beneficia. vel si hoc haberet a iure cōmuni. q: tūc etiam post datas creata includūtur in mādato q: bec ꝑcessio est fauorabilis Lap. bic tenet cōtra glo. dicēs q. cle. nō dz locū qñ papa facit gratiā ei cui ꝑcedit potestatē ḡferēdi. all. de ḡben. si cui. in. vi. Jo. de lig. limitat Lap. intelligēdo put distinxit ſPaul. o. Anto. dicit q: si ꝑcessio est facta spāliꝰ p viā priuilegij. pcedit gl. te nendo qō tenebit. ſ. vc. q: cle. hec pcedit ex rōne ſtrinseca: lz si ꝑcessio est facta p viā iuris tñ putat q: tunc ex clusa ad futura cū bic agatur de modico ꝑiudicio. ar. l. si. C. que res pig. obli. pot. & qō infra dicet. Si vero fiat ꝑcessio gñalis putat q: si concessio fiat ab alio ḡ ab habēte ptātes ḡferendi. & tūc q: tangit ꝑiudicium tertij non extendit hec concessio. quantumcunq; generalis concessa per viam priuilegij ad beneficia postea creata per tertiū ꝑeiudiciuz. Si aūt bec concessio fiat ab habente potestatem cōferendi. & sic agitur de ꝑiudicio suo tm̄: hec concessio etiam extenditur ad nouiter creata per illas. l. si. & sic potest
13 intelligi dictum ſPau. ¶ Glo. vacaturo querit quid si litere emanassent sup vacāte an cle. pcederet. Dicit q: sic & fortius: q: tunc nulla est dubitatio. nam non potest dici vacans q: nōdum est creatum. xxvij. q. ij. qō. & vero de homicidio si aliquis facit. ff. de verb. sig. l. qui mortui sm ſenze. ¶ Demū querit ista glo. an procedit cle. siue mādatum fuerit simpliciter prouideri de vacaturo siue de vacaturo cum clausula quod duxerit accipiendum. ¶ Respondet q: indistincte procedit cum eadem sit
10 ratio ergo &c. de confir. vti. vel inuti. cum dilecta &c. ¶ Gloſ.

post datam querit quid si paulo post datam si creatum non sit
terueniente magno interuallo an procedet littera. Respōdet q: sic. all. no. per Host. ſ. e. c. fin. ¶ Pro hoc alle. q: inspiciendus est tempus date quo ad subsistentiam beneficij sicut inspicim? tēpus date quo ad etatem impetrantis. alle. ſ. e. si eō tempore. in vi. & cōcor. ſ. eod. eam te. & de ḡben. dilectus. ij. Sed ztra hoc facit. c. ei cui. de ḡbē. in. vi. So. ſ. patebit. ergo &c. ¶ Sl. creatum in sui principio queritde exemplis. Respōdet ponendo
a ¶ Ex quo no. Adde bñface re qō not. de termiat barr. in. l. si cognatis. in pe. q. ff. de re. on quaz dici. ffert aler. in. consi. clerici. col. ij. in prin. volu. ij. illa r. clarissima est. ¶ † Demum in ver. sed quid dices. ᵇ querit quid si beneficiū olim creatum tempore date fuerit suppressum sed post datam fuerit renouatum & positum in pristinū statum an in tali habebit locū dispositio cle. vt non cōprehēdatur. alle. pro & contra. no. ſ. e. ḡuis. in. vj. glo. videtur inclinare q: in cludat dicēs q: videtur includi: & sic non habeat locū dispō cle. in eo alle. not. de cōstitu. cuz accessisseit. in fi. & qō no. post Host. de cen. significauit. sup fi. pe. glo. alle. etiā p hac glo. pcipue q: hoc est nouum & loquitur tm̄ de creato ergo non lz locum in renouato cū vt infra tenebit glo. hec cle. ex orbitet ain re cōi & pl? iustificet a cā extrinseca. vt dixit ſ glo. ſ. i. dez tenet zēze. q: ppie nō dz nouiter creatū qō olim fuit de indeiscō
b suluit. & de feu. c. ij. cum fi. ſPro hoc etiaz alle. iura dicentia oēs ginem attēdādam. ff. de dona. l. qui id qō ad hoc. q: hec cle. re stringēda videt ne impediat literas magno labore habitas
c vel acquisitas. arg. de renun. super hoc. In cotrarium facit q: prima creatio fuit extincta ppter subtractionē beneficij: ideo qō nunc renouatur dz dici creatio nona non antiqua subsitutio. de cōſti. cum accessissent. facit. l. si. C. de remil. pig. Sed respondet q: lz sit veruz qō beneficium suppressum nō sit in rerū natura vel esse nō censeatur quo ad facultatem impetrādi. vt in. c. cū accessissent. Non tamē sic de sit esse quin renouatio reducat illud ad ius primum et peti possit quia renouatio in pristinum statum reducit. de sepul. in cle. duduz. ff. de minoꝝ. l. q: si
c minoꝝ. ſ. restituo. Non ob. alia iura in contra. alle. quia loquimur de iure primatozū semel extincto vel remisso q: non reuiuiscit. de consc. dist. iij. queritur. & l. qui res. ſ. area. ff. de solu. sed in suppressione beneficij nō est suppressio iuris certe persone priuate. quia tantūmodo vacāte beneficio sit talis suppressio de dona. cōsultationibus. ¶ Ztez in illis agitur de obligatione que velut odiosa non reuiuiscit nisi ex causa nona: sed in renouatiōe beneficij suppressi videtur renouatio reducere illud ad ius primū. ideo cedit in gra. Nam & si ille beneficiales
12 quia odiose sunt restringende. nō tamē amare interpretandi de
d vt affectu careant. arg. l. si id qō. ſ. si. quas. ff. de dona. inter vi. et vro. & quia rescriptū ad beneficia nō est penit? odiosum
d maxime pro paupere no. Lōpo. eo. titu. in. de cre. c. in gl. ij. ver. sed quid si nō est sm ſenze. hoc idez tenet ſPau. & dicit videndum qō bētur. ſ. de pe. c. si. Jo. de lig. dicit q: gl. precedit si supplessio facta fuit ad tēpus & ex causa animo revocādi. Si vero fit suppressiu vt sic perpetuo duret & cōsilio nouiter habito ex causa emergenti renouatur. & tunc non procedit gl. quia nō includitur in ſris qi oīno nouuz videtur. ¶ Ratio diuersitatis quia suppressum primo modo nō videtur extinctū. sed cessare ideo renouatuz tūc censetur idem cum primo. l. sed si manente. ff. de precario. ff. de verbo. oblig. l. inter stipulātem. ſ. sacrā. ¶ Secundo casu dicitur nouiter creatum non revocatum. ex quo primo fuit extinctum sm Joan. de lign. do. Anto. dicit q: tota vis huius questionis pendet in hoc casu suppressio extinguat ipso iure beneficiuz seu esse beneficij an solum faciat esse ctum eius cessare. & putat q: potius facit cessare q: ipso iure extinguatur. Hoc demonstrat quia hoc verbo simplici et nuda voluntate cōtraueniendo reconualescat. vt. o. c. cū accessissent qō repugnat extinctioni ipso iure. Si enim esset extinctū non creatio requireretur. vt. o. c. dilecto. & c. vacante de ḡbē. per Jnno. eo. tit. tue. Hoc etiam patet quia suppressio tacite recipit conditionem nisi fructus superexcreuerint: vt not. in. c. cū accessissent. & c. cum. M. de constitu. et sic per consequens suppressionem mens nō quiescit in suppressione perpetua. ſDer hoc etiaz alleg. quia talis suppressio venit contra publicā vtilitatem est odiosa iuri ideo soluz ope exceptionis tollit beneficium non iure. ar. l. si tibi. ſ. quesitum. ff. de pac. et no. in. c. vlti. de trāſl. prela. & hoc tenet indistincte cū gl. &c. Quia hec vltra
13 ratio nō videtur nimis bona ideo alie meliores. ¶ Querit tertio glo. quid si sit dubium an bñficium fuit creatum ante data rescripti an post nec aliter apparet per ponit glo. ercplū si forte eadē die vtrūq; factum est. ar. de re. pe. ſ. li. vi. quis ob tinebit ad impetrans an ercipiens contra illū. videtur q: ercipiēs cōtra ipetrātē q: impetrās est ille qui petit beneficū et sic agit: ergo ei incūbit pbatio. ſ. p bare illud esse sibi debitū. l. ū. ff. de pba. & de pba. in. c. ex ſris. sed non pōt p bare debitū nisi necessario probet illud creatū ante datā. ergo &c. si nō probat

nō fuit executio.pro eo alle.qō no.de sen.excō.venerabilibus. adā.lib.vi.ꝛ qō ibi no.in glos.pe.vbi petens absolutionem ad cautelam ꝺ̄z probare ꝙ excōicationē precessit appellatio:ꝛ sic videtur hic qō ꝺ̄z probare ꝙ creatio precesserit datam:pro hac etiam parte alle.glo.qꝫ in dubio debemus iudicare ꝓ reo.de pba.inp̄esentia.ꝛ.c.er literis.e.ti.ꝓ hoc etiam alle.decre.cū tur de testi.ſm vnam lec.Ex his concludit ꝙ in dubijs ꝺ̄z succumbere 14 bere impetrans ꝛ contra eum ſnia ferri. ¶ †In contrarium ꝺ̄z ꝙ impetrans debeat obtinere alle.glo.qꝫ in dubijs debem⁹ fauere ei qui ꝺ̄z potiorem gratiam vel ꝺ̄z eam a maiore vt in pallegata decre.pe.ꝛ de preben.ſi a ſede.in.vi.ſed iſte impetrās est huiusmodi ergo ꝛc. ¶ Scōo qꝫ in dubitatiōe interp̄etari debemus potius vt res valeat q̄ pereat.de ver.ſig.abbate.ꝛ potius p̄o affectuali executione ſcripti q̄ ꝙ pereat eius executio. ¶ Tertio alleg.glo.qꝫ dato ꝙ dicamus impetrantem actorem tū aduersarius est excipiens:ſed quo ad onus ꝓbādi exceptionē reus ꝺ̄z actor.ff.de excep.l.i.ergo ſi nō ꝓbabat exceptionem ſ.ꝙ post datam ſit creatum ꝺ̄z succumbere.alleg.p̄allegata iura non ob.huic ratiōi ſi dicatur ꝙ illud qō dicitur excipiēte debere probare exceptionē est verum ſi exceptio ſit affirmatiua:ſecus ſi negatiua.C.de nō num̄.pecu.l.aſſeueratio.ꝛ.l.ſi ex cautione.ꝛ.l.actor.C.de proba.qꝫ respondet glo.qꝫ illud procederet in mera negatiua:ſecus in ea que l̄z ponatur per verba negatiua tū ḥ̄z implicitā affirmatiuam ꝛ resoluitur in illa in vt in decre.ſuper hoc de renun.ꝛ ita est in caſu ꝓpoſito:qꝫ licet excipiens ꝺ̄ceret nego tūc extaſſe:vel ꝺ̄co ꝙ tūc nō ex tabat ḥ̄z implicitam affirmatiuaz in quam resoluitur ꝛ que p̄ obari potest.ſ.ꝺ̄co post datam creatam.Ideo merito tali excipienti 15 incumbit onus ꝓbandi ſm glo.vele xtra glo. ¶ †Secundo po a test ꝺ̄ci q⁹ excipiens negatiue etiam ſi non ḥ̄z implicitaz affirmatiuam ḥ̄z probare niſi in caſibus expreſſis in iure.vt no.In no.de accu.ſuper his.ꝛ not.de elec.bone.ꝛ eſt caſus de confeſ.c. j.in.vi.ꝛ not.Jo.an.de reg.iur.ſine poſſeſſione.in.vi.facit quod no.Inno.de oſſi.de leg.cum in iure peritus.ꝛ qō no.Bar.ff.de ver.obli.in illa.ꝛ.l.hoc iure.ꝛ hanc partē ſecundam.ſ.ꝙ incipienti incumbat onus ꝓbandi ſm glo.alleg.ꝓ hoc vltimate hec conſtitutio ponendo nouum ius contra diſpoſitionē iuris antiqui parat ꝛ inducit exceptionem comunto cōtra impetrantem:ergo ſicut olim obtinere ꝺ̄beret impetrans:ita ho die niſi ꝓbet exceptionem per banc cle.inductam contra regnas iuris antiqui.non ob.alleg.in contrarium qꝫ ſm glo.loquū tur.vbi non conſtat de intentione actoris:ſed in caſu noſtro de illa cōſtat ſtatim ex diſpoſitione iuris facta fide de impetratione ꝛ vacatione ſm glo.quaſi velit ꝙ fundās ſe ex ſcōa b̄eatfun datam intentionē ſuam niſi excipiens aliud ꝓbet facit quod no.Inno.de vita.p̄eterea.ꝛ Bar.in.l.ū.ff.ſi quis in ius vo.nō ierit.cum glo.concor.ẓenze.nec haberent ob.alle.in contrariū ſm eum primo illud qō ꝺ̄citur ꝙ impetrās ꝺ̄bet probare:faſtendus est ſed probat hoc eo qꝫ litera comp̄ehendit hoc beneficium:ꝛ apparet hoc eſſe niſi appareat ꝙ poſt datam fuerit creatum. ¶ Item non ob.ꝙ in dubijs ꝛc.qꝫ hoc non est dubiū immo certum p̄o actore.non ob.etiam.c.venerabilibus.adſi nem.cum ibi no.qꝫ ſibi dicens ſnia nullam fundat intentionē ſuam ſuper hoc qꝫ appel.p̄eciſſit nec ſua intentio eſt fundata anteq̄ appellationem conſtat p̄eceſſiſſe.Hec autē est fundata eo qō appareat beneficium eſſe creatū ꝛ ꝓportionatur verbis litere. ¶ Item ibi est p̄ſumptio cōtra ḋicentem appellationem p̄eceſſiſſe ſniam:qꝫ in dubio gladius ſpiritualis penetrabilior est ictu hominis.vt ibi no.ꝛ ꝺ̄ appel.p̄eterea.ſm ẓenze.do.Anto.hic ḋicit ꝙ q̄q̄ putat ꝙ hec glo.ſeruare ḟin practica tū putat ꝙ diſputatiue poſſet ḋici oppoſitum. Mouebat quia actoris probatio ḋebet concludere de neceſſitate.de probat.in preſentia.ſed agens fundat intentionem ſuper mandato pape hoc beneficium includente:ergo ꝓbare habet verba reſcripti: ꝛ mentem talem ꝙ in reſcripto includatur:hoc aūt nō probat eo ꝙ beneficium hodie ſit:qꝫ non ſequitur hodie est ergo olim fuit ante datam vel tali tempore.nec ob.ſi ḋicatur ex quo aliud nō appareat extrinſecus:ſicut nec p̄eſumitur ante ſic nec poſt quia certe ex quo hoc renocatur in dubium cū in preſenti nō ſequatur p̄eteritum neceſſario in tertio actoris remanet dubia nec ob.etiaz ſi ḋicatur q̄ ḋe iure antiquo iſtius erat fundata intentio tenendo opi.gloſſ.quod cle.eſt erroꝛbitans ꝛ inducat nouam exceptionem:ſic excipiens ḥ̄z probare ex quo datur fundamentum iuris antiqui:quia potest hec ratio negari tenēdo lectu.quam infra tenet.vel ſecūdo etiam tenendo lectu.am glo.vide.ff.de duobus reis.l.ſecunda.per Bartol.reſpondendum est ꝙ valde est ponderandum qualiter ius nouum diſponat:an diſponat aliquid a parte agentis aggrauādo illam:ꝛ ea illa a quibus cauſatur ius agendi vel includi vel nō includi *in reſcripto.vel reſcriptū extendi vel non extendi ſtante diſpo* ſitione iuris noui in caſibus nouis poſt illā materiaz ex qua p̄oducitur ius agendi nouo iuri ſubiecta:ꝛ tunc detrahit iuri agendi niſi accidētia per nouum ius acquiſita aſſiſtant ꝛ p̄o batur vt hic. Aut nouum ius ſtante iure agendi ex parte rei diſponit nouam exceptionem inducendo ꝛ tunc p̄ocedit glo.ſ. ſed hic ſecūdus non est caſus noſter ſecundū eum:ſed primus qua p̄opter concludit ꝙ de iure videbitur ḋicēdum ꝙ gl.illa nō p̄ceditat⁹ ad p̄edicta no.per glo.ꝛ Barto.ff.de no.oper. b num. b l.non ſolum.ſ.ſed vt probari.ꝛ vbi ḋicit ꝙ alias vbi ius 16 agendi variatur ex tempore vel loco quia vniformiter non;cōpetit loco vel tempore oportet actorē partem loci vel temporis probare ſuper quo fundat intentionem per quod ḋicit ibi ꝙ ſi agens ꝛ libellans probet mutuum ꝛ non apparet an mutuum p̄eceſſerit libellum an nō ꝙ ſuper illo libello nō potest obtinere condemnationes.ar.de re iudi.Abbateſane.in.vi.et ꝙ quod ibi no.nā illud ius poterit ſuperuenire pendente iudicio quo caſu ſuper eo nō potest ferri ſententia vt ibi ḋebet ergo probatio cōcludere q̄ ante concludatur ius agendi q̄ libellus ſit porrectus.Ex gloſſ.no.tamen ouo.¶Primo q̄ vbi intentio actoris est fundata ḋicens ius nouum excludens ius antiquum funditus ḋebet illud probare.ad hoc optime text.de reſcript.conſtitutus.ꝛ hoc inducit ad queſtionem quam ḋicit ſe de facto vidiſſe que erat talis de iure communi ſcriptura manu priuata trino teſte,notata ſaltem in perſonali contra debitorem effectum habet inſtrumenti plubici.C.qui po.in pig.ba.l ſcripturas.in auten.ſua ꝛ not.de fide inſtru.c.ū.¶Modo ſtatutum erat factū Bononie per quod data erat noua forma ſcripture faciēde agebat quis ex ſcriptura antiqua obꝺ̄ciebat qō non habet eſt formam ſtatuti:age.is ḋicebat q̄ fuit ante ſtatutum:conuentus vero ḋicebat q̄ facta fuit poſtmodum ſecundum gloſ.iſtam ꝓbare ḋebebit qui ḋicit ſtatutum p̄eceſſiſſe ſcripturam:ꝛ ſic reus qꝫ intētio agentis eſt fūdata ſecundiſius antiquum credo attendenda verba ſtatuti an ḋicat nulla ſcriptura p̄inata valeat ſine tali ſolēnitate:qꝫ tunc prima facie excludit intentionem allegātis ſcripturam ꝛ ſic agentis:et ideo agēti replicāti incumbit tunc onus ꝓbandi ſcripturam ante factam fuiſſe:ſecus ſi ḋicat ſtatutum:nulla ſcriptura facta poſt hoc ſtatutum:qꝫ tunc p̄ocedit hoc ḋictum cum prima facie nunc excludit ſimpliciter ius agentis:ꝛ hoc credit verſiꝫ illo caſu fundata eſt intentio agentis vt allegatur:ꝛ ḋicens formam ḋataz nouiter alle.ad exclusionem fundate intentionis: ergo ꝓbare ḋebet.ſed i caſu cle.ſtante iure nouo:ꝛ poſt hoc ius reſcripto manente ius,requiritad intentionem aliud.ſ.qō fit creatum tempore date quod est de intentione agētis quod diſponit circa principia iuris agēdi.¶Ad hoc optime de electio.dudum.ū.vbi ḋicens conſilium de multo p̄eceſſiſſe cōcel 18 ſionem beneficiorum:de quibusibi artatur ad probandum. ¶ †Secundum no.er gl.ꝙ vbi ſtāte actione clara ꝛ exceptio nis obiectu ſimul reddit actio ꝛ exceptio dubia obtinet agēs. ꝛ ad hoc alle.hanc glo.Barto.i.l.non ſolum.ſ.ſed vt ꝓbatur. 16 ff.de ope.no.nun.ꝛ Do.Antoñ.ḋicit circa hoc aduertēda duo verba:qꝫ quandocunq̄ ex parte agentis intentio redditur dubia circa aliq̄ exceptionē vel ꝓbationē exceptiōis ꝺ̄z ꝓbare actor.Exemplum ſtatuti q̄ est ꝙ in tali ꝓato a medio circa pauiant paſcētes boues ab alia pte nō;mō accuſatur ps ꝙ boues titij miſſi ſunt ad paſcua ꝛ nō determinat pars ſuccūbit actor. Idē p̄ot poni de tpe.Exēplū ſtatuti est de mēſe Martij vſq̄ ad mediū licitum est paſcuari non vltra.Accuſo ꝛ ꝓbo ꝙ boues Titij miſſi ſunt in paſcua de menſe Martij ſuccumbo niſi aliter determinet ꝛ ꝓbē pars tēpore p̄unibile.ad hoc.l.i.in ſi. cū.l.ſeq.ff.de incē.rui.nau.¶Quēcq̄ p exceptionē ꝛ ꝓbationē exceptiōis actoris intētio ꝛ exceptio rei redditur ḋubia:ꝛ tūc ſi p̄ſumptio iuuat aliquē alterū p illo fertur ſnia.Exemplū accuſatur nobilis vel magnus q̄ intrauerit palatiū tēpore Martij factūest conſiliū quo tēpore licitū est magnatibus ad palatiū ire ſm ſtatuta ꝺ̄z absolui qualiter nō determinat tps q̄ potuit delictū eſſe:ꝛ nō eſſe in caſu ḋubij potius p̄ſumit q̄ delictū nō fuerit q̄ fuerit.ff.de ꝓba.l.quotiens.ſ.qui do lo ꝛ.l.merito. ff.ꝓ ſocio.ꝛ ſic p̄ſumit ꝓ eo ad hoc tex.ꝛ glo.i.ū.C.de peti.here.vbi ſi contra agentē petitione hereditatis opponāt de titulo ꝛ non apparet an p̄ceſſerit licētia vel nō p̄ſumitur p̄ceſſiſſe vt eum tetet de licto ꝛ idem in ſimilibus.Si vero ꝓ neutro est p̄ſumptio ita q̄ p̄ſumptio non iuuat alterū eoꝝ:ꝛ tunc ḋicit Bar.in.o.ſ.ſed vt ꝓbari q̄ ſuccumbit excipiens:qꝫ ex quo ſemel intētio actoris est clara ſi reus nō ꝓbat clare exceptionē ſuam ſuccumbit:qꝫ in exceptionibus est actor.ff.de excep.t.l.in hoc ḋicit do.Anto.qō aut oppoſita exceptione intentio redditur ḋubia abſq̄ alia ꝓbatione exceptionis:vt quia id de quo ḋubitatur requirit ius a parte agētis:et tunc ḋicit quod actor ſuccumbit vt ſupra ḋixit quicquid gloſſ.ḋixerit hic:an

patefacta

patefacta exceptione vel obiecta intētio redditur ḋubia:ius tamē qō exigit plus p̄ocedit ab exceptione:ꝛ tunc p̄edit ḋictum glo.ſm eum ꝛc.¶Glo.ſtatuimus op.ꝛ videtur qꝫ immo impetranti ḋebeatur beneficium qō tunc vacat q̄q̄ poſt data fuerit creatum:qꝫ ad quēcunq̄ caſum adaptatur verba diſpoſitionis adaptātur ꝛ diſpoſitio.l.quod conſtitutum.ff.de teſtamili.ꝛ.c.indēitatibus.ſ.penult.de elec.in.vi.ſed verba diſpoſitionis reſcripti adaptantur ad caſum p̄opoſitum:nam loquūtur de vacaturo.vt ſic cum ſit vacans ḋetur expectanti:ſed certum est beneficium licet nouiter creatum nōdū alteri collatum vacare:ergo ex quo alteri nō est ḋebitum ipſi impetrāti ḋebetur ꝛ ḋebet conferri:ꝛ hoc fortificat glo.qꝫ fauoꝛabiliꝰ est expectatio vacationis p̄ creationem q̄ per mortem:ergo fortius ḋebet cadere ſub appellatiōe vacaturi.alle.in ar.accedens.de concel.preben.nec ob.ſi ḋicatur q̄ ideō nō ḋebeatur impetranti vacaturum:quod ſub tali impetratione non cadit 20 quia ponderandum ꝛ inſpiciendum est tempus ḋate.ar.ſ.e. a ēam te.cum ſi.qꝫ ḋicit glo.q̄ ¶tum ad p̄opoſitum tale tempꝰ inſpiciendū non eſt in p̄eindicium impetrantis:ſicut nec inſpiceretur ſi eius fauoꝛem in caſu ecōuerſoꝛis vt qꝫ beneficiū qō tunc ex tabat tēpore ḋate ḋebito modo ſeu cum ſolēnitate debita:ꝛ non in fraudem impetrantis fuit extinctum vel ſuppreſſum non ḋebetur impetranti ſm formam capituli de cōſti.cū acceſſiſſent.Item per hoc qō nō ḋebeat attendi tempus ḋate q̄q̄ tum ad p̄opoſitū allegat gl.qꝫ ſi hoc eſſet verū ſequeretur multa abſurda.¶Primo enim ſequeretur qꝫ ſi impetranti literas ad beneficium curatum ad aliquod erat beneficium ſimpler tempore ḋate:ꝛ poſtea effectum eſt curatum qō nō ḋeberetur:idem econuerſo ſi impetraret ſuper ſimplici ꝛ beneficiū curatum tempore ḋate poſtea efficeret ſimple:qꝫ videret ab ſurdum niſi in fraudem impetrātium eſſet ḋetractio facta cui frauḋi est obuiandum ḋe iure.quanto.ad ſm.ꝛ de renun.c.ti. in.vi.¶Item ſequeretur ſecundo ſi p̄ḋeraret tempus ḋate qō ſi impetraret ad collationē alicuius:ꝛ ſm tempus ḋate nō ſpectaret beneficium ad illū collationem:vt ſi ex permutatione vel alis fieret alteri⁹ collationis q̄q̄ p̄ius ḋe re.permu.Ad queſtiones.qꝰ l̄z tempore vacationis ſpectaret q̄ nō ḋeberetur qō videtur falſum ꝛ abſurdum ſicut ꝛ p̄cedentia:cum in p̄ḋictis ꝛ ſimilibus inſpici ḋebet tempus vacationis ꝛ collationis vt probat cle.ſi de beneficio.ſ.de p̄ben.ꝛ.c.ei cui.eo.tit.lib.vi. ¶Fortificat qꝫ p̄edicta tertio qꝫ vltra ſuperius ꝛnumerata ſequeretur ꝛ aliud p̄e ceteris magis abſurdus:qꝫ ſi cano nicus expectaret p̄ḃēdam qō non ḋeberetur p̄ḃenda q̄ fuit gerat ex ſuperexcſcentia fructuum:eō per id ḋicatur noua p̄ben.creari.iuxta not.de conſti.cum.M.ꝛ.c.ḋilecto.de p̄ben. ¶Item ſequeretur ꝛ quarto quod in eccleſijs non ḃabētibus numerum non ḋeberetur impetranti ſm formam cle.p̄ḃēda aliqua vel portio cōtra not.de cōcel.p̄ḃend.c.pe.in.vi.¶Hoc 21 confirmari potest etiam vltra ḋicta per glo.† qꝫ diſpoſitio generalis concernit futura:vnde ſi obligo omnia mea bona non ſolum p̄eterita ſed etiam futura ſubijciuntur obligationi,C.q̄ res pig.obli.pof.l.ſi.Item per hoc qꝫ in reſcriptis quo ad vim eoꝝ attendi videtur tēpus p̄ſentationis ḋilectus.ergo creatum poſt datā ḋebet attendi.Quapropter et p̄ḋictis gl.cōcludit ꝙ hec cle.inducit ius nouum in cuius ḋeciſione auctoꝛ ḋecretalis fuit forte motus per ſimile:qꝫ ſicut reſcripta ad lites nō extenduntur ad lites ex tortas poſt reſcriptum:ſic per ſimile ſtatuit q̄ reſcripta beneficialia nō trahuntur ad bñficia creab ta poſt datam:ꝛ videtur bona fuiſſe ſimilituḋe.b qꝫ litere ad beneficia ḋicitur odioſe vt ſ litere ad lites.allegat de p̄ḃē. ſnis. 22 in.vi.per qō concludit gloſ.ꝙ hec eſt mens cle.† ꝙ vt bñficiū ḋebeatur impetranti requiruntur duo coniunctim:vēz ꝙ beneficium fuerit in rerum natura tempore ḋate ꝙ vacet tēpore collationis:ad qō allegat glo.i.rutilia polla.ꝛ.l.in lege.ff.decō traben.emp.facit.ſ.e.c.ſi.cum cōcoꝛ:ibi alle.in quarta gl. Idē ḋicit gloſ.q̄ forte ꝓpteraliud ſimile potiſſime author.decr.fuerit motus ad hāc ḋeciſionem ex cā extrinſeca ne ſcz forte creatores.beneficioꝝ retraherētur a creatione illoꝝm qō forte feciſſent ſi vidiſſent illa ḋeberi impetrātibus ſtatim:vñ ex equitate noluit ḋeberi beneficium nouiter creatum l̄z vacet:mouet q̄ forte al⁹ nō fuiſſet creatum:ſicut in ſimili ex eadem vel ſimili equitate beneficiū vacans per permutationem nō ḋebetur impetranti:qꝫ forte al⁹ non fuiſſet vacaturum.de re.permu.c. i.in.vi.ꝛ forte citius creabunt cū ſciant expectantibus nō ḋeberi.ar.C.de bo.q̄ ille.l.ū.ꝛ.l.cū oportet.ꝛ in auten.vt liberti ḋecetero.ſ.ſi quis aūt libertum.¶Do hoc etiam ſicit qꝫ nō ḋz illud fundatoribus licentia iuris vtentibus in creando qō fieret ſi impetranti ſtatim ḋeberetur ꝛ non ḋaretur ei cui vellent ar.de re.permu.c.i.ſm ẓenze.remanet ergo concluſo glo.qꝫ iſta cle.iuſtificatur plus ab impellenti ꝛ extrinſeca q̄ intrinſeca et

rationabili vl̄ finali cā;ꝛ p̄pter hoc ḋicit qꝫ cle.iſta vſa est verbo ſtatuimus ꝛ non verbo ḋecla ramus.Fatetur tū glo.qꝫ tum ḋecre.iſta generaliter loquitur nō ſolum ḃz locum in p̄ma ḋonatione beneficij ſed etiā in vlteriori.Exemplum ſi ḋata ſint gratia in kal.Januarij,ꝛ kal.Februarij creatur beneficium nō confertur.Titio per cuius mortem nunc vacat nam nō ḋebetur impetranti:l̄z ratio p̄edicta non ḋeficiat.ſ.ne fundatores retrahentur ꝛc.¶Predicta ḋicit glo.esse verā qō quis expectat vacaturū ex reſeruatione ſeu virtute reſcripti.ſecus ſi virtute canonie ſibi collate:qꝫ tunc ḋebetur ei beneficiuꝫ nouiter creatum tempore augmentum reḋdituum.de cōſti.cum.M.de p̄ben.relatum.ꝛ de concel.p̄ḃē.cū ſuper.ꝛ fic nō ḃz locum cle.ratio qꝫ tunc nō ḋebetur ei ſimpliciter vacaturum:ſed cū ſe facultas obtulerit que verba etiam in nouiter creato verificātur,ſa.de cōcel.p̄ben.accedens.ꝛ per hoc est expedita gl.na gna.Sed aduertendum qꝫ ſi p̄ḋeremus ratio extrinſeca et impellens quam gl.allegat cōcluḋeret ſolum in patronis clericis in laicis nō;qꝫ per hoc ḋeberent retrahi a creando cum creatum etiam a tempore ḋate in⁹ talibus literis nō includa tur.de offi.le.ḋilectus.ꝛ de iure patro.cum ḋilectus.Iuſtificat tamen cle.ex duobus ſimilibus.l.ex reſcripto ad lites.per.c.ſi. de reſcri.ꝛ ex permutatione.de re.permu.c⁹ in.vi.Joā.de lig. ꝛ ¶Dau.videntur velle q̄ hec cle.p̄ocedat etiam in puncto ra 23 tionis:ꝛ ſic reguletur a cauſa intrinſeca nō extrinſeca.†Noue tur primo quia diſpoſito quantuncunq̄ fauoꝛabilis ꝛ lata reſtringit ad materiam ſubſiſtentē ſm tempus diſpoſitionis:vnde ſi lego aurum intelligitur de eo quod est meum ſecūdū tem pus teſtamenti.ꝛ non de eo quod ex poſtfacto factum est meū. ff.de aur.ꝛ ar.leg.l.ſi ita eſſet legatū.ad hoc.l.ideiuſſor.ſ.ſi als ſi.ff.de pig.ꝛ.ff.de ḋam.infect.l.ḋamni.ſ.ſiis qui vicinius.vbi cautio ḋāni infecti non extenḋitur ad ḋomos nouiter emptas ad hoc quia diſpoſitio que ḋebet applicari certo ſubiecto non applicatur ad illud quod non est vel non appareat ſm tēpus c diſpoſitionis.ff.de contrahen.emptio.l.in lege rutilia polla.ff. de pact.l.tres fratres.ſm ¶Dau.ẓenze.idem tenet ꝛ probat ſic: quia diſpoſitio reſcripti ꝛ quelibet alia regulatur ab intentiōe b agentis de qua potest agere ex verbis vel aliter.de p̄ḃē.c.ſi na cum ſimi.Ad hec iura que ḋicunt recurrendum ad intentionem reſcribentis:ſed de beneficio nō extante ſecundū tempus ḋate reſcribens non potuit cogitare:quia illud quod non est verſimiliter nō ſupponitur intentioni reſcribentis ſicut ponens non ſubijcitur actui ſenſitiuo.de elec.bone.de p̄obatione iuam contra.de teſti.cauſam.ſ.ergo ꝛc.Hoc vltimo cōfirmat Jo.de lig.nam ponderanda ſunt duo que ſubijciuntur huic diſpoſitioni reſcripti.ſ.ſubiectū ꝛ qualitas ſubiecti extentia beneficia ꝛ qualitas vacationis dictio autem a nnotans futurum ſ.verbum vacaturo concernit qualitatem ꝛ non ſubſtantiam. Nam non ḋicit de beneficio futuro ſed de beneficio.ſ.existēti vacaturo:ꝛ ſic ſupponit illud in ſubſtātia de p̄ſenti quia vere vacare non potest:quod non est in esse ſeu in ſubſtātia nec ſpecie vacationis habere:ergo diſpoſitiōe reſcripti p̄ſentis i ſubſtantia futurum in vacatione committitur.ꝛ alleg.gl.ff.de c leg.oſſilius.ꝛ.l.a filio.ſ.primo.ff.de ali.lega.ꝛ.ff.de aur.ꝛ arg. le.l.ſi quis legauerit.Iſta verba vt ḋicit do.Anto.hic aſſumpſit a Bar.in.l.ſi ita.ff.de aur.ꝛ arg.leg.hoc etiam firmat naturali ratione qꝫ in momēto operabilius oportet materiā esse in ſubſtātia ꝛ accidentibus p̄eparatis ad formam ſm tempꝰ operationis;ante vel p̄iuſq̄ agens inſtituat formā in materiā;ſtra est materia:ꝛ quo ad formam quo inſluḋ⁹.Ius aūt diſpoſitum in beneficialibus hoc est reſcriptum inſluit in materiā ſm tempus ḋate:qꝫ ſm illud tempus causa agēs hoc est papa operatur in momento.Si ergo materia tunc non subest:est impoſſibile q̄ cā agens in illud inſluat aliquid q̄ nō est ſuperueniens:ergo ex poſtfacto ſi ſubmittitur operationi ſm qō tempus eā agens non operatur:ꝛ ſic papa nihil reſcribit.Ex quibus p̄z q̄ hec cle.p̄ocedit in puncto iuris:tamē vt iſta alia pa 24 teant oportet videre tria.†¶Primo an ꝛ qſin reſcriptis tempus ḋate vel aliud attendatur.Scōo an qñ diſpō generaliſſimpler vel indiffinita in materia referatur ad futura vel reſtringat ad p̄ſentia vel p̄eterita.Tertio deſcendendo ad ſpecifica an ꝛ quando in beneficialibus ſubiectum aut accidens aliquod ergo ſubiectū exigitur a diſponente qñ id exigatur.¶Ad primum conſiderat vndecim caſus:ex quorū deciſione p̄z veritas materie.¶Primus est quando agitur de vi comprehenſiua reſcripti reſpectu illoꝝ quib⁹ ſcribitur an eoꝝm certificatiua:ꝛ atte nditur tempus ḋate de reſcript.eam te.Secūdus qñ agitur de cōtumacie cōiunctiua ꝛ attenḋitur tempus p̄ſentationis.de appel.ſuper eod.ū.de p̄ḃē.ḋilectus.ū.Ratio quia ante non potest ḋici cōtumax.Tertius quando agitur de vi cōp̄ehenſiua reſcripti reſpectu capacitatis p̄ſone pro qua

a ¶Inſpiciēda est tps ḋate.de boc.an ḋeant in l⁹is bñficialib⁹ inſpici tps ḋate vel p̄incipis.cō.ig. p̄incip.col.ig. ver.litere p̄o reſcri.ꝛ Fely.in.c.eā te.in.rvij.col. tps ver.ḋate. de reſcrip.

b ¶Qualiter e ad beneficia. Adde qō in monſt ſtrictio⁹ iter ꝓtatio in l⁹is an bñficia q̄q̄ in l⁹is ad lites ꝓ̄ḋicit ḋo.Ant.in.c. olim.in ſi.de ver.ſig.ad qō tū vide Fely. in.c.capi⁹.in iij.co.extra ō reſcrip.

c ¶Scōm tps diſponis.Ad ḋe beneficiis ḋicit bar. in.l.iij.ſ. prefor.ver. l̄z qd ḋz nūc⁹.ff.de ḋā.infec.bar. in.l.i.ver.ites aḋuerte.ff.de ferijs.ꝛ qō ḋicit Alex.cōſi lxxiij.ij.col. circa me.l.ū. vo.ꝛ oīno vide Alex.cōſi. clxxvij.in.ij. vo.vbi ponit plures vtiles ḋeciſiones in hac materia an ꝛ qñ in cōtractibus vel pūlegijs vel alijs diſponibus trahit ad reſpoſt ea ſu peruenientes.

scribitur ꝛ cessante subreptione attenditur tempus vacationis de pben. et cui. in. vi. q. ti. ſ. examinabitur. Quartus qñ agitur de vi cõprehensiua rescripti ex parte materie super qua rescripti primo emanat ꝛ attenditur tempus date casus est hic: qõ ſi in infra magis declarabitur. Quintus qñ agitur de vi validitatis rescripti contra vitium subreptionis ꝛ attenditur tempus date: qz exillo tempore attenditur ꝛ ponderatur materia vel accidens causans vel tollens subreptionem ꝛ illo tẽpore subripitur vel ꝺ veritas. ad hoc de rescri. ſi eo tẽpore. in. vj. Sextus qñ agit de effectu obligatiõis surgentis contra collatorem negligentẽ in conferendo ꝛ attenditur tempꝰ ꝓsentationis. vt in. o. c. olle ctus. Septimus qñ agit de effectu obligatiõis ad rem: ꝛ tunc attendit tempus ad collationis canonicatus aut receptiõis in canonicũ. de pben. ſi poſtq̃. c. clericus. in. vi. Octauus casus qñ agit de effectu gratie quo ad agrendum iris in re ꝛ attenditur tẽpus collationis. de pben. c. pe. ꝛ. vlt. li. vi. Nonus qñ agit de vi rescripti quo ad finem ligandi maius collatori ꝛ litere habent decretum attenditur tẽpus date de rescripti tibi q. in. vi. ſi non habẽt de cretum attendit tẽpus ꝓsentationis: aut ꝓcessus executoꝝ ſm qualitatẽ rescribentiũ ꝛ executoꝝ. q̃ patent ex distinctiõ. ibus q̃ colligũtur ex. c. ſi ſoli. ꝛ. c. ſi capitulo. de concel. pben. in. vi. ꝛ. c. tibi qui. de rescrip. eo. lib. Decimus qñ agitur de vi rescripti ad effectum ꝓpetuatiõis gratie: aut tẽdit aut tempus date aut ꝓcessus executoꝝ ſm distinctionẽ que ſumitur ex. c. ſi ſup gratia. de offi. dele. in. vi. iũcto. c. ſi cui. de pbẽ. eo. li. Undecimꝰ est qñ agitur de effectu rescripti ꝓpetuãdi contra expreſſam reuocationem papẽ quã fecit tẽpore ſui ingreſſus ꝛ attenditur tẽpus colla. vt. o. c. pe. ꝛ vl. de pben. in. vi. ꝛ de hoc vide de pben. c. dilectus. ꝙ. eo. ti. ꝛ hic ꝰ. primo. Secundũ eũ concludẽ aut queritur q̃ inſpiciatur tẽpus quo ad vim cõprehenſuam rescripti ꝛ ꝓsonarũ: gbꝰ scribitur vel respectu materie super qua rescribit ꝛ ſpicitur tẽpꝰ date: primum ꝙ bal. ſ. e. eam te. ſm hic. ꝛ. ꝺ. de rescrip. c. fin. aut querit quo ad ponderandũ vitium surrepti ꝛ inſpicitur tẽpus date ſ. eo. ſi eo tẽpore. in. vi. aut quo ad ponderandã capacitatem vel ꝛcapacitatẽ ꝓsone cessante vitio surrepti: ꝛ tũc ſpicit tps vacatiõis. vt in eo. c. ei cui. de pben. in. vi. ꝛõ. qꝛ tunc videt ponderari tẽpus quo actus debet applicari ad ꝓsonam: per cõſequens tempus vacatiõis facit. ſi de leg. ꝙ. l. ſi ita quis. aut queritur quo ad cõmgendã negligentiam seu contumaciam seu inobedientiam ꝛ tũc tempus ꝓsentationis. nam antea nõ põt videri an ſit contumax negligens aut ſobediens. vt in. c. olle ctus. ꝙ. de pben. Aut querit quo ad impriminendam iurisdictionem delegato ꝛ inſpicitur tempus preſentationis. vt in. c. ſuper eo. de app. vnde dicunt dñi de rota in nouis cõcluſionibus q̃ executoꝛ nõ põt imprimi potestas ante ꝓsentationẽ. per. e. ti bi qui. de rescri. in. vi. ꝛ hec quo ad ſpecificata quo ad alia dicit de rescri. paſtoralis. ꝙ. j. aut queritur quo ad ꝓpetuam iurisdictionẽ ꝛ tunc in contẽtioſis dic vt. c. ly vndi. ꝓ. ꝛ in. c. gratũ. de offic. dele. Jn beneficialibus dic vt in. c. ſi ſuper gratia. de offi. dele. lib. vi. ꝛ per Jau. de hoc etiam in. c. ꝓsenti. de offi. le. in. vi. ꝛ in. c. ſi cui. de pben. in. vi. Aut queritur quo ad effectũ perpetuandi gratiã contra reuocatoriam. de quo in. c. pe. de prebẽ. in. vi. dic vt ibi: qꝛ inſpicitur tẽpus q̃ ius in re est collatum. Aut queritur quo ad impriminendum ius ad rem inſpicit tempus date. ſ. eo. gratie. Aut quo ad ius acquirendi beneficiũ dic vt in. c. ſi ſoli. de concel. pbẽ. in. vi. Aut quo ad ius q̃rẽdi ius in re inſpicitur tẽpus collatiõis: ſaluo eo qõ habetur de pben. ſi tibi. lib. vi. Notes in breuibus concludere q̃ inſpicit tẽpus date vel ꝓsentationis vel collationis vel ꝓcessus execu-
25 toris vel aliud put ſuadet ratio ſubiecte materie. Unde ſi ſuadet inſpici tẽpus date illud inſpicitur vt hic cum ſi. Si ſuadet inſpici tempus ꝓsentationis illud inſpicitur vt in. c. ſuper eoi de appel. ꝛ ſic de ſingulis: vt ptz intuenti ꝛ cõſideranti rõnẽ ſingulorũ casuum. ¶ Ad ſecundum. l. an diſpoſitio extendatur ad futura an ad preterita: ꝛ hec materia est magis legalis q̃ canonica. Dic vt per Bar. de au. ꝛ arg. le. in. l. ſi ita. cui⁹ verba ad literam hic refert Jo. de lig. ꝛ ꝺ. An. ſequẽdo eũ quaſi in omnibus ly in aliquib⁹ repehendere nitatur: ꝛ principaliter proſequitur tres casus: quia interdum diſpoſitio emanat cũ verbis preſentis vel preteriti tẽporis: interdum cum verbis ertẽſis in futurum. Interdum cum verbis aptis ad vtrunq; tps.ª Primo casu q̃ aut tale verbum proferatur a lege aut ab homine. Si a lege cõclude regula q̃ regulariter reſpicit futura. quia lex semp loquitur. l. arriam. C. de hereti. vnde legi omnia futura ſunt preſentia. Ad hoc allegat omnes autoritates que habentur in. C. que incipiũt Hodie. Fallit primo ſi. l. ſit priuilegias ꝛ nõ lex cõmunis: quia tunc ſecundum eum non reſpicit futura. vt not. in. l. placet. C. de epiſco. ꝙ cle. quod est notandũ. Secundo fallit ſi lex communis cõtineat remiſſionem delictorũ quia dicit ſtatutum q̃ omnes banniti eximantur a bãno vendo eentum: quia intelligitur de preteritis bannitis nõ de banniendis in futurum: ꝛ hoc ne lex videatur dare occaſiõem delinquendi contra. l. conuenire. ff. de pa. ꝺota. ꝛ decre. vt cleri cojum. de vita ꝛ honeſta. clerico. ꝛ quod no. ꝙ Bar. in. l. cũ ier. ff. de le. ꝛ ꝙ Lyn. poſt Richar. malum. in. l. leges. C. de legi. Ex hoc patet q̃ ſi ſtatutum dicit q̃ inſtrumenta in quibus est confeſſio guarentigie habeant executionem paratam: vel q̃ inſtrumenta de quibus ſoluta est gabella habeãt executionem paratam intelligitur etiam de his que poſt legem ſunt confecta.

26 ¶ Si vero ab homine tale verbum preſentis vel preteriti tẽporis proferatur: tunc regulariter non trahitur ad futura. l. ſi colono. ꝛ. l. cum ſtipulamur. ff. de ver. obli. Fallit primo ſi diſpoſitione opponatur hoc verbum poteſt vel aliud ertẽſiuum: qꝛ tunc ertenditur ad futura. ff. de le. ſecundo. l. ſi ita quis. vbi ſi lego Titio q̃tum capere potest habebit illud nedũ q̃ capere põt tempore teſtamenti ſed etiam q̃ poſtea. Secundo fallit qñ tale verbum preſentis temporis vel preteriti emanat circa dependentia mere a defuncti. volũtate: qꝛ tunc reſpicit futura. ff. de legat. primo. l. talis ſcriptura. ſ. j. ar. ſi. vbi ſi teſtator dicit omnia legata que feci in hoc teſtamento in quibus dies nõ apposui volo q̃ preſtentur in paſchate, non ſolum intelliget de legatis factis tũc ſed etiam de factis poſtea in eodem teſtamento aut eodicillis illo teſtamento cõfirmatis. Tertio fallit ſi variatio contingat circa eãdem rem vel que haberetur loco eiuſdem rei ex diſpoſitione defuncti: qꝛ porrigitur ad futura. ff. de ali. ꝛ cib. le. l. mella. ſ. primo. vbi ſi teſtator legat libertis alimenta que viuus preſtabat non ſolum debentur illa que preſtabat ſm tempus teſtamenti ſed etiam in eodem teſtamento: ſunt que preſtabat poſt ſecundum tempus mortis. Quarto fallit in quibus agitur de modico preiudicio: qꝛ tunc porrigit ad futura. ꝛ. l. ſi. ꝛ ibi no. in glo. C. queres pig. ob. poſ. vbi ſi obligo bona mea intelligitur etiam de futuris: qꝛ in plus nõ obligor: ſoluere q̃ ſoluere totum debitum quo ſoluto ceſſat obligatio ad bona tã preſentia q̃ futura ꝛc. Quinto fallit ſi ſit in diſpoſitiõe adiecta aliqua dictio notans ſeu determinãs tempus vt est dictio tunc. l. iij. ff. de condi. ꝛ demonſt. ꝛ. l. tuto: ibus. ff. de teſtamen. tute. Sexto fallit ſi id quod in futurum ordinatur accedit primo non autem eſt ei eque principale. l. ſi. ſ. de. ll. le.
b secundum⁹ Barto. in. l. ſi ita. do: Anto. placet quod dictum est ex diſpoſitione legis. Jn diſpoſitiõe autem hominis dicit bartolus dicta procedere quãdo addit diſpoſitio alteri materie vel qualitati quam illi que reſpicit capacitatem eius cum quo diſponitur quo caſu dicit tenendum q̃ est dictum poſt eum: ſaluo q̃ circa caſum. l. talis ſcriptura. quia dicit q̃ de illo non debet fieri fallentia de per ſe ſed cadit ſub illa vbi in materia cõtingit aliquid addi in futurum circa id quod est idem: vel q̃ reputatur loco eiuſdem: ſi autem attẽditur diſpoſitio materie vel qualitati reſpicienti capacitatem eius cum quo diſponitur ꝛ tũc non attenditur tempus diſpoſitionis: ſed tempus quo materia ꝺz ad ꝓsonã applicari: ideo futurũ poſt diſpoſitionẽ teſtamenti vel aliam diſpoſitionem: qꝛ videt ſuſpẽſa voluntas ad tẽpus quo applicaꝺz ad ꝓsonam vt, est casus in. c. ei cui. de pbẽ. in. vi. Scõo casu principali qñ emanat diſpoſitio cũ verbis in futurũ ertẽſis: ꝛ tũc ſi verba ertẽſa in futuꝝ reſpiciũt diſpoſitionem reſpectu ſubiecte materie ꝛ accidẽtiũ tota diſponẽs ertendit in futurũ illi cedũt etiã poſt eſſentiata. ff. de cõtrahẽ. em. l. nec empti. vbi ſi vendo tibi futuros fructus, cõprehẽdũ
27 tur poſtea fructus creati. ¶ Si vero tale verbum futuri adiuciatur in diſpoſitiõe alicuius accidẽtie vel qualitati circa ſubſtantiam materie ſup qua fundatur diſpoſitio ꝛ tunc reſtringitur ad ſubiecta ꝑtia ly qualitate futura. vt. l. ſi. ꝛ. ff. de leg. ꝙ. in gl. in verbo oẽs. ꝛ in. l. a filio. ſ. j. ff. de ali. leg. ff. de aur. ꝛ ar. leg. l. ſi quis legauit. Et ex iſto membro habetis intellectum cle. qꝛ de iſto est hic caſus ex quo apparet futurũ. Jo. de lig. dicit p predita verba Bart. in prealle. l. ſi ita. qõ ſi teſtator legat oẽs res que poſſunt reperiri Florentie: quod res ille que tunc deerant Florentie non videbũtur legate licet poſtea ſint reperte qꝛ verbum põt extenſiuũ in futurũ ad verbum reperiri refertur: ꝛ ſic illud tantũ ertẽdit ꝛ non aliud. ¶ Per ꝓdicta etiã dicit q̃ ſi teſtator dicit in teſtamento ſi non, valet iure teſtamentiva leat vt valeꝛ poteſt. Quia verbum põt eſt extenſiuũ eꝛ ad qõ refertur ꝛ refert ad verbũ diſponitiuũ valeat nõ ad verbũ conditionatiũ ſi non valeat: ideo ſi cõtingat teſtm̃ rumpi agnatiõe poſtþuimi poſt factũ teſtm̃ illa clauſula nihil operabitur. facit qõ ipſe no. in. l. i. ff. de iure codi. ꝛ. C. de lib. pre. autẽ. ex cã ſecꝰ ſi pirilter ſi non poteſt valeꝛe iure teſtamenti valeat ꝛc. vt appaꝛet ex ꝓdictis. Tertio casu principali qñ diſpoſitio prefert ſimpliciter: ꝛ tũc dicit q̃ interdum concernit nomen collectiuum: ſuper eo fuit datur: interdum ſuper iure vniuerſali quod vnitum est: ꝛ interdum ꝛ tertio pferatur ſub oratione generali interdum ꝛ quarto profertur ſub oratione particulari: interdũ ꝛ quinto ſub oratione indeminuta. ¶ Primo concernit nomẽ collectiuum ꝛ ſuper illo fundatur: ꝛ tunc ertẽditur ad futura par ticularia q̃ illi collectiuo ſubiũguntur. ff. de leg. i. l. grege. ff. de leg. ꝙ. l. ſi peculium. vbi ſi lego gregem vel peculium non ſolũ animaliaꝛel res tẽpore legati exiſtentia de bent: ſed et poſtea peculio vel gregi ſubmiſſa. Secũdo caſu qñ est fundata ſuper vniuerſalitiue qõ vnitum est ꝛ idem. vt in. c. qꝛ circa. de priuil. vbi ſi papa ex priuilegio cõcedit decimas ertendũtur ad futuras. Tertio caſu qñ ſub oratiõe generali vt lego vniuerſas res meas: ꝛ tunc reſtringitur ad preſentia. vt. l. ſi. ſ. j. de lega. ꝙ. ꝛ. l. ſi mandauero. ſ. is cuius. ff. manda. vbi publicatis bonis publicantur preſentia ꝛ non futura ſm Bar. hec vera ſunt regulariter. Fallit nſi ratione accessionis illud inducatur: qõ ptz in of rente ſe ꝛ ſua: qꝛ oblatio intelligitur non tñ de preteritis: ſed etiaz de futuris. rxvꝙ. q. i. vt ler contineat. vbi per glo. ꝛ archi. ꝛ no. de ſucceſ. ab inteſta. c. ſi. ſecus ſi offert bona ſua tñ: qꝛ obligatio tantũ intelligitur de preſentibus per predicta iura. ꝛ p ibi no. per Archi. Fallit ſecũdo qñ agitur de modico ꝓiudicio vt. ꝺ. l. ſi. C. ꝺres pig. ob. poſ. ſi. ꝓo socio. l. ſi societatẽ. ſic poſſet intelligi. ff. de ſer. vꝛ. pre. l. ſi ſeruitutes. Quarto casu qñ oratio ꝓcedens ꝛ tunc ſi agitur de modico preiudicio cõprehẽdit futura. vt. ꝺ. l. ſi. C. queres pig. ob. poſ. Si vero de magno ideꝝ potuit preiudere omnia futura. l. ſi. ff. de ſer. vꝛ. pred. vbi ſi impono ſeruitutem, ne luminibus officiatur intelligitur non ſolum reſpectu preſentis edificij ſed etiam futuri: qꝛ videndo domum potui hoc cogitare. Si vero ageꝛet de magno ꝓiudicio ꝛ nõ poſſet preuideri: tunc non trahitur ad futura. ff. de aur. ꝛ ar. leg. l. ſi ita. ꝛ. l. ſi ſtipulatio. ſ. primo. ff. de ver. obli. ꝛ. l. ſi a colono. ꝛ. tit.
28 ¶ Triplex potest inferri deciſio ad multas qõnes. ¶ Primo qꝛ ſi ſit ſua excõmunicationis in populum non ſolum ligabunt preſentes: ſed etiã poſteaillucvenientes durante interdicto: vt ſcribit Cal. in ſua tractatu de eccleſiaſtico interdicto ſz fonte hoc non pcedit in ſua excõmunicatiõis per ſcripta in. c. romana. ſ. in vniuerſitatem. de ſen. excom. vnde in alia diſpoſitione facta de populo pcederet ratio qꝛ est nomen collectiuum: ꝛ ſic trahitur ad futura ſub ea cõprehenſa vt dixi. Item ſi lego nepoti vnaz partez bonoꝝ intellegitur de vna ſm tempus teſtamenti: quia est nomen generale: ſecus ſi dicerem lego vnam partẽ beredi tatis qꝛ est nomen vniuerſale: ꝛ ideo cõprehẽditur ſub eo pars augmentata. de quo per Ly. in. o. l. placet. ꝛ. C. de pac. l. ſi. Itez ptz ꝙ ſi quis obligat ſua bona conſtituens ſe ꝓcario nolle poſſi dere non ſolum ꝓſentium ſed futuroꝝ transfertur poſſeſſio qꝛ agit de modico ꝓiudicio. ar. ꝺ. l. ſi. C. que res pig. ob. poſ. ꝛ ibi
b per Bu. ⁶ Item q̃ mittentes coquere panem Titio ꝛ familie non tenetur familia poſtea augmentata: qꝛ agitur de magno preiudicio ꝛ nõ poſſunt preuidere. de qua qõne per Jo. an. in. c. quãto. de cenſi. ꝛ per Bu. in. l. ſi. C. de ſacroſan. eccle. et est que ſtio Bar. hꝛi. que est dificilis incipiens. Quidam pater fa. Et idem ſi cuilibet canonicoꝛ facti Laurẽtij legata ſunt. x. p anni uerſario annuatim ꝛ poſtea augmentatus est numerus ad viginti cũ ꝓius essent decem de quo in. l. non modus. C. de ſeruitu. predi. ꝛ hoc de ſcruitute principali. ¶ Ad tertium ꝛ vltimũ principale ꝛ cũ iſto declarabitur materia cle. principalis videlz in caſu vbi a reſcribente in beneficialibus aliquid ponderatur in ſubſtantia vel accidenti ſiue circa perſonam granatam ſiue circa materiam beneficij ſiue circa perſonam honoratam quo tẽpore talia exiguntur eriſtere. ¶ Circa qõ dicit aduertendũ in quolibet rescripto tria vel quatuoꝛ tempora. ¶ Primum tempus date. Scõm preſentationis rescripti. Tertium receptiõis rescripti. Quartuz vacationis. Quintum collationis vt ꝓz de rescriptis. tibi qu. in. vi. Hoc premiſſo dicit quatuoꝛ videnda. ¶ Primo quo tempore exigatur qualitas in grauatis a ſcribente ponderata. ¶ Secundo quo tempore exigatur res aut materia beneficij. ¶ Tertio quid de qualitate erga materiam requiſita. ¶ Quarto quid de qualitate erga perſonam honoratam. ¶ Ad primum verbi gratia. mãdatur alicui ꝓuideri de beneficio ſpectantead collationeꝫ epiſcopi Florentini quo tempore requiratur q̃ ſpectat ad collationem eius. glo. ſ. hic inmuit qõ ſufficit quod ſpectet ſecundum tempus vacationis ſeu collationis beneficij: licet nõ ſpectet ſecundum tempus date al le. cle. ſi de beneficio ſecundum intellectum glo. ſ. i. de pben. facit ei cui. in. vj. ꝛ hoc aperte tenet glo. ſ. in. ꝺ. cle. ſi de beneficio. in

vbo eriſtit. quod placet ꝺo. Ant. ꝛ idem hic Bul. qꝛ idez iuris est de antiquis ꝛ nouis nunc ſucceſſus: ꝛ qꝛ tempus vacationis debet attendi. vt in. c. ei. cui. ſecus ſi ſecunduz tempus date ipe cte tat eius collationem: ſed poſtea deſit ſpectare iante collatio nem. Ratio qꝛ reſcribens ad collationem epiſcopi Florẽti. in tendit grauare epiſcopum Florentinum ꝛ non alium. vt dicit glo. in. ꝺ. clemen. ſi de beneficio. ꝛ ſi ponderauit tempus collationis: ideo ſi tunc qualitas illa non adeſt non vendicat ſibi locum reſcriptum: nam reſcribens ponderans qualitatẽ in gravato videtur ponderaſſe ſm tẽpus quo grauamen applicatur ad exercitium grauati qõ est tempus collationis cum illo tempore graueꝛetur in eo: qꝛ tollitur ſibi libertas alteri cõferendi de reſcrip. mandatum. nec ob. predictis ſi ꝺicatur deuoluta potestate conferẽꝺi ad alium ille ſubrogatur loco primi in potestate conferendi ꝛ ſic in grauamine conſecutiue. vt lit. pen. eccleſie ꝙ. de conſe. ꝺiſtin. j. fabrica. qꝛ reſponꝺe q̃ hic ſecundus nõ ſub rogatur loco primi in accidentali grauamine contra intentionem pape: cuius intẽtio non fuit alium grauare q̃ verum pus tat. Anto. niſi in fraudem expectantium aliud fiꝛet quo caſu ſaltem affectis manibus collatoris ei non proficeret talis collatio poteſtatis conferendi in alium. arg. decre. quanto. de diuoꝛ. ꝛ maxime appoſito decreto in forma conſueta decernente irritum q̃q̃ in fraudem expectantis a quocunq; q̃uis autoritate contingeret attentari: ꝛ per hoc tenet Pan. in clemen. ſi de beneficio. q̃ facto episcopi grauatieo ſciente grauamen tus conferendi ad alium eſt translatum tranſibit beneficium ad donatarium cum cauſa ſua ꝛ onere durante. fa. de reli. domi. qꝛ monaſterium. ad hoc cle. j. de ſuppl. neg. li. pre. Non ob. ſecundo ſi ꝺicatur debere inſpici tempus date: quia ſecundum illud tempus oꝛitur obligatio ex rescripto. de rescrip. eam te. ꝛ quia ad ea ſola de quibus cogitabat reſcribens tempore conceſſionis. rescripti ertendi videtur de rescript. nõ ulli. propter que Bul. hoc diſputationi reliquit quia non procedit. Nec ob. qꝛ quando qualitas certo tempore verisimiliter est ponderata ſicut qñ ſcribitur ad collationem alterius cum intentionis est reſcribẽtis tũc illum ſolum ad cuius collationem ſcribit grauare ꝛ gravamen ponderaſſe ſecundum tempus collationis: ſed iura prẽ dicta in aliis caſibus ꝛ quo ad alia loquuntur vt ex eoꝝ tenore apparet: ꝛ procedunt predicta maxime ſi beneficius ſpectãs ad eius collationem ſecunduz tempus date ex poſt facto ceſſaret per viam euictionis: qꝛ non videtur illius a quo fuit euictus
29 ff. de reg. iur. non videtur ſm ſenze. ꝛc. ¶ Ad ſecundum quo tempore exigatur materia beneficij quo ad rem. gloſ. hic videz
30 tur velle q̃ ꝺz de puncto iuris attendi ſtempus ꝺate: ſed ſuffi ceret ipſum iure creatum tempore vacationis contrarij tenuit ſupra ꝺo. Ant. Ideo ꝺicit aduertendum formam rescripti: qꝛ ſi ſcribens ſuſpendit diſpoſitionem rescripti in futurum. nõ ſolum reſpectu qualitatis beneficij aut alterius accidẽtis: ſed etiã reſpectu ſubſtantie. edit rescriptio in futurum in ſubſtantia: ꝛ ſic non attenditur tempus date ſed tempus vacationis ſiue varietur in ſubſtantia tempore date ve non eſſe ad eſſe ſiue econtra. dãmodo fraus ceſſat. affectẽ non ſint manus quo ad ſupprimendum potestatem. Exemplum ſi mandatur ꝓuideri cum ſe facultas obtulerit. hec gratia est in futuro extenſa etiam reſpectu ſubſtantie corporis beneficij: qꝛ facultas ſe offerre poteſt per creationem beneficij: beneficium ergo creatum poſt data gratie ſubmittitur ꝛ non habet locum hec cle. per qõ glo. hic ꝺicit q̃ ſi aliqs expectat ex canoſa vel ex receptione in canonicum ſm practicam. c. relatuz. de pben. ꝛ. c. ſi clericus. eo. ti. in. vi. q̃ talis poteſt petere beneficium etiam poſt receptionẽ creatum: qꝛ canonico non debetur ſimpliciter vacaturum: ſed cum ſe facultas obtulerit: hic eſt q̃ ei debetur prebenda per arg. fructuum vel reddituum creata. de pben. relatum. ꝛ. c. dilectus. de conſti. cum ẽ. per predicta ꝺicit hic Paul. q̃ ſi pro aliquo recepto in canonicum a capitulo papa ſcriberet ꝛ mandaret prouideri ex vi receptionis etiam ſi papa confirmaret receptionem autoritate apoſtolica q̃ in tali mandato etiam vbi ageꝛetur ex viribus mandati ꝛ rescripti includeretur biſſelum poſt datam creatum: qꝛ illud rescriptum recepit intellectũ a natura obligationis ſurgentis ex receptiõe in canonicũ q̃ cuius exceptione emananerat q̃ obligatio extenditur: non ſolum ad vacaturum ſed quomodocũq; aliter facultas ſe obtulerit. Nam ly talis ꝺiceretur receptus autoritate pape. de rescrip. cum aliquibus. in. vi. tũ in q̃bendis ꝓtendit ius nõ ex reſervatione ſed ex receptione: ideo futurus poſt datam creatum includit. Per predicta etiam ꝺicit Pau. q̃ ſi mandetur alicui prouideri in forma inſtitie ſm formam cum ſcõm. de pben. de eta. ꝛ qua. accepimus. q̃ cum tale ius non creetur ex literis: ſed ex receptione pambula ad ordines ex qua ſurgit obligatio non ſolum ad vacaturz: ſed etiã cũ ſe facultas obtulerit. ideo debetur etiam

a ¶ Primo casu. Adde notabilem deci. Bar. i. l. ſi mibi ꝛ tibi. ſ. fin. circa fi. ff. ꝺ le. j. ¶ Aler. i ꝙſi. cricij. icip. ex themate promiſſo. i. ij. col. circa fin. in. ij. vol. ꝛ in cõſil. xxiij. icip. põderatis bis. i ij. col. in pri. i v. vo. ꝛõ hac materia bapleniſſime ꝙ Fely. in c. fin. de cõſti.

b ¶ Per Bar. in. l. cũ lex. ad de võ. ab. idẽ tenẽtẽ in. c. cognoſcẽtes. i. j. col. de cõſti. ꝙ ꝺ. l. cũ lex. quã dicit eẽ ſingulare idẽ tenet Bart. in. l. oẽs populi. i. xvj. q. prin. in. xvi. col. circa ſi. in ver. ſed qꝺ de tempore. ff. de inſt. ꝛ in. ꝛ plures auctoritates alleg. ꝺo. Jaſ. in. l. i. Li. col. in ſi. ꝛ colum. ſeq. ff. de cõdi. et. l. vbi ponit plures limi. ad ꝺ. l. a cum lex.

a ¶ Cõprehendit futura. vi tra bar. ꝛ doc. in. ꝺ. l. ſi ita. ad de notabilem ter. in. c. qꝛ cir ca. extra ꝺ pri uileg. cũ plurib. cõcor. ad ductis per gl. ibi quam videas.

b ¶ Promittes cogere De iſta q. facit etiam mẽtionem Fel. in. c. ſi. in ſi. colũ. de cõſti.

c ¶ Cũ ſe facultas. Quid an tẽ ſi aliqs habeat gram beneficij q̃ vacare cepit an habebit biñ. cij vacãs tpe gre bales notabilem decl. Old. in conſi. ccc. incl. thema. tale ẽ quã decl. refert et ſequitur Fel. ſ. ad hec. co. ij. de rescrip.

a ¶ Vacare pprie. Adde q istud ꝙ hat in rub. ℞ in. c. i. ℞ toto tit. extra ne. se vac. ℞ in rub. ℞ in. l. i. C. de bo. va. li. ℞

b ¶ Et post datam ℞ tam ℞ra istã determinatiõẽ facit regulã q idẽ iudicam⁹ de destinato ad aliꝙd qd de ipso facto vt é bo. ter. in. l. q pene. §. diuus quoqꝫ. ff. de ma. ad quem ter. vid plene Jaſo. in. l. naturalik. §. nihil cõe ſſ. rv. do. ff. de. acqr. poſſ. no. Bar. per. illũ ter. in l. i. §. ſed ℞ in eo. ff. ad fyl. ℞ plura põit fely. in. c. ea⁹ te. in. rv. col. ℞ in c. cũ adeo. i. ỹ. ℞ iỹ. col. de re ſcrip.

c ¶ Erat electiuũ. Nõ bñficiũ dicat electiuũ declarat notabiliter. ꝺ. car. i cle. qcõ tingit ver. ſivt. an. in. iiij. not. õ reli. do. ℞ fert Feli. in. c. i nfa. co. rviij. in ſi. de reſcri. ℞ ibi ponit an in mãdato de quidendo de bñficio primẽ ad electionẽ capituli ve niat bñficium collatiuũ. Et declarat etiã ꝙ bñficiũ dicat collatiuũ ℞ in colũ. ſeq. ponit an reſcriptis ſit opꝰ facere mẽtionẽ ꝙ bñficium ſit electiuum.

post datam literarum iuſtitie creatum. ¶ Per predicta etiã dicit ꝺ. Ant. ꝙ ſi papa contuliſſet canonicatum ℞ mandaret prouideri de prebẽ. ℞ mandaſſet, puideri cum eſſet in canonicis iam receptus cuꝫ tunc tali cõpetat ius ꝙplex agendi vnã ex viribus literarum aliud ex diſpoſitione iuris: ꝙ canonic⁹ eſt ꝙ non ꝺz eſſe ſine prebenda ꝙ ſi ageret ex diſpoſitione ℞ vinculo obligationis a iure dato: ꝙ ſim illud debetur ſibi cũ primũ ſe facultas obtulerit conſequetur etiam poſt datam creatiõẽ ſit ergo cautus expectans in prebẽdis: ꝙ[1] poterit illudere iſtam cle. ſi inſtat ante vt recipiatur in canonicũ: ℞ eo recepto ex viribus receptiõis agat ℞ nõ ex viribus reſcripti: ℞ ſic conſequitur beneficiũ poſt datã creatum: ꝓ hoc ꝙ non debet eſſe imotis autoritatis receptio facta autoritate apoſtolica q̃ autoritate inferioris. arg. ꝺ. c. ei qui. qõ eſt notandum ſim eum. ¶ Interdum reſcribens ſolum ſuſpendit in futurum ali qõ accidẽs circa corpus beneficij: vt qz mãdat puideri de vacaturo: ℞ tũc conſideranda ſunt caſus duo. Primus qñ qualitas vel accidens variatur de non eſſe ad eſſe. Secundus qñ contra. ¶ Ad primum ſi queritur quo tempore exigatur qualitas hec vacationis. Dic ꝙ ſufficit ꝙ addit tempus vacationis ℞ hoc quia ad hoc reſcriptum eſt in futurum. Sed hic eſt vnum dubiũ an beneficiuꝫ dicatur vacare eoipſo qõ eſt creatum: ℞ videtur ꝙ nõ niſi ſaltez vna vice fuerit collatum: q̃ vacare proprie ꝺr beneficium eo qõ ſponſo priuatur: qz priuatiua qualitas iſta videt exigere habitum ſponſi per quod videtur ꝙ etiam beneficiuꝫ ante datam creatum ꝙ nulli alij fuerit collatum nõ includitur in mandato de vacaturo vel de futuro vacante. Creditur tñ contra per iſtam cle. qz vacare intelligitur ſiue ſponſum nunq̃ habuerit ſiue habuerit ℞ ſit mortuus ad hoc de transla. prelat. in ter. Si autez querimus quo tempore exigatur eſſe beneficij q̃ſi ſic eſt gratia reſpectu qualitatis in futurum extenſa: ℞ veritas eſt qõ exigitur ſim tẽpus date vt hic eſt caſus: qz ſim illud tempus diſpoſitio reſcripti applicatur ad materias: oportet ergo ꝙ illo tempore detur eſſe materie: nec ob. ꝙ ſuſpẽſa ſit ꝺiſpoſitio per participium vacaturo: qz ſuſpenſa eſt ſoluz in hoc accidenti vacationis nõ in ſubſtãtia corporis beneficij: immo principaliter ponderatũ eſt eſſe beneficij: qz vno ſuſpenſo reliquũ purum relictum eſt ex viſermonis. ꝺe preſuz. c. nõne. ℞ hoc eſt verum indubitanter ſi creatũ eſt ℞ nunq̃ ordinatum fuit: plus tenet hic glo. ꝙ etiaꝫ ſi creatum fuerit poſt datam ℞ alteri collatum medio tempore ℞ poſtea vacet ita ꝙ non immineat ſecunda collatio ad huc vi literarum hoc non debebitur: qz cuz tunc tempore date non extaret non potuit gratia ad illud applicari: ideo quicquid de eo ex poſtfacto cõtigerit ampliꝰ gratie non ſubmittitur q̃ cauſatur a voluntate mandantis: ℞ adeſt ſolum tempus mandati ℞ non poſtea. vnde ad illud non extenditur ex quo aliter reſpectu corporis beneficij nõ eſt in futurũ extenſa. Secũdo caſu quãdo contra contingit variatio de eſſe ad nõ eſſe. vt qz erat creatũ ſim tempus date ℞ poſtea ſuſpẽſus ℞ hic dicit glo. ꝙ hoc bñficiũ non includẽt vel ſaltem exiniet

b tam ordinatum fuiſſet de creando. ℞ poſt datã fuiſſet creatã

32 an hoc includeretur in literis. ¶ Pau. tenet ꝙ nõ qz volitas non ſufficit vbi opus eſt facto. de eo qui mittan poſſet. c. i. ℞ de appel. ſi a iudice. in. vi. ¶ Quid de bñficio creato ante datã. ſed dotato poſt. ¶ Pau. tenet ꝙ nõ vꝫ creatũ ex quo nõ eſt dotatũ. ꝺe ꝙſe. eccl. vel alta. c. cũ ſicut. hec ſufficiũt ꝛc. ¶ Ad tertium qd de qualitate erga materiã bñficij regiſta. vt qz ſcribit de cura. ℞ tũc tpis nõ eſt ſed poſtea, eſt ſed ex poſt facto deſuꝫ vel ſcribit de bñficio cõſueto cõferri ſeculariby. ℞ ſimili tpe date nõ eſt vel eſt 13 poſtea deſuꝫ vel ſcribit de bñficio certi valoris. ℞ tũc nõ eſt illi⁹ valoris. ſed poſt facto fuit vel erat ſed deſuꝫ. gl. hic aperte tenet ꝙ nõ inſpicit tps date. ſed tps vacatiõis. ideo poſt datã curatũ includeret ſub mãdato de cura. Hoc, tñ videt cõtra hãc cle. qz qua rõne bñficiũ non exiſtẽs quo ad corpus bñficij nõ ſubmittit gratie eadẽ rõne nõ exiſtẽs quo ad qualitatẽ arguẽdo ꝺe pte ad totũ ꝺe offic. dele. paſtoralis. §. i. i. q̃ de tota. de rei. vẽ. ppter quegl. hic voluit dicere q̃ cle. iſta nõ haberet rõnẽ inſe. qz idẽ deberet eẽ in nõ exiſtẽte reſpectu ſubſtãtie ꝙ in nõ exiſtẽte in qualitate a ſcribẽte ponderata ꝺo. Jo. de fan. conabat oſtẽdere rõnem diuerſitatis inter ꝑdicta. ℞ ſic iuſtificare cle. qz vbi a prin. mandati deficit ſubſtãtia bñficij nõ reperit reſcriptũ aliqꝺ ſubiectũ ſup quo ſe poſſit fundare ℞ ſubſtituẽdo. ió neceſſario euaneſcit ipſo iure a bñficio q̃ nõ eſt ſim tps date. ℞ ſic ſupueniẽs eſſe bñficij nõ validat quo ad illud gram nullam. Ar. regule non firmat. ꝺe re. iu. i vi. ant bñficij eſt meſſe 13 nõ habeat qualitatẽ reperit reſcriptũ aliud ſubiectũ ſaltẽ in ſubſtãtia ſuper quo fundaẽ. 13 ergo ex toto deficiat qualitas gratia nõ deficit ipſo iure. 13 interi ceſſet ℞ qualitatẽ expectet qua ſupueniẽte

33 ad illõ applicat. ¶ Hoc dictũ nũq̃ placuit ꝺo. Ant. vt ipſe hic ſcribit q̃ ſicut defectus ſubiecti bñficij facit euaneſcere gram q̃ ſubiectũ reſpicit ita ℞ defect⁹ qualitatis a reſcribente põderate facit deſcere gram ℞ euãſcere eã a ſubiectis illam qualitatẽ nõ habentib⁹. ℞ de reb. du. i. ſi agnatis. ff. de nova. i. in delictis. §. extraneis. ff. de neg. ge. i. i. nõ dicit ꝙ in hoc vꝫ ſibi aliter foꝛe dicẽdũ. vꝫ vt quicqꝺ dicat gl. exigit qualitatẽ ſubeſſe ſim tps date. nec ſufficit qualitatẽ ex poſtfacto ſuperuenire hoc demõſtrat ꝙ remotionẽ ſubiectorũ gl. ꝺicit nõ ha

34 bere nõ ob. ¶ Pro cui⁹ declaratiõe dicit ꝺo. Ant. ꝙ iter dũ cõtigit qualitatẽ variari ℞ tpe date ꝺ nõ ee adesse. vt qz mãdat prouideri de cura. ℞ id qꝺ ꝓpter hoc erat ſimpliciter eſt ex poſtfacto factũ curatũ ℞ ad illud ꝺ nõ extẽdit gratia. vt hic arguꝺo deſubſtãtia ad qualitatẽ. ℞ hoc potuit alibi gl. no. in cle. ſi de bñficio de prebẽ. in verbo capitulũ. ℞ clarius ibi ¶ Pau. vbi tenet ꝙ ſi bñficium ſit erẽ in qualitate de modo eligẽdi ℞ cõfirmandi ad modũ cõferẽdi. vt qz mãdat prouideri de collatiuo. ℞ qz tpe date nõ erat collatiuũ eſt poſt facto eſt factũ ꝙ tale nõ includeret. alle. de pbẽ. cũ in illis. §. i. ℞ cle. i. eo. tit. ℞ idẽ dicit ¶ Pau. ſi alteretur de mõ ꝓſenta. admodũ puideꝺi. Sed bocvide tur cõtra dicta ſuperius vbi dictũ eſt ꝙ ſi qualitas cõcernens ꝓſonã grauatã alteret ꝙ nõ attẽdit tps date. ſed vacatiõis. vt ꝺ. cle. ſi de bñficio. qóvꝫ cõtra ꝑdicta prime. Ridet qõ quedã eſt qualitas que cõcernit naturã bñficij tñ. Quedã que concernit ꝓſonã grauatã tñ. Quedã mixta que concernit grauatam perſonam ſimul ℞ naturam beneficij. ¶ Primo caſu dicit attendi debere tps date vt non includat beneficiũ ex poſt facto affumẽs qualitatẽ requiſitam. a reſcribẽte. exemplum ꝑz ex. §. dictis. ¶ Scõdo caſu dicit attẽdi tps vacatiõis. vt dicit. §. ℞ ex pla poſui. ¶ Tertio caſu qñ eſt qualitas mixta. exemplũ mandat puideri ad collatiõnẽ epi florentini. iſta qualitas reſpicit ꝓſonã grauatam hinc eſt qꝺ dicim⁹ ꝓtator collatoꝛ vel electoꝛ reſpicit etiam materiã. hinc eſt qꝺ dicimus bñficiũ collatiuum electiuum vel ꝑtitiuum. vt ꝺ. c. cũ in illis. ¶ Aduertendum ergo boccaſu qꝺ ſi contingit variatio ex pte ꝓſone qõ ſtante mãdato ad collationem epiſcopi ex poſt facto ſuperue

35 nit ad collationem quod a principio non erat qõ cum pri⁹ erat collatiuum ita qõ variatur tñ ex parte ꝓſone. tũc dicit qõ attendit tps collatiõis per ea que. §. dicta ſunt. qz qualitatẽ iſtã reſpectu grauate perſone reſcribens vꝫ ponderaſſe ſim tẽpus

c actualis grauaminis. ¶ Si autẽ variatio contingit ex parte nature. vt qz bñficium priusꝫ erat electiuum ſtante mãdato de beneficio ad collationem epi. poſtea illud eſt factum collatiuũ qz tũc variatio cõtingit principaliter ex parte materie illudnõ includetur. qz illa qualitas attẽdit ſim tps date. ſic ꝺz intelligi. gl. in. ꝺ. cle. ſi ꝺe bñficio. Si autẽ cõtigeret variatio mixta vt qz pendẽte mãdato ad collationem epi. beneficiũ electiuũ ad electionem alterius eſte effectũ, collatiuũ ad collationẽ iſti⁹ epiſcopi ℞ non credit qõ includatur ex quo cõtingit variatio ex parte materie ꝙ illa dicta ſuperius. Hoc verum qñ contingit variatio de non eſſe ad eſſe. Si vero contingit variatio de eſſe ad

esse ad non esse. vt qz pẽdente mandato de curato. tũc curatũ tẽpore date efficiatur⁹ poſtea ſimpliciter. tũc credit qõ deficeret gratia ceſſante fraude cũ ꝺ intentio pape fuerit iſtũ. habere curatum. ad hoc de pbẽ. cni de nõ in. vi. ſi ſic cõcluditur qõ i qualitate reſpectu perſone grauate attẽditur tẽpus vacationis quo modocũq; variatur. In qualitate in materia vel eſſe beneficij varietur de nõ eſſe ad eſſe attẽdit tps date. Si ecõuerſo de eſſe ad nõ eſſe attendit tẽpus variationis ceſſante fraude vel alio actu manuũ effectu quo ad ptãtem ſupprimẽdi ſubſtãtia vel qualitatẽ. ¶ Per ꝑdicta ꝓcidit ꝙ hic tetigit. Guil. ℞ nõ decidit vꝫ ſi beneficium ex valore ſuo nõ cadebat ſub gratia ſi ex poſt facto ſit tantũ diminutum ꝙ cadit ſub gratia ꝙ iſtud nõ debebitur qz variatio cõtingit circa qualitatem i materia beneficij. ſecus ſi variet de valore ꝓprio et ꝓportionabili reſcripto ad valoꝛẽ incõgruũ qz attẽditur tps vacationis ℞ nõ ſufficit illud fuiſſe i valore cõgruo ſemp intelligendo ceſſãte fraude. ℞ hoc ſufficiciãt de tertio prĩ. ¶ Ad quartũ ℞ vltimũ mẽbrum ſcz quid de qualitate reſpectu perſone honorate reſpicit an habilitas eius in qualitate attenditur ſim tempus vacationis ℞ hic punctus eſt valde difficilis cũ difficultas pẽdet ex intellectu duoꝝ. capitulorũ repugnantiũ ſimul. c. ſi eo tẽpore de reſcrip. in. vi. ℞. c. ei cui. de pbẽ. e. li. Super cuius ſolutio variant antiqui ℞ moderni. Hã i ꝓnderãda etate dicit in. c. ſi eo tpe põderãdũ tps. date. c. ei cui dicit attendi tẽpus vacationis. Jo. and. pro ſolutione ꝛc glo. quarũ quãlibet bic examinat do. Ant. finaliter ꝛc ſedam ſolutionẽ i ordine ibi poſita i glo. quã ſic ꝓparat. qz inter dũ mãdat aliqui puideri de bñficio exꝓſſis certis qualitatibus quarum aliq̃ exigunt determinatã etatẽ ℞ attenditur neceſſario tẽpus date. qz tunc ſi ꝑſona eſt in habilis etate ad aliqꝺ beneficium de ſpecificato neceſſario quo ad illud reſcriptũ peccat i ſurreptione ipetrãdo determinate ſup tale videtur ſe aſſerere habilẽ ad tale. ℞ ſi tũc tẽporis eſt in habilis etate ad aliqꝺ reſcriptũ eſt ſurreptitium. ℞ conſequẽs debet inſpici tps date quo ad vtilitatẽ reſcripti. cũ illo tpe ſurripiatur. vt ꝺiri. §. vnde ſuperueniens habilitas nõ validat reſcriptũ in ea parte in qua fuit ſurreptitium. ℞ ſic inualidum. ideo remanet inuali dũ quo ad illã ℞ quo ad alia in qui

37 bus nõ eſt infectio valida. ¶ Er quo no. ꝙ vbi reſcriptũ cõprehendit plura que ſunt ſeparata etiam in beneficialib⁹ ſurreptio in vno nõ vitiat totũ reſcriptum. imo remanet validũ in ea parte in qua nõ eſt ſurreptio. vt eſt caſus notabilis in. ꝺ. c. ſi eo tpe. inter dũ mãdatur ꝓuideri i nõ expreſſis qualitatibus. vt qz mãdatur ꝓuideri de prebẽda. tũc poſito ꝙ in eccleſia ſint ſacerꝺotales ℞ nõ ſacerꝺotales. nõ põt dici reſcriptũ inualidũ quia illud mãdatũ generis intelligit ſimiliter vt videatur mãdatũ de eo beneficio ad qõ eſt habilis. ℞ ꝙ illud cõferatur ad qõ reperietur habilis. ℞ ſic ſi qõ vitiũ dicat eſſe nõ eſt vitiũ ſurreptionis ſz vitiũ capacitatis vel incapacitatis cũ aũt diſputatur de vitio capacitatis vel incapacitatis nõ dato alio vitio reſcribens videt põderaſſe capacitatem vel incapacitatẽ ſim tps qua beneficiũ ad ꝑſonã bonorũ atã debet applicari. qz ſim illud tps ꝓdeſſe aut nocere poterit beneficio capacitas. vel incapacitas ꝓſone. ff. de lega. ỹ. ſi ita. vt diri. §. Mãſi teſtator legat titio q̃tum capere poterit nõ inſpicit tps teſtamẽti. ſed qño ille capere debet poſt moꝛtẽ. ℞ ita erit hic. ℞ ſic inſpiciturꝫ tps vacationis quo tpe põt cõferri ℞ non ante. ℞ ita intelligitur. c. ei cui. de pben. in. vi. ℞ ſic ꝺicit ꝙ cõmenit tranſire legendo. vnde per hoc infert ꝙ ſi in terminis decr. ei cui. exꝓſſiſſet qualitatẽ impetrãs. idẽ eſſet ꝙ in. c. ſi eo tempoꝛe. e contra ſi in terminis. c. ſi eo tpe. nõ exꝓſſiſſet qualitatẽ. idẽ eſſet qõ in. c. ei cui. ℞ ſi impetraſſet exꝓſſis qualitatib⁹ facta mẽtione de defectu etatis. qz tũc ſurreptio ceſſaret. ℞ ꝺicebat ꝙ i terminis. c. ſi eo tpe. attẽderetur tps vacationis. ℞ refert Joan. de lig. ꝺicere in lec. ꝺ. c. ei cui. ꝙ quidã ſcholaris ſuus qui fuit do. Joã. de ſan. docto. do. Ant. ℞ ꝺicit ſe audiniſſe a quodã diſputanto qui interfuit diſputationi q̃ impugnabãt hãc ſolutionem

38 per duas rationes. ¶ Primo qz mandatũ ſimpliciter factuz de preb. in eccleſia vbi ſunt ſacerꝺotales ℞ nõ ſacerꝺo. eqpollet mandato. prouideas de prebenda ſiue ſit ſacerꝺotalis ſiue non ℞ ſic nõ eſt differentia an fiat exꝓſſio qualitatis an non. qz exꝓſſio eoꝝ que inſunt nihil operatur. C. de fideiuſ. l. non recte. ℞ de elec. c. ỹ. in. vi. cum ibi no. ¶ Scõdo quia ſi in caſu. ca. ei

b cui. pape fuiſſet ætas exꝓſſa nõ mandaſſet veriſimiliter puideri de ſacerꝺotali ergo ſi tacitũ fierit de illa peccat reſcriptũ in vitio ſurreptionis. ſicut ℞ in. c. ſi eo tẽpore. et perconſequens debet eſſe nullũ reſcriptũ. ꝓpter hoc Jo. de lig. dicebat aliud in mandato alternatiuo. vt in. c. ſi eo tẽpore aliud in mãdato generis. vt in. c. ei cui. ratio colligitur ex notatis in l. cũ bis. §. ſi. ff. de condi. inde. ℞. l. meuius. §. quobus. ff. de lega. ỹ. l. q in obligatione generis nil a prin. eſt in obligatione. ſecus in obligatiõe alternatiua. hoc impugnabat ꝺo. Jo. de ſan. quia ſim rationẽ predictã vtrobiq; ꝺebet inſpici tẽpus vacatiõis qz reſcribẽdo de vacaturo cõditionaliter intelligit reſcribere ſi vacabit vacante impetrante. ſi. de cõdi. ℞ demõ. heres meus. §. ſi. ſi de ver. obli. i. inter dũ. ℞ ſic tantũ a tẽpore cõditiõis exiſtentis. ℞ per cõſequẽs vacationis. oriaꝫ obligatio vtrobiq; ſemper illud tẽpus inſpici deberet ipſe nititur euadere. arg. ℞ nihil in effectu boni dicit. ꝺo. Ant. ꝺicit ꝙ dixi. non ob. ꝺ. ¶ Et primo nõ ob. primũ qz verũ eſt ꝙ equipollet quo ad quid. ſed nõ quo ad omnia: equipollet enim in effectu quia alterũ ipſorum debebit. ſed modo quia expreſſio qualitatibus datur peccatuz ſurreptionis. ſecus eis nõ expreſſis. quia mãdatũ non eſt preciſum: ſed eſt generis ℞ interpretabile vt iterpretetur de iſto vel illo ſim qualitatẽ impetrãtis. quia non eſt quãdo expreſſe ſunt qualitates. qz de illa vel de illis precise tunc eſt ſcriptũ. vnde ca nõ poſſit aliter impetrari ꝙpter exꝓſſum. quia verba exꝓſſa ℞ clara non recipiunt interpretatiõnẽ ꝺ. vt ꝺicit Jno. de teſta. cam clamoꝛ, neceſſario ſequitur ꝙ reſcript⁹ tũ peccatione repꝛiſe ergo ꝛc. Et ſi ꝺicat exꝓſſio eoꝝ que in

39 cat in ſurrepꝛiſe ergo ꝛc. Et ſi ꝺicat exꝓſſio eoꝝ que inerit nihil operabit. ℞ reſponde qõ verũ eſt niſi ex ipſa exꝓſſione eoꝝ patet aliter q̃ inſit. ff. de libe. ꝓpoſtbu. l. iij. §. ſi filius. iuncta. l. ſilium. §. ſed cum exheredatio. ff. de contrabu. cum ſi.

¶ Non ob. ſecundo: qz ſi etas eſſet exꝓſſa literas ſigillatas nõ habuiſſet in terminis ꝺecre. ei cui: quia imo certe quia cogitaſſet mãdans hoc mãdatũ interpretabile. ℞ ad ſanũ intellectũ reducibile. vt ꝺe ſacerꝺotali ꝓnouideret ſi eſſet habilis ad ſacerꝺotale. ℞ ſi de non ſacerꝺotali. ℞ ſic nulla eſſet ſurreptio. Et ſi ꝺicat ſic põt intelligi mãdatũ de beneficio cũ cura vel ſine cura. ℞ hec alternatiua intelligat de beneficio cũ cura ſi tẽpore vacatiõis erat habilis ad curatũ ſi nõ. puideꝺat de beneficio ſine cura. Rñdet ꝙ hunc intellectum non põt habere boc mandatũ qz impetrãs in terminis ſi eo tpe impetrat de bene ficio cũ cura vel ſine cura primo vacaturo. ℞ ſic preciſe voluit curatũ ſi eſſet primo vacaturũ: eſſet vel nõ eſſet habilis etate. vnde tacendo etatẽ neceſſario ſic exꝓſſe impetrando ſeu precipue peccauerit in ſurreptione ℞ reſcriptũ quo ad illã partẽ nullũ. hãc rationẽ aſſignat. c. ſi eo tpe preallẽ. ¶ Pro clario

40 ri tamẽ cõcluſiõe materie cõcludit qõ quedã eſt qualitas que in perſona beneficiati ponderat extrinſece a reſcribente qñ mandat alicui ꝓuideri vocãdo eũ ꝺoctorẽ vel ſcholarẽ vel capellanũ ſuũ ℞ ſimilia. Et ſi hec qualitas variaret de eſſe ad non eſſe. vt qz aderat ſim tps date. poſtea deſiit. attenditur tẽpus date: qz ceſſet talis qualitas aſſumpta. vt cauſa efficiendi non vt cauſa pmutãdi: quia ꝺefectus qualitatis nõ variant eſſe perſone. q̃ põderat ꝓpter qualitatẽ niſi ex defectu in habilitat aliter perſona. vt videtis in cle. a. ſi principalis. ℞ eo. Si vero ecõtra variet de nõ eſſe ad eſſe nõ valet reſcriptũ nec validatur ex poſtfacto: qz peccauit in ſurreptione. ar. ꝺ. c. ſi eo tẽpore. Quedã eſt qualitas que exigitur a beneficio nõ exꝓſſe a ſcribẽte ſed tacite ex natura beneficij. ℞ tũc ſi ꝓ bñficiãdo eſt reſcriptũ exꝓſſa qualitate beneficij exigit ꝙ adſit ſim tẽpus date. alꝫ nõ valet reſcriptũ qz peccat in ſurreptiõe. vt ꝺ. c. ſi eo tẽpore. qõ intellige quãdo qualitas exigitur contẽporanee cũ aſſumptiõe beneficij. alias nõ attẽdit tps date nec vacationis. ſed ſufficit ſuo tẽpore a iure determinato hanc qualitatẽ ſupuenire. Exẽplũ in qualitate ordinis beneficij curati. vt probat in decre. ſi ꝓ clericis. de pbẽ. in. vi. iuncta decre. licet canõ. de elec. eo. lib. Si vero reſcribit nõ exꝓſſa qualitate beneficij: ſufficit adeſſe ſecundũ tẽpus quo beneficiũ eſt ad perſonã applicandũ. vt in. ꝺ. c. ei cui. nec ob. glo. de repu. ſtatum. in verbo canonicis. ad ſi. in. vi. vbi ponderata habilitate perſone iudicis delegati quo ad qualitatẽ in delegato pape requiſitã attendit tẽpus date. quia ibi loquit in delegatiõe iuriſdictiõis que inꝓmiſſa tẽpore date reſcripti. ideo ſimillud

c tẽpus exigit habilitas. Et hec ſufficiant de quarto. ¶ Nunc ſic declarata materia reſtat per ordinẽ reſpõdere ad arg. glo. per que cõcludit hanc cle. nõ procedere per intrinſecã rationẽ. cuius. cõtra. §. cõcluſum eſt. Non ob. ergo primũ ꝙ diceba tur adaptabile: verbis eſt adaptabile. quia beneficij creatuz poſt datã eſt vacaturũ ℞ ſic eſt adaptabile verbis reſpectu accidenti ℞ non menti reſpectu ſubſtãtie que nõ poterat applicari ad id qõ nõ erat ſim tẽpus date ꝛc. Ad ſim ꝺu glo. ꝺicit ſi includitur vacaturum. ergo fortius creatũ: conſequentia patet ex regula odia. Dic ꝙ cauſa furoris et odij nihil infert qñ id de quo queritur non eſt applicabile menti. qõ eſt quando id de quo agit nõ erat in rerum natura ꝛc. Ad tertium ꝺicit glo. cõtrariorũ eſt eadem diſpoſitio: ſed creatum a tẽpore date ex poſtfacto ſuppreſſum eximitur a literis. ꝺe conſti. cum acceſſiſſent, ergo nõ ens ſim tempus date ex poſtfacto creatum

[1] ſic

b ¶ Fuiſſet etas exꝓſſa. Adde ea ſi plene not. per Fely. et alios poſt Abb. in. c. poſtulaſti. ꝺe reſcript.

c ¶ Reſpõde ꝙ verũ eſt. Adde ꝙ iſta doctrinaꝫ ponit Bar. i. l. iij. in. i. col. ff. de lega. i. ℞ Bar. in auc. ingreſſi. i iỹ. col. C. de ſacroſan. eccleſ. Et ponit plene Do. Abb. in. c. cum vile cio. col. de. extra de reſcrip

a ¶ Surreptio in vno non vitiat totum reſcriptum. Habes per Fely. in. c. ad audiẽtiã. el. ỹ. i. col. de reſcri. vbi etiã ponit an falſa latinitas in vno capitulo vitiet totũ reſcriptũ. p. ꝺ. Abb. ℞ plene per Fely. in. c. ad ſedes. in. i. col. de reſcri. exẽbi. ponit ꝙ in teſtibus et inſtrumẽtis an vitium in vna partevitiet totũ: ℞ an ꝙ dꝺo ſurreptio vitiet reſcriptũ. vide pleniſſime per Fely. in. c. ad audiẽtiã. el. ỹ. in. rỹ. col. cũ quatuor ſequẽtibus capitulis. i. c. ſup literis. in ỹ. col. eo. titu.

includetur. Dic q̄ ar. a cōtrario procedit quādo contrariorū est par ratio. sed hic sec⁹. quia super ente dispositio in tollendo pōt formari. ideo beneficiū qō est potest excludi. sed sup eo q̄ nō est ens formari non pōt. ideo nō pōt includi. ℟ sic non est par ratio ꝛc. ¶ Ad quintum et sextum apparet responsum ex premissis ꝛc. ¶ Ad septimum dicit glo. si debatur beneficium expectanti ex supercrescentibus. vt in c. cum M. ergo debet creatum. Dic q̄ ar. p̄cedit quando agitur ex viribus receptionis. quo casu ius agendi non solū respicit vacationis tempus. sed etiā futurū existentie. quia debetur cū se facultas obtulerit. vt supra dixi ꝛc. ¶ Ad Octauū dum dicitur q̄ in ecclesia nō numerata in medio mandato de vacaturo includit id cui⁹ facultas se offert per modum canonici iuxta no. p. gl. de cōcess. p̄ben. c. si in. vi. ℟ sic necessario includitur post datā creatū. q̄ pōt dici q̄ illa gl. nō p̄cedit vel scōo fatendo illam dic q̄ illud ibi. ideo tingit. p̄pter qualitatē ecclesie in qua scribit. in qua non est possibilis vacatio p̄prie. vnde ne rescriptū sit frīuolū verificatur in quadā vacatione improp̄rie. ℟ res magis valeat q̄ pereat. de qua videt rescribēs sensisse ex qualitate ecclesie. qua rescribit. Expedita est materia cle. nō qua tracta. Guil. s. an gra. expirat per mortē. que sunt expedita p̄ decre. sicut. de p̄bē. in lib. vi. c. si sup gratia. de offi. dele. e. lib. tractat. et quat⁹ de his hēre executor ad gratiā p̄putādā. q̄ nō no. sunt imptinētia ad materiā cle. q̄ satis sua materia est grauata. ideo nō insisto.

De electione ꝛ electi potestate. Rubrica.

℟ Ratio pro iure allegari potest.
Lex ꝛ constitutio debet esse rationabilis.
Ratio ꝛ causa reddi debet de eo quod dicitur.
Lex ꝛ canon debet esse conformis honestati.
Societas regulariter prohibetur inter homines diuerse professionis.
Religiones ex diuersitate habitus non diuersificant in substantia.
Habitus disparitas vitanda est.
Episcopalis dignitas non est mere regularis.
Religiosus vnius religionis nō potest alteri p̄fici. si fit differens in habitu: religione vel professione.
Religiosus non potest p̄mouueri ad prelaturam seculare in feriorem episcopali.
Religio capitur multipliciter.
Arandum non est in boue ꝛ asino.
Correctio iuris vitanda est.
Consuetudo disponens idem quod ius super quo sunt opiniones ꝛ approbans vnam ex illis non reuocatur.
Nomen generis communis de stricta significatione vocabuli comprehendit in se masculinum ꝛ femininum.
Adiectiuum quando p̄fertur sub voce masculini generis p̄cedente substantiuo communis generis etiam in materia stricta comprehendit femininum.
Statutū an ꝛ quando extendatur in materia correctoria.
Rubrica si fit generaliter nigro quid iuris.
In monasterio eodē nō debēt simul sociari mares ꝛ femine.
Statutum vbi in ratiōe sui habet strictiora verba q̄s in dispositione apponantur attenditur statutum ꝛ non ratio.
Ratio quando p̄ est strictior dispositione ꝛ econtra ꝛ quando attendatur dispositio ꝛ quando ratio.
Religiosus an possit p̄fici ecclesie seculari.
Monasteria mixta virorum ꝛ mulierum an sint licita.
Dispositio statuti stricta non extenditur ad limites rationis.
Religiosus an possit eligi in prelatum monasterij eiusdē professionis. quia idem vterq; profitetur est tñ alterius religiōis.
Religiones due si sint eedem in observantijs. sed diuersos habent inuentores an religiosus vnius possit eligi in prelatū alter ius.
Et quid si solum sunt diuerse in coloribus.
Canonici regulares qui profitētur regulam beati augustini. licet varient in colore. possunt tamen inuicē eligi in prelatos.
Non arabis in boue ꝛ asino qualiter ītelligatur ista autoritas.
Religiosus vnius monasterij an possit postulari in prelatum alterius religionis professionis vel habitus.
Et si postuletur a quo debeat fieri illa postulatio.
Et an poterit p̄fici in prelatum alterius religionis per viā prouisionis.
Electio large ꝛ in generali significatione cōtinet me. et p̄sentationem ꝛ prouisionem.
Correctio an ex dēbitate vel maioritate ratiōe induci debeat in casu non expresso.
Locorum natura est q̄ statutum in vno intelligatur statutum ꝛ in alio.
Extensio per ide ntitatem rationis an in penalibus ꝛ exorbitantibus fit licita.
Et an licita sit extensio si ratio sit generaliter dicta.
Religiosus an possit esse rector scholarium.
Et an possit eligi in prelatum ecclesie secularis.
Monachus non potest habere p̄posituram vel decanatum ecclesie secularis: nisi hoc hat. p̄pter necessitatē cure animarū.
Habitus certus non est clericis deputatus.
Eligi an possit secularis in episcopum ecclesie regularis.
Monachus assumptus ad ecclesiam seculare an teneatur seruare regulam.
Monachus remotus ab episcopatu an remaneat monachus primi monasterij.
Quid si monachus electus ad parochialem ecclesiam eo ipso existente eligatur ad aliam an requiratur consensus alicuius vt consentire possit.
Electio facta post constitutionem datam infra duos menses ante tamē aperturam ꝛ publicationē eius ꝛ anteq̄ perueniat ad notitiam eligentium an teneat.
Decretum pape ligat ꝛ afficit ignorātem etiam si de eo in decreto non exprimatur.
Cōmissio ante duos menses nō ligat ignorantem ad pena extrinsecam. sed tamen quoad nullitatem actus.
Antre si voluerit episcopus duo loca diuersarū professionum ꝛ habituū: ita q̄ vtrique teneant sua priuilegia salua ꝛ bona sua: sed habeant prelatum communem an hoc poterit facere.

¶ Cum rationi non videat. gl. i. dicit in quatuor ptes. Primo ponit p̄hibitionis cām. Secundo prohibet. Tercio decernit. Quarto protestatur. secunda ibi prohibemus. tertia ibi quod si secus. quarta ibi per hoc. Prima ibi prelaturam. fine sit principalis prelatura in ecclesia sue alia inferior. ℟ Mo. primo rationem pro iure posse allegari concor. de prebend. ratio. c. ff. de bo. dam. l. cum ratio. de quo. i. distinctio. ius est. ꝛ c. consuetudo. ꝛ. s. eod. titu. ex eo. in. vi. ꝛc. ℟ Mot. secundo q̄ lex ꝛ constitutio debet esse rationabilis concor. iij. distin. erit autem lex. ℟ Mot. tertio rationem et causam reddendam de eo qō dicitur. Nunqd hoc procedit in iuribus. vide de repu. si quando c. l. non omnium. ff. de legi. de teste. vide de testi. cum causam. ꝛ. C. de testi. et testium. ℟ Mot. quarto quod lex ꝛ canon debet esse conformis honestati. concor. iij. distin. erit autem. secundum zenze. ꝛc. ℟ Mot. quinto q̄ regulariter prohibentur sociari seu simul iungi bones diuerse professiōis vel habitus. nō q̄ ius ꝛ ratio abhorrent in vnitate diffōmitatem ꝛ diuersitatē. vñ vnū in essentia debet esse vnū in apparatu ī forma exteriori. de hoc de vi. ꝛ ho. cle. deus qui. vnde hoc nō est cōgruū neq̄ decēs. p̄m do. Anto. ꝛ sic est argu. q̄ nō cōdecenter moretur vel sociatur scholaris canonista cū artista. ℟ Mo. sexto ex dictiōe vel in litera posita q̄ religiones nō differētiantur in substantia ex diuersitate habitus. sed diuersitate religionis vel pulpitis. diuersitas tamē in habitu dat quādā differentiā accidētalē que quādoq̄ ponderatur vt hic p̄m do. An. ℟ Mot. disparitatē habitus euitandā. ratio q̄ solet scandalū generare. de vi. ꝛ ho. cle. deus qui. ꝛ inducit istum text. Guil. in ar. cōtra religiosos. quorum aliqui in eadem domo induūtur fulgidis vestibus aliqui sordidis. quorum vtrūq̄ est reprobatum. xli. di. §. i. et. c. i.

¶ Et no. p̄m do. Anto. q̄ episcopalis dignitas nō est mere regularis. sed secum cōpatitur corpus regulare. ¶ Mo. argumētū q̄ in iure p̄hibente generaliter nō includit ēps. de sen. excomunu. quia periculosum. in. vi. et de p̄bē. auaritie p. Lā. ¶ Mo. principaliter ex cle. q̄ religiosus vni⁹ religionis nō potest alteri p̄fici si fit differēs in altero triū si in habitu religione vel professione. ¶ Et no. q̄ nō solū cōcernit principaliter prelaturā. sed etiā quamlibet aliam. ¶ Mo. [b] scōo q̄ non obstante disparitate habitus vel professionis potest promoueri ad dignitatē episcopalē tā seculare q̄s regulare ecclesie.

¶ Mo. [c] tertio arg. a contrario q̄ religiosus nō potest promoueri ad prelaturam secularē inferiorem episcopali. Nunquid autem hec cle. tollit consuetudinē oppositam eius que fuisset ante eam. disputat Paul. hic ꝛ ponit ad literam no. per Joā. and. de ver. sig. abbate. in fi. ꝛ dic vt ibi p̄m d. Anto. ¶ Pro euidentia premitte q̄ multipliciter sumitur religio. quia tota christianitas quādoq̄ appellatur religio. de vo. ex multa. cum ibino. ꝛ de consti. ecclesiā sācte Marie. ꝛ hoc late loquēdo strictē vero sumendo canon dicit q̄ duo sunt genera hominū. scz laicale ꝛ clericale. xij. q. i. duo. Item clericale genus subdiuidi tur: quia aliud clericale genus simpler. aliud monachale. Monachale subdiuiditur q̄ in tot religiones et p̄fessiōes quot sunt regule approbate. vnde quidam p̄stentur regulam sancti Augustini. alij beneditti. alij Francisci. alij sancti Dominici. Item sub diuiditur monachale in diuersos habitus quia monachorum alius habitus est albus alius niger. alius medij coloris. Diuersitas autem colorum sola non ducit in diuersitatem habitus. vt patet in cistercien. sibus qui induuntur variis coloribus p̄m Ste. vnde per hoc dicit Pau. q̄ō monachus albus ꝛ monachus niger non sunt diuersi habitus: quia vtrique vtūtur habitu monachali. ℟ in eodē monasterio. vt est dictū. Quādoq̄ sunt diuersi colores. ℟ explicat in monasterio vallis viridis. vbi rose. alleg. cle. ne in agro. de sta. mo. alleg. pro p̄dictis q̄ in iure nō est cautū qualis colonis debeant esse vestes religiosorū dūmodo sint honesti ꝛ religiosi ꝛ nō diuersi coloris suspecti. xxi. q. i. c. ff. Et not. Archi. xvi. q. xij. in noua. p̄dicta vera nisi diuersitas coloris induceret distinctū habitū. vt q̄ esset de substātia habitus ipse color. ꝛ tūc cōprehēderet sub p̄hibitiōe huius cōstitutiōis. ꝛ hoc etiā voluit hic glo. Et ex predictis habetis tria q̄ sunt diuersa. f. p̄fessio: religio: ꝛ habitus. vñ licet cisterciēse ꝛ cartusienses. sint eiusdē p̄fessionis: quidem. p̄stent. f. regulā Benedicti. sunt tñ diuerse religionis: que attenditur p̄pter diuersum modū viuendi. iuxta not. de regu. sane. Et similiter dicendū de predicatoribus qui profitentur regulam sancti Augustini. tamē per cōstitutionem sedis apostolice restrinxerit: q̄ō permissi est in eorū religiōe de regula Augustini scōm Pau. ¶ Quero de ratione decreti. Dic q̄ō ratio p̄me p̄hibitionis fuit que assignat in litera. ꝛ quia non debēt iungi quibus studia sunt diuersa: nec arandū est in boue ꝛ asino. xvi. q. vij. in noua. ꝛ de elec. cum causam. Ratio ver. per hoc. ꝛ sic secundi statuti fuit: quia maius periculū vertitur in vacatione dignitatis episcopalis. et in vacatiōe ecclesie cathedralis q̄ aliarū propter multa ardua in cūbētia scōz Zenze. Item scōm Ste. fuit ratio. q̄ vtilitas publica p̄ferenda est priuate. de postu. p̄ela. bone. cū concor. episcopus enim p̄est omnib⁹ ecclesijs sue diocesis. ꝛ recipit etiā monachos ad professionem. xvij. q. ij. monasteria. xvi. q. vj. ocōs. et de regu. porrecti. ideo ꝛc. ¶ Glo. in ver. prima pars opponit cōtra decretal. ꝛ videt q̄ō p̄fessus vnius religionis in aliā possit assumi. vñ opponit de. c. nullus. §. eo. in. vi. dum dicit vel alterius religionis ꝛc. ¶ Secundo hoc probat ratiōe: quia si religiosus pōt p̄fici ecclesie seculari ꝑpter curā. vt probat. xxi. q. i. doctos. et. c. seq. de sta. mona. q̄ō dei timorē. ergo fortius p̄ficiet poterit ecclesie regulari. ℟ alterius ꝛ forte minoris religionis: cum ibi minor diuersitas sit So. gloss. q̄ de casu hic decisō aliquē erāt opi. quia quidā dicebāt p̄fessum vnius religionis posse p̄fici alteri maiori. sed alteri minori religiōni. p̄ō qua faciebat decre. ℟ de regula. Alij ꝛ erat cōis opinio approbata per cōsuetudinē q̄ō indistincte p̄fici possit monasterio alicuius religionis reiecta distinctione predicta. q̄ sufficiebat q̄ō circa tria substātialia regule esset p̄fessus. ꝛ hoc placebat Archi. xvi. q. i. qui vero. ꝛ eo. tit. nullus. in. vi. ꝛ etiaz Jo. an. in decre. cum ad nostrā. de sta. mo. fa. q̄ō not. xvi. q. vij. in noua. Huic tamē opi. ob. ratio huius cle. et. d. c. in noua. cū fini. ꝛ cum causam. §. eo. ti. Respondet glo. i. in ver. si contingat. quam iunge cum isto. q̄ contra rationē huius cle. et predictorum iurium prouidebatur quia electus in prelatum se confirmabat habitui illorum quibus erat p̄fectus. iuxta not. de vi. ꝛ ho. cle. deus qui. ꝛ ad. c. in noua. respondebatur q̄ ibi probibetur disparitas: vt. seculares clerici. vel laici ad professos. secus in disparitate religionis. hodie vero quicquid olim dicebatur standū est. cle. huic. Et qua habes q̄ō etiā de disparitas religionis professionis vel habitus reprobatur. Hec intellige vera q̄s socialiter et conuentualiter aliqui vt vnū corpus. sum gunt. secus si vt singuli ad officiū aliquod explicandū. vñ tamen alterius professio eū non reddat habilē. vnde potest clericus ꝛ laicus iungi in officio executoris arbitri vel consiliarij. de testa. ioannes. facit de arbi. cōtingit. de quo in p̄alle. decre. Jo. an. in. ij. oppositiōe. ꝛ eo. tit. officij. in gl. pe. ¶ Ex predictis apparet q̄ō glo. remanet in conclusione q̄s hec cle. fit iuris antiqui correctoria corrigēs potissime decre. nullis. eo. ti. lib. vi. Ber. hoc nō placet. Mouetur q̄ iuris correctio est euitāda. §. eo. cū expediat. in. vi. Ad decre. nullus. §. eo. respōdet q̄ ibi debet exponi litera. dū dicit alterius. i. monasterij. non aūt alterij. f. religionis. vel habitus. vnde fm eum hec constitutio erit declarativa antiqui iuris. non p̄mulgatoria noui. per hoc infert q̄ō electiones facte ante publicationē huius cōstitutiōis vident fuisse nulle. contrarium tenet propter verbum decetero hic positum. quod respicit futuras tantum electiones. ꝛ sic non preteritas ante decretalem. ideo nō tenebant ante publicationē cōstitutionis. propter cōmunem opinionem doctorū. que pro iure obseruabatur fm Ber. ibi. bene hoc dictū q̄ō tolerātur gesta virtute cōmunis opinionis. licet postea declaretur opinionem cōmunē non fore. necesse fuisse inridicā. et per hoc limita. no. de consti. c. fi. ꝛ de vsu. cum tu. Lōtra opinionē tñ ista valet q̄ō hec cōstitutio nō sit declaratoria sed correctoria. facit: q̄ nō videt bona respōsio ad decre. nullus: ibi enim dicit eiusdē vel alterius religiōis: non dicit monasterij. nisi exponas religionis. i. monasterij. sed hoc est litera violare. Vel potest aliter respōderi. saluādo opi. p̄dictā quia ibi vacat argumentū a cōtrario sensu. ar. no. de elec. publicato. ℟ sic ꝛenze. respōdebat. [a] vnde in quantum ibi innuit a cōtrario quod ibi expresse p̄fessus potuit assumi in prelatū alterius religionis non tamen debet tale argumen. fumi q̄ restringit ad sonus iuris intellectus. ¶ Ultimo ex glo. i. ibi ex cōsuetudine roborata nō. do. Bint. q̄ō cōsuetudo disponens idē q̄ō ius. sup quo sunt opiniones. ꝛ approbans vnā ex illis nō reuocat. et licet illa sit consonās iuri dicit aliquid operari. secus si vt disponeret omnino idē q̄ō ius elarū et certū. et sic tēperat not. per glo. de cōsti. c. i. in. vi. facit. Luminose. ꝛ. l. de quibus. ff. de leg. Ad hec etiā glo. licet nō alleget in cle. statutū. i. eo. titu. ꝛc. ¶ Glo. homines. crīt an cle. locū habeat in monasteriis monialiū: quo ad earū prelatos. Respō. q̄ sic. Notatur quia dicit hic homines. q̄ō est generis cōmunis. vnde declinatur hic ꝛ hec homo. ad idē. i. hominis. ff. de ver. signi. [b] ¶ Exista glo. not. do. Anto. q̄ de propria ꝛ stricta significatione vocabuli nomē generis cōmunis cōprehēdit in se masculinū ꝛ femininū etiā dato q̄ō in cōmuni vsu loquēdi aliud ponatur ad significandū masculinū fm eū. Sed aduerte hoc videtur cōtra no. ff. de leg. iij. l. libroꝝ. §. quod tamen cassius. vbi cōmunis vsus prenalet p̄prie significatiōi. ꝛ cuicūq; alteri. dic habito respectu ad vulgare. procedit q̄ō dicit do. Ant. de vsu cōmuni qui habet q̄ō assumi pro masculino. [b] sed in latino ꝛ in p̄olatis de latina cōprehēdit etiā femininū fm vsum loquendi. vnde sine intellige eius dictū. sed obuiat predictis quia videtur. q̄ō in casu isto non cōprehendat femininū: quia ter. in ver. prohibemus. dicit: ne religiosus ꝛc. ℟ sic de masculo videtur tantū loqui. Respōdet glo. q̄ sub isto masculino cōprehenditur femininū. iuxta not. eo. tit. generali. in. vi. in glo. ij. de quo ibi etiā plene. xxvi. q. iij. si quis suadente. per Archi. ꝛ per Pau. hic ꝛ Joan. de lig. qui ponit verba Bar. ad literā que ponit in. l. i. ff. de ver. signi. ¶ Mot. ex glo. i. fm do. Anto. q̄ō q̄ñ adiectiuū p̄fertur sub voce masculini generis p̄cedente substātiuo cōmunis generis [c] etiā in materia stricta cōcipit femininū. de quo per Barto. in p̄alle. l. i. licet Butri. cōtra. per. l. i. §. de eo. ff. de pecul. ꝛ pōt saluari dictū Bar. q̄ cōprehēdit virtute regule iuris antiqui. de qua in. l. i. [c] ver bo. signi. licet nō forte ex ꝑpio significato. ꝛ ita loquit Butri. in. l. quicūq;. C. de ser. fugi. vbi per Ly. ꝛ. l. si quis in tātā. C. vñ vi. ¶ Ex ista glo. not. duo fm do. Anto. ꝑmū q̄ vbi ins corrigens in verbis rationis latius loquitur q̄s in verbis statuti aut dispositionis statutū ad id extenditur. q̄ō pōt cōprehendi ex verbis rationis. ꝛ sic statutū corrigens ex idēntate rationis scripte extēdit. non tamē excludunt verba rationis quātūcūq; extendātur verba statuti aut dispositionis que verba sunt notanda fm eum propter statuta que in prooemijs pōnunt verba latiora q̄s postea repetant in statuto specifico. ad hoc ter. optimus fm eū in. l. regula. §. sed licet. ff. de iur. ꝛ fac. igno. Cōcor. huic glo. i. in verbo eligatur. que clarius hoc probat: certe puto q̄ glo. ista probat ex ptra. l. q̄ō attēdēdi est statutū generale ꝛ nō ratio specifica. vt apparet ex recitatiōe ei⁹. Nūquid ergo si dispositio sit latior ratione ꝑ. attēdi dispositio. dicit q̄ sic. alle. glo. de tēpo. ocu. cū nullus. in verbo clericē. in. vi. melius in. c. i. in verbo clericū. sed dicit ipse q̄ glo. i. in fi. huius glo. sentit hoc ꝛ verū. ꝛ ibi dicā. Nō ob. c. cū nullus. q̄ ibi ideo gratia exēplī ponit de clerico. vel q̄ in alia decreta. [d] boc est expressum. i. in. c. i. eo. tit. ꝛ lib. ꝛc. ¶ Quod autem si ruo. sit generaliter nigro. Bu fm. C. de vsu. aut. ad hec. sentit q̄ō debet attēdi nigrū. sed certe glo. sentit cōtrariū. in auth. de incest. nup. in p̄in. ꝛ. C. de incel. nup. aut. incestus. ꝛ in rub. C. de fideiuſ. do. den. ꝛ. l. i. C. etiam ob cyrographariam pecuniā. dicit tamen Odof. in. l. i. C. etiam ob cyrographariaz pecu. q̄ō licet a rubricis legū sit licitū arguere: quia eas fecit Imperator: tamen secus in rubricis decretorum. q̄ facte sunt a nō habente potestatem condendi ius vel legē. sed habētis glo. in. q. ij. cbar. ¶ Ad ma. ꝛ iam fa. quod not. de coha. cle. et multi. ve stra. in rub. ff. de eo per quem fa. erit. ꝛ ibi habetur an sit licitū arguere ab eadē rubrica. ꝛ. l. i. de consti. ꝛ. tu. ꝛc. ¶ Dein de quero cum glo. an cle. locū habeat in monasteriis monialiū que regūtur per mares. q̄ō potest esse. xvij. q. ij. qui religiosus.

[a] ¶ Mo. i. Adde bonū ter. in. l. scire oportet. §. sufficit ibi a naturali. ff. de excu. tut. ꝛ ibi notat Bald. ꝛ And. de iser. in. pemio feu. in. colum. fi. et p̄espulchras autoritates al leg. do. Jaſ. in. l. ij. §. fi liberi j. col. circa fi. ff. de cōdi. ob. cau. ꝛ facit bo. ma. ter. i. c. nō nulla. extra de p̄eben. ꝛ ibi not. do. Abba. ꝛ tex. in. c. ij. regris. de appella. ꝛ p̄ura pulchra ꝛ eleḡāta adducit Fely. i. c. tua. i. j. col. ad fi. et col. ij. extra de iureiuran.

[b] ¶ Mot. scōo. Adde tamen q̄ religiosus ad quāmis dignitatē p̄mo tus tenet seruare substātialia regule etiā si etiam esset cardinalis Bal. in auth. licētiam. col. i. C. de epi sco. ꝛ cleri.

[c] Ecclesia sācte marie ad deo. Ab. rubricaer tra de regula. ꝛ Fely. in dicto. ca. ecclesia sancte marie.

ꝛ.c.in decima.videtur quod nō.q̄r inter tales non est nec esse debet societas.de qua hic loquitur ꝑ prin.vbi quia in eodē mō nasterio sunt mares ꝛ femine simul sociate.vt pręalleg.c.i.de decima.vnde de his loqui nō videtur.glo.tenet cōtrariū ꝑ tert. in ver.phibemus.que loquitur generaliter ergo ꝛc.de cōiug. lepro.c.q̄.cū ſi.fa.qō no.in ſimili in.c.indemnitatibus.§.ſane. in glo.magna.ad ſ.s.eo.in.vi.Et iſta glo.not.do.Anto.quod 20 vbi ſtatutū i rōne ſui habet ſtrictionē verba ꝑ i.diſpoſitione apponantur attēditur ſtatutū ꝛ nō ratio.ſed hoc dicit falſū.quia ratio ſemper reſtringit dictum.arg.l.qō dictum.ff.de pac.ꝛ.l.adigere.§.Quis.ff.de iurepa.Nō ob.ſol.gloſſ.quia dicit q̄ illa eſt vera.ſed nō ꝑ rationē gl.vnde dicit qō ratio hic habita poteſt proportionari caſui gl.quia ſocietas datur inter prelatum ꝛ eccleſiam quomodocūq; coniungātur.vt prelatus. cū late dici poſſet ſpōſus.de elec.ne ꝑ defectū.ꝛ ſic licet nō ſit ſocietas tanta quāta eſt iter mares vel feminas tantum inter prelatū monaſterij monialium et ipſas moniales.tamē locū habz ratio litere q̄ generaliter de qualibet ſocietate i eodē monaſterio loquit. Aduerte tamen q̄ potes dicere q̄ vbi verba ſtatuti aut diſpoſitionis ſunt certa ꝛ clara ꝛ ſpecifica.attenditur diſpoſitio potius q̄ ratio.ſed vbi ſūt dubia vel indefinita ſeu generalia.tūc ſecus ꝛ ſic poteſt ſaluari glo.ꝛ dictū do.Ant.falſitas verba diſpoſitionis ſunt dubia.Si tamē verba rationis late ſumptā poſſunt adaptari ad caſum dubiū nec indefinite cōprehenſum et viget eadē ratio.vide de tempo.or.c.i.in.vi.in 21 gol.in verbo clericum.ſic etiaz intelligitur iſta glo.ꝛ concludo quando q̄ ratio eſt ſtrictior diſpoſitione. q̄ſq; econtra. ſſDuno caſu ſi diſpoſitio eſt adeo ſpecifica ꝛ clara q̄ expreſſe ꝛ ſpecifice cōprehēdit caſum ad q̄c ratio nō adaptat.ꝛ tunc attendimus diſpoſitionē ꝛ ratio preſumitur impulſiua nō finalis. ar.nō.de renū.poſt tranſlationem aut non ſpecifice ſed generaliter includit caſum de quo queritur.ꝛ tūc aut ratio eſt impulſiua qō in dubio preſumit quādo eſt de preterito.iurta no. i l.ij.§.ſi.ff.de dona.per Bar.ꝛ tunc attēdimus diſpoſitionem.et ſic intelligitur ter.cum glo.in.c.i.de temp.or.i.vi. Aut eſt finalis qō in dubio preſumitur quādo eſt reſpicit futura.ꝛ tūc per rationem reſtringitur diſpoſitio ſi re ſtrictio fiat ad finez ne quis indebite dampnū patiatur.Ladigere.§.Quis.ff.de iurepa.et.l.ij. C.de nora.Idem ſi fiat ne quis indebite ad lucrū admittatur. ff.de mu.ꝛ ho.l.vt gradatim.§.i.et.C.de ſacroſā.eccle.l.i.ſecus ſi fieret ne quis perderet lucrū indebite.vt.l.proſperit.ff.qui et a quibus no.Bart.in.l.omnes populi.ff.de iuſti.ꝛ iur.i materia interpretationis ſtatutorū.Jaco.tamen de are.in.l.i.ff.ſolu matri.dicebat q̄ ſemper attenditur diſpoſitio nō ratio.niſi per eandem legem vel aliam aliud ſit expreſſum et ſic intelligit.l. proſperit.ſed dictū precedēs videt verius.Secūdo caſu quādo ratio eſt generalior dicto an fiat ertēſio.dic qō ſic.i nō exorbitantibus vel penalibus.Quādo ratio eſt finalis in exorbitā tib⁹ vel correctoriis aut penalibus.dic vt.ſ.quia aut ſunt ver- 22 ba dubia ꝛ fit ertenſio.aut clara regulariter non fit. ✝Gloſſ. monaſteriis.querit an eccleſie ſeculari poſſit preſici religioſus. Reſpōdet per hunc tex.q̄ non prohibetur:quia loquit tantū de monaſteriis.vnde nō comprehendit eccleſias ſeculares.de quo.ſ.dicetur facit.lxij.diſt.§.de ſeruis.ſ.de penis.c.fin.ꝛ.c.ex eo.i ſi.ꝛ.e.tit.iii.vi.ꝛ.c.cupientes.in prin.ꝛ de cōſue.c.ū. Cōtra hoc facit qō no.de ſup.neg.prela.grandi. Dic ibi dicit appellatione eccleſiarum cōprehēdi monaſteria nō aut̄ econtra q̄ 23 qualit intelligi debeat.dic vt ibi dixi. ✝Querit vlterius gl. q̄d de eccleſia ſācti Ambroſij mediolan.vbi eſt duplex collegium.ſ.monachorū ꝛ regularium canonicorū an i ea locū habeat clē.vt ſic monachus non pōt prefici regularibus canonicis:Reſpondet q̄ ſic.quia cūm quilibet collegium ſit ibi diui. quia monachi regūtur per abbatem.ꝛ canonici per prepoſitū. Idem in talibus prelatis aſſumēdis locū habet clē.quia nō po- 24 terit monachus eligi i prelatū canonicorū nec econtra. ✝Querit do.Anto.quid in collegijs mixtis vbi i eodē eccleſie corpore habitat maſculi ꝛ femine ad diuina celebrāda vt eſt florētie eccleſia ſancti Petri maioris.an de iure ſine diſpēſatiōe hoc fit licitum.dicit quando ungunt̄ qō cōmunitatem habeant in eodē choro ꝛ clauſtro vel dormitorio.phibitum eſt.xviij.q. ij.diſſimiles.ꝛ.c.per nitioſum.ꝛ.c.in nullo. Idem ſi taliter iūgantur qō habeāt aditum facilē ad conſabulandū per iura predicta. Idē ſi habent aditū ſeparatum nec poſſūt de facili cōſabulari facite q̄ de mero rigore talia monaſteria debēt i.lōgin quo edificari loco religioſo.vt p̄batur.xviij.q.j.monaſteria.ij. ꝛ ſi tale reperiatur ſimul iunctum i eodē loco eos nō dimittere moniales in loco ſuo ꝛ cogere monachos ad edificandum alibi in loco longinquo monaſterij.difficilis nō eſſet hec ſeparatio poſſet tolerari.o nullo modo adeo adinuicem ſeparētur qō int eos non ſit cōmunio.vt.c.in nullo.loquitur tamē illa iura de mo- a ✝Quia ſic generaliter.Ad de benefacere ter.in.c.ſuis. de ver.ſigni.et gloſ.in cle.i.in ver.preſidētes ſ.ti.i.vbi imo.

naehis.ſed idē credit de clericis ſecularib⁹ ꝓpter idētitatē rationis.An antē clerici ſeculares poſſint cū religioſis ſimul iūgi.dic q̄ ſi volūt iungi tāq̄ prelati monachorum nō poſſunt. Idem ſi tanq̄ membra vnius eiusdē corporis iungi velint.ꝓ ratione cū cō cor.Si vero vellēt iungi tāq̄ habētes exercitū cure populi extrīſece.vbi eccleſia cōuētionalis eſſet curata poſſunt et licitū eſt immo de iure facere debēt de cap.mo.c.i.Idē ſi volūt habere tituluz in capellis ipſis monachis ſubiectis extra corpus monaſterij.de ma.et obe.dilecta.vbi religioſi habēt clericos ſubiectos.Si vero volūt intitulari i corpore eccleſie vel capellani.Et ſic habere titulū extra cōuentum.i eccleſia tā regulari.vt ſeparati a corpore collegij.nō vt illi aggregent.Host. videtur velle q̄ ſic.de ſta.mo.ea q̄.§.precipimus ſed certe ter. ibi videtur velle q̄ tra.Fin do.Anto.dum reſervat tantū i preteritum receptis.ꝛ ſic recipiendos i futurū indiſtincte phibet fin do.Anto.Si aūt monachi vellent prebendare aliquē pauperem clericū cauſa pietatis ad ſuſtentationē nō in titulū poſſent per ibi no.ꝑ doc.An antē ad actū electionis poſſet ſecularis clericus ex pacto vel aliſ iungi cum monachis dicit Host. q̄ ſic ſi pactū fuerit i fundatione appoſitū.Idem ſi poſtea dō modo hoc ſit cōſuetudine roboratū.a.s nō licet.Ad hoc.s.eo titu.cōſtitutus.ꝛ.c.ſcripti ꝛc. ✝Glo.prelatum.i ſui prin.que rit an procedat litera i quolibet prelato quocūq; nomine iſſi- a cipetur.dicit qō ſic.ꝙ quia ſic generaliter loquit litera.vbi lo cum habebit in priore miniſtro cuſtode prepoſito archipreſbitero.cum ſi.idē Bull.ꝛ ſſDuno dicētes in quolibet adminiſtratore etiā ad nutum remouibili.arg.i.de ſuppliē.negli.pla.c.i.vi. q.i.de preſentiū. ✝Dei de opponit glo.et videtur q̄ immo licitū ſit q̄ homines diuerſe religionis ſimul ſocient.vñ oppo. de decra.licet.de regula.Sol.aut loquitur hic ter.aut.i trāſitu ſociali ꝛ fraterno.ꝛ tūc habet locū contrarium.quia ſi eſt paris vel minoris religionis non eſt licitū.Cuius tamē tunc requiratur licentia an pape an ſufficiat epiſcopi ꝛ abbatis.vide de preben.cum ſingula.ꝛ i glo.ꝛ i nouella.ꝛ per Jnno.de renūciatione.poſt trāſlationem.ſecus ſi maioris.vt ibi.Nec ob.ratio hic poſita que videtur generalis etiā ad trāſitu ſocialē.etꝑ conſequēs videtur q̄ cle.etiā in illo locū habeat:q̄ dicit glo. q̄ licet regula ſit generalis quo ad talem trāſitū.tamē ꝓhibi- 25 tio ſolū eſt de trāſitu per viam prelationis. ✝Not.bene.glo fin do.Anto.quia diſpoſitio ſtatuti ſtricta non extēditur ad ſimites rationis.magis late.cōtra.s.dixit glo.i.verbo homines.vnde dicit q̄ gl.bene ſentit in dicto:ſed nō in ratione.q̄ nunq̄ eſt dare in aſſumpto aut electo i monachū qō ibi ſit ſocietas diuerſe profeſſionis.quia cōſideratur tēpus poſt aſſumptionē ꝛ tranſitū.tunc eſt ſocius et ſocietati cōſimatus.cū ſit tunc de eadē religione pfeſſione ꝛ habitu.Si conſideramus tēpus ante tranſitum nō eſt diſparitas.quia a dbuc nō eſt de illa religione.Et ſi dicas idē debet eſſe i prelato qui poterit etiā ſe cōfirmare.vt dixit gl.Dicit aliud in prelato.quia tunc ei electo queritur aliud ius i platione.ꝛ anteq̄ ſit religioni conſirmatus ad quā aſſumitur cū ante eligatur q̄ profitetur qō nō eſt in aſſumptione i monachū quia ex ſua electiōe nullum ius queritur āte profeſſionē.ſic nunq̄ reperitur diſparitas ſiō cietate.qō ponderat hec cle.Ex glo.iſta etiā ꝛ itum dicit nō 26 phibet eligi ꝛc. ✝Illo.Fin do.Ant.q̄ de monacho ad actū monachatus prouidet aliqñ per viā electionis alibi.Idē ſcribit Jnn.de gle.officij.vbi dicit q̄ ſecularis tāq̄ habilis debet poſtulari ad monachatū nō eligi.Alibi dicit nō meminiſſe legiſſe.ideo dicit glo.bene notādū.quia de facili alibi nō reperies fin eum.Sed certe circa hec habetis bonā gloſſ.i cle.ij.de iudi.i gloſ.nūquid ergo.et per Archi.in.c.indēnitatibus.§.ſi vero ad illā.in verbo recipiat.s.eo.i.vi.quicquid tamē dicatur.hec eſt impropria electiō nec aliq̄ ius queritur āte pfeſ- 27 ſioné ꝛc. ✝Glo.religionis.querit quid ſi religioſus eligatur in prelatū monaſterij eiusdē profeſſionis ex eo.quia idē profitetur vterq; eſt tamē alterius religionis.an habebit locū prohibitio ele.Dicit glo.q̄ ſic.per iſtum ter.q̄ dicendo bic i ver. phibemus.de diſpari religione vel habitu.ꝛ in prin.de diſpa ri profeſſione.dat intelligere q̄ ſ.quocūq; iſtoꝝ triū ſit diſparitas.ꝛ ideo cadit ſub prohibitione ele.Idē ſſDaul.hic q̄ dat exemplum de predicatoribus qui profitentur regulam Augu ſtini ſicut ꝛ beremitani.ꝛ tamen ſint diuerſe religionis et ſic ſe reſtringunt.qō parum eſt de illa regula i regulaeoꝝ.Quid autē habeat inducere diuerſitatem religionum.dic qō maiori tas aſperitatis vite et ſilentij.iuxta not.de regu.ſane.per doct. 28 ✝Sed querit ſſDau.quid ſi one ſint religiones ee.dez in ob ſeruantijs.ſed diuerſos habent ſuentores.ꝛ ſit locus huic cōſtitutioni.videtur q̄ ſic.quia perſone vel rerum idētitas quādo conſideratur.de reſcrip.abbatē.cōtra.credit.ſ.qō vnus poſſit eligi in prelatum alterius.quia ceſſat ratio cōſtitutionis. nam rōne

vi.glo.finaliter dicit q̄ ls hoc poſſit diſputatiue defendi tamē contra.putat eſſe de mente huius cōſtitutionis. Mouet q̄ ratio hic expreſſa eſt cōmunis ad viā prouiſionis et electionis. ergo ex mēte que ex ratione colligitur.l.ſi.conſuetudo.ꝛ.l.i.C que ſit lon.cōſue.habebit locū cle.ꝛ hoc potiſſime dicit gl.ſaltem procedat in eo qui habet ex iure ad ipſum deuoluto ꝓpter electoris negligentiā vel delictū.quia tunc cum ſuccedat in iure illius qui habebat eligere eodem iure q̄ille debet vti.ſa. qō videbitur.i.de ſup.neg.prela.grādi.fin glo.idē tenet hic ſſDau.qui formatꝑ q̄ſtionē in eo qui pōt prouidere ex iure ꝓprio vel deuoluto. Mouetur primo ꝓ rationē generalem conſtitu- a 43 tionis. ✝Sc̄do quia electio large ꝛ in generali ſignificatio c ne cōtinet in ſe prouiſionē ꝛ preſentationē.de elec.q̄relam etiā alle.ſimile q̄ inſtitutio quandoq; dicitur electio vel collatio. de cōcel.preben.poſt electionē.ꝛ hoc per effectū.vt in not.per Jnno.Item q̄ inſtitutio ꝛ collatio ponuntur ꝓ eodē.de ꝓbē. ꝑ illorū.ꝛ.c.accedens de inſti.facit de concel.preben.ne captā de.in.vi.vnde i generali ſignificatione iſta non differunt.ſ.collatio electio ꝛ prouiſio.nam tendunt ad eundē finem ꝛ effectū. ideo cum ratio huius cōſtitutionis cōcernit effectū ne diſparitas ꝛc.ꝛ cauſa ſit plus attendenda q̄ factū.ꝛ.xviij.q.iij. nimiū.et q.viij.occidit.ideo cōprehēditur hic prouiſio.ꝛ ſi dicas quare expreſſit hic de electione tantū.Reſpōdet q̄ ideo de illa expreſſit quia regulares eccleſie regulariter ſunt cōuentuales in quibus de iure cōmuni prouidetur per viā electionis.s.e.c.i.xvi. q.vlti.c.cōgregatio.nō quia vetet idē eſſe ſi aliter q̄ per viā elec b tionis prouideretur. ✝Sed cōtra decīſionē glo.i prin.fortiter ob.cōtrarium tactum per gloſ.ſ.q̄ ex idētitate vel maioritate rationis non debet induci correctio in caſu nō expreſſo.vt nō.in aut.quas actiones.C.de ſacroſan.eccle.facit qō not.in regula odia.de regu.iur.in.vi.in.q.per Joan.andr.c.s.eo.ſtatutum.in.vi.ꝛc.Quadruplex pōt dari reſpōſio.prima eſt q̄ contrarium procedit quādo ratio nō eſſet expreſſa.ſecus quādo eſt expreſſa.quia tūc non extēditur immediate ius ſtatuti i.ſed ius c ſtatute rationis.ꝛ hoc tenebat do.Jo.de ſan.alle.l.iij.C.de iu 36 di.vt tollē.Sed certe illa lex hoc nō bene ꝓbat fm do.Anto.† d qz ibi illud eſt ꝓpter naturā correlatiuoꝝ que habent q̄ ſtatuti in vno intelligat ſtatuti ꝛ in alio.ar.ff.de accepti.l.ſi. ✝Secūda ſolutio eſt q̄ colligitur ex dictis ſſDau.q̄ cōtrarius procedit regulariter.fallit quando agitur de ſiēda extē ſione extremi ad extremū.quādo ſic ſe habēt extrema qō parti cipant nō ſolū de ratione generis ſed de eodē ſpecifico fine.vt quia in idem tendunt ſeu ad eundem effectum.quia tunc licita eſt.maxime vbi in ratione ler ponderat finem ꝛ nō modū.pro hoc alle.do.Anto.licet ſſDau.nō alleg.glo.in.c.i.in fi.de poſtu. prela.in ſolutione.c.cū in cūctis.de elec.tunc etiā alle.no.ꝑ Jo. e and.in.c.fi.s.e.in.vi.ſuper glo.q̄.qō autē ſſDau.ſic voluerit.patet qz dicit q̄ electio prouiſio ꝛ collatio in generali ſignificatione ꝛc.vt.s.dixi poſt ſſDaul. Et aduerte q̄ hec ſolutio differt a prima ex eo.q̄ illa vult qō vbicūq; ratio expreſſe vēdicet ſibi locū vendicet etiā diſpoſitio.ꝛ ita ſe reſtringit.vt hoc habeat locū cum ex vi rationis expreſſe agitur de extēſione fienda extremi ad extremum que in generali ſignificatione conueniunt ꝛ tendunt ad eundem effectū ꝛ finē.ꝛ huic dicto concor.vt dixit Joā.and.in nouella in.o.c.fi.e.ti.in.vi.ſuper glo.ij.ꝛ hoc dictum forte verius q̄ primū ꝓpter regulā cōmunem que colligitur ex.l.ꝑcipimus.C.de ap.ꝛ per tex.cū glo.i.c.conſtitutio. s.eo.in.vi.vbi videtur glo.Sua dicte prime ſolutioni. ✝Quarta ſolutio colligitur ex.c.ſi poſtq̄.in.fi.s.e.i.vi.ſ.qō ideo hic licita eſt extēſio.quia collocatio electio ꝛ puiſio cōmuniter reperiuntur a iure parificata.ideo ſtatutum in vno extēditur ad reliquum.vt dicitur.ſ.in glo.pe.facit qō no.C.de ſur.l.ſi quis ſervo.l.qō vero.ff.de lega. ✝Hanc tamē ſolutionem intelligo ſa e ne quando ſuperuenit cōſtitutio in materia in qua reperitur facta parificatio.alias ſecus.iuxta no.per glo.de eta.q̄ quia.c.i. in.vi.ꝛ ne cle.vel mona.c.i.e.li.ꝛ.s.e.licet canon.in.vi.ꝛ hec ſolutio.fic intellecta poteſt eſſe vera. Tertia vero iuncta prima ꝛ ſecunda poteſt ſuſtineri.ſed prima non placet per ea que dixi licet ꝑ ea ſiciat.l.i.cum glo.ff.de legi.tu.iuncta.l.iij.§.ſi parens. eo.ti.cum ibi no.ſed ibi apparet ſolutio.ſecūda etiā ſimpliciter ſumpta non placet per no.per Bartol.in.l.omnes populi.

b ſſDe electione. Que dicat electio habeꝑ do.Ab.i ru brica extra de poſtulat. pla.

c ✝Electio large.Adde Sed. in cōſi.xxx.incipien.factus tale eſt.ꝛ Feli.in c.in noſtra.in ex.col.in ſi.extra de reſcrip.

✝Propter naturam. Adde Bar.per illuz tex.in.l.ſi.ff.de accep.Jaſ.ple ve in.d.l.ſi. C. de idi.vid.tol. ꝛ Fely.in ꝑbemio decret.

✝In qua reperitur.Adde Jaſ.i.§.ex maleficijs.in.ir. char.circa ꝓn iſti.de ac.aler. in.l.gallus.§.ꝛ quid ſi tātū.ff. de lib.ꝛ poſth. Bar.in aut.ſz cuz teſtator.circa ſi.C.ad legē falci.Fely.in.c. cauſaz.el.i.col. ij.ō ind.ꝛ Alleran.in conſilio cxxxvij.colū.ij. in pn.in.j.vol.

in materia statutorū. circa materiā interpretationis. ff. de iusti. et
37 iure. ¶ Si ergo queritur numquid in penalibus. vel exorbitan-
tib⁹ licita sit extensio per idē titatem rationis. Concludo quia si
dispositio nō est mere penalis licita est extensio. maxime quādo
casus expressus fuit specificatius ratione maioris specificationis.
sic intelligo gl. s. ti. i. in cle. i. in verbo presidētes. ad fi. Si vero
dispositio sit mere penalis vel exorbitans. a tic regulariter nō
est licita extensio. ¶ Fallit primo si agitur de extensione fiēda ad
casum nō specificatum virtute regule iuris antiqui. l. si quis ser-
uo. C. de fur. a. l. quod vero. ff. de legi. ¶ Scō fallit si agat de
extensione fienda de vno correlatiuo ad aliud. qa similiter est
ppter naturā correlatiuoz. l. ij. a fi. C. de indi. vidu. tol. ¶ Ter-
tio fallit si agat de extensione fienda de vnius extremi ad aliud
extremum quando talia sunt cōmuniter in iure equiparata. q.
licita est extensio in materia in qua facta est equiparatio vt est
glo. i. c. fi. posteā. in glo. prealleg. s. eo. t. vj. secus si ageretur de
extensione fienda i alia materia. vt est ter. cum glo. in. c. i. ne cle.
vel mo. in. vj. a in. c. lz. s. e. in. vi. de eta. et qua. c. i. eo. li. ¶ Quar-
to fallit quādo agitur de extensiōe fienda i dispositione iuris
cōmunis ad casum q cōprehenditur sub verbo etiā ex ppria
significatione[a] late tamē sumenda. vt est ter. cum glo. s. tit. i. cle.
auditor. in verbo bificio. secus esset in dispositione hominis.
vt in. c. fi. de preben. iuncto. c. cū suis. eo. ti. ¶ Quinto fallit quādo
casus specificat⁹ in dispositione fuisset expressus gratia exēpli.
vt. l. j. ff. vti possidetis. a. C. eo. ti. l. i. cū ibi no. iuncta. l. penul. infec.
ti. in prin. per totū. ff. de pam. infec. ¶ Sexto fallit si lex plata
sit i casū fauorabili. a pio. l. illud cū glo. sua. C. de sacrosan. eccl.
¶ Septimo fallit qā agitur de extensiōe fienda per casus qui
sūt cōmune vsum loquendi. licet nō ex ppria significatione cō-
prehēditur sub expresso. l. librorū. q. nō tamē cassius. ff. de lega.
iij. ¶ Octauo fallit si alias resultaret absurdus vel absonus in-
tellectus fieret extensio ad casū illū. arg. l. scire oportet. s. illud.
ff. de exeu. tut. ¶ Nono fallit quādo agit de extensione fienda
extremi ad extremū quādo illa extrema conueniūt in genere. ali
significatiōe. a tenduntad eundē effectū. a ratio respicit finem
seu effectū. qi tūc licita est. vt hac gl. iuncto dicto ¶ Paul. a iuncto
dicto Jo. and. s. eo. c. fi. a dicit potius fieri extensio ex mēte
cōprehēsiua q̄ extensiua in pdictis casibus. vt dixi in cle. i. s.
ti. i. pdicta vera quando varia dispositionis sunt certa. Si vo
sint dubia. a fin diuersa punctuationē possunt cōprehendere
vel nō cōprehendere casus de quo querimus. vel als sunt du-
bia vel generalia. tūc licet simus in materia penali vel exorbi
tante licitum est verba generalia intelligere vt cōprehendant
omnē casum q cōprehendi potest ex identitate ratiōis etiam si
verba cōmuniter expressa stricte sumpta non aptant cuilibet
casui sub dispositione cōprehensibili. nūmodo ita lata significa-
tione possit adaptari. sic intelligo glos. in. c. i. de tēpo. ordi. i. vi.
i verbo clericū. ¶ Nec putō vera. licet Bart. aliter sentiat. l. i.
si cōstante. in princi. i. iv. q. prime partis. ff. so. matri. facit quod
ipse no. eo. ti. l. si vero. s. de viro. a in l. non dubiū. C. de legi. a. l.
oēs populi. in materia interpretationis. ff. de iusti. et iure vide
etiā per Cy. in. l. j. C. que sit lon. consue. a glos. in cle. literas. i. ij.
glo. a. iij. s. ti. i. a in cle. a si principalis. in verbo epi. s. tit. i. a in
cle. auditor. in. ij. et in. iij. glo. in ver. beneficio. Joan. and. in. c. fi.
38 de consue. ad fi. ¶ Simile cōclude quādo ratio est generaliter
dicta an licita sit extensio. aut queritur in penalibus aut in exor
bitantibus aut in correctoriis aut in aliis. Quarto casu clarū.
q̄ dō. Primo casu aut agitur de pena nullitatis actus. aut de
alia. a si de alia aut est mera pena ex vtraq; parte. a nō est mera
pena. Circa hoc vide Jo. and. in. c. ofspedia. de rescrip. i. vi. et
de elec. c. fin. eo. lib. et Paul. in prohemio huius operis. in ver.
decetero. a glos. a docto. in cle. i. de rescrip. a etiam hac cle. fin
Paul. et Lap. ¶ Glo. inane. querit quid si electio facta contra
formam cle. confirmetur per superiorē an teneabit. Respondet
q nō. per hanc literā que dicit manenin talem electio. nem. et
ipso iure irritam. a per cōsequens non potest cōfirmari alleg.
glo. no. in simili. per glo. in decre. quam fit. eo. tit. i. vj. Joan. de
lig. post Paul. late. hoc psequitur. Concludo ex dictis omniū
q̄ō si facta est cōfirmatio et certa scientia a papa tenet ar. decr.
ppositū. de cōcess. prebē. tunc est potius de nouo patio q̄ cōfir-
matio sic intellige gl. in fine. dicit de certa scientia pape. in. c.
fi. a Paul. hic. a hoc verū sine peccet electio i iure positiuo
vt hic siue in iure naturali. hoc est. i. sensu. licet nō possit face
re q̄ consensus q nō intercenit interuenerit. q̄ ad essentiam
facti potest tamē hoc facere quo ad iuris effectū. qi potest ta-
le ius introducere quale foret introductū si electio valida pce-
disset. nam de nihilo potest fieri aliquid. de hoc de spō. is qui.
C. de rel. vero. act. l. vna. Si vero est facta nō ex certa scientia nō
tenet. c. inter dilectos. de fide instru. Si vero sit facta per infe
riorem a papa. a tunc si electio peccabat in iure naturali nō te-
net confirmatio. per no. i. c. q̄ō sicut. per Innoc. a Cōpo. et ibi
etiam per Joan. de lig. Si ergo peccabat i defectu iuris posi
tiui tunc glo. i. c. q̄ sit prealle. et hic. i. c. i. de postula. prela. te
net. q. non vj. Archi. contra. s. eo. si cui. i. vj. a hoc puto verum.
quia sententia iniustis bificialibus trāsit in rem iudicatam ad
prēiudicium partis. s. eo. cū dilecti. ad fi. vnde non potest am
plius de defectu iuris positiui obici. forte tamē inder ex officio
vel ad partis denūtiationē posset inquirere an canonice fuis-
set electus. arg. not. de rescrip. cōstitutus. a eo. tit. ad audien
tiam. &c. ¶ Glo. religiosus. querit an procedat etiā in nouitio.
Respōdet q sic. alleg. s. e. nullus. cū ibi not. in vlti. glo. libr. vj.
quāmo procedit etiā in mandicantibus. quia litera generaliter loquitur. q̄ō tamen dicit glo. intelligēdum saluo casu cle.
vt professores. de reg. a. c. quoniam. s. eo. in. vi. qi eo casu quo
eligunt seruata forma huius clemen. non debet esse electio in
39 discordia. vt ibi dicit. &c. ¶ An religiosus possit esse rector. scho-
larū. dic q si statutum vel consuetudo id disponit seruat⁹ si ni
hil disponit. ¶ Si est mendicans. a i discordia nō potest. dic
aut est diuersitas pro maiori parte laicorum. a pro maiori pa
te clericorum. secularium. aut pro maiori parte religiosorū ali
quorū. q̄ siue religionis. a hoc vltimo casu tantum potest esse.
ar. no. per Bar. in. l. a. ff. de colleg. illici. et huius cle. a quia hoc
casu non est cura animarum. sed temporalium. fa. quod no. in cle.
40 q contingit i ver. secularibus. de re. do. &c. ¶ Glo. secula-
ris. querit an religiosus possit eligi i prelatum ecclesie secula
ris. Respondet glos. prima. q̄ quōdam. q non mouentur
isti. q. ex quo ter. permittit q elegi possit in episcopum. eccle
sie secularis. ergo a contrario datur intelligi q̄ō ad prelaturā
inferiorē ecclesie seculares eligi nō possit. ar. decre. nonne. de
presump. cum. s. glos. tenet contrarium. Mouetur primo quia
hic solum prohibet eligi in prelatū ecclesie regularis diuerse
religionis professionis vel. habitus. patet ex principio. ibi. in
eisdē monasterijs societur. ergo in prelatum ecclesie secularis
41 potest eligi. et sic ille text. a contrario hoc probat. ¶ Secun
do quia de iure antiquo hoc erat permissum. vt probatur. lv.
distin. priscis. lvij. distin. c. i. xvi. q̄ō. doctos. cuz multis capitu
lis ibidem. a de statu mona. q̄ō de timorem. cum ergo hoc nō
reperiatur correctum stabimus illi antiquo iuri. s. eod. cum
expediat in. vi. nō ob. quod hic dicitur de seculari ecclesia ad
quam religiosus potest in episcopum eligi. a sic a contrario vi
detur q secus sit in alia prelatura ecclesie secularis. qz dicit glos.
bic incidenter. hoc est dictū in singulari. quia principaliter in
b tendebatur prestari de regulari. vt sequit in litera. b ideo non
debet sumi argumentum a cōtrario illius incidētis dicti. qz
verba inciderer prolata non disponūt. de pri. si papa. in. vi. fa
cit quod no. C. de episco. a cle. i. l. conuenticulā. vel fin. ¶ Paul.
ne quis crederet prohibitum. per. c. nullus. s. eo. in. vi. q̄ō pro
parte. hic corrigitur credens ipsum i toto corrigi fm eum vel
dic tertio q nō debet sumi argumentum a cōtrario ad correc
tionē iurū. s. e. publicatio. cum ibi notatis. pterea secundum
do. Anto. potestatiue non dispositiue ista verba sunt plata. vt
est dictum ideo dispositionem nō ampliāt. ar. no. in cle. i. j. de
preben. a hoc dicit glo. sibi placere i ecclesijs secularibus non
collegiatis. quia ad illas potest religiosus eligi i prelatus. a de
hoc est minus dubium. Sed dubium maius. est nunquid idem
fit in ecclesijs secularibus colegiatis videtur q̄ō fic. fm gl. alle.
nota. per Ber. de statu mona. c. i. in fi. glo. a. c. q dei timorem.
a quod no. Jo. lxxvij. dist. c. ij. lxiij. dist. quoniam. xvj. q. vij.
42 i noua. ¶ In contrarium allega. not. per Hostien. in decre.
q dei timorem. vbi ipse tenet q monachus nō possit habere
prepositura. vel decanatum ecclesie secularis. nisi hoc fiat pro
pter necessitatem cure animarum. ¶ Pro hoc alleg. glo. ij. qz dis
paritas habetur impedit transitum prelationis. ergo illum
multo fortius impedit diuersitas habitus a religionis q. adest
hoc casu quia diuersus est habitus diuersa religio ab habitu et
religione clerici secularis. a potissime videt hic probibitus in
collegio clericorū simul viuentiū. qz in illis potissime viget ra
tio cle. posita in prin. qz quīq; funguntur priuilegijs religioso
rum. de vi. a bo. cle. c. qui. a no. xvi. q. i. in decima. vnde in eis vi
detur idem q̄ō in religiosis diuersa religionis. vel habitus &c.
43 ¶ Glo. finaliter dicit q hoc egeret decisione papali. tamen
inclinat q̄ō idē fit in ecclesijs secularibus. collegiatis. q̄ō in nō
collegiatis mouetur qz dictū est. cle. ista videtur. solū prohibere
transitū prelationis q fit in monasterijs. vt patet in prin. ibi in
eisdem monasterijs. nisi forte dicat glo. dicas. verbū monaste-
rijs exponi pro ecclesijs. sicut in simili. xvi. q. vij. nemini. Is cer
te hec esset impropria expositio. ar. c. ij. de cōsue. a de sup. ne
gli. prela. grandi. in. vi. Non obst. predicte decisioni quod dic
tum est. q quia si habitus disparitas tantum. &c. quia potest di
ci fm gl. q̄ō hic nō est habitus disparitas qz clerici seculares non habent

non habent certū habitū: quod probat qz in iure nō est ex
pressus de colore vel forma: is per talia vel alterū eoz opor
tet habitū discerni a distingui. vt. j. de regula. eos q ergo. &c.
Unde licet certa forma a certi colores sint in eis prohibiti. de
vi. a bo. cleri. qui. s. eo. clerici. nō per hoc sequitur q certus
sit habitus presbyteralis ipsi clerico seculari. Fatet tamē gl. q la
te loquendo pōt dici certus habitus clericorū secularium. q
sit honestus a eis cōueniēs. nec eis prohibit⁹. sicut in simili
dicimus habitū laicalē illū qui cōuenit laicis. fa. de sen. exc.
si iudex. i. vi. a per hoc patet. q habit⁹ religiosoz est etiā cō
ueniens clerico seculari. a sic nō dicunt esse disparis habit⁹.
44 ¶ Ex eis remanet glo. i. exclusione q i ecclesijs secularib⁹
nō collegiatis a etiā i collegiatis. licet in hoc scō sit magis
a dubius a pfici potest religiosus. licet dicat egere declaratiōe.
cum gl. concor. Paul. q tamē dicit q forte Host. in. c. de iti
more. nō tollerit de dignitate principali q semper est curata rest
pectu collegij. a sic semp subesset causa dispensatiōis. s. de in
feriore in quo posset ratio dispensationis cessare quasi p hoc
velit prefodere ad dictū Hostie. Lap. ō hic dicit. q illa cura
collegij non est illa cura de qua intra loquunt videtur enī in
telligi de cura parochianorū. alle. s. eo. statutū. in. vi. alleg.
etiā quia in ista a non in prima exercetur officiū predicādi a
ad talē prelaturā bene posset religiosus elegi sicut ad curatā
ecclesiā non collegiatā potest eligi pro et contra. fa. q̄ō scri
psit Lap de prebē. cū in illis. in. vj. vbi dicit videndum pro
hoc. q. si cura collegij sufficisset debuisset idistincte pmitti
religiosos transire ad prelaturā alterius collegij religiosi nisi
dicas q ibi est maior diuersitas q̄ habit⁹ secularis posset ei
45 ci nō diuersus ab habitu regulari. ¶ Itē vita religiosi po
test dici nō quenire etiā seculari. licet nō ecōtra. et p opi.
b Lap. facit q hec ratio cle. b licet quo ad verba non videatur
locū habere in secularib⁹ ecclesijs tamen eius mēs locū ba
bet. Ideo ipropriari debet verbū monasterijs. ex quo obso
fitio est lata. Ste. hoc nō attingit i glo. sed dicit q monach⁹
nō potest effici prelat⁹ canonicorū regularium. et per hoc di
cit appprobatā opinio. Hosti. a rep. probat opi. Hugo. a sequa
cium de qua. lviij. distinctio. c. ij. a. lxxiij. distin. quorundam.
Ber. tenet cū. glos. Mathe. tenet. q tra glo. in ecclesia secula
ri collegiata. de quo remittitur ad decre. pterea. de pbē. a de
vi. a bo. cleri. deus qui. sense. etiā fm do. Anto. videt velle
q tra gl. scilicet q possit eligi solū i episcopū ecclesie secula-
ris nō ad aliā prelaturam ecclesie seculars dicens q i episcopo est speciale qz i eius vacatiōe est maius periculū. pro
pter multa que ei incūbūt plusq̄ alijs. s. eo. transmissa. et de
excess. prela. attendentib⁹. ideo vt tāto periculo succurrat ex
pedit cito fieri episcopos. hinc est q etiā a iure i multis fūt
priuilegiati. de sent. excō. qz periculosū. in. vi. de offi. dele.
c. ij. eo. li. Idē Archid. recitādo de prebē. cū singula. in. vi.
velle videtur quod cōmuniter teneat opi. glo. a credo q il-
46 la seruaretur in practica. ¶ Tamē pro clariori enidētia
dominus noster hic exponitur materiam querēdo quid iu-
ris ante cle. ¶ Secūdo quid post. a ponit opi. de quibus in
c. q dei timorē. In quibus finaliter cōcludit cuz gl. q̄ō epi-
scopalē dignitatē ecclesie secularis ecclesie pōt eligi monach⁹. Itē
ad prelaturā ecclesie secularis collegiate qa illa nō pōt esse
f fine cura collegij. f Ad ecclesiā parochialem curatā nō colle
giatā pōt similiter eligi de iure cōmuni dispensatiue tamen
cōtra regulas alias iuris. ppter dissolutionē voti obedientie
a votū paupertatis. a extra claustrū vocationē. que omnia mo
nachō repugnant. facit decre. nihil ad fi. s. eo. vbi de isto iu
re dispensatiuo absq; hominis facto. de iustitia tamē pmo
tionis esse dicit. q fiat ex cā necessaria. vt qñ nō sunt idonei se
culares. i. xvi. c. i. Itē q monachi qui promouētur sint bone.
fame in vita a boni predicatores. de sta. mon. c. q̄. q. porro. s. e.
cū in cunctis. a pōt talis esse solus. licet tutius sit q cū socio
sit si haberi potest vt in. c. q dextimorem. de quo per Host.
47 in summa de stat. mon. s. vtrum. ¶ Ad canonia aūt vel alia
dignitatē nō principalē in ecclesia collegiata pmouet non
pōt. licet gl. arguendo teneat cōtra. de vi. a bo. cle. deus qui.
de prebē. pterea fm Hugo. Host. a Archi. cōtra. lviij. dist. c.
ij. a de regula. s. eo. Ad ecclesiā vero simplicē vel aliud be
d neficiū nō curatū seculare planū est fm oēs q eligi nō pōt.
Be rectoria hospitalis. dic vt colligitur ex. cle. qz cōtingit
de teli. do. in verbo seculares. a vide Archi. xvij. q. quidā
qi nō pōt ibi perfici cū deficiat ibi cura ex potestate clamū.
48 ¶ Querit gl. an ecōuerso secularis possit eligi i epm eccle 1
regularis. dicit q sic. qz sic est ecōuerso. a qz eps recipit mo
nachos ad pfessionē de regula pro rectū. qz qz monachus tā 2
49 q fuit fidfit epo. xvi. q. j. qui vere. ¶ Quero an monachus 3
assumptus ad ecclesiā secularē teneatur seruare regulā. dic

vt per Jo. xvij. q. j. c. j. a xvi. q. j. c. de monachis. a p Host. a
Host. in summa. de sta. mo. Dic q ab omnieo ad qō teneret ex
regula si id est incōpatibile videt esse absolutus ab alijs cō-
patibilib⁹. nā per hoc patet q nō est absolutus a voto castī
tatis: nec a voto paupertatis respectu suūpsi⁹ respectuti. cui
ērit. a tātis administrādi. sic. quo ad votū obedientie secus
si eccliā ad quā trāsit abbatia nō est subiecta: quo ad eum car
nāli nō est absolutus nisi ratione scādali aliud dicak. arg. de
sta. mo. recolētes. s. i. a delatione habitus. nō est excusatus
pōt tū rōne scādali se in exteriori apparatu cōformare cum
illis cū gb⁹ hz viuere. de vi. a bo. cle. deus q. a modo aūt bñ
ficiādi bñ est absolutus. vt. no. in. c. de monachis. xvi. q. i. per
Jo. facit qō no. j. ō cele. mil. in cle. i. Idē videt a ieiunijs. vi
gilijs. vt no. in. d. c. ij. Itē q. ppter curā oportet spe extra-
50 ordinarie comedere a surgere. † Sz an eps religiosus remo
tus ab epatu possit remanere monach⁹ pīni monasterij. dicit
q nō. de quo p Fede. in ope suo. c. v. a p Jo. rcij. di. si q sunt.
51 † Quid si monach⁹ electus ad parochialē ecclesiā eo ipso eri
stēte eligat ad aliā. an requirak alicui⁹ cōsensus vt cōsentire
possit. Dic q nō. q. exister ibi solus est subiectus ep̄o cui nō
oīno subest obedientia monachali. ideo cōsentire poterit. lz
trāsire nō possit sine eius licētia. sicut nec alius cleric⁹ secu
laris. hoc verū nisi antecessisset eccle. q. tunc esset in ptāte
epi. vt dicit ipe si vis tenere in distincte q requirak licētia a
potes dicere q absolut⁹ est ab obedientia monachali respe
ctu eccle cui pest. nō respectualiter. vñ adhuc bō monach⁹.
xvj. q. i. p Hyeteros. cū ibi no. a sic intelligank. xvi. q. j. ne pro
cuiuslibet. a. c. de monachis. a. xvij. q. i. c. j. vñ requiret li-
centia abbatis vel saltē epi q est loco abbatis. vt. d. c. de mo-
nac. An aūt talis elegi pōt ad prelaturā olim sui monasterij
tenet q̄ sic. qz pur manet pfessus circa tria subsūtialia re-
gule. vt patet ex p dictis. ¶ Quero an cōsuetudo q ante hāc
cle. habebat oppositū ei⁹ q̄ō hic disponit fit sublata. ¶ Paul.
tenet q nō. p hoc iste tex ibi decetero. Fatet tū q post hāc b
cle. nō possit induci velint irrationalis: qz lz fuerit irrationa
bilis. tūc fic. qz cessat. p hibitio huius cle. a eius ratio. ¶ Que
rit vltio Ma. q̄d si monachus vadit ad stup bā vel aliū locū
similem q habitū dimittit. incidit ne in penam c. ij. ne cle.
vel mo. in. vi. videt q sic. qz semper etiā in lectulo dz retine
re habitū. xxij. dist. sanctimonialē. i vestibus q̄ō semp vsura
est. a. xx. q. i. c. fi. ibi. a pfessionis veste seu in lectulo. &c. tz alia
riū. cūmodo temerarie nō deponat. nā. in. c. j. solū temeri
tas ponderatur. ideo cessante illa cessabit pena. facit cle. i. j.
de vi. a bone. cle. ibi preterea. et causa rationabili.
¶ Opinion. nm diuersitas generat dubitationem iudicio-
rum et veritatis obfuscationem.
2 Opinio quid sit a quotuplex differat a fide.
3 Opinio que sit seruanda quando sunt diuersarum personā-
rum a an opinio excusat ab expensis. a nu. 4.

a ¶ Laetamen sumēda. adde gloss. in aut. vt bi qui obli. in prin. in ver. ad curationem. et de hac materia qui in corre ctorijs fiat. ex tēsio habetur plene p Jas. post alios in aut. quas actiones. C. de sacrosan. eccl. a viij. fallētiam. Imol. hic po nit etiam Alexā. cōsi. ccxvi. colū. pe. circa fi. vol. ij.

b ¶ Idem nō debet sumi argu. Adde gl. in. l. i. C. quādo nō pe. par. in glos. i. in. iij. lectu. et ibi docto.

a ¶ Prefici po test religiosus Adde do. abba. in. c. nō est in fi. col. de eto. vide etiam ea q bñ ut per do. abb. iij. c. monachis. de preben.

b ¶ Licet quo ad verba. Ad de benefacere q̄ō no. Bar. p illum tex. in. l. scire opz. s. aliud in. j. no. ff. de excu. tu. Alex. gl. ccvj. col. iij. post me in. ij. vol. i. a in consil. ccccch. col. iij. in fi. in. iiij. a olij.

c ¶ Ad ecclesiā Adde. d. Ab. in. c. q̄ō dei. in. ij. col. extra de preben.

d ¶ De rectoria. Adde Fe de. de fe. i. fi. cc. a. d. abb. in. c. de zenodochijs. in fi. col. extra de reli. domi.

e ¶ Quod licet cōstitutio ad de gl. fin. c. cognoscentes ibi. d. abba. a doc. extra de const.

5 Obstaculum dicitur propie perpetuū vel nullitatem actus inducens dilectio regulariter dicitur temporalis
6 Lex superioris non tollitur per legem inferioris.
7 Modificare:corrigere:mutare:detrahere dispēsare:differē
8 Idem iuris est de toto quo ad totū:quod de parte quo ad partem.
9 Quedam sunt in papa per modum potestatis:vt creare cardinales:quedam per modum iurisdictionis.
10 Constitutionē editam a papa corrigere vel mutare non pōt inferior a papa:etiam cetus cardinalium sede vacante.
11 Sede papali vacāte cet⁹ cardinaliū nō succedit in potestate aut iurisditione pape nisi quatenus apparet expressum.
12 Dispensare contra concilium non potest inferior a papa.
13 Potestas data cardinalibus in surrogando et creando camerarium non producit effectum nisi temporalem ad tempus vocationis.
14 Surrogari dicitur aliquando loco alterius id quod vltra numerum ponitur.
15 Districtus quid sit:z quid comprehendat: et in quo differat a territorio:z quis possit habere districtum:et inquantum se extendat.
16 Districtus appellatione nihil comprehenditur vltra limites diocesis.
17 Locus:Res alibi destinata non videtur esse vbi naturaliter est:sed in loco vbi destinata.
18 Clerici in quibus casibus subiciantur laicis.
19 Citatio predecessoris arctat citatum ad comparandum coram successore.
20 Papa an possit facere constitutionem p quam licitum sit sibi eligere successorem.
21 Episcopus nō potest statuere cōtra ius q canonici teneant aliquem extrinsecus ad electionem vocare vel aliud in electione seruare.
22 Restituere fame an possit cetus cardinalium.
23 Cardinales vtrū in ecclesijs suis habeant loco episcoporū.
24 Cardinalium cetus an possit cogere vnum cardinalem inuitum suscipere delegationem.
25 Diocesis appellatione an cōprehendatur ciuitas.
26 Eps si in certo loco diocesis moritur ibi vult sepelirī an ecclesia cathedralis poterit petere canonicam suam.
27 Simonie exceptio non potest opponi ⁊tra cardinales nec heresis.
28 Heresis exceptio non potest opponi electo in papam: licet de illa possit accusari.
29 Cardinalium congregatio aliquando appellatur gremium: aliquando collegium.
30 Cardinales an habeant ius collegij an vero censeantur vt singuli.
31 Modificatio sapit diminutionem. ⁊ nu.32.
33 Camerarij officium.
34 Penitentiarij officium non expirat morte pape.
35 Camerarius ⁊ auditor camere habet potestatem delegatam ⁊ per cōsequens eorum officium expirare debet morte pape.
36 Determinatio posita in fine determinans duo determinabilia refertur ad proximum tantum.
37 In concordia fieri dicitur id quod fit ab omnibus nemine contradicente.
38 Penitentiarium numerum augere an possit concorditer cetus cardinalium.
39 Periculum anime est maius cunctis periculis.
40 Loca exempta licet non sint in diocesi sunt tamē de diocesi.
41 Territorium ⁊ districtus dicitur omne id qō per ciuitatē terretur ⁊ distringitur.
42 Comitatus appellatione quid comprehendatur.
43 Districtus comprehendit omnem locum qui per ciuitatē distringitur siue sit comitatus siue non.
44 Mulier vidua denominatur a dignitate prioris mariti do nec nubat a ter.
45 Eligendi ius residet in vno.
46 Electio pape ad concilium generale spectaret si forte fortuna omnes cardinales essent mortui.
47 Cardinales exeūtes de cōclaui debēt appelli illud intrare.
48 Et si nulli remanēt in cōclaui sed omnes exeūt territoriū vbi est conclaue quid erit agendū ibi numero 48.
49 Et si omnes exierunt conclaue sed remanent in territorio vbi fieri debet electio:si a aliqui reintrāt citius conclaue q̄ alij an statim reintrantes poterunt eligere.
50 Et quid si nō reintrantes habent iustam causam vt q̄ timent mortem vel fragem.
51 Locus electionis si non est tutus quid agendum.
52 Cardinales qui propter iustā causam noluerunt intrare cōclaue: si illa causa cessante nullus vult intrare conclaue:ea sunt priuati.
53 Iudex cōā quo quis tenebat cōparere si est mortuus non arctat ad cōparendū: immo si nō venit debet remitti pena.
54 Statuimus verbum quid importet.
55 Orationis materia ⁊ cur oretur remissive.
56 Citatus ad curiam an teneatur ire vel mittere mortuo papa et an requiratur nona citatio.

Clementi electiōi.

Diuiditur in sex partes.vt patet ex glo.i.q: primo ponit de potestate cardinaliū:secūda.Scdo de officio camerarij vel penitētiarij. Tertio determinat quid cōprehēdatur appellatione cessus ⁊ quid si papa moriē extra curiaz.Quarto determinat qd si cōtingat oēs cardinales exire cōclaue.Quinto de exceptione cēsure nō opponende cōtra cardinales eligentes romanū pontificem.Sexto arctat venire debētes existentes extra curiā vt veniant etiā licet intellexerint sedē vacare.Scda ibi.eo tamē. tertia ibi same.quarta ibi porro.quinta ibi ceterū.sexta ibi verū.legam vsq; ad.ℸ.sane.

1 ¶ Not.primo. Adde do. abbas.i.c.at si clerici.colū. viij. circa medium. de iudi. Alex. in ℸ.cxxi.i.iij. col.in.ū.volu. ⁊ aler.i.consi. cxlij.col.fin.in fin.in.v.volu. Quid est opinio.In q̄ differāt opi.assentētia declarat gl.i. ⁊.ij.in.ℸ. Tūsa illi.de iu. na.gen.⁊ ciui. Ibi nulla est dubitatio.ad de bonū ter.i l.fi.in pncl.C. de colla.quod hūs.Adde bal dūin aut gsa liter.C.de epi. et cleri.cardi.i cle.ū.de mag. d.Jas.in.l.pro perandū.ℸ.fin autē alterutra in.iij. col. ver. prima est.C.de iudi.

a 2 boc q̄ habiliter dubitat in talib⁹.⁊ ponit hic Guil.qd est opinio ⁊ in quo differt a fide dicēs q̄ scientia hz cognitionem certā.opinio dubitationē fides medij tenet q; nō habet dubitationē nec cognitionē certam. de sum. trim. super rubrica.vñ dicit q̄ opinio est dubia particularis arbitratio que a doctore alicuius scientie autoritatē assumit hec nō est preponēda veritati:ideo dicit ler q̄ vbi casus legis est.ibi nulla est dubitatio.C. de fur.ancil'e.devoto ex multa. vbi aūt est dubiū fauendū est opi.docto.de rescri.c.j.est concordari possunt cōcordande sunt.de restitu.spo.literas.⁊.fi. de am.infe.l.fi.finita.ℸ.illud. Alia dicit Joā. de lig circa fidem ⁊ opinionē volens hanc differentiā inter illa que sunt physica.ideo omitto.Sed aduertendū q̄ dicit ipse, q̄ oppinio docto.etiam probabilius nō est in scriptis redigenda.nisi ad instructionē.de posula.prela.c.j.cū ibi not.⁊ per hoc dicit q̄ habens pro se opi.docto.in aliquo casu si succumbat excusatur ab expēsis.q: iustā foret causam litigandi, de quo de ap.vt dilectus.⁊.c.cū speciali.per Inn.⁊.ff.de lega. ij.qui solidū.ℸ.etiā.vnde dicit domi.ℸ.de.parcendum iudici qui vnā eligit opi.alleg.ff.de re iudi.cū pdolatis.⁊ de cōstitu.ne imitaris.Ratio predictorū est q: a iure doctor habet potestatem interpretandi.l.j.C.de legi.⁊ ibi no.⁊ in.c. i.de postu.a prela.ideo eius interpretatio reddit rēdibilē. cū sit probabilis.vt dictis iuribus.fa.q.ℸ.ℸ.ex his.cus ibi not.

b Hec dicit vera si nō opi.esset cōmuniter reprobata:quia tunc factus esset iudex qui sequeretur eam nec excusaret in iudicatu in.ℸti.de obliga.que ex quasi delic.nas.in prin.vbi gl.a. qō no.de cōsti.c.i.in noua.vnde dicebat dom. Ant.postzenze.q: opinio.subtilior preferēda est de feriis.capellanus. de quo de iudi.dilecti. hinc est qō licitū est discipulo quēq; magistrū reprehendere.ff.de cōdi.ob causam.l.dedi.oz tamen si pōt potius excusare exemplo Sabini qui sententiaz magistri sui Cassij bñ excusauit.ff.de arb.l.quale.cc.

3 ¶ Circa p̄dicta sunt videnda duo.Primo que opinio debet seruari.Secundo an opinio excusat ab expensis. ¶ Circa primū dic q̄ si cōsuetudo approbata vel lex aliqua ciuilis vel canonica illi standū est.vtin.l. meminisse.ff.de legi.sin.c.licet cū ibi no.de fo:o cōp a.alias si possint reduci ad cōcordiā reduci debēt de restitu.spol.literas.Si nō possint illa que sūt cōmunis seruāda est.salvo nisi per rationē cui respondere nō possit appareat oppositū vt not in.c.i.de cōstitu.per Joan. Si vero nō appareat que sit communis:illa que vna ratione vel pluribus ⁊ pluribus rationibus iunatur seruanda est.argu.l.fi. C.de dic.diui.adri.tol.alias que est benignior.⁊ benignior dicitur que fauet iuramento:matrimonio:libertati:testamēto ⁊ religioni.vt in.c.i.cū ibi no.de cog.na.spi.c.c. fin.de re iudi.vel illa que famet reo vt ibi. ¶ Circa secundū dic q̄ si opinio sit cōsuetudine approbata vel lege excusat alias nō excusat:sed si neutrū predictorū appareat appareat que sit cōmunis est dubiū. do. Matthe. tenet q: illa nō excusat sensu cōtra sentit. Joan. ⁊ ipse in.c. vt debitus. de app. Specu. in loco ibi posito q̄ videtur vendere si sit opi. moder. doc. ⁊ practici. qz ipsum est verissimū eo q: sine magna rōne fierit nouū. qō potest aucti p allegationes. vnde pōt ps pbabiliter. Subitare an pos-

terit

tit sustinere. Nam si apparebit illa ratione fulcita cui bene responderi nō posset preferenda esset cōi opinioni.⁊ quod dixi cōmunem opi. preferendam intelligē mo dernorū ⁊ auctoricorū. de sum. trī. c.j. ad fi.⁊ ibi per Lampo.⁊ Joan. ¶ Mo. ecundo de isto verbo obstaculū q: propie dicitur perpetuū vel nullitatem actus inducēs dilatio regulariter tēporalis dicitur. ¶ Not. tertio q̄ ler inferioris nō tollit legē superioris. de quo de na.⁊ obe.q̄ super his.qō maxime pcedit. vt hic notanter dicit gl.qū inferior habet tātam ptātem a superiore.vt in cetu cardinaliuz vacante sede.quia potestas talis causatur a papa per quod videt q̄ capitulū vacante sede non posset reuocare constitutionē episcopi quasi ab eo habeat potestatem scōm do. Ant. fz certe fede. de se. disputauit cōtrarium. vt refert Jo. an. de maio.⁊ obe.c.i.in.vj. nec est verus qō ab episcopo causet potestatem capitulū sede vacāte. sed ⁊ papa vel a iure cōi. vt patet ex.c.cū olim.⁊.c. his.p de ma.⁊ obe. et eo.tit.i.in.vi. ¶ Mo. quarto q̄ aliud est modificare aliud corrigere aliud mutare aliud detrahere aliud dispēsare. Correxi dicitur quando corrigitur statutū nec aliud de nouo loco illius fit. Mutatur quado sublato illo aliud loco eius statuit. Detrahitur quando in parte tollitur. Modificatur qñ tēperatur ⁊ restringitur seu limitatur. Dispensatur quādo stante statuto ⁊ nullo alterato in aliquo statu particulari suspēditur. quod no. pro statutarijs habentibus potestatem circa statuta.

8 vide gl.⁊ ter. de offi. dele. super questionum. in prin. ¶ Mo. illud vulgatum qō idem iuris est de toto quo ad totus. quod

9 est de parte quo ad partē. cōcor. sunt in glo. ¶ Mo. q̄ quedaz sunt in papa per modū potestatis. vt creare cardinales. que

10 dam per modū iurisdictionis. ¶ Mo. ex rōne litere. in principi. que generalis est q̄ inferior a papa etiā cet⁹ cardinaliū sede vacāte non pōt mutare vel corrigere constitutionē editam a papa.⁊ per hoc dicimus q̄ inferior nō rescribit contra legem cōmunē. vnde nō posset cōcedere rescriptū in causis

a plenarijs.a vt procederet summarie.⁊ de plano sine strepitu.⁊ figura iudicij etiā si sit legatus de latere. vt no. gl. de heret. c. fi. in. vj. Idem in alijs qui habēt ptātem ab imperio. l. formā. C. de offi. pfe. pret. oriētis. idē putat. do. Ant. in antianis vel prioribus. qr hoc esset absorbere ius alterius q̄ tollere solius principis est. ad hoc de offi. deleg. super questionū. c. idē putat in cōsilio populi. nisi esset populus liber.⁊ haberet regalia. qz talia sunt principi reseruata. vel dicit q̄ forte posset quo ad pre iudiciū eorū. ar. l. locs populi. ff. de iust.⁊ iu. hoc credo statuendo per. d. l. facit. l. vēditor. ℸ. si ℸ stat. ff. cōmunia predio. sed re scribēdo videt secus. facit qō habetur in. l. iij. ℸ. plane. ff. qō vi aut clā. An autem inferior possit tollere facultatem appellādi. vide in. d. c. super questionum.⁊ de iureiur. veniētes.⁊ per Bar. ff. a quibus appellare non licet. l.j.⁊.ff. de aqua. plu. arc. l.

11 fin. et in. l. ōnes populi. ¶ Not. q̄ vacante sede papali cetus cardinalium non succedit i potestate aut iurisdictiōe pape. ni si quatenus apparet expressum ⁊ sic est approbata opiō. glo. de

12 scbil. c.j.i.vi. ¶ Mo. q̄ inferior a papa nō dispēsat cōtra concilium. ad hoc cōmuniter allegatur. vide glo. ℸ.e. cum dilecti. et quod not. de ℸ. pref. c. pe. ⁊ de prebē. c. exposuisti. per Jo. an.

13 post Hostien. ec. ¶ In ver. eo tamen. b Not. q̄ limitata caub salimitatum parit effectum. quia potestas data cardinalib⁹ i surrogando ⁊ creando camerariū ⁊ penitentiarium non pducit effectum. nisi tēporalē ad tēpus vacationis. cōcor. l. ita au

14 tem. in prin. ff. de admini. tu. ¶ Mo. q̄ aliquando oz surroga

5 ri loco alterius id quod vltra numerū ponitur. ec. ¶ In verficu. sane. Mo. differentiā iter districtum ⁊ territoriū et quelibet ciuitas habet districtū ⁊ territoriū. ℸ fin do. Anto. cōtra etiam posset hic colligi per dictionem seu. que no. idētitatē in

16 substantia. de postu. pla. bone. j. in gl. ¶ Not. Appellatione c districtus non cōprehēdi vltra limites diocesis ℸm do. An. hic tamē facit cōtra. q̄ videtur hic speciale dū dicit hoc casu.

17 ¶ Mo. tertio q̄ res alibi destinata nō videtur esse vbi naturaliter est. sed in loco vbi est destinata. Ex quo no. q̄ i dispositivis quantū ad dispositionem ad rē vel quo ad us q̄ surgit ex re res videt esse potius vbi est locus destinatus q̄ vbi est locus naturalis rei. ad hoc. ff. de here. instī. l. ex facto. ℸ. verū ec.

18 ¶ Ex ver. porro no. vnum casum in quo clerici subiciūtur laicis aliquo modo habes. xvij. q. v. principes. ℸm ℸaul. ec. ¶ Ex verſ. verum not. duo remedia ad prouidendum cuicunq; negotio scilicet deuadiutorium cum spe deo ⁊ solicitudo opatio

19 nis. in fi. ¶ Mo. secūdo q̄ citatio predecessoris arctat citatū ad comparendum coram successore.⁊ sic instantia icboata cū predecessore transit successorez in iurisdictione adeo q̄ trāsit etiam effectus citationis itantum q̄ nō est necessaria noua ci

20 tatio. ¶ Circa prin. clemē. quero an papa possit facere cōstitutionem per quam sibi fit licitum eligere successorem. Joā. q̄

non. lxxix. di. si trāsitus. quā quis possit cum cardinalibus de a liberare. no. viij. q. i. c. j. ℸ. ex his.⁊ super electione faciēda constituone facere vt hic probatur.⁊.xvij. dis. in nomine domini. lvij. di. adriamus. dum tamē de cōsensu cardinalū quorū est eligere. vt ibi no. Archi. ℸm ℸan. vide. c. moyses. vij. q. i. ℸm do. An. q̄ dictum est ex cōsensu cardinalium credo verus ex bone statione nō necessitate per. c. significasti. ℸ. eo. ⁊ de cle. nō

21 resi. ex gestis. cū ibi not. ¶ Secūdo quero an eps possit statuere q̄ canonici teneātur aliquem extrinsecus ad electionē vocare vel aliud in electione seruare. dic q̄ nō. qz nō pōt statuere cōtra cōcilij generale. vel cōtra ius saltem in preiudicium alterius nisi illi de quorū preiudicio agit cōsentiāt. vel presentes sint ⁊ taceant. vt not. Host. de loca. c. ij. qō vltimum de taciturnitate nō est verū. per no. in regula is qui tacet. et

22 l. filiussa. ℸ. inuitus. ff. nō pcu. ec. ¶ Tertio quero an cet⁹ cardinaliū possit restituere fame. videt q̄ nō. vt hic. In cōtrarium quia senatus potest. l.j. ℸ. de qua. ff. de postu. ergo ⁊ cetus cardinalium qui illi eq̄paratur. vt no. Inn. in. c. cū te. de re iud. ⁊ b

rvj. q.j. ecclesia.⁊.xcvj. di. Cōstantinus nō ob. cle. qz intellige qō nihil pōt eorū que sunt iurisdictionis ptentiose sed volūtarie sic. tutius tamen est tenere contra. ℸm Ber. de Al. dicit qō si cetus cardinaliū hoc nō pōt ex sua potestate veniēte papa procedit dictū Ber. qō nō poterit se. va. sed sitenes q̄ possint viuente papa. vt videt sentire Inn. in loco p̄al. tūc pōterit etiā eo mortuo qz ea que cōpetūt cardinalibus vi prōpie potestatis nō negantur hic cardinalibus mortuo papa.

23 ¶ Mo. glo. hic in verbo pertinere. ¶ Quarto quero an cārdinales in ecclesijs suis habeātur loco episcoporum. dic si sunt epi habentur loco episcopo: quo ad iurisdictionalia ⁊ quo ad epi scopalia vel qūo ad iurisdictionalia tantū de quo de ma.⁊ ob. his qui. c.c. cū olim. de cap. mo. cū dilectus. pro hoc q̄ habēt sub se capellanos. vt dictis. c. quos nulla eccl'ia inferior epali

c de iure cōi habet. vt no. Inn. in. d. c. cū dilectus. ¶ Quinto tractat hic aliquid de ptāte vicarij pape ⁊ de potestate recto

24 ris vbis non est instanciū. qz modicū vtile est. ¶ Sexto qd si pro terra ecclesie vel euidēti periculo cetus cardinaliū vult dare legatū vnū ex cardinalib⁹ nō consentienti an possit cogere. dic q̄ bō dari nō pōt inuitus ne voce sua priuet.⁊ qz par in pares nō habet imperiū fz dici posset oppositū qz vtilitas publica preferenda est.⁊ qz cardinaliū cetus maior est quolibet cardinali ar. no. de offi. ord. irrefragabili.⁊ de sup. negli. pla. c. pe. in. vj. volēs dari posset nō tñ esset generalis legat⁹. Sed

lū in actu illo viuēte. ℸ. e. vbi periculū. ℸm ℸan. vide ℸ. si quis. ff. de postu. et in. l. ōnes populi. ℸ. fi. ff. de iust. ⁊ iu. hoc credo statuendo per. d. l. facit. l. vēditor. ℸ. si ℸ stat. ff. cōmunia predio. sed re scribēdo videt secus. facit qō habetur in. l. iij. ℸ. plane. ff. qō vi aut clā. An autem inferior possit tollere facultatem appellādi. vide in. d. c. super questionum.⁊ de iureiur. veniētes.⁊ per Bar. ff. a quibus appellare non licet. l.j.⁊.ff. de aqua. plu. arc. l. fin. et in. l. ōnes populi. ¶ Not. q̄ vacante sede papali cetus cardinalium non succedit i potestate aut iurisdictiōe pape. ni si quatenus apparet expressum ⁊ sic est approbata opiō. glo. de scbil. c.j.i.vi. ¶ Mo. q̄ inferior a papa nō dispēsat cōtra concilium. ad hoc cōmuniter allegatur. vide glo. ℸ. e. cum dilecti. et quod not. de ℸ. pref. c. pe. ⁊ de prebē. c. exposuisti. per Jo. an. post Hostien. ec. ¶ In ver. eo tamen. b Not. q̄ limitata cau salimitatum parit effectum. quia potestas data cardinalib⁹ i surrogando ⁊ creando camerariū ⁊ penitentiarium non pducit effectum. nisi tēporalē ad tēpus vacationis. cōcor. l. ita autem. in prin. ff. de admini. tu. ¶ Mo. q̄ aliquando oz surroga ri loco alterius id quod vltra numerū ponitur. ec. ¶ In verficu. sane. Mo. differentiā iter districtum ⁊ territoriū et quelibet ciuitas habet districtū ⁊ territoriū ℸm do. Anto. cōtra etiam posset hic colligi per dictionem seu. que no. idētitatē in substantia. de postu. pla. bone. j. in gl. ¶ Not. Appellatione districtus non cōprehēdi vltra limites diocesis ℸm do. An. hic tamē facit cōtra. q̄ videtur hic speciale dū dicit hoc casu. ¶ Mo. tertio q̄ res alibi destinata nō videtur esse vbi naturaliter est. sed in loco vbi est destinata. Ex quo no. q̄ i dispositivis quantū ad dispositionem ad rē vel quo ad us q̄ surgit ex re res videt esse potius vbi est locus destinatus q̄ vbi est locus naturalis rei. ad hoc. ff. de here. instī. l. ex facto. ℸ. verū ec. ¶ Ex ver. porro no. vnum casum in quo clerici subiciūtur laicis aliquo modo habes. xvij. q. v. principes. ℸm ℸaul. ec. ¶ Ex verſ. verum not. duo remedia ad prouidendum cuicunq; negotio scilicet deuadiutorium cum spe deo ⁊ solicitudo opatio nis. in fi. ¶ Mo. secūdo q̄ citatio predecessoris arctat citatū ad comparendum coram successore.⁊ sic instantia icboata cū predecessore transit successorez in iurisdictione adeo q̄ trāsit etiam effectus citationis itantum q̄ nō est necessaria noua ci tatio. ¶ Circa prin. clemē. quero an papa possit facere cōstitutionem per quam sibi fit licitum eligere successorem. Joā. q̄

non. lxxix. di. si trāsitus. quā quis possit cum cardinalibus de a liberare. no. viij. q. i. c. j. ℸ. ex his.⁊ super electione faciēda constituone facere vt hic probatur.⁊.xvij. dis. in nomine domini. lvij. di. adriamus. dum tamē de cōsensu cardinalū quorū est eligere. vt ibi no. Archi. ℸm ℸan. vide. c. moyses. vij. q. i. ℸm do. An. q̄ dictum est ex cōsensu cardinalium credo verus ex bone statione nō necessitate per. c. significasti. ℸ. eo. ⁊ de cle. nō

21 resi. ex gestis. cū ibi not. ¶ Secūdo quero an eps possit statuere q̄ canonici teneātur aliquem extrinsecus ad electionē vocare vel aliud in electione seruare. dic q̄ nō. qz nō pōt statuere cōtra cōcilij generale. vel cōtra ius saltem in prejudicium alterius nisi illi de quorū preiudicio agit cōsentiāt. vel presentes sint ⁊ taceant. vt not. Host. de loca. c. ij. qō vltimum de taciturnitate nō est verū. per no. in regula is qui tacet. et

22 l. filiussa. ℸ. inuitus. ff. nō pcu. ec. ¶ Tertio quero an cet⁹ cardinaliū possit restituere fame. videt q̄ nō. vt hic. In cōtrarium quia senatus potest. l.j. ℸ. de qua. ff. de postu. ergo ⁊ cetus cardinalium qui illi eq̄paratur. vt no. Inn. in. c. cū te. de re iud. ⁊ b

rvj. q.j. ecclesia.⁊.xcvj. di. Cōstantinus nō ob. cle. qz intellige qō nihil pōt eorū que sunt iurisdictionis ptentiose sed volūtarie sic. tutius tamen est tenere contra. ℸm Ber. de Al. dicit qō si cetus cardinaliū hoc nō pōt ex sua potestate veniēte papa procedit dictū Ber. qō nō poterit se. va. sed sitenes q̄ possint viuente papa. vt videt sentire Inn. in loco p̄al. tūc pōterit etiā eo mortuo qz ea que cōpetūt cardinalibus vi prōpie potestatis nō negantur hic cardinalibus mortuo papa.

23 ¶ Mo. glo. hic in verbo pertinere. ¶ Quarto quero an cārdinales in ecclesijs suis habeātur loco episcoporum. dic si sunt epi habentur loco episcopo: quo ad iurisdictionalia ⁊ quo ad epi scopalia vel qūo ad iurisdictionalia tantū de quo de ma.⁊ ob. his qui. c.c. cū olim. de cap. mo. cū dilectus. pro hoc q̄ habēt sub se capellanos. vt dictis. c. quos nulla eccl'ia inferior epali

c de iure cōi habet. vt no. Inn. in. d. c. cū dilectus. ¶ Quinto tractat hic aliquid de ptāte vicarij pape ⁊ de potestate recto

24 ris vbis non est instanciū. qz modicū vtile est. ¶ Sexto qd si pro terra ecclesie vel euidēti periculo cetus cardinaliū vult dare legatū vnū ex cardinalib⁹ nō consentienti an possit cogere. dic q̄ bō dari nō pōt inuitus ne voce sua priuet.⁊ qz par in pares nō habet imperiū fz dici posset oppositū qz vtilitas publica preferenda est.⁊ qz cardinaliū cetus maior est quolibet cardinali ar. no. de offi. ord. irrefragabili.⁊ de sup. negli. pla. c. pe. in. vj. volēs dari posset nō tñ esset generalis legat⁹. Sed

lū in actu illo viuēte. ℸ. e. vbi periculū. ℸm ℸan. vide. c. moyses. vij. q. i. ℸm do. An. q̄ dictum est ex cōsensu cardinalium credo verus ex bone statione nō necessitate per. c. significasti. ℸ. eo. ⁊ de cle. nō

21 resi. ex gestis. cū ibi not. ¶ Secūdo quero an eps possit statuere q̄ canonici teneātur aliquem extrinsecus ad electionē vocare vel aliud in electione seruare. dic q̄ nō. qz nō pōt statuere cōtra cōcilij generale. vel cōtra ius saltem in prejudicium alterius nisi illi de quorū preiudicio agit cōsentiāt. vel presentes sint ⁊ taceant. vt not. Host. de loca. c. ij. qō vltimum de taciturnitate nō est verū. per no. in regula is qui tacet. et

22 l. filiussa. ℸ. inuitus. ff. nō pcu. ec. ¶ Tertio quero an cet⁹ cardinaliū possit restituere fame. videt q̄ nō. vt hic. In cōtrarium quia senatus potest. l.j. ℸ. de qua. ff. de postu. ergo ⁊ cetus cardinalium qui illi eq̄parat

arg.de despō.c.er literis.ꝛ.§.est ꝛ aliud. Isti.de dona. ¶Ité quia habet archā cōmunē quo ad seruitia cōia :ꝛ camerariū specialē loco syndici qui oblata equaliter diuidit inter eos:ꝛ simul etiā cōgregātur ad tractat⁹ totius mūdi expedīdos. ꝛ estadeo vnitū cū papa:ꝙ cū ipso vnū et idē est. qui filij sint legi.per venerabilē.§.sunt aūt. ¶Glo.modificari.ꝛ glo.dispē sari:querūt quid fit modificatio ꝛ quid dispensatio. Respōde vt in eis.quia modificatio sapit diminutionē.de verbo.signi. c.pe. ¶Dispensatio est qñ stante dispositiōe superioris in ali quo casu particulari dispēsatur.de etate et qualitate.c.i.in.vi. ꝛc. ¶Glo.nō consonā oppo.ꝙ imo cetus cardinaliū succedit in potestate papali mortuo papa. qꝛ sic videmus in alijs collegijs.de maio.ꝛ obe.bis ꝙ ergo ꝛc. ¶Scōo qꝛ nō est veri simile filiū dei voluisse mortuo papa suum gregē esse sine pastore:vel ecclesia sine sponso. ¶Rīdet glo.propter hoc olim erāt opi.ꝛ Hosti.propter predicta tenebat cōtrariū eius qō hic decidit.sed opinio eius hic reprobat.et in decretali: vbi periculū.s.eo.in.vi.licet ab illa excusari possit.ꝛ ab ista qꝛ eas nō vidit. Nō obstāt contra.ꝛ primo primū.qꝛ illud in aliis ca pitulis.qꝛ hoc eis permittit. hic vero expresse prohibet.vt patent hic.ꝛ.d.c.vbi. ¶Non ob.secundū.sponsus:rector:pastor ꝛ caput ecclesie est christus mortuo papa. vñ licet deficiat vicarius:nō deficit principalis.vnde cōcludit ꝙ opi. Hostien. nō est bona.imo ex eaſsequerē magnū absurdū:vcz ꝙ nō esset necesse nec vtile ecclesie eligi papā.ex quo cetus cardinalitz baberet vicariū christi:qō nō esset expediens nec vtile ecclesie dei.facit de ꝛcel.prebē.quia diuersitatē in parte decisa ꝛc. ¶Glo.repōdamus oppo.de no.s.eo.licet.vbi cetus cardinaliū videt posse tollere concilia.c.licet de eūtāda.Sol.aliud est querere:nunqnid pōt tollere illud concilia vel aliud dicē dum ꝙ non. ¶Aliud est querere:nunquid possit cetus cardinaliū disponere ꝙ noīatus a pluribus in scrutinio fit papa.ꝛ dico ꝙ sic:qꝛ hoc nō est tollere concilia.c.licet de eūtāda.qꝛ illud concilia met talē ordinationē approbat cuz dicit: nisi maior concordia interuenerit. vñ in dicto casu cum videatur noīatus ab oībus ille qui a pluribus nominatur precedē te tali ordinatiōe:merito tenet electio:nec dicit cōtra formā dicte decre.licet.ꝛ ita ibi tenet Host.Lōpo ꝛ Soffre. ¶Glo. potestatis.oppo.de nora.lxxix.dist.null⁹.el.ñ. vbi notat cetū cardinaliū ᵃposse creare cardinalē.Dic ibi ponit opi.Joā.ꝙ hic reprobatur.nec ob.ꝙ voteſt creare papam quod est plus.ꝛ per consequens debet posse creare cardinalē.quod est min⁹. quia non sequitur. ¶Nam et capitulum erat episcopum.ꝛ tamen nō confert beneficia ad collationem episcopi tantum spectantia.ne se.vac.c.illa. ¶Glo.pertinenter ponderat literā.ꝙ loquitur solum de pertinentibus ad papam per hoc infert ꝙ hic nō impedit cec⁹ expedire que alias ei competūt.tetigi alī quid super text.iij.qōne illa.an cetus possit restituere fame ꝛc. ¶Glo.camerarium querit.quale seu quod sit officium camerarij.dicit ꝙ eius officium est.quia ad eum spectat temporalia pauperib⁹ erogare.vt no.Jo.viij.q.i.c.i. hodie vero dicit glo. ꝙ est magnum in curia officium:et exercet iurisdictionem ꝛ tra oēs debentes camere.ꝛ hoc etiā habet auditorē:qué etiā poterit habere sede vac.ar.huius litere. Fatetur tamen ꝙ pendēte puisiē faciēda de eligēdo in papā cardinales nil debēt habere ab eo.s.eo.vbi periculum.§.pronisionis. ¶Glo.maiorem querit de intellectu litere:Rīdet ꝙ intellect⁹ litere est.qō officiū penitentiarij maioris qui solet esse cardinalis vel aliquor ī feriox nō expirat morte pape. Fatetur tñ ꝙ penitētiarī⁹ maior si est cardinalis:nō poterit p se officiū exercere tpe puisiōis cū debeat esse inclus⁹ 2clausi cum alijs. licet si vellet renunciare voto vel voto stādo extra:posset illo tali officio:vt fecit quidā do.castellanus.vt dicit glo. Ratio predictor est.qꝛ in conclaui nulli dz patere aditꝰ.s.eo.vbi.sed vbi aditur iudex vbi est opⁿ aditus.de testi.cōstitutus.el.ij. ergo multo fortius ad penitētiariū.pōt tñ stare extra.vt dixi.qꝛ cuilibet est licitū iuri suo renūciare.de regula.ad apostolicā cōcordāt. ¶Sol.expirare. oppo.de no.s.titu.i.cle.auditor.vbi videt ꝙ camerarius:auditor camere habeāt potestatē delegatā.ꝛ p ꝓsequēs debet expirare morte pape.ar.ī.de offi.dele.ls.So.glo.fi teneam⁹ ꝙ pdicti habeāt ordinariā.vt tenet Spe.ti.iij.§.i.ꝛ ibidē dicit de maresalco.nō ob.ꝙ tra.qꝛ talis potestas non expirat morte pcedē tis.s.de offi.delega.c.ij.in.vi. ¶Si tenem⁹ qō habeat delegatam.tñc dic ꝙ sit speciale.alle.ñe.s.de here.in fidei fauorē.li. vi.Fatetur glo.ꝙ de maresalco hic nihil dr ī tert.isto.Ratio pōt esse specialis.periculū animarꝫ qō ꝓtinue imminet.ne se. va.c.i.in fine. ¶Glo.cetus.oppo.qō imo maior pars cet⁹ sufficiat ad subrogandū numerū penitētiariorū.l.qō maior.ff.ad muni.glo.fatetur vnde supplet hunc ter.per illū.hoc tamē ī telligit verū qñ agitur de suppletione ñēda.j.numerū.sed si vē fienda vltra numerū:dicit ꝙ requiruntur oēs in plena concordia cōsentire.ꝛ sic intelligit ter.huius ver.eo tamē.infi. sic ille ver.si hoc eidem ꝛc.etiā refertur ad solū proximū ca
36 sum.quādo agitur de subrogatione vltra numerus. ¶Mo. ex ista glo.ꝙ determinatio in fine posita determinans duo de terminabilia.refertur ad proximū tantū.de quo per Bar.in.l. pretor.§.est differentia. ff.vi bo.rap.sēze.tenet ꝙ ad vtrūq referaꝫ per.c.vbi.§.idē.s.eo.in.vi.vbi.que sunt grauis ꝑpudi. cij debent cōcorditer fieri.tene glo.qz in vnbio tutius est illā
37 tenere. ¶Mo.scōo ex glo.qillud dr fieri ᵇin cōcordia qō si
b ab omnib⁹ aūt⁹ vno solo cōtradicēte nō dr fieri ī cōcordia.hoc credo verū si ius signanter requirit cōcorditer fieri.alias satis potest dici cōcorditer fieri qō sit a maiori parte.sic ītelligo gl. s.e.vbi periculū.§.idē.in verbo singulis. Idem ī gl.in ver.cō
38 corditer.licet glo.aliter sentiat.de re iudi.nō pōt. ¶Glos. si hoc querit quid si nullo deficiēte ex numero penitētiariorꝫ cetus cōcorditer vult prouidere p̄ amplioi an possit.gl. inclinat ꝙ nō.qꝛ hoc nō est permissum eis.ergo hoc non possunt cū sola permissa possunt cardinales se.va. hoc aūt demū permittitur deficiēte numero.igit ꝛc.sēze.tenet ꝛtra.§.ꝙ imno poterit ex causa ꝓpter periculū aīarū:puta veniente ad curiā magna multitudine populi cui non pōt satisfacere numerus cōsuetus penitētiariorū. mouetur:qꝛ concorditer magno periculo occurrētietiā in casu nō expresso possunt prouidere.
39 vt.s.eo.vbi.§.idē. sed ᵗnullū est maius periculū periculo animarum.C.de sacrosan.eccie.j.sancimus.igit ꝛc.pro hoc litera hec cū dicit expedire videbit ꝛc.ꝛ hoc videtur verū⁹. ¶Sol. moriente querit an ver.sane.ꝓcedat papa cedēte.dicit ꝙ sic quia quo ad sedem habetur pro mortuo.vñ.q.j.§. ecce. Item est eadem ratio.scilicet fauor ꝓuisionis ecclesie dei. ¶Nec
c ob.de rescri.c.suscepti.in.vi.qꝛ ibi in ūpetratione ad benefi cia ꝙ casus mortis nō cōprehendit casum cessionis.qꝛ ille sunt ambitiose et restringende. hic in iuris dispositione vbi de nulla ipetratione agitur. ¶Mot.ex hoc limitationē ad c.suscepti ꝛc. ¶Glo.oppo.querit ꝙ ratione quare plus ponderatur diocesis qñ districtus. Respondet ꝙ ideo qꝛ diocesis de facili nō variatur. districtus sic.quādoq⁹ per concessionem imperialē. quandoq⁹ per occupationē principatuum vel ciuitatum. ideo potius inspici debet diocesis. Mā ad mutabilitates temporales ꝛ rerum temporalium: nō decet statū ecclesiarum mutari.de reſi.do.c.i. Ex illis infert gl. ꝙ si papa moritur apud castrū nonātunale vel basonꝫ:que loca sunt districtus bonoꝝ.qꝛ tamē sunt de diocesi Mutiñ.fiat electio pape in ciuitate Mutiñ.et ibi includi debent cardinales p hāc literā. ¶Sed cōtra predicta oppo.glo.qꝛ videt immo qō melius fuisset pōderari territorium vel districtum propter quē sumē do quā diocesim. ¶Nam in dicto casu quando papa moratur in castro nonantuale vel basonꝫ regens ciuitatem Mutiñ. nō poterit cogere cardinales ꝛ eos includere in ciuitate Mutiñ.ex quo nō distrīgit territoriū dictor castrorū vel erāt cardinales. Rīdet gl.ꝙ cardinales se debēt offerre.ꝛ sic sperādū est ꝙ hoc faciāt qō contingit de facili.quādo saltē aliqui hoc faciant vñ ꝙ cōsequēs verisimile est ꝙ alij sequētur ne perdāt vocē suā sicut videm⁹ de facto fieri. ¶Preterea dicit glos.ꝙ potest esse locus remissiōi.vt si vnus iudex alium iuuet.iurtano. de offi.ordi.c.j.i cle.pastoralis.de re iud.ꝛ per hoc patet ꝙ nō ob.contrarium. ¶Ideo autem plus ponderauit diocesim ꝓpter ea que dicta sūtque non distingunt ꝓ ciuitates aliquas. sed per singulares dominos qui nō respondebant ciuitatib⁹. vnde nō poterant cōprehendi bene tunc sub verbis.c.vbi periculum:qō loquitur quando in districtu vel territorio ciuitatis moritur papa.vnde et alia loca comprehēdantur.que licet nō sint ī districtu ciuitatis.sunt tamē de diocesi.ideo accepit
40 territorium pro diocesi. ¶Mot.bene istam glo.ꝑm dominū ¶Pet.ꝙ loca exempta licet nō sint ī diocesi.sunt tamē de diocesi.alle.simile.quod no.de rescrip.si ꝓpter.libr.vi.Certe hoc non dicit glos.nec facit differētiam inter ī.ꝛ de:sed facit differentiam inter districtum ꝛ diocesim.dicēs ꝙ talia loca nō sūt de districtu vel territorio ciuitatis.sūt tamē de diocesi.ꝛgl.loquit nedū de locis ereptis.sed etiā de locis de facto nō obe
41 dientibus ciuitati ꝛc. ¶Glo.hoc casu oppo.ᵈꝙ territorium
d et districtꝰ dicaſ omne id quod per ciuitatē terreſ ꝛ distringi tur.vt.l.pupillus.§.territoriū.ſ.de ver.sig.Solu.gl.litera hec solu.ꝛtra.dum dicit hoc casu.qꝛ speciale est hoc casu ꝙ sumat pro diocesi etiam si sit locus qui per ciuitatē nō distringat.regulariter ꝛ ꝑm propriā significationem sumit vtor in cōtrario. hic ergo territoriū sumitur pro diocesi.alle.gl.simile in.c.i.xvi. q.i.similiter dicit ꝙ parochia qñq⁹ ponit ꝓ diocesi late sumēdo parochiā:quādoq⁹ regio :similiter late sumēdo.alleg.iura in ea patent similiter econtra. quandoq⁹ diocesis ꝓpriꝓ ponitur pro parochia.de pecu.cle.c.ij.cū ibi not. ¶Ex p̄dictis ergo habes quid ꝓprie comprehendatur appellatiōe districtus vel territorij.qua cōprehēditur omnis locus inter fines ciuitatis:vbi magistrat⁹ ciuitatis potest terrere ꝛ distringere. vt.d.§.territorium.idem hoc tenet Lau.dicēs ꝙ est ꝓprie locus subiectus ad crimina vel excessus puniendus.de proba.licet.in princ. Idem sēze.quia dicit ꝙ quādoq⁹ largius sumit: scz ꝙ loco matrimo.lxij.dist.ego Lu.aliquid per Jnnoc.de fo. cō pe.cū contingat. ¶Per predicta determinat hic ¶Pau.ꝙ si statuto imponatur pena aliqua de ciuitate vel diocesi bladus extrabenti:non cōprehendētur districtuales. ¶Ad hoc Jo. de lig.quia statuta sunt stricti iuris:ꝛ sic restringēda.ff.de.ver. obliga.l.qui cupid.ideo stricte sumetur nomē diocesis:vt differat a districtu.pro hoc etiā facit iste text.per locum a speciali. quia si speciale est hoc casu quod appellatiōe territorij ꝛ districtus contineatur diocesis.ergo ꝛ in alijs.sec⁹ facit ad predicta. de regu.iur.in penis.in.vi. ¶Videt ergo dictus ¶Paul.verū: quādo districtualis est de loco qui distringitur per ciuitates. nō tamen est de diocesi alle.cū ex proprio significato diocesis. omnem locum etiam exemptum in se comprehendat.credo ꝙ
42 talis contineretur sub pena statuti. ᵃ ¶Quid autez compre
a hendatur appellatione comitatus: remittit ¶Pau.ad notata. xxij.q.viij.si vobis.vbi dicitur ꝙ comittat⁹ dicitur curia principis.aliter tamen sumit in vulgari vt videtis:vcz pro territorio subiecto ciuitati in quo maioribus oneribus subiciunt ibi existentes qñ illi qui sunt de ciuitate vel de continētibus edificijs.ar.l.qui in continentibus.ff.de verbo.signifi.fa.l.i.cum ibi not.ff.ad municipales. ¶Ex predictis habes.ꝙ aliud est diocesis:aliud territorium:aliud districtus:ꝛ aliud comitat⁹. hoc vltimum non credo verū. ¶Nam ꝑm propriam significatio
43 nem vt dixi districtus:comprehendit omnem locū qui per ciuitatem distringitur:siue comitatus sit siue nō.et similiter territorium hic bononie:habet ciuitatem guardiā ꝛ comitatum. Jmole habēt districtū ciuitatē ꝛ comitatum. An autē aliud sit territorium:aliud districtū.videtur ꝙ nō:quia hic ponit dictio seu que distringit tantum verba ꝛ nō sensum. C.de in litez iur. l.ad protegendū.ꝛ.s.de postu.prelat.bone.primo.ad fi.gl.potest dici qꝛ de ure latior sit significatio districtꝰ qñ territorij:qꝛ territorium solum concernit vniuersitatē agrorum subiectorum ciuitati.d.§.territorium. Sed districtus posset etiam comprehendere ciuitatem vel castrum subditum alteri ciuitati. Bar. in.l.pupillus.§.territorium.sentit idē etiā in territorio. ¶Per predicta patet.ꝙ castrum liberum intra fines ciuitatis:nō est de districtu vel territorio ei⁹.licet de diocesi esse possit qō est clarum.si sit liberū:quia exemptum. Idem si de facto subtraxit se ab obediētia.vt sentit glo.precedēs in verbo diocesis.quic
44 quid hic senserit do. ¶Petr⁹.ꝛc. ¶Glos.vacare.not.ꝙ inspiciend⁹ est primus statꝰ.alleg. simile de muliere vidua que denominatur a dignitate prioris mariti donec alteri nubat.fa.ꝓ hoc ꝙ ideo debet inspici prim⁹ status quia ad illum reuertitur ra est.ergo ꝛc.de leg.iij.questū.et.l.debito.ff.de pigno. Per que concludit:ꝙ ponderand⁹ est habitus sine actu.alleg.simile.s.de sum.trinit.c.vni.in fi.vnde dicit sēze.ꝙ vbi est curia videtur esse papa.xcij.di.legimus.circa fi.nec attendit ēstū dis
45 stet Izalibi sit in c.ꝓsenti.de prebē.in.vi.in.§.sacro. ¶Glos. omnes.querit quid si aliqui vel vnus tantuz remaneret.dic ꝙ in illū vel in illos residere tius eligēdi.sicut in vno residet ius collegij ex negligētia vel delicto aliorū.de postu.ꝓcla.gratij.
46 cuz ibi no.ꝛ probatur in.§.sane.in decre.vbi.s.eod. ¶Sed querit glo.quid si omnes cardinales essent mortui:glos. remittit tad not.ꝓ se.post Hostien.j.s.eo.licet.ibi dicit Hostiē.imaginandum:ꝙ deo disponente nō occurret talis casꝰ ꝙ omnes mortui sint.si tamē occurreret:dicit ꝙ electio spectaret vel ad concilij generale:vel ad clerum romanum.ꝛ hoc ꝑm videtur equius ꝓpter difficultatē et moram que adhiberetur in con
d gregatione multitudinis.ideo vt euitetur periculuz vacatiōis ꝛ more in tanta dignitate qō esset maximum.videtur equi⁹ ꝙ
47 ad clerum romanum spectet.ar:ꝓalle.decre.licet. ¶Gl.compellant.querit.qui si aliqui eerant concluez:aliqui nō:quid erit:dicit glo.ꝙ presidēs tali territorio vbi est cōclauis debet compellere remanentes in territorio vt intrent cōclauē ꝛ eos includere ꝑm formam.c.vbi periculū.ꝛ ꝓnit ibi dicitur ipsis nō existētibus. ¶Sed an illi soli poterint eligere.gl.nō aperit clare.sentit tamen ꝙ ius eligendi remanet penes remanentes in territorio.alij se ꝓmouebūt.Sull.hic recitat alios dicere ꝙ exeūtes reintrare ꝓcise compellūtur:quia hic nō excusan
c tur quin compellātur:nisi ꝓpter duos casus scilicet infirmitatis:debilitatis. Ideo cum non simus in altero casuū predictorū cōpellentur intrare etiā si vellent voci sue renūciare
b per hoc. ᵇquia forte si intrabunt trabent alios in suā partem:

¶Quid autem. Quid sit cōitatus ponit.do.abb.in.c.veniens in.ij.notabili.de ꝓscr.et Fel. plene in.c.rodulpbus . in xij.col.de rescrip.vbi etiaz ponit an dicatur comes sine comitatu. Et an comitatinoꝝ appellatione veniant cives ponit Fely.in.d . c.rodulpbus.i.ix. colum.in.fi.

¶Or forte. Adde text.in l.si tres.ff.de arbi.

¶Debebit innocare. Adde bo.glo.in . l.ij. §.i.ff.si quis in ius voc.nō ie.

¶Non enim. Adde bene facere ꝙ citatus in locum non tutum non tenetur compārere.Bart.ī.l. recusare.§.fi. ff.ad trebelli. glo. in.c.cōis. xxij.q. Alie. i.l.ij.§.fi quis in iudicio.ff.si quis cautio.ꝛ Jas.in. d.l.ij. §.pe.in.fi.col. bo.ter.in. cle. pastoralis.§. nunquid autem.j. de re iudi.

a ¶Nota. de v̄bo statuimus. Adō de signi ficatione verbi statuere. gl. ī. c. statuim⁹. de of. dele. in vi. glo. in. c. ligātes. ī gl. ḡ de offi. or. in vi. glo. in. c. i. quarta dicit. d. abb. in. c. venerabilis. in. ỹ. colum. extra de iudi.

sic. ⁊ hoc vult litera dñi dicit cuiuslibet ⁊ in hoc appro. opi. Jo. ⁊ Lōpost. Sed obuiat q̄ alij cōmunicando talibus peccāt. de sen. ercō. super. ergo debet posse de tali excōicatione vel suspēsione obūci. Rel̄pōdet q̄ imo nō peccant. quia faciunt iuris autoritate q̄ remouet omnē exceptionē. alle. l. seru⁹. §. fi quis riuu. ff. de riuis. ¶Pro hoc etiam quia in casu necessitatis licitū est excōicato excōicare. de sent. excō. si vero. §. maior necessitas esse nō potest q̄ carentia vicarij iesu christi. xxij. dist. oēs. ergo ꝛc. et q̄ dictum est electione facta vt contra illā nō possit de tali exceptione obūci. idem dicendū de facienda vt contra eligentes nō possit obūci. ¶Et de hoc vltimo proprie loquitur litera. Contra predicta tamē facit. ī. eo. vbi periculū in vj. vbi admittit exceptio interdicti. Sic ibi est exceptio interdicti respectu loci hic respectu persone. Ratio diuersitatis est. quia ex interdicto loci nō surgit dissentio. sec⁹ in exceptione. interdicti persone. facit q̄ō babetur. ī. eod. indēnitatib⁹. ỹ. vt

53 autem. in. vj. ¶Glos. verum opponit q̄ ex quo mortuꝰ est iudex coram quo quis tenebatur comparere nō arcetur ad comparendū. imo si non venit debet remitti pena. ff. si quis in ius vo. non ierit. li. ij. soluit gl. q̄ olim erāt de hoc opiniones. quia quidā tenebāt q̄ō hoc deciditur. vt Barīas. ⁊ Jo. mo. ī. eo. capientes. mouebānt. q̄ iurisdictio sede vacāte remanet penes collegiū cardinaliū. Uerū ratio est improbata. ī. e. in princi. ad. d. l. ỹ. dicebāt q̄ ibi nō ōr q̄ non teneatur cōparere. sed si nō cōparet pena debet remitti. Archi. vero ibi tenebat cōtra decisionē hic positā in casu decre. cupientes. ⁊ hoc ꝑpter verbū coram nobis ibi positū. Jo. an. nō tetigit decre. cupientes quic de equitate videbat vera opi. Archi. de rigore opi. Barto. q̄ videbat astringi ex eo. q̄ omni die poterat creari papa ⁊ ipse q̄ venire debebat nō poterat diuinare an esset creatus vel nō. Q̄ quicquid sit videt hic decisum q̄ teneat cōparere q̄ ls fit religiosum tendit tū ad expeditionē causarū. ⁊ ꝑpter hoc forte nō vtitur verbo declaramus sed verbo statuimus. ⁹ ¶Hot. de verbo statum⁹. idem no. ī. ti. j. c. fi. in glo. fi. in princi. ⁊ no. intellectū. l. ỹ. ff. si quis in ius voc. non te. idem. ī. c. cupiētes. §.

54 55 q̄ si p vigīti ꝛc. ¶Sl. oratiōis de materia oratiōis remittit ad cle. fi dñm. vbi plene no. p. Archi. de immu. eccle. decet in. vj. in verbo oratiōis ⁊ cur oret ad deū. habet p eundē. xxij.

56 q. iij. obtineri. ¶Sl. quācūq; oppo. ⁊ videt q̄ citatus ad curiā non teneatur ire vel mittere papa mortuo. sed requirit nouā citatio successoris. ī. de accu. licet. ⁊ q̄ ibi no. in ver. accessissent. gl. olim de hoc erāt opi. ⁊ Post. tenebat cōtrariū et⁹ q̄ō hic decidit. ur. sed eius opi. reprobatur hic. Tenze. dicit q̄ opin. Posti. potest saluari in alio iudice q̄ in papa citante. Concludē q̄ si citatio est facta ab inferiore a papa non transit effectus citationis in successorem. vt. l. mortuo. ff. de iudi. l. meracius. ff. de reg. iur. ⁊. xij. q. ix. caueant. ⁊ ibi per Archi. Aduertendū tamē est q̄ si p̄decessor incipit citare licet nō citauerit peremptorie sufficit q̄ successor compleat nec arctatur ad faciendū iteratotres citationes si due erant facte vel vnā peremptoriā sed sufficit q̄ factus vnā duas faciat vnam. Si autem compleuisset predecessor omnē numerū citationū vel amonuerit peremptorie oportet successorē vnam facere citationem non exigit tamē q̄ fit peremptoria. l. ꝑ. ff. de iudi. no. xxij. q. iij. de illicita ⁊ in Spec. de cita. §. sequitur. ver. sed nunquid notorius. et se. ¶Per predicta dicit Archi. v. q. iij. si egrotans. q̄ si delegat⁹ qui cognouit de causa citauerit peremptorie ad sententiam audiēdas ⁊ postea alteri committat sententie prolationē is cui committit̄ tur iterato citare debeat. ff. de iudi. l. edictuz. ⁊ idē no. per glo. ⁊ Barto. in. l. consentaneū. C. quomodo. ⁊ q̄ñ iud. Si vero citatio fit a papa. ⁊ tūc si fuerit expressum nomē proprium in citatione nō arctāt quo ad successorē. facit q̄ō no. gl. ꝑ. Archi. in verbo verū. Si vero sub nomine dignitatis tunc transit in successorem vt hic nec exigitur alia citatio. sic videtur sentire Hostien. in. d. c. licet. per q̄ō temperat hanc clemē. Idē ī. m dñm. Anto. si dictū fuit compareas coram nobis per ter. ⁊ glos. de rescrip. si gratiose in. vj. ⁊ eo. titu. literas. intelligo idē sc̄z quādo nomen proprium fuit expressum. certe hoc videtur cōtra gl. in ver. verū si autem nomen proprium ⁊ appellatiuū esset, expressum in ſpicere ex forte q̄ procederet arg. ff. de stipu. ser. l. si seruꝰ cōmunis. vel dicendū esset vt colligitur ex not. c. quoniā Abb. de offi. dele. ¶Glo. mittere. querit de exemplis qui sūt ifti q̄ arctant ire ad curiā. Rel̄pōdet ponendo exempla per decre. cupientes. ī. eo. in. vj. ⁊ fimilia. Joan. de Imol.

1 ¶Dependens. Idem statuitur de occasiōe et dependentib⁹ ab aliquo quod de ipso principali.

2 ¶Presentia partis exigitur appellatione ficut in alijs actibus iudicialibus.

3 ¶Procuratoris specialis scientia nocet domino in generali secus vbi requiritur speciale mandatum.

4 ¶Purgatio more vbi est pena ⁊ dies quādoq; admittitur iure expresse permittente marime in penis legalibus.

5 Citari debet primo dñs si inueniri pōt: scō loco procurator.

6 Actus qui fit post sententiā potest fieri cum domino quādo causa agitatur per procuratorem etiā procuratore nō citato secus in actibus ante sententiam.

6 ¶Procuratoris officiū nō expirat post sententiam quin actus gestus cum eo valeat.

7 Citatio debet fieri ad domum vbi dominus vel procurator inueniri non potest.

8 Et quod citari debeat in illa in qua habitat communiter vel habitare consueuit.

9 Et an sufficiat mittere citationē ad ecclesiā ⁊ ad quā ecclesiā.

10 Et quando propter potentiam aduersarū non potest procedi debet sic publicari q̄ō verisimiliter trāsire possit ad notitiaz domini vel procuratoris.

11 Denuntiatio vel intimatio (vbi solum requiritur ad finē certiorandi) nō est necessaria si aliter quid sit certus.

12 Iter accipere debet pars causa beneficiali ad curiam deuoluta per viam appellationis.

13 Causa dupliciter potest esse in curia romana.

14 Causa ad hoc vt sit in curia vltra intimationē oportet probare quod appellatio sit ex causa legitima interposita.

15 Appellatio interponēda an debeat fieri in presentia partis

16 Intimatio appellationis an possit fieri ante dationem capitulorum.

18 Intimatio an possit fieri ad domum si pars sit absens.

19 Citandus si sit in loco sed non patitur se citari an possit citari ad domum.

20 Intimatio an requirat eundē ordinem qui requiritur in citationibus.

21 Citatio ad domū fieri non potest nisi in subsidiū quando non potest reperiri persona quia est absens.

22 Absens vel presens quando quis dicatur.

24 Citatio non sufficit quod fiat ad stationem in qua solet artem exercere: sed debet fieri ad domum vbi communiter cum familia habitare solet.

25 Et quid si non habet domum propriam sed conductam.

26 Citatio si inder committ vt fieret personaliter vel ad domuz an valeat: ⁊ quomodo intelligatur.

27 Et si statutum dicat q̄ possit fieri personaliter vel ad domuz sufficit quod primo fiat ad domum.

28 Citari an possint amici quando citandus est absens.

29 Citari an possit procurator primo dño absente antequā fiat citatio ad domum. Et quid si dominus ⁊ procurator sit absens an prima citatio possit inchoari de persona procuratoris et quid si vterq; est presens. ⁊ nume. 30.

31 Citari possunt scholares fiue conueniri in loco studij licet ibi non soleant oriri domicilium nisi habitarent per decennium.

32 Ecclesie cathedralis appellatione quid comprehendatur.

33 Intimatio appellationis an sufficiat q̄ō fiat intra septa ecclesie vel ī claustro aut cimiterio vel in eccl̄ia aut ī valuis ecclie.

34 Factum in porticu an videatur factum in domo.

35 Citatio quando presumatur verisimiliter venisse in notitiam citati.

36 Intimatio si negetur solenniter facta a quo sit probanda

37 Intimatio si nō fuit facta ⁊ iudex nō detulerit appellationi: an sufficiat quo ad hoc quod dicat cām esse deuolutā ad curiā

38 Intimatio an requiratur in omnibus appellationibus.

39 Contumax si venerit post terminum datum ad articulandum: et tradit articulos ad probandum de iure suo et petit admitti fioueni fieri an audiatur.

40 Causa in quo differat ab occasione.

41 Intimatio qualiter fiat collegio vel capitulo quando contra ipsa appellaretur: ⁊ quid si nollet se congregare possit. ⁊ quando fieri ꝑcuratori: ⁊ quomodo fieri debeat ꝑcuratorij ad intimandum: ⁊ quomodo de procuratorio sit fienda fides.

42 Intimatio an possit fieri per procuratorem.

43 Mandatum ad intimandum appellationem appellato quomodo fieri debeat.

44 Mandatum speciale in quibus casibus requiratur.

45 Intimatio an sufficiat fieri procuratori habenti mandatum ad causam principalem tantum.

46 Et quid si plures essent procuratores constituti.

47 Et quid si procurator esset reuocatus par um post cōstitutionem ante q̄ suscipiat mandatum eo tamen ignorante.

48 Intimatio an sufficiat fieri procuratori qui est in curia vel procuratori qui est in domo appellationis.

49 Appella. interposita sit ꝑ putatio de momēto ad momentū.

50 Tempus continuum vel vtile quod dicatur.

Appellationis

51 Appellatiōis tps datū ad appellandū est decē dierū ⁊ cōputatur de momēto ad momētū a die sententie scientie.

52 Mensis quot dies habeat.

53 Intimatio appellationis an debeat fieri appellatio in scriptis ⁊ expensis intimantis.

54 Edere: exhibere: porrigere qualiter differant.

55 ¶Porrigere verbum vel offerre quid importet.

56 Scriptura autentica que dicatur.

57 Appellatiōis copia an debeat perfecte legi. Et an sit dāda si non petitur: ⁊ an debeat peti per instrumentū publicū: ⁊ an sufficiat dare copiam iudici. ⁊ nu. 58.

59 Citatio non requiritur q̄ fiat de domo citati: ꝛ sufficit q̄ fiat ante domum citati.

60 Dictio in aliquando ponitur pro ante.

61 Domicilium potest quis habere licet non habitet in loco

62 Vagabūdus quis. dici potest licet habeat domicilium ex quo non habeat certam habitationem.

63 Bannitus vbi conueniri possit.

64 Citatio vbi fieri possit quando quis equaliter babitat in duabus domibus.

65 Locus remotus dicitur arbitrio iudicis.

66 Intimatio appellatiōis in quo loco fieri possit q̄ñ appellat⁹ est in loco cāpestri vel rurali vbi non sit forte copia testiū vel notariorum.

67 ¶Procuratorē eligere non compellitur quis si magis velit eligere dominum.

68 Intimatio an sufficiat quod fiat tantum in vno loco publico.

69 Et an sufficiat q̄ fiat in quolibet loco publico.

70 Appellatio ex quo emissa est publice ā sufficiat causam denoluī ad curiam ⁊ ad curiam ⁊ ad eam etiam ignorantes a dicto tpe ad arripiendum iter infra mensem ad curiam.

71 Intimatio quando debeat apprehendere personam.

72 Citatio ad domū regulariter nō potest fieri: sed fallit.

73 Citatio ad domū indistincte sufficit in causa matrimoniali vel beneficiali.

74 Intimatio si non sit facta ſm formam iuris an appellatio reddatur nulla.

75 Appellatio quādo fieri debeat: ⁊ quando debeat interponi: ⁊ quando intimari. ⁊ q̄ō prosequi fine appellatur ad papam siue ad inferiorem.

76 Appellatio potest tenere licet non deuoluatur ad curiam.

77 Actus de substantia qui dicantur.

78 Scientia plena vbi dño requirit nō sufficit ꝑcuratorem habere illā scientiā etiā si sit procurator specialis.

79 Appellatūsue dñm habere aliquālē scientiaz appellatiōis an sufficiat forte per famam.

80 ¶Plenum dicitur illud cui nihil deficit

81 Notificatio si sit facta appellatio posit tēpus de quo in hac clemētina nō arctabit appellatūnec deuolnet negotiū ad curiā.

82 Causa bificialis ad hoc vt deuoluatur in curia que requirant.

83 Contumax an possit appellare: ⁊ quis dicatur verus vel fictus contumax.

84 Intimatio in quibus casibus requiratur.

85 Lis si mouetur emptori de re empta debet litez intimare vēditori: ⁊ requirere vt defendat: nec sufficit sola intimatio.

Causam electionis. Diuidit in quinq; partes: quia primo ponitur forma per quam appellatio debet intimari appellatio. vt causa beneficialis ad curiam deuoluatur. Scōo quidet q̄ñ appellat⁹ vel ipsius specialis ꝑcurator nō pōt haberi. Tertio prouidet q̄ñ nō potest fieri intimatio ꝓpter metum appellati vel suoꝝ. Quarto vitiat intimationem aliter factā. Quinto prorogat hunc modum intimandi ad alios. Scōa ibi q̄ forsan. tertia ibi verum. quarta ibi intimet.

1 quinta ibi idem quoq;

a ¶Hot. primo q̄ idem statuitur de occasione ⁊ dependentibus ab aliquo q̄ de ipso principali q̄ faci. cle. ỹ. de iudi. cuz ibi not. per Bar. ff. de ali. le. l. solent. facit. l. non dubium. C. de legib. quādoq; secus. ff. de pecu. l. eo. tpe. sed ibi ideo q̄ius ponderat causam primā ⁊ immediatā post re-

2 motam. ¶Hot. ar. q̄ in appellatione sicut ⁊ in alijs actibus iudicialibus videt exigi partis p̄tia. vel q̄ pars sit citata. vel saltem q̄ appellatio fit intimata pōt etiam induci in cōtrariū ēptum ad validitatem appellationis. quia hic videtur requiri citatio ⁊ intimatio ad hoc q̄ causa sit in curia non quo ad validitatem appellatiōis. ¶Hot. tertiū casum in quo requiritur

3 speciale mādatū de quo de procu. qd ad agēdū in. vj. ¶Ho. scientiā procurationis specialis nocere dño in generali. dic sic cus vbi requiritur speciale mandatū in alijs nocet si habet ge-

4 nerale cū libera. ff. de trībuto. l. ỹ. in princi. cuz glo. ¶Ho. q̄ vbi est dies ⁊ pena admittit q̄ñq; purgatio more iure vs̄ pmit-

5 tente expresse marime in penis legalib⁹. ¶Ho. argu. primo citandū dñm si inueniri pōt. Secundo loco ꝑcuratorē: de quo per Ly. ⁊ Bar. C. vbi vi. l. meminerint. ⁊ p Jnno. in. c. fi. de eo q

6 mit. in pos. ⁊ p glos. de do. ⁊ cōtu. causā. ¶Hot. q̄ cum causa agitat p ꝑcuratorē actus q̄ fit post sententiā pōt fieri cum dño etiā nō citato ꝑcuratore. secus ī actib⁹ ante sentētiā no. Bar. ff. de re iudi. l. furioso. q̄ bene. Et no. casum in quo non expirat officiū ꝑcuratoris post sententiā q̄ñ valeat actus gestus cū eo. ex quo colligi pōt regula q̄ officium ꝑcuratoris durat vsq; ad actū appellatiōis interposite p̄ se vel p aliū cuiscumq; solē

b nitatis cōsecutiue ad eā. ⁊ sic ampliat officium procuratoris. b

7 ¶Ho. ar. q̄ nō pōt fieri citatio ad domū nisi vbi dās vl p̄curator inueniri nō potest. de dolo ⁊ contu. c. fi. ⁊ de eo qui init. in pos. c. fi. ⁊ d. l. memmerint. ⁊ ponderādū est q̄ō ad actū huius intimationis fiende ad domū videt̄ poderari absentia oñi ⁊ procuratoris ió fit cautus aduocatus practicās hanc cle. vt faciat fieri discussionem procuratoris sicut dñi. alis si possit reperiri procurator licet non dñs nō valeret si fieret ad domū.

8 ¶Ho. ad quā domū debet citari si dñs ⁊ ꝑcurator nō pōt reperiri. q̄ ī illa in qua habitat cōiter vel habitare ꝙsueuit. ideo fit cautus notarius vt hic exprimat quō eo p̄sēte facta est ad

9 domū in qua cōiter habitare cōsueuit. ¶Hot. bñ. ex hoc de cre. intellectū plurū glo. in titu. de do. ⁊ contu. ⁊ de eo qui mit. in pos. que dicit q̄ō sufficit mittere ad ecclesiā q̄ debēt intelligi q̄ñ dñs vel ꝑcurator cōmode haberi nō possint. ⁊ no. in qua ecclesia debet fieri. q̄ in ecclesia cathedrali ⁊ in ecclesia bñficij si est q̄stio de beneficio. Et pōdera q̄ō debet publicari ⁊ publi

c ce ad ostiū fig. ⁊ nota et q̄ō q̄ñ fit ad domū nihilomin⁹ debet

10 fieri ad ecclesiā. ¶Et ver. verū nota practicā q̄ñ nō pōt prodi ꝓpter potētiā aduersarij. q. debet sic publicari q̄ verisimiliter trāsire possit ad notitiā citati vel ꝑcuratoris ꝛc. ¶Ex ver. intimatio nota q̄ hec ītimatio videt solū exigi ꝓpter finē deuolutiōis cause. per q̄ō apparet q̄ō appellatio nō infringitur quo ad alios effectus valebit ergo quo ad būc finē vt possit exa

11 tra curiā delegari. de quo in gl. ¶Ho. regulā q̄ō vbi denū

c citatio vel intimatio requirit solū ad finem certiorandi non est necessaria si aliter quis sit certus. ad hoc q̄ō no. de empt. ⁊ ven. c. fi. ⁊ in Spec. de emp. ⁊ ven. circa prin. ⁊ ibi p Jo. and. de offi. dele. prudentiā. de rescript. sclicitatus. Et aduerte q̄ō vt tollat necessitas intimādi oportet q̄ō sciētia sit plena. ⁊ q̄ō veniat. j. tēpus. ī. q̄ō debet fieri intimatio cuius loco subrogāt̄ note alte

12 rius debet fieri. i. idē tēpus. ¶Pro euidentia premitte casus. c. i. s. eo. in. vj. ⁊. c. cupiētes ad cui⁹ determinationē venit hec cle. q̄ causa bificialis ad curiā deuoluta per viā appellatiōis debet pars arripere iter. j. mensem a die appellationis seu obiectionis. ⁊ si iter arripuerit ⁊ venerit ad curiaz expectata altera parte per. xx. dies a die aduentus postea procedi poterit in principali negocio nō obstāte alterius partis absentia. ⁊ hoc in causis beneficialib⁹ minoribus in cathedralibus vero ⁊ re

c gularibus seu ībus sunt tēpora decre. cupiētes. q̄ post ꝙsensum prestitum dat mēsis ad iter arripiendū. ⁊ post aliū mēsem habent tempus arbitrarium ſm distantiam loco rum ⁊ post tem-

13 pus arbitrarium. xx. dies. ¶Scōo premitte q̄ causa dupliciter potest esse cā in curia. vno modo vt ibi tractet. alio modo vt extra curiā delegēt. primum fit in beneficialibus. ſm regulā riter in alijs nisi exprēsse ex dispositione pape aliud cōtingat.

14 ⁊ vide in decisione rote concluſiōe. cccxxi. ⁊. cxiij. ꝛc. ¶Quero an ad hoc vt cā fit in curia vltra intimationē de qua hic oporteat ꝓbari q̄ appellatio sit ex causa legitima ītērposita. dic. q̄ sic. q̄ quo ad veritatē ⁊ iustitiā appellationis nil immutat hec cle. ideo debet probari ex causa legitima appellatū. nisi appellans obtulisset se paratū ꝓbare iuxta decr. ītērposita. de app. que tū oblatio nil operatur in extraiudicialibus appellatiōis. vt ibi no. ⁊. s. c. cū inter canōicos. ⁊. c. cū nobis olim. Hec vera appellante prosequēte appellationem. sed appellato ꝓsequēte an ipse appellat⁹ habeat necesse docere de iustitia appella

d tiōis. Compost. q̄ō nō. s. e. statuimus. li. vi. q̄ō fatetur. ¶Paul. in appellatione ad papā q̄ est iudex omniū. ix. q. iij. cūcta. vnde ī eo nō est defectus iurisdictionis. Interposita vero ad inferiores idē si deuolut appellatiōi. ar. de appel. cū appellationib⁹ in vj. Si nō detulit vel appellatū est extra iudicū tunc si appellatus petit. pnunciari male appellatū non eurādum de iustificatione appellatiōis etiā respectu forme q̄ tēdit ad illā impugnādam. ar. de natis ex libe. vētre. c. i. Si vero petit procedi in principali quasi appellatio detulerit negocium ad superiorez tunc hoc nō potest nisi probet apellationem talem fuisse que detulerit negocii. ⁊ sit q̄ō fuerit. j. tēpus legitimum. ⁊ ex causa legitima ītērposita. de appella. romana. ỹ. cum autem. ⁊ ỹ. seq. in. vj. facit de rescrip. cuz dilecta. ⁊ quod nota in Spec. de

e ¶Ho. ꝓmo. ad de bal. ī. l. i. C. de re cre. bar. ī extrauagā. ad repri. in ver. fūmarie. ī. ỹ. col. Et iaſ. in ru bri. C. q admi. ī. ỹ. col. vel. itē ex alio.

b ¶Hot. ar. Ad de bar. ī doc. ī l. ỹ. §. ꝓtor ait ff. ōdā. ifec. bal ī. l. ꝓperādū. § fi qdē. ī. ỹ. col. C. ōiud. ⁊ fely. ī c. cum sit roma na. ī. v. col. ef ō appel.

c ¶Ho. regulaz. adō fely. plene ī. c. cūcōtigat ī v. co. ef ō reſcr. An ipe appellat⁹. adō bar. ī l. bi q ad ciuilia. colū. ỹ. C. de appel. bar. ī Li. ff. fi tu. vel cu. app. Jmol. ī. c. bōe ei. i. de elect. fely. ī. c. cū iter. xvj. col ō excep.

appel.§.de officio.vel pone ꝑm ꝓDau. ¶Non tñ erit necesse ꝓbare intimationē factā ꝑm formā huiusmodi.vt dicit gl.in verbo denolutā in ā. ¶Ratioq; illa requiritur in fauorem.appellati non in eius odium ꝑm do.Anto.qđ dicit ꝓDaul.de papa non credo verū.q.licet sit iudex omniū si adeatur p viāque rele vel appellationis.tñ si aditur p viā appellationis.ita demum illi⁹ virtute erit cōpetēs si sit legitima appellatio. alias 15 secus.ſ.eo.cōstitutionē.§.insuper cū hi notatis. ¶Secundo quero an in appellatiōe interponēda requiratꝝ ꝑsentia partis. dicit ꝓBal.q; si est iudicialis debet fieri in ꝑsentia iudicis si haberi pōt.alⁱs debet fieri ꝓtestatis.de app.si iustus.x.c.cupientes. §.si p viginti.in glo.li.vi. ¶Extra iudicialis vero debet fieri i ꝑsētia partis si haberi pōt.alias si fit in absētia debet postea ei intimari.x sic habes q; iudicialis non requirit partis presentiam extra iudicialis sic de aliꝰ differentiꝫ intereas vide.ſ.de app.bone.x.de maio.x obe.dilecti.Breuiter non videtur differentia predicta bona.qꝝ vtrobiqꝫ tenet appellatio.sed nō ꝓdest vt ꝓcedi possit cōtra appellatum ad actū ꝓiudicialē nisi intimetur saltē per iudicē citantē occasiōe appellatiōis. Cōcludeq; debet fieri in ꝑsentia iudicis nisi iusta cā excuset.nō debet tamē ipse iudex queri⁹ in bortis ꝫ in loco publico x ad camerā si ius ibi cōsueuerit reddere vt no.gl.ſ.eo.cupientes.§.q; pervigint.lib.vi.que est notāda si tñ fiat in absentia iudicis tenet per viā attētati nisi post intimationē seu sciētiā app.si quōd⁹. sed nō defendit a iurisdictiōe illius nec reuocabitur attētata tūc dic in ꝑsentia partis.qꝝ debet fieri in illius ꝑsentia vt saltem ei intimari si in absentia sit facta.vt in cle.i.ſ.de app.alⁱs attentata per partē non retractabuntur per viā attentati. sed per viā iuris fit obtinea[illegible] in causa.x sic no. in decisionib⁹ nouis.cccx.x facit qđ no.ſ.de appel.cum appellatio.lib.vi.in gl. in ſuper.x per Jnno.de appel.dilectis.x per glo.eo.tit. sup gestum. ¶An autē possit fieri intimatio ante dationē capitulorū.vide in antiquis decisionib⁹ cōciusione.ccxviij.ibi ꝛ net qđ sic.x ī cōclu.cccli.cōtrariū tenet ī nouis cōclu.cccl.xxiv. sed primum de iure videtur verius per no.in.o.conclu.cccli. qꝛ a tpe inter posite appellationis incipit annus ad prosequendum. ¶Ceruio an sufficiat appellationē interpositā in ꝑsentia partis:dicit ꝓDau.qꝝ nō in iudiciali.qꝛ debet fieri i etiā ꝑsentia iudicis.de app.suggestū.vnde illa nō defendit nisi cui venerit ad notitiā iudicis vt.d.c.suggestū.x no.in Spe.de app. §.qualiter.ver.ité cautū.ꝑm ꝓDau.† in ver.qꝝ si forsan. ¶Quero quis dicat abesse ita qđ intimatio possit fieri ad domum vel ecclesiā.dicit ꝓDau.qꝛ ly multipliciter qñq; dicat pars abesse iuxta no.per Archi.x Jo.an.de offi.dele.si delegatus.in.vi.x l.presens.ff.de procu.x in aut.de dēbeāt.ſ.i.col.i.tñ quātūcūq; sum⁹ p;positum dicit illā abesse qui nō apparet in ciuitate vel villa vbi cōsueuit morari vel in loco vicino vel vbi iudicū agitur licet alibi publice in loco remoto appareat.alle.l.absentē. ff.de ver.sig.x sic ratione appellās fine culpa cogatur vagari x vt tollatur via fraudibus que fieri possent si posset discurrere per diuersa loca.facit.l.iij.ꝰ §.abesse.ff.de dam.infe.Guil.dicit qꝝ ille dicitur abesse qui est extra ciuitatem vel diocesim vbi facta est electio.qꝛ ſ.illam est de electione tractandum x inquirendum.xxiij.di.illud.vel dicit hoc arbitrium.d.Ant.hic infinita verba circa hoc sparsit concludendo qꝑ dicī arbitrariū cū hoc nō declarat.ar.decre.de causis.de offic.dele.Arbitrari autem debet qꝝ dicatur absens qui nō est in loco iudici nec ī ciuitate loci iudicij.vel vbi cōsueuit communiter morari nec alibi est requirend⁹. ¶Hec ob.§.si vero.in aut.de exhi.re.colū.v.quia ibi de honestate loquitur ꝛ omn innuit in alꝭs locis inquirendū absentem non autez ponit necessitatem iuris.†Quid autem si esset in ciuitate sed nō patiꝝ se citari.dic qꝝ sufficit citari ad domum vbi cōmuniter cōsueuit habitare x debet fieri discussio in locis predictis per nuncios mādato iudicis.ar.l.cū quidā.cuz ibi no.ff.de.le.ij.x hoc quo ad casum cle.quid in alꝭs casib⁹ infra patebit. ¶Quero an ordo qui seruatur in intimatione fit in citationibus obseruādus.dicit Guil.qꝝ sic mouef.qꝛ ista intimatio fit de app.extraiudiciali que habet vim citationis vel procurationis ad causam.de app.cum sit romana.x.ſ.eod. statuimus.x.c.cupientes.in.vi.vnde dicit qđ primo debet citari personaliter ſi pōt haberi.ſi non potest haberi debet citari ad domum.a d hoc qđ no.de eo qui mit.in.pos.c.ſi.per.Jnno. x per glo.de v.o.x cōtu.causam.ſcōm Guil.idē ꝓDau.qui dicit inita tantum hmōi ordine subſtātificum qđ eius peruersio vitiat quod agitur. Aduertendū tñ qđ licet sit vtile in aliꝭ citationibus qđ fiat publicatio in locō cathedralis ecclesie vel beneficij.nō tñ est necesse sed sufficit qꝝ fiat ad domū vbi habitat sigo nisi citaretur clericus ꝓ residētia cū habitatio sua debeat esse in ecclesia seu loco bñficij vt i.c.ex tue.de cle.nō resi.Jedo ſ.c in loco beneficij debet publicari.alias regulariter secus.qꝛ in citationibus aliꝭ iurā nō requirūt hāc publicationez.ergo de necessitate nō est tenenda x ſic seruat practicā secundū ꝓDau.

21 ¶†Ex predictis patet qđ sentit Guil.x ꝓDau.qđ nō potest fieri citatio ad domū nisi in subsidium quādo nō pōt reperiri persona qꝛ est absens.de quo in Specu.de citatione.§. sequit. ver.x no.idē Jnn.in prealle.c.ſi.de eo.qꝛ i mit.in pos.Dy.variaut vt refert Bar.in.l.iij.§.ꝓtor.ait.ff.de dā.infec.sed Bar. tenet qđ dictū est.nec ob.ff.de exclu.cu.l.scire oportet.§.oportet

22 qꝛ ibi ponitur alternatiua ordinis.†Quando aūt dicat absens cōcludit qđ si est prima citatio ita qđ nūqꝫ fuit in iudicio x causa celeritatem desiderat dicitur abesse eo quod in iudicio nō

23 inuenit.l.iij.palle.§.abesse. ¶†In aliꝭ causis nō exigētibus celeritatē si semper fuit in iudicio exigitur qđ sit absens a ciuitate.vt in aut.de exib.re.§.fi.vero.col.vi.x.C.de anna.exce.vt perfectius.sic intelligit no.de dolo.causam. Si vero ab initio fuit in iudicio.sufficit qđ nō inueniat in iudicio.vt in quacūq; causa etiā nō exigēte celeritatē possit ad domū citari.l.x post edictum.ff.de iudi.x.C.qđo x quādo inder.l.cōsentaneū. et in aut.qui semel.vbi gl.x plene per Bar.in.d.§.ꝓtor.ei⁹ verba quasi ad literam hic ponit do.Ant.ponēdo formā cōmissiōis quā debet facere nūcio inder.x aliqua alia q̄ ibi ponit Bartol. hec vera vbi in certo loco abest extra ciuitatē.sed vbi in certo loco extra ciuitatem abest bene faceret inder requirere eū vbi abest x dare terminum ad comparendum scōm distātiam loci. vt.d.§.si vero.tamē nō tenet de necessitate facere. imo ex quo facta discutione nō reperitur in ciuitate statim pōt fieri citatio

24 ad domum.qꝛ ille.§.nō ponit ordinem necessitatis.†Sed an

c sufficit qꝝ quis citetur ad stationē vbi conuenit artem exercere. dic qđ nō.sed vbi cōmuniter cū familia sua quis habitare cōsueuit debet citari.l.lex cornelia.§.domū.ff.de iniurijs.x.l.i.ſ. j.ff.de lib.agno.Jn intimatiōe est exp̄essum hic qđ nō sufficit fieri in loco ecclesie vel beneficij vel ecclesie cathedralis tam

25 tum. ¶†Quid si nō habet domū ꝓpriā sed cōductā dic idem

26 vt.d.c.domū. ¶†Itē quid si iudex cōmisit citari ꝑsonaliter vel ad domū an tenet cōmissio x quō debet intelligi x quando nuncius debet referre. ¶Ad primum dic quod debet intelligi ꝑm intellectū iuris. ¶Ad secundū dic qđ dz referre specifice nō alternatiue ꝑm formā ꝓmissionis.qꝛ maior est ꝑsumptio

27 pro iudice q̄ꝫ p nūcio.de renū.in ꝑsentia. ¶†Quid d etiā si sit

d tutū dicat citationē fiēdā ꝑsonaliter vel ad domū.dicit Bar. in.d.§.ꝓtor: qui a ponit hic.d.Ant.nō insisto.quia statutum aliquid operet citari sufficit ad domū a priꝰ.x sic statutū aliqd

28 addat iuri communi. ¶†Quero an amici sint citādi ad hoc vt procedi possit in absentē ad aliquē actum preiudicialē dicendum qđ sic ꝑm ꝓDau.alleg. dictū Post.de eo q mit.in pos. c.ſi. ¶Alij dicūt.qꝝ id qđ dicitur de amicis citādis nō est verū nisi in minore nec ꝑm canones inuenitur qđ tales debeāt citari sed sufficit sola ꝛtumacia vt fiat missio.vt lite nō cōtest.qm. §.in aliꝭ de eo qui mit.in pos.c.i.x.ꝑm ꝓDau.x hoc communiter tenet scōm do.Ant.Aduerte glo.iuris ciuilis communiter tenent primā partē.vt patet ex no.in.l.ſi finita.in §.iulianus.de dā.infec.x e in.l.becauit.§.ſi.ff.ex quib.cau.in pos.ea. idē Jnn.in.c.ſi.de eo qui mit.in pos. ¶Idem glo.in cle.i.ſ.de iudi.x vltramontani tamē vt refert.Dy.in.l.cū ꝓponas.de bo. aut.iudi.pos.tenēt ꝛtrariū.vnde dicūt speciale in minore seu in processu fiendo cōtra minorē.credo tutum seruare opi.glo. x Jnn.licet forte de iuris rigore talis citatio amicorum nō requiratur nisi in processu fiendo contra minorez. ¶Idem dico de fiendo contra ecclesiam vel cōtra aliā priuilegiatā ꝑsonam.ar.no.in.l.i.C.de iure reipub.lib.xi.x.ff.ex qui.cau.ma.l. ergo.facit qđ no.ſ.tit.j.in cle.i.x per Jnn.de.lig.do. cum ve-

29 nerabilis.x in cle.i.ſ.de iuui. ¶†Quero vlteriꝰ an anteq̄ fiat citatio ad domū d.o absente exigatur p;curatorē prius citari dic qꝝ sic ſi cōstat.vel notoriū est qđ dimisit ꝓcuratorē.alias se

30 cus x sic intelligit Bar.hāc cle in.d.§.ait ꝓtor.† Sed iurta hoc quero quid si domin⁹ x ꝓcurator est absens.an prima citatio possit inchoari de ꝑsona ꝓcuratoris.dic qđ si domin⁹ esset absens.x cōstaret posset citari ꝓcurator.alias si nō constaret eum absentē deberet fieri discussio ꝑm formā.l.cū quidam.ff.de lega.ij.x divi.ſ.hoc intellige nisi in casu quē statim dicā quādo essent presentes. ¶Si vero vter q; est presens:scz dñs x ꝓcurator.tūc regulariter dñs primo loco est citandus fallit in his que sunt leuis preiudicij.qꝛ in illis sufficit contumacia ꝓcuratoris primo loco citati.l.hoc amplius.§.fi. eod.l. se q.ff.de dā.infec.cū ibi no.ꝓ Bar.in.l.meminerit.C.vn devi

31 re. ¶†Rñ det ad materiā specificā cle.quero in casu cle.an sufficiat habitatio sine domicilio.dic qđ sic ꝑm zēze.Idē Mosti. in citatione de eo qui mit.in pos.c.ſi.per qđ dicit qꝝ scholares in loco studij possent cōueniri seu citari.ly ibi nō sortirentur domicilium nisi habitarēt ꝓdecēniū.l.ij.C.de incol.li.x.de quo ſ. de fo.compe.c.ſi.hoc dictū esset planū si alⁱs fortiretur forum ratione contractus vel delicti ibi contracti.alⁱs posset ibi esse dubiū.tñ idem videt ratione assidue querlationis.ar.li.ij.C. vbi sena.vel clarissimi.x.l.ij.vbi de crimi.agi oportet.cū notatis vtrobiqꝫ per Ly.x Bar.x per Jmo.de foro compe.ex parte B.facit qđ not.e.ti.qꝝ clericis.per Post.x per Dy.x Barto. ī l.lex cornelia.§.domū.ff.de iniurijs.x per glo.i.l.heres absens.

32 ff.de iudi. ¶†Quid cōprehendit hic appellatione ecclesie cathedralis.dic ep̄alis qꝛ illa est parochia cuiuscūq; libet ruralis x ciuitatensis seu diocesis.xij.q.ij.vbicunq; de offi.ar.ibidiacō.c.i.

33 †Quid si intra septa ecclesie vel in clausiro vel in cimiterio fiat hec intimatio an sufficiat.dicit ꝓDaul.qꝝ non qꝛ vere tunc non fit in ecclesia.quia p;edicta sunt iuxta vel extra ecclesiam.argu. de senten.ex commun.si ciuitas.in.vi.ij.q.i.necessarium.¶Ideo plus exigitur fieri in ecclesia ꝑm ꝓDaul.quia facilⁱ transit in noticiam quia ibi est maior concursus populi alia loca sunt magis solitaria. ¶Communiter seruatur qꝝ ponit ad valuas vel portas ecclesie.nec ob.de cōsecra.eccle.vel alta.c.i.i.xvij.q. iij.si quis contumax.de priuileg.c.i.i.vi.vbi idem iudicat de cimiterio contiguo quod de ecclesia.quia quo ad aliud sānez s.respectu priuilegij cōcessi ecclesie.hic quo ad intimationē faciendam que facilius transit in noticiam si fiat in ecclesia.vt di

a ctum est. ¶No.bene hoc dictus ꝓDau.ex quo in simili habes a qꝝ factum in porticu non dicitur factum in domo.x ficuon pa nietur pena statuti punientis maleficium factum in domo.

34 ¶†Quid autem si in ostio vel in itinere ostij sit factū.an dicit factum in domo:dic qꝝ sic si intra clausuram ostij.secus si extra versus porticū.no.per Barto.in.l.i.§.j.ff.de vona.secus si agere tur de maleficio puniendo commisso ad domum.quia sufficeret qꝝ esset iurta domum factum.arg.l.quidam iberus.ff.de serui.vbi.predio.vnde differentia est inter dictionem ad.x dictionem in.quia dictio in.notat intrinsecitatem in actu.l.j.ex incendio.ff.de incend.rui.x naufrag.x.c. ¶Jn verficu.verum quero. Quid si non propter metum hoc est appellati x suorum nō potuit fieri intimatio vt ꝑfertur.dic idem ꝑm ꝓDau.quia procedūm est sicut si per metuꝫ appellati vel suorum contingeret mouetur.quia illud verbum ꝓsurrexit verbum potentiā x non verbum metum.alias respicit vtrumqꝫ.x tunc supplendum est maxime dum tamē metus sit continuus.quia ad dominum x procuratorem.vnde aduertendum est quod ad ea que

35 in hoc verbo veruꝫ. ¶†Quero secundo quando dicatur verisimiliter posse transire in noticiam.dic hoc reiti nqui arbitrio iudicis qui arbitratur ex qualitate astātium qui hoc verisimiliter notificēt vel notificare possint appellato.de no.oper.nunl.de pupillo.§.nunciatione.x sic apparet qꝝ est considerandum qꝝ notificatio potuerit ad illum cui debet notificari peruenire. vt i.c.i.de postula.prelato.ꝑm doc.tu vide qđ not.de exceptio.

36 exceptionem:x in cle.i.ſ.de sepul. ¶†Quero quis probabit intimationem solenniter factam an hoc dicens an negās.dic ꝑm Guil.dicens quia hec est solennitas extrinseca que non presumitur.no.de reiudi.sicut.x de eo qui fur.ordi.susce.c.ij.debebit tamen ꝑm zenze.esse facta alta voce pluribus astātibus.qui matri.accuſ.posſ.cum tua.iurta eorum idioma vel capacitatem.l. sed x si pupill⁹.x.§.proscribere.ff.de instoria.viij.quest.i.opor-

37 tet.x.c. ¶†Jn ver.intimatio quero quid si iudex detulit appellationi non tamen facta fuit intimatio de qua hic an sufficiat ꝛtum ad hoc ꝓdicatur causam esse devolutā in curia. ꝓDaul. qꝝ sic.qꝛ tunc devoluitur ad curiam ꝓpter aliam causam accidētalem.ſ.delationis in qua non exigitur forma intimationis. de appel.sepe.licet tunc nature cause non deferat.de appel.cū appellationibus.in.vi.ꝑm ꝓDaul.x dominum Anto.idem do-

38 mini de rota conclusione.cclxiij.x.c. ¶†Jn ver.idē quero an in aliꝭ appellationibus exigatur intimatio.Guil.q;non quia speciale est in his casibus.Jn aliꝭ sufficit qꝝ interposita appellatione x admissa vt probabili citet partes de appellatio.romana.ſ.i.in.vi.ꝑm Guil.hic intellige saluo casu cle.j.de appellat.

39 ¶†Ultimo querit Bertrādus quid si post terminum datum b ad articulandum b venit contumax.post terminum x tradi articulos ad probādum de iure suo x petit admissionem fieri an audiat.dic vt per Lomvo.in decre.sicut.ſ.eo. ¶Slof.electionis querit.ancle.locū habeat in electione facta ad cathedralē seu epalem ecclesiā dicit qꝝ sic facit qđ videbitur.j.eod.§.pen. vnde dicit ꝓDau.qđ locū habet in epatibus x prebendis x in oībus aliꝭ beneficijs dumtamē datis in titulum in quibus locum habet decre.i.ſ.eo.in.vi.per qđ dicit secus forte si papa de disset aliquid annuatim alicui prelato vsq; ad bñplacitum suū qꝛ tunc non habet in titulū nec habet locum dictum.c.j.x per

cōsequēs nec istud silē qđ no.in cle.ij.j.de iudi.x. ¶Glo.pro-

a unionis notat hic tria exp̄essa vt diuersa de quib⁹ in.c.i.ſ.eo.

40 in.vi.in text.x glo.eod.ti.vt circa.e.li.per glo. ¶†Slo.cocca

c sionē querit qñ dicatur occasiōe electionis vel postulatiōis x.c. appellatum.dicit glo.qñ ꝓpter causam electiōis postulationis vel promotionis appellatus ita nō appelletur ab ipsa electione vel postulatione vel prouisione. ¶Exemplus si appellatum fuit a grauamine illato per iudicē admissum sup cā beneficiali electiōis postulatiōis vel puisiōis.in quo casu etiā locū hz decre.ſ.ſ.e.in vi.x ibi no.Compo.quinimo plus dicit ibidē.Lopo.qꝝ si super prima appellatiōe facta in causis p̄dictis dati essent iudices extra curiam.x ab eorū grauamine appellaret ad papā qđ locum b

b ¶Venit contumax.adō ter.x ea que no.per bar.et docto. ibi in.l.di uus ff.de in integ.re sti.

habet decr.illa x cōsequēter ista.vnde dicit Jnno.iij.ferualle de facto licet aliꝭ sint cōtradicentes qđ decre.illa solum locū habet rei in cā prime appellatiōis interpositē in causa bñficiali ad curiā.x non in scōa appellatione.sed certe vt dicit glo.hoc est cōtra mentē illi⁹ decre.qꝛ equiscumq; posset ꝓtelari vocatio sicut per primā.ideo pariter debet locū habere.ar.decre.trāsla-

to.de cōsti.idē tenet ꝓDau.qui dicit idē si appelletur a cōfirma c tione. lz Jnno.cōtra ꝑm eum.ſ.eo.in.c.ſi. ¶Idē si quesitio super iure electionis vel puisionis ad quē ꝑspectet.qꝛ illud litigiuꝫ tē dit ad puisionē ecclesiarū contra quarū vocationē hec cle.pro uidet ꝑm Lopost.x Jo.de lig. ¶Hec ratio solum cōcludit qñ esset questio de iure eligendi sede vacante.vñ melior est ratio qꝝ sufficit qꝝ occasione cause electionis qꝝ ꝓpter illā fit appellatiō. ¶Idem dicit si appelletur extra iudicium a confirmatione vel inductiōe in possessionē.facit qđ no.ſ.e.ſi postq̄m in.vi. ¶Slo. sedez apostolicā.querit quid in appellationibus factis ad inferiorem.dicit qđ sec⁹.qꝛ nō habet locū in illis decre.i.ſ.eo.li.vi. x cōsequēter nec ista.Guil.x zenze.tenent idē in appellatiōibus ad inferiores.Jo.de lig.tenet glo.qꝛ sepe reperitur hoc verbum apostolica ꝛc.ar.c.ad audiētiā.de deci.x qꝛ hec denolutio sit cōtra ius.qꝛ in illis ꝓpter difficultatē viarum est maius piculum. qđ dicit maxime ꝓcedere quo ad effectum citationis x devolutionis.tu dic maxime ꝓcedere quo ad penā.sec⁹ qꝛ nō hz locū decre.illa prima in appella.ad inferiores iurta not.in cle.non pōt de ꝓcura.x.ſ.eo.is q contra in.vi. ¶Slo.deuolui.oppo. de.ſ.pe.j.eo.cū ibi no.solu.qꝝ hic requirit ītimatio ad effectum vt causa devoluat ad curiā.x fit in curia.x quo ad effectum vali

41 ditatis appellationis no.de quo ibi latius ꝛc. ¶†Slof.appellanti q̄rit qualiter fiet intimatio capitulo vel collegio qñ cōtra ipm appellaret.remittit ad no.ſ.eo.bone.x de ꝛcel.pbē.sicut.li. vi.quia debet fieri capitulo cōgregato ꝓ superiorē vel per illū ad quem spectat more solito ꝛc. ¶Quid aūt si noluerit congregare dic vt ibi dicit glo.qđ potest compelli ꝑ superiorē vel forte sufficeret fieri singulis vt singulis.de quo dicit ibi ꝛc. ¶Slof. specialiter oppo.de no.in Specu.de citatio.§.sequit verſi.qđ

d si ꝓcurator.soluit qđ olim erant opin.q an sufficeret intimari ꝓcuratori.x quid dicebant qđ sic.alij qđ non.veritas est qđ

e ¶Spāle mādatum. De casibus requirentibus spāle mādatuꝫ habetur per spec.in ti. de procu.§.i.x doc.j.l. pōponius.ff.de pecu.

potest fieri speciali ꝓcuratori x non generali.sicut ibi dicebat Specu.cuius opi.hic approbatur.Ad hoc de testi presentiuꝫ

42 §.ceterum.in.vi.cū aliꝭ alle.in glo.x.ſ.eo.non iniuste. ¶†Sed iurta predicta querit glo.an possit fieri intimatio per procuratorē.dicit qđ sic si sit specialis.sec⁹ si generalis.sicut ecōtra fieri potest speciali x nō generali vt hic patet ꝓ hoc quia talis habens speciale mandatum in his causis beneficialibus appellare potest.ſ.eo.§.ꝓcurator.in.vi.idem ꝓDau.in effectu vide in decisione rote conclusione.cxxvi.ibi dicunt qꝝ quēcunq; etiam non procuratorem in forma aut.posse fieri intimationem.per

43 id qđ dicitur in.§.penul.in fi.x. ¶†Quomodo autem debeat formari ꝓcuratorium ad intimandum.x quomodo procuratori fiat intimatio.x quō de ꝓcuratorio sicut de appellatione debet fieri fides.remittit ad ea que no.Guil.mandeghot in li

44 bello suo in fi. ¶†Quia satis apparet ex predictis quia debet

e habere speciale mandatum e ad predicta.Quale autem dicatur speciale mandatum ꝓcuratoris.dicit ꝓDaul.quod sufficit qđ habeat speciale mandatū ad causam appellationis.lz nō habeat speciale mandatū ad intimationē faciendam Mostiē.plⁱ senit.ſ.qđ sufficit qđ sit generalis procurator dūtamen tractet causaz illā in qua postea ꝛtingat appellari.qđ credit do.Ant. fore verū.ar.de rescrip.pastoralis in.ſ.i.facit vltra eus de resti. in int:g.substituta.Hoc dictū nō videt verū.qꝛ nō sufficit generale mandatū in cā beneficiali ꝓpter penas decre.i.ſ.e.q̄ lo cum habēt etiā si per viam aliā quam appellatiōis causa agitur.vt no.glo.in cle.non potest.de ꝓcur.dicebat tamen Bart. qꝝ absq; alia intimatiōe sufficiebat appellatiōe interpositā in absentia iterato cōrā ipso appellare.quia sufficit qualitercūq; quis certus reddatur.l.certum.ff.si cert.peta.intelligo quando fit p ꝓcuratorē mandatum sufficies.ſ.e.ꝓcurator.

45 in.vi. ¶†Sed an sufficiat fieri intimationem appellationis

procuratori habenti mandatum ad causam princ. palē nō ba
beat ad causam appellationis dic q̄ fic. qz licet expiret officiū
suū lata sententia durat tñ quo ad appellationē & consequenter
quo ad intimationis actum. siue qz appellatio nō haberet esse
46 ctum p̄m do. Anto. ¶ Quid si plures essent procuratores
cōstituti dic q̄ electio debet fieri p iudicē p formam. c. si duo.
§. fi. de pcura. in. vi. illoruz electio debet fieri & nō aliorū. vt ibi
47 patet sic. ¶ Queritur si fit procuratori reuocato parum post
constitutionē anteq̄ suscipiat mandatum eo tamen ignorāte.
dicit p̄m Bar. cū agat de dāno vitādo & non de lucro vz̄ intī
matio tali procuratori facta. si etiā intimās ignoret ne afficiat
dāno ex probabili ignorātia. facit qđ no. in cle. i. de renū. de
48 rescri. ex parte decā. ¶ Iurta predicta. q̄ro quid si appello
ad papā collatione facta ab epo bonoñ. aduersari⁹ bz̄ boñ. p cu
rationē tractantē principalē causam. aliū habet in curia tractā
tem omnē causaz ibi per appellationē deuolutā. an sufficiat in
timare illi de curia. videt q̄ sufficit & oporteat sic fieri quasi p
curator principalis cause sit in hoc p̄hibitus per deputationē
specialis procuratoris ad causas deuolutas ad curiā. ar. decre.
nōne. de p̄sump. Dan. credit ztra sz̄ oportere etiāmare oñvel
pcuratoris principalis cause. mouet qz hic dicit litera. aut eoꝝ
alteri cū p̄emisisset de oño & pcuratoe principalis cause. q̄
a ¶ Aliud est tps continuū. Quod dicat tps continuū. et quod vtile hēs do. gl. in ru. & ter. in. l. i. ff. de diuersi. & temp. prescri. p. iaſ. l. §. rursꝰ in. xvi. col. de prescri.

aut primo dicunt intelligunt in sequentibus repetita. de app.
c. scō requiris sit etiā ratio vt per talē intimationē sciet pcu
49 rator principalis cause ab eiꝰ p̄secutiōe appellatū. &c. ¶ Glo.
interpositione querit an cōputetur terminꝰ mēsis de quo in li
tera a die interpositiōis appellationis. an ab hora & momento
interpositionis. dicit q̄ de momēto ad momentū fīēda est cō
putatio. Et hoc sonat litera q̄ dicit ab interpositiōe appellatio
nis nō dicit a die interposite appellatiōis. facit qđ no. §. q. vi.
biduū. & de re. iudi. q̄ ad ḡsulationē. ¶ Idē tenet Pan. qz hoc
tempus est ad odium appellantis & fauorem appellati. igit. c.
50 iurta not. in. l. iij. §. minoꝛē. ff. de minō. ¶ Quid donū hic p̄se
b ¶ Quot autem a dies. adō bal. in. c. i. in p̄in. quo tempore miles. Alc. in cons. xlij. inci. in causa. & lite. in. i. col. in fi. in iij vo. & ale. p̄le me. in cons. cxiij. inci. visa scripturarum. in. iii. col. circa. fi. vsq̄ ad fi. cons. in. v. vo.

quiſ quoꝺ ª aliud est tps continuū aliud vtile. de quo videbitis
in cle. i. de resti. i. inte. vbi per glo. & per Archi. in. l. fi. C. ō tēp.
51 in inte. resti. pe. ¶ Demū querit Pau. quid in. x. diebus datis
ad appellandum. dicit q̄ cōputatur tps de momēto ad momē
tum a tpe sententie & scientie. §. q. vi. anteriorꝝ siue agatur de ap
pellatiōe sententie diffinitiue vel interlocutorie. siue habētis
viz̄ diffinitiue siue interlocutoꝛie. vt si iudex diuitr respondēdō
libello vel si aliqd p̄cedit vel mādat hoc eīm habet vim interlo
cutorie. l. qualē. ff. de arbi. ¶ Si vero aīs grauet vel commineꝛ
ita q̄ illud non habeat vim interlocutorie vel diffinitiue cū nō
omnis vox iudicis &c. C. de sen. ex perci. reci. l. i. pōt appellari
er quo grauamen nō reuocat. vnde dicit q̄ si iudex hodie assi
gnat locū nō tutuz etiā si post mensem requiraꝛ vt reuocet vt
assignet locū tutū nec hoc faciat poterit appellari. ¶ Idē si
commineꝛ parti nisi consenserit cozā eo litigare. de app. cū cē
sante. & hoc no. in Specu. de appel. §. restat. versꝰ. sz quid dices.
& c ponit Bosti. de appel. romana. in. vj. Hoc dictū dicit. d. Aln.
notandum. q̄ dicit q̄ nō meminit alibi se legisse. dicit tamē q̄
nō placet sibi ex toto q̄ indifferenter post grauamē audiatur
quis appellans post x. dies. de appel. concertationi in. vi. fatet
tamen q̄ potest sa uari restringendo dictum Pau. quia si gra
uamen est momentaneuz a die grauaminis. §. x. dies debet ap
pellari. vt in. c. concertationi. Si vero est successiuum vt trahe
re ad locum non tutum. nam omni die. qua trahitur grauat. vt
no. de rescrip. dilectus. per Compost. & tūc possit qs indocūq;
appellari. & sic intelligit dictum Pau. Aduertat tamē appel
lans quomodo appellet. & a quo p̄m do. Anto. & si appellet. ab
actu assignationis loci vel altercatiōis preteriti oportet. q̄. §. x
dies appellet a tēpore assignationis vel a tēpore altercationis
Si aūt a grauamine p̄senti vel futuro tunc bene admittetur
appellatio. licet assignatio ante x. dies facta esset. hec dicit vera
do. Anto. vbi cominatio vel actus iudicis habet vim sententie
adhuc posset appellari post x. dies qz de isto iudicare. vt de
actu seu dicto extraiudiciali. per no. p Inn. de consti. cum oēs
& per doc. de temp. ordi. ad aures. ad hoc. de elec. ꝑ sideraturiꝰ.
& c. auditis. p̄m eum. hoc dictum suū videt contradicere dicto
Pau. vbi dicit q̄ assignatio loci non habet vim sententie cuiꝰ
oppositum ipse consentit. concoꝛ. tamen Pau. in dicto sed nō
credo verū hoc dictū. banc limitationē ad c. cōcertationi. qz
generaliter loquitur. vndistincte. ergo &c. de cōsug. le. pro. c. i.
Itē credo q̄ assignatio loci habet vim interlocutorie. quia est
vox iudicis ad causaz faciens. ergo &c. ar. per glos. in. §. oēm in
52 aut. ō liti. col. ix. Iz̄ pau. sentierit ⁊ sed. d. And. nō &c. ¶ Quot
aut dies habeat mēsis remittit glo. ad not. in. c. quā sit. §. eod.
in. vi. quia tot dies quot habet mensis in quo incipit currere
53 tēpus. no. etiā p Bar. to. ff. de ver. sig. li. cū hiſerꝰ &c. ¶ Glo.
porrecto querit an exp̄ēsis intimātis debet in scriptis ītimatio
porrigi appellato aut eius pcuratori dicit q̄ sic mouet per lite
ras quę dicit q̄ porrectio. & sic innuit q̄ expensis porrigere ha
bentis hoc habeat fieri sicut in simili dicim⁹ de libello. l. dicit
offerat libellus &c. intelligitur expensis producentis. ıȷ̄. q. iij.
offeratur ꝛenze. dat simile de copia que sit iudici ad deliberā
dum que sit expensis appellantis cum ad opus seu cōmodum
suum appellauerit. Sed. tamen & ipse zenze. tenent q̄ expēsis
appellati. mouētur quia non arctatur hic appellās nisi ad por
rigendum vel legendum vel faciendum copiam si petat. ergo
alterum sufficit. ar. l. i. §. edere. ff. de eden. Item qz satis grauat
appellans q̄ intimatio rite nō facta non tenet. Itē qz vtī iu
ris beneficio q̄ esse debent fine diminutio. in auc. constituto q̄
de dignitatiꝰ. §. illud. Itē qz forte appellās metu expēsarū di
mitteret ius suū indiscussuz. contra. l. illud. ff. de peti. here. Nec
ob. hec litera dū dicit porrectio qz nō sequit ergo expēsis por
rigētis sicut videmꝰ in simili q̄ ille qui tenet edere vel exhibe
re liberat a dāno facultatē exhibēdi. describēdi vel appꝛehēden
di. ff. de eden. l. i. §. edere. ff. de tab. exhib. l. i. §. ptoꝛ. Sic recitat
do. An. plꝰ nō dicēdis. Jo. de lig. dicit q̄ facultas describēdi
fiet expensis appellantis & copia recipietur expensis appella
ti. & sic concoꝛ. opi. Alibi videt tutius esse tenere glo. q̄ ad alte
rum dnorum teneatur intimans. l. vel porrigere intimationez
in publica forma vel legere vel copiā facere si petat. ideo si nō
legat sed vult porrigere intimationem in forma aut. tunc pce
dit gl. q̄ alias nō satisfaceret verbis cle. si non porrigeret suis
exp̄ēsis. sed copiā tantū faceret. nā nunc⁹ esset verū dicere q̄
porrexisset nisi actualiter porrigat. ¶ Si vero legit & petat co
pia posset pcedere opi. ꝛenze. & Bul. tamen puto adhuc glos.
melius diceret qz ter. dicit similimodo factū. sed nō, est dubiū
q̄ debet fieri exp̄ēsis porrigentis. vt dixi. §. ergo & hoc casu vt
54 sic in dubio sit similitudo per oīa. ¶ Nec ob. predictis. l. i. §
edere. ff. de edē. & l. i. §. pretor. ff. de tabu. exhi. p̄tealle. qz aliud
est edere vel exhibere aliud porrigere. Nā sine dubio edit q̄
demōstrat. licet nō dimittat penes aduersarium. sed non por
rigit aduersario nisi qui actualiter ei tradit. fac. qđ videbitis
in cle i. de appel. Et no. bene gl. in eo qđ dicit de libello que
55 seruat in practica. ¶ Mo. de verbo porrigere vel offerre. qz
c significāt ᶜ expensis porrigere vel offerre habētis deberi fieri
56 &c. ¶ Gl. aut. querit qñ dicat scriptura aut. Respōdet quā
do est cōfecta manu publici notarij vel habet singulū autēti
cum alle. de sen. exco. cū medicinalis. in. vj. & qđ not. de pba.
post cessionē. ¶ Ideo aūt requirit qđ sit in scriptura autēti
ca porrecta appellatio. qz graue esset dicere q̄ aduersario meo
dicēte se appellasse ad curiā tenear credere. nā cū hec appel
latio habeat vim citationis. vt in. c. i. §. e. in. vi. & j. patebit posꝰ
set fatigari valde cōtra debitū ratiōis si forte nō esset appella
tum ad curiam. & hec ratio cōcernit fauoꝛem appellati. Subdit
glo. q̄ etiā pōt tendere in fauoꝛem appellantis hoc fieri fa
cit qđ videbit. j. c. proxi. §. pe. qz si nollet p̄sequi appellatio
nem poterit pbare p scriptura autēticā intimasse appellatio
nem. & sic faciliter p̄babit intimationē qđ alias. nō sic de facili
faceret. idē tenet Pan. remittēs ad no. in. c. i. & ij. de fide in
d strū. vbi no. ᵈ que dicatur autētica scriptura. dicit tamē quod
hic in appellatione que daī appellato que debet porrigi i for
ma aut. secus dicit de illa que daī iudicis quo. qz illa pōt esse
nō aut. Ratio diuersitatis. qz emissio appellationis pt̄z iudici
sed dicēti se appellasse quis nō tenet credere. qz aduersarij ni
mium faciliter mētiunt. l. i. ff. de questionibus. ¶ Glo. f. plecto.
querit an eo casu quo porrigi debeat legi. Itē an eo casu quo
legitur debeat perfecte legi. ¶ Ad primū dicit qđ nō, ppter
alternatiuā hic positā. & qz hic dū dicit ō porrectiōe nō exp̄ri
57 mit de electione. † Ad scōm dicit qđ debet p̄fecte legi qz dic
tio per. p̄fectionē significat. l. vbiana familia. §. per noctare.
ff. de ver. sig. Sed quid si nō fiet p appellantē quominus ple
gat. sed p appellatū dicit q̄ nō imputabit ei. ıȷ̄. q. vi. anterioꝛ.
vñ dicit Pan. qđ cū videt ᵉ paratū ad fugā expediat se & por
e rigat appellationē & ex quo illā interponit pśente aduersario
sufficit marime ex quo ante recessum inchoat legere dūtamen
ante recessuz tñ legat qđ sit cert⁹ & appellatiōe p̄m. d. And.
certe videt quod etiā si nō inchoauerit legere imputet sibi ex
quo stat per eū quominus legi fei. tutius tñ tūc est porrigere
58 in scriptis. † Glo. cōsimili. pōderat litera ᶠ que dicit copiam
f fiendā si petatur. per quod dicit quo vm quod secus si non pe
tatur qz sufficit qđ perlegerit appellationē. ¶ Idem dicit qđ
de cōsi. est eo casu quo fit petitio copie qđ de hac petitiōe fa
ciat petēs fieri publicū instrumētū. alle. de sen. excō. c. i. in. vi.
Fatet tñ qđ etiā si factū nō posset ꝓbari posset p testes in casu
isto. licet secus in casu. c. i. de sentē. excō. in. vj. Ratio quia hoc
non exigit ter. hic. secus ibi facit. l. in exercēdis. C. de fid. inst.
Bul. aliter sentit tenet gl. p̄m Pau. q̄ dicit qđ hec petitio co
ple debet

pie debet esse facta ꝛgruo loco. & tpe. aīs non habet locū pena.
alle. de elec. cū in veteri. & de appel. ab eo. in. vi. & curritt tēpus
a die petitionis copie. & date. & ideo si non petitur satis est q̄
per legerit. Si vero petit nō tenetur statim dare: sed ēp̄imū
cōmode potest. l. q̄ dicimus. ff. de so. Sed an si non fiat copia
appellati⁹is iudici valeat appellatio. dic q̄ Iz nō facta quo ad
parti impediat deuolutio tñ secus si nō sit iudici scōm zenze.
mouet. qz hic nō reperitiure cautū. & qz valet appellatio facta
in absentia iudicis si eius copia nō habet. de app. si inst⁹. foꝛ
tius vsq̄ sit eo p̄sente: ēquis et nō fiat copia qz scire dz an gra
uauerit. Mat. aliter dicit tene qđ dixit. Fatēdū tñ q̄ Iz teneat
appellatio facta in absentia iudicis Iz nō intimet ei: tamē nō
protegit appellantē donec fuerit ipi iudici intimata. de app.
59 l. fiduobus. i. rñ. &c. ¶ Glo. in domo. opp. de. l. pleriq̄. & l. fe.
ff. de in ius voc. vbi nō debet quis inuito dño intrare domū:
vt eū citet imo tenet iniuriarū cuius contrariū hic innuitur.
So. gl. exponēdo in domo. i. ante domū: qz non est necesse qđ
fiat in domo: sed sufficit q̄ fiat ante domū. Mot. ex glo. qđ dic
tio in. aliquādo pomꝑ pro ante. qđ no. p illa qōne. Si statuto
imponatur pena aggredicti aliquē in domo vel ante domum
vt imponat pena si in porticu factus fuerit aggressus vel i cō
spectu domus p̄m do. An. vide. l. gallus. §. ille casus. ff. de lib.
a & posth. & l. i. §. i. ff. de cloacis. per ª Bar. in. l. quidam bibert⁹.
ff. de ser. vrb. p̄edi. vbi de ista dictione ad. dic vt dixi. §. circa
60 ter. alia &c. ¶ Glo. habitare querit an sufficiat vt habitet vt
inquilinus Iz nō sit sua. dicit q̄ sic. alle. l. iij. ff. de dā. infec. An
autez sufficiat q̄ habeat domicilium in loco licet ibi nō habitet.
Bul. q̄ nō: quia hic ponderatur domus in qua communiter
consueuit habitare. q̄ intelligit nisi esset vagabūdus. qz tunc
sufficit fieri ad domū loci domicilij. alleg. not. per Bosti. de
61 eo qui mit. in pos. c. ſi. & ex hoc babes q̄ quis pōt habere do
micilium licet nō habitet in loco: pro quo est casus. de cō. cōpe.
62 postulasti. ¶ Secundo no. q̄ quis pōt dici vagabūdus licet
habeat domicilium ex quo non habeat certā habitationez sed
per mundū vagatur. Idē gl. in. l. iij. §. pretor. ff. de dā. infec. et
ff. de iudi. l. heres. licet aliter loquat in. l. eius qui. ff. ad munic.
de quo per Inn. in. d. c. fi. & per Spe. qui tenet qđ dictus est in
b titu. de cōpetentis iudicis additione. §. j. & ver. quidsi debitor.
vbi autē debeat cōueniri vagabūdus cōiter dr q̄ vbiq̄ no. de
so. cōpe. c. ſi. Dos. in summa in illo ti. dicit q̄ habet eligere vbi
vult cōuenire & vbi cōuenief & nō alibi. Jo. an. in addi. Spec.
in loco p̄eall. q̄ vbi libet potest cōueniri nisi caueat de redeū
do. ad domicilium. alle. l. i. & j. C. vbi de cri. agi. oportet. de quo
63 in. d. c. fi. & vbi aūt bānitus possit conueniri dicit qđ vbi habitat
etiā ex delicto alibi cōmisso. qz ibi fortiꝰ forum ex sola mora
licet ibi nō habeat domicilium ppetuū & hoc ne delictū sibi pre
stet immunitatē. p̄m Spec. in tit. p̄eall. & alle. §. ver. sed pone.
Idē dicit de exitiēs expulsis. ppter partialitates. qz potue
runt cōueniri in loco vbi habitāt si publicata fuit bona. aīs in
loco a quo est expulsus. qz ibi fortiꝰ foū & domicilium. p̄m Bul.
per qđ videt q̄ dictū p̄cedēs dz intelligi de bānitis quoꝝ bo
na publicant fec eadē ratione. ¶ Glo. cōiter oppo. q̄ no sufficiat q̄ cōiter habitat vbi debet fieri intimatio. sed debeat in
spici vt habitat. p maiorī parte anni. & sic vltra dimidiaz anni
habitasset. l. maiore. ff. de ver. si. So. q̄ aliud in casu isto vbi suf
ficit qđ cōiter ibi habitat. p. d. plus ēq̄ alibi. licet vltra dimidiū
anni nō habitat. qz verisimilius. trāsibit in notitiā parti si ad
talē domū fiat. Aliud in casu illo. quo ad interdictū vz vtroꝝ
biq̄. qz nō obtinet in eo nisi qui tpe litis & testationis reperit
64 anni maiore parte possedisse. ¶ Sz iurta hoc querit gl. qđ
si in duobus locis equaliter habitat vbi dz fieri: dicit qđ pote
rit fieri in quolibet p̄out elegerit appellās. fatet tñ qđ tutuz
esset in vtroq̄ fieri. arg. de sepul. eū qui. §. i. in. vi. Remanet ergo gl. in cōclusione & est de mēte ter. qđ sufficit intimationem
fieri in loco vbi cōiter plus ēq̄ alibi cōsueuit habitare. & sic vi
detur qđ nō sit necesse qđ sit loco vbi p̄sentialiter habitat tē
c pore intimationis. ᶜ Bar. in. l. iij. §. pretor. ff. de dā. infe. dicit
gl. p̄cedere quo ad intimationē de qua loquit ter. ppter ter.
istum. secus dicit in citatione qz dz fieri ad domū vbi p̄tialiter habitat p̄m tps citationis. qz ter. exigit qđ citet vbi degit.
vt. d. §. pretor. & per hoc apparet q̄ in citatione nō est qō vbi
equaliter habitat in duobus locis. qz dz attēdi locus vbi habitat p̄m tps citatiōis. plus vt tenere hic Pau. qz etiā intima
tio nō sufficiat fieri vbi cōiter habitare cōsueuit si ibi nō habi
tat p̄m tps intimationis. vt sic iste ter. intelligat vbi cōiter ha
bitare cōsueuit & etiā habitat. do. An credit qđ gl. bene dicat
vbi nō est certus intimās de habitatione mutata aliud si est
de hoc certificatus nō putat sufficere si ibi intimet vbi primo
cōsueuit habitare. nisi etiā intimet vbi nūc morat. cū eīm ita
intimatio fiat ad fīnē certificādi: dz fieri etiā ad domū in qua

degit. si de illa est certus. licet loquat de preterito nō per hoc
excludit p̄esens. & sic cōcoꝛ. opi. ¶ Gl. remotis. Nota ex re
motione loci statui⁹ diuersium. & alle. 2coꝛ. hoc intelligē qñ
diuersitas & remotio locoꝝ inducit varietatē & diuersitatē ra
tionis alias secus. l. fi. C. de tēp. in inte. rest. petē. & in decr. cu
65 pientes. §. eo. in. vi. per gl. ¶ Quis aūt dicat locus remot⁹
relinquit arbitrio iudicis. vt gl. dicit alle. no. de rest. in integ.
66 in. c. cū er literis. ¶ Gl. beneficio. querit qđ si sit campestre
vel rurale in quo forte nō sit copia testiū vel notarioꝝ. an
p̄cedat in illo litera. dicit qđ sic. vñ tūc debet esse cautus vt te
stes & notarij ducat secū. & sic seruat practica. fa. §. e. c. fi. in. vi.
pro hoc litera ista que simpliciter loquit. Itē 3cze. Iz aliꝰ dicāt
qđ fieri debeat ad eccl̄ēā cathedralē in ciuitate si locus bāi
cij sit inhabilis. ar. §. eo. vbi. §. fi. vero. in. vi. Iz in alio casu loq̄
tur gl. vt ꝓferā. querit de intellectu litere. Rādet qđ intellect⁹
litere est qđ si ppter potētiā vel metū appellati & suoꝝ nō po
test fieri olim nec pcuratori appellati nec ad domū nec in de
neficio nec in ecclesia cathedrali. tūc posset fieri in aliquo lo- a
co publico. put hic dicit. alias si posset fieri ad domū. Iz nō pos
sit fieri per sonaliter ppter potētiā vel posset fieri per procu
toꝛē. Iz nō per dūm vel ecōtra vel nō possit fieri dño per sona
liter ppter potētiā vel metū tñ possit fieri pcuratoꝛi vel ecō
tra. tūc nō posset fieri in loco publico p̄m formā hui⁹ ȳ. verū.
c hoc volunt litera dū dixit indifferenter vt simpliciter si fieri
nō pōt vt p̄fert quasi loquat eo casu quo nulla de precedenti
bus intimationibus fieri pōt. tunc demū possit ad ista deueni
ri. secus si aliqua fieri possit de precedētibus. & sic si ppter po
tentiā nō poterit fieri persone fiet ad domū. si nō poterit fie
ri ad domū fiet ad eccl̄ēsiā cathedralē. & in subsidium si etiam b
ibi fieri nō pōt fiat ad locū publicum. vt hic dicit. Alij dicunt
q̄ sufficit intimatio in loco publico intimādi q̄ nō potest
ppter potentiā vel metū appellati fieri persone. & hoc tenet
Bul. qz appellāti ppter suā culpā nō debet auferri bñficiū iu
ris qđ possit per se facere vel procuratoꝛē. Ad hoc de app. ex
parte. & qđ ibi no. & potissime propter culpā aduersarij. qz illi
prodesse nō debet. Bosti. putat tutioꝛē opi. primā: qz dz appel c
lans per se vel aliū intimare vel expedire id qđ sibi incūbit
qualitercūq̄ pōt nec debet bic inspici ma'itia appellati. si fa
uoꝛ publicus ne bñficia diu vacēt. fec⁹ forte in aliꝰ 3cze. tenet
secūdā opi. q̄ appellatus est in culpa. nec pōt fieri intimatio
vt preferā & sic verificant verba text. ideo sufficit q̄ fiet ad locuz d
publicū. vñ dicebat Bul. q̄ fi intimatio nō posset fieri in loco
publico. licet posset fieri procuratoꝛi & imputet sibi dñs qui se
67 talem reddidit. ¶ Iam nō cōpellit quis eligere procura
toꝛem si magis velit eligere dūm. l. i. §. liquis. ff. qđ vi aut clā.
l. fi. ff. ne vis fiat ei p̄m 3cze. & Bul. Pro ista opi. facit gl. ēp̄ si
alle. & etiā. d. Ant. alle. j. ti. j. in cle. i. i. gl. pe. iūcto ter. pro boc.
l. stichum. aut pāphili. cū sibi no. ff. de solu. vbi si aliquē alter
natiuoꝝ nō est in obligatione ex culpa rei licitū est actori eli
gere qđ vult. cōcoꝛ. opi. vt colligit ex his que diximus sup litē
ra post Pau. qz hec vltima opi. est vera qī est metus vel po
tentia appellati & suoꝝ. alia qī ppter metū vel potētiā extra
68 neā &c. ¶ Gl. loco aliquo. querit an sufficiat qđ fiat i vno
tantū publico loco. Rādet qđ tutū & de consilio est qđ fiat in
pluribꝰ vt fic facilī⁹ trāseat in notitiā p̄out etiā dixit Bul.
mandeg bot in libello suo electionū. tū nō est necesse per bāc
literā que loquit in singulari: & sic in vno loco verificat dūmo
do publicus sit ideo aūt exigit vt sit publicus. vt dicit glo. se
d quens ᵈ ppter tollendas fraudes illoꝝ qui clādestine faciebāt
in absentia partis vel illoꝝ q̄ possent intimare. alle. §. oēm. in
69 aut. de liti. co. viij. & qđ no. §. eo. c. fi. in. vj. &c. ¶ Gl. solēniter
querit an sufficiat in quolibet loco publico fieri. dicit qđ non.
sed debet fieri in loco viciniori domui in qua cōiter habitare
consueuit. vel viciniori eccl̄ie cathedrali vel loco bñficij p̄m fu
perius dicta in ter. & dz fieri publice in publica missa popula
ri vel in sermonibꝰ aut predicationibꝰ vel in alio actu frequē
tato. p ppm. qz tūc facilius trāsibit in notitiā. & verisimilī⁹ at
tendēda est verisimilitudo vt dicit gl. in verbo verisimiliter.
70 alle. de p̄sump. qz verisimiliter. cū si. ¶ Gl. deuoluta oppo. &
videt qđ appellatio ex quo emissa est publice faciat cām deuol
ui ad curiā & arctet etiā ignoātes a dicto tpe ad arripiendū
iter. j. mēsem ad curiā. & p q̄s nulla intimatio est necessaria.
&c. cōtrariū hic dicit in ver. intimatio. tācto p̄n. buius glo. vt
opp. veno. p Inn. & Bost. in decr. i. §. e. in. vi. solut gl. qđ ill⁹
erat opi. Inn. & Bost. que hic reprobat tanq̄ falsa ideo non
obst. vel scō post dicit qđ hec ele. loquit de ꝓspectu p̄sone ap
pellate cui debet fieri ītimatio vt hic dicit. dictuz vero Inn.
& Bost. loquitur in alijs personis quarū non interest quia il
lis nō est necesse illi ꝓmi intimationem fieri. ¶ Vel tertio di
cit gl. super dictum Inno. & Bostiē. debere intelligi & restringi

al casum per.verum.scilicet quãdo propter penam vel metum
potest citatio fieri. quia tunc sufficiet q̃ fiat in loco publico
ita publice q̃ verisimiliter potuerit ad notitiam appellati vel
eius procuratoris specialis peruenire. Alias autẽ nõ sufficeret
appellationem publice emissam vel intimationẽ publice factã.
vt est casus in hac cle. ¶Pro qua facit q̃ talis appellatio in cau
sa beneficiali facta ad papã habet vim citationis peremptorie:
vt probatur in.d.c.i.§.eo.in.vi.ꝛ de appel.in.c.sepe adeo q̃ nõ
venies in termino iuris sibi a iure deputato in.d.c.i. habeatur
vt verus contumax ꝛ procedi põt contra eũ vt contra cõtuma
cem i principali negotio.ergo debet esse taliter facta q̃ trãseat
ad notitiã appellati aut ipsi⁹ procuratoris specialis.alias absur
dum ꝛ incongruũ esset dicere q̃ censereꝫ verus cõtumax igno
rans cui appellatio nõ esset intimata ꝛ cõtra eum tã graviter
71 procedi. ¶Vult ergo glo.ī effectu q̃ cum agatur de magno
preiudicio qz de pcessu i causa principali oportet q̃ itimatio
appẽbederit psonã nisi malitia vel dolus absentis partis iter
uenerit i se absentando. Et ex isto colligit.d.An.q̃ ad hoc vt
procedi possit in bis q̃ sunt gravis piudicij.oportet q̃ interue
niat vera cõtumacia que cõcluditur ex citatiõe ad personã.de
quo in.c.fi.de eo qui mit.in pos.p Inn.ꝛ Hosti.ꝛ hic sumpta
occasiõe vãgit in citato ad domũ.sufficiat eo casu vel fieri põt
vt q̃ psona non reperiẽs.vidistis an ꝛ quo possit fieri ad do
72 mum.hic tangit an sufficiat.tũc si fiat ad domũ. ¶Cõcludit
pos.Bart.in l.iij.§.pretor.ff.de dã.infe.q̃ in bis que sunt le
uis preiudicij sufficit.vt in dilationibus vel aliquo emergẽti
leui.qz tũc nõ exigitur vera cõtumacia.ideo sufficit citatio ad
domum dũmodo simus in casu in quo fieri possit.vt qz psona
nõ reperit vt iactus dixi.§.fic intellige no.per gl.in.c.cãm.§.
de.99.ꝛ cõtra.vbi dicit sufficere citationẽ ad domũ.ꝛ quod no.
in.d.c.i. ¶In actibus vero que sunt gravis preiudicij quod
videt esse q̃n agit de iudicio pprietatis vel possessionis trãs
ferende pm Bar. licet Inn.in.c.fi.sentiat preiudiciũ possessio
nis leue.sed nõ bene pm.d.Ant.qz iura allegata per Inn.nõ
loquuntur vbi agitur de possessione transferẽda ꝛ de tenuta
banda:per quam nõ trãsfertur possessio. ¶Item videtur esse
magnũ preiudiciũ q̃n agit de examinatione testiũ ad eternaz
rei memoriã tũc requiritur vera cõtumacia.vt hac gloss.ideo
regulariter non sufficit citatio ad domũ. Fallit primo quãdo
impedit per vim vel motum ne citatio ad eum perueniat.vt
hic.Scõo fallit si est psens ꝛ malitiose se occultat.vt in.§.qd
fit tatitare. Fallit tertio.si mautiose se absentauerit vt hic facit
l.fucinus.§.quid si latitare.ff.ex quib.cau. pos.ea.hec autem
malitiosa absentia probat vel vere si de illa constet per verba
prolata:vel aliter iurta no.per gl.i.d.l.fulcini⁹.vel pumptio
ne.presumptiue aũt probatur in pluribus casibus. ¶Primo
quando semel personaliter citatus se absentauerit.iurta not.
in.d.c.fi.ꝛ in.d.l.fulcinius. ¶Scõo quãdo aliquãdo fuerit in
iudicio.ꝛ postea se absentat.vt no.Inn.in.d.c.fi.ꝛ in.c.ex par
te.iũ.de re.iud.spol.ꝛ in.c.j.qui matr.accu.pos.ꝛ in.d.§.3d sit la
titare. ¶Tertio presumit quando ex natura obligationis ar
ctatur ad morandum in certo loco vt in marito cũ vroreꝛ et in
beneficiato in beneficio.de cle.nõ resi.ex tue.ꝛ.d.c.j.hec vera.
in casibus in quibus a principio citatio ad domũ non sufficit
73 sicut est verũ regulariter. ¶Sed in casib⁹ quibus sufficit
est in causa q̃ celeritatẽ desiderat vt dãni imẽdec.de dã.infe.l.fi
nita.§.fi.ꝛ te.ff.vel in casu liberali.l.neq; infantis.ff.de libe.
causa.clarũ q̃ indistincte sufficit citatio ad domũ in causa ma
trimoniali vel beneficiali:sufficit absentia nedũ dolosa.ſz etiã
culposa.ditamẽ nõ possit inueniri vt hic.vnde tũc seruãda est
practica huius cle.in modo citãdi.ꝛ decre.qm̃.§.finaute.ſ.vt
lite nõ cõt.per p̃dicta patet q̃ in examinatione testiũ ad eter
nam rei memoriã nõ sufficit citatio ad domũ regulariter.quia
agit de magno p̃iudicio qõ intelligit q̃n examinant testes or
dinarie secus si extraordinarie ppter aliqõ periculũ.ita q̃ de
sideret celeritas.qz tũc sufficit citatio ad domũ pm formam.c.
q̃n.§.i.vt lit.nõ cõt.de qũo dic vt ibi per Bar.in.§.p̃tor.ꝛ p
Jo.an.in regula presumit in.q.de reg.iur.i.vi. ¶Deinde re
deundo ad gl.in ver.ꝛ hec oĩa.quero cũ glo.an dispositio bu
ius cle.ꝛ qõ dictũ est in prin.hui⁹ gl.locũ habeat etiã in elec
tionibus cathedraliũ ꝛ regulariũ eccleſiarũ quãdo in eis ap
pellat ad curiã.de quibus loquit.ꝛ.e.cupientes.in.vi. ¶Nam
in aliis inferioribus de quibus loquit.ꝛ.eo.c.i.clarũ est quod
sic.vt patet ex no.in gl.i.¶Respõdet gl.q̃ sic.vnde necesse erit
in illis intimationẽ fieri pm formam huius cle.pro hoc alleg.
glo.qz decre. illa cupientes que loquitur in cathedralibus.ꝛ re
gularibus fortius punit ꝛ arctat quã decre.i.eo.tit.patet quia
decre. illa cupientes priuat iure ãsito.ꝛ totali prosecutione pro
cessus ꝛ arctat ad psonalẽ apparitionẽ. ſz decre.i.solum in pro
cessu fiẽdo in absentia partis.ꝛ pm illã satis est in casu de quo
loquitur mittere procuratorẽ nec arctatur qs personaliter cõ
parere.ergo cũ maior sit penafortiori:in casu illo fiẽda est hec
intimatio.arg.aut.multo magis.C.de sacrosan.ec.ꝛ sic etiam
seruabat curia.licet doc.varie loquerẽtur quãdo appellatus
74 nõ posset haberi;ſz hoc est hic expeditũ.ꝛc. ¶Tertio q̃o cũ
glo.in ver.ꝛ not. An si nõ sit facta intimatio secundũ formam
huius cle.tamẽ ais app.est legitime interposita.an ex toto ap
pellatio erit nullius effectus.Respondet glo.q̃ non.p̃deret
enim literam que solum vitiat devolutionẽ ad curiam ex non
seruata solẽnitate intimandi.nõ aũt vitiat appellationem in
substantia.per quod gl.concludit q̃ licet causa nõ sit tunc in
curia nec teneatur ad illã cõparere infra terminũ decret.i.et
decre.cupientes.ſ.eo.in.vi.et cõsequẽter vt possit fieri impe
75 tratio in curia.tamen cũ teneat appellatio fieri poterit impe
tratio extra curiã. ¶Pro cui⁹ clariori intelligẽtia gl.dixit
tria tempora aduertẽda in istis appellationibus ad curiã in
terpositis. ¶Primũ tempus est decem dierum datũ ad appel
landum a tempore notitie grauaminis.de appel.cõcertationi.
in.vi.ꝛ per lapsum huius prescribit appellationi substãtie ap
pellationis ne possit interponi.Scõm est tẽpus infra qõ de
bet fieri intimatio:vt sic principale negotiũ denoluatur ad cu
riam:ꝛ istud est tẽpus de quo in hac cle.ꝛ per lapsum hui⁹ tẽ
poris.qz nõ fit intimatio infra debitũ tẽpus vel nõ fiat debita for
ma prescribere devolutioni principalis negotij ad curiã non
aũt substãtie appellatio ais vel psecutionis eius totaliter qn
saltem extra curiã possit prosequi ꝛ sup ea impetrari. Tertiuz
est tẽpus infra qõ qs debet psequi cãm appellationis ꝛ illud
in devolutis ad curiã est tempus.de quo in decre. cupientes.
ſ.eo.in.vi.in cathedralibus ꝛ regularibus in inferioribus est
tẽpus de quo.ſ.eo.c.i.in.vi. In aliis aũt nõ devolutis est tem
pus annꝰ ex causa biẽnij. de appel.ex rõne.ꝛ.c.cũ sit. Secun
dum aũt supradictos q̃ nõ põt esse fine primo.i.devolutio fine
appellatione iegitime facta:qz non põt esse qualitas sine sub
stantia.l.eius qui.ff.ſi cer.pet.de desp̃o.impu.ad dissoluendũ.
¶Primũ aũt bene potest esse fine secũdo.qz põt tenere apt
pellatio licet nõ devoluatur ad curiã.alle.c.i.de appel.in.vi.
bene enim põt esse substãtia sine certa qualitate accidẽtali.vt
in facto habem⁹ hic.fac.tot hic refert hec gl.id qõ dicit Joã.
mo.in regula generalis.de reg.iur.in.vi.qz facili⁹ tollitur ius
singulare ꝛ speciale q̃ cõe.ait.ff.de pac.l.si vnus.§.pact⁹.ꝛ in
auc.de nõ alie.§.qz nõ.coñ.ħ.sed negotium tractari in consi
storio principis.vt est in casu huius cle.ꝛ decre.i.et decre.cu
pientes.ſ.eo.i.vi.in istis.ſ.beneficialibus est ius speciale et
singulare cũ regulariter cause habẽtes ortũ extra curiã: extra
illam tractẽtur.facit de app.Nicolao.cũ ibi not.ꝛ de reñ.ve
niens.in gl.magna.ideo hoc q̃ tractatur in curia facili⁹ tolli
tur q̃ q̃ tractetur extra curiã.Refert tũ gl.alios dicere ꝛtra:
vt audiuit dicẽtes q̃ mẽs huius litere est q̃ non valet aliquo
modo app.nec sup illa etiã extra curiã possit impetrare si nõ
fit predicto modo pm formã hui⁹ cle.ſi intimata. ¶Glo.hoc
reprobat dicẽs q̃ sibi placet p̃cedẽs opi.q̃ placet etiã Jo.mo.
in pall.regu.gñali.vt p̃z ex p̃dictis. ¶Sed ꝛtra p̃dicta opp.
gl.qz si p̃dicta opi.vera est erit i p̃tãte appellãtis illudere de
cre.statuim⁹ quia pria est.ꝛ decr.cupientes.ſ.e.in.vi.ꝛ facere q̃
negotiũ nõ devoluat ad curiã. qz nõ habebit nisi non intima
re seu nõ seruare formã in intimatione.de qua loquit hec cle.
q̃ videbit absurdũ. Rñdet glo.qõ imo nõ erit in potestate ap
pellãtis impedire devolutionẽ si appellatus velit.qz si appe
latus forte sciẽs ꝛz plenã ꝛ certã sciẽtiaz nõ haberet.vt differ l
a casu.§.pe.quã appellãs crederet ignorantem veniret ad cu
riã.ſ.tẽpora decr.pall.vel si papa sciẽs appellationem citaret
appellatũ ad curiã:si appellãs vbi nõ esset posset proceḍi in
eius absentia pm formã pall.decr.qz in preiudiciũ appellãtis
causa absq; intimatione aliqua est in curia.ꝛ arctat.ſ.tpa decr.
i.ſ.eo.in.vi.mẽs enim ꝛ intentus huius cõstitutionis est pui
dere appellato ignoãti ꝛ nõ appellãti.ꝛ pro tanto consuluit
glo.q̃ ppter p̃dicta cõsulte facit appellãs si dato q̃ nõ seruaꝛ
ret in intimatione formã huius decre.si vadit vel mittit pcu
ratorẽ sufficienter instructũ.ſ.tẽpora debita.de quibus in de
cre.i.ſ.eo.in.vi.qz vt dixi possibile esset q̃ appellat⁹ esset i cu
ria q̃ forte crederet ignoare cũ sciret alias aũt si null⁹ esset
ex parte appellati in curia ꝛ si null⁹ tibi ex parte appellantis
infra tpa p̃dicta esset planũ q̃ nõ haberet locũ pena.all.decr.
i.ſ.eo.que loquit qñ altera pars est psens.altera absens: ſz be
ne posset habere locũ pena decre.cupientes.que indistincte lo
quitur vt vcz appellãs esset exclusus a totali prosecutione.qz
vt dictũ est in eius fauorẽ iterato ista nõ requirit sed in fauorẽ
appellati. Opi.gl.tenet etiã ꝛsequia hec intimatio non est
de substantia appellationis.licet exigatur quo ad hanc qualì
tatem vt fiat devolutio in curia.alias oportet q̃ fieret infra.ꝛ.
dies.ꝛ nõ sequit intimatio.facit devoluí. ergo est de substãtia
appellationis.qz appellatio põt esse sine devolutionevt dicit
glo.p hoc.qz delatio, facit cãm esse in curia ꝛ tñ nõ est de sub
stãtia appellationis.de appel.cordi.ꝛ.c.cum appellationibus.
a in vi. Itẽ qz fin eũ illaſunt⁹ de actibus actis que cõtẽpora
nee cum actu introducendo cõcurrũt seu cõcurrere debẽt nõ
que post actũ originatũ interuenium alle.l.cum hi.ſ.fi p̃tor.ff.
de transac.ꝛ.l.fulcinius.§.quid sit latitate.ff.ex quib.cau.i pos.
ea.ꝛ est casus in.c.cum terra.de ele.ꝛ.l.vniuersa.C.de pci.ipe.
esse.sed ista intimatio non est huiusmodi.quia etiã post appel
lationẽ põt interuenire vsq; ad mensem.ergo ꝛc.nat similẽ de
apostolis.qz non sunt de substãtia appellatiõis cum ex postfa
77 cto sint dãdi ꝛ petendi.de app.ab eo.in.vi.pm̃ sẽnze. ¶Mo.
bñ istud dictum sẽnze.ex quo habes theoricã que dicitur de
substãtia actus. vide Jo.and.de sũris.q̃ſ.in.vi.in gl.fi.ꝛ sup
ea Guil.no.vt hic refert Jo.de lig.tz cõtra gl.ꝛ bocne illudaꝫ
ppie appellationi cõtra.c.bone.de postu.pla.ꝛ ne illudatur.c.
statuimus.ſ.eo. ¶Itẽ ne fiat ignoranti p̃iudicium cõtra quẽ
fieri posset impetratio iudicum Jo.de lig.dicit hãc opi equio
rem. Mat.vero dicit q̃ mens Lau.fuerit eadẽ cum gloſ.ꝛ nisi
esset vltima ratio Guil.forte posset dicere verũ vel forte sim
pliciter dixit verum vt infra dicam potest dicere q̃ de substã
tia validitatis appellationis non est intimatio.qz tz appella
tio.alias legitime interposita.sed quo ad effectum devolutio
nis ad curiam in bñficialibus bñ est necesse q̃ facta fuerit in
fra tempora hic statuta. ¶In aliis vero causis quam bñficiali
bus est necessaria quo ad p̃iudiciũ appellati qz p̃cedit cõtra
eum non potest virtute appellationis nisi ei fuerit intimatũ.
sic i tellige cle.i.de app.facit.c.si duob⁹.de appel.qz qõ dixi.ſ.
¶In hoc tamẽ differt ab intimatione que fit in bñficialibus.
qz illa arctat.ſ.tempora decre.i.ꝛ decre.cupientes.fec⁹ in istis
p qõ videt q̃ si impetrati sint indices ante intimationem fa
ctam vel alias habitam scientiã plenam ab ipso appellato qõ
non teneat impetratio si appellatus hoc velit. ¶Et p hoc pa
tet quia mens Lau.potuit esse eadẽ cum ista glo.que a predi
78 ctis etiã differepat ꝛc. ¶Gl.appellatum.querit an nõ facta
intimatione pm formam p̃missam sufficiat p̃curatorẽ habere
plenam notitiam ꝛ sciẽtiã infra tempus quo debuerit intima
tio fieri. Respondet q̃ non.ponderat enim literam que dum
dicit sufficere sciẽtiã habitam plene solum dicit de psona ap
pellati nec repetit de psona p̃curatoris cum prius quoad inti
mationẽ pariter diverit de vtroq; ergo ꝛc ar.decre.ad audiẽ
tiam.de veci.Idẽ sẽnze.idẽ ꝛSan.qz intimationẽ sibi p̃curaꝛ
tori factã que surgit ex facto appellantis tenet doño intimare.
sed sciẽtiã quã hz vt ipse nõ.facit qõ no.Dy.in regula eũ qui
cert⁹ est. ¶Mo.bñ ista gl.q̃ bi requirit dñm bñe plenã sciẽ
tiã alicuius factinõ sufficit p̃curatorẽ bñe scientiam illam etiã
si sit p̃curatoꝛ spãlis.qõ est bene notandum pm domi.Anto.
79 ¶Glo.plena ꝛ certa.querit an sufficiat dñm seu appellatũ
bñe aliqualẽ sciẽtiã appellationis forte p̃ famã.videtur q̃ sic
b de cle.excõ.minis.illud⁹ gl.tenet cõtra q̃ literã istã que dicit
plena ꝛ certa.ꝛ sic non sufficit aliqualis imo p id qõ dicit ple
na requiritur q̃ totius appellationis ꝛ omnium obiectorum
habeat notitiã sicut in simili dicimus de teste.qz ꝛz dicere ple
nam veritatẽ.qz ꝛz dicere omnia que sunt de veritate negotij
de accu.cum dilecti.¶Per id aũt qõ dicit certi. requiritur q̃ i
dubitãter sit certus vel esse debeat sic fore appellatũ put est.
vñ si habet talẽ plenã ꝛ certã sciẽtiã ex qua certus est vlteriꝰ
p intimationẽ certificari non ꝛz cum illa fiat solum ad finẽ cer
tificãdi.qõ non cadit i eo qui est certus.quia qõ certũ est ad ia
certificatione non eget.l.i.in fi.ff.de note pleg.ꝛ i regula eũ q
certus est.in.vj.Sed iurta hoc querit gl.quo poterit cõstare q̃
habuerit istam plenã ꝛ certã sciẽtiã dicit si apparet q̃ consu
luit aduocatos ꝛ amicos sup appellatiõe i forma in qua fuerit
factavel alia similia vel qz forte apparet q̃ p primum amicum
appellati vel p ppinum amicum appellantis sibi plene fuerit
intimata appellatio in forma forte autẽtica. Idem de similib⁹
qz forte appet q̃ appellatus fuit p̃sens vbi ꝛ qñ appellatio pu
blicabat.de posiu.pla.c.i.ꝛ qui ma.accu.pos.c.fi. de clã.desp̃o.
cum inhibitio.vel quia in p̃sentia multorum dixit appellatio
80 nem ad fuinotitiam pueniſſe.arg.de exces p̃la.cõ sit. ¶Not.
ex glo.q̃ quãdo cõstitutio exigit q̃ quis habeat plenam ꝛ cer
tam notitiã de illo dicitur quis habere talẽ notitiã quãdo ha
c bet eã q̃ plenã pbationẽ. Illud enim est plenum cui nihil de
ficit pm Guil.facit.vij.q.i.nihil.ꝛ qõ no.ſ.eo.c.i.in.vi.ꝛ.i.cle.
81 pri.ad fi.ipsius. ¶Gl.tempus p̃dictũ in ver.ꝛ nota.querit
quid si notificatio sit facta appellatio post tempus de quo dic
tum est in hac cle.dicit q̃ nõ arctabit appellatum nec devol
uet negotiũ ad curiam.monetur q̃ hanc literã a cõtrario. Itẽ
qz alias sequeretur absurdum vz q̃ si post a.num vel etiam
quinquennium fieret notificatio qõ arctar.ꝛ appellatus ꝛ devo
ueret ad curiã qõ est absurdũ ꝛ cõtra mentẽ huius cle.que de
terminauit tempus p̃dictum.de qua determinatione vocoli
82 non cogitarunt. ¶Ex p̃dictis cõcludit gl.q̃ inter alia substan
tialia que requirũtur vt devoluatur ad curiã cã bñficialis de
quibus in.c.i.ꝛ.c.vt circa.ſ.eo.in.vi.requiritur etiã q̃ fiat no
tificatio in debita forma.ꝛ q̃ fiat etiã infra tẽpus debitũ ꝛ pro
batur hic.Concurrenti bus autem p̃dictis cã bñficialis devol
uitur adeo ad curiam q̃ cõstituitur cõtumax,absens si nõ com
paret infra tẽpora debita decre.i.ſ.in.vi.ꝛ p̃cedẽ in ipsi⁹ ab
83 sentia etiã ad diffinitiuã sententiã principali negotio. ¶Illum
quid aũt adeo cõstituat cõtumax absens si non possit appel
lare a sẽtẽtia cõtra eum lata solet esse questio.ꝛ Compo.in de
cre.i.ſ.eo.in.vi.dicit q̃ quãdo citatio vel notificatio possit
ter appẽbẽdit quem sit vere cõtumax nec appellat.sec⁹ si fa
cta sit ad domum vel eccleſiã vel locum publicum.qz tunc sit
ficte cõtumax ꝛ p̃cõsequẽs põt appellare.ꝛ hec opinio vt dici
tur multũ viget in curia.vñ p p̃dicta videtur aliquibus q̃ in
casu isto non sit equũ q̃ priuetur facultate appellãdi⁹ maxime
cum hoc non sit expẽsum in iure.vnde satis sit q̃ puniatur in
p̃cessu ꝛ p̃secutione cause gl.finaliter remittit ad notata i cle.
i.de dolo ꝛ cõtu.ad fi.ꝛ ibi cõcludit q̃ priuetur potestate ap
pellãdi quia citatio iuris nõ minus est no.q̃ citatio hominis
que psonaliter appẽbendit de quo ibi in gl.magna ad fi. Ham
babet vim pemptorie quo ad omnia talis intimatio cum ter
mino.pm do.Ant.alleg.de appel.sepe.ꝛ no.bene gl.de citato
a iure. habes aliã glo.in cle.fi ante.ꝛ nõ sunt albi i iure cano
nico vel ciuili.nota tamẽ in.l.properãdũ.C.de in.pm do.¶Pe
dicta inquãtum dictũ est q̃ solum punitur in processu ñẽ
do in absentia sunt vera.vt dicit glo.in bñficialibus de quibus
loquitur decre.i.ſ.e.¶In aliis vero de quibus loquit.c.cupien
tes clarum est q̃ ne dum punit in processu imo etiã priuatur
a psecutione totalis negotij cum cadat ab omni iure suo.pro
bat in pall.eg.decre.cupientes.§.q̃ si p̃ viginti. ¶Gloſſ.casi
bus.querit de exemplis qui sunt alij casus in quibus requiri
tur intimatio. Rñdet ponendo exẽpla.ex decre.i.ſ.de appel.
ꝛ cle.vnam.ſ.titu.i.q̃ decre.mandato. de procura.ꝛ vt lite non
84 contest.quoniam. ¶Sed iurta boc querit glo.quia aliqui sunt
casus in quibus quis non solum tenetur intimare sed etiã re
quirere.vt patet in.c.placuit.xvi.q.iij.c.ſi.de empti.xven.cum
aliis similibus alleg.in glo.ꝛ in aliquibus etiam quis tenetur
intimare pape.vt in.c.grave.de p̃ben.de. sta.mo.c.ſi.cum aliis
alleg.in gl.an etiã in istis sit forma,huius cle.seruãda in intiꝫ
matione facienda. Respondet q̃ in primis quãdo,ſ.quis tene
tur intimare ꝛ requirere tutum esset seruare.ꝛ sic innuit q̃ nõ
fit necessarium quia in hoc casu non loquitur cle.nec i stever.ꝛ
sic cum non sit de iure expẽsum esset suppositiosum intẽtionibꝰ d
nouis insistere.de trãslac.c.ij. ¶In secundis autem casibus.ſ.
quãdo pape est fienda cõcludit aperte q̃ non putat cle.locum
habere que loquitur de intimatione inferioribus fienda.non
pape.igit ꝛc.argu.de p̃sum.nonne.pro hoc qz in agendis cum
aliis non est solẽnitas aliqua necessaria.quia eius p̃sentia om
nem defectum supplet.l.omniũ.C.de testa.facit qõ no.Anno.
85 de lit.cõte.c.i.ꝛ de libel.ob.c.i. ¶Not.bñ glo.ad duo. e Pri
e mo qõ non sufficit venditori denũciare litem motam nisi etiã
requiratur vt defendat.hoc vult.glo.alleg.c.ſi.de emp.vendi.
de quo in.l.p̃tor.C.de euic.ꝛ in.l.denunciasse.§.qõ tamẽ.ff.de
adul.Secundo qõ dicto casu ꝛ similibus est necesse in intima
tione seruare formam huius cle.que solum loquitur quando
quis tenetur intimare.vnde in casu in quo non habet locum.
ſ.quando tenetur intimare ꝛ requirere.ar.l.non possum.§.pre
scriptum.ff.de adulteriꝭ.

1 ¶Roma est communis patria.
2 Jus competens eccleſie dicitur ius privatum ꝛ non proprium.
3 Exceptionem inepte proponens succumbit.
4 Expressio in genere non sufficit vbi ius arctat aliquẽ ad sin
gularem expressionem facti nisi circumstantie specifice exprimantur.
5 Solẽnitatis omissio in vno non vitiat aliud vbi plura separata ad actum ꝛ finẽ eundem accumulantur.
6 Jus principalis agẽtis regulat ius tertij venientis.
7 ¶Plura si p appellãtem in cã electionis opponuntur ꝛ in alte
ro forma seruatur in altero non appellãs admittitur ad prose
cutionem eorum in quibus forma est seruata ꝛ in aliis in qui
bus non est seruata forma repellitur.
8 Tertius comparens non admittitur ad prosequendum instiã
tiam per principalem inchoatam.
9 Tertius comparens pro suo interesse potest in iudicio tripli
citer assistere.

a ¶De substãtia adde fely.in.c.pte in.ħ.col. extra de cõsti tu.ang.in con ſi.xxxvi.in.ci. p decisiõe ũsi totũ.ꝛ fely.plene in.c.eũ dilecta.ſ.vij. co. extra de rescript.ꝛ vbi refert etiã car.ꝛ imo.hic.
b ¶Si teneꝛ cõtra.adde fely. I.c. cũ cõtingat.in.tiij.col. extra de rescri.vbi declarat que dicat certa ꝛ prouidubitata.
c ¶Per plenã probationem aũt sufficiat p famam videbal.ſ.c.cum cõtigat extra de resci.alibi plenꝰ p fely. in.ħ.col.ꝛ seq.
d ¶Vere contumax quis aut dicat verꝰ cõtumax ꝛ quis fictus bes per gl.in.l.ex consensu.ff.de app. da'ex.ī.l. p:o perãdũ.ꝛ.t si quidem in.ħ. col.ꝛi.ſ.finaliter reusin.ij. col.ꝛ se.C. de iudi.panor. i. c.fin.ſ.porro. in.ij.col.extra vt lit.nõ cõte.
e ¶Primo qõ non sufficit, Adde ī.l.emptor.ꝛ ī.l.empti.C.de euic. bar.in.l.nõ solũ.ſ. morte.ī. ri.col.i prin. ff.de ope. no. num.ꝛ ibi do. Ellerꝛ.consil. xxxiij.i.ij.co. in.ij.vo.ꝛfely, in.c.cũ cõtingat.in.v.colũ. de reſcri..

10 ¶Proponens inepte repellitur ab instantia proposita ⁊ meritis cause.
11 Et vbi ex inepta ꝓpositione queritur ius aduersario circa merita cause non potest ab illa ad euitandum penam aduersario inuito desistere.
12 Confessio facta in instantia minus legitime promota transit in notorium.
13 Confessio facta in minus legitima instantia preiudicat.
14 ¶Probatio plena in iudicio summario nō leditur ex qualitate instantie quominus habeat effectum plene ꝓbationis.
15 Exceptio excludēs quem ab opponendo ꝑpetuo illa vt peremptoria potest quandocūq; opponi: ante oppositionem tamen non vitiat gesta quando ius opponendi fundatur sup fauore priuato opponentis.
16 Forma omissa non valent gesta vbi forma a iure data fundat sup fauore priuate pſone.
17 Exceptio repellēs quē a potestate ꝓbādi pōt vnici peremptoria.
18 Appellans si non habeat ratam appellationem an poterit in duplum ꝓsequi.
19 Renunciatio: conclusio vt alicuius litis terminus qui excluderet appellantem an excludat tertium.
20 Iuramentū corporaliter ꝓstare an ⁊ quādo teneatur eꝑs.
21 Cōfessio facta coꝝ iudice cōpetēti et in iudicio nullo valet.
22 Exceptio quemplex sit ⁊ que exceptio possit opponi ante litis contestationem.
23 Actus cōtradictorij in causis in quibus non fit contestatio idem operatur circa merita: quod contestatio in aliis.
24 Exceptio inopie facultatis eccliē ad quam beneficiatus se petit admitti an dicatur directe repicere ius eccliē.
25 ¶Prouisus agens an debeat docere de collatione ⁊ de potestate conferentis ⁊ de idoneitate.
26 Appellans si non exprimat ad sedem apostolicā vel ad papā ad quem censeatur appellatum.
27 Circumstantias de nouo ad notitiam vel earum ꝓbationem veniēs iurans an debeat audiri.
38 Tacere in totum veritatem aliquando magis expediens est q̄m minus pfecte dicere.
29 Renunciatio vel conclusio litis seu terminus peremptorius cum principali appellante an noceat tertio.
30 Tertius comparens an debeat preferri principali appellāti si petat.
31 ¶Per ꝓcuratorē litigare an possit ꝑsequens interesse cōe.
32 Tertius non appellans si vult venire vt adherens sup articulis inchoatis ⁊ velit interesse cōe prosequi an debeat audire.
33 Tertius quando dicatur ꝑsequi interesse commune.
34 Repulsus ꝑ viā appellationis an admittat ꝑ viā querele.
35 Appellans veniens post tēpus datum ad appellandum ad ꝑsequēdum appellationē an debeat audiri simulus cōparuit infra tempus ꝑfixum ad ꝑsequendum.
36 Appellans an repellatur ab obiectionibus in quibus formā non seruauit.
37 Appellans qui non seruauit formā in exprimendo an audiat sup articulis nouiter emergentibus vel ad notitiam nouiter puenientibus vel sup q̄ibus superuenit facultas ꝓbandi.
38 Appellationis fides qualiter sit facienda.
39 ¶Probatio semiplena non est ꝓbatio.
40 ¶Probatio in dubio videtur duriori in ꝓbanda qualitate q̄m in ꝓbanda substantia.
41 ¶Probationū receptio sup articulis sup quibus nō debent recipi si inuito ⁊ contradicente appello fieret an sibi nocebit.
42 Libelli ineptitudo an possit opponi post sententiam.
43 Libellus q̄n est inept⁹ sed ꝓbatio est apta an ꝓbatio valeat.
44 Iudex an possit supplere vbi exceptio ꝓposita est inepta.
45 Appellationis forma non seruata an perinde sit ac si nō esset appellatum: ita q̄ non possit ꝑsequi.
46 Appellatum si sit debita forma in aliquibus ſseruata ⁊ in aliquibus non quid iuris.

a ¶Et roma cō munis est patria, adde ier. in l. roma. ⁊ ibi gl. ff. ad mu ni. ad quē ter. vide ludo. ro. in consil. clir. incip. magister paulus.

b ¶Mo. ex cle. j. adde bonifac. text. i. l. i. §. stipulationū. versicu. stipulatio itaq; ff. de pacto. stipula. ⁊ ter. i. l. nō solū. §. sed cum possem. ff. de no. oper. nun.

c ¶Et qđ no. ꝑ bar. adde do. Jas. in §. i. in xtiū. col. instit. de actiā. lex. i cōsil. xxxvi. ſ. iū. col. in pri. in. ꝑ. vo. alex. i cōsil. xxxv. incip. cā executiōis in. ꝑ. col. circa fi. in iiij. vo. ⁊ alex. i cōsil. lviij. circa pincip. in. ꝑ. vol.

d ¶Vbi plura. adde bifacere ter. in l. pe. C. de transa. ⁊ ibi plene do. Jaſo.

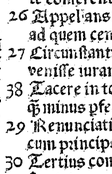

Onstitutionem vt circa. Nec cle. est bene glossata: ⁊ ꝛ fuerunt reputari difficilis. Dicit aūt do. ¶De. q̄ eius difficultas surgit ex defectu practice que olim erat tpe huius cle. q̄ mō nō viget. quia papa olim bñficia collationes ⁊ pnsiones ipsoꝝ reuocat ad se. ita q̄ ordinarij pnsiones vel electores nō hāt se intromittere. tpe aūt Old. multū ꝓcticabāt hec materia. ideo sup illa fecit multas allegationes. vt ptz in libro allegationū ⁊ ꝛ filioꝝ suoꝝ. Et ꝛ fuerunt hic dicere do. ¶De. q̄ ter. huj⁹ cle. est difficilior aliquo alio huius voluminis ideo q̄ nunq̄ legebat hāc cle. ꝛ ꝓcedentē quin sibi daret laborē. ¶Sil. vero cle. si ante de dolo. ⁊ cōtu. dicebat facilior aliqua huius vocabulis. vos habetis et cle. vnicam de causa pos. ⁊ ꝓpa. que etiā multū est difficilis. venit aūt hec cle. ad declarationē decre. vt circa. s. eo. declarādo aliqua dubia circa illā q̄ Bonifac⁹ nō declarauerat ꝛ multa declarauerit ꝓpe suo currētia. ⁊ decidit aquas opinio. de quibus j. vi. debitur. potissime vt hic dicit gl. in. §. decidit opi. Archi. i ca. vt circa. vbi dicebat sufficere electū seruare iura. antiqua. Ratio q̄ ꝑsequit ius ꝓprij priuatū. Diuidit aūt cle. in. v. partes. Quia i prima declarat decre. vt circa. nō habere locū vbi exceptio que opponit directe seu principaliter concernit ius opponētis vel eccliē. In scōa ibi ceterū. declarat in casibus exceptis i decre. vt circa. nō admittēdū eū qui omisit debitā ſpecificationē circūstantiarū. In tertia ibi. sane. declarat appellatiōe facta in cā bñficiali ꝑ eū qui ꝑsequit propriū interesse omissa forma decre. vt circa. aliū volentē venire pro interesse cōi. ⁊ nō appellantē nō debere admitti cōtra appellatū. In eadē cā ꝑsequēdo eosdē articulos ꝛ possit assistere appellanti ne colludat ⁊ ꝑsequi suum interest si illud. prætēdat. In quarta ibi: insup. declarat appellantē nō seruata debita forma decre. vt circa nō esse audiendū ꝓtia querele regulariter etiā si illa appellatione nollet uti. In quinta ibi illius declarat omissionē forme decre. vt circa. repellere approbationē fiēdā. ⁊ sic vitiare iam factas. ter. ibi. Tertius nō appellās si vult adhere re appellationi facte ⁊ ꝑcessui appellātis. ⁊ clarū est ꝙ nō ad mittitur in eo q̄ litera dicit. Idē si nō vult adherere ꝑcessui sed appellationi. Si aūt nec ꝑcessui nec appellationi vellet adherere clarū q̄ nō debet aliquo mō audiri in eadē instātia sed nō ecōtrario. sec⁹ in tertio appellāte ītelligo forma seruata. mā ille dz audiri in eadē instātia pricipaliter ꝑsequēdo articulos in q̄b⁹ vnusformiter ꝑ aliū est appellatū. ⁊ hoc q̄ ad eū dē iudicem debent tales remitti. ⁊ ex hoc sequit ꝙ si venit ille tertius infra tēpora. c. i. §. e. lib. vi. bene quidem si nō venit. idē quia ꝑsecutio alterius faciendo cām committi sibi ꝓdest. ex quo coꝝ eodē ambo debent esse ad litigandū ꝙ tra appellatū. Ter. ibi in ea. cā. secus ergo in alia cā ideſt instantia ꝓ alia querele vel actionis si fit tertius nō adherens als secus. vt in §. insup. q̄ audiē ꝙ tra illum ex quo est in curia occaſiōe illius cause. a ¶Roma communis patria est ſm Guil. ter. ibi eodes a contrario. secus si alios puta nouiter exortos ex quo sup illis ꝓcessus nō est factus ꝑ appellantē vnde iste audiet adherēs appellationi licet nō ꝑcessui. als si etiā ꝑcessui nō audiretur forte illo appellāte iuito. Vel forte ēt eo iuito ex quo ad hoc nihil dictū erat de hoc nouiter supuento. ¶In alijs in quibus est ꝑcessum nō auditur inuito appellāte volēdo principaliter admitti ⁊ assumere in se instātie puisionē. sed assistere potest. Ter. ibi nō negamus ꝑ viā actionis vel ꝙrele in alia instantia. vel dic ēt in eadē vt bñ aduertitur ꝓdictis ⁊ ēt admittit prici paliter ꝓsequendo eosdē articulos vniformes ⁊ etiā alios cū possit repellere ipsum ex quo ipse qui superuenit ꝑsequit prio priū interesse. ⁊ ſm hoc prima appellatio omissa forma. ca. vt circa. de uoluit sed nō audiē informiter appellās. ⁊ hoc tenet hic Lapus. ⁊ sic adherebit appellationi licet nō ꝑsecutioni. ⁊ ꝑsequitur q̄ appellās nō pōt. hoc intelligo signanter vt appellatiōne ⁊ sit tertius adherēs. Mā si non adheret appellationi
b nō video quō in eadē instātia debeat admitti. b ¶Mo. ex cle. primo q̄ facilius quis repellitur a ꝑsecutione iuris publicis ꝙ priuati hoc ideo q̄ id est magis infirmus offibus priuati q̄ publici. ¶Mo. scōo q̄ ius cōpetēs eccliē nō dicit ius ꝓprij seu priuati ꝓlati. ¶Mot. tertio ꝓ generali allegatione quia videtur sufficere licet nō allegetur ti. de quo hic ꝑ Guil. ⁊ de coba. cle. vestra. breuiter illa sufficit vbi ꝑ eā qs redditur certus als nō. ¶Mo. q̄ aliquid permittit indirecte. simile cōtra ff. de anto. tu. l. i. facit. l. qm. C. de adul. ⁊ l. seruos. ff. de accu. si mul iungendo ſm dictū Old. ⁊ dictū ¶De. ꝛc. Ex. ver. ceterū.
3 ¶Mot. q̄ ꝓponēs exceptionē inepte succubit. facit. l. i. §. ab
c eo. ff. de flumi. c ⁊ q̄ nō. ꝑ Bar. ff. de erce. l. i. de. ꝓponēte actionem ineptā habemus de iu. in. c. examinata. ⁊ in l. i. ff. si mel
4 sor. sal. mo. dix. ſm do. ¶Pet. ¶Mo. secūdo ſm do. An. q̄ vbi ius arctat aliquē ad singulare exꝓssionem facti. non sufficit exꝓssio in genere nisi circūstantie specifice exprimant. ad hoc de except. pia. in. vi. Ratio ptz quia q̄ō fit in genere non dicit fieri in specie. l. ꝓtor. §. q̄ autē. ſi. de iniu. Ex quo nota casum in quo excipies arctatur ad declarādū exceptionē pti ad validitatē exceptionis abſq; eo q̄ aliq̄d opponat. Et nota q̄ dicuntur circūstantie. q̄ ille de q̄bus ſubstātia facti circuit ⁊ ad
5 factū circūstant. ¶Mo. vltērius q̄ vbi plura separata accu
d mulantur ad actū ⁊ finem eūdē omissio solēnitatis in vno non vitiat aliud ad hoc de re iudi. vtile. in. vi. ¶Mot. q̄ plus oportet subſtantium ad notitiam peruenire q̄m circūstantium vel qualitatē. ⁊ fic not. q̄ melius est ex toto omittere q̄m opponere formitatem

6 formitatem seu formā nō seruatā ꝛc. In ver. sane. ¶Mo. primo q̄ ius ꝑicipalis agētis reguiat ius tertij veniētis ad hoc. c. ij. vt lite pen. in. vi. ⁊ q̄ō no. ꝑ Inno. de re iudi. cū super. ⁊ de di-
7 la. c. ꝓterea fm dictū ¶De. ¶Scō no. fm verū intellectum q̄ vbi plura per appellantē in causa electionis opponuntur ⁊ ī altero forma seruatur in altero non admittitur appellans ad ꝓsecutionem eorū in quibus forma est seruata. ⁊ repellit ipse vel assistere volēs pro cōmuni interesse a ꝓsecutione eorum ī quibus forma nō est seruata. pro interesse aūt ꝓuato non re
8 pellitur. ¶ Ex hoc nota scō ꝙ tertius ꝑ ares non admittit ad ꝓsequēdum instantiā per principalē informiter inchoata. q̄ instātia est informis nō solum respectu principalis ſz etiaz respectu ipsius tertij assistere volētis attēto modo ⁊ forma quo in iudicio assistere velit. s. vbi ius vtriusq; pariter subijcit forme. Si aūt attento modo quo venit ius suū. forme nō subijcitur admittit ad ꝓsequēdum instātia etiā informiter inchoatam respectu ꝓcipalis que tñ ad formis respectu ipsi⁹ de no
9 no veniētis attēto modo quo venit. ¶Mo. tertiū[a] ꝑ arētes
a ꝓ suo interesse posse in iudicio tripliciter assistere. ¶Primo in instantiaz in se assumēdo. Scōo simpliciter ⁊ nō assumpta instātia assistēdo. Tertio instantiā nouiter inchoando. de quibus modis de testi. veniēs. de re iudi. cum super ꝛc. Et ver. sup. no singulare limitationē ad. c. examinata de iudi. q̄ ꝓpter inepti tudinē instantie ex ꝑsumpta calumnia non solum quis excludi ab instātia. sed etiā a meritis cause quo ad potēriam oppōnēdi. nec pōt omissa instātia nō rite inchoata deducere in alia
10 rite inchoata id q̄ō in ꝑma inepta deduxerit. ¶Tho. scōo q̄ inepte ꝓponēs crimina vel defectus non solum repellitur ab instantia ꝓposita sed etiā a meritis cause etiā si ꝑ viā excipiēdi vel defendēdi ne quid aliud agendi nouidenduce re velit. Ex
11 quo no. casum in quo quis repellitur a defendēdo. ¶Mot. q̄ vbi ex inepta ꝓpositiōe queritur ius aduersario circa meritā cause nō pōt ab illa ad euitandū penam inuito aduersario desistere. Et sic no. ꝙ aliter ex facto alicuius queritur ius alteri non pōt in ꝑiudicium alterius illi renūciare. ad hoc. l. fi post morte. §. fi. ff. de ꝙratabu. l. pe. de ꝙ vtrobiq; not. C. de tēpo. in integ. resti. pe. ⁊ in. c. j. de mu. peti. ¶Mot. q̄ vices formam seruatam in actu grauatur onere ꝑbandi ꝛc. ¶Ex ver.
12 illud vero. ¶Mo. quinto q̄ ꝓfessio facta in instantia minus legitime ꝓmota transit in notorium. ⁊ sic apparet q̄ defectus forme instantie nō vitiat ꝓfessionē. ⁊ sic ꝓfessio quo ad sui esse nō exigit instātiā. Ad hoc casus cū dictis Inno. in. c. ꝑsanis de resti. spo. ⁊. c. cuz dilectus. de ordi. cog. ad hoc. c. i. ⁊ ij. de accu. ī vi. per Inno. de accu. qualiter ⁊ q̄n. ff. de custo. reo. fi confessus
13 vbi ꝑ Bar. plus etiaz videtur hic ꝑ bari q̄ ꝓfessio in minus legitima instantia facta ꝓeiudicat. ⁊ sic facit ꝓ dicto bar. Lab bostibus. §. sed q̄ō simpliciter. ff. ex quib. cau. ma. vbi ꝛ q̄ ꝓbatio plena in iudicio summario nō leditur ex qualitate instan-
14 tie quo minus habeat effectū plene ꝓbationis. ¶Mo. q̄ exceptio excludēs quē ab opponēdo ꝑpetuo illa vt peremptoria pōt quādocūq; opponi: ate oppositionē tamē nō vitiat gesta
15 quando ius opponēdi fundatur sup fauore priuato opponē
b tis q̄tucūq; ea ꝓposita in futurū ipso iure repellaz. b ¶Tho.
16 q̄ vbi forma a iure data fundat sup fauore priuate pſone non valēt gesta omissa forma. Ita demum si pars opponat alias si
17 non opponat valent gesta. ¶Tho. q̄ exceptio repellens quē a potestate ꝓbandi pōt dici peremptoria. ad hoc glo. de except. c. i. de testi. in. c. de testibus. ⁊ eo. ti. ex parte ade. vbi ꝛ gloss. q̄ exceptio reprobatoria testium quasi repellēs ꝓbationē potest dici peremptoria. q̄ō bene no. ¶Opponitur primo ⁊ videtur q̄ oppositio criminis abſq; specificatione circumstantiarū sufficiat. vnde oppo. de. c. ꝓsentium. de testi. in. vi. in. §. testis. Solu. in testibus. quando contra eos opponuntur crimina sufficit infra terminum datum opponere sine ſpecificatione circūstantiarum vt ibi. sed postea parte petēte potest ⁊ tenet oppositiōes specificare. q̄ hoc nō est de nouo ꝓponere sed declarare. ar. l. beredes palā. §. sed si notā. ff. de testa. ⁊ ita loqtur ꝙtrium idem in inquisitione. quia non seruat talis specificatio. vt no. Inno. ¶Host. de pur. ca. c. fi. Idē in accusatione de leui ⁊ notorio crimine quia nō tenetur tunc accusans ad talē specificationē. not. insti. de publi. iudi. in ꝓin. ⁊ l. leuia ff. de accu. In causa vero bñficiali est speciale q̄ requiritur talis specificatio ī obiectū exceptionis per decre. vt circa. ⁊ per ibam. oliz vero sufficiebat generaliter opponere piurius vel bonicidiū. iurta no. ꝓ Inno. de appel. 2. sti. ⁊ de elec. cuz inter canonicos. Ratio iuris noui fuit vt tolleretur via calumnis maxime in istis bñficialibus ſm ¶Pau. patet decre. vt circa. Secūdo tractat hic ¶Pau. an elapso boc tmino de excipiēdo vt opponēdo possit opponi exceptio dilatoria vel peremptoria. ⁊ ponit q̄ō scribit Compo. de elec. q̄ sicut. ⁊ q̄ō no. do. Ant. de excep. pastoralis.

quia conclusio est regulariter q̄ō nō nisi in casibus decr. pastoralis. licet aliqui distinguāt inter dilatorias ⁊ peremptorias. decr. pastoralis. nō loquit in peremptorijs q̄ō tenuit Compost.
18 in prealle. c. q̄ō sicut. dic vt ibi. ⁊ in preal. c. pastoralis. ¶In ver. sane. quero quid si appellās nō habeat ratā appellationē an indistincte possit prosequi dicit ¶Pau. q̄ō ita demū potest eam habere ratā ꝛ ꝑsequi si infra tēpus appellatiōis interpo
nēde. ⁊ sic. j. decē. dies tempore scientie ratificet. ij. q. vj. non so
c let. c ⁊ l. bonorū. ff. rem ra. ba. ⁊ sic. j. x. dies a tempore scientie. alias repellitur cum nonappellauerit nec ratum habuerit vel adheserit tēpore ꝑpetēti nocet tamē ei adhesio facta post tempus. licet ei nō ꝓfit. ad hoc. l. cū pretor. §. illud. de lib. cau. facit ad ꝓdicta. l. i. ff. de app. recipi. fa. q̄ō statim. j. videbitis. Ad
uertendū tamē quod talis nō appellās sed nō assistēs nō tenetur ad seruandū formā decr. vt circa. vt ibi no. vi. dē tamē q̄ō artatur ad seruanda tēpora decre. s. eo. q̄ illa generaliter loquitur artans oēs quotum interest. ¶Scōo quero an procesus habitus cū isto prosequēte preiudicet principaliter tertio a
cōpareuti pro interesse. dicit ¶Pau. Cōpo. tenere q̄ fi. s. e. c. i. in. vi. ⁊ in tantum fit preiudiciū ei per processum in curia. q̄ō si pronūtietur super principali etiā forte omisso articulo appellationis. hic etiā cuius interest amplius nō audiet super his super quibus pronūtiatū est. licet sentētiasit formata tantum in appellantem ⁊ appellatū. dūtamē sciuerit appellatus cum illud. c. i. s. eo. in. vi. vocet sencitet omnes ⁊ cā electionis censetur: vt causa popularis. facit decretalis cū dilecti. ad fi. cū ibi no. in gl. s. eo. ⁊. c. cupientes. §. ceterū. e. ti. in. vi. vnde nō audiet nisi probet de collusione. sed si solū pnuncietur sup appellatio b
nis articulo. tūc ille cuius interest admittetur ⁊ etiā appellās petendo electionem ei ex alia cessar causa. q̄ō hodie intelligē si appellans formā seruauerit vt hic dicit gl. q̄ō dictū est scientem tantū artari per decr. primaz credo verū sed non q̄ō non preiudicet per suiam ignorantibus nisi doceatur de collusio
ne vel ignorātia priuato interesse. ar. no. in decr. cupientes. §.
19 ceterū. in gl. fi. ¶In aūt renūciatio ꝛclusio vel alicuius litis terminus qui excluderet appellantē excludat tertiū Guil. q̄ō nō
regulariter gestū cū appellante non nocet tertio in casu. de re c
iudi. q̄uis. fin do. Ant: q̄ō dicit de collusione credo verū q̄ō no. in pall. c. cū dilecti. ⁊. c. cupientes. ⁊. in. c. i. ⁊ ij. de collu. dete. Sed q̄ō dicit de termino vel renūciatione si fiet in vim iurisdictiōis ꝓtentione. puta remūtiando allegationib⁹ nō credo ve- d
rum si sciuit causaz agi. quia d vbiq; nocet sentētia nocet etiā ⁊ ꝓcessus ꝑ bulus. vt. l. si mater. §. ⁊ ibi per do Bar. ff. de ex cep. rei iudi. ⁊ ꝑ Imo. de testis. causamque secus credo si remū ciat ꝓ modum voluntarie iurisdictiōis. vt renunciando liti d
quia tunc videtur remanere ius saluz tertio. Nam ꝑsumitur q̄ appellans tūc foueat intuitū iam causam. videō desiterit in telecto iure appellati. ar. ij. q. vj. si vero. ⁊ hoc ītellige si appellatus ⁊ illi quorū interest non ꝙtradicat. als renūciare nō posset. quia ista appellatio habet vim citationis quo ad omnes quorū interest ideo ꝑ illam quo ad ꝓtes est iurisdictio ꝓpetuata. vnde iuri iam quesito alij nō posset eo inuito renunciari. vt hic ī. §. pe. ⁊ ꝓ inno. ⁊ Mosti. de resti. spo. ex 2 questione. Item
qō dictū est tertiū venientē audiri intellige si appellans vel appellatus ꝑsequatur in causa. secus si neuter ꝑsequitur. lz forte alias remaneat ei ius suū saluū. quia ꝓcedi poterit ꝙtra appellatum si citetur. ⁊ nō aliter quia ꝛ stitutio decre. j. non reputat absentē ꝓsentē nisi cū alter eorum ꝑsequit. fed. Compo. ⁊ Archi. iurta no. s. eo. statutum in. vi. in nouella sup glo. nunquid ꝛc. In ver. insup quero quare plus admittitur in casibus excep e
tis in decre. vt circa. ꝙ in alis glo. hoc. declarat declarādo in
20 tellectum decre. vt circa. videbitis cū ea. ¶Querit hic ¶Pau. ꝓ intellectu. c. vt circa. An eps in causa illius capituli teneat ſtare iuramentum corporale. An vero sufficiat verbo iurare. ⁊ arguit ꝓ ⁊ ꝙtra vt facit glo. decre. vt circa. finaliter tenet post Archi. qō ibi tenet Jo. and. in additione vcz q̄ fit speciale in
e iuramento caluīnie testiuz e alias debet iurare corporaliter. al leg. de iure iuran. ego enim. de pur. ca. toties. ij. qō. vi. quoties. ⁊ est ratio q̄ in alijs casibus non reperit priuilegiatus ꝛc. ¶In ver. illius vero oppo. ⁊ videtur q̄ ꝓfessio etiam ꝓbatio hic facta tanq̄ in tela non legitime instituta nō valeat. ar. ij. q. vj. §. distinctiua. ⁊. l. platam. C. de sen. ⁊ interlo. om. iudi. cuius ꝙtrium hic videtur velle solutio tollendo primo ꝙ ternarium inquātum ꝛ cernit ꝓfessionem. Secundo inquātum ꝛ cernit ꝓbationem. Ad primum dic q̄ ꝓfessio facta in instantia minus legitime instituta etiam ratione forme ꝓiudicat ꝑtenti. q̄ ꝓfessio ad sui esse ⁊ validitatem non exigi caloꝛ instantie. sed sufficit q̄ er abuptio fiat coꝝ iudice ⁊ recipitimplemētū fiet per solo calore iudicis. l. ꝓin de §. fin. ff. ad legē aquil. ⁊ no. de elec. dudū.
21 el. ij. ideo dicimus q̄ ꝛ ꝓfessio facta coram iudice ꝑtenti etiā

Alias debet iurare corporaliter. Adde Jaſ. authē. sacra puberū. in. iij. col. circa fi. post Bart. bal. ⁊ doc. ibi. C. ad uer. vēter. ⁊ ibi bald. ⁊ doc. in. l. pe. C. si mi. ma. se dixi.

fn judicio nullo vs. de testi. spo. pisanis ⁊ in. d. c. j. ⁊. ij. de accu. in. vi. qđ tẽperat Bar. in. l. fi confessus. ff. de custo. reo. Soze verum quãdo hec cõfessio indistincte est facta ⁊ expresse. secus uũt si indirecte. alle. l. iubemus. cũ glo. sua. C. de lib. cau. vbi dicit q accusatus si opponat exceptionẽ suã cõtra accusantem: quod ab accusando debet repelli. quia socius criminis est q̃ ex tali tacita confessione nõ debet dãnari. facit qđ not. glo. lx do. Ant. nõ alle. in. c. i. de testi. in. vi. ¶ Per dicta etiã dicit Jn no. de ordi. cogni. c. ij. q̃ cõfessio facta in tela summaria habet vim plene probatiõis. qz ex qualitate tele in nullo ledit integras cõfessiões. qđ est notãdũ. ¶ Per hoc etiã dicit alibi de actu. ingstiõis. qđ lz ex modo pcedẽdi dispensãt in quãtitate pene qñ pcedit per ingstitionẽ. tñ si de delicto cõstet p confessationẽ non attẽta qualitate tele iudicũ eũ de illa nõ curet confessio quo minus integritatẽ suam obtineat poterit de delicto integra pena imponi quasi de illo plenarie confiteat qđ hoc tollitur ⁊ trariũ ⁊ confessione. Sed de pbatione est magis dubium quia illa leditur ex qualitate tele iudicũ. l. pe. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. cum ibi no. de testi. veniẽs. ¶ Pro solutione ⁊ trariũ potestis dicere q̃ si tela agitat ex defectu forme omnino est nulla. ⁊ tunc est fatendũ q̃ probatio est nulla. de rescri. dilecta. ⁊ ita loquit ⁊ trariũ. Si vero tela nõ est oĩno nulla. sed ita demum si pars apponat. ⁊ tunc pbatio facta añ oppositionẽ est valida. postea vero nõ. ⁊ ita hic. ¶ Hã hic nullitas tele fundatur sup fauore partis. ideo est nulla ita demum si pars opponat q̃ põt qñcũq; pendente iudicio opponere ꝑm ¶ Dau. vel dic scdo pariter ad vtrũq; ⁊ trariũ q̃ cõfessio ⁊ pbatio nõ valent quo ad vtilitatẽ partis instantiã male inchoantis ⁊ ita ⁊ trariũ valet tñ quo ad iudicẽ. vt de bis que ibi ꝓstãt etiã tela male instituta posset se fundare in tãgẽtibus publicã vtilitatem ⁊ determinare qđ iustũ est. ad hoc q̃ no. ⁊ lo. s. eo. fi forte. in. vi. in. v. glo. Et hoc ad literã dicit glos. s. eo. cupiẽtes ℌ. ceterũ. in ver. excludere. ꝑm glo. in ver. ⁊tunmacia. ⁊. ff. de pstu. ꝓcla. bone. ¶ Oppo. vltimo q̃ hec exceptio non posset opponi ante litis ⁊test. quasi sit dilatoria. de re iudi. inter monasterium. Sol. dicit ¶ Dau.[a] quedã est exceptio dilatoria processus ⁊ hoc põt opponi quandocũq; lite pendente seu vcl su facit de excep. pia. in. vi. ⁊ eo. ti. exceptionẽ. Quedã est exceptio peremptoria pone ⁊ hec etiã põt opponi quãdocũq; alleg. cle. religiosus. j. de pcu. Quedã est dilatoria persone vt exceptio mi̇nꝰ ætie ⁊ hec demũante lis ⁊te. põt opponi vt in cõtraria ꝑm ¶ Dau. fa. l. ita demũ. C. de pcur. Querit demũ ¶ Dau. circa ꝑdicta quid si ante pbationẽ factã opponit appellatus q̃ non dz audiri appellans quia formam nõ seruauit. nunquid audietur cũ semel eũ admiserit. dicit q̃ non. nisi expresse ꝺsenserit. Mouetur quia hic non fit ⁊testa. elega. cle. ũ. de iudi. ꝑm ¶ Dau. Certe hec ratio nõ est bona quia in causis in quibus non fit ⁊testatio[b] idẽ operatur actus ⁊tradictorius circa merita qđ ⁊testatio ⁊ aliꝰ iurta no. C. de pcu. l. nihil. ⁊. l. pcuratoribus. in. c. cũ. M. de ꝓsti. vnde melior videtur ratio q̃ ꝓstitutio loquens de hac exceptione respicit quãlibet partem processus. ideo ⁊tra quã libet potest opponi. arg. decr. exceptionẽ de except. eo. titu. pia. in. vi. ¶ Gloss. ũ. querit nunquid hec cle. habeat aliud innouare vel declarare circa terminos decr. statuimus. in. c. cupientes. ℌ. eo. in. vi. Respondet qđ nõ. põderat enim hic literam que facit mentionẽ de decre. vt circa ⁊ sic oꝫ intelligere qđ circa alia iura nõ ttẽdit declarationes facere vnde restringẽda est cle. ad terminos illi̇ꝰ decr. cũ ꝺveniat ad illius interpretationẽ. facit qđ no. j. eo. statutus. ꝑ hoc facit quia decre. ꝑalle. cupientes loquũtur etiã qñquis ꝓsequi interesse ꝓpius ꝙ appellatione qđ nõ est i casu decre. vt circa vel huius cle. nec mirandũ dicit gl. de hoc q̃ põderatur circa diuersa que statuit decre. vt circa. ⁊ ꝓalle. nã decre. vt circa artat ad exprimendũ ⁊ iurandũ quando interponitur appellatio ⁊ dat formam appellationi decre. ꝓdicta artant ad veniẽdum. j. tẽpora appellatione ꝓrius legitime iterposita. ⁊ sic dãt formam ꝓcessui supposita validitate appellationis ⁊ ea interposita formaliter ⁊ legitime ⁊ bñ dicit glo. qz hec est principalis differentia inter decre. vt circa. ex vna pte. ⁊ ꝑalle. decre. et ex alia video eo casu quo locum habet decre. vt circa. ꝙsequi locum habent dicte decr. sed non semp est ⁊tra. quia quãdoq; habent locum dicte decre, non habeat locum decre. vt circa vt quando quis ꝓsequi interesse ꝓprii vel ecclesie. qz tũc sufficit appellationẽ interpositam ex legitima vel probabili causa ꝑm formam decre. j. de ap. li. vi. lz non fuerit seruata forma decre. vt circa. ⁊ sic interposita fieri dz processus ꝑm tempora ꝑalle. decre. In causis bñficialibus de multis aliꝰ differentijs inter ꝑalle. decre. que tamen dese ̃dunt ex ꝓdictis habetur. p Lapũ in. c. vt circa. ⁊ ibi etiam p Jo. de sancto Georgi. ¶ Glo. dicit opponit qđ nunq; seruanda sit forma decre. vt circa quia vbi tangitur ius ecclesie non habet locũ vt hic dicit. sed nũq; est dare q̃ quomodocunq; fiat oppositio nõ tangat ius ecclesie cum agatur de ipsius ꝓfato ⁊ ipsius ecclesie interest habere bonum ꝓfatũ ⁊ canonice ⁊ legitime ꝓmotum ⁊ non criminosum. ⁊ econtra non habere malũ arg. l. qui fundũ. ℌ. fi tutor. ff. p emptore. ⁊. l. interdũ. ℌ. qui tutelaz. ff. de fur. [c] Soluit glo. qđ littera hic dicit directe voluit dicere ad ⁊trariũ qđ quãdoq; directe ⁊ principaliter tãgit ius ecclesie qđ quãdo sit infra patebit. ⁊ non habet locum decre. vt circa. Jdẽ si tangit principaliter ⁊ directe ius opponẽtis vt hic ꝓtz. qñq; directe ⁊ principaliter non tangit ius eccl̃e vel opponẽtis sed secũdario vel indirecte seu ꝙsequentiam tangitur ius ecclesie. Exemplus qñ opponitur exceptio ⁊tra formaz electionis. vel opponitur defectus vel crimen ⁊tra psonas eligentiuz vel electi. ⁊ tunc locũ habet decre. vt circa. ¶ Gl. ecclesie. queritur de intellectu litere de exẽplo. Respondet in principio qđ intẽtus põt esse litere qđ ecclesia se opponit ꝓponẽdo directe ius suũ. ⁊ sic de ecclesia se opponẽte ⁊tra electionẽ factam ad aliã eccelesiã põtetiã esse sensus qđ non loquat de ecclesia se opponente ⁊tra electionem factã ad aliam ecclesiã. sed al's de iure ecclesie ad quam facta est electio disputat directe. vnde dicit qđ verbũ opponẽtis qđ hic sequit potest ziungi cũ hoc verbo ecclesie. ⁊ etiã nõ cõiungi. ⁊ vtroq; modo ꝓcedit litera vt supra intelligẽdo. quãdo autẽ dicat directe agi de iure ecclesie nitit glo. exẽplificare ponendo primo exẽplum ꝑ decre. scriptum. ⁊. c. ꝓstitutus. ⁊ c. cumana. ℌ. eo. ⁊ de causa pos. cuz ecclesia. vnde qñ certa ecclesia vel platus ipsius nomine se opponit ⁊tra electionẽ factam dicẽdo hoc esse de iure ipsius eccl̃e q̃ vocẽ habeat in electione. ⁊ p ꝙsequens irritandum cum ea ⁊tempta sit facta electio cõtra decre. qđ sicut. ℌ. eo. ti. ⁊. c. ecclesia vestra. Secũdo ponit exẽplum per decre. cum dilectus. de ꝙsuetudine quando vz ecclesia vel platus eius nomine se opponit ⁊tra electionẽ factam dicẽs qđ ad eã spectat. quia vel qđ de ipsius gremio debeat eligi. ⁊ p ꝙsequẽs cessari debeat electio aliter facta. Ad ideꝫ decre. ũ. de testi. Jnteg. de verbo. signifi. abbate. certe bis casibus cum principaliter tangat ⁊ stricte ius ecclesie opponẽtis nõ habet locum decre. vt circa. vt Ĩ appellatione necessario sit forma illa seruanda. Jdem dicit glo. si disputetur directe de iure ecclesie ad quam facta est electio. quia vel potestatio vel postulatio ⁊ ponit duo exẽpla primo ꝑ decre. ꝙ deraduinus de ele. qñ vz dicit qđ ⁊tra ꝓfata ipsi[s] eccl̃i facta est electio. quia vel postulatio. Ultimo ponit exemplum per decre. ꝙstitutus. de testi. quando. s. opponitur de numero. qa dicit qđ receptus est per rescriptum apostolicum vltra numerum terminatum ecclesie non facta mentione de numero in rescripto. quia similiter bis casibus cum agitur principaliter ⁊ directe de iure ecclesie non bz locum forma decre. vt circa in appellatione interponẽda ⁊c. Habetis ergo istam expeditam. sed aduertẽdum qa ingtũ posuit glo. exẽplum per. c. cum ecclesia sutrina. dicit Lau. ⁊ idẽ sentit hic Mat. hoc ꝓcedere si clerici sutrini appellãt quia cum nolint eligere fine eis. Jdem fiat's diceretur electionẽ fieri non debere non admisso certo ꝓlato. secus si appellauerunt ab electione facta vel fienda de certa ꝑsona ex eo qđ sperꝰ voces eorum. quia tunc ꝑm eus potius diceretur obiectio in formam ⁊ defectus forme cum omnes sint vocandi ad electionem qui ius habeant in electione ex forma decre. qz ꝑpter ideo. tunc seruãda esset forma decre. vt circa ꝑm eum ℌ ⁊ ℨ. tz glo. ⁊ illa videtur verior. quia etiam in ꝓdicto casu quando obꝺcitur ⁊tra electionẽ factam vel fiendam de certa ꝑsona dicta de causa ꝓsequũtur canonici directe principaliter ius ecclesie sue allegãdo illud esse de iure ecclesie sue q̃ debuerint vel debẽt interesse electioni. licet in ꝙsequẽtias ⁊ Idirecte. seu secũdario resultet effectus forme. ex hoc ptz qđ decre. vt circa intelligenda est quãdo ponitur defectus forme annullans electionẽ qđ nõ est in defectu ⁊temptus. vt in. c. ecclesia nostra. ũ. nam principaliter ⁊ directe. tunc tangitur primo casu de forma. In secundo secus licet dicamus qđ opponere ⁊tra formaz solum competat babẽtibus ius in electione ⁊ opponere de cõtemptu solum ⁊temptis iurta not. de accu. ſup his. per Jmo. ⁊. s. eo. vt circa. in glo. quoꝝm interest in. vi. vel forte posset dici attendi debere an ⁊temptus principaliter se fundet alegando defectum forme ex decre. quia ꝓpter. dicẽdo non seruatam formam illius decre. cuz ex illius forma oẽs qui ius babẽt sint vocãdi. quia factus nõ fuit de ipso qui ius babebat ꝓpter ius suũ vel ecclesie sue. An vero principalr ⁊ directe se fundet ex iure suo vel ecclie sue dicẽdo electionẽ cassãdã ꝓpter ius suũ vel ecclesie sue cuius vir tute debuit vocari ⁊ Itereſſe. ⁊ sic ꝓto casu locũ habet decre. vt circa. scdo non. Similem dſiam vidi stis in mõ practicãdi. l. cle. j. ti. vlti. Ultra exempla gl. potest poni ter exẽplũ si dicat ꝙ monachos alicui[s] mõasterij qđ abbas illius nõ põt in eꝫ eligi. vi. q. i. ℌ. huic etiam. Sui. vero hic ponebat exẽpla extranea: vcz p decre. cũ ad quorũdã. de excess. prela. ⁊ de appel. dilect⁹. c. c. de ꝓcess. ⁊ de iudi. cũ. J. et Ll. de accu. cũ olim. certe hec nõ sunt cõgruẽtia exẽplu. qz nõ tangũt materiã electiõis ꝙa sumus. ideo illa vtpote nõ digna recitatiõe vt ipse dicit omitto. sed ideo forte illa quesuit: qz difficile sibi visum fuerit reperire exẽplũ ꝙ nõ tãgeret principaliter ius ecclesie. sed certe lz qñq; tãgeret secũdario. ⁊ indirecte. id nõ est attẽdẽdũ. vt dixi in ꝓcedẽti glo. facit[a]. l. fi quis nec cãm. ℌ. res pignori. ff. fi cer. pe. ¶ Sed qđ si opponat exceptio inopie facultatis ecclesie ad quã bñficiat⁹ si petit admitti: an dicere ⁊ respicere directe ius ecclesie. Stephan⁹ dicit se vidisse dubitari. ⁊ videt q̃ sic. alle. de vita ⁊ ho. cle. qñ. de instit. c. j. ⁊. c. autoritate. de cõcess. ꝓbẽ. c. ex pte. Finaliter dicit se determinasse cõtra. de cõsilio anditoꝝ. ℌ. qđ dicat respicere ius ecclesie. Mouetur qz exceptio obreptiõis gratia quia tacuerit inopiã facultatũ plus respicit formã q̃m ius ecclesie. Si aũt hoc opponeret cõtra puisionẽ faciendã p eꝫm. dicit q̃ tũc respicere tius ecclesie dicit Guil. do. Ant. putat põ derãdũ modũ quo ponẽdi. qz si opponẽs dirigat oppositionẽ cõtra rescriptũ opponẽdo surreptionẽ. Ste. dicit verus. si vero opponit in vim peremptorie dicẽdo q̃ ibi nõ debet recipi propter inopiã ecclesie ne grauet ecclesia. tũc credit q̃ talis obiectio respicere dicat ius ecclesie. ⁊ idẽ dicat q̃ignitat de qua proꝺideri nolebat suppressam ⁊ puentus [illegible] uibus deputatos. de constit. cũ accessissent. ℌ m do. Anto. vel aliter possemus dicere in ista exceptione inopie: qz cõsiderãdum est an ecclesia metiãlã exceptionẽ opponat. ⁊ tunc dicat opponi ius propriũ ecclesie quomodocũq; fiat obiectio. licet in cõsequẽtia resultet defectus forme. ⁊ ita videt fuisse de mẽte glo. hic in vltimo exẽplo q̃ ponit p decre. cõstitutus. nã cõstat q̃ ibi est obiectio obreptiõis respectu taciturnitatis numeri ꝛ reddit rescriptũ nullum. vnde glo. vult q̃ qz principaliter fundatur ex iure ecclesie dicit cõcernere ius ecclesie qñ ecclesia se opponit. Si vero tertius talẽ exceptionẽ opponat tũc dicat cõtra formã qz extrane⁹ principaliter se fundat ex defectu nullitatis forme rescripti. nec se opponit vt ꝓsequat ius ecclesie. lz in cõsequẽtia tãgat ius ecclesie vel sui: qz si ille ⁊tra qđ obicitur nõ habeat ius opponẽs babebit. ita sentit glo. i. ℌ verbo opponẽtis. ver. ꝓcepi. ⁊ in verbo cõi. tũcto vltimo exẽplo. lz forte de iure posset dici modũ attẽdendũ qđ forte fuit de mẽte glo. in exẽplo vltimo. Si vero originaliter ⁊ fundamentaliter alias ex iuris dispositiõe aliquid disponentis vt ꝓto forma: ⁊ tunc est obiectio in formam. Modo habetis exẽpla quã do obiectio directe respicit ius ecclesie. Restat videre que sunt que possunt opponi ⁊tra formã. dicit ¶ Dan. q̃ cõtra formã dicitur obici si dicatur q̃ non est seruata forma in decre. qz propter in maioribus beneficijs. In simplicibus vero beneficijs potest dici cõtra formam obici: si obiciatur maiorẽ partem capituli nõ cõcessisse. nõ aũt in simplicibus est seruãda forma decre. qz ꝑpter. lz Host. cõtra. vt not. ℌ. e. c. j. in vi. ¶ In ꝓmotis vero ad hospitale opponi potest defectus forme ꝑm formã decre. q̃ cõtingit. de re. do. Jtẽ dicit obici cõtra formã: si dicatur formã rescripti nõ seruatã circa cõditiones exꝑssas. de concess. ꝓbeb. in cle. i. vel si dicat q̃ facta fit ꝓuisio vel electio cõtra consuetudinẽ ⁊ priuilegia ecclesie ꝑm ¶ Dan. Hoc tamen vltimũ videt respicere principaliter ius ecclesie etiã si opponẽte: lz secundario defectũ forme. vt glo. ℌ. dicit. dictũ ¶ Dan. posset procedere tertio se opponente an aũt opponere cõtra personas eligentiũ fit opponere cõtra formã. Jmo. ⁊ Lõpo. ℌ. e. c. j. in. vi. q̃ sic. ⁊ fatet ¶ Dan. qñ opponit carẽtia potestatis eligentiũ. qz tunc est obiectio cõtra formã. secus si opponantur crimina vel defectus. lz hic equiparent. Jo. de lig. dicit qđ opponere cõtra personas eligentiũ in habilitatẽ vndecũq; puenientẽ. cuius ⁊traria habilitas est de forma cõsilii. c. quia ꝓpter. est obiectio in formã. alias sic obiectio est in personã simpliciter vt hic. ⁊ satis videtur resildere cũ dicto ¶ Dan. modice tamen utilitatis est hec inuestigatio cũ non statuat ius diuersum in casu cle. inter obiectionem in formam ⁊ obiectiones in personas eligentiũ. Sed an dec cle inquãtum seruandã dicit formã decre. vt circa. locuz habeat si aliud apponat q̃m hic dicit: puta si obiciat ex alia cã electionẽ postulationẽ vel puisionẽ nõ tenere: q̃m ꝓpter crimina vel defectus vel defectũ forme. dicit ¶ Dan. q̃ nõ: sed sufficit esse interpositã appellationem ex causa legitima. j. ꝛ. dies. Exemplum si dicas electũ renũciasse. idẽ dicit si non per viaz appellationis sed ꝙ viã querele petat principaliter electionẽ suã cõfirmari ⁊ aduersarij infirmari. Ratio qz decre. vt circa. nõ habeat locũ vbi ꝙ viã querele pcedit. Tãgit etiã inciden ter hic ¶ Dan. si dicto casu ꝙbet aliud ꝙ põ debeat electio cassari sit cassanda electio si nõ ꝓfit a'teri parti ⁊ an possit pe ti declarari causa quare debet cassari. de quo de re iudi. cum Bertoldus. Tangit etiã que habenẽ de rescrip. in. c. ũ. ⁊ de iudi. exhibita. an duob⁹ obiectis sufficit. alterũ ꝓbare: dic vt ibi ⁊c. ¶ Glo. opponẽtis ꝺrit de exẽplo quando dicat exceptio opponẽtis. ℌ. id. glo. ponẽdo exẽplũ vt qz opponẽs dicebat bñficiũ ad se spectare ⁊ esse suũ. vel dicebat sibi debitũ bñficii. idẽo nõ potuisse alteri conferri. vel dicit forte q̃ fuit contẽtus tpe quo ꝓcessum fuerit ad electionẽ. vel forte dicebat ꝙ ipse canonice erat electus. vnde alius eligi nõ potuit. vñ qz in casibus ꝓdictis ⁊ similibus obiectũ respicit directe ius opponẽtis. ideo nõ est necesse in appellatiõe seruare formã decre. vt circa. vt hic dicit litera. secus quãdo obiectũ indirecte vel ꝙ reflexionẽ tãgeret ius opponẽtis vt qz principaliter agit de debilitãdo vel imminuẽdo iure aduersarij forte quia opponit cõtra formã vel cõtra ꝑsonas eligẽtiũ vel electi ¶ Fm Matthe. Ste. Jenze. Tãgit hic Matthe. ant. q̃ius agẽs debeat docere de collatiõe ⁊ potestate cõferẽtis. ⁊ de idoneitate. dicit q̃ sic[b] quia hec vt extrinseca nõ ꝓsumit licet intrinseca sic de ꝓsumptiõe dudũ. vt ecclesia. bñ. c. vnico. q̃ Jnno. ¶ Host. de cõcess. ꝓbẽ. c. i. in. vi. qui dicit q̃ si quis petit bñficiũ ꝑpetuũ vbet de canonica institutiõe si nõ ꝓbata añ cõclusionẽ cause vel certũ terminũ datũ ad ꝓbandũ succũbet. et sic dicit de facto se vidisse Jaco. de are. existente ꝙ actore. et Birchi. ꝓto reo: alleg. de transac. ex literis ⁊c. ¶ Gloss. in verbo ꝓcepi: ferit de vna ꝑsone que de facto fuit in curia. Ecce q̃ papa mãdauit mihi ꝓuideri in certa dioceſi puta ferrariẽſi: de bñficio qđ nõ excedit summã seu valorẽ quinquaginta florenorũ: vel sub cõditione si de loco dioceſis in quo scribebat esset oriundus. Demũ secũdo scribit pro titio ⁊ nõ exꝑſſo aliquo valore vel cõditiõe mãdauit simpliciter prouideri de beneficio vacãte vel vacaturo emanatis dictis rescriptis: vacauit certũ bñficiũ in dicta dioceſi ferrariẽſi. ege feci mihi illud cõferri per meũ executorẽ: titius similiter idẽ fecit ꝑ suos executores ipsum sibi cõferri. ⁊ sciẽs collationẽ factã appellata prouisione mihi facta: ⁊ a processib⁹ executorũ meorũ dicens q̃ nõ potuit mihi cõferri: ex eo qz bñficiũ excedit summaz in rescripto cõtentã. vel qz nõ fuit omnimodo de loco in rescripto contẽto. Modo q̃ritur an in hac appellatiõe debeat titius seruare formam decre. vt circa. videtur q̃ non: qz hec appellatio fundatur super iure appellantis ⁊ nõ super defectibus aliquibus vel criminibus. ⁊ per cõsequẽs nõ debet habere locuz vt hic dicit. Jn cõtrariũ alleg. no. qz vtroq; casu siue opponat de defectu valoris siue de defectu cõditionis opponit cõtra formã prouisionis. ergo locũ habet decre. vt circa qz locũ habet non solũ si opponitur cõtra formã electionis surgentẽ ex capitulo qz ꝓpter. ℌ. eo. sed etiã si opponit contra formã prouisiõis. qz illa obiectio cadit in formã vt ibi patet ex tenore text. decre. vt circa. et decre. statuimus. eo. tit. in. vi. ¶ Dzo hoc alleg. glo. qz scda obiectio. ſ. de defectu conditionis potest dici obiectio in personã prouisi que defectiua dicit ex loco originis quo ad illud bñficii ex forma rescripti: q̃ in hoc etiã satis cõuenit iuri cõmuni honestatiuo: licet nõ necessitatiuo iurta natata de rescriptis si opponẽte. in glo. fi. ergo locũ habet illius respectu decre. vt circa. que locũ habet vbi in formã aliqd obiectũ vel in ꝑsonas eligẽtiũ vel electi prouisorũ vel puisi. ⁊ in hac pte refidet glo. ⁊ sic videt remanere q̃ in dicto casu seruãda fit forma decre. vt circa. ⁊ hãc vltimã partẽ tenet. d. Ant. qz ter. hic non põderat interesse simpliciter sed ponderat q̃ sup interesse vt sup facto specifice exceptiõis sit ꝺfecti exceptio opponẽtis. sed hoc casu nõ fundat principaliter sup interesse opponẽtis sed sup defectu forme. lz in consequẽtia tangit finis illius opponẽtis qz fi ego primus nõ habeo ius in bñficio ipe titius hz ergo ⁊c. ¶ Gloss. appellanteiñ ducit decre. q̃ finpliciter loquit de appellãte nõ exprimẽte ad sedẽ apostolicã vel ad papã q̃ decre. vt circa. habeat locũ in appellatiõibꝰ interpositis ad inferiores. qz ⁊ glo. in. c. vt circa. in verbo appellari. fatet tñ planũ esse q̃ solũ in appellatiõe extraiudiciali locũ habeat. ℌ. eo. cõstitutio. in. vi. ¶ Glo. ꝑsonas ꝺrit q̃ sunt tres que possunt opponi cõtra ꝑsonas. Respondet remittẽdo ad no. in. c. vt circa. in. ℌ. ceterũ. ¶ Glo. circũstãtiarũ. et glo. sup bis declarãt literã ⁊ literales sunt. ¶ Glo. de nouo oppo. et vñ q̃ imo iurã do circũstãtias de nouo veniſſe ad notitiã vel

a ¶ Quedã est dilatoria. ꝺ istis exceptionib⁹ vide in. l. exceptiones. C. de proba. ⁊ in. l. per ẽptorias. C. sen. rescin. non pos.

b ¶ Idẽ operat adde bar. ꝺ do c. o. in. l. nulla dubitatio. C. ꝺ procur.

c ¶ Dzo ista sol. adde quod in fi̇ti dicit gl. in ℌ. fi. insti. de iu sti. ⁊ iur. in gl. ℌ. ⁊. ij.

a ¶ L. fi qs nec cãm. Adde q̃ ista regula ponitur in princi. illius. l. non i. ℌ. res pignori. ⁊ ad illã regulã vltra plene posita p. d. Jaſ. ibi. adde glo. in. c. consuluit. in vers. sperantes. de vſur. ⁊ gl. in. c. cũ esset. extra de symo. ⁊ decisi. alex. i cõsi. cxix. col. ij. circa fin. in. v. volumi.

b ¶ Quia hec vt extrinseca. An ⁊ qñ solẽnitas extrinseca vel intrinseca ꝑsumat. vide plene per Bar. ⁊ docto. in. l. sciendũ. fi. de ver. ob. e doc. in. ℌ. fi. in fti. de fideiuſ.

earū probationē debet audiri. vñ opp. de decre. vt circa. ℌ. eo. fin. vj. vbi audit sup exceptiōibus quas iurat de nouo ad eius notitiā peruenisse vel illarū probationē. so. glo. q hoc faciebat dubiū in decre. qz videbat idē dicendū de circūstātijs q de substātia exceptiōis vel de pbatione substātie exceptionū tū. Ītē hic decidit: qz diuersa est ratio nā nō est quid imputetur illi q nō expressit exceptiōes si illas ignorauit: qz non debet anceps periurio subire. Et idē, si sciuit earū probationē: licet p tūc nō habeat. ar. ℣. q. vij. plerīq. in prin., sed est bñ imputandū illi qui expressit exceptiōes: si nō expressit debitas circūstātias: qz si illas nesciebat vel nō, habebat pbationē potius debuit tacere. ar. d. c. plerīq. nec debuit vagari cū discrimine aduersarij. ℌ. eo. vt qs duas. † ℙDer hoc pt̄s q interdum
28 a magis expedies est a in totū veritatē facere q̄ minus pfecte dicere. vt cōsueuit no. p Jo. an. in decre. bone. de cōstr. vti. vel inuti. ꝛc. ¶ Jn. ℌ. sane. glo. omissa. ꝛ glo. psequēte oppo. q̄ litera ipsius dictionē cōtra regulā vbi repugnātia. de reg. iur. ff. q si omissa forma decre. vt circa. est appellatū ergo non potuit psequi appellationē ipse qui appellauit vel alius ei adherens. per ea q̄ habent in decre. vt circa. cuius cōtrarij hic dicit in tex. ꝛ in glo. in verbo eadē. nā ex quo forma nō est seruata habeē pinde ac si appellatū nō esset: ꝛ sic psequi nō posset. soluit glo. q̄ in aliquib⁹ exceptiōibus seu obiectiōibus fuerit seruata: in aliquibus vero non. Jlas antē in quibus seruauit alia requisita in cle. precedēti. ꝛ in. c. statuimus. ℌ. e. in. vj. ꝛ ita intelligit hic quatenus permittit prosecutionē. Vel secūdo dicit glo. possumus intelligere q̄ aliqua obiecerit: in quibus nō artabat ad formā ꝛ illa fuit prosecutus. ita intelligit hic quatenus dicit de prosecutione: alia aūt expressit nō seruata forma in quibus artabat ad formā: ꝛ illa fateor q nō potuit prosequi ita cōtrarij. Vel tertio extra glo. dic sm Bal. ꝛ Ste. q de iure psequi nō poterat ex quo forma nō erat seruata vt in g tra. rio. sed de facto sic: ꝛ ita erat hic: qz de facto pseqbat sm predictos. Vel quarto dic sm eos: q̄ inuito aduersario prosequi nō pōt: ex qud omissa est forma. sed eo patiēte ꝛ nō cōtradicente sic ita intelligit hic forte enim patiebat appellatus colludens ne sup illis obiectionibus aliius decetero etiā finito illo iudicio audiret de accu. de his iuncto. c. cū dilectī. ad ℌ. ℌ. eo. et. eo. ti. cupientes. ℌ. ceterū. ad ℌ. in. vj. ꝛ ideo ibi permittitur vt alius assistat ne colledat. Vel dic quinto sm Ste. q̄ vbi certum est formam non esse seruatam nō pōt prosequīta contrarium. sed vbi est dubiū an sit seruata tunc interim dum pēdet dicta altercatio non pōt prosequi casus expressos in quibus non seruauit vt ibi: sed alios casus qui ex postfacto supueniūt. de quibus in. c. vt circa. sic ꝛ de illis pōt hic intelligi quo mocunq; tū appellatū sit in curia occasione appellatiōis: fuerit illa fuerit fomiter interposita siue nō: tenetur tū respōdere per viā querele vel accusationis tertio cōparente pro suo interesse vt sequitur: qz roma cōmunis patria est: nec habet privilegiū renocādi domū: ex quo accusatio talis est in curia. secus si esset extra curiā. quia ex quo appellatio nō tenuisset nō arbitrat ad veniendū: nec posset trahi illuc per būc tertiū nō
29 appellantē ex quo ibi nō esset sm Guil. † an renūciatio vel cōclusio litis seu terminus peremptorius cū principali appellāte noceat isti tertio. dicit Bul. q nō: qz cuz solis appellato ꝛ appellāte actū est in iudicio vel extra. ideo nō nocet isti qui rōne priuati interesse est admissus. videte si pfecutus fuit appellationē indebite quia formā nō seruauit. Credo hoc clarū qz cū nō legitimo cōtradictore actū est: igit ꝛc. ar. l. cū non iusto. de colln. detegē. Si vero prosecutus fuit debite appellationem: tunc si tertius cōparet pro interesse cōmuni preiudicaret sm ea que diximus super tert. argu. l. iij. ff. de popu. acti. iuncta
b decre. cuz dilectī. ad ℌ. de elec. b Si vero tertius pro suo interesse priuato cōparet nō videt q̄ ei prōdicet. qz diuersa est causa eius: ꝛ diuersum ius ab eo q̄ iudicū est deductū per principale. ergo nō ob. exceptio rei iudicate. facit q̄ no. Jnno. de tē. cū olim. d. Archi. q̄ intellige si ignorauit causam agi. arg.
30 no. in. c. cupientes. ℌ. ceterū. in fi. ꝛ ¶ An autē tertius cōparens preferri debeat principali appellāti si hoc petat: dicit Ste. q sic si prosequat interesse ppriū tertius appellās. ꝛ appellans principalis interesse cōe. alle. l. iij. ff. de popu. acti. alle. sive ergo prosequit interesse cōe nō debet pferri nec pōt in se sumere li tem: sed pōt assistere ne fiat collusio. vt hic dicit. facit q̄ not. in simili per Jnno. de prebē. dilectus. hoc dicit verū viuente principali appellante ex vero mortuo vel aliter impedito bñ posset tertius assumere litē in eo statu suo in quo inuenit. vt in
31 c. ℌ. ij. vt lite pēdēte. in. vj. † Sed an prosequēs interesse cōe posset p procuratorē litigare. dicit Ste. q nō. ar. l. licet. ℌ. i populariibus. ff. de pcur. ¶ Jn dic vt not. ℌ. c. cupientes. ℌ. pe. in. vj. quia hoc verū in agendo: secus in defendendo. ¶ Quid aūt iste cuius nomine est appellatū si tamen est ratificatum. j. decē dies debeat audiri. dicit Matthe. q nō. alleg. not. p Jnno. s eo. c. j. in. vj. cuius opi. dicit hic appobari: maxime per tertiū periorē ibi appellāte psequēte ꝛc. Quia nō tenet pars psequi appellationē infra decē dū q̄ habet ad appellādū ex quo patet q̄ nō appellās vel nō ratificās nō debet admitti ad prosequēdū appellationē. Ratio est q̄ non facienis alterū predictorum videtur nolle agere. immo consentire ei q̄ est factum sm Matthe. qui tamē fatet q victoria appellantis prodest nō appellantibus vel appellationē nō prosequtibus. ar. l. j. ℌ. i. ℣. unus ex pluribus. dictū Matthe. inquātū dicit nō debere admitti nō appellantē nec ratificātē videtur verū si velit principaliter venire vt principalis. c sed sīpt assistens liti ne fiat collusio videtur: secus cū eius interfit ne fiat prejudiciū in tota vel saltē coequale per processū principaliter appellātis sm ea que supius dicta sunt. Ītē videt verū si venit rauōe cōis interesse. secus si ratione proprij interesse. per text. hic in n. ꝛc.
32 ¶ † Glo. nō appellans querit: hic dicitur tertiū non appellantē nō debere audiri principaliter volēdo venire nō vt adherens si cōpareat pro interesse cōi ꝛ velit prosequi articulos inchoatos per aliū. Quid si iste tertius vult venire adherens sup p dictis articulis. psequēdo interesse cōe an debet audiri videtur q̄ sic: qz hic solū pōhibet vbi principaliter venire vult. gl. tenet contra: licet magis sit dubiū sed huic litera obstat in fi. ubi ℌ. appellanti ꝛc. ¶ Respondet glo. q illud est propter interesse tertij vt permittat ibi assistere. videte si glo. intellexit q̄ ratiōe primati interesse ibi pmittat assistere plānū esset. Sed nō videt de mēte illius litere q̄ videt loqui de interesse cōmuni vsq; ad ver. nō tū exclusiue: qz ibi postea loquit de primato interesse. vnde nō videt q̄ glo. bene dixerit inquātū dixit tertiū vt adherentē nō admitti nisi forte q̄ videt verū dicas. glo. v omittere tā facere inter adherentē ꝛ assistētē. Lapus hic aliter dicit ꝛ multū obfuscat ter. ꝛ intellectum. ideo omissis eius dictis concludo q̄ omni casu in quo ratiōe forme nō seruate repellitur appellās: repellit ꝛ adherens siue in eadē instātia siue in alia: siue per viā appellationis: siue p
d viā querele velit venire: d tertius vero adherēs si venire vult in eadē causa: id est instātia repellit in p dictis casibus in diuersa nō: assistere tū semp pōt ne fiat collusio. ꝛ hec est mēs huius ter. ꝛ huius glo. ꝛ glo. in ver. eadē causa. ꝛ in ver. articulos. ꝛ adherere est in se litē assumere cū alio. Sed assistere est alteri litē prosequēti assistere. Lapus vero hic alios verbis vertitur. qz dicit q̄ omissio forme decre. vt circa: repellit appellātē. repellit etiā tertiū sīlit adherēs. Idem in alio supueniēte qui nō sit adherēs vt hic. ℌ. sane q̄ vltimū intelligit Jo. an. sm Lapū si eodē die ante iudicio venit. ꝛ hoc in expressis in quibus forma nō est seruata. sup nō expressis vero dicit post Guil. tamen esse audiendū ratione cōmunis interesse: ꝛ in eadē instāta. vt not. Guil. in decre. vt circa. ratiōe autē primati interesse audiret etiā sup male expressis. etiā eodē die ante iudicio venit. finito sm notata post Guil. in decret. vt circa. in glos. si ergo ꝛc.
¶ Glo. eadē causa q̄rit: quid si in alia causa velit principaliter iste tertius admitti ꝛ tra certū appellatū an debet audire. Ridet glo. q̄ sic. ꝛ tra cōtrario litere intellige in alia cā. i. in alia instātia vt pt̄z ex sequētibus. ꝛ qz alias nō haberet hoc dubiū.
¶ Sed contra oppo. glo. qz videt q̄ nullo modo debet admitti etiā in alia instantia. Unde oppo. de. ℌ. in sup. j. ti. pri. Sol. glo. aut iste tertius qui in alia cā hoc est instātia vult venire p viā accusationis seu q̄rele nō pseqēdo appellationē erat de adherētib⁹ principaliter appellātis. ꝛ sic omnino excludetur sicut ipse principalis. vt in contrario. Aut non erat de adherētib⁹. ꝛ tūc pcedit q̄ est dictū iterato cōtra ter. in predicta opi. glo. q: si hoc est verū qō tertiꝰ in ista instātia cōtra appellatū admittat. ergo nil. pderit appellato q̄ iste tertiꝰ nō possit principaliter venire in instātia appellationis. qz vna via fugiet alia incurret. vt ita diximus. Sol. glo. q̄ imo pderit multum, ipsi appellato iste tertiꝰ repelli respectu instātie appellationis. q̄ appellās succūbit qui forte nō succubuisset isto tertio admisso ꝛ cōdēnabit appellato in expēsis. Preterea dicit glo. forte iste tertius vidēs se nō admitti in instātia appellationis forte amplius nō aget: vel forte si aget repellet ex alio capite ex quo forte nō fuisset repulsus si per viaz appellationis egisset. ideo multū pdest illi appellato huic tertiū nō admitti
33 in instātia appellatiōis ꝛc. ¶ † Glo. cōe. q̄rit q̄ si dicat tertius pseqi interesse cōe. Ridet glo. quādo etiā pseqtur ius ꝛ interesse cōmune sibi ꝛ appellanti. ¶ Exēpla plura ponit glo. puta ille qui est electus vel prouisus dicitur crimi nosus vel dicit defectuosus ex defectu natalīū. vel dicit q̄ pulso vel electio facta fuit per eū qui nō potuit illā facere ppter crimina vel defectū. vel dicit prouisionē factā per literas surreptitas et alia

a ¶ In totū tacere. Adō alexand. in addi. ad Barto. in l. ait pretor. in fi. addi. ff. de iu di. vbi allegat ad hoc istum tex. cum glo.

b ¶ Si vero tertiꝰ. Adde benesacere ea q̄ dicit alex. i cō si. cxlij. incipi. viso. pcessu circa fi. l. v. volu.

c ¶ Sz si vt assistēs. addde alexan. in cōsi. r. ad finē. in. ij. volumi.

d ¶ Tertius vero adherēs. vide tū tex. ꝛ ibi glos. in. l. sisu spectū. ff. de in officī. testa. et Bal. in. l. ante litez. ff. de pro cura.

ꝛ alia simillia forte non facta electione vel prouisione seruata forma debita. nā his casibus pretēdit interesse cōe ipsi tertio ꝛ appellāti q̄ dictis de causis appellauerat. ¶ Mo. bene exēplum q̄ gl. posuit de surreptione literarū: ꝛ per eā habes iuncta alia gl. in verbo opponētis in verbo percepi. q̄ ō attēdi dz id q̄ ō in cōsequentiā sit cū tertius opponit exceptionē surreptionis cū principaliter obȳciat de forma: lz in cōsequētiam tangat ius ecclesie vel ius propriū id nō attēditur: vt dicit hic glo. ꝛ gl. p tealle. secus si ecclesia ipsa vel platus eius nolle hāc exceptionē obȳceret: qz tūc cū propter ius suū defendendum ne vcz molestet fiat oppositio: ō: obiectio directe respicere ius ecclesie: qz originat exceptio illa principaliter a iure ecclesie: sed in casu precedēte nō originat principaliter a iure ecclesie sed opponētis. ¶ Glo. articulos querit de quib⁹ articulis loquatur. Rūdet de illis quos nō ſpecificauit: lz expresserit: qz ad prosecutionē illoꝝ nō admittitur appellās nec etiā adherens vt hic clare pt̄z. ¶ Idē erit de mēte decr. vt circa lz nō ita clare in ver. alioquin. Idē dicit ſDau. de specificatis q̄ ex quo appellās prosequit appellationez: ꝛ pīm cā est incepta nō dz superuenientes audiri principaliter sup eisdē. articulis: lz assistere pōt si vult. alle. no. per Lōpo. ℌ. e. c. j. in. vj. in vlti. col. scōm Lap. Secundo in glo. in ver. lz opp. ꝛ videt q̄ō imo licet vnus repellat per ineptitudinē ppositionis vel ppter effectū opponētis tū alius in quo cessat dictus defectus nō deberet repelli. vnde opponitur de. c. pbibet. ℣. q. j. ꝛ. c. libellorum. c. cā. q. vij. ꝛ. ℌ. de accu. veniēs. ꝛ. ff. de accu. bi tamē. ꝛ. l. ij. in fin. vbi not. de repulsione ista propter ineptitudinē libelli: fa. l. si maritus. in fi. ff. de adul. ꝛ. l. iij. ℌ. interdū. ff. de libe. bo. ex bi. fortificat gl. opi. q̄ negligētia vel culpa vni⁹ in male exprimendo nō debet nocere alteri habenti equale interesse. ar. regule delictū ꝛ tale nō debet aliquis. de reg. iur. in. vi. So. glos. quod boc erat q̄ō faciebat dubiū in decre. ꝛ ppter hoc prima facie videretur decre. ista cōtinere iniquitatē tū decisio hic posita est equa: quia si nō esset bec decisio inutilis ꝛ derisoria fuisset promisio decr. vt circa que excludebat appellantē debita forma nō seruata: q̄ si tertius posset indifferēter admitti appellans qui videret se exclusum submitteret pedagogū in eadem causa seu instātia q̄ clare formaret ꝛ exprimeret male formata ꝛ insufficiēter expressa per illū ꝛ per aliū cōsequeret q̄ per se nō posset: ꝛ sic illuderet decr. vt circa. ꝛ pararet via fraudi cōtra decre. qui de diuortio. ad fi. ¶ Nec habēt ob. cōtra. que loquitur qū tertius vult admitti in alia cā seu instātia: hic autē qū in eadē quo casu dicit gl. imputet sibi iste tertius q̄ a principio nō appellauerit: ideo nō admittetur in eadem instantia principaliter. lz assistere possit super expressis ne fiat collusio vt hic dz: ꝛ tūc dz in statu in quo inuenit assumere sm ſPaul. preterea dicit gl. satis est q̄ isti tertio reseruare et questio nullitatis: ideo nō est absonū q̄ in instantia appellationis repellatur. ¶ Glo. ne colludat dicit in principio super expressis volēs tollere oppositionē de cōtrarietate litere quā tetigit glo.
a in ver. pseqēte. a Demū querit quid. pt̄z adherere: ꝛ qd permittat huic assistēti remittit ad no. in. c. ℌ. in fi. de pcur. in. vi. ꝛ in. l. fi suspectā. ff. de inoff. test. q̄: potest pducere testes quos non pducit principalis: vel saltē implorare officium iudicis: vt faciat principalē illos producere ꝛc. ¶ Glos. proprij querit quo iure admitteē iste pseqēs proprium interesse. Et ridet per viam appellationis: ſi ppter id fit appellatū etiam si nō fit seruata forma decre. vt circa. vel admittetur per viā querele si non fit appellatū ppter illud. Et si dicas qūo in eadē cā pōt pretēdere interesse publicū ꝛ priuatū. Respondet glo. qō hoc non est absonū q̄ accusatio publica vel popularis quandoqz contineat priuatū interesse. vt pbatur in. l. iij. ℌ. ſz ad plures. ff. de sepul. vio. ꝛ. ff. de pcu. lz in popularib⁹. in princ. cum
34 suis cōcor. ꝛc. Jn. ℌ. in super. glo. i. ꝛ glos. ff. in ver. querele. multi
b pliciter opponit cōtra istū. ℌ † c videtur q̄ repulsus a via appellationis admittatur per viam querele cuius contrarium hic dz. Unde oppo. de no. per Lōpo. ℌ. e. c. i. in gl. qualē vtraq. vbi dicit q̄ pars appellans que nō prosequitur appellationē j. tempora illius decre. i. pōt puisionē vel electionē impugnare per modum querele etiam in eisdē causis in quibus appellauit nedū ex aliis: hic autē dici videt contra in simili ergo ꝛc. Soluit glo. q̄ dictū Lōpo. loquitur in diuerso casu vnde non bz obstare q: loquitur de pena decr. ℌ. eo. in. vi. hic autē loquit de pena decre. vt circa. Quā nō vidit Lōpo. Ratiō autē illius dicti est q: pena illius decr. i. nō est vt nullatenus audiat appellās lapsis tēporibus de quibus ibi: lz secus si tp̄ lapsu temporis decreta. cupientes. eo tit. ꝛ. lib. vbi no. in. ℌ. si vero in gl. i. idem vel in lapsu anni vel bienniū dati ad psequendū vel in lapsu tēporis de quo in decre. cū sit romana. ꝛ decre. psonas. de app. sed solum est illius pena: vt nō ob. absentia ipsius ap-

pellantis pcedi possit ī negotio principali: ideo merito audit postea per viam querele: hic autē vt dixi loqtur in pena decre. vt circa que ponitur penam ex duplici capite: qz primo ponit penam illi qui in arctādo non seruat formam sibi positam qō non audiatur etiam sup expressis. ¶ Scdo illi q̄ exprimit obiecta: sed non cū debita forma qz nō exprimit debitas circūstantias q̄ non auditur sup non expressis debita forma vel nul latenus nisi ī casibus exceptis: vnde cum per decre. illā vt circa simpliciter repellatur ab opponēdo intelligit repellere nedum per viam appellationis sed etiam per viam querele: ita etiā declarat iste. ℌ. hic ergo simpliciter ī penā repulsus nullatenus est audiendus vbi vero punitur vt pcedi possit in ei contumaciam audietur p viam querele: qz audiretur etiaz per viam appellationis si in processu fiendo ztra eum appareret. Hec mirū si diuersa est pena huius decre. ab illa decre. i. ℌ. eo. qz diuerse sunt culpe vt videtur ꝛ patet per se: ideo nimirum si diuerse sunt pene. ¶ Simile videmus in decre. cumana. cū ibi nota. ad ℌ. ℌ. e. in glo. fi. Aduertendum tū vt pt̄z ī p dictis: ꝛ tāgit glo. in ver. item scias. q̄ circa obiecta in qbus regritur forma tradītur duplex forma per decr. vt circa vna est q̄ in appellatione omnia ꝛ singula debeāt exprimi ī instō publico seu literis autenticis. Scdo q̄ super obiectis debeat iurare sm formam ibi tradītā sicut ergo est duplex forma sic ꝛ duplex est pena. vnde si prima forma seruetur ꝛ scda. ſ. i exprimendo nō seruetur. dicit glo. q̄ pena est qō non auditur etiam sup expressis. vt. ℌ. e. ti. ℌ. is qui. in. vi. Si vero seruetur scda forma. ſ. in iur ādo sed prima. ſ. in exprimendo non seruetur tunc que sit pena aduertendum est qz si nihil exprimitur debito modo nō auditur appellās nisi in casibus ibi exceptis in pcalle. decr. in ver. nī. Si vero expressit aliqua modo debito aliqua nō: ꝛ tūc auditur super expressis debite: ꝛ super nō expressis in casibꝰ exceptis. super expressis aūt nō debite ſpecificatis nō audiē etiā si velit iurare circa circūstātias de nouo peruenisse ad illū: hec dicit gl. vera esse in obiectis in quibus requirit forma. Nam a ¶ Demū querit. Adō Bal. in. l. ante litez. ff. de procur.
si quis vellet aliqua psequi in quibus nō arctatur ad formam de quibus. ℌ. in prin. cle. tūc posset illa pseqi etiā si neutram dictarū formarū seruasset qz nō debite expressisset nec iurasset. Et bene dicit per predicta dicit lap. bodie claruz est q̄ sit pena nō seruātis cōstitutionē vt circa. qz pena est vt nō audiatur inuito appellato sup male expressis ꝛ male iuratis ꝛ etiaz exprimēdis nisi in casibꝰ exceptis de qb⁹ ibi in quib⁹ audiet etiā appellato iuito: ꝛ nō aūt est pena q̄ appellatio ipsa nō valeat: qz videmus qō cām principalē defert ad curiā: et etiam appellatio si appellatio fuit intimata vel ad notitiā eius pervenit. ℌ. e. pri. facit. ℌ. ſi. j. hac. e. 2 stitutione sm eū. Mā lz non audiat tū iuder appellationis ex officio pcedere pōt: vt pt̄z ex his que videbunt in. ℌ. fi. qō nō esset si appellatio nō valeret. fa. ℌ. eo. si forte. in. vi. cōtrariū tū sentit Joā. an. in novella. ℌ. eo. ti. lib. vi. in. c. qz ppter. ꝛ ibi etiā per Lap. Sed obviat b ¶ Videt qō repulsus a via appellatiōis. adde facere ea que habētur ī l. fi quis aduersus ter. ꝛ in gl. C. de pteci. impera. offe.
predictis qz dicit qō etiā in casibꝰ exceptis nō dz audiri sup c ¶ Nō autem est pena. an āt annullatio actus dicat pro prie pena batur p Ab. ꝛ do. Feli. post glo. l. c. cognoscentes. extra de const.
nō expressis per ea que habent de app. cū causam. ꝛ. j. de appel. in cle. appellanti. Soluit qō hic est speciale. vt casū non expressaz lz in appellatione quis possit psequi in casibus predictis. Ratio est qz in illis nō est in culpa: ideo debet audiri. ar. decr. ℌ. de cōst. Sed iurta p dicta quero vos videtis cōclusum post Lōpo. ꝛ gl. qō si infra tpa prefixa in decr. i. ℌ. e. in. vi. cōparuit: appellatus audiri dz appellās deuenies ad pseqendā appellationē suā etiā si post dicta tpa veniat faciet. l. petēde.
35 C. de tem. test. in inte. petēde. † Quid si nullus cōparuit infra dicta tēpora an appellās postea veniens debeat audiri ad p d ¶ Ergo fi. ſ. Adde bifacere q̄ dicit ale. in cōſ. xcv. ici. ꝛ si vt puto. in iij. vo. ī. ij. col. circa med. dū allegat. l. imperator. ff. de postu. facit etiam regula qō tps ōnotat formā aut̄. Que supplicatio. vbi not. doc. C. de preci. imp. of. ꝛ p Felv. in. c. cuz dilecta. in ix. co. ver. viij. signum. extra de reseri.
sequendū appellationem. Jo. de lig. hic post longam ꝛ prolixam dispēsationem tenet qō nō. Mouet qz dicta decr. prima d videtur ibi statuere ꝛ prefigere terminū ad prosequendū. d ergo si infra illud nō fiat prosecutio deserit appellatio: sicut in simili videmus in decr. cū fit. ℌ. c. personas. de app. ꝛ eo. titu. c. suggestum. de boc in. l. ij. C. de tem. app. vbi lapsus fatalīū. facit descri cām: ergo eodem modo dicamus in casu proposito vbi ius statuit terminuz ad causam introducendam in consistorium pape, d. ſDe. tenet contrarium. Mouetur qz in dicta decre. nō dz qō appellatio sit deserta per lapsum dicti tpis lz qō pceditur alicuius absentia nō ob. et loquitur qñ alter fuit presens ꝛ fuit infra tpa. Unde cum constitutio illa sit penalis ꝛ contra ius cōe sm qō datur annus vel bienniū ex causa ad pcedendū: nō debet extēdi ad penā ibi expressē nō contentā maxime ad casum de quo loquitur expresse ar. regule ī penis. de re. iur. in. vi. ſPro boc all. gl. istā in verb. insuper ꝛ dictum Lōpo. de quo ibi in gl. ꝛ. ℌ. diri. all. etiā gl. in verb. deuoluta. ℌ. in priori. cle. vbi gl. aperte vult qō sm tēpora istius decre. ista prefixa sint solū respectu prosecutionis fiende in curia: ꝛ boc credo tutius propter authoritatē glo. pteall. in ver. deuoluta.

a ¶ Eum qui habes similem ter. l. l. ser mus. ff. quod vi aut clam.

pto hoc q̃ nõ ds esse melior. ꝫditio appellati cõtumacis quã cõparẽtis ꝛ nõ cõtumacis ℨ decr. ª eũ q. de prebẽ. in. vi. sed si nõ esset. ꝙtumax si ꝙparet nõ ecẽt appellatio deserta: ergo fortius nõ erit eo ꝙtumace existẽte. hoc credo etiã de mẽte huius gl. que dicit penã decr. i. solũ esse in processu fiendo nõ in totali desertione. ¶ Slo. repellit querit in differẽter repelli latur appellãs ab obiectionib̃ in qb̃ formã nõ seruauit. Respondet gl. q nõ: ꝫ ita demũ q hic petat ꝛ istar appellat. arg. eius quod videbitis. j. in fi. huius partis. Idẽ etiã tenuit sup glo. p sequẽte. Sed nũquid admittet inuito appellato ad prosequendũ exceptionẽ nullitatis ꝗ tra sniam excõicationis et aliõs processus ꝗ tra ipm olim factos p executores super gravilla: Rídet Gul. quod fic. vbi ex hac ꝗ ingeret ius aduersarij ledi per hãc lrãm ex quo nõ seruauit decre. vt circa. secus dicit in alio casu q̃ in nõ seruãdo hãc decr. excludere: vt q̃ seruasset tempora appellationis vel duas diffinitiuas. habuisset ꝗ tra se. alle. cle. i. de seque. pos. ꝛ fruc. ℨm Gul. ꝛc. ¶ Slo. expẽdis oppo. de repugnãtia litere que dicit sup expressis nõ audit nisi formã seruauerit: si eã nõ expressit ergo formã seruauit: ergo male dicit nisi formã seruauit quo ad expressa. Rídet glo. q̃ nulla est repugnãtia: q̃ põt intelligi q̃ expressit sed nõ debite: q̃ nõ cũ debitis circũstãtijs: ꝛ tũc clare. p cedit litera sine cõtradictione: vel põt ẽsse intelligi q̃ debite expressit: ꝛ tũc q̃ ꝙsequit nisi forma ꝛc. Intelligãt de forma in iurando quã velit q̃ licet debite expressit: si tñ formã in iurãdo non seruauit: nõ audiẽt etiã sup expressis per viã ꝛele cũ nec sup illis audiat p viã appellationis. ar. regule cũ qd vna. de regu. iur. in. vj. ¶ Slo. ꝓterea querit de intellectu lre: ꝛ rídet q̃ intẽtus litere est q̃ appellãs q formã nõ seruauit in exprimẽdo audiẽt super articulis nouiter emergẽtib̃ vel ad notitiam inter prouenientibus: vel sup qbus superuenit facultas probandi in quibus casibus audiret per viã appellationis: ꝛ sic multo fortius per viã querele: nõ aũt est sensus litere q̃ si formam non seruauit in exprimẽdo q̃ forte non expressit debitas circunstãtias q̃ ꝓpter superuenientiã notitie illarũ vel pbationem illarũ audiat: q̃ hoc esset cõtra. ff. i. buj⁹ cle. ꝛ ideo gl. in sui ꝓncipio dicit q̃ ista dictio ꝓter excipit ad illo verb. aliꝰ. Sed nunq̃ iste iurabit agẽdo per viã querele in casibus illis exceptis sicut fi ageret per viã appellationis: rídet Guil. q̃ credit q̃ sic mouẽt: q̃ alias nõ esset in illis casibus cũ illi semper iuramentũ requirãt: possettñ dici ℨm eũ q̃ requirit iramentũ: vbi per viã appellationis agit: sec̃ si per viã querele primũ videt utius ꝓpter rationẽ decre. vt circa. fi. vt calũnijs obuiẽt scõm tamẽ forte verius per ea que dixi post ¶ Daul. circa glo. in ver. ecclesie ꝛc. ¶ Slo. nolle. querit que poterit esse ratio monẽs istũ ad nolendũ vti appellatione: dicit glo. forte de consilio aduocati hoc faciebat q̃ celabat appellationẽ vel. dicebat q̃ illa nõ vult vti vt sic posset cãm ꝙsequi p viã querele quã nõ poterat per viã appellationis. q̃ in illa formã non seruauerat. Demũ glo. inducit istũ ter. ad qõnem de qua per Jnn. ꝛ Host. de resti. ispo. ex ꝙquestione. vcꝫ qõ ille ꝗ tra quem impetratũ est rescriptũ possit illo vti inuito impetrãte ᵇ quod est verũ si factũ est cõe: ꝛ sic ius est questũ parti aduerse: vt q̃ illius virtute processum est ad citationẽ. arg. de offi. dele. gratum. alias posset lacerare: ꝓ hac opi. bene facit iste ter. ex quo colligit regula q̃ vbi ex facto aduersarij ꝙrit mihi ius illo inuito possum vti facto suo ex quo ius est questũ mihi. ad hoc. l. petẽde. cũ tbi nõ. C. de tẽp. resti. in nte. petẽ. ꝛ in. l. fi post mor

38 tem. in fi. ff. de ꝙtatab. ¶ Slo. fides q̃rit qualis ds esse fides hec que ds fieri de appellatione an debeat esse plena an sufficiat semiplena per vnũ testẽ ꝛ literas quas procurator absentis de cuius mãdato cõstat vult impetrare super appellatione. p ea q̃ no. Cõpo. 3. eo. c. i. in. vj. gl. ꝫ ꝗ ra vcꝫ q̃ requirat plene p

39 istum ter. qui simpliciter dicit fidẽ debere fieri. † Ex quo not. c q̃ vbi fit mẽtio de fide vel de pbatione ᶜ intelligit de plena in dubio: ꝓ hoc q̃ semiplena pbatio nõ est pbatio. vt no. in. cj. 3. e. in. vj. ꝛ in. C. vt circa. ꝛ sic vꝫ q̃ semiplene pbãs nõ excusẽt ab expẽsis: ꝫ q̃ñq̃ semiplena pbatio ꝛuppleat per iuramentũ de iure iur. c. fi. ℨm. ¶ De. ¶ Illec ob. dictũ Cõpo. pall. q̃ dicit gl. quod loquit in diuerso casu: q̃ loquit quo ad hoc vt procedi possit in absentia partis ꝛ quoad hoc vt pbetur negocium deuolutũ ad curiã hoc aũt q̃ si quo ad penã repulsionis debet pbari appellatio quo casu pleniꝰ requirit pbatio cũ de maiori ꝓiudicio agat. ¶ Preterea dicit gl. ibi loquitur de probatione fiẽda coram iudice appellationis quo casu leniꝰ sufficit hic de fienda coram iudice querele quo casu duriꝰ requiritur ꝓpter diuersitatem instantie. ¶ Preterea tertio dicit glo. ibi agitur de probanda substantia appellationis hic de probatione forme appellationis sicin multis diuersus est casus. de quo

40 loquitur Compo. ab isto. † Ex hac vltima solutione not. q̃ in dubio durior videt fieri probatio in pbãda qualitate quãm in probãda substantia: prima solutio videtur tutior. Ex predictis cõcludit gl. quod vtile est appellato sibi tradi copiã appellationis in forma autẽtica tẽpore quo sibi intimat: quia per hoc ostendendo illã coram iudice si non fuerit forma seruata poterit semper repellere appellãtem etiaꝫ si postea vellet agere per viam querele. dicit tñ hic Guil. ꝛ ¶ Dan. q̃ posset etiaꝫ probare per testes. arg. l. in exercẽdis. de fide instru. ꝛ in eo. ti. in decre. cũ ioãnes. q. id de quo scriptura ds intercedere nõ subiẽcitur necessitati probãdi p scripturã: ꝫ sufficit per testes probari. licet Host. cõtra de priuilegijs. cũ olim. ꝛ facit q̃ no. Bar. ff. ad. l. aquil. in. l. aquil. fi. deletũ. ¶ Slo. quesitum. querit nunquid aduersario consentiente vel patiente prosequi quis posset exceptionẽ informiter ꝓpositã dicit q̃ sic: q̃ hec repulsio fit in fauorẽ appellati: ideo eo patiente bene ꝓcedit. ¶ Pro hoc vidẽt casus in c. ꝓpter. nec ob. 3. e. ab eo. in. vi. cũ tbi no. q̃ ibi loquit in diuerso casu vbi vcꝫ quis non repellitur ex solo fauore partis: sed ꝓpter fauorẽ publicũ vt citius causa bene ficialis terminet: ideo ibi ius operat in patiẽtia partis vt ibi no. in gl. fi. vnde dicebat Lap. q̃ vt appellãs audiatur non ob q̃ formã non seruauerit decre. vt circa. cedit in commodũ ap

d pellati: ᵈ ideo eo patiẽte audiri debet seu in casu. c. eo. q̃ audiatur appellãs non seruata forma illius decre. respicit cõmodum appellati. ꝛ in eius cõmodũ ꝛ onus est q̃ nõ audiat: ideo ibi etiã de consensu appellati nõ põt penitere vel ꝓtermittere formã: q̃ iuri in odiũ inducto non potest renunciari. iusta no. in. l. nam ꝛ fi. ff. ad mace. ꝛ no. de for. ꝓpe. si diligenti ꝛc. Slo. forme. querit de cuius forme omissione loquitur. Respõdet quod potest intelligi de omissione forme in iurãdo: ꝛ etiã de omissione forme imprimẽdo scõm distinctionem quã vidi

41 stis. 3. in. gl. in super ꝛc. † Gl. legitime. querit quid si inuito ꝛ contradicente appellato fieret receptio probationũ sup articulis super quibus non debet recipi. Rídet quod nõ nocebit. sibi mouet per istũ ter. a contrario oĩ dicit per confessionẽs aduersarij vel alias legitime ꝛ sic fi nõ legitime fit recepta pbatio nõ nocet: dicit tñ gl. q̃ de q̃uetudine practici consueuerunt semper admittere articulos saluo iure impertinentiũ ꝛ non admittendo ꝛ quo casu clarũ esset q̃ nõ noceret probatio super illis facta: q̃ ꝓpter protestationẽ ꝓdictã nõ consensisset de quo. de offi. dele. cũ contingat. super glo. ꝓ. de testi. ex parte ade. facit q̃ dixit super ter. ad fi. Lap. hic dicit q̃ talis probatio valebat in ꝓiudicio appellati: non aũt in fauorem appellãtis vt ipse possit dicere eã valere. Et quid si dicatur quid prodest eam valere in ꝓiudicium appellati si nõ potest appellãs dicere eã valere. Rídet quod prodest in hoc q̃ poterit iudex iudicare ℨm eã ex officio nec appellatus nec appellãs dicere poterit se grauatum esse pronunciet siue non: nec per ꝙsequens appellare. alleg. q̃ scripsit Jo. an. de regu. iur. infantibus in solutione qõnis. ꝛ Gui. in Spec. de offi. iud. ℨ. inpedit. ℨm Lap. facit q̃ no. de excep. exceptionem. Guil. hic aliter dixit vcꝫ q̃ ea que sunt acta cause ꝛ litis ꝛ sic acta in dicialia sunt in nulidad: de alijs que nõ habent dependẽtiã necessariam a lite sicut confessiones: ꝛ similia que facti sunt ꝛ factum concernũt q̃ illa semper durãt per no. per Jnn. de elec. inquisitionẽ. ꝛ de testi. cãm que. Quia credo tutius tenere gl. que magis ꝙformatur litere que simpliciter loquitur. Istum ter. in. ℨ. fine. inducit Lap. cõtra opi. Jnn. de qua. de accu. fu per bis. ꝛ Archi. de qua. xxij. dist. illud. vbi dicit q̃ ad opponendum seu excipiendũ contra electum admittitur quelibet: dicit emꝰ per hunc ter. q̃ talis opi. damnatur q̃ imo solũ videtur admitti ille cuius interestratione priuati vel cõis interesse nõ alius: vt hic a ꝗ trario. ꝛ sic videtur hic approbari opinio glo. de qua. 3. eo. vt circa. in. vj. in glo. quoꝝ interest dicit tamẽ q̃ sufficit q̃ interesset etiã de facto non in iure ꝙsistit ff. de reg. iur. quatenus. ꝛ q̃ no. Jnn. ꝛ Host. de testi. veniẽs Montanẽ sufficeret q̃ quis diceret ecclesiã sibi obligatas: q̃ tale interesse bursale non attẽdit. vt no. in. d. c. super bis. Idẽ tenet hic Ma. dicit vt in. d. c. super bis. per do. Anto. q̃ hic in

e obiectione defectus vel crimĩnũ in obiectu vero de contẽptu solus contẽptus se opponere põt. Jn obiecto fame solum illi qui habent ius in electione: q̃ non interest ecclesie alios admitti si alias sit bon⁹ ꝛ est de ℨsensu maioris partis electꝰ ꝛc.

42 † Queritur. ¶ De. ¶ an de ineptitudine libelli possit opponi

e post sniam dicit q̃ sic. alle. c. cũ dilecti. de emp. ꝛ ven. vbi dicit esse casum. ꝛ alle. dictũ Bal. in. l. edita. C. de edẽ. ꝛ. ff. eod. titul. l. i. hoc credo verũ quando resultaret iuris error expressus in snia. vt est in casu. d. c. cum dilecti. all. credo. secus. argu. c. i. de

43 re iudi. ꝛ. l. ij. C. quãdo ꝓuo. non est necesse. ¶ Secũdo quẽrit an et quãdo libellus est ineptus: sed probatio apta an valeat p batio: dicit q̃ Spe. in ti. de offi. iudi. ℨ. deseruit. dicit q̃ sic. ꝛ põt fieri sniã si põt suentari libellus. secus si nullo mõ põt

44 sustineri. alle. c. examinata. cuꝫ tbi no. ℨ. de iudi. ꝛ de resti. spol. cuꝫ ad sedem. ¶ Tertio ꝗro an iudex possit supplere vbi est

a ꝓposita exceptio inepta: dicit q̃ nõ p. l. libelloꝝ. q̃. ꝙ̃ si li belli. ff. de accu. vnde dꝫ tũc potius reũcere libellũ q̃ supplere etiã vbi agitur de vindicta publica: vt est maleficus in quib⁹ põt multũ iudicis officium iurta no. de testi. cũ clamor. ꝛ in. l. si non defendantur. ff. de penis. ꝛ in questione Bar. iudex malefic. ꝓ. Ultimo ꝓ conclusione ter. in. ℨ. sane. ꝛ in ℨ. insup. ꝛ eorum q̃ intricate hic scribit Lap. possetis sic distinguere: q̃ aut est appellatũ seruata debita forma in oĩbus: aut est appellatus debita forma non seruata in aliquo: aut est appellatum debita forma seruata in aliquibus ꝛ in aliquibus non. ¶ Primo casu in ꝓsecutione appellationis auditur appellans vel adherẽs. ali⁹ vero tertiꝰ nõ adherens in eadem instantia volens principali ter admitti non audietur ex quo cã est iam cepta p vnũ sed assistat si vult ℨm Compo. 3. e. c. i. in. vi. col. q̃ tselligit vex nisi doceret se ignorasse appellationẽ interpositã ꝛ doceat de ꝓpio interesse cũ alius appellãs ꝓsequeret cõe: nam tũc audiet etiã principaliter assumẽdo in se instãtiã cũ fit inter posita ista appellatio ꝓ o ibus quoꝝ interest. 3. e. c. i. libr. vi. Sec⁹ in causa. l. qui de crimine. C. de accu. q. tũc in nova instantia tm̃ audiet: ꝛ supersede bitur ꝓius incboate. vnde isto casu adherebit ap

d pellationi ſ nõ appellãti: alias nõ video quõ posset eã dẽ in stãtiam ꝓsequi: vel dic ꝙ terti⁹ nõ adherens nunq̃ audiẽt: sed assistendo tñ saluo nisi ꝓsequat interesse ꝓprium. doceat ignorasse: ꝛ hoc verius videt. ar. l. si cui. ff. de accu. ꝛ ff. de pop. act. l. iij. ꝛ no. 3. e. cupientes. ℨ. ceterũ. in. vj. in glo. fi. ꝛ ꝓ Jnno. de ꝓben. dilecto. facit q̃ no. 3. e cuꝫ dilecti. ad fi. ꝛ. C. de accusa. l. si quis homicidiũ. ꝛ. l. qui de crimine. Finita aũt instãtia an audiatur super alijs appellans vel adherẽs: dic q̃ nõ. ſ super negotio electionis est pronunciatuꝫ: secus si super articulo ap

b pellationis tantũ. ar. c. cum inter. de re iudi. ꝛ. Sullanus. ff. de condi. in de. ꝛ q̃ nõ. per Compo. 3. e. c. in. vi. Idẽ ꝛ dico de alio tertio veniente ꝛ non adherẽte: ꝛ hec vera nisi duobus casib⁹ primo si vellet dicere collusuꝫ: scõ si doceat se ignorasse causã agitatã ꝛ appellatam ꝛ vellet ꝙsequi ꝓpium interesse. q. not.

45 in. d. c. ceterũ. ꝛ hoc de primo casu principali. ¶ Sed scõ casu qñ est appellatum debita forma non seruata: tunc si in nihilo fuit seruata non audiet appellans nec adherẽs in eadem vel alia instãtia etiã p viã querele. vt. in. ℨ. sane. iuncto. ℨ. insup sue ve lit venire sup expressis informiter siue sup nullo modo expressis. Fallit tñ hoc vltimũ q̃ venire vult sup nullo modo expressis. in tribus casibus exceptis in decre. vt circa. in quibus etiã tertiꝰ nõ adherẽs audiretur etiam in eadem instantia intelligo nisi contradicta appellãs ꝛ velit ipse admitti: ex quo cã est sup excepta. vt. 3. dixi. Si tñ de facto admittat sup informiter expressis põt ipsi appellanti assistere ꝓ adherentes vel alijs ne colludatur. vt in. ℨ. sane. in fi. iuncta glos. in verbo non appellans. in fi. ꝛ hoc in eadem instantia in alia vero etiam ouãte primo iudicio potest admitti tertius non adherens p viã querele vt in glo. in verbo eadem. ꝛ probat. ℨ. sane. a contrario. appellans vero vel adherens etiã in alia instantia etiam p viã querele repelletur. vt in. ℨ. insuper. hec sup male expressis ꝛ male iuratis. Super nõ expressis nõ audiat appellans ꝛ adherens in casibus exceptis in decre. vt circa in verbo nisi: ꝛ tunc demũ cũ specificatione ꝛ iuramento: vt ibi ꝺ. Alius vero tertius non adherens cuius interest ℨm Lap. ꝛ intelligo respectu cõis interesse. vt. j. patebit fuisse de mente sua auditur in casibus ꝑdictis exceptis ꝛ super non expressis eadem durante instantia: hoc nõ credo si nõ adheret iudicio etiam nõ iurando intelligo si venire vult p viaꝫ querele. alias. ob. decre. vt circa nisi dicas illã arctare solũ appellantem ꝛ adherentes: q̃ intelligo. dummodo absens fuerit tempore appellatiõis interpositæ. Si aũt priꝰ presens in nullo audiretur primo iudicio eo finito audiretur solũ si super articulo appellationis esset pnunciatũ. vel si doceret de collusione: ꝛ hoc q̃ tertiꝰ cõparens prosequi cõe interesse. Si vero prosequeretur priuatum interesse tunc audiretur etiã eodem durante iud.cio vel finito ℨm Lap. intelligo etiam in articulis male expressatis vel iuratis in diuersa instantia vel litera sonat: ꝛ sic fraus euitet de quo in glos. in verbo articulosi. ℨm Lapũ vt scripsit. Sul. i. c. vt circa. in glos. fi. ergo appellãs q̃ intelligit esse verum si ignorauerit appellatũ ꝫ sciuerit cãm agi: sed

a ¶ Quod si libelli. Adde Bal. in. l. edita. ſ. vꝰ. col. C. de eden.

si sciuet appellatum: tunc etiã ꝓ suo interesse non audiret finito illo iudicio q̃ intelligo si super negotio appellatiõis fuit pnunciatum. alleg. no. ꝙ Compo. 3. e. statuimus. in. vi. in glos. constituto. ꝛ in glo. ad quid. Ratio est q̃ illa constitutio ex quo est appellatum vocat omnes quoꝝ interest declarat. ꝛ sic etiaꝫ si interfit respectu ꝓpij interesse que ratio cessat vbi nõ est appellatum: q̃ vbi agitur p viam querele quo ad defectum arctatium ꝛ deuolutium non ds locum illa constitutio vt tbi no. Est tñ differentia ℨm Lap. q̃ si fit cãm agit ꝫ nesciat appellatus inter eum qui ds cãm ab appellato ꝛ eum qui non ds. vt dicit Cõpo. primo casu sit iudicium: scõo nõ fit iudicium iure suo priuato. Ratio q̃ decret. statuimus non arctat ignorantes appellationem. vt. 3. pri. cle. als nec etiã arctat vbi agitur ꝓ via querele vt predixi. Sed contra illud dictum vcꝫ q̃ iudiare ẽt debeat ignoranti appellatus si sciuerit cãm agi. facit q̃ no. gl. in. d. ℨ. cetera. cum iuribus ibi allegatis. q̃ videtur etiã iudicare: tunc nõ babẽti cãm nisi doceat de collusione vel ignorantia ꝛ ꝓpio ꝛinteresse potestatis dicere. q̃ non fit ei iudicium ex processu facto in curia si nõ sciuit illum ibi agit: sed putauit alibi agi. als forte sec̃ cogita. Exꝑdictis ꝑz ℨm Lap. q̃ inter nõ adherẽte qui ꝓsequitur suum ꝓprium interesse ꝛ saluũ qui nõ prosequitur ꝓprium interesse: sed cõe nõ videtur differẽtia si velint venire durante iudicio in eadem instantia: q̃ ambo repellunt si volũt prosequi male expressatos vel male iuratos in alia instantia vter q̃ admittitur si absentes fuerint. nec appellatio nis tẽpore ꝛ fiant ignorãtes: sed si finito iudicio bene est differẽtia: q̃ prius audit si doceat de ꝓpio interesse. Scõo nõ nisi

b doceat de collusione. Sed cõtra hoc facit q̃ cui habet obstare sua ꝫ obstare ꝛ ꝓcessus. de testi. cãm Jnno. sed pro sequẽti interesse cõe etiaꝫ ignoranti obstat sua nisi doceat de collu

b ¶ Quia cui ꝫ obstare. Addẽ ¶ Dan. in. cap. cãm. el. i. ꝛ ibi plene Felyn. extra de testib. in pri. cxxvi. in cip. in cãz lite. in fi. col. circa med. in. ſ. vol. Aler. in consi. cxxvi. i fi. ꝛ in cõsi. ccvij. circa fi. vol. ij.

sione: ergo eodẽ modo debem⁹ dicere de ꝓcessu. ꝛ sic nõ ds audiri in alia instãtia eodẽ ꝺ durante iudicio etiã si ignoranti appellatum nisi doceat de collusione potestis dicere dictũ Lapi non ꝓcedere. ꝛ cõtra ipsum facit a cõtrario. ver. ꝓpter hoc intelligẽdo vt intelligit glos. vel potestis dicere q̃ regula illa cui obstat sua ꝛc. procedit vbi eadem est ratio: als sec̃. ꝛ ita hic q̃ conueniens est q̃ pendente iudicio ex quo appellans nõ põt ꝙsequi male expressos iste posset ꝙsequi si cã est finita nõ est vlteri⁹ de ꝓsecutione querendum. Si vero fuit ꝓs tẽpore appellatiõis male interpositæ ꝛ tacuit imputet sibi q̃ videt velle agere ꝛ acquieuisse tali appellationi ꝛ cõsentire: ꝛ factũ est ℨm Mat. fatetur tñ q̃ victoria appellantis ꝓdest tunc non appellanti: vel appellanti ꝛ nõ prosequenti. l. j. C. si vnus ex pluribꝰ appellauit. ℨm Mat. Jo. de Imo.

1 ℨ Pena conferentis vel prouidentis non extẽditur ad eũ cui fit collatio vel prouisio nec e contra.

2 Ecclesie cathedrali populo christiano ꝛ clero carenti inferior a sede apostolica prouidere potest de prelato.

3 Licentia prelati nõ excusat subiectos in delictis: vel in bis q̃ aguntur contra ius.

4 Monachus illegitime promotus ad ẽpatum si contingat eũ ex illegitimitate repelli põt repetere primum monasterium.

5 Casus specialis non debet tarbi ad consequentiam.

6 Argumentum per locum a speciali non procedit quando lex expresse disponit non sumi.

7 Religiosus ap petens dignitatem an peccet mortaliter.

8 Episcopus si est expulsus cũ clero ꝛ populo an eo mortuo poterit ibi eligi episcopus.

9 Ecclesia nõ desinit esse cathedralis licet careat clero ꝛ populo.

10 ¶ Populi appellatione an comprehendatur clerus.

11 Carere idem est q̃ non habere.

12 Copula ꝛ. ꝛ eius natura.

13 Locus facer an per captiuitatem hostium desinit esse facer.

14 Dignitas ẽpalis obscurari nõ potest ex mendicitate: q̃ ita est eps engubinus sicut episcopus vbis Rome.

15 Vacante ecclesia parochiali in scismate vel infidelitate cõstituta an possit ad electionem vel prouisionem procedi.

16 Dispensare non põt eps vt monachus qui renunciat capelle redeat ad primum monasterium.

17 Monachus vnius monasterij ad ecclesiam regularem promoueatur an remaneat monachus secundi monasterij.

18 Episcopatus an sit sacer ordo.

In plerisq̃ ecclesijs ne. Dividitur in tres partes principales: q̃ in prima parte ponitur consuetudo cã. In scõa consuetudo. In ter

tia pteſtatio.ſcda ibi volentes.tertia.ibi fame.Scda pars facit quatuor.put glo.dicit non inſiſto.¶Mo.qualiter ſe dz habere plat⁹.q dz pdeſſe iurta facti expedientiã ꝛ ſm qꝰ decens eſt.¶Mo.obnubulari ꝛ offuſcari dignitatẽ eccleſiaſticã ex duobus vcz ex vagatione ꝛ mendicitate.¶ Mo.ex verbo volentes .ar.q pena ꝯferẽtis vel puidentis non extendit ad eũ cui fit collatio vel puiſio nec ecõtra. ꝛ vide.lxxvi.di.tãtis daniel. ꝛ Jm.de re indi.cãuis.¶ Mo.q eccleſie cathedrali ppłe ꝛ clero xpiano carẽti ſuperioris ẽt inferiori a ſede apoſtolica pui dere põt de plato niſi eſſet hec pbibitio ſm do.Ant.Sz certe imo videt idem fuiſſe ante hanc ꝯſtõnẽ.ar.not.ſ.eo.cõꝓ.in.vi. ꝛ tenet hic Guil.ſup glo.in ver.ſuperiorꝫ.¶ Mo.q appellatione ppłi cõprehendunt ſolũ xpiani ſubiecti ꝛc.¶ Jn vbo nullꝰ no.q licentia plati non excuſat ſubiectos in delictis vel in bis q̃ aguntˢ cõtra ius.ff.ad.l.aqui.liber bõ.ꝛ in regula q̃ qs mandato.lib.vi.¶ Not.bene q̃ hic videt apertũ q̃ illegitime ꝓmotus ad ẽpatum ſi cõtingat eũ ex illegitimitate repelli põt repetere primũ monaſteriũ: ſi ci apparet q̃ p actũ ꝓmotionis ſeu receptionis nullo modo renunciat nec abſoluitur a iure monaſterij qõ eſt bene notandũ ſm do.Ant.Sed de hoc non mirandũ: q̃ ex quo electio non ſortitur effectũ habetur p non facta.ar.l.quotiens.ff.q̃ ſatiſd.cog.alꝰ eſſet ſecus per not. in cle.i.de elec.ꝛp Jo.xcij.diſt.ſi qui ſint ꝛc.¶ Ex verbo nos emi.no.q cõſecratio ad ẽpatũ iure poſitiuo poteſt reddi nulla: ꝛ ſic videt quod decretũ iuris annullat etiã ſacramẽtalia ſup quo vide glo.ſ.e.puida.in.vi.ꝛ de conſue.quãto p Jnnocẽ.ꝛc.

¶ Ex ver.ſane.not.q caſus ſpãlis nõ dz trahi ad ꝙequẽtiã vnde ſi poteſtatẽ reſtringit in aliquo caſu ꝯtra ius in alijs caſibus nullo mõ reſtringit nec ampliat.¶ Ex quo no.q argu.p loc⁹ ſpãli nõ procedit q̃ſ.l.exꝑſſe diſponit nõ ſumi vel aliq̃ ſumendo illud aliud cõcluderet ꝙtra ius.facit q̃ no.de elect. publicato.ꝛ.C.de epiſ.ꝛ cle.cõuenticulã.ꝛ.l.ij.C.de cõdi.inſer. ꝛc.¶ Quero primo an religioſus appetens dignitatẽ peccet mortaliter: videtur q̃ non q̃ opus bonũ deſiderat.vij.q.i.qui ẽpatum.Jn cõtrariũ facit q̃ deũ dimittit ꝓpter tẽporalẽ bonorem.de regula.lz.xix.q.ij.due.dic q̃ ſi appetit vt pſit nõ peccat.xxvi.di.ſi quis.xvi.q.i.monachi.ſi vt pſit.ꝛ tũc lz illud q̃ appetit in ſe ſit bonũ.ſ.ẽpatus tã appetere eſt malũ.ideo peccat.¶ Secundo quero quid ſi eps eſt pulſus cũ ppło ꝛ clero an eo mortuo locũ habeat cle.vt poſſit ibi eligi eps ¶Dau.q̃ ſic mouet q̃ tunc ẽpatus caret clero ꝛ populo xpiano eo tã viuente poterit iuriſdictionẽ exercere.vt in cle.i.de ſo.cõpe.ꝛ durat eps alle.ad primũ q̃ locus deſinit eſſe ſacer p captiuitatez hoſtium.l.cũ loca.ff.de relig.dictũ placet ſed non rõ: q̃ nõ eſt verum q̃ per captiuitatem hoſtium locus deſinat eſſe ſacer.

¶ Nec ob.l.cũ loca.q̃ vt ſentit hic gl.verum eſt q̃ deſinit eſſe ſacer.ꝰquo ad exercitium miniſtrorũ cum eccleſia videatur miniſtris.vt no.vij.q.i.paſtor.Ad hoc ſm ʒẽſe.q̃ ſemel ſancta nõ cõinquinat.de cob.cle.veſtra.de re iu.ſemel deo.ꝛc.in.vi. nec eſt neceſſe quo ad cle.q̃ ſit locus captus ab hoſtibꝰ: ſacer. eñ eſt q̃ clero caret ꝛ populo xpiano lz nõ ſit hoſtiũ poteſtate vide ad pdicta Joan.in.d.c.paſtoralis ꝛ Jnnocen.de ſepul.l. pe.ꝛ fin.ꝛc.Quero in verbo volentes quare plus ponderat frequentiã in recipientibꝰ q̃ſ in dãtibus.dicit Guil.q̃ maior reperit importunitas in eis.de reſcrip.c.ſi.in.vi.ꝛ de conſe. pbẽ.detectamda.eo.li.¶ Quero quid de electionibꝰ factis añ hanc cle.dicit Guil.ꝛ ¶Dau.q̃ ꝓius facte p preuilegiũ vel cõ ſuetudinem valebũt: ſed ammodo nõ valebũt vt ſic pullegium videatur amittere ꝛc.xi.q.iij.priuilegiũ.¶ Ex hoc dicto not. ſ.per hanc cõſtitutionẽ videtur priuilegiũ ſublatũ lz nil dicaꝛ de eo:ꝛ hoc eſt ideo q̃ alꝰ non poſſet aliquid operari hec pbibitio cũ de iure cõi nõ liceret ante hanc cõſtitutionẽ.vt.ſ.tetigi ꝛ tangetur in glo.ſup glo.ſuperiori.alꝰ p ius cõe nõ tenere tur priuilegiuˢ niſi de ea exꝑſſe fieret mẽtio.de ꝓſcript.ventẽs. ꝛ q̃ſ not.de reſcri.c.i.contra hoc facit q̃ ſaltez potuit operari reſpectu iuris cõſuetudinarij.So.vbi a iure inhibetur cõſuetudo videtur ſolũ inhiberi ꝛ dãnari futura nõ ꝓterita.de quo dicetur in cle.ſtatutum.de elec.ꝛ in cle.ij.de re.eccle.nõ alie.ꝛ p Ly.in.l.dudũ.C.de contraben.emp.ꝛ in.l.ij.ꝛ ſi.C.que ſit lõ. conſue.¶ Quero an cle.locum habeat ſolũ in religioſis tantum videt q̃ ſic: q̃ frequentius ſic faciunt vt dicit cle.dicit cõtra.q̃ in oĩbus locum hz.ſed ꝓcipue in religioſis ſm Guil.facit q̃ videtiſ in cle.i.in ver.preſidẽtes in glo.de reſcri.hoc intellige in ꝓcipali ſtatuto ſecus in penali.vt in glo.facit q̃ not.de reſcript.diſpẽdia.libro ſexto.in nouella ꝛc.An babẽs poteſtatem talꝰ loco eligendi poſſit eligere: videtur q̃ ſic.q̃ tantum loquitur de prouiſione.Tene q̃ non: quia ex quo ꝓhibetur prouiſo dicitur etiaꝫ inhibita electio ſecundũ ¶Dau. licet in con.facit.c.cum in illis.de prebẽ.in ſexto.ſed illud in materia reſcriptoꝝ q̃ eſt ambitioſa.facit glo.in cle.ſ.j.eodem.

Quid ſi epiſcopus habet ſaltem duos ſubiectos videtur quod ſufficiat quod hic dicit ſubditis.arg.regule pluralis locutio. in.vi.cũ concor.contra hũ tenet ¶Dau.q̃ ſupra dicit popu⁹ in quo ſalt⁹ requiruntur.xi.q.iij.vnio.ff.vi bono.rap.l.pretor. ꝛ no.de electio.c.i.vlterius dicit Bar.hic apertũ eſſe q̃ eccleſia nõ deſiniat eſſe cathedralis: lz careat clero ꝛ populo.ꝛ ſic facit p opi Jo.ꝛ Archi.de qua.ſ.e.licet canon.in.vi.dicit tamẽ ipſe Bar.q̃ aut diſceſſerunt animo non redeundi ſeu reuertendi ꝛ eccleſia deſinit eſſe parochialis ꝛ cathedralis.Aut nõ diſceſſerunt eo animo ꝛ tunc ſecus.hic reprobat Jo.de lig.q̃ nõ debet pendere a poteſtate populi ꝛ cleri facere eccleſiã deſinere cathedrales eſſe.vij.q.i.multoties.vt eccleſia.bñi.c.vno.de religio.domi.c.primo.Alij dicũt q̃ parochialis ꝛ cathedralis deſinit eſſe ſi paſſa eſſe eſt aratrum.ff.de vſufru.l.an vſufructꝰ. qõ intellige verũ ſi factra ſit auitoritate ſuperioris: alꝰ ſecꝰ.vt no.Jnnocen.de no.oper.nũcia.c.ſecundo.ꝛ de ſenten.ercom. graue.¶ Poſſet tamẽ hec cle.induci pro alia opi.quia aliud.hic ſtatuit q̃ſ caret clero ꝛ populo ꝛ aliud quando non caret ꝛc.

¶ Quero in ver.nullꝰ quid ſi talis epiſcopus ageret nomine eccleſie an ei obſtaret exceptio.¶ Paul.q̃ ſic:q̃ hec exceptio hec eccleſia caret clero ꝛ populo ꝑbari poteſt ſaltẽ indirecte: ꝛ approbata cõſtat illud non eſſe eꝑm nec eſſe poteſt.de quo p Jnnoc.de electiõe nihil.ꝛ per Archi.vij.q.ij.alienatiões.xiij. q.iij.nonne.xlij.diſtin.quieſcamus.ad hoc quod nota.in Spe. de actoꝛe.ſ.primo.ver.quid ſi contra prelatum.Quare nõ valet conſuetudo dicit q̃ onoroſa eſt eccleſijs.de ꝙuetu.c.primo. vltimo dicit Stepha.hic colligi q̃ conſecratꝰ in epiſcopũ re manet ſubiectus inferiori: ſic alias archiepiſcopus eſſet ſubiectus epiſcopo.de renũ.ad ſupplicationem.vij.q.i.nequaq̃ ꝛc.

¶ Jn ver.ſane oppo.q̃ poſſit ampliare q̃ ſi ſpeciale eſt in bis vt non poſſit ſuperiores prouidere: ergo in alijs ſecus de iure communi que argumẽtatio procedit in iure.l.ius ſingulare.ff. de leg.¶ Soluit ʒenze.q̃ argumẽtatio non procedit in bis q̃ ordinantur ad diminendum: quia nõ debent in alijs ampliari ne contra propoſitum amplientur.ff.de condi.ꝛ demonſtra. l.cum tale.ſ.finali.de legatis primo.l.legata inutiliter.vel dicit vt dixi in notabilibus ꝛc.¶ Glo.ꝛ populo querit cũ populus ꝛ clerus ſint diuerſa.vt probat in decre.ex parte de priuileg.de ſenten.excommu.ſi ſententia.in.vi.hinc eſt q̃ ī odioſis vnum aliud non cõprehẽdit: in.c.ſedes.Jn fauoꝛabilib⁹ autem populus cõprehẽdit clerum ex propria ſignificatione. iuſti.de iure naturali.ſ.plebs.ſecundum ʒenze.fa.de foro competen.dilecti.Quid ergo ſi altero tantum careat eccleſia an locum habeat cle.videt q̃ non: quia hic copulatiue requirit eccleſiam carere populo ꝛ clero:ſed habens alterum tantum nõ caret vtroq̃.arg.not.de reſcri.iter ceteras.ꝛ.l.ſi heredi plures.ff.de condi.inſtit.ſicut videm⁹ in ſimili q̃ babẽs vinũ nõ includitur cũ carente pane ꝛ vino:ꝛ habens codicem tantum nõ includitur ſub carente codice ꝛ digeſto.Et ſimiliter babẽs aurum nõ includitur ſub carẽte auro ꝛ argẽto.Ex quibus. ptz q̃ eccleſia habens clerũ vel ppłm non includitur ſub carente clero ꝛ populo.¶ Pro hoc facit ſcõ ſm glo.ſ.q̃ alꝰ nõ eſſet differentia an diceretur clero vel populo an clero ꝛ populo: qõ non eſt dicendum cũ differentia debeat eſſe inter copulatiuã ꝛ diſiunctiuam niſi ſumeremus copulatiuam pro diſiunctiua q̃ eſſet impropriare literam.Jmpropꝛietates autem ſunt exclude ſande non ſeruade.de ver.ſig.preterea.cum ibi no.Tertio pro hoc alleg.glo.ſ.q̃ abſurdum eſſet dicere q̃ ex quo habet cleruz vel populus illi clero vel populo ſubtraheretur prelatꝰ:ꝛ hoc non multum pungit vt atteſtatur glo.ſ.¶ Jn cõtrarium allegat q̃ carere idẽ eſt q̃ non habere:conſtat aũt ſi diviſſet nõ habet vel niſi habeat cle.ꝛ ppłm qõ requireretur qõ haberet vtrũq̃ ꝓpter copulaz ſicut eſſet videre in ſimili in exemplis.ſ.poſtis.ergo in habẽte alterum tãtum ex quo nõ hz vtrunq̃ arctat conſtitutio.p hoc alle.decre.cũ in cũctis.de elec.iuncta decre. eam te.de eta.ꝛ quali.vbi idem videtur dicere ſi careat ſcientia moribus ꝛ etate:ꝛ ſi non habeat ſcientiã mores ꝛ etatẽ.Ultimo allegat pro ẽpatu ꝛ cõtra.ꝛ ſic ꝑ vtrãq̃ parte.l.ſi is q̃ducẽta.ſ.vtrũ. ff.de reb.du.Finaliter glo.dicit q̃ hz hoc egeret deciſione.tũ prima pars ſibi plus placet.cũ glo.concoꝛ.¶ Dau.per rõnes glo.

¶ Item ob.contra q̃ dicit q̃ carere nõ eſt idem qõ nõ habere:q̃ carere indicat priuationẽ q̃ in duobus coniunctis nõ verificatur in altero tãm verbũ habere indicat effectualẽ impletionem q̃ non datur niſi vtrũq̃ impleatur ſeu habeatur.hinc eſt qõ dicimus q̃ in alternatiuo negocio neutrũ dz fieri.Jn affirmatiuo alternatiuo ſufficit alterꝫ fieri de mut.pe.c.i.de reg.iur. in alternatiuis.in.vi.ʒenze.tenet ꝯtra glo.qõ ſufficit q̃ altero tantũ careat mouetur q̃ mens huius cle.fuit reprimere temeritatem ſic puidentium ꝛ recipientium:ſed temeritas eſt etiaꝫ in eccleſia hũte tãm ppłm vel tãm cleꝝ:ergo menti ſtabitur etiã

contra

---

a ¶ Q̃ dz ꝓ q̃ deſſe.Adde ſa. egreglin.l.pre ſes.C.ò trãſa. ꝛ ibi Bald.ꝛ Saly.

b ¶ Not.q̃ appellatiõe.Qui veniãt appellatione ppli. vide.d. Abb. in.c.i.col.de vi.et bo.cle.et Fel.plenein.c. eccleſia ſancte Marie.ī.xxvi. col.in fi.et col. ſe.extra de cõſtit

c ¶ Quo ad exercitium miniſtroꝝ.an per captiuitatem hoſtium locus deſinat eſſe ſacer.vide gl.in ſ.ſacer.in ver. manet. inſti.ò rerum diui.

d ¶ Populus cõprehendit clerum. Adde bal.i.l.i.ſ.huſtudũ.in.ij.eo. ad fi.ff.de iuſti. ꝛ iure.et Fely. ī.c.eccleſia ſancte Marie.in xxvi.col.in fi. extra de cõſtit

---

a contra verba.ff.de exercu.tu.ª l.ſcire.ſ.aliud.ſ.eod. ſi poſtq̃. in vi.Secũdo q̃ coniunctim cõſideratis clero ꝛ populo carens altero tantũ dicit clero ꝛ populo carere. argu.l. cũ eiſdẽ.ff. de edil.edic.Tertio q̃ hic clerus ꝛ populus nõ preferunt ſimul. ſed ſeparatim:ꝛ ſemper in medio eſt verbũ carẽtis verbũ careat:vt ſic ſit ſenſus ꝛ que.ſ.eccleſia careat populo.ſ.tãm.et que. ſcz eccleſia:repete verbũ careat clero.ſ.tãm. Ad rationes glo. reſpõdet q̃ pro. ¶ Ad primũ oĩ dicit q̃ debet carere vtroq̃ propter copulã:ꝛ hec ratio ceſſat in cõſtitutiõe pbibitoria in pluribus ꝛ cõiũctim cõſideratis. Nõ ob.ratio q̃ attẽdi debet ꝓprietas verborũ: q̃ ĩmo mens maxime vbi aliter ſalua eſſe non põt.de ver.ſigni.intelligẽtia.ꝛ.c.preterea. Nõ obſt.tertio q̃ abſurdũ eſſet q̃ eccleſia carens populo tm̃ clero: tm̃ careat epo:q̃ habere poterit papã vel epm̃ a papa. Nõ ob.vltimo qõ in copulatiuis debet vtrũq̃ cõcurrere:q̃ hoc verũ niſi aliud ſufficiat.de quo de reſcrip.c.cũ ſiter cetera.ff.de verb.ſi.l. ſepe. ſecundũ ʒenze.Ber.cõcordãdo opi.q̃ ſi eccleſia caret populo tm̃ nõ procedit cle.ne clericus abſq̃ culpa priuet poteſtate eligẽdi:ꝛ ſic ꝑcedt opi.ʒẽſe.ſi clerico tm̃:ꝛ tunc ꝑcedit q̃ nullum infert ꝑindiciũ populo habẽti poteſtatẽ ꝙuidẽdi.de elec. ſacroſan.ꝛ.c.maſſana.hic reprobat do.Anto.ꝛ merito q̃ hic tẽr.nõ põderat ꝓiudiciũ inferiorũ vel habẽtiũ poteſtatẽ eligendi vel prouidẽdi:ſed põderat tm̃ mendicitatẽ ꝛ oppobriũ cleri.ꝛ vagationẽ.do.Anto.dicit hic duo videnda. vnum an ex vi locutionis ſermonis ſit differentia:an oratio proferatur affirmatiue:per hec verba caret clero ꝛ populo chriſtia-

12 no.An negatiue nõ habet clerũ ꝛ populũ. † Scõo eſt videre quid de effectu ꝛ materia copulatiue. Ad primum dicit q̃ eſt differentia ex vi locutiõis: q̃ dicẽdo affirmatiue requirit cõcurſus vtriuſq̃ copulatiuorũ q̃ nõ dat in carẽtia alterius: ꝛ ſic nõ verificat in altero. Negatiua vero negat cõcurſum copulatiuorũ: qui cõcurſus nõ daꝫ altero exiſtẽte. vide glo. in cle. ſepe.ſ.de verb.ſig.vbi ſimilẽ queſtionẽ ponit. Ad ſcõm dicit ad

b uertendũ ᵇ q̃ oratio pluralis geminat ſuas ſingularitates. q̃ reſpicit diuerſos effectus. l. falſa. ſ.i.ff.de cõdi. ꝛ demon. ꝛ qõ no.in.l.q̃ſ.C.de impu.ꝛ alijs ſubſti.ꝛ.l.beredes mei.ſ.cũ ita ff.ad trebel.cũ ibi notatis.modo in ꝓpoſito: cũ papa hic põderat duplicẽ cãm vagationis.ſ.ꝛ mendicitatis ſi eccleſia ha-

c bet populũ tm̃ ꝛ nõ clerũ: hic neceſſario vagatio vel mẽdicitas nõ includitur ſimiliter nec ecõtra. ideo ſatis putat maxime ex eo q̃ hec conſtitutio eſt penalis:q̃ altero tm̃ exiſtente: nõ habet locũ pena cle.vt dicit g lo.ꝛ ¶ Dau. maxime q̃ in penis verborum intellectũ ꝓpriũ ꝛ ſtrictã ſignificationẽ ſequitur:ꝛ quia dato q̃ verba poſſint dupliciter intelligi inquãtuz põt reſtringẽda eſt cle.ar.regule in penis. tene mẽti glo. ᶜ de iſtis verbis affirmatiuis babẽtibus in ſe priuationẽ inclu ſam an applicenẽ ad naturã verborũ ſimpliciuz affirmatiuoꝝ: an ad naturã negatiuoꝝ. Et cõco:glo.in cle.ſepe. vide.l.ſi.ff.de doli excep.de natura copulatiue.in.l.pe.C.de ver.ſig.ꝛ ꝓ Jo. mo.de hereticis accuſatus.vbi dat verſus ꝑBart.in.l.j.ff. de iuſti.ꝛ iur.ꝛ aliqd de.leg.iij.in.l.re cõiuncti.ꝛ plene in.ſ.virũ. in.l.ſi is q̃ ducẽta.ff.de re.du.do.Ant.etiã hic plene ponit ꝛc. Cõclude ſi ponit inter incompatibilia reſoluit in diſiũctiuã:ꝛ ponit ꝓo vel.ff.de vſufruct.leg.l.ſi titio.ꝛ de iniurijs.olim. ſi ponitur inter ea que ſunt idẽ reſoluit in adiectiuũ alterum de copulatis ſi põt fieri:aliasꝫ in expoſitinam.idem in.l.j.ff. de pac.l.oĩ.conſideret.per archi.ꝛ.xxxi.di.omnino.ꝛ per docto. de vi.ꝛ bo.cle.monaſteria.Si vero ponitur inter cõpatibilia diuerſa:ꝛ tũc proſequit latiſſime quinq̃ membra:q̃ inter duz copulat cõditiones inter dũ cauſas interdum res aut pſonas interdum actiones.Concludẽ ſi certũ eſt de mente diſponentis ſit lex vel homo illã ſeruã in dubio ſi mẽs diſponentis verificatur in quolibet copulatiuorum per ſe non requiritur ꝙcurſus vtriuſq̃:alias regulariter requiritur cõcurſus.Aduertendum tamẽ q̃ dicit q̃ mens diſponẽtis videt eſſe in ampliando fauorem ꝛ reſtringẽdo odiũ.ar.regule odia.in.vi.Item aduertendũ q̃ vbi copulat qualitates nec apparet exꝑreſſe vel conjecturas an copulet illas reſpectu diuerſoꝝ ſubiectorum an eiuſdẽ q̃ in hoc caſu ꝛ dubio cũ natura copulatiue ſit ampliare.l.ea tũ adiectio.ff.de leg.iij.ideo potiꝰ refert ad diuerſa ſubiecta q̃ſ idẽ vt ſic ampliet ꝛ ſic diſpoſitio plura ꝓbẽdat. per

d q̃ſ infert ad queſtionẽ diſputatã. per Bu.q̃ ſi lego militibus doctoribꝰ vel mercatoribꝰ vel artificibus artis lane verificabit̃ in militibꝰ tm̃ ᵈ vel artificibus tm̃:vel in mercatoribus tm̃. ad hoc.l.patronꝰ.ff.de leg.iij.in.ſ.j. Nec eſt materia larga. Jn materia vero ſtricta ꝛ orbitati intelligeret reſpicere idẽ vel diuerſum put plus reſtringit odiũ ꝛ plus ampliat fauoꝛ: niſi aliter patet ꝛ de mẽte.per qõ dicit ſi ĩponetur pena nobilibus ꝛ baſtardis aliq̃ percutiẽtibꝰ intelligeret de baſtardis

---

nobilibus ſimul:ꝛ ſic baſtardi nõ nobiles vel nobiles nõ baſ-

13 tardi nõ ꝓpe bẽderent.¶ Paul.q̃ ſupra querit an loc⁹ facer. per captiuitatẽ hoſtiũ deſinat eſſe ſacer. Reſpõdet q̃ nõ. ꝛ bene.ꝛ rñdet ad.l.cũ loca.ff.de reli.ꝓut ſuperius tetigi ſuper litera:ideo nõ inſiſto.facit qõ no.per Jnnoc.in.c.pe.ꝛ ſi.de ſepul.ꝛc. ¶ Glo.ſ. religioſos ponderat ſi am cõtra religioſos di- a cens q̃ ipſi interdum laborant importune ꝛ p corruptelas vt ꝓmoueantur:ꝛ ſic exeunt laqueũ ode dientie:ꝛ per conſequẽs dicere poſſunt cũ pſalmiſta. Laqueus contritus eſt:ꝛ nos liberati ſumus ꝛc. vnde dicit q̃ ꝓpter iſtas importunitates q̃ſq̃ miranda conceduntur: hinc eſt q̃ glo. dicit ſe vidiſſe religioſũ conſecratum ad titulũ q̃ non erat in rerũ natura: nec etiam patere poterat per puinciale vbi oẽs tituli ſũt deſcripti ꝛc. Gl. ſuperioꝝ querit quo iure ſpectaret hec prouiſio ad ſuperiores ꝛ nõ inferiores a papa: dicit qõ nõ eſt curandũ: q̃ quouiſmodo ſpectaret vt ꝑcedit cle. ſubdẽs q̃ quatuo: principales patriarche de quibus de priuilegijs antiqua: ꝛ aliqui archiepiſ ſubeis ſgueuerũt facere multũ cõtra hãc cle. cõtra quos etiaꝫ b emanauit hec cle. dũ dicit ꝓtũcũq̃ ꝛc. vt infra dicit gl. ſup illo verbo. Gui. dicit q̃ nõ vidit qualiter hoc facere potuerint tales ſuperiores niſi ī iure ſpãli: q̃ de iure cõi no.ſ.e. ꝓpł.ī.vi.

14 ꝛc. ¶ Glo. obnubilat. opponit qõ nõ poſſit ᵉer mendicita- e te obnubilari dignitas ẽpalis q̃ ita eſt eps Egubinꝰ ſicut eps Rome vbis:ꝛ ſic etiã quilibet pauperrimus eps. xcũ. di. legimus igitur ꝛc. facit de coba. cle. veſtra. ſoluit gl. q̃ reuera coin quinari vel obnubilari nõ põt: ſed quo ad famã ſeu opiniones vulgi ſic: q̃ male videtur vulgo ꝛ male loquitur quãdo videt eꝑm male oĩnatũ: facit qõ no. de priui. c.i.ꝛ qõ no. in.d.c. legimus. ī quo aũt cõſiſtat ſerenitas põtificalis dignitatis habeat c in cle.ſi quis.de penis.q̃ ſunt parietes ꝛ colũne aliorum. facit de accu.qualiter.ij.de voto magne ꝛc. ¶ Glo. ſpãlis ſcrit: an ſufficeret habere generalẽ ptãtem prouidẽdi ſuper ẽpatibus. Reſpondet q̃ non per hãc literam a cõtrario. Illud eſt enim ſpecialiter q̃ eſt a gñalitate excluſum.ff.de iure fiſc.l.ita fideli. qõ intelligit Gui. etiã ſi haberet prouidẽdi poteſtatem ſuper ẽpatibus ſpectantibus ad prouiſionem papalem. facit de preben.c.ij.in.vi. Quando ergo dz babere ſpãle mãdatũ. dicit d. Ant. qõ tũc qñ exꝑimit cauſam ꝓpter hoc non tranſit ſub gñali mandato: vt q̃ dictũ eſt non obſtante qõ clero careat et populo ꝛ̃ hiano: vel alias eſt certificatus ꝛ omittit alias excludit ex defectu volũtatis in cõmittẽdo: ꝛ ſic intellige iura q̃ exi gunt ſpeciale mãdatũ: ꝛ hoc tenet hic ¶ Dau. ad literam. Sed an legatus de latere hoc poſſit ex mãdato legationis. ʒẽſe. qõ nõ per literã iſtã ibi ꝓtũcũq̃ ꝛc. facit de priuilegijs. q̃ circa. 15 cum cõco.ꝛ.xix.di. ſi romanorũ ꝛc. ¶ Gl. ꝛ̃pianis querit an vacante eccleſia parochiali in ſchiſmate ꝙſtituta vel infideli- d tate poſſit ad electionẽ vel prouiſionẽ ꝑcedi. Rñdet gl. q̃ nõ ꝛ idem glo. ſ. in verbo de paſtore. quinimo vt dicit gloſſ. circa quatuor ſedes patriarchales ꝙdiu ſunt in ptãte intfideliũ vel ſchiſmatico ꝛ ſpãliter vuidit Bonifacius in extrauagãti ſcta Romana. vbi dicit q̃ ꝙdiu ſchiſma durat ipſis vacãtib⁹ añ electionẽ poſtulationẽ vel puiſionẽ quouiſmodo ꝑcedi non poſſit niſi prius ad apoſtolice ſedis notitiã deducat decernẽtes irritũ ꝛ inane quicqd ꝛtra ꝑdicta p quẽq̃ cõtingeret attẽtari ſcienter vel ignoranter: ꝛ irritat quaſcũq̃ conſuetudines vel ſtatuta etiã iuramẽto vel cõfirmatione vallatas etiam que cũq̃ priuilegia ꝛc. ¶ Gl. prelato. querit qua pena erit puniendus prelatus licentiãs ſubditũ cõtra formã cle. q̃ dicit q̃ pena erit arbitraria cũ hoc nõ determinat. argu. c. de cauſis. de offic. deleg. vel dic q̃ ſicut träſgreſſor canonis puniri poterit e cuius pena.iij. di. denicq̃. ꝛ.ſ.e. gñali. in. vi. in glo. ¶ Gloſ. in ver. ꝛ in eꝑm. q̃rit an ex ſolo conſenſu ꝓmotus cõtra formã bius cle. incurrant hanc penã. Reſpõdet q̃ nõ. ponderat enim literã que copulatiue loquẽdo requirit etiã vltra cõſenſum cõſecrationẽ. facit ꝓo hoc q̃ille pene vt odioſe ſunt reſtringende. vt in regula in penis. in. vi. ¶ Glo. permiſerit quicq̃ in ab f ſolute coacto dicit q̃ in eo ceſſaret hec pena: nec imprimere tur caracter. alle. q̃ me. cã. ſacris. ꝛ de bap. maiores. ¶ Gloſſ. bonozes. q̃rit qualis eſt pena iſta nõ recipit in põtificali honore. Reſpõdet ꝛ clariſſima eſt ꝛc. ¶ Glo. monaſteriũ querit: an ecclesialis locũ habeat in eccleſia regulariũ canonicorum: f Rñdet q̃ ſic: ſ q̃ talis eccleſia appellatur monaſteriũ de priuilegijs. cũ olim. ij. ꝛ per hanc literã dicit glo. patere a contrario q̃ ſi pena huius cle. nõ poteſt habere locũ in alijs q̃ſ in religioſis ꝓmotis: diſpõ tũ habeat etiã in alijs locũ. vt. ſ. dixi. facit q̃ no. de reſcrip. diſpẽdia. in. vi. ꝛc. ¶ Glo. prelato. oppo. de. c.i. xvij. q.i. vbi per promotionẽ ſoluitur ab obedictia. Reſpondet q̃ hic nõ tenuit promotio ibi ſic: facit q̃ not. Jnno. xcij. di. qui ſſunt. a quibus aũt promotis valide ꝛ legitime libe- retur factus epꝰ. no. in. d. c. vno. ꝛ. xxj. q.i. de monac bis. ꝛ. c. ne

pro cuiuslibet.⁊ dixi in cle.i.ſ.eo.gl.tenet Fede.in opere ſuo. cõſi.v.⁊ cõſi.xvij.alle.dictũ.c.ne p cuiuslibet.⁊ Arch.ibi. vbi
16 dicit qõ t eps diſpenſare nõ põt: vt monachus qui renũciat ca pelle redeat ad primũ monaſteriũ.all.de renũ. ex tranſmiſſa. ⁊.xvi.q.vlti.c.ſi.vnde dicit p tũc remanebit monachus epi ex quo alibi nõ eſt pfeſſus ⁊ eps ordinabit viam ſuum.lxxx.diſt. ad reatum.⁊ per Innocen.⁊ Woſtien.de regula.porrectum.
17 Quid tamẽ ſi talis ꝓmoueat ad eccleſiam regularem tunc tenere videt Fede.qõ remanet monachus ſecũdi monaſterij.al leg.de ſta.mo.cum ad monaſteriũ.vbi de hoc.per Inn.⁊ Woſtien.de ſimo.dilectus.ꝙ. Iſtã qõnem diſputat ipſemet conſilio.xij.⁊ ibi 2cludit quod ſi quo caſu definat eſſe monachus ſecundi nũ repetit primũ locum:⁊ qõ ſi ꝓmotus eſt ad ſecundũ abſq profeſſione ſecundi loci:qõ nõ remanet monachus ſecũdi qz vltimũ non placet do.Ant.qz ex quo patitur ſe promoueri ad ſcõm tacite ibi profiteri videt.ar.ſ.de ele.officꝫ.⁊.c.cũ magiſtrũ.vide.ſ.e.nullus.in.vi.⁊.ſ.e.cle.i. ¶Gl.vel aliquod ponderat literã que decernit irritũ quicquid attentatũ 2tra premiſſa vel aliquod premiſſorũ per qõ infert qõ nõ valet profeſſio facta de tali eccleſia nec licentia data:etiã cõſenſus prelatus etiã ꝓmotio facta de tali eccleſia cõtra formã cle.quin imo nec cõſecratio facta 2tra formã cle.valet.qõ intelligit gl. quo ad executionẽ nõ quo ad caracterẽ:qz ſemel impreſſus nõ põt irritus fieri.all.no.de cõſe.di.v.manus.in vlti.glo.⁊ quod not.de cõſue.quanto.ſuper gl.i.glo.tenet Ste.alle.vij.q.i.eps. ix.q.ij.nullus.⁊.c.epm.⁊ de tẽp.ordi.cõſultationib⁹.Idem tenet hic Pau.vnde dicit qõ talis ꝓmotus carebit honore in executione:remanebit tamẽ habitus:qz de ſubſtãtia conſecrationis nõ eſt qõ ad certã eccleſia cõſecretur:ſed ſufficit ad generalem conſecrari que vnica eſt.xviij.q.i.loquif de tranſla. inter.Decreſidet in dubio.an effectus cõſecrationis impediatur ꝑpter decr.ita qõ ſit nulla.de quo in.d.c.man⁹.⁊ in.c. quãto.Sui.hic dicit primo qõ eſt differẽtia inter ea q cõpetũt ratione officij vel ordinis⁊ ea q cõpetũt ex mandato acciden tali cũ adminiculo ordinis.Iſpzimo caſu p libitus cõfert.Secũdo nõ.xcv.di.peruenit.lxxx.di.c.i.hec tenuit gl.ſall.c.quã to.⁊.c.manus.vel ſcõm eum dici põt qõ tota poteſtas epi vltra preſbyteratũ eſt circa corpus xpi miſticũ qõ eſt eccleſia:vt ad ordinãdos ſacerdotes⁊ ſimilia.vñ papa ex plenitudine poteſtatis põt poteſtatẽ illã circa corpus xpi myſticũ cõcedere nõ habẽti⁊ tollere habẽti:ſz ptãẽ circa corpus xpi verũ nõ ſm eũ.⁊ ſic ſentit Sui.qõ eps depoſitus ordinãdo nõ impri
a meret caracterẽ qõ eſt cõtra ter.de ordi.ab epõ.c.i. Nec ob.ſi dicak qõ epatus nõ eſt ſacer ordo per ſe.⁊ ſic nõ impriimit caracterem:⁊ ſic per 2ſis põt deleri ex toto ⁊ ſic videt quod Sui.
18 bene dicat qz rñde qõ ſunt opi.theologi tenẽt* † quod eſt ordo ꝓut ſumit ordo pro officio.xxi.di.clerus.vbi de hoc cuz ſimili.nã epiſcopus multos actus ſacros facit.de electione qõ ſicut.ſ.ꝑterea.ſz ſumẽdo vt ꝑ ſacro epatus nõ eſt ordo.de hoc in pemio.in.vi.de pur.cano.quoties.o.Ant.vꝝ qõ hec ſit veritas ſalua determinatione eccleſie qõ ordo pſbyteralis⁊ epalis fuerunt vnũ⁊ idẽ in primitiua eccleſia.vt ꝑbat.xxi.diſt.in noua.⁊.xcv.diſt.olim.⁊.xciij.legimus.ideo idem vtriuſq erat caracter.⁊ licet poſtea in aliquo prelato ſit epalis ptãs⁊ pſbyteralis etiã tpe aplorꝫ vt in iuribus ꝓdictis remãſit tñ idẽ caracter aliqualiter impreſſus i pſbytero⁊ ampli⁹ in epõ ex diſpoſitione aplorũ ꝙ interpretat imo eſt diſpõ dei.ar.de celebr. miſ.cũ marthe.ex hoc infert qõ opi.ꝙ hz qõ epalis dignitas nõ ſit ordo:eſt va intelligẽdo de ordine.alias ſeparato a preſbyterali illi cõnumerato:vel accumulato:ſz dico ſm eũ qõ bñ eſt ordo idẽ cũ pſbyterali:ſz in aliquo potẽtie maioris⁊ ſic ſalvatur vtra ꝙ opi. Pro hoc cõcludeat ꝓpoſitũ qõ ſi epõ phibeat ptas ordinãdi:vel phibeat quomin⁹ 2ſecret vel ei⁹ 2ſecratio p decr.annullet valebũt geſta ptũ ad caracterẽ⁊ habitus qui aliquo modo põt dici eſſe epali dignitati⁊ dixi:⁊ hec eſt cã quare ſi deſtituat vel deponat adhuc remanet eps quo ad habitũ:ꝙ 2ſis ordinãdo impriimit caracterẽ.vt.d.c.i.de ordi. ab epõ.per hoc dicit ſe dixiſſe de facto qõ ordinatus ab epis creatis authoritate alterius ſummi pontificis etiã qui romanoũ verus põtifex nõ eſt ſicut neceſſe eſt eſſe.vij.q.i.in apib⁹. qõ illi celebrãdo conficiũt verũ corpus chriſti cũ ipſi pontifices conſecrati fuerũt a põtificibus antiquis⁊ ſic ceperũt caracterẽ:⁊ per conſequẽs creãdo alios epos:ſz cõtra prohibitionẽ impeſſerũt caracterẽ⁊ ordinati receperũt: ꝓ hoc facit quod habeẽ de ſchiſma.c.i.vbi ordinati a ſchiſmaticis recepe rũt caracterem⁊ conficiũt.ix.q.i.ordinationes.

a ¶Qõ eſt ordo. An epatus ſit ordo vtꝫ gl.ĩ c.cleros.i ver. epos.xxj.dist.

b ¶Not.quod verba. Adde ter.in.l.ſi.C.ó bis q ve. eta.⁊ in.l.ex ea pte. ſ.inſulã.cũ bi not.ff.de ver. ob.⁊ vide pulchrã dict.fell. in rub.extra ó maio.⁊ obe.in fin.col.

c ¶Ad cuius declarationẽ. Adde benefacere regulam: quod conſtitutio interptãs debet intelligi ¶ terminis conſtitutionis interptate. ſ. pen.in aut. de ſil.ante do.in ſtrina.

1 ¶Eſt Elections mendicantiũ in diſcordia⁊ non mẽdicantiuz a minori parte capituli non valent.

2 Verba a iure prolata in ſua rudi⁊ materiali ſignificatione intelliguntur.

3 Verba prolata in materia naturaliter ſeu regulariter debent intelligi.

4 Baſtardus appellatione filij comprehenditur.

5 Verba in diſpoſitione prolata in dubio referuntur ad caſum fictum.⁊ non ad verum.

6 Interdum quis fibi ꝑ non prodeſt⁊ alteri nocet.

7 Locum triplices ſunt ſpecies.

8 Verba vbi preferũtur in materia que põt intelligi de facto⁊ de iure ſi nõ eſt materia aptabilis in omni ſui parte ad diſpoſitionem vt ſonat in iure in dubio verificat in materia.

9 Verba que poſſunt intelligi de iure⁊ de facto ſi generaliter proferũtur in aliqua materia intelligi debẽt de facto.

10 Suſtinere poteſt dici aliquid tripliciter.

11 Voces excõicatorũ⁊ ſimiliũ an cõputent in numero vt prohibeant⁊ augeat numerũ⁊ ſuffragiũ intantum ꝙ ex illis vocibus poſſit ſequi cõfirmatio que alias nõ poſſet fieri illis exclusis.

12 Mulieres non tenentur ſcire iura.

13 Voces abſentiũ⁊ non vocandorũ⁊ vocatorum qui noluerũt venire vel expreſſe renunciauerunt an computentur in numero:vt ſic dicatur electus a minori parte qui non eſt electus a maiori etiã talibus computatis.

14 In electione pape in duabus partibus cardinalium nõ computãtur nõ includi qui ſunt excluſi ex renũciatione tacita vel expreſſa:licet alias cõputentur excommunicati.

15 Eligendi iure qui ſint priuati.

16 Excõicati an debeãt deleri de matrícula eligentium.

17 Voces excõicatorum an in electione noceant vel prohſint.

18 Fictio quid eſt⁊ vnde dicatur.

Quod circa religioſoz.

Breuis nõ diuiditur. Collige caſum ſcdm do. Det.ex glo.hoc intendit. ¶† Mo.primo qz electiones mendicãtium in diſcordia⁊ nõ mendicãtiuz a minori parte capituli nõ valẽt.vt pro
1 batur.ſ.e.quozundã.in.vi. ¶† Mo.ſcõo.qõ verba a iure prolata in ſua rudi⁊ materiali ſignificatiõe intelliguñ ꝙ qñ verba ſunt talia ꝙ plus in facto q in iuris effectu regulanr vt eſt
2 verbũ diſcordia.facit.l.lucius.ſ.tres beredes.ff.ad treb.† Ex
3 quo.not.b ꝙ verba prolata in materia naturaliter ſeu regulariter debẽt intelligi nec inſpicimus iuris effectũ.l.tutelas.ff. de capi.di.⁊ ꝙ hoc dicimus verbũ filij ꝙ naturale eſt qõ ap
4 pellatione filij cõprehẽdit etiã baſtard⁹. vt ibi no.Bar.† Mo. tertio qõ verba prolata in diſpõne in dubio:nõ referunꝫ ad caſum fictũ ſz verũ.facit.l.iij.ſ.hec verba.ff.de ne.ge.cũ ibi not.
5 ⁊ de reſcrip.ſuſceptũ.in.vi. ¶† Mo.qõ interdũ qs ſibi nõ prodeſt⁊ alteri nocet.facit.C.de natu.lib.autẽ.ſz facit.ff.de leg.i.
6 plane. ¶† Mo.triplicẽſpẽm vocũ:qz alique ꝑſiſtit in facto⁊ iuris effectu ſimul.vt voces date ab illis q de iure⁊ facto poſſunt eligere:quedã in fictione vt voces habẽtiũ habitũ iuris ſeu poteſtatẽ eligẽdi⁊ non habentiũ actualiter vocez vere:ſz ex iuris fictione quedã nec in fictione nec in iure cõſiſtũt:ſed in ſolo facto vt voces non habentiũ habitum nec actum iuris
7 eligendi. ¶† Mo.qõvbi verba proferunt in materia q põt intelligi de facto⁊ de iure ſi nõ eſt materia aptabilis in oi ſui pte ad diſpõnẽ vt ſonat in iure:in dubio verificat ĩ materia facti tñ:probat hoc qz papa annullat electionẽ factã a parte minori.Hec diſpoſitio put annullat nõ põt referri ad minorem partẽ numeri:put ſortit in iure effectũ tñ:qz ſic erat etiã ante nulla neceſſario:vt aliqd addat⁊ referat ad factũ numeri:⁊ ꝓ hoc reꝓbat opi.Jo.an.de qua in.c.idẽnitatib⁹.ſ.ſane.vt dicit Sui. ¶† Mo.ꝙ vbi verba que poſſunt intelligi de iure⁊ de facto ſi gñaliter ꝓferunt in aliqua materia intelligi debẽt
8 de facto:ſi aliter intelligẽdo diſpõ nihil operarek.† Mo.qõ aliquid põt dici ſubſiſtere tripliciter vel eſſe.i.i iuris effectu aut in iuris fictione aut in facto tñ⁊ c.Gl.electionis ſcrit qd ſi religioſi ad quos ſpectaret ius eligẽdi ad aliquã ꝓlaturã ſecularem elegerũt aliquo modo nõ mendicantẽ⁊ non religioſum in diſcordia:maior tñ pars fuit cõcors an tenebit electio:videt qõ nõ per hãc lrãm doñ dicit circa religioſorũ electiones
9 ⁊c.gl.hic tenet cõtra:qz hic loquit de electionibus paſſiuis: hoc eſt qñ ipſi religioſi eligunt⁊ a quibuſcũqz eligantur ſint religioſi vel nõ:nõ aũt de electionib⁹ actiuis:hoc eſt qñ ipſi religioſi eligũt:mouet qz hic loquit decr.quozũdã⁹:ad cuius de
c claratiõnẽ hec venit:ergo ⁊c.hz tñ locũ ſiue ꝓuideat de religioſo ꝓ via electionis ſiue poſtulationis vel puiſiõis.Ex quo not.qõ qñqz ad plures dr ſpectare puiſio:ſz ꝓprie ad vnum ſicut collatio ⁊c. ¶Gl.cõſtitutione:querit de qua ꝑſtitutione loquatur.Reſpondet qõ loquitur de cõſtutitione.c. quozundam.ſ.eo.in.vi.Sed iurta hoc queritan loquat de cõſtitutione.c.idennitatibus.Reſpondet quod ꝓbat primo:quia hic loquitur

loquitur in ſingulari numero dicẽdo cõſtitutione cũ indubitãter loquitur de capitulo quozundã.nõ cõprehẽdit altã ꝑſtitutionẽ.qz ſic loquere de pluribus ꝑpter q debuiſſet in plurali dicere ſi hoc voluiſſet cõprehendere. ¶Probat ſcõo qz in decre.idẽnitatib⁹ nõ ſolũ tractat de diſcordia in minoritate numeri imo etiã tractat de numero duplo maiori qñ ꝓceditur per viã 2promiſſi. Itẽ de maiori nõ duplo maiori⁊ etiã minori.Sed decre.quozundã.loquit ſolũ de electione in diſcordia facta⁊ de facta a minori parte numero.ideo bñ patet ꝙ de illa decre.idẽnitatibus nõ loquit. Fatet tñ gl.qõ lz ad lit erã de illa nõ loquatur tñ ꝑpter idẽtitatẽ diſpoſitio hui⁹ cle.locũ hz in caſu decr.idẽnitatibus reſpectu ei⁹ qõ ibi õr de numero
a ſaltẽ quo ad.ſ.ſi qua vo.de quo cũ gl.ſeq.⁊c. ¶† Glo.in facto ꝙrit de intellectu⁊ exꝑplificatione litere.Rñdet literã exꝑpli ficando ꝙ mens⁊ intẽtus cle.eſt ꝙ ſi exdecẽ electorib⁹ octo elegerũt aliquẽ ordine mẽdicãtiũ.⁊ alij duo elegerũt aliũ de ordine nõ mẽdicãtiũ vel ꝺdixerũt vel ꝺdicũt electiõi de mãdicãte.Võ ſi aliqd opponik 2tra iſtos duos ꝑpter qõ negak ipſos vocẽ habuiſſe.vt qz dicunt excõicati ſuſpẽſi⁊ irregulares vel ex vice primati ptãte eligẽdi vel aliqd aliud ſimile.puta qz vota expreſſerũt 2tra formã capituli.ij.ſ.eo.ĩ.vi.facit de poſtu. gratũ.⁊ de ꝓſue.cũ dilectus.ſm zenze.ꝑpter qõ õr virtutes⁊ ptãtes capituli 2ſiſtere⁊ fuiſſe in illis octo.⁊ ꝙ cõſequẽs õr ex iuris fictione electionẽ concordẽ.cũ illi octo fuerit 2cordes q ex iuris fictione repreſentãt capitulũ certe hoc nõ ꝑdeſt mẽdicãti nec ipm iuuat.Sitr ſi exdecẽ canonicis vel monachis qua tuor tñ elegerint religioſum nõ mendicãtẽ mõ ſi dicat ꝙ religioſus vel nõ;nõ aũt de electionib⁹ actiuis:hoc eſt qñ ipſi religioſi eligũt:mouet qz hic loquit decr.quozũdã⁹:ad cuius declarationẽ hec venit:ergo ⁊c.hz tñ locũ ſiue ꝓuideat de religioſo ꝓ via electionis ſiue poſtulationis vel puiſiõis.Ex quo not.qõ qñqz ad plures dr ſpectare puiſio:ſz ꝓprie ad vnum ſicut collatio ⁊c. ¶Gl.cõſtitutione:querit de qua ꝑſtitutione loquatur.Reſpondet qõ loquitur de cõſtutitione.c. quozundam.ſ.eo.in.vi.Sed iurta hoc queritan loquat de cõſtitutione.c.idennitatibus.Reſpondet quod ꝓbat primo:quia hic loquitur in ſingulari numero dicẽdo cõſtitutione cũ indubitãter loquitur de capitulo quozundã.nõ cõprehẽdit altã ꝑſtitutionẽ.qz ſic loquere de pluribus ꝑpter q debuiſſet in plurali dicere ſi hoc voluiſſet cõprehendere. ¶Probat ſcõo qz in decre.idẽnitatib⁹ nõ ſolũ tractat de diſcordia in minoritate numeri imo etiã tractat de numero duplo maiori qñ ꝓceditur per viã 2promiſſi. Itẽ de maiori nõ duplo maiori⁊ etiã minori.Sed decre.quozundã.loquit ſolũ de electione in diſcordia facta⁊ de facta a minori parte numero.ideo bñ patet ꝙ de illa decre.idẽnitatibus nõ loquit. Fatet tñ gl.qõ lz ad lit erã de illa nõ loquatur tñ ꝑpter idẽtitatẽ diſpoſitio hui⁹ cle.locũ hz in caſu decr.idẽnitatibus reſpectu ei⁹ qõ ibi õr de numero ſaltẽ quo ad.ſ.ſi qua vo.de quo cũ gl.ſeq.⁊c. ¶† Glo.in facto ꝙrit de intellectu⁊ exꝑplificatione litere.Rñdet literã exꝑpli ficando ꝙ mens⁊ intẽtus cle.eſt ꝙ ſi exdecẽ electorib⁹ octo elegerũt aliquẽ ordine mẽdicãtiũ.⁊ alij duo elegerũt aliũ de ordine nõ mẽdicãtiũ vel ꝺdixerũt vel ꝺdicũt electiõi de mãdicãte.Võ ſi aliqd opponik 2tra iſtos duos ꝑpter qõ negak ipſos vocẽ habuiſſe.vt qz dicunt excõicati ſuſpẽſi⁊ irregulares vel ex vice primati ptãte eligẽdi vel aliqd aliud ſimile.puta qz vota expreſſerũt 2tra formã capituli.ij.ſ.eo.ĩ.vi.facit de poſtu. gratũ.⁊ de ꝓſue.cũ dilectus.ſm zenze.ꝑpter qõ õr virtutes⁊ ptãtes capituli 2ſiſtere⁊ fuiſſe in illis octo.⁊ ꝙ cõſequẽs õr ex iuris fictione electionẽ concordẽ.cũ illi octo fuerit 2cordes q ex iuris fictione repreſentãt capitulũ certe hoc nõ ꝑdeſt mẽdicãti nec ipm iuuat.Sitr ſi exdecẽ canonicis vel monachis qua tuor tñ elegerint religioſum nõ mendicãtẽ mõ ſi dicat ꝙ religioſus vel nõ;nõ aũt de electionib⁹ actiuis:hoc eſt qñ ipſi religioſi eligũt:mouet qz hic loquit decr.quozũdã⁹:ad cuius declarationẽ hec venit:ergo ⁊c.hz tñ locũ ſiue ꝓuideat de religioſo ꝓ via electionis ſiue poſtulationis vel puiſiõis.Ex quo not.qõ qñqz ad plures dr ſpectare puiſio:ſz ꝓprie ad vnum ſicut collatio ⁊c. ¶Gl.cõſtitutione:querit de qua ꝑſtitutione loquatur.Reſpondet qõ loquitur de cõſtutitione.c. quozundam.ſ.eo.in.vi.Sed iurta hoc queritan loquat de cõſtitutione.c.idennitatibus.Reſpondet quod ꝓbat primo:quia hic loquitur

gl.qz predicta ꝑtinz ad caſum decretalis idẽnitatibus egerẽt deciſiõe papali.ſ.eze.tñ dicit qz illud capm ſatis ꝑ declaratũ ꝓpter idẽtitatẽ rõnis. Idem Paul⁹ dicit illud ꝑtinere in
a mulieribus ſicut⁊ multa alia.* † qz nõ tenentꝰ ſcire iura.vt no. 12 j.q.iij.ſ.notãdũ.credit.o.Anto.qz ſi tot ſint voces ĩhabilitũ qz nõ remanet electa a maiori parte habilitũ ex officio ꝓceditur ipſam caſſare.⁊ in hoc poſſet ſupplere.ſi aũt non ſunt tot qz re a maneat electa a maiori parte ſatis credit qz inde illã nõ caſſabit.qz nõ eſt veriſimile papã voluiſſe electionẽ a minori parte attẽtis vocibus abilitũ confirmare.Exẽplum ſi duodecim ſint quatuor.⁊ octo elegerũt vnã⁊ oẽs octo ſunt excõicate vel ſaltẽ moniales ex illis.Credo tuti⁹ tenere gl.qz exceptio ĩhabilitatis pſone eligẽtis nõ admittit ĩ monialibus ne oriatur ſcandalum⁊ ne vna diſcoperiat oppꝛobriũ alterius.ꝙ fuit rõ illius decretalis vt ibi notatur ideo cũ illa pariſoniter locũ habeat etiã in electa a minori parte reſpectu vocũ ĩhabiliuz.ergo ⁊c.
13 ar.de conſti.tra ſlato.Rñdeo nunc ad gl.in ver.⁊c.⁊ quero an voces abſentiũ,⁊ nõ vocãdorũ⁊ vocatorũ qui noluerint venire vel expreſſe renũciauerunt cõputenꝰ in numero.⁊ ſic dicat electus a minori parte qui nõ eſt electus a maiori etiã talibus
b cõputatis.videt qz ſic.b qz predictis nõ habẽt vocẽ ex fictione iuris ergo ⁊c.per hãc cle.que loquit ſimplr⁊ ĩdiſtincte. In cõtrariũ facit.qz ſatis vr abſurdũ voces taliũ cõputari.ex quo b actualiter nõ habẽt vocẽ in.c.alia rõne quaſi ĩhabilitatis defectꝰ pſone.lz als ſit de numero capituli.⁊ ad hãc partẽ ĩnclinat gl.lz dicat qz deciſione egeret.vnde cõcludere videt talũ voces nõ cõputari ſicut nec etiã cõputanꝰ voces nõ ꝑſtitutoꝝ in ſacris in collegijs maſculoruz.put cõiter tenetur p cle.ꝙ.de eta.⁊ qualit.⁊ ſicut etiã nõ cõputãtur voces nõ pfeſſoꝝ i collegijs etiã feminaꝝ in.c.idẽnitatib⁹ ꝑallegato.Per ꝓdicta gl. cõcludit qz de mẽte bui⁹ cle.eſt qz habẽs alias vocẽ lz acciden ter eã ꝑdiderit nõ excludebat ex fictione a numero ſed non eſt mẽs qz non habẽs alias vocẽ cõputet ĩ numero.vnde qz tales nõ habẽt alias vocẽ vt ptz ex predictis.⁊ ſi decretali qõ ficut.de elec.⁊c.qz ꝑter.meritũ nõ augẽt numeꝝ.hoc ꝑfirmat
14 glo.ꝙ ſimile:qz ſic videmus † in eletione pape vbi in duabus partib⁹ cardinaliũ nõ cõputãtur nõ includi qui ſunt excluſi ex renũtiatione tacita vel exꝑreſſa.licet alias cõputẽtur excõmunicati vt patet ex decre.vbi periculũ.ſ.ſane.ſ.eod.ĩ.vi.ium
15 cta cle.ne romani.ſ.pe.Idẽ dicit zenze.qõ nõ ꝺ ſtituti in ſacris nõ cõputañ.qz eoꝝ repulſio per dictã cle.ij.eſt magis ad factũ ꝙ ad iuris effectũ.qz⁊ ſi de facto admittañ:tamen nõ habent vocẽ vt ibi patet.tamen nõ poſſunt dici priuati voce iuris fictione cũ eam nõ habuerint.inſti. de capitis diminutione.ſ.ſeruus.ſed illi tantũ qui eã habent ex ipſam perdunt: ex aliqua cauſa.tales ſaltẽ de facto ſunt de numero.quoꝝ non er iuris fictione.⁊ ſic loquit hoc capitulũ ſm zẽze.oẽs Anto. hic idẽ tenet qõ glo.hic ꝓſequẽdo latius quinqz cauſas. Quia primo quidã ſunt priuati habitu primario a quo ſurgit habitus numeri:⁊ iuris eligẽdi.⁊ ſunt priuati ſecundario habitu.ſ. illo iure eligendi⁊ cõmuniter actu.vt ſunt intruſi vel renũtiãtes beneficio:ita qz perdãt poſſeſſionẽ vel priuati bñficio nulla poſſeſſione retẽta. Scõo quidã ſunt habẽtes habitũ primarium iuris a quo ſurgit habitus ſecũdarius iuris eligendi.vt ſunt canonici nõ conſtituti in ſacris.vel qui non ſunt in etate.
c Tertio ſunt quidẽ habentes habitũ priuatũ⁊ ſecundariũ iuris eligendi.actu autẽ vocis dande ſunt priuati de iure⁊ de facto ſaltẽ ꝓ tunc vt ſunt abſentes in loco de quo non debent vocari vel nolunt intereſſe vel renunciãtes voci. Quarto qdã ſunt habẽtes habitũ primariũ⁊ ſecundariũ carẽtes actu vocis de iure ſed nõ de facto.vt inter dicti ſuſpẽſi excõmunicati⁊ ſimiles. Quinto ſunt quidã habẽtes habitũ primariũ:quia canonici:⁊ ſecundariũ.qz habẽt habitũ iuris eligendi.⁊ habent actũ de iure:licet nõ admittãtur de facto.qz ſunt cõtẽpti in primis duobus generibus locũ nõ habet in dubitãter cle.qz qõ ad nihil cõputãtur in numero. Idẽ in tertio qõ plane procedit ſi fateãtur ĩhabilitatẽ ſuã:als ſecus fore videt ſm Sui. qz tũc factũ diſcordiã ꝓpter dubiũ.do.Anto.credit hoc examinationi iudicis relinquendũ vt ſi reperiat eos taliter inhabiles nõ cõputet in numero alias ſic. Jn quarto genere in dubio locũ habet cle.nec ob.ij.q.i.nomẽ.qz ſm Paulũ potius
16 facit pro:qz ibi dicit ꝙ † deponi debẽt de matricula excõli
e cati⁊ ſuppriműtur.⁊ ſic nõ ex toto delẽtur de numero. Jn quito genere idẽ ſi ꝑſtãt in cõtradictiõe.ſi aũt cõſentiãt ex poſt facto tũc ſi poſt cõſenſum ꝓteſtitũ ab electo nõ ꝓcedit.ſecus ſi ante ſm Ber.qõ vltimũ nõ placet Jo.de lig.qz cõſenſus poſt ſcrutiniũ non auget numerũ.ſ.eo.in genẽ.⁊c.eccleſia.dicꝰ ꝫ do.Anto.ſi agitur de diſcordia tolleda.vt in mendicãte procedit dictũ Berñ.ſi quo ad augmentũ numeri dictũ Joan.de lig.et hoc eſt tenendũ reiecta diſtinctione Joã.de lig.qui di-

a ¶Quid est fictio. In quo autez differat fictio a ꝓsumptione: habes gl.in.l. vnica. §. accedit. in ver. ꝓsumãtur C. de rei vxo. act. & glos. p notabilia alle. Aler. in consilio clvij. i. fi. col. circa prī. ī secūdo volu.

b ¶Not. primo. Adde. d. abb. ī. c. cū olim. extra de maio. & obe. vbi ēt ponit ꝗ ptāte. & ī quibus capitulum habeat sede vacante. de qua etiam habetur per do. Abb. in. c. cum venissent de ī inte. rest. & in. c. venerabilis. extra de fo. compet.

c ¶Et an in dubio. Adō bal. ang. & doc. i. l. qī tale. ff. solu. ma. bal. in. l. si non spāle. C. ō testa. ord. in. §. sed & que principi. in. v. col. circa fi. isti. de iure na. gen. & ci.

Lege. §. Adō Bal. in. d. §. C. de re. ali. nō ali. & in fi. bal. in. l. fi. C. plus va. quod agi.

d ¶Et per consequēs. Adde ꝙ istam cōclusionem tenent omnes doc. in c. fi. extra de consti. vt dicit ibi Felyn. in vij. co.

¶Et an in dubio. Adō bal. ang. & doc. i. l. qī tale. ff. solu. ma. bal. in. l. si non spāle. C. ō testa. ord. in. §. sed & que principi. in. v. col. circa fi. isti. de iure na. gen. & ci.

Lege. §. Adō Bal. in. d. §. C. de re. ali. nō ali. & in fi. bal. in. l. fi. C. plus va. quod agi.

¶Et per consequēs. Adde ꝙ istam cōclusionem tenent omnes doc. in c. fi. extra de consti. vt dicit ibi Felyn. in vij. co.

stinguebat iter priuatos ab hoīe immediate: vt si quis esset interdictus aut priuatus a papa potestate eligendi. Quia eligit contra ꝓfilium qꝫ ꝑpter. & tunc nō cōputeī in numero vocaliū: & inter priuati a dispositione iuris vel fictione immediate lz sūia vel factū hoīs sit cā talis priuatiōis: vt qꝫ est excōicatus vel suspensus ab hoīe vel a iure: ꝑpter qō priuat a iure potestate eligendi vel qꝫ scienter elegit indignum cōtra. c. cū in cunctis. qꝫ bis casibus & similibus bene cōputabuntur in numero. Idē dicit in priuatis ꝑm formā decre. ḡ. s. e. in. vi. & hūc dicit intellectuz cle. que dicit voces computari in facto nō in iuris effectu: quasi velit qꝫ voces nō cōputentur immediate qī ex facto hoīs nō ex iuris dispositione nō sunt voces: assignat ꝓ ratione diuersitatis: qꝫ mitius agitur cuz lege ḡ cū hoīe. ff. de arbitris. l. celsus. hec opinio cōiter nō tenetur qꝫ negari nō pōt priuatum ab hoīe potestate eligendi habitu esse de numero eligentiū: & vocem suam vocē esse in facto & non vocem inspecta iuris dispositione. Est ergo intentus cle. qꝫ voces sūgentes ab aliquo alio habitu postetatis 'eligēdi computantur: que aūt surgunt a nō habitu non computētur: nec obstat prędictis dictū Imo. s. e. scriptum. vbi dicit non computādū in numero vocē priuati potestate eligendi si sit priuatus aīa actū electionis: si aūt priuaretur in actu electionis illa vice vor eī lz non tribueret suffragium alicui cōputareī tī in numero: qꝫ procedit in alīs electionibus nō regularīz &c. Querit. d. Auto. quid si sint. xij. canonici. & duo excōicati ex illis religiosis non mendicans est electus, aser de nō excōicatis: si isti duo nō computantur in numero. habebit maiorem partē alias nō an cōputabuntur in numero. ¶Pau. qꝫ nō qꝫ nō cōputabuntur in numero nedum vt vocē habent sed etiā vt nō sustineant numerū dic cōtra secundum do. Anto. ꝙ hanc cle. per quam sibi nō plz hoc dictū ¶Pau. certe ipse non bene percepit dictum ¶Pau. & male eū recitat qꝫ ¶Pau. in effectu vult id qō dixit glo. circa. c. quorundam. s. qꝫ voces excōmunicatorum nocēt. non autē prosunt. ideo si ad complendum maiorē partē fit aliquis excommunicat' nō ꝓficiet. Mō expedita materia cle. intrinseca. Alii qui hic tractant materiā fictiōis ponēres quid est fictio & vī dicatur. & quot sunt spēs fictionis. de quo hic ꝙ Sui. & per Jo. de lig. qui ad. ītam quasi ponit verba Bar. in. l. si is qui ꝑ empt. ff. de vsucapio. vbi plene no. ī materia. & dic vt ibi. & vide glos. s. de spō. is qui. & xxvij. di. qō interrogasti. & in. l. nō est ve risile. ff. qō met. cau. l. fine apud acta. C. de ꝓba. tractat hic do. An. an aliqd sufficiat de facto fieri vt ō iure. fiue q̄rim' quo ad effectū pene euitāde fiue ꝓmittēde fiue sit pena legalis fiue cōuentionalis fiue quo ad effectū creandū. fiue quo ad creādum aliū effectū & qꝫ materia est magis legalis ḡ canonica & pēdet ex declaratiōe legū omitto. & cōclude qꝫ vbi cōstat de mēte illa est seruāda in dubio si quentione facit qs ledit vī de facto cogitare alias solū de iuris effectu. l. si quis maior. C. de transact. vbi de boc. & in. l. ea quidez. C. si mancipiū ita fuerit ali. vt per Ly. & Dy. & bonifacius in. l. quidā cum filium. ff. de verbo. obli. Ultimo querit do. ¶Pe. de q̄stione de qua ꝑ Bart. ff. de adul. l. si maritus sit in magistratu. §. i. ¶Se. cle.

¶ Sede vancante capitulū succedit in potestate iurisdictionali siue ecclesiastica siue seculari.

2 Jurisdictioni tēporalibus in terris ecclesie subditis: videtur temporalibus & non ecclesiastica.

3 Sede vancante ꝙ capitulum succedit in iurisdictionalibus habet locum nō solum in cathedrali ecclesia sed etiam in alia collegiata vel conuentuali inferiori.

4 Emolumentum sumitur ꝓ reditu pecuniario & intelligitur deductis expensis.

5 Sede vacante de iure communi potestas iurisdictionalis non deuoluitur ad alium ḡ capitulum.

6 Et vbi deuoluitur consuetudine dispōnēte vel priuilegio emolumentum non reseruatur futuro successori.

7 Jus speciale compręhēdit in se ius priuilegij & consuetudinis

8 ¶Priuilegiū dignitati vatī difficilius tollit ḡ datum ī persone.

9 Sigillum an ꝓsumatur appositū de voluntate eius cuius est.

10 Sede vacante an salaria que debantur ab episcopo aduocatis & procuratoribus debeant solui.

11 Et pena non exculatur qui contra ius facit.

12 Esculenta & poculenta an sint sede vacante prelato successori reseruanda.

13 Sede vacante si capitulū facit aliquem de canonicis officiale an possit ei determinare salarium de bonis prelature vacātis.

14 Emolumenti appellatione quid comprehendatur.

15 Jurisdictio cuz emolumento si de iure consuetudinario deuoluatur sede vancante ad capitulum alter tus ecclesie quid iuris.

16 Bona prelatis de vacante per quem sunt seruanda.

17 Fructus prouenięs ex iurisdictione capitulū sede vacāte illi debetur.

18 Accessorium regulatur secundum naturam principalis.

19 Emolumenta ex iurisdictione capituli vacante sede: obuenięntia que sint.

20 Sigillū quando ꝙ dat emolumentū & quomodo multis de causis pōt chartis imponi: & quando ꝓsumat' positum & volū tate eius cuius est: & an in dubio sigillās dicat consentire.

21 Ecclesiasticus non intromittit se de temporalibus.

22 Statuto si fiat aliqua adiectio: censetur repetita in constitutione declarante.

23 Consuetudo generalis censetur sublata: si de eis non sit facta specialis mentio.

24 Consuetudo irrationabilis non valet: & dicitur irrationabilis que ꝓbibetur a iure.

25 Consuetudine dānata an intellīgatur de preterita vel futura: & si corrigatur ius commune an censeatur correcta consuetudo.

26 Cōsuetudo dispōnēs id qō ius cōe: an & qī aliquid operetur.

27 Sede vacante dādū est salariū officiali iurisdictio. exercēti.

28 Jus speciale quid dicatur.

Statuū super bonis.

Ponit dictū cū certa determinatiōe. Scdo ab illo excipit. scdo ibi ceterū. b ¶† Mo. primo qō capitulū sede vacante succedit in ptāte iurisdictionali siue ecclesiastica siue seculari. & sic videtur succedere in accidētali iurisdictiōe: nō solū in naturali de quo de fo. cōpe. verū. de maio. & obe. c. j. in. vj. ¶† Mo. scdo qō iurisdictio in tpalib' in terris eccl'e subiectis vī tpalis & nō ecclesiastica. & sic vī ꝑm leges: & nō ꝑm canones terminādā. de quo in. c. fi duob'. de appel. & in. c. ḡ. de arbi. lib. vj. ¶† Mo. qꝫ id qō ōr capitulū sede vacāte succedere in iurisdictionalibus: bz locū nō solū in cathedrali ecclesia: sed etiā in alia collegiata vel cōuētuali inferiori. facit. ī. de supp. neg. pla. cle. i. ¶† Mot. hic de ꝓbo emolumētū qō sumaī ꝙ reditu pecuniario. & intelligīt deductis expēsis &c. Et verbo ceteroū. ¶Not. ꝙ de iure cōi ad aliū ḡ capitulū nō deuoluit ptās iurisdictionalis sede vacāte. ¶† Et no. qꝫ vbi deuoluit cōsuetudine dispōnente vel priuilegio qꝫ tūc cū emolumēto deuoluit emolumētū. tūc nō reseruatur futuro successori. ¶† Mo. secundo qꝫ ius spāle comprehēdit in se ius priuilegiū & cōsuetudinis & qō pōt aliud ius cōprehēdere ꝑm do. Anto. puto tī necessariū illud autorizate apostolica ꝛ confirmari. ¶† Mo. ꝑm do. ¶De. difficilius tolli privilegiū cōcessuz dignitati ḡ ꝓsone. facit de rescrip. c. pe. in. vj. Et an in dubio c videat cōcessum dignitati vel ꝓsone: habes glo. de insti. cū venissent. & xxv. q. ij. in summa. & per Bar. de serui. leg. l. pe. & de hoc etiā regula' priuilīū. in. vj. ¶† Mo. ex sigillo quādoq̄ percipi emolumētū qō est maxime in partibus vltramontanis. quo aūt multis de causis pōt figillū charte imponi. habeī de fide instru. c. ij. an ꝓsumatur positū devoluntate eius cuius est. dic vt in simili cōsuenit dici de instrumento cācellato penes debitorē reperto. in. c. ecclesia. ij. vt lite pēdē te. Itē an in dubio sigillans dicat cōsentire: habes gloss. C. de reb. alie. nō alie. l. ij. ¶Oppo. primo qꝫ capitulū sede vacāte nō succedit in potestate iurisdictionis tēporalis. vt not. ꝙ Jnno. de fo. cōpe. verū. nā hec potestas est accidētalis & qua nihil est cōmune inter prelatū & capitulū. Solu. dic ꝙ forte capitulum habebat aliquā cōmunitatē in tali iurisdictiōe ꝑpter qō in illa succedit. per ea q̄ no. Jnno. vbi. s. per. c. i. ne sede vacā. in. vj. Hoc nō placet qꝫ hic in bonis istis cōmunibus cle. nō habet locū vt hic. ij. glo. dicit. ideo dic qō hic capitulum succedit in hac parte ex dispositione alicuius cōsuetudinis vel statuti: aut alterius iuris specialis. vel dic tertio qꝫ loquit de emolumento veniēte aliūde ḡ exercitio iurisdictiōis ꝑpter solū habit' vel ꝑpter exercitū in vita ꝑlati dat forte oī anno tm̄. et si oē currat solutio in vacatiōe reseruāda est successori. ¶† Quero primo an vacāte sede salaria q̄ debant ab epō aduocatis & procuratorib' debeāt solui. dicit ¶Pau. ꝙ sic. quia tūc magis eget ecclesia aduocatis & procuratorib' qui aduocare et litigare pōsintfi redditus epales occupentur. Ad hoc de syndico. c. i. vn. de tales habebūt dicta salaria etiā cū ecclesia non litigat. Ad hoc de offi. ordi. presenti. ḡ. porro. in. vi. nec ob. ne sede vacan. c. ij. vbi nulla lis debet tūc haberi qꝫ aliquando opz haberi ꝑm ¶Paul. saltē em̄ de facto verari. ¶† Scdo q̄ro an occupat aīa dispositionē huius cle. de emolumētis iurisdictiōis a capitulo sede vacāte debeāt solui. Guil. qō sic mouet. q. hec constitutio est iuris antiqui declaratoria. & ꝙ cōsequēs trahit ad ptērita. ar. s. eo. cū in cūctis. §. sane. vī dicit qō posset agi conditiōe ex hac decre. ad repetēdū ea q̄ forte ꝑpter opi. Jō. an. fuerūt vsurpata: qꝫ sic faciēdo inciderūt in penā illi' decre. sepe. ꝑpter ḡnalitatē eius: ibi gcquid &c. Et qꝫ in dubijs erat melius abstineri. de homi. significasti. ꝑm Guil. facit. de spōsa. veniēs. do. Ant. putat hoc verū quo ad loca vbi nulla erit consuetudo oppōita contra hāc cle. & sic ꝓ opi. Jo. an. trahitur retro per gl. in. c. j. de postu. prela. in. vi. & qō no. de consti. c. fi.

11 ¶† Mo. tū ex dicto Gui. ꝙ non excusaī a pena faciēs contra ius super quo sunt opi. qō est verū qī pena venit imponenda ꝑpter culpā: sed si ius exigeret ad penā dolum vel latam culpam bene excusaret si ius esset dubiū. ff. de iur. & fac. ignō. l. ij. & qō scribit per Bar. ff. de posti. l. qō nerua. ꝑm do. Anto. videte inquātuz dicit qō in pena imponēda nō excusaretur faciēs cōtra ius super quo sunt opi. videf verū: qꝫ dubietas opinionū marīe vbi iudex sequit' approbatuz a iure cōiter excusat ab omni culpa. arg. no. in ꝓcal. c. j. de postu. prela. & de appcum spāli. & c. vt debitus. facit qō no. gl. i. de cōsue. cū venerabilis. secus si esset opi. cōiter reprobata per no. s. de constitu.

12 c. i. per Jo. and. & s. eo. ne romani. & Tertio an esculēta vel poculēta. fint' successoribus reseruāda'. ¶Pau. qō non. qꝫ sunt in mera libertate donantis. de rescri. statuū. §. insuper. in. vj. secus ergo si sint debita ratione debite cōstitutionis. † Quero an si capitulū sede vacāte facit aliqué de canonicis officiālē possit ei determinare salaria de bonis prelature vacātis. Conclude qō sic: qꝫ nō ɔz iste officialis suis stipendijs militare. de prescri. cū ex officij. cū non debeat os bouis triturātis & laborantis ligari. de ꝓbē. extirpāde. & qꝫ illud qō agit officialis agit ad vtilitatē ꝑlati nō capituli: iō ei ɔz fieri solutio. de bōis prelature. nec ob. qō capitulū sed. vacā. exercet iurisdictionez iure suo. de ma. & obe. is cui. c. c. cū olim. & sic de suo debeat ꝓuidere officiali: qꝫ licet exercet iure suo: exercet tī noīe ꝑlatore: & ad opus & ad vtilitatē prelature: nec ob. etiā qō est ordinarius: & sic nihil debet habere. de vi. & ho. cle. cū abomni. qꝫ nō est ordinarius noīe suo nec ad opus suū ideo ei solui ɔz ꝑ la boze: & de bonis ꝑlature ad cui' opus ipse laborat nec de hoc deducet expēsas quas domi esset facturus. no. de rescri. statutum. §. insuper. in. vi. & ḡ. q. i. in ꝓmis. lz alīg cōtra ꝑm ¶Pau.

14 ¶† Quero qd cōprehēdit appellatiōe emoluméti. dicit pau. qō est fructus & vtilitas seu cuiuslibet rei acgſitio. Alij dicunt vt Lap. qō est fructꝰ ex molēdino prouenięs. ¶Sexto quero qua ratione cōsuetudinis pōt hic extraneus acgrere & nō capitulū. dic ꝑm ¶Pau. qō capitulū ex cōnexitate ad prelatū succedit in iurisdictione ne se. vac. c. j. in. vi. cū fi. & sic sola pceptio emoluméti esset in prescriptiōe cōsuetudinis qō esse nō pōt etiam in extraneo quasi esset irrationabilis cōtra regulā qui sentit onus in. vi. ſz vbi ille ad qué nō deuoluit a iure cōi sede vacā. iurisdictio eā ɔz de consuetudine pōt eius accessorium prescribere. s. emolumentū in preiudiciū prelati & iurisdictionē ī ꝓiudiciū capituli. Ex hac rōne sequeret qō forte prescribi pōt. ꝑm. c. i. de resc. i. vj. qꝫ hec ꝓprie nō est cōsuetudo ꝑscriptio. lz aliquo respectu dici posset consuetudo. iurta no. de consue. c. ij. in. vj. vnde melior rō que colligit ex solutione sequentis. q. vc3 qꝫ decr. qꝫ sepe. nō recipit extraneos. † Septimo qd fi de iure consuetudinario deuoluit iurisdictio cū emolumento ad capitulū alteri' ecclesie an habeat locū iste finis. Rīdet qō sic ꝑm ¶Pau. qꝫ. qꝫ sepe. nō recipit extraneos q nō sunt de eodē collegio: ergo nec ista declaratio &c. Glo. collegiatarum querit quid in alīs. Rīdet qō non ɔz locū cle. nec decre. qꝫ sepe. sed decr. presenti. de off. ord. in. vi. Gl. dimissis queritan litera procedat in distincte in oībus bonis dimissis sede vacā. Respondet qō non: sed solū in demissis a prelatis vt litera dicit. Et per hoc dicit gl. post Arch. qui hoc tenebat in. c. qꝫ sepe. qō nō habet locū in bonis cōibus prelati et capituli: sed solū in bonis distinctis prelati. Ratio qꝫ bona cōmunia non sunt a prelato solo dimissa. alle. xij. q. ij. hoc ius. & c. lz. & c. charitatem. & c. illud. & c. de laicis. & q. v. ficubi. & magis ad propositum ne sed. vacā. c. j. in. vi. & de regula. c. vlti. eodē libr. Sed contra hoc facit multum litera que sequitur cū dicit aut alias vndecunq̄ & c. & plus non dici t glos. sed potestis dicere qꝫ non obstat. qꝫ debet intelligi aut alias vndecunq̄ s. de bonis prelati: qꝫ hoc. c. solū loquitur in casu decre. qꝫ sepe. ideo cum illud non habeat locū in bonis communibus: ergo illud arg.

16 in auf. de fi. ante dota. instru. na. §. i. ꝑm do. ¶Pet. & c. † Glo. reseruādis querit per quē bona prelature sint seruanda sed. vac. remittit ad no. in. c. qꝫ sepe. qꝫ debēt seruari per iconomū ecclesie si habet. xxv. dist. qm̄. xij. q. ij. non liceat. & c. illud. vel per visitatorē seu administratorē si habet. de sup. negli. prela. ecclesie. in. vi. bis deficientibus recurre ad not. per Joā. an. xv. q. ij.

17 illud &c. Jenze. ¶† Glo. declaramus. oppo. & videtur qō fructus prouenięs ex iurisdictione capituli. se. va. illi debeī: † qꝫ accessorium regulat ꝑm naturā principalis vt in regula accessorium: sed iurisdictio q̄ est principalis trāsit ad capitulū sede vacā. ergo & fructus ex ea prueniens qui est accessoriū ad hoc regula qui sentit. lib. vi. ca. non dz labor esse sine mercede. tanten. de iudi. §. ne aūt labor. Huius timore facta est glos. q̄ dicit qꝫ olim de hoc casu erant opi. ꝑpter contrarium formatū. nā Jo. an glossator huius operis & erat tenebat oppositū eius qō hic ɔz prōnem. s. dictam. & Archi. tenebat idē qō hic est decisū mouebatur ꝑpter gnalitatem decre. qꝫ sepe. vbi ꝓhibebat indistinite occupari bona vacationis tēpore obuenięntia. Itē

a qꝫ capitū bz custodiā & administratiōnē noīe alieno nō suo & vī dz custodire non vsurpare: & sic dicebat bonifacium declarasse a glo. nō vt hic refert: dicit qꝫ cū vltima vice legeret. vj. dicebat qꝫ non recedebat ꝑpterea a sua opi. nisi videret declarationē ad rōnes. Archi. respōdebat ꝙ primo ad id qō dicebat de verbo obuenięntia gnaliter ꝑlato respondebat qꝫ restringebat ꝓ pter relatiuum q̄ ibi subiunctum ad bona obuenientia que debēt futuris successoribus reseruari inter que nō erat hoc emolumentū ex iurisdictione prouenięs. Ad id qō dicebat de custodia respōdebat qꝫ nō succedit tīs in custodia: sed etiam in iurisdictionis exercitio: alias sequeret qō nō posset recipere procurationē visitādo. de quo. ſ. de here. multoꝝ. Quia qcqd olim esset non est in stando qꝫ standum est declarationi huius cle. per quā patet qꝫ nō corrigit imo reprobat opi. gl. in decr. qꝫ sede. Ratio huius declarationis potuit esse qꝫ etiā in hoc casu viget gnalitas rōnis. c. qꝫ sepe. vc3ne hac occasione ptra

b batur vacatio. ¶Pro hoc etiā facit b cōmendator. Adde ale. in gl. xcvi. inc. visis narratis in. j. col. in fi. & ꝑn. se. ī. iij. vo. Quia illud est vex. Adde qō idē voluit glo. ī. c. accessorium. de re. iur. ī. vj. dū alle. in. d. c. debitores. aita eā ponderauit Feli. ibi. s. in. c. debitores. ī. ij. col. circa med.

19 nō principale ꝑm ¶Pau. ar. de iureur. debitores &c. ¶† Glo. ex iurisdictione querit q̄ fint emolumēta ex iurisdictione prouenięntia. Rīdet qꝫ pene pecuniarie vel emēde q̄ occasione debitorū soluunt officio. de off. ord. dilect'. facit qō no. de penis. lz facit qō no. de sen. excō. venerabilibus. §. denicq̄. in. vi. & de offi. ord. irrefragabilis. §. fi. vel dicit gl. qō forte loquit de quota litis q̄ pōt ex cōsuetudine deberi ꝑm. no. per Gui. in Spec. de salariis. §. j. in. ver. illo. Si vero ordinarius & se. boc glo. reprobat per decr. cū ab omni. de vi. & bo. cle. vbi in simili casu nō habet locū cōsuetudo seu nō vz. vel extra gl. pōt poni exemplum in sportulis iudicis. in auf. de iudi. §. ne aūt labor. colū. vi. nec ob. de resc. statutū. §. insup. in. vj. qꝫ illud. in delicto pape vel loquit de multa ob cōtumaciā. l. ij. §. fi. ff. de iudi. vel loquitur de penis penitentiū. vt no. de fimo. ad aures. de delic. pue. c. ij. & ɔz rap. in archiepatu. xij. q. ij. deuotissimā. xvij. dist. qm̄. ꝑm ꝛenze. limitat tī ¶Pau. hoc ꝓcedere qī emolumentuz directe ꝓuenit ex iurisdictione: secus si ex causa ꝑsone exercē

c tis iurisdictionē gratis aliquid dek: vt si officiali dato a capitulo ꝓpter missionē in possessionē aliquid donaī ꝑm ¶Pau.

20 † In gl. figillo queritquid est emolumentū & figillo ꝓueniēs

c dicit gl. qō si figillū sit ad vsum causarum forte cum fiebat litera citatoria vel aliud simile figillabat & certum quid soluebatur: vel si forte erat ad vsum contractus ꝓ figillo soluebatur certum quid: qñ contractus recognoscebat seu publicabatur cum figillo curie: qō forte fiebat ꝓpter defectū vsus tabellionum. alle. de fi. instru. cū dilect'. & de for. cōpe. romana. in. vi. Hec dicit vera ¶Pau. qñ apponit figillū ab officiali nomine officij. secus si officialis apponat figillum testimoniale nomine suo ꝓprio & nō officij: & per hoc appiret qō ꝓ o figillo est licitum aliquid accipere. Ad hoc. de delic. pue. c. ij. nec ob. de fimo. c. ij. & illud in spūalibus: lz & ibi tūꝓ labore pōt dari

21 vt ibi not. & j. q. ij. plane secundū ꝛenze. &c ¶† Glos. vel secularis opponit de. c. nouit. de iudic. vbi ecclesiasticus si nō intromittit de temporalibus. Soluit qꝫ ꝓtulit ideo ei solui ꝛ ibi. ar. de ap. si duobus &c. ¶† Gl. cōsuetudine queritan in casu huic. contra dispositionem eī valerent & tanta videtur qꝫ sic: qꝫ hic solum prohibetur consuetudo & non statutum. Si autē voluisset id prohibere expressisset etiam de illis hic sicut & ibi. ar. de deci. ad audientiam. Respondet glos. tenēdo oppositū & c qꝫ etiam statuta non valent contra hanc cle. Nec ob. qꝫ hic nō exprimat de illis: qꝫ lz hic nō exprimat satis est in illa expressse ad cuius declarationē & interpretationē hec venit: cum dicta in iure interpretatiuo intelligantur repetita ī iure interpretāte. Nil aleg. glos. sed ter. est ī auth. de fil. ante do. Istru. na. §. i. ¶Pro hoc qꝫ hec non corrigit decre. quia sepe. imo illam cōfirmat sed illa tollit priuilegia & statuta & consuetudines ergo &c. Idem ꝛenze. qꝫ satis fuit vnum ex illis expriimere. Nā cum hic illa omnia supponantur vno ex illis sublato sublata alia videtur. ar. de consti. translato. & C. de nup. si libertā. Ex hac glos. no. bene ꝑm do. Anto. qꝫ cōstitutio declarans aliā recipit ois

limitationes ampliationes ⁊ declarationes ꝙstitutionis de-
a ¶ Censet re- clarare: per qđ dicit Lap. qđ fiad statutũ siat̃ aliqua adiectio⁹ cẽ-
petita. Adde setur repetita in cõstitutione declarãte ecõuerso qđ no. bene:
qđ idez dicat remanet ergo cõclusio qđ etiã hic intelligunt̃ ꝓhibita statu-
Alex. in cõsi. 23 ta nedũ ꝙsuetudines. ¶ Sed iurta boc. querit gl. qđ ꝙsuetu-
xiij. inci. circa dinem intelligit hic vrobibere ex quo per decr. qꝛ iepe erãt iã
primũ dubiũ. prohibita ꝙsuetudi. dicit gl. qꝛ voluit tollere cõsuetudinẽ que
in. i. col. ĩ pri. fuisset inducta post illã decre. cõtra capitulũ huiꝰ cle. ꝙ alias
b ¶ Que alias non fuisset subdata nisi ex⁹esse fuisset facta mẽtio ꝙ ea que ha-
nõ fuisset de- 27 bentur in. c. i. de cõsti. in. vi. Aduerte alig habẽt in gl. voluit.
bite tñ quod cõ- aliqui noluit: ꝛ3 de mẽte gl. videt fuisse ꝙ habeat in litera vo-
suetudines ge- luit. hãc gl. cõsueuit do. ¶ De allegare ꝙ singulari post do. suum
nerales ⁊ vul- Bal. dicens qꝛ gl. vult qđ dãnata simpliciter cõsuetudine in-
gares censent telligat dãnata ꝑterita ⁊ nõ futura: ⁊ si habetis i gl. noluit nul
sublate etiam tum facit ꝓ hoc dicto. Si habetis etiã in litera volui. idẽ vi-
de eisdẽ sit fa- detur; qꝛ ꝑm hoc ius emanasse hec cõstitutio decr. qꝛ iepe. ꝛ3 ꝙ
cta mẽtio. Fe. hiberet cõsuetudines simpliciter nõ tñ intelligebat̃ ꝓhibui-
l. c. sup lris. in sse cõsuetudinẽ q̃ post illã introduceret: hinc est qꝛ post indu-
vi. col. cir. me- cta valuit ⁊ valere nisi ꝙ hãc cõstitutionẽ esset sublata. An aũt
dius. extra de boc dictũ sit verũ. i. dicã. cũ gl. cõcor.: ¶ Pau. respectu eiꝰ qđ di-
rescrip. ctum est de cõsuetudine. dicit tñ qꝛ licet tollat cõsuetudinem
post inductã: qꝛ exprimit tñ priuilegiũ vel indulgẽtie q̃ dero
garent illi post cõcessa nõ tollit: quia boc non exprimit scõm
¶ Pau. Lau. boc dicit qꝛ id qđ de cõsuetudine dicũt gl. ⁊ ¶ Pau.
non videt bene dictũ: qꝛ ex quo per. c. qꝛ iepe. dãnata erat cõ-
suetudo nõ poterat induci cõsuetudo nec inducta valebit: ꝛsic
per cõsequẽs nõ erat necesse hic fieri mentionẽ de ꝙsuetudine
alle. qđ no. Jo. an. de ver. sig. abbate. in gl. pe. in fi. ⁊ ¶ Pau. ĩ cle.
i. s. e. vbi aperte volunt. dãnata cõsuetudine futuram intelligi
donatã; ꝑ isto dicto etiã facit vltra eũ qđ no. Ly. C. que fit lõ-
ga cõsue. l. ĩ. ad fi. vbi aperte boc tꝫ ⁊ tãgit aliquid in. l. duduꝫ.
C. de cõtrahẽ. emp. Ad boc est ter. cũ gl. in. c. i. de cõstit. in. vi.
24 vbi apparet ꝙ consuetudo irrationabilis nõ valet. ¶ Illa aũt
dicit irrationabilis q̃ ꝓhibetur a iure vbi ex ꝓsequitur glo. Ad
boc aut. cassa. C. de sacrosan. ecc. ⁊ in aut. nauigia. cum fi. C. de
fur. vbi dãnatur simpliciter cõsuetudo: ⁊ tñ boc intelligũt qđ
tenet consuetudo cõtra ipsam post illa iura. Non ob. bec cle.
qꝛ dicit Lap. ꝙ respexit factũ qꝛ forte de facto erat inducta ĩ
illã de facto tollere voluit qđ de iuris ministerio boc nõ eẽt
necesse exprimere. facit. l. i. cũ ibi no. ff. de feriis. vbi aliqđ renoꝛ
catur quatenus de facto processit. facit qđ no. de app. dilecto.
Ex predictis ergo remanet cõclusio qꝛ dãnata simpliciter cõ
suetudine intelligit̃ reprobata sequẽs seu futura: boc intelligo
verum esse vbi cõsuetudo nõ sequatur expresse super casu expres
sos; ꝛ3 super casu dubio: qꝛ tũc non intelligitur reprobata cũ cir
ca illius interpretationẽ standũ sit consuetudini. l. minime. et
l. fi de interpretatione. ff. de legi. ideo oportet qđ cõstitutio se-
quens declaratoriam illius tollit expresse alias non intelligeꝛ
retur sublata: ⁊ ita põt intelligi hec glo. ⁊ dictũ ¶ Pau. hic. Mã
hic cõsuetudo nõ emanauerat sup casu expresso clare in decr.
qꝛ iepe. ꝛ3 sup casu de quo erãt opi. vt vidistis cũ gl. in verb. de-
claramus. ideo per decr. qꝛ iepe. nõ erat sublata nec esse nũc ni
25 si fuisset hoc expressum. ¶ Credo verũ in dubio ꝙ dãnata ꝙsuetu-
dine intelligit̃ dãnata ꝑterita ⁊ futura saluo nisi futura emanet
super casu dubio. ar. c. cũ dilectus. de cõsue. hoc clarũ aũ sup-
nenientia cõstitutionis declaratorie. sed postea est dubium an
intelligatur tũc etiã cõsuetudo illa introducta in casu dubio
sublato. Lap. hic sentit qđ sic. gl. sentit ꝛtra: ꝛ3 forte dictũ Lap.
verius per no. in cle. i. ẽ. eo. vbi per illã cle. correcta opi. cõim
telligit correcta cõsuetudo principaliter idẽ disponẽs vt ibi
not. in gl. i. ꝙ boc a cõsuetudo disponẽs id qđ ius cõe cẽsetur
ius cõe ⁊ ideo si corrigit ius cõe corrigit ⁊ cõsuetudo: ⁊ sic si
declarat ius antiquũ ⁊ reprobat opi. videt etiam reprobari
consuetudo. secus i principaliter aliqui disponeret: puta qđ
de certo gremio nonasterij alter⁹ religionis fieri ꝛ3 electio:
⁊ ꝓ victo Lap. fi. principiũ huius gl. ⁊ eius rõ ⁊ idẽ videt in
statuto ⁊ in priuilegio qđ in cõsuetudine aũ delationẽ ⁊ postea
idẽ etiã in eam aũt facta ꝑtextu talis cõsuetudinis irritẽtur:
pendẽt ex no. in cle. i. ẽ. eo. ⁊ in. c. i. de postu. pl. in. vi. ⁊ in. c. i. de
26 cle. nõ resi. in. vi. Ex bis que dixi aũ ter. ⁊c. ¶ Ex dictis no. li-
mitationẽ ad gl. ⁊ x. dece. ĩ. in. vi. vbi dicit ꝙ cõsuetudo ideꝛ
disponẽs qđ ius cõe nihil operat: qꝛ illud est verũ vbi dispo-
nit sup casu claro ⁊ certo in iuris dispõne. Secus si super du-
bio: qꝛ tũc declarat illud ius ⁊ adũcit vinculũ adeo qđ sublato
illo iure postea nõ intelligit sublata ꝙsuetudo nisi aliud expli-
se dicat. Ad boc etiã gl. in cle. i. ẽ. eo. tit. boc quo ad cõsuetu-
dinẽ quo ad priuilegiũ vel indulgentiã cõcessa. In boc casu
dubio eadẽ rõne ⁊ idẽ vr in statutis: dico qđ nõ videret sublata:
ei quo nõ exprimit vt dixit ¶ Pau. sec⁹ in ꝓcessis in casu cer-
to. vt ꝑ illa. als forte indistincte. secus in statutis: qꝛ illa non

habẽt interpretari ius nec pũt fieri cõtra ius suũ ꝓprietatis. de offic.
Archid. c. fin. ⁊ boc sentit glo. ista in prin. nisi referas illã ad
casum certũ decr. qꝛ iepe. nõ ad casum dubiũ huiꝰ cle. qꝛ tñ est
cõtra mentẽ gl. In priuilegijs similiter vr. secus ꝙ in cõsuetu-
dine nisi ex certa scia sint cõcessa seu cũ clausula. nõ ob. ꝑm no.
de excess. pla. c. i. in. vi. ⁊ de rescr. c. i. ⁊. c. nõnulli. Mã priuilegio
rũ natura nõ est interpretari nisi ꝓ ꝛdicas qꝛ cle. rõne dubiũ ꝓbabi-
lis sustentet. vt volui ¶ Pau. qđ est notãdũ ꝙ limitatiõe no. de
27 rescri. c. i. ¶ Glo. expẽse q̃rit q̃ sint ille expẽse. Rñdet ponendo
exemplũ si aliquid datur officiali iurisdictionẽ exercẽti vel fi
gilanti vel si fiant expẽse in certa charta ⁊ si. ẽ alleg. iura. ¶ Nota
officiali dandũ salariũ sede vacãte. de quo i. c. pe. de offi. vica. ⁊
l. i. ff. diuus. ff. de varijs ⁊ extraor. cog. est clarꝰ ĩ creato sede va
cante: sed in electo ab ẽpo est dubium: tñ docto. idem ar. l. diẽ
functo. ff. de offi. assessõ. de facto tñ non seruãt nisi ꝓ tẽpore
quo seruiunt viuente ẽpo vel nisi postea confirmet ⁊ seruiat ⁊c.
¶ Glo. singulares psonas querit an iste ter. itelligi debeat de
singulis psonis extraneoꝝ: an vero possit intelligi etiã de sin-
gularibus psonis ipsoũ capitulorũ seu collegiorũ: videt quod
nõ per decr. qꝛ iepe. vbi tollũtur priuilegia q̃tum ad eos. In
cõtra. fa. qꝛ alias hic ista verba superflue essent. plata nisi de ta
libus intelligant̃ considerato qꝛ per decr. qꝛ iepe. certum erat
nõ ligari extraneos: sed solũ capitula ⁊ ipsoũ personas. gl. fin.
dicit qꝛ putat qđ ꝓ ia pars sit vera. nec ob. decr. qꝛ iepe. qꝛ lo-
cum hꝫ qñ nõ vẽdicãt sibi singulares psone ex iure dignitatꝫ
suarũ cũ priuilegiũ dignitatis ibi nõ tollat ꝛ3 alia de causa. di-
cit tñ in principio redarguendo cõpositorẽ decr. qꝛ debuisset
boc clare decidere quã fecerit salua pace ipsius ⁊ qđ si tũc ad-
fuisset fecisset declarare. cũ gl. cõcor. ¶ Pau. in effectu qui dicit
qꝛ si singulares de capitulo rõne bñficij vel ordinis boc vẽdi-
cant locũ habebit cle. in boc fi. Idẽ si rõne dignitatis puta si
erat ꝙsuetudo ꝙ si erat ꝓmus facerdos exercet iurisdictionẽ
cum emolumẽto sed. vac. vt canonic⁹ q̃ haberet talẽ prebendã
vel cõsimile aliud vñ gl. seq. qꝛ si rõne psonatuũ vel officiorum
singulares psone vendicãt. Idem est dicendũ siue in eadẽ ec-
clesia siue in alia bñt personatũ talẽ vel tale officiũ. Exemplũ
ponit si cõpetat Archi. in ecclesia cathedrali vel in ecclesia col
legiata vbi fit canonicus. ꝛ3 sit archidiacon⁹ ecclesie cathedra
lis: bec vera qñ ꝙsuetudo vel priuilegiũ defert iurisdictionem
cũ emolumẽto: secus si defert iurisdictionẽ tñ vt dicit in ver-
28 bo emolumẽto ⁊c. ¶ Glo. spãli querit qđ appellet̃ hic ius
speciale: rñdet qđ statutũ factũ in fundatiõe dignitatis vel ec-
clesie. xvij. q. ij. eleuterius. vel res iudicata. vel arbitriũ. alleg.
primũ. de re iudi. cũ inter. ⁊. c. cũ olim. de prescrip. ⁊ de arbitr.
cum olim. vel extra gl. põt poni exẽplum in concessione facta
per superiorem dignitati. de instit. cum venissent.

1 ¶ Ambitio vitanda est maxime religiosis.
2 Licẽtia quid sit ⁊ quantũ duret ⁊ an expiret morte cõcedentis
⁊ a quo sit danda ⁊ quis possit eã revocare.
3 Licentiam habens ordines recipiẽdi a quocũq; epo: boc face-
re poterit etiã episcopo proprio mortuo.
4 Et quis erit superior in danda licentia.
5 Et quid si bec licẽtia generaliter detur. a papa an valebit.
6 Monachus vnius monasterij si tpe electionis ante cõsensum
trãsiuit ad aliud monasteriũ quis prelatus licẽtiabit eum.
8 Religiosus si habita licẽtia intrat arctiorẽ religionem cuius
erant bona medio tempore questa.
9 Tps legationis ⁊ qdõnis ex tãtis attẽdit ĩ dieũ cõmiss. ⁊ lega.
10 Licentia generalis si data fuerit religioso: vt cõsentiat postula
tioni nominationi collationi vel psentationi si quã de eo fie-
ri contingeret: quid iuris?
11 Et quid si concedatur ei licentia specialis.
12 Extentio per identitatẽ rationis in exorbitantibus licita est.
13 Licentia superioris nõ exigitur in clerico seculari quo ad con
sensum prestandum.
14 Monachus si eligat̃ in papã: an sine licentia sui prelati possit
consentire cum nõ habeat velle nec nolle.
15 Electo⁹ in papã nulla põt obũci exceptio nisi hereſis.

Cum cõcessa religioso.

Concessio licẽtie generalis religioso de cõsen
tiendo electioni facte vel fiẽde nõ valet. h. d.
¶ Mo. summariũ. ¶ Not. tollendam materiaꝫ
ambitionis potissime in religiosis. d ¶ Quid
d 2 est licẽtia dicit Gui. qđ est gratia per quã ꝛ3 qđ ante non lice-
bat ⁊ dꝛ a liceo ces. ⁊ qꝛ gratia est ideo perpetua dicit nisi ad
certum vsum vel tẽpus detur. de commo. c. i. Item tanquam fa
uorabilis est ampliãda. de regu. iur. odia. in. vi. vnde per hoc
dicit quod licentia de essendo in scholis: vel alia nõ perit mo
te concedentis. not. Innocen. de cleric. non resid. cum ad hoc
licet glo.

ꝛ3 glos. ibi sentiat cõtrariuꝫ ꝑm Guil. sed illam gl. intellige ꝑm
3 en3e. vbi ex cã revocatur qđ põt secus si fine cã revocet. de re
gu. iur. mutare. lib. vi. facit qđ no. lxxj. distin. clericos. ꝑm 3ẽ3e.
⁊ etiã successor ex cã potest revocare ꝑm Guil. vt. d. c. cũ ad
3 boc. ⁊. ẽ. de elec. innotuit. ¶ Ex istis apparet ꝙ babẽs licentiã
recipiẽdi ordines a quocũq; epo boc facere poterit; etiaꝫ ꝓ
prio epo mortuo. Ad qđ no. Archid. de elec. cũ ex eo. in. vi. su
per verbo septennium. ꝑm Guil. ⁊ adde ibi per Jo. and. ⁊ eo. ti.
4 ꝛ3. in. vi. ¶ Secundo quero etiã quis sit superior in danda li
centia dicit 3ẽ3e. qđ immediatus. ẽ. eod. quam sit. ⁊. c. si religio
sus. in. vi. ⁊ ibidem no. facit eo. ti. quorundam. idẽ ¶ Pau. in re
5 gula aliud disponat. ¶ Tertio quero quid si bec licentia ge
neraliter daretur a papa dic ꝙ illa valeret: qꝛ nõ est legibus li
gatus. ff. de legi. l. princeps. ⁊ de consti. psebẽ. ꝓpositum. de ac
6 cu. ad. petitionem. ⁊ de transla. ꝑ ela. quãto. ¶ Quarto quero
quid si aliquis est monachus vnius monasterij tẽpore electio
nis ante consensum transiuit ad illud monastrium. quis pre-
latus licentiabit eum videtur qꝛ non sit de hoc tractãdum: qꝛ
videt qꝛ ex transitu ad scõm ꝓ ui detur renunciasse iuri quesito
ex electione: qꝛ renũciat beneficio ⁊ dignitati si haberet qđ est
plus. ad boc cle. gratie. de rescrip. ⁊ de voto per tuas. Sed si te
neamus qꝛ nõ renunciet secundus abbas cui nunc subest licẽ-
tiabit eum qꝛ de illius preiudicio agitur. Credet dñs Anto. qꝛ
nõ videatur renũciare iuri quesito ex electione per transitum
ad scõm monasterium mouetur: qꝛ status scõs non repugnat
electioni cum ad buc nõ cõsenserit sed bene repugnat habitui
beneficij secularis. in cle. gratie repugnat babit⁹ scõi beneficij
gratie. ideo si casus cõtingeret econuerso: qꝛ impetrauerat ad
7 gratiam habens beneficium illi non renunciaret. ¶ Quinto
quero ad q̃ beneficia requirãtur: dicit ¶ Pau. qꝛ ad epatum. ẽ. e.
cle. i. vel ad bñficium curatũ vel ad ꝓlaturam eiusdẽ profẽssio
nis vel babit⁹ als licentia data de certa religione diuersi habi
tus vel puisione iam facta secularis dignitate vel psonatu nõ cu
rato nõ ꝛ3 cum ad illud nõ possit transire. vt. not. Hostien. de
sta. mo. qđ Dei. ⁊ dixi. ẽ. e. cle. i. In postulatiõe aũt nõ requirit
licẽtia consentiendi cũ postulatus nõ habeat ꝙsentire. ẽ. eo. cu
8 pientes. ꝙ. de nic. in. vi. ꝑm ¶ Pau. ¶ Sexto q̃o quid si religi
osus habita licẽtia intrat postea arctius monasterius cuius
fuit bona medio tẽpore q̃sita. dicit qꝛ ꝓ prio is monasterij vt not.
in Spe. de sta. mo. ver. rij. hoc intellige nisi oĩno fuisset habit⁹
ꝓ o derelicto tũc si interim aliud q̃rit nõ videt q̃ri primo mo
nasterio cũ sit sub obediẽtia epi ꝑm do. ¶ De. qui alle. Sed. de se
nis sic tenuisse in publica disputatiõe confir. ix. fa. qđ not. xvi.
q. i. qui vere. ꝛ3 Bar. aliter senserit. ff. de stipu. ser. l. quod seru⁹.
9 ¶ Septio quero quid si legetur aliquid religioso sub condi
tione ⁊ ante cõditionẽ extantẽ sit eps cui queritur legatũ: dic
qꝛ epatui qꝛ in legatis ⁊ fideicõmissis attenditur tempus lega-
tionis ⁊ qdiõis extãtis. ff. de reg. iur. l. que legata. ff. qñ dies
le. ce. l. si vsufruct⁹. secus si religioso esset aliquid ꝓmissus sub
conditione: qꝛ tunc spectatur tẽpus ꝓmissionis. ⁊ sic deberet
primo monasterio. ff. de ver. ob. l. si fili⁹. ⁊ de stipu. ser. l. fin. boc
est ver in cõditionibus casualibus: sec⁹ in potestatiuis: qꝛ pri
ma trabitur retro. lcõa nõ. l. potior. ⁊. l. qui balneum. ff. qui pot.
in pig. ba. de quo plenius ꝑ Bar. in. l. si fili⁹. ⁊ qđ no. de rescri.
si ꝓ te. in. vi. ⁊ de materia per Joan. xvij. q. i. c. j. ⁊. q. ij. c. i. ⁊c.
10 ¶ Sl. ij. querit de vna questione que est facilima qđ. ¶ Sl.
tertia querit quid si religioso fuit data licẽtia generalis vt cõ
sentiat postulatiõi: nõiationi: collationi vel psentationi si quã
de eo fieri cõtingeret ad locũ habebit cle. videt qꝛ nõ: qꝛ soluꝫ
loquit vbi licẽtia datur de ꝙsentiẽdo electioni ⁊ puisioni: igit
⁊c. de ꝑben. cũ in illis in. vi. glos. tenet ꝛtra. qꝛ boc verbũ pui
sioni latũ est ⁊ cõprebẽdit oĩa. ẽ. dicta. nam ꝙ oĩa. ẽ. dicta pui
det ecclesie. facit qđ no. ẽ. e. ficꝰ promissarius. ẽ. Idẽ in fin. vlti
me glo. ĩ. vi. ⁊ qđ vidisti. ẽ. e. qđ circa. in glo. ij. ª Mã de verbo
isto. puidere de verbo cõmittere vel disponere habes. ĩ. ti. ij.
cle. i. ⁊c. ¶ Glos. quã q̃rit de rõne ire quare vitiat bec licẽtia
ꝙalis dicit glos. qꝛ forte posset contigere ꝙ eligeret ad locũ
cui non expediret illi ꝑsici: ⁊ si cogitatsset ꝓlatus forte licentiã
spãlem nõ dedisset. melior est ratio q̃ assignat in ĩra: ꝛ3 bec pos
set esse impulsiua. nã finalis non est qꝛ sequeret ꝙ teneret si cõ
tingeret eũ eligi ad locũ cui cõsensisset ꝓlatus si in specie. cogi
tasset qđ est ꝛtra literam q̃ ꝙaliter loquitur. do. ¶ Pet. assignat
rõnem ꝙ decre. ad audiẽtiã. de eccle. edifi. ⁊ qꝛ rei que nõdum
est in esse nõ põt adhiberi consensus. Quia bec ratio parũ vꝫ
per ibi no. qꝛ ꝛ3 nõ possit adhiberi consensus illius rei que nõ
est vt tunc operetur. tñ si speretur esse põt adhiberi vt operet
11 cum erit in esse. ¶ Sexto querit gl. qꝛ bic loquit qñ licẽtia cõ
cedit ꝙalis: quid si conceditur ꝓcialis vt si exprimat locus.
Exemplum qꝛ dicatur ꝙ consentire possit si eligatur ad istam
ꝓlaturam forte vacantẽ ꝛ videtur ꝙ secus a ꝛtrario litere glos.

tenet idẽ. ⁊. ẽ. nõ valet: qꝛ obstat ratio ambitiõis de qua in li-
12 tera: ⁊ ꝙ ꝙsequẽs dispositio. ar. decr. tãllato. ẽ. ẽ. ti. ¶ Mo.
bene glo. ꝙ in exorbitãtib⁹ licita est ertẽsio ꝙ idẽtitatẽ ratio-
nis. sed boc ideo qꝛ hic ex ꝓprio significato gñis casus specifi
cus continet. dic vt dixi in cle. i. ẽ. eo. facit qđ not. in cle. audi-
tor. de rescrip. in verbo beneficia ⁊c. Glo. nullius q̃rit quid si
velit consentire virtute talis licẽtie gñalis electiõis prius fac
te de ipso eo tñ ignoranter an possit: videt ꝙ sic: qꝛ respectu il-
lius cessat ambitio: ex quo iã ante licentiã facta erat. glo. tenet
cõtra ꝙ literã q̃ dixit indistincte nullius ꝛ3 formitatis esse quasi
intẽtus sit ille: qꝛ licẽtia fit dãda sup certo nõ in gñe ⁊ sup in
certo ⁊c. ¶ Glo. infirmitatis q̃rit qđ si virtute talis licẽtie con
sentit. ¶ Respõdet qꝛ nõ valet ⁊ incurrit penã: qꝛ priuatus est ex
boc oĩ iure q̃sito de electiõe. ꝑm ea q̃ habent. ẽ. e. si religiosus.
primo respõso. in. vi. ⁊. b. o. glo. satis etiã erat de mẽte in ris an
tiqui inquãtũ valet decre. si religiosus palle. in. i. et. ij. ritio. de
cre. quã fit. eo. ti. lib. vj. loquebat de cõsensu q̃stando electioni
facte quasi secus esset in faciẽda. ꝓ out aperte est hodie bic de
cisum ⁊c. Demũ glo. in ver. tñ oppo. bic videtur qđ male facit
b Abb. in concedẽdo talẽ licentiã gñalẽ b tñ si pur cõcedat te-
neat: fictum in fimli videmus qꝛ male facit Abb. si absoluat mo
nachũ vt trãsire possit ad aliud monasteriũ si nõ ꝛ3 illud pa-
ratũ si cõstet qꝛ eũ recipere velit: tñ si pur cõcedit tenet: iurta
no. per Jnno. de renũ. c. fi. per Host. de iure eiu. sicut ex literis.
Respõdet glo. qđ per predictã rationẽ olim tenebamus con-
trariũ qꝛ exẽsse in iure antiquo nõ habebamus oppositũ forte
licet tacite fuisset de mẽte vt dixi: ex quo patet qđ bec cle. ex-
orbitare videt a regulis inris. per qđ cõcludit gl. qꝛ stricte in-
telligenda est in casu suo: ex quo infert qđ si talis licentia ge-
neralis ꝑm formã cle. daret clerico seculari de cõsentiendo et
trãseundo ad aliud beneficiũ: si ad aliud ꝓmoueret valeret ta
lis licẽtia: ꝛ3 secus in religioso quã ꝛ3 seculari clerico vt bic. ꝓ
boc qꝛ maior notari põt ambitio ꝓpter vim professionis in
religioso q̃ in seculari clerico: ideo ibi est maior prohibitio.
facit. ẽ. e. cle. in plerisq;. Ideo aũt dixi in seculari dãtã licentiã
de cõsentiẽdo ⁊ transeundo: qꝛ propter solũ consensum absq;
trãsitu non esset necessaria: quia posset consentire absq; alia li
centia seculari electus licet non trãsire. vt in decre. qđ in du-
bijs. de renũ. ⁊ eo. ti. admonet. Sed obuiat ꝓdictis qꝛ nõ po
test dari potestas aliqua circa bñficiuꝫ vacaturũ: nec aperitur
via vacaturis ꝛtra cõsiliũ lateraũ. de ꝙcef. prebẽ. c. ij. ⁊. c. consti
tutus. Sed glo. circa beneficium vacaturũ ꝓtãs actiua boc est
vt dat ꝓtãs eligẽdi ad vacaturũ: vel ꝓmouẽdi bene est ꝓbibi
ta a iure vt in cõtrario: sed ꝓtãs passiua ꝙ qua qs habilitatur
ad vacaturũ si ei in futurũ cõtingat cõferri: bñ põt dari. et est
permissa. alle. de trãsla. c. fi ⁊ de fil. ꝓsby. c. i. et. ij. in. vj. vbi q̃q;
per eũ dispẽsat vt illegitim⁹ possit habilitari vt possit pro-
moueri ad vacaturũ. cũ gl. o. cõcor. ¶ Pau. licet Guil. cõtra. per
13 alle. c. cõstitutus. sed nõ ob. vt priori. dicit glo. ¶ Mot. tamen
ex bis q̃ dixit glos. ibi qꝛ ad solum consensum ⁊c. qđ quo ad cõ
sensum ꝑstandum in seculari clerico nõ exigit licẽtia supioris
exigitur tñ quo ad transitum qđ vltimũ dicit ¶ Pau. esse verum
qñ transit ad ecclesiã alterius diocesis: als sufficeret tacita de
eo qđ nõ cõtradiceret ꝙ not. de renũ. c. fi. ⁊. c. admonet. ⁊. vi. q.
j. placuit do. Ant. dicit qđ si transeat in eadem diocesi ad bñ
ficium ex quo surgit vacatio primi qđ nõ tenet trãsitus quo
ad ꝓindicius supioris quominus illũ reuocare possit transitũ
⁊ tacitã renuntiationem infringere. per not. de renun. admo-
net. ⁊ de prebẽ. de multa. ponit aũt bic ¶ Paul. ⁊. d. ¶ Petr. post
eũ formã dande licentie religioso qui monasteriũ arctius vult
querere. de quo per Jnn. de renũ. c. fi. qꝛ ꝛ3 sibi dari potestas a ¶ Mã de ver-
licentia querẽdi nõ tñ licentiari nisi ex quo reperit sibi pla- bo. Adde de
citum vt sic interim fit sub obediẽtia abbatis licentiantis. nõ istoverbo ter.
aũt ꝛ3 statim licẽtiari absolute ne dek materia dissolutiõi ⁊ va glo. in. c. cum
14 gatiõi ꝛtra cle. i. pleriscꝫ. ẽ. e. ¶ Querit ¶ Paul. an cle. locuꝫ in illis. ẽ. j. de
habeat si monachus eligat̃ ad papatũ: sic nõ cõsentire possit prebẽ. glos.
nisi legitime licẽtiaꝫ obtinuerit. Rñdet qđ sic. all. xvi. q. i. ne p ⁊ Bal. in. c. ab
cuiulibet. ⁊ qđ no. Joã. xvij. q. ij. quã fit. ꝙ boc: qꝛ nõ ꝛ3 velle bate. de rescri.
vt nolle. vt. d. c. si religiosi. ꝛ. ¶ De. tenet ꝛtra qꝛ nulla exceptio
15 obũci potest electo ĩ papam nisi hereſis. lxvix. dist. si quis pecu
niam. xl. di. si papa. ⁊ ideo nõ poterit sibi obũci ꝙ nõ legitime
consentit. Nec ob. qđ nõ habet velle seu consensum qꝛ illud er
iuris fictione nõ naturaliter. Mã videmus qꝛ comedit ⁊ bibit b ¶ Si si pur.
⁊ loquitur. no. in auten. Idem est ⁊ auten. Idez excipitur. C. de Adde facere
bo. que lib. ⁊ no. in. l. qđ operari. ff. de reg. iur. ⁊ in auten de mo in fimi. q̃ dicit
nachis. ẽ. cogitandum. coll. i. ꝓ. quo facit qđ no. de despon. im do. Felyn. c.
pub. c. i. in. vi. vbi ex sponsalibus ꝛtractis cũ monacho oritur fi. in. xiij. col.
publice honestatis iustitia. ꝓ to boc etiaꝫ facit qꝛ in electiõe ibi. est bñ no
ad tantas dignitatẽ videtur liberari a ptãte abbatis. ar. l. fi. C. tãdũ. extra de
d: accu. li. x. ⁊ iusti. qui. mo. iuspa. potestatis sol. ẽ. filius consti.

De renunciatione. Rubrica.

1 Variatio in actibus nō est licita in clericis: sec⁹ in laicis.
2 Illudere quid sit.
3 Renūciatio. cessio seu resignatio dignitatis potest fieri p procuratorem: nec renunciare beneficio videtur quis eo qñ cōstituerit per procuratorem ad renunciandum beneficio.
4 Procurator si fuerit revocatus an anteq̄ ad eius notitiā trāseat revocatio vel eius cum quo negocium debet gerere: an gesta extraiudicialia per eum facta valeant.
5 Notificatio facta censetur si per eum cui fieri debet stet quominus fiat.
6 In cessione facta admittitur penitentia.
7 Renunciatio an valeat si renuncians in nullis manibus renunciat.
8 Laicus procuratorio nomine potest acceptare beneficium.
9 Procurator quando dicatur libere constitui.
10 Procurator quomodo possit revocari.
11 Actus excercendus per mandatariū an impediatur si revocatio mandati nō pervenit ad notitiam procuratoris vel aduersarij.
12 Mandatarius si interuenit vt nudus minister tunc revocatio impedit actum gerendum sine certioratione.
13 Solutio si fiat procuratori revocato tenet.
14 Mandatum speciale de gerendo actum cum certa persona si alicui detur debet illi intimari revocatio.
15 In procuratore ad iudicia non sufficit revocationem fieri nisi intimetur aduersario vel iudici sec⁹ in pcuratore ad negocia.
16 Mandatum an intelligatur taciter revocatum per mortē mandantis.
17 Cessio beneficij in quibus manibus facienda sit.
18 In cessione beneficij an requiratur consensus habētis ius presentandi.
19 Consensus capituli ecclesie cui renunciatur an requiratur.
20 Cessio beneficij quando sit in manibus episcopi an requiratur consensus capituli ecclesie cathedralis.

Am illusio & variatio.

Ponit dictum. secūda ibi. nisi. Ponit exceptionem a victo & quid determinet de dictis antiquorum ponit glos. i. in fi. Mo. primo
1 q illusio & varietas maxime in personis ecclesiasticis est inhibita: per hoc dicunt docto. in. c. continebatur de his que fiunt a prela. q licet seculariibus liceat variare revendita vni alteri eam tradendo vt sic secundus sit potior. C. de rei ven. l. quoties. tamen hoc non est licitum clericis: ideo
2 primus erit potior. Quid autem sit illudere dicit glos. inver. illusio. in fi. quod est decipere vel deridere. Alij dicunt q est vnum propter aliud ostendere. variare vero sumitur pro mutare.
3 Not. secundo q cessio vel renunciatio dignitatis potest fieri per procuratorem nec eo q quis cōstituit procuratorem ad renunciandum beneficio videtur renunciare bñficio.
a adde & vide glos. de elec. c. i. in. glos. fi. a Not. tertio casum in quo valent gesta extraiudicialia per procuratorem revocatum anteq̄ ad eius notitiam transeat revocatio vel eius cum
4 quo negocium debet gerere. ad hoc. l. i. §. sed si quis. ff. quod vi aut clam. Not. paria esse notificationem factam esse vel stare per eum cui fieri debet. vide glos. ff. titu. i. in cle. causam.
5 Oppo. do. Pet. de. l. is qui. ff. de cef. bono. & vbi in cessione facta admittitur penitentia. Sol. q ibi in vero domino cui plus permittitur in prelato qui est procurator, de dona. ceterum. ideo et minus permittitur. vel secundo fauor fame cedentis ibi suadet cessionem posse revocare ne laceretur eius
6 fama per creditores: hic fauor fame cedentis in casu isto suadet oppositum. s. non posse revocari ne notetur videlicet persona ecclesiastica de illusione & variatione: ideo non admittitur penitentia: nomen enim monachi debet esse sanctum & non sacrilegum. de noui ope. nun. c. ij. & sic idem fauor diuersa operatur idem in simili. not. de elect. si quis iusto. in. vi. Secundo opp. b de. c. fi. de procuratore. in. vj. iuncto. c. ij. de transla.
9 Soluit ibi q in matrimonio carnali hic in spirituali vbi non semper requiritur consensus dissoluendo: imo etiam quando q̄s quis inuitus deponitur multe alie differentie no. in. c. tue. de spon. Aduerte tamen q proprie loquendo hic agitur de matrimonio dissoluendo. in. c. fi. de procuratoribus. de matrimonio contrahendo. vnde casus sunt diuersi adeo quod ibi viri & ap. q̄ fiagerentur de matrimonio spirituali contrahendo idem esset dicendum q in matrimonio carnali ibi dicitur. nec ob. hec cle. que hoc casu non loquitur & quia in contrahēdo requirit consensus sed in dissoluendo non semper: quia vt dixi etiam quandoq̄ quis inuit⁹ deponitur. de quo dicit ibi dictum fuit. An autem hec cle. locum habeat etiam si ex causa permutationis fienda fit cessio: tenet ibi Lap. q sic q̄ loquitur indistincte. Sed queritur do. Petr. quid si quis renunciat & in
7 nullius manibus an tenet renunciatio. dicit q nō: sed. speciale est in papa qui non recognoscit superiorē. s. eo. c. j. in. vj. Alij dicunt q tenet in preiudicium suum: & non in preiudicium superioris: q̄ iuri reali renunciari potest alio absente. s. e. veniens vbi per Inno. facit. qō no. de pac. cū prudē. & C. de pactis. posti. liti. & ff. de liberatiōe legata. l. nō solū. §. liberatiōis & verba. & hoc videtur: verum: secus forte si in manibus laici: q ibi videtur inferi ex toto propter presentiam laici. ar. de renū. qō in dubijs. de quo dic vt ibi. Quero quid si credens notificationē peruenisse ad procuratorem administrat cum nō pervenerit an valeant que facit: dic q valent que vt prelat⁹ gessit donec sciuerit: sicut dicimus in indice q ignorat iurisdictionē revocatā. s. de app. si duobus. de resti. spo. audita. lxij. dif. tibi domino. cū ibi notatis. Fm Guil. &c. Glo. secundum. querit an dispositio cle. procedat in procuratore dato solum ad petēdum licentiaz cedendi. Nam de dato ad cedendum loquit cle. Vin. & Inno. dicebāt q non: imo valet revocatio etiam post petitionem p̄sentatam superiori. alle. de elec. cuz post petitam a contra. ibi obtentam &c. quasi secus si non fit obtenta: sed solum presentata petitio. allegat etiam decre. lecte. s. e. Sz buic opi. decre. bene obuiat ver. Nec nocebit. de postu. prela. vb post postulationē superiori presentatā nō est locus penitentie ergo eodem modo in proposito soluit q aliud in postulatione que fit publice & solenniter. Aliud in hac petitione que nō fit publice nec cum aliqua solemnitate: ideo licita est penitētia ma
10 xime cū illius in rem sit vt sic facilius tollatur id quod facili⁹ inducitur. ar. regule prime. de reg. iur. Ex istis infertur q si post dictam renuciationez concedatur licentia q nihil operat: hoc intelligit Inno. si superior sciens renuciationem illam cōcedit Si autem ignorasset tenere licētia & valeret. Nec fuit vna opi. quam sequi videbatur Inno. & Vin. dicebat tamen Inno. qō post poterat distingui an per procuratorē sic petita dicta licē
c tia an per nuncium vt sic primo casu nō valeat revocatio post presentationem factam superiori. in secūda sic hec poterat esse secunda opi. de ista differentia inter nuncium & procuratorem aliquid. j. dicetur vt in gl. fi. Tertio dicit c per rationem clemē. dicit potest ideż in procuratore dato ad petēdum licentiā qō hic dicitur de procuratore dato ad cedendum. per quod cōclu
11 dit q si procuratori ad hoc cōstituto & petenti data sit licentia cedendi priusq̄ revocatio perueniat ad procuratorē vel cessante malitia q cogetur talis qui tale mandatum dedit cedere p ea que habentur in decre. quidam. s. eo. Item sense. dicit qō si bi imputet qui procuratorem non certificauit. & sic videtur qō nō curetur an presentata fit petitio licentie superiori vel nō. p quo iste ter. qui ponderat solū an cessio fit facta nō auti ponderat an mandatum procuratorem de cedendo presentatum fit inter. q̄ est differentia [iuxta] no. de elec. si quis iusto. an aūt possit revocari postulatio post presentationem factā a superiore remittit glos. ad no. in. c. bone. post Host. & ibi tenet q an locus nō sit: licet sec⁹ in electione publicato scrutinio. vt not. de electione publicatum. q̄q̄ Bar. teneat idē in electione & po
8 stulatione. dic vt in. c. bone &c. Glo. procuratorē querit an sit differentia an vnus an plures procuratores sint cōstituti in casu cle. & si plures sint cōstituti an sit differentia an insolidum an cōiunctim sint constituti. Respondet q nō dicēs q nec est differentia an laicus vel clericum constituerit & tutius sit cleri cum constituere: per nota. de prebendis. accedens. q boc dicit Paulus q laic⁹ procuratorio nomine potest acceptare beneficium. de quo de concessione preben. & cle. i. pro hoc q potest cedere vt hic q̄ est odiosū: ergo econuerso acquirere q̄ est favorabile: & q contrariorum eadem est disciplina. xvij. dist. bo
12 spitiolum. Honestum tamen est fieri per clericū fm Paulum.
Glos. sponte querit quid si coacte respondet q sec⁹ a cōtrario litere: ideo tunc non valeret constitutio procuratoris. de procuratorib⁹ accedens. facit. c. ad audientiam. qō met. cau. de pena cogentium clericos ad renunciandum beneficijs. videt cle.
9 multorum. de penis &c. Glos. libere querit quādo dicatur libere constitui procurator. dicit glos. q libertas potest cōsiderari ex parte constituentis: q̄ debet esse liber in cōstituēdo de procuratore accedēs. Item potest considerari ex parte constituti: q non [v]idem vel sub conditione. Ex hoc videtur qō cle. locum non habeat in constituto in diem vel sub cōditione qō temperat. glos. verum ante diē vel conditionem: & idem sequitur sense. Nam aliquid ante faciendo nihil agit q contra formam mādati facti. de resci. cum dilecta. Secus si iam dies vel conditio euenisset tempore quo procurator vult cedere: q tūc idem ac si a principio pure esset cōstituta. alleg. l. potior. ff. qui potiores in pignore habeātur. & no. de rescrip. si pro te. in. vj.
Glo. notat hec querit de ratione quare sufficit revocatio nem peruenire ad notitiā pcuratoris: & nō peruenerit ad notitiam superioris. vt innuit hec lra. Rūdet q iste pcurator in casu cle. videt datus ad negocia. fac. mādati. si mādatem: & qō notat. de rescr. ex parte decani. ergo &c. quasi velit q in pcuratore ad iudicia nō sufficeret pcuratori intimatā revocationē: sed deberet esse intimata iudici vel aduersario. Quia
a qualiter hoc debeat intelligi infra patebit. Idē dicit sexe. a si sciuerit pcurator revocationē licet ad eū nō puenerit intimatio dñi: q eadē rō est. s. q est datus ad negocia. fa. & nō alle. s.
10 tit. pri. cle. cām &c. Host. quilibet ārit quō potuerit revocatio fieri. Rūdet q multis modis valet revocādo expresse & etiā tacite vādo aliū pcuratorē. Item per mortē subsecutaz. dicebat sexe. etiā ignorāte procuratore ipam mortē p no. ff. si cer. pet. eius qui. dicit tñ gl. qō tūc vacaret morte bñficiū nō renunciatione. de rescr. suscepturi. in. vi. & de prebē. dudum. eo titu. &c.
Glo. teneat oppo. voluit & videt qō teneat revocatio & impediatur actus etiā si revocatio nō trāsiuit in notitiā procuratoris. vñ opp. de. l. si pater. ff. de manumiss. vindi. & l. si penituit. ff. de dinor. & ista posset induci in cōtrariū. Item op. de. c. vlt. de procuratoribus. in. vi. Huius timore facta est glos. que dicit qō circa casus isti: hic opinio olim erāt opi. Vinc. enim in decr. veniēs. s. eo. videbat primo tenere qō hic dicitur poste a vero ad hoc recedere videbat & hoc tēperare: vz qō nō teneret renunciatio. ita demū si cōstitutes incūbebat possessioni & publice revocauerat mādatuz. & tūc nō requirebat pcuratorē vel superiorē certioratū. Fatebat tñ qō tenebatur ad expēsas & interesse ei cuius interfuit revocationē intimatā. allegat pro ista opi. scda. de preb. dudū. in fi. in. vj. & ff. si cer. pe. eius qui in provincia. & pro ipso faciebāt etiā iura in cōtrariū allegata. tamē non obstā. dicit pro prima opi. q̄ nō teneat revocatio. & per consequens teneat cessio nisi in notitiā procuratoris vel superioris trāsiuerit revocatio. Nō ob. gtraria. nō ob. c. vltimū. de procuratoribus. lib. vi. q̄ ibi est spāliss̄imus casus in matrimonio. f. cōtrahendo vbi impedit matrimoniū etiam si revocatio nō peruenit ad procuratorē vel aduersariū. Nō ob. etiam. l. si penituit. de dinor. q̄ illa pōt etiā facere & tra. vt vidistis de procuratoribus. c. fin. in. vi. vel rūde vt primo dixi. q̄ ibi spāle in matrimonio carnali. Non ob. l. si pater. de manumissis vindicta. q̄ ibi loquit q̄ mādatarius interuenit vt nudus minister hic vt procurator. Et hinc sumpta occasiōe gl. hic in ver. & vi
11 de generaliter subintrat an impediat factus exercendus per mādatariū si revocatio mādati nō peruenit ad notitiā pcuratoris vel aduersarij. recitat opi. q̄ prīa fuit opi. Dy. in preal. l. si pater. qui dicebat qō aut mādatarij nō intereratan act⁹ teneret vel nō. & tūc impediebat actus etiā si revocatio nō peruenisset ad eius notitiā. vt in. o. l. si pater. aut interet an mādatarij. & tūc nō impediebat actus nisi in eius notitiā trāsiuisset revocatio: & sic intelligebat. l. q mādassem. ff. mādati. cū si. hec opi. videt extra casum sui⁹ cle. vbi nō interat mādatarij an actus teneret vel nō. & tñ nō impedit act⁹ nisi revocatio trāsiuerit in notitiā procuratoris vel aduersarij. ideo scda dat opi. in ver. Alij dicebāt qō aut loquimur i revocatione expressa & semper oportet procuratorē revocatū certificari in preal. l. si mādassem: aut in tacita q̄ fit per mortē. & tūc secus. Idē dixe. vt dixi in gl. provi. fa. allegat. l. eius qui in provincia. Hec opi. videt extra pdictā. l. si mādassem. que aperte loquit in revocatione expressa. & tñ nō requiritur ibi revocationē intimatā pcu
12 ratori. ideo dat tertia opi. in ver. & quare. alij dicūt q̄ aut man
b datarius interuenit. b vt nudus minister aut vt pcurator. primo casu revocatio impedit actus gerendū sine certioratio. vt d. l. si pater. ibi enim filius erat nudus minister patris q patet q̄ manumissus per filium de mādato patris non est libertus filij: sed patris. ff. de manumissis. l. nepos. ff. de iurepatro. l. si filius. sic etiā pōt intelligi. l. si penituit. preal. & dictum. c. vltim. de proc. in. vi. Scōo casu qñ interuenit vt pcurator tūc si act⁹ gerendus ad sui essentiā reqrit cōcursum volūtate dñi. exemplum in trāslatione dominij q̄ sine nostro facto vobis auferri nō pōt. ff. de reg. iur. id qō nīm. & tunc impedit actus et revocatione etiā nō intimata. sic pōt intelligi. l. eius q in provinciaz. §. quas vero. & ff. de dona. l. i. §. si qs donatarī. sic etiā pōt intelligi licet glo. nō dicat decre. vlti de procurato. in. vi. vbi er
c ratione ibi inserta. hoc mēbrū colligi pōt ibi vt dixi. c Fallit
13 fauore liberationis. vbi tz liberatio si fit solutio pcuratori revocato. lx in liberatiōe tribuēda requirat cōsensus dñi sic dx in telligi. l. eius qui. §. quas vero. & l. cū qs. §. i. de solu. & l. qō dominem. §. fi ita titiū. Si vero ad essentiā actus non requiritur cōcursus volūtatis mādantis: vt si mādat emi liber vel equus: qui pōt emi etiā ignorāte dño eius noīe & revocatio sola sine certioratiōe nō impedit actū. Ita intelligit. l. si mādassem. ff. mādati. hec opi. videt esse cōtra casum huius cle. vbi ad essentiā actus requirit volūtas mādantis. q agit de perdēdo dño: et tñ nō impedit ex sola revocatiōe sine certioratiōe. vnde cle. videt destruere opi. ista. & etiā opi. illā dic vt. s. dixi. glo. videt dicere q fit speciale in casu isto: vt actus nō impediat ex sola revocatione nisi aliter sit intimata procuratori vel supiori. ratio huius spāltatis p̄z ex prin. cle. f. ne illudatur superiori: ne cōtingat variatio qō est maxime in psonis ecclesiasticis repro
batū. & per hoc videt glo. extra casum cle. residere in hac tertia opi. q̄ videt ipa veritas saluo casu cle. ratio diuersitatis inter nunciū et pcuratorē colligit ex no. in. c. fi. de procuratoribus in. vi. & l. licet. ff. de cōsti. pe. Aduerte tñ qō p dicta opi. p
b cedit quo ad subsātiā actus i pediēdāvel nō: sed respectu actionis mādati: si interfit mādatarij ratiōe forte aliquarū expensarū. dic qō semp oportet revocationē mādati in eius notitiā trāsmissse. vt illi⁹ interesse euitet petitio. vt no. gl. in. d. c. vlti. de procu. in. vi. in glo. pe. facit. o. l. si mādassem. Item q dictū est respectu validitatis substātie actus in vlti. casu: qñ actus gerit per pcuratorē ad cuius esse nō requirit cōcursus volūtatis mādātis pcedit actus si nō trāsuit revocatio in notitiā procuratoris. si vero trāsisset: valeret nihilominus actus: sed nō in prejudiciū dñi: nec quo ad repetēdas expēsas sic intelligit. dicta l. si mādassem. facit. l. si quis p bibuerit. ff. de publicis iudi. cu
c ius intellectus patet ex p̄dictis & tetigi in. o. c. fi. ibi essi impe
d ditur dñi trāslatio. d & nō pōt ille actus fieri sine cōcursu volūtatis dñi. sed nō ēditionis ostractus: q̄ illa poterit fieri etiā circa mādatis consensum. facit qō not. glo. in. §. alie. instit. de act. & hoc in revocatione extraiudiciali & respectu validitatis actus vel actionis dāde inter pcuratorē & dñm: sed respectu p̄iudicij actiōis dāde inter aduersariū cū quo cōtrahit. pcurator: & ipm mādātē an sufficiat revocatione factā & nō trāsierit in notitiā aduersarij nō tāgit glo. hic. sed glo. j. in verbo facienda: & breuiter cōcludit qō si persona cū qua actus geri debebit fuit expssa in mādato: illi est facienda intimatio revocationis. Si nō fuit expressa sed generaliter fuit datū mādatū. & tūc idē videt dicendū. q̄ imputet sibi qui mādatū generale dedit:
d vñ si bus debuit intimare. tñ q̄ hoc esset nimis difficile. subdit glo. qō saltē tūc oz intimari pcuratori & sufficit: videte credo glo. verā quo ad casum cle. extra casum vero cle. cōclaue e
14 q̄ si mādatū est datū spāle de gerēdo actū cū certa psona illi debet intimari revocatio. l. si fideiussor. §. fi. ff. mādati: qō intelligē si notificatū fuit mādatū: alās nō esset necessaria intimatio revocatiōis. vt in simili notāter dicit glo. in. c. ij. de pcur. in. vi. in glo. magna. & dixit hic do. Anto. si vero nō fuit expssa psona in mādato. & tūc si publice fuit p̄positus q̄ fuit generalis p
f curator: f & institor publice oz revocari in loco p̄positionis & literis intelligibilib⁹ fm idiomaloci sicut publice fuit istitut⁹. l. ꝫ si pupill⁹. §. pscribere. & §. de quo pala. ff. de institoria. Si vero nō fuit publice p̄stitutus & ad actus vniuersales: ꝫ simpliciter datū mādatum de certo actu expediēdo nō determinata persona cū qua actus geri debeat. & tūc sufficit revocationē intimari procuratori: vt hic dicit gl. hoc intellige fm. d. An. f
nisi oās esset certificatus cū qua persona actū gerere intendit vel cepit: q̄ tūc illi esset facienda si fuisset de mādato certificata. facit de rescri. pastora. §. fi. alias p cedit qō dictū est etiā in iudicijs. Nō q̄ tūc ītimādo ei facit q potuit. nō em potuit alijs intimare cū ignorauerit cū quo cōtraxisset. ideo sufficit. q̄ cōtrabēs cū pcuratore debuit cogitare hoc venire posse. & sic ꝫ etiā Matth. filimani. & ita publice disputauit vt refert. Ex. in l. mādatū. C. mād. vbi plene de materia dicit tñ. d. An. q̄ boc casu ita publice oz fieri revocatio q verisimiliter possit trāsire in notitiā omniū de loco in quo fuit sic similiter cōstitutus hec vera in revocatione expressa in tacita vero q̄ fieret q̄ mor
tez nō est necesse q notificet etiā in iudicio. l. ij. ff. que sen. fine app. rescin. Ratio q̄ nō pōt aliq̄d imputari nō notificāti. no. Bar. in. l. i. C. de satisdādo. & in. l. fi. pcuratorē absentē. ff. de p
cur. & s. tetigi. in. §. op. pōt tñ mādatarij repetere si qs ei⁹ interfit sciisse ne iusta puniat ignorātia. in. §. recte. insti. mādati. Ex predictis p̄z q̄ nō est differētia inter pcuratorē ad iudicia & pcuratorē ad negocia. q̄ vtrobiq̄ est dicēdū aut ad notitiam ei⁹ cū quo act⁹ geri debuit nō peruenit notitia mādati. aut debuit. & hoc scdo casu aut fuit mādatū speciale aut gñale. & si generale. aut fuit deuentū ad speciē oño scīcte aut non. gl. nō cōiter faciūt differētiā inter pcuratorē ad iudicia & pcura
15 torē ad negocia dicētes q̄ in pcuratore ad iudicia nō sufficit revocationez fieri nisi intimet aduersario vel iudici. secus in pcuratore ad negocia. vt no. de rescri. ex pte decani. & in. l. i. §.

a Si sciuerit Adde benefacere ea q̄ pulchre dicit Fely. in. c. cū contingat. i. v. col. de rescrip.

b Ut nud⁹ ministeri. adō Inno. in. c. mādato. in. c. iiij. de proc. Fely. plene in. d. c. ex parte decani. in. x. col. verfi. fallit quīto. extra de rescrip.

c Fallit favore liberatiōis. Adde Fely. in d. c. Ex parte decani. in. ix. col. in fi. et ibi i. viij. col. et tribus sequentib⁹ plene pōt materiā hui⁹ cle. eā ampliādo & ad

d Qz si mādatuz est datum speciale. Adō Alb. in. d. c. ex pte decani. et ibi Fel. in. viij. col. ver. fallit secū do. de regula.

e Quia nō potest ille actus. Adde Imol. in. d. c. ex parte decani. & ibi Fely. in. viij. col. ver. tertia regula.

f Et institor. Adde Fel. in d. c. ex pte decani. i. iiij. col. ver. revocatio procuratoris.

sed siego.ff.qõ iussu possunt saluari.tñ ille glo.respectu cõiter accidetiũ:q: cõis accidit aduersariũ certificari de mãdato in iudicio cũ reddat.inuitũ:ꝛ disputeť ibi de apicib' iuris q̃ de mandato in ꝙtractu:ꝛ cõis accidit mãjatũ dari de agẽdo cuꝰ certa persona in iudicio q̃s in cõtractu. Itẽ in alio est differentia:q: in iudicijs sufficit reuocationẽ intimari iudici:lꝫ nõ intimetur aduersario.secus in ꝙtractibus. Itẽ q: licet iudiciũ si actus qui nõ põt exerceri sine volũtate dñi.l.si pupilli.ff. vide annus.ff.de neg.gest.tñ nõ ꝑdit er reuocatiõe.niſi trãſuerit in notitiã iudicis:vel aduersarij certificati de mãdato.secꝰ in cõtractibus.vt.s.dixi.q: intellige in reuocatiõe expressa. Maꝫ in tacita quecꝫ fit per mortẽ.secꝰ vt.s.dixi.ꝛ hoc forte. ideo est ne illudat supiori vel iudici:ꝛ ꝑpter autoritatẽ iudiciorũ.facit qõ no.C.si tutor vel curator interuenit.l.fi.ꝛ.l.si ꝓtor.ꝟ. marcellus.ff.de iudi.cũ fi.Habetis expeditã substãtialiter glo.istã.et glo.in verbo faciẽda.ꝛ materiã cle.substãtificã.lꝫ do. ꝑet.aliter dicat post Bal.in.l.j.C.de satisdãdo.ꝛ do.Anto.latissime etiã pſequit referẽdo opi.Guil.scõo opi.ꝑau.demũ dicẽdũ. qd sibi videť de materia:habeť in palle.l.j mãdatũ.C. mandati per Ly.ꝛ Bar.in.l.j.de satisdã.vbi etiã per glo.ꝛ.l.fi ꝓcurato rẽ absentẽ.ff.de ꝓcurato.ꝛ ibi palle.l.eius qui in prouinciã. et per glo.in.c.ũ.de ꝓcur.in.vi.ꝛ eo.tit.ꝛ li.c. vlti.ꝛ ibi etiã per Jo.an.hec in renocatiõe quo ad iudicia vel cõtractu. *quo ad
a 16 maleficia dic vt per Jnno.de homi.ad audientiã. † Munquid aũt per mortẽ semp intelligať tacite mãdatũ reuocatũ non est nostra materia hic in mãdato iurisdictiõis. dic vt in.c. ly vndiq;.de offi.dele.ꝛ in.c.gratũ ꝛ relatũ.ꝛ eo.tit.cũ plures. in.vi. et.c.si a subdelegato: b qꝛ morte reintegra cõtingẽte reuocaſ. als nõ:de quo etiã in.l.ꝛ quia.ff.de iurisd.om.iudi.dicit aũt desinere esse integra ꝑ citatiõis actũ;ſm cõem opi.licet Dost.aliter dicat in alijs casibus dic vt per Bar.in.l.ũ.si quis dederit. ff.de dona.q: hic ad literã ponit do.Ant.Sed omitto: q: esset leges declarare nõ canones. Cõclusio est q: regulariter mandatũ re integra finiť morte mãdantis. Fallit in certis casibus in iure expressis:vt in ꝓcuratore cõstituto in rẽ suaꝫ. vel dato quo ad aliqd faciẽdũ post mortẽ ſi.l.illar.C.de dona. Ex glo.notetis intellectus duos ad.l.si pater.ff.de manumiſ. vin-
17 dicta.tertiũ habetis ꝑ glo.in.c.tibi oño.lxiij.dist.ꝛc. †Slo. manibus querit:in cuius manibus fit facienda cessio beneficij Respõdet q: in manibus pape ſi erat dignitas ẽpalis cui cedi debeat.alleg.c.j.ꝛ.ũ.de trãſla.prela.Si vero erat ſiterior dignitas:tũc debet fieri manibus confirmatoris vel collatoris: etiã si talis sit inferior: episcopo.alleg.no.3.c.admonet.vij.q.j. episcopus.de loco.vltimate cõcludit secũdã pſequẽdo. Jnnocẽ. 3.eo.q: in dubijs.vꝫ q: in illius manibus est fienda cessio beneficij qui potest destituere beneficiatũ ipso inuito. hoc idẽ sequitur ꝑau.ꝛperat tñ primũ dictũ verũ quãdo institutio vel destitutio simul ad ipsum de iure spectant vel consuetudine. si autem quis prescripſisset cõfirmationẽ nõ possit cõsentire cessioni:q: ꝓscriptio est odiosa.C.deanna.excep.l.fi.ió vno ꝓscripto: remanet ius cõmune in alio: c qꝛ ꝓscriptio restringiť ad id tantuꝫ qõ ꝓscriptũ est.de ele.cumana.ꝛ de deci.cũ ꝙtingat.cũ
18 ibi no. †An aũt in cessione requirať consensus habentis ius ꝓsentãdi.dicit ꝑau.qõ sic:q: eius interest.vnde si ad abbatem spectat ꝓsentatio ad eꝑm cõfirmatio exigiť ꝛ consensus abbatis renũciatione.alle.de offi.Archi.ad hoc de ꝑbẽ.in latera-
nen.adeo qõ in manibus abbatis in tẽporalibus tãtũ renunciare.ꝛ in manibus episcopi ꝛ in spiritualibus tñ renũciare non possunt:q: hec sunt adeo cõiuncta q: vnũ sine alio esse nõ põt.j.q.iij.si qs obiecerit.ꝛ no.Jnno.eo.titu.ꝛ Hosti.cl'.hoc tamẽ dictũ q: requirať cõsensus ꝓsentatoris in cessionẽ nõ videtur de mẽte Jnn.inq̃tum dicit q: sufficit q: fiat in manibus illius solius qui põt inuitũ destituere:niſi dicas q: fieri debet in manibus eius qui põt inuitũ destituere accendente tamen cõsensu presentatoris.nec hoc negat Jnn.ꝓ quo facit quod not.in decre.de rer.pmu.c.j.in.vi.Et hoc videť verũ. Recitat hic ꝑau.dictũ Jnn.q: ponit.s.eo.q: in dubijs.ſ.an requiratur cõsensus capituli ecclesie cui renũciat.de quo dicendũ vt ibi.qꝛ dicit q: sic.An aũt requirať cõsensus.c. ecclesie cathedralis qñ in manibus epi fit cessio.dicit q: nõ niſi renũciatur magne dignitati vel aliasſiat magnũ ꝓiudiciũ ecclesie excessione.alle.de bis que fiunt a prel.q̃to. †Sl.alios opp. q: sufficiat per vnũ impediri reuoc.ntẽ.all.eo.ũ.ſ.hoꝫes.ff.vi. bo.rap.et qꝛ est eadẽ ratio.igitur ꝛc. soluit resoluendũ plurale in singulare sicut in simili decr.vt priuilegia de priuil.facit qõ vidistis in cle.ũ.de reser.de isto numero plurali ꝛc. †Sl. eo.saltem querit an sufficiat q: sit impeditus notificare alteri ꝓdictorũ. hoc est superiori vel ꝓcuratori.licet nõ fuerit impeditus notificare cuilibet:puta qꝛ forte fuerit impeditus notificare ꝓcuratori:sed nõ superiori.vel ecõtra.dicit q: sic ꝑ hãc literã:hoc forte est verũ quãdo per ꝓcuratorẽ vel superiores impeditur.secus vbi q̃s per tertiũ.ar.eorũ.que dixi in cle.causam.in ver.vt preferť.vel tene gl.istã simpliciter in casu isto. ar.l.iam hoc iure.ff.de vul.ꝛ pup.ꝛc. †Sl.vlti.querit an ĩ hac intimatione seruãda sit forma cle. cãm.3.tit.j. dicit quod fie: vt vidistis no.in.ĝ.fi. †No.bene hanc glo.iuncta precedẽte: qꝛ facit id qõ dixi in prealle.vt prefertur. †Sequitur.

a †Quo ad maleficia. Adde d.Feli.in.c. exparte decani in v.co.ver. secũda regula.

b †Qꝛ morte reintegra. Adde.d.Jas.i.d. l.ꝛ quã iegit. cũ.l. moze. in ĩũ.col. in ĩ.ꝛ colũ.seq.ff.de iur.om.iu.vbi pulchre amplisť limitat

c †Quiscriptio est odiosa Adde gl.in.ĝ.fi.in verſi.ĝdictũ in aut.vt eccle.romana.

†Delupplenda negligentia prelatorum. Rubrica.

1 †Disponere verbum est aptum importare plenam dispositionem et prouisionem.
2 Committere idem est quod conferre.
3 Potestas loco alterius subrogata regulatur secundum naturam eius in cuius locum subrogatur.
4 Negligentiam conferendi particularia beneficia ad prelatos etiam regulares spectantia supplet diocesanus de iure cõmuni in non exemptis.
5 Ecclesie appellatione nõ cõprehẽditur beneficiũ importans dignitatẽ sed solũ beneficiũ simpler niſi aliter exprimeretur.
6 Monachis seu prelatis regularib' sibi subiectis:quatuor prohibentur circa beneficia.
7 Jmponere nouiter prohibitus non prohibetur antiquas exigere vel augere.
8 Prelatus exemptus ad mensam propriam non videtur subiici iurisdictioni ordinarij licet delinquat in rem non exẽptaꝫ.
9 Beneficia dicuntur de mensa quãdo non habent ſpecialẽ administrationem alium a superiori prelato.
10 Rectoris ecclesie appellatione comprehẽditur presidens in dignitate vel alteri ecclesie.
11 Priores mannales non possunt renocari niſi ex causa.
12 Prelatus regulariter potest occupare bona vacantia particularis beneficij sibi subditi.
13 Pluralitas in prioratib' regularibus ꝛ curatis est prohibita religiosis.
14 In pluralitate prohibenda nõ est vis an per se an per alium quis se habeat exercere in beneficijs.
16 Administrationis appellatione quid comprehendatur.
17 Beneficiorum appellatione quid comprehendatur.
18 Ordinaria potestas non perit morte pape sicut delegata.
19 Delegata potestas dicitur quando in dispositione apponitur verbum authoritate nostra.
20 Ecclesia quãdo dicať cõsueta regi per clericos seculares.
21 Dignitas vel beneficia particularia an possint conferri religiosis extra conuentum.
22 Tempus vacationis beneficij quando incipiat querere.
23 Episcopus an presumatur scire vacationem beneficiorum sue diocesis.
24 Abbas potest bona mense monasterij sui diuidere ꝛ dare monachis suis pensionem.
25 Beneficia particularia non potest abbas applicare mense sue ꝛ quare.
26 Pensio quid est ꝛ quod sint eius species.
27 Pensio si est data pro titulo ad ordines scilicet super patrimonio vel mensa prelati an possit permutari cũ alio beneficio.
28 Pensiones none que dicantur.
29 Prelaturas plures regulares nõ põt quis retinere etiam si sint priorat' simplices sine cura vel sint obediẽtie manuales.
30 Prioratus an sit dignitas.
31 Collatio vel puisio si spectet ad capitulũ an capitulo negligẽte episcopus poterit supplere negligentiã ex iure deuoluto.
32 Prelati appellatione qui veniant.
33 Presentatus non habet ius in beneficio donec sit admissus licet habeat ius petendi se admitti.
34 Prelatus alterius diocesis si habet prioratũ in diocesi bonorũ nie quem negligit conferre quis supplebit defectum.
35 Deuoluta potestate conferendi ad episcopum si ipse episcopus negligat conferre infra sex menses an ipse poterit cõferre supplando suam negligentiam.
36 Supplere an possit episcopus si prelatus sic priuatus ratione delicti non propter negligentiam.
37 Presentare an possint monachi regularem vbi ecclesia consueuit regi per clericos seculares.
38 Idoneus si non reperiatur in monasterio quo possit preficj: poterit in subsidium alius prefici.
39 Eligere an teneat is cui ptãs eligẽdi est deuoluta aliquẽ de illo collegio de quo tenebatur eligere qui neglexit.
40 Electores si nolũt eligere nominatim in scrutinio: superior ad quem deuoluitur potestas debet de illo prouidere.
41 Prelat' authorita. ꝓpria nõ põt augere vl de nouo ꝑonere.

Bene-

42 Beneficia que sunt de mensa:non dicuntur vacare.
43 Obediẽtiarij ꝛ manuales:nõ possunt absq; causa renocari.
44 Oportet verbum quando sonat in honestum.
45 Qualitas adiuncta ꝛ posita post duo subiecta refertur ad proximum tantum.
46 Repetitio non fit in exorbitantibus.

Olia regulares prelati. Diuiditur in quatuor partes principales. Quia in prima pte ponit de regulari ꝑlatorũ negligẽtia in beneficijs supplẽda per diocesim:ꝛ de modo supplendi. In secũda parte ponit de ecclesijs nõ applicadis uelis prelatorũ: nec granadis in ꝑsionibus. In tertia determinat de quib' ecclesijs predicta intelligať. In quarta declarat duas cõstitutiones Bonifacij:vez decre.ꝑsiti.de offi.ordi.ꝛ de ꝑben. cũ singula.in.vi.scõa ibi eadẽ.tertia ibi premissa.quarta ibi in qbus.

1 †No.in verbo disponere q: est aptũ ꝑtare plenã dispo-
2 sitionẽ ꝛ prouisionẽ.de quo de ꝑbẽ.cũ in illis.in.vi. †Not. secũdo de isto verbo cõmittere.qꝛ idẽ importat q: cõferre.vñ valeret collatio:si collato:diceret ꝓmitto.vide glo.de iure patro.c.fi.videť tñ q: aliqua sit differẽtia inter cõmittere ꝛ cõferre scõm Guil.Credit do.Anto.q: hec sit differentia. qꝛ collatio est qñ cõferť.ti.irreuocabili cõmisso.qñ cõmittiť reuocabiliter ad nutũ.dicit hic zenze.qõ cõmittere est proprie ad ecclesiã gubernandã cõmittere.de ſta.mo.cũ ad monasteriuꝫ. ĝ.tales.de hic in glo.in verbo cõmittere. †Not.nõ alteram
a dum statũ ecclesie. a †No.qõ ptãs loco alterius subrogata
3 regulať secundũ naturã eius in loco cuius subrogať.de quo in
4 glo. †No.de iure cõi diocesanus supplet negligentiã cõferendi particularia beneficia ad prelatos etiã regulares spectãtia q: est verũ in nõ exẽptis. In alijs autem supplet autoritate apostolica. Ex quo no.qõ vbi papa reintegrať potestatẽ casuã lem in exemptis nõ substituit oño eandẽ qualitatẽ prime potestati:sed nouã creat.ꝛ in exẽptis hꝫ autoritatẽ delegatã per illud verbũ autoritate nr̃a.cõcor.de rescript.cũ aligbus.in.vi. de hoc in glo.in vbo apostolica.ꝛ sic habes q: qñq; a iure dať delegata ptãs.qõ est qñ hoc exprimit exꝑsse:vel ꝑ aliqua verba hoc importãtia.de quo de offi.ordi.irrefragabili.ĝ. ceterũ.
5 adde ꝛ de hereti.ad abolẽdã. †Et ver.eadẽ not. q: in appellatiõe ecclesie nõ cõprehẽditur beneficij sonans in dignitate: nisi aliter exprimeretur: sed beneficiũ simpler facit de ꝑbẽ.c.fi.
6 †No.hic quatuor ꝓhibita monachis seu prelatis regularibus sibi subiectis. ꝓmo ne applicẽt beneficia ad mẽsam propriã.Scõo qõ ꝑsiones nouas nõ imponant. Tertio q: impositas nõ augmẽtent. Quarto q: nouiter impositas nõ exigant.
7 †No.q: prohibitus nouiter imponere nõ videtur prohibitus antiquas exigere vel augere.q: est notandũ pro his ꝙbus sunt cõcessa priuilegia imponendi pedagia vel collectas:an si postea prohibeãtur nouiter imponere possint antiquas auge-
8 re. †No.argumentũ q: prelatus exemptus ad mensam propriam:nõ videtur subiici iurisdictioni ordinarij: licet delinquat in rẽ nõ exemptã:vt videť hic probare ter. cũ autoritate delegata hic punitat epis:sed potest restringi.qꝛ tunc autoritate delegata faciat qñ applicat loca exẽpta et eodẽ modo colligi:q: exẽptus negligens circa beneficia nõ exempta nõ possit iudicari ꝑ ordinariũ ex vi ptãtis ordinarie:niſi eodẽ modo re-
9 stringas ꝛc. †Et ver.premissa not.bonũ ter. ad cognoscendum qñ beneficia sunt de mensa.ſ.qñ nõ habent ꝑsalem administratorem aliũ a ſupiore ꝑlato ꝑsumiť eñ q: sunt de mensa. dicit tñ hic zenze.qõ in his q̃ sunt de mensa ponũtur simplices ministri vel collectores.ar.ĝ.eo.sicut.ꝛ no.Jnno.de sta.mo.c.i.ꝛ.ũ.
10 † Nota qui cõprehenduntur appellatione rectoris ecclesiarũ.qꝛ cõprehenditur etiã presidens dignitati vel alteri ecclesie.quod not.ꝑpter mãdata que qñq; fiunt rectoribus ecclesiarũ. credo hoc verum salua consuetudine.argu.not.in.c.i.de cõsue.in.vi.
11 †No.arg.q: manuales priores nõ põt reuocari niſi ex cã: cuꝫ hic dicat eos reuocãdos demuꝫ cum oportuerit.de quo infra.
12 †Nota nõ esse licitũ ꝑlato regulari occupare bona vacantia ꝑticularis beneficij sibi subditi.Ex quo no.ertẽsionẽ decre.
13 sepe.de elec.in.vj. † No.q: pluralitas in prioratibus regularibus curatis est ꝓhibita religiosis a cõtrario.quia in non curatis vel in nõ regularibus prioratibus videť permissa.de quo de
14 rescrip.cle.gratie. †Not.in prohibẽda pluralitate non est vis
15 an per se an per alĩũ qs se habeat exercere in beneficijs. †Opp. ad primã partẽ videť qõ capitulũ deuoluať potestas nõ ad diocesanũ.de cõcel.ꝑben.c.i.Sol. hoc fallit in regularib' in quib' ꝓpter negligentiã prelati nõ deuoluit potestas ad capitulũ: nec ecõuerso.arg.de stat.regu.c.ea que.Guil.dicit hoc falsum:

vnde dicit q: nec in isto nec in alio casu fiat deuolutio de prelato in cõuẽtu vel ecõtra in inferioribus capitulis a capitulo ecclesie cathedralis.nã.c.cũ in cuctis.de ele.ad fi.de cõcel.ꝑbẽ. ĝ.solũ loquiť in.c.ꝛ ꝑlato cathedralis ecclesie.vnde secus in alijs assignat causam inter ꝑlatos ꝛ illa collegia.inter prelatos ꝛ ecclesias cathedrales qꝛ est spõsus.de test.requisiti.Item in multis differũt cathedrales ecclesie ab inferioribꝫ.de elec. ĝ̃.in.vj.Itẽ quia eꝑs habet matrimoniũ spirituale cũ ecclesia sua ĩdissolubile circa autoritatẽ pape.secꝰ in alijs inferioribus de translt.prel.c.ũ.ꝛ no.de post.pla.c.ũ.ꝛ dicit Ber.hic q: hoc tenet curia vez q: ꝑpter negligentiã prelati inferioris episcopo nõ deuoluať potestas ad capitulum vel cõuentũ nec econtra.glo.tamẽ hic dicit deuolui de capitulo ad ꝑlatũ ꝛ videtur vera.qꝛ nõ est absonũ superiorẽ supplere negligentiã inferioris.lꝫ ecõtra sic nec credo illã esse alibi.hec tamẽ vera saluo ſtyio curie q: ius facit.de cri.falſi q̃s grauiꝫ tamẽ hoc caueat qꝛ non reperitur bi cautũ expresse q: priorinꝫ superior alius ab
16 eꝑo suppleat negligentiã in cõferẽdo.ideo cogita. †Querit bic Guil. qd cõprehendať appellatione administrationis dicit q: prepositura cameraria in quibuscunq; rebus vel iuribus redditibus habeantur qui etiam dicũtur ꝓcuratores.ĵ.q.ĝ.sal
1 uator.Sed nũquid tales habent curã.dic q: licet alias curã nõ habeãt tñ ſi ex officio suspẽdũt clericos.cũ delinquiť quo ad hoc dicũtur habere curã.de ma.robe.dilecta. In contrariũ tñ facit.qꝛ ſi aliqua ſpecialitas in his bñficijs aderat qñ ipſis religiosis ꝛferunꝫ referuantur epis no. Jnn.de priui.pastoralis. de excep.cũ venerabilis.in.ĝ.Guil.hoc disputationi relinquit. Jo.de lig.dicit q: habent curã foꝛ cõtentioſi nõ penitentialis. ar.no.elec.oudũ.ũ.dum tñ sint ecclesiastica.per ver.alia.et q:
b premiſi ecclesiasticis. b †Quid comprehendatur appellatiõe
17 beneficiorũ.dicit Guil.q: omnia quecũq; sint illa ꝛ hoc ꝑpter verbũ generale queuis ꝛ ꝑpter ſpecificationem que precessit de ꝓcura.qui ad agendũ iur.vj.immo dicit do.Fran.q: ſi sumi tur alijs verbis generalibus verbũ bñficia includeret pmissa. quia ĩdefinita ꝛc. ꝓsenze.alle.glo.j.de ꝑbẽ.cle.i.in verbo quis. facit gl.s.de rescrip.ĩ cle.auditor. †No.ex hoc dicto duas limitationes ad.c.fi.de ꝑben.q: appellatione bñficij cõprehẽditur simpler.verũ est niſi ſpecificatio ꝑcedẽs seu ſpecierũ enu-
b meratio aliud ĩducat vel verbozũ generalitas ex qua appareť q: de oppoſita mẽte aliud ĩducať dicit tñ Guil.q: vbi ſpecifit ſpecierũ enumeratio genus intelligitur de partibus exꝑſis ꝛ eiusdẽ generis ꝛ gradus.ad hoc.xcv.dist.illud. ad hoc cle.nõ
18 põt.de ꝓcuratorib'. †Quero qualis erit hec potestas ſuper exẽptis.sẽze.dicit q: ordinaria.qꝛ datur a iure.igitur ꝛc.iurta no.ff. ô iur.om.iud.l.ꝛ qꝛ. Itẽ qꝛ nõ perit morte papefi cut de legata.in aut.vt nulli iudi.ĝ.ꝛ hoc vero.not.de offi.deleg. qñ. idẽ Matthe.ꝑau.tenet cõtra dicens q: est delegata.ꝓ quo
c rat morte pape.de quo in simili de of.ordirrefragabili. †Not.
19 bene qñ in aliqua dispositione apponiť verbũ authoritate nostra:q: videbiť delegata etiã ſi per viã legis talis potestas cõcedať.vide qõ dixi de rescri.in cle.ꝛ ſi principalis.ꝛ qõ no.de
c 20 bereti.ad abolendã.in fi. †Quinto quero qñ dicať ecclesia cõsueta regi per clericos seculares.dic q: qñ ꝑ.xl.annos.ꝛ vltra sic est recta de ꝑben.cũ de bñficio.in.vi.ĝuis scõm alios in cõsuetudine que nõ est cõtra ius sufficiãt.x.anni.vt no.ĩj.dicũsuetudo.ꝛ de cõsue.c.fi.per Compo.ꝛ eo.tit.c.fi.in.vi.idem Matth.dicit de intellectu.c.cũ de bñficio.vt dixi in.d.c.fi.qꝛ ibi ideo ꝙpter dubiũ an ꝓscriptio sit ꝓtra primeuũ statutũ ec
21 clesie ꝛ ꝙsequẽter cõtra ius.ar.c.cũ dilect'.de cõsue. †Sexto quero an dignitas vel bñficia ꝑticularia pñt ꝙferri extra cõuentũ religiosis vel alias.dicit Guil.q: nõ.ar.hui' cle.vbi ptz q: abbas nõ põt dare prioratũ monacho alteri' monasteriũ nisi canonice esset translat' ad suuz monasteriũ.idẽ Ste.vbi nõ pñt in monasterio idonei monachi reperiri:q: tũc poterit authoritate diocesani alteri ꝙferri.de ꝑbẽ.graue.dũtamẽ nõ sit alterius religionis vel habit' ꝛ hoc ne diuvacẽt bñficia. †Not. hoc dictũ:q: extẽdit cle.i.ĵ.ti.ũ.que loquiť in principalibus
22 ꝑlaturis ad ꝑticularia bñficia. † Septimo q̃ro cũ tẽpus incipiat currere a tpe sciẽtie epi qñ diceretur epꝰ scire. dicit Guil.q: ꝑsumiť scire citius vel tardius ꝑut magis vel minꝰ vacatio est publica.ar.i.de cõcel.ꝑbẽ.cle.i.nisi aliter ꝓbareť sibi notũ esse.ĵ.ti.ũ.causam.ante ſi.facit qõ not.de rescrip.cũ contingat.de cle.excõ. Illud adde.ꝛ de cõcel.ꝑbẽ. ex ꝑte astẽ.
23 vbi per Jo.an.in simili. †No.bene hoc dictũ an cꝑs ꝑsumatur vacationẽ beneficiorũ sue diocesis.ꝛ sic qñ negligens dicetur in prouidẽdo. †Ultimo inducit Lapus istum textuz per Host.de quovidistis in clem.j.ĵ.ti.ũ.in glo.peñ.dic.vt ibi ꝛc.
24 †In ver.eadẽ oppo.de not.per Jnno.de sta.mo.c.ũ.vbi no.q: Abbas bona mẽse monasteriũ sui potest diuidere ꝛ dare

a †No.q: potestas. Adde bñ facere ter.in.l. gaius.ff.de manum.et in.l.qui r.ver.nã ſi heres.ff.ad treb. l.ſi. cum.ĝ.qui iniuriarum.ff. ſi quis cau.ĵ. fuerat insti.de act.bo.ter.in c.ſi.xciij.di.ſa cit.l.ſi ita legatus.ĵ.ĝ.in.ff.de le .ũ.ter.in.c. dilecto iuncta glo.ĩ verſi.subrogantes. extra de ꝑbẽd.

b †Quid comprehendat appellatione bñficiorum. Add de Fel.i.c.ad audientiaz.el. ĵ.in ꝓin.ô rescri. Fely.in.c. postulati.in.r. col.et Sely. in c.in nostra. in rr.colũ.ĩ prin. de ref.

c †No. bene. Adde Jas.in l.ius autem ciuile. i.ũ.col.ff. de in.et in.et ĩ l. i. ĵ. et post operis ĩ.ũ.coff.de ope.nouinunci.

monachis suis pensionē. sed dic q ad tēpus pōt vt ibi nō per
a petuo vt hic. [a] qr vnire ⁊ diuidere spectat ad solos epos. vt de
25 excef. pla. sicut. ⁊ cle. i. §. ad hec. de sta. mona. ¶ Quero quare
nō pōt Abb. pticulsr ia bñficia applicare mēse sue. dic q hoc
esset vnire q est tñ epoū. vt. d. c. sicut. ⁊ qt talia sūt in antiquo
statu seruāda. de prim. pastoralis. cū ibi no. ℔m Guil. posset ex
causa de cōsensu ordinarij applicare. vt i. c. vacāte de ꝑbē. ⁊ d.
c. sicut. ℔m zēze. ⁊c. ¶ Circa sedam partē hui⁹ versi. pēsiones.
26 ¶ quero qd est pēsio. dic q est certa portio ex mēsa vel bñficio
ex causa ad tēpus nō perpetuo separata ⁊ pendet a ꝑpietate
a ¶ Qua vnire. An autē epūs possit vnire beneficiū sine cōsensu patroni. ponit. d. Abb. in c. q⁹ in eccle fiarū. de cōsti. et ibi etiā ponit an legatus de latere possit vnire.
bñficij a quo substrabit sicut vsufructus a ꝑpietate. de pigno. c. fi. xvi. q. i. possessiones. xp̄. q. q̄. quicunq; ℔m Guil. ¶ Quero
quot sunt species pēsionū. dic q dā licite. vt dictis iuris⁹. q dā
illicite vt hic. Quid si pēsionarius vronē vel fiet miles an va
cet pēsio. dic q nō vbi nō ē assignata i bñficiū ecclesiasticū. sed
pro officio vel seruitio tpali: vt pro pulsando cāpanas ⁊ sini
libus. de iureiur. breui. vide de rescrip. postulasti. xvi. q. i. pos
sessiones ⁊c. An pēsio posset cū bñficio ecclesiastico p mutari.
dic q nō: qr est titulus ecclesiasticus cū sepe pro officio tpali
det. vt dictis iuribus: ergo ⁊c. de sym. cū esset. ⁊ de pac. cū pri
27 dē. ¶ Quid si pēsio data esset p titu. ad ordines scz sup patri
monio vel mēsa prelati an pmutari possit cū bñficio: ℔ndet q
nō de istis pēsionibus. no. de cēsi. phibemus. ⁊ de ꝑbē. nisi. ℔m
Guil. Circa tertiū ver. sed an veteres oppo. de no. per Inno. de
prebē. de monachis. ⁊ de censi. phibemus. dicit ℣Dan. augmē
tare nō pōt sine cā: cū causa sic ꝯ autoritate diocesani. alle. no.
per Host. de cēsi. significauit. ¶ Quero de itellectu libere hu
ius ver. inquātū pro bibet pēsiones augeri. dicit Guil. q litera vult q⁹ etiā si p. r. lannis sunt ispōsite nō tñ ꝑderit hec pot
sessio immo cogetur p diocesanū cessare. cā tñ cognita ⁊ iuris or
dine seruato. de cā poss. c. fi. ⁊ de elec. ꝑlā. alias esset spoliare
b ¶ Manuales q̄ dicunt obe dictie manuales. Adde Inno. in. c. cū dilecta. ⁊ i. c. edoceri. de rescri.
et posset restitui: vt ibi cū possessor sit in sua possessione tuen
dus. vt lite pend. c. i. nisi possessio esset vsurpata q⁹ talis posset
abhominari ⁊ spoliari per ordinariū et nō restitueret: quia or
dinarius officiū suū exequit ⁊ nō spoliat. de pac. accepim⁹. ad
hoc. de resti. spo. accepta. ⁊ c. cōquerētē. ⁊ C. de vsufru. l. vsus.
℔m zenze. Ex hoc apparet q⁹ sola ꝑscriptio. xl. an. non dat titu
lum. facit de censi. peruenit. An aūt sūffi ceret bona fides per
xl. an. absq; titulo. dic q⁹ forte nō, cōtra epm qui hz ius cōe pro
se. xvi. q. vij. oēs. ⁊ de excef. prela. sicut. sed in consuetudine: vt
hic apparet: nō regrit titulus: sed sufficit cā rationalis cū de
bito tpe. de ꝑe. c. fi. ℔m Guil. dic vt ibi: an fi augeat pensio: so
la pars aucta separabit. dic q⁹ fic. ar. re. vtile. in. vi. qt in separa
28 bilibus vtile ⁊c. vt ibi. ¶ Que dicunt noue pēsiones. dic ille q
nō fuerūt impōsite tpe fundationis. nō q̄ sunt ꝑstite spatio. x.
annoū: nec q̄ sunt impōsite post decre. ꝓhibemus. de cen. de
quo dic vt eo. ti. significauit. ℔m Lau. an cle. locū habeat in exē
ptis etiā pape immediate nō subiectis: videt q⁹ fic. q: genera
liter loquit in 2trariū q⁹ tm solū in exēptis immediate sub
iectis. vt in cle. fi de bñficio. de ꝑbē. de sta. mo. attēdētes. i. fi.
⁊ hoc tutius ℔m Lau. facit de offi. deleg. sup eo. Jn ver. ꝑmissa
dicit hic Guil. q⁹ iste ter. facit in argumētū q⁹ in separatiōe
seu distinctiōe bonorū vel ministrorū attēdi d⁹z 2suetudo. ⁊ fic
est argu. q⁹ nō op⁹z vnū bñficiatū ꝓbari si semel per. xl. an. ec
clesie sint solite p vnū regi. facit. xi. dist. ecclesiarū. ¶ Nec ob. q⁹
sine canonica institutiōe nō possideant: ⁊ ꝓ cōsequēs nō pre
scribunt. vt in re. prima. in. vi. fic videt ꝓ distinctiōe. ar. de re
sti. spo. er trāsmissa: qr incōpassibilibus ⁊ cōueris consuetudo
sufficit sicut in dependentibus. de cōsue. cū dilectus. de ver. sig.
abbate. de eta. ⁊ quali. eā te. de cōsti. trāslato. ℔m Guil. Jn fi.
in q⁹bus. an pluralitas administrationū sit inhibita. Guil. q⁹
nō: q⁹ patet. qr. ℣. de illis locut⁹ est: ⁊ hic eas in fi. nō ꝓhibet:
hz tacet. vt de fi intelligi q⁹ nō eis inhibita sit. de ꝑbē. cū singu
la. in. vi. ꝓ q⁹ dicit saluari posse opi. Host. de ꝑbē. de multa. vt
plures administrationes pōt vni cōmitti. ⁊ fic ad buc seruat cō
suetudo in hospitalariis. ℔m Guil. dicit ℣Dan. q⁹ qcquid no
tēt aliq. de ꝑbē. cū singula. in. vi. q⁹ plures ꝓlaturas regula
res nō possit qs retinere etiā si sint ꝓriorat⁹ simplices sine cu
29 ra. ⁊ vel sint obedientie [b] manuales: quicqd not. Hostien. in. c.
b de multa. ⁊ Archi. de offi. ordi. pūti. xvi. q. vij. si qs. quia corri
gunt. Et sic ℣Dan. dānat opi. Guil. s. pro rime posita. voluit et
dicere Archidia. in. d. c. presenti. q⁹ tales ꝓriorat⁹ simplices:
⁊ obediētiarij nō vacēt: q⁹ in eis nō habet locū. c. pūti. q⁹ co
30 rigitur hic ℔m ℣Daulum. Jnducit vltimo Guilel. hunc textum.
c quod [c] ꝓriorat⁹ sit dignitas siue fit collegiat⁹ vel nō. ⁊ curat⁹
vel nō ⁊ q̄suis sit mutabilis. de ꝑbē. nisi. §. fi. ⁊ de rescrip. cle. ꝙ.
z ex hoc sequit q⁹ hz cū alio bñficio sit cōpassibilis ex pte cu
rie vel collegij: q̄ sibi nō ꝙminēt: tñ nō est sibi cōpassibilis. ⁊ eo
q⁹ est dignitas. sicut nec alie dignitates. de ꝑbē. de multa. ℔m
Guil. ⁊c. ¶ Glo. ꝙ. q̄rit: an in secularib⁹ ꝓlatis locū bēat cle.
Rēspōdet q⁹ nō inquātū habet ius nouū: vel ꝓeiudicat ꝓiui
legio exēptorū. mouet per literā a ⁊ trario. dū dicit de regula
31 ribus. facit de ꝑsump. nōne. ¶ Glo. ꝓlati q̄rit q⁹ si nō specta
ret collatio vel, puisio vel ꝓlatos: sed ad capitulū tm: q⁹ esse po
test de regularib⁹. c. fi. in. vi. an statim capitulo negligēte: epūs
pōt supplere negligentiā ex iure deuoluto. Et rūdet q⁹ non:
immo dicit q⁹ ꝓiius deuolue⁹ potestas ad ꝓlatū: ⁊ demū; illo
negligēte ad epm. alle. c. e. fi de bñficio. j. de ꝑbē. Guil. tenet cō
32 trariū. s. q⁹ etiā tūc statim deuolue⁹ potestas ad epūs ⁊ vnde di
cit q⁹ appellatione ꝓlati hic cōtinent⁹ qui in cōferēdo seu dis
ponēdo ꝓrimi sunt: sine sit vt collegiū siue vt singuli. alleg. de
d symo. ex insinuatiōe. tene glo. quā tenet etiā ℣Paul. [d] qui dicit
q⁹ appellatiōe ꝓlati cōprehēdunt qui habēt perpetuā dignita
tē. de ꝑbē. de multa. cū ibi not. saluo q⁹ habeē de consue. c. ꝙ.
in. vi. ⁊ ibi essent capitula ecclesiarū cathedralium: nō est dubiū
q⁹ glo. ꝓcedit: sed in nō cathedralibus est magnū dubiū: quia
33 nō inuenitur q⁹ fiat deuolutio de vno ad aliū ⁊c. ¶ Glo. dis
positionē: querit quid cōprehendatur hic appellatione dis
positiōis. dicit collatio vel ꝓuisio: per q⁹ dicit q⁹ secus esset
si ad electionē vel ꝓuisionē regulariū spectaret beneficiū. quia
tunc nō deuolueret potestas ad epm semp: sed ad instituentē
vel cōfirmantē: siue ille esset diocesan⁹ siue alius. facit de offic.
deleg. sup eo. licet glo. nō alle. Idē tenet zēze. dicēs q⁹ tūc ser
uanda iura anti qua. ℔s. eo. sicut. ⁊ de iure patro. q̄m. ⁊. c. cū ꝑpter.
¶ Pro hoc q⁹ ℔m eū ꝓsentatorē nō ꝓprie dispōnit: sed viam
parat: vñ ꝑtatus nō hz ius in bñficio: donec fit admissus: licet
habeat ius petēdi se admitti. de re iudi. cū Bertoldus. Guil.
tenet cōtra dicēs: q⁹ verbū dispositionē: cōprehēdit ꝓsentati
onē. de ꝑbē. licet. in. vi. marime vbi ꝓceditverbū gñale. et verbū
plenarią vel q̄cunq; vel quis. de ma. ⁊ obe. solite. sed hic ꝓce
dit verbū quis alia. igit ⁊c. vñ. dicit exponi debere dispositio
nem. i. ordinatione ℔m Guil. sed certe verbū q̄uis alia nō re
fertur ad verbū dispositionē. sed ad verbū bñficia. ¶ Glo. cō
mittere. q̄rit quare vtat hoc verbo cōmittere. ⁊ nō verbo con
ferre. ℔ndet ad tollēdā fraudē quā faciebāt ꝓlati qui dice
bāt se nō cōferre: sed cōmittere vel castaldis ⁊ pedagogis. et
sic nō habere locū cōsilii laterañ. ⁊ loquebat in habēte pote
statē cōferendi. certe in effectu est cōferre vel ꝓuidere. ideo
ꝓinde esset ac si diuisset se ꝙferre. ⁊ not. de hoc verbo cōmitte
re. vt dixi sup ibi ⁊c. ¶ Glo. laterañ. alle. vbi est hoc ꝙsilium
scz in. c. ꝙ. de 2cef. ꝑbē. deinde oppo. de no. per Inno. ⁊ cōpos.
de elec. ne ꝓ⁹ defectu. vbi dicūt in ꝓriorat⁹ cōuētuali⁹ ser
uāda tēpora decre. ne ꝓ⁹ defectu. siue ꝓuideat ꝓuia electiōis:
siue ꝓuisiōis. q⁹ Lōpo. ibi fatebat in ꝓpetuis nō in tēporali
bus. hic vero dicit q⁹ vbi ꝓuidet⁹ per viā ꝓuisionis: sunt serua
da tpa cōcisilij lateranen. scz. c. ꝙ. de cōcel. ꝑbē. So. q⁹ olim de
boc erant opi. vt ptz ex ibi not. hodie per cle. istam clarum est
q⁹ ꝓriorat⁹ est principalis in ecclesia regulari collegiata ⁊ ei
ꝓuidet per viā electionis: locū hz indistincte. c. ne ꝓ⁹ defec
tu. secus si ꝑ viā ꝓuisionis. q⁹ tunc seruāda sunt tpa decret. ꝙ.
de cōcef. ꝑbē. vnde in hoc corrigit opi. Inno. et Lompo. in
telligendo q⁹ loquatur de ꝓrioratu etiā cōuētuali. ꝓout loqui
34 videt cū, in distincte loquāt. ¶ Glos. locorū. querit quid sit ꝓ
latus alterius diocesis habet ꝓriorat⁹ in diocesi bonoñ. quem
negligit ꝙferre: quis supplebit negligentiā: an epūs bonoñ. an
epūs diocesanus persone religiose. dicit per literā istam q⁹ di
cit diocesanis locorū ⁊c. q⁹ epūs bonoñ. ad idē. §. eo. ti. c. ꝙ. ibi:
suo epatu ⁊c. facit q⁹ videbit. j. in ꝓri. glo. ¶ Glo. sua auctorita
te. q̄rit an in ꝓriorat⁹ ⁊ nō exēptis ecclesiis: si ꝓlati sint ex
empti q̄ habēt conferre diocesani suo iure suppleāt negligen
tiā. ℔ndet q⁹ sic: vñ solū i ecclesiis exēptis ⁊ ꝓlatorū exēptorū
intendit hic papa cōcedere: q⁹ autoritate apostolica diocesa
35 ni suppleāt. alleg. de ꝓrui⁹ e. cū capella. ⁊. c. ex ore. ¶ Secundo
q̄rit an post deuolutā potestatē ad epm: si ipe eps negligat. j.
ser. menses possit cōferre supplēdo suā negligentiā. ℔ndet q⁹
non: q⁹ hic ꝑmittit supplere negligentiā inferiorū ꝓlatorum:
sed nō suā ꝓpriā. vnde tūc deuoluet⁹ potestas ad metropolita
nū: si sit ꝓrimus superior. vel papā si eps sit ei immediate sub
iectus. hoc clarū in beneficijs non exēptis. sed dubiū est an in
beneficijs exēptis ꝓlatorū exēptorum deuoluta potestate ad
epm ex negligētia ꝓlatorū currat tēpus semestre epō. Secun
do' si currat: an elapso semestri deuoluatur potestas ad metro
politanū: an ad papā. Ad ꝓmū videt dicendū q⁹ non. ℣. de
ꝑbē. si de beneficio. cū ibi not. in glo. sed nūc quid per hoc re
linquit supflua q⁹. sed tñ ad illā rūdet mi bi lomin⁹ glo. q⁹ da
to q⁹ curreret q⁹ videt q⁹ ad papā nō archiepm deuoluatur.
alle. de cle. egro. c. vno. in. vi. remittēs ad no. de here. ad abolen
dā sup glo. fi. ℣Dan. hic cōcor. cū glo. in scō. q: hec ptās nō est
ordinaria: hz delegata. ibi in ea nō succedit archiepūs. ad hoc q⁹
not. de fo. ꝙpe. verū in ꝓmo tenet cōtra glo. q: hic eqparant beneficia

beneficia exempta ⁊ non exēpta hz in nō exēptis currit ergo in
exemptis: ꝓ quo facit. quia vitanda est lōga vacatio quam ab
horrent iura q⁹ alias surgere possent. ⁊ fic refidet ℣Dau. licet di
cat q⁹ alij cōtra tuti⁹ videtur sequi glo. q: hec conclusio sequit
necessario. Rūnd aūt epūs bñficia vacantia in curia posset cō
ferre. nō q⁹ non nisi post mēsem. de ꝑbē. licet in. vi. ⁊ idem in
deuolutis ad papam secundū Guil. ⁊ ℣Dau. ¶ Glo. in exēptis
36 oppo. §. e. sicut soluit illud ius vet⁹ q⁹ hic corrigit. ¶ Glos.
a negligentiā [a] querit quidā ꝓlat⁹ sit ꝓiuat⁹ ratiōe delicti nō
ꝓpter negligētiā an poterit epūs supplere. dic q⁹ nō si ꝓlat⁹ est
exēpt⁹. ⁊ bñficiū est exēptū q: hic nō exprimit de delicto. hz de
negligētia i nō exēptis dicit q⁹ fic. alleg. no. de elec. ℔m. in. vi.
37 ¶ Glo. secularib⁹. querit an si ecclesia consueuit regi ꝑ secula
res clericos monachi possunt ꝓsentare regulare. ℔ndet q⁹ nō
⁊ ita tenebat Abb. ⁊ ꝓe. in decre. §. eo. ꝓ q⁹ [b] facit ter. q⁹ tamē
glo. temperat. ꝓcedere si bñficiū sit nō curatū vel volunt ꝓsen
tare vt claustrale quasi secus si beneficiū sit nō curatū ⁊ ꝓsentet
nō vt claustralis. de hoc per Hostien. de re. eccle. non alie. pos
sessiones. Guil. dicit q⁹ pōt dici cōtra: q⁹ facilius est trāsire de
secularib⁹ ad regulares. de dona. apostolice. xp̄. q. ij. bone rei.
sec⁹ ecōtra de re. eccl. nō alie. possessiōes. de sta. mo. ea que. §. i.
b Itē ꝑpter reliquias ꝓrimi status [b] ⁊ qr res de facili reuertit
ad naturā suam. xxxv. dist. ad eroḋio. Nec in tali casu sēm eū
ꝓcedit. c. de bñficio. de ꝑbē. in. vi. licet alī teneāt cōtrariū
℔s ℣Dau. Nec ob. q⁹ si dicit hoc deuoluta ptāte ad epm nō pos
se in regularib⁹ ꝓuidere q⁹ nō est tūc libera ptās cōferendi ī
iure deuoluto sicut i iure ꝓpio ordinarij. quia conferēs ex po
testate deuoluta ꝙferre potest cū ꝙsilio alio⁹ nals non. de cōcef.
ꝑbē. c. ꝙ. de ele. ne ꝓ defectu. facit. §. ti. ij. c. j. ℔s Guil. domi. An
tō. dicit q⁹ ℔tio stat i hoc an canōici inꝑsō statu ℔n bñficijs
ex ꝙuetudine habeāt potestatē mutādi statū ecclesie. ⁊ latis pu
tat q⁹ non. qr hoc residet in ptāte epi ex quo iam est impōsitus.
ideo collatio aliter facta vel alio non dato ꝓpter q⁹ putat cle.
locū habere fic gl. ꝓcedere ⁊c. ¶ Glo. monasterio: quia alia ē
38 literalis. ⁊ querit qd si non reperiā aliqs idoneus in monaste
rio qui possit ꝓfici illi bñficio quid fiet. remittit ad no. de ꝑbē.
cum singula. in. vi. qr ex causa alius poterit ꝓfici in subsidiū ne
bñficiū vacet cū necessitas legez nō habeat de ꝙsuetudine cū
39 si. Scō glo. in ver. ⁊ optime inducit istū ter. ad q̄stionē quaz
oliz ꝓpitatuit: vez an ille ad q⁹ deuoluit ptās eligēdi tenea
tur ēligere de illo collegio de quo tenebat eligere q neglexit:
quia fac. iste ter. q⁹ fic. q⁹ potestas surrogata videtur surrogari
cum eadē qualitate ⁊ natura que aderat in ptāte principali. de
qua q̄stione gl. remittit ad mercuriales sub bocti. q⁹ olim mer
curiales locauerūt sub titulis congruis ⁊ meli⁹ stetissent. tamē
postea ꝑ complementa nonalie serti imposuit sub tit. de re. in.
40 ꝙ ponit qōnē ꝓdictā in regula cōtra eū. ¶ Itē inducit glo. ter.
ad no. de ele. publicata in vlt. q. v3 q⁹ si electores etiaz compulsi
noluit eligere nominatū in scrutinio q⁹ superior ad quē deuol
uit potestas teneāt de illo ꝓuidere cū sit tam ptās li imitata. ar.
l. non ītelligit. §. fi. ff. de iure fisci. ⁊ q: res transit cū sit onero sus.
de pignore ex literis. ⁊ hoc tenet ℣Dau. Itē zēze. q: plus nō de
uolnit ad superiorē quā esset penes negligentē. ꝑ predicta di
cit q⁹ si superior ex iure deuoluto confert alicui monacho alte
ri⁹ monasterij q⁹ nō tenet collatio. alleg. de ꝙsue. cū dilect⁹. ⁊
de ꝑbē. signi. abbate. ⁊ q: nō ꝺz illō huic cle. ar. §. ti. j. cle. i. ad
hoc no. ꝑ host. §. eo. c. ne ꝓ defectu. ℔s no. ibi ꝙ ℔nno. ⁊ ℔ar. ali
qualit possent induci in ℔tiuz. hz non obstāt. q⁹ ibi poterat ca
pitulū vn decūz eligere. fic etiā ptāte superioꝝ hic sec⁹. q⁹ a ꝑn
ci. solū erat ꝓuidendū de monachis illi⁹ monasterij ⁊ nō de
41 aliꝫ. ¶ Glo. imponat. Oppo. de no. ⁊ cen. significauit. ⁊. c. ꝓ
bibem⁹ dicit q⁹ ꝓlat⁹ auctoritate ꝑpia nō pōt augere vel de
nouo imponere marime sine causa sed cū causa auctoritate epi
fic. de quo dicendū est in dictis iuris⁹. Itē zenze. alle. de ꝑbē.
vacāt. de excef. ꝑla. ficut de eta. ⁊ qualita. eam te. de sta. mo. cle.
§. ad hoc. Idē Mat. alle. de censi. significauit. xvij. q. ij. seruī
tium. q⁹ intellige ℔m Mat. q⁹ hz augeanē redditus non debet
augeri census. fuit enim casus dubius. C. de vsu. l. fi ea. l. q⁹ado
augentur. ꝓdicta nō potest augeri census. ⁊. ff. de vsufru. l. si fun
dus. ⁊. l. sed si insule. de censi. quāto. ⁊ q⁹ ibi no. ⁊ in cle. i. de cē.
42 in. §. premissa. ⁊c. ¶ Glo. de mensa. ℔o. ex litera q⁹ bñficia
que sunt de mensa non dicūtur vacare. ideo. in eis nō habet lo
cum q⁹ hic dicitur de negligentia supplenda. Itez nec q⁹ dici
tur de pensione augenda. quia totum est abbatis vnde dicebat
℣Dau. q⁹ poterit abbas ponere monachū de mēsa q soluat cer
tum quid de bonis ipsius ꝓriorat⁹. nō aliunde. vt no. Innoc.
de sta. mo. c. ꝙ. ver. ꝓriorat⁹ non. tamen posset antiquum sta
tuz ecclesie mutare ℔m Guil. alle. glo. no. per Inno. de priuile
gio. ti. c. n. in. vi. vbi dicit q⁹ tales libere renouari pōt ne fra
gaī obediētia sed potius seruet. ⁊ hoc placet do. Ant. an autē
mortē tradicētis tales obediētiarij renouent. vñ q⁹ fic. q⁹ pōt
in decre. cum ad monasteriū. de sta. re. ⁊ qui cle. vel vo. instituan
te. statiz videbitis cū glo. seq. quid voluerit p hāc remissionē. a
a ¶ Querit q⁹nā fi. An aūt epūs possit supplere negligētias prelatorum. ℔s ¶ Glo. renouari in ꝓin. sui querit an hi claustrales possunt
stare soli. dicit q⁹ nō. vnde dicit q⁹ sec⁹ in alijs qui ꝓponunt
regimini ecclesie secularis curate. de quo. j. de sta. re. ne ī agro.
§. ad hoc. ꝙbi dic. q⁹ non pōt. ¶ Deinde in versi. sed aduerte ob. ⁊
videtur q⁹ in talibus ꝓriorati⁹ obedientiarijs nō habeāt locū
decre. 2 filij lateranen. i. c. ꝙ. de concef. prebē. cuius cōtrariū hic
dicitur q⁹ si ostenditur qr deriso ad hoc sequeretur. nam nō
habebit nisi Abb. cuius negligentiam suppleuerit episcopus
positū ab epo statim reuocaret ⁊ si bodie 2ferret vni episcop⁹
Abbas cras reuocabit q⁹ est derisorius. quia sic verbis nō re
bus lex esset impōsita. contra decre. cōmissa. §. porro. de elect. i
vi. Nec potestis dicere q⁹ talē sic ab epo institutū Abbas reuo
care non possit. qz non pōt plus vel aliter ꝙferre supplēs q⁹ con
ferēs ex potestate deuoluta ℔s principalis negligēs possit ex iu
re ꝓpio vt. §. §. pri. Itē qr als aperta esset via ad faciēdū ꝑ
petuū claustralem q⁹ non est de mēte huius decre. quia nec pa
pa hoc vult facere nec ꝓcedere. de cōsti. vti. vel inuti. ad nr̄az.
⁊. c. porrectā. q⁹ aūt aperta esset dicta via ptz. q⁹ nō baberet di
ctus Abbas volēs ꝓficere nepotem suū vel sibi charū seu ami
cuz nisi permitteret labi tēp⁹ vt fic postea ille instituetur per
epm ⁊ esset ꝑpetuus. talib⁹ aūt fraudib⁹ obuiandū est de vi
uo. quāto ad fi. glo. respōdet q⁹ hoc. erat q⁹ faciebat dubiū ⁊ ꝓ
pter ꝓdicta olim nō fiebāt hmōi suppletiōes nec vs Abbas
cras reuocaret illū cui epūs bodie cōferret. tā bodie stand⁹ est
decisioni hui⁹ decre. Nec ob. contra. q⁹ immo non erit derisō
riū si satisfāt iuri i supplēdo negligentiā Abbatis. Nā nō pōt
negari quin aliquo saltē respectu boc sit vtile. Abbates em̄ eru
bescent saltē notari de negligētia. ⁊ ideo magis erūt attēti cir
ca prouisionem faciēdā. fa. de accu. qualiter. j. Item ℔m zenze.
non erit alio respectu vtilis q⁹ ꝓuisio seu epi suppletio. q⁹
si Abbas postea reuocet in stitutū ab epo ipse institutus cōtra
illud poterit imploꝛare officiū iudicis seu superioris ne sola vo
lūtate absq; causa reuocet. vt no. ℔nno. qui cle. vel vo. instituā
te. vbi glo. ꝓcedens remittit. vt no. de oēs ordi. ꝓsenti. in. vi. ꝓ
Archi. Mo. glo. a dictū zenze. ex quib⁹ habes ꝓmo q⁹ si ma
nualis a papa cōfirmetur potest destitui. ⁊ ad claustrū ꝓ⁹ libi
to reuocari. hoc est verū si in forma cōmuni facta sit confirma
tio. vel constet de veritate literarū que in hoc ꝓsumunt fal
se. vt. d. c. porrecta. hz si ex certa scientia esset facta non pōt de sti
tuere sine noua causa. sic intelligeno. per ℔nno. de re iudi. dece
tero. ⁊ de offi. delega. super eo. vbi ponitur veritas. ⁊ de cōstan
43 vti. vel inuti. bone. ¶ Scōo no. ex dicto zenze. q⁹ obediētiarij ⁊
manuales non possunt absq; causa reuocari quin saltem habe
ant potestatē imploꝛādi officiū iudicis. ꝓ⁹ boc faciūt iura q̄
dicūt cū oportuit reuocet. vt dicit hic litera. ⁊. §. de sta. mona.
cū ad monasteriū. cū si. que notāt causaz debere subesse. ¶ Dos
c set tamē huic respōdere. qz vt dicit Guil. [c] † dubiū oportuit
44 q̄ nō sonat in bone stū. xv. q. i. c. i. hz q̄ nō cōtra in necessitatē vt d
ibi no. de libel. obla. c. i. Sed cōtra dicta facit. qz sola volūtate
possunt reuocari z amoueri c. i. ante fi. de sta. mona. Itē q⁹ isti
dicūt obediētiarij ⁊ fic ad libitū reuocari posse debēt ne reno
cetur obediētia. Guil. cōcludit in materia manuali qui non
d est cōfirmatus a papa: nec ꝓpriā electiōis puisus nec ꝓmot⁹ d
ad ecclesiā curatā q⁹ mala volūtate remoueri nō pōt: si de illa
cōstat. imo tūc poterit ꝓfitmaria cognitio seu remouea⁹ ficut ꝑ
seruus supplicare pōt. l. i. C. de ꝑci. ꝓpera. offe. insti. de dis qui
sunt sui iuris circa mediū. ⁊ not. Inno. in. d. c. infinuāte. q⁹ po
uit Jo. an. in. d. c. cū singula. de ꝑbē. in. vi. ⁊ de offi. ordi. ꝓsenti.
eo. lib. per Archi. Si vero nō cōstat de mala voluntate: qr re e
uocās alle. cām rationabilē: tūc subditus eā negās non d⁹z diſ
ficultatē facere cū de hoc fiat summaria cognitio seu indaga
tio. de stat. mo. c. i. §. tales. de accu. qualiter. ij. de symo. ꝓ tuas.
pōt tñ etiā de qualitate cause opponere. qz d⁹z esse ꝓbabilis et
equa. de appel. inter posita. xi. q. iij. illa. Si aūt de cā ꝓbabili
cōstat etiā summarie sine cause cognitione ⁊ absq; iuris ordi
ne repellet. nō ob. pacto de nō remouēdo ad vitā. de ꝓui. vo
lētes. §. in eo. in. vi. ⁊ ℔nno. in. d. c. infinuante. do. Ant. credit
q⁹ si apparet ⁊ q⁹ fiat inſta de causa clarā est q⁹ pōt. si constet
e q⁹ fine causa clarū est q⁹ fieri nō d⁹z [e] in dubio si allegat causaz
iustā. ⁊ illā dicit verā. tūc dicit q⁹ forte stādū erit ꝓ ꝓlati. qr me
lius scit qd expediat monacho. ar. c. ad aures. de tēp. ordi. pōt
em̄ habere notā aliquā cām occultā quā exprimere nō ēxpe
dit. ⁊ eo ipso q⁹ tradicit esse inobediēs videt⁹ dū tū persona su
periozis fit bo nesta. ⁊ nō subsit ꝓsumptio alicuius odij. ⁊ hoc
voluit hic ℣Dan. qui etiā dixit q⁹ boc dicit velle Jo. an. de ca
pel. no. j. c. i. in. vi. vbi dicit q⁹ tales libere renouari pōt nec fra
gaī obediētia sed potius seruet. ⁊ hoc placet do. Ant. an autē
mortē tradicētis tales obediētiarij renouent. vñ q⁹ fic. q⁹ pōt

Querit q⁹nā fi. An aūt epūs possit supplere negligētias prelatorum. tūc do. renouari. i. cle. i. §. quidā. in ver. ad mensam. de excef. ꝑla. ⁊. d. ℣Dab. in. c. vt super. in. §. col. de re. eccle. nō alie. ⁊ illā glo. in. d. clem. i. ad hoc repe. fin. Alexā. in. §. col. Ixxix in. iij. col. i ꝑn. in. i. vol. et ale xan. in cōsi. ir. in. iij. colū. in pri. in. iij. vol.

b Et qr res. §. facili. Adde plura pulchra ⁊ elegātia per Felyn. in. c. cum oēs. in. iij. col. ⁊ in. c. cū accel fisset. in. iij. co ⁊ in. c. cām q. i ij. col. circa fi. extra de cōsti.

c Que sunt de mensa. q. autez dicāt de mēsa declarat glo. i cle. i. §. quidā. in ver. ad mensam. de excef. ꝑla. ⁊. d. ℣Dab. in. c. vt super. in. §. col. de re. eccle. nō alie. ⁊ illā glo. in. d. clem. i. ad hoc. Felyn. i. rr. col. ⁊ plene Jaſ. in l. testemētū. C. de testa. ⁊ Fel. in. c. ad audiē tiam. el. §. in iij. col. extra de rescrip.

Verbū oportuit. vide ibi bal. ō hoc verbo habet etiaz per gl. in. l. cū oportet. in gl. i. C. de bo. q⁹ li be. ⁊ glo. §. i. l. i. ff. de iustit. et iure.

In dubio. Adde in fine glo. no. in. l. relegati. in glos. fi. ff. de penis. quā glo. reputat singularez do. Abb. in. c. que in eccle. ſi. arū. in. iij. col. de consti. ⁊ ibi Felyn. i. rr. col. ⁊ plene Jaſ. in l. testemētū. C. de testa. ⁊ Fel. in. c. ad audiē tiam. el. §. in iij. col. extra de rescrip.

expſſe reuocari vt eſt dictū ergo ⁊ tacite. ℣Pau.tz ℨ. Sicut ī simili videm⁹ q̄ legatus pōt ad nutū reuocari ⁊ tamē morte pape nō expirat officium eius.de offi.lega.c.ū.in.vi.alle.etiā simile. de delegato re nō integra.⁊in ꝑcario de offi.dele.licet.⁊ de p̄ca.c.ſi.alle.etiā ſimilē decre.ſi delegatus.de offi.deleg.in.vi.Licet ſec⁹ in caſu decre.ſi gratioſe de reſcrip.in.vi.q̄uis.Cōtra. ſentit contrariū in hoc vltimo de elect.dudū.ū.fin ℣Pau.qui dicit q̄ licet iſti religioſi obedientiarij.poſſint ad nutum reuocari.tū ſecus in beneficijs collatis clericis ſecularib⁹.q⁊ illi nō ſunt de clauſtro nec ad clauſtrū pūt reuocari nec debent bene ficia eis ad tēp⁹ ꝛferri.vij.q.i.paſtoralis.⁊forte p papā vt ibi. Iz ſecus in dignitatib⁹ tēporalib⁹ q̄ dātur ad tēpus.de iudi.c. ſi.Redeo ad glo.in verſ.ītē ſcias ibi glo.inducit iſtū ter.ad q̄ ſtionez q̄ ſi papa cōcedit alicui priuilegium recipiendi fruct⁹ bñficiū vacātiuz q̄ illi debeant fructus prioratus manualis mortuo ibi preſidēte vel remoto nā cōſtat q̄ talia bñficia manualia que ſunt de meſa dicuntur vacare deficiēte ibi gubernatore vt hic determinatur. fatetur tū q̄ hic tendit ad noxā.quia ex hoc ſequitur in conſequentia quaſi ꝓpetuatio clauſtralium q⁊ abbates timētes fruct⁹ nō occupari p tales priuilegiatos ſepe tolerāt illū q̄ē expediret remoueri.⁊ q̄ē alias remouerēt.ió dicit q̄ ſi aſſisteret pape declarari vel ſtatui ipetrarēt vt talia priuilegia nō extenderent ꝓcise ad manalia ſed ſolum deberet certa quota de talib⁹ bñficijs.puta.xx.vel ſiſtis ipſis priuilegiatis durāte tempore priuilegij.q⁊ p hoc ſtante dicta declaratione nō impediretur correctio manualis nec etiā fruſtrar entur penit⁹ priuilegia ꝛ bene dicit ꝛc. ℭGlo.ſ.conſtitutionē in ꝑncipio alleg.vbi eſt hec cōſtitutio.de inde op.de no.i.c.ꝓtti de offi.ordi.i.vi.per Joā.mo.℟ndet q̄ in caſu hic deciſo olī erāt opi.iter Arch.⁊ opi.Jo.mo.⁊ opi.Joā.mo.hic reꝓbabāt inq̄ tū dicit prioratus cōmendatitios nō vacare ſi intellexit de manualib⁹.Si vero intellexerit illis de meſa potuiſſet verū dicer⁊ vt hic patet. ℭGlo.ſtatutū in ꝑncipio.querit vbi ſit hoc ſtatutuz.℟ndeo q̄ in.c.cū ſinga.de prebē.in.vi. ℭItem op.de no.in.d.c.cū ſingula.Gl.r̄ndet q̄ illud de quo erant olim ibi opinio hic decidit ꝑ huc tex.qui approbat duas opi.Jo.and. ibi no.quarū prima erat cōtra Archid.vz q̄ decre.illa etiā locū habeat in prioratib⁹ manualibus.Itē q̄ locum etiā habeat in nō curatis ꝛc. ℭGlo.curatā.op.q̄ ille tex.nobis ſeruiat de vento.q⁊ erat olim deciſū per decre.cū ſingula.⁊ ſic fruſtra facta eſt deciſio de eo quo erat caſus.q⁊ vbi caſus legis ꝛc.l.ancille.C.de fur.So.glo.q̄ olī nō erat clar⁊ deciſuz ideo hic decidit⁊ declaratur.Dubiū enim erat olī an verbū curatis ibi poſitū determinaret verbū prioratibus ibi poſitū.an verbū ecleſijs q̄ ibi prime precedit.hodie clarū q̄ ſolū refer̄ ad verbū eccleſijs.q⁊ in prioratib⁹ nō curatis locū habet. ℭ℣Mo. bene ex iſta glo.iuncta decre.iſta cū text.decre. cū ſingula.in ꝓin.q̄ qualitas adiuncta ⁊ poſita poſt duo ſubiecta refertur ad ꝓximū tm̄.b nec qualificat oīa precedētia etiā in eadē oratione poſita.immo diſpoſitio verificat in quolibet etiam in ꝓximo nō qualificato:circa hoc an qualitas iure poſita in vno caſu intelligat in alio repetita.⁊ nūquid dictū in vno caſu intelligat in alio repetitū.in vno capi.legis vel ſtatuti.do. Anto. hic refert verba Bar.in.l.ꝓtor.ℨ.eſt differētia.ff.vi bo.rap.Et q⁊ hoc eſſet declarare leges nō canones.ideo nō inſiſto.cōcludit quo ad caſum noſtrū q̄ vbi plura in eadē oratione ꝓferuntur:ita q̄ō ab eodē verbo regunt:dictū in vno intelligatur in alio repetitū.l.i.ſiquis.Liij.ℨ.quod ait.ff.de incē.rui.nau.Fallit ſi repetitio̊ qualitatis cōtingeret ius corrigi vel reſultaret ab ſonus intellectus.q⁊ per tales repetitiones ⁊ ſubauditiones: nō debet induci correctio.habetis glo.licet.nō alle.de elec.cupiētes.ℨ.q̄ per viginti.Fallit etiā ſi mens verificaret̄ in quolibet diſtributio ſine repetitio̊ qualitatis.⁊ ita intelligit boc ca.⁊.c.cū in ſingula.fin do.Anto.poſſes dicere q̄ō hic nō vtitur verbo declaratiuo.vñ forte de iure erat ſec⁹:ſed hic de nouo ſtatuit.q⁊ hic dicit cenſuimus. q̄ē eſt idē q̄ ſtatuimus.facit q̄ō not.ſ.de reſcrip.cle.vlti.in glo.inver.ſtatuimus.dicatis latius de materia per Bar.vt.ſ.† Tutene menti duas vel tres cōcluſiones.vna eſt q̄ō exorbitātibus nō fit repetitio.ſecūda q⁊ vna lex ꝓcedit per modū regule alia ſpecialiter diſponit illa. ſecūda.intelligit de oībus legibus de materia loquētibus:⁊ repetit idē in ſtatutis.tertia q̄ō idē ſi vna lex venit ad interpretatione alterius dictū.in.l.inter ꝓtestata:intelligit dictū in.l.interpitate.vidiſtis de elec.incle.ſtatutū.idē ſi in ſtatutis vt ibi vidiſtis.℣Per iſta decidi poſſunt aliqua quotidiana. ℣Primo q̄ō ſi ſtatutū in prima parte dicit q̄ō boc habeat locū in ꝓteritis.q⁊ hoc eſt exorbitās:nō intelligit in ſequenti ꝓte a iure repetita.vt tenuit diſputādo Jac.de bel.in auf.vt cū.de app. eo.ℨ.ſi.facit.l.talis ſcriptura:cū ibi no. de leg.i.Scōo ſi ſtatutū dicat q⁊ inder teneatur ferre quēlibet ſententiā cū conſilio ſapictis q⁊ ſi alio ſtatuto poſtea cauetur q⁊ certis cauſis debeat ꝓcedi ſummarie ⁊ de plano ꝛc. q̄ō intelligitur repetitū q⁊ poſſit conſilio ſapientis committere.quia primum ſtatutum ꝓcedit per modum regule.⁊ ita diſputando tenet Oldra.

ℭDe etate et qualitate. Rubrica.

1 ℨQualitates que requirant̄ in quolibet beneficiando.
2 Qualitates requiſite in ꝓmouendo in epiſcopum requirūtur etiam in quolibet beneficiādo.
3 Ad officium dioceſani ſpectat ꝓmoueri habiles ad beneficia:⁊ inquirere an aliqui inhabiles ſint ꝓmoti.
4 Scientia qualis in epiſcopo requiratur ⁊ in alijs miniſtris ⁊ q̄ ſcientia dicatur eminens. ℨ.
6 Illiteratus omnino ꝓmoueri nō poteſt:ꝓmotus tamē caracterem retinet.
7 Sciens parum an poſſit ꝓmoueri.
8 ℣Promoueri ſe faciēs ſi nō habz ſufficientez ſcientiam requiſitā ad ordinem quem ſuſcipit.
9 Epiſcopus iuris ignarus an poſſit petere ſalarium p̄aſſeſſore.
10 Qualitas ordinis an requiratur in ꝓmouendo ad dignitates eccleſiaſticas.
11 Tranſgreſſores canonis qua pena puniantur.
12 Beneficium ꝛferens ſcienter indigno peccat mortaliter.
13 Conſiliuz ſi ab altero litigatorum requiratur cuius exp̄ēſis de beat dari.
14 Conſiliarij duo ſi diſcordent ⁊ aſſumūt tertiū quis prouidebit tertio de ſalario.
15 Conſultor ſi cōſulat cōtra ius:iudex nō tenet ſequi ei⁹ cōſilium.

Cum eccleſie quibus.

Permiſſa ratione excitat officiuz dioceſanorum circa obſeruantiam canonum loquentiuz de ꝓmouendis ad beneficia ibi nos volentes.parue tamen vtilitatis eſt hec conſtō vt boc dicit glo.i.q⁊ ſimpliciter donat ius antiquuz ſine adiectione alicuius pene. ℭ℣Mo.q⁊ mandare vt iura ſeruentur non videtur fruſtra ꝛ forte ſō q⁊ plus ſolet timeri ꝛc.xxij.diſt.cū.ſ.⁊ de here.ſi aduerſus. ℭ† ℣Mo.ſcōo tres qualitates q̄ requirunt in quolibet beneficiando.ſ.mores etas.⁊ ſcientia.† Ex quo no. q⁊ qualitates requiſite in ꝓmouendo in epiſcopum requirātur etiam in quolibet beneficiando ſi eſt verum in genere reſpectu generalis qualitatis non reſpectu quantitatis. Ex hoc not.cum non fiat mentio de ordine q⁊ regulariter beneficia nō habent ordinem annexum. dic vt de elect.dudum.i. ℭMot.q⁊ ad officium dioceſani ſpectat ꝓmoueri habiles ad beneficia ⁊ inquirere an aliqui inhabiles ſint ꝓmoti ad boc.c.nihil eſt.de elec.⁊.c.cū nobis.⁊.c.ſi poſtē. ℭ℣Mo.q⁊ faciēs ℨ canones maxime publicā vtilitatē cōcernētes peccat mortaliter.de pena trāſgreſſoris canōis vide de electio.generali in.vi. ℭ℣Mo. q⁊ vt platus ſit bon⁹ nō ſufficit vt i ſe ſit bonus niſi etiā in ſubditis q̄tū in ſe eſt ſimiliter ſit bon⁹.de quo in glo.hic no. ℭGl. in ver.⁊ pōt exponi.q̄rit an ī ꝓmouēdo ad miniſteria eccleſia ſtica.puta ad dignitates vel perſonatus requirat̄ curſus qualitatis tū de qb⁹ i lra.videt q⁊ nō a ℨzio lre.q⁊ hic loquit̄ de ꝓmouēdo ad eccleſias.⁊ic ad regimē eccleſiarū.glo.tenet ℨiū. q⁊ eadē eſt ratio:q⁊ hic eſt caſus exponēdo eccleſie.ī eccleſiaſtica myſteria.q⁊ ſatis pōt fieri ī caſu iſto cū ꝓſtitutio iſta nihil noui exorbitās a iure antiquo ī ducat ꝛ mere inuocat ius anti quum.facit de cōſti.trāſlato.cū ſi. ℭ† Glo.ſcientia q̄rit qualis ſcientia regrat̄ in epō q⁊ qualis in alijs miniſtris eccle. ℜndet q⁊ ſufficit ꝓpetēs ſcientia q̄ regrit̄ fm qualitatē officij licet non adſit eminēs ſcientia.de elec.eccleſia.ū.⁊.c.cū nobis olī.q⁊ ſi eſt pſalmiſta dz ſcire pſalmos.ſi eſt exorciſta exorciſmos.ſi ſubdiacon⁹ dz ſcire epiſtolā et legere lectiōes:ſi eſt diacon⁹ dz ſcire euāgeliū.ſi preſbyt⁹ dz ſcire canones penitētiales.miſſā celebrare.xxxviij.di.oēs.⁊.c.q̄ ipſis. Si aūt eſt epūs dz habere ſcientiaz noui et veteris teſtamēti.⁊ etiā iuris poſitiui.q⁊ eſt inder aminarū ꝛ dz ius reddere.vi.q.i.de pſona.Archidiacon⁹ ſilr dz ſcire ius.q⁊ hz ius reddere de ea q̄ ad ius officiū ſpectāt.tur pe em eſt ab alio querere doceri q⁊ gs ſcire dz.inauf.de factiſ. epi.ſ.colla.ix. ℭ† Que aūt dicat ſcientia eminēs:que cōpetēs remittit ad not.in.c.cū in cunctis.per Inno.⁊ Lōpo.quia eminēs dicit q̄ſ gs hz ſcientiā in ꝓpriu fine apertione libri. Alia dicitur cōpetēs que hī demū ꝓ apertione libri. † Nunqd autē oīno illiterat⁹ debeat vel poſſit ꝓmoueri dic q⁊ nō.ꝓmot⁹ tñ characterē recipit vt ibi no.xxxvi.diſt.c.i. † An aūt parū ſcies poſſit ꝓmoueri.dic q⁊ ſic ſi eſt ſpes de ei⁹ ꝓfectu.alias ſec⁹ niſi ſi eccliа poti⁹ eget ꝛtēp⁹atiōe q̄ ſcientiavt mōachor⁹ ⁊ heremitarū. † Sz an peccet ꝓmoueri ſe faciēs ſi nō hz ſufficiētē ſciam ad ordines

8 ad ordinē que ſuſcipit requiſitā.dic⁊ q⁊ ſic vt ī ꝓcal.c.omnes. xx.xvij.diſt.Fatet tū q̄ō ex cā cū tali pōt diſpēſari.q⁊ impfectū ſcictie.ſupplere pōt ꝓfectio charitatis.de renunciatione niſi.
9 ℨ.ne ꝓ defectu.idē zenze.q⁊ ꝑdicta oīa tāgit ⁊ explicat. † Tangit etiā an epūs iuris ignarus poſſit petere ſalariū ꝓ aſſeſſore. et dicit q̄ō nō.q⁊ dz eſſe pit⁹.vt.ſ.tetigi.de quo de reſcr.ſtatutū.ℨ.aſſeſſore.⁊.ℨ.inſup.in.vi.⁊ in ſpe.de ſala.ℨ.i.ver.ſi vō.ex-
10 tra ordinari⁹. ℭ† Glo.de etate.q̄rit an in ꝓmouēdo requirat̄ qualitas ordinis.dz q̄ō nō.q⁊ hic nihil de eadē dz i gl.ad boc remittit ad not.de pbē.ſi ꝓ clericis pauperib⁹.ī.vi.q⁊ ſi agatur de ꝓmouendo ꝓ viā electiōis ad dignitatē vel ꝓſonatum vel bñficiū curatū requirit̄ q̄ō ſit in ordine ſacro.ſecus de ꝓmouendo ꝓ viā inſtitutiōis vel puiſionis ſeu reſcripti apoſtolicivt.d.c.ſi ꝓaup.de elec.lz canō.⁊.c.cū ex eo.in.vi.⁊ vtrobiq⁹ de hoc de elec.dudū.i.⁊ hoc ſequit.Jo.and.℣Pau.tñ ⁊ Joan. cal.cōtra.ꝓ.c.lz canō.q̄ō eſt in materia electiōis.⁊ per.c.ſi pau per.ꝓ.alle.de inſti.i.⁊.ū.in.vi.cū ſi.⁊.c.ſi ꝓ clericis.de pbē. in.vi.q̄ō loquit̄ in materia reſcriptoruꝫ q̄ eſt odioſa.eo.ti.⁊ lib. q̄uis.⁊ tū ibi nō requirit̄ q̄ō ſit in ſacro ordine tpe ipetrationis. Itē q⁊ alias nō eſſet differentia inter ꝓmouendū in epm et ꝓmouendū ad dignitatē vel bñficiū curatū.nō ob.c.ꝓterea.de eta.⁊ quali.q⁊ ibi loquit̄ de iure diſpenſatiuo abſq̄ facto bois.ſicut in ſimili de elec.nihil ad fi.nō ob.c.dudū.q⁊ ibi dz exponi vel ꝓ ⁊.vt dicit clarius patere ex antiqua. ⁊ idē ibi ſequitur do.quaſi aldus.Quia credo tutius tenere glo.ꝓcalle.
a c.dudū.⁊.c.ꝓterea.Jn dubijs enim tutius eſt illi inherere⁊ ꝓpter eius autoritatē.vide in cle.i.ſ.de offi.vica.ꝛc. ℭGlo.ratione officij q̄rit an diocesani eo q̄ō hic dicit vtant poteſtate delegata an ordinaria.℟ndet q⁊ ordinaria:q⁊ hic excitat̄ officiū eorū.nō aūt de nouo ſi dat aliqua poteſtas patet.q⁊ dicit q⁊ bus ratiōe officij.ad boc de offi.ordi.licet.⁊.c.grane.vbi ꝓ Jnno.vñ vbi papa ſcribit ordinario ſi nō apparet:videt excitare eius officiū niſi alteraret in aliquo iuriſdictionē ordinariā. forte dādo poteſtatē q̄ō ſummarie ꝓcedat in cauſa vbi prius ordinarie ꝓcedi debebat.de quo ꝓ Bar.ff.de inſti.⁊ iur.l.ius ciuile.⁊.ff.de offi.ꝓſi.l.ſepe. ℭGlo.vltima q̄rit que erit iſta determinata vltio cōtra iſtos dioceſanos negligentes.℟ndet q⁊ erit vltio ſeu pena ſpecialiter circa hec ſtatuta:q⁊ poſſunt a ſu
11 periore pena arbitraria puniri.in auf.vt diffe.iudi.ſ.i.facit de offi.deleg.de cauſis.de offi.ordi.ad reprī.cū ibi not.† Que aūt ſit pena gña lis trāſgreſſoꝝ canonis remittit ad no.de treu.et pa.c.i.⁊ de cele.miſ.dolentes.de elec.generali.in.vi. ℭ℣Pau.bic dicit q⁊ ſi qs trāſgredit canones ⁊ cōtēnit.q⁊ credit papā nō poſſe canones cōdere eſt hereticus:⁊ vt hereticus puniēdus. vir.diſt. nulli fas.⁊ eſt etiā excōicatus.de bereti.excōicamus. Si aūt credit q⁊ poſſit canones cōdere:tū illos cotēnit et non
b ſeruat obligatur ad mortale peccatū ſi cōtinent canones ꝓcepta affirmatiua vel negatiua.xiij.q.i.q̄ō ꝓcipitur de verbo.ſigni.in cle.eriui.ſec⁹ ſi canones debēt cōſiliū tñ.de maio.⁊ obe. ſtatuimus.q̄ō eſſet ſi hoc cū ꝓmeretur.vel alia ratio hoc ſuaderet.ff.de his qui no.infa.l.bec verba.ꝓdicta vera niſi fiat trāſgreſſio canonis ex cauſa ratiōabili q⁊ tūc non obligat quis ad mortale etiā ſi ſit canō precepti.no.Archi.lxxvi.diſt.vtī.potest aūt deponi talis trāſgreſſor canonis cōtinctis ſceptū.vt not. de elec generali.ī.vi.⁊.iij.diſ.ſ.vlti.q⁊ limitat. ℣Pau.fortē verū niſi tantū ſemel offenderet.q⁊ ꝓma offensa non debeat deponi alleg.lxxiij.diſt.honoratus.Credo q⁊ ſi in contēptum canonis trāſgrediturꝫ ſcienter etiā ꝓ prima debeat deponi.arg.de ſent excō.cum illoziū ad fi.⁊ de excel.ꝓel.a.c.ſi.Si vero nō ſeruat ca nonē non in cōtemptū.ſed ex negligentia vel errore tunc ꝓcedit q̄ō dicit ℣Pau.q⁊ ꝓ prima vice non deponitur ad boc q⁊
12 not.xix.diſt.i ſumma. † ℣Per hāc cle.dicit Stepha.q⁊ cōferēs bñficiū ſcienter i digno peccat mortaliter q⁊ infidelis eſt dño ſuo cōmittēs eius miniſteriū i digno.facit.lvi.diſtin.miramur.
13 vbi casus.⁊ q̄ō no.in cle.i.de magiſtris. † Querūt bic aliqui ali qua de materia conſilij querentes:℣primo q̄d ſi alter tñ litiga torū petat cōſiliū an debet dari exp̄ēſis vtriuſq⁊ an petētis tm̄. ⁊ dicūt q⁊ petētis cōtra quē forte iudex ſentit.aleg.ii ij.q.iij.ℨ.
14 venturum ſm Matthe ꝛc. † Queruntur ſcōo quid ſi duo cōſiliarij.diſcordent et aſſumunt tertium quis puidebit tertio de ſalario.dic q⁊ illi duo debent cōicare illi tertio ſuum ſalariuz ne de dolo ſuo cōmodum reportent.no.in Spec.de ſalario aſſeſſoꝝ
15 ℨ.ſalariū. † Quid ſi cōſultor cōſulat cōtra ius ⁊ an iudex teneat
c ſequi veritas eſt q⁊ non.de quo in regula nullus ex cōſilio.in.vi. ⁊ de offici.deleg.ſi ꝓ debilitate.⁊ de conſuetudine ad noſtrā. ⁊ de elec.cum in veteri.⁊ dearbi.cum tempore.et per Bar.ī.l. ℨ.ſi plures.ff.de ever.

1 ℨ Ler loquēs de actu ꝓ verba ꝓteriti tpis q̄ſ eſt penalis reſtringit̄ ad ꝓterita tm̄ vel ꝓſentia non aūt ad futura.
2 Negligentia prelatur quis voce capituli.
3 Voce eligēdi prelatus nō integra ad actū vocis etiā ex partici patione habentium vocem.
4 Et voce eligēdi in eccleſia cathedrali vel collegiata qs nō habet niſi ſaltem ſit in ſubdiaconatu conſtitutus.
5 Diſpoſitio penalis loquēs ꝓ verba ꝓſentis vel ꝓteriti tpis nō reſpicit futura ſed reſtringitur ad ꝓſentia vel ꝓterita.
6 In diſpoſitione penali ſuper nō facto finito excipitur iſtū impedimentum.
7 Beneficiādus an debeat habere ordines:⁊ qd ⁊ q̄ſ bñficiū habet ordinē annexum quātū tempus requiratur ad aſſumendū ordines:⁊ q̄ō puniatur nō ſuſcipiēs ordines in beneficijs nō curatis.⁊ nu.8.⁊.9.
10 ℨPena ſucceſſiua a iure iuꝫpoſita commenſuratur quātitati continuate.
11 ℨPer penam nouiter impoſitam a iure nō videtur receſſum ab antiqua.
12 Ordines habens ſine beneficio an teneat̄ ad horas canōicas.
13 Suſpēſus a poteſtate vocis dande ſeu a poteſtate eligēdi vel a dimidia diſtributionū ſi eligat ibi vel alibi an valeat electio.
14 Suſpenſus ab ordine videt ſuſpenſus ab oīb⁹ q̄ ex ordine deſcendunt.⁊ de multiplici ſpecie ſuſpenſionis.
15 Canonici ꝓbendarij ſi ex conſuetudine vel ſtatuto debeant eſſe in ſacris an expectans nō in ſacris,habebit quotidianas diſtributiones.
16 Beneficiuz ſi non habet annexos ordines ſed minores an nō ꝓmotus ad ſacros habebit vocem in capitulo.
17 ℨPromoueri ſi quis ex culpa non poteſt ad ordinem requiſitū ad beneficium quid iuris.
18 Diſtributiones quotidiane que dicantur.
16 Diſpenſare nō poteſt eps contra cōſtitutionem vniuerſaliter actum prohibentem.
20 Conſenſus partium nil poteſt operari contra ius in habilitās perſonam vel vniuerſaliter actum prohibens.
21 Eligere vel eligi an poſſit qui eſt excōicatus.
22 Si canonicus tpe vacatiōis beneficij nō ſit in ſacris:ſed tpe quo electio imminet ſit am habebit vocem in electione.
23 Canonicus qui non eſt in ſacris ſi imminet electio ⁊ velit ordinari ad ſacros infra proxima quatuoꝛ tpa an teneatur canonici illum expectare ſi boc petit.
24 ℨPrelatus ſupplet negligentiam capituli ⁊ inhabilitatē ⁊ defectum ſeu inualeſcentiam.
25 Electio prelati facienda ſi imminet ⁊ nullus de capitulo eſt in ſacris per quem ⁊ quomodo expedietur.
26 Negligentiā prelati ſupplet prelatus etiam q̄ſ datur defect⁹ reſpectu facultatis ſe inhabilitandi.
27 Beneficiū quō poſt habere ordinē annexum ⁊ ſi beneficat⁹ nō habet ordines an poſſit habere facer dotē miniſtrum illi beneficio donec ſuſceperit ordines.⁊ nu.28.
29 Dignitas in quo diſtert a perſonatu.
30 Capituli appellatione an veniat prelatus.
31 Extenſio in penalibus aut exorbitantibus an ſit licita.
32 Annus an et quando incipiat currere.
33 Donec dicito quid importet.
34 ℨPromoueri non volentes ad ordines qua pena puniantur.

3 Tibi qui diuinis in ca. Que ſint partes.q⁊ ꝓ o declarat nō exiſtēte i ſacris nō habere vocē i capitulo cathedralis eccīe vel collegiate.Scōo idē dicit de habēte bñficiū cui ānexus ſ ordo niſi ad illū.ꝓmoueat̄ ceſſante impedimēto infra annuz q⁊ illo elapſo tūc nō hz vocē in ea ⁊ ei ſubtrahit̄ pars diui
1 dia diſtributionū.ſcōa ibi.illi vero. ℭ† Mo.primo arguit̄ tū qō ler loquēs de actu ꝓ vba ꝓteriti tpis.qū eſt penalis reſtrīgitur ad ꝓterita tm̄ vl ꝓſentia nō aūt ad futura.patet q⁊ bic dicit mācipati vel mācipabunt̄ i poſterū.⁊ ſic nō ſufficiebat primū. ⁊ ad boc adō no.i cle.ad fras.de reſcrip.ℨiū vide verū ꝓ no.
2 de bis q̄ vi metuſue cau.ſi.c.i.in.vi. ℭ† Mot.ex negligētia ali qū aliquē ꝓari voce capituli q̄ eſt latior pena quā ꝓari voce
3 electiōis.q⁊ ꝓ boc ꝓaret̄ etiā alijs actib⁹. ℭ† Mo.casum in quo ꝓmat⁹ voce nō ītegrat̄ ad actū vocis etiā ex participatiōe bentiū vocē.boc ideo q⁊ eſt ꝓiuatus ex ſolo defectu iuris.ſec⁹ ſi ex inhabilitate a iure in perſonā inꝓreſſa de qua de elec.cuz
4 vintonien. ℭ† Mot.q̄ō in collegiata vel cathedrali eccleſia qs nō hz vocē niſi ſaltem ſit in ſubdiaconatu cōſtitutus. Jn verſi.
5 illi vero. ℭ† Mo.q⁊ diſpoſitio penalis loquēs ꝓ vba ꝓteriti tpis nō reſpicit futura.ſed reſtringit̄ ad ꝓſentia vel
d ꝓterita.patet ibi nūc obtinēt vel obtinuerint in futurū.facit q̄ō dixi.ſ.fin do.Anto.Sed certe boc eſt bic ꝓpter dictionē nunc alias ſecus per not.q̄ō ne.cau.c.i.in.vi.ꝓ Joan.and ꝛc.
6 ℭ† Mo.q⁊ in diſpōne penali ſup nō facto finito excipit iuſtū impedimētū quaſi pena ī onobio ſup negligētia fūdet q̄ exclu

a ℭItem declara tur.Adde p iſta ſol.bonuz tex.in aut.vt exact.in ſtant. do.circa medium in verſi. ct hec dicim⁹.

b ℭItem qualiti cat.Adō.do.ab ba.in.c.cuz in cūctis.ℨ.i.de elec.⁊.c.qualiter.eo. titulo.

c ℭForte ideo. Adde bonuz tex.ī ſi.in.l.ītē apud labeonē ℨ. boc edictū. ff.de inīu.⁊ in iū.ℨ.miratur. ff.nau.cau.ſta.

d ℭQue aūt dicatur. Adde Jnno.⁊.o.abba.in.c.cuz in cūctis.ℨ.i.de elec.⁊.c.qualiter.eo. titulo.

a ℭPropter eius autoritatē.ad de de autorita te glo.do.Jaſ. plene in.l.vt vim.in pe.col. ff.de inſti.⁊ in. Anto.cost.in repert. ſuo ad Alb.in ſi.rep. Aler.cōſ.ccij. in.ſ.col.in ſi.ī ij.vol.aler.in cōſ.xlix.in.iiij. col.in ꝓin.in iiij.vol.alex.in cō.li.ij.col.cir ca prin.⁊in cō ſi.lv.in.xj.col. ⁊ conſi.lxxiij. in.iiij.col.circa me.vol.iiij. ⁊ aler.m conſ. lix.in.iij.col. in.iij.volu.

b ℭObligatur. qua pena puniant trāſgreſſores.ll. ponit d.ab.in.c.i. in glo.ij.de cōſti. ⁊ibi Felyn.in iiij.col.⁊ bal. in.l.legis virtus.ff. de legi.

c ℭAn iudex teneat.adde Fely.in.c.ſi extra de conſtit.

ditur dato legitimo impedimento. de pigno. significante. de
7 q de cōcei. pbē. q; diuersitatē. ¶ Not. q annexio ordinis ad
bñficium in dubio annecti vī nō vt cōtemporanee exigāt cūbñ
ficiū iz exigāt post. ⁊ sic vī q regulariter ppter ordinis assum
ptionē nō dē inhabilitas beneficiādi quin dato ordinis defe
8 ctu possit dignitatez ⁊ bñficiū assumere. ¶ Nota tps statutuz
ad assumendos ordines qñ bñficiū habet ordinem annexuz.
9 ¶ Nota penā nō assumentis ordinē i bñficijs nō curatis. quia
non punitur iure bñficij. sed dimidia distributionum puna
10 tur ⁊ voce capituli. ¶ Nota q pena successiua a iure impositā
cōmensuretur quantitati continuate ⁊ est in dubio tpalis
11 nō perpetua. de quo de cōsti. ex lris. ¶ Mo. ex fine arg. pro ⁊
cōtra q; p penā nouiter impositā a iure nō vī recessuz ab anti
qua. vide de hoc Bar. ff. vi bo. rap. l. j. ⁊ Ly. i. l. qui sepulchra. ff.
de sepul. vio. ¶ Primo per lram ibi mancipati. arguit zense. qō
quilibet bñs beneficiū in ecclesia etiā sine cura teneat ad bonas
canonicas qō patet q; est mācipatus diuinis officijs hoc est
electi nuncupatus vel deputatus. vt hic dicit glo. de quo de
celebra. miss. c. i. vbi per Host. ⁊ Jo. an. q; hec est ve vitas. etiā
si sit in studio optat tñ Hosti. prouidere q; sufficeret tūc dicere
12 officiū beate virginis. ¶ An aūt bñs ordines sine beneficio
a ¶ Q; suspen/ teneat ad bonas canonicas. dic q; sic si est in sacris. alias nō vī
sus. de multi/ arctari cū possit retrocedere. ō q; dic vt vbi. Tractat hic ¶ Jan.
plici suspēsio/ q; sunt ecclesie collegiate. dic vt per glo. de elec. statutū in. vi. ⁊
nis. vide glos. 13 p Jo. an. de iure p nobis. ⁊ p Imo. eo. tit. postulasti. ⁊ de elec.
in cle. cupien/ c. i. An aūt suspēsus a pēte voci dande seu a pēte eligēdi vel
tes. in ver. no/ a dimidia distributionū si eligatur ibi vel alibi valeat electio.
tā nouā. de pe/ dicit Guil. q; sic. sec⁹ in suspenso ab officio. ⁊ idem etiaz si a be
nis. quā alleg. neficio. q; respectu beneficij cui⁹ est suspensus eligi nō pōt de
do. abb. i. c. at elec. ex. p. cōpromissarios. in. vi. ⁊ ibi no. in glo. de elec. p inquisi
si clerici. in. ꝯ. tionē. eligere aūt bñ pōt suspēsus a bñficio tñ in alia electio
col. extra de iu/ ne. etiā in ecclesia in qua est suspēsus. vt no. Imo. de elec. cum
dicis. vinton̄. fa. qō no. eo. ti. cum in cunctis. Ex predictis patet q;
suspensus nō in totuz. sed in aliqua parte vt a voce que est de
fructib⁹ bñficij de resti. i. integ. c. j. cū. ibi no. vel ab alijs fructi
bus vel pane vel vino vel dimidia distributionuz vel binōi de
ne potest eligi. quī imo ⁊ eligere nisi vbi ei exp̄sse vor. subtrahi
tur. Ratio quia talis suspensio nō est vera suspensio ad benefi
cia sed quedā subtractio certi iuris particularis in penam. de
tempo. ordi. ex tenore. ⁊ de penis oēs. ℞ Guil. Et aduerte ga
suspensio a beneficio velut individua ⁊ nō restrictiua ad locum
inhabilitare ipsum non pōt in vno quin in alio nō inhabilitet
quasi cōtaminet. ⁊ afficiat personā. sed suspēsio a beneficio de
ne pōt inhabilitare ad certū locum tm̄. sed in hoc solo est dif
ferentia inter suspensionez ab officio ⁊ beneficio. nā alias data
glibet sn̄ia indifinitiua quelibet est eiusdē effectus ⁊ vbilibet
inhabilitat ⁊ per hoc patet ratio diuersitatis Guil. quam assi
gnat inter suspensionez ab officio ⁊ a bñficio. dicens q; prima
procedit a clause q; vbilibet extenditur. de treu. ⁊ pac. ꝯ. c. ūcut
⁊ deus a quo clauis monetur. xi. q. iij. nemo. sed prima procedit
iurisdictione: humana que non transit territoriū. de consti. c.
ij. in. vi. ⁊ ideo pcedit. q; suspēsio simpler ⁊ indifinita a benefi
cio vbilibet extendit effectū suum vt patet ex predictis. q; tūc
etiā illa afficit personā velut lepra. facit. Lex ea. ff. de postulan.
Quid si canonicus est in subdiaconatu sed est priuatus execu
tione ppter bigamiā ei tñ cū dispensatiōe est reseruata canonia
⁊ pbenda. ⁊ forte executio minoris ordinis. ¶ An talis cano
nic⁹ habebit vocē. dicit Jan. q; sic. q; ter. hic nō requirit sub
diaconatus executionē. sed essentiā tm̄. ideo habebit voces cū
dispensatio sibi reseruat canoniā er qua ꝛloci assignatiōe ⁊ stal
li in capitulo ⁊ choro ipsi cōpetit vor. de consti. cū. ℳ. ⁊ essen
tia ordinis tribuit vocē ℞ Jan. Itē putat do Anto. ī alio ir
regulari ex defectu sine culpa sua ⁊ forte idē etiā est si surgat ex
delicto ante tñ ꝯ sit priuat⁹. Iuz tñ tenet Lap. ⁊ Jo. de lign.
Mouetur q; ter. arctat ad essentiā nō ppter ipsaz tm̄. sed vt ec
clesie seruatur diuinis. ar. de cle. non refid. relatū. qō fieri non
pōt per nō existentē ī sacris⁹ p hoc etiā q; esset suspensus ab ere
cutione ordinis. ergo care re debet voce quā. ex ordine ꝫsequi
vult. ad hoc de cōsue. cū dilectus. de rescrip. scisc itat⁹. ⁊ de pre
ben. ei cui. i. vi. do. Anto. his nō ob. tenet cū Jaul. mouet q;
data existentia ordinis sufficit q; per eū nō stet quominus ha
beat executionē ordinis. q; p hoc nō fūt negligētes. de ꝛcel. p
ben. q; diuersitatē. talē aūt negligentiā pōderat marie in scōa
parte i gi k ⁊c. Nec dicit vera quo ad alios actus ꝯ quo ad actū
vocis electionis. In illo eñ posset ⁊ ⁊ dicere vt supra scōm eus p
d. c. cū dilectus. ⁊ sic in effectu quo ad causz cle. respectu vocis
14 dande ī electione nō habet vocē in capitulo. ℨ respectu alioz
a actuū sic. Forte tuti⁹ esset tenere simpliciter dictū ⁊ a. ª ꝑquia
suspēsus ab ordine vī suspēsus ab oībus q; ab ordine descēdit.
ℨ vox capitularis ab illo descēdit. vt hic ꝑtz ergo ⁊c. hoc sen
tit glo. in verbo cōstitut⁹. in prin. ff. in cle. pri. Aduertendū
tñ: q; dicit do. Ant. sequēdo suā opi. q; quo ad habitū ordi
nis nō pōderat negligētia. vñ quomodocūq; dē nō habitus
etiā sine negligētia nō hz canonic⁹ vocē. sed dato habitu quo
ad executionē pōderat negligētia. nā illo dato est satisfactum
verbis cle. q; est penalis ⁊ satisfactū: est etiā mēti fi nō staret p
eū quominꝰ habeat executionē. p hoc q; in dubio ex quo non
exp̄ssa apparēt verba sup actu vel sup existētia dispōnētia: cre
dēdū est q; in actu pōderāt negligētiā vt minor vt penitētia
ar. regule in penis. de reg. iur. in. vi. Et si dicas sicut in habitu
nō exigit negligētiā sic nec ī actu. ꝫsequētia nō pcedit cū ista
sint separata. ideo de vno a'iud nō infert. q; fil. sint legi. p venera
15 bile. ℣. j. l. fi. ff. de calū. ⁊c. in decr. illo vo. † Quid si oēs canonici
pbēdarij debēt esse in sacris ex ꝫsuetudine vel statuto. nunqd
canonicus expectās nō in sacris habebit quotidianas distri
butiones integras: cū sit ibi cōsuetudo q; expectātes illas ha
beāt. dicit Jan. q; sic: secus dicit si cōsuetudo vel statutū sim
pliciter dicat q; oēs canonici debeāt esse in sacris. nec adhęce
16 ret de pbenda. alle. ar. de pbē. si p clericis. in. vi. † Quid si bene
ficiū nō habet annexos sacros ordines sed minores. dic idez
in illis q; bic ℞ de sacris: hoc tñ casu nō pmotus ad sacros
habebit vocē in capitulo si sit in minoribus. secus si pbēb. nō
haberet aliquā ordinē annexū: q; tūc nō haberet vocē nisi eēt
in sacris cōstitutus. vt. ff. in. i. rubrica. Et sic patet q; hoc casu
melioris est cōditiōis habēs bñficiū cui annexus est ordo mi
nor: ꝯ habens bñficiū cui nullus. est annexus ordo. forte idē si
sit annexus ordo: q; hec cōstitutio nō intendit in ver. illi vero
ampliare: sed restringere. ⁊c. l. legata inutiliter. ff. de leg. i. q; pro
hoc q; primū respōsum loquit indistincte: ngi ī ⁊c. Hoc sufficī
tñ quo ad vtrūq; q; sit accolitus ℞ m Jan. quo ad primū: glo.
sentit cōtrariū. illā putat verā. ℞. Anto. Quid si bñficij cui
git certū ordinē: an ad vitā das penas sufficit ipz proniotū ad
maiores ꝯ requirat bñficiū. Jan. q; sic q; nihilominus reti
net minores. eo⁹ executionē. xxv. q. ij. c. i. ⁊. iij. et
lxxiij. distn. i. cū. ⁊c. secus in dignitatibus secularib⁹: vbi chara
cter nō imprimit. C. de dignit. li. xij. lib. xij. dicit tñ Joā. mo. de
preben. si pro clericis. in. vi. q; sacerdoti expectāti: nō potest
prideri de pbenda habēte diaconatū annexū ⁊ subdiaconatū.
℞ m Jan. de quo ibi. ⁊ de rescrip. cū aliqbus. in. vi. pro de
17 claratiōe litere q; dicit cessante ipedimēto ⁊c. ¶ Quero qd
si impedimentū prouenit ex culpa ppter q; nō pōt promoueri
ad ordinē requisitū ad bñficiū. dic q; nō excusatur: de quo dic
ℨ. eo. c. i. ⁊. c. queris. ⁊ de elec. licet canō. in. vi. per glo. ⁊c. Quid
erit interim dnrante anno. dic q; integras distributiones et
vocē in capitulo habebit. nisi alꝰ impediatur: vt si prebenda
esset diaconalis vel p̄sbyteralis: ⁊ nō subdiaconalis. ℨ. eo. Re
spōdeo ℨ Jaul. ⁊c. Quid de anniuersarijs pro defunctis fiat
dic idē q; de distributiōib⁹ q̄tidianis. vt no. Jo. an. de cle. nō
resi. c. j. i. vi. ℞ m Guil. Nec ob. q; hoc statutū sit penale q; cōse
quēs nō ℨ ertēdi. de elec. statutū i. vi. q; ℨ z̄ertēdit er idē
titate rōnis q; isti non promoti nō possunt in ordinib⁹ deser
uire. alle. zēze. no. p se de rescrip. cle. i. Nec ratio nō placet vt
ibi diri. ideo dicit do. Anto. q; hec pena nō est imponēda cū
b aliaꝰ ᵇ nō sint quotidiane distributiones. sed aliud separatum
17 nec ob. q; nō. ī. d. c. i. q; ibi nō intereſſentib⁹ diuinis. bic ī iter
essentib⁹ sed nō in ordine requisitū ad beneficiū. Quid si q; ste
net prebendā sacerdotalē in ecclesia: ī alijs ecclesijs simplicēt
si nō est presbyt̄ ifra amnū an pdat hāc dimidiā distributionē
in oībus. Guil. q; nō, sed solū i nilla ecclesia in qua deliquit. ar.
de elec. si cōpromissarius in. vi. venio ad glo. ⁊c. Glo. ī ver. can
sā dedit. Querit q; s dederit cām huic cōstitutioni. Ridet ℞m
q; nō. p Host. in duob⁹ locis. vz ī decre. extirpande. ℣. q; vero.
de preben. ⁊ in decre. ij. de offi. archipresby. dicebat em ī. ℣. qui
vero. q; equē erat q; sicut minor subdiacono nō eligit ita nec eli
geret ne dicēs q; ꝫstitutiones legatorū ī puincia sic esse statutuz
q; nō existens in sacris nō haberet vocē q; dicit glo. etiā fuit
se statutū p multos epos quos cōstat ꝫstitutiones facere posse
℞m no. per Host. de offi. archipresby. C. vlti. ī. c. ij. pre all. dicebat
q; sicut inter cardinales nullus erat qn saltē esset ī diaconus. ita
inter canonicos nullus debet esse quin saltē esset ī sacris. alleg.
in ar. ℨ. eo. ḡris cū alijs similib⁹. alle. etiā ad predicta. q; dicit
canon. xvi. dist. satis est. idēter. vbi dr illicitum esse eū qui nō est
in ordine ecclesiastico ecclesiasticis intermiscerī tractatib⁹. q;
maxime ex eo vī illicitū. q; tales retrocedere possūt ab habitu
clericali. de elec. cum ex eo. ī. vi. No. bene ex glo. q; ate additio
nē huius ꝫcilij tenebat cōstitutio epi q; non haberet vocem nō
existens ī sacris. p; o quo facit. ℨ. eo. queris. cōtra tenui ī repe
titione. c. cū oēs. de consti. q; hoc statutū est cōtra ius causa nō
abstinente. nec bñficij qualitate hoc requirēte iuxta no. plene.
per glo. de elec. ℨ canon. in. vi. et tenet glos. j. in verbo i eisdē.

ergo fieri

ergo fieri nō poterat ⁊ factum non tenebat. ℨ. de elec. ne roma
ni. fa. q; no. i addi. Specu. super rubricā. de elec. ⁊c. ¶ Glo. re
gulariꝰ inducit ter. ad ea q; vidisti is in. c. vt circa. de elec. eo. ca
pi. vt nō constitutus in sacris in ecclesia collegiata nō cōputet
in numero nec ex iuris fictione. ℨ nec etiā de facto. rō q; iste
non hz habitū iuris eligēdi. igit ⁊c. ¶ Gl. mancipati. in prin.
exponit literā ⁊ dicit quare vtit hoc verbo ⁊ clara est. Deinde
in ver. in his igit querit nunqd ex casu quo conuersi vel profes
si laici habent vocē in electione. q; esse pōt ex cōsuetudine vel
priuilegio. ℞m no. de elec. ex eo q; ī ℞m. in. vi. ℞t illud bodie cor
rectum per hanc cle. saltē in ecclesijs regularibus videt q; sic.
q; non sunt cōstituti in sacris. cōtra tenet glo. q; hic quaten⁹ re
quirit ad esse ordinē sacrū loquit de mancipatis hoc est de ele
ctis ⁊ deputatis ad diuina officia. sed p dicti conuersi vel profes
si laici nō sunt deputati diuinis officijs ex quo sunt meri laici.
de cōsti. eccle. sancte marie cū si. ergo habebūt vocē in. licet nō
sint in ordine sacro. ⁊ ita fernā de facto. hoc etiā ℨ firmat gl. qa
alꝰ dicēdo oppositū sequeret q; p hāc cōstitutionē monales
nō haberēt vocē in suis capitulis. cū ille ppter ser⁹ fragilitatē
nō possunt aspirare ad ordinez. de pe. ⁊ re. nouaquedā. ⁊. xxviij.
dist. diaconissam. Ex predictis infert glo. q; eadez rōne cōstitu
tio illa nō ligat extraneos q; nō sunt instituti in ecclesijs colle
giatis. ℨ in illis habēt vocē in. c. quo ad certos act⁹ rōne eccle
sie sue. de elec. scripti. ⁊. c. cumana. q; tñ glo. tēperat esse verū
nisi nō haberēt vocē ī alia ecclesia q; vocē haberēt ī ꝑpria ca
pitulo q; tic in ꝫsequētia etiā extranea eccl'a vt possent habe
re vocē requireret q; essent in sacris cī alꝰ in ꝑpria voce bñe
nō possent. cū glo. cōcor. Jan. dicēs q; in cōuersis hospitaliū
vel primus locuz̄ non tmmit aliud cle. que loquit de eccl'is
aliud aūt est hospitale. aliud ecclesia. de pbē. cle. p literā. Idez
de conuersis ecclesie nō collegiate cū de collegiata hic tantuz
loquat. Idem de conuersis ecclesie collegiate que solū de con
suetudine vel priuilegio habere possunt vocē p rationē quā glo.
dixit ſcz q; tales nō fūt deputati diuinis officijs. nec ob. q; hic
tollunt ꝫsuetudines. q; intelligunt tolli in casu in quo logtur
cle. Itē nō ob. xij. q. i. duo sunt. vbi videt q; tales sint deputati
diuinis officijs: q; sunt deputati quo ad cātādū nō celebrādū
⁊ sic intelligit illud. c. fa. q; nō. xiij. dist. rō. vbi p glo. vel q; ibi
loquit de diuinis officijs respicit clericos. q; autē ibi subdit
contēplationi respicit laicos quersos. de quib⁹ ibi sequit. pro
boc q; aliud est officiū monachale aliud clericale aliud cōuer
sale ⁊. vnū ab alio nō cōprehenditur. xvi. q. i. si cupis. ⁊. c. seq. c.
monachus. vñ bigam⁹ pōt esse monachus ⁊ nō clericus. ppter
q; dicit Jaul. q; si hic nihil exp̄ssuz fuisset de regularib⁹ nō
fuissent inclusi regulares monachi ⁊c. ¶ Hol. oniciꝰ querit
an cle. i hoc pmo rūso. pcedat etiā si nō sit annexus sacer ordo
officio seu bñficio ad quos quis est promot⁹. Ridet glo. q; sic ⁊
in hoc differt a versi. illi vero. qui. j. prime sequit. qui loquit vbi
certus ordo beneficio est annexus ⁊c. ¶ Glo. in posterum opp.
hic velle ℨ q; nedū recipiēdis ī posterū possit aſperior stat⁹
idici. ℨ etiā receptis cī hoc arctet ad ordines sacros etiā iā re
ceptos. Sed ℨ hoc op. glo. ⁊ videt q; iam intitulatus saltē nō p
fessus aſperior nō possit idici. vñ op. d. c. nec bis. xv. q. i. ⁊ capi.
integritas. xxij. q. i. ⁊. xx. q. iij. presens ad q; fa. q; nemo inuit⁹
cogēd⁹ est; crescere. lxxiij. dist. gesta. vbi de hoc fa. quod no. de
a regu. iur. ª q; oēs. de sta. regu. c. j. in. vi. circa pri. p glo. So. glo.
q; cōtra ialocum habēt in cōtinentia q; nō indicit inuito hic
quo ad alia. ſ. quo ad sacros ordines. ppterea dicit glos. q; de
cre. nō cogit eos pcise sed causatiue. nec priuat eos beneficio. ℨ
solū priuari posset si vigēte necessitate ecclesie. renueret ordina
ri. vt no. ℨ. e. queris. ⁊ sic multo forti⁹ faciliter priuari potest vo
ce capituli ⁊ p cā sufficere vī q; nō sit ī sacris cū nō possit tūc
bene deseruire in diuinis. et sic qui non laborat non mandu
cat. secūdū glo. concor. Accur. ff. de dā. infec. l. ℨuis. Sc̄do op.
gl. ⁊ videt q; nō debeāt in preterium includi mancipati diui
nis officijs. q; cōstitutio ℨ dare formā futuris negocijs ⁊ nō p
teritis. ℨ. de cōsti. c. ſi. cū cōcor. Ridet glo. q; cōstitutio ista nō
porrigitur ad preterita. q; nō ligat preteritas institutiones ℨ
futuras ad tractatas ⁊ actus capitulorū. hoc nō videt verū. q;
immo aperte loquitur de iā institutis. ideo glo. in versi. Itez
nō vicīat. aliter ridet ℣z q; hec cōstitutio nō dicitur respice
re preterita attento eo sup quo dispōnit p̄cipaliter. dispōit ei
sup actu vocis dāde vel nō dande nō aūt dispōnit sup voce iā
prestita. ideo merito hec cōstitutio nō ℨ p̄cipaliter. dispone
re sup preteritis sed sup futuris habentibus tantū cōueritatez
ab actu de preterito. Idem no. de elect. licet canō. in. vi. ⁊. ſ. de
testa. cle. vnic. Ex predictis no. ponderandū id sup quo con
stitutio p̄cipaliter dispōit. q; si sup actu de futuro. ℨ habeat
ꝫueritatez ab actu de preterito dicit respicere futura. ⁊ si super

actu de preterito dicitur respicere preterita. ex quo ptz q; vbi
cōstitutio dat certā formā alicui actui: si actus ille est fiendus
in futurū. licet habeat ortū a cā de preterito: subijcitur forme
cōstitutiōis. secus si sit cā. vnde cōcludit hic do. Anto. tres ca
sus. q; si dispositio respicit actū. ℨ subiectū seu suppositū de futu
ro. tunc cōstat ⁊ tūc exigit vtrūq; esse de futuro. Si vō respi
ciat actū solū prout inest vel inesse potest subiecto de preteri
to ⁊ illi dat formā. vt hic in cle. j. j. do testa. Interdum vero lex
dat formā. vt hic in cle. i. ſ. de testa. Interdum vero lex dat for
mam actui ⁊ apparet an det illi formā prout inhiberet subie- 22
cto de preterito vel futuro. ⁊ tūc. si alteri est iam ius primatum
quesitū ad q; si extenderet cōstitutio illud tolleret. ⁊ tunc cen
sēt formā dare actui prout inest subiecto de futuro. q; non est
intētio statuētis alteri⁹ iuri priuato p̄iudicare. ⁊ iste est casus
de cōsti. c. ſi. iuncto. c. statuimus. de maio. ⁊ obe. idē fiactus pre
teritus oīno rōne cōuenientie in cōsequētiā attingeret: vt in
glo. in cle. vnica. j. de testa. Si vero non tolleret ius primatū q;
situ. ⁊ tūc respicit actus futuros. etiā put inhereāt subiectis de
preterito. vt hac glo. in cle. j. de test. ⁊ in cle. j. de vi. ⁊ bone. cleri.
Ratio q; sufficit de futuro pēdere. er quo actus futurus est ille
q; dispensatiō i subijcit. alle. de vsur. cū tu. ⁊ ibi per Jmo. sed cō
tra predicta fa. gl. cle. j. j. de testa. vbi dr q; cle. illa que subijcit
executores etiā exēptos ordinarijs. ⁊ dicit glo. q; nō cōprehē
dit nisi deputatos ad executionē qui post tēpus illius cōstitu
tionis de liquerāt et male gesserunt. cuius opposituz deberet
esse. q; cū dat formā in ratione reddēda que est in futurū debe
ret etiā formā dare preteritis gestiōib⁹ quarū ratio nō esset red
denda in hāc finē solū vt retrahat administratores a mala ad
ministrando. vñ nō fuit intētio autoris dispōnere de rōne red
dēda ex sola mala administratiōe ppter se. sed de rōne reddē
da ppter detrahere male administratiōi ⁊ gestioni. vt ab illa
retrotrahant executores. ideo oportet q; ⁊ rōnis redditio ⁊ ge
stio sit de futuro: cū pncipaliter ⁊ trūq; respiciat. nō est tā ne
cesse q; fuerit deputat⁹ executor post illā cle. ⁊ illa est veritas
¶ Glo. ppter quā exponit boc aduerbiū ⁊ vñ de riuat. subiun
gēs etiā de hoc aduerbio ppē sius ⁊c. ¶ Glo. in. c. q; rit qd de
stallo chori. an p hoc illud pdat? dicit q; nō: cū de illo bic nō
fiat mētio. ad hoc regula in penis: in. vi. ¶ Secūdo q; rit quid
si aliqs de canonicis seu de capſ'o velit dare vocē vt priuat⁹? nō
vt de capſ'o: an ille p hoc sit priuat⁹. Ridet q; non eadē ratio
ne. q; ibi priuat voce capitulari. Ex hoc ifert glo. q; canonicꝰ
non constitutus in sacris in ecclesia ī qua viget cōsuetudo vel a ¶ Q; omnes.
a statutum vel optādo domū vel prebēdā eque bñ poterit opta adde q; glos. ī
re sicut constitut⁹ in sacris nisi exp̄esse statutū vel cōsuetudo d. c. q; oēs. ad
aliud dispōeret. ratio q; talis optatio cōpetit cuilibet canoni hoc alle. Felyn.
co ratione canonie. vel prebende quā hz etiā nō cōstitut⁹ ī sa c. cū oēs. in
cris. de cōsti. cū. ℳ. cū ibi no. nō ratiōe vocis capituli. Per p̄ iij. col. circa fi.
dicta etiā infert q; pōt dare vel egat⁹, de rescri. statutū i. vi. et extra de cōsti.
etiā agere p prebenda sicut existēs ī sacris de pba. ex literis. ⁊
etiā ep̄m associare. ⁊ fructus ex hoc percipere ecclesiā defen
dere. Ad primum alle. de cle. non resi. ad audientiā. Ad scōm
de cōcel. preben. ex parte cum similibus. ¶ Glo. cōceditur q;
rit qd si de facto admittat cum fratribus ⁊ socijs ad electionē
an eius vor aliqd operāt. vī q; sic per no. de elec. cū vitonien.
cōtra credit glo. Mouet q; hic inhabilitat p̄sona ex iuris rigo
re ideo ⁊ talē defectū nō p̄t consocij tollere. Iuz loqtur vbi
persona nō inhabilitat sed solū priuatur actu dāde vocis pro
illa vice. pro quo facit etiā lra que hic dicit nullo mō ⁊c. p quā
literā gl. etiā concludit q; ℨ hoc nō posset eps dispēsare. † Ex
gl. ista cū ter. no. bñ ᵇ. q; eps nō pōt dispēsare ℨ constitutionē b ¶ Q; eps nō
vniuersaliter actū prohibētē: vt per verbū nullo modo vel nul pōt dispēsare.
latenus ⁊ similia. sīr nec ꝛtra canonē conciliare. ℨ. de elec. cle. Adde Jnno.
ne romani. et eo. titu. cū dilecti in glo. ⁊. j. cle. pro. i. ī gl os. sed in. c. dilectus.
do. Anto. hoc pro limitatione Hostiē. de qua ī. c. at si clerici. ℣. de tépo. or. in
i. ℨ. de iudi. roffi. or. c. j. sup gl. vbi dicit ep̄m posse regulariter di ij. col. el. ij.
spensare cōtra canones respiciētes factum expediēdū per mi in. ꝯ. de ap
nistros seu subditos. q; illud erit verū. regulariter fallit in predi pel. et doc. in
ctis duo. casib. Cal. tñ in. c. at si clerici tenet indistincte eps nō c. at si clerici.
posse contra ius dispēsare nisi vbi apparet exp̄ssus vel p̄missi. ℣. de adult. de
20 ar. cle. ne romani de elec. cum si. † Et no. etiā q; cōsēsus partiū iudi.
nil pōt operari cōtra ius inhabilitās personā vel vniuersalit
actū prohibēs. facit. l. quos. pbibet. ff. de postulando ⁊ q; vidi
stis de rescriptis statum. ℣. cum vero. Sz an valebit electio fa
cta ab alijs ifirmata dumittētibus sciēter. Jnno. sentit simplit q;
nō in. c. illa de elec. ly vacilet simpliter tñ dicit idē dicēdū ī ele
ctoribus. q; in iudicib⁹ in quibus constat q; nō vz gestum ab
eis scienter admittētib⁹ que habilitare nō possūt. ℨ. de offi. de
leg. cū suq. Jn cōtrariū vī facere q; no. in re. q; alicui. de reg.
iur. Jo. de lig. ⁊ Jaul. in. c. palle illa tenēt q; dz per no. ī regu
la q; alicui suo nocere vbi Joā. an. hoc aperte tenet nec ob. c. illa

21 qr ibiloquiť ť qñ admittit fercõicat' cuius admissio inficit vo
a ces alioꝝ.qr peccant sibi cõicates.hic secus. ¶ té nõ ob.c.cum
super.qr ibi admittẽdo aliũ secũ videbať fateri se fine illo pro
cedere nõ posse hic secus.nã licet pñt per se facere.tñ de gra
tia aliũ admittere pñt:lz hoc casu nõ possint. ¶Glo.cõstitut'
op.de cle.pri.vbi videť q nõ sufficiat q sit in sacris:sed requi
rit q sit saltẽ in etate.xvij.anno.fateť glo.ꝯtra quasi cũ alꝫs ca
reat executione ordinis.ꝙsequenter etiã caret voce capituli q
not.ppter ea q tenetur in ter.post ℣Dau.Deinde querit de ali
22 gbus ꝗstionib' ad litere declarationẽ.ť Quid si canonicus va
cationis tpe nõ sit in sacris:lz tpe quo imminet electio sic:an
habebit vocẽ in electiõe.vť qõ nõ põderãdo initiũ.de ele.ou
dũ.i.glo.tenet ꝯtra.qr sufficit qõ tpe electionis fiende sit ha
bilis.alle.de excep.apostolice.ꝛ de elec.cũ inter.i.in fin.p hoc
etiã alle.qr sitť i eligẽdo sufficit qõ tpe electiõis fiẽde sit habi
lis.lz fozte tpe vacatiõis fuerit inhabilis.de elec.oudũ.el.i.et
el.ꝙ.alle.etiã alia fimilia.qr sufficit qõ qs sit canonic' tpe quo
imminet electio.lz nõ fuerit tpe vacatiõis.fimiliter sufficit q
tpe electiõis qs sit in loco.vñ dz vocari vt vocẽ.licet tpe vaca
tiõis nõ fuerit ad hoc.de ele.oudũ.el.ꝙ.ꝛ ibi no.nec ob.qõ ỏz
initiũ ſpectãduz in electionib'.qr verũ est si loquiť de initio
electionis.secus.si de initio vacatiõis.vt ptz per ꝑdicta. Er
glo.no.fm do.Ant.qõ vbi persone habilitas requiriť ad actũ
certũ.sufficit qõ adsit fm tps exercitij actus:seu quo ad exerci
tiũ actus applicať ad personã.ad hoc de ꝑbẽ.ei cui.in.vi.vide
23 de rescrip.cle.literas. ¶Scõo q̃rit glo.in ver.sed fortius.nũ
qd si imminet electio.canonicus non ꝙstitutus in sacris velit
ordinari ad sacros.ſ.proxima quatuoꝛ tpa teneanť canonici il
lũ expectare maxime si hoc petiť:ꝛ de primo futura sunt qua
tuoꝛ tpa.Rñdet glo.qõ nõ alleg.c.i.ne sede vacan. ad fi.in.vi.
vbi in fimili de hoc videť esse casus.ꝙ hoc etiã alleg glo.quia
alias seq̃reť eadẽ rõne:qõ fm antiqua tura canonici tenerent
expectare cõcanonicũ impuberez:cuius pubertas finireť ifra
terminũ electiõis:ꝛ fimiliter absentez de loco remoto.vñ no
debet vocari si dicatť se velle venire ad ecclesiã.Et fimiliter er
cõmunicatũ dicentẽ se velle petere absolutionem: vel nouiciũ
dicentẽ se velle ꝓfiteri.q̃ oĩa cõstant absurda ꝛ iuri nõ confo
na:velut dilatãtia vacationẽ cõtra id. de appella.oblate.ad fi
nem. ¶Tertio q̃rit qd si nullus sit de capitulo in sacris:ꝛ im
minet aliquid faciendũ in capitulo qũo expediretur. Respon
det glo.qꝰ per prelatos id solum poterit expediri. Monetur ꝙ
prealle.decre.vnicam.ne se.va.in.vi.alle.etiam no.de ele.cũ ec
24 clesia. ¶ť Mo.bñ er glo.qꝰ nedũ prelatus supplet negligẽtiã
capituli de q̃ in.c.cũ in cunctis.de ele.ꝛ.de ꝛcess.prebẽ.c.ꝗ.ꝛ.ſ.
titu.cle.vnica.in verbo prelati.sed etiã supplet in habilitatez ꝛ
defectum seu inualescentiam capituli quod est not.dignũ hoc
proceditq̃ aliud imminet faciendus quẽ electio prelati fm.d.
Anto.dic hoc verum in ecclesiis inferioꝛibus ꝛ cathedralib'.
In alĩs videť sec'.ar.no.de elec.c̃p̃s̃ i.vi.no.ſ.ti.i.in.cleñ.i.i
ver.plati.certe gl.ꝓcedit i distincte cũ hic nõ eligať electio tẽ
poralis dignitatis ex q̃ supponim' ꝑlatũ supioꝛẽ.ꝛ sic epm ꝛ sic
regulariter verũ est superioꝛẽ negligentiã inferioꝛus supplere.
25 ¶ťPerinatur ergo tertio fm glo.qd si imminet electio plati
faciẽda.ꝛ nullus de capitulo est in sacris per quem vel quomõ
expedieť. Respondet gl.qꝰ primus superioꝛ prelati ꝛ capituli
habebit expectare lapsuz termini iuris.q̃ lapso poterit ꝓcede
re ꝙ dec.palle.ne se.vacant.c.i.ũ.rñ.de elec.cõmissa.in.vi.i pri
26 ci.ť Ex hoc no.fm do.Ant.qꝰ ꝑlatus supplet negligẽtiã ꝑlati
etiã qñ oať defect' respectu facultatis se habilitãdi.nec ob.qõ
dictũ ẽ.ſ.nõ expectandum a canonicis cõcanonicũ nõ existẽ
tẽ in sacris.quia ibi sunt cõcanonici qui sunt capitulũ ꝛ ex iu
re ꝓprio habẽt ptãtẽ eligẽdi seu prouidẽdi.hoc autẽ casu su
perioꝛ hz ꝓuidere ex iure deuoluto ꝛ potestate ideo citi' pos
sunt eligere canonici qui iure ꝓprio ꝛ ordinario potestatem
habẽt q̃ primus supioꝛ qui vti dz potestate deuoluta q̃ nunq̃
deuoluitur nisi per lapsum termini.arg.decre.cõmissa.in pri.
palle.ꝛ sic dicit glo.tenendũ.lz asserat qõ in ꝑdicta egerẽt decl
sione subiũgens qõ ꝑdicta ꝙ repetitis vult haberi in.ſ.proxi.
Sed cõtra decisionẽ gl.facit.c.qr diuersitatẽ.de ꝛcel.pbẽ.vbi
ꝙpedito nõ currit tps.ergo cũ capitulũ sit ꝙpeditũ ꝓpter de
fectũ ordinis:ei nõ dz currere tps.sed rñde ꝙ not.in.c.ſi.ó ele.
qr ꝙtet sibi capitulũ si cũ potuit facere se ordinari.ſ.tps iu
ris:ꝛ nõ fecit.secus ergo si nõ posset.ſ.illud ordinari.ar. no.
d.c.si.ꝛ.d.c.qr diuersitatẽ.aduerte tñ qr inq̃stũ glo.dixit expe
ctandũ lapsuz termini iuris:vt ante nõ possit superioꝛ proui
dere.ſDau.hic sentit cõtrariũ dicens:qõ ꝓprie nõ cadit de
solutio cũ talis defectus respiciat qualibet singulares ꝙsonã
ꝛ ꝓuatã q̃ non hz vocẽ:ꝛ sic eã nõ põt perdere. xxvij.q.ij.qõ
vero.sed est eius suppletio qõ inferioꝛ facere non potest ꝓp
ter sui inhabilitatem.cũ igitur ius eligendi vacantis ecclesie
c ¶Si vero sint. Vide Imol.i col.preced.
nem sit penes aliquẽ ꝑdictoꝝ.patet qõ statim velut pura q̃si
sio est penes supioꝛẽ.ꝛ nõ sit penes capitulũ actu vel habitu.ꝛ
sic fm eũ q̃d voces capituli nõ existẽtes i sacris equiparãtur
mortuis.per que vt prędixi vť velle ℣Dan.q̃ supioꝛ ꝑlatus sta
tim habeat potestatẽ gutendi.nec hz necesse lapsum termini
iuris expectare.do.Ant.putat q̃ si dicať defect' in canonicis
cuius supplet'io nõ pendet a potestate eoꝝ.vt defectus etatis
tunc dicit verũ. ℣Dan.mouet q̃ tũc tps currere nõt põ vt in ꝑ
alle.c.qr diuersitatẽ.ideo nõ põt tunc superioꝛ per viã deuolu
tionis prouidere sed suppleꝛe.vnde tũc dicit ꝙ in epatib' pa
palz ꝓuidere per no.de ele.c̃p̃s̃.i.vi.ꝛ per no.ſ.de ele.i.in cle.
in plerisq̃.In alĩs inferioꝛib' dignitatib' dicit qõ stat' m pu
b tat equum.b ꝙ epus superioꝛ ꝙ videat vt sic prouideat ꝓpter de
fectum sicut prouideret ꝓpter delictum.vt.d.c.c̃p̃s̃.de elec.i
vi.Sivero datur defectus in canonicis quẽ tollere pendet a
potestate canonicorum.vt q̃ si sacris carnis.ꝛ possunt se ad sa
cros habilitare.ꝛ tũc superioꝛ habebit ꝓuidere ꝙ viã deuolu
tionis.qr negligẽtes videnť ꝙ posse nõ facere ex quo facere po
test vt possint.ff.de reg.iur.l.q potestde elec.c.ſi.nec ob.ſi dicas
qr nõ habent actualẽ vocẽ.qr fateoꝛ nõ tñ habitus largus vo
cis ꝛ a iure cõcessus elidiť.hoc dico.ꝓpter no.in cle. qõ circa.
nec hoc negari potest cũ in veritate cõprehendi põt negatiua
ideo ille habitus vtilis trãsit in supioꝛẽ lz esset inutilis penes
canonicos.ad hoc.ff.de noual.l.q oĩ.ꝛ.l.fideiuſ.cum bis.ꝙ.i.de
i urepa.c.i.in.vi.Conclude aut spectat ad ꝑlatum ꝛ capitulũ
collatio prebẽdarũ seu bñficiorũ.aut ad ꝑlatũ tñ aut ad capl̃z
tñ. ℣Dico casu qualitercunq̃ vno impedito alter suppleꝛ.vt.c.
vno.ne se.va.in.vi.qõ licet loquať in epo ꝛ capło locum habet
etiã in alio inferioꝛi ꝑlato.ar.c.ſi.de re.i.vi.ꝛ hoc opa rratio
cõionis quã habent i actu.Secõo casu aut spectat ad ꝑlatũ tñ
simplr aut ad ꝑlatũ cũ consilio a consensu capituli.primo casu
mortuo epo nõ deuoluit eo negligẽte sic.vt in c.ũ.de ꝛcel.pbẽ.
bene.secus in inferioribus qz nõ requirit ꝙ capitulũ ꝑlati in
ferioꝛ ab epo suppleat defectũ.Si vero sit suspensus vel excom
municat'.si negligẽs est in petẽda absolutione deuoluit capi
tulũ lapso termino iuris.ar.c.ſi.de elec.vt no.in.c.q.ꝛ diuersita
tez de concef prebẽ.alꝫs nõ currit tps.ꝛ spectaret in epo ad pa
pã. Jn inferioꝛe ꝑlato posset ad epm spectare si imminet pert
culũ in expectatiõe.Si vero deliquit.qr cõfert sciẽter indigno
in epo deuoluit ad eius capitulũ.In alĩs hic nõ reperiť.ſ.cũ
in cunctis in ſi.ꝛ fa.qõ no.ſ.titu.i.cle.i.vnde tunc deuoluet ad
epm in inferioꝛib'.qsi ꝑlatus ecclesie inferioris confert indi
gno.Si vero ad ꝑlatum cũ cõsensu vel cõsilio.ꝛ tũc idẽ per oĩa
saluo qꝰ epo suspẽso si est in mora statim cãm supplet vt est ter.
cũ glo.i.c.vno.iij.rñ.ne se.va.i.vi.Tertio casu quãdo ad capi
tulũ tñ.ꝛ tunc aut simplr aut cũ consilio vel consensu ꝑlati.
primo casu si negligit devoluit ad proximũ supioꝛẽ sit epus vel
ali'.glo.est in cle.i.ſ.titu.i.ꝛ facit.c.c̃p̃s̃.de elec.in.vi.ꝛ.c.ne ꝙ
defectu.de elec.ꝛcle.c.si de bñficio de ꝓbẽ.Si vero sciẽter eli
git indignum in cathedralibus ad papam devoluatur.in alĩs
ad proximũ superioꝛẽ ꝙ.c.c̃p̃s̃.de elec.in.vi.Idem si sit' ercõi
catum vel suspensum capitulum si est in mora petendi absolu
tionẽ alias nõ currit tps.Si vero oẽs de capitulo sunt mortui.
℣Dan.senit qꝰ proxim' superioꝛ.ꝛ hoc casu sit papa i cathedra
libus.in alĩs proximus ꝑlatus.arg.c.c̃p̃s̃.lz hic casus ibi nõ
bene fit expressus.ꝛ tñ hoc estde mẽte ℣Dan.ꝛ glo.ꝛ si esset pro
ximus superioꝛ eps hoc esset clarũ.ar.ꝛ.q.ſ.i.regenda.Jn alio
est dubium magis ꝛ prefertim per no.per Jnn in.c.diuersita
tem. c Si vero sint illi de capitulo.lz inhabiles quia nõ sunt in
sacris.dic vt dixi.ſ.post do.An.cũ glo.Si vero spectat ad ca
pitulũ cum consilio vel consensu ꝑlati idem qõ.ſ.saluo eo qõ
dixi.ſ.l.in suspenso ꝑlato qsi ad ꝑlatuz spectat cũ consilio
capituli.Queritaũt si epus fit mortuꝰ vel remot' hoc casu deci
ditur in.c.ꝓalle.vno in.ſ.illi vero. ¶Glo.certi querit an ꝓ
cedat clausula.etiã si minores ordines tñ sint annexi.Rñdet
qõ sic.per literã q̃ simplicit dicit certi ordines nec adꝺicit siue
27 sint sacri vel nõ.de ꝓtulle.qz circa.cũ si. ¶ťGlo.anneri q̃rit
quõ possit hoc esse qõ bñficio sit certus ordo annexus.Respõ
det qõ multis modis.ſ.de iure cõi.ercõlũ ps.ꝛ c.i.et de elec.
cũ in cunctis.ſ.inferioꝛa qz promouendus.ſ.in abbatem vel ar
chipresbyterum vel decanũ dz fieri presbiter in archi.diacon'
Jtẽ ex pmena ĩstitutiõe bñciꝰ.qz sic fuit ĩstitutũ vt pmouẽd'
ad illud teneretur esse in certo ordine.Jtem põt esse ex ãtiqua
cõsuetudine vel statuto.ad hoc de cõsue.cũ dilectus cũ ibi no.
Jtẽ põt esse ex dispositiõe iuris.ar.de ꝓbẽ.significatũ ꝛ Guil.
28 ꝛc.ť Scõo gl.in ver.ꝛ itelligo.queritan ꝓcedat lꝛa ista si icer
te ꝓbende de fit ordo annexus erẽplũ si tertia ꝓbenda vacas
sit seu eẽ obeat sacer dotalis põt habere ministrũ ibi deputatũ
sacer dotalem.Rñdet gl.qõ sic vnde dicit qõ lꝛa ꝓcedat sine
certe siue icerte ꝓbende sit ordo annexus qr lꝛa simplicit loqť.
alle.etiã
b bic loquatur.a ťde dignitatibus ꝛ psonalibus nedũ.de ꝓben.
29 vel officijs,ad hoc.de rescrip.statutũ.in prin.in.vi.vbi tẽe indi
catur de principalib' ꝑlaturis qr de inferioꝛib' ꝓlaturis be
neficijs ꝛ ꝓbendis.ad hoc etiã.c.pe.de offi.le.in prin.in.vi.vbi
p legatũ non põt impediri ꝓuisio principalis ꝑlature vt sic ce
leriter illi ꝓuideať.ꝛ sic ꝛ hic dz celeriter ꝓuideri principali
dignitati.vt ibi sint i ordine requisito ad illã.hoc scõo ꝙfirmat
gl.qꝰ nõ est rationẽ dare diuersitatis quare magis arcendꝰ sit
habens personatũ vel canoniam ecclesie collegiate q̃ habẽs ꝓ
latrã principalẽ videť q̃ magis sit arcẽdus.qz plus est astri
ctus q̃ predicti.de rescrip.edoceri.est em ꝙ positus ad regimẽ
sui ꝛ aliorũ vt ibi,vnde debet in seipso ostendere quid habeãt
subdicti facere de elec.cũ in cũctis in prin.ꝛ sic cũ sit caput ab
ipso velut a capite inchoandũ est.ar.l.argentarius.ff.edi.ff.de
eden.In contrarium alle.glo.i.decre statutum.de electi.in.vi.
vbi in dispositione penali non comprehẽditur ꝑlatꝰ principa
lis ecclesie collegiate.Scõo hoc cõfirmat per deductionez ad
absurdũ.esset enim absurdũ.ꝛ incõueniens qr ꝓlatus princi
palis ecclie priuaretur voce ꝓpter defectũ ordinis.nec ꝓce
deret etiã sine graui dãno ecclesie cuius negocia sunt ordinan
da.ideo hoc euitandũ.ar.decr.i.de cõsue.ꝛ hãc partẽ tz gl.in
b ver.vnde põt.ꝛ illã.tertio cõfirmat.b quia ꝓlatus ꝛ capitu
lũ sunt diuersa.vt ptz in rubro ꝛ nigro.ſ.de bis que fi.a pre.si
ne cõsensu capi.ꝛ nese.va.c.i.in.vi.cũ si.ergo ſ̃ appellatio
ne capituli.de quo fit mẽtio hic et in primo rñ.cle.nõ cõprehẽ
30 ditur ꝑlatꝰ.ť Sed predictis obuiat qr saltẽ de latissima signifi
catione vocabuli ꝑlatꝰ noťe capituli videť comprehẽdi:qr ca
put rõne effect' resultantis ex ꝑlato ꝛ capitulo cũ ꝓlatꝰ ꝛ ca
pitulũ faciũt vnũ corpus.de his que fi.a ꝑla.c.nouit.ꝛ videť ꝓ
bari.de cõcef.pbẽ.post electionẽ.Rñdet glo.qꝰ nõ sequiť pla
tus et capitulũ faciũt vnũ corpus.ergo ꝑlatꝰ ĩcluditur sub ap
pellatione capituli.sed hoc nõ ꝓcedit.qr imo potius sequiť op
positũ cũ appareãt diuersa ex quo simul faciũt vnũ corpus.et
dato ꝙ cõtinereť seu ĩcluderet vnũ sub alio esset ex latissima si
gnificatione nõ ex ꝓpria.vt est dictũ nec cõiter etiã id cõtigit:
ideo cũ sumus in materia correctiua iuris veteris ꝛ penalis in
qua stricta ꝛ non latissima est fienda ĩterpretatio.de re.iur.q̃
a iure.ꝛ regula in penis.in.vi.ideo non cõprehenditur.Jtem
nõ ob.decisiõi gl.verbũ dignitatis hic positũ qr loqtur de ha
bente dignitatẽ ecclesie.sed in ecclesia,ꝛ sic loquiť de principa
li ꝑlatura.iurta no.in cle.i.in gl.de isto tertio.ſ.de ꝓben.
ꝛ sic reñdet gl.dicẽs:qꝰ idẽ dicendũ circa decr.vt professores.
ſ.de reg.iur.vt ibi no.Silr appellatione capituli nõ cõpreben
ditur principalis ꝑlatus.Fateť tamẽ ꝙ hic ꝛ ibi necessaria
esset declaratio.cũ glo.concor.ꝛẽze.dicens ꝙ hic agiť de pri

alle.etiã no.de ꝛcel.pbẽ.ꝓposuit.in pri.fateť tamẽ gl.qꝰ ista dz
intelligi qñ ꝓpreben.vel bñficiũ hz ordinẽ annexum.ex eo qr ꝙ
motꝰ ad prebendã vel bñficiũ tenetur se facere ꝓmoueri ad
certũ ordinẽ.sec' dicit si ꝑbẽda vel bñficiũ ideo bñt certũ or
dinẽ annexũ qꝰ nõ possit ꝙferri nisi existẽti i certo ordine: qz
tũc nõ eẽt reperire tps i quo quis haberet ꝓbendã vel bñficiũ
ꝛ nõ esset in ordine.ꝛ sic nõ ꝓcederet ista q̃ loquiť de habẽtib'
seu obtinẽtib' bñficia qb' ordo sit annexus.hec dicit vera.de
iure cõi.nã ex dispositiõe pape ꝑlas eius posset qs etiã nõ exi
stens i ordine requisito ad beneficiũ.ꝛ illi adeo annexo qꝰ nõ
existenti ordine cõferri nõ posset ꝓmoueri.ꝛ tũc locũ haberet
litera ista,ratio qz lz fit dispensatũ respectu tituli,nõ tamẽ quo
ad alia est dispensatũ.fa.quod no.xij.distinct.nos ꝙfuetudinẽ
ꝛ de fil.presbyte.c.i.ꝛ.ij.in.vi.per qõ dicit glossa qꝰ si esset dis
pensatũ nedum respectu collationis tituli:sed etiam vt nõ te
neretur ad recipiendum ordinez nõ procederet lꝛa,qz tũc ba
beret vocẽ etiã si nõ esset in ordine annexo ꝓbẽde vel bñficio.
Cũ glo.cõcor.℣Dau.q dicit ꝙ dato ꝙ cũ aliquo existẽte in or
dine dispẽset vt habeat ꝓbendã non ꝙ hoc videť dispensatum
vt habeat vocem nisi dispensẽť vt nõ teneať ꝓmoueri ad ordi
nez.alleg.de ꝓben.nõ põt.in.vi.ad hoc no.de cler.nõ resi.c.i.ſ
vi.in glo.no.qꝰ de ꝓtulle.pastoralis.cũ si. ¶Mo.bene ex glos.
qꝰ est dare duplicez annexionem ordinis ad bñficiũ qz quedã
requirit ordinẽ ꝓmanbulũ vel contemporanee fm tps colla
tiõis beneficij.ꝛ tũc ordo deficiens viciaret collationẽ.quedaz
requirit ordinẽ post beneficium iam assumptũ vel simpliciter.
ꝛ tũc sufficit qꝰ post supueniat.vide ꝙ ꝑbẽ.fi.ꝓo clericis.in.vi.
ꝛ de institu.c.ſi.e.li.ꝛc. ¶Glo.in eisdẽ exponit literã in prin.
in quibus ecclesiis.Secũdo in ver.sed mihi reuocat in dubiũ
ꝓo intellectu litere nunquid cle.ista in primo rñ.ꝛ secũdo ba
beat locũ i principali ꝑlatura ecclesie collegiate:puta in ar
chipresbytero vel plebano plebis.vt sic nõ posset dare vocẽ i
capitulo nisi fit in sacris,vt in primo rñ.vel fit i ordine requisi
to ad ꝑlaturã.cõstat eñ q illi est certus ordo annexus ꝑby
teratus.ſ.eo.c.i.Arguit Guil.ꝓo ꝛ cõtra.videť eñ qr sic.cum
a bic loquatur.a ťde dignitatibus ꝛ psonalibus nedũ.de ꝓben.
29 vel officijs,ad hoc.de rescrip.statutũ.in prin.in.vi.vbi tẽe indi
catur de principalib' ꝑlaturis qr de inferioꝛib' ꝓlaturis be
neficijs ꝛ ꝑbendis.ad hoc etiã.c.pe.de offi.le.in prin.in.vi.vbi
p legatũ non põt impediri ꝓuisio principalis ꝑlature vt sic ce
leriter illi ꝓuideať.ꝛ sic ꝛ hic dz celeriter ꝓuideri principali
dignitati.vt ibi sint i ordine requisito ad illã.hoc scõo ꝙfirmat
gl.qꝰ nõ est rationẽ dare diuersitatis quare magis arcendꝰ sit
habens personatũ vel canoniam ecclesie collegiate q̃ habẽs ꝓ
latrã principalẽ videť q̃ magis sit arcẽdus.qz plus est astri
ctus q̃ predicti.de rescrip.edoceri.est em ꝙ positus ad regimẽ
sui ꝛ aliorũ vt ibi,vnde debet in seipso ostendere quid habeãt
subdicti facere de elec.cũ in cũctis in prin.ꝛ sic cũ sit caput ab
ipso velut a capite inchoandũ est.ar.l.argentarius.ff.edi.ff.de
eden.In contrarium alle.glo.i.decre statutum.de electi.in.vi.
vbi in dispositione penali non comprehẽditur ꝑlatꝰ principa
lis ecclesie collegiate.Scõo hoc cõfirmat per deductionez ad
absurdũ.esset enim absurdũ.ꝛ incõueniens qr ꝓlatus princi
palis ecclie priuaretur voce ꝓpter defectũ ordinis.nec ꝓce
deret etiã sine graui dãno ecclesie cuius negocia sunt ordinan
da.ideo hoc euitandũ.ar.decr.i.de cõsue.ꝛ hãc partẽ tz gl.in
b ver.vnde põt.ꝛ illã.tertio cõfirmat.b quia ꝓlatus ꝛ capitu
lũ sunt diuersa.vt ptz in rubro ꝛ nigro.ſ.de bis que fi.a ꝑla.c.
nouit.ꝛ videť ꝓbari.de cõcef.pbẽ.post electionẽ.Rñdet glo.qꝰ nõ
sequiť ꝓlatus et capitulũ faciũt vnũ corpus.ergo ꝑlatꝰ ĩcluditur
sub appellatione capituli.sed hoc nõ ꝓcedit.qr imo potius se
quiť oppositũ cũ appareãt diuersa ex quo simul faciũt vnũ
corpus.et dato ꝙ cõtinereť seu ĩcluderet vnũ sub alio esset ex
latissima significatione nõ ex ꝓpria.vt est dictũ nec cõiter etiã
id cõtigit:ideo cũ sumus in materia correctiua iuris veteris ꝛ
penalis in qua stricta ꝛ non latissima est fienda ĩterpretatio.
de re.iur.q̃ a iure.ꝛ regula in penis.in.vi.ideo non cõprehenditur.
Jtem nõ ob.decisiõi gl.verbũ dignitatis hic positũ qr loqtur de
habente dignitatẽ ecclesie.sed in ecclesia,ꝛ sic loquiť de ꝓcipa
li ꝑlatura.iurta no.in cle.i.in gl.de isto tertio.ſ.de ꝓben.
ꝛ sic reñdet gl.dicẽs:qꝰ idẽ dicendũ circa decr.vt professores.
ſ.de reg.iur.vt ibi no.Silr appellatione capituli nõ cõpreben
ditur ꝓcipalis ꝑlatus.Fateť tamẽ ꝙ hic ꝛ ibi necessaria
esset declaratio.cũ glo.concor.ꝛẽze.dicens ꝙ hic agiť de pri
uando qñ voce in capitulo ꝛ distributiõib' quotidianis que
pene cõmuniter non cadũt in prelatos.hec ratio parũ viget
ideo videť melioꝛ ratio glo.Et glo.tñ no.duo. ¶Primo in
tellectũ ad id qꝰ dicimus:prelatus est in ecclesia sine capitu
lo.ꝛ ecclesia in prelato.de testi.requisiti.qz intelligiť id de la
tissima significatione vocabuli nõ ex stricta. ¶Secũdo not.qꝰ
appellatione beneficij vel dignitatis in ecclesia nõ cõprehen
31 dit principalis dignitas ecclesie. ¶ťTertio no.qꝰ in iuribus
cõtingentib' et penalibus simulnũ fit ertẽtio etiã per maiori
tatẽ rõnis:nec de stricta significatiõe ad latissimã et latã sic.
fm do.Ant.alle.not.per se in cle.i.de elec.ꝛ de rescri.i cle.au
ditor.Et qualiter hec itelligank in.d.cle.i.dixi ꝛc. ¶Glo.im
pedimẽto oppo.de.c.i.ſ.eo.vbi nõ videť curari an ex ipedimẽ
to qs ꝓmoueri ꝙ hi beať.Sol.ibi culpa sua interueniente non
põt ꝓmoueri.hic secus ideo cũ tũc ꝓmouendus nõ sit in ne
gligẽtia.ꝛ pena ista ꝓponať negligẽti,nõ cadit in eo. per qõ
cõcludit qꝰ secus esset in primo rñ.cle.vbi etiã iustũ impedimẽ
tũ absq̃ culpa ꝓueniens nõ inuaret.qr ibi nõ ꝓponiť pena ra
tiõe negligentie.ꝛ hoc no.ꝓpter ea q̃ dicit glo.in ver. cõstitu
tus.in pe.q.vt ibi nõ dicať platus supplere negligẽtiã capitu
32 li ꝛc. ¶ťGlo.ſ.annũ q̃rit a quo tpe iste annus currere inci
piat. Respõdet in primis institutis a tpe quo ligat constitu
tio.de quo.ſ.in ꝓmio in.ℌ.sane.Jn alĩs instituẽdis a tpe ba
bite possessionis vel quo per eos ſtetit.alle.de elec.cõmissa.in
vi.et in.c.licet.eo.tit. ¶Glo.ex tũc querit, hic videť velle qꝰ
demũ lapso anno sit locus pene huius cle.sed cõtra.ſ.in.ſ.rñ.
soluit glo.nõ iubsistẽte impedimẽto indubitãter post annũ lo
cũ hz hec pena q̃ est priuationis vocis capituli ꝛ diuidie par
tis distributionũ in primo ad beneficiũ habens certũ ordinẽ
annexũ añ vero nõ habebit locũ pena ex capite eius ver.pote
rit tñ locũ habere ex alio capite.ſ.ex primo rñ.q̃ est pena tñ
priuationis vocis capituli.puta si aliquis habẽs ꝓbendã dia
consũ nõ ẽit subdiaconus:certe.ſ.annũ excludit ex primo ca
pite sicut si excluderet etiã si ꝓbẽda esset subdiaconatus. post
annũ vero excluderet ex hoc scõo capite bui' ver.ẽt si esset sub
diacon',si nõ esset adept' ordinẽ diaconalẽ. qꝰ intelligit glo,
33 cessante ipedimẽto.vt hic dz. ¶ťGlo.donec.q̃rit an in illis
ordinatis cesset pena.Rñdet qꝰ sic,ꝓpter dictionẽ ista donec
q̃ sui natura ad tps hz suspẽdere.alle.no.de electio.qr sepe.c
¶Not.de ista dictiõe donec ꝓpter statuta q̃ dicũt q̃ncq̃ femi
nã excludẽdã donec masculꝰ supuixerit.de quo Bar.ff.ad ter
tu.l.ſi.ꝛc. ¶Glo.nullo mõ põderat literã q̃ sic vniuersaliť ꝓbi
bet.ꝙ dicitꝰ cõcessio capituli ꝛ dispẽsatio nil potest opari
cõtra bãcle.¶Mo.bene glo.ad id qõ dixi i glos.i ver.cõcedať
ꝛc. ¶Glo distributionũ qd i ecclesiis in quibus nõ habetur
vox capituli nec dañ distributiões an locũ habebit cle.¶Rñ
det qꝰ nõ.qr pena huius cõstitutiõis eius verba adaptari tũc
nõ possunt.ergo ꝛc.Ar.de elec.idẽnitatib'.ℌ.pe.in.vi. ¶Se
cundo querit nũqd hz locũ i ꝓpositis capellanis vel altarib'
i ecclesia collegiata vel cathedrali ex quorum ĩstitutiõe tenet
ille institutus officiare ecclesiã.Erẽplum ponit glo.i ecclesia
boñ.Rñdet glos.qꝰ sic,si distributiones certe dentur ipsi iter
essentibus in diuinis.qz dimidia eis subtrahatur si nõ sint in
ordine requisito ad beneficiũ.quo ad redditus aũt capellanie
vel altaris locũ nõ habebit.vt sic aliqd de illis sibi subtrahať.
qz hec pena.hic nõ ponitur.igitur ꝛc.ar.decre.ij.de trãsla.
ꝓcla.regule in penis.de reg.iur.in.vi.Idem dicit ℣Dau.iar
chidiacono ecclesie collegiate q̃ nõ esset de capitulo de cõsue
tudine vel statuto.qz locus esset pene quo ad distributiones
q̃tidianas.Ex predictis no.ꝫ do.Ant.qꝰ dispositio penalis
non refertur ad subiecta ex toto pene incapacia sed referť be
ne ab subiecta aut ex toto capacia pene aut i parte ꝛc. ¶Gl.
certis horis inducit text.ꝓo cõsuetudine ecclesiarũ collegia
tarum.que habẽt qꝰ distributiones que ordinantur dari ꝙ cer
tas horas non per oẽs ꝛ attribuunt aliquas partes misse.lz nõ d
fit de his horis canonicis.iurta not.de celebra.misſ.c.i.ꝛ ꝓpt
d hoc forte decre.vnica de cle.nõ resi.dixit de officijs q nõ de ho
ris quasi vellet comprehendere illas que darẽtur i missa.ꝛ sen
tit glo.esse missam de officio licet nõ de horis.fateť tã glos.qõ
honestiꝰ esset qꝰ fieret cõparatio ꝓ oẽs horas vt sic melius ser
iireť ecclesie i diuinis.alle.tñ qꝰ equa dz fieri distributio i ma
tutina.ꝛ vespera.qz equa datur i dulgẽtia.ſ.de reli.ꝛ ve.sact.si
dsim.i fi.Guil.tenet Hiñ.ergo.ꝛ idẽ zẽze.dicẽs qꝰ talis cõsue
tudo de qua i prin.gl.nõ vz.alle.de ꝛcse.di.v.nũq̃.xxvi.dis.ſ.
cãm.de cele.misſ.c.i.ꝛ qz ratiõabilis vť.de cle.nõ resi.c.i.vi.ꝛ
qz ambitiosa.de cõsti.cũ omnes.et quia denarius diurnus nõ
debetur nisi tota die operãti.de magistris.c.vlti.nec ob.hec li
tera certis horis.quia hic nõ diminuit de septẽ horis sed eas
decernit ab alĩs horis.vt.d. c.nũq̃.ꝛ.d.c.i.scõm Guil.et zen
ze.ꝛ sic reñdet do.Ant.forte est tenere tutius. gl.per istum ter.

a ¶De dignitatibus ꝛ personatibus.Not.qꝰ est differentia iter dignitatem ꝛ personatũ, vt ꝓbat in.l. licet.ꝛ in c.quia sepe.de ꝓbẽ.in.vi.et per Jo. an.in c.qr nonnulli. de cleri. nõ re fidẽ.ꝛ Old.in consi.clxj.

b ¶Quia ꝓlatus et capitulus. Adde do. Abb.i.c. post electionẽ.i.iij. col.in prin.ex tra.de concef. ꝓben.

¶Non de horis. de istis horis.vide.d. abba.in.c.i. decele. misſ.

c ¶Not.de ista dictiõe donec vide de ista dictione Alex.i consi. lxvj. ĩci viso testõ.in.ij. col.circa prin. in.iij.vol.

sui simpliciter loquit.nec ob.contraria q̄ generalia sunt nec multum stringunt ad p̄positū. ¶Glo.interfuit.oppo.quod simo in totum p̄uari debeat non solum dimidia.de cler.non resi.c.i.in.vi Solvit tñ q̄ nō interest in diuinis.hic ficʒ non in ordine annexo bñficio.alis enim si nō interest p̄uaretur toto ⁊ daretur aliis interessentibus ⁊ officiū faciētibus ſm Gui. alle.de offi.vi.c.ſi.de app.peruenit.de cle.nō resi.cum a nobis. ⁊c. ¶Glo.dimidia queritan hec vendisset sibi locū. etiam si ex reliqua dimidia distributionum non possint isti beneficiati se sustentare. ℟ndet gl.q̄ fic:imputet enim sibi ex quo potuit hanc penā euadere ordines debitos recipiendo.alle.no. in ſi.de elec.q̄ sepe.in gl.aliud.in.vi.⁊ per hoc patet q̄ nō ob. de elec.cū vintoñ.in glo.no.q̄ in ſi.⁊ de app.pastoralis.in fin. vlti.glo.vbi egenti debet dari tñ q̄ possit se sustentare. q̄ tñ verū est vbi nō pōt aliter sibi prouideri.sed hic potest sibi prouidere ad penā euitare recipiēdo ordines. igitur ⁊c. per hoc patet q̄ gl.dicit verū.licet Sūl.reprehēdat eā dicēs sufficiente sustētationē illi dandā.q̄ etiā dispositio subueniret.l.oſi. accedēs.⁊ per hoc q̄ incōgruū est q̄ in opprobriū cleri mēdicet.de renū.ad supplicationē vñ dicebat q̄ p alas vias cōpellit ordinari si causa subsit.all.de tēpo.ordi.ad aures.tene gl.scōm do,Ant.⁊ ad alle.p Sūl.patet rñsio per predicta.Scōo gl.in ver.ascias.querit cui debit ista dimidia pars distributionū que subtrahet illi nō promoto ad ordinē annexū.℟ndet quod accrescet alijs interessentibus diuinis.alle.inſti.de le.ℨ.ſi eadē. ⁊.l.i.ff.de vſufru.accre.q̄ tēperat gl.verū.nisi de ea aliter esset ordinatū ex statuto vel cōsuetudine ecclesie.alle.de cle.nō resi. c.i.in.vi.⁊ no.ℨ.de vi.⁊ ho.cle.in cle.ℨ.⁊ fic residet gl.Guil.vero dicit q̄ conuertētur in vtilitatem ecclesie.q̄ ei subtractum est officiū.alle.xvij.q.iij.ſi quis deinceps.⁊ de offi.ꝛ.ſi canonici.in.vi.cōcludēs ex hoc post ordinationē suam ipſe sic priuatis sibi non restituere tur.alle.in ar.de elec.commissa.in.vi. ℨēze.autē tenet gl.quā dicit posse tollerari pro tpe futuro.do. Ant.dicit aduertendum qualiter disponat cōsuetudo.q̄ si dicit quod distributio fiat inter omnes interessentes in diuinis proceditur gl.Si vero dicat q̄ detur certū gd cuilibet canonico interessenti in horis diuinis.⁊ tūc p̄cedit opi.Gui.q̄ vi detur de mēte statutēs q̄ cuilibet interessenti tantūmodo deā illud deputati.⁊ nō plus.vnde ex dispositione consuetudinis plus ei dari nō debet.Item nec ex iure accrescēdi:q̄ nō sunt tunc cōiuncti ſ dīsūcti.⁊ idco nō est locus iuri accrescendi. ob.l.i.ff.de vſufru.accre.alle.per gl.vbi ſi reliquit cuilibet locum habet ius accrescēdi[a] quasi sit cōiunctі verbis,vel saltem re.q̄ tbi loquimur in alia materia.ſ.in vltima volūtate in materia vſufructus relicti in qua materia facilius est loc⁹ iuri accrescendi.hic autē sumus in materia quasi cōtractus in qua nō est loc⁹ iuri accrescēdi sic faciliter marime ex quo sua est alia iuris dispositio que vult superfluos fructꝰ applicari ad vtilitatem ecclesie.de ver.fig.c.pe.pterea.ibi loquit in parte data et postea defecta.hic in parte nūq̄ data nō ordinato.naz cōstitutio que dicit interessentibus intelligitur de interessentibus vt debent.vnde ſi testator reliquerit cuilibet canonico interessenti tali die in diuinis tantum non per hoc crescet pars non interessentiū alijs: nō interessentibus nihil datā videt.⁊ ius accrescēdi locū habet in parte data ex volūtate dispositionis ⁊ ex postfacto et ablata quasi caduca vel pro nō scripta aliter q̄ per volūtatē disponētis.l.i.C.de cadu.toll.⁊ hanc dicit forte veritatē in qua dicit se reperisse Jo.de lig.cōcordare ⁊c. ¶Glo.statutū.querit an priuilegia per hanc cle.intelligatur revocata.℟ndet q̄ nō quia de illis hic non fit mentio.alle. simile.de capel.mona.c.i.in.vi. ¶Mo.bene hāc gl.⁊ vide aliā huic cōcordē.de sepul.dudū.ad ſi.⁊ de elect.cum non deceat.

4 ¶Quasi sint cōiuncti. De istis cōiunctis paves plene per Gar.⁊ do cto.Marie.de, Jaſ.in sua so lēni repe.in.l. re cōiuncti.ff, de ver.oblig.

5 ¶Circa referēdata.Adde alle.l.ſ.lxxviij. inci.viſo pmo ⁊ to.in.ij.colū. circa me.ī.iij, vol.⁊ Jaſ.l.l. de quibus in ſi.col.ver.pe mūti.q̄clusio ne ℨ.ff.de legi.

34 in.vi. ¶Glo.vlti.querit que sunt pene statute contra nolētes promoueri ad ordines,remittit ad no.ℨ.e.queris.⁊ de ele. licet canon.in.vi.de pena aūt religiosorum non facientium se promoueri ad ordines.remittit ad cle.ne in agro.ℨ. ceterum. j.de sta.mona.⁊c

1 ℨ Consuetudo generalis ecclesie quid operetur.⁊ nu.2.
3 Consuetudo generalis aliquādo trāſſunditur in ius simile.
4 Impedimento multiplici concurrēte ad remotionē vnius nō sequitur remotio alterius.
5 Etas requisita promotionem sacrorum ordinum.
6 An circa etatē possit eps dispēsare vt minor possit ordinari.
7 ℙromotus infra.xviij.annū ad ordinē annexū alicui prebende an potuerit obtinere p̄rebendā habentē annexū ordinem ad quem est promotus ante etatem.
8 Ordinandus est sacer dotiū scōm canones antiquos debebat esse triginta annorum.
9 Ordinatus ad sacros infra pubertatem et sic in pupillari etate an teneatur ad continentiam seruandam,

10 ℙromoueri liberi quando dicatur quis.
11 Annus an ⁊ quando habeatur pro cepte ⁊ completo.
12 Impubes nō habet vocē in capitulo nisi sit.in.xviij.anno.
13 Etas si a lege p̄scribatur per ablatiua verba:requirit an nū ceptum sed nō cōpletū.sed si per verba genitiui casus puta anno rum octodecim tūc requiritur quod sint completi.
14 Etas certa vbi a iure requirit an sufficiat annū ceptum esse.
15 An existens in vigesimo anno possit eligi in archidiaconatū.
16 Et si quis ordinatur ante etatē determinatam qualiter ordinatus ⁊ ordinans puniantur.
17 Circa etatē quo ad ordines nō dispensat episcopus.
18 Etas promouendi ad ordines minores que esse debeat.
19 Abbatissa debet esse annorum triginta.

Generalem vero ecclesie.

Breuis est nō diuidit.declarat aūt etatē regsitas in promouēdo ad sacros ordines corrigens in hoc ca nones antiquos q̄ aliter dispōnebāt.de qb⁹.in gl.i.¶Not. primo vires generalis ꝛsuetudinis.q̄ actus sacramētales seu sacramēto⁹ habilitas in habiles etate sic ⁊ ecōtra in sacro matrimonū.vt in.c.iij.de cōsangui.⁊ affi. ⁊ diligēter pōderanda est lra q̄ logk in cōsuetudine generali.ex quo pt̄s a ℨnio q̄ō particularis ꝛsuetudo alicui⁹ loci hoc ſducere nō pōt circa sacra mētalia ex quib⁹ soli⁹ pape est dispōnere.¶Ex hoc no.ꝛsequēter ſm do.An.q̄ generalis cōsuetudo eccliarū tolerata p pa pā pōt operari circa dependentia a pt̄ate solius pape,q̄ festival de notabile.certe hocꝛ mirādū q̄ ꝛsuetudo ℨ ius pōt dispōnere iuxta no.de ꝛsuetudine.c.ſi.nec repik q̄ hoc sit de reseruatis pape.nisi er eo q̄ ſierioni nō lʒ ius dispōnere.vt p̄t̄s ex notatis de off.dele.q̄ trāslationē circa reseruata aut speciſice soli pape nōvī posse opari ꝛsuetudo nisi eēt tāti tpis cui⁹ initij memoria nō exīstit.q̄ illa vim p̄ulegū obtinet.l.hoc iure.ℨ.ductus aque.ff.de aqua quoti.⁊ esti.dever.fig.sup q̄busdā. ℨ.i.no.ℭ.C.de emāci.lib.li.i.⁊ Bar.de publi.l.publican⁹.ℨ.i.

2 ¶Mo.q̄ generalis cōsuetudo aliq̄ trāſſundit in ius ſile. q̄ꝫ ſpālis.vt in.c.cū inhibitio de clā.desp̄o.in p̄n.℟ q̄ no. q̄ ius superuenēs post ꝛsuetudinē adq̄cit vinculū.de quo de

4 cōſti.c.i.in.vj. ¶Mo.q̄ cōcurrente multiplici impedimēto ad remotionē vni⁹ nō sequit remotio alterius.ad hoc de p̄bē.

5 nō pōt.in.vi. ¶Ultimo no.etatē regsitā ad p̄motionē sacro rū ordinū.Opp.q̄ ḡnalis obseruātia nō tollat canonē.q̄ non pōt alia obseruātia originari sine pct̄o de ma.⁊ obe.c.ij.ergo nō pōt sumere effectū.ar.i.q.j.p̄cipitatus.So.intelligit q̄ cōsuetudo nō est p̄ceptiue l p̄hibitionis originat ex iusta cā. ℨnū q̄ cōsuetudo est p̄hibitiōis vel p̄cepti ⁊ nō ſducit ꝛsuetudo ex iusta cā.vt gulositatis vagatiōis vel alia cā.tunc em̄ lʒ excuset a pena tpali.nō tñ generali seu diuina.iiij.di.deniq̄ ⁊ ibi no.facit de sta.re.c.i.Idē ſi ex obseruātia cōstōnis surgat graue scādalū.viij.di.ꝛsuetudinē.⁊.d.ℨ.nec⁊ ſm Sūl. ¶Preterea pōt dici q̄ ℏ fuit tripler cā quare vʒ cōsuetudo.ſ.q̄ a canone appꝛobata.⁊ q̄ rescripta.⁊ q̄ cessabit cā finalis cōstitutiōis.facit.lxij.dist.ℨ.verū.⁊.ℨ.bis oīb⁹,ad materiā vide de treu.⁊ pa.c.i.cū no.p Arch.iiij.di.ℨ.leges.⁊ q̄ō no.de ℨsan. et affi.q̄ circa ¶Dau.ℏ dicit q̄ ſi ℨsuetudo est rōnabilis ⁊ p̄escripta tollit legē.vt no.Jo.in.d.ℨ.leges.de cōsue.c.ſi.⁊ in hac suficit tacitus cōsensus p̄incipis.aut nō est legitime p̄scripta.⁊ nō tollit lex nisi intercedēte pape autoritate.ar.iuriū pall.nec ob.l.oēs populi.ff.de iusti.⁊ iur.q̄ logk in subiecto ſperatori q ℏʒ pt̄ate a populo.ideo facit.l.ℨ p̄incipē ⁊ cōsuetudinem data q̄ nō fit p̄escripta.dūtū fit legitimo tpe formata.hic autez loquit in ℨsuetudine ℨ papam q̄ non causat nec recipit pt̄ate a populo.sed a deo.vtfuit ratio Arcb.in.d.ℨ.leges.Si autem consuetudo nō fit introducta ℨ legem sed ipsa lex ab initio habuit obseruantiā.⁊ tunc quidā dicūt q̄ transgressores nō incurrūt peccatū.vt no.de treu.⁊ pa.c.i.q̄ vt lex valeat tria requirunt.ſ.statutū.⁊ potestas in cōdendo ⁊ q̄ motiⁿ approbet subditoū.vt no.Arcb.in.d.ℨ.leges.⁊.ℨ.ſi.q̄ vltimū hic dēcit.ideo tūc nō obligat transgressores ℳost.in.d.c.i.de temp. ⁊ pq.dicit q̄ in cōstōnibus que sunt p̄cepti nō excusat mos nō vtentiū.vñ dicit.ℨ.leges intelligēdū.in ℨstitutiōiⁿ simplicibus.Exēplū ponit de ma.⁊ obe.statuim⁹ sed certe suis idem importat statuto q̄ p̄cipio.vt in.c.his.de ver.fig. all.xiij.q. j.q̄ p̄cipit.¶Dau.dicit hoc dictū ℳost.posse intelligi de his que suberāt ſm tp̄s cōstōnis p̄ceptorie nō de his que postea successerūt q̄ p̄scriptio q̄ꝫ capit vires a successore non ab

6 ℭhoāte de iure pa.cura.xvi.q.iij.facer dotes.dic de hoc vt plenissime p̄ do.Anto.in decre.q̄ circa.de consan.⁊ affi.vbi plenissime istū passum examinat.potestis dicere q̄ peccat exercēdo actū ad finē p̄inati cōmodi.sed inꝺctū intendit finē publicum ℨsuetudinis que tēdit ad vtilitatē publicā nō peccat.ar

xvij.q.iij.qui peccat.⁊ p hoc patet q̄ p̄cedit etiā in his qui erāt tpe cōstōnis p̄ceptorie als sequerēt q̄ nō inchoaret a tēpore illoꝛ sed a tpe successoꝛū q̄ haberent bonā fidē.nec ob.c. cura q̄ tbi nō inchoāt a p̄decessore p̄scriptio ſʒ a successore ſʒ hʒ bonā fidē.q̄ sic intuit facti⁹ p̄decessorem. vt ibi no.⁊ hoc intellige etiā ſi a p̄in.nō recipiāt lex p̄cepti.q̄ nō est in potestate inferioꝛū tollere legē superioꝛ.vel ipsam nō recipere.

a ar.xxi.di.inferior.nec ob.ℨ.leges[a] q̄ est dictū gl'ani q̄ nō est aut bēticū iuxta no.de reſcri.c.ij.⁊.ij.q.iij.ℨ.hinc colligitur ⁊c.

6 ¶Quero an circa etatē de qua.ℨ.possit eps dispēsare vt minor possit ordinari.dicti ¶Pau.q̄ non alle.de tempo.ordi.dilectus.Idē glo.hic sec⁹ dicit in'ordinato extra quatuor tēporā. vt no.Host.de temp.ordi.cōsultationi.ſm ¶Pau. Quid ſi minor.xviij.annis qui nō potest esse subdiaconus impetret in ecclesia collegiata vbi p̄bēde nō habent anneros ordines annexa leat rescriptū videt q̄ nō,cum non sit habilis ad iura canonie quo ad vocē capituli.ℨ.proxima cle.⁊ sic nō vī valere. de rescrip.si eo tpe.in.vi.Cōtrarij putat ¶Pau.q̄ de esse canonicatus nō est vocē habere.vñ inhabilis ad vocē pōt esse canonicus.de elec.ex eo q̄ in.vi.ſm ¶Pau.Ex quo no.q̄ taciturnitas defectus inhabilitatis que est circa aliqua particularia ℨsecutiua ad canonicatus vel beneficiū ⁊ nō ad habitū substātie bñficij vel canonicatus nō vitiat literas.q̄ estvalde notandū ſm

7 Anto.† Quid ſi qs.ℨ.xviij.annum faciat se promoueri ad ordinē annexū alicui p̄bēde valebit ne ⁊ p derit ei vt sic obtinere possit p̄bendā hūtē ordinē ad quez est promotus ante etatē.Mat.Jo.an.⁊ Archi.dicūt q̄ nō debet,puniri quo ad suſpēſionē.vt.ℨ.de tēp.ordi.vel nō est cōpos.ió non debet eē melioris cōditionis ad bñficia cōſequenda.ar.c.eū qui.de pre ben.lib.vi.pro hoc q̄ nō dʒ inspici factū sed qualitas facti de elec.cum cām.⁊ hoc sentit glo.lʒ ¶Dañ ℨ vt vidistis.ℨ.c.pri. ⁊c. ¶Glo.j.opp.de.c.i.⁊.ij.per totum.lxxvij.di.⁊.lxxxviij.di. c.i.iij.⁊ vlt.⁊.xviij.di.de his.vbi aliter.distinguitur etas ordi

e nandoꝝ q̄ꝫ hic dicit.℟ndet gl.q̄ illud ſm canones antiquos hic de iurenouo q̄ illos corrigit ⁊ similiter corrigit seu determinat no.de elec.cū in cunctis.⁊ de temp.ordi.vel nō est cōpos.de quo aliud in gl.ſe. ¶Scōo op.gl.q̄ hec decre.fit ma

b le situata sub hoc titu.q̄ imo debuit situari sub titu.de temp. ordi.cum tp̄s ordinatoꝝ tractet[b] cōtra.l.ij.ff.de sta.bo. ℟ndet gl.q̄ decre.ista ꝛpter cōueritatē quā hʒ cum materia p̄cedēti fuit posita sub hoc tit.fatet tñ q̄ ꝛpnius stetisset sub rub.spe

8 cifica.de temp.ordi.facit.ℨ.c.ad aures.cūibi no. ¶Glo.obseruantiā.querit vñ procedebat ista generalis obseruātia et vñ trahebat ordinē.℟ndet glos.q̄ ꝑcedebat a.ℨ.inferiora.c. cum in cunctis.de elec.nā ſm canones antiquos ordinād⁹ ad facer dotiū debet esse.xxx.annoꝝ cōpletoꝝ q̄ pt̄s per.ℨ.inferiora.de tēpo.ordi.vide tñ ex hoc q̄ ſiliter dicit glo.q̄ ꝑcedebat a.ℨ.inferiora.c. cum in cunctis.de elec.nā ſm canones antiquos ordinād⁹ ad facer dotiū debet esse.xxx.annoꝝ cōpletoꝝ q̄ pt̄s per.ℨ.inferiora.de tēpo.ordi.vel nō est cōpos.de quo aliud in gl.ſe. ¶Scōo op.gl.q̄ hec decre.fit ma

b le situata sub hoc titu.q̄ imo debuit situari sub titu.de temp. ordi.cum tp̄s ordinatoꝝ tractet[b] cōtra.l.ij.ff.de sta.bo. ℟ndet gl.q̄ decre.ista ꝛpter cōueritatē quā hʒ cum materia p̄cedēti fuit posita sub hoc tit.fatet tñ q̄ ꝛpnius stetisset sub rub.spe

8 cifica.de temp.ordi.facit.ℨ.c.ad aures.cūibi no. ¶Glo.obseruantiā.querit vñ procedebat ista generalis obseruātia et vñ trahebat ordinē.℟ndet glos.q̄ ꝑcedebat a.ℨ.inferiora.c. cum in cunctis.de elec.nā ſm canones antiquos ordinād⁹ ad facer dotiū debet esse.xxx.annoꝝ cōpletoꝝ q̄ pt̄s per.ℨ.inferiora tetigisse.xxv.annū.vñ eodē mō videbant di

minuēdi.v.anni de etate diaconi ⁊ subdiaconi.p q̄s videbat, q̄ etiā in.xv.anno.possit quis p̄monueri in subdiaconum.⁊ in.xxx.ad diaconatū vnde dicebam⁹ antiquos canones coarctos per.ℨ.illū inferiora.q̄ etiā ℨfirmabat q̄ etiā ſm canones seruabant certa interstitia seu interualla tēporis inter ordinē ⁊ ordinē que constat hodie nō seruari.igitur ⁊c.vñ q̄ talia interstitia non seruanē concludit glos.q̄ purus laicus in carnisp̄rivio in festo resurrectionis pōt esse p̄esbyter qui pōt p̄monueri ad oēs minores in vna dñica vel in vna die quatuoꝛ tēporū.⁊ in alia potest ordinari in subdiaconum.in sabbato medie quadragesime in diaconū ⁊ in sabbato sancto in p̄esbyterum vt in decre.iij.de tempo.ordin.Hostien.vero volens seruare antiquos canones ad.ℨ.inferiora dicebat q̄ ibi dispensabat in etate propter curā.⁊ ſm Innoc.erat ibi necessitas ex eo q̄ vocatus erat ad beneficiū q̄ requirebat ordinē. ideo tūc sufficiebat etas annoꝝ in p̄esbytero.alias secus.gl.reprobat istoꝝ opi.⁊ respōsionē.nā vī absurdū q̄ di ſpensatiue dʒ p̄monueri ad ordines anneros beneficio cū tñ de iure cōi ad beneficium curatū talis p̄moueat.⁊ p cōsequēs eodem modo dʒ posse talis promoueri ad ordinē sacer dotiū illi annexū. ¶Preterea satis videret absurdū q̄ maioꝛ.xviij.annis.q̄ ingressus.xxv, possit habere beneficiū curatū ⁊ non sacer dotiū. Itē secuerēt aliud absurdum ſm predicta.ſ.q̄ eadē esset etas epi ⁊ sacer dotis.vʒ.xxx.annoꝝ p̄opter que dicit glo.q̄ sepe clamabat in scholis cōtra opi.Host.⁊ etiā sepe in curia scripsit potissime vni Cardinali notato in glos.vt determinaret etas in p̄monē dis ad sacros.⁊ ideo p̄opter hoc forte emanauit ista cle.q̄ p̄pter predicta fuit summe vtilis.⁊ necessaria. Item fuit valde vtilis p̄pter p̄cedentē cle.alias em̄ circa illā emanare potuissent multe inextricabiles.q.nisi hec cle.emanasset.nā canonicus volens habere vocē.in.c.ſi fuisset maioꝛ.xiij, annis q̄ ingressus.xv.ℨ.minoꝛ,xx.vt haberet vocē ī.c.fecisset se ordinari

in subdiaconū fuisset sibi obiectum illum hoc nō ob.repellēdum velut non rite promotū p̄opter defectū etatis.iuxta no. de preben.ei cui.in.vi.iuncti⁹ canonibus de quib⁹ in princip. glo.i.fuisset replicati⁹ q̄ illi canones sublati erāt p cōtrariam consuetudinē generalem deinū fuisset publicatus q̄ hec non erat.nā ꝑpter opi.Jnn.⁊ Host.predictā quā sequit Arch.in dicta decre.ei cui.de prebē.in.vi.ideo ad hoc ꝛ dubia tollēda vtilis fuit hec declaratio ⁊c. ¶Er gl.no.duas regulas

a in materia extensionis ſ:ado.Ant.[c] ¶Prima q̄ vbi duo extrema fic se hūt q̄ vnū venit ad alterū ℨsecutiue ⁊ cōuerti imutatio in vno etiā ex iure ſtricto ad aliud extōdikad q̄ de cōsti. trāslato.⁊ no.g'o.de prebē.q̄ in tñ de rescript. statutum.ℨ.i. in.vi.de re iudi.cū olim.Scōa regula q̄ ibi duo vel tria ad se inuicē hūt subordinate ⁊ gradatim in vno p imutationē seqt gradatim imutatio in reliquo vide q̄ circa idē no.in.d.c.cū in cunctis ſm eū ista regula scōa hic nō sumit imo potis oppositā.q̄ nisi emanasset hec q̄ō verior videbat in iure opi.Inn.et Host.facit tñ pro ipso q̄ō no.C.de sac.san.ecc.illud per gl.ibi

b reprobat per ¶Pet.⁊ Bar.q̄ dispositio fit p noīa ſmpliciter t est hic.⁊ ibi secus q̄ñ per noīa respectiua ⁊c. ¶Demum queritur glo.in ver.sed qd erit de promotis ante hanc decretalē si promoti sunt ante etatez de qua hic an habeāt executionē or

d dinis[d] dicit q̄ satis putat q̄ sic ſi tpe cle.erāt in etate.de qua hic lʒ tpe ordinatiōis nō fuissent.ar.de tēp.ord.vel nō est cō post.Sīc nō esset in etate de qua hic carebūt executione vsq̄

9 quo puenerint ad etatē de qua hic. ¶Ultimo querit gl. an ordinat⁹ ad sacros.ℨ.pubertatē.⁊ sic in pupillari etate teneat ad cōtinentiā seruādā remittit ad no.de cle. p sal.p̄mo.c.i. q̄ veritas est q̄ nō.vt ibi no.saltē ſi nō erat odi capar.dū tñ. ℨ.viij.annū ℨdicit ⁊c. ¶Glo.antiquis opp.de.c.i.lxvij.dist. vbi ſm antiquos canones sufficiebat q̄ qs esset.in.xviij.ann. vt possiſt p̄monueri ad subdiaconatū.cui⁹ cōtrariū hic innuit. ⁊.ℨ.dictū est.℟ndet q̄ ibi intelligit de.xviij.anno.inchoādo.

e post infantiā.⁊ fic ertēdebak vsq̄ ad.xxi.⁊ fic nō ob.⁊c.[e] ¶Gl. in ver.decernim⁹ p̄deratiō q̄ non dicit declaram⁹. quasi velit dicere q̄ corrigit iura antiqua nō aūt opi.Jnno.⁊ Host. ⁊ no.bene.de hoc ver.decernim⁹ ⁊ ver. statuimus vidistis in

10 cle.q̄ regulr ad ſi. ¶Sīl.libere ērit q̄ dicat libere promoueri.dicit gl.quādo ſine dispēſatione q̄ fieri pōt nō subsistentē alio impedimēto ℭ etatis.alias sec⁹.Itē dʒ libere promouere ſi nō habeat beneficiū aliq̄ō q̄ requirat ordinē. q̄ tunc co

11 geret p̄monueri ad ordinē requisitum. ¶Glo.in.xviij.anno queritan sufficiat.xviij.annū inchoatum.℟ndet q̄ ſic.sufficit enim q̄ attingat.xviij.annū. ⁊ idē dicit de sequēti⁹ tp̄ibus: q̄ sufficit q̄ qs illa attigerit lʒ nō ꝛpleuerit. Movet q̄ ille q est maioꝛ.xvij.⁊ in.xviij.anno lʒ nō fit.xviij.annoꝝ videt esse in etate legitima. Vī cū ſra non regrat q̄ fit.xviij.annoꝝ sed q̄ fit.in.xviij.āno sufficit illū attigisse.q̄ ſic verificata sunt verba lſe. Fatet tñ gl.q̄ olim erat sec⁹.q̄ requirebatur tp̄s esse cō

12 pletum.vt dicit glo.i. ¶Ultimo no.glo ex hac decre.iuncta precedenti in primo rñso.q̄ impubes non hʒ vocē.in.c.nisi fit in.xviij.anno.q̄ ante nō pōt esse subdiaconus vt hic pt̄s q̄ re

13 quirit q̄ possit habere vocem.in.c.prout ibi dr. ¶†Mo.bene ex glo.differētia esse an lex p ferat etatem p verba ablatiua.vt in.xviij.anno.q̄ tūc lex regrit annū ceptū.sed nō cōpletū.an per verba genitiui.xviij.annoꝝ.⁊ tunc regrit.q̄ sint cōpleti.p

14 hoc aperte est casus.ff.de manu.test.l.ſi ita fuerit ⁊c. † Hinc sumpta occasiōe tractāt hic alig an vbi ius regrit certā etatez

f sufficiat annū ceptū esse. [f]an exigat q̄ fit cōpletus de qua materia tangit Jo.lxxvij.di.subdiaconus.⁊.c.clericus.lxxvij. di. ⁊ ibi per Archi.de elec.cū in cunctis.ℨ.inferiora.de offi.dele, cū vigīti,de ver.fig.annuculus.⁊ per Archi.xvij.q.i.⁊ p legistas in.l.ſi cui.ff.de leg.i,vbi p Bar.l.ex bis.C.q̄ō di.le.vbi p Ly.⁊ per gl. Accur.in.l.iij,ℨ.minorem.ff.de minor.⁊ in.l.i.C. q̄ō di.le.ce.domi.Anto.tamen refert opi.gl.in.d.c.subdiaconus non insisto:q̄ ibi habetis. Finaliter concludit tres casus principaliter q̄ inter dum stante certitudine temporis queritur an in p̄ri.tp̄is aliq̄d sit solvēdū an in ſi.⁊ tūc hec nō est materia nīa sed de illa dicendū vt p doc.in.c.peruenit de arb.et in.l.i.C.q̄ō di.le.ce.vbi gl.⁊ Ly.⁊ Bar.in.l. hoc anno.ff.de ver. obli.q̄ ſi aliq̄d annuatim est solvēdū dʒ solui in p̄inci.anni.cu iusſibet.Si vero vnica est solutio debet solui in fine anni. cum dies sit addita cā demonstrationis.l.liber. homo.ℨ.decē.ff.de verb.ob.Inter dum queritur de cōputatione tp̄is vbi simpliciter tp̄s p̄refertur p numerū annoꝝ nō respective ad certam personā.Et querit an cōputet tp̄s de momento ad momētum, an vero sufficiat q̄ vltimus annus sit ceptus vt habeatur pro cōpleto.⁊ tunc ad huc nō est nīa materia.sed dic vt per gl.in l.iij.ℨ.minorem.ff.de mino.q̄ dʒ distīngui.an agatur de favore an de odio vt hic.Inter dū numer⁹ annoꝝ exigit in respectu

a ¶Quia est dictus gratiani. Adde gl.xiij. di.in ſuma in gl.ij.et plures alis allegatas per fel.in.c.ij. in.ix.col.in ſi. ⁊ in prin.ſe.ex tra de rescrip.

b ¶Contra.l.ij. De istis fundationib⁹ ponit d.Jaſ.in rub. inſti.de actio.

c ¶Prima q̄. Adde bñficere q̄ ex etatē ipe nalibus et sic i materia strictade ꝛsuetudine ide iudicatur ſm ¶Pano.⁊ alios cōiter.ī d.c.translato. extra de ℨsti.

d ¶Dicit q̄ satis putat.adde Felyn.i.c.fi. in.xi.col.ver. fallit quto ex tra de cōsti.

e ¶Sl.in ver. decernimus. Videbo decernim⁹.vide.d. Albb.⁊ Felyn.in.c.ij.in ſi.co. extra de iudi. vbi etiā ponit Fel.de ybo statuim⁹.volum⁹ cēsemus ⁊ rñdemus.

f ¶An exigat. Adde gl.ī.ℨ. ſi.in ſi.minoꝛi.inſti.qui et ex qbus cau. Et ibi plene poꝛ.

ad certã psonã vtin dandis honoribus ⁊ similib⁹ ⁊ tũc filius
disponens de etate declaratam velit attendi principium in si
gnẽ anni. ⁊ tũc illud seruã. si tũc ⁊ querit de rõne reddi põt alia
nisi q placuit sic legislatori q̃ aliqñ reddi nõ possit ps̃uasi
ue. ⁊ hic est casus in. d. c. cũ in cũctis. ℣. inferiora. ⁊ in. d. l. ad rẽ
publicã qñq. l. aliter nõ declarat. ⁊ tũc ꝓsequit verba Barto.
in. l. si cui. palle. ff. de leg. i. sed nõ insisto q̃ eũt declarare casus
legũ. sed cõclude breuiter vt ipse vltimate tãgit cũ pferẽa le
ge tps vel ab hoẽ q̃ si cõstat de mẽte illa est seruãda. Si non
ꝓstat. ⁊ tũc interdũ pfert in genitiuo. ⁊ requrit annũ esse cõ
pletũ. vt. d. l. si cui. ⁊ hac gl. Interdũ pfert in ablatiuo. ⁊ tunc
si cum ꝓpositione in sufficit q̃ annus sit cept⁹ in hac gl. ⁊. d. l.
si ita. Sivero ꝓferẽ in ablatiuo sine ꝓpositione requirit q̃ sit
cõpletus. vt in cle. i. de sequest. pos. ⁊ fru. in verbo triẽnio. ℟ñ
surgit ex virtute sermõis ⁊ cõis vsus loquẽdi. ar. d. l. si ita. Ad
uerte tñ q̃ hoc mẽbrũ q̃ñ sine ꝓpositione ꝓferẽ in ablatiuo
videbatur cadere sub scõo casu principali sub tertio in quo su
mus. Interdũ pferẽ in accusatiuo. ⁊ tũc si ꝓferẽ cũ dictione
ante. ⁊ tũc sufficit annũ ceptũ esse vt est casus recte intelligẽdo
in. l. qui filiũ. ℣. i. ff. ad treb. ⁊ ff. de nu. ⁊ ho. ad rem publicam. ⁊
hãc theoricã ponit ter. dever. fig. in. l. vbana ꝑdicta. ℣. si. Aut
ꝓferẽ cũ dictione significãte. rẽ pfectã. vt dictione vel ꝓ cuz
futuro subiuntiui. ⁊ tunc regritur annũ cõpletũ esse. ff. de con
di. ⁊ demon. l. putabam. ⁊. l. si annos. ⁊. d. l. cui. hec vera nisi ex
precedentibus vel sequẽtibus aliud appareat fuisse de mente
disponentis vt si testõr diuisset. Instituo titiũ cũ puenerit ad
xxv. annũ ⁊ obiit in substõne diuisset ⁊ si decesserit. xxv. ann.
talem substituo. q̃ tunc cum substituerit vsq; ad extremitatem
principij sufficit. xxv. inceptũ sic dicit intelligẽdum. l. qui filiã.
℣. fabinus. ff. ad treb. l. aliter legiste intelligãt ⁊ male ꝑm eum.
Sivero ꝓferẽ in accusatiuo absq; aliquo verbo notãte perfe
ctionẽ. ⁊ tunc si agit de fauore hr̃ animus ceptus ꝓ cõplete si
fauoreat q̃ habeat de cõpleto. Si agit de odio q̃ tpis cursus
inducit odiũ. ⁊ tũc expectari d3 finis: q̃ nõ sufficit illũ ceptũ.
vt palle. l. rẽ publicam. ff. de mu. ⁊ ho. ⁊. l. qui filium. ⁊ ff. de di
uer. ꝓscri. l. in vsucapione. vt in. d. l. ij. ℣. minorẽ. ff. de mino. vbi
pgl. Accur. ⁊c. ¶† Gl. diaconat⁹. q̃rit an existẽs in. xx. anno.
eligi possit in archidiaconatũ. vr̃ q̃ sic. q̃ põt promoueri ad
ordinẽ requisitũ ad dignitatẽ archidiaconalẽ. vz ad diacona
tum vt hic ptz. glo. tz3 q̃ imo requirit q̃ sit. xxv. an. vt in. c.
cum in cũctis. ℣. inferiora. de elec. q̃ hic non corrigit. igitur ⁊c.
de elec. cũ expediat. in. vi. nec tz3 dicta cõse quẽtia põt promo
ueri ad ordinẽ requisitũ ad dignitatẽ: ergo ad dignitatẽ pote
rit promoueri. alias sequeretur q̃ cũ in promouẽdo ad episco
patum sufficit q̃ sit subdiaconatus. ℣. e. a multis etiã sufficere
deberet ad dignitatẽ epalẽ ⁊ ad illã promoueri posset qui esset
16 in. xviij. anno. q̃ est falsum ⁊ absurdũ. ideo ⁊c. ¶† Glo. anno
querit quid si prius ante etatẽ hic determinatã ordinat quis
ad sacros ordines. ℟ñdet glo. q̃ punit ordinans ⁊ ordinatus
q̃ ordinãs est suspẽsus a collatiõe ordinũ. ⁊ ordinat⁹ ab execu
tione ordinis collati vsq; ad etatẽ legitimã. de temp. ord. vel
non est demũ. gl. querit an circa istã etatẽ possint epi dispen
sare. ℟ñdet q̃ nõ. per hanc decre. ⁊ per decre. dilect⁹. de tẽp.
17 ordi. ¶† Mo. bene gl. q̃ circa etatẽ quo ad ordines[a] nõ dispẽ
sat epi. vide glo. de elec. cũ dilecti. ¶† Glo. promouendi. que
18 rit hic q̃ agit de etate promouẽdi ad minores. sed que erit etas
℟ñdet q̃ ab infantia. ℣. vt sic minor infante possit promoueri ad
illos. alle. xxviij. di. de bis. de tẽp. or. nullus. in. vi. ⁊. xxvij. di. c.
ij. ⁊ q̃ notantur in summa eiusdẽ. dic concludẽdo etates. si q̃ri
tur de etate ordinis prime tonsure sufficiunt. vij. anni. de tẽp.
ordi. c. si. in. vi. in alijs annis a. vij. annis. ℣. vsq; ad annũ. xij. põt
quis effici officiarius lector exorcista. ⁊ a. xij. ℣. acolit⁹. lxxvij. di
stinctio. in summa vnde dicit ¶Dan. q̃ acolitus potest qs esse
in. xiiij. anno. e. di. subdiaconus. i. q. i. puer. in ordinibus sacris
qualis etas requiratur seruãdũ est q̃ hic dicitur. In ordine epa
lis seruã decretalem cũ in cunctis. hec de etate promouendoñ
ad ordines. Si vero queritur de etate promouendoñ ad be
neficia tunc ñ ad epatum seruã decretalẽ cũ in cunctis. q̃ idẽ
q̃ epali. si ad alia bñficia duplicia vt in abbatijs ⁊ dignitatib⁹
⁊ personatibus ⁊ ecclesijs curatis. ⁊ tunc exigitur. xxv. anni in
choati vt. d. c. cum in cũctis[b]. ¶† In abbatijs exiguntur. xxx.
de elec. idẽnitatib⁹. in. vi. In simplicib⁹ bñficijs puta si sint ca
19 nonie. ⁊ exiguntur. xiij. de pbẽdis. super inordinata. ¶Nec ob.
de elec. ex eo ꝙ in. vi. q̃ ibi illud fuit dispensatiue vel ibi factũ
narratur. ℣. si sunt alia beneficia simplicia. ⁊ tunc sufficiunt sept̃
anni cõpleti. ⁊. d. c. super inordinata q̃ tũc nõ pñt fieri clerici.
vt est dictũ. in. d. c. ñ. de temp. or. in. vi. ergo a beneficium habe
re de pbẽdis. cũ ſm. hec vera nisi talia bñficia haberent de
iure statutoũ vel cõsuetudine certũ annerũ ordinẽ vt sunt pre
bẽde sacerdotales ⁊ eccle rurales ⁊ altaria ⁊ similia. de pbẽ.

a ¶Nõ dispen
sat epus. In q
bus aũt possit
dispẽsare epus
habes gl. no
tabilẽ in. c. di
lect⁹. in gl. in
a ver. pmissa. ⁊
ibi do. Abb.
de tẽp. or.

b ¶In abbatijs
ñis de etate q̃
regitur i ab
batia. abba
te epũ mona
cho regulari
clerico curato
et in simplici
⁊ ĩ ceteris po
nit. d. Abb. in
c. cũ in cũctis.
℣. i. in. v. co. de
cle. ⁊ latius in
c. sup inordi
nata. de pbẽ.

c ¶Or vnico.
Adde ĩ simil.
Bal. ⁊ Fulg. ĩ
l. petens. C. de
pactis.

significatum vel essent principales administratores eccle: lz
nõ curate: q̃ tũc requirit q̃ sint. xiij. anno. ⁊ no. Inn. ℣. e. tit.
in. c. ꝓterea. ⁊ no. de rescrip. si eo tẽpore. in. vi. in nouella. super
gl. si vero querit de etate in actu ꝓmouẽdi seu trãsferẽdi ad re
ligionẽ: ⁊ tunc in masculo sufficit etas. xiij. annorũ. in femina.
xij. xx. q. i. in summa. ⁊ ibi no. de reg. c. postulasti. ſm Guil.

¶De officio Vicarij. Rubrica.

1 ¶ Ecclesiam curatam habere in titulum aliud est: ⁊ aliud in
vicariam.
2 Ecclesia curata an possit dari perpetuo in vicariam.
3 Dispensare an possit eps super non residentia.
4 An existens in minoribus ordinibus eligi possit ad vicariã
ecclesie.
5 Vicarius quis dicatur ⁊ quot sunt species vicariorum: ⁊ quid
faciat eos esse perpetuos.
6 Vicarij si non sunt positi ad ecclesias parochiales nõ dicunt
perpetui: sed ad libitum remouebit eos prelatus nisi sint ꝓ epi
scopum instituti.
7 Curam animarum habere quis dicatur an vicarius an prela
tus ad hoc vt dentur decime vel primitie.
8 Vicarij perpetui quod ius habeant in ecclesia.
9 Curatus occupatus in quadragesima an possit curam cõmit
tere monacho.
10 Cura quid sit.
11 Extensione mre cipit dispositio penalis ⁊ corrigens.
12 Vicarius perpetuus an ⁊ quando ⁊ infra quod tẽpus debeat
promoueri.
13 Vicarius perpetuus si moneatur vt infra annum faciat se pro
moueri si non obtẽperat: an poterit priuari vicaria.
14 Et an eps possit dispẽsare cum talibus vicarijs perpetuis vt
differre possint ordinationẽ ad sacerdotium vsq; ad septẽniũ
si velint esse in studio.
15 Vicarius non potest dare vicarium.
16 Dispensatiuũ ius quantũ ad potestatis cõcessionẽ extendit
per identitatem rationis.
18 Dispensare an possit eps cum rectore circa etatem vt minori.
xxv. annis possit conferri vicaria.
19 Vicarius perpetuus qualiter cognoscatur a temporali.
20 Ecclesia parochialis ⁊ curata qualiter differant.
21 Vicaria perpetua an vacet per adeptionẽ dignitatis vel per
sonatus etiam non curati,

De de ecclijs curã.

c Nõ põt cõmode diuidi ad lr̃am[c] qrẽ
co ꝓstructu claudik mẽtalr: põt tũ diui
di i tres ptes sicut sunt tria dicta. ℣. ibi
ac de ipo: tertia ibi ⁊ de eo. ¶† Mo.
1 primo q̃ aliud est habere ecclesiã cura
tã ĩ titulũ: aliud est vicariã: ⁊ hinc est q̃
statutũ in vno nõ extendit ad aliud ertẽsione hois sed exten
sione iuris sic. ¶ Mo. scdo tria q̃ hic ertẽdunt de ecclesijs cu
ratis in titulũ collatis ad collatas ivicariã ꝓpetuã: primũ qõ
acceptiõe secũdi vacat primũ: scõm q̃ sicut in illis qs d3 cer
to tpe ꝓmoueri ad sacerdotiũ ⁊ sic in istis tertio q̃ illa etas
q̃ requirit in illis requiritur ⁊ in istis. Mo. in curatis tm̃ locũ
2 habere cle. ¶† Opp. ⁊ vr̃ q̃ ecclia curata nõ possit dari ꝓpe
tuo in vicariã. de elec. nemo. in. vi. So. in cõmẽdã dari nõ põt
vt ibi sz vicariã sicut hic ⁊c. ¶† Quero an inferior epo dispẽ
3 sare possit sup nõ residentia dic vt per Inn. ⁊ Host. de cle. nõ
resi. relatũ. ⁊ ꝑ Dan. hic ꝑ Arch. ℣. q. vj. biduũ. ⁊ in Spe. ti. ij.
℣. sunt quoq; circa ſ. vide Jo. an. de ele. lz canõ. in gl. pe. ⁊ sup
ea. ĩ. vj. q̃ cõclusio est q̃ sic ſ põt priuari rõne nõ residẽtie alis
secus. An existẽs in minoribus possit eligi ad vicariã ecclesie
curate: vr̃ q̃ sic q̃ hic nihil d3 de ordinibus. ad hoc qõ no. lx.
di. i. in. q. i. qcqd de electiõe. cũ in cũctis. ℣. inferiora. vbi nõ fit
mẽtio de ordinib⁹. nec ob. lx. dist. c. i. ⁊. ij. q̃ illa. c. sunt abroga
ta ⁊ correcta q̃tũ ad hoc vt ibi no. ĩ. d. c. i. ⁊ idẽ Inn. tz3 in digni
tate nõ curata in. c. ꝓterea. de eta. ⁊ qua. Host. ibi ℣ dicens q̃
ad aliquã dignitatẽ eligi nõ possit ersus in minoribus. ⁊ sic sen
tit gl. de his q̃ sunta maiori parte capituli. c. j. ⁊. c. ex ore. vide
de hoc tactũ. de elec. lz canon. in. vj. e. ti. oudũ. i. Idẽ tz Host.
⁊ Jo. an. in ecclesijs curata. de elec. ex eo qõ in. vi. de ꝑben. si ꝑ
clericis. e. li. Arch. tenet ℣. q̃ etiam ad ecclesiam curatã pos
sit eligi existens in minoribus. Mouet q̃ non occurrit rõ qua
re potius talis admittat pviã ꝓstationis ⁊ instõnis. vt in. c. j.
⁊. ij. de inst. in. vi. ⁊ pviã rescripti aplici vel collationis pape.
vt. c. si ꝑ clericis. q̃ pviã electionis. nã presentatio ⁊ rescripta
sunt adiosa ⁊ extraordinaria. Itẽ q̃ sic tenendo semp oporet q̃

ret q̃ tẽpore ꝓmotionis sue habebit aliqũ beneficiũ cũ sine ti
tu. ℣. moueri nõ habeat ad subdiaconatũ. de pbẽ. cũ scõm. Itez
sic tenendo nõ esset differẽtia inter promouendũ in epm ⁊ eli
gendũ ad ecclesiã curatã vel dignitatẽ q̃ nõ videt equũ: idem
tenet Cal. in. c. oudũ. i. monet per predicta. Itẽ q̃ in. ℣. inferio
ra nõ fit mẽtio de ordine nec in cle. i. ℣. ti. i. Itẽ ꝑ decr. lz canõ.
vbi videt casus nõ cauillãdo cũ illa decre. fit posita in materia
electionis: ⁊ fic videt casus debere intelligi iurta materiã q̃ñ
ꝓcedit pervia electionis. ar. l. imperatores. ff. de in diẽ adie. nõ
a ob. decr. oudũ. i.[a] q̃ ibi debet exponi vel ꝑ text clarius ibi ptz
ex antiqua ſm eũ. Itẽ non ob. d. c. preterea. q̃ dz intelligi de
dispositiõe iuris nõ hois. simile in. c. nihil est. ad. ſ. de ele. idẽ
tenet do. Sal. ¶Dan. hic dicit q̃ quo ad dignitatẽ curatã ꝓce
dit opi. ꝑdi. ⁊ fic intelligit no. ꝑ Inn. ⁊ Cõpo. de ele. dudũ. i. an
ſ. fic pertrãsito do. Ant. lz nõ recitet dicta Cal. Mihi videt tu
tius tenere gl. Jo. an. ꝑ decr. oudũ. i. vbi casus nõ cauillãdo et
exponere vel ꝓ ⁊ est ommino lr̃am destruere vel violare cum
dicte dictiones opposite sint nature. vñ absonũ est vnã in aliã
exponi aliquo alio nõ apparẽte. nõ ob. decre. lz canõ. q̃ dz in
telligi q̃ñ ꝑ aliã viã quã electiõis ꝓcedit. vbi dicit gl. nã cũ
expresse nõ corrigat ius antiquũ decr. oudũ. i. nõ est nostrũ ꝑ
subauditiones ⁊ suppletiones corrigere. arg. no. ꝑ gl. de ele.
cupientes. ℣. qõ si ꝑ. rr. in. vi. Itẽ q̃ illa decr. nõ intẽdit prin
cipaliter hoc dubiũ decidere: sed solũ supposito q̃ gs sit cano
nice ꝓmotus an teneat ꝓmoueri ad sacerdotiũ. nec ob. q̃ non
esset differentia inter promouendũ ad epatum ⁊ promouẽdum
ad dignitatẽ vel bñficiũ curatũ: q̃ lz nõ fit respectu ordinis est
tñ respectu etatis. vt. d. c. cũ in cũctis. qõ sufficit nec ob. etiam
qõ nõ fit mẽtio in ℣. inferiora. de ordine. q̃ suppleri d3 ꝑ dec.
dudũ. ar. l. scio quesitũ. ff. de testi. ⁊ qõ no. ff. de publi. l. de pcio.
⁊c. ¶Quero an cle. locũ habeat in ecclesijs parochialib⁹ nõ
anneris. ℟ñdet ¶Dan. q̃ nõ. q̃ in illis ꝓpotens rector datur
non vicarius. anneris aũt datur vicarius: dicit tamẽ q̃ possit
locũ habere in nõ annexis in casu cle. i. de sup. neg. ſlab. nec q̃
bic ¶Gui. quãdã summulã sup materia vicariorũ recolligendo
b alibi dicta referaz vltiora aliqs ꝓtermissis ⁊c. [b] † Querit ẽt
5 primo q̃ est vicarius. refert vt gl. dicit hic q̃ vicarius est qui
principalis rectoris nõe deseruit ecclesie. Scõo querit quot
sunt species vicariorũ. dicit q̃ quatuor q̃ quidã ꝓpetui ad pa
rochiales ecclesias cõstituti vt hic quidã assumuntur ad alios
actus: nõ tñ perpetui vt mercenarij ⁊ capellani. nam expedit
missam celebranti secũ habere ꝑbyterũ. vñ q. i. nihil. quidam
sunt speciales nõ ad curã sed certũ articulũ actũ vel locũ. s. eo.
tua quidã nõ perpetui nec ad curã nec ad certũ: sz generaliter
dant ad oĩa sicut facũt prelati oĩe absentãt. de prebẽ. datum.
in vi. ne tem. ordi. cũ nullus. e. li. ⁊ etiã q̃ñq; dant in presentia
vt sunt vicarij epor. de offi. vica. c. i. in. vi. Circa primã speciez
querit qd facit eos ꝓpetuos. ℟ñdet q̃ authoritas epalis qua
mediãte illi cõstituunt ad curã animarũ que semper imminet.
de trãsla venies. ⁊ de elec. cle. ne romani. ꝓpter quã authorita
tem censentur perpetui ⁊ immutabiles. ℣. e. ad hoc. de preben.
6 de demõ. de capel. mo. c. i. in. vi. † Quid si nõ sunt positi ad ec
clesias parochiales: sed alias dic q̃ nõ sunt perpetui sed ad li
bitum: remouebit prelatus nisi sint per epm instituti. arg. d. c.
7 sic dicit Inn. de prebẽ. in laterañ. † Quero qs habet curã ani
marũ an vicarij an ꝑlatus. quo ad hoc vt denẽ decime vel pri
mitie. ℟ñdet q̃ vbi ecclesia est subiecta monachis ⁊ monachi
sunt tantũ patroni vel habẽt certas portiões in ecclesia ⁊ cer
ti fructus ⁊ redditus sunt vicarij tñc cura animarum ⁊ vdicatio
predictor spectat ad vicariũ: sic intelligit gl. de pb. exposuisti.
Si aũt fructus gñaliter sit monachor certa portione relicta
vicarijs vt dicit de pbẽ. c. i. ĩ. vj. ⁊ vicarij comedũt de messa prio
ris ⁊ tũc de iure cura animarũ ⁊ vdicatio fructuũ spectat ad
eos maxime in foro cõtentioso sz exercitiũ cure ad vicarios spe
ctat in foro aĩe. de pbẽ. ℣. e. in. vi. Ideo rub. de cap. mo. nõ di
xit vicarios vel epos. sz dicit monachoñ sic dicit intelligen
duz de prebẽ. cũ singula. in. vi. ⁊ tales monachi vendicãt sibi
decimas ⁊ alia iura. de preseri. ex trãsmissa. de sepul. ex parte.
c ⁊. c. in nostra ⁊c. [c] ¶† Quero q̃ ius habeãt tales vicarij perpe
8 tui in ecclesia. dicit q̃ sunt quasi ꝓcuratores in rem suã: ⁊ fic
procuratores facti ofii litis. de ꝓcur. c. j. in. vi. seu tanq̃ emphi
teote habẽtes vtile dominium. C. de iure emphi. per totũ. tanquã
conductores ad nõ modicũ tẽpus. ff. si ager vectig. l. ij. Sed an
preferantur vero dño seu principali rectori. respõdet q̃ ẽquis
tales vicarij nõ sunt domini. C. de preseri. xxx. an. l. male agit.
preferunt vero dño ad id qõ spãliter pertinet ad eos: q̃ dicũ
tur vtiliter ofii ꝓpter ius vtile q̃ habent in re. de in integ.
resti. ⁊. c. i. nõ tñ preseribit ꝓtra veros dños. vt. d. l. male agit.
vide Hosti. de cle. nõ resi. q̃ nonnulli. ⁊ fuit in simili qõ de fa
cto bono. q̃ principalis rector volebat audire cõfessiones ca
pellani qui cõsueuerũt audire hoc nolebant ⁊ querebatur an
potuisset preseribere ⁊ fuit in ecclesia sancte marie maioris do
mino se assistẽte ꝓ o capellano. ℣. do. Ant. ꝓrector. ⁊ de ma
teria vica. Vide per Host. in sum. e. ti. qõ no. de elec. cum ex eo.
in. vi. vbi habes an sine authoritate epi possit constitui vica
rius tẽporalis veritas est q̃ sic ad modũ quo ꝓcuratores cã subsistentes:
vt q̃ forte oportet q̃ paucis diebus fit absens al's secus. ⁊ in
tellige q̃ cõstituat in vicariũ talis quẽ notũ sit esse ꝓfectus
9 al's secus. ar. de cler. pereg. c. i. ⁊ ſ. per totũ. † Nunquid autem
curatus occupatus in quadragesima possit omittere curã mo a
nacho. vt audiat cõfessiones parochianoñ suoz: habetis gl.
singulare q̃ nõ sit monach⁹ alias nõ ꝓfert alicui ecclesie cura
te. in cle. i. de ꝓbẽ. alia ꝓquir hic Guil. ⁊ Dan. que tangunt
in tit. de offi. vica. in decr. ℣. in. vi. ⁊ in. c. vlti. de offi. leg. eo. lib.
⁊ multa ponũt que parue sunt vtilitatis: ideo omitto q̃ vidi
sis vlteriora. ¶ Glo. scdo querit cũ duplex possit esse cura. s.
fori penitẽtialis ⁊ fori indicialis. de elec. oudũ. ℣. cũ ibi not. an
litera ꝓcedat in quantũ sit hic mẽtio de cura. In vtraq; cura
rideret q̃ sic. alle. no. per se ⁊ per Host. de prebẽ. de multa. idez
3ce. ⁊ Gui. qui dicũt q̃ tales ecclesie curate vocant parochia
les. de elec. licet canõ. in. vi. ⁊ subaudit ad lr̃am. in habentib⁹ b
d ſ. qualẽcunq;. [d] † Quid aũt sit cura. dicit ¶Dan. q̃ est onus ⁊ sol
10 licita custodia. alle. de pen. ⁊ remiſ. c. ofs. vbi plenius ponitur
diffinitio cure. per Arch. viij. q. i. qui ẽpatum. xvij. q. ij. cogno
uimus. ⁊ in Spe. tit. ij. ℣. videndũ. ver. Itẽ q̃ritur. Sed an quo
ad terminos cle. ⁊ decre. licet canõ. sufficiat ecclesia curata ha
bitus: licet nõ sit in actu creata. Opi. sunt de quo in ꝓal. c. lz ca
non. ¶Dan. hic dicit per hanc cle. reprobari opi. dicentiũ q̃ suf
ficit q̃ sit habitu curata per hãc lr̃am hic dũ dicit habẽtibus
⁊c. ⁊ sic exigit q̃ actu habeat curã nõ solũ habitu. ad hoc. l. no
mẽ filiarũ. ℣. habere. ff. de v. sig. ꝑ qua cessat causa ℟ñdis que
fuit actuale exercitiũ si actualiter nõ sit curata ergo cessare dz
cõstitutio. ar. l. adigere. ℣. q̃tus. de in rem pa. ff. vnde si d definit ha
bere populũ vel ꝑpter hostes vel alia de cã cessabit hec cle. et a
dispõ. lz canõ. all. vi. q. i. ⁊ tẽporis ſm ¶Dan. ⁊ idẽ Host. in de
cre. de multa. de pbẽ. ¶Gl. amittẽdis opp. de. c. extirpãde. ℣.
qui vero. de pbẽ. ⁊ no. plene. eo. tit. de multa. vbi ꝑ exceptionẽ
scõi curati nõ vacat ꝓmũ: ℟ñdet q̃ dõs ꝓcedere regulariter
fallit in casibus ibi no. q̃ fallit vbi bñficiũ curatũ est annexũ
alteri nõ curato: vel depẽdens ab illo vel alijs similib⁹ ibi no.
in. d. c. de multa. facit. de prebẽ. sup eo. in. vi. ¶Scõo q̃rit glo.
an extravagans. Joã. xxij. ℣ incipit errecabilis ⁊ eius pena lo d
cum dz in vicarijs ꝓpetuis in ecclesiarũ curatarũ. ℟ñdet q̃ sic
q̃ ibi loquit de ecclesijs ⁊ bñficijs officijs curatis: ergo ꝙ nõ
locũ dz ĩ vicarijs. ar. huius cle. no. bene istã glo. ſm do. Anto.
q̃ † dispositio penalis ⁊ corrigens recipit extẽsionem iuris ad e
extremum in quo reperitur regula antiqua ãbo extrema pa
riscans. ad hoc glo. l. ſi quis seruo. de furto cõtrarium dicit gl.
ĩ regula q̃ a iure. [e] Sed dic q̃ illa glo. ꝓcedit q̃ñ cõstitutio dis
ponit circa nouam materiam in qua extrema nõ reperiuntur
parificata a iure: nã lz q̃ ad materiã de qua de regula. nõ solũ
in. vi. sint parificati minores alij mendicantes: nõ tñ sunt pa
rificati quo ad materiã detractionis: quare ideo dispõ facta cõ
tra ius de quarta in minoribus non trahitur ad alios. vt dicit
illa gl. facit qõ no. per doc. in. d. l. si quis seruo. ⁊ qõ no. ꝑ Bar.
ĩ. l. i. ℣. lex falcidia. ff. ad. l. fal. ⁊. ff. ꝺ. iusti. ⁊ iur. l. oẽs populi. alias
procedit hec glo. ⁊ no. extensio passiua q̃ extendit per regulã
aliquã qõ no. ſm do. Anto. tu adde gloss. in. c. j. de eta. ⁊ qua. in
vi. q̃ apte dat ꝓdictã theoricã ⁊ in decre. i. ne clerici vel mona
chi. in. vi. ⁊ ibi probatur iuncta decreta. oudum. ℣. de electi. ⁊c.
¶† Glo. ꝓmouendũ q̃rit an debebit promoueri. ℟ñdet q̃ ℣. annũ qui incipit a tẽpo
re quo habuit pacifice possessionẽ beneficij vel per ipsum stat.
de elec. lz canon. ⁊. c. cõmissa. in. vi. Meinde in verſi. ⁊ hoc dif
fert opp. q̃ videtur q̃ non possit vicaria concedi non existẽti
in sacerdotio. vñ opp. de. c. nemo debeceps. de elet. ĩ. vi. Soluit
glo. q̃ diuersitas casus est non oppositio. q̃ ibi loquitur qñ cõ
mittitur ecclesia in cõmenda. Etsic commendatario hic qñ cõ
mittitur vt vicario. quo casu idẽ est sicut qñ cõmittitur vt prin
cipali rectori: ideo põt taliter cõmitti nõ sacerdoti dũmõ fieri
possit sacerdos vt hic iuncto. c. lz canõ. Ratio diuersitatis est
q̃ cõmenda non dz fieri nisi subsistente necessitate ⁊ utilitate ec
clesie: ideo vt plene necessitati ecclesie succurat: oportet qõ sit
sacerdos cui committitur cõmẽda ecclesie curate. ¶† Dertio
glos. in ver. ⁊ scias querit quid si infra annum moueatur vica
rius vt faciat se promoueri ⁊ monitus non obtemperat an po
terit priuari vicaria: videtur qõ nõ: q̃ habere videtur annum
infra quem potest promoueri vt hic dicitur iuncto. c. lz canon.
ergo ⁊c. ar. regule in dultum. de reg. iur. in. vi. contra tenet glos.
q̃ cum talis pena esset de iure antiquo. ℣. eo. c. ſi. ideo cum nõ

Quia ibi dz
exponi de di
ctione vel. po
nit gl. i. l. liber
homo. ℣. decẽ.
ff. de ver. obli.
⁊ in. l. vbi pa
ctũ. C. de trãſ.
⁊ Bart. in. l. ij.
℣. offiñ. ff. de
aqua plu. arcẽ.

Querit eñ
primo. Quis
dicat vicarius.
⁊ de multipli
ci vicario de
clarat. d. abb.
in. c. extirpan
de. ℣. q̃ vero.
in. ij. colũ. de
preben. ⁊ in. c.
postulasti. ⁊ ibi
plene Felyn. in
j. col. de reseri.

Quero qõ
ius. An autez
vicarius dicat
habere eccle
siam in titulũ.
vide glo. in. c.
cũ in cũctis. de
fil. presby.

Quid autẽ
est cura. Adõ
Fed. in consil.
lxxv.

Sed dic. ad
de gl. in. c. lz ca
non. in ver. pa
rochialis. de
ele. in. vi. ⁊. do.
Jal. ĩ. ℣. ex ma
leficijs. in mo
nacha. in pnc.
insti. de actio.

reperiatur hoc correctũ remanet salua: p hoc fa. qõ dicimus in simili in principali rectore: qr p penã decre. 3 canõ de ele. in. vi. non tollitur pena antique decr. cũ in cãctis. §. inferiora. facit. 3. cle. p. ri. in fi. qõ no. in. c. 3 canõ. in gl antepe. in punct. ꝛc. ¶ Si. sacerdotium. oppo. de no. decr. licet canon. p.ealle. vbi videt no. q decretalis illa locũ nõ habet ī vicarijs perpe-
14 tuis. Sol. glo. qõ ibi ponit opi. Archi. que hic corrigit. ¶ Secundo querit gl. nũgd episcopi poterũt dispẽsare cũ istis vicarijs perpetuis vt differre possint ordinationẽ ad sacerdotiũ vsq; ad septẽniũ si velint esse in studio sicut possunt in principali rectore. de elec. cũ ex eo. in. vi. videt qõ nõ qr magis vr restrictus ad residentiã vicarius q̃ principalis. de pbẽ. extirpã-
a de. §. i. ª ¶ Item qr vicari⁹ nõ põt dare vicariũ. 3. eo. clericos. 3
15 hoc casu oporteret vt daret. vt pt3 in. c. cũ ex eo. ergo ꝛc. Cõtrarium tenet gl. per hãc cle. iuncto. c. cũ ex eo. qr si hoc põt eps in principali rectore. vt in. c. ex eo. ergo ꝛ in vicario. ar. huius cle. scõo hoc cõfirmat per generalitatẽ illi⁹. c. cũ ex eo. vbi generaliter permittit eps dispẽsare cũ his q obtinẽt ecclesiam curatã: et sic põt etiã ꝑ hẽdere vicarios. tertio ꝑ hoc alleg. glo. qr rõ ibi posita. 1. vt repleat ecclesia vniuersalis viris scientificis: pariter habet locũ in vtroq; ergo ꝛ idẽ ius. de ꝑ. ſti. prælato. nõ ob. c. clericos. qr videt gl. q ibi vicari⁹ nõ debuit vicarium: 3 epis dispẽsatiue loco vicarij ppetui põt vicariũ spẽlez dare sicut ibi ponitur loco principalis rectoris. vt in pall. c. cũ ex eo. ꝑ. porro. nõ ob. etiã. §. si vero. qr illud procedit ī ecclesia annexa: secus si nõ esset annexa: qr illi est ita strictus rector ad residẽtiã sicut vicarius ecclesie annexe. Habetis glo. expeditam 3 non respondeat ad. o. §. qui vero. ¶ Ex gloss. ista not. do-
b Ant. aliam regulam in materia extẽsionis. ſ. ᵇ qõ vbicũq; ius reducit vnũ extremũ ad paritatẽ alterij extremi dispositio illa in extremo parificato recipit cõditiones ꝛ limitationes ꝑdi. Hã videtur hic qõ dato. hoc qõ vicaria sit parificata rectorie dia iura loquentia de rectoria extendũtur ad vicariam. ad hoc l. i. §. i. ff. ad. l. fal. ꝛ habet optimum ter. de ser. non or. miramur.
¶ Qs vbicunq; Adõ brisacere qõ dicũt bar. ꝛ doct. in l. i. ff. de leg. j
16 ¶ ¶ Not. scõo qõ ius dispensatiuum q̃tum ad potestatis concessionẽ extenditur per idẽtitatem rõnis. de quo in. c. at si cle-
17 rici. de iudi. ¶ ¶ Tertio not. qõ id qõ dr vicarius non põt dare vicarium. procedit vbi ꝑpria autoritate dare vult: secus si auctoritate superioris qõ no. bñ ꝛc. Sl. etate q̃rit an eps possit dispẽsare cũ rectore circa etatem. vt minor. xxv. annis possit conferri vicaria. Respondet qõ non sicut nec potest in rectore. vt in. c. i. de eta. ꝛ qua. in. vi. nã respectu beneficij curati nõ põt eps dispẽsare. vt ibi ¶ Pau. dicit Archi. tenet in. c. 3 canon. qõ ex cã necessaria ipse possit. tene gl. ꝛ bñ: qr casus est in
18 d. l. i. ac. ¶ ¶ Sl. perpetuis: q̃rit an in tẽporalibus locũ habeat cle. Respõdet q nõ a contrario litere. alle. simile. qr non est
c ¶ Qualiter autem. Adõ Fe. in. o. c. postulasti. de rescrip. c in. j. colũ. necesse fieri mentionẽ de vicaria tẽporali: sed de ꝑpetua sic. de rescrip. postulasti. de istis aũt vicarijs tpalibus ponit exẽplũ
19 per decre. puenit. de appel. ꝛ de elec. cũ ex eo. cũ ſi. ¶ ¶ Qualiter aũt cognoscatur vicarius perpetuus a tẽporali. Rñdet glo. q cognosci põt per ea que habentur in. c. extirpande. §. q vero. ꝛ de capel. mo. c. ũ. in. vi. qui a perpetuus est ille qui prefecit ecclesie vbi principalis rector nunq̃ exercet curã: ꝛ ponit loco rectoris impediti: ꝛ instituit autoritate epi. Tẽporalis vero qui loco temporalis rectoris impediti qui alias exercet curã. cũ glo. cõcordat Guil. dicens q duo sunt necessaria vt locum habeat cle. 1. qõ sint perpetui. Scõo q ad curã aliarũ pẽsianũ in ecclesijs vt hic patet. per qõ dicit q in aljs ꝑsecib⁹ vicarijozũ locũ nõ habet: de qbus speciebus superi⁹ dictũ est.
¶ Glo. parochialiũ queritquare nõ simpliciter dicit de ecclesijs curatis: sed adiecit de parochialibus ecclesijs. Respõdet glo. vt daret intelligere q solũ in ecclesijs parochialibus: anera ꝓmissa fit vicaria ppetua: ꝛ simpliciter in beneficijs curatis ex quo declaratur decre. extirpãde. §. qui vero. de ꝓben.
d Inter parochiales, Quedicat ecclesia parochialis: declarat. do. Abba. in. c. in nostra. extra de sepul. 20 ¶ ¶ Not. gloss. in duobus. Primo q differẽtia est ᵈ inter
d parochialẽ ecclesiã et curatã. Scõo q de iure nõ põt cõstitui vicarius ppetuus nisi in ecclesia parochiali curata. ¶ Sl. vo
luimus oppo. hic videt innui q ista cõstitutio inducat ius nouum sed cõtra: qr immo idẽ videbat de iure antiquo. Hã primũ de pluralitate qõ hic dr ꝑhari videt p decre. i. ꝛ. c. pnideas. 3. e. scõo de sacerdotio videt ꝑhari in. c. fi. 3. e. tertiũ de eta te videt ꝑhari per alle. decre. fi. ꝛ per decre. sup eo. de pbẽ. in vi. Rñdet glo. q timo illa cõstitutio est noui iuris ꝓmulgatoria: ꝛ ideo vtit verbo volum⁹: ꝛ nõ verbo declaramus. ꝛ p iura antiqua palle. nõ apparebit q imponeret pena ꝓinationis ipso iure q̃ hodie p hãc decre. imponit iuncta decre. 3 canon. Forte tñ dicit glo. q satis erat de mente eoz etiã qõ hic statuit put pt3 quo ad primũ. ꝛ no. p Ber. in. c. i. 3. e. de scõo pt3 p decre. cõmissã. de elec. in. vi. q̃ in sui prin. lati⁹ loquit q̃ decre. 3
21 canõ. de tertio pt3 etiã ibi satis ꝛc. ¶ Ultio q̃rit glo. an ꝑ ade ptionem dignitatis vel ꝑsonatus etiã non curati vacet vicaria perpetua: dicit quod sic sicut est in acceptione bñficij curati in rectoriam vel vicariam. ꝛ idẽ ecõtra. arg. decre. dudũ. ũ. de ele. ꝛ si dicas quare hic nõ fecit mentionem de dignitatib⁹ ꝛ ꝑsonatibus. Respondet qõ in aljs non requirit q̃ qs promoueatur ad sacerdotiũ. de quo hic in. §. interiora. in decret. in cunctis. non aũt vt vellet notare per exceptionem eorũ nõ vacare vicariam perpetuam ante habitam ꝛc.

¶ De officio Delegati. Rubrica.

1 ¶ Delegatus in causa ciuili potest alteri subdelegare vices suas quo ad receptionem testium.
2 Delegatus in criminali non põt alteri subdelegare receptionem testium: sed vices suas ad id committere.
3 Delegatio qualiter cognoscetur an sit facta vt iudici anyte exercutori.
4 Testium mera examinatio potest fieri die feriato.
5 Testium receptor⁹ qui non est simpliciter examinator: an possit pmire testem vacillantem.
6 Testem vacillantem punire an possit delegatus.
7 Testis dictum die feriato deponentis non vitiatur.
8 Testium depositio trahitur ad actum iuramenti.
9 Testium receptio non est merus executor.
11 Testis qui iurauit coram iudice in palatio vel alio loco deponit falsum dictũ suũ ꝛ dicit falsum si accusef de falso: an debeat poni locus vbi iurauit an in quo deponit falsum.
12 Testis si iurat infra terminum ꝛ deponit post terminum an valebit eius dictum.
13 Publicatio testium potest fieri post terminum.
14 Testes in criminali debent exhiberi coram iudice vt coram eo iurent.
15 Causa criminalis potest delegari.
16 Delegatus etiã principis nõ põt subdelegare cãm criminalẽ.
17 Allegationes due faciunt vnam affirmatiuam.
18 Executores gratie an habeant iurisdictionem ordinariã vel delegatam.
19 Prouisio facta ab executore vbi dato ad prouidendũ cõtra veritatem clausule in rescripto apposite an valeat vel ne: an executor⁹ vbi datus ad prouidendũ possit assumere partes iudicis apposita aliqua clausula vel etiam nulla.
20 Clausula sonãs in monitionẽ (vt est clausula si persona sit idonea) an teneat cõtra veritatem clausule factam.
21 Et qualiter considerabitur an sonet in monitione vel in conditione.
22 Exceptio surreptionis in clausulis sonãtibus in conditionẽ eis purificatis impedit prouisionis effectum.
23 Processus factus cũ cãe cognitione partibus vocatis an differat a processu facto sine cause cognitione partib⁹ nõ vocatis.
24 Clausula aliqua si non sit apposita in rescripto an executor⁹ nihilominus possit assumere partes iudicis.
25 Potestate duplici si quis vti põt: vna electa non potest illam omittere in preiudicium partis.
26 Executor⁹ datus ad prouidendũ super beneficialibus cũ aliqbus clausulis vel sine his super quibus habet se informare ad purificandam gratiã: an possit partes iudicis assumere. Et an fit necesse q partes iudicis assumat: an vero sufficiat assumere partes informatoris extra iudicialis. Et an in casu quo partes iudicis assumpsit fit necesse q partes vocet. ꝛ qualẽ ordinẽ dz obseruare. Et an sit aliqua differentia an assumpserit partes iudicis vel non iudicis quo ad effectum processus: ꝛ an assumptis partibus iudicis vel non valeat processus vel sit nullus si non reperiãtur vera que ad gratiã purificandã requirantur.
27 Commissarius in quem factum est cõpromissum tanquam in arbitrium ꝛ in arbitratores si cepit procedere vt arbiter an possit redire ad viam arbitratoris.
28 Executor⁹ ad prouidendũ dz admittere legitimas exceptiones.
29 Delegatus an subdelegare possit.
30 Nudum ministerium si alicui committitur sub nomine dignitatis an transeat in successorem.
31 Delegatus ab ordinario an possit alteri delegari vices suas.
32 Executor⁹ merus an possit subdelegare.
33 Executor⁹ datus ad prouidendum an possit inuocare brachiũ seculare. Et an possit cognoscere de beneficio quod nõ vacat de facto quamuis vacet de iure.
34 Possessio non est alicui auferenda sine cause cognitione.
35 Per clausulam moneas ꝛ inducas an possit executor⁹ compelere episcopum si nõ habet mandatum ad prouidendum.
36 Verbum moneas quid importet: ꝛ quid verbum iudices.

Judices

Iudices super rece-
pti. Non potest commode diuidi: qr vnico verborũ cõstructu claudit: mẽtaliter tamẽ potest diuidi in duas partes: sicut duo sunt dicta. secunda ibi. necnõ. ¶ ¶ Hot. ꝓmo de
1 legatum in causa ciuili posse alteri delegare vices suas ad articulum receptionis testiũ: ex quo a contrario inferuntur duo. primo quod si non est iudex: sed alias purus
2 executor non potest alteri delegare. ¶ ¶ Secundo quod delegatus in causa criminali nõ põt alteri subdelegare receptionẽ
3 testium. sed vices suas ad id cõmittere. ¶ ¶ Ex scõa parte not. quod executor datus ad promouendũ alicui: si per inquisitionem solerte ꝛc. nõ videt purus executor facti: ideo põt alteri committere vices suas: nec videtur electa in dustria persone.
¶ Ex quo no. quod vbi cõmittitur inquisitio certe persone: de beneficio ita qõ principaliter intendaꝛ prouisioni persone qualitercũq; abijciaꝛ clausula etiã inquirendi ꝓsonã nõ videt electa industria ita quod alteri vices suas delegare nõ possit.
¶ No. tertio quod delegatus datus cũ clausula si cũ vice ꝛc. recipit cognitionẽ: ꝛ q̃ntũ ptãtem subdelegandi ꝛc. ¶ Glo. i. in ver. ꝛ no. oppo. ꝛ v ꝛ qõ delegatus ad receptionẽ testiũ non possit alteri subdelegare: qr talis videt merus executor: videonon subdelegat. 3. c. c. fi. Sol. gl. qõ verbũ iudicis hic in lra positum tollit dubiũ qõ interdũ alicui delegaꝛ receptio testiũ vt iudici: ꝛ tũc põt alteri subdelegare vt hic. Interdũ delegaꝛ receptio testiũ alicui vt puta executori: ꝛ tũc non põt subdelegare
3 ita loquitur contrariũ. ¶ ¶ Quo aũt cognoscet an delegatio sit facta vt iudici an vt executori. gl. dat theoricã notabilem: quã glo. alibi nõ habetis: licet in dictis doc. sic. qr aduertendũ est qõ aut cõmissio receptionis testiũ fiat alicui receptis iam iuramentis testiũ ꝛ examinatis ꝑm qõ fieri dz super articulis ꝑ quos debẽt recipi: ꝛ sibi sup interrogatorijs ita q̃ sola examinatio facti restat: ꝛ tũc dicit merus executor ꝛ examinator: ꝛ testiũ: non aũt iudex nec ꝓprie etiã dr receptor. Vbi aũt cõmittit receptio testiũ ꝑdictis nõ examinatis nec discussis: ita qõ dz cogere testes ꝛ citare illũ cõtra quẽ producunt vt veniat ad videndũ eos iurare: ita qõ q̃ntũ dz exaudire exceptiones ꝛ recipere iuramẽta ꝛ examinare interrogatoria: ꝛ refrenare multitudinẽ testiũ: ꝛ punire etiã testẽ qui vacillãdo aures eius offenderet ꝑm formã. l. nullũ. C. de test. tũc iste non dr executor: merus: 3 iudex ꝛ receptor: testiũ cũ iurisdictionẽ habeat in predictis: ꝛ ideo merito: qr iurisdictionẽ dz ex quo illã dz a principe põt subdelegare. l. a iudice. C. de iudi. Qõ aũt hic fuerit a sede aplica deputati pt3 hoc in verbo a sede apo. qõ etiã cõungi
a dz cũ verbo iudices. vt gl. hic dicit. ª ¶ Illunquid mera examinatio testiũ possit fieri die feriato. Rñdet gl. q sic: qr illa est puri facti: nec est actꝰ iurisdictionalis vt est dictũ: ideo omnio
4 5 fieri põt ꝛ ita nota. Spe. in tit. de fer. §. fi. ver. 3 quid si tũc. ¶ ¶ Habetis illã gl. expeditã ex qua no. tria. ¶ Primo qõ receptor testiũ
q nõ est simpliciter examinator põt punire testẽ vacillãtẽ. Secundo qualiter cognoscaꝛ an articul⁹ receptiõis fit merus an mixtus: qr ex qualitate facti perpẽdit. de quo de offi. dele. sup
6 qõnũ. ꝛ. c. fi. ꝛ de re iudi. cũ bertholdus. ¶ Tertio qõ delegatus
7 põt punire testẽ vacillãtẽ. Quarto qõ dz attẽdi tps receptionis seu depositionis: ex quo gl. cõcludit qõ nõ vitiatur dictũ testis deponẽtis die feriata. cũmodo die iuridico iurauerit.
8 ¶ Ratio buiꝰ dicti est qr actus depositionisᵇ trahit ad actus
b iuramẽti ꝛ ad eius tps. l. fi qñ. C. de testi. ꝛ ibi no. in auf. de test.
9 §. pe. colla. vij. ꝛ de testi. venerabili. ¶ ¶ Circa primũ inquãtus gl. dicit qõ receptor testiũ si non sit merus executor põt punire testẽ vacillantẽ. est aduertendũ qr idẽ 3 Sui. dicens marie boc verũ si haberet illã clausulã: si aũt odiose subtraxerint ꝛc. de quo de testi. cog. c. i. ꝛ. c. dilectoꝛũ. ꝛ idẽ 3 ¶ Pau. qr tales bñt iurisdictionẽ in multis vt in notificãdo quãta sit fides testib⁹ adhibenda. ꝛ de fideiuss. ꝛ latitutus. ꝛ no. de pba. qñ 3 tra. et de testi. ꝑsum. in. vi. certe hec rõ concluderet etiã in simplici examinatore. p no. aũt. o. c. qñ. vñ melior⁹ est rõ gl. Si aũt aliqs eẽt merus executor ꝛ etiã examinator testiũ non ꝓelleret testes nisi
10 in cõmissione sit expssum. vt no. 3. e. sup qõnũ. ꝛ. c. fi. ¶ ¶ Circa tertiũ qõ sequit ex isto ꝓmo vc3 qõ delegatꝰ põt punire testes vacillantẽ: est aduertendũ qõ hoc vꝫ ꝛtra dictũ Inn. in. c. dilectꝰ. vbi intelligit. l. nullũ. C. de testi. in ordinario. ꝛ videt ꝓbari. ff. de fal. l. 1. diuus. ꝛ ibi bec not. Bar. ꝛ videt etiã ꝑbari. §. fi vero ignoti. in auf. de testi. colla. vij. potestis concedere ista dicta. vt gl. ista ꝑcedat in delegato principis q̃ equiparat ordinario. l. a iudice. C. de iudi. fucta. l. imperiũ. in fi. ff. de iurisdi. om. iu. alia dicta loquãtur de iurisdictiõe inferioris. ¶ Circa quartũ vc3 q̃ attẽdi dz eps iuramẽti non depõnis testium. cuius est ratio q̃ dixi. 3. attẽde qr hic inducit do. ¶ Petr. aliquas
11 qõnes. ¶ ¶ Prima est: an si testis iurauit coram iudice ī palatio vel alio loco deponit dictũ suũ: ꝛ dixit falsũ. an si excusetur de falso debeat poni locus in quo iurauit an in quo deponit falsum constat esse q aliquis locus debeat poni. ꝛ. q. vij. libelloꝛ. qr videtur ꝑ ꝑdicta q locus in quo iurauit. nã licita est argumentatio de tẽpore ad locũ. ff. si cer. pe. l. vinũ. 3 tẽpus depositionis
c trahit ad tps iuramenti: vt. 3. est dictũ: ergo ꝛ locus depositionis trahitur ad locũ iuramẽti: ꝛ ita dicit qr reperit quẽdã doc. perusinũ cõsuluisse. Mouetur etiã qr examinatio ꝛ iuramẽtũ cõplẽt vnũ totũ vt pt3 de se: ideo dz attẽdi actus qui palã fit: non actus q occultaꝛ. ar. l. ij. §. fi. ff. de dona. inter vi. ꝛ vro. ꝛ me lius facit. l. ij. §. fi quis palã. ff. de iure fisci. Tertio ꝑ hoc aleg. l. omnis. ꝛ. l. pe. C. de agri. ꝛ cẽs. lib. xi. vbi inspicit locus ī quo debẽt esse ascriptitij nõ locus vbi sunt. facit cle. ne romani. de elec. ꝛ. l. q domũ. ꝛ. l. qõ ait. ff. de adulte. de quo plenius hic per
12 eũ ꝛc. ¶ Scõa qõ an si testis iurat. ſ. terminum deponit post terminũ an valebit eius dictũ: videtur q sic ꝑ predicta ex q̃ tps iuramenti tm̃ inspicimus. de quo in. c. pia. de excep. in. vi. ꝛ ꝑ Bar. in. l. dã ni. §. sabini. ff. de dã. infec. ꝛ hoc tenet Butr. si simpliciter datus sit terminus ad ꝓbandũ: secus si ad ꝓbandũ ꝛ ꝓbatũ habendum: ꝛ ita videtur statuꝛ Bononie. Mouet qr ꝓductio incumbit parti et iudici examinatio. vt in. l. si qñ. C. de test. vñ sufficere dz parti fi. ſ. terminũ. facit q ei incũbit. bar. vero. in. o. §. sabini. dicit q vtrobiq; dz fieri depositio ꝛ publi-
a catio. ſ. terminũ. alʒ nõ valet. Mouet qr 3 examinatio debeat fieri ip iudicẽ tñ fiet cura ꝛ sollicitudine partis. vt in. d. l. si qñ. C. de test. qõ tẽperat esse vex si aliqua negligẽtia põt ꝑ utari parti: vbi aũt nõ posset ꝓputari negligentia parti sed iudici ꝓcedit qõ dictũ est vt teneat testificatio ꝛ sine dubio tutius est ꝓpter opiniones vitandas q depositio fiat. ſ. terminum ꝓpe
d ꝑdicta dicit do. ¶ Pet. q multi notarij ª ponũt die iuramẽti tm̃ nõ die depositionis: forte posset dici q ante factus seruãda fit opi. Bar. post factũ ne pereat ꝓbationũ facultas. arg. l. qñ. C. de bere. sic ꝓcedit opi. But. sic e no. Jo. an. de elec. nihil ad b fi. de materia in speculatore. de teste. qualiter. ſ. is quoq;. ¶ Predicta vera qñ datus est terminus ad ꝓbandũ. secus si datus esset ad producendũ testes: qr tũc sufficeret eos produxisse et fecisse iurare. ſ. terminũ. Item ꝑdicta vera respectu actꝰ iura-
13 menti ꝛ depositionis. ¶ publicatio aũt ē in dubio põt fieri post terminũ. vt no. Spe. in loco pall. ꝛ de dila. ſ. i. ver. Sed nũquid ꝛ se. ꝛ ver. illud plene ꝑ Jo. an. in additionibꝰ Spe. super prealle. ver. is quoq;. ꝛ vide qõ dixi in. o. c. pia. ꝛ in Spec. de dila. ſ. i. ver. sed quid si. ſ. ꝛ dños de rota. in nouis conclusionibus. c
i. rxij. ꝛ in antiquis cõclu. cccliv. ꝛc. ¶ Si. ciuili opp. hic videt innuere q secꝰ esset si in causa etiã criminali cõmitteret receptio. Sz cõtra qr cã etiã criminalis possit delegari seu subdelegari. vt no. de offi. ordi. qõ ad fedẽ. per gl. ꝛ. xvij. q. iij. illud. xcv. di. c. j. de rap. in archiepiscopatu. de testi. in inte. c. prio. ꝛ in Spe. ti. i. §. ij. ver. Item qõ est delegatꝰ in cã. Sol. glo. quod hic vacat argumentũ a contrario sensu ꝓpter iura a ꝛtrariũ allegat a: qr resultaret intellect⁹ contra ius. Ideo nõ debet sumi. vt not. de ele. publicato. ꝛ de eta. ꝛ qua. c. i. in. vi. 3 eñ in cã criminali testes sunt exhibendi coram iudice in auf. de testi. §. ꝛ qñ. ꝛ. C. de fid. instru. auf. apud eloquentissimum. ꝛ not. iij. q. ix. testes. ꝛ de iud. ar. fi clerici. in. iiij. gl. ꝛ de testi. cog. c. i. ꝛ p
g 3 ns nõ de facili dz fieri cõmissio alteri: tñ nõ sequit quod fieri nõ possit. Ad literã ergo dũ dicit in ciuili cã subaudiendum d ¶ Ponũt die iuramẽti. adõ Bal. i. l. gesta. C. de re iud. ꝛ Bar. in. d. l. si qñ. in fi. C. de testi.
4 est marime. ¶ ¶ Ex gl. habes primo ᶜ qõ in criminali testes ex
e hiberi debent coram iudice vt coram eum deponat. Quare aũt hoc fit: vic primo ideo vt iudex ꝑpendat fidẽ testiũ. 3. de test. constitutus. de fideiuss. constitutus. ꝛ vt subijciat cũ tutore si expediat. iij. q. ix. saluo. An aũt ꝛ qñ clerici possit tor⁹ queri plene habeẽ in regula cũ in contẽplatione. de reg. in. in. c. bonafides.
15 de deposito qr nõ tor⁹ quetur nisi fit infamis ꝛ vilis vt ibi. ¶ Se- e cũdo habes q cã criminalis põt delegari: ꝛ q ī ea ꝓcedat hec cle. ꝛ sic qõ hic dicit de ciuili notat accidentiã facti ¶ Pau. bic quo ad terminos cle. tenet cõtrariũ dicens q hec cle. non haberet locũ in criminali sumpto argumẽto a ꝛtrario sẽ qõ ī dubio est validũ. de his q̃ fiunt a ꝓlatis cum aplica. Hec ob. in ra alle. p Guil. que dicũt cãm criminalẽ posse ꝑm canones delegare: qr ꝑm eus loquuntur in ordinario: secus in delegato ẽt pape vt hic dr a contrario. Ratio ꝑm eum qr ī criminali videtur industria electa: secus in ciuili. ¶ Pro hoc qr in multis differunt ciuiles a criminalibus. ſ. quo ad litigates quo ad iudicẽ
16 q ad modũ ꝓcedẽdi vt pt3 ex his que habẽtur de accu. veniẽs ñ. q. viij. libelloꝛ. de ꝓcu. tue. ¶ Ex ꝓdictis pt3 cõclusio q delegatus etiã principis nõ põt subdelegare cãm criminalẽ. et sic resident do. An. ¶ Idẽ sequtur do. ¶ Pe. hic allegat no. p Lyn. C. q ꝓsua iurisdi. l. vnica. ꝛ ibi per ¶ Pe. allegat etiam qr vbi maius periculum ꝛc. de elec. vbi periculum. ī. vi. vnde cũ cã criminaꝛ

f ¶ Item qr vicarius. Adde Hosti. ꝛ Joã. an. in. c. clericos. extra de offi. vic. ꝛ Inno. in. c. cũ mana. de offi. vica. in. vj.

lis fit magis ardua videt electa i dustria vt sic illa cauti⁹ agatur. Idē sequitur Fran.accur.ꝛ L.au.de raue.in.d.l.j. Moueꝫ per rōnes allegat.ꝫ qꝛ ordinarius nō pōt delegare.l.ꝯ.C.de pdaneis iudi.ergo fortius nec delegat⁹ ne plus operetur cōcel sio principis q̄ legis.glos.in.d.l.j.tenet contrariū quā sequtur Guil.de cu.ꝛ Bar.in.l.pōt.in.§.quindena.ff.de lega.iij.qꝛ exemit semel terminos p̄hibitōis ex q̄ ipsa cā criminalis semel est delegata:igitur ꝛc.vt.d.§.quidena.p hoc optime fa.l.videamus.ff.q⁹ me.cā. Item p hoc videtur esse casus in.d.l.j.C.q p sua iurisdictione q̄ simpliciter logt.ꝛ sic etiā i dicta cā crimia li:lz alij restringant ad causas ciuiles tm. Nō ob.q⁹ videat electa industria qꝛ dicit hoc nō esse ver nisi aliud appareat. Idē nō ob.qđ ordinarius de iure ciuili non delegat cām criminalē qꝛ illud ideo qꝛ faceret iure proprio sed delegat⁹ facit iure principalis. Ideo potest is cōcordare opiñ.vcz q⁹ opi.¶Paul.et sequacii procedat de iure canonico. Scđa de iure ciuili:Ratio diuersitatis est qꝛ cum de iure canonico ordinarij possent dele garet:ꝛ ideo videtur electa industria ꝑpter arduitatem negotij ex q̄ cā est criminalis:ꝛ qꝛ cessat ibi rō q⁹ semel exiuit cām prohibitiōis. Vel potestis dicere q⁹ vbi cā est simpliciter ꝓmissa tunc posset delegari etiam si sit criminalis vt in contrario:ꝛ sic pcedit opi.glo.ꝛ alior:sed vbi est cōmissa receptio testiū i criminali:tunc qꝛ signanter ille articul⁹ est cōmissus in q̄ multus cōsueuit operari i dustria ad veritatis indaginē pcedit opiñ ¶Pau.vt nō possit subdelegare quasi videatur electa industria pro hoc dicta authētica apud eloquētissimū.lz posset i duci cōtra pcedens mēbrū sed loquitur de iure ciuili. Ista procedūtte a nōdo opi.[a] qꝛ cā criminalis fm canones po ssit delegari.de q̄ p̄r glo.ꝛ do.Ant.in decre.qō sedes.de offi.or.ꝛ in alijs iuriḇ superius alle. Sed aliter consueni dicere vcz q⁹ etiā de iure canonico regulariē possit cā criminalis delegari. Fallit si a p̄incipe delegetur.vt in.c.illud palle.ꝛ in.d.c.in archiepatu. Fallit scđo si necessitas hoc suadet vt qꝛ ecclesiastic⁹ hz iurisdictionē tēporalem.ne cle.vel mo.c.ſi.i.vi. Fallit tertio si delegatio fiat vicario.vt in.c.ꝯ.de offic.vica.in.vi.ꝛ ibi tetigi. Nec uiꝛ si aliqua possunt cōmitti vicario q̄ non possunt alteri cōmitti:quia hoc ē talis ratiō.vt pt̄z ex no.in.d.c.ꝯ.ꝛ.c.ſi.c.ti.vli.de p̄b.statutū.in.vi.ꝛ hoc tenēdo procederet solū scđa concordia nō p̄ 17 ma ꝛc.¶Gloss.necnō exponit lr̄am ex qua habes q⁹ due negationes faciūt vnā affirmationē. Scđo habes de dictiōe ista 18 nec q̄ hz ampliatā copulā cū negatiōe ꝛc. ¶Gl. executores querit an executores gratie habeāt iurisdictionē ordinariā an delegatā. Ridet quod delegatam patet qꝛ tractaē eorū materia sub hoc titulo. [b]Nota q⁹ licitū est arguere ex situatione titulorū. Vld idē glo.de rescrip.qui tibi.in.vi.ꝛ de offi.deleg.c.j.eo.li. ¶Gl.aliquibus opp.ꝛ videt q⁹ executor datus ad prouidēdū aliqbus si sint idonei ꝛc.nō subdelegetqꝛ circa plonas videt electa industria ex quo simpliciter dixit aliquib⁹ nō nominando aliquē.ar.Ś.e.is cui.in.vi.c.ſi.e.ti. Solut glo.intelligeq⁹ hic mādauit aliquib⁹ puideri.ſ.certis notatis ita q⁹ electio personarū nō erat in pt̄e executoris ſz solū indagatio qualitatis personar.vt ibi no.Host.Ś.e.c.ſi.§.is aūt. vñ non erat demādatū nudū ministeriū ſz executio mixta ꝛ in cōtrario nō erāt specificate pſone:ꝛ per dicta dānat stilus curie. de quo per Host.in.d.c.ſi.ꝛ Inn.e.ti.ex literis. ¶Glo.p inq fitionē opp.ꝛ videt q⁹ nō possit alteri cōmittere vices suas talis executor datus ad prouidendū alicui per inquisitionē ſo lertem ꝛc.qꝛ ex quo ei mandat inquisitio videtur electa industria.ar.Ś.eo.c.ſi.ꝛ sic nō dz posse subdelegare. Ridet qō hoc faciebat dubiū tamē ꝓtrariū hic decidit:qꝛ non per hoc seqtur qō sit electa industria:mā.ordinarius ingrere dz ꝛ etiā ille cuius electa est industria facit.xxx.q.v.indicāte z.ꝛ de iud.exhibita.cū ibi no.ꝛc. ¶Colligit vltimate gl.qō hec litera consuenit frequēter adduci in forma pauperū.de p̄bē.cum scōm.ꝛ de p̄bē.ſi p clericis.in.vi.ꝛ p principali dicto gl.fa.qꝛ p̄sumptione facit pro b̄ficiēdo. de p̄sum.c.ſi.ꝛ sic facilis erit inquisitio. ideo non vī electa industria:ꝛ licet forte ꝓpter infamiā esset p̄sumptio cōtra inquisitū:tū inquisitio non est principale qō cōmittit sed incidenter cōmittitur:sed collatio est principale cōiunctum que pōt cōmitti alteri ex quo persona est expressa:igit ꝛ per cōsequens inquisitio q̄ est p̄abulū collationis.ar.de offi.dele.p̄e.ꝛ.c.ex literis.fm ¶Dan.secus autē dicit vbi principaliter mandat inquisitio in capite ꝛ in ēbris. qꝛ nō pōt delegari.Ś.eo.c.ſi.p rōne diuersitatis.facit.c.fup .e. de p̄eben.in.vi. Item in primo casu agitur de priuato 2mo do. Scđo de publico vt malitia puniat.de sen.exc.vt fame ꝛc. ¶Glo.reperierint.q⁹ est gl.magna cōsueuit reputari difficilis ꝛ male percipi eius intellectu tradā eaz vobis clare sequēdo eius ordinē.licet do.Ant.hic per saltū legat ꝛ in trabo gl.que rendo.vt est de mente gl.licet.d.Ant.in tret per oppositionē opponendo de.c.ſi.Ś.eo.clariuꝰ intelligitur intrādo p qō nē ꝛ ita etiā ptz ex epilogo. Jo.an.dicit em̄ q⁹ gl.ista primo querit arguit.p ꝛ 2tra.ponit opi.Inn.an forma ſapiat 2 ditionem an monitionē. Scđo ponit de arbitrio executoris de effectu pcessus. Tertio ponit opi.distinguentē in forma 2 dōnati ant ius alterius leditur aut nō cui obȝcit ꝛ soluit ꝓpuiciter. Ultimo ponit finale dictū Inn.nō curātis an sit cōditio vel monitio:sed an dicā ſi est idoneus vel si 2stiterit.q⁹ id finale dcm̄ qōnem in prio loco formatā soluit.scđa ibi.dicit tm̄.tertia ibi dicit dem̄.quarta ibi dicit em̄.Tu tamē latius ꝛ clari⁹ summa istā glo.qꝛ primo format vnam qōnem.Scđo arguit pro. Tertio ponit dictū Inn.distinguendo inter clausulas que sonant in cōditionē ex quo decidit vna qō principalis in materia:vcz tam ꝓmissio facta ab executore dato ad prouidēdū cōtra veritatez clausule in rescripto oppositе valeat necne.ꝛ de hoc etiā tractat primus.ver.dicit em̄ Inn.el.ꝯ.in ver.si tm̄ motio gl.Quarto ponit illud dictū Inn.circa arbitriū executoris ꝛ defectū pcessus ex quo soluunt tres qōnes.[c]¶Prima est an executor datus ad puidendū possit assumere partes iudicis apposita aliqua clausula vel etiā nulla:ꝛ hoc tangit in ver. dicit tamē Inn.in ver.qui etiā dicit.q⁹ post ver.dicit demum. Inn.fm ver.pōt tm̄.Scđa est an ꝓsupposito q⁹ assumere ptes iudicis teneat tūc vocare partes vel causе cognitionē adhibere ꝛ qualē ordinē dz seruare:ꝛ hoc tāgit post ver.tamen dicit ibi pōt etiā ibi no.ꝛ nō vocatus ꝛc.post ver.dicit demū primo scđo ver.pōt tm̄ ibi:ꝛ tunc si nō admittit ꝛc. Tertia questio est an sit differentia an sit processus factꝰ vt a iudice vocata pte ꝛ cā cognita. An vero ab executore vel pte nō vocata:ꝛ hoc tangit ibi primus ver.tm̄ dicit in ver.differūt:ꝛ post ver.dicit demum.ꝯ.ver.pōt tm̄ ibi.ꝛ tūc si.¶Quarto gl.ponit aliud dictum Inno.distinguētis in forma 2ditionali aut alterius ius leditur aut nō cui obȝcit:ꝛ dupliciter soluit:ꝛ ex hoc dicto surgit decisio alterius questionis cōtente in materia vcz an ꝓsupposito q⁹ executor datus ad puidendū possit assumere partes iudicis necessitēt illas assumere:ita q⁹ ꝓuisio aliter facta non precedēte cāe cognitione nec parte vocata nō valeat:ꝛ hec in effectu est qō prio loco formata in gl.lz hoc faciat in ver.dicit demū.i. Ultimo ponit finale dictum Inno.c.non curantis an clausula sonet in conditionē aut monitionē:ſz an dicatur si cā ſi cōstiterit:ꝛ ex hoc sequit qō.v.de qua prorsus dicit: et qō glo.in principio formata ꝛ recedit Inno.ab opi.quam ponit in ver.dicit demū.el.ꝯ.melius dixisset glo.Tu dic fm Inno. qꝛ Inno.etiā dicit.Tu dic in.d.c.ſi.de p̄sum.¶Quero igitur cū gl.an dato executore ad prouidendū cū clausula de qua in litera an antеq̄ ꝓndeat sit necesse q⁹ p̄cedat cāe cognitio ꝛ vocent bi quoꝝ interest vt ſic aliter facta non teneant. Arguit gl.qō sic:qꝛ hoc sonare videntur cle.ſi.illud verbum repetierit:ꝛ illud verbū per inquisitionem:ex quibus videt quod cause cognitio dz p̄cedere ꝛ p 2ās pars vocari. Mā alias non posset bñ inqri vel reperiri veritas cum merita causarū ꝛc.de resc.in int.cū ex lr̄is.ꝛ in.l.ſi.C.si per vim vel alio mō. ¶Gl. in ver.dixit Jnn.Arguit ad cōtra.per ea que not.Host.in.c.ſi.Ś.de ꝓsum.vbi dicit [d]ſi aby citur clausula sonans in monitionem vt est clausula si persona sit idonea:qꝛ illa tacite subintelligebatur.de ꝓsum.c.i.qō tenet prouisio etiam cōtra veritatē clausule facta in:qꝛ talis clausula non datur nouā formā mandato.sed iustruit executorē quali pſone habeat p̄uidere vñ hoc casu tenet prouisio facta indigno ꝛ ēt excōicato lata ꝓpter illud contra cōtumaces:potuit em̄ fieri per talē executorē cū in risdictionē habeat:igit ꝛc.ar.Ś.e.ꝓterea.ꝛ.c.ex lr̄is.secus autē esset in clausula sonāti in cōditionē.exemplū si dicatur prouideas ¶Petro si de tali villa sit oriundus:qꝛ iste tacite nō subintelligitur:ideo capit cōditionem ꝛ adȝcit mādato nonam formam:qꝛ tacite nō ſerat.vñ si fiat 2tra veritatez clausule prouisio.non vz ꝓuisio nec etiā tenet excōicatio lata ꝓpter hoc tamē quā lata cōtra formā mādati.ar.de rescrip.cū dilecta.hinc est etiā q⁹ nō audiretur petēs prouisionē suā ante oīa executioni mādari:qꝛ negat fundamentū iurisdictionis quo nō existente ꝛ sequēter accessoriū qō est prouisio in casu nō subsistere non pōt.ar.de ſi.instr.inter dilectos.ar.Ś.e.cū in iure.fa.qō no.Inno.in.c.ſi.fall.Babetis gl.vſq⁹ ad ver.dicit tamē Jnn.ex qua habes in prio q⁹ duplicis generis reperiūtur clausule que in scriptis apponūtur:qꝛ quedam sonant in conditionez quedā in monitionē ꝓme 2ditionāt gram scđe nō.[e]¶Qualiter ait considereturan sonāt in cōtradictionē an in monitionem teti gi supra.qꝛ qñ exprimitur q⁹ tacite inerat sonat in monitionē alias in 2ditionē.fa.l.mutuo.Ś.i.ff.de tutelis.ꝛ hoc sentit glo. infra in verbo dicit dem̄ Jnn.i.¶Flo.scđo ex gl.q⁹ exceptio surreptionis in istis clausulis sonātibus in 2ditionē eis nō purificatis impedit prouisionis effectū: hoc est adeptionis ꝓfessionis ex qua de hac conditione quasi facta sit extra formam mādati ꝛ ꝓtrarium delegati qō no.ꝓ limitatione.c.constitutus.de app.qꝛ ioquī vbi nō opponit defectus fundamenti ꝓtātis quo casu solu exceptio criminis cū in statia obȝci pōt. de accu.accedēs.hoc intelligit verum.d.Ant.qñ possessio peteretur coram ordinario qui pōt istas exceptiones admittere An aūt pcederet hoc ſi peteret possessio cōa executore q habueret ꝓtātem dādi possessionem.ꝛ tunc obesset dicta exceptio. Jnn.ambigue loquit.in.d.c.ſi.glo.hic indistincte trāseundo videt sentire q⁹.d.Ant.dicit q⁹ qcuid sit de iure de facto dicit se expertus q⁹ nō admittūtur tales exceptiones.lz dicit qō male faciūt marīe quādo opponit p̄dicta exceptio ꝓ possessorem a quo nō est abdicāda possessio sine cāe cognitione.de ꝓben.lz.in.vi.lz aūt gl.hic dicat p̄sse qō ꝓuisio nō tenet.tm̄.j. dicit alternatiue qō aut nō tenet aut nō venit cassanda.declarabo infra. ¶Sed redeo ad glo.in ver.dicit tamen Jnno.qꝛ bucusqꝫ vidistis.ar.pro ꝛ contra ad questionem premissam.tū [b]hunc ar.in contrariū faciūter possent rīdere.qꝛ in.q.glo.que ritur an tenet prouisio ꝛ processus facti sine cause cognitione. Sed Jnn.de hoc nō dixit in pro:ſo dicto sed an tenet ꝓuisio ꝛ pcessus nō subsistēte veritate clausularū.ꝛ hoc.j.sentit gl.in scđa solutione ad 2trariū formati. Ad scđam opi.ꝛ etiā in tertia opi.forte tm̄ ver.dixit Jnn.ſ.recitat⁹ melius recitaret inuando nouū quesitū.an.ſ.dare executor cū aliqua clausula si fiat prouisio nō subsistēte veritate clausule.an teneat ꝓuisio et pcessus ob illā factus. ¶Pro cui⁹ solutione ꝛ euidētia p̄mittit quo reperiunt clausule duplicis generis qꝛ alique clausule sonant in monitionē alique in 2ditionē prime 2ditionāt gram secūde non.vñ in primis nō tenet.in secūdis sic.ꝛ ideo infert q⁹ licet cōllatio facta indigno ꝛc.vt ī gl.patet ꝛ.ā.dixi.hoc ió dixi qꝛ qō ōr de isto ver.dicit Jnn.supra recitato nō videtur inferre 2tra principale quesitū.nō em̄ querīt an teneat prouisio ꝛ processus nō subsistēte veritate clausulaꝝ. Sed an teneat prouisio ꝛ pcessus si fiāt sine cause cognitione in isto versi. dicit tamē Jnn.q⁹ etiā in p̄ia incipit fauore quesitū principale ꝛ ponit vnā opi.ad hilla que est ista q⁹ in arbitrio est executoris sine sit datus cū clausula sonāte in monitionē sine cū clausula sonāte in conditionē an assumat partes meri executoris. an assumat partes iudicis.ꝛ si quidē assumit partes meri executoris pōt etiā sine cāe cognitione.ꝛ sic ꝙsequēter nullis vocatis puidere pōt de b̄ficio vacāte. Si vero assumit ptes iudicis tūc in ptāte eius est ingrere de q⁹tentis in clausulis ꝓdictis vocatis bis quos res tangit:ꝛ etiā illis no vocatis dū cōmittēs iurisdictionē habuerit. Moueꝫ glo.qꝛ sic posset facere delegatus.vt est.Ś.dictū.ergo ꝛ delegatus qui eius vices gerit. facit de rescri.super lr̄is.ꝛ fm hoc restat cōclusio q⁹ indifferenter tenet ꝓuisio nō adhibita cāe cognitione.ꝛ nullis vocatis marīe qñ vt executor processit ꝛc. ¶Circa istā opi.primā gl. hic interserit duas qōnes.vna est in ver.differunt tm̄.Scđa in ver.qui etiā† ¶Prima est an sit differētia an fiat processus cuz cause cognitione partiū vocatis.an vero sine cause cognitione partibus nō vocatis.Ridet gl.q⁹ sic qꝛ primus ꝓiudicat illis quos res tāgit.ex quo causa cognita eis vocatis factꝰ fuit. Scōs nō.vt no.Jnn.in ꝓcal.c.oudum.fa.l.pe.ff.de bis q⁹ sunt [24]suivel alie.iur.ꝛ.l.ſi.C.si per vim vel alio mō ꝛc. ¶†Secunda questio est an ſi clausula aliqua nō sit adiecta in rescripto executor nihilominus possit assumere ptes iudicis.Ridet qō sic qꝛ tacite subintelligitur.facit de ele.cām q̄.ꝛ.d.c.ſi.de p̄sum. igit ꝛc.ar.l.cū qd.ff.ſi cer.pe.hec dicit glo.vera nisi esset purū ministeriuz cōmissum.qꝛ tūc nō posset assumere ptes iudicis. de offi.deleg.c.ſi.in ver.dicit demū Jnn.ꝛ alios ꝛc. ¶Ponit scđam consultationem ꝛ opinionem ad quesitum quorūdam quos dicit Jnn.melius dicere.qꝛ si loquimur de executore qui datur cū clausula sonante in monitionem procedant proxime dicta seu prima opi.si vero loquimur de dato cū clausula sonāte in cōditionem vt qꝛ exprimit cōditio q̄ nō inerat. Exēpluz qꝛ mādatur puideri alicui sub cōditione si de tali vico est oriūdus.vel si est doctor in sacra pagina.vel alia similī tacite non subintellecta.vt ſi mādetur inquisitio veritatis cōtra aliquem sub 2ditione si fuit infamatus.tūc subdistinguit isti.qꝛ aut per [a]tales literas tollit vel ledit ius alteri⁹ ꝛ ordinarij puisoris vel collatoris ꝛ tūc non pōt prouidere[a] nisi ꝑsentibus vel vocatis bis quos res tangit ꝛ causa cognita de cognitione cognoscat. Fatet tū qō de plano ꝛ sine libello ꝛ litiscontestatione poterit procedere qō dicit gl.hodie esse expeditū per cle.ꝯ.de iudic. vbi in bñficialiḇ procedit de plano ꝛ sine strepitu ꝛ figura in dicꝯ.aut per tales literas nō tollit nec ledit ius alterius. Exēplum si prouisor ordinarius vel collator mādat prouideri sub premissis cōditionibus. Et tunc tenet prouisio facta ꝛ tiaz sine cause cognitione.ꝛ etiā nō vocatis partiḇ. Nō qꝛ tūc cōgruē [a]Nisi presentibus. Adde d.abb.in.c.cō querēte.in.ꝯ. co.extra de rescripto.

[b]Cum dilecta. Adō bal. in.l.neq; nata les.in fi.co.C. de ꝓoba.

[c]Si est. De clausula si ita est.ꝛ de clausula si idonea est. Vide Fel. in.c.ꝯ. in.iij. co.extra de rescript.

[d]Quia talis prouisor. Add de bene facere qō in simili vult gl.i.l.cir ca.in glo.magna circa.ſi.ꝛ ibi multū notat Bar.ff. de ꝓbatio.

[e]Puta si cōstiterit. An aūt hec clausula requirat citationem partis. Vide glo. in cle.ꝑtū.in ver.cōstiterit. de censi.ꝛ Fe. in.c.ꝯ. in.vij. col.in ꝑn.extra de rescrip. vbi etiā ponitur de clausula si ita reperieris.

[a]Quō cā criminalis. Add de Inn.ī cle. auditor. i.iij. col.s. de resc. et Jas.in.l.i. in.vū.col.ver. vij.ista regula ff.de offi.eius cui man.est in rūdi.

[b]Mo.q⁹ Add de plene do. Jaso.in rubr. inst.de actio.

[c]Ōtima est. Add Host.ꝛ doc.in.c.ſi.extra de ꝑsum.

[d]Si abȝcit clausula. Add de do.Abb.i d.e.ſi.ꝑe.col. ad ſi.extra de ꝑsump.

[e]Qualiter autem. Add do. ter.cuz nota. ibi per glo.et doc.in.l.ſi de cem.cū petiero.ff.de verb. obligatio.

vim vel alio modo.de resti.in inte.cū ex literis ergo similiter
ita erit dicēdū in isto.Si vero p talē rescriptū nō p̄iudicat iu
ri alterius.tūc valebit qđ fiet etiā sine cāe cognitione ꝛ partī
bus nō vocatis.rō qz tūc nō vī sibi ꝙ̄ssio facta vt iudici sed
velut bono viro vt fictā᷑ bonus vir se informet ꝛ faciat q̄ sibi
ꝑstat de veritate clausule.ió sufficit ꝛ satis est q̄ se instruat.
licet nō p̄cedat vt iudex ex quo nō est iudex vel ingressor.Rñ
sio rōnis est:qz sufficere dz q̄ faciat id qđ faceret ordinarius
delegās.ar.de rescri.sup lr̄is.Utilitate qz hucusq̄ nō vidistis
nisi opi.gl.p̄missa executione quare hic posuit gl.istā cū habea
tur per Inn.ꝛ Hosti.de ꝓsump.c.fi.dicēs q̄ ió posuit qz vtile
esse putauit summaria glo.p̄dictorū cū satis plenę sint.Certe lz
plene clariores tū sunt.Cōcludit q̄ per finē huius gl.solui pōt
primū quesitū.ꝛ sic videt approbare vltimā opi.positam.ē.in
ver.dicit demū.ꝙ̄ quā etiā approbat Inn.in.d.c.fi.ꝛ Lap.hic
dicēs qđ executor nō cogit vocare partes nec adhibere cause
cognitionē nisi apposita sit clausula si cōstiterit.ꝛ p̄iudicet alte
ri.secus dicit Lap.si scriptū esset si reperieris ꝛc.Rō differen
tie surgit ꝑm eū ex significatione verborū:qz ꝙ̄stare est esse cla
rum ꝛ certū qđ esse nō pōt nisi partiū assertione ꝛ cā cognita.
sed reperire est de re ꝑdita scire qđ scit etiā absq̄ aliqua cause
cognitione iudicialiter dictū suū est verū ꝛ forte seruaret ī pra
ctica nō video tā magnū fundamentū quare aliud in verbo re
perit.d.Ant.prio dicit qđ in practica seruaret tertia opi.ꝛ fic
finaliter residet ꝑut facit hic gl.aliquo tū addito vt infra vide
bitur.d.ꝙ̄De.dicit se ꝙ̄suluisse q̄ semp necessitet executor assu
mere partes iudicis vbi ꝙ̄tradictor apparet.alle.no.in.l.a di
no pio.ff.de re iudi.de off.dele.pastoralis.qz vero.ꝟ.preterea.
Illam dicit qđ nō vidit differentiā inter hūc executorē ꝛ illuz
de quo ibi alleg.etiā.l.meminerint.C.unde vi.vbi dicit expꝛ
sum.al's dicit ſ oppositū fieret:ꝑpost appellari.ꝛ ita dicit se cō
suluisse circa literā vbi nō erat clausula ſ ꝑces veritate nitant
que tū subintelligit de rescrip.c.ī.erat tamē clausula amoto
quolibet detētore p quā poterat de titulo cognoscere ꝑm no.
de ꝙ̄cel.prebē.ꝓposuit alle.etiā ad predicta qz nō est verisimi
le q̄ in dubio papa velit p̄iudicare iure tertiū.ar.ē.eo.titu.sup
eo.dicit tū q̄ nō potuit tantū clamare qđ obtineret.Certe cu
reuerētia videt qđ opi.glo.fit melior.qz.l.a diuo pio.cū ibi no.
no.ꝟ.preterea.cū aliꝭ.ē.alle.loquant q̄ cōmittēs nō poterit
extraiudicialiter ꝓcedere.Ideo nimirū ſ delegatus vel datus
ab eo executor ſimiliter hoc nō pōt:lz hic ſummus ī materia be
neficiali vbi delegatus ꝛ cōmittēs posset extraiudicialiter ꝓ
cedere sine cāe cognitione nullis vocatis.iuxta no.de ele.c.fi.
in.vi.Ideo circa ptātem delegati ab eo pōderāda sunt verba
an talia ꝑferat.ꝓ que appareat qđ intēdat da ꝛ ptātem solus
iudicialē an nō.Ex predictis apparet lucidata hāc materiam
executorū deputatorū ad ꝓuidendū sup b̄ñficiaⁱᵇ quam do.
ꝙ̄De.reducit ad tria mēbra.ꝙ̄Primo an executores debeant ci
tare.Scōo an debeāt cognoscere ſ ꝙ̄tradictor appareat.Ter
tio an teneat ꝓ visio ſ cōditio nō fit vera an vero reddat surre
ptitia.d.Ant.ꝛ melius reducit ad quinq̄ mēbra.ꝙ̄Primus est
nunquid executor datus ad prouidendū cū aliquibus clausu
lis vel sine bis sup qbꝰ lz se informare ad purificandā gr̄am.[a]
possit partes iudicis assumere.Scōo an sit necesse q̄ ptes iu
dicis assumat.an vero sufficiat assumere partes informatoris
extraiudicialis.Tertio an in casu in quo assumpsit ptes iudi
cis sit necesse q̄ ptes vocēt:ꝛ qualē ordinē dz obseruare.Quar
to an sit aliqua dīa.an assumpserit partes iudicis vel nō iudi
cis quo ad effectū ꝓcessus.Quinto an assumptis partibus iu
dicis vel nō valet ꝓcessus vel sit nullus ſ nō reperiant vera q̄
ad gratiam purificandā requirant.Ad primum ꝓ̄z dictis
dicendum q̄ sic in omnibus clausulis:ꝛ etiā sine aliqua clausu
la.Fallit ſ esset executor ad nudū ministerium facti.vt dixit gl.
hic.in ver.q etiā dicūt.Ad scōm cōcluſio est q̄ regulariter nō
necesse[b] sit partes iudicis assumere.[b] Fallit regula in vno casu
tm̄.ſ.q̄n dat᷑ est cū clausula sonāte iudicialē indaginē puta ſ
tibi cōstiterit ꝛ per lr̄as ꝓiudicat.Tertio ꝛ idē forte ſ ageret
de priuādo quem possessione.arg.c.lz.de prebē.in.vi.ꝛ hoc tz
etiam.d.An.ꝛ ī.dicēt.Ad tertiū dicit qđ teneat cause cogni
tionem adhibere ꝛ partes vocare eo casu quo partes iudicis
assumpsit ſ ad illas assumēdas necessitabat.qđ q̄n ſit dictū est
prorime in aliꝭ casibus in qbꝰ necessitabat.Cōcludit glos.qđ
non.vt patet hic in gl.Circa primā opi.positā in ver.dicit tū
Inn.in ver.pōt etiā.ꝛ circa tertiā opi.ad ſ.in ver.aliꝭ contra
d.Ant.dicit qđ putat hoc vltimo casu equū esse cōtrariū nisi
ex toto recederet a ꝓcessu primo.ar.no.de iurei.in.quitanallis.
alias nō valet ꝓcessus.Fateꝛ tū qđ practici hoc nō admittūt.
sed simpliciter inberent.glo.ꝛ sic iam in casu succumbunt se re
fert.hec dicit vera nisi in forma rescripti expꝛesse haberet qđ
citari dz pars.qz tūc clarū esset illū citandū.ar.no.de rescrip.
cuz ꝺilecta.eo tū casu quo vt iudex ꝓcedit dicit q̄ sufficit si ob
seruat ordinē de quo in cle.sepe.de ver.sig.iūcta cle.ñ.de iudi.
forte posset dici in ſcōo casu qñ assumit partes iudicis q̄ non
teneat.ꝛ ſ assumpsit respectu omniū gerendorū vel simplicī
ter exprimēdo hoc q̄ intēdit assumere partes iudicis ꝓcedit
dictum Ant.ꝑ no.in.d.c.quintanallas.Si vero simpliciter in
aliquo actu ꝓcessit vt iudex nō cogeꝛ in alio actu ſeparato ꝓ
cedere:vt iudex vt gl.in ſimili in cle.sepe.de ver.sig.in verbo
partiᵇ.per quā gl.idē videt dicendum de eo qđ no.in ſimili
ꝓalle.decre.quintanallis.Ad quartū dic q̄ est differētia eo
casu quo necessitabat qz vs ꝓcessus ſ assumit adhibēdo cause
cognitionē partibus ꝓsentiᵇ nō vocatis:alias sec᷒ vbi vero
nō necessitabatur.lz assumpsit volūtarie ꝑm gl.non est differē
tia in proceddīs inō.vt.ē.prīne dixi circa tertiuz.qz vtrobiq̄
posset procedere sine ordine.ꝛ ibi fuit dictū ꝗ̄tū aūt ad ꝓiudi
cium partiū bī esset differētia qz vt ꝓcessit ordine seruato ꝛ aꝛ
sumptis partiᵇ iudicis ꝓiudicat partiᵇ qđ est actū vt sentē
tia nisi appelleꝛ intra ſpaciū.x.dierū a die grauaminis.qz ſnia
in b̄ñficiaribus ad ꝓiudiciū partis trāsit in rē iudi.de elec.cū
dilecti.ad fi.ꝛ de rescri.ad audientiā.sed vbi ꝓcessisset par
tibus iudicis nō assumptis.tūc nō ꝓeiudicaret qñ partes pos
sent ꝑpetuo reuocare illegitime factū ab executore.qz acta ex
traiudicialiter nō trāseunt in rem iudi.iuxta no.de bis que fi.
a ma.par.ca.c.i.per Inno.ꝛ hoc dixit hic gl.circa primā opi.
in ver.differūt tā.Itē ꝑm aliquos erit differētia.qz ſi nō assum
sit partes iudicis nō pōt ab eo appellari vt a iudice cū nō sit.
sed vel assūpsit partes iudicis.tūc poterit ab eo vt a iudice ap
pellari.qđ est verū ꝑm aliquā opi.in qua gl.residet hic.ꝛ Inn.
in.d.c.fi.pōt etiā dici q̄ vtrobiq̄ idē fuit assumptū fuit ne nō.vñ
facit admittere nec exceptiones legitimas vt refert ī ſupioꝛi nō
tā teneāt admittere cognoscere faciē qđ no.de despon.impu.
c.ad dissoluendū.ꝛ de concel.ꝑbē.ꝓpositū qñ assūpsit vbi ne
cessitabatur assumere alias ſi nō tenebat appellatio nihil sus
penderet de eo qđ esset iniuste factus qz censet vt extraiudicia
lis ex quo nō necessitabat assumere lz assumpsit.ꝛ hoc ī ducit.
27 d.ꝙ̄De.hic ad questionē notatā in c.quintanallis.† valet an ſi
ille in quem cōp̄omissum est factū vt in arbitriū ꝛ in arbitra
c torem.[c] ſi cepit ꝓcedere.vt arbiter posſit redire ad viā arbitra
toris qz videt q̄ sic per hāc gl.per quā ꝓz q̄ ille qui pōt ꝓce
dere vt iudex vt executor eligēdo ꝓcedere vt iudex nō videt
se restringere quin possit ꝓcedere vt executor.de quo remittit
ad not.in ꝓcal.c.gintuallis.ꝛ ff.de testa.mili.l.ij.ꝑ Dy.ꝛ.ff.
de fur.l.oīm per Bar.dicipōt vt colligit ex gl.in cle.sepe.in
verbo partiᵇ.ꝛ.ē.dixi in ſimili.Circa tertium membrum do.
Ant.in ꝓcto gl.an ſit differentia quo ad appellationē putat
qꝝ vtrobiq̄ appellatio deuoluat ad superiorem vt reuocet ſ iniu
ste factū.nā ab executore appellat ſi modū excedit.de re in.q̄
ad cōsultationē cū ibi no.lz eī non grauaret exceptioné non
admittēdo ꝛ cum partibus nō procedendo seu absq̄ partibus
procedēdo:grauat tū ſi prouidet cōtra formā clausularus facit
d q̄ no.Inn.de elec.cū inter.R.de cōcel.prebē.ꝓposuit.vnde
28 dixit Inn.in.d.c.ꝓposuit.[d] qđ executor ad prouidendū dz
admittere† legitimas exceptiones cū talis executor sit nūcius
mīrtus.ꝛ subintelligat ſi sit idoneus lz nō sit expressum.de re
scrip.cū adeo.ꝛ.c.cām.ꝛ qz legitime exceptiones sunt admit
tēde.de off.dele.ex parte.finaliter tū.d.Ant.residet in hoc qz
dicit se satis putare qđ etiā vbi assumpsit partes iudicis volit
tarie teneat admittere exceptiones.nō tū arctat ad cognoscē
dū.sed dz referri superiori.de re iu.decetero.Si aūt nō assum
psit partes iudicis nō arctat admittere exceptiones.Si autez
repellat legitimas exceptiones.ꝛ appelleꝛ nō retractabit qđ
factū est nisi cōstet de veritate exceptionis nec sufficit tūc ꝓba
tionis oblatio.vt no.Inn.in.d.c.cū inter.ꝛ.c. cū nobis olim.
ꝛ ponit Jo.an.de rescri.c.i.in ver.sed nūquid exceptiones.Re
manet ergo conclusio qđ ſi assumpsit partes iudicis vbi tenet
claruz est:qz in oībus iudicat vt iudex.Si vero assumpsit vbi
non tenet ꝛ sic volūtarie assumpsit tenet admittere licet nō co
gnoscere qz nō pōt recedere a ꝓcessu vt dictū est.ꝑ.Refert
tū dz superiori per.c.decetero.vbi in.Si vero nō assumpsit
partes iudicis vbi nō tenetur admittere nec cognoscere tenet
appellatio vt ab actu extraiudiciali ꝑm.d.Ant.forte posset dī
ci qđ siue nō assumpserit partes iudicis siue assumpserit lz vo
lūtarie vtrobiq̄ sit idē vt nō teneat admittere nec cognosce
re lz solū tenet appellatio vt ab actu extraiudiciali cū a mero
executore appelleꝛ ſi modū excedat.ꝛ hoc magis videt de mēte
gl.hic vel dic qđ nō tenebit appellatio ſi appelleꝛ eq̄ qz nō
admittit exceptio:lz ſi ex eo excedit modus in prouidēdo cō
tra veritatē clausule tūc ſic.Ad quintū an valeat ꝓcessus et
prouisio.an vero sint nulli an reperiant vera q̄ requirunt ad
gratiam purificandā.ꝙ̄Glo.in ver.tū.dicit Innoc.ꝛ sic ante

primam

primā opi.dicit q̄ tenet ꝓcessus in datis executoriᵇ cū clau
sulis sonantiᵇ monitionē.ideo valebit prouisio facta de indi
gno.qđ dicit verū ꝙ̄Dau.ſi sit talis indignitas circa quā curia
cōsueuit dispensare alꝭ secus vt ſi sit oīno illiterat᷑.per no.de
excel.prela.inter alias ſi dati sint cū clausulis sonantiᵇ in cō
ditionē ꝓcessus sit nullus.ꝛ prīsio subsistēte salsitate clausula
rū.de quibus nō cognouerit.Scōo gl.circa tertiā opi.in ver.
dicit demū Inn.ꝑ.dicit alter natiue q̄ aut ꝓcessus erit nullᵇ,
aut annullādus seu de facili reuocabil.d.Ant. concordat ista
dicta qz in clausula sonāte in monitionē tenet ſnia.lz reuoca
biſ.qz ſnia iniusta in iudicialib᷒ nō transit in rē iud.quo ad iu
dicē nec quo ad partes respectu vie denūciationis euāgelice.
iuxta no.ō rescri.ad audiētiā.ꝛ hoc credo sue partes iudicis
assumpserit sue nō.qz nō ꝺitionata ptās executorū ꝑ supio
res dicta ex quo clausula sonat in monitionē.Jn clausulis vo
sonantibus in ꝺitionē erit nullus ꝓcessus ꝑm eū,q̄ intellige
qñ nō assumpsit partes iudicis.alꝭ videt q̄ ſi sit cognitū de ve
ritate clausule iudicialiter est ꝓnūciatū q̄ ꝓcessus teneat.sed
veniat retractād᷑ ꝑ no.in.d.c.ad audiētiā.ꝛ hoc in casib᷒ vbi
nō arctat assumere partes iudicis.Jn illis em̄ ſi nō assūpsisset
partes iudicis ex quo tenebat ꝓcessus ex alio capite q̄ ex de
fectu veritatis clausule eēt null᷒.ſ.ex eo qz nō ꝓcessit vt ōbuit.
Modo est expedita hec materia.ꝛ habetis ex clarissime lz re
29 putet valde difficilis.† Glo.a sede aplica op.q̄ delegatus
nō subdeleget de app.cū causam.ꝛ ibi no.ꝛ.l.a iudice.C.de iu.
Soluit hic in data a sede apostolica ibi in dato ab inferiore a
principe qz nō subdelegat ēt lit.cōtest.cōā eo ꝑm verā opi.no.
a in.d.c.cū cām.[a] Sz an hoc sit verū etiā ſi delegat᷑ ab inferio
re fit delegat᷑ cū ptāte subdelegādi.Archi.q̄ sic.Jo.An.cō
tra.ꝙ̄ eius opi. teneꝛ de quo.ē.eo.is cui.in.vi.ꝛ.l.more.ff. de
iurisd.om.iu.ꝛ.c.j.de ꝓcu.in.vi.ꝛ per Ly.C.de iudi.la iudice.
¶Gl.cōmittere q̄rit qđ in successore executoris.an in eo pro
cedat vbi ꝓ de. Rñdet q̄ sic.qz eadē est rō dūmodo cōmissio
facta fuerit sub noīe dignitatis.sec᷒ ſi expꝛesso ꝓprio noīe.qa
tūc trāsit ptās aliquā in successoꝛē.ē.de off.dele.c.qñ abbas.
ideo indubitāter delegare nō possit. ¶Sed q̄rit vltimo gl.qđ
30 ſi alicui cōmittit† nudū ministeriuz sub[b] noīe dignitatis an
b trāseat in successorem.remittit ad no.ꝑ Jnn.ꝛ Host.ē.eo.c.fi.
vbi videt cōcludi q̄ nō.facit qđ no.ꝑ Bar.ff.de vul.ꝛ pu.q libe
31 ris.ꝟ.hec verba.vbi omnino vide. † Glo.fi.q̄rit nūqd de
legatus ab ordinario possit alteri cōmittere nudū ministeriū
facti qđ occurrit in iudicio faciēdo vī,q̄ nō per decre.cū cau
sam.de app.ℨiū tenet gl.per no.ē.eo.sup q̄stionū.in prin.sup
gl.si ergo.ꝛ per no.in Spe.eo ti.ꝟ.i.ver. sed numqd ex ista glo.
babetis q̄ delegat᷑ ab ordinario nudū articulū sine cognitio
ne aliqua delegare pōt qz per se videt facere vnde pōt ꝙ̄mitte
re nudū articulū sicut ꝛ citationē cōmittit.sed cū cause cognitio
ne nudū articulū cōmittere pōt ne alꝭ ꝑ partes totā cām de
legaret.qz qua rōne posset vnū delegare posset ꝛ aliū.ꝛ est cōis
opi.canonistarū.ꝙ̄De.ꝛ Ly.ℨ in.l.a iudice.C.de iud.qz prohi
betur gen᷒ ꝛ q̄libet eius spēs.l.j.in fi.cū ibi not.ff.de suis ꝛ le.ꝛ
sic cū delegato ab inferiore a principe gñaliter ꝓhibetur dele
gatio ergo ꝛ cuiuslibet articuli cā ꝓhibet.facit qz no.C.de ac
cus.l.reos.ꝛ.l.ij.ff.de pub.iud.l.pe.ꝟ.ad crimen.ꝛ forte hec opi.
est de iure veri:o: tū satis pōt sustineri ꝓcedēs opi.qz videt me
ra executio.ideo videt posse cōmitti sic ꝛ citationis act᷒. An
aūt indistincte ꝛ delegat᷑ principis vel pape possit delegare.
ponit hic ℞ul.ꝙ̄Dau.ꝛ Jnn.ꝛ Host.ē.c.fi.ꝛ d. Ant. hic per
multa verba cōclude qđ ſi cōmittit mera executio ita q̄ est pu
rus ꝛ nudū minister.ꝛ sic nudū ministeriū nō pōt delegare ēt
ſi clausula ꝓbens iurisdictionē ℨ rebelles fit adiecta ꝑm ꝙ̄Dau.
qz tūc nō poterit principale cōmissum delegare sed solū exe
diendū virtute clausule.Si aūt sit cōmissum negociū regens
cause cognitionē regulariter pōt delegare.Fallit ſi electa fit in
dustria ꝑsone q̄ qñ fit ꝓz ex.ē.dictis cū gl.i.ꝛ in gl.in ꝙ̄bo ci
uili.ꝛ in ꝙ̄bo inq̄sitionē.Si vero sit cōmissus negociū mixtum
sicut est ꝓuisio de b̄ñficio.qz pōt esse vt mer᷒ executor ꝛ vt iu
der.vt ī gl.magna.ꝛ tūc idē qz pōt delegare vbi apparet electa
industria.vt ꝓz ex hac cle.iūcta gl.in ꝙ̄bo aliquib᷒ ꝙ̄ ibi dī
ri.Ultimo d.ꝙ̄D.limitat hic ꝓdicta.ꝛ glo.i.in q̄stū dictū fuit q
32 † mer᷒ executor nō sub delegat esse vera[c] qñ qs hz examinare
c ex delegatiōe alterius sec᷒ ſi ex iure ꝓprio lz ad regsitionē al
terius iudicis.vt qñ vn᷒ iudex cōmittit alteri extra territoriū
ꝙ̄mittētis examinationē testiū.qz tūc delegare pōt.alle.no.in
Spe.ti.j.ꝟ.iam nūc.ver. sed numqd delegatus p qđ dicit qđ ſi
ab illo tali q̄ ex iure ꝓprio examinare hz:lz ex iussu alterius iu
dicis appelleꝛ seu appellari cōtingat q̄ appellari debebit ad
superiorē ipſ᷒ nō ad ſupioꝛē cōmittētis alle.no.ī.c.sup qōnū.
q̄ dicit singulare ꝛ notādū ad hoc lz nō alle.qđ nō.Bar.ff.de
reiu.a diua pio.ꝟ.j.Tractāt hic doc.circa materiā executorū

33 ꝛ ꝑmo q̄rit ℞ul.an † executor possit ꝙ̄uocare brachiū secula
re.remittit ad no.ē.e. de causis cōiter teneāt q̄ fic.ō quo.ē.e.c.
ſ gnificasti. ¶Scōo q̄rit.an executor dat᷒ ad prouidēdū pos
sit cognoscere de b̄ñficio q̄ nō vacat de facto q̄ius vacet de iu
re ꝛ cā cognita de ipso vt de vacāte puideꝛe.alle.ꝑ ꝙ̄.Finalr
ꝙcludit q̄ pōt q̄ papa ſp̄aliter sibi hoc cōmisit.alle. de cōcel.
ꝑbē.cū nr̄is.ꝛ.c.literas.ō hebitū vocatis vocādis hoc facere.
ꝛ cāe cognitione ꝑmissa.alle.de restit.spo.cōquerēte. dicit aūt
marine partes vocādas in traditione possessionis. de ꝑbē.lz
eps.in.vi. Nec ob.d.c.cū nostris.ꝛ.c.literas.qz loquūtur qñ in
impetratiōe qs tacuit ō possessione colorata qua expꝛssa para
difficiliter cōcessisset.ꝛ sic nō valuit ī petratio.de rescri.super
literis.ꝑm Guil.Ex isto dicto no.do.Ant.q̄ executores ī ab
dicāda possessiōe necessitant assumere partes iudicis ꝛ cause
d cognitionē adhibere ꝛ exceptiones legitimas admittere.[d] qz
34 † alicui nō est auferenda possessio sine cause cognitione.ꝛ per
hoc dicit.d.gl.magna procedere qñ possessio est vacās vel cū
tū ad ꝓuisionē nō ꝗ̄tū ad possessionē ſ ali᷒ possidet.qz illi sine
cause cognitiōe auferri nō dz vt est dictū.qđ no.ad ōclaratio
nē cle.q̄rit Bertrādus ponit q̄ executor datus ad prouidēdū
de b̄ficio cū clausula ſi p inquisitionē ꝛc. de qua in lr̄a ꝙ̄misit
simpl'r alicui executionē mādati aplici.mō ꝙ̄missari? inq̄sit
ꝛ anteq̄ impleuerit plenarie inq̄sitionē se absentauit.petit im
petrās ab executore vt ꝓuideat ei q dicit q̄ nō pōt ex q̄ simpli
citer alteri cōmīt vices suas.an possit, videt q̄ nō.ē.eo.ēuis
in.vi.Jtē tenet per not.ꝑ Jnno.ē.eo.in literis.ꝛ p no.ē.eo.cū a ¶Sz an hoc
plures.in.vi. vbi ſi pluribus negociū est cōmissum insolidū ſi sit verum.Ad
vnus incepit alterū ꝙtingat impediri alter exeq̄ poterit.Ad de.d.Jas.ple
iura ℨia rūdet q̄ loquunt in iudicialib᷒.vt no.Jnn.in.c.lite ne in.l.a iudi
ris.eo.tit.de re iudi.c.j.ad fi. ¶† Ultimo q̄rit Matthe.an per ce.in.l.ij.colū.
35 clausulā moneas ꝛ inducas possit executor ꝙcellere ēpm ſi nō verſ.ij.limita.
hz mandatū ad ꝓuidēdū tz ꝙ̄ fic.mouet.qz ꝙ̄ hāc clausulā dat C.de iud.
iurisdictio alꝭ pīet rescriptū ſi epm̄ parere nollet.facit.ē.ex
36 lr̄is.ꝛ.c.ꝑterea.Jtē† qz ad verbū moneas dat᷒ monitio.ꝛ ꝑ con b ¶Sub nomi
seqūs ꝙ̄verbū inducas dat᷒ coactio.vt aliqd operet potissime ne dignitatis.
cū inter ista posita sit copula ꝛ iter duo diuersa extrema.facit Adde gl.in.l.
de ꝓbatione.lz cām. Nō ob.ſi hz ꝙ̄verbū inducas nō impor ꝛ qz in gl.in ꝙ̄.
tat coactionē vt in.c.discretionē. de eo q cog.cōsan.vxo.sue.ꝛ anteq̄. in fi.ff.
ē.e.ti.c.veniēs.ꝛ de cōiug.lepro.c.i.qz in.c.discretionē.mulier ō iur. om.iud.
nō potuit ꝛ pelli ad intrādū religionē.ideo rōne subiecte ma ꝛ ibi doct.ma
terie vbū inducas ibi nō importat necessitatē.sīr nō ob.c.ve xime.d. Jaso.
nies.qz loquit in foro penitētiali in quo sit monito.hic ī iudi in fi.eo.
ciali in quo nō sit.Jtē nō ob.d.c.j.de cōiug.lepro qz loquitur
de cōparatiua ꝙmissione ꝑm eū.ꝛ do.Ant.Ex ꝓdictis no.de c ¶Qñ qs hz.
natura but᷒ verbi inducas qz sua natura importat necessitatē Adde ℨiañ.
saltem qñ copulatur cū verbo moneo nisi natura subiecte ma ꝛ doct.in.c.cū
terie inducat aliud.de.q.ꝓdicta remittit.d.Ant.ad not.ꝑ Jo. Bertoldus.ō
And.de preben.ſi pro clericis in verbo monito.in.vj. habēn re iudi.ꝛ in.c.
tur expedita que hic docto.scribunt. qñ.ꝟ. bis aūt
de offi. deleg.

¶De offi.iudi.ordi. Rubrica. d ¶Nr alicui
Adde Jnn.ī
c.ō multa ex
tra de prebē.ꝛ
Jo. and.in.c.
proposuit. de
cōcel.preben.

1 ℨ Episcopus super correctione excessuū ꝛ delictorū in sua
diocesi solus fundat intentionem de iure communi.
2 Delinquere ex audacia quis dicatur.
3 Delinquere ex insolentia quando dicatur quis.
4 Epiſcopus solus est ordinarius in oībus ꝛ super omnes post
papam in sua diocesi.
5 Clerici per quem fuerint exempti a iurisdictione temporali.
6 Epſ an possit corrigere exemptos delinquētes ī suo territorio.
7 Exemptus ſi deliquerit etiā in loco exempto:ꝛ circa rem exē
ptam ꝛ notoriē ita qđ ꝓeiudicetur alteri an poterit eum per
excommunicationem punire.
8 Clericos punire qua pena possit ordinarius.
9 Judex ecclesiasticus in quibus delictis possit punire laicum.
10 Jnquirere non potest iudex ad vtilitatem priuatam ꝛ ꝓ in
re priuato.
11 Juris beneficium nemini est auferendum.
12 Ecclesia diffamari non potest.
13 Scandalis obuiandum est.

T clericoꝝ au
dacia.ꝙ̄Primo ꝙmittit causam man
dati.Secōo illud summat:ibi eiusꝫ
dem. ¶† Nota.q̄ epiſcop᷒ super
correctione excessuū ꝛ delictorum
in sua diocesi solus fundat intentio
nem de iure cōmuni.ad hoc.defo.
compe. cum contingat.ꝛ.xj.q.j.de
2 persona. ¶† Nota.qñ qs dicatur

delinquere ex auda cia. de quo hic in verbo audacia. ¶ Mo. etiã qñ qs ex insolẽtia dicat delinquere. de quo hic in glo. in verbo insolẽtia. ¶ Op. q solus eps nõ sit ordinarius. ff. q. i. nemo. de o. fi. ord. cũ ad ecclesiarũ dicit ℣Pau. q solꝰ eps est ordinarius in oĩbus ⁊ sup oĩs post papã in sua diocesi cũ alĩ⁹ sumãt ordinariã sub e po. gl. hic videt velle. q quo ad correctionem solus eps habeat ptãtẽ de iure. Alĩ⁹ si habẽt hãc de iure singulari tm. qñ no. defo. cõpe. cũ cõtingat. de offi. Archid. ad hec qñ ponunt hic alĩq. q prima opi. vera est in leuib⁹. Scãa in grauib⁹ excessib⁹. ¶ Quero quis exemit clericos a iurisdictione tpali. Sul. hic ponit dicta Inn. de maio. ⁊ obe. si qs. q papa authorizate vel exemit. ⁊ ponit etiã sine cõsensu impatoris. ⁊ cõ naturalis id suadet. xcvi. di. cũ ad verũ. ⁊ c. duo sunt. ⁊ c. impator. nã cũ dederũt corpus ⁊ animã in seruitiũ xpi. xvii. q. i. cui. ⁊ p cõsequẽs pape iudicio ⁊ cõstõnib⁹ subesse debẽt vel tres spãales. x. di. i peniti. ⁊ c. suscepti⁹, de ma. ⁊ obe. solite. q qñ dicit, q priuilegiũ clericorũ solũ iudicãdũ est ꝑm canones ⁊ nõ ꝑm leges. q. ei⁹ est interpretari cui⁹ est cõdere. de sentẽ. excõ. inter alia. ℣Per ꝑdicta dãnat Sul. multas glo. Inno. primo in eo, q dicit. de sen. excõ. vt fame. q clericũ fugitiuũ quis capere põt absq; nota excõicationis p. l. ait ꝓtor. §. debitores. ff. de his que in frau. cre. ⁊. ff. de pe. l. respiciẽdum. Et per hoc etiam dãnat glo. de iud. cum nõ ab hoste. que prealleg. l. ⁊. ff. de adul. l. capite. dicit q clericus de prebẽsus in facinore põt detineri. p. xx. horas. ⁊ dãnat dictũ Inn. de fo. compe. trãsmissa. vbi dicit, q dñs feudi qui super hoc est ordinarius si cõdẽnauerit clericũ in amissiõe feudi põt ipm impune si est rebellis spatulas expellere, ar. de resti. spo. olim. Ideo in oĩbus ꝓdictis dicit standũ regule posite. xvii. q. iiii. si quis. nisi vbi canõ vel papa excipit nõ aũt vbi excipit ler. sic tenet ℣Host. in. c. vt fame, Bertrã. hic ℣Iuõ tenet cũ Inno. ⁊ gl. q⁹ sua excõicationis nõ inferẽ absq; peccato mortali. sed nõ videt layc⁹ esse in peccatis mortalib⁹ in dictis casibus ex q facit authoritate legis. xxiii. q. iiii. qui peccat. p hoc alle. etiã q ars dare materia auferẽdi bona aliena ⁊ violentias inferendi ℈ mẽtem huius cle. ℣Idem ℣Iuum rñdet, q de oĩb⁹ ꝓdictis est expressus ex mẽte. de sen. excõ. si cleric⁹. in. vi. ℣Petit tñ declarari. p hoc etiã facit q canon si qs suadẽte. posuit manũ temerariã. sed tũc nõ videtur temeraria. igit ꝛc. Ad hoc tenet de elec. cũ expediat. in vi. ⁊ de no. ope. nũ. c. i. i. vi. cũ ibi no. Ad idẽ q ius gñaliter loquens dz declarari per ius spãle. ff. de adul. l. capite qnto. iuncta. l. j. C. de pua. car. ⁊ hoc tenet. d. ℣Pe. ⁊ dicit tenere. d. Bal. in auc. statuimus. C. de epis. ⁊ cleri. Et credo equi⁹ hoc tenere saltem post factũ potissime illa ratiõe q⁹ canõ si qs suadẽte solum posuit manũ temerariã. ¶ Quero an eps possit corrigere exẽptos delinquẽtes in suo territorio. ℣Host. ponit in summa de priuil. ⁊ Jo. mo. de ꝓuil. epoꝝ. in. vi. vbi p Jo. an. rñdet Suli. q si qõ est notoria vel factũ notorius põt eps declarare ius inter exẽptos ⁊ subiectos quo ad preiudiciũ exẽptor. per qõ infert qõ si delegatus citat cõtra formã mandati. vel si fratres mẽdicantes detinet notorie porrectionẽ parochialis ecclesie debitã: vt in cle. dudũ. de sepul. poterit cognoscere ⁊ declarare talia fieri nõ debere neq; posse. ⁊ hoc ẽt suis publicare subditis. q. parũ esset iura cõdere ꝛc. de elect. vbi periculũ. §. preterea. in. vi. Ordinarij aũt sunt executores iuriũ in parrochijs suis. de sen. excõi. nup. xvii. di. p totũ. ad hoc. de consue. cũ inter. vbi papa sine petitione aliqua irrita consuetudinem malã. nec dz expectari in notorijs, q agat. xvii. q. iiii. ecce. Ad hoc q vbi queritur an aliqd de facto notorio. de trãsla. cto. hinc est qõ petitio iniqua ex facto, q non põt esse nõ notoriũ repellit ex officio iudicis. de offi. vica. c. i. ⁊ p Inn. de iudi. examinata. in addi. ff. de assessso. l. j. cũ ibi no. hinc est etiã, q in notorio iudex põt dicere litera papalis nõ ob. nec priuil. lz alĩs de priuilegio pape nõ posset se intromittere. de fi. instr. accepimus. de iud. cum venissent. ⁊ ibi no. de priuil. cũ ꝓsone. in. vi. Ad hoc alle. infinita alia generalia. ℣Host. in summa loco prealleg. dicit q si exemptus † deliquerit etiã in loco exẽpto ⁊ circa rẽ exẽptam ⁊ notorie ita, q preiudicet alteri poterit eps per excõicationẽ punire. alĩs nõ. alle. de priuil. patentib⁹. ⁊. c. tuarũ. §. verũ. Jo. mo. in. d. c. eposum. addit q si etiã in loco exempto delinquat circa id in quo nõ est priuilegiat⁹. ⁊ sic circa rem nõ exemptã q priuilegiũ ad id nõ extendit. ⁊ sic poterit punire. Jo. an. in c. eposum. resident q si persona est exẽpta simpliciter nõ locus tũc quomodocunq; delinquat põt puniri. Si aũt est exempta quo ad locum ⁊ delinquat in loco exẽpto. tũc graue est dicere exẽptos puniri p ordinarium extra casus expressos in iure. sicut est in casu cle. i. de sup. ne prela. ⁊ sic p hoc ꝛcludit. d. Ant. q putat lz ordinarius posset declarare id qõ vult ius ⁊ subditos non teneri nõ poterit exercere iurisdictionẽ suã in exemptis ad hoc. de priuil. c. i. in. vi. Ad. c. patentib⁹. ⁊. c. tuarũ. rñdet: vt ibi dixi. ⁊ no. qz nõ loquit in oĩno exẽptis nec ẽt delinquẽtibus in loco exẽpto. Cõtra hoc tñ vz, q nõ possit etiã declarare. facit glo. j. de seq. pos. ⁊ fru. in cle. i. p̃o qua de ap. in. c. dilectis. ℣Potestis dicere ibi in facto nõ notorio. vel dic: vt. j. dicetur. idẽ tz. d. ℣Pet. q⁹ dicit q tunc etiã indirecte põt punire exẽptos. vtputa p bibẽdo parrochianos ad ecclesiã exẽptoꝝ accedere ex q ista clausula subest. alĩs forte sec⁹. ꝺ priui. ꝛgto. ℣Satetur tñ ⁊ dicit se de facto vidisse, q eps qñq; excõicat exemptos in facto notorio vel alio ⁊ exẽptus ẽpm. ⁊ sic fit derisio in pplo. ¶ Quero qua pena posset ordinarius punire clericos. dicit ℣Paul. q si sunt enormia ⁊ talia in qb⁹ eps nõ põt dispensare. sed requirũt dispẽsationẽ pape. de quib⁹ p Inno. de cor. vi. c. i. ⁊ de iud. at si clerici. ⁊ in Spe. ti. ij. §. mũc videndũ. §si. x. d. 3 punire, put tuo dictat nec in talib⁹ vz cõpositio. q eps inquirat. no. v. q. ij. §. si primates. de alĩs excessib⁹ põt cõpescere ⁊ punire p penã pecuniariã. no. de pe. lz. xvi. di. §§. vel verberibus subijcere. xvii. q. v. c. i. vel in exiliũ mittere. de calũ. c. i. de iudi. cũ nõ ab hoste. ⁊ ꝺ penis felicis. in. vi. p quo aũt crimine qs veniet deponẽdus. no. lxxvi. di. c. i. ⁊ per Jo. an. de iudi. at si clerici. Rumgd aũt pro simplici fornicatione quis deponẽdus videt, q nõ. lxxvi. di. Marinianus. ⁊ ibi not. ⁊. ij. q. vij. latoꝝ. q põt esse verũ in simplici fornicatiõe sed dicit ℣Paul. q illa nõ põt esse incõstituto in sacris de vt p. o. Ant. in. c. at si clerici. Lerte doc. cõsiderant incestũ respectu mulieris cũ qua cõmittit fornicatio. ¶ Quero in gb⁹ delictis inder ecclesiasticus puniet laicũ. dicit ℣Pau. Inno. dicere. q solũ in ecclesiasticis. de pur. cano. nos inter. Archi. de ꝓsue. nõ est. in. vi. q⁹ in quibuscunq; genze. tenet primã quo ad penã temporale. als frustra ẽt gladius apud dñm tpalem sed ibi agit de pena penitẽtialivel quasi. de iudi. nouit. † Ultimo tractat hic Sul. an qñ possit inder ex iniquitate ꝓcedere ⁊ ponit multa que habent. de accu. qualiter. j. ⁊. ij. ⁊. c. cũ opoteat. Inter cetera ponit q nõ potest inquirere ad vtilitatẽ priuatã ⁊ pro iure priuato nisi qñ nõ põt agi ꝓpter fraudẽ aduersarij maxime si fit notorium pctm. de quo p Jnn. de iureiu. ad nostrã. dicit etiã an ⁊ qñ procedit per viã inquisitionis requirat cõtestatio. de quo vt lite nõ contesta. qm̃. §. sunt ⁊ alĩ. de re iud. cũ. J. ⁊. A. de pur. ca. cũ dilectus, de testi. cũ olim. ⁊. c. cũ clamor. cũ ibi not. q⁹ dicit, q sic in duobus casib⁹. s. qñ pñs est ille cõtra quẽ inquirit ⁊ vbi procedit ad partis instigationẽ intellige ea pñte alĩs secus cuz sit eadẽ ratio q̃ in parte ingsita. † Ultimo ꝛgit an eps possit facere statutũ q⁹ absq; infamia ꝓcedat ℈ dicta decret. qualiter vel absq; expositione articulor⁹ ⁊ finaliter tenet, q⁹ nõ. q⁹ iuris bñficium nemini est anferẽdũ. de se. nup. c. j. q. 1 cõtra iura nõ statuit. xvii. di. c. i. ℈m Sul. ꝛc. ¶ Glo. priuilegiũ ꝛgit de quo priuilegio hic loquat cũ multiplex sit priuilegiũ clericorũ. de vi. ⁊ ho. cle. c. fi. cũ ibi no. Ridet de priuilegio canonis si qs suadente. cõcernente immunitatẽ ꝓsone. ⁊ de ꝓuilegio fori. de fo. cõpe. nullus. ⁊. c. si diligẽti. ¶ † Glo. diffamat op. q ecclesia velut res sancta diffamari nõ possit de coha. cle. ⁊ mu. vestra. rñdet qõ in se nõ põt inquinari vel diffamari. ſz respectu vulgari de ea male ꝑiudicari vel verificari ⁊ deshonestari. ⁊ sic alle. §. q. v. si mala fama. ¶ † Gl. scandala. c no. scãdalis obuiandũ. ⁊ alle. iura. Suli. hic ponit de isto verbo scandalũ. Est enim scandalum factum vel dictũ prebens occasionem ruine. de quo. de elec. quoꝝdam. in. vi. ¶ Glo. insolentijs. ponit quid sit insolentia. ⁊ not. bene eã. ⁊ vide. de postu. ex parte. de cen. ꝺ̃pẽ. in vi. de sta. mo. c. §. alĩs si. alĩs antepe. ¶ Sequitur.

¶ Taciturnitas cuiuslibet beneficij reddit collationẽ nullam a legato factam.

Taciturnitas beneficij non reddit collationẽ factam ab ordinario subreptitiam.

Legatus an possit cõferre bñficia extra ꝓuinciã sibi decretã.

Dispensatio legati an valeat nõ facta mentione de beneficio.

Impetrans beneficiũ an teneat facere mentionẽ de pensione ⁊ quid de habente hospitale quo ad administrationem an debeat de illo facere mentionem.

Legat⁹ an possit cõferre bñficia ad sedẽ apostolicã devoluta.

Collatio legati facta motu proprio tenet etiã si fiat hñti aliud beneficium non facta mentione de illo.

Gratia pape est maioris authoritatis quã legati seu alteri⁹ inferioris.

Motus proprius legati tollit surreptionẽ sicut ⁊ motus proprius pape.

Legati potestas an sit ordinaria vel extraordinaria,

Surreptio ad hoc vt tollatur quid requiratur.

Qualitas cure beneficij qõ habet impetrans an sit fienda mẽtio de cura beneficij quod impetratur.

Mentio specialis beneficij quando dicatur esse facta.

Collatio vel sentatio an possit fieri de habẽte aliud bñficium.

ET si apostolice sedis. Mõ vinidi. Mentaliter ponit duo dicta. ℈Primo venũ in legatis sedis aplice. Scõo aliud in aĩs collationibus. Scõa ibi in alĩs. ¶ Mo. qõ omne id q inducit surreptionẽ in gestis a papa indu cit surreptionẽ in gestis a legato. ¶ † Mot. scõo q taciturnitas cuiuslibet bñficij reddit collationẽ nullã a legato factam. ¶ Mo. ad hoc, q⁹ valeat collatio bñficij facta a legato aliõ obtinenti exigit, q⁹ facta sit mentio specialis. si ergo sufficit gñalis. ¶ † Mo. q taciturnitas bñficij nõ reddit surreptitia collationem factã ab ordinario. † An legatus extra prouinciã sibi decretã possit cõferre bñficia. dic q⁹ sic nõ finita legatiõe: als secus. sic intelligeno. de offi. le. nouit. ⁊ p Archid. ℈. eo. tit. c. i. in. vi. † Quid de dispẽsatione legati an valeat nõ facta mentione de bñficio. ℣Pau. q⁹ nõ eadẽ rõne intellige in casu i quo posset. als esse nõ qõ nõ haberet dubiũ. Idẽ dicendũ in cõfirmatione papali per q̃ cõfirmat alicui bñficiũ. no. Archi. de pbẽ. si motu ꝓprio. in. vi. † an impetrãs teneaẽ facere mentionẽ de pensione dicit q⁹ nõ si hz in stipendiũ nõ in titulũ: vt no. Archi. in. c. si motu ꝓprio. ⁊ per doct. de rescri. c. postulasti. ⁊ sẽze bic. Quid de habẽte hospitale quo ad administrationẽ an teneaẽ de illo in impetratione facere mentionẽ. ℣Pau. qõ nõ. q⁹ nõ hz in titulũ ecclesiasticũ. de reli. do. c. ij. §. vt aũt. aliud in pstimonijs: vt no. in. d. c. postulasti. † ª an legat⁹ possit cõferre bñficia ad sedẽ apostolicã devoluta. ſze. q⁹ sic. alleg. de pbẽ. venerabilis. sec⁹ dicit in vacãtibus in curia. de ꝑben. statutũ. ⁊. c. ij. in. vi. ⁊ no. ℈. de offi. leg. c. i. in. vi. ¶ Glo. legato op. de. c. i. de offi. leg. vbi legatus nõ põt cõferre bñficia dicit, q⁹ hic in legato de latere i ibi in alĩs qui nõ pñt, nisi aliud ex eoꝝ priuilegijs pateat: vt ibi babet. facit ꝺ priuile. porro. ¶ Gl. facta querit an. ꝑcedat hic cle. in rescripto ẽt si collatio sit facta. ꝓprio motu allegato. gl. dicit q⁹ hic aperte nõ declarat ſz debuisset declarare. videt dicẽdũ. q sit nulla q⁹ litera hic simpliciter loquit ergo ⁊ c. ar. decre. q. circa. de priuil. ⁊ hoc tenet Jo. mo. de offi. le. c. fi. in. vi. Idẽ Archi. in. c. fi motu. ꝓprio. gl. ſz cõtrariũ dicens, q⁹ collatio facta motu. ꝓprio legati ſz etiã si fiat habẽti aliud bñficiũ nõ facta mentione de illo. nõ q⁹ tũc cessat vitiũ surreptionis ex quo fit motu. ꝓprio. de pbẽn. si motu proprio. in. vi. de quo latius. in. d. c. fi. de offi. leg. in. vi. sẽze hic op. Jo. mo. ⁊ Archi. p cle. ista q⁹ simpliciter loquit. Idẽ ℣Paul. dicens, q⁹ speciale est in papa ᵇ vt eius motus proprius opere tur. q⁹ solus est legib⁹ solutꝰ. vnde secus in alĩs. de cõcel. pbẽ. ꝓposuit. ⁊ no. de sen. excõ. nulli. ꝓ hoc q⁹ maioris est autoritatis gratia pape q̃ legati seu alterius inferioris. de prebẽ. hi qui. in. vi. ⁊ de cõcess. prebẽ. si soli. cũ ibi no. eo. li. Itẽ q⁹ sacrilegũ instar obtinet reprobare q̃ approbauit. xvii. q. iii. §. sacrilegium. ⁊. l. i. C. de cri. sacri. ⁊ hãc opi. etiã Laur. ⁊ Matt. Anto. nitit cõcordare opi. dicens † q⁹ motus. ꝓprius legati tollit surreptionẽ sicut ⁊ motus ꝓprius pape. q⁹ ea eadẽ ratio nõ enim tũc põt imputari qd parti ex quo nõ impetrauit. vnde nõ põt ibi dici surreptio q̃ surgit ex taciturnitate veri ⁊ expressione falsi. de rescr. sup literis. ⁊ sic, p cedit opi. gl. ℣Putat tñ, q⁹ fiat ponit in litera legati. qa motu. ꝓprio fecerit, q⁹ imo illi litere non est standũ imo poterit. pbare cõtrariũ. vt sic in hoc gaudeat litera pape progatiua pre alijs, iuxta no. in cle. i. de. pba. ⁊ sic. p cedit alia opi. An aũt motus. ꝓprius tollat nullitatẽ litere ex defectu intẽtionis. dicit q⁹ nõ. vnde si apparet, q⁹ aliud beneficiũ haberet ille cui facta est talis collatio motu ꝓprio legati de quo nõ erat certificatus legat⁹, q⁹ si fuisset literas nõ cõtulisset, q⁹ tũc vitiabit litera intelligo q̃tum ad effectũ. q⁹ nõ poterit vti litera si velit primũ retinere: vt pz ex no. j. ff. gl. quibuslibet. ⁊ in dubio dicit ꝑsumendã ignorantia ꝑm eũ cuz aliud nõ probat. q⁹ nõ est veri simile q⁹ cõferat als bñficiato cõtra iura ꝑm. d. Anto. facit qõ no. in. d. c. fi motu. ꝓprio. ⁊ in cle. si Roman⁹. eo. ti. videte veritas huius qõnis pendet ex rõne diuersitatis inter collationẽ legati ⁊ collationẽ ordinarij colatoris q̃ viso apparebit veritas qõnis. ¶ † Quero igit. p declarationẽ ꝓdictoꝝ. ⁊ cle. q̃ est ratio diuersitatis inter collationem factã a legato ex vna parte ⁊ collationes factã ab alĩs ex alia. Ridet gl. in ver. voluimus, q⁹ est ideo q⁹ ptãs legatoꝝ de latere vel alioꝝ qñ ex speciali cõcessione possunt bñficia cõferre est ptãs extraordinaria. lz eã faciant vice pape. tñ per eoꝝ potestatẽ ꝓdicat ordinarijs collatoribus. vñ talis ptãs velut extraordinaria ⁊ alteri ꝓdicialis ⁊ accidẽtaliter superinducta fuit merito restringẽda. Collatio vero ordinarioꝝ est ordinaria naturaliter ideo velut fauorabilis ampliam da. ad hoc de rescri. ad hec. de re iudi. c. fi. ꝺ re. iur. odia. in. vi. fa. qõ no. in simili de rescri. c. i. ⁊. c. statutũ. in. vi. ⁊ si dicas, q⁹ imo ⁊ legati potestas ordinaria est. de offi. le. c. ñ. in. vi. ⁊ sic nõ videt ꝓcedere qõ est dictũ. dic q⁹ est accidẽtaliter ordinaria virtute mãdati legati. ideo hoc respectu extraordinaria dici põt. Sed ℈ rationem gl. facit qõ no. hic in gl. inverbo babẽtibus. in fi. vbi dicit q⁹ idẽ in delegatis ab ordinarijs, q⁹ in ordinarijs, qõ bñ. ꝑbat litera hic cũ dixit vniuersaliter in alĩs quibuslibet. ⁊ tũ delegata ptãs extraordinaria est iuxta not. de rescri. c. j. in. vi. per gl. ergo er eo qz ptãs legatoꝝ sit extraordinaria nõ vꝭ dicendum secus in eis q̃ in alĩs cuius ℈tũ dixit gl. ℣Potestis rñdere q⁹ ptãs delegata q̃ oriunat ab ordinaria lz sit extraordinaria. tñ fauorabilis cũ per eã non ꝓsumdicẽt ordinario. imo illi faueat cũ tẽdat ad illius executionẽ. facit qõ no. de ele. fi cõfirmationẽ in nouel. in. vi. secus in delegata q̃ nõ oriunat ab ordinaria ptãte. q⁹ tũc illa est restringẽda cũ per ipsas ꝓiudicetur ordinarie ptãti. ⁊ sic etiã sentit gl. cũ dixit ⁊ collatoribus ꝓiudicãs. ⁊c. sẽze. aũt ad alia rationẽ q̃ colligit ex de rescri. statutũ. in. vi. In simili p gl. dicit ens, q⁹ rõ est q⁹ ordinarij magis sciũt bñficia ⁊ ꝓsonas locoꝝ suoꝝ q̃ papa in toto orbe vel legatus in tota ꝓuincia. ⁊ ar. de ꝑsum. quanto. ⁊ c. quoslibet. xvi. di. qõ dicit. ideo aliud in papa vel eius legato. aliud ĩ alĩs collatoribus. Et sic dicat hec rõ cessat si collatio fieret per ordinariũ extraneo. qõ fieri põt. de insti. c. iij. q⁹ nõ hz illũ notũ. Rñdet q⁹ hoc nõ dz attẽdi q⁹ cõiter ꝺ legan⁹ subditi q̃ hñt notos alios ꝺ diocesi. Mis hic suppositis nõ rite põderant predicta apparet ex rõne gl. q⁹ in delegato ideo nõ vꝭ collatio in casu cle. ꝑpter defectus ptãtis ex rõne sẽze. sequit q⁹ nõ vꝭ rõne surreptionis nõ rõne defectus ptãtis. ⁊ sic ſz rñdet gl. est vera dedit sibi de ligno in pedẽ si ratio sẽze. esset vera tũc opi. gl. esset vera ⁊ sẽze. sibi dedisset de ligno in pedẽ puta q⁹ vtrac; ratio esse potuerit: vt ſz. dicaz. † Er pdictis vꝭ q⁹ in principali ẽpto an vꝭ mot⁹ ꝓprius legati tollat surreptionẽ est verior opi. ℈ gl. ſz ℣Jo. mo. ⁊ Archi. ⁊ alioꝝ p rõne gl. nã illa opi. ẽt est cõis cũ gl. eñ solus Ste. cõcordat lz. d. Ant. ⁊. d. ℣Pet. teneat gl. hoc etiã cle. si ℣Romanus. de prebẽ. q̃ dixit si ℣Romanꝰ põtifex ꝛc. nõ dixit sedes apostolica. ⁊ sic legatus non cõprehẽdit ar. no. p ℣La. de cle. fi abbatẽ, in. vi. ℈ no boc etiã cle. ista q̃ simpliciter loquit. ergo ꝛc. Itẽ q⁹ hic loquit qñ collatio facta fuerit fi collatio põt fieri absenti. de ꝓben. si tibi. in. vi. ergo hic log videt etiã si fiat motu. ꝓprio pro hoc etiã q⁹ lz ratio sẽze. potuisset esse rõ cle. tñ silr ⁊ illa glo. ẽt potuit esse ratio cle. ⁊ tñ cũ in dubio dicendũ est vtrã q̃ fuisse ex quo nõ apparet magis de vna, q̃ de alia arg. l. gñaliter. ff. de fideiuss. ſz vbicũq; due rõnes cõcurrũt lz vna cessat ⁊ alia nõ remanet. dispõ. vt no. per glo. in. l. liberoꝝ. §. notãter. ff. de his qui notã. infa. ⁊ ꝑbat. in. ℈. affinitatis. insti. ô nup. ergo. ꝛc. ideo si collatio sit ad impetrationẽ vitiat ex duplici defectu. s. surreptionis ⁊ ptãtis si facta sit motu ꝓprio vitiat solũ ex defectu ptãtis facit. l. ⁊ si nõ lex. ff. de bere. insti. hoc vꝭ mihi pro modo lz alias legẽdo sertũ tenerẽ cũ opi. glo. motus q⁹ nõ videbatur annulari hec collatio ex defectu ptãtis. ſz ex defectu voluntatis attẽta ratione sẽze. q̃ sumebã ex decre. statutũ. de rescri. in. vi. cũ ibi not. ꝑ gl. põderat literã. ¶ † Glo. ſpãlis que vult quo ad hoc vt tollat surreptio requirit, q⁹ fit facta mẽtio ſpecialis per qõ dicit approbatã opi. Archi. in decre. vltimo. de offi. deleg. in. vi. vbi dicebat, q⁹ nõ sufficiebat in ipetratiõe fieri mentionẽ gñalem ꝑm formã decre. nõ põt. in fi. de prebẽ. in vi. q⁹ inducit etiã ad no. de rescri. in nostra. † Demũ querit de qualitate cure bñficij. q⁹ lz impetrãs an sit fideã mẽtio de cura bñficij, q⁹ impetrat clarũ est, q⁹ sic de preben. cũ in illis. in. vi. Ridet gl. remittẽdo ad no. de pbẽ. in cle. i. ⁊ ibi videbitis per Gal. de rescri. in nostra. † ª Qñ aũt dicat esse facta mẽtio ſpãlis bñficij dicit hic sẽze. qñ est facta mẽtio de bñficio ⁊ eius circũstantijs. ⁊ de oĩbus que pñt mouere cõcedentẽ ad beneficiũ dandũ cõcludentes, q⁹ gñalis nõ sufficit. alle. de eo. ex literis. de rescri. sup literis. cũ si. ¶ Gl. quibuslibet op. q⁹ etiam alius nõ possit cõferre a legato beneficiũ habẽti aliud bñficiũ cũ pluralitas bñficioꝝ sit in habita. de pbẽ, q⁹ intantũ. Ridet q⁹ non vitiat eo q⁹ nõ sit facta mẽtio ſpãlis. q⁹ secus est in collatione legati. Tũ an possit vtrũq; retinere ô iure. an vero dispẽsatiue bñ debebit habere cõsideratio si vtrũq; velit retinere. de quo. de rescri. in cle. gratie. eo. ti. gratia. in. vi. ¶ Gl. collationi ꝛgit an possit fieri collatio vel presentatio de habente

a ¶ Et. c. imperator. Vide ibi glo. si nota. ⁊. d. Abb. in. c. ecclesia sancte marie l. ij. col. in fi. extra de cõsti. ⁊ i. c. at si clerici. in. vij. col. in fi. extra de iudi. ⁊ Alexã. in 2fi. xlix. in. i. colũ. in. j. volu.

b ¶ Die 2tra riũ. Adde. d. Abb. in. c. eus nõ ab hoste. in ij. col. de iu.

c ¶ De facto notorio. Adde bñ facere, qõ dicit. d. Jaso. post alios i. l. ij. in. vij. col. in prin. ff. si qs in ius voc. nõ le. vbi tenet, q⁹ lz regulariter ãs teneaẽ cõpare allegatur? suũ priuilegiũ tamẽ fallit qñ esset notari⁹. Vide tamen ibi per eum.

d ¶ In quibus episcop⁹. De quibus aũt de lictis possit episcop⁹ dispẽsare. Vide plene per Fely. i ca. at si clerici. §. de adulte⁊ rijs. extra de iudic.

e ¶ Mo. scãdalis. Vide gl. i c. qui scandalizauerit. in gl. fi. circa §. ô re. iur. gl. in. c. ij. De temp. ordi.

a An legat⁹ possit. Adde glo. in cle. li de bñficio. j. ô ꝑbẽ. ⁊. d. Abb. in. d. c. venerabilis. in. i. col. extra de ꝑbẽ.

b ¶ Et eius motus. De motu ꝓprio ponit Fely. i. c. si qñ. in fi. col. circa prin. in. c. ad aures. in. iij. col. circa. fi. extra de rescri.

c ¶ Qui forte. An ꝺ legatio possit fieri extraneo ponit. gl. ⁊ ibi doc. in l. eus qui. ff. de iurisdi. om. iudi.

d ¶ Quãdo aũt dicat. Adde Fely. i. c. ad audres. in. i. col. ꝺ. de qualitatibus ⁊ colũ. seq. extra de rescri.

aliud beneficiū. ℜ Rūdet q̄ sic nec de hoc est dubiū q; talia pendēt ab officio cōfirmatoꝝ vel instrōrū. ℌ. eo. cū vos. ꝛ de elec. ni hil est, vñ nil eit q̄ imputet parti. ℑ dē ℙ Paul. tz dicēs hoc verū etiā si sit curatū bīficius. qđ tenet q̄ poterit nihilominus tales p̄statū instituere dicit tū q̄ ille carebit. primo si bīficia sunt cōpatibilia. de offi. vica. in cle. i. ꝛ de prebē. de multa. An aūt legatus possit dare ius ad vacaturas &c. q; lz possit reseruare. de offi. leg. c. iij. in. vi. ℑ dē Jo. an. de prebē. licet. eo. tit. ꝛ hoc cōiter tenetur. lz cōtrarium notet. de rescri. literas. ꝛ de preben. bi qui in. vi. ℭ Glo. habētibus. queritur an pcedat hoc etiā si ex iure deuoluto habeat potestatem cōferendi. ℜ Rūdet q̄ sic, per literā q̄ ue vniuersaliter dicit q̄busl̄bet p quaz dicit etiā in de legatis ab ordinarijs quod no. per ea que supra dixi. ℭ Glo. vltima oppo. de. c. ordinarij. in fi. ff. eo. in. vi. vbi collatio facta habenti aliud beneficiū est ipso iure nulla. ℜ Rūdet q̄ collatio non vitiat ex vi surreptionis. ꝛ ita loquitur hic potest tamen ex alio capite vitiari vt si sit facta habenti plura beneficia non vnicum tantum prout ibi dicitur.

De procuratoribus. Rubrica.

1 ℭ Instrī appellatione an cōprehendat scriptura priuata.
2 Contractus procuratoris potest p̄fici per nuncium vel epistolam inter absentes.
3 Approbare contenta in instrumento videtur quis per exceptionem instrumenti.
4 ℙ Protestatio inuat protestantem quādo fit ad tollendū sensum surgentem ex iuris p̄sumptione tantum: ꝛ hoc ideo q̄ pendeat a potestate protestantis.
5 Errans ꝛ ignorans non consentit.
6 ℙ Procurator pōt cōstitui inter absentes per nunciū vel epistolam: ꝛ quando teneatur precise facere officium procurā.
7 ℙ Procurator actoris seu rei vel dominus 2stitués quo debeat cauere. Et quomodo ꝛ quādo possit probari procuratorium.
8 Stipulari aliter an ꝛ quando quis possit.
9 ℙ Paria sunt aliqua non fieri vel minus legitime fieri.
10 Mandatum procuratoriū an possit probari aliter q̄ per literas vel per instrumentum aut per testes.
11 Testes omni exceptione maiores qui dicantur.
12 Index ratione dubiąn possit pronunciare se competentem.
13 Mandatū p̄curatoris an possit probari per testes vel instrā.
14 Instrumentū producenti si dicatur q̄ nō est ille qui in instrumento nominatur licet sic vocetur quid iuris.
15 Notarius si negeꝫ scripsisse illud instrumentū vel qđ non sit notarius an sit probandum ꝛ a quo.
16 ℙ Procurator cōstituens p̄mittens de rato ꝛ iudicato soluendo nomine omnium quorū interest an talis promissio valeat si non apparet de promissione procuratoris.
17 ℙ Procurator debet promittere nuda ꝛ simplici cautione.
18 Arrestatus seu detētus ad hoc vt relaxeꝫ si dicit iudici do vobis istos fideiussores q̄ coꝝ vobis sub pena tali veniēt de die in diē ad vestrā regstionē illi erāt p̄tes ꝛ nihil direrūt ꝛ sic scripti fuerūt in libro curie an illi sint obligati vt fideiussores.
19 Cautio quotuplex sit ꝛ de materia cautionum.
20 Sigillum quando dicatur authenticum.
21 Et si procurator hz sigillum tñ nec habet aliquam scripturaz an ex hoc probetur aliquod mandatum.
22 Instrumenta ad causam fonantia penes se habens p̄sumatur ex hoc habere mandatum.
23 ℙ Procurator cōstitutus ad certum tempus tantum an videatur idonee constitutus.
24 Acceptare instrumentum an videatur is qui illud recipit cū ignoret quid in eo contineatur.
25 Instrumentū sponte ꝛ scienter recipiēs acceptare videt et iaz mandatum si nulla premissa protestatione recipit.
26 ℙ Procuratoris officium quando incipiat.
27 ℙ Procurator an possit cogi defendere dominum.
28 Tacens an ꝛ quando habeatur pro non consentiente.
29 Instrumenti receptione scienter facta sine protestatione obligat procuratorem ad mandati executionem.
30 Scientia quomodo probetur.

ℭ Similiter ꝛ in p̄ducente. Adde Alex. in cons. cviij. incip. visō p̄cessu in. ij. col. circa me. et in iij. col. ꝛ cōsi. cvij. circa p̄n. in. v. volu.

ℭ Nota cōsequēter. Adde Bar. ꝛ doc. in l. stipulatio ista. ℌ. si stipuler. ff. de verb. oblig.

ℭ Probatio probata. adde Bal. in l. imperator. ff. de statu ho. ꝛ pulchre p. d. Jaſ. in l. i. vi. col. in prin. ff. de ope. no. nuncia.

ℭ Sint omnes exceptiōe. qui aūt testes dicātur omni exceptione maiores declaratglo. in ℌ. item ver. hoz ī ver. idoneos insti. de inutil. stip. d. Abb. in. c. i. in u. col. de iu di. Alex. ī cōsi. cvij. in col. ℌ. in prin. in. j. volu. Alex. in cōsi. xlv. in col. iiij. circ. me. in ij. volu.

Mstrūēto vel literis. ℙ Primo ponit dictū. Scō rōnē illius assignat. Scōa ibi cū per hoc. ℭ ℣ Not. q̄ aliud vī esse lſa aliud instrūm ꝛ sic in stricta significatione vocabuli appellatione instrī nō cōprehendit scriptura priuata. q̄ est notandum propter statuta. ℭ ℣ No. q̄ Scīus p̄curationis potest p̄fici per nunciū vel eplam inter absītes. Nō q; solo consensu p̄fici. ar. l. cōsensu. ff. de act. ꝛ obl. ℭ ℣ Not. q̄ p̄ exceptionē instrī qs vī recipere ꝛ approbare cōtenta in eo ſſīr dicim⁹ in tradēte instrm qz in eo cōtenta tradere vī. de renū. lāe. de offi. dele. coīa vt litepēdente ecclesia. de cōsti. c. ij. ª similiter ꝛ in p̄ducente instrm qz videt oia in eo cōtenta fateri vera esse vt no. Jnn. de cenſi cū olim. ℭ ℣ No. q̄ protestatio inuat protestantē. qñ sit ad tollendū sensum surgentē ex iuris p̄sumptione tm ꝛ hoc ideo q̄ pendeat a ptāte protestātis. vide q̄ dixi. ſ. de reſcri. gratie ea. cōpl̄atione. ℭ ℣ No. ij. q̄ in pendentibus a cōſensu qs facto demū consentit qñ dar sñia ꝛ certificatio eius q facit als nō cū errās ꝛ ignorās nō cōsentiat. ff. de iurisd. omn. iud. l. si per roꝛ. Cautela est in casu cle. vt ꝑbet receptionē facta esse p̄ scientē. ℭ ℣ No. casum in quo qs p̄cise cōpellitur ad factū iudiciale ꝛ qñ qs recipit mādatū d̄no cauēte ꝛ pro eo satisdāte. ℭ ℣ No. practicā p̄curatoris sufficientis qz dz 2stitués p̄stare cautionē q̄ hz p̄stare pro p̄curatore d̄no defendendo si cōstituta a parte actoris ꝛ q̄ d̄ns ratū habebit vel de iudicato soluēdo si sit p̄curator ex parte rei de quo. de p̄cu. c. i. instit. de satisda. ℌ. lz bodie &c. ℭ ℣ b Not. cōsequenter ex hoc, q̄ p̄sona publica alteri stipulando etiā absentie ꝛ p cautione etiā recipiendo obligationē q̄rit. ad hoc l. gaius. ff. de vsu. instī. de inutil. stip. ℌ. si qs alij. vide de hoc. d. Ant. in salutatione gregoria, in verbo seruꝰ. ꝛ vide Jnn. de cōuer. cōiu. dudū. Adde etiā Jo. an. de vſuris. q̄ℌ. i. vi. ꝛ p Bar. ff. rē ra. habe. l. ij. ℭ ℣ No. q̄ paria sunt aliqua nō fieri vel minus legitime fieri cōcord. l. quoties. ff. qui satisf. cog. ℭ ℣ Quero an mandatū procuratorium possit ꝓbari aliter q̄ p literas vel p instrm aut per testes vide tur, q̄ nō: vt hic a Hzio. ꝛ ar. ſ. eo. c. i. Ad hoc q̄ posset p̄iudicari d̄no si eo absente p̄ducerent testes. ꝛ sic nō valet videt si recipiēt ar. ff. de testi. Jn nouę oñ. Sul. tz 2 trariū. ar. l. in excendis. C. de fide instr. ff. de ſi. instru. cū Jo. Mō ob. c. i. ſ. eo. q̄ ibi fuit etiā in odium illius qui sepius variauit in cōstitutione p̄curatoꝝ. Mon ob. etiā q̄ dicit qđ p̄iudicabit d̄no q̄ in dubio cōpelletur p̄curator per aduersariuz cauere de rato sub pena. de offi. dele. coīa ꝛ sic p̄curator soluet penā si d̄ns cōtradicat vī ergo sentire Sul. q̄ nō probetur mandatū per testes Jo. de ra. ꝛ ℙ de. ꝛ Ly. tenēt q̄ nō pōt ꝓbari per testes. ad hoc inducūt decre. primā. ff. eo. ꝛ similia iura q̄ dicūt mādatus per literas ꝓbari. Itē q̄ testes deponere debēt parte p̄ite, vel cōtumace. sed ad hoc nō erit citatus dns ꝛ per cōsequēs nec cōtumax igit &c. Ad hoc insti. de excep. ℌ. idē si in iudicio per q̄ cōcludunt q̄ exigit ᵉ ꝓbatio probata vt est probatio instrumēti insti. de satisf. ℌ. finaūt. probatio aūt per testes nō est ꝓbatio probata. qz multa possunt opponi ℑ testes q̄ nō cōtra instrm facit qđ no. Jnn. in simili de electione p inquisitionē. ꝛ de fide instr. cū Jo. tertio pro hoc facit qz nō dz effici cōditio rei deteriozis per interuentū p̄curatoris. l. ij. ℌ. recte defendi. ff. ex qb. cau. in pos. ea. lz eo casu fieret. q̄ probatio facta cū procuratore nō p̄iudicaret d̄no cū res inter alios acta &c. l. i. ꝛ. C. quib⁹ res iud. nō nocet &c. Buli. de cu. simplr tenet mādatum posse per testes probari. qz ius dicit q̄ pōt 2stitui p̄curator per nunciū q̄ nō esset si requireret scriptura. l. i. ff. eo. tñ q̄ mādata nō arguā p̄ite ex nō scripto ꝓbari: vt in authē. de colla. ℌ. eos. ꝛ vt li. in. ℌ. q̄ vo. ꝛ in authētico in medio litis. ℌ. hoc dicim⁹. Quarto pro hoc alle. qz. sequeret q̄ p literas ꝓbari nō possit cū oporteat literas fi negenᵗ p testes ꝓbari. Nō ob. q̄ testes ōbēt recipi parte p̄ite. qz recipient p̄ite p̄curatoꝛe. Itē nō ob. qđ dicta testiū nō p̄iudicabūt absīti. qz dicit qđ nō p̄iudicabit si ꝓbi qn possit dicere qđ nō sit p̄curator. ꝛ p 2ās testē dixisse falsum sicut nec instrm p̄iudicaret quominus posset dici falsum, vel dic scōa notabiliter qđ 3tia procedūt in negociis in quibus necessaria est partis p̄sītia. hic ī negocio vbi nō est necessaria p̄sītia. imo potius necessaria est absentia. qz si d̄ns esset p̄s nō esset necessaria ꝓbatio mādati. Ideo testes tūc bñ p̄iit depone re absente parte. qz tale negociū est in quo reqrit partis absentia quo casu agi vī inter partes vt possit probari in absentia ad hoc. l. ℌ. si inter pellatus. ℌ. si arbiter. ff. de arbi. nō ob. l. j. C. de mand. p̄tin. qz loquit de mādato officialis ꝛ in cā ardua de quo. ℌ. de offi. dele. cū in iure ꝛ hāc opi. tenuit Azo. in sum. huius ti. ꝛ opz tñ q̄ testes ᵈ sint of exceptione maiores. facit. l. d optimā. C. de ℌben. ꝛ cōmi. stip. Bul. idē in Spe. de p̄cu. ℌ. rō ne aūt forme circa p̄tin. Ad hoc gl. de procu. c. i. idē tz Bar. in l. i. ff. eo. Ad rōnes pe. rūdet q̄ iste probationes habebūt p̄iu dicare absenti ex quo facte sunt dubio subsistēte sicut in sñi dictum de iudice qui rōne dubij, ꝛ pnunciat se cōpetēte ꝛ hz in rīsdictionē. ff. de iud. l. si gs ex aliena. de reſcri. super literis cū similib⁹, ꝛ sic procurator rōne dubij ōr legitima p̄sona ad examinādū an sit p̄curator. ꝛ sola fuga est d̄no accusatio falsi cōtra testes sicut ꝛ cōtra instrumēta. Idē tenet. in. l. nō solū. ℌ. qui a lieno. ff. e. hoc dictū Bar. videtur cōtra no. p doct. de reſcrip. super literis.

suplēis. ꝛ Ly. ꝛ Bal. in. l. lz. C. e. ꝛ sic Bar. vī sibi cōtrarī⁹. vbi dicunt q̄ si iudex pronunciauit aliquē procuratoꝛē esse cū non fit nō p̄iudicat d̄no hec sñia cū non sit in p̄tē iudicis dare procuratoꝛē lz dare tutoꝛē fit. ideo tūc p̄iudicat. l. i. ℌ. idē ℙ Dō po. ff. qđ falso tu. auf. ꝛ hoc etiā Jo. an. in addi. Spec. in tit. de ſyndico. ℌ. quid si iudex. lz Albertus de bobio ibi ℌ. Adhec q̄ certi sunt in quib⁹ res inter alios acta alijs p̄iudicat inter q̄s iste nō numerat: vt p tz er no. in. l. i. ꝛ. ij. C. q̄bus res iudi. nō nocet. ꝛ per Jnn. qui fil. fint leg. cām. † Quapropter cōcludit do.
a Ant. q̄ mandatū p̄curatoris pōt ª ꝓbari per testes vel instrā prout hz cōis opin. Si vero q̄rit an ꝓbatione facta per testes vel instrā possit d̄ns cōtradicere probationi facte coīa iudice concludit q̄ si dominus fuit citatus ad videndū legitimationem personarū p̄iudicabit sibi: qz negociū dicet gestū cū eo ad hoc qđ no. Ly. in. l. i. C. de aduo. diuer. iudi. ꝛ qđ not. l. xxvi. di. tñ. ꝛ de fimo. dilectus. ꝛ qđ no. per do. An. de re iudi. cum super. ꝛ. c. pen. ꝛ per hoc dat cautelā vt semper citetur d̄ns ad videndū legitimationē p̄sonarū hoc videt si tenem⁹ q̄ in isto actu velut leuis p̄iudicij sufficit citatio ad domū si supponimus d̄nm adesse facit. de eo qui mit. in pos. c. fi. per Jnn. etiā dixi. in cle. cām. de elect. Si vero d̄ns nō fuit citatus, ꝛ tunc si d̄no ignorāte facta est ꝓbatio ꝛ iudiciū agitak in causa principali ei nō p̄iudicat si ℌ. dicit cū scit. de offi. dele. cū olim abbas. vt lit. nō cōtest. c. i. in fi. Si vero sciuit ꝛ tūc si erat p̄curator ex parte rei qui egit in iudiciū sciēte d̄no videtur d̄ns ratificare tacite quasi p̄curator gessit vt iuliter ei⁹ negocijs ex quo reus necesse habebat se defendere cū iudiciū reddak in inuitū. l. inter stipulantē. ℌ. i. fi. de ver. obli. ꝛ. l. fi. ff. de separationib⁹. Sic pōt intelligi dictū Jnn. in. c. ex pte decani. de reſcri. Si vero erat p̄curator ex parte actoris. ꝛ tūc si d̄ns cepat agere iudiciū p̄iudicat sibi qđ facit p̄curator eo sciēte nō q; tacēdo vī approbare seu tacite ipsuz restituere ex quo incipit iudiciū arctabik ad illud p̄sequēdum. de do. cām. cū ibi no. ꝛ. C. qño ꝛ qñ iudex. auf. qui semel. ideo cū cōmodum sit ei qō ille veniat ad defendendum vī ipsum constituere procuratoꝛē vel saltē approbare q̄ facit eo sciēte nisi cōstet contrariū. ar. no. Jnn. de elec. in genesi. ꝛ sic intelligit. no. per Jnno. de reſcri. ex parte. decani. de re iudi. ℌ. uis. ꝛ de offi. dele. cū in iure. Ex predictis habes duos intelle. ad dictū Jmo. in. c. ex parte decani. qz vel habet locū qñ ex parte rei quis interuenit. vel qñ quis ex parte actoris an iudicio incepto. Tertio pōt intelligi qñ est coniuncta persona agēs nōe alieno iurta. not. per Ly. in. l. inuitus. C. eo. ꝛ hoc tenet hic do. ℙ de. lz Jnno. sentiat contrariū. in. c. ℌ. uis. de re iudi. Quarto pōt intelligi qñ exceditur mandatū in aliquo vt est casus. in. c. olim abbas. de offi. dele. Quinto pōt intelligi qñ iam alias habuit mandatū. ar. ff. de re. in. l. semper. ꝛ l. cū quis. ℌ. i. ff. de sol. non tamē puto duos primos intellectus procedere per not. in. decre. cū pro cā. ſ. de procu. in. l. iij. ℌ. in hac. ff. iudi. sol. ꝛ in. l. ex parte. ff. fa. ercif. vbi i foro iudicialiter dz quis vtiliter gessisse nisi obtineat &c. Si vero p̄curator ante iudiciū ceptū per d̄nm interuenisset: ꝛ sic ab initio ꝛ tūc nō vī c approbare qz cessat ratio p̄dicta. vnde hoc casu quo ignorauit est d̄ns inter ꝓbationē factā per instrm ꝛ per ꝓbationē factā per testes. qz prima est de per se absq; alio calore iudicis ꝛ ante productionē probatio probata. Scōa vero secus. ideo illa secūda nō facit p̄iudiciuz nec grauat onere ꝓbādi. ℙ Per predicta cōcludit q̄ non est tutū ei contra qđ p̄ducit procuratoriū qđ admittak p̄ducens ad id probādū per testes per qđ dicit q̄ si accedęret non admitteret ipsum nisi de rato caueret. vel si testes essent omni exceptiōe maiores. p̄dictis aūt nō ob. q̄ ꝓbatio per testes ꝛ instrā equiparank: vt in. l. in exercendis. qz verū est qno ad illos qui fuerunt in iudicio. sed nō quo ad extraneos. Mon ob. etiā q̄ iudex ꝑpter dubiū posfit cognoscere. an sit iudex. ꝛ sic p 2ās ꝑpter dubiuz an gs sit procurator posſit de hoc cognoscere: qz vtrūq; potest p̄dictorum. sed nō sic p̄iudicat sñia lata sup procuratione d̄no quia nō est lata cū eo sicut lata sup iurisdictione qz est lata cū partibus ꝛ hec est veritas sm eū qui cquid dixerit Bar. mihi vī qđ nec probatio p testes nec ꝓbatio per instrā immediate p̄iudicet d̄no, qz d̄no cōparēte sicut oporteret testes ꝓduci iterato sic oportebit iterato instrō produci nec sufficeret ꝓductio facta sicut in simili dicim⁹, in aut. l. ij. cū ibi no. ff. iudi. sol. ꝛ. l. naturaliter. ℌ. nihil cōe. ff. de acq. poſſ. vñ si forte instrm amisisset
14 sm formā. c. cū olim. ꝛ. e. i. de priuil. ℭ ℣ In hoc ergo solo erit dīa inter probatiōes testiū qz ꝓbatio instrī p̄optior est. ꝛ si dicas quare ergo admittit̄ p̄curator sine cautiōe ex quo talis probatio nō p̄iudicat, dic qz iudex dz pro certo opinari ꝛ firmā credulitatē hre q̄ iste habet mandatū. Cautio aūt rati dz de iure exigi qñ est dubium de mādato. ꝛ per 2ās hoc casu nō exigit̄ quo nō est dubiū. ꝛq; verisimile est q̄ eodē modo ꝛeprobat contra d̄minū si expediret ꝛ si dubitaret de absentia testiuz vel ioiuturna haberet remediū. c. qñ frequenter. vt lit. nō cōtest. Itē pro parte rei posset fieri probatio ad eternā rei memoriā sm formā. c. pretalleg. qñ. ℌ. sunt ꝛ alij. q̄ clarū esset si d̄ns semel in iudicio fuisset, vel alias apparet qđ malicioſe se absentasset. alias fieri non posset nisi rone mortis imminentis
14 vel absentie diuturne: vt. d. c. qñ. in princ. † Quid si dicaꝰ qđ
13 cet. ꝛ per Jnn. qui fil. fint leg. cām. † Quapropter cōcludit do.
a Ant. q̄ mandatū p̄curatoris pōt ª ꝓbari per testes vel instrā
15 prout hz cōis opin. Si vero q̄rit an ꝓbatione facta per testes vel instrā possit d̄ns cōtradicere probationi facte coīa iudice concludit q̄ si dominus fuit citatus ad videndū legitimationem personarū p̄iudicabit sibi: qz negociū dicet gestū cū eo ad hoc qđ no. Ly. in. l. i. C. de aduo. diuer. iudi. ꝛ qđ not. l. xxvi. di. tñ. ꝛ de fimo. dilectus. ꝛ qđ no. per do. An. de re iudi. cum super. ꝛ. c. pen. ꝛ per hoc dat cautelā vt semper citetur d̄ns ad videndū legitimationē p̄sonarū hoc videt si tenem⁹ q̄ in isto actu velut leuis p̄iudicij sufficit citatio ad domū si supponimus d̄nm adesse facit. de eo qui mit. in pos. c. fi. per Jnn. etiā dixi. in cle. cām. de elect. Si vero d̄ns nō fuit citatus, ꝛ tunc si d̄no ignorāte facta est ꝓbatio ꝛ iudiciū agitak in causa principali ei nō p̄iudicat si ℌ. dicit cū scit. de offi. dele. cū olim abbas. vt lit. nō cōtest. c. i. in fi. Si vero sciuit ꝛ tūc si erat p̄curator ex parte rei qui egit in iudiciū sciēte d̄no videtur d̄ns ratificare tacite quasi p̄curator gessit vt iuliter ei⁹ negocij ex quo reus necesse habebat se defendere cū iudiciū reddak in inuitū. l. inter stipulantē. ℌ. i. fi. de ver. obli. ꝛ. l. fi. ff. de separationib⁹. Sic pōt intelligi dictū Jnn. in. c. ex pte decani. de reſcri. Si vero erat p̄curator ex parte actoris. ꝛ tūc si d̄ns cepat agere iudiciū p̄iudicat sibi qđ facit p̄curator eo sciēte nō q; tacēdo vī approbare seu tacite ipsuz restituere ex quo incipit iudiciū arctabik ad illud p̄sequēdum. de do. cām. cū ibi no. ꝛ. C. qño ꝛ qñ iudex. auf. qui semel. ideo cū cōmodum sit ei qō ille veniat ad defendendum vī ipsum constituere procuratoꝛē vel saltē approbare q̄ facit eo sciēte nisi cōstet contrariū. ar. no. Jnn. de elec. in genesi. ꝛ sic intelligit. no. per Jnno. de reſcri. ex parte. decani. de re iudi. ℌ. uis. ꝛ de offi. dele. cū in iure. Ex predictis habes duos intelle. ad dictū Jmo. in. c. ex parte decani. qz vel habet locū qñ ex parte rei quis interuenit. vel qñ quis ex parte actoris an iudicio incepto. Tertio pōt intelligi qñ est coniuncta persona agēs nōe alieno iurta. not. per Ly. in. l. inuitus. C. eo. ꝛ hoc tenet hic do. ℙ de. lz Jnno. sentiat contrariū. in. c. ℌ. uis. de re iudi. Quarto pōt intelligi qñ exceditur mandatū in aliquo vt est casus. in. c. olim abbas. de offi. dele. Quinto pōt intelligi qñ iam alias habuit mandatū. ar. ff. de re. in. l. semper. ꝛ l. cū quis. ℌ. i. ff. de sol. non tamē puto duos primos intellectus procedere per not. in. decre. cū pro cā. ſ. de procu. in. l. iij. ℌ. in hac. ff. iudi. sol. ꝛ in. l. ex parte. ff. fa. ercif. vbi i foro iudicialiter dz quis vtiliter gessisse nisi obtineat &c. Si vero p̄curator ante iudiciū ceptū per d̄nm interuenisset: ꝛ sic ab initio ꝛ tūc nō vī c approbare qz cessat ratio p̄dicta. vnde hoc casu quo ignorauit est d̄ns inter ꝓbationē factā per instrm ꝛ per ꝓbationē factā per testes. qz prima est de per se absq; alio calore iudicis ꝛ ante productionē probatio probata. Scōa vero secus. ideo illa secūda nō facit p̄iudiciuz nec grauat onere ꝓbādi. ℙ Per predicta cōcludit q̄ non est tutū ei contra qđ p̄ducit procuratoriū qđ admittak p̄ducens ad id probādū per testes per qđ dicit q̄ si accedęret non admitteret ipsum nisi de rato caueret. vel si testes essent omni exceptiōe maiores. p̄dictis aūt nō ob. q̄ ꝓbatio per testes ꝛ instrā equiparank: vt in. l. in exercendis. qz verū est qno ad illos qui fuerunt in iudicio. sed nō quo ad extraneos. Mon ob. etiā q̄ iudex ꝑpter dubiū posfit cognoscere. an sit iudex. ꝛ sic p 2ās ꝑpter dubiuz an gs sit procurator posſit de hoc cognoscere: qz vtrūq; potest p̄dictorum. sed nō sic p̄iudicat sñia lata sup procuratione d̄no quia nō est lata cū eo sicut lata sup iurisdictione qz est lata cū partibus ꝛ hec est veritas sm eū qui cquid dixerit Bar. mihi vī qđ nec probatio p testes nec ꝓbatio per instrā immediate p̄iudicet d̄no, qz d̄no cōparēte sicut oporteret testes ꝓduci iterato sic oportebit iterato instrō produci nec sufficeret ꝓductio facta sicut in simili dicim⁹, in aut. l. ij. cū ibi no. ff. iudi. sol. ꝛ. l. naturaliter. ℌ. nihil cōe. ff. de acq. poſſ. vñ si forte instrm amisisset
14 sm formā. c. cū olim. ꝛ. e. i. de priuil. ℭ ℣ In hoc ergo solo erit dīa inter probatiōes testiū qz ꝓbatio instrī p̄optior est. ꝛ si dicas quare ergo admittit̄ p̄curator sine cautiōe ex quo talis probatio nō p̄iudicat, dic qz iudex dz pro certo opinari ꝛ firmā credulitatē hre q̄ iste habet mandatū. Cautio aūt rati dz de iure exigi qñ est dubium de mādato. ꝛ per 2ās hoc casu nō

ℭ Probari p testes. Adde gl. ꝛ. d. abb. in c. i. ertra de p̄cu. ꝛ an mēdaciū possit ꝓbari p vnū testez cuz iuramēto. vide ℙ Anor. in. c. cū pro cā extra. e. ti. bal. in. l. i. ff. ō. pcu. ꝛ bal. l. i. i. C. e.

ℭ Quid si reuocetur in dubiū. adde imo. ꝛ alios in ca. fi. extra de fid. inſt. ꝛ ale. ī cō fi. lxx. ici. in cā vertente. in fi. col. in prin. in iij. volu.

ℭ Potest sustinere. Adde hāc. q. pau. de ca. ī. d. rub. ff. in. fol. cir. fi.

ℭ L. cū oñdim⁹. Adde ale. in. l. i. in p̄n. in iij. col. ff. over bo. oblig. ꝛ ibi plen⁹. d. Jaſ. excutit intellectū. d. l. cū oſtēdimus. ℌ. fina.

etat hic ſPau.de multiplici cautiõe q᷑ ſ̃dã est cautio de rato quedã iudicatũ solui q̃ cõtinet in ſe tres clausulas.ff.iud.sol.l. iudicatũ solui quedaz est de defendẽdo in cã reconuentionis quã hz prestare litigãs in diuersis casib⁹. ⁊ pro diuerso modo venit ad iudiciũ.de quo.in.c.j.⁊.c.mãdato.de pcu.⁊no.l.solũ. ℌ.qui alieno.ff.e. cautio enĩ rati pstari habet per ꝓcuratorẽ actoris vbi est dubiũ.de mãdato.l.j.C. de pcu.⁊ ibi hr̃ q̃ dicatur esse dubiũ.⁊ in.c.cor̃a.de offi.dele.q᷑ q̃ per vnũ testem probat vel reperit br̃e instrũ cause penes se er pte rei regulariter nõ prestat cautio iudicatũ solui nisi in casu vbi interesset actoris.vt in rei vẽdicationib⁹ ⁊ similib⁹.l.ſPõpo.ℌ.si is qui. ff.de procu.⁊.l.nõ solũ.ℌ.ff.eo. Itẽ cautio.de defendendo in cã reconuẽtionis ⁊ de iudicato soluẽdo ſtat.ff.ꝺ pcu.l.actor. l.seruũ.ℌ.si.ff.e. Cautio vero iudicatũ solui prestat regulariter ex parte rei ⁊ sufficit etiã si esset dubiũ de mãdato vel cõstaret q᷑ nõ haberet mandatũ ⁊ que fit ratio plene no.in.l.nõ solũ.ℌ. qui alieno.ff.e.⁊.s.e.mãdato.Ad ꝓdicta.vide q᷑ no.Jo.in.c. monachi.xvi.q.j.vbi dicit q᷑ monachus agẽs non dz admitti si sit dubiũ de eius mãdato.rõ q᷑ nõ põt cauere de rato nec se obligare nisi de mãdato abbatis:vt.d.c.monachi.⁊ sic limitar̃ dz.l.j.C.de pcu. ¶Sl.ſis opp.q᷑ innuit literas priuatas vel sigillũ priuati facere fidẽ.hz ℌ de.l.instr̃a.C.de pba.gl.fol. uit.q᷑ ℌ ibi pcedit regul⁹.Fallit q̃n agit de probãdo mandato procuratoris: q᷑ tũc litera ⁊ sigillũ priuati facit fidẽ ar. huius cle.⁊.ff.e.l.si procuratorẽ.absentẽ vbi de hoc.Que autẽ est ratio specialiter gl.nõ dicit.Ideo dicit Bul. hic q᷑ litera priuata de manu scribẽtis facit fidẽ cõtra ipsum sicut ⁊ confessio sua. ar.ff.de interro.actio.l.de eta.ℌ.i.⁊ita hic q᷑ facit fidẽ ℌ dñm scribentẽ ⁊ similiter eius sigillũ.sed pro scribente nõ facit fidẽ vt in cõtrario:vt in.l.rõnes.⁊ in.l.exẽplo.eo.ti.de pba.⁊ fic si dñs velle pbare se dedisse mãdatũ per literas sua manu scr̃ptas ⁊ eius sigillũ nõ posset.⁊ per hoc vr̃ q᷑ si pcurator alicuius pstat literã scr̃ptã manu cõstituẽtis cum eius sigillo, qõ nõ probet.vt necessario procurator dz admitti. licet aduersarius possit illũ admittere si velit.Idẽ Jo.an.de pba.post cessionẽ.vbi de materia plene.sed ℌ hoc facit hec cle.⁊.l.si pcurator̃.ff.e.,ppter q᷑ recitat hic do.Ant.ꝑpi.de quib⁹ in ꝑalle.l. si procurator̃.vt hic per doct.⁊ per Ly.⁊ alios.in.l.si qua per calũniam.C.de epis.⁊ cle.⁊ p Bar.ff.de publi.l.si publican⁹ [a] finaliter ꝛcludit.q᷑ si queritur an credat literis ad preiudicii dñi dicendũ est.q᷑ si sunt litere priuate sigillate sigillo authentico.⁊ tũc si cõstat.q᷑ si de volũtate habẽtis sigillare sint sigilla te probãt ℌ m Bu.Si vero cõstat.q᷑ sigillo publico sint sigilla te sed nõ cõstat q᷑ de volũtate sigillare hãtis sint sigillate tunc credit Jo.an. post Bu.in.d.l.si pcurator̃.q᷑ nõ admittet p̃ curator.nec credit tũc literis:q᷑ hoc est magni preiudicii igit ⁊.ar.no.in.c.post cessionẽ.de pba.q᷑ dicit verũ nisi fortevel let solũ pcurator̃ admitti ad impetrãdũ vel vellet admitti cũ cautione de rato,ar.de rescri.nõnulli.⁊ per Lõpo. de elec.c.j. in.vj.hz Bart.dicat eũ indistincte tũc admittẽdũ per.l.si qua. per calũniã,q᷑ sibi nõ placet. per ꝓdicta forte posset dici hoc verũ nisi sigillũ teneat per psonã idoneã ⁊ sufficiẽtem ⁊ caute sicut quotidie in sigillis dfor:q᷑ tunc sit vera opi.Bar.quasi tũc de facili nõ fit suspitio,q᷑ subtractũ fuerit facit qõ no.in.l. j.ℌ.hz ne fraudãdi.C.de lati.li.tol.l.labeo.⁊.l.postq̃.ff. de pac. ⁊ de cõsue.c.ũ.Nec ob.no.in.c.post cessiones:q᷑ loquitur vbi litere sint sigillate sigillo iudicis actũ exercẽtis hic quãdo sigillo authẽtico literis scriptis per aliũ actũ ad sui cõmodum exercentẽ. † Quid aũt dicatur sigillũ authẽticum dicit Bar. in.d.l.si procuratorẽ.q᷑ eoipso qõ est alicuius dñi vel cõtatis alle.l.j.ff.de fer.fug.⁊.l.diuus.de offi.pfl.⁊ in aut.vt nul.iudi.si vero quis.Si vero sint lre sigillate priuato sigillo si sint sigilla te sigillo alieno ⁊ hoc cõstat sed nõ cõstat,q᷑ de dñi cõstituentis procuratorẽ volũtate sigillate sunt ⁊ nõ probãt.Idẽ si constat literas sigillatas sed nõ cõstat cui⁹ sit sigillũ, q᷑ bis casib⁹ ⁊ similib⁹ nil probãt. Si vero litere sint sigillate alieno sigillo ⁊ de volũtate dñi ⁊ tũc probãt.l.testiũ.ℌ.j.ff.de testa.q᷑ videtur verũ si sumus in actu in quo nõ requirãt sigillũ de substãtia alias si sit actus in quo sigillũ requirãt de substãtia.vt in testamento in scriptis nõ vr̃ sufficere nisi vbi qs nõ haberet sigillum propriũ vel cõmode hr̃e nõ posset.⁊ de hoc facit mentio nẽ:vt in.ꝺ.ℌ.i.ar.not.per Jnno.de fi.instru.c.ũ.Si vero litere sint sigillate sigillo proprio ⁊ priuato.⁊ tũc si cõstat,q᷑ de volũtate dñi sigillate sint ⁊ tũc probãt sine alia pbatione ℌ m ea,q᷑ intelligo in ꝓdiciũ dñi sic intellige gl. hic in ver.⁊ est casus. sed in preiudiciũ tertiũ non,ar.l.rõnes.⁊.l.exẽplo.⁊.l.instrumẽta.C.de pboba.Idẽ si nõ essent sigillate aliquo sigillo sed scr̃pte manu dñi vel alterius de ipsius volũtate.⁊ hoc staret per cõparationẽ literarũ legitime factã ℌ m formam.l.cõparationes.C.de fi.instr.⁊.l.scripturas.C,qui po.in pig.ba.cũ sua materia.vel alias legitime puta per teſtes.ar.l.in exercendis.C. de fi.instr. Si vero cõstat, q᷑ litere sint sigillate sigillo dñi.sed nõ cõstat,q᷑ eius volũtate ⁊ tũc dicit Bar.in.l.si procuratorẽ. q᷑ si litere sint approbate p hanc aliasnõ probãt etiã in ꝓdicium dñi.approbatio aũt potest fieri duobus modis ℌ m enu. ſPrimo si hz testimoniũ publicũ ⁊ q᷑ notarius attestatur, q᷑ dñs fecit dictas literas ꝓprio sigillo roborari.alle.C.de fi.instru.anf.ad hec.Scõo potest per testes qui fuerũt pñtes q᷑ dixerũt se vidisse sigillare.l.si quis ex signatorib⁹. ff.quẽad.test. aper.q᷑ no.in.l.ij.circa prin.eo.ti. ſPõtetiã tertio vitra eum approbare per confessionẽ aduerse partis:vt not.glo.in.d.l.si procuratorẽ.ff.eo.Nunquid aũt alias generaliter aliꝰ instrumẽtis priuatis credatur.dic vt in.d.c.ij.de fi.instru.pleneno. [21] ¶† [b] Quid si procurator hz sigillũ tñs.nec hz aliquã scripturã an ex hoc probet aliqꝺ mandatũ dic q᷑ non:q᷑ sigillũ velut indeterminatũ nihil arguit nec p se determinate:vt no.Arch. de offi.ordi.in.c.q̃uis.⁊ ca.si canonici in.vi.⁊ tenet hic Gul. [22] † An aũt habens instrã ad cãm facientia penes se presumat ex hoc hr̃e mãdatũ si hoc alle.dic q᷑ sic adeo q᷑ admitti debet saltem cũ cautione rati.de offi.dele.cor̃az.⁊ no.Bar.in.l.ij.ℌ. [c] due cause.ff.ad ca bo. ¶Sl.debito modo [c] q᷑ tqd si dñs cõstituit aliquẽ procuratorẽ promittendo se ratum habituru3 id legitime fecerit procurator̃ an idonee dicet fecisse datũ seu cautũ remittit gl.ad no.de dila.exposuit Jo.tenuit q᷑ nõ,xvi.q. j.relatio.idẽ Gof.ibidẽ.idẽ Spec.in tit.de procu.ℌ.rõne autẽ forme.ad fi.i.col.Idẽ finaliter vr̃ sequi.Jo.an.in.d.c.exposuit. [23] Iz ibi Host.sentiat ſ̃ziũ. † An aũt videat pcurator idonee cõstitutus si cõstituatur ad certum tps tm̃.vel ad lit.conte. vide [24] quod no.de procu.c.i.in.vi. ¶† Ultimo gl.no.ex litera quod non legitime factũ habetur pro non facto sicut hic nõ idonea cautio non hr̃ pro nõ cautione.alleg. pro concor.l.quoties.ff. qui satisd.cog. ¶Slo.cauit querit de qua cautione loquatur. ℜ idet q᷑ de illa iudicatũ solui.q᷑ loquit de ꝓcuratore ex parte rei qui illã consueuerit interponere iuxta no.3.eo.mãdato. ⁊ dixi.3.post pau. ¶Slo.protestatione oppo.q᷑ protestatio nõ dz operari,q᷑ vr̃ cõtraria facta igit̃ ꝛc.de 2sti.cũ.Wl.soluit gl.q᷑ hic protestatio nõ est ℌ ta facta.imo se cõpatitur cũ illo ⁊ est illius declaratoria siue protestatio fuerit generalis:vt q᷑ protestatus fuerit,q᷑ recipiẽs instrũm ipsius nõ intendit se obligare.sed vult deliberare ad q᷑ alle.de resti.spo.oliz. el.ij.siue fuerit specialis puta ℌ protestatus fuit q᷑ nõ intẽdit recipere mãdatũ certe cause in procuratorio inscripte. Nam hec stat simul,q᷑ quis recipiat instrũm.⁊ tñ velit deliberare vel nolit acceptare mandatũ certe cause ibi incluse ⁊ altarũ sic.l. in cause.in prin.ff.de procu.Secus aũt q̃n facto est cõtraria q᷑ tunc nõ valet vt in ℌ to de hac materia vidisti.in cle.gratie. de rescri.cũ glo.cõcor.Bul.qui dicit.q᷑ vbi factũ est multipliciter intelligibile:vt est hic q᷑ potest recipi vt ꝺ̃liberet ⁊ etiã vt acceptet ⁊ tũc ptestatio iuuat q᷑ declarat factũ idẽ si factus fit vniformiter intelligibile vt si agat de retrahẽdo sensum presumptio ex presumptione iuris tm̃: vt no.in simili.de lit.cõte. c.i.⁊ in.d.c.cũ.Wl.de consti. secus si esset presumptũ presumptione iuris.⁊ de iure:vt in cle. gratie.⁊ hec vera q̃ dixit glo. q̃n ptestatio fit contẽporanee cũ accu.idem si ex interuallo q᷑ tũc protestatio similiter iuuat si primo pcedat protestatio.⁊ le quatur factũ ⁊ videt ab ea recessum. Nec ob.li.cũ ples.ℌ.locator horrei.ff.locati.vbi per q̃s factũ vr̃ recessum a preambula protestatione:q᷑ illud q̃n est informiter intelligibile. vide Bart.de no.ope.nun.l.non solũ.ℌ.fi.ſm Bul.⁊ do.Ant.forte hec distinctio.de iure nõ pcedit an factũ sit informiter intelligibile vel nõ. ¶† Slo.scieter querit qd si ignorãs qd instrũm cõtinet vel litera ⁊ receperit illã an videbit acceptare. ℜ idet q᷑ nõ q᷑ hzio litere.q᷑ errantis vel ignorãtis nullus est cõsensus alle.iura sufficieter alleg.de prebẽ.si beneficia.in.vi.sic nec etiã inducunt ignorantes esse contẽptores. de cle.excõ.mi.c. apostolice per hoc cõcludit glo.q᷑ vt habeat locũ cle.requirit q᷑ scienter recepit.Itẽ requirit q᷑ spõte.q᷑ officiũ pcuratoris dz esse voluntariũ.l.inuitus.C.e.similiter dicit gl.q᷑ in cõfessione vt pr̃iudicet predicta duo requirunt:de cõfessis.c.fi.ci ibi [25] no.† Er dictis apparet [d] q᷑ recipiens spõte ⁊ sciẽter instrũm vr̃ acceptare etiã mandatũ si nulla pmissa ptestatione recipit ⁊ hec est veritas.vñ cautus sit articulans.vt articulet spõte et sciẽs recipit vt dixi in notabi. Bul.tũ aliter dicit:vt,ℌ.videbitur. ¶Sl.receptis ampliat causam decre.hz.3.eo.in.vi.ad casum huius cle.que loquit in tacita acceptatione ibi vero in ex [26] pressa. ¶† Scõo querit q̃n incipiat officiũ procuratoris. ℜ idet a tpe acceptationis alle.filẽ i iudice.in ca.super eo.ó app. per hec vr̃ q᷑ actus gestus ante acceptationẽ fint nulli licet re uera fuerit cõstitutus procurator ipso ignorãte.de quo.3.eo. is qui.in.vj.in nouel.⁊ not.bñ hanc glo.ꝺ hos de rota in nouis cor.clu.

a ¶Finaliter cõcludit. Adde Bal.⁊ ſPaul. de ca.in.d.l.si procuratorez. ff.de procu.gl. in.l.pactano in fine.a.ver. maxime.⁊ ibi. d.iaſ.C.ꝺ pac,

b ¶Quid si pcurator. adde bal.in.d.l.si pcuratorẽ.in.ℌ. col.ff.de pcu.

c ¶Queritqd ñ dñs. Adde Bald.in.d.l.si procuratoris.

d ¶Quod recipiens sponte. Adde in simili bene facere ter.no.in.l.si iuſſa,ff.ad ma ce.⁊ qõ per eũ dicit Fely.in ꝓoe.decre.in vi.col.alex.in cõl.lxxviij.in j.col.ver.corroborat.l.i.vo lu.⁊ aler.i cõl. cxlvij.i.iij.co. circa fi,l.ij.vo.

27 nis cõclu.cõclu.chriũ. ¶† Sl.cogi.op.q᷑ nõ possit cogi procurator defendere dñm etiã si fit satisdatio de iudicato soluendo prestita hz sufficere dz actori.q᷑ cõmittet stipu.iudicatum solui obr̃e nõ defensis,si procurator nõ defendat.ff.eo.l.inuitus.ℌ. si.cũ.l.fe.⁊.l.non cogendũ cuius ℌ ibi innuit.Sol.gl.q᷑ procurator rei regulariter nõ cogit̃ pcise dñm defendere etiã si fit satisdatũ. Fallit in certis casibus. ¶Primo q̃n dñs satisdedit ꝓ procuratore illo presente ⁊ tacẽte.l.filius.ℌ.si cũ.l.seq.ff. e.⁊.l.hz ℌ.pꝛeter.vbi glo.magistra. ℜ est.l.ne fides fallat duobus.s.domino ⁊ aduersario.⁊ eadẽ rõne idẽ fi absente pcuratore satisdet ꝓ eo dñs ⁊ postea procurator ratũ habuerit. ff.e.l.si defunctus.j.rñ.⁊ ita loquit hic ⁊ hoc in procuratore rei pcurator vero actoris cogit̃ pcise defendere dñm in cã reconuẽtionis fi pstiterit satisdationẽ vel alius ꝓ eo sciẽte vel nõ. non curo. Aduertetamẽ in casibus in quib⁹ dixi nõ cogi pcise. Fallit fi actio sit peritura.q᷑ tũc cogẽt saltẽ quo ad cõte.lit. ff.eo.l.sed ẽt.⁊ in his.⁊.l.inuitus.ℌ.fi.Itẽ fi in casib⁹ in quibus dixi cogi.Fallit fi subsit iusta causa eũ excusandi. ff.e.l.filiuſſa. cum se.nã ex iusta causa posset ẽt post lit.cõte.reuocari.ff.eo.l. post lit.cũ se.⁊ eo.tit.c.ij.in.vi.Ratio diuersitatis inter pcuratorẽ ex parte rei ⁊ procuratorẽ ex pte actoris est q᷑ procurator ex parte actoris est admissus ad maius.l.ad agendũ,ℌ sit pcurator rei q᷑ est admissus ad defendendũ.Causatiue enũ extra predictos casus nõ põt cogi procurator defendere vel pactionem mãdativel ad interesse.vel q᷑ alias denegabit̃ sibi actio. l.inuitus.ℌ.pena.ff.eo. ¶Er predictis habetis an ⁊ qñ ad factũ iudiciale possit cogi pcise,de quo per gl. magistrã.ff.e. l.hz ⁊ he.ℌ.pter. An aũt alius gs possit cogi ad factũ pcise dicit vt no.in.l.stipula.nõ diuidunt.ff.de ver.obl.p Bar.si est obligatus ex dispositione legis vel hominis succedet loco obligationis legalis vel ex dispositione rerũ põt cogi pcise.l.stipulatio.ℌ.habet.ff.de no.ope.nun.⁊.l.fideicõmissa.ℌ.si.ff.de leg.iũ. alias regulariter sufficit pstare interesse.l.si gs ab alio.ℌ.si.cõcordat.ff.de re iudi.Fallit fi factũ si habẽs admixtã cãm bonorum ⁊ fic nõ erit merũ factũ vt res tradi ex causa emptionis.l. certi cõditio.in prin.per glo.ff.si cer.pe.⁊.l.i.ff.de actio.empt. cum ibi no.ff.de verb.obl.l.in conuentionalibus.vel nisi forte electa fit industria ℌ m ℌ y.in.ꝺ.ℌ.hz.⁊ ibi per gl.facit.l.inter artifices.ff.de solu.hz Bar.in ℌ tiuz.in prealle.l.stipulationes. sed do.Fran.de rampo.tenebat opi.ℌ y.quã videt sequi gl.in ꝑalle.ℌ.hz. Ad predicta facit qõ no.Jnno.j.de sen.excõ.in.c. sacro.in gl.magna. Redeo ad gl.in verb.⁊ p hoc ⁊ opp.⁊ videtur q᷑ nõ possit cogi pcurator defendere:q᷑ licitũ est renũciare mãdato etiã acceptato anteq̃ interfit mãdatis.insti.mã. recti.⁊.ℌ.mãdatũ soluit.gl.ibi in reintegra. sed hic ꝺ̃ſt esse integra ex quo ꝓ procuratore dñs satisdedit ipso sciẽte ⁊ non cõtradicente. ¶Slo.f.in oibus q᷑ it an non ꝺ̃iudicet etiã quo ad futuras lites. ℜ idet q᷑ sic fi sunt incluse in mãdato,q᷑ fieri põt iuxta no.3.eo.nõ iniuste. An aũt procurator datus simpliciter videatur datus ad lites futuras.Spe.in tit.de procu.ℌ.ratione aũt forme ver.sed qd si procuratorũ. in.ℌ.i.ver.itẽ opp. ⁊ no.3.eo.qui ad agendũ.in.vi.⁊ domini de rota in nouis cõcinsionibus cõclu.clxvij.⁊ cxvij.tenent q᷑ sic.ar.l.fi.C.que res pig.obli.⁊.l.si seruitus.ff.de ser.vrb.ꝑdi.secus dicit in procuratore qui reconuenit in cã reconuentionis iuxta no.ff.e.l.oim. vt sic ibi infinitas eniteꝛ in illo qui post principale preponitur cogit̃ defendere. Idẽ ſPau.⁊ Ma Bar.Ziũ [a] in.l.damni.ff.labini.ff.de dam.infec.vbi dicit.q᷑ nõ vr̃ datus ad futuras lites per glo.ibi positũ.in.l.iij.ℌ.fi.ff.de tute.⁊ ibi per ℌ y.Hon ob. l.fi.C.qui res pig.ob.pof.q᷑ nõ est modicũ ꝓiudiciũ pcuratori cogi in omnibus causis ex equi mandatũ. Item nõ ob.l.si seruitus.ff.de ser.vrb.predi.q᷑ ibi potuit ꝑuideri iudiciũ hic nõ ergo ꝛc.iuxta ea que dixi.de rescri.in cle.literas. ¶Sl.assensum opp.vr̃ q᷑ exceptione instrũi quis nõ videat mandato se astringere ⁊ illud acceptare: q᷑ procurator nõ datur inuitus. l.inuitus.C.e.sed inuitus ꝺ̃i qui expresse nõ consentit nõ debet obligari nec videri mãdatum recipere ad hoc q᷑ in facto 28 oneroso.vt est q̃n agit de obligatione † tacẽs habet [b] pro non b cõsentiente no.per Jnno.de elec.in genesi.⁊ in regula is qui tacet.in.vi.⁊ in.l.filiuſſa.ℌ.inuit⁹.ff.de procu.sed hic agitur de facto oneroso videlz de obligãdo pcuratorẽ ⁊ q᷑ officiũ pcuratoris est onus instũ.de excep.ℌ.fi.⁊ ibi no.⁊ de indi.cũ deputati.ergo ꝛc. Nec ob.si dicas.imo officiũ procuratoris necessariũ est.l.j.ad fi.ff.eo.⁊ per cõsequẽs obligat quis etiã invitus. q᷑ nõ det q᷑ exponi dz ibi necessariũ.i.vtile vel expediẽs nõ autem vt pcisam necessitatẽ notaret:vel dicit gl.ideo necessariũ ꝺ̃icit officiũ procuratoris,q᷑ q̃nq᷑ ex parte cõstituẽtis est necessariũ:q᷑ cogitur qs procuratorẽ cõstituere.de elec.cupientes.in.vj.sed ex parte 2stituti numq̃ est necessariũ.ideo cũ hic agamus.de officio procuratoris ex parte cõstituentis rem.met.q᷑ inuitus dicit qui nõ cõsentit expresse vt est dictũ. Solut glo. aut datur simpliciter taciturnitate nõ iuncta cũ aliquo actu.⁊ tunc pcedit ℌ ibi tacens nõ vr̃ consentire vbi agit de obligatione vel actu oneroso. aut datur taciturnitas seu patientia iuncta cũ aliquo actu.puta receptionis instrũi seu charte pcuratorũ sine protestatione tũc bñ vr̃ cõsentire vbi agat de actu oneroso ⁊ obligatione.l.si filiuſſa.ff.ad mace.⁊.l.quo enim.ℌ.i, ⁊ ibi no.ff.rem ra.ba. Nec ob.ꝓdictis.q᷑ dicit.l.j.in fi.⁊.l.ij.ff. eo.vbi ꝺ̃abſens non põt cõstitui procurator nũc pro tunc ratum habeat.q᷑ satis vr̃ ratũ br̃e eoipso,qõ chartã seu instrũm procurationis recepit. Nã ipso facto ꝺ̃ tũc quis cõsentire ⁊ ratũ habere facit.l.ſPau.rñdet nõ tantũ verbis.ff.rẽ ra.ba.similia multa ad hoc ex quibus daũ cõsensus ipso facto alleg.glo.per 29 nota.xi.q.iij.estimãt.de offi.dele.cũ super. ¶† Ex ꝓdictis ergo restat cõclusio, q᷑ sola receptiõe instrũi sciẽter facta sine protestatione obligat procuratorẽ ad mãdati executionẽ q᷑ nõ daũ simpler taciturnitas.hz iũcta cũ aliquo actu.Gul.tenet ℌ ibi dicens,q᷑ sola exceptione instrumẽti in dubio nõ vr̃ ꝛsentire nisi probet ab aduersario,q᷑ aſo recipiẽdi mandatũ procuratoris instrũ receperit,q᷑ poterat cõstare p verba ipsius procurationis vel aliũ actum exteriorẽ. vt cũ hic dr̃ scienter allegat.ℌ. de elec.ꝛstitutionẽ ⁊ cle.cãm.ℌ.verũ. Itẽ q᷑ qui scientiã dicit illã dz probare.ff.de proba.l.verius.⁊.l. ei qui dicit ⁊ in regula presumit.in.vi.ꝛsenze.tz gl.q᷑ cle. ista non exigit nisi q᷑ sciẽter receperit instrũm procuratiõis sine ꝓtestatione. ſPro hoc q᷑ alias ista cle.serviret nobis de vento. Itẽ q᷑ sepe quis ipso facto cõsentit vt est dictũ ad hoc.l.cũ ostendimus. ℌ.ſi.ff.de fideiuſſ.tu. Ad hoc q᷑ recipiens instrũm vr̃ approbare ofa in eo contenta.de renũ.fame.de offi.dele.cor̃a.ix.di.c.vt veterũ.⁊.c. fi ad scripturas.cũ fi.⁊ no.Jnno.de except.cum venerabilis.⁊ de cen.cũ olim.⁊.ij.q᷑.ix.puta ℌ m ꝛsenze.do. Ante,forte mens Buli.nõ fuit diuersa a mente glo.⁊ ꝛsenze.q᷑ videt voluisse qõ si nõ probet scia debeat pbari,q᷑ aſo recipiendi mandatũ suscepit instrũm procurationis. sed fi illa probet tũc vr̃ velle argui ex hoc cõsensum patet dum dixit. Item q᷑ sciam alleg.⁊c. 30 † Quo probet aũt scia non declarãt doc. potestis dicere secũdum do. ſPe.q᷑ fi recipit instrũm procurationis apertũ ⁊ non sigillatũ videat sciuisse ⁊ piter recipere mandatũ si non ꝺ̃dicit infra tps infra q᷑ potuit verisimiliter cõmode legisse. secus si tunc cõtradixisset vel recepisset ipsum sigillatũ.ar.l.ij.ℌ.si.cũ ibi no.ff.ad.l.rodi.de Jac.in.c.cõstitutus.de testi.ℌ m do. ſPe. posset eñ probari scientia si probaret,q᷑ in traditione instrumenti esset dictũ accipe instrumentum illud in quo te tales suũ procuratorem cõstituit in tali causa per similia ad hoc.l.fulcinius.ℌ.quid fit latitare cum ibi not.ff.er qui.cau.in pof.ea.

1 ¶ſProcurator habens mãdatum ad iurandũ de calumnia eoipso dicitur habere sufficiens mandatum licet non fuerit adiectum ad iurandum.

2 ſProcurator ad hoc vt possit iurare de calumnia vel veritate dicenda requiritur speciale mandatum.

3 Clausula generalis in materia procurationis adiecta enumerationi certorum casuum exigentium speciale mãdatum non comprehenditur casus ponderosiores expressis.

4 Cõparere p̃ ꝓcuratorẽ q̃n quis cogat̃ si per se nõ compareat.

5 Mandatum habens ad agendum si non habet ad defendendum an sufficiens mandatum habere dicatur.

6 Mandatum si fit datum procuratori ad opponendum crimina ⁊ defectus si tamen nondum est susceptum mandatum an tenebit oppositio.

7 Et quid si velit opponere in formas vel personas eligentium.

8 ſProcurator nõ dz admitti sine speciali mãdato ad obẽcẽdũ id ex cui⁹ obiectione si succũberet de dñs pateret diminutionez.

9 ſProcurator generalis sine speciale mandato potest agere actione iniuriarum.

10 Sub clausula generali non veniunt maiora expressis.

11 Maiora ⁊ grauiora que dicantur.

12 Clausula generalis in materia stricta restringit ad metas qualitatis specierum precedentium sed in materia larga comprehendit maiora expressis.

13 Genus subsequens restringit quantitatem specierũ precedẽtium enumeratarum.

Non potest procurator.

ſPrio ponit dictũ. Scõo illõ determinat. Tertio rõnem assignat, scõa ibi nisi. tertia ibi cum.

1 ¶† Rio, primo q᷑ si procurator hñs mãdatũ ad iurandũ de calũnia eoipso ꝺ̃ bre sufficiẽs mãdatũ hz nõ fuerit adiectũ ad iurandũ ⁊ ita hz 2stituẽtis ⁊ ẽt si nõ adꝺ̃iacẽt cã in qua dz iurari q᷑ nõ pp.no.i.l.j.C. ẽt p procuratorẽ cãz

a ¶Jn.l.dãni. ℌ.fabini. adde q᷑ melꝰ ponit bar.in.d.l.dãni.ℌ.si i quedes.⁊ imo.i.l. qui fundũ.ℌ.si fundum.ff.de leg.i.

b ¶ſPro nõ cõsentiente an ⁊ quãdo pñs et tacẽs dicatur consentire potest plene bar. i.l.que uotis. in pen.⁊ vlti. col.ff.sol.ma.⁊ Fely.in.c.nõne.extra de ꝓsumpt.

restõnis in intẽ. agi. pos. & in l. q̃ pena. §. si alieno. ff. de dã. infec. & ex hoc apparet practica. c. i. & ff. & iura. calũ. l. vi. Ad hoc qõ no. Bar. & aũ. ̃cipales. C. de iura. ¶ a No. q̃ ad hoc vt procurator possit iurare de calũ. vel de veritate dicẽda regrit spãle mãdatũ nec sufficit, q̃ hẽat mãdatũ ad iurandũ. de calũ. vt possit iurare ò veritate dicẽda nec eõuerso. ¶ No. q̃ cla gñalis ẽt in materia pcurationis adiecta enũeratiõi certõ casuũ exigẽtiũ spãle mãdatũ nõ cõprehẽdit casus põderosiões exp̃sis spãle ẽt mandatũ exigentib̃. & sic vt q̃ in materia pcuratiõnis. & sic largũ geñ subsequẽs restringat ad ẽptitatẽ specierũ enumeratarũ. ¶ Opp. do. ̃De. de. c. veniẽs. de accu. vbi in cã criminis pcurator nõ admittit. ̃p via exceptionis sic: q̃ talis censet via ciuilis. de accu. sup his. & no. de pcurato ribus tue. & d. c. veniẽs. † Tractat hic Bul. an. & qñ qs arcteẽ ad cõparendũ p pcuratõ ẽ si per se nõ cõpareat. dic vt no. de pcu. querelã. de do. & cõtu. dilecti. v. q. iũ. si egrotãs. & p Bart. in. l. i. ff. de diuer. & tẽpo. ̃scri. q̃ regul̃ si põt arctar. Fallit in certis casib̃ in iure exp̃sis. ¶ Tractat hic ̃Dan. ẽt an hõs mãdatũ ad agẽdũ si nõ hz mãdatũ ad defendẽdũ dicat hẽ mandatũ sufficiẽs de quo. in. c. q. ad agẽdũ. s. e. in. vi. puto q̃ fic: qa in ̃stiam hz ad defendẽdũ iurta. no. in. l. mut̃. §. penã. ff. e. b Quid aũt si exp̃sse esset dictũ ad agẽdũ tm̃. Bar. si ibi ꝺ dicit, in. d. §. pena. dicit vnũ aliud dicit. in. l. seruũ. §. ff. e. Ideo dic q̃ regl̃ ad hoc sufficiẽs est mãdatũ. dũmodo velit vt extranẽ defendere & satisfdare de iudicato solũdo. Fallit si pretẽderet interesse forte q̃ reali ageret. vt. l. põponius. §. si is cũ ibi. no. & e. dixi. in. d. c. q. ad agendũ. ¶ Gl. iurandũ op. q̃ tale mãdatũ cũ specificatione gñali cauſb̃ aliquib̃ reqrẽtib̃ spãle mandatũ ſit ſufficiẽs in caſu oppoſito: vt in. d. c. q. ad agendũ. e. tit. in. vi. Rñdet gl. q̃ hoc faciebat dubiũ. in decre. tm̃ hoc nõ ob. decidit hic ꝺnã p rõnẽ litere: q̃ p gñalez clam nõ cõprehendũ grauiora exp̃sis: vt hic dicit facit qõ no. de reſcri. ſedes. ¶ Gl. in mãdatis q̃rit nunqd ſufficiat q̃ ſit datũ mãdatus. vt poſſit obẽcere crimina & defect̃ ꝺ electũ dato. q̃ in pcurato rio nõ fuerit data ſpecificatio criminũ. ¶ Gl. rñdet q̃ ſi. alle. 8 r. o. p Lõpo. de elec. c. i. in. vi. in. gl. pe alle. ẽt dictũ Spec. ꝺ qõ oppo. de elec. pcurator. in. vi. Soluit hic i. pcuratore dato ad appellandũ. q̃ in illius pcuratorio & ẽt in appellatione ꝺz exprimere circũſtãtias criminũ: vt ibi ꝺz rõ q̃ via appellationis eſt magis fauorabilis pti ẽ̃ via grela & magis ſtudicialis ei ꝺ quẽ agit. ꝺ magis arctat vt illã hẽ poſſit & hic vt tollat materia obuiãdi malicẽs: vt in. c. vt circa. ò elec. in. vi. Gul. tenet cõtra dicẽs qõ etiã in mãdato pcuratorio ſimpliciter ad opponendũ ꝺz ſieri ſpecificatio criminũ mouet p decre. vt circa & dec. pcur. de elec. in. vi. vñ per hoc concludit. q̃ rõ cle. nõ eſt ſolũ illa q̃ eddit inter. l. qualitas & maioritas cãe: q̃ ſub gñalitate nõ includit cã maiora exp̃ſſa ſicut in ſili c de matrimonio carnali ꝺz de pcu. c. ſi. in. vi. ẽ etiã eſt cã defect̃ ſpecificatiõis ẽ̃ deſiderat natura negocii: vt. d. c. vt circa qõ habeat ſpedire ne träſeat ſub gñalitate ad hoc. de elect. pcurator. in. vi. Cõter tenet gl. ꝺz do. Etn. pro hoc facit gl. q̃ ter. hic ſe nõ fundat ex defectu ſpecificationis. ergo &c. ar. decre. ad audiẽtiam. de deci. p hoc etiã q̃ decre. vt circa & decre. pcurator loquuntur ſolũ qñ pcedit p viã appellationis. ſec̃ ſi per viã ẽrere. vt ibi no. z p ̃Dan. ſ. de elec. in cle. conſt̃nem. Idẽ do. de rot. in nouis cõclũſionib̃. cõclu. cclvj. ¶ Gl. habeat q̃rit qd ſi mãdatũ ſit datũ ad opponẽdũ crimina & defect̃. tñ non dũ ſuſceptũ eſt mãdatũ an tenebit oppoſitio facta. Rñdet q̃ nõ alle. no. p Lõpo. in. d. c. i. & q̃ vidiſtis in cle. pcedenti. Itẽ oñi de ro. conclu. crr. Et duerte tñ q̃ puto. q̃ ſi mandatũ hz & ſit ſibi mandatum datũ & noĩe oñi exceptionẽ objcit vt illis pcurator, q̃ videt ſuſcipere mandatũ ar. ſ. c. pxi. & l. ̃Pau. rñdet nõ tñver bis. ff. rẽ ra. ha. & l. iij. §. fi. et i. Sed forte hoc nõ pcedit per no. in. l. i. in fi. ff. de ꝺben. emp. & in. l. cõſenſu. ff. de acti. & obli. Mõ tñ de rota ſentiũt primã ptẽ in nouis cõclũſionib̃. ¶ Glo. 7 in perſonã q̃it qd ſi velit objcere in formã vel in pſonas eligentiũ vel puidentiũ an ſufficiat mandatũ in forma de qua in primo rñſo cle. Rñdet glo. q̃ ſic & ꝺio cle. nã nõ ſolũ eſt ſufficiens ad opponẽdũ ꝺ perſonã electi. ſed etiã ꝺ formã electionis. alias ergo eritſufficiẽs pro hoc alle. gl. qa talis cõtra quẽ ercipit nõ puniẽ etiã exceptione criminoſa probata. de ordi. cog. cũ dilect̃. Ratio rõnis q̃ exceptio nõ directe contingit perſonas teſtiũ vel eligentium, ſed perſonã electi ꝺ quã principaliter ercipit ne ſuã intẽtiones obtineat: vt. d. c. ij. de ordi. cogni. & de ercep. c. i. q̃ ratio ceſſat qñ ercipit ꝺ perſonã elect. Quia melior ratio eſt q̃ obẽciens nõ incurrit penã extrinſecam niſi q̃ objcit in pſonã elec. vt patet ex. d. c. i. de elec. l. vi. d Ideo ſolũ tunc repellitur ſine ſpeciali mandato. ne dominꝰ alias ex facto procuratoris incidat in penã extrinſecã facit. l. j. §. de procurator. ff. ſi qs ius dicẽ. non obtẽ. ¶ Gl. electi que rit de eligendo: q̃ hic loquit qñ eppenitur ĩ electio. Rñdet q̃ ſi. cõtra certã perſonã fiat locum habebit cle. alias ſecus: vt in decre. q̃ contra certã. ſ. e. tit. in. vi. Idem dicit de poſtulãdo pro hoc alle. hic tert. ibi facicda &c. ¶ Secundo. gl. in ver. & not. op. hic vꝫ innuere. q̃ ſi aliqs opponit ſe per viã querele q̃ loeũ habeat pena extrinſeca ſuſpẽſionis a beneficio p trien nium nedũ intrinſeca in condẽnatione expenſarũ ſi ſuccũbit. Nam hic ſimpliciter loquit̃ non diſtincto an per viã appellationis an querele agatur tñ dicit iſtã poteſtatem opponendis criminales defectus contra electũ velut ſup grauioribus nõ tranſire ſup generalitate, q̃ nõ vꝫ niſi q̃ obẽciẽs ſi ſuccũbit cadit in penã p dictã. Sed cõtra q̃ imo videt dictã penã locũ habere ſolum qñ procedit per viã appellationis. vt not. Lõpo. in. d. c. i, gl. pe. & Spec. in tit. de pcu. §. i. ver. qñ ſi cã vbi dicit predicti cõpo. & Gul. q̃ pena decre. i. ſ. eo. d. & elec. in. vi. ſolũ hz locũ qñ eſt in curia per appellationẽ cõcludens p hoc q̃ cauſa nõ eſt in curia. ſed ſolũ coã metropolitano vel alio ordinario etiã per appellationis viã vel ſi eſt in curia aliter q̃ per viã appellationis nõ haberet locũ pena decre. i. prealle. & per gñs generale pcuratorii tũc ſufficeret ſed iſte tert. innuit cõtrariũ dũ ſimpliciter & indiſtincte loquit vt ꝺdixit &c. Rñdet gl. q̃ illa opi. Lõpo. & Gul. corrigit per hãc cle. p aliqualiter ſolutione predicte opi. & eõ q̃ ibi not. dicit gl. q̃ poſſumus ſic dicere. qõ aut cõſideramus decre. i. prealle. & reſpectũ quo ad deuolutionẽ negotij ad curiã & citationes que ſibi fit a iure infra tẽpora ipſius decre. & tunc ſolum habeat locus q̃ cauſa eſt in curia per viã appellationis. & hoc reſpectu. pcedat opi. ꝺdictor& & q̃ ibi no. Jo. an. Aut ꝺſideram̃ decre. illã inquãtũ loquitur de pena ſuccũbentis in ꝺbatione eius. q̃ opponit. et tunc locũ hz in qualibet cã beneficiali ẽt ſi non ſit in curia vel ſi ſit in curia aliter q̃ per appellationẽ nec & hoc pcedat opi. predictor& & ita põt intelligi hec cle. & forte etiã fuit de mente prealle. decre. i. ꝑpter no. p ̃Jnn. de accu. ſup his & ſtatim patebit facit ad ꝺdicta decre. vt circa, in. ſi. c. ſi forte. de elec. in. vi. 8 ¶ Tertio gl. in ver. & ſi hic q̃rit de rõne cle. ipſam ſic generaliter intelligendo vt eſt dictũ. Reſpondet gl. q̃ ratio põt eſſe illa que colligit ex no. per ̃Jnn. in. d. c. ſup his q̃ procurator e non ꝺz admitti ſine ſpãli mãdato ad id objciendum ex cuius obiectione ſi ſuccũberet ꝺñs patereꝭ diminutionẽ ſtatus ſui. ar. ff. de mino. l. illud. ff. e. l. nõ ſolũ. §. ſi. facit. l. i. §. ſi pcurator. ff. ſi quis ius dicẽ. nõ obtẽpe. ſed hic eſt in caſu oppoſito qꝛ ſi ſuccumbã in probatione objectionis criminũ cõtra perſonã electi ſuſpẽſus eſt ꝺñs ab eccleſiaſticis bñficijs p triẽniũ. & ſi interim ſe ſingerat perpetuo illis priuaꝝ vt ibi. & per cõſequẽs ſtatus illi⁹ minuitur. ar. l. pe. ff. de var. & extraord. cogni. ergo &c. Sed huic ꝺcto obuiare vꝫ glo. in ver. & licet primo q̃ licet in quãtũ ibi imponitur pena priuationis perpetue ſi ſe ingerat infra triennũ ꝺrante ſuſpenſione poſſet ꝺici ex hoc eius ſtatus diminui tñ inquantũ ibi imponit̃ pena tẽporalis ſuſpenſionis ad terminũ nõ videt ex hoc diminui eius ſtat̃. Rñdet gl. per interpretationẽ q̃ hz pena ſit tpalis: vt eſt ibi a principio ſeu in primo gradu tñ dicit cõtinere diminutionẽ ſtatus 9 q̃ ptz q̃ relegatio ſit ad tps qñq& ſiũ ꝺnatio in opus publi cũ & tũc cõtinere dicunt diminutionẽ ſtatus. l. quidã. ff. de pe. & d. l. pe. ff. de vari. & extraord. cog. ergo &c. ¶ Secũdo predi ctis obuiat gl. in ver. & ric rñdebat predictis q̃ procurator ge neralis ſine ſpãli mãdato poteſt agere actione iniuriarũ & ric cãm de crimine agere. Itẽ ad diſſoluendã ſocietatẽ: vt. l. ſed ſi vnius. §. procuratorẽ. ff. de iniur. & l. actione. §. renũciare. ff. ꝑ ſoc. Ergo eodẽ modo. vꝫ qꝺ abſq& ſpãli mandato admitti deꝭ beat ad obẽciendũ crimina & defectus & ad diſſoluendũ ſpirituale coniugium. Rñdet ̃Jnno. in palleg. c. ſuper his qꝛ in cõtrarijs licet ſuccũbatur in probatione nõ ex hoc ſequit diminutio aliqua ſtatus ideo ſufficit, q̃ gñaliter ſit ei mãdata oĩm negotiorũ dñi adminiſtratio ſecus aũt eſt & casu nõ. ideo merito ſine ſpeciali mãdato non admittitur per ea que ſupertius dicta ſunt. Et ꝺdictis remanet cõcluſio. q̃ ratio cle. fuit q̃ nõ ꝺz admitti procurator ſine ſpeciali mãdato ad obẽciẽdum id ex cui⁹ objectione ſi ſuccũberet ex dñs patereꝭ diminutionẽ ſtatus. Sed cõtra hoc vꝫ primo q̃ cle. iſta hãc rõnẽ non ponderat nec aſſignat. ergo &c. ar. decre. ad audiẽtiã. de deci. Rñdet gl. i. fatendo cõtrariũ. q̃ hic nõ ponderat ratio predicta forte voluit dicere nõ per hoc ſequit. q̃ etiã illa nõ fuerit ratio: & plures rõnes põt cõcurrere ad eandem diſpõnem. l. liber ozũ. §. notatur. ff. de his qui no. ̃nfa. vel dicit glo. ũ. q̃ põt dici, qõ imo ſatis ponderat rõnes ꝑdictã. q̃ intellexiſſet maioritatem vel grauitatẽ cãe cõſiderari debere ex pdicta qñ videlz ex defectu ꝓbationis obiectorũ poſſit incurri diminutio ſtatus facit. q̃ ſtatim dicetur. in gl. ſeq. ¶ Scõo ꝺ predictã rationez facit q̃ ſequeret, q̃ ſi qs nõ haberet beneficia in eccleſia q̃ius eũs ſlatti electionẽ ſe opponit: q̃ tũc in illo nõ haberet locũ hec cle. imo ſufficeret procurator generaliter cõſtitutus vt procurator poſſit obẽcere crimina vel defectus q̃ videtur eſſe cõtra hanc cle. que ſimplr loquit̃ q̃ id autem ſequeretur patet q̃ pena ſuſpẽſionis a beneficijs eſt reſtricta ſolũ ad beneficia ect cleſie cõtra quã ſe opponit. vt in. c. ſi cõpromiſſarius. de ele. in vi. ergo cũ tunc ipſa ꝺcta pena locũ non habeat videtur ceſſare ratio ̃Jnn. & per gñs diſpõ arg. decre. cũ ceſſante. de app. Soluit gl. quod imo. ad hoc ̃mat ratio. q̃ hz tunc nõ inferat ꝺcta pena p ius ipſo iure. tñ ſaltẽ arbitraria pena venit impoñda per iudicẽ q ſimilẽ penam poterit imponere iurta no. in prealle. c. ſi cõpromiſſarius in fi. facit de elec. per inquiſitionẽ ideo locũ habebit & tunc diſpõ cle. ¶ Not. bene glo. iſtam ex qua habes primo intellectum decre. i. de elec. in. vi. Et non eſt alibi hec glo. q̃ vꝫ inquãtũ ibi loquit̃ de penalitate negotij ad curiã & arcationẽ ad parendũ in curia iurta terminũ ibi ſtatutũ. ¶ Scõo no. ex gl. theoricam ̃Jnno. q̃ vbi ex facto procuratoris poſſet ꝺñs incurrere penã ꝺminutionis ſtatus nõ ꝺz admitti ſine ſpãli mandato. ̃Dan. vero hic vꝫ dare aliã theoricã q̃ ꝺcit q̃ grauitas & maioritas ẽt alio reſpectu puta per il lũ reſpectũ ꝺ illũ ꝺ qué ſit objectio hz facere locũ cle. p qõ infert q̃ ẽt ſi aliqua pena nõ ſponeret opponẽti tñ q̃ negari nõ põt gn crimẽ vel defectus aſſiciat vel aggrauet aduerſariũ de elec. ſuper eo. & c. per inquiſitionẽ bẽret locũ cle. Certe hoc ꝺcto nõ non plz q̃ ꝺ. l. ſed ſi vnius. §. procurator. ff. de iniur. iuncta l. i. ff. de his q̃ no. infa. vbi patet q̃ dãnatus actione iniuriarũ infamakr tñ ad agendũ admittit̃ procurator ſine ſpãli mãdato: vt. d. l. ſed ſi vni⁹. §. procurator: vt. ſ. eſt dictũ &c. Bart. vero in l. in illa ſtipulatione in fi. ff. de ver. ob. & l. gerit. ff. de acqui. bere. & l. ſi procurator. ff. de cõdi. inde. dat theoricã generaliter qõ vbi ex facto procuratoris ꝺñs poſſit incidere in penã etiã pecuniariã & ric nõ reſtringit ſe ad penã ꝺminutionis ſtatus put videt facere ̃Jnn. tñc nõ admittit̃ ſine ſpãli mandato & hec ẽt potuit eſſe cle. vt ꝺcebat hic. ꝺ. ̃Dan. qui ꝺcebat q̃ hic erat cã mixta qz non ſimplr agebat de exceptione & repulſione. ſed ẽt de punitione. ĩo media via eligebat & nõ ſufficeret ge nerale & regreretur ſpãle. Secus ſi ageretur de repulſione tantuꝫ q̃ ſufficeret generale. Quia ſatis hoc hz modicũ ſapore qõ vltimo ꝺxi. ¶ Gl. grauiora cõſueuit reputari difficilia & male cõiter percipi eius intellectus credo q̃ habebitis eã clare Jo. an. ſic epilogat q̃ ꝺcit q̃ gl. primo alle. vnã concor. Secũ do ſoluit ꝺubiũ. de quo remittit̃. Tertio tollit obſtantiã gra 10 uiorũ. nõ ſequor ex toto hunc epilogũ. ¶ Quero ergo prio nunqd id qõ hic ꝺz qõ ſub clauſula generali nõ veniunt maio a ra expreſſis habeat locũ etiã in reſcrip. & in materia reſcriptorũ. Rñdet gl. q̃ ſic alle. ter. & reſcri. ſedes ſm hoc vꝫ idem eſſe in materia reſcriptor& & in materia pcuratoris. Sed cõtra ter. & ꝺdicta cpi. gl. & vꝫ qõ imo aliõ ſit in materia pcuratiõis q̃ reſcriptorũ q̃ in materia pcurationis deberẽt cõprehendi etiã maiora exp̃ſis cũ ſit lata. & per gñs amplianda. hz ſecus in materia reſcriptorum q̃ eſt ſtricta. & per gñs reſtringẽda. vt ptz. ex no. i. d. c. ſedes ſemp. iij. gl. facit. e. ti. nõnulli. & c. vlt. Sz hoc vꝫ ter. ſentire ꝺ iuſm ſimiliter gl. igit& &c. Soluit gl. q̃ cõtrariũ procedit regulariter q̃ regulariter eſt verũ q̃ aliud eſt in reſcriptis vbi ſtricta ſit interpretatio. ideo maiora expreſſis nõ cõprehendũtur. aliud in materia pcuratiõis vbi lata ſit interpretatio & per gñs cõprehẽdunt maiora expreſſis. Fallit in caſu huius cle. que aũt extrõ ſpãlitatis gl. ꝺic in principi. non ꝺcit ſed ſ. patebit. ¶ Iuxta hec quero cum gl. ecce q̃ in pcurato rio expreſſi cãm epalem vel ſidei vel alteri ſimilem ꝺnus fuit adiecta clauſula generalis an tũc poterit pcurator virtute pl bati mandati attẽtare ea que ꝺcunt in lſa. vez objcere crimina & defectus vꝫ q̃ ſic: q̃ cauſe de quibus in lſa ꝺz nõ ſunt maiores expreſſis cũ maiores ſint epales & ſidei. Cauſe vero alie beneficiales ſunt medie cauſe pecuniares maiores. vt no. Joã. an. poſt Boſt. de cri. fal. c. i. ergo cum cã beneficialis de qua in litera non ſit maior expreſſis q̃ eſt de minore mediocrii. vt ꝺ rit, ꝺz admitti procurator. Cõtrariũ tz gl. q̃ adhuc ſtat rõcle. vt ptz ex his que ꝺcta ſunt in gl. prece. & ſtatim ꝺcitur. Non ob. hec litera: q̃ vꝫ inuere oppoſitũ q̃ rñdet gl. q̃ diligenter põderanda ſunt verba lr̃. nam facienda eſt differentia inter cãm & caſum: q̃ hic non ꝺcit q̃ generalitas adiecta expreſſiõi cãe in pcuratorio non includit caſus maiores: q̃ hoc eſt falſum nã iſte comprehendentur ſub mandato gñali ad cauſas etiam nulla facta expreſſione: vt pbat in. l. i. ff. eo. & no. a. in. o. c. ſedes & ſic multoforti⁹ cõprehendit ſub gñali clauſula ſpecificatio ali quib̃. ar. ſ. eo. qui ad agendum. in. vi. ſed ꝺcit q̃ generalitas adiecta in procuratorio caſu quo requireret ſpãle mãdatũ nõ includit maiora vel grauiora. Maioritas aũt & grauitas atten di & ꝑderari debẽt ex his que ꝺcta ſunt. ſ. l. pcedẽti gl. circa 11 ſi. ¶ Illo. autẽ ex his que ꝺcit glo. hic. ſ. ea. gl. põt Bonif. q̃ dicunt̃ maiora vel grauiora q̃ ex defectu probationes procuratoris ois incurreret penã ꝺminutionis ſtatus. vnde merito talia ſub clauſula tali generali non cõtinentur ad hoc q̃ talia ſunt odioſa iuri intantũ q̃ ſi cõtingat eccleſiam permittere labi peremptoriũ datũ ad talia proponẽdũ nõ reſtituat quãqs alia conſueuerit reſtitui etiã poſt peremptoriũ. iurta. Cõpoſt. de elec. q̃ ſicut & per Spe. in loco alle. in gl. Ideo mirum ſi de facili non tranſeat ſine ſpãli mandato. q̃ in ſtis odioſis fienda eſt ſtricta interpretatio. arg. regule odia. de regu. iur. in. vi. cum cõcor. Videtur q̃ gl. ſatis obſcure pertranſit. hz a ſpialiter ipſam ampliauerim & declarauerim vnde. d. ̃De. hic dicebat q̃ cõcluſio gl. ſtabat in hoc: q̃ volebat q̃ in materia pcu a rationis cle. generalis cõprehendat ea que veniret etiã ex generalitate clauſule nõ expreſſa. ſed nõ veniũt ea que requirũt ſpãle mandatũ. Certe hic nõ eſt intẽtus gl. vt pateꝭ ex ſupradictis. & hoc clarius patebit ex infra dicendis. vnde. d. ̃Ant. hic 12 aliter ꝺcit. vꝫ q̃ cclu. gl. eſt iſtat q̃ interdũ ſimus in materia ſtricta: vt reſcriptum. & tunc generalis clauſula reſtringitur ad metas qualitatis ſpecierum precedentium ſeu precedentis enb meratarũ. Interdũ ſum̃ in materia larga vt in materia pcurationis regulariter. & tũc clauſula generalis cõprehẽdit etiã maiora exp̃ſis. vt ꝺxit hic gl. de cã ãdei & alijs. & ſic intelligit ꝺctum ̃Jnn. in. c. ſedes. Fallit qñ ſub cla gñali quis agit et conprehendere caſus requirentes ſpeciale mandatum. tunc quis cenſetur materia eſſe ſtricta. ideo nõ cõprehendunt̃ ſub ꝺcta clauſula maiora expreſſis etiã ſi pcedat enumeratio ſpecierum requirentiũ ſpãle mandatũ. & multo fortius ſi non pcederet talis enumeratio. q̃ genus ſubſequens reſtringit ad quantitatem & qualitatem ſpecierum enumeratarũ: vt. l. ſi. ſ. cui bulcia. ff. de vi. tri. & ole. le. hec eſt mens ſua in paucis verbis. hz latius pſequatur p plures caſus. Sed ꝑdictis obuiat q̃ nõ videt ratio diuerſitatis quare genus ſubſequens enumerationẽ ſpecierum requirentium ſpãle mandatũ non cõprehendat maiora expreſſis & tamẽ qñ ſequit enumerationẽ ſpecierũ non regrentium ſpãle mandatũ cõprehendit cauſas maiores expreſſis. & ſic cum eadem ratio videat vt robis. & idem ius ꝺci ꝺebet. de conſti. tranſlato cum ſi. ꝑpter hoc refert hic. o. Etn. q̃ alis ꝺ nauit iſtam gl. & ꝺbat aliam ſolutionẽ ad cle. cõcordando cũ ꝺcto ̃Jnn. que colligit ex his que cõſueuit ꝺicere. de reſcrip. ſedes. & ſtatim ꝺcetur. ̃Bul. de mon. Lan. hic ꝺcit q̃ intẽtus cle. eſt ali⁹ q̃ ꝺctũ eſt. vꝫ q̃ clauſula adiecta enumeratiõi ſpe b ciemm nõ cõprehẽdit graviõa. ſed bene comprehẽdit gratia vel magna. mouet. q̃ iſta cle. negãdo cõparatiua vꝫ ſequẽter concedere poſitiua facit de preſumptione. Unde ꝺcit q̃ quedã ſunt maxime cauſe vt qõnes fidei que hñt multas ſpecialitates. de hereti. per totũ. Quedam maiores vt epãlium & ſuperiorũ. de offi. le. q̃ translationẽ. de elec. in. vi. Quedã medie & alie beneficiales. de tranſa. ſuper. Quedã minores vt fen dales & alie tẽporales. de cri. fal. c. i. in fi. ex his ꝺcit q̃ apparere põt qñ vna expreſſa alie cõprehendunt̃; & ĩõ cõprehẽdunt maiores in cõparatiuo. ſed gratia & mediocra. & ſic in poſitivo ſm eum. Dec verba nibi reſeuant ſm. d. Ant. & bene q̃ ſunt contra caſum cle. que vꝫ velle q̃ etiam medie cauſe non comprehendant. q̃ põ ptz q̃ ſimplr loquit̃ & probatur ex decre. i. de elec. in. vi. in. cta cle. Ideo do. Ant. ꝺcit tenendam ſolutionem gl. ſm quã reſtat reddere rõnem diuerſitatis, de qua ſupradicta aſſignatipſe eam: q̃ procuratorũ inquãtum intẽdit in ſe cõprehendere caſus exigẽtes ſpãle mandatum eſt ſtricti iuris. qõ ptz: q̃ ex ꝺbitat regula iuris cõis q̃ vult regulariter mãdatũ gñale ſufficere ſm no. ſ. e. qui gñaliter. in. vi. ideo ſuccedit diſpoſitio. c. ſedes de reſcri. quatenus autem intendit cõprehendere caſus non exigẽtes ſpeciale mandatum. eſt lati iuris: q̃ inſequit̃ naturã regulare. Ideo tunc procedit victus ̃Jnn. in. c. ſedes. Poteſt etiam & alia ratio aſſignari ſm eum q̃ vbi agit quis cõprehendere caſus reqrẽtes ſpãle mãdatũ. c maiores exp̃ſis ſub clauſula gñali clauſula fatigaret & ĩ duob̃ primo in eo qõ cõprehendit caſus ſpãles nõ exp̃ſos. ſcdo fatigaret in comprehendendo maiores expreſſis. ideo ſufficit qõ operet in primo abſq& eo qõ operet in ſcõo. ar. l. qõ labeo. ff. de compen. & no. in. l. i. in primo. ff. de acq. poſ. circa retentionẽ poſſeſſionis. Sed qñ agitur de comprehendendo caſus nõ reqrẽtes ſpãle mãdatũ. tunc cõprehendit etiã maiores expreſſis q̃ nõ fatigatur in cõprehẽdendo exigentes ſpãle mandatũ. & ſic in vno ſolo fatigat. qõ facilius ſit. Ex predictis apparet deciſio qõnis ſcõm eus. Quid ſi in pcuratorio ſit ꝺctũ vtiuret de calũnia & de veritate ꝺcẽda. & poſtea ſubijcit clauſula generalis vt poſſit ẽt alia maiora exp̃ſis. an tũc poſit opponi crimina vel defectus, ꝺcũt aliqui q̃ ſic, alij q̃ nõ, niſi exp̃ſim fuerit

a ¶ Mot. q̃ ad hoc. adõ bar. i. l. ũ. §. finaũt. in. ũ. col. C. de iura. calum.

b ¶ Quid aũt ſi expreſſe. adde ꝺ. Jaſo. plene i. l. actione. i. i. col. C. de pcu.

c ¶ De matrimonio ꝺz. adõ gl. i. ꝺ. c. ſi. ò p cu. i. vi. quã p ſingulari alle. ̃Dan. in. c. ſedes. i. ij. col. ad fi. extra de reſcript.

d ¶ Me dñs. ad de benefacere ter. in. l. ſi pcurator. ver. q̃ ſi ꝺbitũ. cũ ibi no. pyoc. ff. de condi. indebi.

e ¶ Non ꝺz admitti. adõ ale. in gñ. lxxxvij. i. i. co. cir. me. in. v. volu.

f ¶ Quia pres rõnẽ. adõ ter. q̃ ſolet. ad hoc allegari. in. §. aſſimitatis. inſti. de nup.

ma de maioribus culpa predicta adiecta arg. de procur. q ad agendū. in. vi. Ista sicut ibi nō venit aliquid de requirētibus spāle mandatū ēt si dictū sit in mādato ꝛ regrat ispāle mādatum nisi expressus fuerit aliquis casus de requirentibus spāle mēdatū adiecta dicta clausula gñali. ita hic nō veniat clausula generali aliquid de maioribus alterius generis spāle mādatū requirētibus nisi aliquid eoꝝ exprimat ꝓpter eandē rationē propter qꝰ infert q si expressa sunt aliqua crimina vel defectus nō venient sub clausula generali maiora vel grauiora expressis sed expressis aliquibꝰ de maioribus tamē adiecta clausula generali qualiacūqꝫ fuerint alia expressa exigentibus speciale mandatū venīet alia existentia speciale mandatū ff. m. d. Lan. ꝛ An. Habetis expeditam glo. cū scriptis docto. ꝛ vt videris nō remanetis bñ clari de intellectu gl. ꝛ materia. Ideo aduertendum q intellect gl. ꝛ cle. statim videāt rōne cle. ꝛ q appellenꝫ hic grauiora ꝛ maiora videtis qualiter ītelligit do. Pe. ꝛ do Ant. glo. ꝛ similiter qualiter Gul. intelligit grauiora ꝛ maiora. ꝛ quo rō cle. ꝫ eū potissime est ꝓpter defectū spe cificationis criminū vt. ff. vidiltis circa gl. in verbo. in mādatis sed nō, bñ dixit tā in rōne q̄ in dicto. vt. ff. vidisti. Pau. de leaza. ōt aliter q̄ Gul. qꝰ dicit gl. circa rōnē cle. circa intellectum verborū que dicunt grauiora vltra gl. addit q grauiora dicunt etiā si nō inferꝫ pena opponēti: sed sufficit q crimē vel defectus opponat qꝰ respectu eius cōtra quē obiicit dicit satē cā grauis: qꝰ nō pōt negari quin crimē vel defectus affliciat eū. vt in. c. sup eo. de elec. ꝛ. c. per inquisitionē. Qꝛ in hoc nō bene dicit: vt dixi. ff. in glo. practice in. l. sed si vnius. ff. de curatꝰ. ff. de iniur. iuncta. l. i. ff. de his qui no. infa. Nō ob. l. nō solū. ff. in. ff. eo. vbi exigitur speciale mandatum, vbi agitur de causa fame: qꝰ verū ex parte eius qui venit infamādus. secus si ex parte illi⁹ q cōtra talē agit. vt in. d. ff. curatorē: qꝛ tūc si nō venit pena imponenda q̄ respectu eius cōtra quē obiicit dicit satē cā grauis: qꝛ

16 ¶ Gl. expresse querit qñ dicatur hꝫ mandatū expresse ad substituendū. dicit gl. forte qñ hꝫ mandatū. de certa persona substituenda. Item tamen dicit ꝛ fide incerta. ff. eo. c. i. in. vi.

17 ¶ Gl. fin. inducit ter. ad q̄ dē illā vulgata. [a] Nūquid videt licet si aliqs cōstituit procuratorem inhabilē ꝛ dedit ei mandatum ad substituendum, an substituere possit habilē. vꝛ q̄ nō. p hanc cle. quidam. vt ¶ de. bel. perti. tenet cōtrariū. mouet per regulam qui per aliū. de regu. iur. in. vi. Nam dñs debet posse facere per alium qđ per se potest. ꝛ ibi. Nec ob. q̄ cōstitutus fit inhabilis qꝛ substitutus nō videt ab ipso substitutus. ſz a dño. l. item eorum. §. si decuriones. ff. q̄ cuiuscq; vni. no. ad hoc l. institutio talis. de condi. insti. vbi pꝫ qꝫ in codicillis nō posset hꝰ institui. tñ si in institut̄ in testō nominādus in codicillis tenebit institutio quasi censeat nō natus in testō sicut in posito isten nō natus a cōstituto censeatur a dño cōstituēte nō natus. nec erit curandū de habilitate medij sicut nec ibi curat. Ad idem silr facit. l. cum esset. ff. de ser. vr. pred. vbi pꝫ q̄ seruitus cōcessa ab illo qui habuit a dño potestatē cōstituendi vꝫ concessa a dño nō ab ipso. Ad idem de offi. deleg. iuder. in. vi. ꝛ de so cōpe. si quis ↄ clericū. vbi iudex inhabilis ppter recusationis obiectū pōt subdelegare. ¶ Glo. finaliter pro cōcordia opi. distinguit triplicē speciē inhabilitatis: qꝛ quidā sunt o᷑no inhabiles vt serui q̄ nō possunt esse in iudicio. C. de iud. l. seruꝰ vel furiosus. C. de iud. cū furiosus. ꝛ tūc nō tenebit substitutio a tali facta sicut nec ꝫstitutio de ips̄ facta tenet. ad hoc alle. de of. dele. iudex in fi. in. vi. modicū tñ facit. fi pōssetꝛ qꝛ ibi nō habebat potestatē ab hoe substituendi, sed a iure. ideo ius suā ptātē ibi limitauit, put voluit q̄ nō sic videt reperiri in ptāte hois, ad hoc. l. fi. cū ibi no. C. qui poti. in pig. hab. ibi ler suū nō tuū denegat auriliū, ppterea ibi habet ptātez substituendi solum. inquātum iudex, vnde si o᷑no desint esse iudex nulla habet ptātem. hic nō substituit virtute mādati ab hoe ad substituendū qđ durat. ergo ꝛc. vnde per hoc melius facit hec cle, Quidā sunt inhabiles ad suscipiēdū officiū procurationis, ppter defectū authoritatis superioris qua interueniente ēnt habiles. ꝛ tūc nō est necesse q̄ in substōne interueniat authoritas sicut in assumptiōe procuratiōis. vt pbat in hac cle. Quidā sunt inhabiles p̄ceptionis obiectū qua nō opposita als essent habiles, vt mulieres. ꝛ tūc pōt substituere. ꝛ tenebit substō, nec poterit exceptio aliqua obici. alle. gl. in arg. p̄ alle. decre. iuder. in pcin. ¶ Per p̄dicta infert gl. q̄ solui pōt qđ de qua de pba. post cessionē. † nunqd valet si ercōicatꝰ substituat teneat substitutio. de qua de pba. in. d. c. post cessionē. qꝛ videt q̄ tenēdo opi. q̄ nō valeat ipso iure ꝓcuratorij. in quo ercōicatus cōstituit procuratorē, q̄ nō tenebit substō. qꝛ nec substituere pōt tenēdo alia q̄ ipso iure valeat. ſz possit ē exceptione elidi tenebit substō. ꝛ p ↄ sequēs vꝰ esse opin. q̄ nō teneat ipso iure p. d. c. post cessionē. si erat ercōicatꝰ tpe assumptionis mādati vel cōstitutionis. nā alias nō deberet sibi p̄desse absolutio subsecuta qua intercedēte tolleret exceptionis obstaculuꝫ, cuius cōtrariū ibi dꝛ. do. Anto. dicit q̄ aut in substituēdo ercōicat̄ interuenit vt simpler declarato. ꝛ vꝫ substō. Excēplū si dixerit dñs ↄ stituo talē procuratorē quē talis nominauerit, ita dicit Cal. in decre. post cessionē. idē Bar. ff. de cōd. insti. l. illa institutio. An vero nō interuenit vt simpler declarato ſz vt substitutēs. ꝛ tūc Jo. and. ꝛ Cal. tenēt q̄ substituere nō pōt p superius dicta. do. Anto. dicit q̄ imo pōt q̄ valebit substō nō fiat. mouet qꝛ ſz ercōicatus sit inhabilis ad ꝓcuratoriū principale suscipiēdū quasi sit ordinata in fine iudicij. tñ nō est inhabilis ad actū extraiudicialē per viam cōtractus vel quasi. vt est suscipere mādatū ad substituendū: qui actus extrajudicialis fieri pōt cū nō sit inhabilis ad ↄbendū iurta no. plene de do. l. cōtu. veritatis. de sen. ercō. fi vero. vñ cū mādatū suscipe ꝛ substituere expediant̄ pp̄ia ↄctus simplicis extraiudicialis merito hoc facere poterit, nō obst. ille tex. p̄dictis: qꝛ hec cā ihabilitatis ↄcludit ad ptōnez ꝛ substōnē. vñ a ↄrio sequit̄ q̄ si cā inhabilitatis ↄcludit ad principalē ↄstitutionē ꝛ nō ad substitutionē pōt substituere ſz ↄstituj nō possit ꝓcurator ꝛ sic si cā habilitatis cōcludit ad vtrūq; neutrū poterit. si ad alterū tñ alterū poterit. ꝛ sic intellige theoricā glo. p̄m eū. Ex p̄dictis habes duo. primū decisum principale que situ in genere formatū p distinctionē gl. scōo habes decisionē ex dicta theorica ad aliā. q. specificā. Circa primū videt q̄ distinctio gl. nō ꝓcedat in primo mēbro. imo potius opi. ¶ Det. de bel. pti. qꝛ. c. iuder. qđ alle. nō ꝑbat ei⁹ intōn vt dixi. nec vꝫ dicia an dicat̄ substō quē talis elegerit, aut quē talis nominauerit ex quo mediū est incapar, arg. no. in. l. g ita. §. i. ff. ad treb. ꝛ no. de ꝓcu. c. fi. in. vi. ꝛ in cle. 1. de rem̄. circa intellectuꝫ. d. c. fi. de ꝓcura. in. vi. facit. l. cū pater. §. hereditatem. ff. de leg. ū. ꝛ in. l. ex facto. §. fi gs rogatus. ad trebel, ꝛ hoc pōt esse verū in dubio. sed in casu certi vbi cōstaret quod ageret actum substituendi fundamentū in persona cōstituti. tunc procedit opin. glo. Circa scōm videtur q̄ ꝓcurator ercōmunicatum nō posset substituere. qꝛ licet substituere videat actus iudicialis. tñ ordinatur in finē actus iudicialis ex quo substituit ad iudicia. ió videt probibitus talis actus sicut ↄ ipse actus iudicialis cuius est p̄ambulum. arg. l. oratio. ff. de spōs. cū fi. cogitabis. † Nūquid aūt ercōicatus possit substituere ꝓcuratores ercōicatus ad petendā absolutionē. Matthe. q̄ sic. marine si sint ercōicati ex eadē causa cūstituens velit absolui de resci. c. i. in. vi. ꝛ de iudi. intelleximus. ꝛ qđ ibi no. do. Ant. hoc nō credit nec habet obstare. c. i. ꝛ. c. intelleximꝰ. p̄alle. qꝛ aliō in ercōicato ↄ se veniēte: qꝛ ille necessario venit. ideo ↄ admittit vt ibi aliud in veniēte pro alio qꝛ talis nō venit necessario. ideo nō est admittendus ꝑm. do. Ant. tu potes cōcordare opiniōes q̄ rōne cōsortij liceat. qñ sunt ercōicati ex eadē causa. als ſecus. [c] nam cōsortiū litis facit licitū qđ alias non liceret. vt hac cle. ꝛ. l. i. ꝛ. ff. C. de consorti. eiusdem litis.

1 ¶ Prelati appellatione nō cōp̄hēdit̄ simpler rector ecclie.

2 Ecclesia ꝛ beneficium differunt.

3 Mandatū p̄lati ad lites vel negocia non habita distinctione an sub nomine dignitatis vel sub nomine ꝓprio detur nō facit perpetuari litis contestationem propter mortem prelati.

4 Mādatū ad exercitiū actꝰ iudicialis vel extraiudicialis qui agitari non pōt nec mandantis post mortē mandatis ꝑpter mortem nec successoris nec vt ab eo ius causetur finitur mortē mandantis etiam non reintegra.

5 ¶ Procuratorem constituere in causa ecclesie an possit prelatus ante litis contestā.

6 Rectoris appellatione quis comprehendatur.

7 ¶ Preceptum an expiret morte precipientis.

8 Res hospitalis an gaudeant eodez priuilegio quo ecclesiarū.

9 Res quando dicatur esse integra.

10 ¶ Procurator si p̄ ecclesia cōstituatur a prelato an duret post mortem prelati.

11 ¶ Procurator post litis ꝓte. nō renocat̄ sine cā: sec⁹ ī delegato.

12 Capitulū succedit plato in administratione ꝛ est ei⁹ successor.

13 ¶ Procurator vbicūq; cōstituit ab administratore aliquo quicūq; sit administrator si mortē cōstituens desinit ꝓcuratorij.

14 Mōte principalis an expiret administratoris officium.

15 Mandatum prelati in causa ecclesie an expiret morte prelati.

16 ¶ Procurator cōstitutus a prelato ꝛ capitulo an possit per solum prelatum vel capitulum renocari.

17 ¶ Procuratore cōstitutus a plato an expiret prelato ercōicato.

18 Compromissum an finiatur mortuo prelato qui compromisit.

19 Et quid si cōpromissum fit factum in prelatū sub nomine dignitatis an compromissum transeat in successorem.

¶ Procuratorē a prela. Nō pōt cōmode dividi. ¶ Potestis tū dicere q̄ primo potuit dictū. Scōo illud ampliat ꝛ declarat. scōa ibi ét notabilis est casus ↄ quē ꝑia facie glibet rideret. [d] ¶ Mo. primo q̄ appellatiōe prelati nō cōp̄hēdit simpler rector ecclesie. vide de cle. egro. c. pe. ꝛ. in cle. j. de sepul. in verbo plat⁹.

2 ¶ Mo. scōo dīa inter ecclesiā ꝛ bñficiū. ꝛ sic facit q̄ p māda tū vt puideat de bñficio nō possit puideri de eccl̄ia in qua sit ibi aliqs rector ꝑncipalr residēs. ¶ Mo. q̄ mādatū p̄lati ad lites vel negotia nō habita distinctiōe an sub noīe dignitatis an sub noīe ꝓprio det̄ nō vꝫ ꝑpetuari litis ꝛte. vel negotiū ꝛcepti̊e ↄ tacitā reuocationē surgentē ex morte p̄lati. qđ vꝫ verꝫ facie q nesciret hunc casum diceret oppositū: vt dicebat hic. d. ¶ Pe.

3 ¶ Mo. q̄ mādatū ad exercitiū actꝰ iudicialis vel extraiudicialis q agitari nō ꝑt noīe mādātis post mortē mādātis pp mortē nec successoris noīe vt ab eo ius causet finit̄ mortē mādātis ét nō re integra ꝑm. do. An. sentit rōnē capli ꝛ sentit q̄ capl'm succedēs plato causet ptātē ab eo hꝫ. Certe hoc nō ē verū. imo causat a lege ꝑp electionē canoni. vt dixi ī cle. ne romani. de ele, q̄ ät potuerit eē rō cle. j. patebit ꝛc. ¶ Op. q̄ plat⁹ nō possit ↄstituere ꝓcuratorē ad lit. ↄte. ī cā ecclie de l. nec. C. e. vbi tutor: hoc nō ꝑt ī cā pupilliari lit. ↄte. ergo nec plat⁹ in cā eccl̄e cū tutori cōparet. vbi cle. sol. aliud ī rectore plato ꝛ. l. o᷑phano᷑ophos. C. de epi. ꝛ cle. sol. aliud ī rectore plato ꝛ qlibet bñficiato q ī cā ecclie ↄstituit ꝓcuratorē ét ad li. cōte. vt hic. ꝛ de iur. cal. cū cāz. ꝛ ibi ꝑ Jnno, ꝛ ꝑ Jo. v. q. iū. c. fi. [e] alīs in tutore: ñō q̄ plat⁹ hꝫ pinguī⁹ ius ꝛ liberiorē administrationē ꝑp ꝓceptionē fructuuꝫ q̄ habeat tutor. vt ibi not. vñ etiā de iure ciuili plat⁹ ante lit. conte. ꝓcuratorem constituit, vt in auc. de sen. epis. §. fi quando ꝙuis ibi glos. exponat ꝓcuratorē id est syndicū vel economū. Nō obstat si dicat q̄ ꝓcurator sit a dño. l. j. ff. e. sed plat⁹ nō est dñs. de do. ceteruꝫ.

q̄ ault: qꝛ etiā non verus dñs q̄ facit ꝓcuratorē lit. nō cōte. vt pater in bonis filij. l. j. C. de bo. ma. q̄uis ibi gl. aſr sentiat. Itē marit⁹ in bonis paterna ibꝰ. l. fi. C. de pac. cōue. qđ intellige si hꝫ administrationē ↄ vsumfructū. sed plat⁹ est pater ſpūalis. item ſpūalis ſpōsus. vñ. q. j. sicut. xvi. di. in scripturis. ergo ꝛc. Ad hoc qꝛ plat⁹ est in ꝑte dñs tenēdo q̄ sit vsufructuari⁹ vel illi cōparetur. de offi. ordi. p̄ti. in. vi. vel saltem est dñs illi⁹ iuris administrādi. ideo pōt ad id ꝓcuratorē cōstituere. ¶ Propter p̄dicta cōtingit q̄ ēquis nō sit plene dominꝰ tū vēdicat rē ecclesie. in auc. de alie. ꝛ emphy. §. hec oīa.

¶ Op. scōo q̄ male dicit hic litera dum dicit procuratorē cōstituit ꝑ ecclesia: qꝛ non constituit pro ecclesia: sed pro administratione ecclesie cum nō sit dñs. ꝛ dictio pro no. dñiū. ff. de ver. sig. l. pupillus. §. fi. Solue ꝑm zēze. exponēdo pro ecclesia.

6 l. p administratione ecclesie. ¶ Mo. de illa dictione p. ¶ Quero qs cōprehēdit hic appellationē rectoris. dic quicūq; prior qui quādoq; est curatus. de prebē. nisi. Idez de vicario perpetuo. ar. ff. de offi. vica cle. vnica. Idē de cōmēdatio qui hꝫ nō sit prelatus. xvi. q. i. plures tñ titulū canonicū habet de elect. dudū. ꝛ legitimā administrationē. de ele. nemo de inceps. in. vi. ꝛ per Host. de accu. si cōsiterit. ꝛ ibi etiā per Jnno. ꝛ. d. c. du

7 dum. ſm zense. ¶ Secūdo quero an preceptum expiret morte precipientis. ¶ Pau. dicit q̄ nō. dicit tū alīq; q̄ aliud est mādare. aliō precipere. xiij. q. i. qđ precipit. ꝛ xvij. q. ij. dudū. dicit vbi ꝑm. do. Ant. adde tu ꝛ vide Bar. in. l. fundi. §. j. ff. de acq. pos. ꝛ in. l. ꝛ qꝛ. ꝛ ibi per gl. ff. de iurisd. om. iu. vide etiam hic per Jo. de lig. dicere potestis ꝙ non est dñs inter ipsum ꝛ mādatum si fiant a priuato. l. j. ff. mandati. ꝛ ibi casus. Si vero fiāt a superiore idēvꝫ qꝛ mandatum vel rogatio superioris videt preceptum. l. j. ff. ꝙ ipsu. hoc verum regulariter. Fallit qđ ad potestatē subdelegandi: qꝛ vbi cōmittitur cā per verbū precipimus nō pōt subdelegari secus si per verbū mādamus. vr nor. gl. singularis q̄ nō est alibi. ff. de offi. p̄sid. Sepe. ait. dicit servare curiales pape ꝛ imperatoris nō alleg. tñ tex. hoc bene probantē videt tū in alio esse dīa. qꝛ propie iussus vꝫ esse quando emanat circa ea que incumbit ei officio fiendo. Mandatū vero vbi nō incūbebat hoc facere. iurta no. in p̄alleg. l. ꝛ qꝛ ꝛ in. l. fundi. §. item aliqui⁹. ff. de acqui. here. ꝛ. l. si per epistolam. per. d. Ant. ¶ Sl. ij. querit de quo rectore loquamur cle. rñdet q̄ de rectore ecclesiastico. vt patet ex littera ibi pro ecclesia ꝛc. Fatet tū q̄ Jnn. ꝛ Host. in. c. dilecti. de foro compe. ꝛ Spe. in loco p̄alle in illa gl. loquebantur etiam de rectore ciuitatis vel altarij vniuersitatum lecularij⁹ in quo quid dicendum sit. dic vt ibi no. qꝛ vꝫ idē dicendum in illis. ¶ Sul. tenet ↄtrium: qꝛ in illis cessat ratio ꝛ cā illi⁹ edicti ne se. va. nō cum habeat locum in le titulus in talib⁹ rectoribus vniuersitatis secularij. ſz se. tenet primum: qꝛ ius ecclesiasticū ꝛ publicum vniuersitatis gaudēt eisdē priuilegijs. C. de sac. san. eccle. l. fi. Ideo idem ↄ dici in illis qđ in istis ecclesiasticis hoc ꝛ. ar. de ↄstr. trāsl.

b ad hoc ⁹ qꝛ egparati administratores ecclie ꝛ vniuersitatis. iurta no. in. l. p̄fes. C. de transla. ff. de iure fisci. l. fi procu. §. j. ꝛ hoc est marine verū quo ad negocia nondū cepta. ar. ff. si cert. pe. eius q ꝑm zense. d. Ant. putat hoc verū qñ administrator habet ius administrandi nudum ꝛ ꝑsonale: vt qꝛ non hꝫ ōiū ciuitatis vel vniuersitatis. alias dicit idē in procuratore a tali rectore constituto. qđ dicere ēt in procuratore constituto a testatore quo ad heredem. ¶ Sed iurta hoc quero an cle. locū habeat in ꝓcuratore cōstituto a rectore hospitalis. dicit zēze. q̄ sic eadē est rō. ergo idē ius: qꝛ hic dicit rectore ꝛc. qđ verbum est generale ꝛ latū ꝛ locum habet pro omni administratore. de ꝓcu. petitio. ad hoc etiā alle. verbū vle quolibet hic positū. ꝛ sic vr. iuerſaliter quilibet rector ↄ comprehendi. ar. de maio. ꝛ obe. olim te. ꝛ qđ no. ff. de here. instī. l. hoc articulo. Jn cōtrarium facit talia non dicuntur esse beneficia. de prebē. in cle. ꝙ liter as. ¶ Rñdet zense. q̄ nō. per hoc. sequit q̄ hoc caplm. in. ta libus locū nō habeat cum vigeat eadē ratio. l. fauor: locorum ꝛ eor periculū eniret. Nō ob. si sit q̄ hoc. c. ex orbitanis. sit restri gēdum: vt in regula que a iure. de reg. iur. in. vi. qꝛ dicit zense. q̄ imo ponit ius cōe. ¶ Preterea posito q̄, ex orbitaret tū qꝛ eadē rō. idem ↄ esse ius iurta no. per zense. in cle. i. de rescript. Mōs eīm cōditor: que vtro᷑bīq; est eadē. ppter rōnis identitatē p̄ferēda est verbis ét odiosis ſm eū. allē. C. de lybe. p̄ete. l. i. ff. de excu. tut. l. scire ↄ. ¶ aliud. Ber. hic tz Jnū dicens q̄ ex quo hospitale non est cōmissum nec cōlatum in titulus nō hꝫ locā cle. qꝛ ex quo nō est collatū in titulū non pōt constituere ꝓcuratorē ante lit. cōte. qꝛ eius electa est industria, ſ. de relig. do. qꝛ cōtingat. Itē qꝛ tūc hñt instar tutoris qui ante lit. cōte. nō cōstituit procuratorē. C. de procu. l. neq; vnde si ante constituit ↄ dici q̄ auth̄oritate epi ↄstituit. ꝛ si sic est nō ↄ expirare ptās taliter cōstituti. Ratio qꝛ tunc auth̄oritate iudicis cō-

stituit vt actor. iurta no. in. d. l. neq; verisimile est q̄ nō constituatur nisi idoneus. ideo eiꝰ officium tunc non expirat morte prelati. sec⁹ in ꝓcuratore constituto a prelato. qꝛ cū ille abiq; iudicis auth̄oritate cōstituat. cōstituitur q̄q; non idoneus. ꝛ q̄q; ↄstituit cōsanguineus ꝛ amic⁹. ideo facili⁹ expirat officiū eius. Nec ob. de ꝓcu. petitio vbi non est dīa in nouibus an cōstituat vt procurator. an vt actor. qꝛ licet nō sit dīa quo ad effectū qꝛ vterq; hꝫ ptātē cogendi. est tū dīa quo ad solēnitatē constituendi. qꝛ aliter constituitur actor ꝛ aliter syndicus ꝛ procurator. vt. d. c. petitio. ſm Ber. vnde sic refidet do. Ant. ꝛ d. ¶ De. hic tenet opi. zense. qꝛ non est bona egparatio rectoris hospitalis ad tutorē. qꝛ rector hospitalis annuatim redditꝰ rōnē. vt in palle. cle. qꝛ cōtingit. secus in tutore. Itē officiū rectoris hospitalis est perpetuū. sec⁹ in officio tutoris. ideo accedit potiꝰ ad naturā plato᷑ ꝙ tutorū. ¶ Tertio qꝛ res hospitalis eodē pulegio gaudēt ꝙ quo res ecclesiarū de resti. in inte. auditis. r. q. ij. hoc ius. ꝛ. C. de sac. san. ecc. auth. hoc ius ꝓrectū. hꝫ. d. ¶ De. Ad hoc etiā facit vltra eū. qꝛ ratio Ber. nō est vlis: qꝛ nō concludit in procuratore constituto post lit. conte. a rectore hospitalis qꝛ in illo saltem locum debet habere. bec cle.

¶ Gl. pro ecclesia opp. q̄ mandatum re non existēte integra nō finit̄ morte mandātis. ff. e. l. defunctus. insti. mād. §. item si ad hoc. ꝛ. C. mād. l. mandatum. cum ſ. Soluit q̄ hꝫ hic tollit Jnium: qꝛ aut loqmur in ꝓcuratore cōstituto a prelato ꝙ ecclesia. ꝛ sic loquit̄ litera aut in ꝓcuratore cōstituto a plato in cā ꝓpria patrimoniali. ꝛ sic loquit ↄnium: qꝛ expirat re integra. re vero non integra. non expirat. ¶ Qñ aūt dicatur res esse integra. Rñdet gl. q̄ in iudicijs ↄ res integra esse ante lit. conte. Jn negocijs vo ↄ integra qñ nō sunt facta preparamenta intrinsecis. sec⁹ in extrinsecis. credo idem vtrobiq; ar. no. in. l. si pecuniā. in ꝓin. ff. de cōdi. ob cau. q̄ sig atur de renocatione tacita ꝙ mortē vtrobiq; illa nō surgit. ex quo res non est ex toto integra. Et sic cā habilitatis ↄcludit ad ꝓncipalē ↄstitutionē ꝛ nō ad substitutionē pōt substituere ſz ↄstituj nō possit ꝓcurator ꝛ sic si cā habilitatis cōcludit ad vtrūq; neutrū poterit. si ad alterū tñ alterū poterit. ꝛ sic intellige theoricā glo. p̄m eū. Ex p̄dictis habes duo. primū decisum principale que situ in genere formatū p distinctionē gl. scōo habes decisionē ex dicta theorica ad aliā. q. specificā. Circa primū videt q̄ distinctio gl. nō ꝓcedat in primo mēbro. imo potius opi. ¶ Det. de bel. pti. qꝛ. c. iuder. qđ alle. nō ꝑbat ei⁹ intōn vt dixi. nec vꝫ dīa an dicat̄ substō quē talis elegerit, aut quē talis nominauerit ex quo mediū est incapar, arg. no. in. l. g ita. §. i. ff. ad treb. ꝛ no. de ꝓcu. c. fi. in. vi. ꝛ in cle. 1. de rem̄. circa intellectuꝫ. d. c. fi. de ꝓcura. in. vi. facit. l. cū pater. §. hereditatem. ff. de leg. ū. ꝛ in. l. ex facto. §. fi gs rogatus. ad trebel, ꝛ hoc pōt esse verū in

a ¶ Nunquid. adde bar. i. l. j. §. itē acq rim. circa fi. ff. ō ac. q. pos. ꝛ bal. in l. j. ff. de procu.

b ¶ Videt pcessa a dño. adde Jo. an. in. c. is cui. de prebē. ī vi. ꝛ bo. text. in l. certe. §. j. ff. de preca.

c ¶ Illā consortū. adō Fel. in c. cū. M. ferrariēsis. i. vi. col. de consti.

d ¶ Mo. primo. adde dd. abb. ꝛ Felꝫ. in. c. ij. in glo. fi. extra de iudi.

e ¶ Aliud ī tutore. adde do. abb. in. c. petitio in. j. col. extra de procur.

a ¶ Illiō est mādare. adde gl. in. l. sepe. ff. de offi. pñs. Bal. in l. legis virtus ff. de leg. Felꝫ. in. c. nā ꝙcupiscentiam. in. ij. col. circa medij de rescri. ꝛ Felꝫ. i. c. ij. in corrigēdis ergo ꝛa de offic. de lega.

b ¶ Quia egparant. vide gl. ī d. l. pfes.

c ¶ Quo res ecclesiarū. adde do. Abb. in. c. ad hec. de reli. do. ꝛ do. abb. ī ca. dilectos de bone.

el e.q̃ simp℞r loquit℞ igit℞ ꝛc.ar.decre.ij.de cõiug.lepto.cõ ſi. ꝓpter qõ gl.hic dubitat. ¶Quid hec cle.voluerit tollere opi. Arch.a diſtinctionẽ ꝓdictã.a breuiter dicit q̃ qcqd fuerit de mẽte autoris cle.nõ videt q̃ fuit expedities renocari opi.ꝓdictã imo vꝰ iuridica fuiſſe ꝛ eſſe.ª ꝛ p ea alle.qõ nõ. Inn.de cõ ſue.cũ dilect⁹.ꝛ de resti.in ite.c.ij.vbi dicit q̃ ꝙuẽ⁹ mortuo abbate põt p ſyndicũ agere ꝛ ꝙueniri de reb⁹ q̃ ptinẽt ad ꝙcessũ vel simul ad vtroſq; sec⁹ tũ ſi bis q̃ ptineret tm̃ ad abbatẽ.all. ne ſe.va.c.ſi.Finat⁹ gl.dicit q̃ opi. Arch.põt eẽ ꝺa iũcta opi. Host.q; in primis duobus caſib⁹ q̃ ſ. ꝓcurator eſt cõſtitut⁹ in cã prelati ꝛ capituli vel p̃ncipal⁹ capituli.ꝛ tũc ſit verũ q̃ interim ſe.va.nõ poſſit ꝓſeq cãm vt dixit Arch.ſed ſede plena ꝛ creato nouo ꝓlato bñ poterit ꝓſequi er antiquo' mandato q̃ ſolũ fuerit ſuſpẽſum ſm hoc vt ẽt ſenſit Host.Jn tertio vero caſu[b] q̃ ꝓlato fuerit ꝟſtitut⁹ in cã ꝓlati tm̃.tũc procedit hec cle.q; expirat oĩno ei⁹ mãdatũ nec põt creato ꝓlato ꝓſeq lite etiã iã ceptã ſine nouo mãdato cũ ei⁹ mãdatũ ſit tã reuocatũ vt hic dr ꝛ ſic remanet cõcluſio gl.q̃ ſi ꝓcurator eſt cõſtitutus in cauſis ſpectãtib⁹ ad ꝓlatũ vel ad ꝓlatum ſimul ꝛ caꝑlm tm̃ morte ꝓlati ceſſat offm̃ ꝓcuratoris ꝛ nõ expirat ipſo iure.vꝫ reuiuiſcit exercitiũ ꝓ ſubſtitõnẽ noui ꝓlati.Jdau.hic alr dr q̃ interdũ ꝓlat⁹ eſt p̃ncipalis in cõſtituẽdo.q; ꝟſtituit ꝓlat⁹ ꝓcuratorẽ cũ cõſenſu capituli.qõ dr fieri de iure cõi in negotio cõi. de resti.edoceri.ꝛ tũc mãdatũ expirat morte ꝓlati. Jnterdũ caꝑlm eſt p̃ncipale in cõſtituẽdo.q; ꝟſtituit caꝑlm cũ autoritate ꝓlati.ꝛ tũc nõ expirat morte ꝛ ſ̃ iterim ceſſat. Si vo ſunt cõſtitut⁹ a ꝓlato ꝛ caꝑlo ſimul q̃ differt a ꝓ̃ cõ caſu.q; hic vteraq; eſt eã principalis.facit ne ſe.va.c.i.in.vi.ꝛ de elec.cũ eccliã.eũ ibi no.ꝛ tũc durat ꝓcurat⁹.ſilr.p hoc ꝓt; q̃ ſi bõa ſpectãt ad ꝓlatũ ꝛ caꝑlm ſilr q̃ ſi ꝓlat⁹ eſt p̃ncipalis in cõſtituẽdo q; ipſo iure expirat mãdatũ morte cõſtituẽtis.ſ; Dziũ ſentiat gl.d.Ant.dcit ꝛcludẽdã eẽ vitatẽ:q; ſi negociũ in quo ꝓcurator ꝟſtituit ſpectat ad ꝓlatũ tm̃ ꝓcedit cle.Si vo ſpectat ad caꝑlm tm̃ tũc ſatis putat q̃ in bis q̃ põt tractari ſe.va.nõ expiret ꝓtãs ꝓcuratoris.nec exercitiũ ẽt mortuo ꝓlato.rõ q; tũc ꝓlat⁹ in talib⁹ iteruenit.vt autoritatẽ ꝑstans ꝛ cõſtitutio ſit p̃nciꝑliter a caꝑlo.ió cũ talis autoritas finiat͛ momẽto non aſſumat ꝓtatẽ autoꝛizãtis ꝓ cã permanẽti nec ſup illa pẽdet ſi factũ eſt capli. Jn bis vo negotijs ſi ſe.va.tractari noñ põt. dicit q; durat ꝓcuratoriũ ſed finiẽ exercitiũ vſq; ad aduentuꝫ noui ꝓlati quo ſubſtituto poterit ꝓſeq ex iuriꝫ antiqui mandati ſine ſciẽtia vel mãdato noui ꝓlati.Si vo negoc.cũ ſpectat cõiter ad ꝓlatũ ꝛ caꝑlm ꝛ tũc q; in illo ꝓlat⁹ eſt p̃ncipaliter conſtitut⁹ ſm no.de resti.edoceri.credit q̃ ꝓcurat⁹ eſt cõſtitut⁹ in cã ꝓlati ꝛ capituli vel p̃ncipaliꝫ capituli.ꝛ tũc ſit verũ q; ꝓcurator p administratiõe ꝛpali ꝛ ꝑſonali q̃ finiẽ in vita ipſius ꝓlati.ideo ſimp℞r expirabit offm̃ ꝓcuratoris qꝛ ius administrãdi maiori iure in aliũ trãſferre nõ potuit q̃ penes ſe bñt arg. de iure pa.q; aũt cũ ſi.ꝛ q; abſurdum eſſet dicere q; dare poſſet administrationẽ ꝓ tpe quo nõ erat ꝓlat⁹.Sed hinc opi. vꝫ obſtare:q; caꝑlꝫ ſuccedit in ꝓtãte administrãdi ꝛ in administratiõe ꝓlati.ꝛ ꝓ ꝟſis nõ vꝫ finiri morte ꝓlati ſz durare ea dẽ deuoluta ad capitulũ.ꝛ ſi ſic ergo dz durare ꝓcurator.¶Sũ det q; capitulũ ſuccedit in genere in administratione ꝓlati ſed nõ in eadem ſpecifica administratione:q; ſpecies administratiõis que erat in ꝓlato velut ꝑſonalis ꝛ coherens titulo ꝓlati extinguẽt morte ꝓlati ſicut ꝛ titul⁹ ꝟũ in illa nõ põt ſuccedere capitulũ.vñ cũ ꝓtãs capituli ſz in gñe ſit eadẽ tũ q; diuersa eſt in ſpẽ.ꝛ ſic eſt noua administratio.vñ ſicut noua administratio ita nouũ exigit mandatũ.ꝛ hec fuit rõ cle.ſm eum. Sz aduerte q; per p̃dicta nõ vꝫ ſublatũ ſzũ.ſ.primo loco formatũ.de fo.cõpe cum dilecti.cũ ſi.facit de offi.dele.qm̃ abbas vbi pt; q̃ factũ ſub noĩe dignitatis nõ finiẽ morte ſaltẽ re nõ integra eruite.facit de offi.le.ſz ꝛ.c.gratũ ꝛ relatũ.vbi apꝑet qõ iurisdictio delegata ea ꝑpetuata per citationem nõ expirat ꝑ morte delegãtis ꝓpter hoc doc.hic multũ laborãt ꝺ̃ado ratiõnẽ ꝺiuerſitatis inter mãdatũ iurisdictiõis ꝛ mãdatũ litis aut negotij factũ a ꝓlato.¶Jã dicit; ſẽze.q; ptãs delegata nõ pẽdet a cõmittẽte.ſed potius a lege cõſirmante que lex eſt perpetua ió ꝑpetuo manet mortuo delegãte re nõ integra.ſ; in poteſtate ꝓcuratoris q̃ tota habeẽ ab noĩe.ideo illo mortuo expirat. hec rõ nõ placet no.Ant.q; tota ptãs delegata eſt in delegante ꝛ ſortius atq; magis q̃ ſit ptãs ꝓcuratoris in cõſtituẽte.qõ apꝑet.ª ꝛ q; poſt lit.cõtẽ.ꝓcurator nõ reuocaꝫ ſuũecã.ſeçus in delegato.ff.de iudi.Iudicũ ſoluit ex no.ſ.e.quãuis in.vi. ꝛ de re in.cũ Bertoldus.ideo zẽze.aſſignataliã rationem: qz in mãdato iurisdictiõis.ió nõ finiẽ mandatũ re non integra. qꝛ ſic videt͛ iudex intereſſe publicũ vt lites citi⁹ finiant͛.ar c. finẽ litiũ⁹.de ꝺo.ꝛ contu. Jn mandato vero ꝓcuratoris conſtituta ꝓlato intereſſe publicum ſuadet vt finiat͛ mandatum qꝛ publice intereſt cãm tunc nõ tractari:qꝛ hoc poſſet contingere aliquo rei eccleſie vel cõtract⁹ vel quaſi:qꝛ alias deberet fieri in ꝟctu ꝓambulo.in.c.i.de reb ecc.non alie.in.vi. Dec rõ ſatis eſt a remotis.ió a liã aſſignat uices q̃ nõ eſt ꝺ̃ia inter mãdatum iurisdictiõis ꝛ mandatum litis aut negotij ſine ꝓcuratoris niſi in hoc qꝛ titul⁹ ne ſe.va.ꝺpedit exercitiũ litis eccleſie.ſz nõ ꝺpedit exercitiũ litis inter alios.ió cã mãdatũ procuratoris ſi extendat͛ ad caſum in quo impedit exercitiũ litis eſſet ſz ti.ne ſe va.ius interꝓetat͛ cõſtituentẽ velle reſtringere mãdatum ad tps quo ꝙpetit exercitiũ in mãdato vero iurisdictiõis non ſit litis exercitiũ inter alios impeditũ.ió nõ finiẽ morte mãdantis ſeu cõſtituentis.ex quo res nõ eſt integra.ꝺ.Anto.dicit q̃ pot dici rõnẽ ꝺ̃ie eſſe qꝛ mandatũ pro curatoris referẽ ad administrationẽ reſpicientẽ cõmodũ mãdãtis ꝛ ius eius particulare.qõ ius finiẽ morte eius.ideo ſilr finiẽ mandatũ morte illius.Sed mandatũ iurisdictionis reſpicit cõmodũ alienũ.ió nõ eſt abſurdũ q̃ perpetuari poſſit poteſtas in delegato ꝛ firmari in eo.ió poſt mortẽ cõſtituentis ꝛ mãdãtis durat iurisdictio in delegato.ſz finiat͛ ius adminiſtrãꝺi in ꝑſonã mãdantis.ꝛ hec eſt rõ ſm eum.ſi qua dari poteſt. Ex ꝓdictis habetis rationẽ cle.que eſt ꝺupler ſz ſenze.¶Dzia eſt fauor eccleſie.qꝛ intereſt eccleſie cãm nõ tractari ſede va.pti.ne ſe.va. Dec ratio non eſt bona:qꝛ etiã ſubſtõ prelato in caſu cle.non poterit ꝓſeq.Sõa eſt qꝛ vꝫ mandatũ a principio limitatũ.vt ꝺuret ſolũ vſq; ad tps quo põt fieri exercitiũ litis circa rem eccl̃iaſticã.Dec ſilr non eſt bona eadẽ rõne.Tertia eſt ratio.ꝺ.Ant.que eſt talis:q; ideo hic finiẽ mãdatum morte ꝓlati:qꝛ vꝫ cõſtitutus ꝓcurator ꝓ administratione temporali ꝛ ꝑſonali prelati q̃ finiẽ in vita illius.ideo finitur cũ ius adminiſtrandi maiori vice transferri non potuerit q̃ hz penes ſe ipſum.ar.i.q.vij.Daibertũ.ꝛ de iure pa.q; aũtẽ.cum ſi.ad hoc ſz nõ alle.qꝛ ſi vſufructuarius cõſtituit procuratorẽ ratione iuris vſufruct⁹ ãmiret mãdatũ procuratoris morte vſufructuarij etiã nõ re intẽgra cõtingẽte.l.ſi quis domũ.ſ.i.ff.locati.ꝛ.l.necẽſario.ſ.i.ff.de peri.ꝛ cõmo.rei ven.ergo eoꝺẽ modo ꝺz finiri in ꝓpoſito.ar.no.de ꝺ̃ie eff.ꝺ.c.ꝓſenti.in.vi. An aũt hec rõ ſit vera patebit er ſequẽtib⁹ ꝺo.¶ſde.aſſignat.hic duas alias rõnes que nõ ſunt ſufficiẽtes.prima eſt qua ꝺicit Fuſſe. ¶Dau. q; ideo expirat mãdatũ ꝓcuratoris cõſtituti a ꝓlato in cã eccleſie:qꝛ in ꝓtãte administrandi ſuccedit caꝑlm vacãte ſede. ideo cũ ad ipſum ꝺebeat libere administratio que nõ rediret ſi duraret ꝓcurator.merito expirat mãdatum. Dec rõ nõ vꝫ bona.[d] ꝙꝛ ex quo caꝑlm ſuccedit ꝓlato in administratione ceſſitill⁹ ſucceſſor ꝺeberet eoꝺẽ iure vti quo ꝓlatus.vnde ſicut prelatus nõ poteſt reuocare re integra.ſic nec ꝺeberet per capitulum reuocari vel ei⁹ cõtẽplatione a iure induci reuocatio.ar.regule ſi qs in ius.ꝺe reg.iur.in.vj.maxime ſi ꝺone⁹ ꝛ ſufficiens eſſet ꝓcurator ꝛ ſufficere ꝺz q; in alijs administratiõnẽ hz.Sed ꝛa ratio q̃ ꝺixit ſe aſſignare eſt talis:q; vbi cũq; ꝓcurator ꝟſtituit ab administratore aliquo quicũq; ſit administrator ſi moriãt͛ conſtituens ꝺefinit ꝓcuratoriũ.alleꝛ.ꝛ ibi no.per Bar.ff.de acq.here.l.ſi per epiſtolã.per quod infert q; etiã in ꝓcuratore conſtituto a tutore vel alio ſimili administratore locũ habere põt cle.qꝛ eadẽ eſt ratio. ad hoc iducit qõ in ſimili cõſueuit ꝺici ꝺe officio coadiutoris qõ expirat morte principal⁹.ꝺe cle.egro.c.i.in.vi.ꝛ de ſup.neg.pla.grãꝺi.ꝛ ꝺe offi.vica.c.i.i.vi.ꝛ.l.ſolet.ff.de tutel.ꝺicebat tũ q; ſz crederet verũ eſſe qõ ꝺixi poſt eum.ſ.l.q; cle.iſta locũ ꝺabeat in omni ꝓcuratoꝛe cõſtituto ab administratoꝛe alio q̃ ꝓlato. tamẽ cogitendum erat ſuper hoc ꝛ merito quia ſi per epiſtolam.hoc nõ ꝓbat.hoc eñ loquit qñ res eſt integra. Jtem ſi nõ eſt aſſignare rõnẽ cle.ſed repetere queſtuꝫ quare vꝫ ſic eſt q; expiret mãdatũ etiã re nõ integra qñ a ꝓlato q̃ eſt cõſtitutus vel a tutoꝛe vel administratoꝛe.Lap.hic vꝫ ꝺicere ſeu ſentire. ꝛ ita etiã vꝫ ſenſiſſe Jnn.in ꝓalleg.c.cũ ꝺilecti.ꝺe ſo.cõp.qõ ratio cle.ſit qꝛ facta ſub noĩe ꝓ̃io trãſeũt in ſucceſſoꝛẽ ꝛ ſic intelligit ꝛ reſtringit cle.qñ vcz ꝓcurator fuit conſtitutus a ꝓlato ſub noĩe ꝓ̃io nõ ſub noĩe dignitatis.aliaſ ſecus.moueꝛ per no.per Jnn.ꝺe teſti.ꝓſentiũ.in.vi.vbi ꝺicit q̃ ꝓcurator cõſtitutus a ꝓlato ꝛ caꝑlo ſimul poteſt per ſolũ ꝓlatũ reuocare ꝛ ſic non eſt ꝺ̃ia an a ꝓlato tm̃ an a ꝓlato ꝛ capitulo fuerit cõſtitutus cui⁹ ꝺixit gl.hic.ꝛ ¶Dau.ꝺo. Ant. vt ꝛidiſtis.Sz certe ꝺictum Jnno.in.ꝺ.c.ꝓſentiũ.ꝺz intelligi q̃ capituli conſenſus fuit er ſuperabunꝺanti non ꝺe neceſſitate regiſtus.alias ſi ꝺe neceſſitate fuiſſet aꝺhibit⁹. q̃ q̃ſ fit habes er no.ꝺe reſcri.edoceri.tunc ſolus ꝓlat⁹ reuocari nõ potuiſſet.ar.regule oẽs res ꝺe reg.iur.ꝛ.l.tria ꝓꝺia.ff.ꝺe ſeruiũ.ruſti.ꝓꝺio.[e] ꝛ vbi requiſitas in cõſtruenꝺo requirunt in ꝺe ſtruenꝺo.ꝛ ſic Bart.intelligi in.l.neq̃.C.eo.tit.¶ſꝺeterea hec opi.Lap.nimis reſtringit hanc cle.que ſimp℞ loquitur.ideo non vꝫ bona.¶Poteſtis aſſignare aliã rõnez q̃ colligi põt ex.l.j.C.ꝺe acti.ꝛ obl.iũcta.l.ſi illa.C.ꝺe actio.ꝛ obl.qꝛ morte principalis expirat officiũ aꝺministratorum etiam re non integra vbi nõ reperitur ſucceſſor ſuccedens ꝓlato in titulo biñcij cũ in beneficialib⁹ ſeu in biñcijs eccleſiaſticis nõ habet locuꝫ ſucceſſio in.c.ad extirpãdas.ꝺe fil.preſb.ꝛ.c.ex trãſmiſſa.adꝺe ꝺe conſtituto a ꝓlato per mortẽ ipſi⁹ ꝓlati.ꝛ hec eſt ratio quare officiũ coadiutoris expirat morte principalis:vt.ꝺ.c.j. ꝺe cle.ergo.in.vi.ꝛ de ſup.neg.pla.c.gꝛãde.c.ij.ꝛ per hoc ptz qõ nõ ob.qꝛ imo ꝓlatus habeat ſucceſſoꝛẽ.qꝛ hz caꝑlm.vt in.c. cũ olim.ꝛ.c.is q.de maio.ꝛ obe.qꝛ nõ habet ſucceſſoꝛẽ in tit.ſz in poteſtate aꝺminiſtrãꝺi ſe.va.ideo alius rector non⁹ creari ꝺebet.† Ex ꝓdictis cõcluꝺere potes in materia iſta.an.ſ.q̃ curator conſtituat in cã eccleſie.ꝛ aut querik an expiret mãdatũ per mortẽ ꝓlati.ꝛ ſic tacite reuocet. Aut querik qs expreſſe poſſet ipſum reuocare ꝓ̃imo caſu. Aut ꝓcurator eſt cõſtitutus a ꝓlato tm̃.qõ poteſt eſſe in bonis ꝺiſtinctis ꝓlati vel cõibus vbi negotiũ non eſt arꝺuũ.ꝛ tunc procedet cle.qꝛ reuocaſ ꝛ extinguit͛ morte ꝓlati. Aut fuit cõſtitutus a ꝓlato cũ cõſenſu capituli.qõ poteſt eſſe ꝛ ꝺebet fieri in negotijs arꝺuis. iuxta no.ꝺe reſcri.edoceri ꝛ iꝺem aut fuit conſtitutus a ꝓlato ꝛ capꝭo.qõ põt eſſe in bonis cõmunibus in quibus aꝺiuvrũq; ſimul ſpectabat aꝺminiſtratio ꝺe ꝙtuꝺine vel alio iure ſpeciali.ꝛ tunc non reuocatur ſed ſuſpenꝺitur eius officium quo aꝺ ea que nõ poſſunt tractari ſede vacã.ſec⁹ quo aꝺ alia iuxta no.per Jnn.ꝺe cõſue.cum ꝺilectus.ꝛ ꝺe reſtitu.in integ.c.ij. Aut fuit cõſtitutus a capitulo cum cõſenſu ꝓlati.qõ potest eſſe ꝛ ꝺebuit fieri in bonis capituli ꝺiſtinctus quãꝺo negociũ eſt arꝺuũ.ꝛ tunc iꝺem.qꝛ eaꝺem eſt ratio. Aut ꝓcurator fuit cõſtitutus a capitulo tm̃ quoꝺ potest eſſe in bonis ꝺiſtinctis capituli.vbi nõ agitur ꝺe negocio arꝺuo.vt.ꝺ.c.ꝺecreri cum ibi no.ꝛ tunc non expirat mãdatũ:nec ſuſpenꝺit͛ morte ꝓlati.qꝛ ab illo nõ fuit cõſtitutus.nec hoc caſu loquit͛ cle.hic in re nocatione tacita per mortẽ.Jtẽ reuocatione vero expꝛſſa quis poſſet reuocare.ꝺic ſine ꝺubio qui cõſtituit põt reuocare.ar. regule prime ꝺe reg.iur.¶Sed an conſtitut⁹ a ꝓlato ꝛ capitulo poſſit per ſolum ꝓlatũ vel capitulũ reuocari.Ꝺic q̃ nõ eo caſu quo ꝺe neceſſitate vtriuſq; conſenſus fuerit aꝺhibitus:[a] alias poterit reuocari abſq; illius conſenſu cuius cõſenſus nõ erat neceſſarius.ſic ꝺebet intelligi ꝺictum Jnno.ꝺe teſti.ꝓſentiam in.vi.ꝛ qõ no.Bar.C.eo.neq.que aũt potuerit eſſe ratio cle.patet er.ſ.ꝺictis.ꝓ que patet rũſio aꝺ Dziũ primo formatũ ꝺe iurib⁹ ꝺicẽtibus geſta ſub nomine ꝺignitatis ꝺurare poſt mortẽ.qꝛ fallunt in'caſu iſto.ꝛ q̃ ſit rõ falleẽtie totum viꝺiſtis.ſ. ¶Sl.negotia querit an locũ habeat cle.etiã in ꝓcuratoꝛe aꝺ negotia:¶ñꝺet q̃ ſic.ꝛ hoc vult litera ꝺũ ꝺicit negotia.ꝛ poſt ea ſubꝺit quaſi veliet ꝺare intelligere q̃ etiã in ꝓcuratoꝛe aꝺ iudicia ꝛ negotia locũ habet cle.ꝓ hoc qꝛ eaꝺẽ eſt ratio. ergo iꝺẽ ius. ¶Sl.finalis opponit ex quo lis non eſt contestata.ꝛ ſic res nõ eſt integra non reuocet͛ ꝙ mortẽ.qꝛ nec exꝓſſe poſſit reuocari.ꝺe ꝓcu.c.ij.in.vi.Soluit qõ exꝓſſe poſſit reuocari ex certis cauſis.ꝺe quibus in.ꝺ.c.ij.in.l.ſiliuſſa.ſ.ſi. cũ.l.ſeq.ff. e. Jõ nõ eſt abſonũ qõ hoc caſu reuocet͛ per mortẽ.hoc nõ eſt clare ſolubile ꝺrariũ cũ hic nõ appeꝛeat aliqua ꝺe illis cauſis hic aꝺeſſe. Jõ ꝺicebat ꝺo.¶ſꝺe.hic qõ in caſu noſtro nõ expirat officiũ ꝓcuratoris ꝓpter tacitã reuocationẽ.qꝛ ſic pꝛ opa rekt tacita reuocatio q̃ exꝓſſa.qõ abſonũ vꝫ.ſed ideo qꝛ morte principalis expirat officium coadiutoris.vtin.c.i.ꝺe cle.egro. cum ſi.in.vi.Certe hoc ꝺictũ est exꝓſſe contra hũc tex.vbi apꝛte ꝺr qõ reuocaꝫ mandatũ.ꝓ̃z ibi.ꝺũ ꝺicit reuocari cõſenſus ꝛc. Jõ ꝺicere potestis q̃ vbi est eaꝺẽ rõ nõ ꝺebet plus oparí tacita reuocatio q̃ exꝓſſa.ſz ſec⁹ vbi eſt ꝺiuerſa rõ.ꝛ eſt in caſu q̃ poſito vt patet er rõnib⁹ ſuperius aꝺl.ꝓ rõne cle.Demũ.

a ¶Et ꝓ ea. aꝺꝺ ꝺo.abb.i ꝺ.c.cũ ꝺilect⁹ in.ij.colũ. ꝺe conſue.vbi ꝺicit q̃ illa opi. Jnn.eſt mirabilis.

b ¶Qñ a ꝓlato. Ain ſol⁹ ꝓlat⁹ poſſit ꝟſtituere ꝓcuratoꝛes ponit Fel.i.ꝺ. c. edoceri. in iij.col.ver.ſolus ꝓlat⁹.extra ꝺe reſcri.

c ¶Quia poſt ij.cõte. Aꝺꝺe aꝺ notata.i.l. ꝛ qꝛ.ff.ꝺe iuriſ. om.in.ꝛ ibi ꝺ. iaſ.i ſpe.i.iij. col.circa ſi.no. hãc ꝺr̃iã iter mãꝺatũ ꝓcuratoris ꝛ ꝺelegationem iuriſꝺictionis.

d ¶Quia er q̃. aꝺꝺe bñ facere bonũter.in ſ.cũ filij⁹ verſ. ꝛ qꝛ placuit.in ſti.ꝺe hered.q̃ ab inte.i.l.gaꝙus.ff.ꝺe manu.ꝛ i.l.q quaꝺraginta.ver. nã ſi hꝭ.ff.aꝺ tre.fal.ſi eum. ſ.q iniuriarũ. ff.ſi quis cau.

e ¶Ubi regiſtra in conſtruẽꝺo aꝺꝺe Bar.i.l. j.ſ.ꝛ poſt opis in.j.col.circa ſi.ff.ꝺe no.op. mun. Jaſ.in.l. oĩm in.ij.colũ. in ſ.in.iiij. C. ꝺe teſt.ꝛ ibiꝺẽ i.iij.col. Fel.i c.cũ acceſſiſſet in.ij.col.in fin. c ertra ꝺe cõſti. ꝛ ſ̃ ſimp℞ loquit℞ igit℞ ꝛc.ar.decre.ij.de cõiug.lepto.cõ ſ. ꝓpter qõ gl.hic dubitat. ¶Quid hec cle.voluerit tollere opi. Arch.ª diſtinctionẽ ꝓdictã.ª breuiter dicit q̃ qcqd fuerit de mẽte autoris cle.nõ videt q̃ fuit expedities renocari opi.ꝓdictã imo vꝰ iuridica fuiſſe ꝛ eſſe.ª ꝛ p ea alle.qõ nõ. Inn.de cõ ſue.cũ dilect⁹.ꝛ de resti.in ite.c.ij.vbi dicit q̃ ꝙuẽ⁹ mortuo abbate põt p ſyndicũ agere ꝛ ꝙueniri de reb⁹ q̃ ptinẽt ad ꝙcessũ vel simul ad vtroſq; sec⁹ tũ ſi bis q̃ ptineret tm̃ ad abbatẽ.all. ne ſe.va.c.ſi.Finat⁹ gl.dicit q̃ opi. Arch.põt eẽ ꝺa iũcta opi. Host.q; in primis duobus caſib⁹ q̃ ſ. ꝓcurator eſt cõſtitut⁹ in cã ꝓlati ꝛ capituli vel p̃ncipal⁹ capituli.ꝛ tũc ſit verũ q̃ interim ſe.va.nõ poſſit ꝓſeq cãm vt dixit Arch.ſed ſede plena ꝛ creato nouo ꝓlato bñ poterit ꝓſequi er antiquo' mandato q̃ ſolũ fuerit ſuſpẽſum ſm hoc vt ẽt ſenſit Host.Jn tertio vero caſu[b] q̃ ꝓlato fuerit ꝟſtitut⁹ in cã ꝓlati tm̃.tũc procedit hec cle.q; expirat oĩno ei⁹ mãdatũ nec põt creato ꝓlato ꝓſeq lite etiã iã ceptã ſine nouo mãdato cũ ei⁹ mãdatũ ſit tã reuocatũ vt hic dr ꝛ ſic remanet cõcluſio gl.q̃ ſi ꝓcurator eſt cõſtitutus in cauſis ſpectãtib⁹ ad ꝓlatũ vel ad ꝓlatum ſimul ꝛ caꝑlm tm̃ morte ꝓlati ceſſat offm̃ ꝓcuratoris ꝛ nõ expirat ipſo iure.vꝫ reuiuiſcit exercitiũ ꝓ ſubſtitõnẽ noui ꝓlati.Jdau.hic alr dr q̃ interdũ ꝓlat⁹ eſt p̃ncipalis in cõſtituẽdo.q; ꝟſtituit ꝓlat⁹ ꝓcuratorẽ cũ cõſenſu capituli.qõ dz fieri de iure cõi in negotio cõi. de resti.edoceri.ꝛ tũc mãdatũ expirat morte ꝓlati. Jnterdũ caꝑlm eſt p̃ncipale in cõſtituẽdo.q; ꝟſtituit caꝑlm cũ autoritate ꝓlati.ꝛ tũc nõ expirat morte ꝛ ſ̃ iterim ceſſat. Si vo ſunt cõſtitut⁹ a ꝓlato ꝛ caꝑlo ſimul q̃ differt a ꝓ̃io caſu.q; hic vteraq; eſt eã principalis.facit ne ſe.va.c.i.in.vi.ꝛ de elec.cũ eccliã.eũ ibi no.ꝛ tũc durat ꝓcurator.ſilr.p hoc ꝓt; q̃ ſi bõa ſpectãt ad ꝓlatũ ꝛ caꝑlm ſilr q̃ ſi ꝓlat⁹ eſt p̃ncipalis in cõſtituẽdo q; ipſo iure expirat mãdatũ morte cõſtituẽtis.ſz ſ; Dziũ ſentiat gl.ꝺ.Ant.ꝺicit ꝛcludẽdã eẽ vitatẽ:q; ſi negociũ in quo ꝓcurator ꝟſtituit ſpectat ad ꝓlatũ tm̃ ꝓcedit cle.Si vo ſpectat ad caꝑlm tm̃ tũc ſatis putat q̃ in bis q̃ põt tractari ſe.va.nõ expiret ꝓtãs ꝓcuratoris.nec exercitiũ ẽt mortuo ꝓlato.rõ q; tũc ꝓlat⁹ in talib⁹ iteruenit.vt autoritatẽ ꝑstans ꝛ cõſtitutio ſit p̃nciꝑliter a caꝑlo.ió cũ talis autoritas finiat͛ momẽto non aſſumat ꝓtatẽ autoꝛizãtis ꝓ cã permanẽti nec ſup illa pẽdet ſi factũ eſt capli. Jn bis vo negotijs ſi ſe.va.tractari noñ põt. dicit q; durat ꝓcuratoriũ ſed finiẽ exercitiũ vſq; ad aduentuꝫ noui ꝓlati quo ſubſtituto poterit ꝓſeq ex iuriꝫ antiqui mandati ſine ſciẽtia vel mãdato noui ꝓlati.Si vo negoc.cũ ſpectat cõiter ad ꝓlatũ ꝛ caꝑlm ꝛ tũc q; in illo ꝓlat⁹ eſt p̃nciꝑliter conſtitut⁹ ſm no.ꝺe resti.edoceri.credit q̃ ꝓcurat⁹ eſt cõſtitut⁹ in cã ꝓlati ꝛ capituli vel p̃ncipaliꝫ capituli.ꝛ tũc ſit verũ q; ꝓcurator p administratiõe ꝛpali ꝛ ꝑſonali q̃ finiẽ in vita ipſius ꝓlati.ideo ſimp℞ expirabit offm̃ ꝓcuratoris qꝛ ius administrãꝺi maiori iure in aliũ trãſferre nõ potuit q̃ penes ſe bñt arg. ꝺe iure pa.q; aũtẽ.cum ſi.ad hoc ſz nõ alle.qꝛ ſi vſufructuarius cõſtituit procuratorẽ ratione iuris vſufruct⁹ ãmiret mãdatũ procuratoris morte vſufructuarij etiã nõ re intẽgra cõtingẽte.l.ſi quis domũ.ſ.i.ff.locati.ꝛ.l.neceſſario.ſ.i.ff.ꝺe peri.ꝛ cõmo.rei ven.ergo eoꝺẽ modo ꝺz finiri in ꝓpoſito.ar.no.ꝺe ꝺ̃ie eff.ꝺ.c.ꝓſenti.in.vi. An aũt hec rõ ſit vera patebit er ſequẽtib⁹ ꝺo.¶ſꝺe.aſſignat.hic duas alias rõnes que nõ ſunt ſufficiẽtes.prima eſt qua ꝺicit Fuſſe. ¶Dau. q; ideo expirat mãdatũ ꝓcuratoris cõſtituti a ꝓlato in cã eccleſie:qꝛ in ꝓtãte administrandi ſuccedit caꝑlm vacãte ſede. ideo cũ ad ipſum ꝺebeat libere administratio que nõ rediret ſi duraret ꝓcurator.merito expirat mãdatum. Dec rõ nõ vꝫ bona.[d] ꝙꝛ ex quo caꝑlm ſuccedit ꝓlato in administratione ceſſitill⁹ ſucceſſor ꝺeberet eoꝺẽ iure vti quo ꝓlatus.vnde ſicut prelatus nõ poteſt reuocare re integra.ſic nec ꝺeberet per capitulum reuocari vel ei⁹ cõtẽplatione a iure induci reuocatio.ar.regule ſi qs in ius.ꝺe reg.iur.in.vj.maxime ſi ꝺone⁹ ꝛ ſufficiens eſſet ꝓcurator ꝛ ſufficere ꝺz q; in alijs administratiõnẽ hz.Sed ꝛa ratio q̃ ꝺixit ſe aſſignare eſt talis:q; vbi cũq; ꝓcurator ꝟſtituit ab administratore aliquo quicũq; ſit administrator ſi moriãt͛ conſtituens ꝺefinit ꝓcuratoriũ.alleꝛ.ꝛ ibi no.per Bar.ff.ꝺe acq.here.l.ſi per epiſtolã.per quod infert q; etiã in ꝓcuratoꝛe conſtituto a tutoꝛe vel alio ſimili administratoꝛe locũ habere põt cle.qꝛ eadẽ eſt ratio. ad hoc iducit qõ in ſimili cõſueuit ꝺici ꝺe officio coadiutoris qõ expirat morte principal⁹.ꝺe cle.egro.c.i.in.vi.ꝛ de ſup.neg.pla.grãꝺi.ꝛ ꝺe offi.vica.c.i.i.vi.ꝛ.l.ſolet.ff.de tutel.ꝺicebat tũ q; ſz crederet verũ eſſe qõ ꝺixi poſt eum.ſ.l.q; cle.iſta locũ ꝺabeat in omni ꝓcuratoꝛe cõſtituto ab administratoꝛe alio q̃ ꝓlato. tamẽ cogitendum erat ſuper hoc ꝛ merito quia ſi per epiſtolam.hoc nõ ꝓbat.hoc eñ loquit͛ qñ res eſt integra. Jtem ſi nõ eſt aſſignare rõnẽ cle.ſed repetere queſtuꝫ quare vꝫ ſic eſt q; expiret mãdatũ etiã re nõ integra qñ a ꝓlato q̃ eſt cõſtitutus vel a tutoꝛe vel administratoꝛe.Lap.hic vꝫ ꝺicere ſeu ſentire. ꝛ ita etiã vꝫ ſenſiſſe Jnn.in ꝓalleg.c.cũ ꝺilecti.ꝺe ſo.cõp.qõ ratio cle.ſit qꝛ facta ſub noĩe ꝓ̃io trãſeũt in ſucceſſoꝛẽ ꝛ ſic intelligit ꝛ reſtringit cle.qñ vcz ꝓcurator fuit conſtitutus a ꝓlato ſub noĩe ꝓ̃io nõ ſub noĩe dignitatis.aliaſ ſecus.moueꝛ per no.per Jnn.ꝺe teſti.ꝓſentiũ.in.vi.vbi ꝺicit q̃ ꝓcurator cõſtitutus a ꝓlato ꝛ caꝑlo ſimul poteſt per ſolũ ꝓlatũ reuocare ꝛ ſic non eſt ꝺ̃ia an a ꝓlato tm̃ an a ꝓlato ꝛ capitulo fuerit cõſtitutus cui⁹ ꝺixit gl.hic.ꝛ ¶Dau.ꝺo. Ant. vt ꝛidiſtis.Sz certe ꝺictum Jnno.in.ꝺ.c.ꝓſentiũ.ꝺz intelligi q̃ capituli conſenſus fuit er ſuperabunꝺanti non ꝺe neceſſitate regiſtus.alias ſi ꝺe neceſſitate fuiſſet aꝺhibit⁹. q̃ q̃ſ fit habes er no.ꝺe reſcri.edoceri.tunc ſolus ꝓlat⁹ reuocari nõ potuiſſet.ar.regule oẽs res ꝺe reg.iur.ꝛ.l.tria ꝓꝺia.ff.ꝺe ſeruiũ.ruſti.ꝓꝺio.[e] ꝛ vbi requiſitas in cõſtruenꝺo requirunt in ꝺe ſtruenꝺo.ꝛ ſic Bart.intelligi in.l.neq̃.C.eo.tit.¶ſꝺeterea hec opi.Lap.nimis reſtringit hanc cle.que ſimp℞ loquitur.ideo non

¶De resti.in integ. Rubrica.

1 ¶ Restitutio in integrum datur eccleſie aduerſus preſcriptiones currentes contra eccleſiam.
2 Restitutio in leſionib⁹ contingẽtibus ex curſu tẽporis eſt dare tps ad qõ daꝛ ꝛ infra tps infra quod datur.ſ. quadriennij.
3 Tempus ad quod debet dari restitutio non includit tempus quadriennij infra quod debet dari.
4 Restitutio limitatur ad qualitatẽ leſionis vt ad tm̃ tps detur restitutio infra quãtum tempus ſe extendat leſio ꝛ non vltra.
5 Restitutionẽ pro eccleſia petere quis habeat an illã p eccleſia petere poterit prelatus ſine ſ

tere restitutionē p ecclesia, an illaz nose ipsius poterit petere prelatus sine speciali mādato. Rūdet q sic. alle. no. per Imo. ē. 6 eo. scisc̄ita. alle. etiā no. in ſpe. eo. titu. ¶ Secūdo querit qd si per lapsum tpis non ledere et ecclesia. sed prelatus vel alia ps̄na ecc̄lesie. Exemplū q lapsum est tps in quo prelat⁹ debuit prouidere. vel in quo canonici debuerunt eligere. an cōcedet restitutio. Rūdet gl. q nō. alle. no. ē. c. ſi. in. vi. ꝛ no. in ſpe. e. a ¶ Sōnon est verū. adde bñ facere qđ not. gl. in. l. preses. C. de trāſac. et ibi vide ial. in ilij. col. i. v, no, 7 ti. ¶ Ho. bñ gl. p: io q licet plat⁹ dicat q curator. nō tñ solū pōt illa q̄ pōt procurator habēs liberā. sed etiā pōt oīa exigē 8 tia speciale mādatū. ad hoc qđ no. de elec. is cui in. vi. ꝛ dic vt ibi. a qđ nō est verū q̄ posset oīa exigentia speciale mandatū. vt ptz ex ibi no. ¶ Scđo no. q appellatiōe eccl̄sie nō cōprehēdit prelatus vel canonici eccl̄esie respectu iuris priuati pre 9 lati vel canonicoꝝ ſm do. Ant. ¶ Itē no. bñ er g'o. quo ad restōnis beneficiū non eodem priuilegio gaudet clericus in rebus propr̄ijs quo gaudet in rebus ecclesiasticis. ꝛ sic limita. 10 no. de pig. in. c. ex lris. ꝛ. vij. q. i. in. c. ſmiliter. ¶ Glo. aduersus querit qd importat hec dictio dicēs qđ ōr. q 3tra subdēs qđ in materia restitutionis multū vſitatum per legistatores. 11 ¶ Sl. lapsum q̄rit de exēplo qñ eccl̄ia ꝛ ledi lapsu tpis ita q dari possit restitutio. Rūdet ponēdo exēplum p. c. ij. ē. eo. ꝛ per. c. auditis. ꝛ. c. coꝛā. puta q. j. tēpus statutū nō produrit p bationē quā p̄ducere poterat. ¶ Scđo exēplificat gl. per. c. cō stitutus. ē. et q ecclesia non obtulit pretiū emptoꝝ. ꝛ sic recu paret rem cū posset. j. certum terminum. ¶ Tertio ponit glo. exēplum per. c. ſi. eo. ti. j. qñ lesa est q̄ passa est labi dicendum datū ad appellationem interponēdā. Mā in oībus predictis casibus ex quo lesa exlapsu tēporis dabit restitutio vt hic ōr. 12 ¶ Iuxta predicta querit gl. quid ſi ecclesia lesa est ex eo qđ lapsum est biennū datum ad appellationem prosequendam cum tamen in illo biennio fuisset legitime impedita. an tūc ser vabit ecclesia illesa ipso iure. an ōo dabit restitutio. Dic q nō seruabitur ipso iure illesa sicut nec q̄libet maior. de app. ex ra b ¶ Et q: eccle sia. Adde glo. in. l. res publi. C. ex qui. cau. maio. tione cū ibi no. sed dabitur sibi restitutio. vt ibi bf. Cōcludeer go in hoc tpe dato ad appellationē p̄sequēdā. q̄ si lapsus est annus ecclesia negligente ꝛ nō impedita daſ scđs demū me diāte restitutione. Si vero lapsus est annus prim⁹ ecclesia eri stāte impedita datur secūdus ipso iure sicut ꝛ maiori. Si vero labatur scđs annus. tūc siue negligentia siue subsistente impe 13 dimēto lapsus sit dabit restitutio. q̄ ipso iure currit. vt ptz ex no. in. o. c. ex rōne. app. ꝛc. ¶ Ultimo q̄rit illa gl. quid de pre scriptione. xl. an. an contra aliā restitui posset ecclesia. Rūdet glo. q nō. q̄ sic erat in illa de iure antiquo. vñ cū hic de tali p̄ scriptione nihil immuteꝛ. q̄ de illa nil loquit. ergo ꝛc. patet q̄ hic solū loquitur q̄ñ agitur de p̄scriptiōe cōtra cursus lapsus restituī pōt. q̄ tunc p̄cedit qđ hic ōr. vt. j. quadriennium peti possit. sed cōtra dictā p̄scriptionē nō daſ restitutio vt dictū est ergo ꝛc. cū gl. cōcoꝛ. Ber. Inn. ꝛ ſpbi. ē. e. auditis. ꝛ ita q̄ nunciauit Clemens quartus. vt refert Spe. e. ti. ſ. ſi quis autē. ver. hoc autem notādum. motus q̄ nō reperitur in iure cau tum q̄ restituatur ecclesia aduersus talē p̄scriptionē. lz repe riat q̄ quedā tēpora vt ſchismatis ꝛ ſimili ſub ducāt de tpe p̄ scriptiōis. vt in. c. de quarta. de p̄scri. Post. tenet Hziū ꝛ idē c ¶ O. l. prope randū. Adde d. Jaſ. in. ſ. rur ſus. in. viij. car. in fi. institu. de ac. Alex. in cō ſil. cxxxvi. in pn ci. 2ſl. cxxxvij in princi. in. ij. vol. ꝛ Alex. in consi. ciij. in. j, colum. in. v. vo lumi. tenet hic Ste. ꝛ ſDau. per hāc cle. quę ſimpliciter loquitur. b ꝛ q̄ eccl̄esia comparaꝛ minori. ē. e. i. sed minori daꝛ restitutio aduersus talē p̄scriptionē in. l. ſi. C. in qui. cau. resti. nō debet esse necessaria. Nec ob. ſi dicaꝛ eadē ratione restituaꝛ quadrie nium. j. qđ daꝛ restitutio. ꝛ sic erit p̄cessus in infinitū. ſ. c. cum in multis. cū cōcoꝛ. de rescrip. li. vj. q̄ rūdet q̄ nō sequitur. q̄ imo nō restitueꝛet aduersus tale quadriennium. q̄ ius spiritua le faciliter tollitur. ſemel concessum amplius nō daꝛ. facit. l. nec non. ſi quis sepius. ff. ex qui. cau. ma. ꝛ qđ no. C. de diuer. re scri. l. i. per Ly. idē tenet hic Jo. an. in addi. dicit enim su per hac gl. in. ver. non competit. q̄ imo aduersus lapsum dicte p̄ scriptiōis. xl. an. cōpetit ecclesie restitutio per hanc cle. q̄ quā reprobaſ scōm eū opi. Ber. ꝛ sequaciū. in. c. auditis. e. ti. ꝛ ap probat hec opi. Accur. per no. in aut. de ecc. ti. ſ. pro tempora libus. col. ij. ꝛ Hostiē. in summa huius titu. ſ. item oppo. Ad hoc alle. ſDau. ꝛ zense. q̄ ponere exempla ad hāc decr. que posuit gl. nō vī esse de mēte cle. q̄ sic esset supflue cū dicta exē pla ꝛ casus dictoꝝ exēploꝝ essent determinati p iura alle. in gl. vñ videt q̄ de mente cle. fuit loqui in p̄scriptionibꝰ extra iudicialibꝰ in quibus erat dubium propter opi. doc. ꝛ sic cōse quēter vī loqui de p̄scriptiōe. xl. an. de qua erant opi. in. c. auditis. Ad hoc q̄ dixit Bul. in prima gl. vbi dixit q̄ hec cle. venitad determinādū no. in. c. auditis. ē. e. Ant. hic gl. tenet credo qđ non vidit additionē rōnis ſDau. ꝛ zense. finaliꝛ pos set rūderi. q̄ hic non intēdit principaliter decidere quo casu detur restitutio. sed ī. ēstum tps. de quo erāt opi. vt ptz in gl. magna facit qđ bī in cle. ſi dignitatē. in fi. de p̄eben. ¶ Glo. lesaz opp. q̄ nō datur restitutio ecclesie. lz fit lesa. ē. e. i. cū ibi no. ꝛ de re. ec. nō alie. c. pe. So. gl. hic q̄s fuit lesa enomniter. ibi q̄ſi in modico. quo casu ecclie sicut nec minori restitutio nō cō 14 cedit. ff. e. l. scio. ¶ Scđo querit an ſi ecclesia sit lesa in nō op ponendo declinatorias. j. terminū possit restitui remittit ad no. ē. e. c. coram. quia veritas est q̄ nō. q̄ videꝛ agi de modico p̄iudicio ex quo non attingunt merita cause ꝛ negotū p̄inci palis de quo etiā vidiſtis in. c. j. ꝛ. ij. de rest. in integ. in. vj. vñ nō 15 insisto. ¶ Sl. finiri. opponit q̄ imo nō fit necesse finiri. j. qua driēniū q̄ ꝑpter lit. cōte. sit punctatio iuris cōpetentis in. xl. an. l. ſi. C. de p̄scri. xxx. an. Sol. gl. q̄ contrariū est verū regulari ter. Fallit in officio iudicis q̄ daſ p restitutiōe impetrāda. q̄ in hoc est speciale. vt nō ppetuet p lit. cōte. ad hoc de offi. iud. c. ij. cū ibi no. imo est necesse oīno cām finiri. j. quadriēniū. q̄ tñ gl. tēperat esse verū ſi staret p ecclesiā. ſz ſinō staret per eam sed p aduersariū. tūc posset cā ertēdi vltra quadriēniū. l. petē de in ſi. C. de tēpo. in inte. rest. petē. er quo gl. infert q̄ ſi per ap pellationē aduersariꝰ dolose interpositā. p̄lata fit causa vltra quadriennium nō imputabitur ecclesie quin illā possit p̄sequi etiā post quadriēniū sicut nec imputaret minori. ad hoc alle. gl. in. l. intra vtile. ff. de mino. ꝛ de reg. iur. imputari. in. vi. Ad hoc etiā. e. ti. c. i. in. vi. ꝛ qđ no. ē. e. cū er literis sup gl. ij. q̄ que ptz idē esse ſi alleget enormissimū dānū ecclesie vel tps vite p̄ lati. cui⁹ tēpore surrexit lesio. lz de hoc vltimo sint opi. q̄. Ar chi. sentit ztrariū iurta no. in. o. c. i. ad ſi. de resti. in inte. in. vj. in gl. ꝛ sup ea. Demū gl. in ver. sed qđ ſi post. q̄rit ecce q̄ finitū est quadriennium er negligentia ecclesie tñ hoc nō obstante cō cessa est ei restitutio. an tenebit ſnia ꝛ eadē questio. posset esse in minore leso facto maiore. refert gl. q̄ Accu. in. l. ſi. C. de tem po. in inte. resti. peten. tenet q̄ sic. q̄ talis ſnia nō est cōtra ius litigatoris ió dz tenere. l. ū. C. q̄ſi. puo. nō est necesse. de re iudi. c. i. q̄ gl. hic dicit intelligēdū ſi nō appellet. ꝛ ita credēdū est fuiſ se de mēte Accur. alle. d. l. ij. C. q̄ſi. puo. nō est necesse. ꝛ de reiud. cū inter nos. Refert de mū gl. q̄ aliqui cōtra mouent q̄ restitutiones cōcedunt cōtra ius cōe. vt. l. j. ff. eo. ꝛ. l. in honorarijs. ſ. ſz cū rescissa. ff. de ac. ꝛ ob. merito sunt restringēde nō laxāde seu ampliāde. q̄ fieret scōm opi. p̄cedēte alle. d. ſ. ſz cū rescissa. ꝛ de regu. iur. q. a iure. in. vj. ad hoc etiā alleg. insti. q̄ ſnia lata post tps datū tutori ad p̄sequēdam excusationem ipso iure est nulla. ff. de ercu. tu. l. ſcire oportet. ſ. cōsequēs. eadē ergo rōne ꝛ ista. Ad hoc etiā qđ no. in. l. pperandū. post prin. C. de iudi. vbi no. in ſimili. q̄ ſnia lata post tps triēniū in alia cā q̄ resti tutiōis ipso iure est nulla. ꝛ sic p cōsequēs eodē modo lata in cā restōnis post quadriēniū. Māc opi. etiaz Diobertus tenuit vt gl. refert. p qua etiā alle. cle. appellāti. j. de app. ꝛ sic residet p qđ videt approbari. opi. Dy. zense. hic dicit q̄ prima opin. est verior. mouet. q. fauoꝛ est rei cām finiri. j. quadriēniū. vñ cū eo volēte posset aliq̄s procedi vltra quadriēniū. C. de tempo. in integ. resti. petē. l. pe. ergo eodē mō poterit eo patiente ꝛ de lapsu tpis nō excipiēte. ꝛ ſi sic procedat tenebit ſnia debuit emī vt nō teneret excipi ꝛ probari de lapsu sicut consueuit dici in ſimili in tpe fatali appellationū qđ ōz excipi ꝛ probari. C. de tēp. app. l. ſi. ſ. ſi. ad. ſ. cōsequēs. rūdet q̄ ibi est speciale fauoꝛe pupilli. sicut est speciale q̄ excusatio p falsūz cōtēta est ipso iu re nulla. l. j. C. ſi ex falsis allegationib⁹ vel dicit q̄ illud ideo q̄ in p̄in. tenuit datio tutoꝛis. licet esset caritura effectu ſi. j. tps debitū excusatio ꝑponereꝛ. ideo ſi non ꝑponit. j. tps. sed eo la ꝑso admitti nō dzin dānū pupilli. Q̄ p̄cedens solutio magis cōcludit ad no. in. l. pperandū. dicit q̄ ibi ió nō tenet ſnia. q̄ eraꝛ lata p acta q̄ pierant. ió nihil potuerūt ordinabiliter age re de accu. qualr. i. Tñ aduertendū est. q̄ rō zense. satisfaz vz q̄ lz possit reo dilationē petēte prozogari instātia nō reperit⁹ q̄ aliter possit prozogari. do. Ant. hic recitat opi. Old. de qua per Ly. in. l. pperandum. ꝛ per Bar. ibi ꝑsequendo quatuoꝛ casus q̄ ſ q̄ſ statuit tēpus parti. q̄ſ q̄ actiōi. q̄ſ q̄ iudici. q̄ſ q̄ instā tie primis duobus casibus vz ſnia post tēpus lata velut lata cō tra ius litigatoris. Tertio casu idem q̄ tz, lz iudex. q̄ſ q̄ pu niaꝛ. l. j. vt oēs tā ciuiles q̄ſ q̄ criminales. Fallit ſi cū lapsu tpis ſi niret iurisdictio. de off. dele. de. cauſis. quarto casu nō tz. vt. c d. l. pperādū. ꝛ q̄ no. ibi. Ex p̄dictis appet q̄ p̄ctus q̄nis glo. stat in hoc an hoc tps statuaꝛ instātie an actiōi. d. Ant. ꝛ zēse. sentiūt q̄ actiōi. ꝛ sub hoc mēbro ponit. d. Ant. casuz. l. ſi. C. de tēp. in integ. resti. pe. ſ loquit de quadriēnio restōnis dāde. de quo hic. ꝛ sic vī tenere primā opi. hic positā. Mihi vī q̄ ſcđa opi. ī qua gl. residet fit vtor. q̄ tps vī statuti istātie nō actiōi. q̄ sic ondit q̄ vbi tps statuiꝰ a iure ad litē determinādā. ītelligit statui instātie. vt ps. er. l. pperādū. C. de iud. cū ibi no. Mā ibi bis vbis vtif. ꝛ tū cōiter ītelligit q̄ statuat tps istātie. ergo ꝛc. Ad hoc etiā hec cle. que dicit q̄ cā dz finiri. j. quadriēniū. ꝛ sic videt referre se ad instantiā arg. no. C. de transac. l. causas vel lites ꝛ de verbo. sig. c. fonus. Aduertendū tamē quia dicit do. ſDe. q̄ arbitriū potestati cōcessum nō extendit ad instantiā. alle. l. ſi in. l. ij. ff. locati. ꝛ ibi p Bar. vide oīno. ¶ Glo. quadrie niū. epp. q̄ imo detur vtilis annus. l. in honorarijs. ſ. sed cuz rescissa. ff. de act. ꝛ obli. Solvit q̄ illud olim hodie fec⁹ est. q̄ illius loco datur quadriēniū continuū. Quod aūt dicitur tē pus vtile ꝛ qđ cōtinuū. patebit ex gl. seq. Assumam⁹ ergo eas. 16 ¶ Sl. cōtinuū. q̄rit q̄ in ire sit mētio. q̄ſ q̄ de tpe ptinno a v: hic. q̄ſ q̄ de vtili. vt. d. l. in honorarijs. ſ. sed cū rescissa. a qđ dicatur esse tēpus continuū ꝛ q̄ vtile. Rūdet glo. q̄ tēpus cō tinuū est illud qđ iurta ſonū verbi ptinue currit nō attēto an dies sit feriata an nō. ꝛ an quis sit in p̄sentia an in absentia. ꝛ an habeat copiā iudicis an nō. ꝛ sub isto cōprehēditur tem pus qđ datur ad p̄scriptionē. l. ſi. C. de p̄scrip. lon. tempo. Tē pus vero vtile est q̄ nō currit diebus feriatis. vel quibus qs est impeditus agere ratione absentie. vel nō habita copia iu dicis. l. ij. C. de diuer. ꝛ tēp. p̄script. ꝛ sub isto cōprehendebat vtilis annus qui olim dabaꝛ ad restitutionem petendā ꝛ qui hodie datur actiōi rescissorie. de quo in. o. ſ. sed cum rescissa. Aduertēdū tamen. q̄ vt dicit glo. quoddā est tps ex toto qti num de quo similiter est predictū. quoddaz est vtile de quo ad principiū q̄ nō currit niſi scienti. sed cōtinuū in progreſ su vt tps datū ad appellationē interponēdā. Lab eo. C. qūo et quando iudex. ꝛ. l. i. C. de ferijs. Quoddā est continuū vno re ſpectu. vt quia veniunt dies feriati ꝛ dies nō feriati. ſz alio re ſpectu vtile. vt q̄ nō currūt tpa absentiarū ꝛ iusti impedimēti. de quo. de concess. preben. q̄ diuersitatē. in fi. ꝛ sub isto quarto membro dicit glo. q̄ pōt poni tps quadriennium. de quo est in litera nil alle. sed pro hoc videt casus. in. l. ſi. C. de tēpo. in 17 integ. resti. pe. ad fi. ¶ Ho. bene gle. istā quādo dicaꝛ tēpus er toto vtile. ꝛ qñ er toto continuū ꝛ qđo potest quo ad quid esse vtile ꝛ quo ad quid esse cōtinuū. quia est plenior gl. de cor pore iuris ſm do. Anto. ītelligo. ſ. de iure canonico. Mā de iure ciuili habetur glo. mag. vnde hec ſumpta fuit. in. l. ſi. C. de tēpo. in integ. resti. pe. Sed quomodo cognoscemus an sit vti le vel cōtinuū. dic ſi in iure hoc expiimitur. ar. c. porro. ꝛ. c. re cepimus. de priuile. ꝛ de deci. ad audientiā. vel ſi dicitur con tinuum vel vtile ꝑesumendū est q̄ ex toto sit ſic niſi aliud ap pareat. iurta no. ff. de edil. edi. l. cū ſer. in. l. annus. ff. de calū. ꝛ in casu nō. licet ſimpliciter hic dicat. cōtinuū tamē apparet per. d. l. ſi. C. de temp. app. tempora absentie. ꝛ iusti ꝑedimē b ti ſubducēda. ꝛ p consequens hoc respectu vtile. b ¶ Inrubio 18 vero ſi ſimpliciter statuitur certū tempus nec adꝺitur ſit q̄ti mum vel vtile. gl. est singularis ꝛ nō est alibi q̄ ꝑsumit esse continuū. in rub. ff. de diuer. ꝓscrip. qđ limitat. alia gl. singula ris fore verū qñ tps statuitur a parte iuris ciuilis. secus ſi di ſpositione ꝓtereaita no. in gl. insti. de perpe. ꝛ tempo. act. ſ. i. ꝛ Bar. in. d. rub. per que alias diximus q̄ cū cōstitutio synodalis edita ab epo vel prouinciali edita a legato vel alia edita a dño ꝓpalī vt marchione vel ſimili dicit cōstitutio ꝓtoria iurta no. per Bar. in. i. patris. ff. de bo. poſ. ꝛ. ff. de verb. obli. l. ſtipulatio nes. ij. q̄ tps intelligeretur esse vtile sec⁹ si esset statutū editus a populo. lz a dño confirmet. per. l. oēs populi. ff. de iust. ꝛ iur. 19 ¶ Glo. a tpe lesionis querit a quo tpe currat minori illud quadriēniū. ꝛ ſi r maiori eo casu q̄ ei cōpetit restitutio. a quo eiū tpe currat eccl̄esie hic aperte ōr. ¶ Rūdet gl. q̄ minori leso currere incipit a prin. xxv. ann. ꝛ sic finita etate minori. Maio ri vero leso tpe absentie incipit currere a tempore reuersionis lapſo modico tpe qđ daꝛ ad farcinulas cōponēdas. l. ab hosti bus ſ. sed q̄ ſimpliciter. ff. ex qbus cau. ma. ꝛ in hoc differunt ab ecclesia. q̄ ecc'ie statim currit tpe lesionis ꝛ est ratio. quia ecc'ia nomiē in puncto. xxv. ann. in prin. ꝛ sic loco minoris fa cit maiorem. vt no. in. c. i. ꝛ. ij. ē. eo in. vi. Ad hoc q̄ ſi als ecclia cōueret minor nunq̄ ei curreret q̄ esset absonū. arg. l. i. ff. de 20 ursu. ¶ Scđo gl. in ver bo ꝛ no. in duit cle. ad no. q̄ Inno. in c. coꝛā. ē. eo. vbi dicit Inn. q̄ ſi dato termino peremptorio eccl'e sie ad ꝓbandū. ꝛ. l. illud non ꝓbabit propter qđ lata fuit ſnia cōtra eccl'esiā q̄ sibi incipit currere quadriēniū ad restōnem petendā a die finis seu lapsus peremptorij. nō aūt die sententie. Mā constat prout hic dicit cle. quadriennium incipit currere a die lesiōis. sed finito termino statiz lesio fuit cōpleta. ppē quā danda esset restitutio si peteret ab ecclesia etiā si nulla senten tia fuisset secuta. vt in. c. ij. ꝛ. ij. ē. eo. ti. igitur ꝛc. propter qđ cō cludit Inn. vbi. s. q̄ vbi secuta est ſnia post lapsum talis perē ptorij cause facit petens restōnē si petit nedū aduersus talem ſniaz. sed etiā aduersus ꝓbationē. q̄ exvtrisq̄ lesio furrexit. Fateꝛ tñ Inno. ibi. ꝛ gl. refert hic q̄ aliqui dicunt cōtrariū di centes q̄ quadriēniū cōputatur a tpe ſnie ꝛ satis est petere re stitutionē contra ſniam. ad hoc alleg. l. i. ſ. i. ff. de mino. sed pri mum dictū plus placet Inn. ꝛ sic residet glo. ꝛ ipsa veritas est vt apparet ex predictis ꝛc. ¶ Glo. si minus. hec gl. tota quasi legalis est ꝛ ponit tres opi. legistarū ꝛ tertiā approbat ꝛ coad 12 iuuat. ¶ Ultimo Hziz. rūdet. hic est epilogus. Jo. an. oppo. pro introitu gl. ꝛ videt q̄ vbi lesio surgit ex tpe nō detur qua driennii ad restōnē petendā si minor tpe surrexit lesio. vnde opp. de. l. q̄ ſi per ꝓtoc. ſ. quoties. ff. er qui. cau. ma. ꝛ. l. nec nō ſ. ſi qs sepius. eo. tit. ꝛ. l. ſi. ff. de mino. cū multis aliis ſilibus. al c leg. in gl. Huius timore cōtrarij facta est gl. ꝛ que dicit q̄ oliz dissentiōes erāt inter legistas. de hoc an vz. ſi minori tpe qua driennij surgat lesio det restō. j. quadriennij. quidā em⁹ fuit opi. Acc. Bal. Azo. ꝛ Dy. q̄ dicebāt qđ nō. vnde considera a bant duos esse casus principales. q̄ interdū petebaꝛ restitu tio aduersus lesionē surgentē er ſnia vel Jctu. ꝛ tūc clarū q̄ da baꝛ quadriennium integrū. vt in. c. i. ꝛ. ij. ē. eo in. vi. ꝛ. ē. eo. cōſti tutus. C. de tēpo. in integ. resti. pe. l. ſi. Interdū petebaꝛ restitutio aduersus lesionē surgentē er lapſu tēporis. ꝛ tunc ſi surgeret lapſu tps quadriennij vel maioris adhuc clarum qđ dabiꝛ quadriennij. Si vero surgeret ex lapſu tēporis minoris quadriennij. ꝛ tūc ſm eos nō daꝛ a iure integrū quadrien nium ad restōnē petendā. sed solū tm̄ tempus ꝛtū est tempus lesionis. ꝛ sic intelliguntur iura prealle in Hziū. Hoz opin. videt contra. l. ſi. C. de tēp. in integ. restit. pe. q̄ simpliciter oat quadriennij. ꝛ aperte videt esse ztra hāc cle. vñ recitat gl. secūdā opi. que erat Ja. bladerini ꝛ do. ſ. qui tenebāt Hziū vñ dice bat cōcludere esse duo tpa. ſ. tēpus. ſ. qđ ds daraī restitutio ꝛ tē pus ad qđ restitutio dz cōcedi. Tēpus ad qđ dz dari restitu tio est tēpus ex cuius lapſu surrexit lesio. ꝛ istud est qñq̄ qua b ¶ In dubio vero. Adde. do. Jaſ. i. d. ſ. rur ſus. i ſ. annū. insti. de actio. driennij. qñq̄ maius. q̄ſ q̄ minus ſm accidentiā factor⁹ ſm quā cōtingit. qñq̄ lesionē causari a cursu maioris temporis. qñq̄ doz a cursu minoris tpis. ē. eo. cōſtitutus. ꝛ. c. auditis. ꝛ. c. ij. eo. ti. lib. vi. Tempus vero. j. qđ debet dari restitutio est tem pus quadriennij. ꝛ illud integraliter est dandū etiā si a cursu mi noris tēporis surrexit lesio. l. ſi. C. de tēpo. in integ. resti. petē. q̄ temperāt predicti esse verū niſi in tpe quadriennij reperia tur. j. tm̄ tps negligens q̄tū est tps ad qđ dz dari restitutio. als enim ſi esset negligens. j. tm̄ tempus non restituereꝛ post negligentia talem etiā ſi. j. quadriennij adhuc essemus. Ra tio quia tempus negligentie cōputaꝛ cum die vel tempore le fionis vel absentie ꝛ cū illo cōpetaꝛ seu illud corroditꝛ fic in telligunt isti iura in Hziū alle. Nec opi. scda videt falsa eadē ratione qua precedens. ſ. qđ ler finalis. C. de tēpo. in integ. re ſtit. pe. ſimpliciter dat quadriennij ꝛ aperte etiā videtur con tra hāc cle. ideo daꝛ tertia opi. que in tpe ad qđ cōcedi debet restitutio cōcoꝛ. cum precedente. sed in tpe. j. qđ ōz dat. q̄ dicunt q̄ tps. j. qđ dz dari restitutio sit min⁹ quadriennio etiā ꝛ si negligēs sit habens restōnē petere. j. tempus quadriennij per tm̄ tps ad q̄tū debebit dari restitutio. per. l. ſi. palleg. facit hec cle. in tpe vero ad qđ dz dari restitutio. cōcoꝛ. cum precē dentib⁹ opi. q̄ illud est tm̄ qūtū fuit tempus lesionis ꝛ nō am plius. nec als in lucro reperiaꝛ qui restitutionem petit. cōtra. l. j. in prin. ꝛ. l. vz. ſi. ex quib. cau. maio. vbi patet q̄ ſufficit q̄ non verſetur in dāno. quia plus non dz afferre restitutio quā abstu lerit lesio. l. q̄ ſi minor. ſ. restō. ff. de mino. ꝛ sic intelligunt iura in cōtrarium alle. vt sic de tempore loquanꝛ ad qđ debet dari restitutio. q̄ est diffōme ſm accidētiā factoruz ꝛ minus qñq̄ quadriēnio. l. ſi. C. de temp. in. integ. rest. pe. ꝛ hs. c'e. loquunt⁹ in tpe. j. qđ dz restitutio cōcedi. qđ est ſempr uniſor me vt est dictum. vel dicit glo. in verſi. vel suis, qđ ſi qs vellet

intelligere illa iura non p̄o tpe ad qȝ sed de tēpore .j. qȝ pōt dici q̄ loquit de annotili ſm tēpora antiqua q̄ ſi ſcio anno cōtingit. vt in. ℌ. ſi quis ſepius. vel non loquit de reſtitutione cōcedēda officio iudicis. ſed de illa q̄ ipſo iure fit a lege abſq; facto iudicis. vt in. l. ſi debitrix. ad velleia. cū ſi. vel de reſtōne aliqua nō loquitur. vt in. l. cū pōſt. ff. qſi ac. de pecu. eſt anna. ⁊ per hoc ſit rūſum ad iura in ℌ̄iū allegata. Modo reſtat rīdere ad rōnes quas faciūt tenentes opi. oppoſitā. dicunt em̄ primo q̄ ſi opi. ſua nō teneaȝ ſed ſcōa vel tertia ſequitur abſurdū vc̄ȝ q̄ deterior erit conditio illius qui vſucepit tpe minoris etatis aduerſarij vel tpe abſentie illius cā reipublice ℌ̄ ſi tūc non vſucepiſſet. q̄ eſt abſurdū. ⁊ conſequenter erit melior conditio illius cōtra quē eſt vſucaptū ℌ̄ illius ℌ̄ quem nō eſt vſucaptum. q̄ ſimiliter eſt abſurdū. q̄ patet q̄ ſi vſucapio fuerit inchoata maiori etate vel ℌ̄ maiorē poſt reuerſionem compleretur triēnio. j. qȝ tantūmodo audiretur is cōtra quē vſucapitur. ſi ſi cōpleat in minori etate. vc̄ȝ in abſentia aduerſarij qua driennīū ſibi dak. j. qȝ auditur aduerſarius cōtra quem vſucapitur. ⁊ ſic maius tps reperīt habere is cōtra quē vſuceptum eſt in minori etate vel tpe abſentie q̄ ſi nullo modo eſſet tunc vſucaptū ℌ̄ eum. ſed poſt maiorē etatē vel in ꝑſentia eſſet completa. q̄ eſt abſonū. q̄ non debet vſucapio in minori etate vel abſentia aduerſarij facta tollere vel diminuere ius vſucapiētis. imo illud augmētare vel fortificare cū inducta in fauorem vel argumentū nō debeāt operari ℌ̄ iūm. arg. l. nō ſolet. ff. de reg. iur. ⁊ regule q̄ ob gratiā. de reg. iur. in. vi. ⁊. l. q̄ fauoꝛe. C. de legi. ⁊. l. in bello. ℌ. ſi quis ſeruū. ff. de capti. cum igitur hoc ſit abſurdū. ergo ⁊ per conſequēs opi. ℌ. ⁊. ij. er qua ſequit abſurditas. abſurditates autē in iure ſunt vitāde. l. nam abſurdū. ff. de bo. lib. ⁊. l. qȝ dicit. ff. de impen. ⁊ cle. romani. de iureiurā. de re iud. apoſtolice. in. vi. Rūdet gl. per interēptionē. vnde dicit glo. q̄ nō eſt verū q̄ deterior ſit cōditio vſucapientis cōtra exiſtentē in minori etate vel in abſentia q̄ ſi vſucepiſſet. q̄ ptȝ. q̄ ſi nō eſſet vſucapio tunc completa poſſet ipſo iure fine alio obſtaculo vendicare rē ſuā. j. triēnium. ſed modo ex quo eſt cōpleta in minori etate vel in abſentia nō pōt is cōtra quē eſt vſucaptū vendicare rem. imo obſtabit ei vſucapio niſi impetret tolli obſtaculū vſucapionis adeo q̄ ſm quoſdā ad hoc agere poſſet ꝑ recuperatione rei q̄ eſt vſucaptū eſt neceſſe q̄ prius intentet iudiciū reſcindens hoc eſt implorare officium iudicis per qȝ prius reſcindaꝫ impedimentum vſucapionis. poſtea vero intēctare habet iudicium reſciſſorū hoc eſt ſtimā actionē que ſic appellaꝫ. q̄ cōpetit vſucapione reſciſſa. inſtit. de accu. ℌ. rurſus. In hoc tamē vltimo dicit glo. q̄ ſeruaꝫ de facto cōtrariū. quia non ſunt duo iudicia ſeparata. vn. um. ſ. quo impetretur officiū reſcindēs. aliud quo impetret iudiciū reſciſſorium. imo eodē iudicio ſimul hec expediunt. q̄ eodem libello ſimul vtrūq; intentaꝫ extra ordinem. tamē quia petitur vſucapionē reſcindi ⁊ illa reſciſſaꝫ reſtitui. facit qȝ no. in ſili. in. l. quid. de inofficioſo. ff. de inoffi. teſt. ⁊. l. ij. ℌ. j. ff. ad exhib. ⁊ qȝ no. Inno. in. c. cū ex literis. ℌ̄. eo. ⁊ in Spec. eo. ti. in quarta parte. ver. ſed nūqd in eadē. per hoc patet q̄ nō eſt melior cōditio illius cōtra quē nō eſt vſucaptū. ℌ̄ illius ℌ̄ quē eſt vſucaptū quia vendicando. j. triennīū. quod pōt qñ nō eſt vſucaptū perpetuaſſet actionē infra. lx. annos. l. ſi. C. de ꝑſcript. xxx. an. Sed eo caſu quo eſt vſucaptū licet implorāꝺo officium iudicis infra quadrienīū nō ꝑpetuaſſet illud per conſtōnez. vt. ℌ̄. victūfuit in alia glo. Ideo nimirū ſi equū fuit dari longi⁹ tēpus ei cōtra quē vſucaptū eſt in minori etate vel in abſentia ℌ̄ illi cōtra quē vſucapitur in maiori etate ⁊ in ꝑſentia. qñ illud tps triēnū qȝ eſt minus fauoꝛabile. qȝ ſine aliquo obſtaculo agit ⁊ recipit perpetuationē j. xl. annos qȝ nō eſt in tpe quadrienīū. ideo equa fuit in hoc diſpoſitio iuris. qȝ q̄ in vno grauaꝫ ⁊. l. eū qui. ff. de iureiu. Habetis glo. veſtrā expeditam ex qua habetis q̄ eſt dare iudiciū reſcindendē vſucapiōis vel alteri⁹ actus ex quo actu ſurgit leſio qȝ alio nolē nūcupaꝫ officiū reſcindāꝫ ⁊ daꝫ ad remouendū obſtaculū circa id qȝ eſt de iure validū. ⁊ daꝫ ꝓpter ſuadentē equitatez. Itē eſt vere iudiciū reſciſſoriū qȝ alio nolē appellaꝫ vtilis actio reſciſſoria vel vtilis reſtitutoria. ⁊ an ſimul iſta duo iudicia poſſunt intentari ⁊ in eodē libello videtis q̄ ſic. An aūt per iudiciū reſcindēs poſſim implorare reſtōnē rei. Dic q̄ ſic ſi leſio ſit in traditione rei. alias ſecus vt ſic illud det reſtō qȝ abſtulit leſio. l. qȝ ſi minor. ℌ. reſtitutio. ff. de mino. ⁊ no. in. l. qui ꝓpnio. ℌ. itē q̄ rīc. ff. de ꝓcur. ⁊ hec eſt veritas. Sc̄do habetis q̄ eſt dare in materia reſtōnis tēpus ad qȝ dȝ dari reſtitutio ⁊ tps. j. q̄ In tempore ad qȝ nulla eſt ꝓtētio. In tpe. j. qȝ tres ſunt opi. vt vidiſtis. ⁊ gl. remāſit cū tertia. vc̄ȝ q̄ indiſtincte ētē minor ⁊ maior ſi leſi ſint ex parte tpis poſſunt petere reſtōnē in integrū iſta quadrienīū etiā ſi leſio a curſu minoris tpis ſurrexit. ⁊ etiā ſi negligēter ſe habeāt in reſtōne petēda infra quadrienīum. ⁊ ſic tps iſtud quadrienīū ſemp ſit vnifoꝛme. ⁊ ſic in effectu tenet opi. vltra. Ang. Bal. vero in. ℌ. ſed qȝ ſimpliciter tenet ſcōam. ſ. Ja. Bald. Odof. ⁊ eā ſequit Jo. but. ꝑ iura et rōnes ſuperius alle. Hec ob. predicte opi. hec cle. q̄ dictā opi. corrigere videt. qȝ dicit Bar. in. ℌ. ſed qȝ ſimpliciter q̄ hec cle. dictā opi. nō corrigit. imo potius illā approbat. Illā ſcire debetis q̄ in minori nō currit tps quadrienīū. niſi finita minori etate. qȝ in illa nullatenus currit. ſed eccliā ſemp cenſet iure minoris. ℌ̄. eo. c. ⁊. ᵇ vnde videbaꝫ q̄ ei nūq̄ curreret quadrienīū. qȝ tamē hoc eſſet abſonū. ſtatutū finit q̄ a tpe leſionis curreret quadrienniū. ℌ̄. e. c. i. in. vi. ⁊ ſic in hoc eccleſia cenſet iure minoris facti maioris. ⁊ hoc erat clarū q̄ eccleſia erat leſa ex lapſu quadrienīj. vel maioris tēporis. Propter hoc ſurgebat dubiū an ⁊ qñ petēda eſt reſtitutio ad min⁹ tps quadriennio. qz leſa eſt in lapſu minoris tēporis quadrienīj. an ſimpliciter eccleſia dȝ habere minus tps quadrienīj infra q̄ reſtōnē petat ſi in illo ſit negligens. ⁊ ſic an tractari dȝ etiā vt maior iſto caſu ſicut in precedēti. ⁊ hoc deciditur in hac cle. q̄ nō dȝ habere minus tps quadrienio etiā ſi leſio ſurrexit ex curſu mino. ris. tpis quadrienio cū ſi negligēs ſit. ⁊ hoc vult ℌ̄ cle. ſm Bart quaſi in eccleſia hoc ſit ſpāle q̄ indiſtincte ei deꝫ quadrienīū. ex ſic cōtrariū ptȝ q̄ innuerit ſecus eſſe in aliꝭ. per qȝ relinqui q̄ hec cle. eſt ſeruāda quo ad eccliaȝ. ſed quo ad alios iura ciuilia retēta ſcōa opi. ꝓ qua videt caſus. in. ℌ. ſi quis ſepius. ad quē non videt ſufficiēter rūſum. Nam ibi videt loqui de tpe. ℌ̄ra qȝ dȝ reſtitutio peti. ⁊ tū dicit q̄ ſi in anno fuit leſio dȝ. j. annū reſtitui. Nec ob. ſi dicas vt dicit gl. q̄ ibi loquit de vtili anno ſm iura antiqua. vt dicit gl. in ſcōa ſol. ad illū. ℌ. qz text. dicit q̄ in anno cōtinuo fuerit leſus. vſ nō pōt dici poſtea q̄ de eo. an loquaꝫ cū annus q̄ olim dabaꝫ ad reſtōnē petendam eſſet vtilis. vt. ℌ̄. dictū fuit in alia gl. Reſtat rūdere ad incōuenientia q̄ gl. dicit ſeq ex prima ⁊ ſcōa opi. Nō ob primū incōueniēs de quo gl. hic dicit vc̄ȝ ſi qs eſſet leſus in vna die. qz rūdet q̄ reſtitutio ꝓponi dȝ in vno die ſubducto tamen ante tps qȝ datur ad ꝓpꝛiandū. ar. ℌ. ſed q̄ ſimpliciter. poſtea dȝ habere. imputare ſibi ſi negligēs fuit quare ſe tm̄ arctauit. ſi vȝ negligens nō ſit ſufficiat q̄ petat reſtōnē. ⁊ illā principi. ⁊ illa die. ⁊ poſtea finit ſi poterit. j. quadrienniū vt dicit Bar. in. l. ſi. C. de tēp. in integ. reſt. alle. gl. de reſti. in integ. l. dīus. vſ data vigilātia ℌ̄ illā diem tempus nō pōt iam curꝛo der eſe ipſum ex quo negligēs nō eſt. qz curſus ⁊ curꝛoſio cauſaꝫ ex negligētia vt dictum eſt. Per hoc patet q̄ etiā nō ℌ̄ obſtare ſm inconueniēs. q̄ allegaꝫ de vſucapione. qȝ ſi dabitur vigilātia poterit cā durare etiā per integrū quadrienīū cōtinuū. Et ſi dicaꝫ eadē eſt ratio in maiore ⁊ minore que eſt in eccleſia. ⁊ ſic idē ius dȝ eſſe maxime cum iſta equiparaꝫ. ℌ̄. e. c. i. Suſtinēdo opi. Bar. poſſet dici q̄ ſi eadē eſſet ratio. tū hec cle. que corꝛigit iura ciuilia quo ad caſū iſtū nō eſt extendēda ex idētitate rōnis. arg. no. in aut. quas actiones. C. de ſac. ſan. eccle. ⁊ in regula odia. de reg. iur. iii. vi. Preterea pōt dici q̄ imo nō eſt eadem ratio. nā maior a principio vel minor fact⁹ maior pōt eſſe in negligētia. ſz eccliaȝ nūqȝ eſt in negligētia. qz ipſa nō negligit. ⁊ ſz plat⁹ negligat ex hac negligentia ſurgeret cā dande reſtōnis eccleſie. ideo interim. j. quadrienniū non pōt tps negligentie corꝛodere tps leſionis. ſicut dicim⁹ in ſimili in minori etate nō currit ſibi quadrienīū a tpe leſionis niſi ſit negligens ne ſi dicamus currere cū adhuc ſit minor. vel reſtitutio reſtōnis. ⁊ ſic fiat ꝓceſſus infinitum. l. inter dum. ff. de mino. ⁊. d. l. ſi. C. de tēpo. in integ. reſti. pe. per qȝ cōcludit neceſſario etiā ſm mētē opi. Ja. balduini ⁊ ſequa cīū eccleſiā debere habere integrū quadrienīū. vel tertio poſſet dici q̄ hec cle. nihil facit. qz dicit q̄ reſtituit ad tps leſiōis. j. quadrienīū. ⁊ etiā ſi ſit min⁹ quadrienio. Sed ſi ſit negligēs illud corꝛoditur. ergo per cōſequēs nullū eſt tempus ad qȝ de tur reſtitutio. ⁊ ſic quo ad nihilū reſtituit etiā attēta hac cle. que nō impedit ex fui ſerie corꝛoſionē ex negligentia. ſz dicit dari reſtōnē. j. quadrienīū precedēs tamē dictū ſibi magis videt de mētē cle. ex quo remanet cōcluſio q̄ in minori facto maiore. vel in maiore a principio leſo ex lapſu tpis minoris quadriennio ſi negligēs ſit. j. tñ des tpis nō dabitur poſtea reſtō etiā ſi aliqd ſupſit de quadrienio non ex defectu tēporis infra q̄ quia ad huc ſupeſt de illo. ſed de effectu tēporis ad qȝ nullū eſt ex quo eſt corꝛoſum vel cōpēſatur cū tpe negligentie. Sed ℌ̄ predicta facit qz ex quo datur qnadrienīū ad reſtitutionē pertendam. ergo interim nō pōt deprehēdi negligētia niſi lapſo toto tpe. ar. l. q̄ hoc anno. ff. de verb. obli. Rūde q̄ nō dat ſibi ſimpl⁹ quadrienīū ad reſtōnē petendā. ſed ita demū ſi. j. illud vigilāter ſe habeat. vt colligitur ex ꝓcal. l. necnō. ℌ. ſi quis ſepius. cū alijs. ℌ̄. alle. Itē cōtra predicta facit q̄ ſi vſucapio eſt completa

a Qȝ ſeruaꝫ de facto. Adde. d. Jaſ. optime declarātē in. d. ℌ. rurſus inſti. de act.

b Vī videbatur. Adde ꝓ iſta rōne ter. ⁊ ibi glo. in. l. niſi finita. ℌ. cū furioſus. ff. de tut. ⁊ ratio, ꝓſtra.

cōpleta in abſentia nō poteſt amplius vſucapi vel ꝓſcribi res qz ſeme mēū amplius nō pōt efficimeū. l. res ꝓpue. C. de leg. ⁊. l. ſequit. ℌ. qui lara. ff. de vſucapio. Si vero nō eſt completa. ſed cōpleꝫ in preſentia nō videt quid imputādū ſi reſtitutio nē non petīt ante q̄ eſſet cōpleta vſucapio. qz ante non cōpe-
22 tit. ar. l. i. in fi. C. de anna. excep. Peſpōde t q̄ ſi eſt cōpleta vſucapio nihilomin⁹ pōt interim vſucapi vel preſcribi. qz qȝ dici
a tur qȝ meū eſt nō pōt per me vſucapi ª verū eſt ſi erat meū irrenouabil⁹ alias ſecus. l. ij. ⁊. iij. C. q̄ met. cā. ⁊. l. in bello. ℌ. ſi qs ſeruo. ff. de cap. ⁊. l. q̄ equitur. ℌ. lana. ⁊ qȝ ibi no. ff. de vſucap. Si vero non erat completa ⁊ in abſentia. licet eſſet inchoata ſed finita eſſet in ꝑſentia. ⁊ tūc dicit q̄ interim eſt q̄ imputet ſi nō petit de iure cōmuni cū poſſit qz dilatio que datur ad petēdā reſtitutiōē de iure ſpeciali nō impedit curſum tēporis ad cō plendā ꝓſcriptionē de iure cōi vel ad corꝛodēdū tps leſiōis, que corꝛoſio fit de iure cōi. vnde lz duraret tēpus reſtitutiōis cōcedēde. ex quo tñ de iure cōi eſſet corꝛoſuz tēpus ad qȝ cō cedi dȝ nō pōt dari reſtō ex defectu tēporis ad qȝ. ⁊ hanc diciteſſe veritatē. vt ſibi videt. Quia aduerte. Mihi videtur q̄ inter dū daſ negligentia nondū cōpleta leſione. ⁊ tūc licet Bar. ſentiat q̄ corꝛoſio ex hac tpis reſtōne. tamē nō credo vere tū cū in illo nō pōt dici negligēs anteq̄ cōpetat. vt. d. l. in fi. Sed ſi daret negligētia iā completa ꝓſcriptione. tūc ei⁹ opi. forte de iuris rigore eſt verior. ℌ̄ credo q̄ in practica ſeruaret eā
23 ret opi. Bar. Gl. quadrienio. oppo. q̄ ipſo iure ſeruet ec
b cleſia illeſa curſu ꝓſcriptiōis. ⁊ ꝓ cōſequēs nō ſit neceſſaria re ſtitutio ᵇ qz ecclia equiparatur minori. ℌ̄. e. c. j. Sed minor tē poralis ſcriptio ipſo iure nō currit. vt. l. ſi. C. in qui. cau. reſti. nō eſt ne. ergo ⁊ c. Soluit gl. remittēdo ad no. ℌ̄. eo. cōſtitutus. ſuper gl. cōſuetudine. ⁊ in. c. ſi. ℌ̄. eo. in. vi. veritas eſt q̄ ls equi
d parak quo ad effectū. qz in effectu ſibi nō nocet preſcriptio. nō tñ equiparatur quo ad oſa. vt ſic ſeruet ipſo iure illeſa ſicut mi
24 nor. vt ibi ptȝ ⁊ in ſimilibus. Hūgd ⁊ aūt ꝓſcriptio ſtatutaria tēporalis currat minori. Innoc q̄ nō per. c. cōſtitutus. ℌ̄. e. Bar. aſſr dicit in. l. ſi. prealle. Quia canoniſte ſeruarent dictuȝ Joan. Glo. pbāvit opp. q̄ imo ex ſola affirmatione eccleſie aſſerentis ſe leſam deꝫ reſtitutio. vt ptȝ. ℌ̄. in principi. cle. cunctis cōtrariū hic dī. Soluit gl. q̄ ille ter. debet ſuppleri per illum. ex quo cōcludit q̄ lz ex aſſertione vel affirmatiōe eccliæ vel minoris aſſerētis leſionē examinet an leſi ſint an nō tamē nō cōcederet reſtitutio niſi pbetur leſio. ad hoc. l. nam ⁊ poſtea. ℌ. ſi minor. ff. de iureiur. ⁊. l. ſi. C. eo. de quo remittit ad no. in Spec.
25 eo ti. ℌ. ij. ver. ⁊ illud. ⁊ plene. in. d. ℌ. ſi minor. Quero qd ſi petatur reſtitutio ꝓ via exceptiōis, an poſſit peti vltra quadrienniū. videt q̄ ſic. qz q̄ annua ſunt ad agendū ꝑpetua ſunt ad excipiendū l. pure in fi. ff. de do. excep. Tene Itē per. l.
c necnō. ℌ. exceptio. ff. eo. qui. cau. maio. Ratio qz hec nō eſt mera exceptio. imo ideo nō cōpetit. qz cōpetit actio. ergo ſolum durat ad tps vite actionis. Ad hoc. l. papinianus. ℌ. ſi filꝰ. ff. de peti. here. ⁊ qȝ imputā dū eſt reo cur ſe nō opponat ante. ex quo agere potuit. facit ad hoc de re cꝛip. q̄ aūt. ⁊ q̄ ibi no. ⁊ p Jnn. de ordi. cog. c. ſi. ⁊ eſt expreſſum. in. d. ℌ. exceptio. ⁊. l. tam ⁊ poſtea. ℌ̄. e. minor. ff. de iureiurā. Mō ob. huic. d. l. ℌ̄ agnitis. ff. de excep. vbi daꝫ reſtitutio ſolū. j. quadrienīū cōtra latā ſniam per falſas ꝓbatiōes. ⁊ tū cōpetit exceptio ꝓpetuo. quia rūde vt no. in. c. cū venerabilis. de excep. ⁊ per Bar. in. l. Dion. ff. de re iudi. q̄ dicit q̄ exceptio daꝫ ad aliud quā actio ſeu reſti
26 tutio in caſu illo. qz ipſa exceptio ibi durat ꝓpetuo. Quero an iſtud quadrienīū poſſit minui a iudice. Cōcludit Guil. q̄ nō. ad hoc qȝ no. Ity. in regu' ſi adultū. de reg. iur. i. vi. ⁊ qȝ no. gl. de elec. cupientes. ℌ̄. q̄ ſi per viginti. e. lib. Ratio quia ſtatuit abſq; facto hoīs a lege a litē terminādā. ideo inuita parte nō pōt minui. arg. ſalle. regule indultā. ⁊. xxvij. diſt. de his lz aūt minui nō poſſit. tū pōt prorogari petēte reo ⁊ ſurgit ipſa
d rogatio ipſo iure data dilatione. l. petēde. C. de tempo. reſti. pe. in integ. q̄ intelligo petēdo dilationē. vt ibi als nō credo. ſimile in aut. ſi tamen. C. de tēpo. appel. vbi pōt fieri ꝓrogatio per viā cōpromiſſi etiā cū als fieri nō poſſet ſm vnā opi. Itē prorogaꝫ a iure ex cauſa puta ꝓpter legitimū impedimentum iudicis vel partis. vt abſentie cā reipublice. l. intra vtile. ff. de mino. ⁊. l. ſi. C. de tēpo. reſti. pe. ⁊ hec eſt cōis opi. Bart. tamen aliter dicit in. l. ij. ℌ̄. de re iudi. cui⁹ opi. hic ſequitur do. Pet. ſed an ex cōicat⁹ poſſit reſtitutionē petere. Gul. q̄ nō ſiue ſit minor. ſiue plat⁹. Ratio q̄ principaliꝫ petendo reſtitutionez magis agere dicit ℌ̄ defendere. ar. e. ij. de offi. iudi. facit quod no. de ꝓcur. ex inſinuatione. per gl. vbi no. q̄ nō pōt reſtitutio nē petere agēdo interdicto ſine iudicio recuperēde poſſeſſionis. facit de excep. eī inter. ⁊. c. ſignificauerunt. vbi de hoc ſm Guil. ſecus dicit vbi licēter peteret. pſequēdo appellationē

puta ſi peteret ſe reſtitui aduerſus lapſum ratione legitimi impedimēti ⁊ ob hoc maius tps peteret q̄ cū ceſſaꝫ ſpecialis ꝓcuſio appellationis. de reſcrip. c. i. in. vi. cōſequēter cenſerent cōceſſa oīa incidētia ad illam. ar. de offi. deleg. ꝑterea. ⁊. c. ex literis. Itē ſecus dicit Jo. de lig. ſi excōicatus appellās ſpoliatus fit poſt appellationē. q̄ poſſet agere per viā attētati. lz nō poſſet directe reſtōnē attentati petere principaliter. alle. xxiij. diſt. Jn noīe dñi. cū ibi no. Jo. q̄ qñq; qs poſſit reſtitutionē petere indirecte quā nō poſſit directe petere ad hoc, qȝ hec petitio eſt ⁊ ceſſaꝫ appellatiōis q̄ fibi eſt permiſſa. vt. d. c. i. de rescrip. lib. vi. igit ꝛc. ar. d. c. ex literis facit. ri. q. iij. qñ multos. ⁊ hoc tȝ Ber. qȝ no. bñ ⁊ tene mēti. Ad hoc qȝ no. de app. bo
27 ne. ⁊ de ma. ⁊ obe. dilecti. Querit Jan. in cui⁹ foꝛo petitur reſtitutio iſta. ⁊ icit q̄ in foro rei alle. l. ij. ℌ̄. ſi. C. vbi ⁊ apud quē reſtō peti dȝ. de bac. q. per Guil. de cu. in. l. qui certo loco. ff. de cōdi. in. de. ⁊ p Bar. in. d. l. ij. facit qȝ no. de. cōpe. c.
28 ſi. ꝓ do. Ant. Ultimo tractat hic Pau. an tps negligētie
a plati ex cuius facto ſurrexit leſio ecclie ſubducat. de quo vidi- a Verum eſt. Adde Bar. i. l. in fi. col. in fi. ff. de lega. i. et do. Ja. i. l. ſic. ita ȝ. l. ij. car. ver. quare to poteſt in. de act.
29 tis. m. c. i. in fi. ℌ̄. e. in. vi. ⁊ gl. ibi tenet q̄ ſic. Arch. cōtra do. Pe. Hāgit primo an eccliæ aduerſus cōfeſſionē poſſit reſtitui. dic vt pōt. ℌ̄. eo. c. ij. in. vi. Scō an ſi minor tȝ me obligatū. nec reſtōnē petit ꝑ agere poſſit cōtra illū maiorē factū. vel vt approbet vel reſtitutionē petat dic q̄ ſic. alle. ff. de act. emp. Iulian⁹. ℌ. ſi qs colludentē. ⁊. l. ſi in debitū. in ꝓin. ff. rē ra.
29 ba. ⁊. l. i. C. creditorē eunic. pig. nō debere. Tectio qd ſi ꝑ b Verum quia ecclefia equiparatur. De hoc videtā gl. in. ℌ. ex maleficijs. in verſi. iudiciuz inſti. de act.
tatē vltatio q̄ non pōt clauſi intra inſtātiā. remittit ad no. per Jnno. de teſt. vltra tertiā. ⁊ ibi Jnn. tenet q̄ nō. ⁊ eſt iuſta cā b Quia ecclefia equiparatur. De hoc videtā gl. in. ℌ. ex maleficijs. in verſi. iudiciuz inſti. de act.
30 dandi reſtōnē aduerſus ſniam. poteſtis dicere hoc verū vbi ex poſtfacto hoc cōtingit. ſed ſi a prin. adeo breuis eſt inſtantia forte ex forma ſtatuti q̄ non poſſet dilatio ⁊ ta prin. claudi. tūc forte qz nō ſtaret ꝑ partē nec per iudicē ꝓrogaret ipſo d iure. arg. no. in. ℌ̄. in fi. C. q̄ accu. nō poſ. per Ly. Quar- d Quarto an ex ſolo tapſu tpis ꝑ bē leſio. Jo. de fan. q̄ nō ſm Euge.
30 to an ex ſolo tapſu tpis ꝑ bē leſio. Jo. de fan. q̄ nō ſm Euge. alle. l. nā ⁊ poſtea. ℌ̄. ſi minor. ff. de iureiu. q̄ poſſet eſſe q̄ nō ha- c
beret ꝓbationes aliquas do. Pe. tenet ℌ̄ iūm. mouetur. qz hoc venit examnādū in iudicio reſciſſorio nō inſtito. Breuiter ſi eſt leſa er lapſu per ēptorū ſummarie debebit cognoſci an habeat ꝓbationes an nō. ⁊ ſic an ſit leſa. ℌ̄. c. auditis. cum ibi no. ⁊ c Quarto an ex ſolo tapſu tpis ꝑ bē leſio. Et ſic no. a ꝓtrario q̄ extra caſus hic poſitos fieri nō pōt. Item q̄ per inferiorem a papa
2 non pōt fieri citatio ꝑ edicta de quo. ſ. dicet. Item no. q̄ talis citatio bz effectū citationis ꝓſonalis qñ citatus impedit per ſe vel alīū quominus citatio ad eū perueniat. ⁊ ſic eſt

De iudicijs. Rubrica.

1 Citatio per edictū an ⁊ quando arctet citatū ⁊ per quem poſſit fieri ⁊ quando habeat effectum. ⁊ nu. 2. ⁊ ſeq. d Quarto an ex ſolo. Adde ea q̄ poſt bar. et alios dicit do. Jaſ. ſ. d. l. nā ⁊ poſtea. ℌ̄. ſi minor. ſ. pe. col. ff. de iureiur. in ver. ſed tu aduerte.
3 Conſtitutio ſue clauſul. generalis non refertur ad ſpecificata a iter prouiſa.
4 Citatio quot modis poſſit fieri.
5 Sacerdos in foro penitentiali tenet locū dei ⁊ poteſt abſolue re delīquentem etiam extra parochiam.
6 Album pretoris quid ſit.
7 Citari an poſſit quis per omnem ſpeciem citationis.
8 Citatio per edictum an poſſit fieri in omni caſu.
9 Iudex quando cognoſcit vt vir bonus ſi male arbitratur appellari poteſt.
10 Citationem per edicta facere nō poteſt inferior a principe.
11 Citatio an poſſit valere de mandato generali ad citandū alīquē. ⁊ qñ dicaꝫ citatio cōmiſſa ex certa ſcientia. ⁊ nu. 12. ⁊. 13.
14 Eccleſie maioris appellatione quid contineatur.
15 Citatio per edicta an conſtituat quē verum contumacem.
16 Citatio in quibus caſibus valeat etiam ſi nō tranſeat in notiſtiam citati.
17 Citatio an ⁊ quādo fieri poſſit extra territorium citantis.

Eduz Bonifacius.

Hec cōſtitutio preceſſit cōciliū Vienēſe. vt gl. j. hic dicit. Diuidit aūt in tres partes. qz primo ponit conſtōnem Bonifacij. Secūdo illā reſtringit. Tertio ꝓteſtat. ſe
1 cūda ibi. qz vero. tertia ibi porro. Mo. primo caſum in quo citatio per edictū arctat ſtatim citatum. Et no. que requirantur ad hoc vt citatio illa locum habeat qz q̄ ex authoritate apſica ex certa ſcientia ſpāliter ipſam cōmittentis ⁊ in caſibus hic poſitis. Et ſic no. a ꝓtrario q̄ extra caſus hic poſitos fieri nō pōt. Item q̄ per inferiorem a papa
2 non pōt fieri citatio ꝑ edicta de quo. ſ. dicet. Item no. q̄ talis citatio bz effectū citationis ꝓſonalis qñ citatus impedit per ſe vel alīū quominus citatio ad eū perueniat. ⁊ ſic eſt

malicioſe abſens. vel qñ ad eũ citatio non pot peruenire. ꝛ ſic
8 nõ vſ q̃ gñalr̃ pceda cũ hoc ſit ſpale ꝫ illud qõ habet. vt lit.
3 non cõtest. qñ. ſ. ū. [a] ¶ Vltimo no. q cõſtitutio vel clauſu-
4 la generalis nõ refertur ad ſpecificata aliter, puta. ¶ Quero quod modꝰ poſſit fieri citatio. dicit Guil. q quatuor. quos vt notos hic nõ ꝓſequit̃ do. Ant. Eſt em̃ citatio per nunciũ cũ literis. de pba. qñ cõtra. per ptoꝛ. C. qõ ꝛ qñ. in aut. qui ſemel. ꝛ in corpore vnde ſumit̃. Itẽ per edicta vt hic. ꝛ. d. aut. qui ſemel. Itẽ iuris diſpoſitione. e. i. ꝛ. c. cupiẽtes. de elec. i. vi. Item q̃ fit ad monitionẽ iudicis. C. qõ ꝛ qñ. in. l. ceſſante. ꝛ no. de offi. deleg. ꝫ ſoluit. Itẽ adde ſ. dã eſt citatio vbalis. ſ. dã realis q̃ fit re ipſa citãdo ꝓſonã ꝛ capiẽdo illã ꝛ ducẽdo ipſam ad iudicẽ. vt. l. cõſentaneũ. cũ ibi no. C. qõ ꝛ qñ iud. ¶ Gloſ. citationes. opp. q̃ hec cle. nõ fuerit cituata ſub cõgruo titu. q̃ debuiſſet poni ſub ti. de dila. maxime cũ prima citatio de qua etiã hic loquit nõ dicat iudicialis ſed ante iudicialis. vt no. ꝑ Inn. ꝛ Jo. and. poſt eũ. de pba. qñ ℈. ſic nõ debuit poni hic in materia. de iudi. cuius ℈tium factũ eſt contra. ſ. qbus. C. de nouo codice cõponẽdo. ſoluit gl. q̃ revera cõpetẽter ꝛ ꝑgruẽter potuiſſet poni, in ti. de dila. tñ etiã ſatis cõpetenter ponit̃ ſub iſto tit. q̃ lꝫ prima citatio dicat̃ anteiudicialis. tñ ꝑ eã firmatur iudiciũ ꝛ perpetuat̃ iuriſdictio ꝛ etiã peruenit̃. de offi. deleg. lꝫ vndiq̃. ꝛ. c. gratũ. de ſo. cõpe. ꝓpoſuiſti. idcirco vt ſciret an ſup citatione, de qua h̃ poſſet fundari, iudiciũ fuit congruẽter ſub hoc ti. poſita decre. iſta. [b] ad hoc iſti. de pena teme re litig. ſ. ſi. nec eſt mirãdũ ſi decre. nõ ex toto cõgruẽs ti. ſub illo ponat̃. q̃ ſic ꝛ a ſ. ℈ tingit in decr. e. vltima. ſ. de eta. ꝛ qualit. ea. cõpila. ꝛ in. c. i. ſ. ū. de iud. in. vi. Dicũt̃ ũ doc. q lꝫ prima citatio dicat̃ ante iudicialis. tñ eſt de ꝓceſſu ꝛ eſt ꝑncipiũ iudicij. iuxta no. de pba. qñ ℈. ꝛ de offi. deleg. prudentiã. in princ. inſti. de pe. te. litig. ℈. ſi. ¶ Glo. quibuſcũq; declarat quare dicit quibuſcũq; q̃ expreſſius cauẽt in conſtõne Bonifacij. vbi etiã oẽs ℈ie indulgẽtie tollunt̃. ¶ Gloſ. vndecũq; oppo. hic innotuit etiã vltra duas dietas ar̃ctare citationẽ in caſu iſte ꝛ etiã extra prouinciã. cõtra ad. vtrũq; decre. ſtatutũ. de reſcri. in. vi. eo. titu. nonnulli. ꝛ ū. q. vi. ꝛ. neminẽ. Soluit hic in ꝛ papa citante [c] q eſt vicarius illius qui eſt dñs totius orbis. iuxta illud pſalmiſte. Dñi eſt terra ꝛ plenitudo eius. de deciſ. tua. ¶ Secũda ℈ia ſ. alĩs facit q̃ Jo. no. xvi. q. i. placuit. vbi nõ. q̃ q̃ in foro penitẽtiali facẽdos tz vicẽ dei pot̃ abſoluere delinquẽtẽ etiã extra parochiã. ¶ Glo. albo. q̃rit qd eſt albũ. rñdet q eſt loc̃ de albatus [d] vbi edicta deſcribebant̃ als iura. Et ſi dicas qñ tot edicta fieri poterãt. dic ſinito termi no edicti videbat̃ ꝓponeba. kalius. not. aũt. qui ſemel. C. qõ ꝛ qñ iu. de quo gl. etiã hic remittit ad Spe. in ti. de do. ꝛ ztu. ꝛ i ti. de citatione. Demũ q̃rit an oẽs iudices poſſent citare p edicta. Rñdet q nõ ſed domũ certi. q autẽ ſint illi remittit ad no. in Spe. in ti. de citatione. ℈. ſequit̃ ver. ꝛ no. ibi cõcludit Spe. q maiores ordinarij ꝛ delegati a ꝓncipe citare poſſ̃t ꝑ edicta. ſed pedanei hoc eſt ordinarij habẽtes cognoſcere de paruis ꝛ vilibus cauſis ꝛ delegati inferiores a ꝓncipe citare nõ poſſ̃t ꝑ edicta ſ̃ꝫ nunciũ vel per lites per nunciũ deſtinatas. lꝫ quidã dicunt qõ pedane[a] vel delegat[a] inferiores a ꝓncipe nõ poſſit citare ꝑ nunciũ qõ nõ eſt verũ. vt no. in. l. ſancimus. C. de iud. ꝛ ibi recitat Spe. fabulã de Azone ꝛ olderico delegatis in quadã cã q̃no. etiã per Ly. in. d. l. ſancim[a]. Fatetur tamẽ Spe. qõ citatio p edicta olim erat in vſu. ſed hodie nõ. ſed frequẽtat̃ modus citationis per nũciũ vel epiſtolã. poſſumus tamẽ dicere qõ licet citatio per edicta nõ fiat in albo hodie vt olim tamẽ fit p cedulas affixas ad fores palatij. vt videtis. Cõcludit ergo, pſequẽdo ſpecies citationis que fieri poſſ̃t ab hoſe. de quil. is dixi in pn̄cipio. qõ citationẽ per admonitionẽ facere pot̃ quilibet iudex etiã delegat[a] inferioris a ꝓncipe. q ꝛ illã pot̃ arbiter facere. ff. de iud. l. ſed ſi interpellat. facit. l. ceſſante. C. qõ ꝛ qñ iudex, in citatione p nunciũ dic idẽ ar. ꝓalle. ſed ſi interpellatur. lꝫ alĩ ℈. vt ꝓdixi. ꝛ no. in. l. ſancimus. In alĩs tribus ſpeciebus citationis. dic q illas facere nõ pot. niſi ſit ordinarius de maioribus vel legatus ꝓncipis. vt not. in aut. qui ſemel. ꝛ. d. l. cõſentaneum. ꝛ. ff. de iuriſ. om. iudi. l. i. ꝛ. ū. ꝛ Sed iuxta predicta ſupereſt videre an in omni caſu ſuppoſita ptãte iudicis poſſit citari quis per quãlibet ſpeciẽ citationis de prędictis. Cõclu de q due ſpecies citationis poſſ̃t fieri in oĩ cauſa. ſ. ꝑ nũciũ ſeu per epiſtolã ꝛ admonitionẽ iudicis. vt in iuribus palleg. Citatio vero p ptoꝛẽ fieri nõ pot̃ regulariter de iure cõi. Fallit in duobus cãſib[a]. primus eſt ſi veniat citãda multitudo. ſecũdus eſt ſi veniat citãda perſona q̃ ℈ eſſe in loco. ſed ignoratur locus loci, vt q̃ extraneus de longinquis partibus citatus fuit vt cõpareret cozã iudicẽ vſq; ad iſtam ſinclusiue. quia intelligit̃ ciuiliter dicta citatio. ſ. q̃ ſtet in ciuitate nõ ſemper coram iudice ideo pot̃ tunc fieri citatio per preconẽ preconizante p loca publica ciuitatis. vt no. Bar. in extrauagãti ad reprimendã. in verbo per edictũ in ciuitate reali. Dic q regulariter illa fieri nõ ꝺ℈. vt no. in. l. conſentaneũ ꝓallega. [c] In citatione per ꝛ edictũ eſt dubiũ an in oĩ caſu fieri poſſit. videt q nõ. ſed ſolũ in caſibus hic expreſſis p hãcc le. Jn cõtrariũ facit. l. edictũ. ꝛ. l. peremptoriũ. ff. de iudi. ꝛ. d. aut. qui ſemel. dicit Bart. in extrauagãti palle. ad reprimendũ in verbo edictũ. q aliud de iure canonico ſm qõ nõ pot̃ talis citatio fieri niſi in caſib̃ hic expreſſis aliud de iure ciuili ſm qõ poteſt generaliter fieri. dicit tamẽ q de iure ciuili cũ iudici detur electio vt dicitur electiõ bonoviro eligendi q̃ ſpeciẽ citatiõis velit iuxta no. in ſimili per Jnno. de cõſti. c. j. nõ debebit eligere ſpeciẽ iſtã citatiõis ꝑ edicta niſi in caſibus hic poſitis alĩs poterit appellari. Caſus aũt hic poſiti ſunt quãdo quis facit impedit vel procurat quominus poſſit citatio ad eũ puenire. qõ dicit ibi Bar. maxime, pcedere vbi venit citãda aliqua cõmunitas vel multitudo vel aliqs inimicus vel rebellis iudicis alle. de reſcrip. ſtatutũ. ℈. i. ꝛ. ū. in vi. debebit tamẽ ſm eũ cognitionẽ aliquale adherere ſup hoc anteq̃ ſic citari mandet. alleg. ꝑ cõcor. ff. ad treb. ꝛ. l. de etate. ꝛ. l. ſciendũ. Sed iuxta hoc inſurgit dubiũ cũ in citatiõe iſta per edicta debeat poni termin̄ cõcedẽs ſm diſtantiã locoꝝ cũ quo iudex poterit ſcire diſtantiã locoꝝ cũ papa vel iudex qui fuerit eſt in vrbe nõ poſſit ſcire in quo loco ſit abſens nec teſtes vidẽt poſſe ſup hoc deponere ex quo pars nõ prẽſens. Rñdet ibi q ſcire poterit cõſiderãdo vulgi opinionẽ. Mouet ꝑ. ſ. illud. in auf. de erbi. rei. col. v. ubi examinet iudex in quẽ locuz abeſſe dicat. ¶ Mo. q dicit dicatur. ſic reſpicit formam vel vulgi opinionẽ. dicit tñ Bar. ibi q cõmuniter cõſueuit haberi reſpectus ad locũ vbi cõſueuit habitare ſm. l. iiij. ff. de dam. infec. Jta tamẽ extrauagãs ad reprimendã ſtricti[a] puidet q̃ hec cle. q ibi innuit poſſe proceedi lite non conte. q hic dicit. ¶ Mo. bene dictũ Bar. q̃ inq̃ſitũ ſenſit q vbi iudex vel bon[a] vir cognoſcet ptẽ q̃ttie tollunt̃. ¶ Gloſ. vndecũq; oppo. hic innotuit etiã vltra duas dietas ar̃ctare citationẽ in caſu iſte ꝛ etiã extra prouinciã. cõtra ad. vtrũq; decre. ſtatutũ. de reſcri. in. vi. eo. titu. nonnulli. ꝛ ū. q. vi. ꝛ. neminẽ. Soluit hic in ꝛ papa citante [c] q eſt vicarius illius qui eſt dñs totius orbis. iuxta illud pſalmiſte. Dñi eſt terra ꝛ plenitudo eius. de deciſ. tua. ¶ Secũda ℈ia ſ. alĩs facit q̃ Jo. no. xvi. q. i. placuit. vbi nõ. q̃ q̃ in foro penitẽtiali facẽdos tz vicẽ dei pot̃ abſoluere delinquẽtẽ etiã extra parochiã. ¶ Glo. albo. q̃rit qd eſt albũ. rñdet q eſt loc̃ de albatus [d] vbi edicta deſcribebant̃ als iura. Et ſi dicas qñ tot edicta fieri poterãt. dic ſinito termi no edicti videbat̃ ꝓponeba. kalius. not. aũt. qui ſemel. C. qõ ꝛ qñ iu. de quo gl. etiã hic remittit ad Spe. in ti. de do. ꝛ ztu. ꝛ i ti. de citatione. Demũ q̃rit an oẽs iudices poſſent citare p edicta. Rñdet q nõ ſed domũ certi. q autẽ ſint illi remittit ad no. in Spe. in ti. de citatione. ℈. ſequit̃ ver. ꝛ no. ibi cõcludit Spe. q maiores ordinarij ꝛ delegati a ꝓncipe citare poſſ̃t ꝑ edicta. ſed pedanei hoc eſt ordinarij habẽtes cognoſcere de paruis ꝛ vilibus cauſis ꝛ delegati inferiores a ꝓncipe citare nõ poſſ̃t ꝑ edicta ſ̃ꝫ nunciũ vel per lites per nunciũ deſtinatas. lꝫ quidã dicunt qõ pedane[a] vel delegat[a] inferiores a ꝓncipe nõ poſſit citare ꝑ nunciũ qõ nõ eſt verũ. vt no. in. l. ſancimus. C. de iud. ꝛ ibi recitat Spe. fabulã de Azone ꝛ olderico delegatis in quadã cã q̃no. etiã per Ly. in. d. l. ſancim[a]. Fatetur tamẽ Spe. qõ citatio p edicta olim erat in vſu. ſed hodie nõ. ſed frequẽtat̃ modus citationis per nũciũ vel epiſtolã. poſſumus tamẽ dicere qõ licet citatio per edicta nõ fiat in albo hodie vt olim tamẽ fit p cedulas affixas ad fores palatij. vt videtis. Cõcludit ergo, pſequẽdo ſpecies citationis que fieri poſſ̃t ab hoſe. de quil. is dixi in pn̄cipio. qõ citationẽ per admonitionẽ facere pot̃ quilibet iudex etiã delegat[a] inferioris a ꝓncipe. q ꝛ illã pot̃ arbiter facere. ff. de iud. l. ſed ſi interpellat. facit. l. ceſſante. C. qõ ꝛ qñ iudex, in citatione p nunciũ dic idẽ ar. ꝓalle. ſed ſi interpellatur. lꝫ alĩ ℈. vt ꝓdixi. ꝛ no. in. l. ſancimus. In alĩs tribus ſpeciebus citationis. dic q illas facere nõ pot. niſi ſit ordinarius de maioribus vel legatus ꝓncipis. vt not. in aut. qui ſemel. ꝛ. d. l. cõſentaneum. ꝛ. ff. de iuriſ. om. iudi. l. i. ꝛ. ū. ꝛ Sed iuxta predicta ſupereſt videre an in omni caſu ſuppoſita ptãte iudicis poſſit citari quis per quãlibet ſpeciẽ citationis de prędictis. Cõclu de q due ſpecies citationis poſſ̃t fieri in oĩ cauſa. ſ. ꝑ nũciũ ſeu per epiſtolã ꝛ admonitionẽ iudicis. vt in iuribus palleg. Citatio vero p ptoꝛẽ fieri nõ pot̃ regulariter de iure cõi. Fallit in duobus cãſib[a]. primus eſt ſi veniat citãda multitudo. ſecũdus eſt ſi veniat citãda perſona q̃ ℈ eſſe in loco. ſed ignoratur locus loci, vt q̃ extraneus de longinquis partibus citatus fuit vt cõpareret cozã iudicẽ vſq; ad iſtam ſinclusiue. quia intelligit̃ ciuiliter dicta citatio. ſ. q̃ ſtet in ciuitate nõ ſemper coram iudice ideo pot̃ tunc fieri citatio per preconẽ preconizante p

a ¶ Actio not. Adde tex. i. l. doli clauſula. ꝛ im. l. ſtipulationes. gmodiſſimũ cũ ibi no. per doct. ff. de verb. obli.

b ¶ Ad hoc in iſti. Aldo bar. ꝛ doc. in rubri ca. C. de ĩ ius.

c ¶ Qui eſt vicarius. Adde gl. ſ. in. pe. buius libri. ¶ dicit q papa eſt deus ĩ terris.

d ¶ Vbi edicta Adde gloſ. ꝛ doc. i. l. i. q̃ius id. qõ. ff. de iuriſd. om. iud.

¶ In citatione per edictũ. Adde Lar. in ℈ſil. ciiij. inci. in. q. qne verti tur ꝛ Fely. plene in. c. cognoſcentes. in. vi. ꝛ. vij. col. extra de conſti.

f ¶ Specialr. Adde Bar. f l. i. ad finẽ. ff. ſi quis in ius voc. non ie. bay. in l. ſi. ad fin. C. ſi ℈ ius vel vtil. pub. gl. i. l. ℈ ꝛ ſi qs. ℈. ſiſtũ ff. ſi qs cau. Fely. in. c. ad aures. in. i. co. ℣. de qualitatibus extra reſcrip.

7

8 malicioſe abſens. vel qñ ad eũ citatio non pot̃ peruenire. ꝛ ſic
3 non cõtest. qñ. ſ. ū. [a] ¶ Vltimo no. q cõſtitutio vel clauſu-
4 la generalis nõ refertur ad ſpecificata aliter, puta. ¶ Quero quod modꝰ poſſit fieri citatio. dicit Guil. q quatuor. quos vt notos hic nõ ꝓſequit̃ do. Ant. Eſt em̃ citatio per nunciũ cũ literis. de pba. qñ cõtra. per ptoꝛ. C. qõ ꝛ qñ. in aut. qui ſemel. ꝛ in corpore vnde ſumit̃. Itẽ per edicta vt hic. ꝛ. d. aut. qui ſemel. Itẽ iuris diſpoſitione. e. i. ꝛ. c. cupiẽtes. de elec. i. vi. Item q̃ fit ad monitionẽ iudicis. C. qõ ꝛ qñ. in. l. ceſſante. ꝛ no. de offi. deleg. ℈ ſoluit. Itẽ adde ſ. dã eſt citatio vbalis. ſ. dã realis q̃ fit re ipſa citãdo ꝓſonã ꝛ capiẽdo illã ꝛ ducẽdo ipſam ad iudicẽ. vt. l. cõſentaneũ. cũ ibi no. C. qõ ꝛ qñ iud. ¶ Gloſ. citationes. opp. q̃ hec cle. nõ fuerit cituata ſub cõgruo titu. q̃ debuiſſet poni ſub ti. de dila. maxime cũ prima citatio de qua etiã hic loquit nõ dicat̃ iudicialis ſed ante iudicialis. vt no. ꝑ Jnn. ꝛ Jo. and. poſt eũ. de pba. qñ ℈. ꝛ ſic nõ debuit poni hic in materia. de iudi. cuius ℈tium factũ eſt contra. ſ. qbus. C. de nouo codice cõponẽdo. ſoluit gl. q̃ revera cõpetẽter ꝛ ꝑgruẽter potuiſſet poni, in ti. de dila. tñ etiã ſatis cõpetenter ponit̃ ſub iſto tit. q̃ lꝫ prima citatio dicat̃ anteiudicialis. tñ ꝑ eã firmatur iudiciũ ꝛ perpetuat̃ iuriſdictio ꝛ etiã peruenit̃. de offi. deleg. lꝫ vndiq̃. ꝛ. c. gratũ. de ſo. cõpe. ꝓpoſuiſti. idcirco vt ſciret an ſup citatione, de qua h̃ poſſet fundari, iudiciũ fuit congruẽter ſub hoc ti. poſita decre. iſta. [b] ad hoc iſti. de pena teme re litig. ſ. ſi. nec eſt mirãdũ ſi decre. nõ ex toto cõgruẽs ti. ſub illo ponat̃. q̃ ſic ꝛ a ſ. ℈ tingit in decr. e. vltima. ſ. de eta. ꝛ qualit. ea. cõpila. ꝛ in. c. i. ſ. ū. de iud. in. vi. Dicũt̃ ũ doc. q lꝫ prima citatio dicat̃ ante iudicialis. tñ eſt de ꝓceſſu ꝛ eſt ꝑncipiũ iudicij. iuxta no. de pba. qñ ℈. ꝛ de offi. deleg. prudentiã. in princ. inſti. de pe. te. litig. ℈. ſi. ¶ Glo. quibuſcũq; declarat quare dicit quibuſcũq; q̃ expreſſius cauẽt in conſtõne Bonifacij. vbi etiã oẽs ℈ie indulgẽtie tollunt̃. ¶ Gloſ. vndecũq; oppo. hic innotuit etiã vltra duas dietas ar̃ctare citationẽ in caſu iſte ꝛ etiã extra prouinciã. cõtra ad. vtrũq; decre. ſtatutũ. de reſcri. in. vi. eo. titu. nonnulli. ꝛ ū. q. vi. ꝛ. neminẽ. Soluit hic in ꝛ papa citante [c] q eſt vicarius illius qui eſt dñs totius orbis. iuxta illud pſalmiſte. Dñi eſt terra ꝛ plenitudo eius. de deciſ. tua. ¶ Secũda ℈ia ſ. alĩs facit q̃ Jo. no. xvi. q. i. placuit. vbi nõ. q̃ q̃ in foro penitẽtiali facẽdos tz vicẽ dei pot̃ abſoluere delinquẽtẽ etiã extra parochiã. ¶ Glo. albo. q̃rit qd eſt albũ. rñdet q eſt loc̃ de albatus [d] vbi edicta deſcribebant̃ als iura. Et ſi dicas qñ tot edicta fieri poterãt. dic ſinito termi no edicti videbat̃ ꝓponeba. kalius. not. aũt. qui ſemel. C. qõ ꝛ qñ iu. de quo gl. etiã hic remittit ad Spe. in ti. de do. ꝛ ztu. ꝛ i ti. de citatione. Demũ q̃rit an oẽs iudices poſſent citare p edicta. Rñdet q nõ ſed domũ certi. q autẽ ſint illi remittit ad no. in Spe. in ti. de citatione. ℈. ſequit̃ ver. ꝛ no. ibi cõcludit Spe. q maiores ordinarij ꝛ delegati a ꝓncipe citare poſſ̃t ꝑ edicta. ſed pedanei hoc eſt ordinarij habẽtes cognoſcere de paruis ꝛ vilibus cauſis ꝛ delegati inferiores a ꝓncipe citare nõ poſſ̃t ꝑ edicta ſ̃ꝫ nunciũ vel per lites per nunciũ deſtinatas. lꝫ quidã dicunt qõ pedane[a] vel delegat[a] inferiores a ꝓncipe nõ poſſit citare ꝑ nunciũ qõ nõ eſt verũ. vt no. in. l. ſancimus. C. de iud. ꝛ ibi recitat Spe. fabulã de Azone ꝛ olderico delegatis in quadã cã q̃no. etiã per Ly. in. d. l. ſancim[a]. Fatetur tamẽ Spe. qõ citatio p edicta olim erat in vſu. ſed hodie nõ. ſed frequẽtat̃ modus citationis per nũciũ vel epiſtolã. poſſumus tamẽ dicere qõ licet citatio per edicta nõ fiat in albo hodie vt olim tamẽ fit p cedulas affixas ad fores palatij. vt videtis. Cõcludit ergo, pſequẽdo ſpecies citationis que fieri poſſ̃t ab hoſe. de quil. is dixi in pn̄cipio. qõ citationẽ per admonitionẽ facere pot̃ quilibet iudex etiã delegat[a] inferioris a ꝓncipe. q ꝛ illã pot̃ arbiter facere. ff. de iud. l. ſed ſi interpellat. facit. l. ceſſante. C. qõ ꝛ qñ iudex, in citatione p nunciũ dic idẽ ar. ꝓalle. ſed ſi interpellatur. lꝫ alĩ ℈. vt ꝓdixi. ꝛ no. in. l. ſancimus. In alĩs tribus ſpeciebus citationis. dic q illas facere nõ pot. niſi ſit ordinarius de maioribus vel legatus ꝓncipis. vt not. in aut. qui ſemel. ꝛ. d. l. cõſentaneum. ꝛ. ff. de iuriſ. om. iudi. l. i. ꝛ. ū. ꝛ Sed iuxta predicta ſupereſt videre an in omni caſu ſuppoſita ptãte iudicis poſſit citari quis per quãlibet ſpeciẽ citationis de prędictis. Cõclu de q due ſpecies citationis poſſ̃t fieri in oĩ cauſa. ſ. ꝑ nũciũ ſeu per epiſtolã ꝛ admonitionẽ iudicis. vt in iuribus palleg. Citatio vero p ptoꝛẽ fieri nõ pot̃ regulariter de iure cõi. Fallit in duobus cãſib[a]. primus eſt ſi veniat citãda multitudo. ſecũdus eſt ſi veniat citãda perſona q̃ ℈ eſſe in loco. ſed ignoratur locus loci, vt q̃ extraneus de longinquis partibus citatus fuit vt cõpareret cozã iudicẽ vſq; ad iſtam ſinclusiue. quia intelligit̃ ciuiliter dicta citatio. ſ. q̃ ſtet in ciuitate nõ ſemper coram iudice ideo pot̃ tunc fieri citatio per preconẽ preconizante p loca publica ciuitatis. vt no. Bar. in extrauagãti ad reprimendã. in verbo per edictũ in ciuitate reali. Dic q regulariter illa fieri nõ ꝺ℈. vt no. in. l. conſentaneũ ꝓallega. [c] In citatione per ꝛ edictũ eſt dubiũ an in oĩ caſu fieri poſſit. videt q nõ. ſed ſolũ in caſibus hic expreſſis p hãcc le. Jn cõtrariũ facit. l. edictũ. ꝛ. l. peremptoriũ. ff. de iudi. ꝛ. d. aut. qui ſemel. dicit Bart. in extrauagãti palle. ad reprimendũ in verbo edictũ. q aliud de iure canonico ſm qõ nõ pot̃ talis citatio fieri niſi in caſib̃ hic expreſſis aliud de iure ciuili ſm qõ poteſt generaliter fieri. dicit tamẽ q de iure ciuili cũ iudici detur electio vt dicitur electiõ bonoviro eligendi q̃ ſpeciẽ citatiõis velit iuxta no. in ſimili per Jnno. de cõſti. c. j. nõ debebit eligere ſpeciẽ iſtã citatiõis ꝑ edicta niſi in caſibus hic poſitis alĩs poterit appellari. Caſus aũt hic poſiti ſunt quãdo quis facit impedit vel procurat quominus poſſit citatio ad eũ puenire. qõ dicit ibi Bar. maxime, pcedere vbi venit citãda aliqua cõmunitas vel multitudo vel aliqs inimicus vel rebellis iudicis alle. de reſcrip. ſtatutũ. ℈. i. ꝛ. ū. in vi. debebit tamẽ ſm eũ cognitionẽ aliquale adherere ſup hoc anteq̃ ſic citari mandet. alleg. ꝑ cõcor. ff. ad treb. ꝛ. l. de etate. ꝛ. l. ſciendũ. Sed iuxta hoc inſurgit dubiũ cũ in citatiõe iſta per edicta debeat poni termin̄ cõcedẽs ſm diſtantiã locoꝝ cũ quo iudex poterit ſcire diſtantiã locoꝝ cũ papa vel iudex qui fuerit eſt in vrbe nõ poſſit ſcire in quo loco ſit abſens nec teſtes vidẽt poſſe ſup hoc deponere ex quo pars nõ prẽſens. Rñdet ibi q ſcire poterit cõſiderãdo vulgi opinionẽ. Mouet ꝑ. ſ. illud. in auf. de erbi. rei. col. v. ubi examinet iudex in quẽ locuz abeſſe dicat. ¶ Mo. q dicit dicatur. ſic reſpicit formam vel vulgi opinionẽ. dicit tñ Bar. ibi q cõmuniter cõſueuit haberi reſpectus ad locũ vbi cõſueuit habitare ſm. l. iiij. ff. de dam. infec. Jta tamẽ extrauagãs ad reprimendã ſtricti[a] puidet q̃ hec cle. q ibi innuit poſſe proceedi lite non conte. q hic dicit. ¶ Mo. bene dictũ Bar. q̃ inq̃ſitũ ſenſit q vbi iudex vel bon[a] vir cognoſcet ptẽ q̃ttie tollunt̃. ¶ Gloſ. vndecũq; oppo. hic innotuit etiã vltra duas dietas ar̃ctare citationẽ in caſu iſte ꝛ etiã extra prouinciã. cõtra ad. vtrũq; decre. ſtatutũ. de reſcri. in. vi. eo. titu. nonnulli. ꝛ ū. q. vi. ꝛ. neminẽ. Soluit hic in ꝛ papa citante [c] q eſt vicarius illius qui eſt dñs totius orbis. iuxta illud pſalmiſte. Dñi eſt terra ꝛ plenitudo eius. de deciſ. tua. ¶ Secũda ℈ia ſ. alĩs facit q̃ Jo. no. xvi. q. i. placuit. vbi nõ. q̃ q̃ in foro penitẽtiali facẽdos tz vicẽ dei pot̃ abſoluere delinquẽtẽ etiã extra parochiã. ¶ Glo. albo. q̃rit qd eſt albũ. rñdet q eſt loc̃ de albatus [d] vbi edicta deſcribebant̃ als iura. Et ſi dicas qñ tot edicta fieri poterãt. dic ſinito termi no edicti videbat̃ ꝓponeba. kalius. not. aũt. qui ſemel. C. qõ ꝛ qñ iu. de quo gl. etiã hic remittit ad Spe. in ti. de do. ꝛ ztu. ꝛ i ti. de citatione. Demũ q̃rit an oẽs iudices poſſent citare p edicta. Rñdet q nõ ſed domũ certi. q autẽ ſint illi remittit ad no. in Spe. in ti. de citatione. ℈. ſequit̃ ver. ꝛ no. ibi cõcludit Spe. q maiores ordinarij ꝛ delegati a ꝓncipe citare poſſ̃t ꝑ edicta. ſed pedanei hoc eſt ordinarij habẽtes cognoſcere de paruis ꝛ vilibus cauſis ꝛ delegati inferiores a ꝓncipe citare nõ poſſ̃t ꝑ edicta ſ̃ꝫ nunciũ vel per lites per nunciũ deſtinatas. lꝫ quidã dicunt qõ pedane[a] vel delegat[a] inferiores a ꝓncipe nõ poſſit citare ꝑ nunciũ qõ nõ eſt verũ. vt no. in. l. ſancimus. C. de iud. ꝛ ibi recitat Spe. fabulã de Azone ꝛ olderico delegatis in quadã cã q̃no. etiã per Ly. in. d. l. ſancim[a]. Fatetur tamẽ Spe. qõ citatio p edicta olim erat in vſu. ſed hodie nõ. ſed frequẽtat̃ modus citationis per nũciũ vel epiſtolã. poſſumus tamẽ dicere qõ licet citatio per edicta nõ fiat in albo hodie vt olim tamẽ fit p cedulas affixas ad fores palatij. vt videtis. Cõcludit ergo, pſequẽdo ſpecies citationis que fieri poſſ̃t ab hoſe. de quil. is dixi in pn̄cipio. qõ citationẽ per admonitionẽ facere pot̃ quilibet iudex etiã delegat[a] inferioris a ꝓncipe. q ꝛ illã pot̃ arbiter facere. ff. de iud. l. ſed ſi interpellat. facit. l. ceſſante. C. qõ ꝛ qñ iudex, in citatione p nunciũ dic idẽ ar. ꝓalle. ſed ſi interpellatur. lꝫ alĩ ℈. vt ꝓdixi. ꝛ no. in. l. ſancimus. In alĩs tribus ſpeciebus citationis. dic q illas facere nõ pot. niſi ſit ordinarius de maioribus vel legatus ꝓncipis. vt not. in aut. qui ſemel. ꝛ. d. l. cõſentaneum. ꝛ. ff. de iuriſ. om. iudi. l. i. ꝛ. ū. ꝛ Sed iuxta predicta ſupereſt videre an in omni caſu ſuppoſita ptãte iudicis poſſit citari quis per quãlibet ſpeciẽ citationis de prędictis. Cõclu de q due ſpecies citationis poſſ̃t fieri in oĩ cauſa. ſ. ꝑ nũciũ ſeu per epiſtolã ꝛ admonitionẽ iudicis. vt in iuribus palleg. Citatio vero p ptoꝛẽ fieri nõ pot̃ regulariter de iure cõi. Fallit in duobus cãſib[a]. primus eſt ſi veniat citãda multitudo. ſecũdus eſt ſi veniat citãda perſona q̃ ℈ eſſe in loco. ſed ignoratur locus loci, vt q̃ extraneus de longinquis partibus citatus fuit vt cõpareret cozã iudicẽ vſq; ad iſtam ſinclusiue. quia intelligit̃ ciuiliter dicta citatio. ſ. q̃ ſtet in ciuitate nõ ſemper coram iudice ideo pot̃ tunc fieri citatio per preconẽ preconizante p

13 fac. ignoran. ſuper rub. ꝛ. i. q. iiij. ℣. notandũ. ꝛ Quando dicatur ex certa ſcientia cõmitti talis citatio. Rñdet gl. quãdo apparet q̃ intẽdit tollere ius cõmune ſm qõ ꝺ℈ fieri citatio ꝑſonalis vel ad domũ. ℈. vt lit. nõ cõteſtat. qñ. ℈. pozro. de eo qui mit. in poſ. c. ſi. cũ ſuis cõcor. ꝛ. j. ti. i. c. i. ſm quid etiã requirendi ſunt amici anteq̃ procedat contra cõtumacẽ ad miſſionẽ

in poſſeſſionem

in poſſeſſion̄. c. alleg. ff. ex quib. can. maior. l. Itẽ ait prętor. ꝛ. l. ſeq. ℈. ſi. de quo remittit ad no. de do. ꝛ contu. cauſam. vide circa hec qõ diri in cle. cauſam. de elec. qz in pſonis priuilegiatis vt in minore ecclia ꝛ ſimilibus glo. ꝑcedit alĩs ſecus. lꝫ equũ eſſet ſeruari in oĩbus. facit qõ no. in. l. cuꝫ proponas. C. de ebo. auto. iudicis poſſidẽ. ¶ Glo. mandate. no. parificari mandatum ꝛ iuſſum vt colligitur ex cle. iuncta extrauagãti Bonifacij. ꝛ remittit de materia vide qõ diri. ſ. de offi. ordi. cle. i. ſeu. h. ꝛ qõ no. ff. de offi. pręſi. l. ſepe. ¶ Gl. literarũ ponit q̃ ſit differentia inter locũ audictie literarũ ad locũ palatij quia auditor
14 cõtradictoriarũ manet in primo loco alĩ in ſcõ. ¶ Gl. maiores q̃rit quid cõprehendat̃ appellatione maioris eccleſie. dicit q eccleſia maior loci etiã ſi nõ ſit cathedralis alle. ĵ. de ſen. excõ. ex frequẽtibus. ¶ Glo. locoꝝ opp. q etiã debet haberi ratio cõditionis perſonarũ ꝛ qualitatis negociorũ. vnde opp. de. c. cũ ſit romana. de appel. Fatetur cõtrariũ. vnde dicit hãc
15 literã ſupplendã per illã. ¶ Glo. perſonalr querit ad declarationẽ litere an citatio iſta per edicta in caſu cle. ſtituat̃ quẽ manifeſtũ contumacẽ. Rñdet qõ nõ. ſed bene cõſtituit verum contumacẽ taliter citatũ ſicut cõſtitueretur per citationẽ perſonaliter factã per nuntiũ iurta no. de ſent. excõ. venerabilibus. ℈. ſecus. in. vi. An aũt tales poſſent appellare. ꝛ remittit ad no. cle. i. de do. ꝛ cõtu. Exꝑ dictis gl. ꝓcludit q̃ ſenſus lſe eſt q̃ oĩs. pcessus q poſſit fieri ℈ perſonaliter citatũ poterit etiaz fieri ℈ iſtũ ſic citatũ. ꝛ econtra ille qui contra perſonalr citatũ fieri nõ poſſit nec poterit ℈ iſtũ. quis autẽ pcessus poſſet fieri cõtra perſonalr citatũ. remittit ad nota in. c. ſi. de eo q mit. in poſ. ꝛ in. q. quã dꝰ putauit de receptione teſtiũ. de qua hodie ĩ regula preſumit. in. vi. Et ꝑ dictis etiã infert qõ excuſationes quas ꝓponere poſſet perſonalr citatus poſſet. ꝛ iſte talr citatus ꝛ alĩs nõ. alleg. de app. ſepe. ver. quid aũt. per hoc cõcludit Guil. hic q lꝫ ꝓmptio hec de notitia ſit iuris. nõ eſt tñ iuris
a ꝛ de iure qñ admittit ꝓbationẽ ℈ii. [a] facit qõ no. de ſpõ. iſquis. do. Ant. ad herẽdo ꝑ dictis credit qõ illã ꝓbationẽ admittit quam admitteret vera citatio ꝓſonalis per qõ dicit qõ admitteret excuſatio ꝓ qua nõ perimeret citatio. ſed ercusare
16 tur. vt etiã dicit Guil. ad hoc cle. i. ꝛ qõ ibi no. de ꝓba. ꝛ eſt et de mẽte ꝑdau. ꝛ Jo. de lig. qui tractat hic ꝛ an valeat citatio aũ certa iſtũ caſum ſi nõ trãſiret in notitiam citati. ꝛ ponũt not. de eo qui mit. in poſ. c. ſi. dixi in cle. cãm. ideo omitto quia regulariter in actibus ſeu iudiciis ꝓcedi non regrit ſecus in actibus grauis ꝑii dicũ. ꝓſumit̃ ũ in notitiã trãſire in certis caſib̃ de quib̃ diri in pręal. cle. nõ inſiſto plus. lꝫ do. ℣. de. hic inſiſtet. facit ad ꝑdicta qõ no ſpe. inti. de citatione. ꝛ Bart. in extrauagãti ad reprimẽ. ¶ Gl. reſtringim̃ ep. q forma citatiõnis de qua etiã in aliis caſibus locũ habeat. lꝫ ꝑſtrim in iſtis. vt in extrauagã. Bonifacũ. Soluit gl. q̃ illa dictio ꝑſtriz ſtat

jacē est iudiciū, de ſta. mo. q; dei timorem. ergo ꝛc. ¶ Ultimo hoc cōfirmat gl. q; ita viget cā constitutionis in regularibus sicut in regularibus. ergo ꝛc. de trāsla. c. cum ſi. ¶ Mot. bene istā glo. ingēstū dicit monachū eligi ꝛc. ꝛalle. no. in. c. officū. q; dicit do. Ant. q; hoc alibi nō bī certe imo habetur. in. §. ſi vero. in. c. in dēnitatibus, prealleg. per Arch. ꝛ Jo. post enim gl. autē tēnet ꝙ Dau. alle. vltra prædicta q; bic loquitur aperte qñ est qō de pbēda sed monachꝰ ex monachatu dicit cōseq; pbēdā in victu ꝛ vestitu ꝛ alīs q̄ admīnistrant in loco. de regula. dilectus. ꝛ de symo. dilectꝰ. Ad hoc qō not. Post. de regula. c. ſi. vbi dicit cām monachatus expediri ſine libello qō intelligit de monacho astricto certe regule in specie. certe idē credo ꝛ ſi in genere; vt in casu. c. ū. de reg. in. vi. Idē dicit de querso. nō plene ꝛ in totū. de quo. xxvi. q. i. vt lex. de priuile. vt priuilegia. ſm ꝙ Paul. Itē no. bene gl. ibi. item prorogatio. quia sentit q; ex idētitate rōnis licitū fit facere extensionē in materia exorbitāte a iure tantū. de quo dic vt dixi. in cle. i. de elec. dic vt ibi dictū fuit. Deinde gl. in ver. per literā. querit quid ſi fit questio de ecclesia vt de pprietate ꝛ vt qꝛ dicatur alteri subiecta. an locū habeat cle. Respōdet gl. q; non. qꝛ tunc dicitur q̄stio de beneficio. alleg. no. in ſimili. in. c. ū. de do. ꝛ cōm. ꝛ vt lit. non ꝓteſt. c. ū. ꝛ de eo qui mit. in pos. c. i. in. vi. vbi differētia est in ſimili quo ad missionē fiēdā in possessionē an agat de eccle sia vt de pprietate an de titulo seu bñficio. Similiter est differētia quo ad permutationē prescriptionē ꝛ trāsactionē. qꝛ per mutari ꝓscribi ꝛ trāſigi pōt qñ agit de ecclesia ꝛ vt de pprietate. alīs secus alleg. iura ꝛ sic exponi dꝫ eas. ſ. causas bñficiales non ecclias vel dignitates ſm Guil. assignat etiā rationē. qꝛ vbi agit de ecclesia vt de pprietate non imminet periculū vacatiōis diuine. secus qñ agitur de ea vt in titulū. Si vero agatur de bonis ecclesiasticis vt de bene merito assignatis locuꝫ bꝫ cle. ſi vt in titulū sint assignata. alīs secus ſm Guil. facit de rescrip. postulasti. cum ibi not. ¶ Ultimo querit glos. qd ſi fit qō ex eo. qꝛ agat ad remotionē bñficij. an tūc locū habeat cle. Rīdet q; sic ſi negat fedus cōiugū spiritualis seu titulus. secꝫ dicit gl. ſi non negaretur titulus ſed ꝓpter crimē peteret remoueri bñficiatus. qꝛ tūc nō haberet locū cle. Ad hoc alle. no. per se post Inno. ꝛ Host. vt lit. non cōtest. qñ. §. ſi vero. ſup. i. glo. Guil. hic videt tenere cōtra glo. Dicit enim q; ſi negatur fedus ſpūale vel titulus. vt qꝛ dicat intrusus. vel symoniacus de quibus. i. q. i. ordinationes. ꝛ agat ad eos remouēdos tunc non bꝫ locū cle. quia non agitur tunc de beneficio. sed de crimine cōtra personā ſm eū tene glo. ꝛ ꝓ dicto Guil. an sit verum. vide qō no. de renū. nisi cū prædē. in prin. quia in intruso non dicit bene. sed an bñ dicat in symoniaco pēdet ex ibi no. qꝛ saltem in notorio symoniaco nō bene dicit potestis dicere gl. ꝓcedere qñ principaliter agit de nullitate matrimonij spiritualis siue tituli siue allegeť symonia vel intrusio in modum cause. de reg. iur. c. i. in. vi. dictū Guil. procedit vbi principaliter petitur quis remoueri ꝓpter crimē hereſis vel symonie. cuius hoc est de mente Jo. de lig. ¶ Glo. ecclesiasticis. querit quid ſi fit questio de bñficio seculari in foro tamen ecclesiastico. Rīdet q; tunc locū non bꝫ cle. qꝛ bic nil immutatur in eis. ergo ꝛc. ar. l. precipim⁹. C. de appel. ¶ Gl. decimus querit ad declarationē litere. qꝛ multiplex est decima, quia ª quedā debetur ex iure diuino. ꝛ quedā debetur ex pacto pollicitatiōe vel voto. quedā ex dispositiōe papali ꝛ dicitur decima papalis ꝛ an in oībus locū habeat cle. videtur q; sic: qꝛ generaliter videt loqui glo. tenet Hyū. vñ dicit q; ſolum locū habet in decima debita de iure diuino qñ de illa est qō. hoc ꝓbat per literā istam que non ſimpliciter loquit de decimis. sed de decimis ad quarum prestationē qui tenent monitione ꝓmissa coerceri ꝓt cēſura ecclesiastica. ꝓ qō cōcludit q; nō habebit locū in decima debita ex pacto pollicitatiōe vel voto. Ad hoc alle. no. de deci. tua. in fi. i. glos. vbi differētia dicit esse inter decimas debitas iure diuino ꝛ alīs. idē tenet ꝙ Dau. qꝛ decima ᵇ iure diuino semp est decima ᵇ nec pōt mīnui. per predicta etiā cōcludit glo. q; ſi de decima papali. de quo. ſ. de pbē. in cle. ſi. de bñficio sit q̄stio inter illū cui papa cōcessit ꝛ clericū bñficiatuꝫ a quo petitur non bꝫ locū cle. ꝛ sic dicit glos. q; putat fuisse de mēte cle. Ad hoc qꝛ talis decima papalis vel aliter debita quaꝫ de iure diuino nō est semp sub cota decime. sed qñq; est vigesima vel alia cota. facit de vo. c. ſi. p hoc etiā alle. glo. qꝛ hec cōſtitutio est erroꝛ bitās a iure cōi ꝛ corrigit iura antiqua. ꝛ per consequēs nō est extendenda sed potius restringēda. arg. de reg. iur. que a iure in. vi. ¶ Jurta p̄dicta querit gl. quid ſi fit q̄stio inter duas ecclesias sup iure percipiendi decimas ad quā ipsarum spectat. nō autē cum debitor decime: an locū habebit cle. videtur q; nō. qꝛ tunc est q̄stio super ꝓprietate iuris decimarum. ꝛ sic nō videt ꝓprie dici q̄stio esse sup decimis. ar. eius qō est dictū. §. in glo. in verbo bñficijs. Cōtrariū tenet gl. per hanc literā. qꝛ negari nō pōt quin sit q̄stio super decimis sed tunc locum bꝫ cle. vt hic dicit ergo ꝛc. Itē pro hoc alleg. gl. qꝛ cle. locum bꝫ in questionibus quoquomō tāgentib⁹ q̄stionē sup decimis vt ptꝫ ex litera ibi ſi eas quoquomodo ꝛc. sed negari non potest bāc. q. tangere q̄stionē decimarū ergo ꝛc. Huic decisioni ob. duꝫ. primo qꝛ bic videť loqui qñ est questio inter debitorē et ecclesiā ptꝫ hoc cū dicit ad quarū etiā prestationē ꝛc. Secūdo obuiat qō ſ est dictū in gl. in ver. bñficijs. ſ. q; cle. non bꝫ locum vbi est qō de ꝓprietate bñficij. ꝛ sic non vī habere locū vbi est q̄stio de ꝓprietate iuris decimarū. ¶ Sl. Rīdet ad primū q; nō habēt obstare. qꝛ illud qō bic in lra subdit ad quarum ꝛc. non bꝫ determinare vel restringere id qō ꝓcedit. sed est q̄dam interpositio vt hic dicit gl. patere ex eo qō litera bic dicit ad quarū etiā ꝛc. ¶ Et ista gl. no. do. Ant. ᶜ q; dictio⁹ qs vel qui nō semp stat restricte nec semp facit oratiōem restrictiuā qñ stat inter positiue ſm do. Ant. Ad hoc alle. vltra eā gl. de offi. dele. c. pe. in. vi. In hiū tñ facit qō dixit gl. in. i. q. vbi ꝛ gl. sol. sentire qō restringit. qō declarat. c. precedēs cui adiūgitur vt in prin. gl. in. c. tū semel declarato restrictionem non inducat: vt in hac gl. q̄a potestis cōcordare. ꝛ hec no. ꝓ statuis. quia qñq; iste interpositiones ponunt in eis vel dic q; nō ob. id qō dixit gl. in prin. qꝛ gl. nō ſimpliciter ex illo mouet. sed ex alīs rōnibus ibi positis. Ad scōm gl. rīdet q; nō ob. qꝛ vbi est qō sup. ꝓprietate bñficij nō pōt dici cā bñficialis. Ad hoc cle. i. ſ. de causa poſ. ideo locū nō hꝫ cle. sed vbi est q̄stio de ꝓprietate iuris decimarū bene pōt dici esse qō decimalis nec hoc negarī pōt. ió locū habebit cle. Cōtrariū tꝫ Bar. qꝛ ecclesia possidere pōt decimas sine periculo. dicit tū cle. ꝓcedere sine agatur de decimis ꝓsonalibus siue realib⁹ siue mixtis vt sunt decime aſaliū. all. no. ꝓ Host. in ſum. de deci. §. quod sunt species. ꝛ de deci. apostolice. facit ꝓr Ber. qꝛ pōt ꝓscribi ius ꝓprietatis decimarū ꝓr ecclias. de deci. ꝓ obibemus. ꝛ de ꝓscri. c. i. in vi. Itē nō sic. pōt ecclesia censura ecclesiastica cogi vt laici. sed ꝓ hoc facit ſm Jo. de lig. ſi referamus ter. ibi ad ea de cimas ꝛ oīa alia premissa. † Tangit etiā hic Guil. an valeat cō suetudo sup decimis nō prestā dis in totum vel in partē. dicit vꝫ in ꝓsonalibus nō ꝓstādis integris. ꝛ sic in minori parte in realibus nō alleg. no. de deci. in aliquibus. in fi. de quo dicēdū vt ibi. ꝛ in. c. a nobis. eo. ti. ꝛ sup rubrica. sed an super istis deci mis debetis a ſubiectis ꝓcedi possit tanq̄m sup notorio sine iuris solēnitate. dicit ꝙ Dau. q; sic ſi ꝓstat illū a quo petitur subiectum esse vt in obediētiarijs ꝛ ſimilibus. ꝛ de iure debitis. no. Inno. de cen. significauit. ꝛ. c. venerabili. ꝛ de ver. ſigni. ex parte. Idē Ber. qꝛ ius cōmune notoriū est ꝛ ab oībus sciri debet de ꝓſti. c. i. ꝛ. l. ū. ff. de iur. ꝛ fac. igno. Ideo facietem cōtra velut notorie delinquentē pōt supior ex officio punire. Ad hoc qō no. de offi. vica. c. i. dicit tū q; se informabit ſūmarie q; ille possessiones ſint in parochia illa sicut ſit cū qsvult missionē i possessionē facere. vt lit. nō ꝓte. qñ. §. q; ſi super. Ad hoc de app. preterea. † Nūq̄d aūt seruetur cle. cōtra laicos q; ex longa consuetudine absq; titulo ꝓceperūt. dicit ꝙ Dau. q; sic. qꝛ plus peccant authorizādo q̄s rusticī q; danteis alle. rxiū. q. iū. q alior. Contra hoc facit lra bic cū dicit ad quarū ꝓstationes pōt qui tenētur ꝛc. Sed rūde q; inter positio est vt dixit glo. nō restringit inq̄tū agat de decimis iure diuino debitis vt est dictū. sed an locū habet ᵈ Hy aduocatos qui iuvāt nō soluētes vel contra confessores qui in foro cōscientie remittūt vel etiā cōtra statutarios q; ius super decimis faciūt statuta. vide ar. de offi. deleg. c. i. de sen. excō. quāto. rxiū. q. iū. nō inferēda. Guil. dicit q; Hy opi. nō bī iure fundať. ꝓ hoc qꝛ tunc nō agitur immediate ad decimas. sed ad interesse rōne decimarū. Jurta predicta q̄rit Guil. q. d si ꝓior ruralis ex colebat aliquas possessiones sui ꝓrioratus in aliqua parochia ꝛ retinet earū decimas: quia dicit possessiones sui ꝓrioratus esse de dote eccliē. ꝛ sic debere soluere de deci. nouū genus. vel dicit esse noualia ꝓpriis manibus culta. de deci. ex parte. An ſi rector ecclie petatillas an locū habeat cle. dixit q; sic qꝛ Hy tales religiosos est ius cōmune de deci. c. ū. in. vi. Secus dicit ſi interueniēdo nomine sue administrationis ius ꝓcipiēdi decimas sibi attribuit de priuilegio vel cōsuetudine ſm eū. alle. de ꝓscrip. auditis. que nil facit forte fuit motus ꝓpter id qō dicit gl. in prin. sed certe ex quo fundamētū ꝛ origine habent a iure diuino videť idē vtrobiq;. Hūq̄d aūt cle. locū bꝫ in decimis vel alīs bonis ecclesiasticis in sustentatiōe assignatis ad viā precario nō in titulum. Guil. tꝫ qꝛ nō vnde dicit q; locū habet vbi bꝫ locū. c. vt circa. de elec. in. vi. vel eius declaratio puta q; etiā largiꝫ locū habet cū illa satis sit stricta in terminis suis. vt ibi no. ꝛ eo. ti. cle. cōstitutionē. An autez locū habebit vbi agitur de iure clericali. vt in terminis. c. ſi inder. de senten. excom. in. vi. quidaz q; sic quod nō

a ¶ Quedā debetur iure diuino. adō ter. l. c. tua el. i. de deci. ter. in. c. i aliquib⁹. §. ille. ꝛ ibi no. do. Abb. eo.

b ¶ Nec potest mīnui. Adde ter. ꝛ ibi dīs. Abb. in. i. no. in. c. i. ex parte. ꝛ ibi d. Ab. in vlti. no. ꝛ in. c. in aliquib⁹. ꝛ ibidē no. do. Abb. eo. titu. de deci.

c ¶ Qō dictio quis. De hoc relatiuo habetur ꝓ Bart. in l. i. in. i. op. C. de sum. trin. ꝛ fid. ca. ꝛ Bar. in. l. cōs ꝓpti. ff. de iusti. ꝛ iu. ꝛ Ang. in. §. i. in. iū. no. insti. de act.

d ¶ Contra aduocatos. adde tamē q; aduocati qui fouēt iniustas causas peccāt mor taliť vt est gl. in. c. cām q̄. de do. ꝛ ꝛtu. ꝛ gl. in. c. breui. de iureiur. et do. Abb. in. c. i. in ꝟ. col. de iura. calum.

1 qō non placet ꝙ Dau. qꝛ cessant ꝛba 2 nōis ꝛ ptelatio tūc nō est periculosa: ergo ꝛc ꝛ sec⁹ si agat de clericatu accessorie. vt in c. er ſris. de trāſac. qꝛ tūc cū locū habeat in principali locū habebit in accessorio: ꝛ hoc ꝓbat in regula accessoriū cum con-
2 cor. ſm ꝙ Dau. ¶ Glo. ptestationē q̄rit an in solutione decimarū debeat fieri deductio seminis vel sumptuuꝫ. Rīdet qō sic in ꝓdialib⁹. sec⁹ in ꝓsonalib⁹: de q; remittit ad plene no. de
3 deci. pastoralis. ¶ Glo. tenenť q̄rit an omnes teneāntur ad decimas. Rīdet q; oēo laici tenenť nisi doceant se priuilegiatos. vt in. c. a nobis. de deci. In clericis aūt qd iuris sit remittit ad no. de deci. nouū genus. q; tenenť ꝓ patrimonialib⁹ nō ꝓ dote ecclesie. In religiosis vō qd iuris sit remittit ad nota. de deci. ex parte. i. q; tenenť ad decimas ꝓtercēs monialiū que ꝓpꝛīs manibus incolunt nisi sint cistercien. qꝛ illi nō tenenť ad decimas ꝓpꝛīs laborū manibus vel sumptibꝰ executorū. Sed an locū bꝫ cle. in oībus prædictis si agať cōtra eos in casu in quo posset. Rīdet q; sic ꝓ hanc literā q̄ simplr loquit ꝛc.
4 ¶ Ultimo subdit quo nōtra religiosos asserentes decimā sal tem integrā non esse in precepto emanauit cle. cupientes. de penis. ꝛ ibi videtis que pena talibus imponať ꝛc. ¶ Glo. pre moniti. q̄rit qualis oꝫ ee illa monitio an sufficit q; sit gñalis de speciali nō est dubium vt in iuribus. in prin. glo. alle. gl. respō det q; sic: vnde dicit q; multi ordinarij seruāt et videtur eccle sijs esse expedics qō moneant gñaliter omes soluere debentes decimas fructuū prediorū q̄ habēt in parochia vt illa soluāt: ꝛ sniam excōicationis fulminat in nō soluentes adeo q; postea ecclesia potent eā nō soluentes recōpēsare qō est in casib⁹ no. de vsu. saluberr-
b ter. ꝛ. c. cū consſtus. nā attendenda est ᵇ forma petitionis: et si illa attenta concludit cām vsurariā esse sufficit vt locū habeat cle. alle. ad hoc no. de fo. cōpe. cū fit. per Inno. ꝛ Host. secus dicit gl. si ꝓcipalr fit qō de debito qō petit creditor. qō ex forma petitionis nō concludit vsurarium: qꝛ tunc ꝛ dicit gl. si petet illud vsurariū tū non habebit locū cle. Mouetur glo. qꝛ attendenda est forma petitionis vt est dictus. sed illa attenta non est vsurariū: imo est super credito seu debito ex causa mutui vel alio cōtractu ex quo cōtingit agi. Cōfirmat hoc gl. qꝛ cū principalis qō fit mota ꝓ illū qui excipiendo dī vsurarius si cā deberet fic extra or: dinem agitari et expediri faueret ipsi vsurario contra mentē huius ſtōnis q; fuit potius eis necere ergo ꝛc. ar. regule. q̄ ob gratiā. de regu. iur. in. vi. Accedat qō no. de fideiuſ. cōſtitutus. inverbo calūnie. ¶ No. ex gl. qꝛ ad cognoſcēdā materiā vt discernatur modus in ꝓcedendo ponderať q; est deductū in libello siſt ponderatur quo ad iurisdictionē iudicis cognoſcēdā. vt no. Inn. de iudi. ceterorꝫ. de fo. com
5 pe. cū fit. ꝛ. c. conquestus. predicta dicit vera Guil. qñ questio est principalr de vsuris vt de vsuris. Si vero agatur de vsuris vt de interesse: vt qꝛ agit de retentione vel recuperatione vsurarū ꝓ eū q; petēdo dicit q; est talis casus i quo viure peti pōt vt in dote ꝛ sil'ibus. vt no. de vsu. saluberr. ꝛ. c. cōquestus. ꝛ sic tunc non bꝫ locū cle. qꝛ cessat periculum aīe cū tūc non petantur vt vsure sed vt interesse. fa. de fo. cōpe. dilecti. fa. qō no. ff. ꝓ socio. l. socū. §. q; in eo. Hec dicit glo. fore vera qñ debitor excipit cōtractū vsurariū. Si vero nō simplr excipet et: hꝫ paꝛeret. pnm. ciari ꝛ ctum esse factū in fraudē vsurarū: tūc bene baberet locū ꝓ ista: qꝛ qō esset principalr sup vsuris. Adverte qꝛ pōt gl. intelligi qñ qō est principalr super vsuris vt quia principalr petitur per debitorem pnmtiari contractum fore vsurariū. ꝛ tunc qō non bꝫ dubiū: pōt etiā intelligi qñ debitor
6 excipit ꝛ petitionē creditoris: ꝛ nihilomin⁹ petit pnūtiari cōtractū vsurariū: ꝛ tūc qō est magis notabilis ꝛ ex eius solutione no. qō vbi due qōnes principalr in iudicio vertunť circa idē quarū vna est priuilegiata alia nō ꝛ ꝓposite sunt a diuersis: hꝫ nō priuilegiata fuerit primo ꝓposita tñ seruari dꝫ priuilegiuꝫ. Scōo loco ꝓpositō. facit qō no. ff. de pba. l. circa. ꝛ de rest. ipo.
7 er conquestione. ꝛ de offi. dele. cū contingat. ¶ Jurta predicta q̄rit glo. ecce qō vsure repetuntur contra laicum in foro seculari qō fieri pōt ſm opi. Host. ꝛ Lau. quam sequit. arg. rxiij. q. i. quid dicā. ꝛ Bof. de fo. cōpe. cū fit. An tunc locum habebit hec cle. in tali foro seculari. Rīdet gl. qō nō mouetur ᶜ: qꝛ nō pōt papa nec etiā est eī⁹ intētus tollere ordinē iudiciarium nisi q; ad ſuū foꝛ ecclesiasticū. ar. no. de arbi. c. ū. in. vi. de reg. iu-
8 c. ū. eo. li. ¶ Mo. bñ glo. ꝙ quo ad ordinatoria iudicioꝝ seruanda est lex foꝛi in quo iudiciū agitur de quo plene. de fo. cōpe. qō clericꝰ. ꝛ ꝓ Cal. in. q. ſua q̄ incipit statuto ciuitatis cauetur. vbi alle. banc glo. ꝛ per Bar. in. l. i. C. de sum. trī. ꝛ ibi etiā per Ly. ꝛ gl. in. l. i. C. de emā. libe. ꝛ. C. que ſit long. consue. l. i. Hec dicit gl. procedere tenendo opi. qō in foro etiam seculari repeti possit vsura quā tenuit Archi. ꝛ prediti. Ad qō facit c. ad nostrā. ū. de iureiur. vbi vī casus ad hoc etiā qō ſīri videtur mixti foꝛi cū etiā ꝛ ecclīasticis. l. ciuilis penā ſponit. C. de

a ¶ Qō statuti. Adde Bal. in l. i. C. de reb. cre. ꝛ. d. Jaſ. ī rubri. C. q̄ admit. in. ꝟ. col.

b ¶ Forma petitiōis. Adde bñficere ter. ī l. cū quedā. §. quoties. cū ibi no. ꝓ doc. maxime do. Jaſ. ff. de iurisd. omnīudi.

c ¶ Quia non pōt. Adde Sal. ī. c. canonū statuta. in ir. col. ver. ter tia declaratio. extra de cōſti. et ibi etiam vide ꝙ Dan. o. in. ꝟ. notab.

bere. p totū. Sz nunqd hec opi. fit de iure vera gl. hic videt re
fidere qđ nō. nā rīdet allegatis p victa opi. ¶ alle. Ꝫ illā. alleg.
emꝫ illā qđ no. de iureiu ex lr̄is in vi. gl. ¶ de of. or. c. i. de fo. cō
19 pe. c. cū fit. rī. q. 1. in summa. vij. q. ij. c. i. † Jn gbus o3 busvr̄ cā
vsurarū inter cās eccl̄iasticas ad ecclesiasticū fozū spectantes
enumerari: ad hoc ēt all. hāc decre. q̄ annectit cām vsurarū tri
bus alijs causis mere ecclesiasticis ergo ꝛc. ar. c. trasla. de ꝛ̄ti.
a Ad Ꝫria rīdet q nō ob. c. i. ¶ c. ad nostrā. ij. q. 03 intelligi q̄ nō
ibi sunt verba narratoria partis iurātis nō pape: ideo non im
ponūt ius ad id qđ oꝛ qđ leges ēt in ecclesiasticis penā impo
nunt p qđ vr̄ qđ sint mirti fori. Rīdet p no. in. c. ingstitiōis. ¶.
j. ¶ c. se. in fi. de here. vbi ptz qđ crimē hereſis est mere eccl̄ia
sticū ¶ de eo nō pōt cognoscere secularis: lz circa illud ciuilis
penā imponit: ¶ sic nō est bona ꝟnia puniꝛ p. l. ciuiles ergo de
deo pōt agi coꝛā seculari ¶ sic resident gl. p qđ vr̄ sentire Ꝫ opi.
Arch. ¶ sequaciū p qđ ꝟnr relinquit qđ qđ gl. ¶. formata nō p
cederet. qđ dicendū. ¶ Dan. de leaza. in cle. i. de vsu. vr̄ cōcorda
b re opi. dicit emꝫ q fi est qđ sup facto: puta an solute sumt vsure
an nō vel sit mutuatū super vsuris vel nō: ¶ tūc potest hec qđ
agitari ēt coram iudice seculari. Si vero sit dubiū sup iure, pu
ta an Ꝫctus initus de iure sit feneratitius an non: ¶ an sapiat
20 vsurā vel nō: ꝛ tunc solū pōt agitari coꝛā eccl̄iastico. ¶ ꝛ idē
de iuramento ſ agaꝫ de iuramento vel sīli cā puta matrimo
nīali. Jdē segtur Bar. in l. titia. ff. so. ma. ¶ in l. oī nouatiōe. C.
de sac. san. ecc. Jdē vr̄ tenere Jo. an. de or. cog. tuā. Refert do.
Jde. hic qđ do. Bal. tenet Ꝫ. in l. quoties. C. de iudi. vbi dicit
fm eū qđ ſ fit qđ de matrimonio siue sup facto siue sup iure
sit qđ o3 agitari coꝛā iudice eccl̄iastico nō coꝛā seculari. all. d.
c. tuā. ¶ g fil. sint leg. cām. p. cū ſ. ¶ sic olim resi. debat do. Jde. in
lectura sua hic. postea mutauit opi. ¶ cōsuluit Ꝫnū vna cū reco
lende memorie. d. Saſ. de cal. vt audiuit a. d. Jde. hic. ¶ a. do.
Saſ. in ti. de vsu. ¶ bec opi. velut plurimoꝝ sentētiꝫ ¶ autoꝛi
bus roborata de iure vr̄ veriorꝫ. p qua vr̄ casus in. c. pteall ad
nostrā. ij. non cauillādo. ¶ qđ no. in. d. c. tuā. ¶ de fo. cōpe. c. cū
laicus. in. vi. gl. tñ forte ppter eius authoꝛitatē seruareſ in pra
ctica: ¶ p ipſa facit q: forte leuiores pbatiōes sufficiēt in foro
eccl̄iastico iurta no. de iureiurā. ex literis. ſic in matrimonio lz
fit qđ facti forte admittentur testes in foro canonico: qr alꝫ non
admitterenť. vt in. c. sup eo. de testi. ¶ q ma. accu. posſ. vnde do.
Ant. hic nihil dicit: sed in. c. cū sit consueuit ad here opi. Bar.
¶ Dan. † Bl. tangentibus q̄rit qñ dicatur cā tangere cām
electionis ¶ pnīsiōis. Rīdet qñ dispūtat ad quē ptinet electio
vel pnīsio ¶ sit de ptāte eligere vel pnidere habētis. Jdē tenet
Dan. hic qđ intelligit. d. Jn. qñ hec qđ venit decisiue ad ele
ctionē pendētē. Jdē dicit gñaliter quotiescūq agit de aliquo
qđ tangit ipsam cām beneficialē ppter administrationē seu ti
tulū: vt qr oꝛ electio nulla ppter solemnitatē omissam: vel qr cō
firmans nō potuit cōfirmare vel electū vltramontanum in dis
coꝛdia ¶ sic administrare nō posse vel si qs se opponit cōside
rando: vel si agaꝫ Ꝫ electoꝛes vt priuenť. alꝫs secus. vñ qđ si re
cto: petit pecuniā lz opponaꝫ qđ nō est in possessiōe rectoꝛie
non iō in ipsa pcedet in forma huius cle. qr hec qđ non tangit
cām beneficialē in aliquo. Qñ aūt oꝛ tangere cām vsurariā: dicit
gl. qđ tunc oꝛ qđ illā tangere ſ forte petaꝫ relaxari iuramētum
22 de illis soluendis. † Mo. bene gl. qr fm hec subtiliter intuē
c do videt velle qđ in relaxatione a iuramēto cōcedenda sit ꝺne
cessaria partis citatio. qđ ptz qr tūc hz locū cle. vt dicit hec gl.
¶ 2ñr cle. sepe. de ver. sig. q̄ emanauit ad huius declarationē: ¶
p 2ñs necessaria est citatio vt ptz ex dicta cle. sepe. Aduertēti
q: Jo. an. in addi. Spe. super rubrica de iureiuran. vr̄ hoc. fate
r in casu in quo gl. loquit. circa qđ vide Jnn. de iureiur. debi
toꝛes. ¶. c. seq. Sed ſ esset pr̄situm iuramentū de non petēdo
relationē a iuramento. tunc dicit qđ cum relaxatio ab alio fit
modicī pudicīj poterit iudex ex officio suo etiā in absentia par
tis relaxare. Old. in suis consilijs consi. ccv. idē videtur dice
re: dicit emꝫ q in absolutione concedenda ad viā cōperiēdam
non est necessaria citatio partis: sed in alia que fieret ad pudi
cium creditoris: sic habetis vnū exemplū qñ dicatur questio
tangere cām vsurarū. Aliud ponit hic Dan. ſ, qñ dicet tñ vsu
rarī non valere de vsuris. cēpt. in. vi. vel qñ oꝛ vsurariū nō se
peliendum. in cle. j. de vsur. vel si fideiusſoꝛ repetit vsuras a de
bitoꝛe quas solvit creditoꝛi. de fideiuſ. puenit. q̄ an possit. dic
23 vt ibi no. † Mo. bñ hoc exemplum qr hoc casu videnť peti vt
sors vel interesse ¶ tñ hz locū cle. er quo fundamentū suscepe
runt a mera vsura. alias videretur secus per ea que dicta sunt. ¶.
Jdē dicit petatur q vsure cōpensenť cū debito vel fructus
extenuasse debitū. de pig. cū cōtra. ¶ de vsur. c. j. ¶. ij. vñ cōclusi
que exponit hic Bul. quoquo modo i. principaliter vel incidē
ter dūtaxat fit nō. alꝫs secus alle. de cōsti. trāsla. Jn decimis
autē ponit exemplum qñ dubitatur an decime sint in parro
chia. ¶ an sint noualia ppter. c. ex pte. de deci. fm senze. pōt
24 poni exēplū p. c. i. de deci. in. vi. † Bl. valeat q̄rit an cogat
iudex in his casib⁹ pcedere ꝟ formā hic descriptā ¶ cle. sepe.
de v. sig. Rīdet qđ nō plām hic a 3tio p quā hic 2mittit ptā
ti iudicis: ¶ p 2ñs non necessitatis. ar. l. nō q̄qd. ff. de iudi. de
of. dele. cōsuluit. p qđ cōcludit gl. qđ ēt inuitis ¶ 3dicentibus
partib⁹ poterit oꝛdinē iudiciarū obseruare ſ casib⁹ istis fīvo
let: secus ſ in casibus in qbus de iure oꝛ pcedere fm formam
pcessus. de qua hic in cle. sepe. qr tunc inuitis partibus nō po
terit oꝛdinē iudiciarū obseruare. vt in cle. sepe. in fi. de ver. sī.
Per ista infert gl. qđ de cōsilio est q. in casib⁹ in gb⁹ est dubiū
an cle. locū habeat de gb⁹ vidistis. ¶. iudex in illis seruet iudi
cioꝛ oꝛdinē: ad oē dubiū tollēdū quasi ꝟ via tutioꝛ fit. ¶ p 2ñs
25 eligēda. de spōsa. iuuenis. † Mo. bñ istā gl. ad intellectū cle.
sepe. in fi. ¶ no. ex ea q verbū oꝛ importat necessitatē ¶ verbus
valeat ptātē. Bl. figura p intellectu hozū verboꝝ remit
tit ad cle. sepe. de ver. sig. vbi videbitis. qr per hoc videtur re
mota solēnitas tēdēs ad litis oꝛdinationē nō q̄ tendit ad veri
tatis indaginē. de quo plene ibi ¶ plenius p Bart. in eſua. ad
reprimen. Bl. vltima opp. q̄ dato qđ hoc nō esset exp⁹essuz
qđ traheret ad pendentia ꝑ appellatis: tñ de iure trahi debe
ret, cuius ſtiū hic inniuit. vñ op. de no. in. c. ij. canō. de elec. in
vi. Soluit gl. ad pendentia ꝑ appellationē nō extēderetur nisi
esset dictū qđ ad dependentia extēdāt: ita intellige hic ad pē
dentia aūt alias ꝟ ꝑ appellationē bñ extenderet constitutio
in qua exp⁹ssum esset illā trahi ad pendētia. Nec dicit gl. vera
q̄ cōstitutio respicit litis decisionē: ſ si respicit oꝛdinē ¶ mo
dū pcedendi vt in casu nostro: tūc in dubio ēt fine aliqua exp⁹
sione intelligit respicere pūtia pēdentia quo ad ea que sunt fu
tura. alle. no. in palle. gl. c. lz canō. de materia remittēs ad no. ꝑ
Lōpo. in. c. ij. de cōsti. ¶ ꝑ Bul. in Spe. de app. ¶ vidistis aliqđ
in cle. vt bi qui. de eta. ¶ qua. ¶ g l. in pal. c. lz canon. ¶ per legi
stas in. l. leges. C. de legi. ¶ ibi Ly. ¶ Jac. de bel. in auth. vt cū de
app. cog. in prin. ¶ p Bar. in. l. oēs ppli. ¶ in. l. fancinus. C. de
d sac. san. ec. † Nunqd autē possit fieri ꝟ positio super decimis
26 tractat hic Ber. nō est nr̄a materia dic vt in. c. vt super de re.
ec. nō alie. ¶. c. fi. q̄ veritas est qđ nō super futuris sine authoꝛi
tate pape. nec ob. de transac. statuimus. q: ibi loquit q̄ñ est qđ
inter duas ecclesias non inter laicū ¶ ecclesiam ad hoc. c. ve
nerabilis. de cōsuet. vti. vel inuti. An aūt ſ agaꝫ de beneficio iu
dicio possessoꝛio locū habeat cle. Tangit hic Bul. videtur q
non ppter no. de iur. calū. lteras. ¶ de elec. cum dilecti. Jn cō
trariū facit q̄ talis cā tangit cām bñficialē cū saltē probabili
ter de titulo suo habeat facere fidem. iurta no. de testi. spo. in lt
teris. ¶. c. ex pte. ¶ vt lit. pen. c. i. ¶. vi. ¶ in cle. i. ¶. de cā poss. Ad
hoc q̄ hec cā est ppzie bñficialis: hinc est qđ ꝑ bñficio agi pōt
possessoꝛio ¶ petitoꝛio. vt in ꝑall. cle. i. de cā pos. ¶ propzie. ¶ in
27 cle. i. de seq. pos. ¶ fruc. † Jtē ꝑ hoc q̄ cōtinentia cāenō oꝛ di
udi. C. de iud. nullis de cā pos. c. i. ¶. ij. nec obst. l. naturaliter. ¶.
nihil cōe: qr quo ad effectū ſnīe vel exceptiōis rei iudicate nō
hz cōe ppzietas cum possessiōe: in alijs secus lite non cōte. c.
i. vel loquīt in prophanis. Nec ob. c. ¶. vt lit. non conte. ꝑ qđ
multi tenent contrarium qr ibi illud est ppter odiū in separa
tione coniugis ¶ ppter fauoꝛē matrimonij que hic cessant: ¶ sic
dicit Bul. pronunciatum in palatio apostolico.

De foro competenti, Rubrica.

1 ¶ Eps regulariter non potest iurisdictionem suam exerce
re extra dyocesim nec per se nec per alium.
2 Expulsus re corporali videtur expulsus a iure incorporali
illi inherente.
3 Allegatio generalis an sufficiat.
4 Delicta non debent remanere impunita.
5 Citatio an possit fieri die feriata. ¶ nu. 26.
6 Expulsus episcopus si velit vti iurisdictione sua quem mo
dum seruare debeat.
7 Assertioni asserentis ad commodum suum regulariter nō est
credendum. ¶ nume. 43.
8 Jurisdictionis actus nō oꝛ exerceri per aliquē in dyocesi nisi
petita ¶ obtenta licentia ab episcopo.
9 Jurisdictio an possit prescribi per aliquē vtentē aliquo iure
ex sola gratia ¶ ratione fauorabilitatis.
10 Expulso epo an possit archiepiscopus iniuriam vindicare.
11 Consulens an teneatur de consilio.
12 Appellandi forma propter locum non tutum que sit.
13 Citatus ad locum suspectū qui iterato ibi citatur. an possit ex
cipere post litis contestationem. ¶ nu. 30.
14 Expulsorum episcoporum sententias exequi an possint vici
ni episcopi.

Et an

15 Et an in tali executione debeat quis citari.
16 Executione sententie nō est necessaria citatio partis quando
executio petit officio iudicis: ¶ sup re de qua non est cognitū.
17 Jurisdictio contentiosa non potest regulariter exerceri in a
liena dyocesi.
18 Episcopus an possit in aliena dyocesi cum altari viatico cele
brare. ¶ nume. 31.
19 Episcopi appellatione venit etiam electus confirmatus non
dum consecratus. sed quomodo ¶ quando.
20 Improbus quis dicatur ¶ quis proteruus.
21 Episcopus si sit expulsus ¶ possit morari in aliqua parte sue
dyocesis an poterit si bi iurisdictionem exercere.
22 Et qđ si pōt stare ¶ sedere in aliquo loco exēpto sue dyocesis.
23 Episcopus non potest vindicare propriam iniuriam sibi illa
tam ne fit iudex in causa propria: secus est si fit illata sue eccle
sie nisi esset iniuria notoria.
24 Episcopus electus a ciuitate vel a dyocesi an videatur spolia
tus quasi possessione iurisdictionis: ¶ sic non possit illam exer
cere dato quod habeat proprietatem.
25 Locus ad hoc vt dicatur insignis quid requiratur.
27 Litatio an possit fieri die ofício pro die nō feriata vel vt cōpa
reat ad diē nō feriatā ¶ an relatio nuncij possit fieri die feriata.
28 Probatio an admittatur contra presumptionem iuris.
29 Litatione facta ad quid procedi possit.
32 Subditus ¶ subiectus quis proprie dicatur.
33 Episcopus electus a propria dyocesi an poterit in aliena dyo
cesi exercere iurisdictionem criminalem inter subditos.
34 Jurisdictio oīmoda si cōcedatur alicui quid videat cōcessum.
35 Statuta loci vbi iudicium agitatur non seruantur in iudicijs
oꝛdinarijs.
36 Episcopus electus an poterit contra subditum delinquentem
in dyocesi aliena vbi moꝛatur electus procedere ¶ peruenire
oꝛdinarium loci.
37 Litari quando possit quis vltra duas dietas.
38 Dyocesani appellatione quid veniat.
39 Licentia generalis quando sufficiat.
40 Licentia dicitur non posse haberi quando exp⁹esse negatur
vel si petatur ¶ taceatur ¶ non concedatur.
41 Oꝛdinarius loci an possit se impedire de facto delegati pape.
42 Episcopꝰ dyocesanus si delinquit in loco sue dyocesis in quo
inferior habet iurisdictionem an ibi poterit puniri.
43 Assertioni vel scientie alicuius in quibus casibus credatur. et
numero. 45.
44 Legato cardinali quando credatur.
46 Episcopꝰ an possit cogere subditū recipere oꝛdines ab alio.
47 Subditus inuitis alijs subijci non potest.

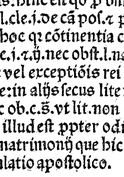

Quis sacris cano
ni. Diuiditur in ser: qr primo statuit de
processu fiendo cōtra expulsoꝛes consi
liarios ¶ fautoꝛes per eos expulsos a
propꝛijs sedib⁹: secūdo de iurisdictione
alias inter subditos exercendē. tertio de
licentia a dyocesano petenda per eos.
quarto deside exhibēda in certus casib⁹
verbo ipsoꝝ eoꝝ. quinto de suffragio vitioꝝ eoꝝ illis ad
hibendo. sexto. pteſtatur de iure ꝑsidentiū locis vbi tales epi
iurisdictionē exercent: scēa ibi easdē. tertia ibi volumus. quar
ta ibi sane. quinta ibi quoundā. septima ibi per pmissa quoq; ꝛc.
¶ Glo. i. in fi. hic ponit quis dederit cām huic cōstitutioni:
1 qr expulsio aliquoꝝ eoꝝ qui erant in cōsilio isto. † Mo. q
epus nec per se nec per alios regulr̄ pōt iurisdictionē suā exercere
a extra dyocesim: rō qꝛ iurisdictio coheret territorio. l. fi. C. vbi
2 ¶ apud quē. ¶. ff. de offi. ꝑfec. vi. l. i. ¶. cū vrbē. † Et ex hoc no. qđ
expulsus a re corporali videtur expulsꝰ a iure incorporali illi
inherēte. Mo. casum hic exceptū a regula ꝑdicta in epo ex
3 pulso. † Et no. casum in quo sufficit citatio per edictū. Jtē no.
pro gñali allegatione vt sufficiat: de quo hic in gl. ij. ¶ in. c. vſa.
4 de coha. cle. ¶ inu. † Mo. delicta nō remanere impunita. facit.
5 de sen. excō. vt fame. † Mo. casum in quo citatio pōt fieri die fe
6 riata regulariter ℥. de quo de fe. c. fi. † Mot. modū quē habent
7 tenere epi expulsi si velint vti iurisdictiōe sua. † Mo. casum quo
8 stat assertioni asserētis cōmodū suū regulr̄ ℥. ff. de testi. l. nullꝰ.
† Mo. q sine licētia dyocesani nō oꝛ gs actū iurisdictionalem
exercere saltē petita in casu isto alꝫs oꝛ esse petita nō obtenta.
9 † Mo. q vtēs aliquo iure ex gra ¶ rōne fauorabilitatis nō ꝑsert
10 bit: cetera sunt clara. † An epo expulso possit archiepus iniuriā
vindicare: dic q nō qr nō est de casib⁹. nō. ō offi. oꝛ pastoralis.
1 † An ꝛsules teneat de cōsilio, tractāt hic qđā. vt Guil. dic vt
in. l. ij. in fi. ff. mā. ¶. l. sepe. ad fi. de ver. sig. ¶ in. l. nō solū. ¶. siqs
mādato. ff. de iniur. ꝑ Bar. ff. de fur. l. si is q opē. ¶. l. q seruū. ¶.
si duo. ¶ g l. ff. de reg. iu. culpa caret. ¶ p Jo. an. ¶ Dy. de re iu.
nulli. ex ꝛsilio. ¶ p doc. de of. dele. c. i. Dic vt in ℥ctibus nemo
tenet ex cōsilio nisi fraudulētū sit: ¶ tūc tenet de dolo ei cuius
pūdiciū tendit vel vbi alꝫs nō esset factur⁹. primū probat fin. l.
b qđ si scires. ff. de dolo. fm in. l. si remunerādi. ¶. si tibi. ff. mā. b
Jn delictis si cōsuetudo ꝓcitur delictū tenet. vt. l. i. ¶. ꝑuade
re. ff. ō seruo corrupto: alias nō tenet nisi delicto secuto: ¶ hoc
si nō erat alꝫs factur⁹. Si aūt erat alꝫs factur⁹ sūt opi. ¶ gl. ℥. Dy.
¶ Bar. tenēt indistincte qđ tenet ꝑ. l. i. ¶. incidit. ff. ad turp. ꝛc.
12 † Sue sit forma appellādi ꝓpter locū nō tutū ponit hic ℥se.
dic vt. ¶. de ap. ex pte. in ver. si vero. Quero facta citatione
vt hic oꝛ ad qđ ꝑcedere poterit epus: dic ad oīa etiā ad snīam
eis ampli⁹ nō citatis si citati fuerūt ad totā cām: sec⁹ si ad ali
quē ꝑtē articulū: qr tūc ad aliū nō ꝑsequer nisi iterato cita
rentur. vt no. Jnn. de of. dele. cōsuluit. ¶ de pcu. auditis. ¶ not.
16 de vo. ¶ cōtu. eū q. in. vi. † Sz qđ de citatis ad locū suspectū q
iteratio ibi citātur: an possunt excipere etiā post litis ꝛte. dic
q sic in alia instātia: secus si in vna incepit rūdere qr nō pote
rit apponere nisi ea finita: instantia aūt oꝛ durare hoc casu ab
hora prima cōparitionis vsq; ad datā licētiā partib⁹ a iudice.
vt no. Uin. de reseri. dilectus. ij. Lōp. e. tit. nōnulli. Archi. de
elec. cū dilecti. facit. ff. de ope. lib. l. Cāpan⁹. ¶. l. operis. facit qđ
no. in Spec. ō app. ¶. rest. ver. ¶ no. vbi ponit de granamine
successiue qđ dixi in cle. cām. de elec. ¶ in. c. non solū. de app. in
vi. facit qđ no. de offi. oꝛ. ad reprimendā. ¶ de testi. significaue
rūt. ℥ Dan. in ver. eisdē qd sit inter duas dietas nō pōt epus se
cure morari an poterūt subditi trahi vltra duas dietas. Buli.
hic conat defendere qđ sic ¶ satis diffuse hic ꝑsequit: sed eius
ſnīa excusari nō pōt q sit ℥ istā cle. q̄ nō ꝑmittit tractū subditi
vltra duas dietas: ideo nō poterit talis tract⁹ fieri maxime cū
fim⁹ in casu eoꝛ: bitāte a regulā q bic po
nit in prin. cle. ¶ ideo omissa eiꝰ opi. cōcludēdū est q trahi nō
pōt ꝑ hoc regula iuris q vero. ff. de leg. ¶ de re. iur. q̄ a iure. in
vi. Jtē ꝑ hoc facit. l. in agris. ff. ō acq. re. do. Ad hoc est q nō
est ita in fauoꝛem epoꝝ hoc statutū q̄ etiā ad cōmodū subiectoꝝ
ne grane incōmodum patiant si traherent ex vltra duas dietas.
Nec ob. q deficiat iustitia q: nō erit papa vel ali⁹
14 supioꝛ q potuerit cognoscere. de sup. neg. ꝑl. si epūs. in. vi. † Jn
ver. eorūdē. q̄ro an vicini epi possent exequi ſnias istoꝝ epoꝝ
expulsoꝝ si nō fuerint requisiti. Lap. hic dicit q sic. alleg. c. ij. de
offi. leg. ¶ no. q Host. eo. ti. nouit. ¶ dicit exp⁹ssum. de so. ꝑpe. po
15 stulasti. ¶ de app. c. i. ¶. xi. q. iij. siqs ꝑsbyter. † An aūt i tali exe
cutione ꝺbeat aliqs citari, dicit q nō: ¶ sīli nec libell⁹ oꝛ dari
nec aliqs oꝛdo iuris seruari. alle. no. in Spe. de executiōe ſnie.
¶. nūc dicendū. in ver. ℥ pone. ¶ q dicit etiā qđ tanq̄ meri
executores nō poterūt partes iudicis assumere nec cognosce
re an bene vel male fuerit, pnunciatū: ¶ sīli nō potuerūt recu
sari vt suspecti nec appellari ab eis cū sint meri executores. de
offi. dele. sup qōnū. ¶ de app. nouit. ¶ no. Jnno. ¶ Host. de offi.
dele. cū in iure. ¶ Archi. ij. q. vi. ¶. sunt quoꝝ. in ver. ab executoꝛe. ¶ p Guil. in Spec. ꝓdicto. ¶. ij. q hoc etiā dicit qđ si tales
admitterent exceptiones posset appellari ab eis: qr modū ex
cederent. ar. no. in. c. qđ ad consultationē. de re iudi. ¶ per Jo.
16 an. de cōsti. vti vel inuti. fm Lap. c. i. † Mot. bñ ex ꝓdictis c
c q in executione ſnie nō est necessaria citatio partis qđ intel a
ligę qñ executio petitur officio iudicis: ¶ super re de qua non
est cognitū: sec⁹ si iure actionis vel si super alia re cōpetit cogni
tum. iurta not. ꝑ Bar. in. l. a diuo pio. ¶. si super reb⁹. ¶. l. inter
dies. ff. de re iudi. ¶. l. meminerint. C. vñ vi. ¶ per Jnn. ¶ Hosti.
de app. ex rōne. facit qđ no. per glo. ff. de minō. l. intra vtile. in
prin. de materia aūt meri ¶ mixti executores i. c. pastoralis. ¶.
qr vero. de offi. dele. ¶ in cle. iudices. eo. ti. ¶ p Bar. in. d. l. a diuo pio. in prin. ¶ aliquid per Jnn. in. c. decetero. ō re iudi. ꝛc.
17 † Bl. iurisdictionē oppo. q etiā epus nō expulsus in aliena
dyocesi possit iurisdictionē exercere. vnde opp. de no. in. c. no
uit. de of. dele. Sol. gl. hic loquit de iurisdictione cōtentiosa q. b
nō pōt regulr̄ exerceri in aliena dyocesi. Fallit in epo expulso
fm formā huius cle. Jn cōtrario vero loquit in iurisdictione
voluntaria q̄ cōsistit in ercōicādo ¶ absolūdo ¶ in collatione
beneficioꝝ ¶ delegatione causaꝝ de qua dicendū: vt no. in. d.
18 c. no uit. † An aūt epus possit in aliena dyocesi cū altari viatico
celebrare. dic q sic. vt in. c. fi. de priuile. in. vi. Sz an posset ce
lebrare cū pontificalibus. dic vt videbitis. in cle. ¶ Archiepi. c
¶. de priuile. cū gl. cōcor. Guil. ¶ zenze. exprimētes. qđ no. in. d.
c. nouit. ¶ in. d. cle. archiepo ꝛc. Bl. epus querit quid in alijs
inferioribus ꝓlatis ab epo electis a suis sedibus. dicit qđ locuꝫ
non hz decre. per locū a cōtrario: fatet tñ q in electis cōfirma
tis nondū cōsecratis locum habebit. alle. de elec. transmissa ¶
de trāsla. prela. c. i. ¶ hic. ¶ per hoc facit quia in his que iuris

ditionis sunt eandē potestatē hz electus cōfirmatus quā z ꝓse-
19 cratus, vt no. in. d. c. tranmissam. † Exgl. not. dd. Anto, q ibi
ī materia iurisditionali a lege ꝓfertur verbū eps vl ab alio ve
rificatur legis dispō i electo cōfirmato nōdū cōsecrato: q verba sunt intelligēda sm subiectā materiā q̄q̄ als in stricta z ꝓ
a pria significatiōe appellatiōe epi ꝓzpebēdat eps cōsecrat⁹ vt
no. gl. i. c. i. de re. dd. z idē dicit Sda. de archiepis patriarchis
z supioribus. ū. q. ij. nullus. in casib⁹ in qbus metropolitan⁹ in
traret dyocesim suffraganei dare pōt priuilegium ī casu de iu
re expresso. de cōse. c. i. z ii. in. vi. als in alijs no. de of. ex. pasto
ralis. fatet tū q archiepus dare pōt priuilegiū i dioceſi suffraga
nei de cōsensu olim epi. vt no. rvij. q. vi. placuit. circa fi. fa. de
20 pe. re. nostro. † Sl. pteruis notāda est ex qua habes qōgs
ōz impōobus z quis ꝓpteruus. Gl. prosequentiū de mate
21 ria qñ liceat fugere plato psecutiones ꝛc. Sl. autē ad par
te quid si in minima parte dioceſis ppie eps expulsus pōt se
cure morari: non tū in maiori vel in dimidia parte an habebit
locū decr. dicit q nō p ter. q: hoc dicit qñ nō pōt morari ī ali
qua parte sue dioceſis: nō aūt simpliciter qñ nō pōt morari in
parte dioceſis. Mā z appellatione ptis simpliciter plate itel
ligāt dimidia. vt in. c. ij. §. i. de ꝓcū. in. vi. i. nomē filiaz. §. porti
ōnis. ff. de ver. si. tū secus est qñ ꝓfert cū adiūcto dictionis ali
a qua. Gl. Mot. bñ q aliud est dicere simplr in pte z aliud, b pte
22 aliqua. † Jurta p dicta querit gl. qd si eps expulsus de ꝓ
pria sede pōt stare z manere ī alio loco sue dyocesis erēpto: sic
de facto ibi recipiāt an poterit ibi ꝓcedere z sedere ꝓ tribuna
li. glos. alle. p z contra. z finaliter concludit q poterit. p. c. lumino
so. rvij. q. ij. in fi. vbi eps non pōt locare cathedram ī loco erē
pto mi si recipiāt a plato illi⁹ loci. Ad hoc etiā bec decr. q: si p
eā dat licētia sedendi in loco nō subdito alterius dyocesis: for
tius dz concedi ī loco subdito sue tū dyocesi q etiā est subdit⁹
quo ad quēdam. de qulibus in cle. ij. ī de ꝓuile. Mo. bene gl. q
etiam ī materia stricta volēs aligd exercere extra dioceſim po
test fortius illud exercere ī dyocesi iz locus sit erēpt⁹: sic no.
q locus exemptus egparatur loco alterius dyocesis, fa. q no.
23 in. c. i. de ꝓuile. in. vi. per gl. p aliū. † Sl. ecclesijs op. q nō
possit ēps vindicare iniuriā illatam ne sit iudex in causa sua cō
tra id qd habetur. C. ne quis in sua cā. l. i. Sol. glo. qō ēps iniu
riā ecclesie sue illatā bene pōt vindicare vt hic. z ū. q. vij. si gs
erga. z. c. si quis ab epo. de male. c. i. z de penis. romana. in. vi.
Iniuriā aūt ꝓpriā ēps vindicare non pōt vt in contrario:
c qō est intelligēdū sm no. in. c. ex parte. de ver. sig. q. hoc ver
nisi sit notoria. facit qō no. p gl. z doc. de iudi. cum veniēsent. z
per Ly. in. d. l. i. ne gs in sua cā. z per Bar. ff. de pe. l. si gs. §. for
te. Quid de archiepo. dic vt. s. dixi. Glo. indulgendū opp.
q eps nō possidēs iurisdictionē illā nō possit exercere. vt no.
Vin. de ꝓcur. in. c. petitio. ī fi. i. gl. z pbat. xi. q. i. c. si quis. z de
conce. di. c. hoc ergo. facit ad no. Joā. an. post Vin. in. c. vene
rabilē. §. rationibus. in ver. loco. qui fil. sint legi. gl. soluit quod
hic est spāle in fauorē epi expulsi: z hoc sonat litera hic dū di
24 cit indulgendū. † No. bene ex gl. iuncto victo Vin. secundum
do An. q eo ipso q eps expulsus a ciuitate vel dioceſi eo ipso
videtur spoliatus quasi possessione iurisdictionis: z sic nō pōt
illā exercere dato q̄ habeat ꝓprietatē. vide Jmn. de restī. spo.
in literis. de cap. mo. dilectus. z ar. de elec. si abbatē. in. vi. z de
sup. neg. ꝓela. si eps. eo. lib. Sl. insignibus remittit ad decr. sta
tutum. in ꝓin. de rescrip. in. vi. vbi habet quis dicat insignis,
25 pan. † hic dicit q ad hoc vt dicat insignis necesse est q ibi in
ueniātur necessaria ꝓ sede z equitatu: licet nō sint ibi periti.
vt no. Spe. in tit. de citatio. §. ū. ver. sm quē locū. Jn precedēti
tū ver. quid si locus non est insignis non sufficit si locus nō est
insignis: licet ibi iudex duceret tot peritos quot sufficerēt ꝓ
consilio ꝛc. Sl. z iurisdictione pondera literā que copula
tiue loquit p qō dicit duo hic ponit requisita vt eps possit in lo
co extra dioceſim exercere iurisdictionē. f. q ibi sit habitatio
secura. Secdo q liberū possit habere exercitiū iurisdictionis.
Tertio requirit q locus sit securus citatis vt pz ex his q in li
tera dicunt. Pau. hic dicit q̄s exiguitur hic quinq. f. qō loc⁹ sit
insignis. secdo qō si vicinus dioceſis epi expulsi. Tertio qō sit
securus epo quo ad moā ibi trahēdā. Quarto q̄ sit securꝰ quo
ad iurisdictionē exercendā. Quinto qō sit securꝰ citatis. Glo.
gsiliarios querit q cū duplex sit cōsiliū. f. qō allicit ad delictū:
z qō nō. de quo de penis felicis. §. illud. in. vi. An in vtroq; lo
cō habeat. cle. dicit sic: q̄ vterq; punit: iz vnus magis altero z
de materia ꝓsiliū remittit. de quo etiā hic Bul. Glo. fautori
bus q̄rit an sufficiat locū esse ꝓcuratori fautorū. dicit qōd. ar.
bul⁹ lē. z q̄ in arduis qs nō teneꝰ mittere ꝓcuratorē. de ꝓcu.
querelā. cū ibi no. z. v. q. iij. si egrotās ꝛc. Glo. diuus querit
an sufficeret vna die citationē istā facere: dicit qd non p lām
istam que in plurali logtur. ar. de regu. iur. pluralis. ideo ad mi
nus reqrit qd duobus diebus facta sit: dicit tū qd tuti⁹ est qd
fiat tribus diebus. ar. de cle. nō resi. tuas. xviij. q. ij. de illicita.
idē tenet Sdus. qd hec citatio succedat in loco alteri⁹ citatio
nis q dz esse trina ergo ꝛc. ar. de reg. iu. is qui. in. vi. quimo for
te eēt equū de quatuor. ar. ff. de iu. l. ad perēptoriū. z. l. post edi
ctū sm eū. zenze. tū hic sentit qd in primo citatorio posset mit
ti perēptorie sed tene primus q hic agitur ad ꝓmendū scie
tiā citati p verisimilitudines qd facilius fit si in plurib⁹ dila
tionibus fiat. An aūt sufficiat p dicta fieri in vna eccl'ia. Dicit
zenze. qd sic q: lz loquat hic in plurali de ecclesijs: ió sic loqui
tur ꝓpter respectū quē, hz ad pluralitatē eccleſiaz. z locoz epo
rū. ar. de ꝓuile. priuilegia. fa. ff. ad mu. liber⁹. in ꝓn. Szzenze.
dicit cutius esse qd fiat pluribus ecclesijs, z sic magis seruat vt
26 facilius z verisimilius trāseat in notitiā ꝛc. † Slof. festinus
opp. qd citatio nō possit fieri die feriata. de. l. ū. §. si. ff. si quis ī
ius vo. nō ie. soluit hoc ispāle in casu isto sicut in alijs de qui
bus in. c. i. z in. c. si. de fer. Ratio spālitatis est vt facilius trāſ
eat in notitiā citati vt hic dī fatetur gl. qd alī fuerunt in opi.
qd citatio z citationis ꝓceptū indistincte et extra casum istuz
possit fieri die feriata: z sic nō possit hoc esse spāle: sed nō pōt
fieri ad diē feriatā si fiat vt in illa respōdeat: secus si vt solū cō
pareat. alle. no. in. d. c. si. de quo ibi plene p Jo. an. in ꝓin. et p
Guil. in Spe. de citatione. §. i. ver. itē excipit qd citatio fit ad
diē ꝛc. de quo dixi. in. c. cupientes. §. qd p. rx. circa ꝓin. vbi glo.
27 tangit ꝛc. d † An citatio possit fieri die dnico. p die nō feria
d ta. diſputauit Bu. z tz qō tres sunt actus. f. ꝓceptū iudicis de
citando z nō pōt fieri cū sit sm ia interlocutoria. C. de epi. z cle
ri. l. cū clericis. Itē citatio nūcij z hec fieri nō pōt die dnico: se
cus in alijs festiuitatib⁹ sm Dy. Bu. fed Bart. idem sentit in
alijs. l. i. §. itē nūciatio. ff. de ope. no. nun. Item relatio nuncij: z
hec fieri pōt die feriata. vide Bar. in verbo de plano ī extrau
a. ad reprimē. d. vbi sentit p̄ceptū posse fieri die feriata ad ne
cessitatē hoīm. z Jo. an. in. c. si. dicit seruari qō sit ꝓceptū z ci
tatio die feriata. p nō feriata. Sz forte illud ꝓcedit de iure si nō
sit dies feriata in bonoꝛe dei: alias secus per id qd no. Bar. in
extraua. ad reprimē. in ver. de plano. vide dnos de rota cōclu
sione. ccclxxviij. Potestis dicere opi. Bar. verum de iure alia
de cōsuetudine: p qua facit gl. que fuit additio. in. l. ocuare de
ferijs: sed econtra an possit fieri ad diē feriatam: cōiter qō nō
vt dicūt dñi de rota. secus si dz vsq; boc qñ expresse dz ad diez
feriatā: sed late die vt per Bar. in. l. ū. de tēp. ap. z dixi. in. c. cu
pientes. §. qō si per. xx. tū qñ dz ad dic. facit cōtra cōem opi. c.
veniēs. de accu. nisi dicas ibi spāle in papa vel i criminalib⁹
ꝛc. Glo. ad dicta q̄rit si cōueniſſent ad audiendum verbū
dei. Rūdet gl. quasi diceret fatisfactū cōstōni q̄ ꝓdicatio
etiā includit appellatiōe diuinoꝝ. ar. de offi. or. inter cetera z
p hoc ꝛcludit gl. qō sicut p̄dicari pōt in loco interdicto. de sen.
28 in verbo ecclesijs. † No. q̄ appellatione diuinoꝝ cōpre
hendit p̄dicatio ꝛc. Glos. ꝓsumak. querit an admitti pos
sit p̄batio in cōtrariū p hanc ꝓsumptionē de qua ter. loqui
tur dicit gl. qō sic: q: hec est simplex ꝓsumptio iuris: sec⁹ in p
sumptione iuris z de iure q dz fictio. alle. qui matri. accu. pos.
Impropꝛie locuta est gl. q̄ differētiā est inter ꝓsumptionez
iuris z de iure fictionē iuxta no. de spon. is qui. C. de reivvo.
act. l. vnica. §. accidit. q̄ ꝓsumptio est sup dubio: fictio sup cer
to z nō recipit p̄bationē in ꝓiuz etiā per confessionē partis:
secus in ꝓsumptione iuris, z de iure. in auc. sed iā necesse. z in
corpoꝛe vñ sumit. C. de dona. ante nup. Ex predictis apparet
an isti q citati sunt sm formā huius cle. habeant ꝓ legitime
citatis z sint veri cōtumaces: ita qō nō possint appellare. zen
ze. dicit qō nō: q: non habentur ꝓ personali citatis: sed ꝓ le
gitime citatis: ad hoc facit qō statī dixi: q: hec nō est ꝓsum
ptio iuris z de iure. Per p̄dicta z p hunc ter. dixi zenze. Ō pa
tere qō impediens citationē non est habēdus ꝓ vero cōtu
mace. Neq ob. c. q̄m. §. porro. vt lit. nō conte. q: loquitur in cer
tis casibus: z ideo regulariter secus vel sm eū: aliud est in ꝓ
curatoribus ne citatio ad eos perueniat vt ibi. Aliud in ꝓcu
ratoribus ne in locis de quib⁹ hic attentetur citatio: z sic pōt
29 intelligi cle. i. de iudi. † Jurta predicta querꝰ ad qd ꝓcedi
poterit facta citatiōe. Dic qō ad oīa etiā ad sniaz z eis āplis
non citatis si fuerūt citati ad tertā cām: secus si ad aliquem ar
ticulū spālē tū: q: in alijs nō pōt fieri ꝓcutio nisi iterato ci
tarent, vt no. Jnn. de offi. dele. cōsuluit. z de ꝓcu. auditis z no.
gl. de dd. z eōtu. eū quē. in. vi. facit qō not. de accu. ad petitio
30 nem. per Jnno. † Quid si aligs fuit citatus ad locum suspectū
an si iterato ibi citetur post litis cōtestatū possit excipi. dic quod
sic. vt no. de rescrip. dilectus. Fatendū tamē qō si in vna istā
tia ꝓcepit rādere nō ꝓpponere seu excipere nisi illa finita
puratā aūt instātia boc casu ab hoīa ꝓme cōparationis vsq; ad
datam licentiam partibus a iudice no. Vin. de rescri. dilect. z
Lōpol. eo. tit. nonnulli. z de elec. cum dilecti. facit. ff. de ope. lib
cāpan⁹. z. l. operis ª. vbi dz qō si aliquis scīs se posse recusare
operas petitas illas solvit donare vel aliatī vice nō ꝓtesta
bit in nullis nisi ad hoc se obligauerit: idē no. ī Spe. de app. §.
restat. ver. z no. vbi etiā dicit q̄ dū durat grauamē interlo
cutorie quo gs cōtinue le dit illa nō transitin rē iudicatā. etiā
post. x. dies. z sic a iudice poterit appellare donec duret graua
men z sic donec reuocet. ar. de pe. dist. vū. c. fin. ad fi. ver. qui au
tem. sm Pau. qō no. q: notabile est dictū z declarat ea que di
xi in cle. cām. de elec. facit qō no. de offi. ordi. ad reprimendā.
z per Jnn. de testi. significauit. Sl. ecclīs. querit an sit ne
cesse q sint cathedrales: q nō: lra hoc nō exigit zenze. tū ōt q
regrit q sint parochiales: q: ad illas solet z tenet popul⁹ ꝙue
nire. de ꝙeb. di. i. missas. z de parro. c. i. cū filius. in verbo eli
dem ꝛc. Sl. indulgemus opp. q bic nihil indulgeat q: de
iure cōi hoc videt licere iurta no. de offi. leg. nouit. Soluit gl.
inter dū eps in aliena dioceſi vult inter volētes exercere iurisd
dictionē de licētia obtēta a dioceſano loci: tūc pōt a iure cōi
vt in contrariū: inter dū vult cognoscere inter subditos inui
tos vel etiā eis volētibus solū petita licētia iz nō obtēta: z tūc
regulariter nō lz fallit in casu hui⁹ decr. z sic in duob⁹ bic est
spālitas z indulgētia. facit de off. or. cū epūs. z qō ibi no. Mo.
bene q: sentit glo. q nō pōt fieri ꝓgatio de loco ad locum al
terius dioceſis nisi cōsentiente dioceſano illius loci. Idem in
glo. in. d. c. cum epūs. legiſte aliter dicūt. in. l. si quis ex consensu
31 C. de epi. audi. vbi per Ly. † Sl. subditos q̄rit an possit epūs
expulsus cognoscere sm formā hui⁹? cle. in aliena dioceſi inter
subditos sī fint laici: dicit q sic eo casu quo agat de cā que pt
de foro ecclesiastico. c. ij. de excep. in. vi. z bic per hunc ter. q in
distincte loquit: secus dicit in nō subdito: q: inter illos et iam
si essent clerici cognoscere nō posſit etiā ipsis cōsentientibus
nisi petita licentia z obtēta. ar. eorū que dixi in glo. precedēti a
cōtrario litere. Jurta predicta querit gl. quid si vn⁹ sit sub
ditus forte cōuentus: alter nō. an poterit inter eos cognoscere
in casu huius cle. dicit qō nō per istā literā a contrario sensu.
Nam bic solū datur potestas cognoscendi inter subditos: z sic
in plurali. z ideo si alter sit subditus alter nō: habebit locum
cle. maxime cum exorbitet a regulis iuris cōis: z sic nō est ertē
denda. ar. de reg. iur. que a iure. in. vi. bec procedūt si ambo cō
sentiunt. Per p̄dicta pz fortius si ꝓcedere si ambo cōsentirēt
sed alter solum: secus dicit glo. si litera diuisset qō eps possit de
suis subditis iusticia exhibere: q: tūc posset ministrare iusti
tiam actori non subdito contra subditum secus econtra etiā si
reus consentiret p p̄dicta. ponderāda est ergo litera q̄ dixit q
32 int subditos possit cognoscere nō aūt dixit q de subditis pos
sit iustitiam ministrare. † Qui aūt dicantur subditi an compre
hendantur illi qui sortiuntur fozū rōne delicti vel cōtract⁹ in
loco epi expulsi: dicit gl. q: nō: sed solū subditi rōne domicilij
nā alij p̄dicti non dicunt ꝓprie subditi sed solum fozum sortiti.
No. bene singularem gloſſ. ex qua habes primā differētiā iter
b ista vba iter subditos z de subiectis b. Scdo q appellati de
subditi stricte loquendo solum cōprehēdūtur subdit⁹ rōne do
micilij: non aūt subiectus iurisdictiōe fori sortiti: ad hoc de cō
sil. z tartarū. in. vi. z qō ibi no. Glo. moā opp. q regratur lo
cū esse vicinioꝛem vicinoꝝ. vt. s. in ꝓin. Sol. diuersitas casuū
solut⁹ ꝓiū: q: bic qñ inter subditos cognoscere vult ibi qñ z
33 fautoꝛes z filios. † Sl. oīmo dā querit an epūs electꝰ a ꝓpria
e sede in aliā dyoceſi hz formā hui⁹? cle. exercet iurisdictionē etiā
criminalē inter subditos: z maxime si exigit depositionē bñfi
cij vel carcerationē psone. Rūdet q fic p ter. qui bic vniuersa
liē z ī gñe dixit q oīmode iurisdictionē exercere potest: z sic
nullā specie iurisdictiōis excepit de ma. z obe. solite. ad fin. ad
hoc q: iurisdictio large sumpta est genus cōprehēdens ī se me
rum z mixtum imperiū. l. ij. z. xiij. ff. de iur. om. iudi. z ideo iun
cta cū signo vniuersali oīa p̄dicta dz cōprehendere. si. de se. ex
cō. vt sme. z ex. ti. si clericus. in. vi. de pe. Quis. e. li. Mo. bene q
lz iurisdictio simpliciter ꝓlata cōprehēdat iurisdictionē i se
ꝓout est species distincta a mero z mixto imperio: tñ qñ pfer
tur cum adiuncto omnimode cōprehendit etiam in semerū z
34 mixtū imperiū. t c Et ex hoc nota diligenter sm do. Ant. q si
c aliquis in aliquo territorio dat alicui oīmodā iurisdictionē p
pter adiunctionē oīmo dā nō solum trāsibit iurisdictio ꝓprie
z stricte sumpta: imo etiā trāsibit iurisdictio vniuersalis put
est apta cōprehendere merū z mixtū imperium: per hoc ifert
q fiadunantia gñalis habens merū z mixtū imperium trāſ
ferat oīmodā iurisdictionem in cōcilium vel alios videt trās
ferre etiā q̄ sunt meri z mixti imperij q bñ no. Alteri⁹ que
ro cūgl. in ver. item p hanc literam. nūquid hic epūs electꝰ po
terit in aliena dyoceſi sm formam huius cle. cognoscere z iudi
care inter subditos sm constōnes suas. Rūdet q sic sine illa
respiciant ordinē iudicij sive decisionem sive punitionem dū
tamē negocia de quo agit sit intra dyocesim epi electi cōmis
sum. Mā tunc sicut ri esset in sua ꝓpria dyoceſi posset hoc face
re sic poterit existēs in aliena sm formā huius decretal. et eo
quia mens huius decre. est sibi dare eandē iurisdictionem in
aliena dyoceſi seruata forma huius decreta. quā haberet in p
pria: z per hoc inferꝰ quod si casus occurrens inter subditos a
esset cōmissus extra dyocesim episcopi electi non posset in illa
dyoceſi sm suas ꝓstiones iudicare vel punire sicut nec existēs
in ꝓpria dyoceſi hoc posset. vt in. c. vt latarū. ꝯ. j. de cōsti. in. vi.
de quo plene est dicendū vt ibi. Mo. bñ ex gl. sm do. Ant.
qō vt materia subiaciat statuto. z. l. attendit iurisdictio vt sicut
subijcit materia iurisdictioni z ita statuto iudicātis: z sic seq
35 tur natura fori sortiti. facit ad no. de fo cōpe. qō clericis. † Se
cundo no. sm d. Spe. q̄ etiā in ordinarijs iudicijs nō seruant
statuta loci vbi iudicū agitat in decisorijs hoc est clarū: sī dic
d ibi spāle in casu isto d: als regulariter in ordinatorijs inspicit loc⁹
iudicij. l. iij. ff. de testi. z no. in. l. i. C. de sum. tri. z fi. cat. z. l. fi
36 C. de eman. lib. † Per p̄dicta pt̄z an epūs electus poterit ꝙtra
subditū delinquentē in ꝓpria dyoceſi aliena vbi moratur electꝰ pro
cedere z punire ordinariū loci. Ber. dicit q nō: q: intelligit
iste ter. q possit oīmode iurisdictionē exercere fine ꝓiudicio
illius in cuius dyoceſi morat: sed bic impeditretur ꝓiudicium
q: si faisset in ꝓpria dyoceſi forte nō preueniſſet ordinarii: q:
nō ita cito ad eius notitiā pueniſſet. ar. de ꝓsumpto. quanto.
Jo. de lig. tenet Sdus. qō etiā sensit gl. ista. in fi. Nec ob. ratio.
Ber. p. c. eū eccl'ia. de elec. nec est attendendū illud adūcētitiū,
qō nō sic potuiſſet scire ex quo a canone hz facultatem cogno
scendi ꝛc. Glo. exercere q̄rit an epūs electꝰ possit hāc iurisꝺ b Scdo quod
dictionē sibi cōcessam exercere per alīū. Respōdet qō sic oīmo appellatione
modo in loco morā trahat vbi per aliū vult exercere facta re subditi.
gula pōt. de reg. iur. in. vi. z ter. in parte pcedenti ibi citati sa
37 ciāt. † Sdus. nō fuerint q̄rit h dī subditos q non fuerunt ex
pulsores nec fautores nō posse vltra z duas dietas trahi. Quid
eni si essent expulsores vel fautores. Rūdet gl. qō si. pcedit con
tra tales expulsores: tūc possunt trahi vltra duas dietas vt tra
hant in loco vicinioꝛi. vt. s. in prin. Si vero non citant vt ex
pulsores sed ad petitionē alioꝝ forte. p debitis citant: tūc vi
de ē esse de mēte lē q sufficiat eū trahere moram in loco ad
quē citant etiā si distet vltra duas dietas trahi poterit q esset
nimis durū z rigidū. vñ dicit gl. q si h fuit tēt⁹ lē q possint
trahi vltra duas dietas saltē de bonis adūcere nmerū vltra qd
bi nō posset: puta vltra quatuor sicut facit sepecuria in lēs cō
seruatoꝛib⁹. z refidet gl. per qō videt q ex quo aliter bic nō de
clarat seruandū sit qō dixi iz sit durū ex quo sic scriptū est. ar.
d vi. q. iij. scriptū est in lege. z sic spāle est in odiū taliū expulso
rum z fautoꝛū. Glo. non trahant. q̄rit qd si subditi de facto
trahi nō pōt infra duas dietas. dicit glo. qō adhuc non pote
rint trahi vltra duas dietas per hāc lram q̄ simplr loquit qō
no. p bis q dixi in ter. q: boc est tenendū: lz Guil. cōtra. sed
e male q: hoc est exorbitās: z q: hoc est statutū non tū in fauo
rem epoꝛ sed etiā subditoꝛū ne graue dispendium patiant nec
deficiet iustitia: q: poterit adiri papa vel eius superioꝛ. z hoc
tenet Jo. de lig. in. §. volumꝰ. Sl. ante oīa q̄rit qd si factus
fit, pcessus licētia non petita de boc a dyoce. loci. Rūdet glo.
ꝓ ipso iure erit nullus. per hūc ter. quiante oīa vult petilicen
tiā: z sic c si peruertatur ordo erit nullū qō fiet. ar. de elec. ꝓ
uida. in. vi. per hoc ptz q si a principio epūs electꝰ pcedi in ca
su cle. ante licentiā petitā lz postea supueniat licētia nō valebit
pcessus. z hoc tz Pau. q: bic ordo videt de substantia. de re
scrip. c. i. in. vi. z q: pcessus est nullus fact⁹ extra casum indul
tū per hanc decre. ex defectu ptātis: z si dicat qō imo pōt se
qui ratificatio si gerēs actū habuit spem de ratificatione illius
per no. lxij. dist. salonitane. ix. q. ij. lugdun. Rūdet q illud ꝓce
deret in ratificatione pape vel in ratificatiōe illius cui⁹ noīe
actus est gestus. de sen. excō. cum quis. in. vi. que oīa bic ces
28 sant ꝛc. † Slo. oyceſanus. q̄rit qs appellatur bic dyoceſa
nus a quo peti dz licētia. Rūdet glos. q ille q hz iurisdictionē
epalem in loco z hoc clarū. Idē si habeat iurisdictiones quasi
epalē in loco vt q: sit platus inferior epo qui ex priuilegio for
te illā habeat: dūtū taliter illam habeat q epūs ibi illam nō ha
beat. als epūs dyoceſis oīmo esset requirēdus. facit quod not. f.
in glo. in verbo habētibus. in fi. c. Guil. dicit q in actibus tan
gentibus iurisdictionē vel actū epalem a dyoceſano est petē
da licētia. Jn tangētibus aūt alios inferiores ab eis est peten
da. de vsupal. ex tuarū. de offi. Archi. ad boc. in fi. de ꝓscrip.
accedentes. tene gl. Deinde gl. querit an sufficiat banc licen
tiā dari vel peti ab officiali epiſcopi. Resꝑondet gl. qō non si
solū est officialis generalis z maxime sīpsens est, epiſcopꝰ vel

a Cvt no. glo. Adde. d. Ab. in. c. tā lēs. in j, no. 6 testi. d. ab. z ibi Fely. in. j. col. i. cā te. extra de rescrip.

b Cin parte aliqua. Adde Bal. in. c. i. §. j. de ꝓtro. iue. z Mer. in. gsil. lxxi. inci. cōsideratis. circa med. in. xiij. volumi.

c Cnisi sit notoria. Adō de ne facere que dicit. d. Jas. ī l. qui iurisdictiōl. in. ū. col. versi. limitatū qñ. ff. de iurisd. om. iudi.

d CAn citatio. Adde do. Jas. in. §. quadrupli, in. ij. char, in fi. ver, circa tamē in fi. de qstio.

a Calias regulꝰ. Adde d. abb. in. c. j. ī ij. no. extra de consti.

b Si puertatur ordo. odō plene no. p Fely. in. c. cū dilecta. ver. ordo. de fo. compe.

circa dioceſ.de tempo.or.cum nullus.ī.vi.t.de offi.vicar.c.i.t
ī.de offi.ordi.romana ad fi.e.lib Quid aūt ſi multū diſtet ūc
videtur q ſufficiet ab officiali peti p dictam decret.romana.
in fi.de offi.or.Si vero multū diſtat eps nec ī loco officialis ſit
a quo peti poſſit:ūc dicit gl.q3 ſatis putat de mente lr̄e ſuffi
cere eīm regri apud domum ſolite habitationis.ar.ī.q.vi.bi
duum.ſ.de elec.in cle.cauſam facit q3 no.de reſti.in ūte.c.cū
ex literis.ī fi.An capīn ſede vacante banc licentiam dare po
terit:dic q3 ſic pea que dixi in pri.in.glo.t.p ea q3 no.ī.de here.
cle.i.t q3 habetur de temp.ord.cum nullus.Ī.ī.vi.facit q3 vi
debitis in fi.c.Sed quero an ī abſolutiõe ab excõicatiõe ſit ne
ceſſaria petenda licentia a dyoce.loci Ber.conſuluit q3 ſic.Jo.
de lig.t Poſt.tenent hic nõ eſſe neceſſariam ſi ex officio pceſ
ſit:ſecus ſi ad partis inſtantiam iurtanot.de offi.lega.nouit ꝛc
¶Glo.in premiſſis ponderat literam q3 in plurali loquitur p
q3 dicit q3 etiam in primo caſu decre.ſeruandũ erit q3 hic dr.
39 ¶t Scõ quer it an ſufficiat petere gñalẽ licentiã vt poſſit p
cedere cõtra expulſores t cõtra ſubditos.Rñdet q3 ſic:ſi alia
non fiet ſpecificatio de perſonis vel cauſis:mouet per hũc ter.
qui ſimpliciter loquit:t q3 graue eſſet ſit ſingula ſpecificare:ſa
tetur tñ gl.q3 ſi p certa cã ſpãli ſit petita licẽtia nõ poterit in
alia pcedi niſi petita iterata licẽtia ſiue fuerit cõceſſa in prima
40 ſiue denegata ꝛc. ¶t Glo.nequierint querit q3 dicat nõ poſ
ſe habere licẽtiã.Rñdet ſiue exp:eſſe denegẽt ſiue taceat.t nõ
cõcedat.facit de app.ab eo.in.vi.t.ſ.de regu.ī.ꝛc. ¶Glo.pce
dat.querit qd ſi ſubditi epi electi voluit conqueri de proceſſu
epi electi dicendo ipſum iniquum cor̄ dyoceſano loci an po
tuerũt.Rñdet q3 nõ:quia iſte electus procedit auctoritate bu
ius cõſtitutionis t ſic auctoritate pape:ideo de facto ipſi? or
a dinarius loci nõ põt ſe intromittere ad hoc q3 ppter neceſſi
tãt expulſionis cõmittit ſibi locũ.t ſic pinde eſt ac ſi eſſet in
proprio loco:ideo nõ dz poſſe dyoceſanus loci de eius pceſſu
cognoſcere:q3 par in parẽ ꝛc.de elec.in notuit.idẽ tenet Gui.
dicẽs q3 hic nõ eſt niſi quedã progatio loci petitio aũt licẽtie
eſt ad reuerentiã t nõ ad ſubiectionẽ q3 pt?.q etiã ea negata
procedit auctoritate bui? gñõnis.facit de regu.ī.ī.de ſepu.
c'e.dudũ.quid aũt ſi eps eiect? aliud veliquerit faciẽdo extra
caſum cõceſſum ſibi ab hac gſtitutione an poſſit ūc dyoceſan?
loci cognoſcere.rñdet q3 ſic per no.ī.q.vi.c.i.t de rap.c.i.naz
ūc efficitur ſubiectus rõne delicti ibi cõmiſſi:t ideo t ibi põt
conueniri ſicut t rõne ꝛtractus ſi ibi cõtraberet vel rõne do
micilĩ:ter quo mora ibi traxit p iura pal.de parro.c.ſi.t de ſo.
cõp.c.ſi.fin Gui.hoc vltimũ nõ placet ſm.d.Ant.q3 ibi rõne
more poſſet trahi:q3 nõ eſt ibi ppetui vſus cã:ſz ad tps p not.
ī.d.c.ſi.Fateť tñ q3 rõne ꝓmiſcui vſus poſſet ibi queniri etiã de
contractibus alibi geſtis p.l.ī.t.ī.ī.C.vbi ſenatores.t.l.ī.vbi
de cri.agi ops.t q3 ibi no.p Bar.t q3 ibi notauit ip'e.d.Ẽt.ī
41 d.c.ſi. ¶t No.bene banc glo.q3 peam.t p no.de reſcr.c.ſi.de
ciditur q3 legiſlarum de qua per Ly.in authẽ.qua in pũncia
vbi de cri.agi ops vez an de fctõ delegati pape poſſit ordina
rius loci ſe ꝓpedire per prędicta ps q3 nõ ſi q3 rim? de pceſſu fa
cto virtute delegationis:ſec? ſi aliter extra poteſtatẽ delegatã
deliquat q3 no.ſm do.¶De.ſed Jo.an.in.c.ſi.de reſcrip.aliter
ſen.tit.ſ.q3 dummodo non tangatur pceſſus:q3 lite finita agit
ad finem vt inde puniatur non vt retractetur poterit cõueni
ri ad hoc:q3 exemptus deliquens in loco nõ exẽpto:ſz circa
rem exemptam punitur per ordinarium vt ſi non portat capã
42 religioſus exempt?. ¶t Ultimo glo.querit qd ſi eps dyoceſis
deliquit in loco ſue dioceſis in quo inferior̄ platus ſz iuriſdi
ctionem an poterit ibi puniri remittit ad not.in.c. cũ inferior̄
de ma.&obed.q3 videt q3 ſic ſi habebit iuriſdictionẽ quaſi epa
lem.ar.eorum que dixi.ī.in glo.in verbo dyoceſano.alĩs ſec? ī
§.ſane.Gloſſ.ſup his ponderat literam que dicit ſup his que
hic exprimit credi aſſertiõi epi electi:t ſic a cõtrario ſup aliꝫ
non creditur.ar.l.cum prętor.ff.de iudi.t de ꝓſumptione nõne
per hoc iferť ſi dicant loca ad que citãt citati eſſe ſecuri nõ cre
ditur in hoc eorũ aſſertioni.Idem ſi dicunt loca in quib? pro
cedunt eſſe vicinior̄a.Idẽ ſi dicũt aliquẽ eſſe expulſuꝫ ſeu fau
torẽ q3 nõ eſt de exꝓeſſis hic ideo ſe defẽdẽte tali debebit ali
ter conſtare.Nec ob.predictis ſi dicatur hic creditur aſſertioi
epi ſcopt electi ī maiorib?:ergo t ī minoribus q3 hoc ar.nõ p
cedit in exorbitantibus.de priui.ſane.t de reſcri.poſtulaſti.cũ
43 ibi no. ¶t Quo aũt triplici de cã ſtatur aſſertioi vel ſcie alicui?
pſequitur hic Mat.q3 primo ppter nõ ſubſiſtentiam peccati,
rrij.q.ij.vir cum propria.Scõ rõne ſcandali t multitudinis
iij.diſt.de nicẽ.Tertio q3 deficit indiciũ:vel pbatio vt hic de
44 quo p Jo.de here.vt cõmiſſi.ad fi.in.vi.An aũt legato cardi
nali creditur:refert Ste.opp.quidam q3 creditur.Alij dicũt
hoc verũ niſi aliquid obiiciatur.Tertij dicũt hoc verũ q3 nul
li ſit piudiciũ.Quarti dicunt hoc verũ ī ptinentibus t gerne
tibus officia:vt ſi penitentiarius vel vice cancellarius:alĩs de
rigore nõ ſtat niſi ſtillus alr habeat ſm Steph. de quo.rcvij.
diſt.nobiliſſim?.t.c.cũ a nobis.de teſt.t de priui.cũ olim.facit
q3 no.in cle.i.ī. de ꝓba. Concludeſi fit ſtillus vel ꝙſuetudo
a illi eſt ſtandũ ſi nõ apparet a in pertinẽtib? ad officiũ credat
45 in aliꝫ non ſi tendunt ad piudiciũ tertij obũciẽtis ꝛc. ¶t Bl.
aſſertionibus opp.q3 aſſertioni alicuius nõ ſit credendũ mari
me in cã ppria.de ꝓba.qñ cõtra.de teſti.veniẽs t cõſilibus.
Soluit hic ſpãle q3 vni ſoli credit t ſine iuramẽto in cã ꝓ
pria t ſic tripler eſt ſpecialitas regulariter cõtra vt in Jrijs et
de teſti.venerabilis.t.c.nup in verbo eorũdẽ. ¶Gloſ.in pre
miſſis opp.q3 ẽt in aliꝫ caſibus teneant epi vicini denũciare
pceſſus eor̄ epor̄ vicinorũ cuius Jrijs hic innuit a ſenſu con
trario:vt ſi opp.de.c.cure.vi.q.iij.t de tre.t pa.c.i.Soluit gl.re
gulariter factũ in aliena dyoceſi nõ teneť aliꝫ epi denunciare.
Fallit in caſibus exꝓeſſis:t ſic intelligi dz ſi fa factũ autez in
ppria dyoceſi bene tenent regulr̄ vicinis epis denunciare vt
in cõtrario. ¶Gloſ.ab eis ponderat ſi am p quã a Jrijs dicit
q3 nõ ſufficit vicinos epos requiri ẽt ſi illius interſit:q3 hoc
non tenebunt denunciare ex quo ab ipſis epis pcessus facien
tibus nõ ſunt regſti q3 no.t ſic facit q3 ad petitiones partis
nunq3 aliꝫ iudex dz executionẽ ſnĩe ab alio late facere:ſz de
mũ ad lras iudicis iudicãtis:de quo plene per Bar.in.l.a di
no pio.ſ.ff.de re iud.t p Bu.ff.de iudi.l.argẽtarij.ſ.noia.et
vide q3 divi.ſ.poſt Lau.circa text.ꝛc. ¶Gloſ.regſti.querit
qd ſi requiſiti nolunt denũciare an requirens poterit illos pu
nire dicit gl.q3 non:ſed debebunt agere cum ſuperiore eor̄ vt
illos cogat t puniat.de iurepa.cũ nullus. quod intelligit niſi
forte regſtus haberet iuſtam cauſam nõ denunciandi.vt quia
notorie eſſent iuſte ſnĩe q3 peterent denunciari.de of.dele.ſi
qñ.t de of.le.ſtudiuſti.Ñã.p ceſſus iniuſtos notorie nõ tenet
denũciare:ſecus in dubijs.rj.q.iij.iulianus.xvij.q.i.quid cul
pat.de temp.ord.ad aures.q3 ibi loquit de precepto iniuſto iniũcto a ſupe
riore quo caſu non obediendũ in malis ꝓpetrãdis:ſed hic in
denunciatione q3 de per te non eſt mala nec p ea plus litigat:
de app.paſtoralis.maxime cũ tali denũciatione executore ſit
tñ locus cũ pceſſus tranſiret in rem iud.ff.de ꝓcur.l.ij.ſ.ff.ff.
de his q3 no.ifa.l.furti.ſic reſidet do.Ant.t puto tenere gl.ar.
de app.ſolicitudinẽ.q3 no.de ſen.excõ.p tuas.ꝛc. ¶Gl.ha
bent ibus ponderat literã q3 ſimplr de habente iuriſdictionẽ
in loco log?:t ideo cũ inferio? epo qñq3 in loco t in perſonas
habẽt iuriſdictionẽ epialem vel quaſi.de ꝓxiuile.abbates.in fi.
in vi.de illis hic etiã loqui videť q3 no.ꝓpter ea q3 dicta ſunt
cũ glo.in verbo dyoce.ꝛc. ¶Glo.vt ꝓdicitur querit qd ſi ali
quis inter ſubditos dyoceſis t loci vbi morat epiſcop? eiect?
cognoſcit t iudicat an ſiat prejudiciũ epo dyoceſano loci. Re
ſpondet gl.q3 ſic:q3 tũc eſſet negligens dyoceſanus in patien
do illud cũ hoc non ſit permiſſum a iure:t ideo poſſet pręſcri
ptio currere:ſecus qñ ſolũ inter ſubditos proprios epis eiect?
cognoſcit t quare cũ authoritate iuris hoc facit iniuriã epo
dyoceſis loci nulla poſſit negligẽtia ꝓtari:t ideo nõ currit
ꝓſcriptio. ¶Mo.bñ ter.t gl.ex qua habes ſm do.Ant.q3 ibi
aliquo caſu ſpãli alicui attribuit iuriſdictionẽ illo caſu cõis iuriſ
dictionẽ vt repugnãs iuriſdictioni t poſſeſſioni in caſu ſpãli vel
ſaltẽ ab illa differẽs:t cũ illa ſe non cõpatiens non eſt pręſcri
46 ptibilis ꝛc. ¶t Quero an epus poſſit cogere ſubditũ recipere
ordines ab alio:dic q3 nõ niſi delegãdo.nã ſicut põt cauſas eo
inuito delegare ita t actũ ordinandi.de temp.or.ex tenore.qõ
intelligit ¶Dau.ſi delegat ordinationẽ in ſua dyoceſi niſi forte
eſſet impedimentũ:vt ſi aliqs eps non vult venire ad ſuã dyo
47 ceſim.¶t eſt enĩ regulare b q3 ſubditus inuitus aliꝫ ſubẽci non
b poteſt nec ſe ſubẽcere ſtato inuito de ꝓcrip.cuz non liceat.de
fo.cõpe.ſignificaſti. ¶Quero quid ſi papa mandat fundũ re
ſtitui.ſ.xv.dies.alĩs citet q3 infra duos mẽſes cõpareat ad cu
riam.dic.vt in Spec.de cita.§.j.ver.ſed pone.

¶De cauſa poſ.t proprie. ¶Rubrica.

1 ¶A Appellatio vere cauſe in beneficialibus devoluit ſtatum ad curiam.
2 ¶Reconuentio an poſſit accumulari in cauſa appellationis.
3 ¶Petitorium cum poſſeſſorio in cauſa appellationis an poſſit
ſimul accumulari.
4 ¶Accumulatio poſſeſſor̄ ſuſpẽſiua petitor̄ admittitur poſt cõ
cluſionem in cauſa principali appellatione ſuſpenſa.
5 ¶Petitorij t poſſeſſorium an t qñ poſſint intẽtari t ſententia lata in

lata in vno an prejudicet in alio.
6 ¶Proprietas regulariter trabit ad ſe poſſeſſionẽ licet poſſeſſo
rium ꝓcedat petitorium.
7 ¶Petitorio agere non poſſunt beneficiati.
8 Snĩa lata in poſſeſſorio an ꝓiudicet in petitorio vel econtra.
9 Appellatione iuſtificata iuriſdictio iudicis ad quẽ extẽditur
ad principalem cãm ceptam cor̄ iudice a quo:t etiã ad cãz co
ram eo inchoandaz ſup qua non dum oatus eſt libellus coram
iudice a quo:dum tamen citatio interceſſerit.
10 Accumulari an poſſit reconuentio in cã appellationis.
12 ¶Poſſeſſorio ſuſpenſo p ẽt rediriad petitorium.
13 Actus qui ſolet fieri in actu concluſionis vel poſt cõcluſionẽ
ille habetur p concluſione in cauſa.
14 ¶Poſſeſſorio ſolo in cã bñficiali poteſt ꝓcedi.
15 In poſſeſſorio in beneficialibus ſemp oportet iuſtificari poſſe
ſionem ſaltem ſecundum ſui primã figurã.
16 Bñficiũ eccleſiaſticũ nõ põt ſine canonica ĩſtitutiõe poſſidere
17 Exceptio proprietatis tollitur ius agentis.et etiam fundat ius
opponentis.
18 Exceptio ꝓprietatis an admittat in poſſeſſorio recuperãde.

Cauſa beneficiali.

Mon recidam diuiſionẽ poteſt tamẽ dici q3 due ſunt partes ſicut duo ſunt dicta.ſecundabi:ne vi ſpoliantis. ¶t Mot.primo q3 in beneficialibus ap
1 pellatio vere cauſe ſtatum devoluit ad curiam
2 ſeruatis bis que habẽtur in cle.cauſam.de elec. ¶t Mot.ſecũ
do.arg.pro t contra.q3 in cauſa appellationis poſſit accumu
lari reconuentio.de quo de mu.pet.c.i.q3 poſſit.facit intelligẽ
do q3 nulla ſit ſpãlitatis.Jn Jrijs.faciẽti dicim? q3 ſit hoc ſpã
le ī cã bñficiali facitq3 no.de re.ſpol.er cõqueſtiõe.Et no.q3 p
cedit reconũentio ī caſu cle.ſiue fiat ab appellãte, ſiue ab appella
3 to.¶t Mo.iij.q3 in cauſa appellatio.admittit accumulatio petitio
rij cũ poſſeſſorio adiuerſa parte t ab eadẽ t ſic poſſibilis eſt cõ
curſus in petitorio t poſſeſſorio ſuper eadem re etiam eis ac
cumulatis a diuerſa parte in cauſa beneficiali t ſic in iure in
4 corporali. ¶t Mot.quod accumulatio poſſeſſorij ſuſpenſiua
petitorij admittitur poſt cõcluſionem in cauſa principali ap
pellatione ſuſpenſa,tummodo opponatur ante concluſionem
in cauſa appellationis.Et not.q3 non ſolum admittitur accu
mulatio ſuſpẽſa petitorij intentati a ſe:ſed etiam a diuerſa par
te.t ſic no.q3 id qđ dz q3 poſt cõcluſionẽ in cã nõ admittit accu
mulatio poſſeſſorij pẽdente petitorio eſt vez in principali ĩtã
tia nõdũ pẽdẽte appellatione.ſecus ſi ſit appellatũ ex hoc no.
q3 appellatio nõ ſolum ſuſpẽdit ſententiã:ſed etiã effectum cõ
cluſionis in cauſa de qua dic vt in.c.ſignificauerunt.de teſti.t
5 no.in.c.fraternitatis.e.ti.per do.Ãn.ꝛc. ¶t Mo.q3 cauſa be
neficiali põt intentari poſſeſſorium extrinſecus in cauſa pro
prietatis t ſic poſſeſſorij in beneficialibus non habet annexã
cauſam proprietatis.t ſic põt dari poſſeſſorium in beneficiali
bus ablq3 tali pbatione de quo dicetur cum glo. ¶Mo.ſecũm
6 d.¶De.q3 poſſeſſorij precedit petitorij non q3 ſit dignius cũ
regulariter proprietas ad ſe trahat poſſeſſionẽ.ſ.eo. cũ olle
ctius.ſed in odium ſpoliantis vt hic.qumino ſi a principio in
tentat petitorij vt intẽtari ℈ filiũ.Lis qui deſtinauit.ff.de rei
ven.¶pp.i.t videť q3 impoſſibile ſit a diuerſa pte ſup eadẽ re
accumulari petitorij t poſſeſſorij recuperãde.q3 agẽs petito
rio dicit aduerſarium poſſidere deiu.c. examinata.t ſimiliter
agens poſſeſſorio dicens aduerſarij poſſidere.t ſic negat ſe
poſſidere.t ideo petitorij ℈ eũ dirigi nõ põt.l.ſi.ff.de rei ven.
Sol.hic loquit in cã bñficiali in qua agit de iure tituli q3 eſt in
corporale.hinc eſt q3 in bñficialibꝫ non datur verũ petitorium
a cũ intitulatus nõ ſit dominus rex bñficij.de dona.cetez. [a]ſed
dat ℈feſſoria vel quaſi ℈feſſoria ſicut ꝓ iure incorporali.vt no.
Jnno.ſ.e.cũ ſup.t de ver.ſig.abbate.t ideo poſſibilis eſt ℈car
ſus q3 ℈feſſoria cõpetit etiã ꝓturbato in poſſeſſione vt not.de
iudi.examinata p glo.t de cã poſ.cum eccleſia.t ideo agẽs pe
titorio in cã bñficiali non negat poſſidere.t p ꝙs merito Jrijs
agi poteſt poſſeſſorio recuperande facit qđ no.Bar.in.l.natu
raliter.§.nihil cõmune circa combinationes.ff.de acquir.poſ.
7 ¶t Op.ſcõo q3 beneficiati non ꝓſit agere petitorio.q3 nõ ſint
driſed ꝓcuratores.de dona.ceterũz.hinc eſt q3 talia dicunt in
nullius bonis inſti.de re diui.§.ſacre.Solutio dic q3 ꝓlati nõ
ſũt nõ eccleſie nec rerũ eccleſie.imo ꝓcuratores.ſed reſpectu
tituli.t ꝓtãtis adminiſtrandi ſunt dñi.t ſic quo ad adminiſtra
tionem t gubernationẽ.vt no.Jnno.de eo qui mit.in poſ.c.i.t
de ꝓba.ex literis ſm Bull.idẽ Bar.de re eccle.non alie.c.ũ.ī
b vi. [b]Sunt ergo quaſi tutores qui loco dñorum ſunt.ff.de vſu
ca.pro emptore.l.qui fundũ.§.tutor.t.ff.de admi.tu.l.q3 tutelas
t no.in authẽtico de alie.t emph.§.qñ cognouimus.col,iij.fa

cit cle.qz ꝙtingit.de reli.do.vbi ꝓlati cõparant tutoribus.Ad
idez.C.de epi.t cle.l.oꝛphanotrophos ꝛc. ¶Op.tertio q3 nõ
cõpetat bñficiato poſſeſſorium qz nõ poſſidet res eccleſie.vt no.
in.c.cũ ſup de cã poſ.t de eo q3 mit in poſ.c.i.Sol.ad particu
lares res beneficij nõ agit poſſeſſorio ſuo nõe qz illas nõ poſ
ſidet.ſed ad beneficiũ bñ agere põt petendo ſibi illud reſtitui.
qz illud poſſidebat rõne:uris adminiſtrãdi nõe autez eccle
ſie bñ pot petere res ad beneficiũ ptinẽtes ẽt q3 tẽpore vacatio
nis aduenerũt etiã non dũ adepta corpali poſſeſſiõe p eccliaz
qz eccleſia ſemp eſt corꝑs eiꝰ dñs.xij.q.j.liberti.t ſic ſemp re
ſtituit qui ſpoliatur ex occupatione rerũ ꝓdictarum.Ad hoc
qđ no.de reſti.ſpo.olim.ij.t.c.piſanis.t.c.in lris.t.d.c.cũ ſup
queſtione.t qđ no.per Jnn.t doc.ſ.e.fm Guil,ꝛc. ¶Oppo.
quarto q3 ꝓpt odiuꝫ alterius nil dz ſtatui.xxx.q.iij.inter ꝛe
las.de re iudi.c.i.in.vi.So.odio pſone nil ſtatui dz ſed odio
virtꝰ vel excẽſus ſic fm Guil. ¶Quero primo an hec cle.locũ
habeat in beneficijs deuolutis p imediatũ ſubiectũ de quib?.
de elec.capietes.in.vi.Guil.q3 ſic eadẽ rõne.arg.de ℈ſti.trans
lato.ꝛc. ¶Quero ſecũdo an q3 cedat cle.ſiue appellatio ſit iudi
cialis ſiue extra iudicialis quidã q3 ſoluz in extraiudiciali in
qua ꝓprie dicit intentari poſſeſſorium t petitorium. Jn iudi
cialibus autẽ non dz ꝓprie intentari cũ ſit intentatũ.a ſic in il
lo nõ videť litera verificari Jrijs tz hic ſenze.mouet.q3 text.ſ.
loquit in diſtincte.t q3 in iudiciali in effectu intentat idem q3
prius eſt intentatũ.q3 idẽ eſt actor in cã appellationis.a ꝓnin
cipali.vt no.de renũ.in ꝑſentiã ſm ſenze.ꝛc. ¶Quero ī quo
differt renũciatio a ꝛcuſione.ſup hoc ponit ¶Paul.qđ no.ſ.e.
paſtoralis.vt ibi no.per Jnno.ꝛc. ¶t Ultimo q3o an ſententia
lata in poſſeſſorio ꝑiudicet in petitorio vel eꝰ.dic vt per doct.
ſ.eo.paſtoralis.t.c.dilectus.t ꝓ ¶Dy.in regula q3 ad agendum
in.vi.t per Bar.in.l.naturali.§.nihil cõ.ff.de acq.poſ.per q3
8 ſatis ſunt expedita q3 hic no. ¶Pau.circa hoc de materia etiã p
Ly.in.l.incerti.C.vñ vi.c. ¶Glo.ij.querit an decre. habeat
locũ ſi agatur de eccleſia vt de ꝓprietate, dicit q3 nõ quia tũc
nõ eſt ꝓprie cauſa beneficialis de quatm hic loquit. Ad hoc
qđ tunc nõ eſt tm pertinentia cauſe de eo qui mit.in poſ.c.i.t eo.titu.
eũ qui.in.vi.An beneficialibus ergo tm hic loquitur q3 indi
ſtincte loquiť habebit locũ ſiue ſit queſtio de maioribus bene
ficijs vt dignitatibus t perſonalib? ſiue de minoribus benefi
cijs.vt ſimplicibus,vt de ꝑbẽdis.ar.de reg.iur.bñficia.in.vi.
cũ ibi no. ¶Per ꝓdicta dicit hic ¶Pau.q3 in aliꝭ cauſis a benefi
cialibus nõ hꝫ locũ cle.facit de deci.c.ad audiẽtiã quid ergo
erit in illis dicit ¶Pau.q3 ſi appellaũ ante datũ libellũ t ante
lit.cõte.t tunc in cã appellationis nõ licet alias cãs ꝓſequi q3
expẽſas in appellatione.t ſiñr nec pceſſus priini iudicis ex
nouis actis vel cauſis iuſtificare vel impugnare.vt in cle.ap
pellanti.ī.de appel.finita aũt cã appellationis põt appellans
intentare petitoriũ t poſſeſſoriũ cor̄ iudice appellationis ſi
cut poteſt cor̄ iudice principalis cauſe qz cor̄ ꝑmo nõ fuit in
ceptũ litigiũ in authentico de liti.§.omnem.t de ver.ſig.in.c.
er pte.ij.t ideo cor̄ iudice appellationis poterit intentari iu
c dicium ſicut poſſet coram iudice principalis cauſe [c] in cuius
9 locũ ſuccedit virtute appellatiõis ſm ¶Pau.t Mo.bonũ dictũ
t ſingulare q3 ẽt edit.c.nõ ſolũ de appel.in.vi.vt ſic.vz iuſtifi
cata appellatione non ſolum iuriſdictio iudicis ad quẽ exten
dat ad principalem cãm iam ceptã cor̄ iudice a quo ſed etiaz
ad cãm cor̄ eo inchoandã ſup qua nondũ dat eſt libellus co
ram iudice a quo dũtã citatio interceſſerit ſm do.Ant. q3 ma
rime verũ putat qñ in citatione apparet cã exꝓſſa q3 nouiter
inchoat.Idẽ dicit de appellato ſi in cã principali erat actor
t rens ante libelli oblationẽ ex cã appellationis alias reus nõ
poſſet p recõuentionẽ agere cũ illa nõ habeat locum in cã ap
pellationis in qua non ſz ꝙſequi alias cãs q3 in appellatione
exꝓſſas.l.ij.§.legatis.ff.de iudi.t de nõ nu.pec.c.i.t ſic ptrãfit
do.Ant.credo dictũ ¶Pau.ꝓcedere in caſu de quo loquiť vz
qñ agitur de poſſeſſorio t petitorio.t ſic finita cauſa appella
tionis poſſit cor̄ iudice appellationis cã recepta cor̄ primi
pali agitari.t hoc ne continẽtia cauſe diuidat ſ.l.nulli.C.de
iudi.hoc qñ appellat ante libellũ oblatũ.t lit.ẽte.Si autem li
bellus erat vetus ꝓpt vel lit.ẽtestatio facta tunc qz actor teneť
illã inſtantiã finire.C.qũo t qñ iuder.auf.qui ſemel.ſ.de dolo
cãm niſi forte illã poſſet iuris bñficio ſuſpẽdere.t ad aliã trãt
fire.ſ.e.paſtoralis.tunc non credit ¶Pau.q3 ſi intentatũ ſit pe
titorij poſſet tranſire ad poſſeſſorij qz noua inſtãtia eſt opus
ex eo qz nõ eſt ad ſuperiorẽ delata virtute appellationis cũ ſit
ex alia cã generatus.Iz poſſet appellari ex hoc.ar.de offi.dele.
infinuãte iuncto.c.ad hoc ſi vna cũ ibi no.de appel. Jn cauſa
autẽ beneficiali ꝓcedit indiſtincte cle. [a] Ex ꝓdictis ꝓz q3 eſt
ſpãle in cã bñficiali in caſu cle.qz ſicut in illa appellãs t appel
latus pariter arctãtur per.c.ſtatuimus.ſ.de elec.in.vi.ſic vter

a ¶Sz dat ℈feſſoria.ad ℈ſo.fa.in.§.equi?.in.ij.col.t ibi d.Jaſ.ī.ij. no.inſti.de actio.
b ¶Sũt ergo quaſi.adde gl.in.l.preſes.C. de tranſac.
c ¶In cui? locum.adde.d.abb.in.c.ſepe ℈tingit in pe.eol.ver.iij.hic querit de appella.

iat⁹ pariter arctant p.c. statuimus. S. de elec. l. vi. sic vterq; poteris in illa possessorium ꝛ petitorium intentare put hic ꝛ ff se cũdũ ꝓ Jan.ꝛ hãc rõnẽ sentit gl. ĵ. in verbo appellato do. ꝓde. hic dicit ꝓpale in cã bñficiali q̃ appellatio in vno articulo deuoluat in alio et respectu aduerse ptis ꝛ hoc vt celerius expediat ꝛ deuoluit simplr cãm adeo q̃ ptes cogent⁹ parere iſtructe sup cã tota in iſtis bñficialibus et si appellatus nõ petierit l3 in alijs secus. de app. co. di. in. vi. hinc infringit q̃ ex quo cã simplr deuoluit ad curiã intelligit deuoluta tã respectu possessor⁹ q̃ petitor⁹ ſicut in illi si delegat simplr cã intelligit respectu vtriusq; legata vt in. c. i. de sequest. pos. ꝛ fruc. Tamẽ p hoc dicit. d. ꝓde. q̃ nõ possit renunciari appellationi in ꝓiudicio alterius ptis facit cle. ꝙ statutioni in ſi. ꝛ q̃ ibi not. ℨ. de elec. ꝛ sic limitat. l. si qs libertatẽ. ff. de pe. be. ꝛ q̃ ibi no. vbi dr q̃ factum sup vno articulo nõ nocet nec ꝓdest in diuerso. ꝛ p ꝙs appellatio in vno articulo nõ dz ꝓdesse in alijs. ꝛ hoc est regulariter in alijs causis nõ bñficialibus de test. c. ray. ꝛ. c. raynal. ꝛ q̃ in eis no. ꝛ. l. ſi. C. q̃ſi puo. nõ est necel. Sz ꝺictis. ꝛ huic cle. obuiare vł quia decre. statuimus. ℨ. de elec. in. vi. ſolũ vł loqui vbi obȝcit aliquid in ꝑsonam vel in formam. ꝛ no. vbi quis ꝓsequitur interesse ꝓpium facit cle. ꝙ statutioni. ℨ. de elec ꝛ in. c. vt circa. de elec. in. vi. dicit do. ꝓde. q̃ non vidit aliam solutionẽ nisi q̃ dicamus q̃ lz nõ possit appellari nisi vt ibi dr post q̃ tñ est appellatum post deducti cã appellationis. ꝓDotestis dicere melius q̃ decre. statuimus generaliter, ꝙsequit qualitercũq; occasione beneficialis appelletur vt ibi no. Compo. ī verbo ꝓpter hoc. Itẽ q̃ hec decre. bz locũ etiã vbi quis ꝓsequit ꝓpriu⁹ interesse licet forma decr. vt circa in appellatione interponẽda tũc nõ habeat locũ sicut nec in appellatione iudiciali. vt. c. q̃ſd. de elec. in. vi. ꝛ. d. cle. ꝙ ſõni. sed tunc in appellando seruanda est forma. c. co. di. de appel. l. vi. de quo ple dixi in ca. vt circa super gl. ſi. ¶ Glo. p appellationem op. q̃ idem sit dicendus ſi p querelam fit deuoluta cã beneficialis ad sedem apostolicam. q̃ tunc maior est ratio. vt idem dici de beat cum natura appellationis sit strictior p not. in. c. i. de mu. peti. Ad hoc qua parta sunt cãm deuolui ad sedem apost⁹. p querelam ꝙ appellationẽ de offi. leg. c. i. fa. de ℨ fir. vti. vel l nu ti. cũ dilecta. Solvit gl. ſatendo ꝛ trariũ q̃ idẽ ꝛ fortius est dicẽdum ſi p querelã eã fit in curia. ꝛ ſic ſubaudiendum est marime ad literã ideo aũt erpſſit de appellatione. q̃ de illa magis erat dubiũ. Videbat enim q̃ ſolũ id esset cognoſcendum p iudicẽ appellationis ſup quo esset appellatum ꝛ non aliud hinc est q̃ coã iudice appellatiõis nõ fit recõuentio iuxta no. marime p Jo. an in. d. c. i. de mu. pe. ꝛ ſic videbat q̃ de q̃ſto ℨ ſup quo esset appellatũ nõ posset cognoſci p iudicem appellatiõis ſiue esset appellatũ ab interlocutoria p cle. appellantes. ĵ. de appel. ſiue a ſnia diffinitiua. ĵ. q. vi. ad ſi. ſiue extra iudicium p. c. vt circa de elec. in. vi. tñ bis non ob. q̃ ex natura cauſe bñficialis cã est deuoluta ad papam p appellationẽ ad ipm interiecta p c. ſtatuimus ꝓalle. de elect. in. vi. ideo voluit hic papa q̃ nõ ex peccato aliter euentu appellationis posset fieri id q̃ hic dr vł hec decre. vult hoc esse ſpale in caſu iſto. ꝛ hoc innuit verbus decernimus hic poſitũ regulr ꝙtra ꝛ ita ꝓcedunt ſupius aleg. ꝛ hec est bona ſolutio ꝛ gñalis ad oſa p̃dicta. vel dicit gl. ſi volumus ſpecialiter aliter rñdere ad. c. circa vt possumus dicere q̃ non bz locũ cũ quis ꝓsequit ꝓpriu⁹ interesse vt hic erat. ꝛ sic hoc re ꝑpectu non bz obſtare. ¶ Glo. ad sedẽ apostolicã ꝛrit quid ſi ad inferiorẽ fit appellatũ dicit a ℨnio litere secus. Guil. hic tenet ℨrium p no. in. d. c. i. de elec. in. vi. ꝛ eo. ti. vt circa sentẽ. ꝛ. ℨ. g̃o. p rõnem glo. ꝛ q̃ appellatio ad aliuꝫ inferiorem iter iecta refertur ad ſolum appellationis articulum nec de alio põt se intromittere de ap. romana. ℨ. cũ aũt in. vi. ꝛ hoc etiã no. glo. in cle. nõ potest de. pcur. vel dicit q̃ id q̃ dr q̃ appellatio deuoluit cãm ad curiam ex toto ex natura cause vel p aliũ actũ accidentalẽ non bz locũ in appellatione ad iferiores. ¶ Gl. ſpoliant op. q̃ possessorij ꝛ petitorij ab eadẽ ꝑte non ꝑt intentari cuius ꝛ trariũ hic innuit. vnde op. de pcur. in. c. pastoralis in. iij⁹. glo. ꝛ. C, de inter. l. ingerti. Solu. glo. hic loquitur ī possessorio recuperandi de patet quia dicit in odiũ ſpoliantis ī quo est certum q̃ potest intentare cũ petitorio q̃ tũc nulla surgit repugnantia cum p vtrũq; dicat aduersariũ possidere. Cõtrariũ loquit in possessorio retinẽde q̃ regulariter non põt intẽtari cũ petitorio rõne ℨtrarietatis. q̃ petitorium dicit aduersarium possidere ꝛ p possessorium retinẽde dicit se possidere iuxta no. de iudi. examinata. ꝛ in. d. c. pastoralis. iõ rõne ℨtrarietatis nõ pãt simul intẽtari regulariter vt no. de iudi. l. ſi idẽ. ᵇ Fallit q̃n respectu diuerse possessionis intentare ꝛ puta possessorij rõne ciuilis ꝛ petitorium rõne naturalis. vt no. in. l. cl̃a possidere. ℨ. ſi. l. naturaliter. ℨ. nihil cõe. ff. de acquir. pos. Item fallit in corporalibus in quibus etiã possidẽti cõpetit petitorius. vt. ℨ. diriẽ. oppositiõe. ꝛ no. in. c. examinata de iudi. ꝛ in. d. c. cũ ecclesie. ℨ. eo. ꝛ plenissime p Bar. in. ℨ. nihil cõe circa cõbinationes ꝛc. ¶ Scdo op. q̃ vł q̃ hic nõ fit ꝓale in odiũ ſpoliatus q̃ ſuspenſo petitorio trãseat ad possessorium imo vł esse ius cõe p no. in. d. c. pastoralis. ꝛ in. ĵ. g. l. in. te medium vbi ptz q̃ ſuspẽſo possessorio põt rediri ad iudiciũ petitorij in quo nullũ verſat odiũ. ꝛ sic non est ꝓale q̃ ecõtra de petitorio ad possessoriũ fiat transitus in odium ſpoliantis. quod dicit glo. illam reprobari p hunc ter. non hoc est tenendũ in ꝙbio. ar. c. cum expediat. de elec. in. vi. ideo gl. hic dicit q̃ id q̃ ibi dixit glo. põt dupliciter defensari. ꝓ primo q̃ gl. ibi non dicit aliqd de ſuſpẽſione. vñ non dicit q̃ ſuſpẽſo possessorio redeat ad petitoriũ. sed dicit q̃ possessorio inchoato reditur ad petitorium vnde põt intelligi remittiato prius possessorio. ꝛ tunc glo. clare ꝓcederet nec iſte ter. ℨ dicit facit q̃ no. ff. de vi ꝛ vi ar. l. cũ fundũ. ℨ. ñ. ¶ Scõ dicit glo. q̃ ſi volumus intelligere illam gl. de ſuſpensione vt ſi velit q̃ ſuſpẽſio pendẽte possessorio oĩ no possit intentari põt ſaltem pendẽte cauſa principali. secus in cauſa appellationis q̃ in illa bene est ſpale in odiũ ſpoliantis q̃ ſuſpẽdi possit petitorij p possessorij intentionem, ꝛ sic secus. vnde econtra. ꝛ ante hãc cle. nõ licuisset in cauſa appellationis trãſire de petitorio ad possessoriũ nedũ de possessorio ad petitoriũ. ar. eo. q̃ vidistis cũ gl. iij⁹. sed p hãc cle. ī odiũ ſpoliatis est inductũ q̃ de petitorio possit trãſiri ad possessoriũ. ¶ Exꝑdictis ptz q̃ interdum nõ fit accumulatio beneficiorũ. sed vno finito prenũtiationẽ alterum intentat. ꝛ sic est accumulatio inculcatiua primi iudicij vt ita loquat. ꝛ tunc clarum q̃ id fieri nõ põt ſi aliud repugnet vł dixit glo. Interdũ fit accumulatio iudiciorum. ꝛ hoc dupliciter q̃ aliq̃n fit accumulatio in culcatiua: q̃dam primi iudicij ſuſpenſiua de p. ima non loquit glo. hic in ſi. sed habetur in. c. pastoralis. ꝛ tetigit glo. ℟ in princ. Hã hec prima que dr inculcatiua ex eo q̃ quia pendẽte vno iudicio alterũ accumulat nõ ad ĩmẽ alterũ ſuſpẽdendi. sed vt ſup vtroq; ꝓcedat. Et tũc ꝓmittit ſiue primo fit intentatũ possessorij ſiue ecõtra. ꝛ sic põt intelligi tertio glo. ℨ. ꝛ q̃ intellige in possessorio recuperãde ita q̃ non reuiuiscet ℨietas in simultanea intẽtatiõe. Scda vero accumulatio put est iudici ꝓmitus intẽtata ſuſpenſiue est ꝓmiſſa ſi fiat transitus de petitorio ad possessoriũ, vt hic dr. Si vo ecõtra fieret trãſitus de possessorio ad petitoriũ, ꝛ tũc ℟ nõ est licita ſm ℨ. ꝛ hoc ꝓmitegiũ bz ſpoliatus in odiũ ſpoliantis. vt hic, ℨ. de or. cog. c. ſi. adeo q̃ putat do. Ant. p. d. c. ſi. ꝛ per aut. qui ſemel. C. quo. ꝛ q̃ſi iud. q̃ vult q̃ a iudicio cepto nõ licet recedere ſuſpendẽdo facit. ff. de rei vẽ. l. qui desistauit. ꝛ de restit. ſpo. ex cõ queſtione q̃ nõ poterit ẽt principali cã pendente ſuſpẽſo petitorio intẽtare petitoriũ. ꝛ sic nõ ꝓcedit q̃ vltimo hic dicit gl. in ſi. in. ĵ. ſolutione glo. c. pastoralis, non ſimpliciter loquit per rationẽ iliam q̃ ſoluꝫ in odiũ ſpoliantis hic cõcedit⁹ q̃ ſuſpendi possit hoc petitoriũ. q̃ hec ratio non est generalis. cum. c. pastoralis. locũ bz etiã q̃n de petitorio trãſit ad possessoriũ aliũ q̃ recuperãdũ vt ibi ptz sed per rationẽ que colligitur ex. l. ordinarij. C. de rei vẽ. ꝛ. l. is qui desinauit. e. ti. que cessat q̃n ecõtra de possessorio transitur ad petitoriũ. vnde tunc ob. aut. q̃ semel. C. quomodo ꝛ q̃n iud. nõ est puisum hoc casu nõ poterit dicta ſuſpenſio fieri quicqd dixerit gl. ¶ Glo. ſ. ante cõclusionẽ op. q̃ non ſit fienda ꝙclusio in cauſis beneficialibus. vt in cle. ſepe. de ver. ſig. So. ex necessitate nõ est fienda. sed de voluntate fieri possit vt hic. Scõ opp. glo. q̃ etiam post conclusionẽ in cauſa appellationis liceat ſuꝑpendere petitoriũ. ℨ. eo. pastoralis in ſi. So. hoc verũ regulariter q̃ post conclusionẽ in eã nõ lz transitum ꝓdictuꝫ facere. Fallit in dicta decre. pastoralis, in ſi. q̃ tũc bz posse fieri ſuſpẽſio petitorij ſaltem inchoatiã ſe quo caſu loquit. d. c. ſicut ibi cõtingit ī aliꝭ causis non beneficialibus ſm gl. ſuſpendi autem ab aduersario intentatũ non vł interesse ipſius ſi est ꝙclusum in cã. Vel potestis dicere ſm do. Ant. q̃ hec cle. locũ habet q̃n fit accumulatio in cã appellationis quoꝺcaſu difficilius admittitur ex quo ſta cle. hoc nõ dicit. c. pastoralis nõ loquit in cã principali. ꝛ ideo nõ est trabẽda ad iſtã ꝛ maxime tenẽdo q̃ ℔ cle. exorbitat a iure cõi ꝓmittẽdo aliq̃d accumulationẽ in cã appellationis. Quia tutius est tenere gl. q̃ ſine dubio est equior q̃ autem dicit gl. non licere post ꝙclusionẽ in cã regulariter accumulationẽ fieri ideo dicit do. Ant. ſi nõ ſit ꝙclusio in cã. ᵈ q̃ actus † qui fieri solet in actu ꝙclusionis vel post ꝙclusionẽ ille habebit ꝑ ꝙclusione in causa sicut in ſimili dicitur. in. c. cum ℳ. de constit. ſup. i. gl. ꝛ q̃ nõ. ꝑ Jnn. de vila. ꝑterea. ꝛ de ap. ſi duobus. ꝛ sentit glo. extracta de verbis Jnno. in. c. i. in verbo absentia. de electio. in. vi. ¶ Gl. ſuſpẽdere querit an liceat banc ſuſpenſionẽ facere ſine metu condẽnationis expẽſarum dicit q̃ sic alle. no. ℨ. e. pastoralis ſup verbo agi potest q̃ etiã ꝓsequitur ꝓse quitur hic zenze. ¶ Glo. ꝛ exponit ꝛ ꝑ eo vel alle. ꝙcor. ꝛ hoc ideo quia verificat sensus cle. et in altero tantum istorum casuum. Et sic no. q̃ vbi culpa inter duo in quorum altero verificatur sensus disponentis vel loquentis exponit plerisq; de elec. ꝛ ꝑ Bar. in. l. is qui cucẽta. ℨ. vtrum. ff. de reb. du. ꝛ ꝑ Lin. in. l. pe. C. de ver. sig. vel potestis dicere q̃ forte gl. hic exponit q̃ nõ vł quasi possibile q̃ petitorium ab vtraq; ꝑte intẽtetur ſup eandem re. ꝛ est verũ regulariter in rebus corporalibus secus in incorporalibus iuxta no. de iudi. in. c. examinata. ℨ. eo. cum ecclesia. ¶ Glo. pe. ĩducit decre. ad no. ꝑ Bar. de or. cog. c. ſi. ꝑ Jo. ĵ. q. ij. c. i. ꝛ ꝑ Soſ. Jnno. ꝛ Alb. de resti. ſpo. ex cõque ſtione. In quibus iuribus dicunt predicti q̃ ſi ſup vna re intentetur petitorium ab vno ꝛ ab alio possessorium recuperande prius dz audiri ꝙ nens possessorium lz ſcdõ loco ꝓpositum ꝛ sic duplicẽ effectũ habebit ī tentatio possessorij recuperãde. quia facit interim fiiere petitorium. Itẽ nihilominus ꝑcedetur in possessorio. ꝛ sic habebit effectum actionis ꝛ exceptionis p q̃ gl. ꝙcludit q̃ hoc casu vtilius est agere possessorio q̃m excipere. q̃ ꝑ exceptionem no ꝙsequere effectũ aliq̃d actionis. sed solius repulsionis. de or. cog. c. ij. ꝛ ꝑ hoc benefacit hoc ſimplr dicit ꝙ intentationem possessorij ſuſpendet petitoriũ ꝛ ꝑcedetur in possessorio. Ad hoc ẽt palleg. ꝛ ex conquestibus. Post. ibi tenet ꝙtrarium dicens q̃ niſi excipiat q̃n agit possessorio q̃ nõ ſuſpendetur petitorium sed ſup vtroq; ſimul agetur. q̃ hoc est ofᵗ̃ium iudicis. in. d. c. ſi. ꝛ in. d. c. ꝛ ꝙque ſtione. de resti. ſpo. ¶ Potestis iungere has ſolutiones simul. q̃ ſi possessorium fit accumulatũ post litis ꝙte. ꝑcedit scõa ſolutio ſi ante litis ꝙtest. ꝑcedit prima. Vide ī Spe. de testi. ℨ. nũc videndum ver. Sed pone q̃ Postiẽ. in loco allegato in gloſſ. ꝛ Archi. in. c. eum qui. de eo qui. mit. in pos. in. vi. ꝛ Lan. de cast in alleg. xvij⁹. ꝛ dñi de rota ꝙclusione. iij⁹. ¶ Glo. ſolo opponit hic ter. dicit q̃ ſolo possessorio ī cã beneficiali põt ꝑcedit ꝛ sic vł velle q̃ nil habeat in eo docere de petitorio. ꝛ ꝑ ꝙsequẽs q̃ nõ fit necesse iuſtificare possessionẽ. ad hoc facit optime de resti. ſpo. in literis, vbi ẽt ꝑdo mãdat restitui. Sed ℨ. q̃ imo vł q̃ in bñficialibus oſno in possessorio obtineat fit necesse iuſti ficare possessionẽ cũ notorie appeat de defectu tituli vł repelle dus cũ beneficiũ ecclesiasticum non possit fine canonica inſtitutione possideri. vt in regula prima de reg. iur. in. vi. ꝛ vł apte ꝓbari q̃ fit necessaria dicta iuſtificatio in decre. ꝙstitutus. de filijs ꝓsbyteroꝝ gl. remittit ad no. in. d. c. ꝙstitut⁹. ſup glo. ij. ꝛ ꝑ Host. in sum. de resti. ſpo. ℨ. in casibus ver. qd ergo q̃ possumus dicere q̃ in. c. cõstitut⁹ erat notoriũ de defectu tituli, ꝛ q̃ possidẽs carebat titulo legitimo. Dic aũt nõ erat notoriũ sed dubiũ an hꝛet titulũ vel nõ vel dicit gl. ℟ q̃ ſi volumus sumpliciter in herere ſre ſi ſimplr fateri ℨiũ nõ hꝛet obſtare ℨiũ. q̃ quis dr in solo possessorio ꝓcedere ẽt ſi iuſtificet possessionem vt ptz in ſimili in decre. ꝙpte. de resti. ſpoli. c. ad decimas. eo. ti. in. vi. vnde aliud est intẽtare petitoriũ ꝛ aliud possessoriuꝫ ꝛ iuſtificare illud ex titulo vbi natura possessorij hoc requirit ita hic. nã nõ ꝑ hoc minus diceretur in solo possessorio ꝓcedi ex quo in petitorio nõ ꝓcedit quinimo nec intentatur. ꝛ sic non obſtat hec lꝛa. Lꝛa. hic dicit q̃ Guil. in Spe. de resti. ℨ. nunc dicendũ ver. sed pone. dicit q̃ in bñficialibus pertens restitui nõ restituit niſi probet titulum. Fatetur tamen q̃ aduersarius obȝciẽs de ꝓprietate nõ est audiendus. ꝛ sic intelligit. c. in lr̃is, de resti. ſpo. do. Ant. remittit ad no. q̃ ſe in. c. in literis. d. ꝓde. ad no. in regula ꝑma. de reg. iur. ī. vi. Jo. an. in addi. Spec. in rub. de resti. ſpo. d. Ant. hic dicit dicendũ vt ipſe dixit. in. c. in literis ꝑalle. vbi ponit dicta Jo. an. in addi. Spec. ſup hac rubrica. Circa q̃ dicit ẽt videndũ q̃ no. Jnn. in. c. ſtitutus ꝑalle. ꝛ de postu. ꝑla. bone. ij. ꝛ in. c. ex ꝑte. ℳ. de resti. ſpo. ꝛ ibi per Jo. an. in gl. quasi dicat vltra mediũ. ꝛ per Archi. in. c. i. de eo qui mit. in pos. causa rei ser. in. vi. facit q̃ no. gl. in. c. cõtingit de dolo. de materia ẽt in decisionib⁹ rote cõclu. lxxvij⁹. ꝛ. xxv. ꝛ. cccclxiij⁹. ꝛ do. ꝓde. hic remittit ad no. in regula prima. de reg. iur. et de offi. ordi. in. c. ordinarij. e. lib. q̃ aut est notoriũ q̃ nõ haberetius in beneficio vel ius cõe facit cõtra eum. ꝛ tunc nõ obtinebit in possessorio niſi ꝑbet titulus nõ dico iuſtitia tituli. vel nõ est notoriũ nec ius cõe facit ℨ illum. ꝛ tunc nec titulũ nec iuſtitia tituli est necesse ꝑbare. vt in. c. in literis. de resti. ſpo. ꝛ. c. itẽ cũ quibus. huic dicto obuiare videt. c. cãz q̃ de rescri. iuncto. c. i. de reg. iu. q̃ semp vł ius cõe facere cõtra petentẽ bñficiũ. vel ipſius possessorij alle. no. de fil. ꝓesby. cõstitutus. ꝙ Jnn. q̃ſtz beneficiatus ingredi ad possessionem nec constat de titulo ꝓo vel ℨ. ꝛ tunc facit ofᵗ̃ium inter ꝓelatum ꝛ beneficiatũ extra cõgregationẽ ex vna parte ꝛ canonicos. ꝛ sic beneficiatũ in cõgregatione ex alia q̃ in primis nõ est possibile, q̃ habebat possessionẽ sine titulo quantũ ad effectũ possessorij recuperãde. vnde nec sufficit patiẽtia ſupioris in beneficiatis vero in cõgregatione vbi nõ sunt canonici dicit q̃ sibi placet dictũ Jnnocẽ. in. c. ex parte. ℳ. l. q̃ in odium violenti sufficit q̃ ꝓbet se aliquid fecisse in congregatione patientib⁹ canonicis ad partũ possessorij. Hec sunt dicta doctorũ nostrorum. ſtillus aũt curie bz q̃ ſit ĩductꝰ in possessionẽ authoritate ſup ioris. ꝛ illius petitionẽ habeat vt ꝑ dixi. do. Ant. in. d. c. ex filijs ꝓsbyteroꝝ gl. remittit ad no. in. d. c. ꝙstitut⁹. ſup glo. ij. ꝛ ꝑ Host. in sum. de resti. ſpo. ℨ. in casibus ver. qd ergo q̃ possumus dicere q̃ in. c. cõstitut⁹ erat notoriũ de defectu tituli, ꝛ q̃ possidẽs carebat titulo legitimo. Dic aũt nõ erat notoriũ sed dubiũ an hꝛet titulũ vel nõ vel dicit gl. ℟ q̃ ſi volumus sumpliciter in herere ſre ſi ſimplr fateri ℨiũ nõ hꝛet obſtare ℨiũ. q̃ quis dr in solo possessorio ꝓcedere ẽt ſi iuſtificet possessionem vt ptz in ſimili in decre. ꝙpte. de resti. ſpoli. c. ad decimas. eo. ti. in. vi. vnde aliud est intẽtare petitoriũ ꝛ aliud possessoriuꝫ ꝛ iuſtificare illud ex titulo vbi natura possessorij hoc requirit ita hic. nã nõ ꝑ hoc minus diceretur in solo possessorio ꝓcedi ex quo in petitorio nõ ꝓcedit quinimo nec intentatur. ꝛ sic non obſtat hec lꝛa. Lꝛa. hic dicit q̃ Guil. in Spe. de resti. ℨ. nunc dicendũ ver. sed pone. dicit q̃ in bñficialibus pertens restitui nõ restituit niſi probet titulum. Fatetur tamen q̃ aduersarius obȝciẽs de ꝓprietate nõ est audiendus. ꝛ sic intelligit. c. in lr̃is, de resti. ſpo. do. Ant. remittit ad no. q̃ ſe in. c. in literis. d. ꝓde. ad no. in regula ꝑma. de reg. iur. ī. vi. Jo. an. in addi. Spec. in rub. de resti. ſpo. d. Ant. hic dicit dicendũ vt ipſe dixit. in. c. in literis ꝑalle. vbi ponit dicta Jo. an. in addi. Spec. ſup hac rubrica. Circa q̃ dicit ẽt videndũ q̃ no. Jnn. in. c. ſtitutus ꝑalle. ꝛ de postu. ꝑla. bone. ij. ꝛ in. c. ex ꝑte. ℳ. de resti. ſpo. ꝛ ibi per Jo. an. in gl. quasi dicat vltra mediũ. ꝛ per Archi. in. c. i. de eo qui mit. in pos. causa rei ser. in. vi. facit q̃ no. gl. in. c. cõtingit de dolo. de materia ẽt in decisionib⁹ rote cõclu. lxxvij⁹. ꝛ. xxv. ꝛ. cccclxiij⁹. ꝛ do. ꝓde. hic remittit ad no. in regula prima. de reg. iur. et de offi. ordi. in. c. ordinarij. e. lib. q̃ aut est notoriũ q̃ nõ haberetius in beneficio vel ius cõe facit cõtra eum. ꝛ tunc nõ obtinebit in possessorio niſi ꝑbet titulus nõ dico iuſtitia tituli. vel nõ est notoriũ nec ius cõe facit ℨ illum. ꝛ tunc nec titulũ nec iuſtitia tituli est necesse ꝑbare. vt in. c. in literis. de resti. ſpo. ꝛ. c. itẽ cũ quibus. huic dicto obuiare videt. c. cãz q̃ de rescri. iuncto. c. i. de reg. iu. q̃ semp vł ius cõe facere cõtra petentẽ bñficiũ. vel ipſius possessorij alle. no. de fil. ꝓesby. cõstitutus. ꝙ Jnn. q̃ſtz beneficiatus ingredi ad possessionem nec constat de titulo ꝓo vel ℨ. ꝛ tunc facit ofᵗ̃ium inter ꝓelatum ꝛ beneficiatũ extra cõgregationẽ ex vna parte ꝛ canonicos. ꝛ sic beneficiatũ in cõgregatione ex alia q̃ in primis nõ est possibile, q̃ habebat possessionẽ sine titulo quantũ ad effectũ possessorij recuperãde. vnde nec sufficit patiẽtia ſupioris in beneficiatis vero in cõgregatione vbi nõ sunt canonici dicit q̃ sibi placet dictũ Jnnocẽ. in. c. ex parte. ℳ. l. q̃ in odium violenti sufficit q̃ ꝓbet se aliquid fecisse in congregatione patientib⁹ canonicis ad partũ possessorij. Hec sunt dicta doctorũ nostrorum. ſtillus aũt curie bz q̃ ſit ĩductꝰ in possessionẽ authoritate ſup ioris. ꝛ illius petitionẽ habeat vt ꝑ dixi. do. Ant. in. d. c. ex

a ¶ Mõ fit recõuentio. adõ bar to. in aut. ꝛ cõ sequẽter pen. coim. in ver. ãro nũqd. C. de sen. ꝛ inter lo. om. iudi.

b ¶ Fallit q̃n. vide ang. ꝛ boc. in. ℨ. eque. in glo. in ver. neget, institit. de actio,

c ¶ Quia pẽdente. de hac materia ponunt plene bart. et scrib. ĩ. l. edita. C. de eden.

d ¶ Nõ act⁹. ad de benefacere que no. bar. et doc. in. l. nulli. ꝓ illũ ter. vbi maxime, d. ias. in. i. not. C. de procur.

e ¶ Et no. in. l. i. adde q̃ alsest in. l. ij⁹. ꝛ ponit d. Jas. in. l. ita demũ ĩ. i. col. ver. limita primo. C. de pcu.

b ¶ Erat notoriũ. adde bñficere eaq̃ post alios adducit d. Jas. in. l. na turaliter. ℨ. nihil cõe ĩ. v. co. circa prin. ff. ꝺ acqui. pos.

c ¶ Nõ si ꝙstat notorie. Ad de Bald. in. l. ordinarij ĩ vi. col. cir. medi. C. de rei vẽ. et Jas. in. l. natura liter. ℨ. nihil cõe in. v. colũ. cir. fi. ff. ꝺ acq. pos. vbi ẽt all. Jnno. in. d. c. cõstitutus de fil. ꝓ by. ꝛ adõ ẽt. d. Abb. ĩ. c. ij⁹. in. ij⁹. col. de resti. ſpo.

lris. dicit p intelligẽtia huius paſſ⁹ eſſet videndũ p̃ꝛio quale ius habeat canonicus vel platus. Scõ quale poſſeſſionem de quibus plene in. c. ſi. de cauſa poſ. ⁊ ppue. ⁊ breuiter 2cludit q⁹ bñficiat⁹ nulla hꝫ poſſeſſionẽ q⁹ eſt ꝓcurato⁹ eccleſie: de d̃o ca. l. c cetez. Et ideo ſi quã dicaſ habere dzhr̃e quaſi poſſeſſionẽ ⁊ ſic illam dz hr̃e p patientiam ſupioris ar. l. ij. §. dare. ff. de vſu fruc. ⁊ de elec. querelã. de poſtu. bone. ⁊ ſic p 2ſequẽs patet q⁹ nõ hꝫ poſſeſſionem niſi reſpectu tituli. Ex hoc infert q⁹ data quaſi poſſeſſio dari nõ põt niſi data patientia ſuperioris q hꝫ ptãt̃e dandi ⁊ 2fer̃ediquaſi poſſeſſionẽ alis nõ. ⁊ ſic nõ vr̃ dr̃ia ñeda inter beneficiatũ in 2gregatiõe ⁊ alios vel imo vtrobiq⁹ eſt dicendum. ¶ Si autem querimus quo ad ptem poſſeſſorꝝ dicit q⁹ ſi beneficiatus eſſet in antiqua poſſeſſiõe ⁊ de patientia ſuperioris nec eſſet notoꝛi⁹ defectus tituli tunc illa quaſi poſſeſſio poteſt petere poſſeſſoriũ recupande. Si aũt nouiter eſſet ingreſſus tũc licet aliq̃ fecit ſciente ſupioꝛe nõ credit q⁹ boc ſufficeret, vt ſentit Doſt. in. d. c. i literis ſi faceret aliquã ꝑſumptionem de quo remittit ad no. in palle. c. ſi. de cauſa poſ. ⁊ re petitione ſua mihi vr̃ primo inueſtigandũ an quaſi poſſeſſio in beneficialibus poſſit haberi ſine titulo ⁊ vr̃ q⁹ nõ. q⁹ ſicut in matrimonio carnali nõ eſt dare quaſi poſſeſſionẽ ſine titulo vt in. c. tranſmiſſa. ⁊. c. ex pte. de reſti. ſpo. ergo nec i matrimonio ſpũali cum regulariter equiparent. vt. c. ij. de trãſla. pla. ⁊ q⁹ cõ ſequẽs in beneficialibus nõ erit dare quaſi poſſeſſionem ſine titulo. Ad hoc quia vbi ius reſtituit poſſeſſioni dz pbari modus p quẽ bñficiat⁹ vt pt̃z in libero boñe q nõ poteſt poſſideri niſi certa de cauſa que dz pbari. ergo eodẽ modo i bñficialibus. q⁹ ius reſtituit vicẽs. t bñficiũ eccleſiaſticũ nõ poſſe ſine canonica inſtitutione poſſideri nec haberi. de inſti. ex frequẽtibus. de reg. iur. ⁊. c. i. in. vi. Jn 2cũ facit. c. in literis ꝑall. ⁊ ſ. eo. cũ ſuper. vbi reſtituit ad poſſeſſionez qui caret titulo. ergo illãante habuit ſine titulo. videte ſi queritur ſimplr̃ an ſit data quaſi poſſeſſionẽ in. bñficiali⁹ fine titulo. ⁊ dico q⁹ ſic que habebitur ex ſola patiẽtia ſuperioris. ar. l. quoties. ff. de vſufr. cum ſi. Si vero querit⁹ an ſi daret quaſi poſſeſſionẽ in bñficialibus que ſit ſufficies ad partũ poſſeſſoꝝ ſine titulo. ⁊ tũc ſit dico q⁹ ſic. per. c. in literis. ⁊ per. c. citez cũ qs. §. eo. ⁊ p hãc cle. requirit tũ q⁹ ſic colorate iuſtificata ad hoc vt pariat poſſeſſorium. Quid aũt erigat vt dicat colorate iuſtificata dic q⁹ quedam eſt poſſeſſio quam ius nõ iuſtificat. hꝫ inducat ꝓſumptionem 2tra poſſidentem vt in quaſi poſſeſſiõe ius eligendi. tũc ſufficit q⁹ pbetur patiẽtia eorum ad quos ſpectabat. vt in. c. cũ eccleſia. §. eo. Quedã eſt poſſeſſio quã ius cõmune iniuſtificat niſi adſit titulus vt poſſeſſio canonicatus vel bñficij vel iuris decimalis. vt ī. c. ad decimas. de reſti. ſpo. ī. vi. ⁊ tũc aut eſt notoꝛiũ de defectu tituli. ⁊ tunc nõ parit poſſeſſionem. vt no. ī. c. 2ſtitutus. de filijs ꝓſby. p Jnno. Aut notoꝛium de defectu tituli. niſi q⁹ nõ appet aut titulũ habeat. ſed dubitaꝫ an habeat vel nõ. ⁊ tunc de boc ſũt opiniones de quibus ꝑdixi ſi illus curie hꝫ q⁹ regrit q⁹ ꝑbet q⁹ ſit inductus poſſeſſiõe autoritate ſuperioris. ⁊ eo patiẽte aliquid geſſerit. Mihi vr̃ q⁹ ſit vera opi. Jnno. quã poſuit in. c. in literis in. ij. gl. mag. in ver. ſi tñ vellet ſuo noſe ⁊. c. ex parte. M. in ſi magne gl. vbi in effectu idem dicit hꝫ ꝑm verba que ibi dicit ipſemet ſẽtiat ſe dicere ibi diuerſum ab eo q⁹ dicit in. c. in literis. ſed nõ eſt verũ. ⁊ ideꝫ ſentit. in. c. bõe. ũ. de poſtu. ꝑla. in. i. gl. magna circa prin. ij. col. quia ad reꝛs bñficij nõ põt agi poſſeſſoꝝ recuperãde noſe ꝓprio. q⁹ illas noſe ſuo nõ poſſidet. ſed noſe eccleſie facit de dona. in. c. cetez. ſed ſi vult ſuo noſe petere gñaliter reſtõnem poſſeſſionis iuris epalis vel abbatialis vel canonicalis. tũc bene põt q⁹ ſpoliãs illum intendit ſpoliare nõ eccleſiam. Oportet tñ q⁹ ad hoc vt poſſit obtinere tali petitiõe reſtõnis quaſi poſſeſſionis dicti iuris q⁹ autoritate ſupioris vel eius ad quẽ ptinebat er officio habuerit poſſeſſionẽ gñalẽ dignitatis vel iuris canonicalis. ſ. p inſtallationẽ vel aliũ modũ 2ſuetudinariũ. vel ẽtiã q⁹ ſciẽte ⁊ patiẽte ſupioꝛe vel illo ad quẽ ſpectat dare poſſeſſionẽ fuerit i quaſi poſſeſſiõe adminiſtrãdo illis ſciẽtibus ⁊ patientib⁹ facit. l. quoties. ff. de rei. ⁊ q⁹ no. de elec. gñelã. ⁊ in. c. bõe. ũ. ꝑall. ⁊ in. d. c. in literis. ⁊. e. ti. ex pte. M. ⁊ ſic ptz q⁹ nõ requirit copulatiue iductio i poſſeſſionẽ ⁊ patiẽtia. imo vr̃ ſufficere alter⁹ ꝑdictoꝝ. p hoc ter. ī decre. ī literis. vbi dicit q⁹ ẽt ꝑdo reſtituẽd⁹ eſt. ꝑdo aũt dici nõ põt qui autoritate ſuperioris eſt indutus vt no. in decre. nihil. de ele. ⁊ facit. ff. de acq. poſ. l. iuſte. ⁊ ſic audiri q⁹ tenebat recolende memorie. d. Joã. de ſan. in hac cle. ⁊ boc credo ꝓcedere etiam ſi poſſeſſio ſit recens. multo fortiꝰ ſi antiqua. Nec obſt. ꝑdictis⁹ equiparatio de matrimonio carnali. quia nõ ſemp̃ eſt bona equiparatio p not. in. c. tue. de ſpon. Huic opinioni obſt. fortiter decre. ad decimas. de reſti. ſpo. in vi. vbi no. ſufficit patientia ad partum poſſeſſorꝝ quando ius iuſtificat poſſeſſionẽ. Si ibi iuſtificat 2tra agentẽ p reo. ſecus non p reo. vt ibi no. vnde 2ſidera. quedã eſt notoꝛietas que reddit quẽ inhabilẽ alio nõ apparente. ⁊ de hac log. c. 2ſtitutus. quedã eſt notoꝛietas q⁹ nõ arguit perſonã inhabilem ſed ꝑſumit illã. ⁊ tũc dicit vr̃ ꝑſumit p̃ro reo hꝫ actoꝛem. alias non vt in. c. ad decimas ſaluo eo q⁹ dz de beneficialib⁹ infra. q. ſic⁹ nõ eſt notoꝛiũ nec ꝑſumit ius p vel hꝫ. vt quãdo agit de beneficio. ⁊ nõ cõſtat de titulo. ⁊ tũc ꝓcedit. c. in literis ⁊c. Jdeo tutius vr̃ tenere opi. quã tenet ſtilus curie. ⁊ quã tenent oñ de rota in locis ꝑall. Aduerte tamẽ ⁊ no. bñ ex remiſſione quã dedit gl. ad. c. 2ſtitutus. q⁹ bic⁹ opponit exceptio notoria defectus ꝓprietatis ſine ſit notoꝛia p cõfeſſionem partis vel rei eiusdem tiã puta q⁹ quis ſit illegitimus. ⁊ tunc depellitur agens poſſeſſorio etiã recuperãde niſi inſtituit poſſeſſionẽ puta oſtẽdendo diſpenſationẽ ſup natalibus. vbi vero non appareret notoria de defectu ꝓprietatis. tunc qd iuris vidiſtis. ſ. ⁊ not. bene. q⁹ boc eſt cõe loqui gloſſarũ. ⁊ doc. ſ. an ſit notoꝛia exceptio proprietatis an nõ. t Sed aduerte ndũ eſt q⁹ habetis vnã gloſ. que iſtã materiã limitat ⁊ declarat vz. in. c. ſi. de reſtit. ſpo. in. vi. q⁹ dicit q⁹ dicti eſt notoꝛia exceptionẽ ꝓprietatis nõ ſolũ tollat ius agentis. ſed etiã fundat ius opponẽtis. ſec⁹ ſi tñ detrabere ret iuri agentis nec fundaret ius opponentis. ⁊ ex hoc ſequit q⁹ ſi vellet opponere q⁹ ipſe agẽs nõ eſt dñs ſed ipſe alius. et hoc eſt notoꝛiũ ex quo dicere nõ me dñm admitteret⁹ hec exceptio. ſecus ſi dicã q⁹ ipſe nõ eſt dñs. ſed ego boc eſt notoꝛius. Jo. an. in addi. Spe. ſup ti. de reſti. ſpo. reprobat illã gl. ⁊ dicit eam Ꝫ caſum. c. cõſtitutus. de ſil. preſby. vbi exceptio illa tu es natus ex ꝓſbytero. q⁹ erat notoria admittit. ⁊ tamẽ non fundat intentionẽ excipientis. q⁹ nõ ſequitur nõ babes ius ergo ego habeo. vt. ſ. de reſcrip. olim do. Ant. cõcoꝛ. opi. in. d. c. in lris dicens dictum Jnn. in. c. cõſtitutus. ⁊ dictũ Jo. an. in dicta addi. ꝓcedere in cã bñficiali. Sed ſi agaꝫ in alia materia q⁹ bñficiali ꝓcedit gl. in. c. ad decimas. ⁊ ita loqꝫ gl. illa q⁹ loquit in cã decimarũ que non ſunt beneficialis cũ tamẽ agatur de ꝓprietate. Ratio dr̃ie eſt q⁹ in beneficialibus nõ poteſt beneficiũ tenere ſine canonica inſtõne. vt in regula prima. de regu. iur. in. vi. ⁊ ô ops q⁹ adẽt verus titulus vel ꝑſumpt⁹ facit de in ſti. ex frequentibus. ⁊. ij. q. i. legũ. ſed in alijs rebus ſecus q⁹ eo q⁹ teneo iuſte teneo quo ad te hꝫ ius non habeã niſi ſua ꝓprietas ius meũ cõfundat. videoin illis põt dici poſſeſſor⁹ q⁹tum ad te liberas edes habeo. ⁊ quo ad te iuſte poſſideo ex quo nõ eſt dñs. q⁹ hꝫ ius nõ iuſtificet poſſeſſionẽ meam nõ tamen illaz iniuſtificat hoc caſu. ſecus in beneficialibus. q⁹ nõ iuſte tz qui titulum nõ hꝫ ex quo notoꝛium eſt titulũ illum nõ hr̃e. ⁊ ſic nõ poterit quoquo mõ dicere ſe iuſte tenere. Nec ob. ꝑdictis decre. poꝛro. de diuer. q⁹ vr̃ pturbare ꝑdicta ⁊ velle q⁹ etiam excepꝛio notorie ꝓprietatis nullo caſu admittaꝫ. q⁹ poteſtis dicere q⁹ ibi reuera nõ erat notoꝛium. ⁊ ſic innuit dictio etiã ibi poſita vel dic q⁹ ibi loquitur in notorio ꝓſumptionis q⁹ ſectus cõſanguinitatis nõ eſt ꝑbabilis niſi ꝓſumptiue ſic nec actus copulatiue. de quo. in. c. veſtra. de coha. cle. ⁊ mu. ꝑdicta in notoria diſpõne vel ꝑbatiõe. vel dic q⁹ ibi loquit de reſtõne que fit ex officio iudicis ad peccatũ euitandum que nõ impeditur ex obiectu defectus notorie ꝓprietatis. Si ergo q⁹ritur an in poſſeſſorio recuperande admittaꝫ exceptio ꝓprietatis. dic q⁹ ſi nõ repellit clarũ q⁹ ſic. §. de reſti. ſpo. c. ſi. Si vero repellit per replicationẽ. ⁊ tunc ſi nõ eſt notoria repellitetiã in cõtinenti offerat ꝑbatio ſaluo caſu. c. licas. ad. ſi. e. tit. vbi loquitur in cã matrimoniali. Si vero eſt exceptio notoria. tunc ſi eſt notorie diſpõnis q⁹ ius ſic diſponit admittit⁹. vt ī. c. ad decimas adeo q⁹ ſi circa factũ requirit aliqua ꝑbatio ad. ꝑbandũ notoriũ ad mittere⁹. vt no. in. d. c. ad decimas. Si vero eſt exceptio notoria facti trãſeuntis vel permanentis. ⁊ idẽ in. c. ſignificaſti. de diuoꝛ. vbi exceptio adulteriꝰ notoria admittitur. ⁊ tamen eſt facti tranſeuntis. ⁊ dato q⁹ aliqua ꝑbatio ſummaria vel extra iudicialis exigeret⁹ ad ꝑbationẽ notoriꝰ admitteret⁹. vt dicit Jnno. no. ī. d. c. ſignificaſti. ⁊ alibi hoc dictũ nõ ponit q⁹ ſciaꝫ do. Ant. Quãs eſt exceptio notorie ꝑbatiõis q⁹ ex ꝑbatiõe fit notoriũ. de ver. ſig. cũ olim. ⁊. c. ex pte. ⁊ tũc admittit⁹ vt dicit Jnno. in. c. in lris. in palle. c. 2ſtitut⁹. ⁊ de renũ. ſup hoc. Eſt tamẽ dr̃ia iter poſſeſſionẽ ſup iure bñficiali erꝛna pte. ⁊ ſup aliꝰs ex alia q⁹ primo caſu requrit duo. ſ. q⁹ cludat intẽtũ opponentis. ⁊ dfectũ iuris poſſidẽtis. ⁊ ſic dz itelligi gl. ī. c. ad decimas hꝫ Jo. an. dñaet illã in addi. Spe. palle. hꝫ male ꝑm eũ. Jn ſcõo ſufficit q⁹ cludat defectũ iuris agẽtis vz in cã bñficiali. Quãs opponit exceptio notoria ꝓſumptiõis ⁊ poteſtis dicere hz eũ q⁹ nõ admittit⁹ in. c. poꝛo. palle. tñ nõ ponit q⁹ cõſtãti q⁹ aliꝰs modis põt rñderi ꝑdicto. c. poꝛo. An aũt cõtra agentem per viã attẽtati obſtet exceptio ꝓprietatis. dicũt oñ de rota conclusio. xij. 2clu. lxxxvij. q⁹ ſic ſi eſt exceptio notoria. alle. dictũ Jnn. in. c. bone. de appel. Rñ q⁹ tũc agẽtis nõ intereſt. Jõ tũc non debet

nõ dz admitti ad q̃cũq; partẽ ꝓſecutionis appellationis. ij. q. vi. nõ ſolet. ⁊ de elec. cũ inter. R. ⁊ p hoc q⁹ alias dareꝫ materia peccãdi. quã rõnẽ põderat Jnn. ī palle. c. ſignificaſti. de uoꝛ. ⁊ hec dicũt vã q⁹ reuocatio fieret ad petitionẽ ptis ſecus vbi fieret ex officio. ar. gl. ſi. in. c. in lris. q⁹ poteꝛit reuocari nõ ad finẽ reſtituẽdi illũ q ius nõ hꝫ. ſ. vt reſtituat illi qui de iure dz hr̃e. alle. no. Jnn. de 2ſti. cũ. M. Si vero nõ opponat exceptio notoria nõ admittit⁹. ⁊ plus dicunt q⁹ hꝫ ſit neceſſe in bñficialibus ſm ſtilũ curie inſtificare poſſeſſionẽ agentiꝰ poſſeſſorio reꝛ cuperãde tñ hoc nõ erit neceſſe in via attentati. ſ. vt habeat ne ceſſario inſtificare poſſeſſionẽ. ⁊ in hoc plus hꝫbit via attẽtati q̃m poſſeſſoriũ recuperande. Mouenꝫ p gl. Jnn. in. c. dilecti. de maio. ⁊ obe. ⁊ in. c. bone. de appel. vbi multe dr̃ie ponunt⁹ inter viã attẽtati ⁊ poſſeſſoriũ recuperãde. ⁊ ſic dicunt determinaſſe Oldr. in. q. ſuis. An aũt agenti poſſeſſorio recuperãde obſtare habeat reſeruatio pape Dicunt oñ de rota in locis ꝑall. q⁹ ſic mouenꝫ. q⁹ reſeruatio nõ ſolũ habet tollere ꝓprietatẽ. imo etiã euidenter inficere poſſeſſionẽ. ⁊ ſic nullũ hꝫ colorati poſſidere talis cõtra reſeruationem poſſidẽs. ⁊ ideo dz admitti. q⁹ non poteſt colorare poſſeſſionem ſuam q⁹ eſt neceſſe.

De dolo ⁊ contumacia. Rubrica.

1 ¶ Cõtumax dr̃ qui citatus ꝓteſtaꝺ de nunc̃ cõparendo coram iudice. ⁊ talis nõ eſt iterum citandus.
2 Imo cõtra talem cõtumacem põt ꝓcedi ad actus etiã grauis ꝓiudicij vt ſententie.
3 Sed ſi recedens appellans neceſſario nõ eſt verus cõtumax.
4 Appellãs a diffinitiua nõ videt recedere ab appellatione ab interlocutoria q⁹ius interpoſita nec eius effectu. ⁊ nu. ſ.
6 Appellatio ab iterlocutoria q⁹ dicaꝫ manifeſte fruſtratoria.
7 Cõtumax an poſſit appellare q⁹ deaꝫ ver⁹ vel fict⁹ 2tumax.
8 Cõtumacia eſt triplex ſcz euidẽs vera ⁊ preſumpta ſiue facta.
16 Appellatio a ſnia iterlocutoria licet fuerit iterpoſita ad vnũ iudicem poteſt nihilominus appellando a diffinitiua ad aliũ iudicem appellari.
17 Cõtumax verus euidens manifestus vel fictus quis dicatur: ⁊ de effectu contumacie:
22 Nuncio publico an ⁊ quando credendum ſit.
23 Contumax manifestus an ſit iterato citandus.
28 Cõtumax glibet an audiaꝫ ſi veniat iudici ſede dẽte ꝓ tributali.
29 Appellationez a grauamine ⁊ a diffinitiua an poſſit quis eo dem inſtanti in eodem libello proſequi.
30 Si nõ appellatur a diffinitiua ſlata poſt appellationem ab interlocutoria an tunc tranſeat in rem iudicatam.

Ante diffinitiuam.

1 Primo dictum a quo ſcõo excipit. ſecunda ibi niſi. ¶ Mo. primo q⁹ recedens appellãs tãq̃ ꝓteſtans de nõ cõparendo coram iudice a quo non eſt iterato citandus de neceſſitate. ⁊ cõtumacia tamen eius declarabitur ex euentu appellationis. [a] Et
a ſic no. q⁹ ꝓteſtãs de nunc̃ cõparendo coram iudice nõ eſt citãdus. ¶ Mo. ſecundo q⁹ 2tra talem contumacem poteſt ꝓce-
2 dus. ¶ Mo. ſecundo q⁹ 2tra talem contumacem poteſt ꝓce-
3 di ad actus etiã grauis ꝓiudicij. vt ad act⁹ ſententie. ¶ Mo. tertio q⁹ recedẽs appellãs neceſſario nõ eſt ver⁹ 2tumax etiã ſi fuerit citatus poſtea. hꝫ diſtinguit an cã fuerit manifeſte fruſtratoria. ⁊ eſt verus 2tumax an nõ. ⁊ tunc ſecus. ⁊ ex hoc colligunt quidã q⁹ vt pars repellat appellans exigit manifesta cõtumacia. ſed certe hoc non dicit cle. licet dicat q⁹ exigaꝫ q⁹ cã ſit manifeſte fruſtratoria. hoc aũt nõ exigit ex eo q⁹ exigaꝫ manifeſta 2tumacia in repellẽdo a facultate appellãdi. hꝫ iõ exigit q⁹ ſi cã nõ eſt manifeſte fruſtratoria nõ 2cluderet ẽt actu 2tumax. q⁹ poſſet probabiliter dubitare de legitimate cauſe. ⁊ ſic
4 poſſet eſſe q⁹ nõ eſſet 2tumax aliquo mõ nedum nõ manifeſte. ¶ Mo. q⁹ appellãs a diffinitiua nõ videt recedere ab appellatione ab interlocutoria. pri⁹ interpoſita nec ab eius effectu. de quo aliquid in gl. ⁊ plenius de app. dilecto. ⁊. c. bone. eo. ti. ¶ Bl. nõ differens opp. q⁹ ſnia diffinitiua lata poſt appellationẽ ab interlocutoria ſit nulla. de app. eũ appellatiõib⁹ ī. vi. ¶ Solnt gl. litera tollit 2nũ. ibi loquit q⁹ deſert iudex appellationi quo caſu ẽt ſi fuerit fruſtratoria ex delatiõe liganꝫ manus iudicis. hic aũt loquit q⁹ nõ detulit. an aũt debeat deferre. dicit gl. q⁹ bñ facit ſi nõ deferꝛ ſi putat ex falſa cã appellatũ. vel illã fruſtratoriã. Mã nõ reuocabit q⁹ ſiet p eũ ẽt poſt dictã appellationem ab interlocutoria niſi prius iuſtificata appellatione. ⁊ ꝑbata veritate cauſe. de appellatio. nõ ſolumꝫ in. vi. ⁊c.
b ¶ Bl. primulget opp. q⁹ nõ potuerit ꝓcedi ad ſnĩam diffiniti-
ua in abſentẽ. vñ opp. de. c. q̃ñ. vt lit. nõ conte. Sol. ⁊ q⁹ boc dz intelligi q⁹ lis erat 2te. vel erat de caſibus in quibus lite non
cõte. põt ꝓcedi etiã ad ſnĩam diffinitiuã. vt lit. nõ ꝓte. c̃ñ in ter. ⁊ in gl. ¶ Bl. appellare in prin. notat ex litera q⁹ appellãs a diffinitiua nõ vr̃ renũciare appellatiõi ab iterlocutoria. ⁊ ſilr̃ nõ ratificat ſnĩam nullã ⁊ boc olim etiã tenebãt Jnno. ⁊ Doſti. de appel. dilecto. ⁊ Spe. in loco hic alle. in. gl. Que autem poſſit eſſe ratio buiꝰ. dicit gl. notabiliter q⁹ ratio põt eſſe q⁹ geminatio appellationũ nõ dz ſubmittere ſed ſubtrahere appellantẽ a poteſtate iudicis. Jam vt dicit ſenze. quicqd fit: fit ad declarationẽ iudicis. facit. xxxi. q. ij. lor bari⁹. ⁊ q⁹ ibi no. ⁊ de app. bone. c. directe. ⁊ eo. ti. ſi a iudice. in. vi. Nõ obſt. ei q⁹ dictũ eſt q⁹ ratificat ſnĩa p appellationem. l. ij. §. falſus. ff. rem ra. ba. q⁹ reſpõdet remittendo ad no. in decre. i de re iu. q⁹ ibi ſnĩa nõ erat oĩno nulla. ſed tenebat in ꝓiudicium ꝓcuratoris licet nõ ꝓiudicaret oſio vt ibi no. ⁊ in. l. ij. C. de ꝓcu. ⁊ ff. de ap.
6 ſi expreſſum ⁊c. ¶ Bl. vlt. in prin. querit q̃ñ dicatur appellatio ab interlocutoria manifeſte fruſtratoria. Reſpõdet quãdo nulla eſt cauſa expreſſa in appellatiõe. vel ſi eſt expreſſa nõ eſt legitima. dato milites q⁹ eſſet vera. puta forte q⁹ appellauit q⁹ rex erat in Frãcia vel filia. vel ſi erat legitima. ⁊ erat manifeſte falſa. Idẽ ſi erat ꝓnunciatum cãm eſſe falſam. ⁊ a tali ꝓnunciatione nõ fuit appellatum. Jam ſi poſtea ex eadem cauſa quis
a ꝓtendit grauari. ⁊ appellat erit apte fruſtratoria. Deinde gl. in
7 ver. ⁊ aduerte. op. ⁊ vr̃ q⁹ ter. iſte nõ ꝓcedat inuit⁹ enim q⁹ ve-
rus 2tumax poſſit appellare niſi ſit manifeſte 2tumax. hꝫ boc vr̃ eſſe ſalſum cum inra dicãt ſimplr̃ 2tumacem in nõ venien do nõ poſſe appellare. ij. q. vj. ſ. ſunt quorũ in prin. xxiij. qõ. iij. de illicita. C. de iud. pperandum. §. cum aũtẽ. ⁊. C. quoniam ap. nõ reci. l. ff. de iudi. l. ⁊ poſt. §. ſi. ⁊. ff. de app. ex cõſenſu. §. ſi. hꝫ ſecus ſit in cõtumace in nõ cõparendo. q⁹ ille bene poteſt appellare vt. l. creditor. §. iuſſus. ff. de appel. Et ratio diuerſitatis notatur in gl. ſi. q⁹ nõ veniens peccat in duobus. ſ. quia nec venit nec paret. ſed cõtumax nõ parendo ſolum in vno. ſ. q⁹ non paret q⁹ bene venit. q⁹ autem bic innuatur q⁹ cõtumax in nõ veniendo ita demum repellatur ac ſi ſit manifeſte cõtumax pt̃z q⁹ appellãs friuole ab interlocutoria. ⁊ recedens eſt cõtumax: ⁊ tamen ſi boc nõ eſt manifeſtum appellat. ergo ⁊c. Huius timore facta eſt gl. iſta tota que ſm do. Ant. principaliter facit
c quinq⁹. q⁹ primo declarat q⁹ quis dicatur contumax verus euidens. ⁊ quis fictus. ⁊ boc facit vſq; ad ver. item sciendum. Ibi b Cõ boc dz ī
ſecundo tractat an ⁊ quando cõtumax manifestus verus aut telligi. addõ gl. fictus repellaꝫ a poteſtate appellandi ponẽdo opi. vſq; ad ꝓ. i. l. poſt edictũ Et ex bis poſſet 2cludi. Ibi tertio gl. ꝓ 2cludẽdo veritatẽ in in glo. magna ff. de iudi.
pũcto reducit punctum ad practicam vſq; ad ver. Ad text. ibi ¶ Quis dicat
quarto reuertitur ad terminos tex. illum declarãdo ⁊ reducẽ c 2tumax. adde
do ad actum practicã vſq; ad ver. Er ꝑdictis ibi. v. 2cludit ad gl. i. l. ſi. ī gl. ma
nonũ dubiũ vſq; ad ſi. So. ergo gl. ſ. q⁹ poſſet dici q⁹ ꝓ hũc tex. gna. circa ff. de iudi.
limitentur ⁊ diſtinguant iura in 2trarium alle. q⁹ debẽt intelligi in vero 2tumace ⁊ manifeſto. ſecus in vero 2tumace ſi non ¶ Quis dicat
eſt manifeſte 2tumax. hec ſolutio vr̃ deſtruere iura in 2tum 2tumax. adde
alle. a potiſſime. d. l. ex ſenſu. §. ſi. ⁊. d. l. ⁊ poſt dictũ. nec hꝫ ob gl. i. l. ſi. ī
ſtare cle. iſta vt patet ex his que diximus notãdo. ⁊ clarius. ſ. patebit. ideo gl. bic recitat opi. Sul. quam poſuit in ti. de 2tuma. §. i. ver. ⁊ no. quia dicit aduertẽdum q⁹ triplex eſt cõtumacia euidens vera ⁊ ꝓſumpta ſeu ficta vel interpretatiua. dicit q⁹ fictus vel ꝓſumptus 2tumax appellat: verus autẽ 2tumax non appellat etiam ſi nõ ſit euidenter contumax. ⁊ multo fortius ſi eſſet 2tumax euidenter. appellat autem fictum vel ꝓſumptum cõtumacem illum qui eſt citatus ad denum. verum illum qui eſt ꝓſonaliter citatus euidentẽ qui ꝓſonaliter dixit ſe nolle venire. an autem boc ſufficeret dicere extra iudicium q⁹ nõ vult d ¶ Dimus. ⁊ limitanisi ſit ruſtic⁹ q⁹ veniẽs ẽt poſt auditur ſm bal. i. l. ij. §. ſi gs. ī ius voc. ſi qs id qõ in vij. col. i. v. nota bili. ff. de in rifdi. om. uidi

est quis dicatur verus contumax. & similiter quadruplex est in
ficto hoc est quis dicatur fictus contumax. Quidā enim dicūt
illum solum esse verum contumacem quem. S. dixi verissimus
& euidentem. s. quando aperte dixit se nolle venire. Fictus aūt
dicitur qui dixit se vēturū vel nihil dixit. sed non venit. & hāc
opi. tetigit gl. vlt. in. l. ff. de resti. in integ. Secunda fuit opi.
q verus contumax dicatur ille qui fuit inuentus personaliter
etiam si nihil dixit. sed fictus dicatur qui non psonaliter fuit
inuentus sed citatus ad domū facit qō no. in. l. ex consensu. ff.
ff. de appel. Tertia fuit opi. q verus ꝯtumax dicatur ille qui
cognouit se citatum. licet personaliter nō fuerit citatus seu in
uentus per nuncū. fictus dicatur qui nō fuerit inuētus & nec re
cognouit se citatum. facit. l. i. ff. quando appellandum sit.
Quarta opi. fuit q citatus citatione hominis dicat verus cō
tumax etiā si non fuerit inuentus nec cognouerit se citatum.
a sed fictus cōtumax dicatur ille[a] quem ius citat. & p illis facit
quia mitius agit cum iure q̄ cum ministro iuris. l. celsus. ff. de
arbi. & qō no. Compo. in decre. i. de elec. in. vi. ¶Pro istis etiā
facit qō dicimus in simili de interpellatione: quia vera inter
pellatio dicitur que fit ab homine. ficta que fit a iure fauore p
sone puta minoris. vt. l. titie seye. ff. vsuras. ff. de leg. ij. & in. l. in
minorū. C. in qui. cau. in integ. resti. nō est ne. Que autem pre
dictarum opinionum sit verior. glo. non placet prima opi. nec
quarta sed secunda. Tertiā autem opi. dicit in se veram. quia
si incidenter constaret q cognouisset peremptorium. licet nō
fuisset inuentus p numcium diceretur verus cōtumax & de isto
posset loqui. ff. finautem in. l. properandum prealle. & pro glos.
est expresse casus. licet non alle. in. l. ex cōsensu. ff. ff. de app.
a ¶Quez ius citat. adde aler. l. l. pperandū. ff. finaūt re. i. ij. col. ij. vij. cō
clusio. C. de iudic.
vbi ter. dicit eum qui cognouit peremptorium edictum appel
lare non posse velut contumacem. non autem dixit eum qui p
sonaliter citat⁹ fuerit. & est ter. melior qui fit in corpore iuris.
Si autem id iudicialiter non constaret. tunc quia ex presum
b ¶Qz plen⁹. adō plene no. p bar. & doc. in l. in quinciali ff. i. ff. de oper, no. nun.
ption nō habemus iudicare dicendus est fictus ex quo aliter
10 nō cōstat q habuerit notitiam citationis de se facte &c. ¶Hoc
premisso querendum est de secundo videlicet nunquid contu
max posset appellare. ¶Respondet gl. in ver. item sciendum q
quadruplex circa hoc est opi. ¶Prima opi. & hec est communis
q verus cōtumax non appellat. sed fictus. C. quomodo & quā
do iud. l. ab eo. & ff. quando appel. fit. l. i. in fi. & C. de lib. causa. l.
si quis. facit etiam pro istis hec decre. i. & c. Secunda fuit opin.
Jo. bal. duini & Odof. quam sequebatur Marti. ff. doc. in legi
bus Joan. andr. videlicet q nullus cōtumax possit appellare
etiam si fit fictus mouetur per. l. properandum. ff. finautem. C.
de iud. vbi loquitur de citato non inuento & contumace. & ta
men dicit q non appellat. ¶Pro istis etiam facit. l. & post edi
ctum. ff. ff. de iud. nil supplendo sed certe necessaria est sibi
suppletio glo. Nam oportet intelligi de vero alias id qō sub
iūgit q contumax non auditur male diceret q̄ sententia lata
cōtra non contumacem est nulla nec eget remedio appellatio
nis. & si vellet dicere q debet intelligi cōtumax nō auditur ap
pellans nō cōtumax bene auditur. s. beneficio nullitatis vel re
stitutionis nō cōuenire respōio narratis & tra illud qō habet
de fide instru. c. inter dilectos versi. ceterum. & diuideretur sen
c ¶Tū cognouit. adde aler. plene l. l. ppe rādū. ff. finaūt reus. in. ij. & col. C. de iudi.
sus eiusdem authoritatis & id qō habetur de bapt. in. c. maio
res post prin. Tertia opi. fuit q verus contumax nō appellat
fictus sic si venit iudice sedente pro tribunali. ar. l. diuus ꝑalle.
glias secus. & sic intelligunt prealleg. ff. finautē. in. l. ꝑperādū.
Hec opi. innuit verū contumacem non audiri si veniat iudice
sedente pro tribunali. ar. l. diuus prealle. alias secus. & sic intel
ligunt ꝑalle. ff. finautē. qō est cōtra. l. diuus. Ideo datur quar
ta opi. videlicet q fictus ꝯtumax appellet. similiter verus. sed
euidens seu manifestus vel verissimus non. & pro hac opin. fa
d ¶Et ex euen tu. adde facere in simi. qō di cit aler. in ff. l. xxxix. in. i. co. ver. tertio pro hoc in primo volumi.
cit cle. vt. s. tetigit formando & trariū de sen. ex venerabilibus
ff. secus. & per illum text. in ff. secus. videtur aperte probari q
citatus nō inuentus dicatur ficte cōtumax quia potuit esse q
11 taliter fuit impeditus q venire non potuit. &c. que ꝑdictarum
fit vera opi. ¶Glo. videtur inclinare in cōmunem opi. s. qō
verus cōtumax non appellat. sed fictus sic qō autem fict⁹ pos
sit appellare probari potest per. l. & post. ff. fin. hoc etiam ꝑbat
glo. in ver. cumigitur eo casu quo constat qō si appareat q fi
cte cōtumax fuerit impeditus taliter q venire non potuerit.
& sua esset lata contra eum qō restituere tur cōtra sententiam
de re iud. in decre. cum Bartol. & de resti. in integ. ex literis &
ff. de dā. infec. si finita. ff. ff. forte. & de re iud. l. questum. ergo for
tius ex beneficio ꝑbabilis absentie excusari debebit a ꝯtuma
cia vt sibi posset appellare prout potuisset pūs. & sic obtinere
suam retractari rōne iniquitatis nō rōne absūtie trū. vbi aūt
fi fuisset pūs non posset appellare. vt q̄ fcederet bina appella
tio. & sic esset tertia q̄ nō est licita. de ap. sua nobis. tūc dicit gl.
qō si fuisset ablens ex ꝑbabili cā posset restitui. & tūc esset sibi
necessaria restitutio. de qua in ꝑalle. decre. cum bertoldus. & in
12 alīs superius allegatis. ¶Ille bene diligenter aduerte: q
gl. infert q si datur restitutio ei qui fuerit ipeditus venire fo
rtius dz dari ei potestas appellandi eo casu quo potuisset ap
pellare fuisset psens sed certe imo potius videt sequi oppositū
q̄ hec remedia videntur incōpatibilia. Nam remedium appel
lationis est remedium iuris cōis. remedium restitutionis est
remedium extraordinarium & subsidiariū nō ꝛcurrens cū re
medio iuris cōis. l. in causa. ff. in pūn. ff. de minor. ¶Potestis di
cere q remediū restitutionis aduersus suam nō excludit per
b remedium appellandi. b quia plenius subuenit remediū resti
tutionis. vt patet ex no. in. l. fin. C. si aduer. rē iudi. & l. i. & ff. C. si
sepius. resti. post. facit qō no. Jnno. de prescri. ex transmissa.
ad fi. & de resti. in integ. c. i. ꝑ Joan. l. fi. C. si minor se ma. dixe. &
sic bñ sequitur ꝛsequentia gl. q si agatur qō est maius fortius
dz dari qō est minus. ¶Preterea ista remedia videntur respice
re diuersos effectus. & ideo pūt cōcurrere. nā appellatio respi
cit sūq̄tātē iudicis. Restitutio aūt nō datur principaliter
rōne iniquitatis. sed ratione absentie & indifficte respicit sen
tentiā & est. & gl. si bñ inspiciat. Sz aduerte q̄ ꝑdicta ꝑce
dunt q̄n apparet q̄ quis fuit impeditus venire. Sed quid in
dubio q̄n non apparet. an citatus & nō inuentus fuerit impedi
tus an potērit appellare. & sic ratio glos. non infert. In casu tū
glo. sentit qō appellare poterit si non constat iudicialiter illum
cognouisse se citatū quia possibile est qō non cognouit vel qō
fuit impeditus. ideo dz audiri. Dis sic ꝓsuppositis circa theo
ricam glo. in ver. & ex his infert ex ꝑdictis ad practicā in hac
materia quia si ille citatus qui nō venit appellet poterit inde
a quo nō recipere appellationē si sic stat illum manifestū vel evi
dentē cōtumacē vel verū & poterit non obstante dicta appel
latione vel executione in cā ꝓcedere. Judex aūt appellatiōis
datus sup appellatione primo & ante omnia debebit cognosce
re de hoc ꝓiudiciali & inquirere. s. an poterit appellare an nō.
& sic facta sup hoc discussione & adhibita cause cognitione si re
pereri t illū appellantē fuisse euidētē vel manifestū cōtumacē.
vel etiā verum quia cognouit se citatum siue fuerit inuentus
siue nō nec apparet de impedimēto quare nō venit & sic cōē
pūt venire. & tunc pnūciabit appellare nō potuisse. & sic appel
lationem non deuoluere. Si vero ꝛstaret q̄ fuisset impeditus
taliter q nō potuit venire. vel q habet probabilem excusatio
nem quare nō venit. forte quia ꝑbabiliter credit terminū pro
rogatū. de resti. in integ. ex literis. & qō ibi no. post Uin. & Tā.
vel nō apparet q fuerit inuētus. nec q cognouerit se citatū. &
tūc ideo nō apparet eū contempsisse. pnunciabit appellare po
tuisse. & sic appellationez deuoluere. & de ista postea cognoscet
facit q habetur in simili. p do. Ant. de appel. ad hec si in vna.
& de resti. ꝑol. solicite. & de testi. veniens. ff. & de ap non solum.
in. vi. in. ij. gl. An quibus patet ante omnia de ꝓiudiciali que
stione cognoscēdū. & hoc dictū dicit gl. q̄ sic. qō vī aliquibus
satis nouū. tū est rationabile vt ꝓ ter ꝑdictis. Attende tamē
q non credo q iudex appellationis dz reūcere appellationez
nisi qū iudicialiter ei ꝓstat quē euidenter vel verum ꝯtumacē
per ea que. s. dixit glo. ante ver. itē sciendum. secus si nescierit
eum verum contumacem. q tunc non videt q valeat pcessus
postea p eum factus quando esset a diffinitiua appellatum q
non fuisset certus ex iuris ꝓsumptione de fundamēto potesta
tis fue. ar. l. & ro. ff. de eo qui ꝓ tutore. & eius qō no. in. l. nullus
ꝑ Bar. ff. de condi. & demō. & ff. ex qui. cau. in pos. ea. l. hoc aūt
ff. i. per dicta apparet q non ob. l. ꝓperandum. ff. finautē. C.
de iudi. p quam vī etiam fictum contumacem non appellare
quia dz intelligi in eo qui erat vere cōtumax. vt quia licet nō
c fuerit inuētus &c. tamen cognouit se citatum. ꝑdictis etiā inquā
tum dictum est verū contumacē nō appellare. dz nō sit euidēs
vel manifeste contumax vel verissime non obstat hec cle. dz gl.
clare non respondeat quia ideo potest appellare quādo appel
latio est manifeste frustratoria. q̄ possibile est q vere non fuit
contumax. Unde hec cle. non dicit q exigitur cōtumacia ma
nifesta licet bñ dicat q exigat q causa appellādi sit manifeste
frustratoria non ꝓpter hoc vt requirat manifestam cōtuma
ciā. sed vt saltē ad sit vera q̄ si causa non esset manifeste frustra
toria necessario nō ꝛcluderet ꝯtumacia cum circa cā caderet
ꝑbabilis ignorātia. & sic excluderetur vera ꝯtumacia. Exigit
ergo equsam appellationis manifeste frustratoriam non vt in
cludat manifestā contumaciā. sed vt exigat verum. & illam nō
excludat. Ex his aūt que. s. dixit glo. hic in ver. ad text. igitur
redeundo concludit pro intellectu ter. reducēdo illuz ad actū
practicum qō in casu cle. primo & ante omnia cōā iudice ap
pellati. erit cognoscendū de prima appellatiōe velut ꝓiudicia
d li. Ad scōm arg. de or. cog. tuā. & & ex euentu & diffinitiōe illi⁹
ꝑabitur initium vel negabit cognitio ficta de scōa appellatio
ne sicut

ne. sicut dicit ter. in simili in. decre. si forte. de elec. in. vi. Unde
si appellationem apparebit prima fuisse manifestā frustrato
riam. pnunciabit secundam appellationē nō deuoluere. Si vo nō
apparebit illā frustratoriam. tunc pnunciabit secundā appel
13 lationem deuoluere & illa procedet. ¶Sed aduerte q nihil oc
currit dubium quando appellatio non est manifeste frustrato
ria. nā si causa ex qua est appellatū est vera licet nō sit legitima
ex quo aperte frustratoria. quia poterit probabiliter dubitari
an esset legitima vt qñq; ꝛtingit in ꝑa. no. de app. vt debitus.
Et tunc est clarū q tūc procederet ista secunda appellatiōe. q
non fuit cōtumax. q apparet q satis habet probabilē excusa
tionē non veniēdo. facit qō not. in. d. c. ex literis. de resti. in in
teg. Si vero causa ꝑdicta est falsa. tūc si esset manifeste falsa sa
tis dicit fuisse manifeste frustratoria p ea que dixit gl. in prin.
Si vero non erat manifeste falsa. est mihi dubium an potest
pcedi in secunda appellatiōe. rex. hic videt velle q̄ sic. q̄ sim
pliciter dicit q dz appellatio. secūda si prima nō fuit frustratoria
manifeste. & sic tenuit glo. in ipso ver. ¶In contrarium facit qō se
quitur in gl. in ver. sed scōm. hoc. & q videt iuxtum fuisse remer
sa cōtumace ex quo ex falsa causa appellauerit potestis dicere
& forte fuit de mēte gl. in ver. Ad tex. igitur. & in ver. sequē. qō
iudex a quo nō debet recūcere appellationē a diffinitiua q̄ si
bi iudicialiter non ꝓstat illum verū & contumacē. & sic in. terti
gitē iste ter. tamē cōā iudice ad quē discutietur an bñ appella
uerit ab interlocutoria & si repellit ex falsa causa appellatum non
procedatur in appellatione a diffinitiua. facit qō dictum est in
pria in simili de illo qui citatus non fuit inuētus. sed postea co
gnouit se fuisse citatum q̄ est verus ꝯtumax. & licet appellatio
eius recipiatur a iudice a quo tamē hec postea discutitur cōā
iudice ad quē. Vel possumus aliter dicere & forte hoc fuit ma
gis de mente cle. quia licet eo casu quo appellatur ex falsa cau
sa sed. ꝑbabili ꝓcessus iudicis a quo nō reuocetur. ſz remanet
firmus etiā si sit factus post appellationē ipsam ab interlocuto
a ria. Et sic loquitur[a] decre. non solū de appellatiōe. in. vi. & de
dolo & cōtumacia eum qui. eo. li. & qō sequit in glo. in ver. sed
secundum hoc. tamen nō denegatur potēstia appellādi ab actu
secuto post dictā primā appellationē nisi illa fuerit manifeste
frustratoria. vt simpliciter dicit hec cle. Hec obst. qō retro ap
paruit qō fuerit verus cōtumax si apparet ex falsa cā appella
tum q̄ non est verum. Nā ex quo erat dubium an causa esset
vera vel non. Non potest dici qō ille interim cōtumaciter fue
rit absens. q̄ ex quo appellauerat arctabatur ad comparendū
coram iudice ad quē & interim fuit sibi licitum tali remedio iu
ris taliter se subtrahere a potestate iudicis a quo. Et satis pu
natur si ex falsa causa appareat appellatū q̄ tenebit processus
factus si nō appellet. Ité cōdēnabitur in expēsis parti aduer
se & remittet ad primū iudicē. de app. vt debitus. & eodē titulo
non solum. & c. romana. in. vi. de dolo & contu. eum qui. in. vi.
iste passus est mihi dubius nec reperio eum per doc. bñ decla
ratum. Stepha. vero vt habeo in apostilla hoc videtur senti
re. Sz aduerte q potest forte dici qō cum appelletur ab inter
locutoria cum illa debeat impugnari ex eisdē actis si causa est
b falsa non pōt esse non notoria[b] cum notorium sit qō apparet
14 per acta. ¶Concludo qō euidens seu verissimus vel manifestus
contumax non appellat. Idem si sit verus cōtumax & inspecto
principio citationis. vt q̄ fuit personaliter citatus. & nō venit
nec apparet causa quare nō venit. Hec vera qñ nullatenus ve
nit. Si vero venit iudice sedente p tribunali an tunc audia
tur. Et quo iure. s. appellationis remedio an via ꝑāli restōnis
infra dicetur. Si vō quis sit fictus ꝯtumax inspecto principio
seu tpe facte citatiōis q̄ citat⁹ fuit ad domū nō psonalī ſz ex
post facto est ver⁹. q̄ cognouit se citatū. & tunc si hoc cōstat in
dicialiter iudici a quo nō recipiat appellationē nō tū dicetur
ex hoc manifestus cōtumax. quia possibile est q voluisset veni
re si nō fuisset impeditus. Sed verisimus non presumit venire
voluisse ꝓpter vba ab eo prolata. & sic dz verisimus & euidēs
q nulla ter giuersatione pōt excusari veritās. nec ꝑsumit mu
tasse voluntatē. arg. eum qui. ff. de probatio. Si vero non con
stat iudicialiter potestis illā recipere. tū de hoc discutietur co
rā iudice ad quē. Et si reperiatur fuisse ēus ꝯtumax ex post fa
cto nō ꝓcedat in appellatione. fictus aūt ꝯtumax appellās bñ
audit a iudice a quo. & a iudice ad quē ex quo est ex toto. fictus
q̄ citatus nō est psonaliter nec apparet qō sciuerit se citatum
Redeo ad gl. in ver. sed scōm hoc & oppono qō intellectus da
tus p gl. ad cle. in ver. ad ter. vez qō pri⁹. & ante omnia cōā iu
dice appellationis secūde debeat discuti de prima appellatio
ne velut ꝓiudiciali nō ꝓcedat qz si hoc esset verum secunda ap
pellatio nullius videret effectus nec aliq̄ opari. Nā aut pro
nunciabit primo bñ fuisse appellatū. & tūc sentētia diffinitiua &
quicquid erit agitatū post appellationē illā primā retractabi
tur vel per viā nullitatis vel p viā attētati. de appellatio. nō so
lum in sexto. & sic circa reuocationem sentētie diffinitiue nihil
operabitur appellatio scōa ab illo interposita. Hec pria pars
arg. colligitur qz nō debet pronūciari sup hoc incidēti de or.
cogni. c. i. & qz principaliter ꝓpter se nō disputat an bñ fit ap
pellatū ab interlocutoria an male. nec principaliter petit reu
nocatio attentatorū. ideo er hac incidēti cognitiōe nō pōt se
qui effectus reuocatiōis sue p viā attētati cū ad hoc nō agat.
sed ad finē vt possit proceda inp appellatiōe a diffinitiua. & sic
aliū effectū non debet operari. de ord. cogni. c. ij. & ad hoc tēdit
a ¶Decre. nō so lū. adō Aler. i ff. l. xxxix. ici. diligēter cōsi deratis. in fin. co. i. i. volu.
primus effectus gl. ex quo subsequitur secūdus &c. Si vero con
tingat pronūciari male appellatū apparet ex post facto illum
fuisse contumacē & sic remanebit sua diffinitiua valida & quic
quid ante gestum fuerit. facit qō no. post Host. & Jnn. de app.
interposita in fin. i. rū. Et sic etiā hoc casu nil operabitur ap
pellatio a diffinitiua. frustra ergo videtur hic dare potēstiam
b ¶Cū notoriū fit. Adde. inn. in. c. ꝑ tuas ex de testi. Alle. i cōl. lix. ici. xꝑi faliatoris i ff. col. i. iij. vo. & fel. i. c. ex teno re in fin. co. de rescrip.
appellandi ab ipsa diffinitiua ex quo in omnē euētū nil habet
operari. arg. l. aliquando. ff. ad velle. Respondet gl. quod imo
multa potest operari appellatio secunda a diffinitiua ꝓpter
que nō redditur superflua potentia appellandi ab illa. Ecce di
cit glo. primo potest dici q operet. q nō cogetur prosequi pri
mā appellationē. sed poterit prosequi scōam. & si excipitur de
cōtumacia replicabitur de iusta appellatione. & de illa prima
appellatione ab interlocutoria iudex secunde appellationis
cognoscet nō ad effectum vt pronūciet bene vel male esse ap
pellatum. vel vt reuocet attentata scōm formā decre. nō solum
prealle. sed ad effectum solum vt pronūciet an ille poterit secū
do appellare a diffinitiua an non. & sic in effectu an appellatio
secunda deuoluerit negocium ad illū an non. & hoc licite fieri
pōt ꝓpter dubium. sicut & in simili iudex aditus per appella
tionē super articulo sup quo tertio est ꝓuocatū potest de hoc
cognoscere & pnunciare ꝑ appellare tertio non posset. de ap
pel. sua nobis. ita in ꝓposito iste iudex secunde appellationis
ſz forte ꝓpter contumaciam appellati non poterit de hoc co
gnoscere & pnunciare ad hoc q vt iudex potest dan
c sua fit iurisdictio. de rescrip. sup literis. & ff. de ind. ¶Ili qs ex
15 aliena. ¶Ille. ex hoc primo effectu q reuocatio per viam at
tentati solum habet locū qñ quis principaliter ꝓsequit appe
lationē cuius virtute vult attētata reuocari. Secus si inciden
ter illā ꝓsequatur qō no. Fin do. Aln. Ité scdo pōt dici q ope
ret scōa appellatio q̄ poterit illam ꝓsequi etiā si lapsum sit tē
d ¶Dēre iudicē gratiosiū. adō bal. i. l. vt vij. i ij. co. ff. ō iusti. & iur. & fel. i. c. ꝑ tuas i fi. col. de testi.
pus prosecutionis prime post tamen interpositionē secunde.
Si aūt ante iterpositionē scōe appellatiōis esset lapsum tpis
ꝓsecutionis prime. & sic esset deserta an tunc posset appellari
& an teneret appellatio a diffinitiua vel aliud operaret. notat de
app. in. c. directe sup gl. ij. & ibi de hoc per. d. Ant. vbi dicit se
declarare hāc gl. Ibi tenet q si appellatio prima fuit deserta
p renūciationē. & sic facto partis pōt appellare. Si vero deser
ta fuit ex negligētia tūc si comparuit in principali post deser
tionem potest appellari secus si nunq̄ cōparuit. vt hic. Item
tertio pōt dici q operari pōt dicta appellatio. Scōa q; possi
bile esset q aliq̄s ꝑabile dubiū excusaret appellantē ab inter
locutoria a cōtumacia. facit de elec. c. i. in. vi. tū illa appellatio
non posset iustificari per probata & sic nō obtineret per cle. ap
pellari de app. & tamen poterit modo obtinere in appellatio
ne a diffinitiua secundo loco interposita. Ité quarto pōt opa
ri appellatio scōo loco interiecta. q posset esse q̄ appellatio
e secundo interposita esset interposita ad aliuz iudicē q̄ esset in ¶Videt q sic. Adde Aler. i l. ꝓperādū. ff. finaūt reus. in. iij. co. versi. vij. conclusio. C. de iudi.
terposita prima. & forte esset magis grauatus q̄ prim⁹. & sic ma
gis expediret coā illo agere q̄ coā primo: q; in multis mari
d me in arbitrarijs expedit[d] habere iudicē gratiosum. de offic.
deleg. consuluit. & qō ibi no. ¶Mo. bene ex hac gl. secundā do.
16 Ant. & q licet appellatio a sentētia interlocutoria fuerit inter
posita ad vnum iudicem, nihilominus appellando a diffiniti
ua potest ad alium iudicem appellari. qō intelligit esse verū si
renunciatū fuerit appellatiōi. Si aūt vellet prosequi primā &
appellare a diffinitiua ad aliū iudicē esset maior dubitatio. q;
hec causa videtur in se habere quādā cōnexitatē. & ideo forte
nō admitteret[e] quis volens coā diuersis iudicib⁹ trahere eū
dem in eadē cā. arg. de rescrip. c. fin. & eo. ti. dispendia. in. vi. &
maxime ꝓpter connexitatē eause & cōtumaciā. arg. c. fi. de in
di. & de cā poss. c. i. & de sequel. c. i. & l. nulli. C. de iudi. Item q
vna est prei udicialis ad aliā. potestis dicere gl. procedere quā
do nō obstāt exceptio vel qz nō prosequitur nisi secundā ap
pellationem. Deinde gl. in ver. Ex ꝑdictis ārit vltimo an ci
tatus a iure vel arctat⁹ per decre. i. de elec. in. vi. si non venit
nec misit an possit appellare a diffinitiua si non docet de iusto
e ipedimēto qō habeat ipsum excusare a cōtumacia. [e] vī qō sic
quāſz verus cōtumax dicat citat⁹ ab hoste & nō appellat. tū
17 sec⁹ in citato a iure. ¶Glo. ex predictis ꝓiū determinat. nā

illie ꝺ: verus ꝓtumar qui cognouit se citatū.sed nō est dubiuꝫ q̄ fortius quis habet noticiā citationis iuris q̄ hois.q: in citatione iuris nulla pōt ꝓtendi ignorantia.q: non est licitū ius cōmune ignorare in decre.i.q̄ scōa.de cōsti.secus in citatione hois q̄ nō fuit ꝑsonalr inuentus.q̄ iō fortius in tali dicēdum est q̄ nō pōt appellare.de hoc tetigit gl.in cle.cām.§.i.in gl. vlt.de elec.q̄ no.bene caudam huius glo.que est singularis fm vo.ꝑde.nec habes alibi vcꝫ q̄ citatus a iure est verus ꝓtumar q̄ nō pōt appellare.legiste non bñt ꝺe hoc aliquā gl.scēm eū sed solū dictum Bar.in.l.ꝓperandū.§.finaūt.C.de iudi.ideo no.bene ꝙ hoc sit expedita gl.substātialiter q̄ effectualiter ꝛc. Clarius tñ possumus cōcludere in hac materia cōtumacie secundū Bar.in.l.i.ff.de restī.in integ.lz satis fuerit ꝺe mēte gl. vt ēt ibi Bar.attestāt.q: qdā est manifestus contumax vere q̄ existēter.q̄ apparēter.hic nō auditur a iudice a quo nec ēta in
18 dice ad quē si appellet.†Quidā scōo est manifestus cōtumax apparēter q: citat⁹ ꝑsonaliter dicit se nolle venire.tñ nō est ver⁹ cōtumax existēter.q: fuit ꝑpedit⁹ venire q̄ hic audiā appellās a iudice ad quē sed nō a iudice a quo.vñ ꝓbare habebit impedimentū coā iudice ad quē q̄ ab illo audiet.ff.de appel. l.sciendus.q̄.C.de appel.l.a proconsulibus.Idē dicit.ꝺ.ꝑde. si velit ꝓbare impedimentū coā iudice a quo q̄ tūc audiat appellans q: est eadē ratio.q̄ q: forte iuder revocabit grauamen de impedimēto.de re iud.cū Bertoldus.q̄.c.ex literis.de restī.in integ.q̄ sic euitabiſ circuit⁹.arg.cle.auditor.de rescri.q.l. vñs testamēti.de cōdi.inde.ff.cūsi.Tu dic q̄ nō est hec cognitio indicis a quo q: eius pronūciatio nil ꝑficiat sed iudicis ad quē est hec cognitio.de rescrip.dilectus.q̄.d.l.sciendū, quicqd dicat hic do.ꝺe.fa.q̄ no.de oblatione ꝓbationuꝫ q̄ fit in appellatione extraiudiciali.de elec.cū inter.q̄.c.cū nobis olim.hic si vult venire per viam appellationis.secus si per viā restitutionis tū pōt ad sui instructionē an ꝺebeat appella tionē recipere ſ informare q̄ recipe ꝙbationē tū nō faciet suā
19 eī⁹ ꝓtenſioniū iudici.ad quē ꝛc.†Quidā aūt tertio est ver⁹ cōtumax q̄ existēter q̄ apparenter ſz non manifeste.vt q: ꝑsonaliter citatus nihil dixit vel dixit ſz venturū se nō venit nullo iusto impedimēto detentus.Idem si nō fuit ꝑsonaliter citatus si iudicialiter constat q: cognouit se citatum.quia tunc nō audiretur appellans a iudice a quo nec a iudice ad quem ꝛc,
20 †Quidā quarto est verus cōtumax existenter nō apparenter sed ficte.vt q: fuit citatus ad domū.sed postea cognouit se citatū ita q̄ postea citatio illū appꝛehēdit nō tū hoc iudiciali⁹ constat iudicis a quo.q̄ tunc hic appellādo audiā a iudice a quo q: sibi nō liquet illū verū cōtumacē sed non audiſ coram iudice ad quē si hoc ꝙbabiſ coā eo q̄ sciuerit se citatū q̄ contēpse rit venire.nā tūc nō procedet⁹ sup illius appellatiōe.q̄ sic pōt intelligi.l.ꝓperādū.§.finaūt.C.de iudi.q̄ hoc vī sentire glos. hic fm Bar.q̄ dicit verū.q: hec sentit in ver.q̄ er bis dum de
21 clarat practicā.†Quidā quinto est fictus cōtumax q̄ apparēter q̄ existēter.q: citat⁹ fuit ad domū nec puenit ad illū citatio q̄ tūc iste audiā a iudice a quo q̄ a iudice ad quē.q̄ hec est locutio q̄ cōclusio Bar.in.d.l.si.q̄ clarius loquitur ꝫ gl.tñ in effectu nō discrepat a gl.nec ab eius ſnīa.vt ptz ex.§.dictis.ſPer ꝑdicta ptz an dicēs se nolle venire indistincte sit dicend⁹ manifestus cōtumax vel euidens verissim⁹ an non.de quib⁹ lati⁹ tetigit Jo.an.in addi.Spe.in ti.de contu.§.i.circa princ.q: si venit licet ꝓdixerit ꝓdicta verba non contumax.quia ista verba manifestus q̄ similia qualificant substantiam cōtumacie qua cessante cessat qualitas.Siquitem non venit q̄ tūc si iuste fuit impeditus vt quia fuit captus dum veniret vel grauī infirmitate detentus vel aliud simile interuenit.q̄ hoc ꝓbāt q̄ tūc quia illo probato tollitur contumacia consequēter cessat qualitas cōtumacie.ar.l.ꝉ.ff.de vſufruc.q̄.l.eius qui in prouinciam ff.si cer.pe.q̄ ideo non debet dici tūc contumax nec consequenter manifestus contumax.Interdum autem non venit nec ꝓbatur aliqua iusta causa impedimenti.q̄ tunc cōcludit in addi
24 tione ꝓdicta q̄ interdum ꝺe dicta responſione quam fecit citatus q: dixit se nolle venire.constat ex verbis ꝓbatis in iudicio tempore citationis.Interdum ꝺe dicta responſione quaꝫ fecit extra iudiciū constat confessione ꝓpria quam postea fecit existens in iudicio.Interdum ꝺe illa cōstat per testes.Interdum per solam rationem nuncū.primo casu quando cōstat in iudicio per primam responſionem in iudicio factam.q̄ tūc hec est manifesta cōtumacia.q: omne qđ in iudicio dictū est: est manifestum.q̄ sic ꝺebet intelligi tex.q̄ glo.quam sic ꝺeclarat ibi Jo.and.in nouel.de sententi.com. venerabilibus.§.secus in.vi.Idē dicit in secundo casu si in iudicio cōstetur ſ nūcio extraiudicium respondisse q̄ venire nolebat.q̄ idē dicit in tertio casu quando in iudicio est ꝓbatus per testes i ꝑsum fit responꝺisse nuncio extraiudiciū quia eadem est ratio cū per ꝙ
a ¶Cōstat p̄ solā relationem. Adde bar.l.l. tres denūciationes.in fi.C. quomō q̄ qñ iuder.

b ¶Nō ꝺz sibi credi. Adde bar.l.i.§.cura carnis.ff.ꝺ of.ꝑfe.vt.iaſ.l 19 l.ꝓperādus.§. i.in.vō.colū.C. de iud.iaſ.l.l. fiſeruū l.i.co. C.ꝺ tel.fa.poſ. q̄iaſ.l. §. quadrupli l.ff.car. circa fi.§.an q̄ qñ.inſtitu. de actio.Buil.tz q̄ nō adō bar. l.l. ꝓsentanſū l.iū.co.vbi teritus op.q̄ in.l. tres denūciatiōes.C.qđo q̄ qñ iuder gl.in c.de illicita.xx iiij.q.iij.pano. l.c.i.l.vi.co.de iud.bal.l.l.nō ꝺberi.C.de fideicō.li.q̄ bal.l l.ea q̄.C.qđo q̄ qñ iuder.

25 ¶†Circa istum contumacem verū queritꝫ quid si citat⁹ q̄ ꝓsonaliter inuentus nō venit ex eo q̄ timuit cōparere. propterea q: iuder solitus erat cōparentes facere renūciare iuri suo vel erat rusticus qui tenebat ire fine aduocato an tunc ꝺicetur verus contumax existēter q̄ apparenter.an vero solum ꝺicaſ verus apparēter ſz nō existēter.quaſi fuerit legitimū impediment.ꝺicit Bar.in.ꝺ.l.si.q̄ tale est iustū impedimētū.q̄ sic cen
a sendus est contumax apparēter tantū sed non existēter.secus si ꝺicit se nō cōparuisse q: tradidit obliuioni citationez.quia obliuio non ꝓsumitur nisi trāſacto longo tēpore.ff.ꝺe acqui. pos.l.peregre.q̄ no.in.ꝺ.l.ex consensu.§.si.Idē si ꝺicit q̄ non
22 ꝺebeat q̄ iuder ita cito ꝓcederet.q: inſpicit q̄ ꝺebet ꝺicendum.l.q̄ non sit manifesta contumacia.†quia cum nuncius referendo ꝺictam responſionem referat vltra officiū suū
b qđ furauit⁹ nō ꝺebet sibi credi.iurat enim se citare q̄ referre se citasse ideo sicut nūcio non creditur super commissione iudicis vt no.Spe.ꝺe cita.§.sequitur.ver.sed numquid in precedē ti.sic nec creditur super ratione partis.quia ꝺz factum suum referre q̄ non alienum.q̄ ideo si referat factum alienum nō creditur sicut nec ꝺebet referre si ꝺiceret se verbis aut factis iniuriatū citato.nec ob.si ꝺicetur q̄ responſio citati ꝺebet videri citationi annexa.q̄ per cōsequens rōne connexitatis ꝺebet credi nūcio q: non est verum quia certum est citationem ex omni suo gradu perfectā citato taccnte.q̄ ideo ad cōcludēdā manifestā contumaciā oportebit aliter probari q̄ ad quā probationē fiēdā ꝺebebit citat⁹ vocari.ꝺe testi.in.c.i nomine ꝺomini.Ex ꝓdictis apparet verificatum id qđ tetigit gl.circa ꝓn.vcz an ꝺicens nuncio extra iudicium se nolle venire ꝺicaſ manifestus cūtumax.qđ not.bene.quia legiſte simpliciter ꝺicent sentire
23 q̄ sic.in.l.si.ff.ꝺe restī.in integ.†Iuxta ꝓdicta occurrit ꝺubiū an talis manifestus contumax ſit iterato citādus postēq̄ ꝺixit se nolle venire.Sul.tenet q̄ nō alle.l.fulcinius.in ſi.ff.ex quib. cau.in posſ.ea.Idem Jo.in.c.ꝺe illicita.xxiiij.q.iij.in mag.glo. idē Inn.ꝺe accu.ad petitionem Idem Host.in ſum.ꝺe ꝺo.q̄ contu.§.ū.Idem Accur.in ꝓalle.l.fin.ff.ꝺe restī.in integ.C. quomodo q̄ quando iū.l.tres denunciationes. Idem Guido ꝺe suza.in.l.ꝺiuus.ꝺe restī.in integ.Idem tenet Host.ꝺe ꝺo.q̄ contu.venerabili.Idem Bar.in.l.ex consensu.ff.ꝺe app.licet ꝺ.Ant.hic ꝺicat ibi eum tenere contrarium.Jo.ꝺe ꝺeo.in li. v.cauillationum tenet contrarium vbi ꝺe peremptoria lz ideꝫ sub ꝺubio forte Jo.ꝺe cu.vt scripsit Joan.and.in.ꝺ.c.venerabilibus.§.secus.Ad hoc quia licet ꝺixerit se nolle venire in prima citatione non sequitur qđ nolit venire in secunda.Itez quia potest mutare propositum,ꝺe procura.licet in.vi.ff.ad ter tul.l.filiū mater.q̄ hoc placet Joan.and.tamen ꝺato q̄ articulus ad quem est citatus possit ex ꝺiri nō ex ꝺiritur absq̄ nouа citatione vt no.gl.in.c.eum qui.ꝺe ꝺolo q̄ contu.in.vi.secū ꝺum Jo.an.ꝺo.Anto.ꝺicit q̄ putat q̄ ꝺifferētia ſit an citetur ad totam causam qđ aliquando est possibile.iuxta no.ꝺe ꝺolo. q̄ contu cum ſiler.q̄ ꝺe off.ꝺeleg.cōsuluit.q̄ per Joan.andr.in Specu.ꝺe citatione §.i.in verſi.item lz in ꝺie peremptorij.in addi.q̄ tunc si ꝺixit illa verba nolo venire nō est iterato citādus nisi ostenꝺat iudici se penituisse quia ꝓsumitur ꝺurare in eaꝺem voluntate ꝺonec eam purget.facit ꝺictum ca.eum qui.in ratione sui.Nam sicut ibi tacita protestatio ꝺe non comparenꝺo qne surgit ex actu appellatiōis facit q̄ iterato citari nō ꝺebet vt ibi patet.q̄ hic forti⁹ hoc operabitur ex expꝛessa.aut est citatus ad vnum articulum. q̄ tūc sic ꝺixit se nolle venire ad il lū in alūs iterato est citādus si ſimpliciter respōꝺerit se nolle venire.q̄ tūc respōsio hec in ꝺubio reducetur ad act⁹ ad quos vocatus est q̄ iterato erit vocādus.Si aūt respōꝺerit se nūq̄ venturum ad illum easum est ꝺubium tenere q̄ nō est citādus vlterius q: si etiam absq̄ citatione id ꝺixisset nō est citādus vt no.Barto.in.l.ex consensu.§.si.ꝺe appel.alle.pro casu. ꝺ.c.eum q.eaꝺem ratione ꝺicit verum.quia si ad vnam citatio nem etiam non peremptoriam ꝺixerit se nunq̄ venturum.vt ꝺixit Bar.l.ꝺ.l.ex consensu.§.si.q̄ in.ꝺ.l.si.ff.ꝺe restī.in integ.
24 ¶†Alterius circa id qđ ꝺictum est ꝺe vero contumace q̄ro quid si in primis citationibus fuit quis inuentus.quid erit an ꝺicetur verus contumax ꝺic q̄ nō secunꝺum Bar.in.ꝺ.l.si.ex quo nō erat peruētum ad peremptoriū in aliqua ex illis citationibus in quibus fuit inuentus in peremptoria citatione lz in illa quarta que fit ex humanitate post peremptoriū nō fuerit inuētus.q: per sequētem citationē non purgatur contumacia preceꝺēs.facit.l.q̄ post edictū.ff.ve iuꝺ.q̄ in ꝺecre.consuluit.ꝺe off.ꝺele fit eīi ad malitiam supanꝺā vtibi ptz.facit.C.ꝺe iud. anth.iubemus.fm Bar.hec limitat ꝺo.Ant.esse vera q̄ agit ꝺe effectu principalis pcessus.Si vero ageret⁹ ꝺe effectu cōꝺē nationis expensarū satis creꝺit q̄ non auꝺiretur appellās q̄ esset ver⁹ contumax in prima citatiōe per no.ꝺe procurato.q̄ relā.q̄ sic etiam limitat ꝺictū Spe.in loco palle.ꝺū ꝺicit citatū qđ apꝛehēꝺi citatione q̄ maꝛtyꝛe trius apꝛehēꝺi citatū ꝛc.

Circa istum

C.ꝺe ap.l.eos.ff.q.vi.ab eo.In Stilo vī quia vtrāq̄ pōt interponere vt hic patet ergo eaꝺē ratione poterit vtrāq̄ ꝓsequi. ꝺe exce.significauerunt.ad hoc q̄ appellanti lz qualibet sentē tiam impugnare q̄ appellationem ꝺefenꝺere.ff.ꝺe ap.l.sco.ff. fa.er.l.quiꝺam.vnde ex prima appellatione si valet petit sententiam postea latam pronūciari nullā q̄ revocari per viā attentati.ꝺe app.non solū in.vi.q̄ si prima appellatio nō valuit petet secunꝺā sententiam retractari vltimo remeꝺio appellationis.ꝺe priuile.cū olim.ad hoc.vt no.ꝺe ap.ꝺilecto.q̄ in spe. ꝺe sen.ꝓcla.§.iustus.ver.sed nunquiꝺ tales.¶Hec sunt ista cō tra.q̄ tenꝺant aꝺ eumꝺem finem.s.inſtificationis appellatiōnis q̄ cassationis pcessus.ſPau.vt ipse hic refert ꝺicit qꝺ si bi viꝺet q̄ nō aꝺmittatur aꝺ pꝛosecutionē super ambab⁹.imo ꝺe primo tanq̄ ꝺe preiuꝺiciali cognoscetur.ꝺe ꝺo.cog.in.c.tuā. ¶Nam stante nullitate prime ex causa frustratoꝛia repelleret⁹a pꝛsecutione secunꝺe:quia est vere contumax.q̄ sic prima est preiuꝺicialis aꝺ secunꝺā.iuxta ꝺ.c.tuam cum ibi not.secundum ſPau.ꝺ.Ant.limittat hic hoc ꝺictum ſPau.procedere quāꝺo penꝺet nullitas prime appellatiōis ex causa manifesta frustratoꝛia.q̄ ꝺe illa opponitur cōtra processum secunꝺe ꝺeciꝺit.si aūt pꝛeter a ꝺeretur nullitas prime appellationis ex causa non manifeste
b let nisi opponatur. ⁵vt no.in.l.ū.C.communi ꝺi.c.ff.ꝺe excep. l.fuꝺi.c.l.fuꝺū.q̄ ꝺe ꝺo.cog.tuam.q̄ hoc casu posset pꝛeꝺere.
30 i.opi.secunꝺū ꝺo.Ant.¶†Querit ꝛenze.quiꝺ si non appella b tur a ꝺiffinitiua lata post appellationem ab interlocutoria ꝺicit q̄ tūc transiret in rem iuꝺ.aꝺeo q̄ er illo grauamine nō iustificaretur nec sumeret vires appellatio ab interlocutoria lz aliqui contrarium teneant sed male facit cle.appellāti.ꝺe ap.
31 ¶†Ultimo querit Steph.cuius sit cognitio an appellatio sit aꝺmittenꝺa vel non ꝺicit q̄ iuꝺicis a quo si tamen non recipiat legitimam pumie tur.l.quemiam iuꝺices.C.ꝺe ap.aꝺ iuꝺicē aūt aꝺ quem ſpectabit an appellatio sit legitima ꝺe app.vt ꝺebitus.secunꝺum Steph.bene ꝺicit in se tamē si iuder a quo nō recipit non pꝛeiuꝺicat quo minus iuder aꝺ quem ꝺe hoc cognoscat.l.sciendum.ff.ꝺe app.q̄ in ꝺecre.ꝺilectus.ꝺe rescri. vnde iuder a quo super hoc nihil habet pronunciare.lz iuder aꝺ quem.vt ibi patet.q̄ sic cognitio iuꝺicis a quo est potiꝰ reſpectu informationis sue vt sciat quiꝺ agere ꝺebeat.

¶Ut lite pendente. Rubrica.

1 ¶Titulus ex possessione pꝛesumitur:q̄ nō solum aꝺ cōmoꝺū possidentis sed etiam tertij:q̄ qñ ꝺeꝺucī incideꝛiter in iuꝺicium ex possessione pꝛobatur titulus.q̄ nu.2.q.3.
4 Malor potestas in concursu absoꝛbet effectum minoris.
5 Instantia in beneficialibus causis an possit pereꝛire.
5 Morte alterius litigātium nō peꝛimitur instantia quatenus superstes inten ꝺit beneficium.
6 Clausula habeāt plenā q̄ liberā q̄ ptātē vel oīmoꝺa quiꝺ operet.
7 Vacatio ꝺicitur etiam in loco vbi persona moꝛitur.
8 Sententia in ꝺubio ꝺebet ferri pro ꝺigniori.
9 ſPossessio sola in bñficijs nō ꝺat ius absq̄ canonico titulo.
10 ſPossessio beneficij non potest haberi sine titulo vbi cōstat ꝺe ꝺefectu tituli.
11 Si moꝛitur vn⁹ litigātiū lite principale nō penꝺēte sed cā facta ꝺiffinitiōe a qua nō est appellatū expectabitur moꝛs opponentis ſnīam pro se quo aꝺ collatione fiendā per papam.
12 Beneficium possiꝺere quis ꝺicatur.
13 Lis quando ꝺicatur pend ere.
14 ſPapa potest quem nuꝺa voluntate priuare beneficio.
15 Dignitas an appellatione bñficij comprehendatur q̄ que.
16 Beneficium si quis ꝺicat sibi collatū aliuꝺ est ꝺicere q̄ si ꝺicat sibi ꝺebitum.
17 Beneficium quando ꝺicatur vacare in curia.
18 Electus quando ꝺicatur habere ius in re.
19 Et quiꝺ si electus cōfirmatus sit in curia aꝺ talem ꝺignitatē q̄ per aꝺeptionem illius vacāt priora beneficia an illa priora beneficia ꝺicentur vacare in curia.
20 Beneficij possessio si per procuratoꝛem habentem aꝺ hoc mā ꝺatum tūc illo ꝺie vacāt priora beneficia q̄ in illo locoꝝ bi possessionem apꝛehenꝺit.
21 Locꝰ in quo loco cēseat esse celebratꝰ q̄ per alium expeꝺitur.
22 Beneficia priora electi in eꝑm q̄ confecrati in curia an ꝺicantur vacare in curia.
23 Mos simpliciter sumitur pro naturali.
24 Ordinarius quis ꝺicatur:q̄ quiꝺ veniat eius appellatiōe pꝛesertim in materia collationis beneficiorum.

C.ex ꝓdictis appet. Adde bar.c.ꝺoc.in.l. ex consensu.§. fi.ff.ꝺe app.

¶Ut no.in.l. ū.Adde bar.l l. ediſta.in.vi. col.ver. expeꝺit⁹.C.ꝺe edē. Alerā.in.l.in puncialī.§.i. in.ū.colū.ff.ꝺe op.no.nū.iaſ.l §.ūdam.in.v. colū.circa meꝺium inſtl.ꝺe actio.

duobus in romana.

Circa casum dubiū principaliter distinguit duo membra. Scōa ptestat icem membrum ibi. Si vero alter. ptestatio ibi Salua tamē. In primo subdistinguit triplicē casum. ⁊ in secundo subdistinguit duplicē. ⁊ tertiā similiter subdistinguit in duas scōas pars principalis subdividit. qz subdividit in. qi. membra. ⁊ tertiū similiter subdistinguit. partes patebūt in lra. ¶ Mo. primo q̄ vbi dubitatur de titulo in ponderanda vacatiōe vel vacationis loco attenditur locus possessionis. ⁊ sic ex possessione psumitur titulus. ¶ Mot. bene singulariter hic q̄ hoc casu nō solū psumit titulus ad cōmodū possidentis. sed etiam tertiū. ¶ Itē no. q̄ qñ titulus deducitur in iudicio incidēter ex possessione probatur titulus. de primo an ex possessione p̄sumatur titulus ad cōmodū possidentis dic vt no. de resti. spo. cum ad sedē. ⁊ ibi per do. Ant. ⁊ p Inn. de psump. illud ⁊ per Bar. ff. de condi. insti. l. quidam in suo ⁊ per Lyn. C. q̄ sit lō. consue. in l. ij. ¶ Item no. q̄ in cōcursu potestatis maior potestas absorbet effectum minoris. ad hoc. ff. de preb. si a sede. in vi. ⁊ de offi. dele. super questioni. ℌ. si vero. ⁊. c. volētes. de offi. dele. ¶ Mo. quarto in beneficiali. q̄ morte alterius litigātiū non perimitur instantia quatenus superstes intendit beneficium imo ⁊ illo mortuo super eadē instātia potest cognosci ⁊ indicari de iure beneficiali. hoc ideo quia talis instātia nō solū est cū parte sed etiā cū iudice. ꝓpter publicā vtilitatē q̄ est vt habēs ius teneat beneficiū. ⁊ non habēs non teneat. arg. de elec. cum nobis olim. ⁊ de app. cōstitutus. ⁊ ca. oblate. vbi licet instantia perimatur per respectū ad partem. qz questio beneficialis vt personalis nō transit ad heredē nō perimitur tū cū iudice quin possit super eadē instantia prosequi ad effectum vtilitatis publice terminande. Ex vltima parte notetis q̄ papa in potestate cōferēdi beneficia ad aliorū collationē specialē habet plenā ⁊ liberā dispositionē in qua pōt vti pcōtesta te inordinata per q̄ videt q̄ in alijs bonis hac potestate vti nō possit vt alterius iuri valeat preiudicare sine cā legittima ⁊ sic intelligitur dictum Inn. de consti. q̄ in ecclesijs. ¶ Mo. quid importent hec verba habeat plenā ⁊ liberā potestatē. qz important potestatem inordinatā ⁊ q̄ possit contra iura etiā absq̄ causa. qō no. p. cōpromissis. ⁊ etiā si adunātia daret potestatem aliquibus plenā ⁊ liberā. quia videtur dedisse qō potest etiam contra iura ⁊ ad preiudicium primatū. de verbo oō modam vidistis in cle. vnico. de fo. cōpe. vide Bar. ff. de leg. i. l. i. ⁊. l. si sic in extraordinariis. ad repti. in verbo. videbis. ¶ Mo. interdum querit de iure mortuā effectum vt discutiat ius viui. conco. l. iij. C. si pen. app. Et nota vacationem dici in loco vbi persona moritur. Nam persona habet ius ⁊ ius sequit personam. l. si. C. de pscrip. lon. tēpo. ¶ Mo. argumentum sententiam in dubio ferendā p̄ digniori seu. sed hoc est verum. vt in decre. nouit. de iudi. ⁊ in regula in iudicijs. in. vi. nō obstat. hic ter. nō est ius dubiū sed certū. ¶ Mo. q̄ licet de iure ad tertium spectāte inter aliquos litigetur non fit illi tertio p̄iudiciū. facit de testi. veniens de quo plene de re iud. cū sup ⁊ c. i. ac. ¶ Op. primo q̄ possessio sola ei⁹ qui moritur non fundet intentionem pape vel alteri⁹ ordinarij super vacatiōe in loco. qz sola possessio in beneficijs non dat ius absq̄ canonico titulo. de reg. in. c. i. in. vi. Constat autem canonicum titulum debere ostēdere de symo. lz beli. igitur ꝛc. Dic q̄ possessio sola ius nō dat. tū facit p̄sumptionē hoc casu pro ipso iure. Mālle qui detinet p̄sumitur possidere. vt no. Inno. de priuile. cū olim ℌm senze. ⁊ Guil. qō dicit Pau. esse verū nisi ius possidēti resistat. ¶ Mo. bene istud dictū ℌm do. Ant. q̄ lz possessio beneficij non possit bñ sine titulo vbi cōstat de defectu tituli. possessio tamē pōt bñ. qz eo q̄ daf possessio titulus p̄sumit. ¶ Quero an locū habeat ele. siue principaliter litiget sup beneficio siue incidenter. verbi gratia. qz contra electū opponit pluralitas bñficij Guil. q̄ non. ⁊ sic dicit tenere Arch. in. c. i. de eo q mit. in pos. in. vi. ¶ Quero quid si moritur vn⁹ litigantiū lite principali nō pēdēte. sed iā facta diffinitiōe a qua nō est appellatū. dic q̄ tūc expectabit mors opponētis sibi. p le quo ad collationē fiendā p papā. de prebē. c. ij. in. vi. Nec sufficit et mors sucumbētis. et si de facto possideret tpe mortis sue cū p eī⁹ morte bñficiū nō vacet de iure ℌm Pau. in v. q̄ si vnū. ¶ Quero quid si ordinarius dicit neutrū mortuorū ius habuisse ambobus mortuis an debeat audiri. dic quod sic. ⁊ euentus declarabit. vt hic. ⁊ in v. si alter. ⁊ in versi. nisi audiet. ergo qz ei⁹ interest. de test. venīce. ij. Mā pbatio eorū neutrū ius habuisse. ptz per eorū morte non potuisse in curia vacare ius qō nō habebāt. i. q. vij. dalbertū cū si. ℌm Bul. ⁊ seze. Alij tenent primū qz hec exceptio nisi ꝛc. nō ponit in v. q̄ si vnū. sed in ver. si vero alter. vnde vr̄ presumere ista cle. ambobus mortuis q̄ alter eorū habebat ius ⁊ hoc tenent quidā vt dixi. vt non impediat collatio pape licet postea reperiatur ius habēti contra prioritatem ius suum gl. hic in verbo nisi tenet precedē tē opi. vi sic intelligat dicta exceptio et hic repetita facit. ff. de le. j. l. talis scriptura. sec⁹ vbi solum refricaret in dubium quis mortuorum ius habuisset ambobus mortuis. vt in glo. in ver. possidebat ꝛc. ¶ Quero qui dicuntur beneficium possidere vt videamus quando locum habet cle. Dic q̄ ille qui detinet p̄sumit possidere nisi ius resistat. vt no. Inno. de priuile. cum olim. ⁊ no. de accu. l. stipulatio ista. ff. bi quoq;. ff. de v. ob. Itē ille q̄ possidet vel detinet omnia bona vel maiorem partem. de resti. spol. frequen. in. vi. q. iij. si quis obiecerit. ⁊ sic spectat sola possessio rerum tēporalium non tantum spiritualiū. hoc verum nisi sit curatum bñficium qz tunc ille videtur possidere qui habet liberum exercitiū cure. vt not. de elect. commissa. in vi. ⁊ facit qō no. de p̄bē. si tibi concesso. eo. li. Ex predictis apparet q̄ is bñficium non possit detineri sine titulo. magnū tamen est cōmodum possidere. de concel. p̄b. cum nostris. de p̄ben. lz episcopus in. vi. cum si. ¶ Quero quid si litigās contra possessorem bñficij renunciat liti ⁊ cause in manibus superioris cōsentientis an dicatur lis pēdere. dic si mouebat litē. qz dicebat bñficium sibi collatum dicetur lis pendere. donec p̄sentētiam iis terminetur etiam si alter possideat. sicut in casu mortis. Nam per renunciationē vacabat si ad renunciantem spectat. idao opz ꝓpter hunc finem cognosci potestas eius a quo dicebat sibi collatum bñficium interim. ergo est in suspenso. Si vero non dicebat beneficium esse suum sed alia causa pebat illum amoueri. tunc p renunciationē instantia est finita. qz p hoc de nouo non vacat bñficium. ⁊ sic lis amplius non pēdet. arg. huius. c. in p̄in. libi collatum ꝛc. idem Pau. ¶ Quero si ambo sunt mortui in curia vel extra. an si tertius cuius interesset velit ostēdere ad neutrum ipsorum spectare an seruet vt hic dicitur. Sūt q̄ hic qz bic nō distinguit. ⁊ est ratio qz cū non vacat in curia remanet ius ordinario ratiōm in cōferēdo. xvi. q. vij. omnes. de relig. do. c. iij. certe salium est q̄ hic nō distinguit imo distinguit in ver. nisi forsan. Circa vltimā partē nō. Pau. literam protestatione ⁊ ponit aliqua verba que sunt modice vtilitatis. dic vt habet de elec. cumana. ⁊ de consti. cū. Ma. de re. in. in generali. in. vi. ⁊ per Jo. mo. ⁊ p Bart. in. l. non solum. ℌ. mortē. ff. de no. oper. nunc. ꝛc. ¶ Ultimo p̄ literā in fine hic dicit Pau. q̄ papa q̄ potest quē nuda voluntate primare bñficio suo de absoluta potestate. facit quod no. x. dist. c. i. ⁊ ij. q. vi. omnes. ⁊. c. seq. ⁊. c. decetero. dicit tamen ⁊ hoc no. q̄ rēmam non possit auferre. quia in hoc non habet liberā potestatem. Non posset p hoc priuatum hospitale declarare publicum p̄oprio motu quod no. ꝓ quēlibet Pizotanorum de Florentia in quorum hospitali hec questio de facto contigit. ¶ Sl. bñficio querit quid si litigaretur super dignitate. Respondet q̄ idem quia eadē est ratio. ⁊ ideo appellatione bñficij ex quo a iure pertur comprehēditur ēt dignitas vt not. in c. i. de reg. iur. in. vi. qō intelligē nisi esset dignitas ēpalis qz il la in dubio nō includit appellatione bñficij ētin dispositione iuris qñ est ius exorbitās a iure cōmuni. vt no. q̄ gl. ⁊ Jo. an. ℌ. de pbē. c. ij. in glo. ij. ⁊ sup ea. de elec. auaritie. ⁊. c. quam sit. e. li. 6. ꝛc. ¶ Sl. collato querit quid si nō esset litigium sup bñficio collato sed sup vacātē. an esset debitū an p̄cederet. decre. dic q̄ nō a Bzio lfe. Aliud est em bñficium dici collatū ⁊ sic suum cum p hoc dicat se bēre ius in re. Et alio dicere sibi debitū cū p hoc dicat se habere ius ad rem. facit quod no. in cle. auditor. de rescrip. ¶ Junta predicta querit glo. quid si aliquis fuit electus in ꝓpositū. sed non fuit confirmatus ⁊ mortuus est in curia an dicetur vacare ꝓpositura in curia. Arch. vt refert gl. dubitauit de hoc in decr. si electio. de elec. in. vi. ⁊ ibi allegat p ⁊ contra. no. p Jo. lxij. dist. quanto gl. hic p hunc ter. a contrario ⁊ p ea que statim dixi dicit q̄ putat p̄dictā qōnēs esse solutā vez q̄ non dicatur in curia vacare ēt si sup electione vel cōfirmatione litigasset in curia. ratio qz ante confirmationē non pōt dici suum lz sibi debitum. iō cum demuz hic dicat vacare in curia. p morte litigātis qñ dicebat bñficiū suum qñ est sibi collatum vel qñ est cōfirmatus in p̄missio casu erat secus ex quo nondum erat cōfirmatus ad hoc qz durat prima vacatio vsq̄ ad confirmationem intellige q̄ trāsierit in esse ind. facit. de electo. cupientes ꝛ. c. q̄ si. ꝛ. c. auaricie. vbi p Jo. and. eo. titu. in. vi. vt tibi p̄s dem ū p confirmationē que trānsiit in rē ind. dicit desinere prima vacatio. de transla. c. i. ⁊. ij. ¶ Mo. bene singulare gl. quē de facili alibi non inuenies ℌm do. An. qñ. si. electo dicat bēre ius in re. qz non a tpe electionis ⁊ cōsensus ⁊ tunc bz ius ad rē. Jus aūt in re bz p actū sol ū confirmatiōis. ⁊ ab illo tpe ius tituli quo bz jus in re. p̄dicta inducit gl. ad ea que no. de elec.

de elec. cupientes. ℌ. q̄ si per. xx. in vltima glo. dic vt ibi qz beneficium electi nondū cōfirmati si priuati iure ex electione q̄ fito ex non obseruātia illius constitutionis nō dz confirmari p papam. sed ptinet potestas ad eligētes iterū eligēdi. ¶ Junta p̄dicta querit gl. quid si electus cōfirmatur in curia ad talē dignitatē q̄ p adeptionem illius vacāt priora beneficia an dicentur illa priora beneficia vacare in curia. Arch. dicit q̄ nō. qz non erat inspiciēdus locus cōfirmationis cum p illum non vacarent beneficia. sed inspiciendus erat locus adeptiōis pos sessionis pacifice vel in quo potuit apprehendere possessionē pacifice lz forte non fecerit cum tunc demum vacent. de preb. licet episcopus. in. vi. ⁊ ita dicebat Arch. in decre. commissa. de elec. eodem lib. Idem ad literam tenet Pau. de leaza. non hic sed in cle. in plerisq̄. de elec. vbi recitat opi. Arch. in verbo p̄latum. ¶ Deinde circa predicta querit glo. quid si confirmatus in curia dixit mihi manet ⁊ per procuratorem approbendit possessionem beneficij extra curiam. in quo loco dicentur tūc vacare priora beneficia. dicebat Arch. in loco p̄alle. ſ. in decr. cōmissa. q̄ in curia mouetur qz per adeptionē talis possessionis fingitur mortuus quo ad priora beneficia. vij. q. i. ℌ. ecce. in quibus. sed mori non potest quis nisi vbi personaliter est ergo cum esset in curia ibi censetur mori. ⁊ per cōsequēs ibi vacare. ¶ Slo. non plz illud dictum Archi. mouetur quia ex hoc dicto sequeretur q̄ si existens extra curiā mitteret procuratorez ad renunciandum beneficio in curia q̄ non diceretur bñficiū vacare in curia. sed extra ex quo debet attendi locus vbi est cōstituens procuratorem q̄ est falsum secundū Arch. met vt ipe no. in decre. ij. de preb. e. li. nec ob. p̄alle. ℌ. ecce in quibus. qz respondet gl. per no. gl. de rescrip. susceptū. in. vi. in glo. pe. qz non est verū q̄ renuncians vel possessionē apprehendens sit vere mortuus. sed solū. i. ex fictione qui fingitur mortuus cōstat aūt q̄ illa fictio bene pōt trahi ad locū vbi apprehēdit possessionem. ergo ibi potest fingi mortuus licet ibi nō sit. ⁊ p cōsequens debēt dici bñficia priora ibi vacare. ¶ Er p dictis cōcludit gl. si per procuratorē ad hoc habentē mādatum apprehēdit possessionē bñficij illo die vacāt priora bñficia. ⁊ in illo loco vbi procurator possessionē apprehēdit. non autem in loco vbi est ēt sistuens. si aūt amicus vel alius negociorū gestor apprehenderet possessionē extra curiā pro illo. ⁊ noie illius q̄ est in curia existēs in curia hoc acceptaret seu haberet ratū tūc bñ posset procedere opi. Arch. nam ante ratihabitionē nō vacāt sed demū in die qua ratihabitio. ⁊ p cōsequens in illo loco in quo fit. facit. c. si tibi absenti. de preb. in. vi. ꝛc. ¶ Mo. bene ex ista gl. singulari secundū. ſ. de in quo loco censeatur actus esse celebratus qui per aliū expeditur. qz celebratus per procuratorē censeatur ibi gestus p principalem vbi procurator actū gessit. Si vero per nō habentē mandatū tunc cēsetur gestus in loco vbi fit ratihabitio. qō no. bene quia quādoq; cōtingit delictū nomine alterius committi in loco aliquo q̄ scit ille cuius nomine committitur. An ergo poterit puniri in loco maleficij ppetrati si ibi als non sortiat forum videtur ex p̄dictis esse distinguēdum. an p procuratorem an p negociorum gestorē. fit actus. gestus seu delictum commissum. de quo p Bar. in. l. i. si vt prepositur. ff. de fideiuſ. ⁊. l. libellorum. ff. de accu. ⁊. ff. de adul. l. q. domū. ⁊. l. nec in ea. eo. ti. facit. de cōsecra. ecclesie vel alta. c. i. i. vi.

cum ibi no. ¶ Ulterius gl. in ver. ītē aduertēdū queritan beneficia priora electi in ēpm ⁊ consecrati in curia dicāt vacare in curia. dicit q̄ non si ille tunc nō. est adeptus possessionem epatus. nā demum consecratus episcopo. vel lapso tpe consecrādi ⁊ habita possessione epatus pacifica vacāt priora beneficia. de elec. cū in cimctis. ⁊ ideo si cōsecrat⁹ in curia iuit ad partes ⁊ ibi adeptus est possessionē nō dicentur bñficia priora in curia vacare nisi fuerit reseruata. Fatetur tū q̄ curia hoc dictum nō reciperet. sed de iure deberet recipere p superius dicta ⁊ p no. in. d. c. cū in cunctis. ver. cū vero sup gl. vltima. Cōpo. ¶ Sl. mori ḡrit qd si vnus moritur in curia alter ibi renūciat vel ambo renunciāt ibi an p̄cedat lfa. dicit q̄ fic. qz sine mors naturalis vtriusq; sequatur in curia sive mors ciuilis. p̄cedit lfa. ar. vij. q. i. ſ. ecce. Jn quib⁹ idem dicas in renunciatione tacita qz est mors ciuilis de qua etiam hic loquitur vt dixi. licet alias mors simpliciter dicta sumatur pro naturali. ff. de ver. ob. ex ea. ℌ. insulā. secundum senze. ¶ Sl. ordinariū querit quis appellatur hic ordinarius. Respōdet glo. qō collator etiā si sit inferior. ep̄o nec habeat ordinariā iurisdictionē in loco. de concess. p̄bē. si soli. in. vi. Et no. bene ex gloss. q̄ in materia collationis appellatione ordinarū alias non habens iurisdictionem ordinariam contineatur. Et idem tenet senze. alle. cle. ij. de offi. ord. alias autem sepe sumitur pro epo. de offi. ordi. per totum. ⁊ facit in arg. q̄ ad episcopum solum spectat collatio. arg. ſ. de here. cum ex iniuncto. not. de elec. cum ecclesia. de sup. neg. p̄ela. dilectum. per Arch. de app. a collatione in. vi. ¶ Sl. nisi no. bene pro intellectu eorumq̄ que sit in litera. Magl. hanc exceptionem etiam in inferiorib⁹ intelligit repetita facit. ff. de leg. i. l. talis scriptura ꝛc. ¶ Sl. possidebat. in princ. querit quare est q̄ attenditur hic penes que sit possessio. Rigdet gl. qz sepe contingit q̄ in multis actibus melior est conditio possessoris. de p̄bē. si a sede in. vi. minimum ergo si eodem modo sit melior conditio illius penes quē moritur ille qui est possessor. deinde opponit glo. q̄ vtroq; mortuo vno in curia alio extra etiam post mortem talis possidentis videt querendum ad quem de iure spectet beneficium. sicut dicitur hic quādo alter tñ moritur. Jn ver. si vero alter. Ridet glo. q̄ hic est speciale in casu isto cuz vtroq; est mortuo. ⁊ nisi hoc fuisset hic expressum procederet cōtrarium. Ratio aūt specialitatis esse potuit. qz ex quo vtroq; mortuus erat difficile fuisset hoc inuestigari. ideo ꝓ celeri expeditione fuit statutum attendi locum vbi mortuus est ille q̄ possidebat ꝛc. ¶ Sl. neutro querit quid si vtroq; possidebat istorū qui mortui sunt qz forte vtroq; pariter probabat de possessiōe. dicit gl. q̄ melior erit conditio pene eadem rōne. alle. no. de rescrip. duobus. in. vi. ⁊ de preben. si a sede. eo. lib. Quomodo aūt possit esse lis tunc inter tales dicit gl. bq; forte ambo se prouocabāt ad inuicē interdicto vti possidetis vel vnus contra alium vicissim appellauerat. facit. l. j. C. vti possi. Quare aūt omisit hunc casum dicit gl. q̄ ideo forte. qz non de facili contingit. ⁊ q̄ vtroq; possidente neuter vr possidere qz duo in solidū possidere nō possunt. de pba. lz vel saltem pacifice hoc cōtingere non potest q̄ requireꝛ vt possessio cōsideretur. de prebē. e. li. nec ob. p̄alle. ℌ. ecce in quibus. qz respondet gl. per no. gl. de rescrip. susceptū. in. vi. in glo. pe. qz non est verū q̄ renuncians vel possessionē apprehendens sit vere mortuus. sed solū. i. ex fictione qui fingitur mortuus cōstat aūt q̄ illa fictio bene pōt trahi ad locū vbi apprehēdit possessionem. ergo ibi potest fingi mortuus licet ibi nō sit. ⁊ p cōsequens debēt dici bñficia priora ibi vacare. ¶ Er p dictis cōcludit gl. si per procuratorē ad hoc habentē mādatum apprehēdit possessionem bñficij illo die vacāt priora bñficia. ⁊ in illo loco vbi procurator possessionē apprehēdit. non autem in loco vbi est ēt sistuens. si aūt amicus vel alius negociorū gestor apprehenderet possessionē extra curiā pro illo. ⁊ noie illius q̄ est in curia existēs in curia hoc acceptaret seu haberet ratū tūc bñ posset procedere opi. Arch. nam ante ratihabitionē nō vacāt sed demū in die qua ratihabitio. ⁊ p cōsequens in illo loco in quo fit. facit. c. si tibi absenti. de preb. in. vi. ꝛc. ¶ Mo. bene ex ista gl. singulari secundū. ſ. de in quo loco censeatur actus esse celebratus qui per aliū expeditur. qz celebratus per procuratorē censeatur ibi gestus p principalem vbi procurator actū gessit. Si vero per nō habentē mandatū tunc cēsetur gestus in loco vbi fit ratihabitio. qō no. bene quia quādoq; cōtingit delictū nomine alterius committi in loco aliquo q̄ scit ille cuius nomine committitur. An ergo poterit puniri in loco maleficij ppetrati si ibi als non sortiat forum videtur ex p̄dictis esse distinguēdum. an p procuratorem an p negociorum gestorē. fit actus. gestus seu delictum commissum. de quo p Bar. in. l. i. si vt prepositur. ff. de fideiuſ. ⁊. l. libellorum. ff. de accu. ⁊. ff. de adul. l. q. domū. ⁊. l. nec in ea. eo. ti. facit. de cōsecra. ecclesie vel alta. c. i. i. vi.

1 ℌ Lite pendente nihil est innouandum. ⁊ nu. 3.
2 Lis quando dicatur pendere ⁊ que requirantur ad hoc vt inducatur litis pendentia.
4 Litis pendentia ex quo tēpore inducat ⁊ vsq; ad qō tps duret.
5 Citatio si emanauerit a iudice qui habebat iurisdictionem cause cum exercitio poterat tamen elidi per exceptionem an dicetur emanasse a iudice competenti.
6 Litis pēdētia an ex sola cōmissiōe cāe absq; citatiōe inducat.
7 Officium iudicis an possit tante litis contest. implorari.
8 Libellū inserere in citatione debet actor cui expedit inducere litis pendentiam.
9 Citatio dz peruenire ad plenam notitiam citati.
10 Citatio in causa criminali debet continere omnia que accusato obiciuntur alias non tenetur venire.

Cum lite pendente nihil. Ponit dictum q̄ secundo limitat ⁊ declarat. secunda ibi dicit tamen. ¶ Mo. primo regulam qō lite pendente nihil est innouandum. ¶ Mo. secundo quando dicatur lis pendere quia a tempore citationis que transfuit in notitiam citati vel per citatum stetit quo minus transiret. exigitur tamen q̄ in citatiōe talia fint expressa ꝓ que potuerit citatus de lite instrui ⁊ hoc ad finem vt inducatur litis pendentia sic ⁊ alias ad finē excludendi deliberationis super libello de dilatione. ꝓterea ⁊ per hoc concludit a cōtrario q̄ quo ad alios effectus tenet citatio per quā pars citatur ⁊ nō instruit in lite. Et no. hic quatuor requisita vt inducatur litis pendentia. Primo q̄ citatio emanet. Secundo q̄ a iudice competente. Tertio quod fit talis q̄ per eam plene possit instrui citatus. Quarto q̄ peruenerit ad notitiam citati. Quinto regritur q̄ tēpore debito emanauerit vt sentit gl. in ver. cōpetente ꝛc. ¶ Op. primo q̄ aliqua pōt innouari lit. pē. qz existēs in quasi possessiōe iuris eligēdi

a ¶ Et sic ex possessiōe. Adde Aler. in cōsil. x. in. ū. co. post prin. l. iiij. vol.

b ¶ Mo. qd. De vbo liberi ponit plene ias. l. j. l. ij. col. C. ō sa. san. ecc. ias. l. nemo pōt in vij. col. ij. de le. j. are. lz. l. ixx. vi. inci. diligēter Ale. in. ij. lxx. i. j. col. iij. vo. 6 ale. x. ij. vij. in b ij. vo. barba. in c. ij in ecclesia rū de ij. tū. felx. i. c. j i. xvi. co. ō ij. ti. ale. in ij. tt. xcvj. in. v. vol. 7 Ale. ij. lxx. i v. c. vj. col. iij. vo. are. in. c. su p bis. in. j. col. 8 De accusa. do. abb. in. c. j. i. ij. col. ver. no. ibi 9 de offi. ordi.

c ¶ Nō papa pōt quē. Adde fel. plene i c. ij in ecclesiarū. in. iij. colū. circa pn. i ver. prima q̄ licet extra de cōsti.

d ¶ Mo. bñficium singulare. Adde ea q̄ ponunt p felx. i. c. eā te. i j. co. de rescri. doc. in. c. transmissam ⁊ in. c. nihil de elec.

a ¶ Querit quis appellet. adde hosti. in. c. j. de offi. ordi.

b ¶ Qz forte. ad de text. i. l. si duo. in prin. ff. vti posside. cū simi.

c ¶ Mo. bñficium glo. adde bar. in. l. ſigs cū aliter i ij. co. v. ⁊ ro qd si in ℣ctu. ff. de v. ob. ⁊ Bar. i l. ij. in. iij. co. v. quero vtrū. C. de rescin. ven.

vel presentandi poterit eligere vel psentare de resti. in integ. c. ū. de iure patro. cōsultationib⁹ dic q nihil pōt attēptari in piudiciū statⁱ pristini añ litē. sed bñ pōtaliqd innouari cōsecuturū ad statū primeuum q liti nō pindicat. [a] ideo pendēte lite poteſt quis uti possessiōe ⁊ effectu. vnde dicit ꝑsan. q talia pñt fieri ante lit. cōte. ⁊ post. vt no. S. e. ti. c. i. Nam ꝑpter negationē appellātis ⁊ prohibitionē alicuius non dz quis prohiberi uti iure suo. C. de rei ven. l. si fundum. ⁊ de cēsi. in c. venerabili. per Inn. secundū ꝑsan. ⁊c. ¶Glo. i. opp. de notatis in c. j. S. eo. soluit q de hoc olim erat dubium qñ diceretur lis pendere hodie tenendum est q hic dr. Host. enim. in. d. c. i. ponebat multos modos per quos dicebatur lis pēdere. s. p litis cōtest. ⁊ per possessionē libelli principi factā etiā si nōdū facta esset impetratio ⁊ ꝑmissio ⁊ fortius si citatio esset secuta. alle. de cōsti. cū. M. ⁊ de despon. impu. ad diſſoluēdum in gbus nō apparet de lit. pte. ⁊ eius opi. est approbata hic cum determinatiōe hic posita. q sufficit citatio qualificate cōmissa, vt hic dicit etiā si litis contest. nō fit facta. de inde gl. opponit q hec rub. superfluat per rubricā de resti. spol. contrarium sic habet in proemio grego. ⁊ in proemio. vi. Soluit gl. sequendo Host. in prealleg. decre. i. S. e. q⁹ nō est verum q ista rub. superfluat per illam. Nam revocatio que fit p hāc titulum expeditur de plano ⁊ sine libello ex puro ⁊ mero iudicis officio. vbi añt necesse est libellū offerri a litem contestari. vt ꝑbatur de resti. spo. olim ⁊ tribus. c. sequentibus. ⁊ de offi. dele. consultationibus. ⁊ no. per Bar. ff. de ⁊ qui. pos. l. naturaliter. §. nihil commune ad fi. vñ aduertēdū q⁹ ad effectum huius renocationis fiende p hunc titulum solā informabit se iudex de⁹ nobus ⁊ summarie vcz an citatio precesserit ⁊ an perpartē sit aliquid indebite innouatum. ⁊ sic summarie reuocabit attētatum. li. pen. sic ⁊ in alijs casibus vt dicit gl. sequēs operatur pendētia. de quibus de offi. leg. pūti. §. i. in gl. ḡ. li. vi. Nā vt ibi notatur summarie etiā reuocantur que fiunt appellatione trāslactione dilatione vel innouatiōe superiorum vel itineris apertione pendente de app. intimasti. significante ⁊ cū speciali. ⁊. c. vt nostrum. S. eod. ecclesia. ū. de elegi. c. j. Ad materiā facit q⁹ no. Inn. de ma. ⁊ obe. dilecti. de app. c. bone ⁊c. ¶ Gl. innouare obst. q⁹ imo sit licitum aliqd innouare lite pend. vnde op. de c. ū. de resti. in inte. vii. q. iii. nonne. ⁊ de no. S. e. in rub. facit. S. de iure pa. er literis in ca. cōsultationibus. Soluit q vti poteſt quis sua antiqua possessione vt in contrarijs nec id innouare est. ⁊ sic non ob. hic autem loquitur quando aliquid innouatur vt q⁹ possessor priuat sua possessione vel alienat res litigiosa. vel sup ea impetratur priuilegium tacita litis pendentia facit. S. e. dilectus. ⁊ de test. cum que. ū. vnde dicebat hic ꝑsan. q⁹ nihil p testē attētari in piudicium status pristini ante litē conte. vt. S. in. i. oppositione.

¶ Gl. ad hoc op. q⁹ etiā ad perpetuandā iurisdictionē idē sit animo ibi nō videt requiri tanta expressio in citatione quāta hic requiritur. S. de offi. deleg. gratum. Soluit gl. fatendo contrarium. ideo hoc respectu subaudiēdū ibi marime ⁊c. ¶ Gl. postea querit[b] ex quo tempore induceatur litis pēdentia ⁊ vsq; ad q⁹ tps duret. Respondet q⁹ vt ptz ex ter. ibi incipit induciei⁹ tēpore citationis emisse secundum formā hic descriptam durat autem vsq; quo iis fit finita ⁊ illa demum finita expirat facit. c. ū. eo. ti. in. vi. ⁊ q⁹ no. in. l. i. C. de ꝑseueri. long. temp. vbi bonus ter. cum gl. qñ autē dicat lis terminata. dicit gl. [c] qñ finita est per sententiā a qua nō est appellatum vel per transactionē vel iuramētum vel alio simili mō iurta id q⁹ habet de litis cōte. c. i. in. vi. facit q⁹ no. de confes. c. fi. sup. vltima gl. ⁊ q⁹ no. §. c. pri. ¶ Mo. bñ gl. istam que declarat extrema pēdentia litis ⁊c. ¶ Gl. competēte querit gl. ad litere declarationē q⁹ si citatio emanauerit a iudice qui habebat iurisdictionē causę cū exercitio poterat tamen p exceptionem elidi. an dicet emanasse a iudice cōpetēte. Rādet gl. q⁹ sic siue exceptio cōcernat personā iudicis rōne forte suspicionis siue contingat iurisdictionē q⁹ forte dicet rescripti surrepticius. de resci. lris. ⁊ de offi. dele. suspicionis mouetur gl. rōne q⁹ certū est q⁹ in p̄dictis casibus valet pcessus in principali si non excipitur. de re iud. inter monasterium. ⁊ no. de resc. ad audiētiam. ū. ergo in ppōsito quo ad litis pendentiam induciēdam dicitur satis citatio emanasse a iudice competēte si nō excipit dum tñ citatio alias fuerit competēs seu legitime facta ⁊ legitimo tpe. argu. huius ter. de fo. compe. pposuisti. ⁊ q⁹ no. de off. dele. cum plures. in vi. Sicut enim requiritur q⁹ iudex fit competēs vt hic dr. ⁊ ita et requiritur q⁹ citatio fit competēs seu legitime facta alias non operaret effectum. iurta no. in. d. c. proposuisti. ⁊. d. c. cum plures. Quo añt multis modis dr iudex competēs ⁊ citatio nō legitima tractat hic ꝑsan. de quo in Spec. de citatione. §. i. per totum. Lap. hic limitat gl. aliquātum dixit cle. habere locum si in

[a] ¶ Et iō pēdente. Adde gl. i. c. nō solū in gl. mag. de ap. in vi. gl. l. l. i. pera tores. §. si magistrat⁹. in v. ab aduersario. ff. de app. ⁊ do. Abb. i. ca. cuz M. i pe. co. circa fin. extra de const.

[b] ¶ Ex q tpe. Adō tñ q⁹ lis nō ordinata pinī facta litis ꝑtestatiōe gl. i. l. lite ordinata. C. de lib. cau.

[c] ¶ An ea cessali. Adde ter. in l. libellorū. cuz ibi plene notatis p bar. ⁊ do. et. ff. de accu.

riſdictio fit exceptione elidibilis pcedere quādo est exceptio dubia. secus si notoria q⁹ talis citatio non inducit litis pendētiam. iū. q. i. suspecti de ſ. ꝑsb quoniam. de appel. ex parte. facit cle. pastoralis. de re iud. ⁊ q⁹ ibi no. gio. vbi autem iurisdictio esset ipso iure nulla. vt quia rescriptum esset impetratum ab excommunicato de rescrip. c. i. in. vi. vel est surrepticium in beneficialibus citatio facta a tali non inducit litis pendentiam si est dubium attenditur litis euentus. S. cap. priori. secundum Lau. ¶ † Gl. citatio opp quod imo ex sola commissione causę fine citatione litis pendentia inducat. S. de testi. causam que. vbi ex illo tempore impedire videtur priuilegia vel rescripta. So. gl. ibi quo ad effectum impediendi priuilegium vel rescriptum hic quo ad alium effectum. facit q⁹ no. super glo. pe. dic secundum domi. Ant. q⁹ ibi agitur de nullitate rescripti exvitio surrepti ideo attenditur tempus commissionis hic autem agitur de nullitate attentati propter litis pēdentiam. ideo attenditur tempus citationis. † An autem ante litis conte. pcſ fit iudicis officiū implorari. tractant hic aliqui de quo de app. ſignificante. quo ad reuocationem attentatorum clarum est q⁹ fic si emanauerit citatio secundum formā huius cle. ⁊c. ¶ Gl. ⁊ ad partem opp. q⁹ non fit necesse citationē peruenisse ad partem sed sufficit illam legitimasse emanasse secundum canones iura. vñ opp. de. c. vlti. in fi. cum ibi no. de off. leg. Soluit gloſſ. istud procedit quo ad inducendam litis pendentiam ibi quo ad litis iurisdictionem pertinentem q⁹ facili⁹ fit ⁊ sic diuersitas casus tollit contrarium ⁊c. ¶ Glo. vltima querit quid si iudex in citatorio dixit compareas coram nobis die tali. titio responsurus super quadam domo. Respondet gl. q⁹ eo. nō poteſt plene instrui citatus per talem citationem. non sufficiet ad inducendam litis pendentiam vel vitiū litigiosi per hunc ter. facit. S. de dolo ⁊ contu. c. ū. ¶ Per predicta concludit gl. de consi. q⁹ actor cui expedit inducere litis pendentiam inferat libellū in citatione vt sic plene possit instru de dila. c. ū. facit. cle. causam de elec. Fatetur tamen q⁹ licet non inseratur libell⁹ in citatorio si tamē talis sit expressio q⁹ ꝑ illā plene poteſt instrui citatus sufficiet. † Quid autem si iudex sufficienter expressit tamen nuncius non sufficiēter retulit an sufficit. dicit gl. ⁊ bene q⁹ non: quia requiritur q⁹ plene perueneritad notitiam citati ipſa citatio. vnde de cautela est q⁹ dimittatur cedula citatiōis ipſi citato. † cum gl. concor. ꝑsan. dans simile[d] in causa criminali in qua exigitur quod citatio cōtineat omnia que accusato obijciuntur alias venire non tenet. v. q. iii. ꝑ primates. lxxvi. di. marinus. ⁊ no. iū. q. ii. iudices. ⁊ in hoc casu quando fit tanta expressio non habebit citans deliberatorias. q⁹ dicendū est vt habetur in. c. preterea de dila. q⁹ hic prosequitur ꝑsan. ⁊ supersluc. Item dicit Sul. in supplicatione data principi ad prescriptionem interrumpendam. C. quando libellus principi datus. l. ū. secundum Sul.

1 ¶ Beneficij appellatione in beneficijs iuris comprehenditur dignitas. nu. 14. ⁊. 19.

2 Sequestratio quando sit permissa ⁊ apud quem dz fieri ⁊ de eius effectu ⁊ quomodo puniatur impediens sequestrationem.

4 Possessor recens in materia sequestrationis quis dicatur.

5 Sequestratio penes que fieri debeat.

6 Sequestri effectus quisnam sit.

7 Sequestrationem impedientis pena.

8 Canon est late sententie quando loquitur per verba sonantia futurum.

9 Excommunicatus licet restituatur non est liberatus nisi absolvatur.

10 Canon late sententie inducitur per ista verba noueris te cecidisse a iure tuo.

11 Pendentia nullitatis sententie non tollit effectus qui imprimuntur a tempore sententie.

12 Sententia lata in possessorio est diffinitiua.

13 Ordinarius quando intromittat se de causa ad sedē devoluta

15 Sequestratio non habet locum nisi vbi ius exprimitur.

16 Sequestrato per quem iudicem fieri debeat ⁊ quomodo possit impediri.

17 Ordinarius an possit pnuntiare vel declarare impedientem vel occupantem cecidisse a iure suo.

18 Sniа interlocutoria que sit ⁊ quomō cognoscat a diffinitiua.

19 Sequester an possit fructꝰ q fuerunt deductis oneribus cōuertere in vtilitatē pdictā p bñficio vel in aliā vtilitatem bñficij.

20 Ordinarius potest absoluere a sententia canonis.

21 Pena duplici non debet quis puniri.

23 Si appellatur a sententia lata super possessorio an per ipsam appellationem suspendatur sententia ⁊ effectus eius ita q⁹ nō fiet executio sicut si non fieret si esset lata super petitorio ⁊ ab ea appellaretur.

Appellatio

24 Appellatio interposita a declaratione iudicis per quam declaratur penam esse commissam: quid operetur.

1 Adcompensandas litig. Primo ponit casum nouē sequestrationis faciende. Scdo ponit impedimēta. Tertio prosequitur conclusionem ad pēdentia. Quarto exceptionem remouet: scda ibi: si qs aūt. tertia ibi: in pmissis. quarta ibi nō obstāt. ¶ † Mo. i. q⁹ in statutis iuris appellatione beneficij cōprehē

a ditur dignitas ⁊ ꝑsonat⁹ curata ⁊ nō curata. [a] ¶ † Scdo no. q⁹ vbi agit de bñficio lz nō sit pmissa missio pmittit tñ sequestratio. † Et no. casum in quo locus sequestratio lz regl⁹ sit pbita. s. qñ lata est snīa vna in beneficialibus ⁊ a papa ⁊ tra recentem possessorē. † Et no. q⁹ recēs possessor dz quo ad materiaz

3 istam dr. ite qui nō possedit vltra triennū. ¶ † Mo. tertio penes quē dz fieri sequestratio: q⁹ penes idoneā ꝑsonam que

4 idoneitas exigit principaliter circa duo. s. circa curā ecclesie

6 ⁊ circa curā reddituum. ¶ † Mo. vlterius effectū talis sequestri: q⁹ hz ptātem administrādi bona ⁊ reddit⁹ ecclesie ⁊ fru

b ctus colligit: p q⁹ ptz [b] q⁹ in ipsum transfert possessio: de quo dicendū. vt in. c. examinata. de iud. ⁊ per ibi no. decidunt hic

7 multa p doc. † Ex scda parte not. penā impeditis sequestrationē. † Et no. casum in quo quis incurrit excōicationē ipſo facto. ¶ † Scdo no. q⁹ canon est late snīe etiā qñ loquit⁹ per ver-

8 ba sonantia futurū fi ad iūgitur eoipso vel ipso facto vide glo. in regula in penis. in. vi. de here. c. ū. ⁊. c. q⁹ no. q⁹

9 poteſt plene instrui citatus per talem citationem non sufficiet ad inducendam litis pendentiam vel vitiū litigiosi per hunc ter. facit. S. de dolo ⁊ contu. c. ū. ¶ Per predicta concludit gl. de consi. q⁹ actor cui expedit inducere litis pendentiam inferat libellū in citatione vt sic plene possit instru de dila. c. ū. facit. cle. causam de elec. Fatetur tamen q⁹ licet non inseratur libell⁹ in

10 citatorio si tamē talis sit expressio q⁹ ꝑ illā plene poteſt instrui citatus sufficiet. † Quid autem si iudex sufficienter expressit tamen nuncius non sufficiēter retulit an sufficit. dicit gl. ⁊ bene q⁹ non: quia requiritur q⁹ plene perueneritad notitiam citati ipſa citatio. vnde de cautela est q⁹ dimittatur cedula citatiōis ipſi citato. † cum gl. concor. ꝑsan. dans simile[d] in causa criminali in qua exigitur quod citatio cōtineat omnia que accusato obijciuntur alias venire non tenet. v. q. iii. ꝑ primates. lxxvi. di. marinus. ⁊ no. iū. q. ii. iudices. ⁊ in hoc casu quando fit tanta expressio non habebit citans deliberatorias. q⁹ dicendū est vt habetur in. c. preterea de dila. q⁹ hic prosequitur ꝑsan. ⁊ supersluc. Item dicit Sul. in supplicatione data principi ad prescriptionem interrumpendam. C. quando libellus principi datus. l. ū. secundum Sul.

1 ¶ Beneficij appellatione in beneficijs iuris comprehenditur dignitas. nu. 14. ⁊. 19.

2 Sequestratio quando sit permissa ⁊ apud quem dz fieri ⁊ de eius effectu ⁊ quomodo puniatur impediens sequestrationem.

4 Possessor recens in materia sequestrationis quis dicatur.

5 Sequestratio penes que fieri debeat.

6 Sequestri effectus quisnam sit.

7 Sequestrationem impedientis pena.

8 Canon est late sententie quando loquitur per verba sonantia futurum.

9 Excommunicatus licet restituatur non est liberatus nisi absolvatur.

10 Canon late sententie inducitur per ista verba noueris te cecidisse a iure tuo.

11 Pendentia nullitatis sententie non tollit effectus qui imprimuntur a tempore sententie.

12 Sententia lata in possessorio est diffinitiua.

13 Ordinarius quando intromittat se de causa ad sedē devoluta

15 Sequestratio non habet locum nisi vbi ius exprimitur.

16 Sequestrato per quem iudicem fieri debeat ⁊ quomodo possit impediri.

17 Ordinarius an possit pnuntiare vel declarare impedientem vel occupantem cecidisse a iure suo.

18 Sniа interlocutoria que sit ⁊ quomō cognoscat a diffinitiua.

19 Sequester an possit fructꝰ q fuerunt deductis oneribus cōuertere in vtilitatē pdictā p bñficio vel in aliā vtilitatem bñficij.

20 Ordinarius potest absoluere a sententia canonis.

21 Pena duplici non debet quis puniri.

23 Si appellatur a sententia lata super possessorio an per ipsam appellationem suspendatur sententia ⁊ effectus eius ita q⁹ nō fiet executio sicut si non fieret si esset lata super petitorio ⁊ ab ea appellaretur.

q⁹ decre. iū. de matrimonio. cōtra. interdi. eccle. contracto possit cāsum ſpeciale: sed aduerte fm. d. Ant. q⁹ vt ipse tangit. de appel. cum teneamur. ⁊. c. qua fronte. ⁊. c. solicitudinem. ex illo tex. sumit regulā vcz q⁹ iudex a quo potest se intromittere circa ea que tenuit ad facilitorē exitū appellationis dum tamē per hoc non cōtingat iudicem se intromittere de cognitione articuli appellationis vt ptz ex illo. c. sollicitudinem. quā regulam dicit procedere qñ non est delatus: si aūt fit de actu appellationi posset saluari opi. ꝑsan. ⁊ sic tūc etiā regulariter se tunc non posse intromittere de talibus: contra eū in quē est q⁹ determinat Jo. an. de app. cū speciali. vbi determinat iudicē qui detulit appellationi posse terminū statuere ad appellationes prosequendas: ⁊ hoc vltimum putat verius esse. Joā. And. a

17 ¶ † Quero tertio an ordinarius possit pronunciare vel declarare impedientes vel occupantē cecidisse a iure suo: ⁊ videtur q⁹ non q⁹ causa est in curia: ⁊ sic videt q⁹ ordinarius nō possit plus se intromittere q̄ p hoc permittat hec constitutio. Jn cōtrarium facit q⁹ occupatio vel impedimentū fit circa suam dyocesim: ⁊ sic ratione nouitē cōmissi poterit penā iuris pro delicto declarare ex quo nō est necessaria priuatio propter factum notorie in sua iurisdictione cōmissum. ar. ff. de offic. ꝓcōs. b

L. proses. xviii. q. iii. ecce. ⁊ q⁹ cessat priuilegium ⁊ appellatio in notorio iudici vt iudici. de appel. Romana. §. si autē. in. vj. q⁹ reatus omnem honorē excludit. S. de offi. ord. cle. i. §. Quis aūt hec sit pena iuris opus tū videtur facto declarando non priuando q⁹ ius priuati. [c] de here. cum fm. in. vj. Bul. d. Anto. dicit hic se credere q⁹ hec possit declarare: q⁹ hec est pena que inducit remedium ordinarium. de appel. cū teneamur. ⁊ quia hoc ius est extra ordinarium post appellationem. ⁊ q⁹ hec est mera declaratio iuris ar. de app. qua fronte. in prin. ⁊. c. pasto c

ralis. §. i. ⁊c. ¶ Glo. cōtra possessorem ponderat literā que lo quitur qñ snīa est lata cōtra possessorem pro petitore: pro hoc infert ad plura. Primo q⁹ si fertur snīa contra petitorem pro possessore non hz locū cle. Jdem si inter duos aut plures petitores beneficij fertur snīa pro vno contra aliquē nō dico contra possessorē. Idem si fertur sententia contra possessorem sed non pro petitore: vt q⁹ forte ad priuationē agebat petitor: nō d

aūt dicebat beneficium ad se spectare: ⁊ pro hoc bene facit literа hic cū dicit ꝑ petitorio vel possessorio: ⁊ tñ possessa restringit se solum ad casum qñ sententia est lata pro petitore contra possessorem. facit q⁹ not. Mostiē. in summa huius tituli ad fi. ⁊ est ratio huius vltimi dicti per hoc fm sensum. q⁹ agens ad priuationem nō agit de beneficio nec agit petitorio vel possessorio super beneficio q⁹ hic ter. exigit. Item q⁹ ter. hic mandat e restitui fructus victori in causa qui nō redduntur agēti ad priuationem. de resci. olim ad suum enim cōmodum, nō agit sed alienum vt aliter priuetur fm sensum. ¶ Glo. diffinitiua querit quid si nō fuit lata diffinitiua snīa sz interlocutoria pro petitore contra possessorē an habebit locum de cre. Rādet q⁹

18 non a cōtrario sensu huius litere. † Jurta hoc q̄rit glo. f quid f est interlocutoria snīa ⁊ quomodo cognoscetur a diffinitiua. Rādet glo. q⁹ interlocutoria sententia est que profertur inter principium ⁊ finē cause super his que incidunt vel emergunt. Diffinitiua aūt, snīa est que finem cause imponit ⁊ principalem questionem diffinit. de qua glo. remittit ad Spec. de sent. ꝓpōla. in. i. col. no. bene ⁊ signa gl. illam que dat differentiā inter sententiam interlocutoriam ⁊ diffinitiuam vide qō no. ij. q. i. in summa. Bul. vero in cle. i. j. de re iud. dicit q⁹ interlocutio est declaratio iudicialis super aliquo articulo summarie ius tribuens inter partes dicta a loquendo: q⁹ inter partes siue alia solemnitate proferatur. S. de re iud. q⁹ ad consultationē ⁊ in summa loco ꝓcal. iste diffinitiones seu descriptiones possunt transire habendo respectū ad cōiter accidētia tñ non sunt omnino generales. Plaz aliquē sunt interlocutorie que post finitam causam pro diffinitiua feruntur vt ille que proferuntur pro executiōe snīe. ff. de re iud. a diuo pio. §. j. Quedā sunt interlocutorie que proferuntur cū plena cognitione nō summarie. l. a procedēte. C. de dila. ⁊. l. finita. §. iulianus. ff. de dāno infe. cū ibi no. ⁊ in. l. presenti. C. de bis qui ad eccle. cōfu. ⁊. l. cū proponas. C. de bo. auto. iud. pos. Quedaz aūt sunt diffinitiue que tñ summarie proferuntur. C. de senten. authen. nisi. ⁊ ideo hoc est altius inuestigandum ⁊c. An aūt sententia que fertur super exceptione peremptoria dicatur interlocutoria. An vero diffinitiua habetur in cle. fi. j. de app. per gl. ⁊ Jo. mo. de elec. cupientes. §. qō si per. xx. ꝑsan. dicit q⁹ snīa interlocutoria est que fertur inter principium ⁊ finem cause: vel etiā post illius executionē vel cuz iudex authoritatē interponit vel decre. vel in casibus in quibus nō fertur diffinitiua. ¶ Gl. super beneficio querit quid si nō esset ⁊ sic super beneficio: sed ꝑ pio alio iure reali vel personali. Rādet glo. qō tunc non haberet

[a] ¶ Et iō pēdente. Adde gl. i. c. nō solū in gl. mag. de ap. in vi. gl. l. l. i. peratores. §. si magistrat⁹. in v. ab aduersario. ff. de app. ⁊ do. Abb. i. ca. cuz M. i pe. co. circa fin. extra de const.

[b] ¶ Ex q tpe. Adō tñ q⁹ lis nō ordinata pinī facta litis ꝑtestatiōe gl. i. l. lite ordinata. C. de lib. cau.

[c] ¶ An ea cessali. Adde ter. in l. libellorū. cuz ibi plene notatis p bar. ⁊ do. et. ff. de accu.

[a] ¶ Scdo no. q⁹ vbi. Adde io. and. in regula. gñali. ō re. in. in. vi. i mercu. ⁊. d. Abb. i. c. oliz. de resci.

[b] ¶ Qō in ipsuz trāferri. Adde Bart. post gl. in. l. i. ad fi. C. ō. ꝓbi. sess. ⁊ Alex. in 2ſi. reiv. in. ỹ. col. in. v. volu.

[c] ¶ Mot. q⁹ per hec vba. Adde Fel. in. d. c. j. in. vỹ. col. v. no. q⁹ ista verba de iudi.

[d] ¶ Non comprehendit cū ratū. Adde fely. i. c. postulasti. i. xv. col. extra de rescrip.

[e] ¶ De here. c. cū fm. Adde doctrinā bal. in. c. i. S. quibꝰ mo. feu. amit. quā p elegāti alle. d. Jal. ſ. l. ỹ. in. xvi. col. fm ordinē tabule. C. de iur. emphy.

[f] ¶ Quid est ad de gl. in. l. que restituere i gl. fi. ff. de rei vē. ⁊ Alex in 2ſi. l. incipiē. visis actis. i pe. col. circa med. t. ỹ. volu.

locum cle.per locum a contrario etiam dato q̄ super tali iure fertur diffinitiua p petitore contra possessorē ꝛc. ¶Glo. declarat signat cām tēperū huius cle.est. ¶Glo.possessorio not. er litera q̄o sup possessorio fert diffinitiua sñia: concor.c.vlt. de iud.de quo dixi.in no.facit q̄ no.in.l.i. C.si ō mo.pos.fue. app.ꝛc.¶Glo.pmulgata queritan pcedat cle,si nō sit principalis causa in curia sed cā appellationis:rñdet q̄ sic qꝛ eadem est ratio. ¶Glo.beneficiū querit qs facto sequestro fm formā cle.exercebit iura spectantia ad beneficiū vel ad beneficiatum illius actione.Rñdet glo. q̄ sequester pondera dum enim est q̄ bic nō tantūmodo sequestrankfructus:sed etiā beneficium: ideo etiā iura bñficij sequestra. poterit exercere:facit q̄ no.in fili.de pben.si tibi in cōcesso.in.vi.ꝛ maxime,pcedit hoc casu fm glo.qꝛ in casu isto seqstri possidet.de quo plene no.de ind.examinata.fm Jo.an.ad p̄dicta facit fm Sul.[a] a
18 tari⁹.de elec.nemo deinceps.in.vi.¶Sl.etiā op.q̄ in materia stricta vt est materia seqstrationis q̄ regulr est p̄hibita nō debeat appellatione bñficij cōpetendi dignitas:vñ opponit de.c.vlt.de pb.ꝛ.cū in illis.e.ti.in.vi.Soluit illud posse pcedere in casu dubijs bic in casu certi: ideo prudēter fuit hec expōsio facta ꝛc.¶Sl.trienniū q̄rit qd si ad impediendā sequestrationē obūcit per possessorē q̄ per trienniū possedit pacifice.Rñdet glo.q̄ de bis duobus velut de p̄iudicialibus ante omnia dz discuti.facit de or.cog.tuā.Fatetur tñ q̄ nō sufficiat annū tertiū inchoatum vel pro maiore illius parte possessus: sed requirit ipsum fore consummatū. ar. huius litere,ꝛ de reg. ad nostrā,facit q̄ no,de elec.cum in cunctis. in prin.ꝛ.l.iij.§. mino:ē.ff.de mino.ꝛc. ¶Glo.ante a querit quid si trienniū sit cōpletum post litem motam.rñdet glo.q̄ nō sufficit ad impediendam sequestrationē:quia dz ante litem motā esse finitum: nam postea non ōt quis pacifice possidere.C.de acquir.pos.l. nemo.Et idem multofortius si triennium post sñam est cōpletum,aut anteq̄s sequestratio sit petita.¶Mo.bñ vt sis cautus in formādo articulos:q̄ vbi requirit ante litem motā p̄scriptionē esse completā:non sufficit simp'r capitulari q̄ sunt tot anni:q̄ nō cōcluderet necessario de tpe ante litē,facit q̄ no. Bar.ff.de acqui.pos.l.celsus.ꝛc.¶Glo.loci ordinarium.querit an in casu huius cle.sit differentia an ad loci ordinariū spectet institutio ꝛ destitutio an nō.Rñdet q̄ non ex quo litera boc non distinguit:facit q̄ habetur in simili.de vsuris q̄s sit in vi.Fatetur tñ q̄ in alia materia appellatione ordinarij cōprehenditur tñ instituens ꝛ destituēs.de offi.ordi.c.ij.in.vi.Attende tñ fm. d.Ant.q̄ bic appellat ordinarius ep̄s dioc̄esis cum bic dicat ordinariū loci:vt no.in.d.c.q̄s.¶Nota bene istam glo.de verbo ordinarium.vide glo.super tit.i.in cle.i.in verbo ordinarij.ꝛ de vita ꝛ ho.cle.in.cle.i.de offi. or.in.c.ordinari.in.vi.Deinde gl.in ver.ꝛ no opp.q̄ de causa ad curiā devoluta inferior se nō bz intromittere.ō app.nostrā.de ele. q̄uis.in.vi.Soluit gl.q̄ hoc est spāle in casu isto. facit de app. cū teneamur.ꝛ q̄ ibi no.per Host. Buti.bic enumerat alios casus vltra istū in quibus inferior se intromittit de cā ad pam deuoluta.Unus est in.d.c.cū teneamur.Tertius in.c.pertuas.de app.Quartus eo.tit.peruenit.Quintus de ma.contra interdic.ec.cōtra.c.ij.Sextus.s.de app.si duobus.Septimus de ap.si a iudice.in.vi.Octauus.s.e.c.si de q̄ dic vt ibi. ¶Sl. idoneā.querit que dicatur idonea persona.Rñdet q̄ inter ce tera esset equū vt dicet idonea:qꝛ esset in ordine requisito ad beneficiū: ꝛ sic plenā ꝛ debitā curā agere posset. ar. de ele.nemo deinceps.in.vi.cū similib⁹.facit. de app. peruenit.ij.forte tamen nō est necesse ex quo bic nō exprimitur dūmodo alias 19 sit idoneus: ꝛ hoc satis credo de mente glo. ¶Glo.restituat. queritan sequester poterit fruct⁹ qui superfunt deductis oneribus cōuertere in vtilitatē emptionis p̄dictorū p beneficio vel in aliam vtilitatē beneficij. Rñdet q̄ nō per hūc tex,q̄ limitate dat sibi potestatē vt fructus percipiat vt sic illos restituat:secus vbi nō fuisset ptās adeo limitata. de offi.or.p̄ti.in vi.ꝛ de offi.or.cū nos.ꝛc. ¶Sl.si querit q̄ dicet finalis victoria, Rñdet duobus modis q̄ vel per sñam pape vel latas de speciali mandato:ꝛ sic nō bz appellari : vel si lata ab alio fit nō est appellatū vel nō pōt appellari. facit q̄ videbitis.in.c.i.j. de reiudi.ꝛc. ¶Glo.restitutus ponderat literā que requirit actualem restitutionē. per q̄ cōcludit q̄ nō sufficeret cautio. de restituēdo.alle. simile q̄ no,de cle.q̄ sepe.in.vi.ꝛ de immu. ecclesiarū q̄m.eo.li.ꝛc. ¶Glo.nullatenus opp.q̄ ordinarius a sñia canonis pōt absoluere.de sentē.ex cō.nuper.Soluit ibi 20 q̄m nō in hibetur absolutio.bic secus ꝛc. ¶Juxta hoc querit glo.quid si facta fit absolutio per ordinariū cōtra formā huius decre. an valebit videt q̄ nō per illud vniuersale negatiuum bic positum,facit,j.de sepul.c.j.ꝛ de hereticis.c.ij. in fi.ꝛ c.ij.

post prin.ꝛ de pe.c.i. In cōtrarium alle.glo.qꝛ forma bic data in absoluendo ab excōicatione est data a lege ꝛ non ab hoc ꝛ ideo videt tenere etiā si contra formā bic datam per no.per Host.de resti.spo.pisanis.in prin.facit de sen.excō.venerabili bus.§.vbi aūt.in.vi.Glo.finaliter remittit ad notata per se,j. de in.patro.c.i.ꝛ per ibi no.videt hanc fm partem foreveram cū bic non agat de potestate nouiter cōcessa limitanda:sed de tam alias cōpetente limitāda.zenzeli.bic videt tenere primā partē.per primo alle.allegat de sen.excōi. Romana,§.fnias. in.vi.Ex hoc no.d.Ant.qꝛ vbi ius loquit⁹ per verba vniuersalia nullatenus vel oīmode tacite in se videt habere decretuꝫ ꝛ tollere videt facultatē oīspensandi:ꝛ facit q̄ no.in clem.vt bi qui.de eta.ꝛ qua.in verbo concedatur. Tene mēti bas glo. fm eum.sed vt dixi de mente gl.per remissionem quam dedit videtur voluisse absolutionez tenere:lz malefaciat ꝛ peccet faciendo cōtra p̄ceptū superioris:vel si vis tenere simpliciter dictū sensē.ꝛ primā partem dic q̄ de iure antiquo nō habent potestatez absoluendi nisi in casibus in quib⁹ nō p̄hibetur.secus in casu p̄hibitio ꝛ reseruato superiori:vt.d.c.nuper.ō sen. 21 excō.ꝛc. ¶Glo.nihilominus op.q̄ quis nō debeat duplici pena puniri.ō iudicēs.at si clerici. Soluit illud regulare.bic spāle vbi pper qualitatē delicti vna nō sufficit:de quo dicen- 22 dum vt ibi ꝛc. ¶Glo.cecidisse.querit ad litere declarationē an ordinarius possit pnunciare vel declarare ipsum impedīte vel occupantē cecidisse a iure suo:dubiū facit qꝛ videtur q̄ nō:qꝛ cū causa sit in curia nō videt posse aliquid circa ipsaz contingētiam attentare nisi quatenꝰ per hāc constōnem permittitur:sed bic nō reperit hoc p̄missum ꝛc. In contrariū facit q̄ cū occupatio vel impedimentū fuit.j.suā diocesim videtur q̄ penā iuris ex tali delicto incursam possit declarare:ad hoc maxime facit:qꝛ nil noui vī facere:sed soli q̄ ē declarare.facit.l.a filio.§.cū quid.ff.de acq.re.do. ꝛ sic residet gl.pter q̄ videt incidentaliter debebit vitiari.de sentē.excō.solet.in.vi.de appel.peruenit. Ad hec q̄ no.Jo.And.eo.tit.pastoralis.in versi.denūciare potest in nouella. fm Lappū ꝛ Abbatem ꝛc.

[a] ¶Hic em̄ sequester,quis dicatur sq̄ster.ff.ō v. fig.ꝛ in.l.pro pter.C.de po. ꝛ Jaſ.in.l.fili deiussor.§.fin. ff.q̄ satisf.cogā.

[b] ¶Per verba vl'alia nullate nꝰ.Adde glo. repu.singu.in aut.si qua mulier.C.ad vell. ō qua facit magnum festum Lar.flo.ī.c.sūper lr̄is:de re scri.vide ter. egregiū ꝛ notabilem. in.§. sanctissimas.ī aut.de alien.ꝛ emphy.ꝛ Fel. ī.c.rodulph⁹, ī.xix.ꝛ.xxi.co, in pn.ō rescri.

[c] ¶Nō mereꝫ habere nomē, Adde Bal.in c.cōstitut⁹.de trāſa. plene p Fel.in.c, ex te nore.ī.ij.vsi.ō rescri.nullo ō rescri.ꝛ ī.c.super lr̄is.in.ix. col.vſ. limita. j.eo.ti, Aler.ī 2ſi.ccxxij.ī.iij. col. circa fi.in iij⁹.vol.ꝛ alex. in cōsi.cxxvi.ī ij⁹, col.ī.v.vol.

[d] ¶No.bñ istā gl. Adde bal. in,l.gl'iuliter.ī ij.col, C.ō epi. ꝛ cle. Bal.ī.l. j.C.si a nō cōpet.iud.ꝛ plene Ale.in add. ad Bar.in l.j.§.ꝛ paru. ff.quod vi aut clam.in addi. magna circa medium.

inder vellet ex officio supplere vt potest in notorijs ꝛ statutis vel vbi ius appellans nullitatem respiceret oppositū partis: ad q̄ facit q̄ no.Jnn.de censi.cū olim.p p̄dicta dicit Lap.q̄ si cōstaret ordinario sñam nullam esse nō faceret hanc sequestrationem ꝛ qꝛ nō pōt dici sñia lata qꝛ nulla est:ad hoc[a] qꝛ in a
multis casibus repellitur opponēs non tñ tollit iudiciū iudicis:vt no.Joā.ij.q.vij.alieni.facit de elec.fi forte.in.vi.ꝛ in eo. tit.vt circa.ad fi.cū ibi no.ꝛ.c.cupientes.§.ceterū.ꝛ.c.indenitatibus.ꝛ de except.pia.e.lib.ꝛ eo.tit.ꝛ exceptionē.ꝛ no.Jnno.ꝛ Host.de appel.sollicitudinem.§.cum aūt. ¶Jurta predicta q̄rit Lap.an si appellatur a sñia lata super possessorio p ipsam appellationem suspendatur sñia ꝛ effectus eius ita q̄ non fiet executio sicut si nō fieret si esset lata super petitorio ꝛ ab eo appellaretur:dicit q̄ sic per prin. huius.c.iuncto fi. ꝛ idem Jo. ꝛ Lan.ij.q.vij.§.diffinitiua.ver.de possessione.ꝛ Sul.in Spe. de appel.§.in quibus:lz ipse Jo.senserit contra.in.§.predicto diffinitiua in summa.ꝛ Archidi.in.d.ver ficu.de possessione.ꝛ Jnno.de ope.no.nun.c.pe.Jo.an.de rescri.c.ū.scīpsit q̄ ille ver. de possessione nō bz locum fz canones.ꝛ bic est satis expressum boc fm Lap.vide q̄ no.d.Ant.de restitu.spo.cū ad sedem. ¶Querit vlterius hic Lap.an ab ipsa pena q̄ cadit a sñia possit appellari.dic q̄ sic si est dubium vel constat aliquā penam legis nō incurrisse:vt not.glo.de elec.cupientes.§.q̄ si per.xx.in.vi.ad hoc q̄ no.in Spec. de recusatione.§.fi.ver. 24 boc etiā no.Arch.ij.q.v.q̄ suspecti. ¶Quid aūt operetur appellatio interposita a declaratione iudicis per quā declaratur penā esse cōmissam:dicit q̄ per ipsam appellationem effectus pene legis suspēditur cū dependeat ab ipsa appellatione qua pendente nihil est innouādum.de or.cog. tuam. ꝛ qui fil. sint leg.cām. Idem videt dicendū per predicta si appellatur a pronūciatione qua pronunciat vel declaratur aliquā sententiam excōicationis incurrisse:vt.ſ. ea pendēte dicatur suspensus effect⁹ excōicationis: ꝛ sic nec in extraiudicialib⁹ nec forte in iudicialibus debebit vitiari.de sentē.excōi.solet.in.vi.de appel.peruenit. Ad hec q̄ no.Jo.And.eo.tit.pastoralis.in versi.denūciare potest in nouella. fm Lappū ꝛ Abbatem ꝛc.

¶De probationibus. Rubrica.

1 Fides plena adhibetur enūciatis ꝛ narratis propter se: locus in enunciatiuis propter alia.
2 Dispositio noua non respicit precedentia per appellationem nec etiam preterita nisi exprimatur.
3 Literis pape vel aliorum inferiorum a papa an ꝛ quando sit credendum.
4 Resignationem beneficij recipiēdi potestatem cōmittere an possit ordinarius inferior a papa.
5 Verba iudicis narratiua an probent.
6 Verbis narratiuis pape an credi debeat ꝛ stari:ita q̄ probēt.
7 Probatio plenaria vel plenissima que dicatur.
8 Probatio cōtra presumptionē iuris ꝛ de iure nō admittitur.
9 Verbis in literis pape enūciatis vel narratis an fides adhibeatur:ꝛ quid de literis inferiorīs vel instrumentinotariꝰ.

Literis nostris quib⁹. Primo ponit dictum. Scō illud extendit.secunda ibi volentes. ¶No. primo differentiam esse an papa preferuet dicēdo reseruamus collationi nostre:an vero dicat reseruamus collationi sedis apostolice:vnde dicitur q̄ reseruamus primo casu extinguatur morte pape reseruantis fm no.de rescri.si gratio b
se.in.vi.ꝛ eo.ti.literis.ꝛ.c.abbatē. ¶Scō no.q̄ enunciatis ꝛ narratis ꝓpter se plena fides adhibet:enunciatis vero ꝛ 1
narratis ꝓpter aliud nō dicūtur aūt enunciata ꝓpter se quādo super illis fundat dispositio pape: ꝛ pondera bene q̄ tota cle. loquitur in enūciatis vel narratis de facto proprio pape.
¶No.tertio q̄ dispositio noua nō respicit precedentia per 2
appellationem nec etiā preterita nisi exprimat. ¶Quero primo de quibus literis loquit dic q̄ de literis principaliter cōtinentibus gratiā vel quecumant ad gratiā infinuādam : licet ipsam principaliter non cōtineant : nam probationem faciūt que fieret si principales litere exhiberent.de offi.dele.cū in iure.de pauli.eg⁹.cū olim.C.de manda.p̄in.l.i.vnde tales litere probant,nā sicut viue voci pape credit:vt no.de testi.cuz a nobis.fic ꝛ literis suis bullatis fm Sul. q̄ dicit ¶Dan,verum esse etiā in crīminali in qua requiruntur probationes luce clariores.l.fi.C.de pba. ¶Quero secūdo quid si papa alternatiuo modo faciat reseruationem dicēdo reseruamus collationi nostre vel se.apposito an expiret gratia morte pape videt q̄ nō: qꝛ duobus alternatiuis positis quorum quodlibet per se stare

potest seruandum est vltimum iuxta ordinem scripture si primum nō hz effectum,l.cum pater.§.a te peto.ff.de lega.ij.contrarium tenet Bal.ꝛ boc credit esse verū.ō.Aut. ¶Quero tertio an ꝓcedat cle. quecūq; sit intentio que se fundat super narratis. ¶Dan. tenet q̄ sic sue sit priuatiua sive cōditionalis vel modificata:ꝛ vel si mādat ercōmunicatum absolui sub certo modo.de resti.spo.pisanis vel primari beneficio.xi.q.iij.rursus. ꝛ.c.quecumq; de eta.ꝛ qua.cū bone.vel beneficia conferre nominatis vel nō nominatis personis.de offi.deleg.is cui.in.vi. nam semper locus habebit cleꝰ.si se fundat super narrato fm 3
¶Dan.ꝛc. ¶Glo.nostris querit bic loquit in literis pape ſz quid in literis inferiorum iudicum a papa intellige ꝛ a lega- to: qꝛ de literis legati tetigit.j.alia glo. Rñdet glo.per text.a contrario q̄ secus videtur in illis vt vez non stetur literis tali bus narratis. An aūt literis assertiuis stetur inferiorum iudicum:dicit glo. esse dubium.de quo remittit ad no.de proba.in c.post cessionem.Lap. etiā bic remittit ad not.de ver.sig.in.c. abbate.ꝛ de re iudica. ad apostolice,in.vi.ꝛ ibi dicit q̄ sic fm Host.fm eum ipse aūt dicit q̄ videtur dicēdum q̄ si narratio a
vel assertio fit ad cōmodum alterius probet:fivero ad incom- modū tūc secus:pro ratione diuersitatis allegat regulā odia. de reg.in.in. vi. ¶Si vero narratio seu assertio fiat ad incōmo c
dum seu preiudicium scribētis vel impetrātis tunc bene pro- bat.alle.no.per Jo.and.de iureiu.cum in positionibus.in.vi. in.q.ꝛ no.per se,de fimo.Jac.in.q.tu dic,vt dixi.de elec.vt circa.in.vi.ꝛ not.per Jo.vſ.q.ij.ſi tātum.ꝛ.c.placuit.per Jnn.de fide instru.c.i.ad fi.q; regulariter non credit literis vnius prelati.Fallit in his que exercētur ad officium ꝛ sunt parui pricij vel si aliud hz cōsuetudo.ꝛ vide Jo.post Host.de ver.sig. abbate.super glo. ¶Glo.reseruasse querit certum est etiā qō legati quandoqz faciunt reseruationes reseruando collationi seu cū moderatione tñ de qua in presenti:ꝛ sequēti. de offi.le. in.vi.an idem erit in eorū reseruatione,q̄ bic ōz in reseruatione pape. Dicit glo.q̄ non: qꝛ lz de reseruatione pape fuerit verbis narratis pape:secus tñ in reseruatione legati:qꝛ de iure cō eorū literē narratiue nō probāt.de testibus:cū a nobis. salua cōsuetudine de qua ibi.de fi.instr.c.q̄ sup bis:ꝛ fic non sufficeret apparere de reseruatione legati ex sola ipsius narratione. ¶Mo.bene ex glo.ista q̄ literis legati nō credit super narratis etiā si ex illis fundatur intentio nec eis statur. Idem 4
tenet ¶Pau.de boc statim dicam inferius. ¶Glo.cōmissile. querit an inferior ordinarij a papa possit cōmittere alteri po testatem recipiēdi refignationem bñficij:dic q̄ sic:fatet tñ q̄ nō possit cōmittere ptātē recipiendi refinationē beneficij vna cum ptāte conferendi beneficiū:vt habetur in.c.pe.ij.rūso.de offi.le.in.vi.q̄ intelligendū est in spāli cōmissione certi bñficij:secus si generaliter fit data ptās vt ibi no.ꝛc. ¶Sl.intentio ponit ercēpla ex quibus litera decrahat ꝛc. ¶Sl.fundatur cpp.ꝛ videt q̄ verbis narratiuis pape nō sit stādum nec aliquid inducāt.de priuil.si papa.j.responso.in.vi.Soluit glo.litera hec tollit contrariū:bic enim loquitur de verbis narratiuis pape ex quibus sua fundat intētio . ibi in a⁹ys in.cidēter prolatis ex quibus pape intētio nō fundatur que nō p̄bant vt ibi datur ꝛ no.in.ij.glo.facit q̄ no.ij.q̄.i.boc quippe.ꝛ.xciij. dist.dñs. ¶Juxta p̄dicta glo.querit quid de verbis narrati 5
uis iudicis an p̄bent,[d] Exemplum si in instrumēto sñe dicatur visa libelli oblatione lit.cōtest.ꝛ similia. an p boc faciat si d
dem de p̄dictis glo.remittit.ad no.post Jnn.ꝛ Host.de pba. q̄si cōtra.super ver.que occurrerint.ꝛ ad no.in Spe. de instr. edi.§.restat.ad fi.ver.in summa.ꝛ in ti.de pba.§.fi.ver.lz pone iuder.ꝛ de pcu.§.ij.ad fi.ver.illud quoq;.ꝛ vide ī Spe.de sen. §.vt aūt.ver.ꝛ not.fm quōsdā.ꝛ.§.fi.ver.in summa.de boc dicendum vt in locis alle.ꝛ per.d.Ant.in decre.cum in iure.de offi.dele.ꝛ.d.c.qm cōtra.facit q̄ no.de fi.instr.c.ij.de ver.sig. abbate.veritas est q̄ pbant si partes fuerit pfites.alias secus no.Bar.in.l.j.ꝛ.ij. C.de rela.in aut.si quis in aliquo.C.de edē. nisi forte sñia transiuisset in rem iud.ꝛ lata esset de longinquo facit q̄ no.Bar.in.l.admonendi.ff.de iureiur. ¶Glo.fecisse. querit hic loquitur in litera quādo papa fundat intentionem suam narrando que pendēt ex officio suo:sed quid si talia verba narratiua fap quibus fundatur intentio pape sunt de facto alieno,an p̄bent:videt q̄ nō a cōtrario huius litere. Ad hoc ter.hic dum dicit super sic narratis quasi a cōtrario:sec⁹ si nō fint narrata que pendeant a facto. ¶Per predicta infert glo.q̄ dicendum videtur q̄ si papa confert beneficiū q̄ narrat vacasse in curia per mortē beneficiati in curia q̄ tūc cum talis narratio non sit de facto proprio nō probabit dictam vacationem:ꝛ boc lz videatur durum tñ videtur satis rationabile:qꝛ tolerabilior est ignorantia in alieno facto q̄ in proprio.de reseri.abexcōicato.cū concor.ꝛ in cle.si summus.de sen.excō.

[a] ¶Quꝛ in multis casib⁹.ad de Bar.in.l.i, §.ꝛ paru.ī.ō. col.ad fin.ver, itē aduerte.ff. q̄ vi aut clā. ꝛ ibi Aler.al leg.istas glo.ꝛ alias concor.

[b] ¶Scō no.an verba enūciatiua p̄bēt.po nit plene ias, in.l.ex bis ver bis.C.ō testa. mil.Felꝰ in.c. illud. ō p̄sum. ꝛ.c.per tuas. de pba.

[c] ¶Si vero narratio.adde bñ facere tex.i.l. gñalr.C.ō re. credi.ꝛ in.l.si. C.arb.in.cū si. inucta.l.exem plo.C.ō pba.

[d] ¶Exemplū si in instrō. adō Fel.ī.c. eccl'ia sacte Marie, in.ir. col.ver. quarto limit. de cōsti. Ale, in 2ſi. cxxxvi. ī.iij.col.circa pūn.in.ij.vol. Aler.ī 2ſ.xlij. in.i.col. circa fi.in. iij⁹.volu. Aler.in cōsil. lv.ī.ij.col. circa me.ī.v.vol.

glo.finaliter predictis non ob. cõcludit q talia verba p habũt saltem presumptiue donec probetur contrarius ex quo super illis fundat intẽtio pape: lz sint de facto alieno. pro quo allegno. de rescri. nonnulli. in glo. pe. Fatetur tñ q ex quo sunt de facto alieno probari poterit contrarium, q nõ possit fieri qñ esset verba narratiua de facto ppio: ꝛ hoc forte voluit litera dum dixit q talia verba que sunt de facto pape ex quibus fundat intentionẽ suam plenariã fidẽ faciũt quasi non recipiatur aliqua. p batio: in cõtrariũ p dicta ingẽtum dictũ est cõtra verba narratiua facti. ppriũ pape nõ admitti probationẽ limitat glo. esse vera qñ esset talis. p batio que haberet perimere narrationem ipsam seu ipsam reddere falsam: sec9 si esset alia probatio per quam nõ perimeretur narratio: nec redderet falsa: sed potius illa stãte pro vera solũ releuaretur probans: q tũc bene admitteretur. Exẽplum si papa narrat beneficiũ renunciatum in manibus suis ꝛ per eum renunciationem acceptam ꝛ illud cõfert vel mandat conferri certe si volo. p bare q illud beneficium sit renũciatum tempore cõcessionis: ꝛ q non spectabat ad cedentẽ sed ad me admittat: q per hoc non minus stat quin sit verum qõ narratur per papã. f. qõ renunciatio facta fuerit in manib9 pape ꝛ acceptata lz bene cõcludatur q sit inualida. Idem si volo probare q prius ante cessionẽ factam in manibus pape renũciauerat in manibus ordinarij vel fuit ab illo beneficio priuatus vel similia: ex quibus nõ p̃mittitur narratio pape sed reddetur inualida: nã talia bene admittitur. alleg. de accu. cum delicti. ꝛ no. q ꝛ caute loquita est gl. qñ papa narrat factũ renunciationis: secus si narrasset bñficium vacasse in curia per renunciationem in manibus suis factam: q tunc non solũ narrat factum sed etiam ius. de concef. preb. cum nostris, ꝛ ideo tunc non admitteretur ad probandum id per qõ id narratum nõ haberet factum effectum. † Ex predictis cõcludit gl. q si queritur an verbis narratiuis pape credi debeat ꝛ stari ita q. p bent: dic q ꝛ aut sup illis nõ fundatur intentio pape ꝛ nõ. p bant vt per alle. decre. si papa. aut sup illis fundatur intẽtio pape: ꝛ tunc si sunt de facto proprio non admittitur pro qua perimat veritatẽ facti sed que illud posset reddere inualidum sit rõ: q faciunt fidem plenissimam scõm glo. si vero sunt de facto alieno: ꝛ tunc faciunt plenã fidem donec probet contrariũ: vnde tunc admittitur. probatio etiã que illud haberet perimere. † Mo. bene ex glo. inver. habet forte voluit litera ibi fidem plenariã ꝛc. ꝛ ex eo qõ dicit gl. hic circa si. ibi ꝛ faciunt fidem plenissimã. qõ illa õr plenaria vel plenissima probatio q̃ nõ admittit p bationem in contrarium qõ no. q ex hoc segtur, q si in statuto vel reformatione dicatur ꝛ talibus sic narratis plenariam fidem vel plenissimã adhiberi censemus talia nõ admittunt. p bationem in cõtrarium: qõ est valde notabile ſm. d. Ant. sed certe hoc credo verũ quando ratio subiecte materie hoc suaderet. vt est ĩ casu cle. facit. l. si vno. ff. loca. ꝛ qõ ibi no. in prin. [a] † Mo. scõo ex gl. limitatione ad id qõ quotidie dicimus, qõ cõtra ꝓsumptionẽ iuris ꝛ de iure nõ admittitur. p batio in cõtrarium: q hoc est verum in probatione directa per quã perimetur factũ ꝛ ostenderetur falsum: sed bene admitteret. p batio indirecte perimẽs illius effectũ in iure. ꝛ not. bene hanc limitationem q alibi non habes ſm. Ant. sed bene facit lz nõ alle. palle. decre. cum dilecti. de accu. qõ not. pro limitatione eorũ que habent in aut. lz iam necesse. C. de dona. ante nup. ꝛ in corpore vnde sumit pre alle. aut. ꝛc. Habetis expeditas glo. succincte. nam que sequentes sunt literales. Et no. sequentem [b] de verbo censemus quid significet. Modo aduerte q. pro declaratione ter. ꝛ gl. hic habemus videre principaliter duo vel tria. † Primo an verbis in literis pape enũciatis vel narratis fides adhibeat. Scõo quid in literis inferiorũ vel instrumenti notarij. Ad primũ cõcludit, q in oĩbus casibus. de quibus. f. dicã creditur literis inferiorũ a papa in illis casibus multofortius creditur literis pape: in alijs aũt dic q interdũ aliqua enunciant in literis pape ꝓpter aliud q. super illis nõ fundat papa intentionẽ suam ꝛ tũc talia nõ probant per tales literas: ex eis tñ aliqualis inducitur ꝓsumptio ꝛ talis que in facto antiquo. p bari plene q. in illo leuior. p batio regritur: vt no. per Inn. de ver. sig. abbate. ꝛ hoc dicunt due gl. simul iuncte. de priuile. si papa. in. vi. ꝛ de censibus. cũ olim. Quedam sunt que in literis pape enunciantur propter se: vt q. sup illis papa fundat intentionẽ suam ꝛ hoc aduerte: q quedã sunt que enunciant vt a se gesta: quedam que enunciant vt ab alio gesta. quedã que enunciãt mixtim vt a se ꝛ ab alio vel ab alio cõa se. primo casu qñ enunciãt vt a se gesta: ꝛ tũc talibus enũciatis plenissima fides adhibetur q nõ admittit. p batio in contrariũ: qõ intelligo de ea que haberet factũ perimere directe quãdo narratũ cõstitit de facto nã alias perimens tunc indirecte iuris effectũ bene admittetur: secus si narraret aliquid q cõstitat in iuris effectu quia tunc non admitteretur etiã probatio perimens iuris effectũ: tamen breuius lequãdo pot cõcludi q talibus narratis p papã vt a se gestis non admittit. p batio q quã dicatur papam dixisse falsum. idem per omnia dicit Laud. si papa narrat aliud factũ a predecessore suo: q illud censet, pferre informatus. alleg. extrauag. quida. Scõo casu qñ narrat factũ vt ab alio gestum: ꝛ tunc gl. hic dicit ꝛ concor. [c] Da. q adhibet fidested nõ tanta quin admittant probationẽ in cõtrarium. bene dicit qõ talia. p bant ꝓsumptiue: ad hoc gl. pe. de rescri. nõnulli. p. b. d. Pau. q si papa narraret renũciationem cõtra se factam [c] per talem procuratorẽ talis q lz credat quo ad hoc vt credat renũciationem factã nõ creditur quin possit. p bari cõtrarium vez procuratorẽ non habuisse mandatũ vnde poterit probare eũ antea reuocatum ꝛ certificatũ. de renun. c. i. de rescri. c. ex parte decani. Jo. and. in regula. nõ lz. in. vi. dicit q in facto tertij nullo modo creditur: vnde dicit q si in literis dicat talis clericus vel mãdamus vt tali clerico. p uideas: per hoc non probatur clericus: ꝛ tũ super ipsis papa fundat intentionẽ suam per not. de transac. ex literis. ꝛ de rescri. cum adeo. ꝛ de ꝓsum. c. si. ad qõvide La. in suis alle. vij. ꝛ. cxvi. ꝛ. cxvij. ꝛ ossos de rota in antiquis decisionibus. ccij. ꝛ nouis conclusione. xvi. Idẽ tenet Gul. qui dicit q in facto alterius tñ nõ creditur pape: q de illo nõ est informatus nisi aliter probet ꝛ recitat Lapp. de casti. super cõmento cal. in decre. post cessionẽ de proba. se audiuisse viua voce a cal. qõ literis a papa narratis de gestis ab alio cõa se nulla fides est ad ꝓbẽda: sicut nec literis ꝺiorum inferiorũ ꝓlatorũ: ꝛ sic consuluisse ibi tñ in cõmento Cal. tenuit idẽ z q gl. hic. d. Ant. in hoc articulo dicit q sibi videtur q si papa narrat factũ vt aperte narratur vel verisimiliter vt a papa narratur: ꝛ tũc nõ creditur nisi aliter liqueat. ꝛ sic intelligit Jo. an. super regula nõ lz, ꝛ hoc tenet Gul. alle. de fide instr. ex literis. de priuil. si papa. in. vi. ꝛ in cle. si dignitatẽ. de ꝓben. ad hoc qõ no. Inn. de ſ. instr. inter dilectos. ꝛ de ꝓsum. illud tñ credit q tunc talia narrata faciant ꝓsumptionẽ talem qualem, [d] ꝛ vni testi. equiualẽtem ꝛ talem que in facto antiquo faceret plenam fidem vt probãt due glo. simul iuncte quas. s. allegaui. facit qõ scribit Jo. an. in ꝓcal. regula nõ lz. vbi dicit talem enunciationẽ equalẽ probationi per famam. ad hoc. c. si. de suc. abintesta. p dicta limitat esse vera qñ papa simpliciter narrat factum lz ab alio fit ei in supplicatione expositũ: secus vbi a parte narrat sibi a parte narratũ: ibi q tunc nõ adhibetur fides aliqua quo ad ꝓsumptionez: q quo ad talia subintelligitur clausula si est ita. de rescri. c. ij. hoc temperat La. esse verum qñ verba. p ferta d instãtiam alterius supplicantis: secus si scribit. p prio motu: q tũc vt in formatus videt illa verba asserere. ad hoc de ꝓben. si motu. ppio. in. vi. ideo tũc faceret plenã probationẽ. ar. cle. si summus. de sen. excõi. hec oĩa credit. d. Ant. foze vera nisi ex ꝑcedẽtib9 vel sequentib9 papa ostenderet se super narratis. ar. huius cle. ꝛ de rescri. nonnulli vt ibi no. sup gl. p Jo. an. p dicta dicit se de facto dixisse qõ si papa narrat se bñficia collectorũ vel subcollectorũ reseruasse: ꝛ narrat qõ talis fuit subcollector qõ est factũ alienum: ꝛ tũc nõ credetur nisi aliter. p betur: sec9 si subnitteret papa q. cũ sibi ꝛ nõ alteri pro hac vice col. spectet ideo cõfert: q tũc creditur: q cũ factũ tertij veniat assecutiue ad id qõ narrat ĩ se esse credendũ: hec vera qñ narrat simplr: sec9 si dicat vt a parte narratur illũ fuisse sub collatore: q tũc lz illud assertiue sub cõditione si est ita. Tertio casu qñ enũciat aliqua mixtim vt a se ꝛ ab alio gesta tũc talis enunciatio p bat. vt hic. est casus in actu renunciationis. ꝛ hoc tenet Lap. de casti. ꝛ recitat idẽ dixisse Cal. viua voce. si vero enũciat factum alterius coram se. ꝛ tunc dicit Lap. ꝑdictus fidem talibus nõ adhibendã. ꝛ sic dicit cal. viua voce dixisse. idẽ d. Ant. credit per oĩa multo fortius esse idem dicendũ qõ dixit. ſ. qñ narrat factũ ab alio: ꝛ hec sufficiant pro primo casu principali. i. qñ agit de narratis p papã. Scõo casu qñ queritur de literis inferiorũ a papa tũc si agitur de enũciatis in instrumẽtis notarij: dic vt dixit. d. An. in vltima de fe. re. de fur. abintest. qõ nõ stat re eis. ꝛ p Bar. in. Lex hac scriptura. ff. de dona. ad. l. ex cautione. C. de nõ. nu. pe. ꝛ. l. optimam. per gl. ꝛ Cy. C. de cõtrahen. stip. ꝛ p Bart. in. l. scie duin. ff. de ver. obli. ꝛ per gl. in. l. i. C. de ſ. instru. ꝛ per Bar. in aut. si quis in aliquo. C. de eden. ꝛ per Inno. in. d. c. qñ cõtra. ꝛ. c. cũ in iure. ff. de offi. delegã. ꝛ de reiudi. ad apostolice. in. vi. In literis vero inferiorum ꝓlatorum an credatur: dicit Cal. in. c. post cessionẽ qõ si consuetudo. lz. ꝛ disponit talibus literis enũciatiuis stare. tũc credetur. vide in victis nouis. ꝛ clusonibus. xvi. ar. de ſ. instr. cum dilectus. ꝛ ideo dicit q talibus narratis fides adhibet qz hoc lz generalis cõsuetudo. ꝛ hoc tenet Mo stiensi. de ver. sig. abbate. alle. ff. de ꝓb. ac. vel r niuersoum. ꝛ sic dicit

dicit curiã seruare. Si aũt consuetudo nihil disponit: ꝛ tũc talibus enunciatis in his que leuis sunt ꝓiudicij credit. In ꝓiudicialibus aũt dic idem si querit an credat cõtra scribẽtem. l. optimã. C. de cõtrahen. stipu. ꝛ. ff. de posti. l. fi. ꝛ. l. publia. ꝛ. l. fi. C. arbi. tute. Si vero querit an ꝑbent cõtrarius: ꝛ tunc si super enũciatis nõ fundat intentionem ꝛ sic sunt plata. ꝑpter aliud ꝛ tunc nõ creditur q. nec pape credetur. Si vero super enũciatis fundat intentionẽ: ꝛ tunc si enunciat factũ tertij vel factum ab alio cozã se vel etiã factũ suum: ꝛ tunc nõ creditur in dicti nocte: differũt in hoc litere inferiorũ a literis pape: hoc verum nisi enunciatio iuuetur alia ꝓsumptione. exemplũ q. iuder in sua recitat citationẽ per alia acta. nã pro sua ꝓsumitur: ꝛ tũc illud creditur potius ꝓsumptione sue ꝑs ex virtute literarũ: ꝛ sic intelligit Cal. dictũ Inn. de offi. dele. cũ in iure. f. 3. d. Ant. qõ videt esse verũ qñ in sue ꝓlatione pars fuit ꝓsa vel sua a transit in rẽ iudicata: [a] ꝛ est de longinquo. plata: secus forte si de recenti ꝛ parte absente. de quo latius dicẽdum: vt no. in. d. c. quoniã contra falsum. in glo. fi. ꝛ etiam super ea.

¶ De testibus. Rubrica.

1 ¶ Priuilegia contra ius concedere possunt reges ꝛ principes in suis terminis.
2 Judei ꝛ pagani possunt indirecte excommunicari.
3 Princeps non priuilegiat contra ius naturale.
4 Priuilegia a laycis concessa in opprobriũ fidei christiane spectat ad papam tollere.
5 Venire contra factum proprium an liceat.
6 Judeus si producitur in testimonio an debeat iurare.
7 Testis esse an possit christianus contra iudeos ꝛ sarracenos. ꝛ nume. 10.
8 Princeps quis dicatur ꝛ vnde dicatur.
9 Judeis quare fauent principes.
11 Judeis quare communicamus ꝛ non christianis excõicatis.

Cum iudei quidaz sarra. ¶ Primo ponit dictum. Secundo contra facienti penam imponi mandat. secũda ibi, qõ si. ¶ † Mo. primo q reges ꝛ principes in suis terminis possunt concedere priuilegia contra ius: dumtamen sint rationabilia. ¶ Mo. secundo q. ad remotionem statuti editi non videtur remota facultas statuti edẽdi nouiter se de nouo: ꝛ similiter nec per remotionẽ statuti editi videtur reuocatum statutũ iam editum. ¶ † Tertio not. q. iudei ꝛ pagani possunt indirecte excõmunicari. [b] ¶ † Quarto no. q. princeps non priuilegiat cõtra ius naturale. maxime in his que sunt in opprobrium fidei. Ad hoc. ſ. de reiudi. cle. pastoralis. ſ. ceterũ. ver. nec predicta. ¶ † Quinto not. q. ad pampam spectat tollere priuilegia a laycis cõcessa in opprobrium christiane religionis. ¶ Opp. primo q reges nõ ſt seruare sua priuilegia ex quo dederunt q. non lz eis contra factũ proprium venire: ꝛ q. priuilegia simplr data debent esse perpetua. xxv. q. ij. c. i. de prebẽ. c. ſi cui. in. vi. ꝛ de re iud. dece. eo. lib. Sol. dicit q † licitũ est contra factũ proprium venire [c] qñ a iure reprobatur. de quo de ele. nosti. ꝛ de cle. cõiu. diuersis. scõm Pau. ꝛ zense. ¶ † Quero quid si iudeꝰ producitur in testẽ an debeat iurare: dic q. dz iurare super legẽ suam. vt no. Spe. in materia calũnie. ſ. restat. in fi. super sacramẽtis aũt aut euangelijs iurare non dz: q. ei nõ licet tangere sacra. v. di. ad eius fidem dz intelligi. l. iudei. C. de iudeis. facit qõ no. Bar. in pbe. ff. in pri. rc.

7 ¶ † Glo. christianos querit an christiani recipiãtur in testes contra iudeos ꝛ sarracenos. ¶ Respondet q. sic q. intelligit glo. nisi essent criminosi. q. tũc possent per exceptiones criminis a testimonio repelli: vt no. post Mosti. ſ. e. iudei. de quo aũt crimine debeat intelligi victũ glo. tangit hic Buli. sed ibi plene

8 habebatur. ¶ † Glo. principium. in principio tangit quis dicat princeps. ꝛ vnde dicatur ꝛ remittit ad no. in cle. vnica. ó bap. de quo ibi dicet. deinde querit per quos debent iudei ꝛ infideles compelli. ¶ Ridet glo. q. regulariter nõ compelluntur per ecclesiaz: sed per principes seculares sub quibus viuũt ꝛ se regunt. de iude. c. iudei. ꝛ. c. postulasti. ꝛ. c. nonnullis. in fi. facit. ſ. de reiudi. pastoralis. in prin. Fatet tñ q. lz hoc sit regulare qõ per ecclesiã non cõpescatur. Fallit tñ in certis casib9 qui habentur. in. d. c. iudei quibus hic casus addi põt. † Quare autez principes ꝛ reges faueãt qñ. lz istis iudeis. Ridet glo. q. hoc cõtingit ꝓpter magnũ lucrum qõ habeãt ab eis. vnde ꝓpter hoc consueuerũt eos priuilegiare. de vsu. c. quanto. ꝛ hoc etiam õr tamen nõ debẽt priuilegiare in opprobrium fidei vt hic. ¶ Per predicta ꝑz q nõ obst. id qõ obijci posset vez qõ ad ecclesiaz nihil spectat se intromittere de iudeis ꝛ sarracenis: qz nõ respectu corporis qz sunt layci ꝛ sic nascunt. xij. q. i. duo. nec respectu animę qz nihil spirituale habẽt ex quo nõ habẽt baptismã, qõ est ianua oĩum spiritualium. de presby. non bap. veniens. ꝛ. c. debitum. qz dicit q. contrariũ procedit regulariter: vt est dictus. Fallit in certis casibus ꝛ ponitur qñ agitur de iniuria quã christianitati inferũt qz illam papa propulsare tenetur. xxiij. q. v. displicet. ſm Jul. ¶ Preterea non cõpescitur directe sed indirecte nõ ad penam temporalem: sed spũalem penam qõ fieri potest faltẽ in casibus premissis. facit. xxij. q. iij. cõstituit. xxiij. q. ſepe. facit quod no. de vsur. post misera

10 bilem. ꝛ. c. quãto. ¶ † Glo. iuri opp. ꝛ dicit, q. imo non dz dici iuridicũ qõ christiani admittãtur in testes cõtra iudeos. imo potius debeat dici contrariũ iuridicum: qz parilitas ꝛ equalitas est seruãda in iudicijs. de mu. peti. c. ij. de. prz. fac. o. fert. l. in sacris. de excep. cũ inter. de iudi. nouit. ergo sicut iudei nõ admittuntur contra christianũ. ſ. de iude. sic nec cõtra debẽt a recipi christiani cõtra iudeos. Solvit gl. q. id qõ dr equalitatem debere seruare in iudicio. ꝑcedit respectu personarũ actoris ꝛ rei: q. regulariter qõ nõ lz vni non lz alteri. de re. in. non

11 lz. in. vi. non aũt procedit respectu personarũ testium. [d] nam alias sequeretur, q. dignus fide qui contra se nõ admittit excõicatum vel criminosum similiter nõ admitteretur cõtra predictos qõ esset absurdũ. ergo rc. ¶ Mo. bene hanc glo. que nõ est alibi ſm. d. Ant. que limitat regulã non licet. vt vez equalitas seruetur in iudicio quo ad personaz actoris ꝛ rei nõ quo ad personas testiũ vel aliarum personarum in iudicio. exiſtentium. Non obst. predictis qõ quis debet vti iure cõtra se quo pro se. ſ. de cõſti. cũ omnes. ꝛ. l. i. ꝛ. ff. qõ quisq; iuris: q. illud locũ hz in priuilegio cõcesso ad impetrationẽ hec in iure cõcesso propꝛio motu pape. Itẽ hec causa iuris que subest vt cõtra christianũ nõ admittatur iudeus cessat in indeo ſm Jul. ꝛ zenze. alle. de app. cũ cessante. cum si. Item no obst. q. xvj. q. ij. [e] bereticus. ꝛ ᵒ. C. de hereti. l. quoniam. vbi infideles admittitur contra christianũ ad testimoniũ: q. ꝑcipue est in crimine hereſis: ꝛ q. per eũ efficitur infidelis. Aliꝫ vero dicunt illi canoni nõ standũ. q. iudei sunt in peccato mortali ꝛ sic oĩno repellendi. ſ. eo. testimoniũ. ꝛ. ſ. de heret. excõica. ꝛ no. Mosti. ſ. eo. c. i. ¶ Glo. religioni notare voluit, q. hec religio sumitur late pro christiana religione prout cõſistit etiã ex nõ professis vel aliter accipitur: vt not. ſ. de regu. super ru. ꝛ per Pau. hic suſticit ibi dictũ. ¶ Glo. exortamur. querit an principes ꝛ reges sint astricti ad obseruantiã huius constitutionis: videtur qõ nõ q. hic õr exhortamur. ꝛ sic videtur canon conſtit ꝛ non precepit: ꝛ sic. non obligat. xiij. q. i. qõ precipit. glo. tenet con

f trarium qz lz hoc sit consilij [f] tñ est cõsilium reuerentie ꝛ ideo obligat: ideo aũt papa hic sic locutus fuit q. curialiter voluit loqui cũ istis magnatis: licet tñ sit superior ꝛ possit eis precipere ꝛ cõminari penam excõicationis. ¶ Mo. bene ex hac gl. q. ad iudicandũ an canon sit consilij an ne in effectu precepti non attendimus verba sed materiam vide bonum text. in cle. eriui. de verb. sig. ꝛ Jo. ij. q. ix. hortamur. de quo plene per. d. Anto. de consti. nam cõcupiscentia. ¶ Glo. lubrabatur. oppo. qõ hic in effectu videtur excõicati iudei. certe hoc fieri nõ potest cum sententia censure spiritualis nõ cadat in eos sicut nec cetera spiritualia. de presby. nõ bap. veniens. ꝛ. c. debitus. Solu. directe volendo eos ligare pena spirituali non possunt excõmunicari: sed indirecte subtrahẽdo eis cõionem interdicendo alios directe eis cõicare bene potest id. fieri ita hic.

11 ad hoc alle. glo. hic concor. ꝛ Quare regulariter cõicamus iudeis ꝛ non christianis excõicatis. dicit hic Gul. q. ideo cõicamus iudeis vt eos infideles ad fidem conuertamus: excõicatis autem ideo non cõicamus vt ex rubore reconcilientur: vt no. xi. q. iij. ad mensam. de excep. pia. in. vi. secundum Guli.

1 ¶ Publicatis attestationibus non est licitum testes recipere. ꝛ nu. 3. ꝛ. 5. ꝛ. 6.
2 Testium productio quare prohibeat in causa appellationis.
4 Testes quando dicantur solenniter recepti.
6 Ecclesia an restituatur aduersus productionem probationis publicatis attestationibus.
7 Capitula noua que dicantur.
8 Capitula directe contraria que dicantur.

Testib9 rite receptis. Et primo decidit casum dubium. Secũdo illius rationem reddit. ibi causa non minus. ¶ † Mo. primo q. publicatis attestationibus siue in causa principali siue appellationis non est licitũ testes recipere super eisdẽ articulis vel directe contrarijs. a cõtrario ergo super indirecte cõtrarijs lz. ¶ Secũdo no. q. regula que habet, q. idem vel alij testes non

a ¶ Et est de loginquo. Adde Alle. ĩ cõſi. xv. in. ij. col. circa fi. in. v. volu.
b ¶ Quarto no. Adde ea que plene habentur per gl. Bar. ꝛ doct. in. l. i. C. ſi ꝛtra ius vel vti. pub. ꝛ i. c. ſi in eccleſiarũ maxime p Felyn. extra de cõſtitutio.
c ¶ Ofi a iure reprobat. Adde elegãte decisionẽ Pau. de ca. l. i. ꝛ bereti. ſ. filia. ff. de pac. i. ij. co. circa me. aler. i cõſi. iiij. in. ij. col. in. ij. vo. ꝛ in ſi. cxxvij. in fi. col. circa pn. eo. vo. ale. in cõſi. lx. in. i. col. in. iij. vol. Alle. ꝓ. lxxxj. in. i. col. in. v. volu. ꝛ Bar. ꝛ doct. in. l. post mortem. ff. de adopt.
d ¶ Illam alias sequereꝰ. Adde bñ facere qõ dicit Alex. ꝛ. q. ſi. l. inci. viſo inſtiõ in. i. cõſi. lv. in. i. col. in. iij. vol. Alle. ꝓ. lxxxj. in. i. col. in. v. volu.
e ¶ C. õ bere. l. qm. Ad illum tex. adde bar. l. i. cũ mulier. in fi. ff. ſo mat.
f ¶ Tñ est ꝓ ſi liũ reuerentie. adde. d. Abb. in. c. i. in. ij. co. extra. de ꝓſti. ꝛ ibi doct.

possunt recipi publicatis attestationibus ꝑ locū qñ sunt rite recepti: a cōtrario ergo si nō rite accepti vel als attestationes nō valent vel non habeant pondus seu effectū probationis ꝫ testes recipere ⁊ ꝓpetere super eisdē vel etiam super directe contrariꝫ. ad hoc. de testi. cum causam. ⁊ c. veniēs. ⁊. c. presentata. ⁊. c. tua. ¶ Tertio no. causam propter quam prohibetur ꝓductio testium in causa appellationis. ſ. qñ tunc ſubornatio. [a] ¶ Mo. illud generale q̄ vbi est eadē rō ibi est idē ius. de constitu. transla. de confir. vti vel inuti. c. cū dilecta. de trāſla. prela. inter corporalia. cū ſimi. ⁊ no. q̄ ter. hic ponderat ſolam publicationem vt impediatur ꝓductio ſuper eisdem articulis vel directe contrariꝫ quod not. propter inferius dicenda. ¶ Quero an ⁊ qñ liceat publicatis attestatiōib[us] testes alios producere vel recipere. Guil. hic ponit notabilē diſtinctionē quam ad literam hic refert. d. Ant. q̄ aut in inſtantia iudicū in qua fuerunt producti perīt aut nō perīt: ſi perīt tunc ſi quidem ideo perīt q̄ lis nō fuit cōteſta. debent admitti de nouo tam recepti q̄ alij. de elec. oudū. ij. aut perīt poſt litem cōteſt. vt lapſu trienniū fin leges. C. de iudi. l. properandū. ⁊ q̄ poſt. ea venit contra formā reſcripti. de teſti. ſpo. ¶ Piſanis. ⁊ tūc eſt in voluntate eius contra quem ſunt producti q̄ iterum producuntur ſi viuant: ſed ſi nō viuunt producti valent. ſ. eo. cā. ⁊. c. preſentata. ⁊. C. e. l. ſi. ¶ Eodē caſu q̄ inſtantia nō perīt: ⁊ tūc aut atteſtationes omnino ſunt ꝑdite ⁊ poſſunt iterato ꝓduci antiqui ⁊ noui. de pba. c. i. aut dicte publice atteſtatiōes extant: ⁊ tunc aut producuntur in diuerſis inſtantiꝫ vel inter diuerſas perſonas: ⁊ tunc omnes poſſunt produci. ſ. eo. c. conſtitutus. ſi vero producuntur in eadē inſtātia ⁊ inter diuerſas perſonas ⁊ tūc ſuper antiquis vel de recte cōtrariꝫ vel nouis dependentib[us] ꝫ dumtū incluſis ſub primis regulariter nō poſſunt ꝓduci nec antiqui nec noui. Fallit in caſibus poſitis per Doſti. de teſti. fraternitatis. ſuper nouis aūt nō dependentib[us]; ſ tū incluſis poſſunt regulariter admitti nō ob. publicationē vt hic probat a cōtrario. ⁊. ſ. e. c. fraternitatis. Fallit. vbi eſſet renunciatū teſtibus in tota cā ꝓducēdis ⁊ oībus probationibus iuris ⁊ facti. ſ. e. cū veniſſent. ⁊. c. teſtib[us]. An aūt renunciatio facta in cā principali ertendaꝫ ad cām appellationis: ponit Gul. hic qō ponit Inno. in. d. c. cūveniſſent. ideo nō eſt inſtādum hic qñ quis vult producere teſtes in cā principali. Si vero ꝓducere vellet in cā appellationis: ⁊ tūc ſi in cā principali nulli ſunt teſtes producti clarum eſt qō pōt: aut fuerunt producti teſtes in cā principali ſed nō publicati nec pars dicit teſtificata ⁊ tūc poterunt ꝓduci. ſ. eo. cōſtitutus. Si vero ante publicationē dicit teſtificata vel fuerunt publicata: [b] ⁊ tunc ſuper eisdē capitulis vel articulis vel alīs directe cōtrariꝫ vel dependentibus ab eisdē dūmodo incluſis ſub eis non poterunt teſtes ꝓduci: ſed ſuper alīs ſic vt hic expreſſe colligit a cōtrario. facit qō dictus eſt. ſ. qñ quis vult ꝑcedere in cā principali. ¶ Quero qñ dicantur teſtes ſolenniter recepti, dicit zen. e. qñ ſunt recepti cū ſolemnitate iuris. ⁊ hoc no. verbū rite. ff. de bo. poſ. cōtra tab. l. nō putauit. ſ. non queuis. ⁊ no. ff. de inoffi. teſta. l. ꝟ. ⁊ ff. de lib. ⁊ poſth. l. ⁊ ſi peperit ⁊c. ¶ Sl. rite op. ⁊ videtur q̄ etiā ſuper eiſdem articulis vel directo cōtrariꝫ liceat teſtes ꝓducere. vnde opp. ō no. in. c. cū cām. in fi. vlt. glo. ⁊. ſ. eo. fraternitatis. in. v. q. Sol. glo. verbū rite hic poſitum tollit contrariū. nam ⁊ ſic interdum ſunt teſtes rite recepti ⁊ procedit litera: interdū non ſunt rite recepti ex defectu poteſtatis recipientis, q̄ forte nō erat iuder cauſe vel ex defectu ſolēnitatis omiſſe: q̄ recepti fuerunt lit. nō conteſta, vel q̄ depoſuerunt extra articulū ⁊ ſic ſuper articulo nō incluſo: tūc bene poterūt poſtea recipi teſtes nō ob. publicatione vt in cō trariꝫ. pro hoc facit q̄ dicta teſtiū nō rite receptoū non valent. ſ. e. in noſe oīi. ⁊ in auc. eo. ti. ſ. pe. ergo nihil impediūt. vt in regula nō preſūt. in. vi. ⁊. q̄ ex ordinaria recepti one ⁊c. de accu. qualiter. i. Itē q̄ atteſtationes que nō valent non debent publicari zenze. hic dicit poſſe dici, q̄ ſi ad producentis inſtantiā ſint publicati dicte atteſtationes ꝫ invalide: tūc nō producet ob timorem ſubornationis in authētico. eo. qñ. col. vij. Si alter ſunt publicate tūc ſecus: ſm zenze. hoc, nō placet do. Ant. [c] vnde pōt indiſtincte glo. teneri. l. q̄ receptio teſtiū non rite facta nō ob. productioni ſiende niſi per vtrāq; partē approbentur etiā ſi ſit facta publicatio. arg. huius litere a contrario que ſimpliciter loquitur. ad hoc. ſ. de teſti. cuz cauſam. Paul. dicit verum quādo receptio eſt funditus nulla. ſecus ſi ſit aliqua licet poſſet ope exceptionis repelli: q̄ tunc ſi imputabit ſibi pars q̄ne non recipit. de proba. licet ſecundū. Pau. ⁊c. ¶ Glo. publicatis opp. q̄ licet teſtes fuerint rite recepti tamen eis publicatis licet ꝓducere teſtes. vū opp. de not. per Ber. ſ. eo. conſtitutus. in vlt. glo. Sol. glo. inter dū eſt publicatio rite facta: ⁊ tūc procedit ter. ⁊ ita debet intelligi. Nam ratione cc neritatis aduerbiū rite poſitum circa verbum recepti [d] intelligitur repetitum ad verbū publicatis propter. l. i. in prin. ff. de pub. inter dū publicatio nō eſt rite facta: ſed indiſcreta inſcia ſeu ignoāte vel parte ea inuita: intelligo cū id fieri non debet: tūc pars que nō didiciſſet teſtificata poſſet teſtes ꝓducere in hoc caſu intelligatur q̄ nō not. Bar. in prealle. c. cōſtitutus. ⁊ Jo. and. ibi cū glo. concor. ¶ Dan. Gul. in ſimilib[us] in gbus de eisdē perſonis ⁊ actib[us] in eodē inſtanti temporis ſic articuli cōtrariꝫ formarentur. de indirecte contrariꝫ vidiſtis exempla. ſ. cū glo. ¶ Mo. bene glo. inquantū dixit q̄ poſt publicatas atteſtatiōnes nō poſſunt produci teſtes ſuper directe cōtrario articulo niſi opponeretur falſitas cū corruptione ⁊ per hoc videtur ſentire gl. q̄ alias falſitatē allegare ſine corruptione non licet alios producere de quo dicendū: vt in. d. c. licet. ⁊ de excep. cū venerabilis. maxime per do. Ant. Buins aūt dicti cauſam hic aſſignat Guil. q̄ ante publicationem nō potuit diuinare, qō corrupti falſum dicerēt. vnde poſtea demū hec corruptio ſibi apparuit. ⁊ ſic tūc excipere potuit ⁊ nō ante ideo iuſtū eſt, qō nunc eā poſſit probare per teſtes. ¶ Glo. alios opp. de no. in c. fraternitatis. vt not. Doſti. q̄ ꝫ in cauſa appellationis idem teſtes nō poſſunt produci qui ꝓducti fuerāt in principali ſu per antiquis capitulis tamē noui bene poterūt. Rūdet qō ibi ponitur opi. Doſti. que hic reprobatur q̄ eadē eſt ratio vtrobiq̄. ¶ Glo. ꝓducere opp. q̄ imo licet etiā ꝓducere teſtes publicatis atteſtationibus. vnde op. de no. in. c. fraternitatis. in. ix. q. Sol. hic ponitur regula. Fallit in certis caſibus ibi poſitis quos hic repetit Guil. q̄ fallit in cauſa matrimoniali qñ ſtās pro matrimonio vult producere de quo. in. c. ſeries. ſ. eo. Item ibi nō obſt. exceptio rei iudi. vt q̄ inter diuerſas perſonas agitur vel de diuerſa re vel ad diuerſū effectū. vel variatur modus agendi. de teſti. veniens. ū. Item fauore minoris ⁊ eccleſie. de teſti. in integ. auditis. petita tū reſtitutione vt ibi. Item in cauſa inquiſitionis. ſ. eo. cū clamor. Itē quando alle-
a gatur falſitas cū corruptione. Itē ſi inſcia vel inuita parte in-
a diſtincte facta ſit ꝓductio: vt. ſ. eo. preſentata. Itē in caſu. ca. per tuas. ſ. eo. Item in criminali ſm Joā. ſ. eo. de teſti. Item intellige hanc regulam qñ ꝓductio fieret parte inuita. nam ea conſen tiēte videtur id fieri poſſe. de quo in prealle. c. fraternitatis. in vlt. q. vnde dicit doct. de teſti. preſentata. q̄ ſi pars nō cōtradicit valebit receptio. q̄ receptio nō eſt ipſo iure nulla. ſ; po teſt ope exceptionis impediri. ¶ Sl. in appellationis cauſa opp. cōtra ter. ⁊ videtur q̄ in appellationis cauſa licet teſtes ꝓducere ſuper antiquis capitulis productis in cauſa prin-
b cipali. vnde opp. [b] de. l. per hāc. ⁊ qō ibi not. C. de temp. app. Rūdet gl. ibi ponitur cōmunis opi. legiſtarum ſm quos non ob. ſ. q̄ vero. in auc. de teſti. col. vū. q̄ loquitur in cauſa principali. ⁊ nō in cauſa appellationis vbi inſtātia eſt diuerſa. hic autem predicta opi. reprobatur ⁊ approbatur opi. canoniſtarum qui hoc tenebant. in decre. fraternitatis. ſ. eo. ⁊ Guil. in Spe. eo. tit. ſ. ſatis vtiliter. ver. ⁊ breuiter. ⁊ hoc per rationē hic poſitam. l. q̄ eadem eſt ratio vtrobiq̄. de quo plenius in prealle. decr. fraternitatis. in. ij. gl. ⁊ ſuper ea. ⁊ ibi plene per do. An. qui declarat an opi. legiſtarū procedat ex teſtib[us] iuris ciuilis ⁊ ex terminis ſuis. an aliquo caſu poſſit ſaluari dic vt ibi. Sz vt dicit gl. ſeueriꝰ videtur opi. canoniſtarū que videtur proba-
ri etiā de iure ciuili per rationem hic poſitā que colligitur ex dicto. ſ. q̄ vero. cui nō videtur poſſe rūdere legiſte. nec ob. leges quas pro ſe allegant q̄ debēt intelligi qñ ſit. pbatio ſuper veteribus capitulis nullo modo probatis vel probatis aliter q̄ per teſtes q̄ ſuper illis bene licet in appellationis cauſa. ꝓducere teſtes do. Ant. hic dicit. q̄ imo legiſte rationi hic poſite poſſunt rūdere ex terminis ſuis. q̄ ſufficit eis ō iure ciuili nō eſſe cautū tū q̄ inbibeatur productio in cauſa appellationis ſuper antiquis cū receptio ſit permiſſa de iure ciuili. ff. de rei ven. l. officiū. ⁊. l. que reſtituere. ⁊ ſic ex obitans. ⁊ per cōſequens nō debet induci ſi nō repetitur expreſſus ꝫ ſi ſit eadem ratio. ar. regule que a iure. de reg. iur. in. vi. ⁊ regule odia. ⁊ qō ibi no. in. q. per Jo. And. eo. tit. l. ſi vero. ſ. deviro. ⁊ quod ibi no. per Bar. ff. ſolu. matrimo. Quia de hoc latius eſt dicendū. vt in dicto. c. fraternitatis. per do. Anto. ⁊c. Sequitur.

¶ De Jureiurando. Rubrica.

1 ☞ Promoueri nō ꝺz quis ſine examinatione ⁊ ad quē ſpectat ꝓmotio ſiue manꝰ impoſitio ad illū ſpectat examinatio.
2 Imperator. Quatuor requiruntur in actu imperatoris: perſone approbate inunctio: conſecratio: ⁊ imperij coronatio.
3 Imperator eſt pape ſubiectus.
4 Imperij tranſlatio de genere ad genus perſonarū ſpectat ad

depoſuerit falſum ⁊ corruptus. q̄ tunc admitteretur corruptio teſtiū. vt ꝓbatur in decre. licet cauſam. de ꝓba. ⁊ ibi de hoc ſu-
8 per gl. ū. ⁊c. ¶ Que aūt dicantur capitula directe cōtraria. glo. hic multa exempla ponit que ſunt clariſſima. puta ſi de minori etate eſt articulatum. ſcō articulatū de maiori etate eiuſdem. vel ſi primo de legitimitate alicui⁹ eſt articulatū poſtea articulatur de illegitimitate. vidē in ſimilib[us] in gbus de eisdē perſonis ⁊ actib[us] in eodē inſtanti temporis ſic articuli cōtrariꝫ formarentur. de indirecte contrariꝫ vidiſtis exempla. ſ. cū glo. ¶ Mo. bene glo. inquantū dixit q̄ poſt publicatas atteſtatiōnes nō poſſunt produci teſtes ſuper directe cōtrario articulo niſi opponeretur falſitas cū corruptione ⁊ per hoc videtur ſentire gl. q̄ alias falſitatē allegare ſine corruptione non licet alios producere de quo dicendū: vt in. d. c. licet. ⁊ de excep. cū venerabilis. maxime per do. Ant. Buins aūt dicti cauſam hic aſſignat Guil. q̄ ante publicationem nō potuit diuinare, qō corrupti falſum dicerēt. vnde poſtea demū hec corruptio ſibi apparuit. ⁊ ſic tūc excipere potuit ⁊ nō ante ideo iuſtū eſt, qō nunc eā poſſit probare per teſtes. ¶ Glo. alios opp. de no. in c. fraternitatis. vt not. Doſti. q̄ ꝫ in cauſa appellationis idem teſtes nō poſſunt produci qui ꝓducti fuerāt in principali ſu per antiquis capitulis tamē noui bene poterūt. Rūdet qō ibi ponitur opi. Doſti. que hic reprobatur q̄ eadē eſt ratio vtrobiq̄. ¶ Glo. ꝓducere opp. q̄ imo licet etiā ꝓducere teſtes publicatis atteſtationibus. vnde op. de no. in. c. fraternitatis. in. ix. q. Sol. hic ponitur regula. Fallit in certis caſibus ibi poſitis quos hic repetit Guil. q̄ fallit in cauſa matrimoniali qñ ſtās pro matrimonio vult producere de quo. in. c. ſeries. ſ. eo. Item ibi nō obſt. exceptio rei iudi. vt q̄ inter diuerſas perſonas agitur vel de diuerſa re vel ad diuerſū effectū. vel variatur modus agendi. de teſti. veniens. ū. Item fauore minoris ⁊ eccleſie. de teſti. in integ. auditis. petita tū reſtitutione vt ibi. Item in cauſa inquiſitionis. ſ. eo. cū clamor. Itē quando alle-
a gatur falſitas cū corruptione. Itē ſi inſcia vel inuita parte in-
a diſtincte facta ſit ꝓductio: vt. ſ. eo. preſentata. Itē in caſu. ca. per tuas. ſ. eo. Item in criminali ſm Joā. ſ. eo. de teſti. Item intellige hanc regulam qñ ꝓductio fieret parte inuita. nam ea conſen tiēte videtur id fieri poſſe. de quo in prealle. c. fraternitatis. in vlt. q. vnde dicit doct. de teſti. preſentata. q̄ ſi pars nō cōtradicit valebit receptio. q̄ receptio nō eſt ipſo iure nulla. ſ; po teſt ope exceptionis impediri. ¶ Sl. in appellationis cauſa opp. cōtra ter. ⁊ videtur q̄ in appellationis cauſa licet teſtes ꝓducere ſuper antiquis capitulis productis in cauſa prin-
b cipali. vnde opp. [b] de. l. per hāc. ⁊ qō ibi not. C. de temp. app. Rūdet gl. ibi ponitur cōmunis opi. legiſtarum ſm quos non ob. ſ. q̄ vero. in auc. de teſti. col. vū. q̄ loquitur in cauſa principali. ⁊ nō in cauſa appellationis vbi inſtātia eſt diuerſa. hic autem predicta opi. reprobatur ⁊ approbatur opi. canoniſtarum qui hoc tenebant. in decre. fraternitatis. ſ. eo. ⁊ Guil. in Spe. eo. tit. ſ. ſatis vtiliter. ver. ⁊ breuiter. ⁊ hoc per rationē hic poſitam. l. q̄ eadem eſt ratio vtrobiq̄. de quo plenius in prealle. decr. fraternitatis. in. ij. gl. ⁊ ſuper ea. ⁊ ibi plene per do. An. qui declarat an opi. legiſtarū procedat ex teſtib[us] iuris ciuilis ⁊ ex terminis ſuis. an aliquo caſu poſſit ſaluari dic vt ibi. Sz vt dicit gl. ſeueriꝰ videtur opi. canoniſtarū que videtur proba-
ri etiā de iure ciuili per rationem hic poſitā que colligitur ex dicto. ſ. q̄ vero. cui nō videtur poſſe rūdere legiſte. nec ob. leges quas pro ſe allegant q̄ debēt intelligi qñ ſit. pbatio ſuper veteribus capitulis nullo modo probatis vel probatis aliter q̄ per teſtes q̄ ſuper illis bene licet in appellationis cauſa. ꝓducere teſtes do. Ant. hic dicit. q̄ imo legiſte rationi hic poſite poſſunt rūdere ex terminis ſuis. q̄ ſufficit eis ō iure ciuili nō eſſe cautū tū q̄ inbibeatur productio in cauſa appellationis ſuper antiquis cū receptio ſit permiſſa de iure ciuili. ff. de rei ven. l. officiū. ⁊. l. que reſtituere. ⁊ ſic ex obitans. ⁊ per cōſequens nō debet induci ſi nō repetitur expreſſus ꝫ ſi ſit eadem ratio. ar. regule que a iure. de reg. iur. in. vi. ⁊ regule odia. ⁊ qō ibi no. in. q. per Jo. And. eo. tit. l. ſi vero. ſ. deviro. ⁊ quod ibi no. per Bar. ff. ſolu. matrimo. Quia de hoc latius eſt dicendū. vt in dicto. c. fraternitatis. per do. Anto. ⁊c. Sequitur.

¶ De Jureiurando. Rubrica.

1 ☞ Promoueri nō ꝺz quis ſine examinatione ⁊ ad quē ſpectat ꝓmotio ſiue manꝰ impoſitio ad illū ſpectat examinatio.
2 Imperator. Quatuor requiruntur in actu imperatoris: perſone approbate inunctio: conſecratio: ⁊ imperij coronatio.
3 Imperator eſt pape ſubiectus.
4 Imperij tranſlatio de genere ad genus perſonarū ſpectat ad perſonam ⁊ eccleſiam.
5 Imperij electores eligunt in regem: ſed per hoc non ſequitur electus iure imperij: ſed ex ſola prouocatione pape.
6 Dax minus ꝺz quam concordia.
7 Tabellio debet eſſe rogatus ⁊ de modo rogandi.
8 Negatiua eſt probabilis per inſtrumentum.
9 Procurator qualiter conſtitui debeat ad preſtandum iuramentum.
10 Imperator recipit a papa vnctionem conſecrationem ⁊ diadema imperij.
11 Allegare titulum vel caput legis ſufficit.
12 Juramentum preſtitum per procuratorem non excuſat quin debeat iterari in propria perſona.
13 Imperator iurando tangit ſacra ⁊ que ſit forma iuramēti qō preſtat imperator.
14 Dictio quōdam ſapit priuationem de preſenti qualitatis cui adiungitur.
15 Imperator primo eligitur in regem Romanoꝝ: ſecundo electio cū decreto preſentatur pape: tertio examinata electione ⁊ perſona approbata in regem aſſumitur quarto promouēdum in imperatorem pronunciatur: quinto vngitur ⁊ conſecratur.
16 Inimicus ⁊ rebellis differunt.
17 Donatio facta per conſtantinum de terris imperij quas dona uit eccleſie an fuerit valida. ⁊ nu. 37.
18 Literis ſigillatis ad hibetur fides ad preiudicium ſigillantis.
19 Sigillo alio ſigillat imperator ante coronationem ⁊ alio poſt coronationem.
20 Inſtrumentum in archiuo publico repertum an preſumatur authenticum.
21 Imperator an tequā approbetur quam poteſtatem recipiat.
22 Periurus an ſit infamis.
23 Succeſſor an obligetur iuramento prede ceſſoris.
24 Imperator in quo loco debeat coronari.
25 Juramentum an confirmet promiſſionem nullam.
26 Juramentum preſtitum pape an ſit ſucceſſoribus iterādum.
27 Imperator a quo tempore incipiat vti ſigillo aureo.
28 Promittens aliquen defendere contra omnem perſonam an teneatur eum defendere contra ſe vel ſuos.
29 Feudū res an ex ſola recognitione alio non apparente an efficiatur feudalis.
30 Papa an ſit Vicarius Dei.
31 Rex Francie, non ſolum de iure, ſed nec etiam de iure, non recognoſcit Imperatorem.
32 Diadema, quid ſit, ⁊ quomodo differt a corona.
33 Corona quibus de cauſis detur.
34 Imperator quotuplici corona coronetur.
35 Epiſcopi an debeant tangere ſacra.
36 Rex Romanorū an poſſit ante coronationez dare priuilegia.

Romani principes ortho. Diuiditur. in. v. partes. Primo in prima parte ponit exordium. In ſcōa narrat aſſertionem imperatoris Henrici negantis ſe Romano pōtifici aſtrictū per fidelitatis iuramētum ſubiungens quid dederit cauſam denegationi predicte. Tertio contra futura pericula ad perpetuam memoriam ponit duo iuramenta que preſtiterat ipſe Henricus eccleſie Romane. In quarta narrat etiā talia ſacramenta preſtita fuiſſe per Albertū eius immediate predeceſſorem ⁊ Rodulphū ⁊ alios Romanos reges. ⁊ declarat illa fore fidelitatis iuramēta. In quinta ⁊ vltima ponit formam iuramenti quā ipſe Henricus preſtiterat in ingreſſu italie ⁊ quā innouauerat tēpore coronationis. ſecunda ibi dudū. tertia ibi
1 nos ita ꝫ. quarta ibi ceterum. quinta ibi porro. ¶ Mo. expri c
ma parte regulam, qō ad quem ſpectat prometio vel manus impoſitio ad illū ſpectat perſone examinatio. [c] Idem q̄ nullꝰ
c eſt ſine examinatione promouendus. ad hoc de ele. venerabi-
2 lem. ¶ Mo. tria vel quatuor que exiguntur in actu imperatoris. Primū eſt perſone approbatio. Secūm inunctio. Tertium
3 cōſecratio. Quartum imperij coronatio. ¶ Mo. tertio imperatorem eſſe pape ſubiectū. tangēs ſuſcipiētem ab illo dignitatem. ad hoc. c. venerabilem de elec. ¶ Quarto no. q̄ tranſlatio imperij de genere ad genus perſonarū ſpectat ad papam ⁊ eccleſiā. ad hoc alle. c. venerabilē. ⁊ ſimiliter poteſtas diſponendi illū de iure eligendi. ¶ Mo. bene q̄ electores imperatoris eligūt in regē. ſed per hoc nō ſequitur electus iure imperij. ſed ex ſola ꝓuocatione pape. ¶ Not. differētia inter iſta. ſ. ius ⁊ poteſtas. q̄ ius notat poteſtatē iuris. poteſtas poteſtatez facti actualem. vel primū notat habitum. ſcōm vero actum ⁊c.

Itē q̄ coram arbitris. adde ter. quē Bar. ibi dicit ſingularem. in l. ſi. C. de teſta.

We. l. ꝙ hāc. Adde pratic. Papi. in for. opp. otra ter. poſt publica. in ver. ſunt q̄ publicatis.

Itē q̄ mꝙ lus. Adde hū facere tert. et quod ibi not. Bar. in. l. imagines. C. de pbat. et medi. lib. xj.

6 ¶ Sexto no. q cū iure conuenire pōt dispositio consuetudinis. in ver. q tūdi. ¶ Mo. q plus importat verbū concordia q̄ verbū pax. ¶ Pax enim quietat rancorē. cōcordia animos vincit. ¶ Mo. ex ter. ibi multis tabellionib⁹, [a] q tabellio debet esse rogatus vt instrumentū cōficiat vel eo de quo attestatur. q dz rogari ab eo cuius principaliter interest. de quo dicēdum. vt per Imo. de fid. instru. c. i. q. not. bene q̄ hic habes modum rogandi q̄ debet dicere de tali facto voco te notarium. q rogo vt de eo publicū cōficias instrumentū. ¶ Item no. q negatiua est probabilis per instrumentū q̄ negatiua exprimitur q̄ potest illud verbū scribi quo negauit se fore ad fidelitatē astrictum. de quo de elec. bone. i. q per glo. q Jo. and. per legistas. C. de proba. l. actor. q. ff. e. tit. l. ij. in ver. nos itaq;. ¶ Mo. negligentiā vel silentiū prelati preiudicare ecclesie. ¶ Mo. scōo q̄ literis patētibus alicui⁹ principis ad preiudiciū ipsius principis fides dat q adhibetur in his que committit ambasiatoribus vel procuratorib⁹ suis. ¶ Tertio no. q̄ vt procurator possit subiectionē promittere vel fidelitatis iuramētum exigitur specialem mandatū. ¶ Et no. bene q procuratorium dicitur plenū q̄ extenditur ad exigentiā specialis mādati. ¶ Quarto no. practicā cōstituēdi procuratorē ad prestandū iuramētum q̄ ei dari debet mandatū ad iurandum pro eo [b] q in eius animā. cautū est ergo q procurator iū fic stet sufficit tamen in iuramento calūnie. q̄ habeat mandatū ad prestandū iuramētum calūnie. q alia non adiciantur. de iura. calū. c. j. q. fi. in. vi. q est casus. in cle. nō pōt. de procu. ¶ Mo. ria que recipit imperator ab ecclesia. s. a papa. sunctionē cōsecrationē q diadematum imperij. ¶ Mo. q sicut in electione plati ecclesiastici exigitur decretū electionis. vt patet de elec. in cauſis. ita videtur q exigat in electione imperatoris. vt patet ex hoc text. decr. electionis. ¶ Mot. q. q in electione plati spiritualis reprobetur mixtura laycoū q cle. de elec. sacrosan. c. c. massana, nō tamen reprobat in electione imperatoris. q sic pōt hoc respectu arari in boue q asino vide quod no. Joā. And. de testa. Joannes. ¶ Mo. q anteq̄ quis promoueatur ad dignitatē secularem dz examinari. q tūc fit. ad. est examinatio de requisitis in persona ad dignitatē ad q̄ promoueri debeat. q principaliter sup. ij. bus. s. sup moribus cōditione q statu. ¶ Mo. q cū persona aliqualiter nō transitur cū facilitate examinatione. q sic videt q̄ nō sit necesse, q notus seraminetur ad actū promotionis. si est in totū notus. secus si est aliqualiter notus. q tunc debet examinari sed cū facilitate examinatione transitur. ¶ Mo. vtrum practicā babētis promouere pt ante omnia declaret personā habilē per sententiam, q facit pro executoribus apostolicis vt ante oīa pronūciāt sup dignitate q habilitate persone postea cōferant vel aliter pmoueat vt hic habetis practicā sententie. 11 ¶ Mo. ex ter. ibi tibi oño pro generali allegatiōe vt sufficiat allegare titulū vel caput legis. vel. c. tm. de quo de coha. cle. in c. vestra. per Jo. and. 12 ¶ Mo. q iuramentū prestitū per pcuratorē nō excusat quin debeat iterari in pprīa psona. q 13 no. q etiā imperator iurādo tāgit sacra. q sic corporaliter iurare debet. q sic in hoc eps videt maioris priuilegij de iura. calū. c. fi. q sic pōt sumi argumentū, q maior est dignitas epalis dignitati imperiali. ad hoc. de maio. q obe. solite. q q̄ no. xvij. dist. q fin. ¶ Mo. hic formā iuramēti q̄ prestat imperator in eius coronatione. ex quo apparet, q imperator debet esse defensor ecclesie. q ad hoc obligatur pprio iuramento vt hic aperte. p batur in verbo ceterū. ¶ Mo. seruādum velut ius id q̄ nō esset per preteritā tēpora in dubiū reuocatū sed simpliciter seruatū. facit. l. minime. ff. de legi. c 14 ¶ Mot. scōo de dictione quondā q̄ sapit priuationē de presenti qualitatis cui adiūgitur. ¶ Mo. argumentū, q per verba recipio te in speciālē filium quis nō astringitur iure fidelitatis. ¶ Mot. potiꝰ pōderandū veritatē q vim verboꝝ q̄ corticem eorū. vnde sensus in rigore verborū non est cōfundendus. Ad hoc est de verb. sig. intelligētiam. ¶ Mo. quarto q papa pōt declarare cōtractum q iuramentū q promissionē que eis layco prestantur. 15 ¶ Mo. hic Guil. ordinem promouendi imperatorē. q primo eligitur in regē Romanoꝝ scōo electio cū decreto presentatur pape. tertio examinata electione q psona approbata in regē assumitur. quarto promouendū in imperatorē pronūciat. quinto vngit q consecrat. q hec probant hic ex hoc ter. in. §. porro. ¶ Mot. q sicut iuramentū pstari pōt per procuratorē ita q recipi. ¶ Mo. q imperator iurat corporaliter q tactis sacramētis q euangeliis. q hec est forma iuramēti generalis quo ad formā extrinsecā. vt de beat super euangeliis iurare. ¶ Mo. imperatorē debere dare fauorē cōtra hereticos q scismaticos ex iuramento q si 16 non facit est periurus q deponi potest. ¶ Mo. hic differentiam inter inimicū q rebellem. q inimicus est magis generalis. ¶ Mo. q ille dicitur venire cōtra ecclesiā qui confederationem facit cū inimicis ecclesie. qō est notandum contra Florentinos qui fecerūt ligā cum rege Francoꝝ. que deo propitio plus fuit eis perniciosa q̄ vtilis. ¶ Mot. q vsu donatio 17 facta per Cōstantinū de terris imperij quas donauit ecclesie. ¶ Mo. q licet donatū semel vel cōcessum amplius donari vel concedi non possit vt ius iterū tribuatur. cōcessio tamē potest fieri ad cautelam sic limitatā. de. s. instr. inter dilectos. ¶ Mo. hic de verbo tenuta pro vulgari nostro. q idem significat qō fortificiū q possessio sortis. ¶ Mo. qō iperator est defensor ecclesie. Item est differētia inter inobedientē q rebellē. ¶ Mo. qō appellatione terrarū cōprehendunt prouincie. ¶ Mo. qō per vinculo iuramenti princeps tenet ad cōseruandā libertatē ecclesiasticā etiā particularium ecclesiarū. [c] ¶ Mo. qō literis 18 sigillatis adhibetur fides ad preiudiciū sigillātis. ¶ Mot. qō alio sigillo sigillat imperator ante coronationē q alio post coronationē. ¶ Mo. q sigillū imperatoris est aureū. ¶ Mo. 19 20 q illud qō reperitur in archivo publico ecclesie presumitur authenticum. Et no. pro practica. l. qñ fit mētio de instrumento vt fiat protestatio. qō hoc plenius cōtinet in instrumēto de quo fit mētio. ¶ Circa primā partē oppo. primo q videtur q plures non possint esse principes. vij. q. i. in apibus. Cuius cōtrarij hic innuit cū dicitur in plurali Romani principes. Sol. de iure plures possunt esse successiue nō simul. vnde illud omnis potestas impatiēs cōsortis erit. xxiij. q. vij. qō autē. ad hoc. de cle. coniug. c. i. in. vj. ibi vnicas q virgines. i. singulces q singulas. quōp duo simul exerūt imperiū vt Titius q Vespasianus vt habet in cronicis. facit. viij. dist. quo iure. ibi loquit in plurali sm gl. q zenze. ¶ Secūdo quero quare hic papa ponderat. qō ādem habeat principes. dicit Guil. [f] q non nisi fideli dandū est imperiū. de elec. venerabilē. §. i. ibi. vel alīs hereticus. q. quinimo nec aliud iurisdictionis officium cēdum est in fideli: vt in aut. iusiurādo qō prestat ab his qui admi. suscipiūt. col. iij. tiij. dist. nulla. C. de iudeis. l. fi. ¶ Tertio quero an aliquā potestatē recipiat imperator ante q approbetur per papā. Guil. per hunc ter. dicit q nō. alias possent eligere fatuū vel hereticum. de elec. venerabilē. q approbari quis debet anteq̄ militet. C. de diuer. offi. l. ij. in his. q. l. gbatoribus. lib. xij. q de re mili. l. neminē. C. de agēti. q. l. ij. lib. xij. ad hoc. j. e. §. itaq;. in ver. declaramus. q in ver. factum. Fatetur tamen qō electores dicunt eū habere statum cum est electus plenā potestatē. q q̄ vnctio pape nihil addit. de quo per Host. de verb. sig. super qui. busdam sm zenze. q Guil. de quo etiā. de elec. ve uera bilem. i. eo. tit. uaritie. in. vj. q. C. de quadri. prescrip. l. bene azenone. q cōmunis opi. [g] videtur esse qō de iure ex sola electione cōsequatur potestatē administrādi sicut q papa. Nec ob. q possi bi. e esset. qo esset hereticus vel fatuꝰ. q id nō est verisimile, q tanti viri q̄ti sunt electores elegerint nisi habilem. ar. l. i. ff. de offi. prefe. preto. q q eadē ratione etiā papa non deberet posse ante intronizationē administrare cum nec papa possit esse hereticus. xl. dist. si papa. ¶ Quero vlteriꝰ an imperator cōfirmetur. dicit hic Jpau. q non per hūc text. sed bene approbatur. q sic nō eget cōfirmatione sz bene approbatione licet Jo. notauit contrariū. xcij. dist. legimus. vbi dicit ex sola electione ferī imperatorem [b] qō videtur esse falsum. q ter. in verbo dudū. dicit q eligitur futurꝰ imperator. q sic electione sola nō videtur imperator. q hoc credo q ante coronationē nō dicit imperator sed forte Jo. an. fuit locutus quo ad potentiā administrandi de qua. s. dixit. q tūc eius dictus posset saluari; vt. j. dicetur q. in verbo dudū. ¶ Querit hic Sul. an rūdens qō iuramentū non prestiterit sit periurus. dicit qō sic. vnde aduertendū qō quoddā est iuramentum assertorium quoddā promissorū. Assertoriū est de re preterita vel presenti vel aliqd asserere fuisse vel esse vel nō fore sitan deo teste. xvij. q. i. in summa. Istud tale iuramentū de veritate dicenda de calūnia q malitia. de iur. calū. c. j. in. vj. Nam iuramēta talia prestātur super re preterita vel presenti. Promissoriū vero iuramētum est de re futura fienda vel nō fienda. s. eo. quemadmodū. vnde in ppōsito patet, qō hic imperator peccauit in duob⁹. q duobus modis deierauit. Primo q venit contra sua licita iuramenta negando fidelitatē q obedientiā. Scōo q falsē q scienter negauit pape iurasse fidelitatē quā tamē iurauerat. q sic eaꝫ negando prestasse faciebat infideliter cōtra eū. q per cōsequēs in predictis duob⁹ modis deierauit q. ¶ Quero scōo an potuerit hic aliquo modo excusari iperator. vt licuerit sibi cōtra iuramēta motu pprio cōtrauenire q negare se illa p̄stitisse dato q suppositio. qō iuramēta sua dicerent esse q̄tra iura imperij. q sic ex hoc inualida. Ad primū an licuerit venire ꝫ motu pprio. q in aliquo modo potuerit excusari ex q̄ dicebant cōtra iura imperij. dicitur qō nō. moueꝫ q. q est regula q nulli lz venire ꝫ factū pprio iuratū iustū vel iniustū sine licētia seu authoritate pape

te pape sz opus est illius licētia. de elec. venerabilē. Fallit in aliquibus casib⁹. Primo quando obseruatio iuramēti vergit in dispēdiū anime. s. e. si vero. q. c. cū qd. Scōo si vergit in dispendiū vite tēporalis vt tot bonoꝝ suorū q viuere non possit. a 1 fet. xij. q. iij. c. fi. ver. quisquis. [a] Tertio si vergit in deteriorez exitū. xxij. q. iij. si aliquid. Quarto si iperator est de tertij. vt de re. ecclesie per prelatū prestitū. s. e. c. ij. Quinto si est ꝫ publicū ius authoritate q vtilitate. de fo. ꝫpe. c. si diligēti. Sexto si est cōtra aliud propium iuramentū q licitū. s. eo. intellecto. Septimo si cōditio adiecta hoc sustinet. s. e. quēadmodū. de spon. sicut. Octauo cū est vrgentissima necessitas q licentia superioris haberi nō pōt. de ob. ieiu. Cum ergo nullus predictoꝝ casuū excusat imperatorē est periurus quia nō habet iudicare de iuramēto suo sed superiori. vt. d. c. venerabilē. d 1 q. 1 quāto. de ma. q obe. dilecti. vbi lz quis iuret sciēter ꝫtra iura ecclesie sue tamē requiritur licētia pape in cōtraueniendo. Ad scōm an licuerit ei denegare se iurasse. dicit q non. q id non licet pro viribus suis cōseruādis mentiri negata iuramēta que fecerat cum nō liceat p tēporali salute salutē spiritualē postergare. de vsuris. super eo. xxij. q. ij. ne qs. Ex pdictis concludit q nullo ex predictis casibus excusetur q non obediēdo venit cōtra fidelitatē iuratā. quia sub debito fidelitatis iuramēti fuerat requisitus que hoc includit. vt in verbo dudum. c. c. de forma. xxij. q. v. Ité cum mentitus sit negando iurasse fidelitatē quā iurauerat periurus fuit absq̄ excusatione quacūq; quia nō poterat esse bmōi immemor cum nō esset oblium q̄ iurauerat. q in facto de recenti q ppio motu nō potest. p babilis ignorātia allegari. l. neminē. C. de iusep. q archa. b 1 lib. x. ff. de penis. l. si diutino. x. ff. de le. i. si res. q qō ibi no. q. c. [b] 22 ¶ Quero an periurus sit infamis. dicit q sic de iure canoni co siue de p̄senti siue de preterito siue de futuro iurauerit. vi. q. i. infames. Legiste vero dicūt q de iure ciuili in iuramento de preterito vel presenti periurus nō est infamis. sed crimine stellionatus. l. ij. q. fin. si in iuramēto vero de futuro si venit contra pactionē iuratā est infamis. C. de transact. l. si quis maior. sed si venit simpliciter cōtra iuramentū q nō cōtra pactionē. q tūc nō est infamis. sed solū deum habet vltorē. l. ij. C. de reb. cred. de iure canonico etiā videtur dubiū p. c. testimoniū. de 23 testibus. ¶ Quero an ex iuramēto predecessoris obligetur successor. dicit Jenze. q nō. etiā si sit prestitum pro se q successoribus suis quo ad penā periurij cū iuramentū sit mere personale. vt no. Imo. de iureiurādo veritatis qō. ex promissione predecessoris successor obligetur seu astringatur. C. de hered. acquiren. l. fi. C. de pactis. l. pacto. Fatet tamē q si est prestitū iuramentū per predecessorē q reale intātū obligat q successor arctatur ad id prestādū quasi hoc sit ius reale possessum q prescriptū. ¶ In verbo nos itaq; opp. papa hic declarat electū futurū imperatorē promouendū. q sic pro unciat de eo qō est ventura cōtra. l. i. §. i. ff. de vsur. dic q est obligatio omnino nō est futura vt vsure rei iudicate q̄ non debentur. nisi post quatuor menses. q tunc non dz fieri condenatio. vt in. l. contraria. Si vero est aliqualiter de presenti. q tūc aut est pura aut conditionalis. Si est pura q dilatiua q nō extensiua vt si debetur in paschate soluendū semel. q tunc non debet ante condemnari. quia non petitur de plus peti. c. i. Si vero est dilatiua q extēsiua vt in annuis prestationib⁹ q expensisque multiplicantur ex mea malitia vel cōtumacia. q tunc cōdemnatur in futurum de offi. deleg. querenti. ff. si serui. vendi. l. barū. q. l. legi. Si vero est obligatio 2ditionalis. tunc etiā potest fieri sententia super illa de test. Raynaldus. §. idem. ff. ad leg. aquil. l. in. l. idez si peto contra meū molestatorem ne amplius me molestet vel ne amplius ius meū vsurpet de sepul. c. i. q. ibi de hoc per Host. q per gl. de sentē. ercom. romana. §. caueant. in. vj. facit qō no. ff. de iudi. l. in oībus. q qō no. de procurato. in. c. auditis. q. d. c. Raynaldus. ¶ Quero quis sit effectus cōfirmationis electionis. dicit hic Guil. q est iuris ex electiōe questi declaratiua q iure q̄sito habito coroboratexercitium. nam confirmatiō e datur exercitiuz electionis alle. no. lxij. dist. quanto per gl. facit qō no. de elec. trāsmissam. Mo. hic p notatis de elec. q̄ sit. c. c. auaritie. in. vj. ¶ Quero si pcurator iurat falsum in animā dñi an obliget dñm ad periurij. dicit Guil. q sic. si sciebat mādans illud falsum q nō iurās. ar. c. pe. de elec. in. vi. Fatetur tamen q peccat iurās taliter si sit falsum qō iurat in assertorio q promissorio iuramento. quia per eius organum exigit manda 24 tum. xvi. dist. sicut. xxxvij. dist. si quid veri sm Guil. ¶ Quero in quo loco debet imperator coronari. Dic q coraz altari c beati Petri vt patet hoc ex forma iuramēti ibi. beato Petro. c. dicit tamē Guil. q alibi recipere posset quia locus nō est de substātia sed modus tantum. de resti. spo. c. fi. Et predicta faciūt in argumentum q archiepis debet episcopos suffraganeos in sua cathedrali ecclesia p se rare. veritas tamē est q ibi poterit cōsecrari vbi archiepiscopus elegerit. lxv. dist. c. fi. ante si. fin. Quē. Alterius per hūc ter. arguit zenze. q bene in sciētia q in moribus q in omnibus notis transeundū est de facili ad eius examinationē. arg. de elec. inotuit. §. multa. xxij. dist. qui episcopus. xlvij. di. de Petro. xxv. q. iv. veniā. Ulterius p hāc cle. inq̄sti hic dicit q imperator cōsecratus recipit ordines. lxij. di. valentinianus ad fi. qō est falsum. ar. ff. de re. dīui. l. sacre. de quo in Spec. titu. ij. §. nūc ostendendū. ver. rxrix. fm Paul. per Jo. and. in. d. c. valentinianus. in. §. cetera. rum. ¶ Quero quare iuramētū de quo hic dicitur plus est iuramentum fidelitatis q̄ alia iuramenta cum q in alijs etiam fides exigatur. dicit Guil. q in illo exuberantior fides exigit q̄ in alijs. [a] Sicut in simili dicit in actionibus bonefidei de fide instru. inter dilectos. q de excep. cū venerabilis. q hoc est iuramentum qō prestatur post inuestituram oño a vasallis vt habet in libro feudoꝝ tit. qui prestēdere debet. de quo ibi q in ti. se. fm Guil. q. xxij. q. v. de forma q. ¶ In ver. porro. quero an cōfirmatus vel assumptus in aliqua prelatione a papa habeat exercitiū administrationis ante prestationem iuramēti fidelitatis. dicit hic Guil. q nō vt patet in extrauaganti Bonifacij iniuncte. de elec. vbi patet q cum hoc exigatur q ostēdat literas papales de promotiōe sua al's qd agit est irritū ipso iure. ¶ Quero scōo an iuramentū cōfirmet promissionem nullam videtur q nō. de fide instru. inter. de fo. compe. si diligenti. In contrarium facit de iureiur. cū contingat. de pactis q̄uis. in. vj. dic si iuramētum est contra ius publicum authoritate q vtilitate nō firmatur actus iuramēto. de fo. compe. si diligenti. Idē si esset nullitas vel defectus ex parte facti qō fictionē nō recipit. viij. dist. veritate. In bis autem que sunt authoritate publica q vtilitate priuata. dic q dato q ex forma iuris alius actꝰ deficiat. tamen ex vi iuramēti adiecti vestitur q valet de iureiur. cum cōtingat. x. d. c. q̄uis. Nec ob. q dicas q ꝫtractus inefficaces q nudi a iure ciuili multis modis vestiuntur inter quos hic nō numeratur. ergo nō debet vestire cōtractum inefficacez. quia respondeꝫ q hoc est sufficiens vestimentū de iure canonico. ligfecus de iure ciuili sic videm⁹ in simili q de iure ciuili ex pacto nudo nō agitur. tamē secus de iure canonico de pac. c. i. j. q. vij. quoties q qō ibi not. Ad hoc quia dato q contractus deficiant de iure ciuili tamē nō deficiūt de iure naturali ex quo cōsensus interuenit inst. de obli. que ex ꝫsensu quasi per tot. c 2 hoc vestimētum est introductum de iure canonico. q a papa. cuius est interpretari vim iuramēti. viij. dist. iuramēti. vt vicarius dei. q de iureiur. q si christus. [c] Sicut ergo de iure ciuili aliqui Jctus informes q nudi de se informantur q vestiuntur certis formis authoritate ꝑsoniali. q sic vestiuntur aliqui q formantur authoritate papali per iuramentū. vt. d. c. cum cōtingat. q. c. q̄uis. q. C. si aduersus vēdi. aut. sacramenta. fm Guil. d 2 ¶ Per predicta deciditur questio de qua hic p Guil. vz qd si donaui omnia bona mea irreuocabiliter intervivos heredibus inst̄itutis a me q iurauī non ꝫuenire. an si reuocari postea e testamētum vel alīs est ruptum vel deficit vnū de substantialibus vel nouā prolem suscepi de qua nō erat facta mentio. q sic de iure vel de facto est nullū. an valebit donatio ex vi iuramēti. inualida enim videtur donatio ex quo testamentum est nullum. q sic heredes ex eo esse nō possunt q sic non videt profice re donatio cū eis sub appellatiuo nomine fuerit donati. q sic videtur q donatio sit in causa caduci. C. de cad. toll. l. i. in pn. q §. pro scōo. ex quo nō eis sub propr̄js nominibus donabatur. f sed eis vt heredibus. arg. ff. de offi. deleg. qñ. q. ff. de stipu. ser. l. seruus cōmunis. Item nec erāt heredes tempore donationis nisi solum in spe: quia volūtas testatoris viuentis erat ambulatoria de cele. miss. cum Marthe. sed testamentū ante mortem perit ergo spes est reuocata. arg. viij. q. i. c. i. an ergo validabit donatio predicta iuramēto. [f] similiter queri potest de donatione inter virum q vxorem que reprobāt a iure ciuili an valideatur iuramēto. Nam in hoc scōo casu. s. qñ agitur de donatione inter virū. q videtur per predicta q̄ sic q versat circa ea q̄ sunt vtilitatis priuate. In primo casu videtur maius dubiū. nam videtur q nō cōfirmetur ex defectu volūtatis q deficiētis cōsensus iuramentū aūt non se extēdit vltra cōsensum iurantis. l. si. C. de nō nu. pe. q no. Bar. ff. de fideiuss. l. si quis pro eo. in prin. tamen idē videt ex quo ex tūc donauit irreuocabiliter inter viros heredibus institutis a se q sic in effectu sub nomine propio cū alīs nō potuisset irreuocabiliter donare ar. l. illud. ff. ō aeq. here. cū si. de materia per Ly. q Barto. in. l. pe. in fi. C. de pac. q in. d. l. si quis pro eo. in prin. vbi latissime per Bar. in. l. seiꝰ q angerius. ff. ad legem fal. per Innocē. in. c. cum veniſent. de insti. dic vt ibi habetur. q per Guil. de cu. in. l. sed si possessori

a ¶ Quod tabellio dz esse rogat⁹. Adde ter. in. §. nos. aūt. in auc. de tabel. q Bart. in. l. ij. in. i. q̄. ff. de ītpu. ser. 7 a 8

b ¶ Et in eius aiam. Adde Bar. in. l. ij. §. finautez. in. ij. col. in prin. C. de iura. calū. q Alex. in fi. cxlix. i pe. col. in fi. in. v. vol. 9 b

c ¶ Mo secūdo dictiōe quōdā. Adde gl. in. l. eiꝰ qui. in ver. dīuūcti. q ibi bar. q doc. ff. si cer. pe. 10 c

d ¶ Mo. q valet, adde por. in pode. ist. in pe. q si. co. bar. in rubr. ff. ver. in pe. col. Damor. in consil. lxxvij. in. i. vo. Alex. q Alre. in rubric. q de ver. obli. Felyn. in pode. decre. Lardi. in cōsi. cxxxvij. ad fi. q in consi. vlti. in. ij. col. d

e ¶ Mo. q plitteris. Adde Felyn. i. c. scripta. in pe. col. ver. iij. gñalr. de fi. instr. et Imo. in cle. statuti. in. i. co. in fi. s. de elec. 11 12 13 e

f ¶ Q nō nisi. Adde Bar. q doct. maxime. do. Jaſ. i rubr. ff. de iurisdic. om. iudi. f

g ¶ Videt esse q. Adde Felyn. in. c. eam te. in ij. co. ver. fisr. de rescrip. 15 g

h ¶ Quod videtur falsum. Adde Bart. in extraua. ad reprimē. in v. reges. Felyn. in c. eam te. in. i. col. de rescri. Ang. in proe. inst. in. ij. col. 16 h

te pape

26 §.itē si iurauero.ff.de iureiur.rc. ¶†Quero ad iuramentum
prestitū pape ⁊ successoribus fit a successoribus iterādū dic q
nō ꝯdin viuit iurans,§.e.veritatē,secus si non adderetur ver
bum successoribus,q; tunc soli dño viuenti prestatur.ideo sin
gulis successoribus dñi est iterandū seu prestādū iterū.xvj.q.ij.
sepe.⁊.c.lōgingtate.⁊no.in.d.c.veritatis.⁊in lib.feu.de phi.
feu.alie.per Hede.§.preterea.Econtra autē iuramentū vasalli
non extenditur ad successores eius etiā si sit dictū.dato enim q
pactū possit esse reale cōpromissum ⁊ pollicitatio nō tamē vo
tum nec etiā iuramētū,⁊ ideo est psonale,⁊ sic nō trāsit ad he
redē.vt.ff.de pac.l.⁊ heredes.⁊not.Inno.in.d.c.veritatē,al's
etiā si esset hoc onus annexū hereditati quo casu non esset be
res periturus nec voti trāsgressor licet nō seruaret iuramentū
igitur ligat quis propria obligatione spūali ⁊ durat ad vitam
iurantis sed iurās pro se ⁊ alijs agit de aliena obligatiōe spiri
tuali ꝯ fine illius cōsensu non potest facere fm zenze.⁊ Guil.
¶Quero quid si dñs successor dicat q̄ suus p̄decessor p se so
lo accepit nō pro successoribus.vasallus dicit contrariū quis
habebit p̄bare.dic q̄ vasallus q dicit.ff.de proba.l.ei.insti.de
fideiuſ.§.fi.¶Quero an toties debitur laudamiū seu relevium
quoties revocabile successor.puta morte predecessoris vel de
positione cessione renūciatione trāslatione coadiutoris vel ad
ministratoris natione vel al's quoquo modo.⁊ videtur q̄ non
qua videtur durare ꝯdiu viuit.dicit Guil. hoc disputationi
27 relinquēdū. ¶†Quero a quo tempore potest vti imperator
figillo aureo,dic q̄ solū a tempore a quo fuit per papā cōfirma
tus fm Guil.vt hic patet papa aūt ante coronationem vtitur
media bulla.de quo plene in data.vi.lib.ª ¶†Quero an p̄mit
28 tens aliquē defendere ⁊tra omnē personā teneatur illū defen
dere cōtra se vel suos.dicit zenze.de hoc no.in§li.feudo.h. fini
tur.l.§.fi.⁊.§.eo.petitio.vbi cōcludit q̄ nō q̄ in generali ser
mone accepta intelligitur psona loquētis,facit.C.de sol.in fi
29 tio.⁊ qō ibi no.per Ly. ¶†Quero an recognitio sola alio nō
apparēte faciat res feudales.dicit zenze.q̄ nō.alle.C. de pac.
l.traditionibus.⁊.C.de iur.⁊fac.igno.l.cuz falsa.⁊ ibi per Ly.
⁊Bar.fatetur tamen q̄ per talem recognitionē bene probā
tur esse tales.ff.de pos.l.publia.§.fin.fm zenze.de quo dic vt in
30 p̄cialle.l.cum falsa.per Ly.⁊Bar. ¶†Glos.vicarium.opp.q̄
papa nō dicatur vicarius dei sed petri.lxvij.dist.ego Ludoui
cus.Dic illud est ex impropria locutiōe bene exponi debet.i.
gerit vicariā quā gessit ꝟPetrus.Nam cum ꝟPetrus fuit vica
rius nō debet habere vicariū cum vicarius nō dat vicariū.de
offi.vica.clericos. ¶Glos.aper in pu. ponit de ista dictione
aper quō dupliciter sumitur in iure.⁊ nota.eam.quia sepe ad
eam Jo.an.remittit de verbo apicem etiam habes.xl.di. cum
vos.⁊ in proemio.vi.⁊ de cōcel.preben.c.fin.in.vi.Deinde vo
luit opponere in ver.hec summitas q̄ imperator nō dicat ha
bere apicem hoc est summitatē dignitatis imo papa de elect.
venerabilē.⁊ qui fi.fint le.per venerabilē.§.rationib⁹.⁊.c. cau
sam.⁊ qō no.de iudi.nouit.⁊ de maio.⁊ obe.solite.Soluit glos.
q̄ summitatem dignitatis habet quo ad tēporalia hoc est im
perator in tēporalibus omnes alios excedit.vij.q.i.in apib⁹.
⁊.C.de suspe.tut.l.i.ad qō facit.c.fi duobus.⁊ de app.in cle.pa
storalis.de re iudi.Quo ad spiritualia aūt papa habet apicez
dignitatis ⁊ omnibus alijs preest.vt in cōtrario.†ꝟPer predi
cta infertur ᵇ an rex Frācie,⁊ quidam alij nedum de facto:sed
etiam de iure nō recognoscant superiorē.⁊ videtur q̄ non qui
fil.fint le.per venerabilē.Ad hoc quia Carolus magnus non
videt fuū patrimonium speciale,s.regnum Frācie subiecisse
ecclesie,⁊ fi pur quādoqꝫ reperiret subiectū fuisse possessio est
per diuturnitatē tēporis interuersa.vt no.in.d.c.per venera
bilem.Jo.tamen theutonicus glossator decreti in his non cō
cordat vt ipse no.in.x.dist.qm̄.⁊.lxij.di.Adrianus.vbi videt
velle regē Frācie de iure subesse imperio forte vt dixit fauore
patrie sue.ar.vt lit.nō contest.accedens.ij.⁊ de prebē.c.graue
fm Guil.qui fil.fint le.per venerabilem ⁊ Host.ibi.⁊ in.c.fine
cesse.de dona.inter vi.⁊ vxo.sentit q̄ omnes reges subsunt im
perio fm zenze.de quo.in.l.cūctos populos.per Ly.⁊Bar.C.
de sum.trī.⁊ fi.catho.⁊ per gl.⁊ Jac.de bel.in.x.col.de pa.iur.
31 fir.in prin.⁊ etiam.xix.q.i.quicunqꝫ rc. ¶†Glo.diadema que
rit quid sit diadema ⁊ que fit differētia inter coronā diadema
⁊ sertum.dicit gl.q̄ diadema dicitur ppie corona imperialis
vel regia.⁊ fit solū de auro ⁊ lapidib⁹ preciosis. Corona dici
tur circulus qui est capiti factus de quodam metallo.Sertum
vero dicitur Gir lāda que fit de floribus.insimul sertis.Com
ponitur etiam diadema a dia qō est duo ⁊ demo demis. quia
ex sua rotūditate principium demit.⁊ fines facit qō no.de ele.
venerabilem cum gl.concordat ꝟPau.dicens q̄ diadema pro
prie est corona imperialis ex auro purissimo ⁊ gemmis preclo
32 sis.xcvj.distin.Constātinus palea est.Ideo autem ponuntur
gemme in auro vt in cōpositione ornamēti iunguntur.de pe.
dist.vj.principiū circa fi.que sunt pretiosiores.⁊ ideo eis cedit
aurum.vt ibi no.fm ꝟPet.Ad hoc.ff.de au.⁊ argē.leg.l.⁊ fi nō
33 fic.§.peruenianus. †Quot autē ⁊ qūo multis de causis datur
corona hic tractat ꝟPau.dicens q̄ quandoqꝫ datur in signū victorie ⁊ magni muneris temporalis.de renū.nisi cum prudē.§.
verū quādoqꝫ in signū regni spiritualis vt in clericis.vt.xxij.
q.i.duo qñqꝫ in signuz rei temporalis vt hic fm eum.facit.l.i.
C.de athle.lib.x.rc. ¶Glo.aliquale op.ᶜ q̄ notus non fit era
c minādus.xxij.dist.qui eps.in glo.ij.xlvij.dist.de ꝟPetro.et de
ap.cōstitutus.ij.Solu.gl.cōtrarium loquitur vbi plene habe
tur notitia hic quādo aliqualis cū facilitoi tamē examinatio
ne tunc trāsitur ad cuz ignoto vt dixi in litera. ¶Gl.tibi dño
declarat quō duobus tēporibus prestat sacramentum per ele
ctum in imperatorē.s.primo legato sedis apostolice.scdo tpe
coronatiōis. ¶Glos.pontificali.querit an liber pōtificalis q
alis appellatur ordinariū eporum sit authēticus.gl.post Host.
de ser.nō or.consuluit q̄ sic mouetur q: allegatur in iure vt au
thēticus vt ibi patet ⁊ etiam ⁊ hic ⁊ per hoc etiā dicimus ar
borē esse authēticū quia de eo fit mētio in corpore decr.xxxv.
q.v.q̄ ad sedem rc. ¶Glo.futurus op.q̄ ex sola electione qs
efficiat imperator cuius contrarium hic innuitur vnde op.de
no.per Jo.xcij.di.legitimus.Sol.glo.q̄ ibi ponitur opi.Jo.
que hic reprobatur.naz vt hic patet etiā approbatus ab eccle
sianō est imperator donec recipiat coronationem ꝫ sacratio
nem.Itēsequit Guil.qui hic dicit q̄ ante approbationem ec
clesie nec est imperator:nec pōt administrare.vt not. Host.de
verb.sig.super quibusdā.nec est credēdū Jo.qui fuit theuto
nicus.⁊ sic veri similiter fauet imperatori seu electo in impera
torē vel possum⁹ intelligere fm zenze.saluādo Jo.q̄ ipse intel
lexit q̄ sola electio facit imperatorē.i.facit eum habilem ⁊ po
tentem ad assequendum confirmationez vnctionē ⁊ diadema
sicut est in prelato electo.lxij.di.cōto.⁊ de rescrip.cum dilecta
⁊ de mu.⁊ bono.ff.l.eos vel potestis saluare etiā vt colligitur
ex his que dixi in tex.⁊ dicētur ꝑ.in.§.porro. ¶Gl.polliceor.
d Mo.gl.tu canonista.ª quia ponit differētiā inter pollicitatio
nem ⁊ pactū.in.§.ceterum.glo.Bonifacio notat de familiari
probatione ⁊ domestica.⁊ alle.gl.Jo.hec in subsidium ⁊ adiu
namē aliorum est fienda rc. ¶Glo.antidotū exponit hoc ver
bum q̄ nō. ¶Glo.fidelitatis notabilis est,ppter remissionez
quam dat ad summā Host. ¶Glos,virtutē nota p inculcatio
ne toleranda que fit in instrumētis.facit.l.lecta.⁊ qō ibi no. ff.
si cer.pe.rc. ¶Gl.existere op.q̄ imo iuramentū prestitū per
imperatorē nō fit fidelitatis iuramētū.quia alis subditi impe
rio essent subditi ecclesie,qō est falsuz de iudi.nouit cū §.So.
q̄ ꝫsequētia nō est necessaria.⁊ facit qō no.in.c.legitur.lxxxi.
di.⁊ in Spe.de feu.§.ij.ver.xiij.Ad hoc.l.nam ⁊ soci⁹.cū ibi
no.ff.ꝑ socio.⁊.ff.de verb.signi.l.modestinus.vbi vasallus va
salli mei non dicitur meus vasallus. ¶†Glo.vestigijs querit
34 quotuplici corona coronetur imperator.Ridet gl.q̄ triplici.
prima est ferrea.scda argētea,tertio de auro puro.p:imā reci
pit ab archiepō coloniēsi ⁊ in aquisgrani eiusdem diocesis,et
quia ferrea est ⁊ ferrum significat fortitudinem designat dicta
corona q̄ debet esse fortis conculcādo rebelles ⁊ infideles.Se
cundā recipit ab archiepiscopo Mediolanensi invilla modi
cinensi eiusdem diocesis.Iste tamē Henricus de quo hic istā
recipit in ciuitate Mediolani in ecclesia sancti Ambrosij.q̄
aūt argentū significat mūditiā ⁊ claritatem dicta corona signi
ficat talem debere esse q̄ preest imperio.i.mundū a vitijs ⁊ cla
rum virtutib⁹.Tertiā recipit a papa in ecclesia sancti ꝟPetri
ad altare sancti Mauritij.quia aut̄ aurū est omnib⁹ metallis
preciosius ⁊ excellētius designat imperatorē debere esse in po
tentia ⁊ iustitia excellētiorē alijs regibus ⁊ principibus. Quo
modo autem olim in tribus bis metallis ꝺabatur tributū ro
manis remittit gl.de fi.instru.inter dilectos.sup gl.indictio.
35 ¶†Glo.tacitis querit ᵉ an episcopi debeāt tāgere sacramē
e ta quando iurant fidelitatem.dicit q̄ sic.§.eo.ergo enim secus
quādo prestant iuramentum de calumnia.vel quādo iurant.
vel quando producūtur in testes.§.eo.de iura.calum.c.fin.qō
no.ꝑ bis que habentur.de elec.vt circa.in.vi.per gl. ¶Glo.
parētelam oppo.de.§.fi.insti.de legi.agna.suc. Sol.parentela
36 pro matrimonio potest imiri sed nō cōsanguinitas. ¶†Glos.
reges querit.an electⁿ in imperatorez qui dicitur rex romano
rum ante coronationē possit dare priuilegia. videt q̄ sic per
hunc tex.qui aperte dicit q̄ iste Henricus iurauit priuilegia
cōcessa seruare per reges romanos ⁊ imperatores predeceſso
res suos.fi autem nō posset rex romanorum concedere priuile
gia frustra hic diuisset q̄ iurabat illa seruare.⁊ hoc tenuit Ja
cob.de Are.disputā do vt refert Ly.in.l.bene a zenone.C.de
quadri.prescrip.Spec.etiā plene tractauit in Spec.de bac.q.
in ti.de

in ti.de prescrip.presenta.§.fi.ver.itē qō est obtētū.Inno.aūt
in decre.venerabilē.de elec.dicit q̄ fi imperator nō possit reci
pere coronā in loco debito nihilomin⁹ recipere pōt potestā
tē administrādi a colonieñsi archiepō ad quē spectat vel ex ip
sa electione bz illā.⁊ sic sentit Inno.q̄ si pōt coronā recipere.
⁊ tūc ante coronationē nō pōt administrare.Hostiē.in decre.
super quibusdā.de ver.sig.dicit q̄ videt in alamania per prin
cipes iudicari ⁊ teneri q̄ rex romanoꝝ post electionē ꝫcordē
babeat omnē potestatē quē imperator ⁊ q̄ vnctio nihil addit
quo ad hoc.⁊ p hoc facit qō not.Jo.xciij.di.legimus.⁊ quod
vidistis.§.in ver.postēꝫ.in glo.ij.in verbo futuris.gl.autē hic
dicit q̄ vidit ⁊ habuit formā literarū quarūdā que dicebant
extracte de registro Inn.iij.⁊ que dicebātur emanasse super
discordia de qua loquit decre.venerabilē.de elec. quarū alte
ra specialiter dirigebatur archiepō Maguntino.alia ꝑlatis ⁊
principibus Alamanie ⁊ Sclauonie.que inter alia cōtinebāt
q̄ duob⁹ electis in discordia verte q̄ administrabat vt rex ⁊ oēs
imperij iurisdictionē excedebat q̄ papa ibi declarabat locuz
habere donec alteri⁹ electio fuerit approbata vel reprobata.⁊
per hoc aperte dat intelligi q̄ ex sola electiōe siue cōcordia siue
discordi cōsequit electus potestatē administrādi licet postea
possit reprobari.nec mirū q̄ sic quādoqꝫ tingit in casu decr.
nihil est.§.de elec.⁊ fic pōt saluari opi.Jo.⁊.c.legimus.Guil.
vero hic tenet q̄ nulla habet potestatē anteq̄ approbetur p
papaz.mouet q: als posset eligere fatuum vel hereticum.facit
de elec.venerabilē.In contrariū aūt esset talē administrare.
igit rc.ad hoc fm zenze.quia approbari bz quis anteq̄ milī
tet.C.de diuer.offi.l.in his.⁊.ff.de penu.lega.l.neminē.de agē
tibus in reb⁹.l.ij.in li.xij.facit ꝑ hoc tex.hic in ver.nos itaq̄.
in verbo declaramus.⁊ in verbo futurus.refert tamē q̄ electo
res dicūt oppositū.⁊ remittit ad no.per Host.in preallega.c.
super qbusdā.⁊ pro electo vt predixi determinat Jac.de are.i
preall.disputatione potissime ea ratione. q: princeps iure po
puli eligitur ab his ad quos de iure spectat electio.vt hic,⁊ in
c.venerabilē.de elec.⁊ de re iudi.ad apostolice.fm.v. ⁊ ideo de
bet esse eiusdē potestatis electio q̄ fit a ꝑdictis.cuius erat ele
ctio olim facta a populo.sed per legem regiā oēs potestas et
omnes iurisdictio cōpetit.ffde orig.iur.l.fi.§.de ide.C.de ve.
iur.enuc.l.i.⁊.§.⁊ fi quidē.igitur rc.Nec tamē ratio posset ho
die negari q: tunc olim imperiū habebat vsurpationē ⁊ non
cognoscebat interim tūc electⁿ papa in superiorē qui nec tūc
erat sed hodie recognoscere bz.⁊ ideo videtur q̄ expectare
habeat saltē persone approbationē fm do.Ant. putat tamen
q̄ iura regni Bohemie possit administrare vt rex. sed illa vt
imperator administrare nō possit seu pōt.fm eū credo tenen
dum id qō tenuit Ja.de are.in quo gl.etiam hic remansit. de
quo.in.c.auaritie.de ele.in.vi.nec ob.hereticus vel fatuus q:
illud nō est presumendū.ar.l.i.ff.de offi.prefec.preto.Itē quia
eadem ratione etiam papa ante coronationē nō possit admi
nistrare cū nō possit esse hereticus.xl.dist.si papa. ⁊ possit
37 esse q̄ electus esset hereticus rc. †Glo.cōstantinum querit
a ⁊ revocat in dubiū.ª an donatio facta ecclesie per Cōstantinū
in persona beati Siluestri de qua in palea. Constātinus.xcvi.
dist.valuerit vel non.⁊ an successores potuerūt ⁊ possunt illaz
revocare gl. dicit q̄ de hoc sunt opi.Accur.tenuit q̄ donatio
nō valuerit.in aut.quomodo oportet episcopos.in prin.col.i.
Jo.tenuit contrariū.in.c.ego Ludouicus.lxij.dist.vbi dicit q̄
valuit irrevocabiliter.⁊ ꝑ ipso benefacit hec litera.⁊ de elec.
fundamēta.in.vi.⁊ qō no.Hostiē.in sum.de immu.eccle §.pe.
⁊ hec pars est tenēda fm do.Anto.dicit tamen q̄ hic posset
poni q̄ ponit legiste Guil.de cu.⁊ Bu.⁊ Bar.in proemio.ff.
⁊.C.verū quia revocādo in dubium de invaliditate donatio
nis huius esset revocare in dubium id qō iam est determinatū
ideo repetere hic dicta predictorum circa hoc esset superfluū
⁊ chartam occupare.vnde cōcludit q̄ tenēdum est q̄ donatio
tenet.⁊ q̄ standū est determinationi pape que est seruanda in
dubijs.qui fil.fint le.per venerabilem.§.rationib⁹. ¶Ex ter.
ergo ⁊ predictis no.bene q̄ papa in causa ecclesie est iudex et
pōt declarare ius vel rem de quo vel qua vertitur in dubium.
An spectet ecclesiā ppio motu statuēdo ⁊ illi statuto est stan
dum per hoc videt q̄ si de re priuata revocetur in dubium an
sit ecclesiastica q̄ papa ppio motu possit illā declarare eccle
siasticam ⁊ q̄ stādum est determinationi sue qō nō credit do.
quia sic isto modo posset totū undiqꝫ occupare.⁊ si dicas qua
re ergo papa statuit hoc in ꝑdictis dicit ex eo q: hoc nō erat
clarū vnde potius statuit ad conseruandum memoriam cū ad
determinandū id quod erat vera.vana enim dubitatio nō exi
git dubitationē iudicialē. ꝟPer predicta dicit se diuisse de fa
cto q̄ si papa declarat motu proprio nō vocata parte domum
deputandā ad pauperes sustentādos esse hospitale publicum

¶De Exceptionibus. Rubrica.

1 ☞Exceptio excōiatiōis pōt obuēi in qualibet parte litis.
2 Et potestas opponēdi exceptionē excōicationis non repelli
tur ex lapsu termini assignati ad dilatorias proponendas.
3 Exceptio taciturnitatis peremptoria ꝯtra literas beneficiales,
⁊ contentiosas an possit obuēi in vim dilatorie.
4 Exceptio excōicationis qñqꝫ est peremptoria:qñqꝫ dilatoria.
5 Exceptio excōicationis si opponatur cōtra personam iudicis
vel procuratoris an obstet tunc terminus lapsus.
6 Terminus datus ad ꝓponendas dilatorias an in dubio dica
tur peremptorius si non dicatur expresse.
7 Terminus peremptorius an possit per iudicem statui ad pro
ponendas exceptiones peremptorias.

a ¶Quero an p̄mittēs. Ad de Bart.per illū tex.in.l.j. ff.de senato, Alex.in.l.ij, §.si pcuratio in pe.co.circa med.ff.q̄ qſch tur.vbi limi tat nō p̄cedere in pcurato a re obtinēte,ali quid p̄ dño: q: tūc cōtinet etiā psona p̄ curatoris,

b ¶An rex frā cie. Adde gl. in.§.j. in ver. romanoꝝ. ins ti.de pat.po. Jo,fa.in rub. in proe.i ver. francus. Jaſ. in.l. nemo .in ij. col. C.qui teſt,face.poſ.

c ¶Nō notus non sit exami nād⁹. Adde gl.i.c.ō petro xlvi. dist. quā cū aliis cōcor. alle. Ale.in.l. magistros. C. de pſes.⁊ me di.li. vi. Fely. in.c,clerici. in col.fi.⁊ iud. 31 b

d ¶Quia po nit differētiā. Adō oo. Jaſ. plene in rub. ff.de ver.obli. Adde pot.d. Jaſ. in proe. insti.i pe.col.

e ¶An elect⁹. Adde bar.in extraua. ad re pri. in ver.re. ges Fely.in.c. cā te.in.j.⁊ in ij.co.de reſer. Ang.in proe. inſt.in.iij. col.

Excommunicati excep.

Primo decidit dubium. Scdo illud determinat ⁊ declarat. scda ibi saluo tñ. ¶ Not. primo q exceptio excōicationis ꝫ sit dilatoria potest obȝci in qualibet parte litis contra naturā dilatoriarū. ⁊ est ratio q⁹ ius opponēdi q fundatur sup periculo cōmunionis quotidie originatur de nouo ad hoc quod no. Ain. ⁊ Lōpo. de rescrip. dilectus filius. ⁊ qō scribit But. C. de adulte. l. adulteriū. vbi no. q hec exceptio q bānitus nō audiatur pōt opponi in qualibet parte litis. ¶ Scdo no. [a] q, potestas opponēdi exceptionē excōicationis nō repellit ex lapsu termini assignati ad dilatorias pponēdas. ⁊ sic habes duo specialia in ea q exceptio dilatoria vltra terminum iuris ⁊ vltra terminū hois pōt opponi. ¶ Et per hoc no. q id qō non excludit terminos iuris nō excludit terminos hois qō no. bene.

a ¶ Quod potestas opponendi. Adde Bart. in. l. eleǥāter. §. fi qd post. ff. de condi. inde. Alle. 3 t addi. ad bartol. in. l. exceptionez. C. de proba.

¶ Ultimo no. p generali allegatiōe de quo de coba. cle. ⁊ muvka. ⁊c. ¶ Querit hic Guil. in exceptio taciturnitatis perēptoria cōtra literas bñficiales ⁊ cōtētiosas posset obȝci in viz dilatorie circa qō vide qō ponit Jnno. de rescrip. cū ordiné. ⁊ c. super lris. ⁊c. 2 Statutus. de doc. de presump. oudū. de excep. pasto. ⁊ de lit. cōtest. c. i. in. vi. sufficit ibi remittere. ¶ Secūdo querit quid fit simpler vicarius ppetuus in ecclesia q certam ꝫ portionē. Abbas vero seu prior generaliꝫ oīa. Deinde dictus vicarius impetrat literas vbi nominat se rectorez illius ecclesie per quas agit cōtra priorē de decimis habēdis p. c. i. de deci, ea. cōpilati. prior vero excipit de falso expresso literis, qz ille nō est rector sed vicarius an poterit opponi in viz dilatorie. videt q fic. q⁹ est pōdicialis qz de falso. C. de mu. no. l. i, de psump. quia verisimile. iū. q. v. §. aliqñ. Ad hoc maxime. quia hoc casu videt errare in noīe actoris q⁹ est de substantia libus iudicēs cuius pesona ꝫ firmari ante alia. de accu. c. i de rescrip. constitutus. In contrariū facit quia exceptio falsi est perēptoria. de pba. licet hoc relinquit diſpositioni ſm Guil. do. Ant. credit q⁹ inōstum ppter falsitatē dignitatis expresse surgit equiuocatio, q⁹ hec fit dilatoria. vt in. c. Rodulph⁹. ⁊ i. c. significāte. de rep. Et ideo de ea pōt obȝci cōtra literas 4 tus cōcernit merita cause. qz si hic nō est rector nō deberet hēre ius in hoc esset perēptoria. Et ideo putat q⁹ obȝci poterit in vim dilatorie ⁊ in vim perēptorie. attēdendus ergo erit modꝰ opponendi qz per hoc cōcludit defectū iuris. ⁊ si opponatur in vim perēptorie nō poterit obȝci cōtra literas. secꝰ si 5 cludat defectū rescripti. qz tunc admittit. ¶ Gl. in ſi. op. q⁹ exceptio excōicationis istū nō repellat ab agēdo. de cle. exc. mi. c. ſi. ⁊. ſ. eo. a nobis. Sol. ibi in excōicato maiori. ℌ in excōicato. ⁊ sic in dubio ꝺz intelligi de sen. excō. si qué. de quo. de excep. pia. in. vi. ⁊c. ¶ Glo. dilatorie. ḟrit hic loquit ter. qñ exceptio excōicationis opponit in vim dilatorie. sed qd si obȝcitur in viz perēptorie. puta ad perimēdū electionē ppter excōicationem eligentiū vel electi. Rñdet gl. q⁹ tunc nō loquitur decre. nec ꝫ locū dcre. pia. de excep. in. vi. vt ibi no. Et sic videtur q⁹ per lapsum triēnij ad perēptorias pponēdas precluderetur via in dicto casu ꝫ non per lapsum termini ad dilatorias. 4 facit de iudi. intellerimus. ¶ Patet ergo q⁹ † exceptio excōicationis qñq⁹ dicit perēptoria qz perimit ius actoris. qñq⁹ dilatoria. quia opponit ad differendā litem ⁊ tunc potest obȝci in qualibet parte litis. dicitur etiā anomala ſm Guil. qz in hoc nō sequit̄ nomiā seu regulā qlitatē dilatoriarū. iuxta no. de excep exceptionē ſm eum. Certe per hoc nō mere tur dici anomala. qz cū ius opponēdi quotidie originetur nō sequitur natura aliarū dilatoriarū nec per hoc obuiat alijs qn possit obȝci etiā post litē cōtest. qz idē est in alijs que causantur ⁊ originantur post litē cōtest. qz possunt tāc opponi. de offi. deleg. 5 insinuāte. vt. C. de consor. eiusdē lit. l. i. ā. ij. cum ibi no, † Quid autē si exceptio excōicationis obȝciatur cōtra personā iudicis vel procuratoris an obstet tūc terminus lapsus. Guil. tenet q⁹ non in Spe. eo. titu. §. ij. ver. qd si in termino. ⁊ ver. se. facit de re iudi. ad pbandum. ⁊ de rescrip. scīscitatus. De scdo tñ. ſ. qñ obȝcitur contra pcuratorē remittit glo. ad no. per se de pcur. in nostra. Guil. hic videt velle idē qñ opponitur contra pcuratorem q⁹ est qñ opponit contra iudicem. ſ. obȝci posse post lapsum termini. ⁊ sic nō obstat terminus qñ redditur pcessus nullus vt in terminis. c. i. de rescrip. in. vi. Idē Pau. hic q⁹ dicit cle. locū habere in illo casu qñ opponitur cōtra pcuratorē ⁊ iudicē vbi redditur iudiciū. retro nullum. alle. no. in Spec. eo. tit. §. ij. ver. qd si. Idē dicit si obȝcit cōtra arbitrū. vt in Spec. de arbi. §. differt ver. Item quasi dicere vellet q⁹ eū tunc iudicium est nullū omnis terminus est nullus. ⁊ sic semper opposita videt ante terminū. Dic qñq⁹ exceptio excōicationis opponit in vim perēptorie. i. qñ per excōicationem surgit nullitas actus. ⁊ tūc glo. videtur sacere differentiā inter peremptorias actus ⁊ perēptoriā. pcessus. vt prima nō opponatur post terminū scda sic. Sed dic vt dicā. ſ. in verbo non obstāte. Quandoq⁹ opponit directe excōicatio in vim dilatorie. ⁊ tūc cle. intellige in distincte vt loquit qz terminus ad dilatorias non respicit istā quā etiā non posset tollere iudex. vt. ſ. in gl. pe. ⁊ sic statuitio termini restringit ad lites pūentes. ⁊ hoc teneas. Nā quid aūt in talibus pficiat absolutio. dicit q⁹ qñq⁹ opponitur in vim dilatorie ad repellendā personam. ⁊ proficit. de excep. pia. de sen. excō. per tuas. qñq⁹ opponit in vim perēptorie ad ostendendū nullū processum vel actus vt perimat electionem vel collationem factā vel. pcessus nullū. ⁊ nō. pficit absolutio. ¶ Gl. litem querit an exceptio excōicationis possit obȝci cōtra excōmunicatū in causa appellationis. hic em loquit quando obȝcit in causa seu lite principali. ¶ Glo. remittit ad no. in decre. significauerūt. in ter. ⁊ glo. pe. de excep. Videte quando reus originarius appellauit est clarū q⁹ obȝci non pōt sed qñ actor appellat originarius est magis dubiū. tamē idē tenet Jo. and. ibi licet postea executio sentētie durante excōicatiōe fieri nō possit. Pau. hic dicit q⁹ aut actor originariꝰ appellat a grauamine ⁊ audit quousq⁹ fit finit⁹ articulus appellationis. Ratio quia tunc finitur stimulus per quem dicitur defensor. Ideo cū principiat causaꝫ principalē venit vt actor impugnādo, ⁊ fic repellit. Ideo iudex appellationis qui surrogatur loco primi facere ꝺz q⁹ primus facere deberet. sed primus repelitur. igit⁹ ⁊ iste aut appellauit actor. a diffinitiua. ⁊ tunc dic q⁹ obstabit exceptio excōicationis. qz simul cognoscere potest de principali ⁊ grauamine. qz per nouas appōbationes pōt probare de iure suo de fi. instru. cū Joā. ⁊ sic impugnat non tñ se defendit. Et sic dicit Pau. intelligēdū qō no. e. ti. significauerūt. ⁊ qō ibi no. Host. do. Ant. hic nō tenet istud dictū Pau. prout etiā plene dicit. i. d. c. significauerūt. Ideo tenet q⁹ primo 6 diri ⁊c. ¶ Glo. perēptorio. querit an in dubio terminus da- b tus ad pponēdas dilatorias [b] dicit perēptorius ſi non dicatur expresse. hic videt a cōtrario tex. q⁹ nō glo. tenet ⁊ trariū ⁊ sic tenebat Host. in decre. pastoralis. ſ. eo. ⁊ Guil. in Spec. de dila. §. i. ver. exceptionē. alle. de offi. dele. ꝫ sluit ⁊ pbat etiam in decre. pastoralis. pealle. dum dixit ex tūc ⁊c. vbi no. ℌ aūt. Ideo dixit qñ fuit expressus q⁹ erat dilatio peremptoria. qz tūc erat magis dubiū an pcederet de. re. tamen idē est dicendū. ¶ Mo. bene ſm do. Ant. hanc glo. per quā habes q⁹ terminꝰ in dubio intelligit perēptorius q⁹ intelligit quādo datur ad opponendū vel ad pbandū. secus videt in dilatione seu termino dato ad cōparēdū. C. de iud. l. iubemus. ⁊ qō ⁊ qñ iu. l. ea que. de quo ibi. ⁊ in. l. consentaneū. ⁊ in aut. qui semel. e. tit. per doc. maxime Barto. ideo exiguntur tres citationes vel q⁹ perēptoriū exprimatur. xvij. q. iij. de illicita. ⁊ no. in decre. cō suluit pealle. ⁊ de accu. ad petitionē. ⁊ per Bar. in. l. ſi finita. §. iulianus. ff. de dā. infec. ⁊c. ¶ Glo. assignato op. q⁹ iste terminus signari nō debeat. ſ. eo. pastoralis cū ibi no. Sol. ad. petitionē actoris assignari bic debet terminus ad opponendum ipsi reo. nō aūt ad petitionē ipsius rei. Ratio quia reo potest dici q⁹ extra queris intus habes cū habeat terminū iuris. xx. dierū. iij. q. iij. offeratur. ⁊ semper pōt pponere donec in iudiciū cōsensit. de re iudi. inter. vbi de hoc. Jn contrariū videt q⁹ ad instantiam rei assignet. facit de app. cum causam. ſm Guil. dic ſm Jenze. q⁹ ad instantiā rei non ꝺz dari ab initio ne malignet. ⁊ debet venire instructus. sed ex post facto ſi se vult arctare ad oēs pponēdas infra certū terminū mos est sibi gerē dus. ff. de pba. l. circa. ⁊ fic pōt intelligi de app. cum causam. et fic actori nō dat ab initio ad petitionē exhibēdā not. de dila. preterea sed ex post facto mos est gerēdus. vt. d. l. ij. circa scdꝫ Jenze. ⁊c. ¶ Glo. dilatorias. querit an ad pponendas erce 7. c ptiones perēptorias [c] possit statui terminus perēptorius per iudicē gl. dicit q⁹ de hoc sunt opi. ſ. eo. pastoralis. super prima gl. do. Ant. remittit ibi ad no. per se ⁊ per Jnno. ⁊ Lōpo. in. c. q⁹ sicut. de elec. vbi glossat illud. c. pastoralis cōmuniter tenetur idē q⁹ hic dicit de dilatio. ⁊c. ¶ Glo. nō obstante in prin. confirmat decisionē quatuor rationibus per quas etiam ante hanc decre. Jo. an. tenebat illud qō est necesse hic decisum. et quia habemus clarā decisionem. ideo non est necesse instare. ¶ Mo. bene ex gl. q⁹ vbicūq⁹ lit. cōtest. vel sententia nō pcludit viam pponendi exceptionē vbi terminus hominis non precludit facit qō no. ſ. eo. ſignificauerūt. ⁊ c. fi. ⁊ per pdicta pcludit etiā gl. cle. procedere etiā ſi specifice esset terminus ad pbandā exceptionē excōicationis quia eadem est ratio q⁹ adest quādo generaliter datur terminus ad pponēdas dilatorias ⁊ quia iudex non pōt reo auferre beneficium sibi cōpetens ne quādoq⁹ possit obȝcere de exceptione. ar. regule indultū. de reg. iur. cū cōcor. in. vi. nec debet etiam sibi tacita renūciatio que surgit

a quesurgit ex lapsu termini pdicare. qz huic iuri [a] per cuius cimissionē peccatū nutritur rerūciare nō debet nec potest. ꝫ posset illā omittere vel negligere. de excep. pia. ⁊ d. c. exceptio nem. Item pōt dici q⁹ non insurgit tacita renūciatio ex lapsu termini statuti aliter. qz talis statuitio termini videt inualida ex quo iudex deficit in ptāte statuēdi. nec ob. decre. iter monasteriū. qz intelligi ꝺz qñ iudex deficit in ptāte statuēdi. pdicta vero in exceptione excōicationis in exceptione aūt falsi dicit bic La. qō bic non ꝺz locum. monetur qz dato q⁹ exceptio falsi nō includat in termino ad perēptorias pponēdas sicut nec ℌ excōicationis exceptio quasi illa statuitio termini in genere intelligat iuste ⁊ restringat ad exceptiones que non possunt opponi post sentētia. ⁊ sic nō includat nisi expressa fiat de illa mentio. vt dicit Jo. an. dixisse. de pba. licet tamen si de ea fiat expresse ⁊ specifica mētio. nō poterit opponi nisi fuerit appellatū. ad hoc de proba. licet. de ſi. instru. accepimus. ⁊ de app. ꝺz hoc credit Jo. an. qñ opponit exceptio falsitatis. pbationuꝫ. Sed ſi opponit exceptio falsitatis rescripti quo iudex delegatus dicitur nō credit q⁹ statuitio termini etiā specifica operetur tenendo qō scribit. de rescrip. super literis. ſ. q. pnūciatio super cōpetentia hoc casu nō faciat processum validum. Jtez qō hic dicit exceptionē excōicationis nō posse opponi. fatet quando opponit propria exceptio excōicationis. secus si opponitur alia nullitas. ppter excōicationem. vt qz opponit rescripti nullum. quia impetratū ab excōicato hoc non poterit 1 opponi postea ſi est statutus terminus ad proponēdas dilato- b rias siue perēptorias quarū defectus surgens ab excōicatione causat ius pſumptorie. dūtā cessat excōicatio ⁊ talis sit iudex qui possit se cōpetentē pnūtiare. qz per illā statuitionē termiñ ad opponendū videt tacite pronuntiare se competentē ſi exceptio infra terminū non probetur. ⁊ hoc sentit gl. hic ⁊ te nuit Guil. Cōclude ergo q⁹ quādoq⁹ op. directe excōicatio ad repellendū. ⁊ hec nō excludit ar a termino siue sit in genere siue in specie. ⁊ qñq⁹ opponitur nullitas vel exceptio causata ab excōicatione. ⁊ fic opponit nō immediate excōicatio sed vitiū aliud causatū ab excōicatiōe. ⁊ tūc ſi vitium excōicationis causat nullitatē circa merita negotij ⁊ nō circa processum q⁹ opponitur cōtra electū q⁹ electio est nulla. quia facta ab excōmunicatis. ⁊ tūc putat q⁹ terminus ⁊ in genere ⁊ in specie ad perem ptorias proponēdas istam excludit. idē putat ſi opponeretur nullitas ꝑbationis ex defectu notoꝝ conficientis. qz excōica tus vel ex defectu testiū. de testi. cū literis. Quandoq⁹ oponi tur nullitas surgens ab excōicatione que infringit processuꝫ ⁊ respicit aliā personā q⁹ iudicē. vt quia oppo. exceptio defect⁹ mandati. vt q⁹ dicitur procurator vel dñs excōicatus. et tunc credit q⁹ statuitio termini excludat istā. qz pronūciatio super illa nocet dño absenti ſi constat de mādato. ⁊ fic ⁊ hec tacita pnūciatio per quā ex lapsu termini reȝciunt exceptiōes. qñq⁹ opponit contra iudicē. ⁊ tunc aut talis exceptio in qua iudex non possit se facere iudicē. ⁊ hec poterit opponi nō obstāte lapsu termini vt in rescripto falso. Si vero est talis p quā se possit facere iudicē. secus putat. qz lapsus termini in genere ⁊ fortius in specie inducit pronunciationē super competendo statutus est terminus absente principali quia talis pronūciatio super mādato nō preiudicat nec prodest dño absenti. vt dixit in cle. i. ſi. m. de procu. ⁊ no. C. de pcur. licet. ⁊ de rescrip. super literis post Host. in nouel. ideo statuitio termini non pōt hanc exceptionē excludere quo ad preiudiciū eius qui dicit constituisse procuratorē. ꝫ sicut quo ad aduersarium qui cum eo litigabat. Nam hec statuitio termini ꝑiudicabat. qz licet nō noceat absenti cōstituēti procuratorē. tamē nocet presenti qui habebat exceptionē opponere. ⁊ illi pōt renūtiare. vtriq⁹ aūt noceret si vterq⁹ principalis esset presens ⁊ vtriq⁹ statutus fuisset terminus ad dilatorias pponendas. sic ergo concludit ſm eum q⁹ vbi dependet a potestate iudicis ⁊ parte pſente excludere exceptionē statuitio termini ⁊ lapsus ei⁹ excludit vbi nō pendet a ptāte nec iudicis nec partis. vel saltē nō pēdet a potestate iudicis. alias statuitio termini non excluderet. ideo ſi opponeret ꝺclinatoria iurisdictionis vbi iudex ꝫ potestatē pnūciandi se iudicē illa excluderet ef per lapsum termini. sed in casu vbi non habet potestatē pnunciandi se iudicē illa nō excludet per lapsum termini. qz nec habet potestatem statuendi terminum ad illam excludendam. Et hec sufficiant.

¶ De sententia ⁊ re iudicata. Rubrica.

1 ¶ Sententia quoties potest rescindi seu reuocari per viam appellationis siue sit diffinitiua siue interlocutoria.
2 Sententie plures consonates possunt valere super eodem casu quando sunt late in diuersis instantijs.
3 Sententia vna licet cōfirmet alia potest nihilominus aliquo casu contendi de nullitate confirmate.
4 Exceptio nullitatis sentētie impedit executionem sententie.
5 Sententia lata in possessorio est diffinitiua.
6 Attentatū diffinitiue infra quantum tempus petatur ⁊ quo iure ⁊ quid operetur exceptiō nullitatis.
7 Propter appellationē a diffinitiua non videtur quis recedere ab appellatione ab interlocutoria.
8 Juramētū calūnie an excuset a cōdemnatione expensarum.
9 Sentētia ex quibus causis possit dici nulla.
10 Sentētie nullitas infra quantum tempus petatur ⁊ quo iure ⁊ quid operetur exceptiō nullitatis.
11 Victor ſi nō petit executionē ſi victus agat de nullitate an poterit repelli.
12 Exceptio nullitatis an impediat executionē vbi vna sentētia est lata vel due ⁊ non tres.
13 Exceptio nullitatis etiaꝫ causata a defectu potestatis iudicis non admittitur reiecta inde inite exceptione nullitatis.

Tcalūnys litigan

tium. Primo premissa ratione decidit vnum casum. Secūdo simili ratione decidit aliū. Tertio declarat et ostendit cōstitutionem locum habere etiam ad pendentia per appellationem. secū- 1 da ibi similiter. tertia ibi que ad causas. b

b ¶ [b] Not. primo q⁹ licet remedia rescindendi sentētiam ex appellatione nō competant vltra bis. de appel. sua nobis, C. ne lice. in vna eadem cau. tertio prouocare in rubro ⁊ nigro. tamen ius dicendi de nullitate cōpetit vltra ter. per quod dicit do. Anto. q⁹ glo. in. c. fraternitatis. de frigi. q⁹ dicit q⁹ ſnia mōnialis nō pōt vltra ter. reuocari nō dicit verum nec est vere tenēda q⁹ dicit glo. ⁊ q⁹ ibi dixit in de cre. ex parte. iij. de restit. ſpo. ſ. q⁹ tales sentētie retractētur re medio nullitatis. Remediū aūt reuocationis interlocutorie nō competit vltra bis. vt no. in cle. cum ad repulsionem. ſ. de appel. ⁊ scribit Bar. ff. de re iudi. l. q⁹ iussit. ⁊ no. do. Anto. de appel. cum cessante. ⁊ dicit vera siue attēdatur nullitas sentētiarū quali fint late post ⁊ cōtra appellationē. siue q⁹ alias sunt 2 nulle vt bic. ¶ Mo. scdo ꝑ possibile foze plures sentētias vna lere cōsonātes super eodem casu quando sunt late in diuersis 3 instātijs. ad hec de re iudi. cū sup. ¶ Jtē no. qō dato q⁹ vna sniā confirmet aliam nihilominus aliquo casu potest contendi de nullitate cōfirmate qō pt⁹ quia hic dicit vel alicuius earum indebite loquēdo super quo dic vt in. c. i. de ſpir. vti. vel c innti. per Bar. ⁊ gl. in. l. ſi expressum. ff. de app. ⁊ per doc. ⁊ glo. 4 in. l. j. C. qñ prouo non est necef. ¶ † Not. quarto quod exce c ptio nullitatis sentētie ꝺpedit executionē sentētie nisi vbi plures vel saltem tres sentētie sint late consonātes. ⁊ fic vbi contē ditur nullitas dispositionis impeditur executio quo ad executiua facti. ad hoc quod no. Jan. de resti. ſpo. olim. de can. pos. 5 cum olim cū ſi. ¶ † Mo. quinto iuncto primo cum fine qō sentētia lata in possessorio est diffinitiua. ad ℌ cle. i. de sequel. pos. ⁊ fruc. de quo per do. Ant. in. c. ſi. de iudi. de offi. deleg. consultationibus. de inſti. cū venissent. ⁊ per glo. de resti. ſpo. cuz ad 6 sedē. ¶ † Mo. sexto hic aptū tex. de quo Jo. an. nescit dare casum. de testa. ex parte ade. q⁹ attentatū diffinitiue post appel. legitimā est nullū. nō impeditur tñ executio attentati quādo tres sentētie sunt date. ¶ Mo. q⁹ dispositio noua non respicit pēdētia p appellationē nisi ar primat ⁊ bucusq⁹ babuistis tres casus. primꝰ fuit de iudi. dispēdiosam. secūdus. in cle. ad cōpescēdas. de sequel. pos. ⁊ fruc. tertiꝰ bic. ¶ † Mo. q⁹ ppter app, 7 a diffinitiua nō videor cedere ab appellatiōe ab interlocu. de q no. ſ. de do. ⁊ cōtu. in cle. ſi antea. de app. dilecta. ⁊ p ibi dicta ⁊ scripta decido inu. ta scripta bic an appellās cōfirmet sentētiā nullā q⁹ est expeditū. de re iudi. c. i. de ap. ſi expressim ⁊ no. per do. Ant. in. d. c. dilecto. ⁊ an appellādo videat a prima appellatione recede. dicta ibi sufficiant. qz bic nil vltra scribit.

¶ Quero ꝓmo an ℌ executio fiat absq⁹ cautione. Dicit Guil. qō sic ꝑ verbū plenarie quasi sine cautione vel alio onere. nec ob. de re in integ. scīscitata. qz ibi non erant late tres sentētie.

¶ Quero secūdo an repellatur a ptāte excipiendi sicut a potestate agēdi sic ne. qō sic ꝫ quādoq⁹ repulsus ab agendo admittat excipiens ⁊ repulsus ab excipiendo admittatur agēs. vt no. de ap. constitutus. ¶ Quero tertio appellatus est extra iudicium ab executiōe de prouisione facta per executorē. ⁊ fic eius pcessus sunt suspensi. finaliter appella. est deserta appellans agit ⁊ contēdit de nullitate sentētie seu de negocio principali per simplicē querelā coram iudice competenti seu auditore curie vbi pars aduersa est in curia. ſ. de elec. cōstitutioni an impediat executio prouisionis. dic qō non sed fiet remissio

ad iudicē a quo vel forte auditor exequitur.de quo.de offi.de leg.pastoralis.in gl.iij.gl.in verbo discussa.vel potius dic qđ ex quo non est pronuntiatum super beneficio sed sup appel. tantū fit remissio ad iudicē appellationis.sic intellige dictam glo.secus si sup beneficio appellasset.qz tunc auditor exequeretur.posset tamen cā coram primo iudice nullitatis expediri. si tamē causa nullitatis esset rite coꝝ iudice cōpetēte mota p simplicē querelā auditor ex noua causa ꝛ ex nouo processu posset inhiberi ne lit.pen.ad eius preiudiciū aliquid attentaret vt lit.pen.p totū.de ꝓba.cū.¶.nisi diceremus qꝺ coꝝ audito re simplicis querele posset excipi.qđ de hoc pēderet lis coram executoribus ꝛ quasi reuocando domū peteret se remitti ad eos pro eo qꝺ coꝝ eis fit incepta ꝛ nondū finita.de offi. deleg. querenti.ꝛ.c.pastoralis.ꝛ esset cautela qđ appellatus qui obtinuit deserta esse appellationē vel tres sententias vt hic revocaret procuratores suos ꝛ se absentaret a curia ne per simplicem querelā ageret ibi cōtra eū.ꝛ sic negotiū totū ad iudices priores remitteret.nō tamē crederent iudices appellato de desertione appellationis nisi certificenꝫ a iudice appellationis anteq̄ iurisdictionē resumāt.per.ꝛ.vt debitus.totū qꝺ est dictum seu omnia predicta putat do.Ant. pcedere quādo solū deducta est appellatio ꝛ nullitas incidēter. [a]Si autē diceret sim practicam dico sm̄am nullā. Et si qua est appello:tunc etiam deserta appellatione posset prosequi nullitatē. vt no. de app. dilecto.ꝛ dicit Bar.de app.in.l.si expressim.ꝛ.C.qñ puo. non est.nec.l.i.¶Mo.bene ex p̄dictis qđ nullitas pēdēs nō impedit executionē pcessiue executoris ante missionez in bi bitoꝛie, ꝛ est cā.qz illius potestas nō suspenditur.¶Ultimo dicit hic ¶Dau.qꝺ regulariter in sententijs non presumit quis succubere ex temeritate.sed ex calūnia.vt hic patet in ter.in pri.qz post sententiā nō est error phabilis iuris.C.de iur.ꝛ fac.igno.l.i.ꝛ.ij. et.iij.q.iij.c.fi.cuius gratia intrat hic in illā questiōē † an iuramentū calūnie excusat a condēnatione expensarū cōclusit cōmunē opi.doct.qꝺ nō excusat ab expensis que veniūt ratione temeritatis.de quo per docto.ꝛ do.Anto.in.c.finē litibus. de do.ꝛ cōtu.de pe.calū.ꝛ per Bu.¶auf.generaliter.C.de epi. ꝛ cle.ꝛ per Ly.ꝛ Bar.in.l.pperandū.C.de iudi.§.finautem,et per Bar.in.l.i.§.i.ff.ad turpil.de quo etiā in Spe.de exp̄ē,§.i. ver.qđ si est talis.ꝛ ibi cōcludit vera esse dicta doc.§.qꝺ nō excuset iuramentū cal.ab expēsis temeritas.nisi iussus pape vel alia ratio impediat per quā ex circūstātijs appareat inculpabilis plus sentire videtur ex calūnia.nec ob. qꝺ iuramentū calūnie excludat calūniā.qz excludit p̄esumptiue.ꝛ hec p̄esumptio tollit per sententiā secutā ꝛ p̄esumptio fortioꝝ tollit debilioꝝ.hec aūt fortior,qz prima causata est a bonitate in genere. Scōa aūt est plene causata a scientia iniustitie per sententiā apparens vbi nō ꝓbabilis ignorantia.de rescrip. ab exc̄ōica to.ad hoc.ff.de iureiur.nā ꝛ postea.§.i,sm ¶Paul.ꝛc. ¶Glos. ſcōo querit an decre. pcedat indistincte in qualibet causa siue fit spūalis vel quasi siue ciuilis siue criminalis siue mixta.¶Rñdet qꝺ sic per hūc ter.qui vniuersaliter loquit dicēdo in quauis causa ꝛc. Et idē dicas siue fit causa realis siue personalis possessoria vel petitoria ꝛ ecclesiastica vel tēporalis quia generaliter hic loquit.ar.de ma.ꝛ obe.solite.in fi.de'quibus specie

b bus causarū habet.vi.q.i.in summa.sm ¶Guil.ꝛ zenze. [b]Et no.bene ex gl.qđ vbi dicitur vel alia iūcta dictione cuius alia verba ampliant etiā ad materia exp̄essis qđ no.quia limitat.c. sedes.de rescri.qz illa verba sunt vaga vniuersalia.ꝛ qđ dictū est de causa criminali limitat ¶Dau.procedere qñ executio in criminalibus est revocabilis.alias nō habet locum hoc.c.vt si fieret executio decollationis vel suspēdū qđ tunc per nullitatē non esset qđ revocare posset sm ¶Dau.idem putat do.Ant.in sententia in causa matrimoniali pro virgine qꝺ interim nō fiet executio.quia talis sententie executio esset revocabilis.¶Idem si peteret separatio matrimonij ꝛ dari licentia cum alio contrahendi.qz pendente nullitate non esset permittenda executio. qz tūc secuto matrimonio nō esset tractabilis illa qđ bñ no.ꝛc.

¶Glo.tres sententie querit an indistincte lis̄a pcedat qđ tres sententie sint late pro vno dicit qđ nō.sed ita de mū quādo sup eo dē articulo sunt late successiue.secus si super tribꝰ diuersis articulis etiā eiusdē cause sint essent late interlocutorie. quia sententia super vno articulo lata non prodest in diuerso de re iudi.cum inter vos.cum ibi not.idem tenet Guil.et zenze.ꝛc.

¶Glo.cōtra se op.qđ non ob.tribus sententijs super eodem latis impedit debet executio.de re iudi.cū super et quod ibi no.Inno.ꝛ Host.Solut gl.ad petitionem eius contra quem sunt late non dz retardari executio.ita loquitur hic.Si autem queris an debeat retardari [c] ad petitionē tertij comparentis pro suo interesse.ꝛ tūc habet locū qꝺ habetur.in.d.c.cum sup. Guil.hic tenet qđ etiā hoc casu procedat cle.vt si tertius non

c ¶Si aūt diceret.adde bñ facere qđ dicit do.Jas.i.l.i.in tiij.col.cir.fi.ꝛ colū.seq.ff. de iust.et iur. vbi reprobatur vnaz solēnem deci. Sali.in.l.vni cā.C.si de mo. pos.fu.ap.quā deci.etiam re probat idē.d. Jas.in.l.titie. ¶.nihil differt. ¶.de leg.i.

d ¶In sententijs interlocutorijs.adde do. Frā.cur.i apostil.ad practi. papi.i fo.ere cu.sen.dif.in j.apostil.a fi.

audiatur post tres sententias.Nec ob.p̄ealleg.c.cum super.de testi.veniēs.quia loquitur quando tertius ante sententiam se opponit.secus ergo si post tertiā sm̄am se opponit.quia non audiet nec impediet executionē.vt hic dicitur zenze.tenet cōtrarium.quia illa iura in distincte loquunt. Item quia hic solū excludit vicius ꝛ non tertius.ꝛ ideo cum hoc.c.deuiet a iure cōmuni.de offi.deleg.pastoralis.§.qꝺ vero stricte debet intelligi ad hoc,qz hic ponderat calūniam que non pōt pretēdi in tertio q nō interfuit.ꝛ cui ignoranti res inter alios acta non debet preiudicare.ſ.eo.cū inter vos.Quid tenendū dicit do. Anto.colligi ex his que dixit.ſ.de re iudi.cū super in nouis recollectis.videt qđ hec opi.zenze.fit vera si ignorauit duas sententias ꝛ solū sciuit tertiā ꝛ nō sciuit illā esse tertiā.Si vero omnes tres sciuit vel sciuerit illā esse tertiā tūc ante sententiā latā nō poterit postea impedire executionē.alias sic,ꝛ sic possunt saluari qꝺ. ¶Mo.bñ ꝓdicta pro statutis que contra instrumēta guarētigie repellūt exceptiones qꝰ nō tollunt quo ad tertiū cōparentē pro suo interesse.ꝛ vide bonū ter.de offi. deleg.super eo.¶Itungd aūt tertius comparens pro interesse suo admittat dicit hic Guil.aliqua verba qđ si p̄sumit contra opi. nō impedit executio sed prouidetur per cautionē de resti.in integ.c.scitcitata.Si vero nō p̄sumit si sup possessorio est facta cōuentio principalꝭ fiet executio p̄stita cautione. ff.de rei ven.l.si is a quo.Si vero est vacās.ꝛ tūc si opponens fuit p̄sens in sn̄a.ꝛ nihil opposuit nō auditur.de re iudi.c. fi.nisi sit appellatū.Si est absens tempore sententie tūc cognito semp̄leng qđ sua interest impedit executio maxime vbi agit de beneficio psonali.vt no.Jnn.in iuribus p̄alle.saluo eo qđ hic dicit tertiā sententiā sm Guil.do.Anto.hic dicit tenendum qꝺ dixit in.d.c.cū super.et.c.veniēs.in recollectis nouis. Si aūt tertius qui nō fuit in causa agat cōtra illū q contra se habuit tres sn̄as ad executionē earū nō videt habere locū qđ hic dicit cum ille tertius vti non possit illis ad hoc.ſ.e. ḡnis. de ꝓbēn.dilecto.in fi.in Spe.de sen.pla.§.nūc de defectu ver. sed pone.ad hoc qꝺ scr ipsit Jo.an.de cle.cōiug.Jo.de excep. cū ecclesiastice.in fi.gl.In cōtrarij qđ non.de rescrip.mādatum post Compo.Jnno.ꝛ Host.de pcu.in nostra. de testi.veniēs.ij.in nouel.maxime in causa bificiali sm Lan. ¶Gl.sententias.querit an prin.huius cle.pcedat [d] in sententijs interlocutorijs in ḡbus fiēda est executio dicit qđ sic per hūc ter.qui simpliciter dicit qđ tres sn̄as habuit cōtra se nec adiecit diffinitiuas.put facit in ver.simpliciter per quod tacite datur intelligi qꝺ etiā in illis locum hz quo aūt iure petatur taliū sententiarū executio habet.de sen.exclō.§.pe.circa fi.per Spe.qz videt ex officio iudicis de quo.in.l.a diuo pio.in prin.et.§.i.

9 ff.de re iudi.ꝛc. [†]Glo.agendū de nullitate querit ex quibꝰ causis posset dici sn̄a nulla remittit ad no.ſ.e.c.i.ꝛ de appel. dilecto.nā pōt esse nulla ex defectu potestatis iudicantis ꝛ ex defectu solēnitatis omisse.ꝛ ex inhabilitate p̄sone agētis. de rescri.c.i.in.vj.Coꝝ quo aūt iudice agi debet de nullitate.an coꝝ iudice principalis cause an coꝝ iudice appellationis.remitti ad no.post Jnn.ꝛ Host.in p̄alle.c.i.§.i,ꝛ.d.c.dilecto. de quo etiam in Spe.eo.tit.§.i.ꝛ de app.§.iurta.per totum. et ad fi.ꝛ per do.Ant.in.c.dilecto per q̄ hic decidit dicta ¶Dau. ꝛ Guil.dicit qꝺ si est delegatus q sententiā tulit coꝝ eo nō poterit de nullitate agi.Si vero fuerit ordinarꝭ potest agi coꝝ iudice appellationis.dūmodo nō dicat sententiaz fore nullam ppter dolū vel iniuriam iudicis.quia tūc solum coram iudice appellationis agi pōt de nullitate.vt no.Bar.ff.de re iud.l.iudex.ꝛ.l.si expressum.ff.de app.ꝛ.C.de sen.ꝛ interlo.om.iud.l.i. de hoc ponit hic Guil.ꝛ ¶Dau.ꝛ per legistas.l,fivt,pponis.C. qño ꝛ quādo iud.ꝛ de accu.l.absentē.ꝛ plene p do.Anto.in.c. in literis.de offi.dele.de materia etiam in Spe.de sen.prola. §.qualiter ver.hoc quoq.ꝛ de arbitro.§.fi.ver.licet aūt.ꝛ ver. se.ꝛ per do.Ant.in arbitro.in.c.quintauallis.de iureiur.ꝛ habetur.in.l.quā causam.ꝛ in.l.precedēti,ff.de arbi.vnū hic dicit ¶Dau.in delegato pape qꝺ cognoscere pōt iterato qñ in principali pronūtiauit mere probabiliter errore facti alle.dictum Jnno.de re iudi.e.i.ꝛ.C.de iur.ꝛ fac.igno.l.error. Idem dicit Host.si error est in iure.qꝺ non interest an non fiat vel iniuste fiat de trāsla.p̄ela.e.ij.facit de offi.dele.significasti do.Anto. dicit tenēdum qꝺ dixit.in.e.in literis.excepto qđ ibi no.in.d. c.i lfis.ꝛ.c.i.ſ.e.ꝛ eo.ti.decetero.de errecu.gra.qđ excipit etiā Guil.idē qꝺ dicit qꝺ si pronuntiauit super instātia poterit etiā pronūtiare de causa.quia per hoc non expirat eius potestas. de iudi.examinata ꝛc. An aūt pronuntiato sententiam fore nullā fit iudicandū ex eisdem actis ex quibus prima fuit lata. habētur.in.d.§.iurta ver.sed si causa.de quo etiam habetur in c.ad probandum.de re iudi.ꝛ de accu.qualiter.i.ꝛ per Barto. in.l.ij.ff.iudi.fol.ꝛ in.l.absentem.C.de accu.ꝛ.C.de edēdo.l.is

apud

apud quē.ꝛ.ff.de ap.si expressum.ff.de re iudi.cōgrebaſ.ꝛ plene per do.Ant.in.c.i literis.de offi.dele. veritas est qꝺ si vitiū sententie cōcludit etiam acta ex illis iudicari nō potest.exemplum.in.c.i.de rescri.in.vi.Si vero non concludit ad acta,qz forte sententia fuit lata die feriata,sed alia acta legitime fuerūt facta.ꝛ coꝝ iudice cōpetente.ꝛ tūc ex eisdē iudicari debet vñ tamen est aduertēdū sm do.Ant.qꝺ si sententia sit nulla ex defectu ordinis iudiciarij vbi constat ex cōfessione de iustitia potest absq; noua iustitia nō incboata pronūtiari.de restitu.spoliſanis.de accu.c.i.ꝛ.ij.in.vi.de elec.p inquisitionē.ꝛ eo.ti.cle. cōstitutioni.ad fi.ꝛ ibi post do.Anto.ratio quia confessio non

10 exigit telam inducē.† Quo aūt iure ꝛ infra q̄tum tempus petatur nullitas sententie ꝛ dicit Guil.ꝙ offi.iudicis. Item dicit qꝺ si sententia est nulla ꝛ subsit periculū animе pōt semp dici nulla.xxxv.q.ix.ver.qꝛ ergo.ꝛ.c.fe. Item in similibus vbi nō cadit prescriptio.de prescrip.c.fi.xxxiij.q.v.qꝺ deo.in alijs aūt sententijs dicit qđ si [a] per viā agendi deducit nullitas excludit spacio.xxx.annoꝝ vel quadraginta.qz hoc tēpus oēm actionē tollit.de prescrip.vigilanti.C.de quadri.pscrip.l.ij.ꝛ.l.oēs.ꝛ.l.ſi cut.C.de pscrip.xxx.an.C.de fal.sicut de pcur.in nostra.qꝺ dicit pcedere nisi consuetudo loci forte aliud indicat.de eo q mit. in pos.cum venissent cum fi.Si vero per viā excipiēdi deducit nullitas poterit ppetuo excipi.ff.de do.excep.l.pure.in fi. quia omnes exceptiones ppetue sunt nisi exceptio nō.nu.pec. insti.de lit.obliga.ꝛ.C.de nō nu.pe.per totū ꝛ maxime.in.l.in

a ctibus.de questio.falsi ppter probationes fallas.dic vt in.c. licet.de proba.de excep.cū venerabilis.ꝛ per Bart.ff.de re iudi.l.diuus.ꝛ.ff.de excep.l.q agnitis.¶Glo.alicuiꝰ ex eis de clarat literā procedere qñ diuersa sunt capitula ꝛ separabilia in vno sententia lata est in primo iudicio.in secūdo ꝛ tertio est cōfirmata qꝺ pōt esse vt patet in decre.raymutius ꝛ raynaldus.de test.vide Bar.de ap.fi.expressuz.vbi būc ter.limitat.qz dum dicit vel alicuius eoꝝ debet intelligi quando procedentes sententie simpliciter late sunt,pnūtiando male appellatū. ꝛ intelligo quādo error erat expressus in eis.vel qz bic loquit

11 de vltima ꝛc. [†]Glo.admittatur.querit quid si victor nō petit executionē.an si victus agat de nullitate poterit exceptiō repelli.dicit glo.qꝺ sic per būc ter.qui simpliciter dicit nō est admittendus volēs dicere de nullitate nisi facta executiōe.p qđ cōcludit glo.qꝺ de consilio ꝛ cautela est qꝺ volens agere de nullitate vltro ꝛ spōte se offerat executiōi,ꝛ sic sententie parere allega.de ordi.cogni.cū dilectus facta autez executione agere poterit vt dicit gl.sequens.ꝛ si obtinebit in causa nullitatis obtinebit etiā revocationem executionis alle.simile.de restitu.in integ.scitcatata.ꝛ.C.de preci.impe.offe.authē.quesupplicatio. ¶Glo.plenarie querit quid si facta fit executio p maiorī parte ita qđ in minima parte restat fieri executio.an poterit agi de nullitate.Respōdet qđ nō per būc ter.q exigit plenarie facta esse executionē.ꝛ sic integraliter ꝛ ex toto alleg.simile.iij.

12 q.i.reintegrāda ꝛc.†Sed numqd exceptio nullitatis impediet executionem vni vna sententia est lata vel due ꝛ nō tres ter.videtur a cōtrario qđ sic dicit qꝺ si opponatur coram executore tene quod no.de offi.dele.in.c.pastoralis.§.quia vero p Jnn. de re iudi.decetero.et vbilibet per Jo.and.ꝛ ponit hic Lan. vnū qz dicit prout ex dictis locis colligitur si opponitur exceptio notoria executoꝛ illam admittat nec teneꝫ superiori pare

b re allega.fi remittit ad loca p̄missa.ꝛ de tēp.ordi.ad aures. [b] Si vero exceptio nullitatis opponit coram ordinario.Bart. tangit.in.l.iij.§.condēnatum.ff.de re iudi.ꝛ per Jnnoc.in.d. c.cū in iure.ꝛ de app.ex ratione dic quandoqꝫ nullitatis exceptio nō submittitur necessitati probādi.vt quia dicit non fuit citatus vel nō fui procurator qui egit.ꝛ tunc exceptio nullitatis impedit.vt.d.§.condēnatum.C.de procur.ꝛ.l.ij.C.de sen. que sine certa quanti.prose.ꝛ sic intellige quod no.Jnn.in.d. c.cum in iure.ꝛ qđ habetur.in.l.i.ꝛ.l.si cū nulla.C.de execu.rei iudi.quandoqꝫ est aliud probandū in causa nullitatis.ꝛ tunc aut cognitio est habens altiorem indaginez ꝛ nō impedit executionē.l.indicati.C.si ex fal.instru.ꝛ.ff.de indi.l.siptor.§.marcellus sic intelligendū est vt dicit Spe.in ti. de sen.§.qui aūt. ad hoc qz in executiōe sententie debet adhiberi cognitio summaria.l.a diuo.§.fi super.ff.de re iudi. Sed in cognitione summaria exceptiones que requirūt altiorem indaginem non admittuntur.sed ille tantū que incontinenti possunt impediri.l. iij.§.ibidem.ff.ad exhibendū.ꝛ.ff.ad trebel.l.ille a quo.§.si de testamento.Idē si petatur restitutio aduersus sententiam.vt d.l.iudicati.ꝛ.d.§.marcellus,ff.de falci.l.ij.ꝛ.C.de preci.ipe.of fe.aut.qſupplicatio.ꝛ de restit.in inte.scisitata. Qualiter autem dicatur incontinenti posse probare dicit Bar.qđ tūc quā do non exigit longiorem tractū nec plus temporis nō frustra tur qꝫ faceret ipse actus executionis.Si igitur tantū vel minꝰ

frustrat admittitur si plus non admittitur alle.casum singu.in l.fi is quo.ff.vt in pos.leg.¶Patet ergo quod repellitur solū quā

c tres sunt late sententie dicit tamen hic Lap.ꝰ qꝺ etiaz vbi tres sunt late sententie si opponit nullitas ex defectu iurisdictiōis quod admittitur impedit executio alleg.gl.in cle.i.de sequest. pos.ꝛ fruc.in glo.fi.In contrarij est tamen hec cle.in secunda parte vbi cōtēditur nullitas ex defectu iurisdictionis potestatis ex quo ab interlocutoria ante est appellatū ꝛ tamē non admittitur exceptio.Adde etiā quod hic no. Jo.an.infra.in gl. a in verbo pendere ver.dico quod etiā hoc,est verius quicquid dicat Lap.secundū do.Ant.quia aliud est querere.an vbi ius repellit funditus nullitatē admittat eam quando conteditur defectus potestatis.ꝛ dicēdum quod sic vt hic aliud est querere.an vbi ius differt nullitatem differat etiā illam que contendit ex defectu potestatis.ꝛ est casus hic quod fic.ꝛ aduerte qꝺ hoc verum videt etiam si allegetur nullitas notoria.vt sentit. in.d.glo.in verbo pendere.verſi.dico etiā si pronuntiatum est appellationem legitimā esse non potest non esse non notoria hec exceptio.sed dic vt ibi dicetur. ¶Glo.alicuius op.qđ sit b impossibile tres sententias diffinitiuas super eodem latas fi est appellatum a grauamine solū ante vnam ipsarum. quia si fertur sententia in causa prime appellationis.tamē anteq̄ ferat appello a grauamine ꝛ postea non appello a diffinitiua solum due reperiētur late.et similiter fortius si a grauamine illato p iudicē principalis cause appello ꝛ postea fertur sententia a qua nō cibus.de questio,falsi ppter probationes fallas.dic vt in.c. licet.de proba.ꝛ de excep.cū venerabilis.ꝛ per Bart.ff.de re iudi.l.diuus.ꝛ.ff.de excep.l.q agnitis.¶Glo.alicuiꝰ ex eis de clarat literā procedere qñ diuersa sunt capitula ꝛ separabilia in vno sententia lata est in primo iudicio.in secūdo ꝛ tertio est cōfirmata qꝺ pōt esse vt patet in decre.raymutius ꝛ raynaldus.de test.vide Bar.de ap.fi.expressuz.vbi būc ter.limitat.qz dum dicit vel alicuius eoꝝ debet intelligi quando procedentes sententie simpliciter late sunt,pnūtiando male appellatū. ꝛ intelligo quādo error erat expressus in eis.vel qz bic loquit

11 de vltima ꝛc. [†]Glo.admittatur.querit quid si victor nō petit executionē.an si victus agat de nullitate poterit exceptiō repelli.dicit glo.qꝺ sic per būc ter.qui simpliciter dicit nō est admittendus volēs dicere de nullitate nisi facta executiōe.p qđ cōcludit glo.qꝺ de consilio ꝛ cautela est qꝺ volens agere de nullitate vltro ꝛ spōte se offerat executiōi,ꝛ sic sententie parere allega.de ordi.cogni.cū dilectus facta autez executione agere poterit vt dicit gl.sequens.ꝛ si obtinebit in causa nullitatis obtinebit etiā revocationem executionis alle.simile.de restitu.in integ.scisitata.ꝛ.C.de preci.impe.offe.authē.quesupplicatio. ¶Glo.plenarie querit quid si facta fit executio p maiorī parte ita qđ in minima parte restat fieri executio.an poterit agi de nullitate.Respōdet qđ nō per būc ter.q exigit plenarie facta esse executionē.ꝛ sic integraliter ꝛ ex toto alleg.simile.iij.

12 q.i.reintegrāda ꝛc.†Sed numqd exceptio nullitatis impediet executionem vni vna sententia est lata vel due ꝛ nō tres ter.videtur a cōtrario qđ sic dicit qꝺ si opponatur coram executore tene quod no.de offi.dele.in.c.pastoralis.§.quia vero p Jnn. de re iudi.decetero.et vbilibet per Jo.and.ꝛ ponit hic Lan. vnū qz dicit prout ex dictis locis colligitur si opponitur exceptio notoria executoꝛ illam admittat nec teneꝫ superiori pare

b re allega.fi remittit ad loca p̄missa.ꝛ de tēp.ordi.ad aures. [b] Si vero exceptio nullitatis opponit coram ordinario.Bart. tangit.in.l.iij.§.condēnatum.ff.de re iudi.ꝛ per Jnnoc.in.d. c.cū in iure.ꝛ de app.ex ratione dic quandoqꝫ nullitatis exceptio nō submittitur necessitati probādi.vt quia dicit non fuit citatus vel nō fui procurator qui egit.ꝛ tunc exceptio nullitatis impedit.vt.d.§.condēnatum.C.de procur.ꝛ.l.ij.C.de sen. que sine certa quanti.prose.ꝛ sic intellige quod no.Jnn.in.d. c.cum in iure.ꝛ qđ habetur.in.l.i.ꝛ.l.si cū nulla.C.de execu.rei iudi.quandoqꝫ est aliud probandū in causa nullitatis.ꝛ tunc aut cognitio est habens altiorem indaginez ꝛ nō impedit executionē.l.indicati.C.si ex fal.instru.ꝛ.ff.de indi.l.siptor.§.marcellus sic intelligendū est vt dicit Spe.in ti. de sen.§.qui aūt. ad hoc qz in executiōe sententie debet adhiberi cognitio summaria.l.a diuo.§.fi super.ff.de re iudi. Sed in cognitione summaria exceptiones que requirūt altiorem indaginem non admittuntur.sed ille tantū que incontinenti possunt impediri.l. iij.§.ibidem.ff.ad exhibendū.ꝛ.ff.ad trebel.l.ille a quo.§.si de testamento.Idē si petatur restitutio aduersus sententiam.vt d.l.iudicati.ꝛ.d.§.marcellus,ff.de falci.l.ij.ꝛ.C.de preci.ipe.offe.aut.qſupplicatio.ꝛ de restit.in inte.scisitata. Qualiter autem dicatur incontinenti posse probare dicit Bar.qđ tūc quā do non exigit longiorem tractū nec plus temporis nō frustra tur qꝫ faceret ipse actus executionis.Si igitur tantū vel minꝰ

frustrat admittitur si plus non admittitur alle.casum singu.in l.fi is quo.ff.vt in pos.leg.¶Patet ergo quod repellitur solū quā

c tres sunt late sententie dicit tamen hic Lap.ꝰ qꝺ etiaz vbi tres sunt late sententie si opponit nullitas ex defectu iurisdictiōis quod admittitur impedit executio alleg.gl.in cle.i.de sequest. pos.ꝛ fruc.in glo.fi.In contrarij est tamen hec cle.in secunda parte vbi cōtēditur nullitas ex defectu iurisdictionis potestatis ex quo ab interlocutoria ante est appellatū ꝛ tamē non admittitur exceptio.Adde etiā quod hic no. Jo.an.infra.in gl. a in verbo pendere ver.dico quod etiā hoc,est verius quicquid dicat Lap.secundū do.Ant.quia aliud est querere.an vbi ius repellit funditus nullitatē admittat eam quando conteditur defectus potestatis.ꝛ dicēdum quod sic vt hic aliud est querere.an vbi ius differt nullitatem differat etiā illam que contendit ex defectu potestatis.ꝛ est casus hic quod fic.ꝛ aduerte qꝺ hoc verum videt etiam si allegetur nullitas notoria.vt sentit. in.d.glo.in verbo pendere.verſi.dico etiā si pronuntiatum est appellationem legitimā esse non potest non esse non notoria hec exceptio.sed dic vt ibi dicetur. ¶Glo.alicuius op.qđ sit b impossibile tres sententias diffinitiuas super eodem latas fi est appellatum a grauamine solū ante vnam ipsarum. quia si fertur sententia in causa prime appellationis.tamē anteq̄ ferat appello a grauamine ꝛ postea non appello a diffinitiua solum due reperiētur late.et similiter fortius si a grauamine illato p iudicē principalis cause appello ꝛ postea fertur sententia a qua nō cibus.de questio,falsi ppter probationes fallas.dic vt in.c. licet.de proba.ꝛ de excep.cū venerabilis.ꝛ per Bart.ff.de re iudi.l.diuus.ꝛ.ff.de excep.l.q agnitis.¶Glo.alicuiꝰ ex eis de clarat literā procedere qñ diuersa sunt capitula ꝛ separabilia in vno sententia lata est in primo iudicio.in secūdo ꝛ tertio est cōfirmata qꝺ pōt esse vt patet in decre.raymutius ꝛ raynaldus.de test.vide Bar.de ap.fi.expressuz.vbi būc ter.limitat.qz dum dicit vel alicuius eoꝝ debet intelligi quando procedentes sententie simpliciter late sunt,pnūtiando male appellatū. ꝛ intelligo quādo error erat expressus in eis.vel qz bic loquit

13 de vltima ꝛc. [†]Glo.admittatur.querit quid si victor nō petit executionē.an si victus agat de nullitate poterit exceptiō repelli.dicit glo.qꝺ sic per būc ter.qui simpliciter dicit nō est admittendus volēs dicere de nullitate nisi facta executiōe.p qđ cōcludit glo.qꝺ de consilio ꝛ cautela est qꝺ volens agere de nullitate vltro ꝛ spōte se offerat executiōi,ꝛ sic sententie parere allega.de ordi.cogni.cū dilectus facta autez executione agere poterit vt dicit gl.sequens.ꝛ si obtinebit in causa nullitatis obtinebit etiā revocationem executionis alle.simile.de restitu.in integ.scisitata.ꝛ.C.de preci.impe.offe.authē.quesupplicatio. ¶Glo.plenarie querit quid si facta fit executio p maiorī parte ita qđ in minima parte restat fieri executio.an poterit agi de nullitate.Respōdet qđ nō per būc ter.q exigit plenarie facta esse executionē.ꝛ sic integraliter ꝛ ex toto alleg.simile.iij.

tertie snie diffinitiue dum modo non fuit lapsa fatalia a iure statuta impedit tamē interim oppositionē pendētie ad impediendū executionē. ⁊ sic habes casum in quo appellatiōe pendente aliqua attētari permittuntur. ¶Glo. ſi. remittit ad cle. dispendiosam. vbi habetis concordantiā in quibus cōstitutio trahit ad pendentia per appellationē qđ no. in Spec. de app. §. de offi. ver. sed quid ſi dū causa fm Guil. de mōte lauduno.

1 ¶Papa habet curā super populum xpianum in vniuerso.
2 Crimen lese maiestatis pluribus modis committitur.
3 Ciuitas dicitur realis quando exit obedientiā superiorus.
4 Marrata per partem aduersam an videatur quis fateri cautela est vt dicat iurta assertionem talis.
5 Sententia declarans aliquid esse notorium an faciat illud esse notorium.
6 Rebellis quilibet dicitur hostis imperij.
7 Imperator habet iurisdictionē in quēlibet regē sibi subiectū.
8 Imperator in actibus ⁊ sententijs non subijcitur dispositioni iuris ciuilis.
9 Papa in sententijs debet sequi ius ⁊ assignare causas.
10 Notorium dicitur quod est indubitatum.
11 Allegare rationem naturalem in iudicijs quandoq; licet.
12 Locus debet esse tutus domino ⁊ eum associantibus.
13 Citatio extra territorium citantis non arctat citatum.
14 Domiciliū dicit habere princeps in suo dominio vel in principali ciuitate sua non autē in locis sibi adherentibus vel feudalibus.
15 Delinquens subijcitur iurisdictioni delinquentis quando ibidem inuenitur.
16 Remissio habet locum in delictis.
17 Sententia ex pluribus redditur nulla.
18 Creditur pape de negatiua sicut de affirmatiua.
19 Vasallus ecclesie q̄diu habet domicilium in loco feudi non est subiectus imperio.
20 Domicilium non sortitur quis in loco originis licet ibi sortiatur forum.
21 Crimen lese maiestatis non committit non subiectus.
22 Sententia que non habet iuris coloꝛē est nulla. Et sententia lata ex falsa causa notorie potentialiter ⁊ actu est nulla.
23 Rex priuatus regno non est priuatus dignitate regia.
24 Soluens illi cuius bona sunt confiscata an sit liberatus.
25 ¶Publicatis bonis quid censeatur publicatum.
26 Suppletio defectus ordinis in imperatore non facit quo ad non subiectum.
27 ¶Papa sententiando vel statuendo non potest tollere defensionem nec ea que sunt iuris naturalis. ⁊ nu. 52.
28 Statutum vel consuetudo q̄ quis non citetur ad sententiā vel actum preiudicialem an valeat.
29 Argumentum a nomine ad substantiam valet: q̄ cessante subiecto cessat qualitas.
30 Imperio vacante succedit papa in iurisdictione imperij.
31 Assertioni iudicis de citatione quando stetur.
32 Citatio in notorijs an sit necessaria.
33 Imperator an in suo processu possit supplere defectum.
34 Conspiratio quid sit.
35 Crimen lese maiestatis in quibus committatur.
36 Sententia si sit sub conditione lata an dies conditionis extā tis trahatur ad diem sententie.
37 ¶Papa an cogatur inuigilare pro commodis subditorum.
38 Iudex an ad hoc q̄ possit procedere super notorio sit necesse q̄ ante omnia declaret notorium esse.
39 Excōmunicatus occultus potest sententiare in temporalibus. non tamen in spiritualibus.
40 Sententia an valeat sine citatione.
41 Districtus ⁊ territorium quomodo differant.
a ¶Officialibꝰ ad de Bar. ſ. l. ciuisq; ver. ex q̄ habes quali ter. ff. ad. l. iul. maie. Alex. in cōſi. xxxv. li. col. in. ū. vol. ⁊ tex. ī extrau. qui sint reb. ⁊ ibi Bar.
42 Legatus habet iurisdictionem in prouincia sibi decreta.
43 Citatus extra territorium an arctet citatum.
44 Ordinarius an possit subditum suum extra territoriū punire.
45 Feudi dominus an exequatur sententiam suam.
46 Innuecta ⁊ illata a feudatario an sint tacite obligata ⁊ hypothecata domino.
47 Vasallo precipere an possit dns sub iuramento fidelitatis.
48 Vasallus si dicat interuenisse possessionē feudi quis habeat cognoscere.
49 Sententia lata contra notoriū actus continui est nulla vel ſi sit lata contra notorium actus transeuntis sed quomodo.
50 Sententia ex actis certificatur.
51 Sententia ſi valeat an possit exequi in bonis ⁊ iuribus alteri subiectis.
52 ¶Princeps non potest tollere iura naturalia nec defensionem que etiam diabolo auferenda non est.
53 ¶Papa quando possit supplere defectus personarum.
54 Clausula non obstante lege aliqua quid operetur: ⁊ que dicatur talis clausula.
55 In notorijs semper ante oīa pronūtiandū est id esse notoriū.
56 ¶Precipitium quid sit.
57 Causa de consilio in sententia non inseritur.
58 Loco notorie nō tuto in appellatione assignato appellari potest ⁊ etiam sine appellatione citatio non arctat nulla exceptione opposita.
59 Consistorium quid sit.
60 Carceratus vel captiuus ad penā mortis vel periculum ſi relaxetur prestito iuramento de redeūdo ad carcerem an teneatur redire.
61 Imperator licet dicatur dominus totius mundi nō tamen dī stringit totum orbem.
62 Iudex delicti cōmissi an debeat requirere iudicem domicilij delinquētis vt illum citet ibi existentem. Et iudex requisitus an teneatur citare vel remittere d delinquentem.
63 Remissio an ⁊ quando ⁊ quomodo habeat locum in delictis. ⁊ nu. 64. 65. ⁊. 66.
67 Homagium quid sit ⁊ quis dicatur homo ligius.
68 Vasallus ⁊ homo ligius qualiter differant.
69 Papa an habeat se intromittere de subditis imperio.
70 Confiscatis bonis nō confiscatur ius patronatus.
71 Dignitate quam quis habet in ecclesia non potest per iudicē secularem priuari.
72 Confiscatio bonorū ſi fiat bona in alio territorio existētia applicabuntur fisco loci in quo sunt bona.
73 Juris naturalis ea que sunt non possunt tolli per superiorem etiam papam vel imperatorem.
74 Dominium rei non potest alicui auferri sine causa.
75 Imperio vacante an legatus de latere succedat in potestate imperij in prouincia in qua reperitur.
76 Jd quod est nullum quandoq; reuocatur de facto quatenus de facto processit.

Pastoralis cura sollici.

Diuiditur in tres partes. q̄ in prima parte ponit exordium. in ſcā parte ostendit ⁊ declarat nullitatē cuiusdē late per ſnīe p imperatorē Henri cum cōtra regē Robertū declarādo dictā nullitatē ex duplici causa. ſ. respectu causarū insertarū in sententia ⁊ respectu personarū a quo ⁊ in quē lata fuit. Tertio concludē do declarat illam ſniam esse nullā ⁊ illā irritat quatenus de facto processit. ſcda ibi sane tertia ibi negligit. Scda subdiuidit in septē. q̄ primo narrat causas p̄misse ſnie ⁊ defectū ⁊ supplationē. ſcdo illa subijcit examini. ⁊ dicit causas quare. tertio improbat citationē ⁊ processum ex metu citati ratione astantium imperatoꝛi ⁊ ratione loci. quarto illā improbat ratione loci in quo ⁊ de quo ratio facta fuit. quinto soluit duplex obstaculum quo possit dici regē vasallū ⁊ deliquisse ꝺ imperiū. sexto ostēdit diuersis modis imperatorē in illa ſnia suos terminos excessisse. septimo soluit suppletionē defectuū quā in ſnia fecerat imperator. scda ibi verū. tertia ibi notorium. quarta ibi vt illud. qnta ibi deniq;. sexta ibi rursus. septima ibi ceterū. Guil. hāc diuidit. q̄nq;. ¶Primo ponit rō ſnialis. scda ibi sane factū ſpāle subijcit. tertia ibi verū ſniam imperatoris impugnat. quarta ibi. vt agit cōcludēdo ipsa ſnia irrita pnūtiatur ꝺm Guil.

1 ¶Mo. primo papā hēre curā sup populū xpianū in vniuerso alibi ergo q̄ inter xpianos curā nō hꝫ. ad hoc de vivorūs.
2 gaudemus, ſ. de testi. iudei. ¶Mo. hic plura in quibus committit crimē le. maie. ¶Primo ex cōfederatiōe. Scdo ex cōspiratione in offensam imperatoris. Tertio ex tractatu vel ordinatiōe vt ciuitates imperio subiecte rebellent. Jtē ex occupatione earū ejectis officialibus iperij. Jtē vbi aliqua in offensam ⁊ iniuriā imperij per subditum ordinantur. ¶Et no. de illo verbo tractatu. pter statuta quibus puniuntur facientes
3 tractatus cōtra statū q̄ dicuntur fieri tractatus. ¶Mo. tertio quādo ciuitas dicatur realis quia q̄ erit obediētia sui superioris. ¶Mo. quarto cautelā quādo pars narrat aliquid
4 de intentu partis aduerse ne fateatur vt dicat iurta assertionē
5 talis. vt quia dixit ⁊ similia. ¶Mo. quinto cautelā q̄ vbi iudex procedit vt sup notorio ante omnia p interlocutoriā illud declarat esse notoriū. numquid autem sententia declarans aliquid esse notoriū faciat illud esse notorium. vide q̄ō no. dever.
ſig. ex parte per gl. ⁊ no. arg. q̄ ad sententiā in notorio nō procedit iudex parte nō citata ⁊ ꝺ esse peremptoria. sed bo cvltimū est ad cautelā nō ex necessitate. vt no. de ver. sig. ex parte. ⁊ no.
6 de coba. cle. ⁊ nu. vestra. ⁊ p doc. Ant. ō ap. cū sit romana ad ſi.
7 ¶Mo. sexto q̄ quilibet rebellis dicit hostis iperij. ¶Mo. septimo

septimo q̄ imperator hꝫ iurisdictionē in quēlibet regē intelligē sibi subiectū. ⁊ pōt ex crimine lese maie. eū puare dignitate regali ⁊ oībus bonis ⁊ iuribꝰ. ¶Et no. casum in quo ex delicto oīa publicant. ª ⁊ no. q̄ō appellatione bonorū nō compre
a bendūtur iura ⁊ dignitates ⁊ iurisdictiones per hoc ⁊ per ea
8 que sequnt̄ per dispensā criminis lese maie. ¶Mo. octauo q̄ō imperator in actibus suis ⁊ sententijs nō submittitur dispositioni iuris ciuilis. Jtē q̄ō defectū existentem in sentētijs supplere pōt ex plenitudine ptātis sicut papa. de transac. c. ſ. de elec. illa ¶Et no. q̄ō imperator in actibus suis pōt vti duplici potestate vna ordinata. ⁊ submittit hec dispositioni iuris qua decēs est ipsum iura seruare. ff. de le. l. princeps. ⁊. C. de legi. l. digna vox. Scda est ptās suprema ex plenitudine ptātis. ⁊ hec nō subijcit dispositioni legis. in ver. verū. Mot. iudicem sentētiando vti debere discretione que est mater virtutū ⁊ nō
9 precipitatione que est nouerca iustitie. ¶Mot. secō papā in sententijs sequi debere ius ⁊ etiā debere assignare cās. q̄ sententia a posteris trahitur in exēplum. ¶Mot. tertio q̄ō papa pro instantia snie late in regē ⁊ sic in caput prouincie pōt adiri quando contēditur de iustitia sentētie imperatoris qui aliū non habet superiorē ⁊ sic ad papaꝫ appellatur de sententia ab imperatore prolata. ⁊ sic etiam pōt adiri per viam nullitatis.
b ᵇMo. q̄ō illud dicitur notoriū q̄ est indubitatū. ¶Mo. quar
10 to q̄ vbi notorie nō est tutus locus ad quē citatur quis vel persona citās non est secura citato. citatio nō arctat citatū ad cō parēdum etiā ſi exceptioni fit locus ad iurisdictionē eligēdā ⁊ est cā. q̄ in notorijs iudex ꝺ supplere de facto ⁊ ex quo notorie locus non est tutus excusatur citatus ſi non cōpareat quia cogitare ꝺ iudicē p eo de facto supplere debere. ⁊ q̄ ex quo iudici cōstat de impedimēto citati: citatio est nulla. ff. de re iu di. quesitū. ⁊ no. q̄ō arctat quis ad pondum se in manibus inimici q̄ticunq; habeat literas de saluo cōductu. vt lit nō cōte.
c accedēs. ¶Mot. q̄ licitū est in iudicijs allegari rationē natu
11 ralem. ¶Mot. q̄ locus ꝺ esse tutus nō solū domino. sed etiā
12 associantibus dominum. ¶Jn ver. vt illud no. q̄ō citatio ex
13 tra territoriū citantis nō arctat citatū. ¶Et not. hoc verum etiam ſi citetur ad executionem delicti commiſſi in territorio citantis. ⁊ sic iudex delicti nō potest citare extra territoriū ad finem affictium persone vel pene imponēde ad affictionem persone. q̄ statim cū est extra territoriū illi nō est suppositus. ¶Mo. practicā quā habet seruare iudex volēs regrere extra territoriū existētē. q̄ habet ipsum facere citari per suū iudicē.
14 ¶Mo. q̄ō rex dicit fortiri domicilium in regno ⁊ in principali ciuitate nō in alijs adherentibus quas possidet vel tenet in feudū ad hoc de so. compe. ex parte. B. ¶Mo. quarto q̄ō superior ratione feudi nō habet superiorem nisi ratione feudi vnde
15 soium potest procedere ad priuationem feudi ⁊ nō in. plus. ad idē q̄ō no. de iudi. ceterum. per Jnno. ¶Mo. quinto q̄ō dicimus delinquentē subijci iurisdictioni delinquentis vel loci in quo delinquit. est verū q̄n ibidē inuenitur. sed statim cum exit
16 territoriū illa iurisdictio accidētalis cessat. ¶Mot. sexto q̄ō
17 remissio locum habet in delictis. ¶Mo. septimo plura q̄ red dunt sententiam nullam. ¶Primum quando in loco non tuto. Scōm quādo pars nō est citata vel citatio propter aliquid extrinsecum est nulla. Tertium quādo est lata contra personam inauditā ⁊ indefensam. Quartus q̄n sentētia est precipitata. i.
d absq; cognitione lata. Ad hoc de resti. in inte. cum ex literis. ᵈ Jdeo dicit Bar. q̄ sentētia lata tam breui tēpore q̄ verisimiliter appareat defectus cause cognitionis. reddit snīam nullaꝫ.
18 l. platam. C. de sen. dicit tū hic ¶Pau. q̄ festinus ꝓcessus non est causa ad concludendā nullitatē q̄ intellige quādo nō sup
19 plantat in cognitione cāe. als fic. de re iud. cū bertold⁹. ¶Mo. q̄ pape credit de negatiua sicut de affirmatiua. ſ. de pbat. cle. ſ. in. ſ. rursus. ¶Mo. q̄ vasallus ecclesie q̄diu habet domicilium in loco feudi tamq̄ existēs in territorio ecclesie nō est sub
20 iectus imperio nec ab altero pōt iudicari. ¶Mot. scdo q̄ō dato q̄ō quis in loco originis dicatur sortīri forū vt ibidē possit cōuenīri. tamē ibidē propter ea non sortitur domicilium q̄ hec ponūtur vt separata. vide q̄ō no. de parochijs. c. ſi. ⁊ de so
21 ro compe. c. ſi. ⁊ q̄ō ibi no. per do. Anto. ¶Mot. tertio quod nō subie ctus nō potest cōmittere crimē lese maie. ⁊ sic ex defectu subiectionis concluditur duo defectus. vnus est ꝗa protestatez volentem punire ⁊ alius contra delicti substantiam.
22 ¶Quarto no. q̄ sentētia q̄ nō habet iuris coloꝛē est nulla. Jtē q̄ō sentētia lata ex falsa causa notorie potentialiter
23 ⁊ actu est nulla. ¶Mo. quinto q̄ō priuatꝰ regno nō propter ea est priuatus regia dignitate. Et sic sicut est dare lepiscopū. priuatum administratiōe sed nō dignitate. ſ. de eo qui renū. epa. q̄. sic est dare regē sine administratione. ſz non regia dignitate priuatum. ¶Mo. sexto quod delicto commisso in alterius ter
ritorio q̄ticunq; cōtra subiectos alicuius non pōt iudicare iudex subiectorū. ⁊ sic facit q̄ō non valent statuta que disponunt q̄ō ſi quis florē. percussit vbicunq; possit in ciuitate Florē. puniri ⁊ factum illud nō est diffinitiuibile per iudicem subiecti ininriati. ⁊ sic loquitur hic vide q̄ plenissime no. do. Ant. to. in. c. vt animarū. ſ. statutū. de consti. ¶Mot. q̄ inder etiam secularis
a potest q̄dē priuare etiā debito personali ⁊ indirecte potest eā excōmunicare priuando eū familiaritate aliquorum dūmodo
24 subiect⁹ sit ei. ¶Et no. arg. q̄ soluens illi cuius bona sint cō ficata ante inhibitionē videt liberari. de quo dic. vt. ff. de do. l. post contractum. ¶Mo. q̄ tales penas nō pōt apponere nō
25 subiectis. ¶Mo. q̄ō penā apponēdo pōt inder secularis publicādo bona absoluere debitores ab obligationibus eius iuramētalibus ⁊ obligationibus fidelitatis quātumcunq; strictis.
¶Mo. q̄ per publicationē bonorū non publicant̄ bona que ab alijs tenētur. ⁊ sic videtur q̄ō facta publicatione contra delinquentem in vna ciuitate bona alibi sita nō publicant de quo per Bar. C. de ſum. tri. l. cunctos populos. ⁊ per do. Ant. b
in prelle. ſ. statutū. facit q̄ō no. de ſo. cōpe. postulasti. ⁊ nō. bñ q̄ō hec cle. mirabiliter facit. p eo q̄ō reprobat ibi. in. o. c. postulasti. ſ. q̄ō possit inder. domicilij priuare subiectū bonis fitis alibi vel beneficio alibi sito q̄ videtur equū. quando enim potest
26 preiudicare illi a quo tenet. ¶Jn. ſ. ceterū not. q̄ suppletio defectus ordinis in imperatore nō facit quo ad nō subiectum. ⁊ sic imperator ea q̄ sunt super ordinata ⁊ super naturali potec state non exercet nisi in subiectos sic q̄ō dicimus ꝓcessus principis nō subiacere solēnitatis iuris positiui est verum quo ad subiectum. nō quo ad non subiectū. Et per hoc dicit do. Ant. quod papa non posset aliquid de bis que sunt super ne ptātis exercere in laicū nisi quatenus ꝓcederet ordine iudiciario q̄ ad illa in quibus nō est subiectus. ⁊ forte idem in patrimonialibus clerici. ¶Mo. q̄ suppletio defectus per principē in sententia vel cōtractu refertur ad effectus iure positiuo inductos non autē refertur ad effectus naturales vel a iure naturali inductos. ⁊ sic nō potest actum firmare cōtra defectum iuris naturalis vel a iure naturali inductos quod no. per q̄ō putat do. Ant. q̄ ſi papa in patrimonialibus clerici vellent sententiare vel statuere eo nō vocato q̄ō nō valeret q̄ageret ad eius preiudicium, ⁊ per hoc dicit se diuisse de facto q̄ dominā primatā fratrū pizacczarū de florēn. nō potest proprio motu declarando eā publicā preiudicare fratribꝰ pizocarōs de quo fuit magna
d questio florēn. Jn cōtrariū dicit q̄ obtinuisset nisi q̄ō concordauerunt q̄ videat curialibus forte ⁊ durum. Dictam autem declarationē male dictauerat Maximus aduocatus in curia hoc non aduertens ⁊ plus sequens ſ. illuz beneficialiū q̄ alīū.
27 ¶Mo. q̄ papa non pōt tollere sententiā do vel statuēdo defensionē nec ea q̄ sunt iuris naturalis. vt hic est casus de quo p Jnno. de cōſti. que in ecclesiarum. ⁊ aduerte quod citatio dicitur defensio naturalis. vndeꝛt quo ad actū preiudicij quis nō citetur vel requiratur princeps tollere nō potest solēnitatē tī perēptorij tollere posset. vt no. in cle. ſi. de verbo. ſig. vel termi
28 num. vnde per hāc cle. putat do. Ant. ⁊ q̄ō non valet statutuz vel cōsuetudo quod quis non citetur ad sententiam vel actum preiudicialē per quod dicit se reprobasse vnam publicationē testamēti factā in venetijs in qua ex consuetudine ciuitatis pars non fuit vocata q̄ alios multos patiebatur defectus. quapropter dicit non esse equū q̄ ipſi non subnittant̄ legi. quia que fuit ibi de naturali equitate qua se asserunt iudicare. quia par
29 tem vocassent vt hic. ¶Mot. quarto quod ad priuationem substantie sequit priuatio nominis. ⁊ sic a nomine arguitur. et cessante subiecto cassat ⁊ qualitas concoꝛ. ff. si cer. peta. ejus qui in prouincia. de despon. impub. c. ad dissoluendum. ¶Nota quinto quod quedā sunt sententie inualide in substantia ⁊ veritate que dā quo ad opin. vulgi. ⁊ quandoq; exigitur cessatio sentētie propter ſualiditatem inspecta opi. ⁊ sic seruantur tex. qui cōmuniter dicunt sententiaz cassari que est nulla ⁊ electionem cassari que est nulla. quia cassant quo ad validitatē opinionis in labijs vulgi. ad hoc de elec. auditis. de excess. pla. iter
30 dilectos. ¶Mo. quod papa est superior ꝓteratoris. ⁊ vacante imperio succedit in iure imperij. ad hoc. de foro cōpeten. licet. Mo. quod aliquādo ad nullitatem sententie quandoq; sequitur nullitas ꝓcessus vt quādo vitiū pariter concernit vtrūq;. ¶Mo. quod cassato principali cassatur ⁊ omne id quod sequitur ex illa. ¶Opp. cōtra primam partem secunde partis ⁊ videtur quod non stetur assertioni iudicis. de citatione etiā quo ad subiectos. de proba. quonia cōtra. Solu. dicit Guil. contra rimm procedit in inferioribus. sed in principe statur eius assertioni. C. de testamen. l. omni. ⁊ super ea. compilat. de probatio. cle. literis. ¶Nota. quia limitat. c. quoniam contra falsam ꝛc.

Et not. q̄ō appellatione bonor. adō late practi. pap. ī for. primi lib. ī vſi. veris. ac legitimis Jaſ. ī. l. ſtipulatio hoc modo ꝛce pta. ff. de verb. obi. Fel. in pe. decre. ī. iij. co. ¶Mot. q̄ō illud dr. Adde do. Abb. in. c. vſa. de coba. cle. ⁊mu. ⁊ Jo. fa. in ꝓce. in ſti in. ū. col. ¶Allegari rationez naturalē. Adde bo. tertiū. ī. l. scire opꝰ. ſ. sufficit ibi a naturali iustitia. ff. ō ex cu. tu. do. Jaſ. plene et pulchre. in. l. vedi. ſ. ſi liber. ī. j. col. cir. fin. ff. de ædi. ob cāz Felꝰ. in. c. tua. in. i. ū. co. de iureur.

a ¶Nō in nouis. Adde. d.abb.ī.c.cauſas q̄.in.ū.col. in prīnc.de re ſcrip.

32 ¶†Sc̄ō⁹ cp.qō in notoriis nō ſit neceſſaria citatio.q⁹ null⁹ ordo requiritur.de teſti.cogen.peruenit.de iureiur.ad noſtrā. Sol.dicit ¶Guil.q⁹ alius ordo excludit excepta citatiōe.vt not. de iureinr.ad noſtrā.ū.q.i.deus.qō dicit verū ȝenze.niſi quis ī ipſo actu notorij faciendis deprehendatur.q⁹ tunc cōtra abſentem etiā nō citatū proceditur ad ſnīam.de tranſla.quātō.not. Innoc.de reiudi.cum olim.per ¶Oost.de'offi.deleg.ſtatuimus

¶Oppo.tertio quia dicit hic qō,proceſſit ler alīs crimināb⁹ ⁊c.quia videtur q⁹ nō valeat proceſſus nō expreſſis crimināibus in accuſatiōe vel inquiſitione.ū.q.viū.libellū.de accu.qualiter. ℌ.debet.Sol.dicit ¶Pau.ſufficit expreſſis aliquibus clauſulam ſubmitti generalē.Idē videtur de loco dicit tamē qō forte imperator omnia expreſſit,ſz illa omiſit papa ꝓpter brevitatē ⁊c.

33 ¶†Op.quarto qō impator in ſuo proceſſu poſſit ſupplere defectū.C.de teſta.omni.C.de rei vxo.actio.l.i.ſicut papa in ſuo. vt de trāſac.c.i.iū.q.vi.hoc quippe.de accu.ad petitionē.Solu. poteſt in his que ſunt iuris poſitiui in tēporalibus.non in his que ſunt iuris naturalis ſm ¶Guil.⁊ ¶Pau.et infra dicetur ⁊c.

¶Opp.qnto q⁹ ſententie non poſſunt ferri in abſentē.ff.de reg. re.l.i.dicit ¶Guil.ſpeciale in ſua cōditionali.ſec⁹ ī pura ⁊ pſonali.quia caret effectu vt mortis,vel fuſtigatiōis.⁊ proſequitur hic alia que ſunt vera.dic ſpeciale eſt in hoc crimine leſe maie. quō imperator qū voluit hunc condemnare piſis facit ȝtra vagantem ad reprimēdū.quā poſtea gloſauit Bar.in qua ſtatuit in abſentem poſſe procedi ad ſnīam in crimine leſe maieſtatis.

34 ¶†Quero quid eſt cōſpiratio.dic q⁹ eſt machinatio plurium ſimul iniuriā pſone ſeu dignitatis alicuius de iureiurā.petitio. vi.q.i.cōſpirationum.⁊.c.ſe.dicit ¶Paul,qō dicta eſt a con⁊ſpiritu poſito ꝓ ſuphia.ideo cōſpiratio ſemp preſumitur in malū maxime occulta.de quo de ſcīſ.c.i.⁊ Jo.an.de iudi.c.exhibita.

35 ¶†Quero in quibus cōmittatur crimen leſe maieſtatis dic q⁹ in multis hic expſſis.⁊ hoc ſpecialiter in tractatibus ȝtra ꝓncipem qui in talibus habetur ꝓ effectu.vi.q.i.ℌ.verū.ȝ.C.ad leg.iul.maie.l.quiſquis.Item in rebellando.nam ſubdictos facere rebelles eſt crimen leſe maie.ff.ad leg.iul.maie.l.cui⁹.Ité delictū aduerſus officiales pricipis.In his enim qui ſunt illuſtriſſimi cōſiliarij⁹ quaſi ſenatores cōſitorij⁹ p̄incipis ⁊ quaſi pars corporis ei⁹ ⁊ cū eo militāt eſt crimē leſe maieſtatis.vi.q. i.quiſquis.C.ad.l.iul.maie.l.quiſquis.Ité ſi aliquid attentetur

b in preiudiciū reipublice[b] qō crimē dicitur perduellū.quia ī eo duellū admittitur.vel,verius quia hoſtes dicimus perduellos. vnde crimē perduellioīs quaſi dicitur hoſtile.⁊ eſt idē qō leſe maie.ff.de verb.ſig.l.quos nos.Et alias cōmittitur multiplicīter de quibus modis ſufficiat remittere ad.l.i.cū tribus ſequētibus.ff.ad.l.iul.maie.⁊ habet ſm ¶Guil.hoc crimen multa ſpecialia.qr in eo admittitur.qui⁹ alīs repelluntur.vt.eo.ti.l.fame. ⁊.leſe.⁊ quia qui rem patefacit anteq⁹ fit vſus vel aliquid fecerit veniā habet ⁊ meritū.C.ad.l.iul.maie.quiſquis.alīs nonexcuſatur patefaciēs ſiue pfecerit ſiue cogitauerit.⁊ voluit perficere pcedendo ad aliquē actum vel recipiēdo ſacramenta vel quid ſimile.⁊ pena eſt hodie gladio feriri ⁊ bona omnia publicari. vt eo.ti.quiſquis.⁊ hic.Item ⁊ filij talium ſunt infames nulli ſuccedūt niſi filie que in bonis maternis habent falcidiā.vt in dicta.l.quiſquis.⁊.ff.de penis.l.crimē.Ité⁊s nil pōt alienari de bonis talium reorum er tempore cōmiſſi criminis nec valēt ſi quē emācipant vel manumittāt.vt.o.l.quiſquis.ſic de here.c. filij.ī.vi.Ité de hoc accuſari poſſunt poſt mortē.ff.de publicis, iudi.l.i.⁊.ū.ſm ¶Guil.dicittamen ¶Pau.hicqō hoc delictū nō cōmittitur cōtra tyrannus cōmittitur aliqñ cōtra inferiores a principe.ū.q.i.in primis.ver.q⁹ aūt.qr tyrannus non habet iuſtale ⁊ legitimū dīſium.vt no.in cle.i.de bap.⁊.vi.q.ū.filius.

¶Queritur hic ¶Guil.cum aliquando ſit permiſſum ſententiare

36 ſub conditione vt apparet hic ſi quando ⁊c. ¶†Quero an lata ſententia ſub cōditione dies cōditionis extantis trahatur ad diem ſententie.Dic q⁹ aut actus recipit naturam ſuam,tam ab exiſtentia cōdicionis q̄ ab alio vel exceſſione vel ꝓmiſſione, ⁊ tūc exiſtētia trahit ad ſe temp⁹ ſententie.vt in excōicatione que capit vires ex cōtumacia.xi.q.iū.epi.Si vero actus potius ſumit vires ex alio q̄ ex exiſtentia cōditionis.⁊ tunc aut ſuperuenit impedimentū ab homīe vel a iure tale qō poteſt tollere primā obligationē.⁊ tunc idē de reſcrip.ſi ꝓ te.in,vi,de ſpon. c.vno.eo.lib.Si vero ſuperuenit tale impedimentum.tūc exiſtentia conditionis trahitur ad tēpus ſententie vel conditionis.ff.qui po.in pig.ba.l.potior.ff.de pe.⁊ cōmo.rei.ven.l.qō ſi pēdēte ſta eſt vna talis qualis theorica.de hoc an ȝditio trahat retro.vide Bar.ff.de ver.obli.l.ſi filij.qō hoc nō pono qr eſſet declarare leges ſufficit ibi remittere ꝑz do,An.vid:Bar,

37 eo.tit.l.centeſimis.Item ¶†Quero an papa cogat inſigulare ꝓ commodis ſubditorum.¶Pau qō ſic vt hic facit.de offi.leg. c.i.⁊ qō no.in.vi.per hoc dicit ¶Oost.de offi.deleg.conſuluit qō papa peccat mortaliter ſi iuſtitiā deneget vel ad conſultatio-

38 nem nō reſpōdet de offi.deleg.q̄uis in parte deciſa. ¶†Quero an ad hoc vt iudex poſſit ſuper notorio ſit neceſſe q⁹ ante omnia declaret notorietā eſſe.dic q⁹ declaratio eſt vtilis non tamen neceſſaria dūmodo vere foret notorium etiā ſi de eo nō cōſtet.vt no.Inno.⁊ ¶Oost.de coha.cle.⁊ mu.tua.alias ſi procederet tanq̄ ſuper notorio ⁊ nō eſſet retractaretur ſententia no.in Spe.de notorio.ℌ.i.poſt prin.qō intelligē niſi pcederet hec declaratio.quia tunc ſibi imputet qui nō appellat cuz ſit lata cōtra ius litigatorum. Unde vtile eſt eō procedere ſm do.Anto.putat tamē qō per hāc interlocutoriā declarari debeat quale ſit notorium an iuris an ſūmptiōis vel facti. ⁊ ſi facti.an actus cōtinui.an trāſeuntis vel interpellati cum aliter procedatur in vno q̄ in alio.de coha.cle.⁊ mu.veſtra.⁊.c.tua.⁊ qō ibi no.ꝙ Inno.⁊ ¶Oost.⁊.ū.q.i.manifeſta.⁊ in Specu.de no to.ℌ.i.⁊.ℌ.fin.ſm ¶Pau.vlterius ꝙ hunc ter.dicit ¶Pau.qō in priuatione beneficiali non eſt neceſſe exprimi beneficia priuati ad hoc de excel.pla.c.ſi.nam hic nō fit mētio de honoribus ⁊ dignitatibus quibus priuatur. Nūquid autē ſi tales honores habeat ab eccla eſſet eis priuatus.vide qō not.de excel. prela.c.i.ℌ.eo,compila.⁊.vi.q.vū.filiūſ ac nepotibus ſm ¶Pau. ⁊ dicetur.ℌ.cum glo.⁊c. ¶In ver.verum opp.qō in comitatu

c principis nihil ȝ timeri.C.de bis qui per met.iudi. nō app. l.i.ff.qō me.cauſa.l.non eſt veriſimile.Sol.hic oppoſitum conſtabat de facto[c] ſcilicet q⁹ res ob exercitium nō potuiſſet iuuari. Ideo hic vocat exercitum feroce quod eſt ex propria diſpoſitione nocentē ſicut fera ⁊ animalia nocent.de iureiuran. c.i.alias ſi iniuria vel offenſa de facto nō timeretur nō eſſet iu

39 ſtus metus ſm ¶Pau. ¶†Alterius dicit hic ¶Guil.quod cum ponderanda ſit perſona ſententiantis quia debet ſuper hoc habere exercitiū ſuperioritatis. Dicit qō q̄uis excōmunicatus occultus poſſit ſententiare in tēporalibus.de re iudi.ad probādum.non tamen in ſpiritualibus vel alīs que a claue procedunt.quia excōmunicatio exercitiū prelationis tollit.xviiū.q. i.audiuimus.ſm ¶Guil.vide qō no.do.Ant.de iurepa.conſultationibus.in repetitione quā fecit de illo.c.vt per Jo.cal.de

40 reiudi.ad probandū.ℌ.vtillud. ¶†Opp.quod vȝ ſententia ſine citatiōe.vt no.¶Oost.de re iudi.tenet.Solu.dicit ¶Pau.qō ſententia abſq̄ citatione vel citatiōe inualida eſt nulla. dic ſententia lata in abſentē citatum legitime licet non contumacem bene valet.ſed in nō citatū vel minus valide citatum non valet vt hic.quia ad ſententiā quis debet citari peremptorie.de teſti.cū olim.alīs eſt nulla.l.i.ℌ.item cum ex eo.ff. que ſen. fine appel.reſcin.preſumitur tamē pars citata ſi ſentētia tranſit in rem iudi.niſi probet aliquid cur ſit nulla vel falſa.no.in Spe. de ſen.prelato.ℌ.vt aūt.ver.⁊ no.ſm quoſdā ſm ¶Pau.eſt cauſus.de elec.bone.⁊ no.per do.Anto.de renun.in preſentia.de

41 proba.qñ contra.de elec.cum in iure.[d] ¶†Quero in quo diuerſificanť diſtrictus⁊ territoriū.dicit hic ¶Guil.qō diſtrictus

d diocēſis ⁊ territoriū quaſi idē ſunt.ſ.vniuerſitas agrorum vbi quis habet ius imperādi.de ꝓba.licet.in princ.ff.de verb.ſig. l.pupillus.ℌ.territoriū.⁊ no.Ī.de elec.cle.ne romani.xvi.q.i. c.i.ū.qō.vi,anteriorum.ibi maſſana diocēſis dicit diſtrictus a diſtringo.territoriuz a terrēdo.vt.o.l.pupillus. ¶Quero qs habet de iure cōmuni diſtrictum vel territoriū.dicit ¶Guil.qō in principibus ſeculariby ſolus imperator hz iuriſdictionez in vniuerſo mundo.quia a deo ꝓ vicarium eius gladius ei a dño cōmittitur.vi.ū.dicit.quo iure.xvi.q.iū.ℌ.ſi.vō.q.i. in apibus.ff.ad leg.rhodi.de iactu.l.de ꝑcario.⁊ hoc habet iure cōmuni.ſ.quo ad iuriſdictionē.ſecus de dominio⁊ ꝓprietate rerum in quibus nihil pōt de iure cōi.de ceteris autē regibus ⁊ comitibus dic qō habēt limites ꝓout ꝓ occupationes⁊ preſcriptionis vſurpāt.v.diſt.lxx.⁊ in his ſufficit bona fides ſine titulo.ſecus in limitibus diocēſis⁊ parochiarum.de paro.c. pe.⁊ in illis nō ſufficit bona fides abſq̄ titulo.de ꝓſcrip.c.i.in vi.no.¶Oostiē.de offi.Archi.c.ſi.in ſumma eo.tit.ℌ.ſi.dejure fur.c.nimis.⁊ in ſumma.de preſcrip.ℌ.que exigant ſm ¶Guil. ad hoc ſm zenze.qō dictū eſt qō reges⁊ comites⁊ etiam cete ri habēt limites inter quos iuriſdictionē⁊ iura tēporalia exercent.¶Nec ob.C.de ꝓſcrip.xxx.an.l.cōpetit.xvi.q.iū.ℌ.pen.de ſucceſſione ī peratoꝛi debita q̄ non preſcribit nec ius ſuperioritatis imperialis facit qō no.Jnnocen.de poſtu.prela.bone. de eccleſiaſticis aūt dic q⁹ pape totus eſt orbis.ix.q.iū.cuncta p

42 mundū.de eius delegato idē hodie reſtringitur.de preſcrip. ſtatutū.ℌ,cum aūt.⁊.ℌ.in nullo.in.vi.†Legatus vero habet iuriſdictionem ⁊ poteſtatē in puīncia ſibi decreta.vel ꝓout determinat ſibi papa.de offi.lega.nouit.de poſtu.prela.c.i.archt epiſcopus patriarcha ſeu primas in alienis diocēſib⁹ ſue prouincie bene habet territoriū quo ad illa tantum que ius ſibi expreſſe tribuit.alias nō.de offi.02,duo.⁊.c.paſtoralis.eo.titu.

vtlitigātes.

ert litigantes.in.vi.Si ipſ in ſua ⁊ poceſſet ceteri ep̄i habēt ī ſus vbiq⁹ territoriū m fundatum de iure cōi.xvi.q.v.c.i.r.qū.i. c.i.et.ū.nīſi exemptio aliquid tollat.de offi.02.cum epūs.ī.vi.⁊ hoc locum hz quo ad iura epalia ⁊ iuriſdictionē eccleſiaſticā. ſed non quo ad iura temporalia q̄uis eccleſiaſtica.no.Jn.de excep.cum venerabilis.ad fi.de alīs inferioribus ab epīs qdā dicunt eos nil habere territoriū ſed epūs:alīs eſſet mōſtrum ꝓra eſſe capita.de offi.02.qñ.ℌ.i.Alū dicunt illos ex lectiōeꝛ conſuetudine habere iuriſdictionē ī perſonas.xciū.diſt.legimus.de fo.compa.cum contingat.quam poſſunt exercere ī tales perſonas vbicunq⁹ ſint arbitri iter partes vbicunq⁹ iudicant maxime ſi p̄dicti ſint religioſi qbus totus mundus eſt territorium vt monachi⁊ alīj.de ſen.excon.cū illoꝝ.Alīj q̄n lo cis ſuis⁊ vbi hoc cōſueuerunt hoc poſſunt⁊ nō alibi qr odio ſum eſt.¶Oost.dicit q⁹ ſi habent terrā limitatā in qua null⁹ eſt epūs niſi ipſi⁊ poſſunt.de re iudi.cum inter.Alīj aūt qui nō habent territorium ſed ſolum ſubditos iudicabunt ī ſuis locis: vel vbi p̄ſcripſerunt⁊ habent iuriſdictionem in pſonas⁊ locis et ſunt ordinarij adminiſtratores de quib⁹ pōt loqui.de reſti.in integ.c.pe.ℌ.i.Quid de monachis qui per totum habent priozatus ſeu adminiſtrationes in alienis monaſterijs retinēdo locum monachi in priore monaſterio:an per abbatem bñ ficij poſſunt excōicari.¶Non videtur hic:qr nō habēt in ea pretationem verā:qō oportet vt clarius operentur.xviiū.q.i.audiuimus.¶In ȝtrariū videtur ſi eſt de illis qui mittuntur ad priozatus.de priui.volentus.in.vi.⁊ maxime qr ſunt emācipati per

a papā.de elect.cū iter..ℌ.hec diſputatiōi relinquit ¶Guil.⁊c.[a]

43 ¶†Quero an citans extra territorium arctat citatum:hanc materiā diffuſe hic ꝓſequitur ¶Paul.⁊ Guil,que ſatis putat decīa do.Anto.ꝓ ſcripta ¶Jo.an.de fo.cōpe.romana.ℌ.cōtra

44 benes.in.vi.ideo hic ipſe nō ſcribit. ¶†Quero an ordinarius poſſet ſubditum ſuum extra territorium ſuum punire. Cōcludit hic ¶Paul.q⁹ quedā eſt ſnīa perſone afflictiua que regrit actualem executionem et hoc non pmulgatur ī ſubiectū extra territorium.alle.de conſti.c.ū.in.vi.quedam eſt ſnīa que ſine diateafficit pſonam⁊ trahit ſecū ſuam executionē:⁊ tūc ſicut non poteſt actualiter exequi ſnīam extra territorium.de fo.cōpe.poſtulaſti ſic nec pōt ferre ſnīaz que eripia platiō⁊ trahat ſecum executionem ad perſonam extra territorium ꝓ qō dicit q⁹ iudice exiſtente extra territoriū cōtra nō poteſt:hec vera qñ pena immediate ex viribus ſnīe trahit executionē ad ꝓ ſonam:ſed ſi ꝓnunciat de delicto ex cui⁹ genere pena ſtatim a iure imponitur pſonam afficiens.⁊ ſic vinculum nō ſurgit immediate ex ſnīa ſed ex iure ꝓpter factum ſnīa dānatum:vt ifa mia in caſibus.iū.qō.vū.ℌ.poro.tunc bene ligat extra territorium:qr vinculum initiatur a iure q⁹ hz pſonam vbilibet ſubiectam.de conſtti.c.i.Idem in ſnīa abdicatiua rei a pſona vt ſi agitur priuari a beneficio.de cle.non reſi.extue.Mō ob.l.ppe randum.ℌ.finaūt reus.C.de iudi.qr ibi nō ſit executio nec pſona obligatur ſed ſolum fit abſolutio.ſm ¶Pau.dictū ¶Paul.eſt

b verum quo ad duo vltima dicta [b]:ſed quo ad id quod dixit.de ſen.excom.cōiter nō tenetur⁊ eſt contra dicta doc.de fo.cōpe. ſane.⁊.c.ſi.de villa.ꝑterea.de cle.excō.mini.apoſtolice.Joā.an. alle.de fo.cōpe.romana.ℌ.cōtrahentes.cōtra ter.ū.q.i.oſopotens.de ap.cum ſit romana.ad ſi.quō aūt reſpondeatur ad.c.ū. de cōſti.in.vi.vide qō no.do.Anto.in.c.a nobis.i.de ſen.excō. ⁊ latiſſime in ℌ.ſtatuto.in eius repe.c.vt aſarū.de cōſtit.in.vi. dic vt ibi:qr ibiq̄ originatur delictus⁊ pena delicti extra territorium:ſecus qñ cā iam originata agit penam adūcere:qr poteſt cum hec executio ſit inuiſibilis:⁊ conſequenter non pbibita cū ex hoc nulla inferatur iniuria vel turbatio ſuriſdictiōis. Quedā eſt pena pſone nō affictiua⁊ tali pena pōt exiſtentem extra territorium puniresue ſit pena fori penitentialis.vt not. ꝛvi.q.i.c.i.ſiue ſit pena fori cōtentioſi perſonam tñ nō afficies. de cle.nō reſi.extue.iū.q.vi.c.i.C.vbi de cri.agi opz.i.ff.de interdi.⁊ releg.l.relegator.ℌ.ſeos.Ad hoc de primile.c.i.ī.vi.ſi

c mumcip.l.i.[c] ¶Quero quid ſi ꝓ delicto certa pena ex ſtatuto imponitur in loco delicti:alia imponitur ī loco domicilij qua imponet ordinarius:videtur q⁹ penaz loci delicti.xū.di.illud. ante ſi.⁊.c.illa.viū.diſt.que contra.ff.de teſti.l.teſtium.ℌ.fin.de extraor.cri.l.pe.ℌ.ſunt quedam.C.vbi ſena.vel clarif.l.i.⁊ qr ſi cut ſeruatur conſuetudo loci contractus de eo qui mit.in poſſ. cum veniſſent.⁊ no.in Spe.de ſen.pla.ℌ.qualiter.ī prin.ita et inſpici⁹ cōſuetudo loci delicti:nam quo ad fo⁹ delicta.⁊ cōtractus equiparātur.ff.de iudi.l.omni.de fo.cōpe.c.ſin ad hoc q⁹ nec ſuā legē poſſet ſeruare ordinarius.de ꝛſti.c.ū.In cōtrarium.ſ.q⁹ ſm ſuam legem poſſint puniri facit qr ſubditum abſentez indicat.C.de iudi.pperandū.ℌ.ſinaūt reus.xxxiū.qō.ix.

a ¶Quero an citās.adde an ge.in.l.ſi.ff.de tur. om.iud.et ibi.d. Jaſ. i fi col.in ver.que ro ergo.

b ¶Sz dad id. adde Jaſ.i.d. l.ſi.ff.de iuriſ. om.in.ī.ū.col. ī ver.xi. fallit.

c ¶Quero qd ſi ꝓ delicto.ad de Bar.i.d.l. j.in.vi.co.ver. ū.qro qd deli ctis.C.de ſum. tri.alex.in 2ſi. lxxvi.i fi.col. circa me.ī.iū. vo.Eller.ī 2ſi. xli.in.i.co.ī fi. ī.v.vo. ale. cō ſi.ci.in.ū.col. circa princ.in iū.vo.

d ¶Quero an dñs.Adō do cto.in.c. verū. extra de iudi.

e ¶An autem. Quid autē in bonis emptby teote obligata dño ponit Jo.fa.in.ℌ.ité ſeruiana.⁊ ibi do.Jaſ.in.v. char.inver.q̄ rūt ergo.ī primis inſtitu.de actio.

a ¶Qō crimen dicit perduellū. Adde ter.ī.l.ſi.ff.ad leg. iul.maie.et gl. ī.ℌ. per cōtra riū.vbi doct. inſtit.debere. que ab intest.

c ¶Sez qō res ab exercitu.ad de bñ facere ter,ī.l.ité que ritur.ℌ.exerci tu,ff,locaꝛ,

d ¶Quero in quo.adde ple niſſime Felyn ī c.rodulph⁹ in vū.⁊. viū.in.r. ⁊ ī.vi.colū.de reſcrip.

49 ⁊ quod no. ⁊ Hostiē. de sentē. excom. per tuas. † Per hoc dicit
Paul. se disputasse q̄ sñia lata contra notoriū actus cōtinui
sit nulla vt succedat notoriū loco falsi expressi. i. ac si error ẽ
sñia expressisset. no. Imo. de sentē. exco. romana. in. vi. Idē si
esset notoriū actus transeuntis dumm̃odo tāta fiat expressio
in sñia q̄ cōcurrat notoriū cū tēpore quo dicit iudex maleficium cōmissum ad hoc facit hec litera: hec dicit vera ī notorio
defectu cause existenter ⁊ potētialiter: vbi aūt esset notoriꝰ defectus existenter sed non potētialiter: vt q̄ notoriū est. cōdēnatum delictum non cōmisisse: non tñ negatur committere potuisse. ⁊ tunc fi lata est sñia a nō iudice nisi rōne delicti ⁊ cōparuit citatus ⁊ cognitum ⁊ pnūciatum est q̄ in sua iurisdictiōe deliquit ⁊ vz sñia fi nullus error eximitur: q̄ de hoc potuit recognoscere. de rescrip. sup literis. ff. de indi. l. fi gs ex aliena. de offi. pneto. li. fi quadru. paupe. fecit. dicatur. l. i. ⁊ no. in spe. de compe. iudi. additione. ℣. i. ver. sed pone. ad hoc de sen. excō. venerabilibus. ℣. sed ⁊ si. in. vi. hoc non placet do. Anto. marime in sñia q̄ est lata eo nō ꝓsente: q̄ notoriꝰ eximiteū a iurisdictione nec iste hz potestatem cognoscēdi an fit iuder cū illa potestas detur a iure solum[a] q̄n est dubium de iurisdictiōe vt no. glo. i. d. c. super literis. ⁊ de accu. veniēs. placeret aūt dictum vbi non esset notoriū: ad hoc q̄ sñia contra notoriū est nulla. ff. que sentē. sine app. rescin. ⁊ dicā. ℣. vbi remittam. Si vero non cōparuerit citatus ⁊ tunc fatetur sñiam nō tenere nec valere nec citationem ar ctasse. vt no. de accu. veniēs. iij. q. ij. q. ea. ri. q. i. nullus. xxij. q. fi. conueniot. ⁊ in Specu. de accu. ℣. i. de hoc vide per Jmn. de rescri. super literis. Quādoq̄ dicit pau. sñia est lata ab ordinario ꝛ ordine seruato ⁊ nullo errore expresso: ⁊ valet si ferat super bonis: sed nō quo ad corporalē penam infligendam: nec omisso appellationis quo ad hoc potuit tolere turpitudinē sñie vel eam iustificare que ex defectu veritatis sue cause notorie erat iniusta: vñ executor talē sñiaz exequi non debet. vt no. Jnn. de offi. dele. pastoralis. ad hoc. ff. de in. iusto. testa. l. si quis filio. Ad hoc hec litera ibi ex causa q̄ veritatis ꝛc. fm Paul. do. Et n. in hoc cōcludit q̄ inter dū sñia est cōtra notoriū actualiter ⁊ potētialiter: ⁊ tūc omnes concordant q̄ sñia sit nulla. vt no. in. d. c. per tuas. ⁊ de sen. excō. venerabilibus. ī. vi. ⁊ hoc idē fi est lata cōtra notoriū actualiter dūmodo de hoc constet iudici. de re iudica. inter monasterium. ⁊ est casus de app. solicitudinez. ⁊ est ter. optimus. de re iudi. inter ceteras. ⁊ no. Jmn. de cōcel. preben. cum nostris. in additione ⁊ de fri. fraternitatis. Nam ⁊ sñia de qua cōstat ex confessione ipsam iniustam esse retractatur. vt not. Jnnoc. de immu. eccle. q̄ pleri. ℣. q̄ est bene notandum. Ad hoc q̄ notoriū equiparatur expressioni sicut no. Jmn. in libello. de offi. vica. sua. ⁊ in c. i. ⁊ no. de iudi. examinata in parua additione. ⁊ hec est causa propter quā dicere consueuit. d. Et n. q̄ sñia cōtra sñiam etiā in diuersa instātia nō tenet. de quo per eū in. c. ab excōmunicato. de rescri. in repetitione. vbi clare examinat hunc passum: est ergo nulla sententia quādo est contra notoriū. Itē cū error patet ex actis etiā si nō exprimatur in sñia: q̄ robur hz ex mēte actoris sicut ⁊ contractus ex mēte ℨbētiū. ff. de act. ⁊ oblig. l. obligationum substantia. Itē q̄ ⁊ sñia ex actis certificat[b] iō q̄ ex actis cense ferronea. ff. de re. iudi. ait pretor. ℣. i. ⁊ no. de testa. Raynaldus fm Paul. casus est de fide instru. inter dilectos. de p̄bēndis. cum olim. ⁊ hoc tenet fm do. Ant. lz Jmn. fuerit contrarius: nā hoc tenet de re iudi. cū Bertoldus. vbi est casus. Contrarium tenet de proba. qm̃ contra falsam. et vbiq̄ de hoc per do. Anto. primū tenuit Ly. C. de erro. aduo. l. i. seu de erro. calcu. de hoc plene per do. Ant. ī p̄alle. c. ab excōicato. vbi hanc materiam examinat in materia excōmunicatiōis.

51 † Quero an si sñia valeat possit exequi in bonis ⁊ turibꝰ alteri subiectis Paul. hic dicit q̄ non alle. de foro compe. i. c. postulasti. vbi habetur q̄ quis non possit iure beneficij alteri suppositi priuari: vt ibi no. de app. pastoralis. cōtra quam opinio. multum facit hec litera: sed illud verius equius tñ est oppositū quia non agitur de solo p̄iudicio priuati: sed etiam superioris a quo tenet: sicut ⁊ dicimus in renunciatione q̄n priuatio etiā cōtingit ꝓpter delictū acceptationis secundi incōpatibilis. vt no. c. de p̄bē de multa. Unde putat. d. Ant. q̄ in terminis decr. postulasti. lz possit priuari quo ad p̄iudiciū subdit: nō tamē quo ad p̄iudiciū superioris: ⁊ sic ad eum fit remissio non solū ꝓ̄o sola executione: lz etiā p appꝛobatione priuationis respectu p̄iudicij sui. q̄ dñs no. fm do Ant. q̄ nondum hoc dixit: alꝰ enim non bene videretur responsum ad rationē huius text. fm eum. Nec dicas q̄ hic erat aliꝰ effectus. f. potestatis respectu psone: q̄ hic ponit hanc rōnē ab illa separata ⁊ sic videtur qūlibet sufficere ⁊ hec est veritas hz eum. vñ pre
52 supponit hoc verū etiā data potestate in psona ꝛc. † Jn. ℣. certum. primo per hāc cle. que hic dicit principem non posse tollere iura naturalia: ⁊ consequenter nec defensionē ꝙ illo iure est inducta ⁊ que etiā fm Guil. de abbate concedenda est. de excep. cū inter. dicit hic Guil. q̄ portio iure naturali debita filijs si alis penitus egeāt non est eis ꝓpter delictū etiā grauissimum auferenda. de testa. Raynu. vnde dicit q̄ si filij audita cōdēnatione patris suam partem naturalem furtim vi vel dolo apportent non tenentur saltem in foro aie restituere principi q̄ iure sibi retinēt: ergo iuste. de ver. sig. c. ius dictū non placet hoc sensu. q̄ portio debita filijs iure naturali nō fit auferēda: q̄ per contractū ⁊ est alienū paternū illa tollitur. ff. de inof. fic. testa. l. papinianus. ℣. qm̃. ver. quarta aūt. ergo ⁊ ꝓ delictum ad hoc q̄ ipsa de iure ciuili debeāt ℨ instinctu naturali: iō
53 per statutū municipale tollit. vt no. per Dy. de reg. iur. indul. tum. lib. vi. ꝓ quo facit de testa. Raynutius. † Scōo sensu. h dicit circa suppletionē q̄ suppletio quā facit papa non tenet q̄ dispēsat esse defectum positiui iuris circa solēnitatē nō circa defectū psone. vt no. in Spe. de dispen. ℣. nūc ostendendū.
54 ver. ⁊ no. † Quid aūt operet clausula. non ob. l. ꝓnit. de instru. edit. ℣. nunc aūt. ver. ⁊ scias. fm sensu. de quo per Joā. an. de excel. p̄ela. c. i. in. vi. ⁊ per Bar. C. si contra ius vel vti. pu. l. fi. de primo. p. d. Ant. in. c. illa quotidiana. de elec. ⁊ de trāsac. c. i. Glo. vigilare notāda est de ista dictione de qua de consue. c. ij. ⁊ iij. cōcor. huius glo. ⁊ per Bart. ff. de libe. ⁊ postbu. l. gallus. ℣. ille casus in difficilis. Glo. f. subditis. opp. idē si cū non subditis vel hostibus conspirationē facit. C. ad. l. iul. maie. l. quisquis. vj. q. i. c. i. So. glo. fatendo cōtrarium. ⁊ sic subaudiēdū est maxime de materia aūt conspirationis remittit gl. ad. c. exhibita. de iudi. ⁊ habeꝛ per Jmn. de scbisma. c. i. vbi cōcludit q̄ oīs conspiratio sonat in delictum prima facie maxi
55 me occulta nisi aliud appareat ꝛc. † Glo. f. declarādo no. ex litera vtile consiliū. f. q̄ in notoriꝰ semper ante oīa pnuntiet id esse notoriꝰ. facit q̄ no. de iureiur. ad nostram. el. iij. ⁊ per Jnno. de offi. dele. c. i. in. vi. Sic etiā dat sibi consiliuꝫ q̄ vbi iuder vult ꝓcedere cōtra aliquē vt contra contumacē ⁊ ꝓnuntiat. nā valebit ꝓcessus postea dato q̄ contumax non fit aīs secus: q̄ cōstare ⁊ liquere dz pretori ipsum cōtumacē esse. ff. ex qui. can. in pos. ea. l. hec aūt. in p̄in. ⁊ no. Bart. ff. de dā. in fec. l. fi finita. ℣. iulianus. facit optime. de sen. excom. venerabili
56 bus. ℣. sed si iuder ꝛc. † Glo. notoria declarat literā: ⁊ notandum est cōtra iudices ⁊ consultores qui precipitando indeliberate proferunt sñias ⁊ cōsilia: ⁊ similiter glos. seq. que declarat quid sit precipitium: q̄ quicquid sit fine modo ⁊ cum periculo ꝛc. Glo. in ver. libzanū nota: dum est[d] de verbo libra.
57 † Glos. causis. no. ex litera de cōsilio esse ne cā in sñia inseratur. ⁊ hoc ideo q̄ iniquitas sñie faciliter deprehēdit ex cā. de resti. in integ. cū ex literis. de quo de re iudi. sicut. ⁊ de renuntia. in p̄sentia. per do. Anto. ⁊ per Ly. C. de iudi. l. pperādū.
58 ℣. ille. ⁊ per gl. ⁊ Bar. ff. de acqui. here. i. fi is ad quē. † Glos. notorio inducit literā ad no. de app. ex parte. i. in nouel. vcs q̄ assignato loco notorie nō tuto in appellatione nō solum possit appellare. verū etiā fine aliqua appellatione citatio nō arctet etiā nulla exceptione opposita vt hic videtur aperte ꝓbari. ad hoc q̄ alle. in Spe. de citatione. ℣. i. ver. item q̄ citatio fit ad locū. i. ⁊. ij. ⁊ ver. quid si cit. tus. ⁊ no. per Jnnoc. ⁊ Host. de dila. c. ij. Mo. bene hanc gl. que dicit caute citationē nō arctare: non aūt ipam dixit nulla: sed aduerte q̄ obuiare videtur dicta glo. q̄ locus non fit tutus tñ ipso iure non cessat iurisdictio: ⁊ sic debet venire ad opponēdūs. de rescrip. super literis. ⁊. ff. de iudi. si quis ex aliena. ⁊ maxime q̄ notorietas nō
e excusat ab oppositione lz appꝛobatione sic.[e] vt no. glos. in cle. appellanti. de appel. ⁊ no. doc. vt lit. non contest. c. secundo super glo. dic q̄ si locus nō est tutus principali vel procuratori quod tunc excusatur ab opponēdo. Nam quod dicitur q̄ debet venire ad opponēdū est verum q̄ñ potest: sed vbi tute nō potest incōpatibilitas excusat: ⁊ habetur exceptio ꝓ oppositaficut conditio que non potest impleri habetur ꝓ impleta de reg. iur. imputari. in. vi. ⁊. l. j. C. de insti. ⁊ substi. vnde ex quo non stat per eū quominus opponat habetur ꝓ opposita. vt dicit ter. de resti. ſpo. ex conquestione: ⁊ glo. ibi vbi aūt potest mittere procuratorem tutius est q̄ mittat: sed ex quo notoriū est de impedimento. ⁊ hoc cōstat iudici: ideo excusat pars ab opponēdo: quia sufficit iudici certificari de impedimēto citati ne valeat ꝓcessus ⁊ citatio vt est casus. ff. de re iud. ℣. fitum. ⁊ no. de procu. querelā. vnde si est certus iuder quod citatus est infirmus: licet requireretur hec oppositio sufficit iudicem esse certum fine alia oppositione: quia iam concluditur defectus cōtumacie: cum nec vera nec ficta tunc contumacia adest ex quo iudici constat: et sic ꝓcessus non valet ⁊ hec est veritas. Ad hoc q̄ ex quo impedimētum exse notorium est supplere debet de facto ⁊ excusata est pars si cōstiens de eo quod facere

a ¶ Q. si est dubiū, Adde gl. Bar. ⁊ doc. in l. ij. ff. si qs in ius vo. nō ier. ⁊ ibi marie Jas in. vj. ⁊ vij. co.

b ¶ Ideo q̄ ex actis. adō ter. ⁊ ibi doc. in. l. iij. C. de sent. q̄ sine cert. quā. bar. in. l. i. post pn. C. de erro. cal. Alex. ī. cō fil. cxxij. ī. iij. colū. circa me diū ī pmo vo.

c ¶ Quid aūt. Adde Alex. ī cōsil. xvj. in. ij. col. in fi. in. ij. vol. alex. ī cōsil cxxij. in. ij. col. circa fi. in. iij. volu.

d ¶ Verbo libra. Adde gl. ī. ℣. hereditas in ver. vi. ad fi ībi. de hered. insti.

e ¶ Et not. glo. Adde ad ista do. Jas. in. l. ij. in. vij. col. circa pñc. ff. si qs in ius vo.

a ¶ An si capt⁹ ius. ad hāc. q. adde Fel. in. c. i. in. xij. co. de consti. qd aūt si reperiat captiuus hostiū aptū an licite. possit aufugere. ponit Bat to. in. l. vis. C. de pba. et ple ne. o. Frā. cur. i rep. l. admonēdi. ī. xxvij. col. ff. de iureiuran.

b ¶ Q. fienda est remissio. Adde Bal. ī l. ij. C. de ser. fugit. Alexā. plene in addi. ad Bar. o. l. si cui. ℣. fin. ff. de accusa.

facere tz iuder non cōparet. excluditur ergo contumacia: ⁊ ꝓpter defectum cōtumacie vitiatur ꝓcessus nō ꝓpter defectū potestatis: ex quo non est oppositum. ⁊ hoc est q̄ voluit gl. hic caute. vide q̄ no. Archi. de rescrip. statutum. in. vi. ⁊ q̄ not. in
59 cle. i. de fo. cōpetē. † Glo. cōsiliū. ponit de hoc verbo cōsiliū. vel dic fm zensem. q̄ dz locus vbi ius redditur vel locꝰ sedis iudicis sicut tribunal. de offi. ot. cum eps. in. vi. seu audito rium. ff. de mino. l. minoꝝ aūt. fm Paul. vide q̄ not. de regu. iur. cum eterni in. vi. Glo. p violentiā. no. inducit ter. ad qō
a nem notabilem. vz⁹ an fit captiuus ad penā vel periculū mor
60 tis relaxetur ꝓstito iuramēto de redeūdo ad carcerē teneatur redire. nam videtur q̄ non per hunc ter. fi mors erat iniuriosa: alsaūt bene teneatur redire. ar. bui⁹ litere. Ad hoc q̄ si mors erat iniuriosa ex quo ꝓ fas vel nefas est reddit⁹ libertati nō tenetur se restituere iudici etiam iudici ad ostendendū ℨ suis iurasset redire. nā plus tenetur sibi ℨ. primo. xvij. q. v. si nō licet xvij. q. iij. ℣. si illi. ver. quicqd. ⁊ q̄ qualitercunq̄ lz sanguinem suum redimere. ff. de do. eorū. qui morte sibi cōsci. l. i. ideo non tenetur redire: q̄ō est verū. vt gl. dicit si tūc et violentiā ⁊ in iustitiam. secus si iniustitiā expectaret fm Bul. ⁊ zense. idem Paul. dicens q̄ fugiēs iustitiā non redeūdo vel captus fi illā fugeret peccaret. all. no. i. ot. iusgentiū. do. Ant. credit q̄ si cā est pecuniaria ⁊ aufugeret in dānū alterius q̄ō hoc esset peccatum. Si aūt aufugeret ad vitandū mortē iniustā nō peccaret scōm oēs. Si aūt aufugeret ad vitandū mortē iustā ⁊ tūc si delictum esset occultum nō credit q̄ peccaret: q̄ nulli est dicēdus de pe. di. i. nō tibi dico. Si aūt delictū esset publicū tunc fi pena mensuraret pene naturali: ⁊ si aufugeret aīo penitendi de peccato non credit q̄ peccaret. Si animo indurādi tūc credit q̄ peccaret. durū. ℨ videtur fm eū determinare q̄ bō debeat se vltro offerre morti etiā iuste q̄ñ aliter pōt saluari ꝑ penitere. Si ℨ ad salutem ꝑ pena cōtentiosa est oīno necessaria: sed sufficit contritio ⁊ pena penitentialis.
61 † Glo. districtum iperij colligit ex litera q̄ lz ꝑator dicatur oīs mūdi. ff. ad. l. rodi. de iac. l. deprecatio. vij. q. i. in apibus. non tñ distringit totū orbem. Fatetur tñ q̄ ꝓ ipso facit ius cōe fm q̄ fundat itentionem suā in quolibet loco sicut dicim⁹ de epo in loco sue diocesis. de quo per Host. de off. Arch. c. fi. super. i. gl. ⁊ de iureiurā.
62 nimis quidem ꝛc. † Gl. requisisti. inducit literam ad no. de fo. compe. c. fi. in p̄in. ij. q. vj. c. i. de rap. c. i. vcs vtrum iuder delicti debeat requirere iudicem domicilij delinquētis vt illū citet ibi existentem. de quo etiā remittit ad no. ī Spe. de cōpe. iudi. additione. ℣. i. ver. sed qūo. ⁊ de accu. ℣. i. ver. sed nūquid. ⁊ ℣. fi. ver. vt autem. videtur licet hoc posset fieri tamen nō est necesse vbi locus delicti sit tutus citato. q̄ est verum quo ad effectum bonorum: sed non quo ad effectum pene imponēde in psonam arguendo de delictis ad contractus. de fo. compe. romana. ℣. contrahentes. in. vi. ⁊ sic potest intelligi hoc cū dic agit
63 de pena personali. † Gl. de morte remissus. querit. ⁊ reuocat in dubium an q̄ hic dicatur remissionem fiendam esse de more seu de cōsuetudine procedat etiā de iure. Glo. refert opi. Accur. enim in. l. si cui. ℣. fi. ff. de accu. dixit q̄ nō ex necessitate sed ex vrbanitate. vel locum habet quando reus latitat. alsaūt nō ⁊ hec opi. videtur placere Jnn. de rap. c. primo. gl. vero ⁊ Mostien. in. d. c. i. de rap. dicūt q̄ ī omni graui delicto debet fieri remissio ad iudicem delicti per. ℣. si vero quis comprehensus ex. in authē. vt null. iudi. col. ix. quinimo plus dixerunt quidā sci licet q̄ iuder delicti possit agere contra iudicē loci vbi degit delinquens vt remittat delinquentem per p̄allega. ℣. si vero. vbi ponitur verbum iubemus. quod est necessitatis. xiij. q̄. i. quod precipitur. ff. quod iussu. l. i. ⁊ ij. Nec ob. si dicatur q̄ par in parem non habet imperium. de elect. innotuit. cum concor. q̄ in hoc iuder delicti est maior ex autoritate etiā voluntatis: q̄ superioritas semper manet vna cōis oībus ipsum ius seruātibꝰ. Nec ob. si dicas ipm ius ciuile nō debere seruari in foro ecclesie: ⁊ a non subditis q̄ ibi seruatur vt rationabile, ⁊ nō vt necessarium: vt idē est per
b appꝛobationem iuris canonici. de no. ope. nun. c. i. vnde cōcludit q̄ si remissio petitur in foro canonico pcedit gl. q̄ in omni graui delicto fiat remissio de necessitate ad iudices delicti. de p̄uil. c. i. vbi est speciale ℨ exēptis. q̄ per ordinariū remitti nō possint ad locū delicti: ergo in cōtrarium est ius cōe q̄ est verum etiā si petatur a seculari etiam in crimine hereſis fm aīa quos. ⁊ Archi. de here. vt cōmissi. in. vi. lz Jac. de ra. in crimine hereſis teneat cōtra. q̄ hereticus vbiq̄ delinquit in mari celo ⁊ terra. ℨ. de here. l. arriani. ⁊ sic vbiq̄ debet puniri. ꝓ quo est. xxij. q. ij. ne quicq̄ℨ. Si vero petitur remissio in foro seculari. ⁊ tūc si petit de eis locis que sunt sub eodem dñio ⁊ iurisdictione fienda est remissio. Si sunt de diuersis tunc dicit q̄ tūc non putat remissionē fieri de necessitate nisi sit consuetudo vt hic fm Paul. contrarij sentit Paul. in. l. i. ff. de acquiren. heredi. ⁊ hoc putat verius do. Anto. f. q̄ sine sint loca sub eodem siue sub diuersis debeat fieri remissio de necessitate: ⁊ ad hoc cōpelli debeat per superiorē: ⁊ si de facto pretēdāt se liberos. tamē ad hoc de iure fieri debet ⁊ illam facere debēāt: quia ius eos necessitat ⁊ peccant si non faciant quia ius quod est. ℨ. oēs iubet hoc fieri per verbum iubemus. Est tamē verum q̄ si volunt cōtradicere de facto seruatur opi. Paul. q̄ non est supior
65 qui compellat sed male faciunt. † Munquid autem si delictus sit cōmissum in ecclesia sit necessaria remissio ad iudicem secularem vt puniri possit, ⁊ an secularis habeat remittere ad ecclesiasticum. Tene q̄ absq̄ remissione puniri poterit ꝑ secularem ⁊ ecclesiasticus remittere tenet. C. de episco. ⁊ cleri. si quis in hoc genus. de immu. eccle. c. immunitatē. fm Bar. de quo dicendū. vt. d. c. immunitatem. per do. Ant. ꝛc. Sed si est captus aliquis malefactor in territorio hui⁹ ciuitatis an poterit petī remissio. dic q̄ fic. de ver. sig. ex parte. fm Bar. in. o. l. si cui. ℣. fi. dem. An aūt si vnus delinquit in vno loco de delictis alibi cōmissis possit puniri in loco delicti. Bar. ibidē dicit q̄ de delicto alibi cōmisso nō poterit puniri sed de alio crimine loci delicti poterit tunc iuder delicti loci punire p. l. i. C. vbi de crimagi opor. de quo remittit. do. An. ad no. per se in. ℣. statuto. c. vt aiarū. de cōsti. in. vi. de delicto aūt ibi cōmisso in non ciuem. dicit q̄ nō poterit puniri principaliter: sed bene poterit aggrauari pena delicti cōmissi dic: nā fures famosi suspēdunt l. capitalium. ℣. famosus. ff. de penis. Ideo ꝓ furtis alibi cōmissis aggrauabitur q̄ famosus reputabitur. furta enim alibi cōmissa possunt qualificare delictum alibi cōmissus: vt. no. ℣. ijs dem. ⁊. i. iij. in fi. C. de epis. audi. in. d. ℣. ijsdem. q̄ō est bene no
66 tandū. † Redeo ad glo. in ver. dicunt etiā quero cum ea an dicto casu quo dictū est. ℨ. debere fieri remissionez in delicis an iuder loci vbi degit delinquens requisitus vt remittat debeat illuz remittere fine aliqua cause cognitione. vt dixit Jas. de ra. ℣. De. q̄ fic. in p̄alle. autē. qua in prouincia. vt ibi no. ꝓ Ly. Mouet q̄ ꝓsumptio est ꝓ iudice requirere. de renun. in p̄sentia. ⁊ q̄ requisitus est merus executor: ⁊ sic nō hz aliud cognoscere. de offic. deleg. pastoralis. ℣. penul. C. de excep. rei iudi. l. si vt ꝓponis. ⁊ ꝓ illis bene facit. d. l. si cui. ℣. fi. ff. de accu. Refert glo. q̄ alij tenent contrarium dicentes. q̄ precedere debet ⁊ premitti poterit aliqualis cause cognitio: nec tenebit remittere nisi illa prius ꝓmissa an inculpat⁹ sit reus an nō: alꝰ
64 c. j. ⁊. xxv. q. ij. amputato. † Habetis ergo hucusq̄ duas conclu

posset de facili euenire qđ sine cā infamaret si sic indistincte ad regitionē alterius iudicis ligatus remitteret cū forte esset inmocēs q̄ esset iniquū. facit. l. i. C. vbi de cri. agi oportet. ⁊ hāc opi. vt refert gl. tenuit Bononie disputando Bartolutius de pte. per. l. diuus. ff. de custo. reo. Ad qđ etiā inducebat. l. vt in arbitrijs. C. de arbi. sic residet glo. per q̄ videtur hanc vltimā opi. approbare: idem sensit dicens q̄ primo fiat aliqua fides a iudice requirēte illi a quo exigit remissio de crimine ibi commisso. ff. de accu. l. nō dubiū. ff. ad municip. l. de iure. cū si. cōm sensit dp. Ant. dicit q̄ si fit requisitio a superiore nō exigetur aliqua cognitio: q⁹ statim parendū est nec cā querēda est de re po. or. ad aures. de app. cū parati. Sia parivel inferiore tunc fit in facultate requisiti requirere aliquā cognitionem. arg. eorum que no. de offi. ordi. c. i. post Inn. ⁊ hec vera q̄ si fit regitio a principio processus. sed si fiat de iā ꝫ damnato: dicit ꝫPaul. qđ fiet absq̄ aliqua cāe cognitione. de rap. c. i. alle. dictū Inn. in. o. c. i. do. Ant. credit, standū indistincte distinctioni p̄cedenti absq̄ ac limitatione per iā dicta ⁊ hoc in delictis[a]. An aūt remissio locū habeat in cōtractibus, tangit hic ꝫPau. de habetur. de fo. cōpe. romana. §. cōtrahētes. in. vi. ⁊ cōmuniter p illū §. or qđ nō. ⁊ hoc tenet ꝫPe. in. o. aut. qua in quincia. primo q⁹ l. non cauetur. secūdo q⁹ als euanesceret. l. q̄ dicit q̄ p̄mittens soluere certo loco alibi pōt conueniri ne sit in ei⁹ potestate. ff. de eo qđ cer. loc. l. i. non ob. q̄ delicta ⁊ contractus parificātur ff. de judi. omnem. q⁹ parificantur quo ad fo. de fo. compe. c. fi. ⁊ nō quo ad remissionem pene ī delictis em̄ ratio quare fit est ppter exemplum. ff. de pe. autfra. §. fi. que rō cessat in contractibus. nec ob. ⁊ priuile. c. i. vbi dicit q̄ sunt remittendi: q⁹ quo ad delicta non quo ad cōtractus illud est intelligendum: bene potest tñ iudex ordinarius iniungere vt respondeat corā ordinario ⁊ citare vt illuc cōpareat sed nō eū iuitum remittere: ⁊ de in criminali ciuiliter no. q⁹ non habet locum remisso ꝫ ꝫPet. per. o. §. fi quis vero comprehensor. q⁹ tunc pene impositio nō est alijs in exemplum. fm ꝫPau. de le. de bon. quod requirit. o.

67 §. ¶ †Glo. homo ligius. primo remittit[b] o⁹ homagio dicēs
b id qđ̄ appellari boīum. qđ̄ boies ligium dicit etiā vñ dicatur ligius: q⁹ or quasi ligatus vel ligius quasi legalitatē seruans: de hac materia vt glo. refert Barti. de fauen. fecit vnū tractatum quem Spec. posuit latius illum prosequendo in ti.
68 de feu. §. ij. An aūt sit aliqua differentia inter hominē ligium ⁊ vasallum, dicit q̄ sic: q⁹ hominis ligium sit solum imperatori vel regi: intellige fm ꝫPau. superiorem etiam non recognoscētinullius alterius salua fide excepta fidelitate: ī vasallatico autem vel fidelitate excipitur autoritas vel fidelitas alteri⁹ saltem imperatoris. vt in lib. feu. de. p̄hi. feu. alie. l. imperialē. hic insurgit q̄ quis nō pōt esse homoligi⁹ duor: sed bene pōt esse homoligius vnius et vasallus alteri⁹ vt hic pt⁹: et filr pōt esse vasallus plurium. de quo no. in prealle. §. ij. ver. r. et ver. sequē. Guil. aūt hic dicit q̄ homoligius fit p tēporalibus non q̄ spiritualibus. de reg. in. in dignum. subdens q̄ est obligatio plus inducta ex vsu q̄ ex iure tñ iure fulcitur: q⁹ p quentiones tales pōt quis se obligare. vt facit homo alterius. C. de agri. ⁊ censi, l. cū scimus. lib. xi. ⁊ de tabu. l. si. lib. x. vbi not. scōm zenzeli. ac.

¶ Glo. nō sufficit. colligit ex litera per nō subditū non posse cōmitti crimē lese maiestatis. qđ dicit Bal. p̄cedere etiam si ipse non subditus esset: als vasallus ⁊ extra iura feudi deliquerit in dominū suum q̄uis imperatorē vt hic videt probari ac.

¶ Glo. non habebat. colligit ex litera nō valere sniam ex cuius tenore deprehendit iniquitas. de quo remittit ad not. per Inn. de re iudi. cū bertoldus. no. hāc gl. q⁹ sepe. alle. ¶ Gl. de
bitis. quer it supposito qđ sniа lata in regē fuisset iusta: an debitores per iuramētum eidē obligati debuissent soluere dicta regi. remittit ad no. per Host. de cēs. fi. significauit. super glos. §. Guil. hic dicit p debitores tales nō possent absq̄ periurio solutionē tardare, q⁹ plus debet obedire deo cui iniuriatur quā imperatori, xi. qđ. iij. iulianus. appellet ergo debito tēpore fm eū, als sibi imputabit. ff. de mino. l. ait pretor. i. respon. hoc temperat esse verū qī snīa est iniusta. secus si ex sententia iusta bona essent alicuius cōfiscata: q⁹ tūc tali fisco quasi heredi de debito esset respondendū. l. si. C. de bon. dā. fm Guil. quod satis
69 putat do. Ant. o. procedere ac. ¶ †Glo. fidelitatis opp. qđ papa nō habeat se intromittere de subditis ꝑperio. ī. de iudi. novit. Soluit illud verū regulariter. fallit ratiōe criminis. de here. c. fi. ppter qđ absoluere potest etiā a fidelitate subiectos imperio. xv. q. vi. alius. ⁊. c. nos sanctorum. ⁊ eo. tit. c. ij. in. vi. ⁊ hoc procedit ex superioritate quam habet papa ad imperatorem, vt patet hic in fi. ac. ¶ Glo. subiecte. inducit literam ī ar. ad no. per Jo. xvi. q. vij. filijs. in prima glo. vbi not. qđ per damnationem vel confiscationem iudicis secularis nō perdit qs iu-
70 patronatus. nam p̄o illo dicto bene facit hec lra. ¶ †Mot. be-

c neistam glos. ⁊ ex qua habes qđ bonis cōfiscatis nō confiscatur iuspatronatus. ⁊ hoc tenet glo. que hic allegatur. in p̄in. que tamen ad partes arguit q̄ confiscetur. alle. vi. q. i. si quis in militibus. ff. de iurepatro. qui cōtra. p̄o prima parte facit. q⁹ ius patronatus habet authoritatē canonis. de iurepatro. c. i. ⁊. ij. Bartho. bnr. ibi cōcludit q̄ cum vniuersitate possint priuari tali iure. sed sine vniuersitate non do. Ant. dicit se audiuisse q̄ La. illud tenet qđ cōfiscetur. sed dicit se nō vidisse qđ moneat eum forte moueri fm eum: q⁹ ius patronatus successione potest trāsferri in aliū etiā extraneū heredē. ⁊ per alium p tractū vniuersalem. xvi. q. vij. considerādum. vbi de hoc. et. c. si plures. de iurepatro. ex literis. ⁊. c. cum scōm. nec ob. si dicatur q̄ exigat licentia epi a quo tenet de iurepa. c. q̄ autem quādo fit trāslatio in laicū sicut est fiscus. patet de iurepa. c. i. in. vi. q⁹ dici potest qđ non exigitur in alienatione vniuersali. maxime in heredis institutione ⁊ qui habetur loco heredis. vt no. de iurepat. cum scōm. ⁊ sic remanebit verum dictū glo. in. d. c. filijs. in particulari publicatione vt tūc nō transeat. secus in vtili publica
71 tione. ¶ †Sed predictis ob. iste ter. qui vult q̄ dignitate quā quis ab ecclesia tenet nō posset priuari per iudicem seculares, ⁊ sic per iudicē secularem nō posse priuari ire patronatus qđ ab ecclesia tenet. ⁊ hec pars placet do. Ant. nec ob. qđ tale ius transit cum vniuersitate: q⁹ hoc ius est intrāsmissibile ad alios nisi quaten⁹ ecclesia permittit sed permittit tñ. in cōtractib⁹ ⁊ actibus voluntarijs ⁊ que precipitantur a voluntate ipsius. ergo cum non appareat permissum nō publicetur nisi cōsentiat eps publicationi. vel si vis tenere quod publicari debet: debet ad fiscū ecclesie. ⁊ sic iuspatronatus potius acquiret ec-
72 clesie ea⁊ qđ approprietur fisco seculari. ¶ †Ad hoc[d] qđ not.
d Bar. in. l. cunctos populos. C. de sum. trī. vbi dicit q̄ si fit publicatio bonorum alicuius habētis bona in alio territorio cōfiscatio applicabitur ad fiscū loci in quo sunt bona. ⁊ sic applicabit hoc ius ecclesie. Ad hoc gl. de cōcel. preben. q⁹ diuersitatem quia deficit potestas in priuante cū hec applicatio fiat in fiscū per viam iurisdictionis ⁊ iurisdictio cessat in iure qđ tenetur ab ecclesia. Item q⁹ qua ratione feudum qđ tenetur ab ecclesia non confiscatur ex defectu potestatis per iudicē secularem vt hic eadē ratione ⁊ fortiori iuris patronati qđ habet aliquid spiritualitatis super quo nec directe nec indirecte habet aliquam iurisdictionem laicus. nec de eo possit iudicare. vt patet de iudi. quanto. ⁊ si dicatur iudicabit supervniuersitate bonorum non super iure patronatus. dicit domi. Ant. aduertendum, quia nō procedit argumentatio seu dispositio in qua dicimus quod nō possum in specie possum in genere in his que pendēt a iurisdictiōe. ff. de bo. aut. iudi. possi. in. l. cum omnis §. fin. de constitut. vt animarum. §. fi. in. vi. quia semper gens iurisdictionis restringit ad supposita potestati. nec valet si dicatur q̄ saltē procedat quādo publicatio fit indirecte ⁊ in cō sequētiam er quo a statuto vel iure fit publicatio. quia in exēptis a iurisdictione laici saltē vt quia spiritualia nec directe nec indirecte iudicat laicus. de ord. cogni. tuā. Ad hoc q⁹ ius ciuile hic nō potest er defectu potestatis ⁊ similiter nec statutum. ar. de cōsti. ecclesia sancte Marie. ⁊ est cā. q⁹ statuere pendet a iurisdictione q̄ cessat in talibus in laico. q⁹ qđ putat secus re do. Ant. tenendum q⁹ ex delicto nō publice ius patronatus fisco seculari: sed si publicent bona ex dispositione iuris cōis: poterit tūc ecclesia declarare delictum ⁊ confiscare bona fisco ecclesie ⁊ effectus erit q⁹ iuris patronat⁹ extinguetur ⁊ ecclesia remanebit libera sub epi potestate. Ad hoc qđ no. Arch. xvi.
73 q. vij. considerandū. ¶ †Glo. licuerit. colligere voluit ex litera q⁹ ea q̄ sunt iuris naturalis nō possunt tolli p superiorē etiā papā vel imperatorē. qđ inducit ad no. p Jnn. de cōsti. q̄ in ec clesiarū. ⁊. l. cogit. C. si cōtra ius vel vti. pub. ⁊ p Host. in sum.
74 de rescrip. §. quas vires. vers q⁹ † dīnum rei nō posset alicui offerri sine cā: q⁹ est de iure naturali sive gentium. Inducit etiā ad questionē de qua. in cle. fepe. in versi. defensionis ī. de ver-
e fig.[e] vt vers dato q⁹ alicui iudici concedat liberum arbitrium: tñ hoc nō ob. teneatur in processu preiudiciali partem citare: q⁹ hoc non intelligit concessum cum nec cōcedi poterit vt hic facit quod no. Bar. in. l. i. ff. de testa. mili. ⁊ in. l. si filius. ff. de do
75 na. ⁊ in. l. cum mulier. ff. so. ma. ⁊ qđ ibi etiā no. Bal. ¶ †Glos. vulgi. notāda est propter authoritatē opi. vulgi. ¶ Gloss. successionis. querit an vacāte imperio legatus de latere succedat in potestate imperij in prouincia in qua reperitur dicit gl. qđ non: q⁹ hoc solū competit pape. ar. huius litere. ⁊ no. in Spec. ti. §. nūc ostendendum. ver. xix. de potestate autem pape
76 plene habet per Jnn. de fo. compe. l. ꝫ. ¶ †Glo. vlti. no. quando q⁹ id q̄ est nullus revocari quatenus de facto processit ac le. bonas cōcor. facit. l. i. ⁊ quod ibi no. ff. de ser. qđ no. p sustentatione libellorum. Sequitur.

We appell

¶ De appellationibus. Rubrica.

1 ☞ Appellatio ad hoc vt valeat exigitur q̄ fiat coram iudice a quo.
2 Appellatiōis forma quando plures sūt iudices a quib⁹ appellari debet. ⁊ nu. 8.
3 Appellationis substantiale est q̄ post appellationem petantur apostoli.
4 Appellatio est intimanda appellato ignorāti: ⁊ sic appellatio potest interponi in absentia partis etiam parte non citata dū modo intimetur postea ⁊ non sufficit appellationem ītimare nisi collatio ⁊ termini prefixio intimetur. ⁊ nu. 5.
6 Appellationis iudex deferens appellatiōi pōt statuere terminum appellati: nec ex hoc dr iurisdictio suspensa.
7 Appellationi deferre ⁊ terminum statuere sunt diuersa q̄ termini statuitionem non defert iudex.
Et de multiplici termino q̄ pōt dari a iudice a q̄ ibi remissiue
8 Appellans an debeat intimare delatiōes appellatiōes seu refutatorias appellato.
9 Appellationis intimatio an sit facienda iudici q̄ī in eius absentia appellat. Et an in qualibet appellatione sit intimatio facienda. ⁊ nu. 10.
11 Intimationis effectus quis sit.
12 Appellationi deferre an possit iudex inuito appellato vel appellante ⁊ appellatus inuito iudice.
13 Termini prefixio an debeat intimari siue ab appellante siue a iudice fuerit prefixus.
14 Judex appellationis assignat terminū appellanti ad se ꝓsentandū coram iudice ad quem ⁊ ad faciendā fidem de hoc.
15 Judex qī non defert an possit terminum assignare.
16 Appellari potest a quolibet iudice ⁊ a quolibet executore ⁊ arbitrio iuris ⁊ de appellatione extraiudiciali vbi sit facienda.
17 Appellandum quō sit qī copia iudicum haberi non potest.
18 Forte dictio quid significet.
19 Testes si discordent quo sint reducendi ad concordiā vt euitetur falsitas.
20 Appellari an debeat coram iudicem fuerint duo iudices ⁊ nō plures est appellandum coram ambobus.
21 Appellatio ⁊ apostolorum petitio an possit fieri simul vel separatim.
22 Intimatio an debeat fieri scienti ⁊ quare nedū appellatio ſ etiam delatio est intimanda.
23 Terminus ad quid sit prefixus appellanti.
24 Termini prefixio quare intimanda sit appellato.
25 Appellatio quelibet in beneficialibus nedū a diffinitiua sed etiam ab interlocutoria deuoluit negotium principale.
26 Appellationi in beneficialibus si iudex defert statuēdo terminum appellato ad iter arripiendum vel se ꝓsentandū ⁊ hoc nō faciat ī termino an appellatio sit deserta: ⁊ an possit statui aliꝰ terminus & fit a iure statutus.

Sa iudicibus duob⁹.

1 Due sunt partes que patent. secunda ibi. est tamen. ꝫPrimo tantum ponit dictum. Secundo illud determinat ⁊ declarat. ¶ † Nota. primo quod ad validitatem appellationis exigitur
2 q̄ fiat coram iudice a quo. ¶ † Nota secundo practicam appellandi vbi sunt plures iudices a quibus appellatur: ⁊ facile nō potest eorum copia haberi: q⁹ sufficit appellare a maiori parte ex quo not. casus in quo vbi actus competit ad plures vt plures non ad plures vt corpus sufficit maior pars. ¶ † Not. tertio quod secundum substantiale appellationis est q̄ oportet
a q̄ post appellationem petātur apostoli. ¶ † Nota quarto q⁹
4 appellatio est intimanda appellato ignoranti. ex quo apparet q⁹ in absentia partis potest appellatio interponi et etiam parte non citata dummodo postea intimetur: als nō exigeretur ī
5 timatio si citatus nō compareret. ¶ † Et not. q⁹ nō sufficit appellationē intimare nisi collatio ⁊ termini prefixio intimetur
6 ¶ † Not. quinto q⁹ iudex etiam appellationi deferens potest statuere terminum appellanti nec quo ad hoc dicitur ex delatione iurisdictio suspensa. vide eodem titulo. cordi. in. vi. ⁊. c. cū
7 appellationibus. in glo. ⁊ i nouel. ¶ † No. sexto q⁹ appellationi deferre et terminum statuere sunt diuersa: ⁊ sic per termini statuitionem nō defert iudex: de quo vide de appellatio. obla te. per Joannem andre. in dicto. c. cū appellationibus. ¶ Opponen. q⁹ separatim non appelletur sed ab omnibus. C. de petitione hereditā. fina. vbi a toto senatu qui erant centum numero appellatur et supplicatur ⁊ non separatim. Solut. ibi compe tebat iurisdictio pluribus vt collegio hic pluribus vt pluribus quilibet e fm habet iurisdictionem insolidum ſ eos ha-

bent simul exercitium. de rescrip. pastoralis. de offi. dele. prudētiam. fm Guil. ¶ Opp. q⁹ sufficiat appellare ab vno: q⁹ libet habet solidā iurisdictionem. ff. de offi. consu. l. vna. Sol. hic in pluribus delegatis, ibi in plurib⁹ ordinarijs: q⁹ delegati ꝫ solidum habeāt habitum iurisdictionis: non tamē solidum habent exercitium: ⁊ ideo sicut actu ⁊ exercitio soli non procedūt fica solis nō appellatur. de quo dic vt habetur de offi. delega. prudētiam. secundum Guil. Sed tunc vltra obuiat: quia sicut separatim actu nō procedit sed requiritur maior pars ex quo ad eos vt plures nō insolidum spectat: ficnec separatim debet appellari. Sol. de iure hoc dicēdum. sed hoc hic statutum est dispensatiue preter ius vt facilius ius appellandi exerceat q⁹ aliquādo est difficile omnes simul habere secundum zenze. q⁹ sicut statur sententie maioris partis eorum vbi inuicē contradicunt. ff. de re iudi. l. duo ex tribus. sic sufficere debet si a maiori parte appelletur ad hoc: quia etiā maior pars potest prefigere terminum: ergo ⁊ similiter a maiori parte appellari: q⁹ contrarium est eadem causa. de iureiuran. c. primo. secundum
8 zenze. ¶ † Quero an appellās debeat intimare delatiōes appellatiōes seu refutatorias. dicit hic zenze. ⁊ ꝫPau. q⁹ nō: quia hec intimatio fit ad finem certificādi appellatum vt sciat causam deuolutam ex delatione iudicis: quod in refutatione non est necessariū. Idem dicit de taciturnitate iudis: quia principale negociū defert ad superiorem. vt dicto c. cum appellatio
9 nibus. ¶ † Quero an intimatio fit facienda iudici quando in eius absentia appellatur. zenze. dicit q⁹ nō: quia hic dicit fiendam parti: ⁊ si iudici idem voluisset hoc expressisset. ī. ea. com
10 pil. de elec. cle. causam. † Nūquid autem bodie in qualibet appellatione fit intimatio fienda: videtur q⁹ fic. vt hic. ⁊ in Speo. ti. §. qualiter. ver. cautus fit etiam. de quo dic vt in. o. clemē. causam. Quid si delatio intimetur, ⁊ non terminus: dic q⁹ non sufficit intimare terminum tantum q⁹ non habet vim delatiōnis. vt no. eo. titu. cum appellationibus. in. vi. ij. q. vi. appella-
b tione. ⁊ no. de app. oblate. expedit ergo ⁊ appellationē ⁊ termini assignationem ad arripiendum vel se presentandū intī-
11 mādum. eo. titu. cum fit. fm ꝫPau. ¶ † Quero de effectu vere intimationis, dicit Lap. q⁹ effectus est q⁹ si non intimetur appellatio non arctat appellatus ad aliquid ad quod ar ctaret si esset ei intimatio facta. allegat. ī. de ele. cle. causas. per quod dicit q⁹ appellatio ante intimationē nō habet appellationis ef
c fectum ⁊ vt interim attentata reuocētur. Et hoc verum dicit qī intimari potest: als secus dummodo fiat quod habetur in d. c. causam. facit eo. tit. fi iustus met⁹. ꝫ ergo appellatio legitima eximat appellātem iurisdictione iudicis ⁊ potestate eius a quo appellat: dirrecte tamē intelligi debet cuz fuerit intimata et contra quē interponitur. secus in priuilegio exceptionis q⁹ etiam si in notitiam eius cōtra quem interponitur non veniat eximit priuilegium. vt in. c. q⁹ cunctis. de cōcel. prebē. in vi. fm Lap. contrarium cōiter tenetur. ī. de elec. cle. causas: q⁹ licet defectus intimationis tollat effectū q⁹ causa sit in curia: nō tamē tollit alios effectus appellationis. ¶ Querit hic la. de defectu delatiōis dicit q⁹ quādo⁹ fit a iudice delatio: ⁊ tūc refert si nō est iudex in causa illa deferens solus articulus super quo est delatum deuoluitur ad iudicem ad quē. vt no. Specu. in ti. de app. C. qualiter. ver. porro. ⁊ in fi. ver. qđ adi dixi. ⁊ Jo. an. eo. tit. cum appellationibus. in. vi. si autem in principali est a
competēs iudex deferens: tūc dicit q⁹ causa deuoluitur ad superiorem etiam principalem ⁊ coram ipso tractāda est finienda. vt in. d. c. appellationib⁹. quādo⁹ fit delatio a parte: ⁊ tūc nō trāsfertur nisi articulus appellationis: vt dicatur in curia
b ad illum nō sufficit mittere procuratorem ad impetrandum ⁊ contradicendū: sed oportet q⁹ mittatur instructus: qđ̄ non solū defert: sed dicit appellatus q⁹ vult causam appellationis ⁊ principalem esse in curia ⁊ ibi diffiniri: ⁊ tūc tota est curiarum. eo. tit. cordi. in. vi. ⁊ no. in Specu. eo. titu. §. predicto. versic. ij. ꝛc. † Nunquid aūt iudex inuito appellato vel appellante posfit deferre ⁊ appellat⁹ inuito iudice: tenet qđ sic. alle. no. p Jo.
an. post Host. de app. interposita. in ver. aduersario. fm Lap. c
13 ¶ † Quero an prefixio termini debeat intimare siue ab appellāte siue a iudice fuerit prefix⁹. dicit Lap. q⁹ sic. de appellato nō dicit: q⁹ iste nō pōt termi nū pfigere. vt no. Guil. in Spe. e. ti. §. qualiter. ver. porro. ⁊ prosequit hic de triplici termino qđ posset statuere iudex ⁊ quē non. qđ satis est expeditū. p no. eo. ti. ex insinuatione. dicit tñ q⁹ iudex ad quē nō posset statuere terminū appellationi fiende hoc pōt iudex ad qđ. vt no. glo.
14 de do. ⁊ cōtu. cū olim. in pe. gl. † Quid si iudex appellatiōis assignat terminū appellāti ad se ꝓsentandū coram iudice ad quē ⁊ ad faciē dā fidē de hac quo termino assignato cōparuit appellās coram iudice ad quē: sed non fecit fidē de cōparitiōe vel ꝓsentatione indici a quo an habebitur appellatio p deserta: ⁊

¶ Petantur apli. Adde. l. j. cū ibi not. p Bar. ⁊ doc. ff. de lib. dimi.

¶ Et termini De multipli ci termio qui dā a iudice a quo bī p practi. papi. ī fo. rū. iud. a quo.

¶ Ut interim attētata. Adde tñ q⁹ pēdente termio ad appellandū attētata debēt revocari. Aler. ī addi. ad bar. in. l. i. ff. nil no appel. pen. et Aler. in cōsil. xcix. in. j. col. v. volu.

an poterit post terminū facere fidē de repūtatiōe. dicit Lap. q̄ ꝛ̄ puteter boc puniēdum eū. ꝛ quo ad hoc nō sufficit se p̄sentasse. nō tñ. putat appellationem haberi p̄o deserta. q̄ nō est iure expressum. ad hoc de sen. excō. is qui. i. fñ. i. vi. putat tñ q̄ si iudex cōminatus ei fuerit q̄ sūm termino sibi assignato nō facit fidem de dicta p̄sentatione q̄ habebit appellatiōem p deserta ꝛ q̄ non erit deserta ipso iure. sed mediāte iudicis pronunciatione nisi ex tunc pronūciasset p̄o deserta haberi scōs Lap. hoc vltimum non placet. d. An. quia nō pendet a pūte iudicis a quo tolleret appellationis effectū nisi vbi a iure hoc exprimitur. Absurdum em̄ esset hoc pēdere a pūte iudicis a quo quia posset omni casu facere q̄ appellatio esset deserta cōminando etiā vbi hoc a iure non permitteretur. Item bec potestas reseruatur iudici a quo quatenus vt statuat terminos. q̄ tendit in facilioꝛē exitū appellationis sed q̄ fiat intimatio iudici a quo hoc non tendit ad facilioꝛē exitum imo principalit ordinatur ad suscitādā suam iurisdictionē. q̄ nō debet in eius esse potestate. ¶ Quero an q̄n iudex non defert possit terminū assignare. Inno. q̄ nō de accu. c. fi. cōtra no. Spec. eo. titu. §. sequitur videre in forma que ponitur in. iiij. parte fm Lap. ꝛ boc verius est tenendū. ¶ Glo. i. versi. ꝛ q̄ dicit querit an cle. locū habeat siue iudicis ordinarij siue delegati sint. Respōdet q̄ sic. ꝛ q̄nimo plus dicit q̄ nedū i delegatis ad causas ꝛ etiam in executoribus ad gras ꝛ etiam in arbitrio iuris [a] a quo pōt appellari. de offi. dele. ab arbitro. in. vi. Mouetur q̄ eadē est rō. ꝛ sic idē ius de cōsti. translato ꝛc. ¶ Glo. ij. querit an cle. locum habeat in qualibet appellatiōe siue in iudicio siue extra appelletur siue a sñia siue a grauamine. dicit q̄ sic. p quo facit quia eadem est rō. ꝛ q̄ cle. i distinctē loquitur. ¶ Mo. bñ ex gl. q̄ in appellatione extraiudiciali que interponitur a iudice est appellandum coram iudice si potest. q̄ no. cōtra istas appellationes que extraiudicialiter interponunt a processibus executorum q̄n appellatur a parte. q̄ Inno. videtur velle q̄ talis 17 tia possit appellari cōtra no. eo. titu. si duobus ꝛc. ¶ Bl. forte querit quid si haberi possit copia iudicum. anni bilominus sufficeret appellare a maiori parte eorū. q̄ dicit sic [b] hanc dictionem forte. que no. necessario non exigi. q̄ copia haberi nō possit. sed ideo hic dixit q̄n copia haberi non possit q̄ añ istā cōstitutionem tunc demū solum diuisim de facto appellabat q̄n cōiter iudices haberi nō poterāt. vñ enim seruabatur q̄re quirebantur singulariter ꝛ diuisim vt simul conuenirēt. Sensa. 18 variant. q̄ primo concordauit cū dicta gl. ꝛ dicens q̄ dictio forte. hic no. causam difficultatis ꝛ nō est causa finalis sed impulsiua. qua cessante non tñ cessat cōstitutio. ff. de cōsti. pecu. l. i. §. secū. de verbo. sig. abbate ꝛ est ratio. q̄ cōstitutio plus est ab auctoritate p̄incipis [c] a tali causa. ió causa cessante remanet ꝛ auctoritas principis ꝛ cōstitutio super eo fundata. ff. de legi. l. deni q̄. de offi. deleg. c. fi. cum ibi no. nec ob. s. eo. c. fi. q̄ loquitur q̄n appellatur ex teto in absentia postea mutauit Sensa. etiā dicit q̄ in p̄sentia iudicum est appellandum si eorum copia possit haberi. ff. q̄n appel. ff. l. i. §. dies. alias secus. vt no. But. ꝛ Inn. eo. titu. c. fi. ꝛ c. suggestum. ꝛ sic cōcordātur glo. Inn. ꝛ c. fi. ꝛ c. dilectis. in gl. pe. Ad hoc eo. titu. si duobus. fm Sensa. do. An. credit q̄ vbi est vnus iudex vel plures quo ad hoc vt coram iudice vel aliquibus arctetur appellare vbi sūt plures. ꝛ nō sufficit appellare in absentia locus sit distinctioni an possit vel nō vt dixit vltimo Sensa. sed quo ad hoc vt non arcteatur coram oībus appellare vel simul non est necesse q̄ subsit casus impossibilitatis vl difficultatis. q̄ potest appellare diuisim ꝛ cōtra maiorem partem etiam illō non subsistente. sic intelligi būc ter. q̄ alias non dixisset forte q̄ est notādum fm eum q̄ p hoc habes q̄ q̄ius in causa assignanda apponit verbū forte nō assumit istam p̄o causa finali. q̄ apparet q̄ super illa sen̄ō firmet. sed p causa impulsiua. q̄ est bene notandum ꝛc. ¶ Glo. simul opponit. et videtur q̄ fit necesse ab oībus iudicib⁹ simul appellari. vñ opp. de no. per Inn. de offi. dele. cum super p̄o quo facit. q̄ cū non possit appellari nisi a grauamine ꝛ vnus solus ex plurib⁹ iudicibus non possit grauare cū vnus solus non habeat iurisdictionem. igitur ꝛc. Sol. glo. q̄ illa fuit opi. Inno. que hic corrigitur si intellexerit q̄ simul sit ab oībus appellandum. Intelligendo q̄ requiratur q̄ simul sunt congregati i vno loco tēpore quo appellatur. Si vero intellexisset q̄ simul esset ab oīb⁹ appellandum respectu forme appellandi. inter positionis appellationis dato q̄ solum maior pars sit in vno loco congregata. tunc dicit glo. q̄ potest procedere dictum Inno. quia istud hic non tangitur nec corrigitur quia separatim appelletur. tñ ab omnibus appellandum est. fatetur tamen gl. q̄ vnus ex plurib⁹ iudicibus solus procedere possit. q̄ tunc si procederet solus ab illo solo possit appellare. facit ad primū q̄ not. de arbi. c. ij. in. vi. ¶ Not. bene istam glo. fm do. Anto. pro cōcordia testium si dicant testes q̄ tales possederunt [e] simul talem rem. alij dicūt q̄ tēpore quo vnus possedit alius nō possedit. Illa ꝛ certe possunt saluari vt notetur simultas in actu possidēdi nō simultas in tempore ꝛ eodem modo si testes aliqui dicūt q̄ tales simul cōmiserūt adulterium cum tali vel turbauerunt possessionem talis ꝛ apparet q̄ inter actum huius ꝛ alterius fuerit diuersitas in tempore ꝛ etiam in loco saluāt testes. vt illud verbum notet simultatem in actu non p̄edicamentum loci et temporis. q̄ est bene notādum. vide glo. no. que dicit idem de verbo pariter. in. c. bone memorie. de elec. in glo. fi. qō no. q̄ illam de facto alle. do. Ant. ad saluandum vnum testem quo facto non fuit mitriatus ꝛ erat de cōtrada sancti Fidriani in florentia vbi testes multum sunt infamati ꝛc. ¶ Glo. corā epis colligit in p̄sentia iudicis esse appellandū alle. no. de elec. vt circa. in. vi. ꝛ de appel. suggestum. vbi de hoc. ꝛ. ij. q. vi. biduum. Sic hoc verum quādo appellatur iudiciāliter a iudice. vt hic ꝛ de app. si duobus. ꝛ qō ibi no. Idem si appelletur ab eo vt iudice extraiudiciāliter. vt dicit Bul. Si vero appellet a parte sentit Inno. q̄ non sit necesse appellare coram iudice vel de appel. cōstitutus. in gl. pe. tutus est q̄ appelletur in p̄senti a vel saltem intimetur ꝛc. ¶ Bl. maiori. querit quid si essent tantum duo iudices ꝛ non plures. dicit q̄ cōtra illis ambobus esset appellādum. quia ibi non est reperire maiorem partes. et boc si saltes duo simul possunt haberi licet nō simul. quid aūt si nec simul nec diuisim possunt haberi quādo sunt duo vel quā do sunt plures maior pars non pōt haberi simul nec diuisim. [d] qd erit tūc fiendū. dicit glo. q̄ facta protestatione quomodo per eus non stat quominus coram oībus vel maiori parte appellat cōtra illa vel illis q̄ vel quos potest habere. ꝛ si nullum potest habere ꝛ p̄testetur ꝛ appellet cōtra publicis et bonestis personis de app. c. fi. de offi. ordi. pastoralis. ꝛ si habere possit copia iudicis ad q̄d cōtra illo appellet facta dicta protestatione ꝛ sibi nō nocebit ex quo per eum non stat. vt in iurib⁹ prealle. ꝛc. ¶ Glo. appellare. querit de intellectu litere. ꝛ dicit q̄ mens litere est q̄ appellatio ꝛ apostolorum petitio separatū fieri possit idem etiam ipsis iudicibus existentibus separatim ꝛ non simul. quidam cōtra fm Sensa. Mouetur q̄ sic intelligēdo hoc. c. corrigeret alia iura. q̄ō est vitandū. de elec. cū expediat. in. vi. Unde dicit q̄ verbum separatim non determinat nec respicit verbum appellare. sed verbum petere. vt ordo scripture seruetur. ff. de leg. ij. cum pater. §. i. ꝛ. ff. ad treb. l. heredes. §. fi. dic q̄ glo. est vera q̄ separatim potest appellari quia graue esset indagare q̄n oēs vel maior pars essent simul. ꝛ etiā verbum separatim in tex. positum respicit ꝛ referī etiā ad verbum appellare. sicut ad verbum petere apostolos. Nō ob. q̄ correctio sit vitanda. q̄ iura non arctant ad appellādū ab omnibus simul. nō obst. ordo scripture circa verbum separatim. [e] quia boc nō curatur ex quo de mente constat. ff. de solutio. l. nec ordo fm Sensa. ¶ Glo. ignorāti. querit an scienti debet fieri intimatio. hic dicit q̄ nō. per regulam eum qui certus est. ꝛ bic a cōtrario. fatetur tñ q̄ p̄sumitur ignorātia nisi aliud probetur. vt in regula p̄sumitur. ¶ Bl. delationis. querit quare nedū appellatio. sed etiā delatio est intimanda. Rñdet q̄ nedum articulus appellationis. sed etiā negociū principale est in curia. s. e. cum appellationibus. in. vi. q̄ alias ex sola appellatione contingeret. ideo vt pars appellata plene sit instructa debet vtrumq; intimari. deinde q̄ bec ponūtur vt diuersa differre appellationi ꝛ p̄figere terminū. gl. inducit decre. ad no. in palle. c. cuz appellationibus. vers q̄ iudex deferēs appellationi possit p̄figere terminus appellanti. nec tñ ex boc q̄ terminū p̄figat vt detulisse nisi aliter appareat de quo dicē dum vt ibi ꝛc. ¶ Glo. p̄fixionis. querit ad quid sit p̄fixus terminus appellanti. dicit q; ad iter arripiēdum vel se p̄sentandum. nam ad boc potuit statuere terminum iudex a quo. s. eo. cum sit romana. quasi nō ad prosequendū. de quo. s. eo. ex in [24] sinuatione. ꝛ. C. de ap. l. pśes. ¶ Quare aūt bec termini p̄fixio sit intimāda appellatio. Rñdet gl. q̄ multa potest operari circa defensionem appellationis. ꝛ circa comparitionem fiendā ꝛ processum fiendum in absentem velut contumacem. s. eo. sepe. ¶ Iurta predicta querit gl. nūquid bec termini statuitio possit fieri sparatim p ipsos iudices. videt q̄ sic per banc literā. ¶ Glo. dubio. forte dicit q̄ forte mēs litere fuit in oppositū. q̄ post appellationem interpositas separatim iudices debēt simul cōuenire ꝛ deferre vel statuere terminum. ꝛ postea debebit appellatio intimari. ꝛ sic refidet gl. Hic sunt videnda duo fm do. Ant. primo an quilibet separatis possit deferre appellationi ꝛ apostolos cōcedere. Secundo quid si vnus dat dilatorias alter refutatorias. Glo. hic vt vidistis sentit q̄ act⁹ oēs qui spectāt ꝛ respiciunt iudices simul debēt expediri. ꝛ actus respicientes partes possint separatis expediri ꝛ fieri. idē tenet [25] ze. ¶ Not. tñ gl. p̄o eo q̄ nō. de elec. cupiētes. in p̄in. in. vi. vbi q̄ in beneficialibus qualibet appellatio nedū a diffinitiua sed etiam ab interlocutoria devoluit negotium principale ꝛ sic per boc limitat decre. vt debitus. s. eo. locum habebit in alijs ꝛc. An vt si nō pareatur termino iuris. de quo in. ca. i. de elec. in. vi. surgat ex boc pena desertionis appellatiōis. dicit quod non sed solū est pena processus in absentem. vt ibi not. Fm La- [26] ze. ¶ Sed iurta hoc q̄rit quid si iudex a quo appellat in cā beficiali defert appellationi ꝛ assignat terminū de quo. in. d. c. i. vel alij cōsentientibus partibus vel nō dicentibus ad iterzense. ꝛ assignat causam q̄ sicut separatim nō possunt procedere ita nec separatim tales actus facere. ar. de offi. dele. prudentiam. marime cū delatio sit actus ex quo surgit priuatio iurisdictionis. de app. cū appellationibus in. vi. sicut in simili dicimus in tutoribus q̄ ꝛ possint autorizare solide pupillos. non tamen in actu per quē finitur eorum potestas. C. de aut. p̄stan. l. fi. Pau. dicit q̄ alij sunt requirendi ꝛ si volunt conuenire faciant simul si nō volunt possunt apostolos concedere sicut potest ab eis appellari. ꝛ hoc quo ad sui exonerationē ꝛ cautationem pene. de quo eo. tit. de p̄oze. ij. q. vi. decreto. C. e. tit. q̄n iudices. s. eo. vt super. ij. q̄. vi. biduū. ꝛ sit melius q̄ in dando apostolos oēs conueniant si p̄sit ꝛ volunt. Nam alias ex facto maioris partis nō deferētis iste sine causa puniretur cōtra id. de consti. c. ij. secundum Pau. Lap. bic tenet q̄ sicut appellari potest diuisim. ita poterit indistincte ꝛ diuisim dare apostolos vt sic nō ad imparia iudicētur iudices ꝛ appellās. do. Ant. dicit tendū esse primū q̄ dixit Pau. verius esse cū sit in potestate iudicū simul conuenire. ad fm. s. quādo vnus dat dilatorias alter refutatorias. dicit bic Pau. deferētem posse penitere ex quo alius nō defert si solus nō possit procedere. alias nō posset penitere si sol⁹ procedere posset. vel si alij nō deferētes esse minor pars. q̄ per delationē vnius vel minoris partis iurisdictio alioꝛ non perditur cū in eis in iudicialibus nō trāseferatur. ff. de re iudi. l. duo et trib⁹. no. de re iudi. c. fi. de arbi. c. ij. in. vi. ꝛ per cōsequens ipse iurisdictionē retinuerit per personas alioꝛ. cum sit penes oēs. ar. e. tit. c. pe. ꝛ sic appellāti nullum ius est questū nec iurisdictio ad superioꝛes delata. quare sine alterius p̄iudicio penitere pōt. sic intellige. c. mutare. de re iudi. in. vi. de elect. auditis. ꝛ. c. rescriptū. de app. cōstitutus. Item q̄ talis deferens non dicitur functus officio suo cū res non sortiatur effectū. q̄ bec delatio nō fit ab eo qui possit ꝛ fic non ob. de offi. dele. inliteris. ꝛ de appel. intimasti. fa. q̄ō no. Post. Item nec haberet potestatem volēti. ꝛ fic nō ob. regula q̄ semel placuit. de re. iur. in. vi. scōm Jo. an. ꝛ Pau. Lap. dicit q̄ si sint in numero pes deferētes ꝛ refutātes erit in optione iudicis superioris quā acceptet ꝛ illa valebit ꝛ operabitur effectum suum ꝛ boc in delegatis. in ordinarijs videtur valere illa que facit p̄o reo. in decre. duo ex tribus. de re iudi. Si aūt sunt in dispari numero valebit in qua maior pars conuenit. de reseri. pastoralis. de arbi. c. i. in. vi. ita q̄ō si sint dati cū clausula quod si ambo. vel q̄ si non omnes duo vel cū clausula oēs duo vel alter vestrum vel similī. ꝛ sunt pari numero vna partium deferente alia non. ꝛ pars non deferens procedat eius processus pendebit ex futuro euentu vtrū valeat necne. habēt enim locum p̄dicta quādo in simul procedebant. Nam si vnus eoꝛus eo casu quo poterat p̄cederet. ꝛ ab eo appellaretur ipse q̄ appellationi deferret. tunc devolueretur ad superiorē per suā delationē causam principalis ꝛ p̄iudicaretur via procedēdi collegijs. de offi. deleg. cum plures. §. porro. in. vi. ꝛ. c. cū super abbatia. Est aūt aduertendum q̄ō si illi qui defuerunt appellationi sunt maior pars non est locus penitendi ei qui detulit secus si minor pars. vel ille qui nō poterat solus processerit ꝛ detulerit. q̄ tunc penitere potuit ꝛ revocare delationē scōm Lap. de quo dic. vt. s. eo. cum appellationibus. in. vi. per Joā. and. in nouel. ¶ Gloss. vltima querit an bec intimatio sit faciēda si ab omnibus simul appelletur. vel quādo est vn⁹ iudex solus ꝛ ab alio appellatur. dicit quod sic. q̄ eadē est ratio. igitur ꝛ. de consti. translato. ¶ Deinde in ver. ꝛ aduerte opp. ꝛ videtur q̄ non sit necessaria intimatio delationis vel termini si solū appellationis. vt in cle. causam de elec. Soluit q̄ diuersitas casus to. dit contrarium. q̄ ibi loquitur quādo appellatur in causis beneficialibus ad papā. hic q̄n appellat in alijs. Ratio diuersitatis est. q̄ cause beneficiales sui natura per appellationem deferuntur ad curiā etiam quo ad negotium principale. ꝛ etiam ibi statuitur terminus a iure. vt patet de elec. statuimus. in. j. ꝛ ideo sufficit appellationē intimare. q̄ alia veluta iure cōmuni dispositā ignorare nō debet appellatus in alijs causis est secus. ideo in illis delatio ꝛ termini assignatio que fuerit ab homine cū in his pretendi possit probabilis ignorātia dz fieri intimatio talium. vt bic dicitur cū glo. concor. Sen- [25] ze. ¶ Not. tñ gl. p̄o eo q̄ō no. de elec. cupiētes. in p̄in. in. vi. vbi q̄ in beneficialibus qualibet appellatio nedū a diffinitiua sed etiam ab interlocutoria devoluit negotium principale ꝛ sic per boc limitat decre. vt debitus. s. eo. locum habebit in alijs ꝛc. An vt si nō pareatur termino iuris. de quo in. ca. i. de elec. in. vi. surgat ex boc pena desertionis appellatiōis. dicit quod non sed solū est pena processus in absentem. vt ibi not. Fm La- [26] ze. ¶ Sed iurta hoc q̄rit quid si iudex a quo appellat in cā beficiali defert appellationi ꝛ assignat terminū de quo. in. d. c. i. vel alij cōsentientibus partibus vel nō dicentibus ad iterarripiendum vel se p̄sentandum. ꝛ appellans vel appellatus boc nō facit in termino. an appellatio debet haberi p̄o deserta. videtur q̄ō sic secundum eū si nullum subest impedimētum. ar. s. eo. personas. c. c. cū fil. ꝛ. f. eo. q̄diu secundū Abb. ¶ Mo. bene hic Lap. q̄ videtur velle. q̄ in beneficialibus terminus alius q̄m fit a iure statutus nō possit statui a iudice parti- [22] bus contradicentibus. q̄ est notandum secundum do. Ant. adde glo. in ca. cupientes. §. q̄ si per. rr. de ele. in. vi. ꝛ q̄ nō. in regula indultum. de reg. iur. eo. lib.

1 ¶ Apostoli quomodo ꝛ quādo sunt petendi: ꝛ que sit pena non petentis apostolos.

2 Apostoli si non petantur in termino appellās videtur renunciare appellationi.

3 Apostoli si petātur ꝛ nō denī in termino punit iudex. ꝛ nibilominus pōt appellās p̄osequi ac si apostoli essent denegati.

4 Infra dictio quid significet.

5 Apostoli sepius sunt petendi.

6 Act⁹ plures ꝛ instāter iterat⁹ vnus ꝛ idē videt ꝛ nō plures.

7 Appellans an secundo arctetur ad petendum apostolos.

8 Terminus si statuit a iudice ad aliquid petendū an debeat sepius petere. Et quid si statuit terminū iuris quis habebit eligere talem terminum. Et quid si iudex dicat statuo tibi terminum iuris vel statuti aut legis ad sic faciēdum. ꝛ nu. 9. 10. ꝛ 11.

12 Apostoli infra quantū tps sint petendi ꝛ quādo incipiat currere tempus petendi apostolos de iure.

13 Constitutio noui iuris interlocutoria quo ad ius non propter ea dicitur declaratoria.

14 Contextu vno fieri debet testamentum ꝛ etiam electio.

15 Apostoli quid sint.

16 Litatus vel iussus vt aliquid faciat vel cōpareat infra certum tempus satis erit quandocunq; infra dictū tempus cōpareat dum tamen congruo tempore ꝛ loco.

17 Terminus si ad petitionem actoris sit reo statutus ad aliquid faciendum an sufficiat reo q̄cunq; infra illud tempus cōparere: ita q̄ oporteat actorem semper esse p̄sentem.

18 Litatus reus vt cōpareat infra nouem dies: quorum tres p̄o primo tres p̄o secundo ꝛ tres p̄o tertio ꝛ peremptorio assignantur vt cōpareat: comparuit in primo ꝛ in secūdo ꝛ actor non erat: si non comparuit in tertio an erit contumax.

19 Apostoli cuius expensis peti debeant.

20 Apostolos clausos ꝛ sigillatos recipere an teneatur appellās si iudex nolit dare apertos.

21 Et si appellans cū debita instātia peti apostolos sed ꝛ iudex respondet se illos daturum nō adiecto termino vel nibil dixit sed tacuit: quid iuris.

22 Apostolos dare non cogitur iudex a quo ante terminū iuris.

23 Et quid si apostoli essent expresse denegati.

Glamus rigor. Augustuor sunt partes sicut quatuor dicta. Secundus ibi verum. Tertium ibi similiter. Quartum ibi quod si. de eterminat autem no. s. eo. tit. ab eo. in v. Nam reputabatur q̄ ibi no. in. iij. gl. ꝛ appro- [1] bat opi. Spec. eo. tit. in. iij. parte. §. sequitur. in fi. gl. ¶ Not. primo actum qui requiritur in appellāte post appellationem interpositam. f. vt petat apostolos ꝛ not. modum petendi. quia [2] debet eos petere congruo loco ꝛ tempore [a] ꝛ sepius ꝛ instāter. [a] Et sepius ꝛ instāter. adde ea q̄ habentur in. l. i. ff. de libell. dimiss. ꝛ practi. Papi. i fo. ap. a sen. dif. in ver. petens semel bis ꝛ ter.

¶ Et no. qualiter intelligitur illud sepius q̄ non intelligitur vt interuallato tempore fiat petitio. sed sufficit quod cōtinuo [2] tempore sepius ꝛ instanter petatur. ¶ Not. secundo penam non petentis apostolos quando est certus terminus assignatus. q̄ debet in termino fieri petitio. ꝛ si nō petit videtur appellationi renūciare. aut ergo est assignatus certus terminus per iudicē in dando apostolos. ꝛ debet peti in termino. alias non petens cadit ab appellatione. aut dixit iudex se daturū. s. iuris terminum. ꝛ tunc sufficit q̄ō. s. illum terminum petat. ꝛ si non petierit cadit ab appellatione. ꝛ pondera bene. quia talis petitio debet esse instanter ꝛ sepissime. aut rñdet iudex simpliciter se daturum nullo termino assignato. ꝛ tūc aduerte. q̄ bec cle. nullam imponit penā non petenti. dicit tamen q̄ cōis infra terminum iuris sunt petendi. tamē idem est dicendum. q̄ō [b] habeat locum eadē pena secūdum do. Ant. cōtra tenet glo. di- [b] cens q̄ nec tunc sunt petendi. [b] ¶ Mo. penā iudicis nō dānis apostolos. s. terminum. q̄ per inde potest appellans prose- [4] qui ac si apostoli essent denegati. ¶ Not. q̄ dictio. s. iuncta termino continuo non exigit lapsum termini. nec etiā desiderat extremitatē termini. sed dicitur id esse. s. q̄ō fit in qualibet parte termini. ꝛ sic proprie stat p̄o intra q̄ nō. q; si est assignatus alicui terminus ꝛ est certus: vt. s. terminum non cōpareat nō arcteatur post terminū vel in termino comparere. sed sufficit [a] Mo. penas iudicis. adde practi. Papi. in fo. rñ. iudi. aquo circa fi. ver. quero ergo si cōparuit in termino.

a ¶ A quo. Add de Bar. in. l. i. circa me. C. de arbi. ꝛ do. Ja. i. §. oīm. i. iij. car. iiij. de act. ꝛ. d. frā. cur. in addi. ad alex. ī l. nemo. pōtin v. colū. ff. de lega. j.

b ¶ Hāc dictionē. Medictiōe forte hēs glo. i c. nisi cū pridē a in prin. ī ver. forsitan. de re misc. gl. in. l. in subsidiō cū cō cor. adductis per. d. Jas. ibi ff. de vul. ꝛ pu. ꝛ ale. ī §fi. vir. in. iij. col. post pn. in. v, vol,

c ¶ Simul. De b hac dictiōe si mul pōit bar. in. l. q̄rebat circa fi. ff. de test, mili,

d ¶ Ob facta p testatione. ad de benefacere no. per Bar. ꝛ poc. ī. l. de pupillo. C. fi qs ipi ptori. ff. de op. no. nunc,

e ¶ Q; hoc nō curatur. adde ter. in. l. qdam ff. de pecu. leg. plene per bar, ꝛ doct. in. l. ij. §. prius. ff. de vulg. ꝛ pup. et Felp. in. c. cum dilecta. in ver, ordo. de reser,

est q̄ in qualibet parte illius termini ¦ intra terminū cōpareat
5 qō no. ¶ † Opp. q̄ er quo sepiꝰ sunt petēdi apostoli interual¦latim sint petēdi. de sen. excō. cōstitutionē: in. vi. ff. de publi. iu¦di. l. inter dū. C. qūo. r qñ iud. auth. qui semel. ff. de pig. at si cō
6 uenerit. r no. de iureiur. breui. Ad hoc q̄ actus † verbo plu¦ries r instāter iteratus vnus r idē videtur r nō plures. de ap¦bone. rxxi. q. ij. lotharius. ¶ Dau. r Suil. dicunt q̄ hic est rigor iurꝫ de quo fit mētio. sed equitas est in oppositū cuius ambo super flue tractāt hic. An r qñ cōsuetudo pferatur iuri. ō quo. de cōsue. c. ñ. r an r qñ equitas rigori. q̄ est expeditū. C. de iud. l. placuit. r per doc. de trāsa. c. ñ. ideo hoc nō est inspiciendum.
7 ¶ † Secūdo opp. q̄ nō arctetur appellans ad scōo petēdum
8 ¶ Qr ſuffice re dz. Adde Bar. r doc. in l. ō pupillo. §. ſi quis ipſi p¦toꝛi. l. ij. opp. ff. de oper. no¦nunciq. a apostolos ex quo semel petīt eos debite. a qr sufficere dz vnica interpellatio. ar. no. de elec. cupientes. §. q̄ si per. rx. in. vi. Sol. secundū Buli. ſi iudex cōcedit nō sunt iterato petēdi: vt. ℈. in j. rū. Idem ſi expreſſe denegat. secꝰ ſi dicit ſe daturū fore ſine termino, vel dat certum terminū vel dicit ſe daturū. j. termi¦num iuris. qr tūc propter spem quā dedit iudex iterato est in¦terrogandus r adeundus. requirit aūt cū tanta inſtātia etiam iteratio precū q̄ iudex a quo appellatur irascatur. de offi. dele. ſuſpitionis. l. diſt. ſi quis prepostera. ideo ad eū mitigandū ſit ei hec inſtātia r reuerentia vt ſic mitigatꝰ ſuperioꝛē informet
8 qō forte non faceret ſi aroganter requireret. ar. ℈. de iude. cō¦petēs. in auf. de mā. prin. col. iij. rc. ¶ † Quero circa verſi. ve¦rum qñ certus terminus aſſignatur a iudice. nūquid in peti¦tione exigatur pluries iterata petitio. videtur q̄ non, per lite¦ram que non reperit q̄ debeat iterari. ℈ dicit q̄ petat non di¦cit q̄ inſtāter r ſepius: vt in. j. prorſus rñ. dicit ¶ Dau. q̄ illud pōt hic ſubaudiri. vel illud in eo qui tēpore appellationis nō
9 petīt apostolos. hic in eo qui alias petierat. dicit tamē ¶ Dau. r bene q̄ melius hoc rſſum ſuppleri dz per illud. ¶ † Quero c quis habebit eligere diem. j. terminū iuris quando iudex ſta¦uit terminū iuris. qr rīdet ſe daturum. j. terminū iuris. dicit Buli. q̄ habeat eligere appellās r operatur negligentia iudi¦cis q̄ electio que ſibi cōpetebat tranſeat ad appellantē. de cō¦ſue. cuz in tua. in. vi. de prebē. ſi pluribus. eo. lib. dicit tamē hic ¶ Dau. q̄ nō ſufficit q̄ ſtatim cōpareat. qr tēpus congruū ſub¦intelligitur quo cōmode potuerit apostolos formaſſe. ¶ Nam ſi
10 hodie hora tertiarū dat terminū predictū ad aliquem diem. r ille hodie ſtatim vel in nouis cōpareat nō eſt equū nec de mē¦te iurꝫ q̄ ſit termino ſatiſfactū. ar. §. ſi. huius decre. † Quid ſi iudex dixerit aſſigno tibi pro recipiēdis apoſtolis terminum iuris vel ante. ſ. penultimo die termini. dic forte hāc alterna¦tiuā intelligi de vltima die r vltima hora termini. ſ. trigeſima die dumtamen ille cōpareat tali hora q̄ poſſit perfici q̄ incū¦
11 bit. de offi. deleg. conſuluit ſecūdum Buli. ¶ † Quero quid ſi iudex rīdet ſe daturū. j. terminū iuris. an debet peti vel pote¦rit a iudice ſurrogato. j. terminū iuris dari dicit q̄ ſic. ff. de iu¦di. l. iudiciū ſoluī. r. l. mo: tuo. r. l. proponebaꝫ. cui dabitur tan¦tum tēporis quantū ſupererat de. rxx. dieb⁹ qñ deficit primꝰ.
12 ff. de iudi. l. ſi iudex rc. ¶ † Glo. tēpore querit ſtum ſit tps pe¦tendorum apoſtolorū datum a iure a quo tēpore incipiat eius curſus. b ¶ Rīdet quod eſt tēpus. rxx. dierū. r incipit currere a die ſnīe ſicut ab illo die incepit currere tēpus. r. dieꝝ datum ad appellationem interpoſitam r ſic a die ſnīe ſcite. alias a
15 tēpore quo incipit currere tps predictū datuꝫ ad appellatio¦nem interponendā. r ſic dicit ad intelligēdum qō no. ℈. eo. ab eo. in gl. ỹ. in. vi. alle. ſimile. q̄ not. in. l. q̄ naginta. ff. de excu. tut. Nec ob. p̄dictis q̄ tps petēdorū apoſtolorū ſit tm. v. dierū. vt habeť. ỹ. q. vi. ab eo. q: id verū de iure antiquo hodie ſecus. in. d. capitulo ab eo. ℈. e. in. vi. r. c. vt ſup. Fateť tū q̄ ne duꝫ hoc tēpus. rxx. dierū datur parti ad petendū apoſtolos. imo etiaꝫ r iudici vt tradat. vt in iuribus pleallegatur. vnde tradere dz etiam non requiſitus. non tū videtur puniri niſi fuerit requiſitus. fa¦cit qō dicitur in ſimili. de expē. C. de iud. properandū. §. finaꝫ tem alterutra. Stat ergo cōcluſio gl. in effectu q̄ a tēpore ſcīē¦tie ſententie late incidat currere tēpus petendorū apoſtolor. ¶ Nam ab illo tēpore incipit tps decennū datum ad appellan¦dum. l. ab eo. C. quomodo r quando iudex. Idem Buil. alle. C. de temp. app. l. i. idem gl. ff. de libel. dimiſ. l. i. ¶ Oſti. no. tenuit q̄ currit a die appellationis. ℈. eo. c. i. in. vi. r in ſumma. eo. tit. §. qualiter. ver. iudex. r hoc ſequitur hic zenze. ¶ Mouetur pri¦mo qr nulla ſpecies dimiſſoꝝ ſeu apoſtolorū ſi poteſt concedi
13 anteq̄ ſit appellatū. qr nō poteſt admitti vel refutari appella¦tio antequā ſit interpoſita. r qr nō eximitur quis a iudice per appellationē donec appelletur. eius enim appellatio que non eſt nō poteſt eſſe admiſſio nec refutatio nec exēptio. ff. de leg. ỹ. ſi ita ſit ſcriptū. §. ſi ſub cōditione. rxxỹ. q. ỹ. qō no. r. c. mo¦ſes. r qr appellās petere dz apoſtolos ipſos r iudex dat illos appellanti ergo nō ante appellationē. ỹ. q. vi. poſt appellatio¦
14 ſponſa. c. cū inhibitio rc, ¶ † Glo. contextu querit qñ dicatur petitio fieri vno cōtextu ¶ Rīdet q̄ qñ nullus alien⁹ actus miſ¦ceatur. ff. de teſta. l. heredes palā. §. ſi. r ſic dz fieri teſtamētum in ſcriptis. vt ibi habetur. r ſimiliter electio. ℈. de elect. qr pro¦pter. dicit tamē glo. q̄ teſtamētum r electio de neceſſitate de¦bent fieri vno cōtextu. r ita loquitur hic. nō tamen eſt neceſſe q̄ fiat nec hoc dicitur. ¶ Ho. bene ex glo. qñ aliquid dicatur
d fieriᵈ vno contextu. facit. l. duos. ff. de duo. re. r. l. continuus. in prin. ff. de ver. obl. r qō no. in. l. bonefidei. C. de pac. per predi¦cta dicit glo. qō non eſt curādum an petitio apoſtolorum fiat vno contextu cū appellationis interpoſitione an vero ſeparā¦tim ab illa alle. no. ff. eo. l. i. in gl. ſi. r in ſpec. de app. §. ſequitur. in ſi. ad hoc qr alius eſt terminꝰ. rxx. dierū datus ad petēdum apoſtolos. ℈. eo. ab eo. in. vi. alius. r. dierū ad appellationez in¦terponendam. r ideo apoſtoli nō ſunt de ſubſtantia ipſius ap¦pellationis quando ipſa ſit. vt not. Archi. in. d. c. ab eo. ſecun¦
15 dum zenze. ¶ † Glo. apoſtoli. querit e qui dicatur apoſtoli in
e materia iſta an intelligemus de ¶ Pe. r ¶ Dau. dicit glo. q̄ non nam apoſtoli appellantur hic litere dimiſſorie. ff. de lib. di. l. i. ỹ. q. v. ab eo. r. l. poſt appellationez. r de quadruplici eorū ſpe¦cie r forma remittit glo. ad no. in Spec. eo. tit. in. iiij. parte. §. ſe¦quitur. Buil. hic dicit qō apoſtolus in hac materia eſt breuis forma inſtruens illum ad quē appellatur cōprehendens votū iudicis a quo appellatur r totiꝰ appellationis circūſtantias. ỹ. q. vi. poſt appellationē. §. forma. r dicuntur ab epi. q̄ eſt. ℈. r ſtolon miſſio. i. litera ad ſuperiorem miſſa, r ſunt quatuoꝝ ſpe¦cies. ſ. refutatorū dimiſſorū reuerētias r conuētionales: vt ha¦betur in Spec. loco prealle. vide glo. in. l. preſes. C. eo. ℈. eo. cō¦di. in. vi. rc. ¶ Glo. nec petat oppo. q̄ ſola cōparitio ſufficiat ſine petitione. cuius contrarium hic innuitur vnde opp. de. c. ſi a iudice. ℈. eo. in. vi. Sol. caſus diuerſitatis tollit contrarium qr hic quo apoſtolos qui danť vt per illos iudex ad quē inſtrua¦tur. ℈. e. tit. vt. ℈. in. vi. ℈ ibi agitur de reuocatione grauaminis que fit ad effectū vt iuriſdictionē reaſſumat iudex a quo r ideo non eſt mirū ſi plus arctatur circa apoſtolos appellans q̄ qñ agitur de reuocatione grauaminis. Nā. econtra plus arctatur iudex a quo qñ agit de reuocatione grauaminis q̄ qñ agit de apoſtolis. cū glo. concoꝛ. ¶ Dicit tū q̄ ſi iudex. j. terminum iuris poſt terminum a ſe datū offert apoſtolos q̄ illos tenetur recipere a appellās. qr pōt iudex mozā purgare. imo plus dicit qō etiā ſi poſt tps iuris offert tenet recipere. ℈ nō caderet in
pēnā nō recipiēdo. qr danť p inſtructionē iudicis ſuperioris aſſignat

aſſignat cām. qr hic tert. nō imponit penā niſi vbi nō petat in primo termino ſm ¶ Dau. ¶ Filo. videť querit quid ſit in ca¦ſu illius. ver. verū. vel etiā in ſequētivez qñ iudex dedit termi¦num certū vel terminū iuris comparuit appellās in termino certo aſſignato vel. j. tps incertū in caſu ſequentis. ver. ipſo ſic
a cōparente iudex dat ſibi nouū terminū ad illos recipiēdos in quo poſtea nō cōparens a an ipſe vť renunciaſſe appellationi. glo. prima dicit q̄ fotte fuit de mēte q̄ vltra ſecundā vicē qua cōparuerit r petierit apoſtolos nō teneatur appellans cōpare¦re coꝛā iudice a quo amplius pro cauſa p̄dicta. r ſic ſi nō com¦paret nō debet dici renūciare. deinde dicit q̄ tutius eſt q̄ ſi ſe¦cundus terminus eſt. j. terminū iuris. j. quem cū adhuc iudex a quo eſt iudex reſpectu actus huius q̄ teneatur cōpārere co¦ram eo in alio termino prorogato. dicit tū q̄ non putat q̄ te¦neatur amplius petere ſed ſufficit tāc ſolū cōparere. r ſic poſ¦ſet intelligi q̄ primo dixit glo. q̄ vltra ſecundā vicem nō tene¦tur cōparere. qr intelligitur ad effectū vt teneatur petere. ſed ſufficit ſimpliciter cōparere. r exhibere ſe paratū recipere ſi¦cut in ſimili dicit. ℈. in decre. ſi a iudice. ℈. eo. in. vi. ℈ autē hoc tutius ſit q̄ eſt dictum. concludit tamē glo. q̄ non putat q̄ ſoli poſſit negligēs vel renuncians ſi nō cōparet vltra ſecundā vi¦cem. qr alias ſequereť q̄ iudex a quo poſſet eū vigere r cōpel¦lere ad cōparendum ſingulis diebus. rxx. die q̄ eſſet abſurdū. r ſic intelligo dictū ¶ Dau. hic. dicit enim q̄ iudex a quo poteſt ſtatuere terminuꝫ. dūtamen ſtatuat infra terminū iuris. vltra enim pōt arctare appellantē ſicut nec tūc in cauſa nō procede re cōtra eum. ℈. eo. vt ſuper. in. vi. r eſt hic argumentū ſm eum q̄ terminū iuris abbreuiet iudex facit. e. tit. cuꝫ ſit. vbi de hoc. ℈ recte cōſiderando hic nō abbreuiat. ℈ ꝑuenit terminū ſibi a iure aſſignatū. ſed alij aſſignatū abbreuiare nō poteſt regula¦riter. rxviij. di. de his. de regu. iur. indultū. in. vi. niſi in caſu in iure expreſſo: vt. o. c. cū ſit rc. ¶ Glo. ſ. dictum terminū oppo.
b de ver. precedēti. Sol. q̄ vbi certus terminus fuit aſſignatꝰ ad petendos apoſtolos. ideo in illo r nō ante debet fieri petitio. hic aūt incertus fuit aſſignatus. ſ. terminus iuris. ideo ſufficit j. terminū petere iterato. Dicit tū glo. q̄ licet dicatur termin⁹ eſſe incertus q̄ ſimpliciter rīdet ſe daturū. j. terminū iuris tū ſecus putat ſi rīdeat ſe daturū in termino iuris vel vltima vel penultima die termini iuris. qr tunc diceretur terminus cer¦tus aſſignatus in quolibet dictorū trium caſuū. r ideo nō ſufficit ceret ante terminū cōparere. r ſic erit differentia an iudex rī¦deat ſe daturū. j. terminū iuris. qr incertus eſt r pōt qñcunq̄ cōparere. j. ipſum terminū iuris an vero dicat ſe daturū in ter¦mino iuris. Per predicta infert gl. ſatis eſſe hic expreſſum q̄
16 ſi aliquis eſt † citatus vel iuſſus vt aliquid faciat vel cōpareat. j. certum tps ſicut quotidie fit q̄ ſatis erit qñcunq̄. j. dictū ter¦minum cōpareat: dumtū cōgruo loco r tēpore compareat vel faciat qō incumbit. alle. de dolo. r cōtu. cū dilecti. de cōſue. c. ſi. lib. vi. r de prebē. ſi pluribus. eo. lib. r de elec. c. i. r. c. cupien¦tes. §. q̄ ſi per. rx. e. lib. ex quibus poſſunt colligi exēpla predi¦ctorum qñ vez aliquid eſt fiendū. j. terminū. Quare aūt in iſto ver. ſimiliter ſufficiat cōparere quādocunq̄. j. terminū iuris. r nō precedenti dic q̄ eſt ratio. qr ſicut iudex liberatur hoc caſu dando qñcunq̄. j. rxx. dies. ſic etiam appellās dz liberari eos petendo qñcunq̄. j. illos quaſi totū tps. pro ſe ſit indultū ar. ff. de ver. obl. l. ſtipulatio iſta. §. inter certā r ita cū monēto. rxx. dierū ſit ad hoc arctatus. ℈. priori. rñ. certo aūt termino ſtatu¦to a iudice ipſe habet in illo apoſtolos cōcedere r nō ante. C. de dila. l. ſiue pars. ſic eodē modo appellans ante iſtū terminū
17 petendo liberari non dz, alias fruſtra eſſet terminus datus ad hec alle. ¶ Dau. no. in Spe. de dilia. §. j. ver ſi. quid ſi dicatur. de conuer. cōiug. er publico † per hoc infertur ad dubiuꝫ qō te¦tigit glo. vez quid ſi ſtatutus eſt terminꝰ ad petitionē actoris reo ad aliquid faciendū. j. terminum nūquid ſufficiat reo illud tempus qñcunq̄ cōparere. r ſic opz actoꝛē ſemper eſſe preſen¦tem. vt ſic nō circunducat edictū. vt dicit Bar. ff. de ver. ob. l. qui ante calēdas. q̄ qñq̄ ſtatuitur terminis reo ad actū momē¦taneum expediēdum ſicut eſt qō cōpareat. j. certū terminū. r tunc reus poteſt venire in quacunq̄ parte indicij. vt dixit glo. hic tū actoꝛ ad cuius petitionē datus eſt terminus nō eſt con¦tumax. vt circunducat edictū niſi vltima die termini actoꝛ nō eſſet in iudicio. nec alias pōt iudex reū licentiare. ff. de iudi. l. et
b poſt edictum. qr licet reus poſſit qñcunq̄ velit. j. terminū ve¦nire nō tū eſt preſumendū q̄ veniat niſi vltima die termini. b qr reoꝛū eſt fugere. ar. ff. de verb. obl. l. ſi ita ſtipulatus fuero. r. qñq̄ datur terminus ad aliquē actum non momentaneū vt ad probandū in qua multe requirūtur. r hoc caſu ſi pars expe¦ctaret vſq̄ ad vltimā diem. tunc nil poſſet probare. ideo reus tunc. j. terminū poteſt venire qñcunq̄ vult. dz tū facere citare actoꝛem vt veniat ad videndum teſtiū iuramenta articulos r probationes: vt in auf. ei qui. C. de tēp. app. r. l. ỹ. eo. tit. cū ſua glo. quare ℈ ſciat actoꝛ q̄ pōt probari. j. tps ſtatutum neſcit tū qua die vel hora. r ideo denunciāda eſt dies vel hora: vt. l. euz
18 qui calēdis. §. i. ff. q̄ vi aut clā. † quid ſi citatus eſt reus vt ve¦niat infra. ix. dies, duoꝝ tres pro primo. tres p ſecūdo. r tres pro tertio. r peremptorio aſſignātur vt cōpareat. cōparuit in primo. r in ſecundo termino r actoꝛ non erat. non cōparuit tū poſtea in tertio an erit cōtumax. Ja. de aret. dicit q̄ ſic. q̄ vlti¦ma mora nocet. ff. de pericu. r cōmo. rei ven. l. illud. idē Spec. in tit. de cita. §. videdū. ver. quid ſi in primo. r ver. ſi eo. Bart. in. d. l. qui ante calēdas. dicit qō hoc nō eſt verū. r putat q̄ nō ſit cōtumax. qr ſicut reus in prima r ſecunda delatione nō fuiſ¦ſet cōtumax puniretꝰ in expēſis. de procu. querelā. r not. ℈. C. de iudi. l. ſanciꝫ. ergo actoꝛe nō veniēte circūducitur edictū a ad rei petitionē accuſata actoris ℈ tumacia. ff. de iud. l. poſt edi¦ctū. r ſic cautio nō arctat eū. Itē q̄ ſcōa r tertia ſit ad puniēdā malicīā rei ſi nō venit in prīo termino. l. auť. iubem⁹. C. de iud. Si ergo reꝰ cōparuit in primo termino apparet q̄ ſcōa r ter¦tia citatio euanuit cū eius conditio deficiat. Fatetur tamē hec vera niſi iudex dixerit expectandā partē ad vltimā dilationē vt. d. l. q̄ poſt edictū. de offi. dele. ℈ ſuluit. r ideo ſi reus nō ſit li¦centiatus. qr iudex vult ad aliū terminū expectare erit contu¦max in vltima nec ob. l. ſtatu liberos. §. ſtic⁹. ff. de ſtatu. lib. vbi requiritur q̄ repſentet ſe in quolibet termino. qr ibi erūt tres dilationes date circa diuerſa qr. r. libre in vno anno. r. r. in a¦lio r. r. in tertio anno debeant ſolui. hic aūt ad idē erāt due di
19 lationes ſm Bar. d. l. qui ante calē. ff. de verb. ob. rc. ¶ † Glo. oblatos. querit ad litere intellectū r declarationē cuius expē¦ſis fint tradēdi iſti apoſtoli. dicit qō cōſtet ſeruatur q̄ expēſis appellantis. cōtra q̄ glo. dicit facere hāc literā que dicit eos offerri debere. r ſic expēſis offerre debētis deberent tradi ad inſtar eius dicimus qō de libello qui dz offerri expenſis acto¦ris et eo qr ler dicit offeratur libell⁹. r. c. j. C. de lit. cōteſt. auť. offeratur canonizata. iij. q. ij. ad diē. alias idē. de offi. ord. ſi ca¦
c nonici. in. vi. ỹ. q. vi. ab eo. r. l. eos. ad ſi. C. eo. vbi dicitur c quod dari debent etiā nō petēdi. vnde ibi precipitur r hic ſimiliter dari r exhiberi r. ỹ. q. vi. in ſi. dicitur illos debere ſtari. qō ſic patet qō gratuito id fieri debet. Ad hec qr. ℈. eo. c. j. r. c. vt ſu¦per in. vi. precipitur apoſtolos tradi debere. ℈ qō precipitur imperatur r neceſſe eſt fieri. rxiij. q. j. qō precipitur. igitur rc. facit qō no. de elec. vt preterite. in nouel. Dis nō ob. cōcludit gl. q̄ de facto ſeruatur cōtrarium qō dicit gl. equitatē habere ſaltē in delegatis quos nō eſt equū ſoluere de ſuo. ar. de reſcri. ſtatutum. §. inſuper. r ſe. in. vi. quaſi velit qō de iure r de iuris rigore cōtrariū ſit dicendū. qō tene menti. qr ſcōm hoc dicit gl. idem ſeruari debere in locis vbi ceſſaret cōſuetudo ℈. vero hic dicit q̄ id qō ſeruať etiā de iure. ſ. q̄ dandi ſunt apoſtoli expēſis appellātis. qr ius p̄cipit iudici vt det apoſtolos nō aut dicit qō ſoluat expenſas. Nā ſi ſoluere tenetur expēſas officiū ſuū erit ſibi dānoſum contra id qō habeť de p̄cip. cū ex officiū. de ele. cū nō deceat. in. vi. Itē qr ſic eſſet illaqueatus in dandis ſuis expēſis vt r puniretꝰ. rxx. pondo auri. C. eo. l. qñ. Itē qr datio apoſtolorū eſt de proceſſu. vt de probatione. qñ cōtra. ſicut ergo de illo proceſſu non dat copiā ſuis expenſis ſic nec
20 de iſto. ¶ † Vltimo querit gl. an appellās teneatur recipere apoſtolos r clauſos r ſigillatos ſi iudex nollit dare aptos. glo. dicit videtur q̄ nō. qr forte non poſſet nō plene factū narrare. ar. ℈. e. intimaſti. r ſic refidet ℈ eo. Itē qr relatio dz parti exē¦plari: vt. o. c. intimaſti. C. de rela. l. i. r. ỹ. ℈ apoſtoli dādi ſunt ſicut relatio. C. eo. l. a iudicibus igitur rc. Itē qr apoſtolis de¦bet opponi quare r vtrū admittatur vel refutetur appellatio. ff. de app. reci. l. ſciendū. ℈. e. c. j. in. vi. Si aūt clauſi eſſent. tunc appellās neſciret an coꝛā eodē iudice deberet cōparere r pce
dere ſi nō detulit. an co: ā ſuperioꝛe ſi detulit ſm zenze. ¶ Dau. b dicit q̄ equū eſt q̄ denť apti cū ſermo dirigat ad appellentem vt ſciat quid debeat facere vel quem procuratoꝛē mittere ar. d. c. intimaſti. Si vero verba dirigūtur iudici tolerari poteſt qō dentur clauſi. ſed iudex debet certificare appellantem an detu
21 lit vel non propter id qō eſt dictū. ¶ † Glo. aut ſi. querit quid ſi appellans cū debita inſtantia petīt apoſtolos iudex reſpon¦det ſe illos daturum non adiecto aliquo termino vel nihil di¦xit ſed tacuit. quid erit. Rīdet qō non tenetur vlterius com¦parere. a contrario litere. r quia alias eſſet inutile id quod di¦
c citur. ℈. priori. rñ. Idem r multo fortius ſi denegaſſet id qō eſt
22 expeditū in. c. ab. e. ℈. e. in. vi. rc. ¶ † Glo. vel. j. colligit ex litera qō iudex a quo ſi vult poteſt tenere impeditū appellantē. j. to¦tum terminū iuris. ¶ Nam nō cogitur apoſtolos ante dare. ¶ Nā licet ſatis ſit appellāti cum debita inſtantia petere nō tenea¦tur poſtea petere. vt. ℈. dixi. tamen teneatur expectare ſine ter
mini vt videat an iudex velit purgare moram ſecundum glo.

a ¶ An ipſe vi deatur renun ciaſſe. adō pra cti. papi. i for. apoſtoloꝝ in ỹ. j. decē dies. Bar. in. l. i. ff. de libel. dimi.

b ¶ Qr reoꝛuꝫ. adde ter. in. l. inter ſtipulan tē. §. i. ff. de ver. obl. r bo. ter. ī l. pperādū. in ſi. ṗn. ibi ptēn gletē. r ibi no. d. iaſ. C. ō iud.

c ¶ Qō dari de bēt etiā nō pe tenti. adde. d. Frā. cur. in ad di. ad practi cam ¶ Papi. in addit. inci. iſti apoſtoli.

hoc intellige vbi iudex dat terminū incertum. qz si dat terminum certuz illo elapso amplius nō expectare tur. in casu tamē qñ incertus statuitur vt dixi nō videtur amplius requirere sed oblatos bene pōt recipere: vt. ff. eo. tit. si a iudice. in. vi. ex quo enim semel infra terminū petūt fecit q debuit z satisfecit iuri.

3 vnde amplius nō requireret secundū do. Ant. ¶ †Glo. vltima querit quid esset si ex pte apostoli essent denegati. Ridet qō tunc processus iudicis a quo esset nullus exinde fact⁹ post denegationē. ff. eo. in. vi. sic erit in casibus illis in quibus surgit tacita denegatio. Deinde glo. ad declarationem decre. colligit ex litera septem casibus. quorum quatuor sunt contra appellantem z tres contra iudicem z duos alios addit declarando penam iudicis z penam appellantis z clara est z expositiua litere. ideo videte eam per vos.

1 ¶ Appellatio intra quantū tempus debeat prosequi: z qñ incipiat currere tempus appellationis.

2 Appellatio extraiudicialis interponitur a futuro grauamine.

3 Terminus iuris nō solū est ad prosequendū sed ad finiendum.

4 Termino ad prosequendum appellationem lapso deserta est appellatio.

5 Et quid si tantum est lapsum de anno qō notorium est causam infra terminum non posse finiri in residuo tempore nec habet excusationem.

6 Appellans negans se appellasse nō auditur si postea velit eaz prosequi.

7 Appellatiōe deserta an iudex possit reassumere iurisdictionē.

8 Appellans si non prosequitur appellationem an videatur tacite renunciare appellationi z consentire litigare coram iudice aquo.

9 Appellatio extraiudicialis an equipar etur iudiciali.

10 A dictio denotat separationem.

11 Dies termini an z quando computetur in termino.

12 Tempus appellationis prosequende an currat a die interpositе appellationis an a die inchoate prosecutionis.

13 Appellari an possit a futuro grauamine.

14 Appellatiōe deserta ex lapsu anni an iudex a quo poterit sententiam mandare executioni.

Scur appellationē iu.

1 Ponit dictum. Secūdo addit penam, secunda ibi quod si. ¶ †Mot. q tempus appellationis prosequende est annus in appellatione extraiudiciali sicut z in iudiciali de app. cū sit Roma-

a ¶ Quo lapso. adō ter. i auf. ei q appellat cū ibi not. per gl. z doc. C. de tempo. appel.

b ¶ Videtur ta cite appellationi renūciare. adde Bar. i. l. postq̄ liti. i in. i. colū. ver. op. z sum. i gl. C. de pact.

c ¶ Ista dictio a. adde de hac dictione bar. in. l. rō. §. fi. ff. de pac. emp. bal. in l. a colligato. C. de nup. ale. in §. fi. ff. inci. i cā z lite. i. ū. col. circa pn. i iū. vol. alex. in cōsi. cxiij. i. ū. col. circa pri. in. v. volu.

d ¶ A die sez sūpta. adō face re i fi. qō no. p gl. i. l. ū. §. credidi. i vñ. post nuptias et ibi Bar. z doc. ff. si cer. peta.

na. ¶ Secūdo no. a quo tēpore currat tempus appellationis prosequende q̄ a die interpositionis appellationis vbi pretexito grauamine interponitur vbi aūt a futuro tunc a die grauaminis illati. de quo per doc. de appel. constitutus. z hic est ca sus. ¶ †Tertio not. qō appellatio extraiudicialis interponit a futuro grauamine. Et no. qō terminus iuris nō solum est ad prosequendum sed ad finiēdum. † Et not. qō aliud est statuere terminū ad prosequēdum z aliud ad finiendū. per qō videtur qō habens terminū ad prosequendum nō hz ad finiēdum. ad hoc qō no. de app. ex insinuatione. ¶ †Mo. vltimo effectū lapsus termini ad prosequendū[a] qz eo lapso deserta est appellatio. adeo q appellās eam prosequi nō pōt. ¶ †Quero quid si tm̄ est lapsum de anno q certū est z notoriū qō eā. i. terminuz non pōt finiri in residuo tpe nec excusationem hz. Dic q sibi imputet qui se retauit. ff. q. vi. ei qui. de offi. dele. cōsuluit. Iudex tm̄ appellationis nō poterit reassumere cām donec totum tps sit elapsum. de elec. cōmissa. in. vi. fm Guli. z zēze. ¶ Quero an sufficiat mittere procuratorē eo. s. procuratore nō prosequēte. Dau. q nō. ff. mādati. si pcura. §. si tutores. z no. e. tit. in

6 Spe. §. nūc breuiter. ver. itē qd si ps. z in v. hz pone. ¶ †Mo. q appellās negās se appellasse nō audiē si postea eā velit prosequi. ar. de ap. per tuas Dau. ¶ †Quero an iudex a quo possit reassumere iurisdictionē deserta appellatiōe. Dau. hic dicit q si iudex nō detulit ex desertiōe appellatiōis reassumit iurisdictionē qñ est appellatū ab interlocutoria. Si vō iudex detulit tūc dicit q nō poterit reassumere iurisdictionē in principali nisi ei facta fuerit remissio p iudicē ad quē. qz p dilationē totiē cognitio est i tpm trāslata de app. cū appellatiōib⁹. i. vi. d. Ant. dicit se iā de hoc dubitasse. sentit em̄ Dau. hic q delatio iudicis operet q ēt appellatiōe deserta nō reassumit iurisdictionē nisi fiat a superiore remissio. Ad hoc qz ex quo ōtulit trāsfusa est iurisdictio in iudicē ad quē nō reassumet. ergo quicūq; sit eueⁿt⁹ appellationis. qz iudex ad quē nō hz cognitionē. ex viri⁹ appellatiōis. sz ex viri⁹ delatiōis q̄ sola ex se absq; appellatione trāsfert cām in supiorē. d. c. cū appellationib⁹ hz em̄ illa delatio vim cuiusdā relationis ad superiorem q̄ sola ex se negotiū ad superiorē transfert. C. de rela. l. j. Ad hoc qō no.

7 doc. de appel. vt debit⁹. vbi dicit q iudice ad quē pronūciante iniustam appellationē non reassumit iurisdictionē iudex a quo nisi ad eū fiat remissio. qua enim ratione pronūciatio contra appellationē facit iudex nō reassumit eadē ratione nec deserto. appellatio enim nō est illa que defert. qz nulla. ergo nec desertio hoc operabit z satis vī hoc equū z rationabile hz eū. Sed in oppositū alle. qō no. in. d. c. cū appellationibus in glo. in ver. refutari z super ea. vbi possunt partes volūtarie reuerti ad iudicem qui detulit qz remāsit habitu iudex. lz exercitium fuerit translatum ad iudicē ad quē. Sed ride q ibi cognoscet ex vi tacite prorogationis partium exigitur ergo aut cōsensus

8 partium aut delatio iudicis. † Sed diceres tu eoipso qō pars

b nō prosequitur appellationē⁹ videt tacite appellationi renunciare z cōsentire litigare coz̄ iudice a q̄. z sic dz posse cognoscere. Rūdet q hz videatur velle appellationi renūciare. nō tm̄ vī per hoc cōsentire in iudicē a quo. qz cū hoc stat q pōt velle litigare coz̄ iudice ad quē ex virib⁹ delationis ex quo delatū est. z per hoc operari pōt delatio etiā data nullitate appellationis. In contrariū determinat glo. in. d. c. cū appellationib⁹ in verbo remittenda. s. q deserta appellatione iudex a quo reassumit iurisdictionē qz delatio illū effectū qō causa sit translata in superiorē operatur cōditionaliter si appellās prosequatur. Ad hoc videtur casus ꝑm do. Ant. §. e. cor. di. in. vi. ver. q si appellatione. vbi etiā delatione data dz q appellāte nō prosequēte reputabitur nō appellās z ad prioris iudicis redibit examē in expēsis condēnādus. apparet ergo q tūc nō est necessaria remissio. qz ius remittit z reintegrat ptātem iudicis q verius putat qz negare nō pōt qō appellatio iuncta delatione operatur būc effectū qō devoluatur iurisdictio ad superiorē. cessante ergo appellatione ita q̄ habeatur pro nō facta reassumit iudex a quo cām. nō ob. qō no. doc. de appel. vt debit⁹ qz loquitur doc. qz appellās prosequitur lz succubat. Ad hoc qz delatio se hz accessorie ad appellationem si nō prosequitur appellatio euanescit z fingitur nō fuisse. ergo nec accessorium delationis. z hoc est tenendū quicquid hic sentiat Dau. z sic dicit se de facto cōsuluisse ꝛc. ¶ Glo. extraiudiciales iustificat literā per decre. constitutis. s. e. vbi etiā Imo. idem tenebat qō dicitur hic erat tamen verius. Imo. in. c. bone. eo. tit. qz dicebat primo q in puocatione nō incipit annus nisi a die qua factū est contra prouocationē. qz ex tūc incipit prouocatio tenere: vt dicit in. c. cōstitutis. postea dicebat puocationis diez attendi: vt. d. c. bone. Sed primum est verum qñ appellatur a futuro grauamine. secundū vbi ab illato. vt hic secundū Guli.

9 vide de elec. cū inter canonicos. z. c. bone. ꝛc. ¶ †Ultimo glo. opp. q equiparetur appellatio extraiudicialis iudicialiv̄nde opp. de no. s. e. bone. post Mosti. Sol. quo ad id de quo hic in litera dicitur equiparantur. in multis autem alijs differunt vt no. in. d. c. bonevbi. rū. differētie ponuntur. de quibus etiā per Imo. in. c. dilecti. de ma. z obe. de bis quesi. a ma. par. c. i. fm

10 Guli. ꝛc. ¶ †Gl. a die opp. hic videtur innuere qō pars diel

c in qua interponit appellatio cedat lucro appellantis cū[c] ista dictio a separationē no. vt no. de prebē. statutū. in. vi. z. l. rō. §. si per venditorem. ff. de act. empt. sed hoc vī esse falsum qz imo vī cōputandum esse tps de momento ad momentū. de re iudi. q ad cōsultationē. C. e. aut. bodie igitur ꝛc. ¶ Sol. gl. hic in tpe dato ad prosequendū appellationē contrariū procedit in tēpore dato ad appellandū. ¶ Ad primum glo. alle. pro concor. decre. pia. de excep. in. vi. de resti. spo. frequens. eo. lib. Ad hoc etiā facit fm̄ zenze. qz dies quo cautio p̄mittitur nō cōputatur in termino. ff. si quis cautionib⁹. l. i. nec dies receptionis literarū in termino dato iudici ad causam finiendā. s. e. super eo. el. ū. nec dies qua exceptio excōmunicationis proponitur in. viū. die⁹ datis ad opponendū vt. d. c. pio. nec dies in quo spoliato opponitur. in. r. diebus datis ad opponendum illam. de resti. spo. frequēs. in. vi. nec dies in qua citatoria recipitur. iiū. q. v. quisquis. nec dies annotationis bonorū in anno dato ad recuperandum bona. ff. de requiren. reis. l. i. Jn cōtrarium facit quod dictum est de tempore. r. dierum dato ad appellandum quia dies sententie late in illo computatur. ū. qō. vi. anteriorum. ff. qñ appellādum sit. l. i. §. dies. fic z in numero. lx. dierum a tempore diuortū ad accusandum. ff. de adul. l. patri. §. i. z dies delate bonorum possessionis cōputatur in cētum diebus datis ad illam petendā. ff. de succes. edicto. l. i. §. dies. z. §. qō di

d cimus dies natiuitatis etiaz cōputatur in. xxv. anno dato pro restitutione petēda. l. iū. §. minorē. ff. de mino. z hoc vltimū plz zenze. pro hoc ēt facit in ar. iste ter. q dicit[d] a die interpositionis. Ma fi dies nō cōputaretur nō curreret annus a die interpositionis. Nam si dies non computaretur non curret annus a die hz post diē nisi exponas a die. f. finita ad ho. qz fauore rei iudicate seu actus iudicialis pro quo ꝑmittur z odio prescriptionis

ptionis annualis sic videtur annus cōputandus per no. in. d. §. dies. z. §. minorē. Ad contraria dicit q in eis dies in qua fit aliquid nō cōputatur: qz sic in illis iuriby⁹ cauetur. vel qz in eis

11 nō est fauor actus iudicij sicut hic. vel odiū dat cām tali cōputationi. † sic ergo colligem⁹ practicā seu theoricā[a] an dies ter

a mini cōputetur in termino. qz aut est fauor q nō cōputetur et cōputabitur. aut est fauor q nō cōputetur z odiū q nō cōputet z non cōputabitur aut indifferēter se hz materia. z tūc dies termini non deberet cōputari. nam vt mihi videtur cōputantur in termino nisi vbi ius exprimit. sic dicit hic Guli. certe cū terminus tendat cōiter ad tollendum ius partis fauor est q dies non cōputetur z odiū qō cōputetur z sic videt per suā theoricam q nō dz cōputari. omnis enim pena odiosa est. de re. iur. in penis. in. vi. Bar. z Bu. in. l. i. ff. si quis cau. dicūt q aut statuitur terminꝰ. vt. j. tres dies sic facias z nō cōputabitur dies statuti determini. ff. de ver. ob. l. eū qui calēdis. aut est statuꝰ terminus dicēdo facias hoc de hinc ad. x. dies z cōputabitur de momēto ad momētū do. Ant. credit sic dicendū q si statutur terminus p aliq̄ dictionē notantē extremitatē vt ab hinc vel ab hac hora. z tūc cōputatur dies termini. Si aūt non est aptū tps notare extremitatē minimaz vt ab isto die vsq; ad. x. dies idē q statim dicet. Qñq; nō adȝcitur aliqua dictio notās extremitatē. z tūc si statutur terminus ad tollendā priuilegium speciale cōtra ius cōmune cōputabitur dies. l. iū. §. minorē. ff. de mino. Si statuīt ad aliud. z tūc si cursus termini ordinatur in fauorem cōputabitur dies termini si cursus termini ordinatur in odiū. qz ad tollendū fauorē. z inducendā penaz tūc dies termini non cōputabitur. qz tūc nō fit cōputatio de momento ad momentū. ad hoc qō no. gl. de elec. cū in cūctis. ex hac apparet decisio principalis pūcti gl. An. f. in casu cle. dies computetur in anno. qz cū hoc tēpus ordinetur in tollēdo ius defensionis non cōputabitur tps de momento ad momentū. hec vera nisi aliud ius exprimat qz tunc in casibus suis stādum est

12 ei q determinat ius. † Sed predicta intelligūtur in dubio. z per hoc apparet rūsum ad motiua zenze. Redeo ad gl. in ver. scire debes. z op. z videtur q tps appellationis prosequende nō currat a die interpositionis appellationis sz a die inchoate prosecutionis vel a tēpore sue ītē statim vel post duos mēses. Unde opp. de. l. fi. C. de tēpo. app. z in aut. de iudi. §. appellationes. colla. vi. z q ibi not. z per Mosti. de app. ex rône. Sol. gl. q de hoc olim erāt opi. vt colligitur ex no. in iuribus alle. z gl. refert se hāc opi. olim dīputasse. z. v. erāt circa hoc opiniones vt no. in dictis locis vt ex no. in dictis locis colligit quas hic gl. refert z finaliter cōcludit pro opinione que hic approbatur q̄ gl. iustificat aliquibus medijs etiā inspecto iure antiquo. sed nō est necesse instare cū habeam⁹ hic decisionē. z sic

b amplius nō sit dubitatio[b] ex quo est casus decisus. l. ancille cū ibi no. C. de furtis. Ad cōtraria rūdet vt dicit gl. in quib⁹ nō est necesse instare. qz esset vt p primū declarare leges qō nō expedit canonistis. potestis etiā dicere ad. l. ā. C. de tēp. app. qō corrigitur per hāc decre. saltē in foro ecclesie. sic z eodē modo ad illud authenticū. de iudi. §. appellationes. col. vi. fm zēze. Qz melior est solutio gl. vt iura iuribus cōcordētur de elec. cuz

13 expediat. in. vi. ¶ † Glo. a futuro opp. q a futuro grauamine non possit appellari. vnde opp. de. c. dilecto. qō ibi not. s. de app. Soluit q cōtrarium procedit in actu iudiciali q in iudicio nō hz appellare nisi grauamine iam illato subaudi vel comminato vt in cōtrario. z sic sufficit illatio re vel spe per cōminationē. e. ti. cū cessante. de q̄ in spe. e. ti. §. in qbus ver. lxxxvij. Hic aūt loquitur in actu extraiudiciali vbi potest appellari a futuro grauamine. Exēplū si appellatur ne fiat electio nisi canonica vel ne fiat nisi denominato per maiorē partē capituli vel possessor inquietet⁹ in possessione. Mā ex tunc demū qñ factum erit cōtra appellātionē currere incipiat tps vt hic dī et facit. s. de elec. auditis. z. c. cōstitutus. z. c. bone. z hic est intentus litere gl. sequētes sunt faciles z literales. ¶ Glo. impedimētum attingit secundā partem. querit cū multipliciter posc sit esse impedimentū[c]. f. ex parte iudicis appellātis z appellati iurta no. s. e. ex ratione. z in Spe. eo. ti. §. nūc breuiter. an habeat locum qō hic dicitur rūdet q sic cū indistincte loquatur quid aūt si impedimentū prouenīat facto tertij habetur. s. eo. significauit. z. ff. de dolo. l. ar bitrio. §. dolo. qz currit tps. hz datur actio de dolo cōtra illū si fit solūcō alias restitutio. Item qō sic facto ptis bñ. j. c. proxi. cōā quo aūt debeat fieri fides de boc impedimento. dicit q cōā iudice ad quē si est appellatio interposita p no. C. e. l. pfes. hz qualiter fiat fides de dicto impedimēto. Spec. in. §. nūc breuiter. ver. quid ergo tz qō sufficiat facere fidē p iuramētū. z sic dicit Clementē quarū pronūciasse idē Bar. ff. qui. ex eau. in possessione ea. l. ū. §. si. no. Pet. s. p. l. fi. C. de tēp. ap. vbi dicit eni dētissimis ꝑbationib⁹ debere de

eo fieri fidem. z qz etiam nō sufficit quem vere impedītum nisi protestetur: vt de rescrip. plerunqz. z. c. i. vt de ap. si iustus me-

14 tus. z de no. op. nun. l. de pupillo. §. si quis ipsi prętori ꝛc. † An aūt deserta appellatione ex lapsu anni possit iudex a quo mandare sententiam executioni. Jnn. q sic in. d. c. ex ratione quā tum aūt debet impedimentum esse vt habeat scōm annum dic sufficere quodcūqz modicū si semper fuit diligēs. si vero aliqñ fuit negligens. tūc si inchoauit cām prosequi tali tempore quo

a ¶ An dies termini. de hac materia habetur plene per. do. ias. in. l. i. in pe. z vlt. col. ff. si quis cautio.

poterat finire: idem alias negligentia corrodit diligentiam.

1 ¶ Appellatio si impeditur prosequi an ꝑpter impedimentum subducatur aliquid de tpe prosequēdi. Et quid si fiat compromissum an currat instātia prosequendi. z quis iudex possit recipere executionem appellationis. z nu. 2. 3. z. 4.

5 Compromissum secundum an faciat expirare primum.

6 Compromisso durante vel expresso consensu partium quare non currat tempus.

7 Compromittentibus an currat tempus.

Quandiu appella. Primo ponit dictā. Secundo ab illo exceptionem, secunda ibi nisi. Et supplet in tribus. aut. si tamen. C. de temp. ap. ¶ Primo in eo q̄ dicit de ex-

1 presso consensu. Secundo in eo qō dicit de termino hominis. Tertio in exceptione ēā facit. ¶ †Mo. primo q impedimentū surgens ex expresso consensu partium detra-

2 hit de tempore dato ad appellationē prosequendā. ¶ †Mo. casum in quo iudex supplet ex officio prosequēdo talem quando est inchoata ad publicā vtilitatē ita q imminet periculum publicū ex dilatione vide. s. de app. oblate. z q no. i cle. si duo b⁹ vt lit. pē. p. o. Ant. Ex hoc no. Guli. q vbi interest tertijvt reipublice vel ecclesie vel priuati cogi ptes litigare evbi est piculum anime litigantium. de collu. ca. i. de libel. obl. ca. ū. in fi.

3 ¶ † Quero an cōpromissum vel consensus partiū habeat impedire cursum tpis ad appellandū. Dau. q non. q. hic loquitur de tpe ad prosequēdū tm̄. ideo sec⁹ in tpe dato ad appellādum q pōt esse rō. qz isti. r. dies dātur parti grauate z ad suspēdendum effectū grauaminis. Sed tēpus prosecutionis datur vtriq; parti ideo consensus communis facit illud dormire vt hic. Item illi. r. dies dantur ad transferendū causam ad superiorem z non ad litigandum. vadēs autem ad arbitros nec appellat nec facit aliquid loco eius vel qō fortiatur ei⁹ effectū. sed tēpus ad prosequendum datur ad litigandum qō faciunt euntes ad arbitros. z fic non currit tēpus. C. de inoffi. te. l. con

4 tra maiores. fm Dau. ¶ † Quero quis erit iudex qui hz precipere prosecutionē dic q iudex appellationis. de rescri. dile-

b ctus. ij. vel etiā iudex a quo est appellatū. s. e. cuz sit Romana.

5 z no. de rescri. c. fi. fm zēze. ¶ † Tertio prosequitur hic Dau. quare fm cōpromissum facit expirare primū. z non scōm compromissum facit expirare iurisdictionē delegatam preambulā. q est expeditū. de offi. dele. significantibus. z in Spec. de arbi.

6 §. finitur. in fi. z c. ¶ † Quero quarto de ratione quare interim

d durante cōpromisso[d] vel expresso cōsensu partium non currit tps. dicit hic Guli. q est rō. qz hoc tps est datū in fauorē partiū. z sic illi renūciare possunt in partem vel toto. C. de tēp. app. l. fi. de offi. dele. de causis. cū si. q inteligit hic Guli. vt cōpromissum impediat in casibus in quib⁹ possunt cōponere. alias cōtra. de trāsac. super eo. z. c. fi. de preben. in fi. i. q. vj. quam pio. de trāsac. statuimus. ¶ Glo. i. dicit vnde sumi potuit hec cle. Adde q fumi potuit etiā ex anē. de his qui integre ad ap. §. i. c

c ¶ Scz er pte. adde in ale. in addi. bar. in. l. autē ei qui appellat. C. de tēpo. appel.

7 zenze. ¶ † Glo. compromissum opp. quod imo currit tempus compromittentibus. vnde oppo. de. c. fi compromissarius. i. respon. de elec. in. vi. Sol. gl. ibi in tēpore dato ad eligendum q currit eligentibus hz cōpromisserint hic autē tempore dato ad

d prosequendū appellationē. Ratio diuersitatis no. in cōtrario q hic cōsentit prescribētes. z ille cōtra quem prescribitur. ibi cōsentit solum ille contra quē prescribitur. z ideo non preiudicat prescribenti cum ibi prouenīat cōpromissum solum a facto eius contra quē prescribitur hic ex facto vtriusq; no. Inn. de elec. ne pro defectu. vel dic q ibi nō est verū compromissum sed iuris eligēdi trāslatio quo quis nō vtitur per se vel alium

e ideo currit tempus fm zenze, q autem hic dicitur tempus nō currere procedit durante cōpromisso. per qō glo. infert qd eo finito statim curret. z sic fi. j. tēpus cōpromissi cōpromissarius

e nō pronūciat vel pronūciat[e] si appellās vult soluere penam z prosequi appellationem peterit id fieri z statim tunc currit tēpus. Ratio qz taliby modis finitur cōpromissum. quinimo plus dicit glo. f. q etiaz ante finitum cōpromissum per lapsum termini vel per pronunciatiōnē potuisset appellās redire ad

iudicē a quo solūcdo penā. ⁊ sic solūcdo ꝙ promissum iurta no. de offi. dele. significā ubus. in. iiij. gl. Nec ob. predictis hec litera. imo potius facit pout glo. qz hic solū durante tpore cum promissi dixit nō currere tps. vnde beccle nō tollit beneficiū iuris quo pōt contradici dito arbitrio solūcdo penam. C. de arbit. l. j. alias iuris authoritate qs decipere ⁊ metu perdēdi prosecutionē appellationis cogeretur stare inique sniē vel ius prosecutionis in defensum dimittere ℈ illud. ff. de peti. here. l. illud. Fm zenze. aūt dixit glo. hic ꝙ soluendo penā potest post tps cōpromissi redire ad iudiciū est verū nisi sit dictū in compromisso ꝙ pena totiens cōmittatur quoties fuerit ℈ factū et nihilominus cōpromissum ratū maneat. quo casu nō possit redire ad iudicē durāte tpe cōpromissi vel laudo lato. alle. no. in sum. de arbi. §. qualiter cōstituatur. ver. sed ex quo semel ⁊ vsi. se. igit. fm premissa. ⁊ in ver. si cōpromisso. fm j. ap. facit. ff. de arbi. l. si duo. §. fi. ⁊ qō no. eo. tit. l. ij. ⁊c. ¶Glo. vel alias querit que potest esse cā que mouet ℈ hentes ad pacisc̄dum vt non currat tps, dicit gl. forte pestis vel alia similis cā superueniēs in loco propter q̄ dispositurit diuertere ⁊ separare ad tēpus aloco ⁊ cōuenerunt ꝯ interim non curreret tps. Idem dicit ℣Pau. si nuda voluntate desistunt. q intelligē qñ faciunt ex expresso consensu. ⁊ aduertendum vt dicit glo. in prin. q in hoc casu hec cle. suppletaūt. allegatū. in. i. glo. ¶Glo. expresso q̄ro an sufficeret tacitus cōsensus. vt qz simul appellās ⁊ appellatus redeunt ad domicilium vel lōgam peregrinationem simul arripiūt. an sufficiat vt interim nō currat tēpus dicit gl. q nō per hanc literā a ℣io q̄requirit expssum cōsensum interuenire. vnde imputat sibi appellās qui expressam cōuentionē non fecit vel procuratorē non dimisit ad prosequendū. hoc tene. ℔z ℣uli. conetur defendere ꝙ tacitus sufficiet. sed nō bñ. q. a verbis litere nō est recedēdū fm zenze. ⁊ ℣Pau. facit qō no. §. eo. his qui cōtra certā. in gl. ab homine ponderat hāc literā q̄ne non solū loquitur in tēpore iuris. sed etiā hominis. per qō dicit gl. hic esse secundū per qō ampliatur aut. alle. in. j. glo. dicit ℣Pau. q ampliat ad tps hominis sine sit statutus a iudice sine ab appellāte scōm ℣Pau. quicunq; terminus sit qui tamē potuerit a iudice statui. de quo. de ap. ex insinuatione fm zenze. ⁊c. ¶Glo. currere querit de intellectu litere ⁊ rndet [a] qō intentus litere est ꝙ interim dormiat tps ⁊ non currit finito aūt cōpromisso vel tēpore limitato ex expsso consensu partiū solū habebat de tpe appellationis prosequēde qō superat tpe cōpromissi vel expssati cōsensus. nō aūt integrū tps ꝙ data principio ad psequēdū. alle. no. in simili. de resti. in integ. cle. vna. ⁊. ff. e. qui. cau. ma. ab hostib⁹. §. sed ꝙ simpliciter. Nec obst. de elect. si electio. in. vj. qz diuersitas casus tollit contrarium ⁊c. ¶Gl. nisi forte pōderat literā que addit terminū suppletur aut. prealle. ⁊c. ¶Glo. imminere ponit exēpla qñ possit imminere periculum puta qñ est qō de causa electionis seu de matrimonio spirituali vel etiā carnali. §. e. oblate. ⁊ vt lit. nō cōtest. qñ in alīs que celeritatē desiderāt de quibus plene. in. c. fi. de elec. in. vj. ¶Glo. vlt. declarat ⁊ exponit literam.

¶ Appellatio ab interlocutoria vel grauamine ex quibus causis possit iustificari vel impugnari.

Appellans dz causas in appellatione nominatim exprimere ⁊ expresse nec sufficit tacite vel in genere exprimere. ⁊ nu. 3.

Si appellatur ab interlocutoria an sufficiat appellantē exprimere illam iniustam licet non exprimatur in quo sit iniusta.

Et quid si appellās velit prosequi alias causas quā expressas tamen notorias an possit.

Notorias an ⁊ quando releuet ab onere probandi. de appel. c. appellanti.

Appellās an possit prosequi alias causas preter expressas in appellatione.

Grauaminis veritas potest ⁊ debet probari coram iudice ad quem ad iustificandam appellationem licet de hoc non fuerit facta probatio coram iudice a quo.

Appellanti ab interlo.

Due sunt partes sicut duo sunt dicta secunda ibi nec processus. ¶ Not. qō appellatio ab interlocutoria vel grauamine non pōt iustificari vel impugnari alīs causis q̄ deductis coram iudice a quo ⁊ sic in isto appellans ⁊ appellatus a pari iudicātur. qō no. ¶ No. secūdo [b] q causle in appellatione debēt esse notatim expresse nec sufficit ꝙ tacite exprimātur vel in genere ad hoc. de ap. cōstitutus non sufficit ergo illa protestatio de qua ibi. ¶ ⁊ Quero an per hoc capitulū exigatur maior expressio causle appellationis q̄ requireretur olim per. c. vt debitus. §. e. ⁊. c. cordi. eo. tit. in. vj. dicit hic Guli. q nō satis est nominatim expressa cā ⁊ per demōstrationes ⁊ interlocutiones de ea cōstat. Queda aūt prosequitur hic ℣Pau. de appellatione a diffinitiua in qua nō exigitur expssio causle. ⁊ quo ex alīs potest iustificari omitto vt expedita. de ap. vt debitus. Etan sufficiet alterā ex causis probare etiā omitto. per no. de rescri. c. ij. de iudi. exhibita. de app. significāte. ⁊ de proba. licet cām. ¶ Quero an hec cle. locū habeat in appellatione interposita ad papā. zenze. ꝙ sic qz cle. loquitur indistincte. ideo licet alias habeat iurisdictionē per viam querele tū non pōt causa appellationis iustificari nisi ex cā deducta ⁊c. ¶ ⁊ Glo. ij. op. de no. per Inn. de no. ope. nū. c. pe. vbi tenet ꝙ si appellat ab interlocutoria satis est appellātem exprimere illā iniustā licet non exprimat in quo sit iniusta vel quare glo. rndet ꝙ ibi ponitur opi. Inn. que hic reprobatur. nā ⁊ ipsemet in prealle. c. in alia parte dicebat qō hoc est minus generale verbū sic appellare. Post. aūt ibi tenebat cōtra opi. Inno. ⁊ hec opi. Post. hic approbatur que etiā placebat Spec. vt refert glo. ⁊ pro hoc facit qz alias non est dīa inter appellationem a diffinitiua. ⁊ inter appellationē ab interlocutoria cuius contrarium vult aperte hec decre. vt debitus. §. e. tit. ⁊ qō ibi no. in. vj. Nā in appellatione a diffinitiua nō est necesse exprimere causam vt dictus iuribus. ⁊. l. scio. ff. de ap. ⁊ sic fi idē esset in interlocutoria nō esset dīa inter ipsas ℈ iura p̄dicta. an aūt sniā lata super peremptoria dicat interlocutoria. an vero diffinitiua. remittit gl. ad no. j. e. cle. fi. ℣Pau. hic in pncipali pūcto gl. saluat opi. Inno. ⁊ no. qz dicit illā pcedere in interlocutoria cuius iniquitas detegitur ex allegationibus iuris. de no. ope. nun. significantibus. de testi. significauerūt. ⁊ de rescri. significāte. ⁊. c. rodulphus. ⁊ sequēti. de iudi. exhibita. de libel. ob. c. ij. non esset tūc opz exprimi cū ex ipso tenore sniē appeat iniqtas. §. tit. j. pastoralis. ℔z vbi iniquitas dz detegi ex allegationib⁹ ⁊ pbationibus facti. ita ꝙ qō est facti ⁊ nō iuris hz locū qō dz hic ꝙ opz cām exprimere in appellatione ab interlocutoria. s. qñ sit iniusta secūdū ℣Pau. qđ psequit Ja. nec ob. qō dicit gl. ista notorietas nō excusat ab expssione q intelligēda est de alio notorio q̄ de notorio ex actis cōstante vel tenore sniē qō est valde notādū. certe si hoc est verū sufficeret vbicunq; ex actis apte ꝙstaret iniqtas. qz sufficeret dicere tūc appello ꝑpter iniquitatē sniē ꝙ est euidens ex actis ⁊c. ¶ Glo. iudicis q̄rit qd si appelletur a grauamine partis. Rndet ꝙ in illa secus a ℣io lre. Itez qz illa ēt ex futuro grauamine pōt iustificari: vt. §. e. cle. sicut applonem. ꝙ non est qñ appellatur a iudice vt ibi fuit dictū. ¶ ⁊ Glo. alias querit quid si velit prosequi alias cās q̄ expssas tū notorias an possit quidā ꝙ sic p. c. ij. vt lit. nō cōte. ⁊ qō ibi no. in. i. glo. contrarium tenet glo. qz licet notorias releuet ab onere probādi. non tamen releuat ab onere proponēdi. vt. §. in. d. c. ij. super. j. glo. ⁊ sic debet intelligi prealle. c. ⁊ etiā hec cle. ¶ ⁊ Mo. bene istā glo. [c] que quotidie allegatur pro singulari videlicet ꝙ notorietas nō releuet ab onere proponēdi licet ab onere probādi. sic facit qō no. Bar. in fmili. ff. de adul. l. si adulteriū cū incestu. §. pe. ⁊ in. l. cū quid. ff. si cer. pe. Tēpera tamen istam glo. nisi notorietas procedat ex actis vt proxime dixi. Nec ob. qō no. Inn. de offi. vica. c. i. de iudi. examinata. in addi. ꝙ Inn. qz illud dictum procedit qñ propter finem notificādi iniustitie expssio exigitur. qz tunc sufficiet libellum continere apertam iustitiā ex tenore libelli vel alias extrinsecus. ⁊ sic tūc notorius ⁊ expressum paricantur. hic autem propter finem opponēdi ⁊ psequēdi exigit expssio nō simpliciter pp̄ finē notificādi. ⁊c. ¶ Glo. nominatim op. qz requiratur etiā expssio specifica ⁊ singularis. de elec. vt circa. Solu. ibi in appellatione que interponitur extra iudiciū ex cā bñficiali vbi maior expssio requirit q̄ hic in alīs appellationibus sicut dicit gl. ⁊ bene ⁊c. ¶ ⁊ Glo. expressas op. ꝙ etiā alias causas q̄ expressas in appone possit prosequi appellās. vt. l. scio. ff. de ap. ⁊ no. §. eo. cū causam. ⁊. c. vt debitus. ⁊. ij. q. vj. nō ita. Sol. olim de hoc erant opiniones. hic approbatur opi. Ber. de quo in. c. cū causam. in vlt. gl. alīs reprobatis. Nec obst. l. scio. ff. de ap. qz loquitur in appellatione a diffinitiua nō in appellatione ab interlocutoria. Deinde gl. in ver. ⁊ no. inducit cle. cōtra stylum curie qui habet ꝙ si appellatur ex plurib⁹ causis eligitur vna ⁊ illa ponitur in rescripto cōmissionis. Nā videtur ꝙ omnes debeant exprimi per hāc cle. que in singulari loquitur de appellante ⁊ in plurali dicit ꝙ causas expressas potest prosequi. ⁊ fic nō debet arctari ad prosecutionē vnius expssarum in appellatione. ℣Pa. hic dicit ꝙ cle. potest saluari vt nō ledat stylū nec practicam curie intelligēdo eam quando quis prosequitur appellationem cōa iudice ad quem practica procedat quādo causa delegatur extra curiā vel in curia. Vtrūq; aūt stilꝰ curie ex equitate ne appellās exprimat falsas cās in appellatione. nā ꝑpter stylū predictū veritū nō exprimet aliqua falsa cā ⁊ solū vera. quo casu nō interest parti dictā electionem non fieri. Fatetur tamen

tū ꝙ dictus stylus est cōtra ius. sed ꝙ appellans pōt prosequi cās causas expssas ℔z nō expressas non possit vt hic fm ℣Pau. ⁊c. ¶ Glo. nec processus opp. de no. in. d. c. pe. de no. op. nū. p Inno. vt lit. nō cōtest. c. ij. Sol. ibi pcnitur opi. Inno. q hic reprobatur approbata opi. Post. ibi posita q̄ tenebat q hic decidit ur. nec obst. ff. de app. l. scio cum fi. qz loquitur quādo appellatur a diffinitiua hic qñ ab interlocutoria. patet qz dicit processus non pōt iustificari ⁊c. Non aūt dixit sniā. ⁊ eodē modo rndetur ad decre. cum Jo. de fi. instru. ⁊ de testi. fraternitatis. quod cū dictū est de diffinitiua intellige saluo casu cle. ij. §. de testi. ¶ Glo. ex nouis iustificat literā per not. per se vt lit. non cōtest. c. ij. ⁊ per decre. dilecto. §. eo. cōcludens ꝙ vt possit fieri prosecutio ab appellatione ab interlocutoria exigitur duo cō iunctim. s. qz grauamen precesserit appellationē ⁊ ꝙ fuerit expressum in ipsa ⁊c. ¶ Glo. probandū op. de no. in. c. interposita. j. rūo. §. eo. Sol. gl. aliud est querere an nulla penit⁹ debeat fieri probatio coā iudice ad quem que facta non fuit coā iudice a quo. ⁊ dico ꝙ nō. imo bene pōt ⁊ debet probari veritas grauaminis coā iudice ad quem ad iustificādam appellationem. licet non fuerit de hoc probatio facta coā iudice a quo dummodo grauamen appareat illatū parti ex primo iudicio vt hic. aliud est querere an oporteat ꝙ grauamē vel iniustitia pateat ex actis coāz iudice a quo. ⁊ tunc dico ꝙ sic. qz hic est intentus litere. per hec sequitur clarius declarando ꝙ propositi exceptionē ⁊ obtuli probationē ⁊ non fui admissus hoc probato apparet grauamē. ⁊ similiter si exceptionem legitimam opposui ⁊ obtuli probationē. ⁊ non fui admissus hoc probato apparet grauamen. ⁊ similiter si exceptionē legitimā opposui ⁊ probaui ⁊ nō fuit admissa probatio similiter apparet grauamen. Si aūt excipiebam actorem excōicatum minori ⁊ iudex illam repulit nō poterit iustificari appellatio nec impugnari processus probando illum excōicatum maiori de quo nō fuerit obiectum in primo iudicio. ⁊ similiter si appellaui propter exceptionē de loco nō tuto nō admissam nō poterit iustificari processus ⁊ impugnari appellatio si nunc probetur me reconciliatum qz hec causa nō est posita in primo iudicio. Habetis ergo ꝙ oppositio exceptionis legitime ⁊ oblatio probationis iustificat appellationē exigitur tū tunc fm ℣Pau. qō appellet tunc nō solum propter exceptionē non admissam. sed propter probationē non admissam. vt no. Ber. de testi. ex pte ade. quo casu fic proficit iustificatio quo ad finē retractādi atenta tum sine post interlocutoriā sine diffinitiuam: vt not. in. o. c. ex parte ade. ℔z aliqui distinxerūt ⁊ male inter attentatū diffinitiue vel interlocutorie. Itē procedit sine exceptio cuius probationes obtulit fuerit dilatoria sine peremptoria ℔z glo. hoc aliter intellexerit. vt in. d. c. ex parte. qz iura de hoc loquuntur indistincte. ideo licet alias habeat iurisdictionē per viam querele tū non pōt causa appellationis iustificari nisi ex cā deducta ⁊c. ¶ ⁊ Glo. ij. op. de no. per Inn. de no. ope. nū. c. pe. vbi tenet ꝙ si appellat ab interlocutoria satis est appellātem exprimere illā iniustā licet non exprimat in quo sit iniusta vel quare glo. rndet ꝙ ibi ponitur opi. Inn. que hic reprobatur. nā ⁊ ipsemet in prealle. c. in alia parte dicebat qō hoc est minus generale verbū sic appellare. Post. aūt ibi tenebat cōtra opi. Inno. ⁊ hec opi. Post. hic approbatur que etiā placebat Spec. vt refert glo. ⁊ pro hoc facit qz alias non est dīa inter appellationem a diffinitiua. ⁊ inter appellationē ab interlocutoria cuius contrarium vult aperte hec decre. vt debitus. §. e. tit. ⁊ qō ibi no. in. vj. Nā in appellatione a diffinitiua nō est necesse exprimere causam vt dictus iuribus. ⁊. l. scio. ff. de ap. ⁊ sic fi idē esset in interlocutoria nō esset dīa inter ipsas ℈ iura p̄dicta. an aūt sniā lata super peremptoria dicat interlocutoria. an vero diffinitiua. remittit gl. ad no. j. e. cle. fi. ℣Pau. hic in pncipali pūcto gl. saluat opi. Inno. ⁊ no. qz dicit illā pcedere in interlocutoria cuius iniquitas detegitur ex allegationibus iuris. de no. ope. nun. significantibus. de testi. significauerūt. ⁊ de rescri. significāte. ⁊. c. rodulphus. ⁊ sequēti. de iudi. exhibita. de libel. ob. c. ij. non esset tūc opz exprimi cū ex ipso tenore sniē appeat iniqtas. §. tit. j. pastoralis. ℔z vbi iniquitas dz detegi ex allegationib⁹ ⁊ pbationibus facti. ita ꝙ qō est facti ⁊ nō iuris hz locū qō dz hic ꝙ opz cām exprimere in appellatione ab interlocutoria. s. qñ sit iniusta secūdū ℣Pau. qđ psequit Ja. nec ob. qō dicit gl. ista notorietas nō excusat ab expssione q intelligēda est de alio notorio q̄ de notorio ex actis cōstante vel tenore sniē qō est valde notādū. certe si hoc est verū sufficeret vbicunq; ex actis apte ꝙstaret iniqtas. qz sufficeret dicere tūc appello ꝑpter iniquitatē sniē ꝙ est euidens ex actis ⁊c. ¶ Glo. iudicis q̄rit qd si appelletur a grauamine partis. Rndet ꝙ in illa secus a ℣io lre. Itez qz illa ēt ex futuro grauamine pōt iustificari: vt. §. e. cle. sicut applonem. ꝙ non est qñ appellatur a iudice vt ibi fuit dictū. ¶ ⁊ Glo. alias querit quid si velit prosequi alias cās q̄ expssas tū notorias an possit quidā ꝙ sic p. c. ij. vt lit. nō cōte. ⁊ qō ibi no. in. i. glo. contrarium tenet glo. qz licet notorias releuet ab onere probādi. non tamen releuat ab onere proponēdi. vt. §. in. d. c. ij. super. j. glo. ⁊ sic debet intelligi prealle. c. ⁊ etiā hec cle. ¶ ⁊ Mo. bene istā glo. [c] que quotidie allegatur pro singulari videlicet ꝙ notorietas nō releuet ab onere proponēdi licet ab onere probādi. sic facit qō no. Bar. in fmili. ff. de adul. l. si adulteriū cū incestu. §. pe. ⁊ in. l. cū quid. ff. si cer. pe. Tēpera tamen istam glo. nisi notorietas procedat ex actis vt proxime dixi. Nec ob. qō no. Inn. de offi. vica. c. i. de iudi. examinata. in addi. ꝙ Inn. qz illud dictum procedit qñ propter finem notificādi iniustitie expssio exigitur. qz tunc sufficiet libellum continere apertam iustitiā ex tenore libelli vel alias extrinsecus. ⁊ sic tūc notorius ⁊ expressum paricantur. hic autem propter finem opponēdi ⁊ psequēdi exigit expssio nō simpliciter pp̄ finē notificādi. ⁊c. ¶ Glo. nominatim op. qz requiratur etiā expssio specifica ⁊ singularis. de elec. vt circa. Solu. ibi in appellatione que interponitur extra iudiciū ex cā bñficiali vbi maior expssio requirit q̄ hic in alīs appellationibus sicut dicit gl. ⁊ bene ⁊c. ¶ ⁊ Glo. expressas op. ꝙ etiā alias causas q̄ expressas in appone possit prosequi appellās. vt. l. scio. ff. de ap. ⁊ no. §. eo. cū causam. ⁊. c. vt debitus. ⁊. ij. q. vj. nō ita. Sol. olim de hoc erant opiniones. hic approbatur opi. Ber. de quo in. c. cū causam. in vlt. gl. alīs reprobatis. Nec obst. l. scio. ff. de ap. qz loquitur in appellatione a diffinitiua nō in appellatione ab interlocutoria. Deinde gl. in ver. ⁊ no. inducit cle. cōtra stylum curie qui habet ꝙ si appellatur ex plurib⁹ causis eligitur vna ⁊ illa ponitur in rescripto cōmissionis. Nā videtur ꝙ omnes debeant exprimi per hāc cle. que in singulari loquitur de appellante ⁊ in plurali dicit ꝙ causas expressas potest prosequi. ⁊ fic nō debet arctari ad prosecutionē vnius expssarum in appellatione. ℣Pa. hic dicit ꝙ cle. potest saluari vt nō ledat stylū nec practicam curie intelligēdo eam quando quis prosequitur appellationem cōa iudice ad quem practica procedat quādo causa delegatur extra curiā vel in curia. Vtrūq; aūt stilꝰ curie ex equitate ne appellās exprimat falsas cās in appellatione. nā ꝑpter stylū predictū veritū nō exprimet aliqua falsa cā ⁊ solū vera. quo casu nō interest parti dictā electionem non fieri. Fatetur tamen

3 ¶ Et quid si deseritur prosecutio de cōsensu partium an possint partes appellatione deserta prosequi appellationem. ⁊ nu. 3.

¶ Et quid si deseritur prosecutio de cōsensu partium an possint partes appellatione deserta prosequi appellationem. ⁊ nu. 3.

4 Appellati factum an debeat prodesse appellanti.

5 Appellatione deserta an possint partes si velint assumere litigium super appellatione ⁊ valeat processus super illo.

6 Snia cōtra sniam non valet in eadē instātia nec etiam valet snia contra sniam in secunda valeret tū si non erat deserta.

7 Actor potest iuribus contrarijs uti in diuersis instantijs.

8 Compromissum post sententiam non valet.

10 Appellatione deserta non potest quis sequi nullitatem.

11 Snia contra ius litigatoris quare transeat in rem iudicatam.

Sꝫ appellationem. Non recipit diuisionē. [a] ⁊ Mo. primo ꝙ deserta appellatione snia trāsit in rē iudicatam. ¶ ⁊ Mo. secundo qō voluntaria psecutio partiū cause appellationis deserta iam appellatione nil minus impeditur effectus transitus in rem iudicatā nec minus tollitur prosecutio appellāti per qō videtur qō partes nō possunt recedere a trāsitu in rē iudi. Aduerte ista cle. est subtilis ⁊ a mero canoni sta male intellecta peius a mero legista intelligitur. vt in facto asserit se expertū do. Ant. Oportet ergo ꝙ qui bene vult eam intelligere habeat se mixtim ⁊ legat hic glo. magnā ordinate

qz obscura est. alias apostillas ⁊ dicta doc. que non caduntad gl. post gl. illā recitādo ⁊c. ¶ ⁊ Glo. deserta querit qd sit principio appellatio non tenuit vt quia interposita fuit tertio vel post. r. dies an locū habeat cle. si illius fiat prosecutio. Rndet ꝙ sic. ⁊ multo fortius cū maior sit ratio q̄ qñ a principio tenuit sed ex postfacto est deserta. ⁊ similiter dicit gl. cle. locū habere si appellationi fit renūciatum expresse. qz si habet locū in deserta tacite fortius in deserta expressa. facit. §. eo. Romana. §. si vero. ⁊. §. si aūt. in. vj. Aduerte. qz primū dictum glo. s. qñ sit prosecutio appellationis que a principio nō tenuit an tunc locum habeat cle. pendet ab illo dubio an appellatio tertia deuoluat ipso iure. qō videtur. qz appellatio habet sua formalia naturalia licet accidētaliter ius obuiet sicut dicimus in appellatione facta omisso medio. de ap. si duobus. ⁊. c. referēte. ⁊ hoc sentit Cōpo. de rescri. super literis. ⁊ fic inder. ad quē baberet iurisdictionē licet exceptione elidibilē vnde ex toto nō procederet hec cle. dic ergo: vt. j. dicetur cū glo. magna. secūdum autem dictum gl. de renunciatione expressa intelligitur verū nisi de hoc renocaretur in dubiū ⁊ pronunciatū esset renunciationem factā nō esse vel appellationem desertā non esse quo ad omnē effectū ⁊ putat do. Ant. ꝙ si lapso fatali pronunciaretur fatale nō esse lapsum valeret snia quasi nō esset lapsum quo ad effectū propter impedimentū: vt dicā cū gl. mag. per qō limitatur hec cle. ¶ ⁊ Glo. cū appellato op. ꝙ factū appellati debeat prodesse appellāti. ar. l. petende. C. de tēp. resti. in integ. petē. Sol. ibi in dilationibus datis appellato q̄ prosunt ⁊ sunt cōes etiā applanti. sicut dicimus in restitutione in integrum qñ petitur dilatio per eum cōtra quem petitur restitutio. hic aūt loquitur ad invalidādam appellationem iam deserta ⁊ fic diuersitas casus contrarū tollit. item. d. l. petēde procedit. qñ ad huc durat quadriēnium. qñ aduersarius dilationē habuit. vnde ⁊ hoc idē esset si durāte fatali aduersarius desistet causam dilationi hic aūt erat tēpus lapsum ⁊ appellatio deserta ⁊ eius ius omnino sublatum secundū Guli. ¶ ⁊ Glo. appellatus. pro recitatione huius glo. op. do. Ant. videtur ꝙ deserta appellatione possint partes sive linquere litigiū super appellatione ⁊ valeat processus super illo qz nullū est dubiū ꝙ partes possunt recedere a snia in suā fauorē lata ⁊ super illa nouiter litigare. vt est casus. in. l. iij. §. cōdemnatū. ff. de re iudi. ex quo ergo partes volūtarie litigāt renunciant sniē esse executui eius igitur processus valet snia secunda cōtra illum lata. secundo snia contra sniam in diuersis instantijs lata tenet. ff. de exce. rei iudi. l. duobus. ⁊. l. a te. §. j. ⁊ ibi no. per Bar. no. ēt. l. j. C. qñ prouo. non est necesse. ⁊ in. l. j. ff. que sen. sine ap. rescin. valebit ergo secūda snia contra primā cuius contrarium litere videtur inuere tertio ex quo iudex procedit deserta appellatione tacite videtur pronūciare appellationē non desertam ⁊ partes iurisdictionē prorogare. ergo processus valebit qz hic nō est defectus potestatis nec alius ex quo partes non appellant nec ℈ dicunt. Debes scire ꝙ in hac materia vt dicit gl. in no. in. c. ex rōne. de ap. dixit ꝙ si deserta appellatione pseqūa- [a] tur appellationē appellās ⁊ appellat⁹ volūtarie qō iudex qui cognouerit iniquitatē prime snie poterit illā renocare. ⁊ fic in effectu valebit scōa snia cōtra primā. ⁊ consequenter impedietur effectus trāsitus in rem iudicatā. adeo ꝙ si agebatur ex prima snia poterit opponi de secūda snia contra executionē prime nec fm snīam poterit opponere de pma qz ex quo ante secundam nō opposuit nō poterit pretextu hui⁹ none defensionis amplius hoc in dubiū renocari. de re iudi. cum inter. ℔ nec [b] dicatis ꝙ scda snia cōtra primā nō valeat. qz sic sequeretur ꝙ non valeret scda snia lata in cā appellationis cōtra sniam latam in cā principali. Post. in palle. c. ex rōne tenuit cōtrariū. s. ꝙ nō valeret secūda snia qz deserta appellatione extincta est iurisdictio iudicis ad quē ergo nō vz snia ex defectu potestatis iudicis ad quē. Non ob. ratio. Jnno. qz secūnda snia dz tenere contra primā ex quo nihil partes dixerūt. qz id. pcederet si nō daretur defectus iurisdictionis in secūda. Non ob. etiā si secūda snia valeat cōtra primā in causa appellationis. qz tūc prima nō habet vires propter suspensionē durantem que hic cessat. sed prima nō suspēsa secunda cōtra primā nō valet. ficut non valet si appellatū non fuisset. ⁊ est causa. qz secūda est lata deserta instātia. ⁊ Et sic not. ꝙ sicut nō valet snia cōtra sniam in eadē instātia sic nō valet snia cōtra sniam in secūda instantia deserta. valeret tū si nō erat deserta. qz declara ⁊ intellige. vt. j. dicam. ⁊ no. per do. Ant. o. de re iudi. inter ⁊ hoc dicit hic Jo. an. probari ⁊ fortistan in tātum ꝙ etiā solo appellato prosequente nō hz locū vt secūda snia valeat cōtra primā. qō forte non cogitauerat Post. pro hoc ꝙ idem dz dici in appellato ēt facit qz vt dicit glo. hic in ver. huius sit ratio qz petendo pronunciari male appellatū. ⁊ in eo qō dicit transiisse in rē iudi.

a ¶ Qō intentus lre est. Adde Mathei. i no tabilib⁹ suis. i ℣. car. in. j. col. a in notabilium. ci. no. ꝙ tēpus instantie.

b ¶ Quia cāe ī appone. adō bar. ī. l. i. §. qd ergo. ff. ō app. ⁊ ibi Alex. in apostil.

c ¶ Que ētidie allegat. adō q ista glo. dicit singu. Alex. in addi. ad Bar. ī n. l. si adulteriū cū incestu. §. idē polliōi. ff. de adult. Et ad istā gl. viō oino. ial. in. ℣. j n. vij. col. ff. si qs ī ius vo. nō ie. Et vltra eū mita. singu. vt p fely. in. c. pu dētiā. ī. iij. col. ver. nō ob. ter. extra de of. de le. ⁊ adde etiā ial. ī. l. fi vo. §. j. ī. ij. col. ff. q satisf. cog. ale. ī addi. ad bar. ī l. cines. C. de ap. fely. plenissime ī. c. cū oz dine. ī. i. co. cū ser se. ō rescri. limita ēt text. huiꝰ gl. dīnō qs tute possit allegare.

d ¶ Appellatio ab interlocutoria vel grauamine ex quibus causis possit iustificari vel impugnari.

1 Appellans dz causas in appellatione nominatim exprimere ⁊ expresse nec sufficit tacite vel in genere exprimere. ⁊ nu. 3.

2 Si appellatur ab interlocutoria an sufficiat appellantē exprimere illam iniustam licet non exprimatur in quo sit iniusta.

3 Et quid si appellās velit prosequi alias causas quā expressas tamen notorias an possit.

4 Notorias an ⁊ quando releuet ab onere probandi. de appel. c. appellanti.

5 Appellās an possit prosequi alias causas preter expressas in appellatione.

6 Grauaminis veritas potest ⁊ debet probari coram iudice ad quem ad iustificandam appellationem licet de hoc non fuerit facta probatio coram iudice a quo.

1 ¶ ⁊ Appellatione deserta an sententia transeat in rem iudicatam. ⁊ nume. 9.

2 Et quid si deseritur prosecutio de cōsensu partium an possint partes appellatione deserta prosequi appellationem. ⁊ nu. 3.

4 Appellati factum an debeat prodesse appellanti.

5 Appellatione deserta an possint partes si velint assumere litigium super appellatione ⁊ valeat processus super illo.

6 Snia cōtra sniam non valet in eadē instātia nec etiam valet snia contra sniam in secunda valeret tū si non erat deserta.

7 Actor potest iuribus contrarijs uti in diuersis instantijs.

8 Compromissum post sententiam non valet.

10 Appellatione deserta non potest quis sequi nullitatem.

11 Snia contra ius litigatoris quare transeat in rem iudicatam.

a ¶ Mo. primo. adō ter. ī aut. ei q. C. de tēp. app. ⁊ tert. in cle. sicut appellationem. ⁊ ibi ℣mo. in vlti. no. §. eo.

b ¶ Nec dicatis. adde ꝙ secūda snia lata ℈ primā nō tz ēt ex consensu partiū gl. ⁊ ibi bar. in. l. diuersa. C. de trāsa. ⁊ ibi alex. ī. iij. col. ⁊ ℔z illā gl. dānet. d. an. in c. cuz ducti. de rescri. tū est cōmunis ℔z ale. in. l. admonendi. in. viij. col. ff. de iureitur. ⁊ pfely. in. c. inter mōasterij. de rei iudi.

a ¶ Misi super hoc, adō bar. in.l. pperādū. ℈.illo .pculdubio.ff.ex q̄ no. C.de iud. a tibi doc.aler. cōfi. exxxvi.cir.pn. in.ij. vol.7 ℈f. se.aler. in ℈fi. ir.l.fi.i.iiij.vo. aler.i.℈fi.lxvj. circa pn.in.v. vo.aler.in ℈fi. ciij.i.i.col.circa fi.eo.volu.

b ¶ Si illō ver. Limita nisi ille q̄ obtinuit sniam p se renūciet ℣ Bal. in.l.si diuersa. C.de trāfact.℣ Jaſ.i.d.l.post rem. in.ij.col.

nulla est contrarietas. licet de appellante dubitetur an viam nullitatis vice appellationis possit accumulare. potest tamen appellatus dicere male appellatum ℣ sentētiam transiuisse in rem iudi.q̄ nulla in eo est cōtrarietas cū semp nitat̄ pro snia. Et ſdicatur imo est cōtrarietas inquātum dicit hunc iudicē. q̄ petit pronūciari sniam iniustā dicēdo male appellatus.℣ inquantū negat dicendo sniam transiuisse in rem iudi.istū dicit nō esse iudicē dicit gl. hic q̄uis fateor hic aliquā cōtrarietatē. tamen appellans qui reus est potest vti defensionibus contrarijs. vt in regula nullus pluribus. de re.iur.in.vi. imo etiā si sit actor. quicquid senserit glo. quia appellādo defensor est ℣ reus interpretatur. de excep. significauerūt. ideo iuribus cōtrarijs potest vti. vt no. Bar. ff. de ap. l. si exp̄ssim. ℣ no. p do. Ant. de ap. dilecto. Item etiā deserta appellatione nō negat ipsum iudicem fatē in hoc vt pronūcietur desertā esse. de app. inter posita. ℣ no. de ap. co. di. in. gl. in. vi. ℣ Pro hoc q̄ negari non pōt

a deserta appellatione nulla hāc iurisdictionez nisi sup hoc vt pronūciet esse desertā ℣ de hoc cognoscat. sed vt super principali nullā hz iurisdictionē nisi ante sez̄erit iudicē. Itē cōā eo nulla est instātia. ergo reperit̄ scōa sniā lata sine instantia ℣ hec ipsa veritas. modo intelligas hāc cle. ℣ p hoc appent solutā cōtrariā intelligēti. propter nō intelligentes enim dicit do. Ant. se nō scribere. Ad p̄dicta adducit glo. q̄ actor potest vti contrarijs in diuersis instātijs. de quo no. in palle. regula nullus pluribus. ℣ probat. ff. de inoffic. testa. l. ℈Papinianus. ℈. sed nec impubes. hic aūt nō dicitur q̄ in eadē instātia hec duo ponat hic appellat̄ ideo admitti debet. ¶ Mo. bñ er hoc fi. gl. q̄ actor potest vti iuribus contrarijs in diuersis instantijs. facit auf. itē possessor. C. qui po. in pig. ba. ℣ in. l. fi. ff. de rei vē. Aduerte tamen q̄ glo. inquantū dicit q̄ appellatus qui reus est pōt vti vtijs contrarijs potest intelligi dupliciter. vno modo vt velit q̄ appellatus quilibet dicatur reꝰ habito respectu q̄ defendit se. ℣ sic pōt allegare ℣ traria. ex hoc habes q̄ actor appellādo vel etiā replicādo pōt vti vijs ℣ defensionibus contrarijs sicut reus originalis. ℣ hoc verū est. Idē dicit Bart. ff. de ap. l. si exp̄ssim. ℣ est notabile verbū q̄ ex tali dicit illā regulam nullus pluribꝰ. Alio modo pōt intelligi q̄ appellatus q̄ reus est vt illud stet restrictiue. i. quando reus est nō declaratiue q̄ reus est ℣ tunc notabile nō colligetur prima veri. est licet. ℈. legendo seu recitando sim secutus secūdam. Aduerte si velles tenere opi. Jnno. in vno verbo solueres hanc cle. quia ista cle. dicit q̄ ex p̄secutione appellantis vel appellati nō impedit transitus in rem iudi. ſz nihil dicit an secūda sententia lata cōtra primam dato q̄ transitus in rem iudi. nō impediatur infringat primā. ℣ hec stant simul sniam primaz transisse in rem iudica. ℣ nihilominus secundā valere contra primam. q̄i sunt late in diuersis instantijs vt tenent legiste ita q̄ ex verbis cle. alio non addito hec cle. nō improbat dictū Jnn. Sed aduerte pro opi. Jnno. facit multū dictum Compo. ℣ Jo. an. post eū de rescri. super literis. vbi aperte dicit q̄ si lata sniā accedat qs ad iudicem appellationis ℣ fingat appellatum esse vbi non est vel non renunciatum appellationi vbi est vel non desertā appellationē vbi est q̄ si fic p̄cedat iudex appellationis ꝛz̄ processus q̄ plus est parte cōtumace ex quo non est oppositū aliquid de iurisdictionis defectu q̄ habet iurisdictionē licet excepticne elidibilem sicut dixit Cōpo. licet contra eū faciat q̄ nō. Jnno. de app. si duobus. Dic q̄ quandoz̄ super iniustitia sententie aditur iudex alias cōpetens ℣ per viā q̄rele inchoata noua instātia si tū competens sit qui sic possit adiri vt ipsemet ordinarius qui sententiauit vel papa vel legatus. ℣ an tunc valeat sententia contra primā tangit Jnno. in tribus locis. de rescri. cum dilecta. de proba. quoniā contra falsam. ℣ in primo tenet q̄ valet secunda sniā contra primā ℣ q̄ ille pronunciare debet secūdo loco tenet oppositū. in tertio loco. ſ. in. c. fraternitatis. de frigidis. redit ad primū. tangit etiā de re iudi. cum Bertoldus. ℣ hoc dictū putat. d. Ant. verū. ſ. q̄ valeat secūda sniā q̄ aut de iniquitate cōstat confessione partis ℣ illa potest revocari q̄ ita notorie cōstat de iniquitate cōtra p̄sumptionem iuris ℣ de iure que surgit ex sententia aut transiuit in rem iudi. admittetur p̄batio in contrariū per cōfessionem. vt nota biliter dicit Jnno. de immu. eccle. q̄ plerīq̄ aut cōstat de iniquitate prime snie per probationes factas in iudicio ℣ voluntarie ℣ valet sniā. seu proferri potest sententia contra illā. q̄ illa probatio notoria infringit primam iuncta sententia secūda. q̄ licet admitti non debeat admissa tamē nocet p̄sumptioni iuris ℣ de iure ℣ ad hoc dictū Jnno. in. c. fraternitatis. vbi declarat alia dicta. ℣ hoc sic declarat do. Ant. in. c. cū dilecta. de rescri. ℣ in. d. c. fraternitatis. ℣ in. d. c. q̄m contra. non obst. q̄ sniā contra sniam non valet. q̄ ad id dicerent legiste q̄ imo valet in diuersa instātia. Sed dicere tu sniā non valet cōtra notorium. de re iudi. inter ceteras. ℣. ſ. e. ſolicitudi nē. ℣. ſ. de re iud. cle. pastoralis. ℣ p do. Ant. de rescri. ab excōicato. ℣ de re iudi. inter monasterium. Dic hoc verū quando partes nituntur prime ℣ de ea opponunt. secus si nō nitātur sed volūtarie assumūt litem super ea quia ex cōuentione possunt recedere ab effectu prime sententie. vt. d. ℈. ex conventione. l. iiij. ff. de re iudi. licet

8 gl. senserit cōtrarium in. l. si de certa. C. de transac. ℣ Mec ob. q̄ compromissum nō valeat post sententiam. vt. l. ℣ post rem.

b ff. de transac. b q̄ illud verū in cōpromisso q̄ cadit tātū super dubio. q̄icq̄ lata sententia que trāsiuit in rem iudi. lata est sniā in instātia appellationis. ℣ tūc aut trāsiuit in rem iudi. ac defectu cause vel solēnitatis appellationis. vt q̄ dicitur ter appellatum ℣ partes super hoc litigāt cōā iudice ad quē. ℣ tunc q̄ hic iudex durat ℣ durat instantia ex quo vertitur in dubiū de causa. ℣ de hoc an tertio potuerit appellare cum appellatio faciat eum iudicē nisi opponatur. putat q̄ valeat processus ℣ sententia lata. q̄ est ℈ ius litigatoris. ℣ tūc nō reperitur lata absq̄ instātia nec a deficiēte in potestate sic intelligit dictum Compo. in. c. sup literis. q̄iaz sniā trāsiuit in rem iudi. q̄ nō est appellatum vel est appellatio deserta vel illi renunciatum. ℣ hic dicit glo. q̄ secūda sniā nō valet. cōtra trium dicit Compo. saltem q̄i non est appellatus. in. d. c. super literis. ℣ sic dicit se de facto obtinuisse pronūciante Jnno. id q̄ hic glo. sentit Jnn. ff. de app. si duob⁹. do. Ant. pro cōcordia borū dicit q̄ aut coram iudice a quo renocatū est in dubiuz an fuerit appellatum vel renūciatum vel an sit deserta. vt q̄ dicatur q̄ fuit impeditus ℣ fatalis reintegratus. ℣ tūc aduerte q̄n iudex p̄cedat. aut enim renocato in dubium q̄ est dictum ipso non obstāte dubio procedit ad ulteriora. ℣ sententia diffinitiue nō prius decidendo hoc dubium putat q̄ sententia sit nulla. ℣ hec fuit intētio huius cle. secundum eum. q̄ in pronunciāte hic est duplex defectus primus est defectus potestatis iudicantis. q̄ non est iudex vt p̄cedit. ℣ putat hoc. p̄cedere ēt si iudex sit qui adiret per viā appellationis ℣ possit adiri per viā querele vel legatꝰ vel papa. q̄ tunc nō aditur vt iudex querele. sed vt iudex appellationis cum non sit. de p̄script. cū ex officio. vt no. Jnno. ℣ Host. de offi. dele. cū super. per q̄ō putat idē fi esset delegatus a iudice appellationis deserta appellatione. quia funditus ex quo vt iudex appellationis delegat nō est iudex. Et si dicatur q̄ hec surreptio non vitiat ipso iure. dicit q̄ hic non est solus defectus surreptionis sed defect⁹ potestatis delegātis. Item surreptio tunc surgit a causa funditus annullante ideo infringit ipso iure vt dicit Guli. de rescri. c. i. in. vi. ℣ est casus cū gl. de offi. vica. suam. Item hic est defectus instantie. q̄. ſ. deserta est instantia appellationis agitata coram eo sunt absq̄ instantia. ℣ sic sunt nulla. l. properandum. ℈. finautem reus. C. de iudi. quādoq̄ iudex renocato in dubio de viribꝰ appellationis vt desertionis seu termini lapsi. pnunciat sup hoc. ℣ tūc aduerte quō pronunciat se cōpetentem. Non obst. q̄ tertio dicatur appellatum vel non ob. q̄ dicatur renunciatum. vel non obst. q̄ terminus dicatur lapsus quasi ille fuerit impedit⁹. ℣ sic habet secundum fatalem q̄ in dubio sic p̄sumo pronūciare voluisse cum alias sic terminus est lapsus aliter nō possit sententia sua iustificari. ℣ putat q̄ adhuc secunda sniā sit nulla nō ex defectu potestatis. sed ex defectu instantie quando iā ante inchoatam instantiam se iudicem pronunciauit. q̄ licet sententia facit eum iudicē. non tamen reintegrat instantiā ex quo super hoc non est pronunciatū. ℣ tunc ad huc sententia remanet inualida. quandoq̄ aūt proponitur desertio ℣ postea inchoatur instātia ℣ renocatur in dubiū defectu iurisdictionis ℣ ipse pronunciet se competētem ante q̄iquem factū processum vel pronunciat super instātia. ℣ tūc credit q̄ valeat postea instātia in cā appellationis ex quo ab illa interlocutoria nō appellatur. ℣ sic tunc intelligit dictū Compo. q̄ dato q̄ iudex nō hz fundit⁹ iurisdictionē. tñ ex quo. p̄cessit ante factā pnunciationē sup cōpetētia ppter dubiū facit se iudicē. ℣ no. Jnno. de dilatē rea ℣ p tāto v3 p̄cessus q̄ hic nō pōt p̄tendi nec defectus instātie. nec defect⁹ ptātis ℣ v3 sniā ex quo est renocatū in dubiū ō suspensione prime snie. ff. q̄ sen. sine ap. rescin. in. i. ℣ no. in. l. i. C. q̄ñ. quo. non est necē. de re iudi. inter monasteria. ℣ sic opz limitare hāc cle. q̄icq̄ nihil renocat in dubium de desertione instātie principaliter ℣ nihil sup illa vel cōpetentia pnunciat ℣ iudex. p̄cedit volētibus ambabus ptibus. ℣ tūc hic est casus. ppius cle. dic q̄ non valet. p̄cessus nec sniā ℣ hoc ex duplici defectu. primo ex defectu ptātis. scō ex defectu instātie q̄ō puta. p̄cedere etiā si esset papa vel alius qui possit adiri per viā querele etiā huius iurisdictio posset progari q̄ hic adeūt eū vt iudicē appellationis. ℣ sic progare nō intendunt ℣ hoc respectu nō est iudex sed si ex certa sciētia nō ob. lapsu termini vellent sibi dare iurisdictionē in cā appellationis vt tā q̄ iudex appellatiōis possit cogn. oscere nō ob. lapsu nō credit q̄ possit iam lapso termino ēt si alias iurisdictio esset progabilis q̄ vt iudex appellationis funditus iurisdictionez nō habet ergo nō potest eius vt talis iudicis iurisdictioⁿ progari

a de offi. dele. significāti. ℣. l. primatorum. C. de iurisdi. om. iudi. ℣ per hoc credit. cle. p̄cedere in papa ℣ in quolibet alio qui possit adiri p viam querele. licet quidam hāc voluerunt limitare vt nō p̄cederet in iudice qui p̄cederet p viam querele. ſ. qui aditur p viam appellationis vt hic dicebatur vt patet ex illis verbis appellationem p̄sequitur. Quandoq̄ deserta appellatione solus p̄sequit̄ appellatus ℣ videtur q̄ possit quia lapsus termini ꝺz solum appellati p̄iudicare cui est terminus statutus. Ad hoc quia appellatus post terminum hōis lapsum pōt p̄sequi licet nō possit appellās de ap. sepe. facit qō no. de elec. c. i. vbi dicit Compo. q̄ si appellans nō seruat formam illius. c. ℣ bodie cle. causam de ap. q̄ appellatio deuoluitur ad commo

9 dum appellati. ad hoc gl. in cle. cōstitutionem. ¶ Slos. vltima op. q̄ licet deseratur appellatio nō transeat sententia in rem iudi. de sen. excō. licet in. vj. facit de ap. ff. in. l. si exp̄ssim. ℣. ſ. de re iudi. c. i. cum ibi no. Sol. glo. hic loquitur quādo sniā a principio fuit aliqua vt quia solum erat lata contra ius litigatoris nō exp̄sso errore iuris in ea. secus quādo a principio sententia est nulla. quia tunc sicut ꝑpter omissionem appellationis non transiret in rem iudi. vt. d. l. si exp̄ssim. sic nec transiret in rē iudi. ꝑpter appellationem interpositam ℣ desertam vt in cōtra

10 rio ꝛc. ¶ Mo. bñ istam glo. que vult q̄. c. licet canō. de sen. excō. habeat locum etiā in alia materia q̄ excōmunicationis. de quo scripsit do. An. de ap. sepe. ℣ fic est casus secundū vnam lecturam Abbatis de eoqui mit. in pos. cum venissent. ℣ intelligē glo. q̄ p̄sequi poterit nullitatem principaliter sed non incidēter. Unde no. secundo ex hac gloss. q̄ deserta appellatiōe quis potest p̄sequi nullitatem. quod est clarum quando sola appellatio est deducta. sed vbi deducta esset via nullitatis cū appellatione esset magis dubium. Bar. tamen dicit q̄ō potest etiam deserta appellatiōe quia minori tpe deseritur via appella

b tionis q̄ꝫ via nullitatis cum ad nullitatem detur officium iudicis q̄ō durat patio. xxx. anno. put ipse not. ff. de ap. l. si exp̄ssim. ℣ ex sola accumulatione simul in eodē libello non alterat̄ natura actionis vel iuris deducti vt plene de hoc scribit

11 do. An. in. c. dilecto de ap. in recollectis nouis. ¶ Venio ad dicta doc. ℣ quero quare sniaꝫ ius litigatoris trāsiit in rē iudi. dicit Bul. q̄ rō est q̄ rerum dñia ℣ quasi oēs ℈ctus sunt de iure gentiū ℣ eodē iure dat potestas iudicādi regibus ℣ iudicibus sup regimē vniuersi ℣ etiā executio gladij. ff. de orig. iur. l. ij. ℈. post originem. vj. di. ℈. sup. viij. di. ℈. i. ℣. c. i. ergo ex pte iudicandi inter ptes quicquid iuris sentiat iustitia est ex quo non appellat. ff. de ꝺdi. ob tur. cām. l. si ob turpē. ℣ sic eodē iure gentiū pōt de dñijs iudicando dñia dare isti vel illi vt sibi videt ℣ sic pars acquiescens sniē videtur a se gratis abdicare dominium

c rei insti. de re. diui. ℈. fi. secundum Bul. c Nam sentit q̄ ex sententia iniusta transferatur dominium. vide Jnno. de elec. cum dilectus. de concel. ꝓbē. ꝓposuit. ℣. Bar. in. l. pomponius. ℈. si iussu. ff. de acqui. pos. ℣ p Ly. in. l. i. C. communi vtriusq̄ iudicū. Tu dic q̄ ratio est quam reddit tex. in. l. pe. ff. de iusti. ℣ iur. q̄ quicquid facit iudex p̄sumitur iustum habito respectu ad id

d q̄ō facere debet ex quo pars non vtitur remedio ad detegendum iuiustum. d tunc p̄sumptio illa firmatur ℣ efficitur p̄sumptio iuris ℣ de iure contra quam nō admittitur. ꝓbatio. ℣ hoc volnit gl. in. c. pastoralis. in gl. ſ. de re iudi. p q̄ō dicit q̄ si sententia habet notoriam iniustitiam quia ibi non potest cadere p̄sumptio q̄ tunc sententia nulla remanet. ℣ sic intelligit q̄ō dixit de re iudi. in cle. pastoralis.

1 ℈ Appellans bis sup eodem articulo non pōt a diffinitiua appellando amplius alium articulum prosequi.

2 Sententia lata sup peremptorio non est diffinitiua.

3 Sententia peremptoria potest dupliciter repelli.

4 Snia sicut sup inepta ꝓpositione non obuiat si apte ꝓponat ita nec trāsitus in rē iudicatā sup modo ꝓponēdi non obuiat quominus possit pluries ꝓponi ℣ appellari. si apte ꝓponatur.

5 Snia interlocutoria an possit trahire in rem iudicatam quominus possit a iudice reuocari.

6 Agens inepte sicut repellitur ab agendo ita excipiens inepte repellitur ab excipiendo.

7 Repulsus ter a peremptoria an audiatur per viam nullitatis.

8 Sententia q̄i dicatur rite ℣ recte lata.

9 Sententia lata sup peremptorio an dicatur interlocutoria vel diffinitiua.

10 Suia absolutoria ℣ cōdēnatoria sunt eiusdē nature ideo sicut appellatio nō suspēdit excōicationem. sic nec absolutionem.

11 Sententia interlocutoria nō p̄ducit p̄ executione actionem in factū ſz solū exceptionē. ℣ an vocē actio in factū vel iudicatū.

12 Snia cōtra sniam sicut nō valet in eandem instantia. ita nec plures similiter ue consonantes in eādem instantiam.

13 Snia vbi dirigitur ad modum agendi ℣ ad instātia repellēdi ℣ non ad merita dicitur interlocutoria.

14 Snia interlocutoria ꝛz nō trāseat in rem iudicatam quo ad iudicem quin non possit illam renocare tamen tertia sententia confirmata transit.

a ¶ Progari. Facit i ar. ter. i. l. ſz ſi manē te in. ij. respō. ff. de pca.

Cum repulsione excep.

Primo ponit dictum a quo. secundo excipit ibi nisi. ¶ Mo. primo q̄ super eodem articulo bis appellans repulsus nō potest a diffinitiua appellando amplius alium articulū p̄sequi

b ¶ Quod durat adō bal. in. l. si cut. C. de p̄. xxx. an. ℣ alex. i cō fil. lix. inci. xp̄i saluatoris. in iij. col. cir. me. in. iiij. vol.

c ¶ Hā sentit. an ex snia trāferat dñiū hēs p Bar. in. l. ex hoc iure. in. ij. colū. ad fi. ℣ ibi docto. ff. de iusti. ℣ iur.

d ¶ Hic ꝑumptio adde ter. gl. i. l. berēm? ℈. gaya. ff. de e nic. gl. i. c. pñtiū. vij. q. i. ℈ely. i. c. ecclīasticte marie. i. col. vi. no. 2 ℈fi. alex. i ℈f. xxx. i. iij. co. circa fi. ℣ ℈fi. cv. i prin. i. v. vol.

e ¶ Si ti bis est. adō q̄ istūter. ad hoc reputat sing. Jaſ. in l. ℣ si post tres. i. v. co. v. pisto intellectu. ff. si quis cau.

¶ Dic rite. ad de gl. in. l. ij. ff. de inoff. testa. Bar. i. l. lecta. i. iij. co. ff. si cer. pet. vbi doct. marie do. Jaſ.

g ¶ Dicaſ i erlocutoria. Que snia dicaſ iter locutoria et q̄ diffinitiua declarat gl. i. l. q restituere. i gl. ſi. ff. de rei vē.

1 Misi super hoc, adō bar. in. l. pperādū. ℈. illo .pculdubio. ff. ex q̄ no. C. de iud. a tibi doc. aler. cōfi. exxxvi. cir. pn. in. ij. vol. 7 ℈f. se. aler. in ℈fi. ir. l. fi. i. iiij. vo. aler. i. ℈fi. lxvj. circa pn. in. v. vo. aler. in ℈fi. ciij. i. i. col. circa fi. eo. volu.

b ¶ Si illō ver. Limita nisi ille q̄ obtinuit sniam p se renūciet ℣ Bal. in. l. si diuersa. C. de trāfact. ℣ Jaſ. i. d. l. post rem. in. ij. col.

ñ.dcle.significatibus ⁊ aperte probat p hanc cle.vt predixi cū enim hic dicatur q repulsio peremptoria non est diffinitiua. ergo eodem modo nec pronūciatio pro ipsa erit diffinitiua vt cōtrariorū eadem sit disciplina.xxxij.di.hospitioli cum si.ꝛ p cōsequēs vbi absolutoria diffinit eodē modo ⁊ condēnatoria a ecōtra:facit.l.i.ff.de bis q sunt sui vel alie.iur. ¶Hoc cōfirmat etiā gl.q natura diffinitiue est q ex ea oriatur actio in factum. sed a sñia lata super interlocutoria non oritur actio.igitur ⁊c. Itē quia si sñia lata sup peremptoria esset diffinitiua nō posset sequi amplius alia diffinitiua in causa cum in eadem causa due diffinitiue sñe ferri non debeant in eadem instantia.sed hoc est falsum q imo de necessitate sequēda est sententia. sup principali ꝛ sup peremptoria voluntarie.de ordi.cog.c.i.ꝛc. ¶Per p̄dicta concludit gl.post Bar.in loco p̄all.q siue sup peremptoria siue sup peremptoria q habet obstare habeat vim diffinitiue.ita cōcludit gloss.in fi.qō no.ꝛtene menti. Ex hac gl.no.plura primo q sñia sup peremptoria est interlocutoia.hoc ponit Jo.an.vt dicit Lap.eū scripsisse sibi quo ad negocium principale.quo ad instantiā autē appellationis potest dici diffinitiua.ꝛ in decre.dilecto nulla erat instātia finita vel diuisa a negocio principali.ad hoc facit dictum Specu.qō dixi in vlti.not.sup litera.qō dictū ponit hic.La.hoc etiā temperat do.An.verū qñ reus habet aliā exceptionē actore fundante intētionē alias esset quasi diffinitiua.facit qō scribit.d. An.de exceptione testiū repulsoria.de testi.in.c.ex parte ade.

a ¶Ita nec plures.adde glc s. in.ℓ.i.in glo.i. ad fi.insti.qui. modo.testa.infr.

10 c.i.de excep.ꝛ.c.pītium.de testi.†Scōo no. q cōdēnatoria ⁊ absolutoria sunt eiusdē nature.ideo sicut appellatio nō suspendit excōicationez.sic nec absolutionē.vt no.de rescri.ab excōi-
11 cato.ꝛde app.pastoralis.†Tertio no.ex glo.q interlocutoria nō producit pro executione actionem in factum sed solum exceptionem.An autem vocetur actio vel in factum vel iudica-
12 tū.vide.ff.de re iudi.l.iij.ℓ.iudicati.Inter dies.†Quarto no.
a q sicut nō valet sñia cōtra sñiam in eadem instantia a ita nec plures diffinitiue.consonantes in eodē instātia.decre.ergo cū super de iudi.debet intelligi quando nō fuerunt in eadem in-
13 stantia.†Quinto no.q vbi sñia dirigitur ad modum agendi ꝛ ad instantiam repellendam ⁊ nō ad merita dicitur interlocutoria ⁊ sic hoc casu nō potes appeliare vel.nō potes agere q ⁊ est interlocutoria.est tamen diffinitiua illius instātie.secūdum do.An.Tu vide Barto.in.l.a diuo pio in prin.ff.de re iudi.ꝛ ff.de accu.l.cum titia ⁊c.¶Glo.peremptorie op.q nō liceat indistincte repeti.exceptionem in appellatione a diffinitiua etiā si cōdo nō sit a repulsione appellatum.vnde opp.de.c.fi.s. eo.in.vi.Soluit ibi in exceptione que nō parat p̄iudiciū negocio principali quia est mere dilatoria nec reddit iudicium nullum.hic secus.¶Gl.secundo querit quid si semel tantū appellauit ⁊ succubuit an p̄cedit cle.vt in appellatione a diffinitiua nō possit repeti dicta exceptio.dicit q nō imo tunc poterit repeti a cōtrario litere que loquit quando secundo appellauit ⁊ succubuit. Quid aūt si sicōo appellauit sed tū appellationem nō fuit p̄secutus an habebit locum hec decr.vt sit perinde ac si fuisset p̄secutus ⁊ succubuisset.vī q fic.s.cle.pri. In contrarium facit q si nō apparet aperte de iniustitia eius ex quo nō fecit quicquid potuit.ꝛ hoc tenet gl.si neglexerit p̄sequi q sponte renūciauit quia tūc videt vti iuris cōsilio expectādo euētū negocij principalis potius q̄ se intricaret in tot p̄cessib⁹ ⁊ sic nō posset eis resistere.ideo tūc secus.ꝛ nota q ꝛa cōtrario sentit glo.secus si spōte nō renūciauit sed passus est negligenter labi tempus quia tūc nō videtur imputādū sibi nec potest dici qō fuit vsus consilio iuris ex quo vsq; ad vltimum voluit habere potestatem p̄sequēdi appellationem ab ipsa interlocutoria.ſz an hoc sit verum dicam.ī.¶Glo.diffinitiua queritan litera p̄cedit p quēcūq; iudicem fuerit lata hec sñia dicit q sic quia indistincte loquit nūmodo p iudicem competentem lata fuerit q glo.declarat per exempla ⁊c.¶Gl.sup eo.op.ꝛ videtur q imo iste debet audiri in appellatione a diffinitiua licet bis succubuerit in appellatione ab interlocutoria.Nam cōstat qō nō appellans aliquo modo ab interlocutoria que parat p̄iudicium negocio principali de qua loquit hic auditur.vt in.c.fin. ℣.e.in.vi.ergo multo fortius appellans ⁊ 2 tradicēs pro posse. nō em̄ debet plus posse operari secūda repulsio in appellatione a diffinitiua equiparamus ista.ſ.nō appellare ⁊ succubere vel deserere seu p appellationē negligere cum idem sit effectus de re iudi.q ad 2 ultationem.ꝛ.℣.e.sua. ergo eodē modo de

b ¶Tamē tertia adde aler.ī.d. l.q iussit.ī.vi. ⁊.vij.colū.ff.de re iudi.

beremus dicere in appellatione ab interlocutoria cuius 2 trarium hic videtur dici aperte.Sol glo.licet p̄dicta equiparanē in appellatione a diffinitiua tamē nō equiparātur in appellatione ab interlocutoria.¶Ratio diuersitatis est quia lata ab interlocutoria que parat p̄iudicium negocio principali necesse habuit differre appellationē in euentu diffinitiue secundus leges.l.ij.C.de epi.audi.ꝛ.C.de iudi.apertissimi.ꝛ quorum appel.nō reci.l.pe.secundum canones autem nō habuit id necesse facere sed potuit differre si voluit.ergo si talis cui⁹ exceptio p̄dicta est repulsa diffinitiua appellare ex cōsilio iuris id p̄mittentis ⁊ postea victus in diffinitiua ab illa appellat.dz tamen contra talem interlocutoriam audiri que nō fuit discussa sed eius discussio ad tempus dilatatur. secus quando postea impugnauit interlocutoriam.ſ.semel appellādo ⁊ bis.q tūc cum ille articulus fuerit fic solenniter discussus iam ⁊ examinatus nō debet vlterius examinari in appellatione a diffinitiua que ratio cessat in casu precedenti per hoc infert gl.qō in casu cle. iuder principalis cause nō posset ante diffinitiuam sententiam interlocutoriam sententiam fic solēniter discussam ⁊ examinatam reuocare licet in primo casu secus.vt in p̄alleg.c.fi.e.tit. in.vi.ꝛ.c.cum cessante.ap.¶No.bene caudam huius glo.que limitat not.in.c.cum cessante.de ap.quia interdum etiā quo ad iudicem sentētia interlocutoria transit in rem iudic.vt in casu isto licet regulariter cōtra iura ibi no.ꝛ de electio.cum dilecti.

14 †Ex cauda gl.no.bene secūdum do.Ant.q licet sñia interlo-
b cutoria non trāsit in remiudi.quo ad iudicem. b tamen tertia sentētia cōfirmata transit.vide similem gl.de fri.fraternitatis. que dicit q in causa matrimoniali trina sentētia trāsit in rem iudi.hoc tenet Dy.ꝛ Bar.ff.de re iudi.l.q iussit.alleg.quia ter a diffinitiua non potest appellari.C.ne liceat in vna eadem causa.tertio prouo.Ad hoc.l.fideicommissa.ℌ.fi quis decē.ff. de lega.iij.ꝛ.l.i.ℌ.si cui.ff.vt legatorum nomine caueatur secundum Dy.ꝛ Bar.ꝛ est ratio secūdum Zenze.q ex trina sñia repulsionis p̄sumitur exceptio nō esse vera ⁊ ius p̄sumit pro trina sñia quia vltra nō est remedium iuris cōmunis ſm zenze.Item appellatio a diffinitiua subrogatur loco appellationis que interponi poterat ab interlocutoria.sed ab illa cessat appellatio potialiter.ergo ⁊ ab illa que in eius locū subrogatur cessare dz.¶Per predicta apparet q si appellās nō posset prosequi appellationem a diffinitiua sed illi renunciat volens hoc referuare ad appellationem q haberet potestatez postea illud iterato prosequēdi.vt sentit gl.in secūdo ver.idem putat d.Ant.ꝛ sentit Zēze.appellationem nō est p̄secutus ſz neglexit.idem putat si in prima appellatione succubuit quia qua ratione audiretur secūdo appellās ab interlocutoria si volet audietur appellādo a diffinitiua.Nā solus trāsitus in rem iudi. nō excludit facultatem reparādi grauamē p appellationem a diffinitiua imo solus trāsitus p appellationē inter interpositā p hāc cle.ꝛ q tūc cessat hec plena discussio sufficiat qz hec cle. est exorbitās nō extēdatur ergo ad aliū casum.Ad hoc qz hoc penale etiam est quem excludi ab exceptione forte vere ⁊ forte iniuste repulsa.ideo in solo casu huius cle.vbi scripta est locuz habebit nō in alio.ar.de elec.statutum.qz pena nō dzp homines instigi.xxxiij.q.ij.ℌ.in hoc no.de diuor.c.porro.de iurepa. c.fi.secus putat si fuisset repulsus ab appellando qz est vt reus cōtumax qz nō audiret appellās a diffinitiua qō p̄sequere.vt in cle.fi autē.de do.ꝛ ztu.ideo excludit q si tātū est vna appellatio ⁊ semel succubuit etiā si posterius refutat nō hz locū pena cle.si sit bina appellatio ⁊ illi renūciatū ⁊ illa deserta sit non hz locū cle.quicqd senserit gl.ꝛ alij scribētes hec vera qñ appellatur a peremptoria siue ab illa dilatoria que 2 tingit negociū principale ⁊ tūc ex quo ēt nō appellatur ⁊ fic trāsiuit in rem iudi.nō poterit postea reuocare p appellationē a diffinitiua.de ap.c.fi.in.vi.plus dicit hic ¶Dau.ꝛ gl.q etiā si secūdo renūciet vel expresse vel tacite.vt.℣.c.proui.c.ℭuis.ꝛ.c.sicut.nō est locꝰ huic cle.qz ppter.nō succubuit hz appellationē deferat.qō ītel lige nisi tali tpe renunciaret.quia nō diceretur hoc facere spōte ſz metu p̄bationum.de quo.xxiij.dist.c.fi.de elec.dudum.ℌ. in fi.ꝛ fuit intētio gl.in ver.ℌ.si bñ inspiciatur.¶Glos.inepte. querit de exemplo huius exceptionis hic posite qñ dicatur repelli exceptio ratione ineptitudinis.glo.ponit multa exēpla q̄ sunt clara.Dicit tamē hic Zēze.qō pen.exēplū de exceptione p̄scriptionis possit cauillari per no.de deci.dudum.qz opponens p̄scripti onē videt deducere titulū salua gl.qñ fic opponebat p̄scriptio.qz fundabat sup solo tpe.Itē dicit Zēze.q dupliciter pōt inepte apponi vel ob iuris ordinē nō seruatum qz proponitur ante lit.cōte.vel qz inepto mō apponebat ēt seruato ordine.Exemplū si excipit cōtra electū petentē cōfirmari qō est venator tūc expellit primo ⁊ secōo in appellatione ad infinita vult apponere de clamorosa vel arenaria vel adulterina.de

cle.vena.c.i.nā primus inepte fuerit p̄posita.i.minus generaliter contra id.ff.de flu.l.i.ℌ.labeo.vel plato opposui symoniam vel quia bona ecclesie alienauit vel res de naufragio abstulit repulsus appello ⁊ succumbo bis in appellatiōe a diffinitiua potero aperte proponere causas.ꝛ sic specificare q nocere deberent prelato.prime enim sunt nimis confuse.de accu.cum dilecti.vnum tamen aduerte q nō est cōsiliū q iudex statim repellat exceptionē eo qō generaliter ꝓponitur.quia sufficit q postea specificetur in probationibus nisi pars opponat eū nō admitti.vt no.glo.de procu.ex insinuatione.ad hoc ter.de p̄ba.in p̄sentia.ꝛ hec sufficiant.

¶De vita ⁊ honestate clericorum. Rubrica.

1 ℣Statum puniens non desistentem ab actu non punit reassumentem:ꝛ fic facit q si statutum priuat aliquem ex delicto per hoc non impedit eum si iterato ibidem promoueatur eo demiure.

2 Clerici propter exercitiuz artis inhibite nō perdit priuilegiū clericale ante monitionem nec in rebus nec in persona etiā si sint in minoribus ⁊ coniugati.

3 Clerici coniugati incedentes in habitu ⁊ tonsura gaudēt priuilegio clericali.

4 Dictio q̄diu habet in se quādam cōditionem extinctiuam ⁊ excitatiuam ad existentiam ⁊ defectum cause.

5 Negociatio:commercium ⁊ officium differunt.

6 Clericus quomodo debeat moneri ⁊ per quem quando exercet turpem vitam vt desistat ad hoc vt priuetur priuilegio clericali si non desistat monitus.

7 Clericus qui oblitione vel malitia dimisit tonsuram:ꝛ maiores ordines assumpsit an gaudeat priuilegio clericali.

9 Clericus si aliqua ex illicita negociatione quesuit illa sunt dā da pauperibus.

10 Priuilegium personale quid sit:ꝛ quid reale ꝛ a quo talia priuilegia proceserunt.

11 Ecclesia a qbus mueribus excuset ꝛ clerici ꝛ a quibus non.

12 Diocesani appellatiōe nō cōprehēdit ordinari⁹ inferior epo.

13 Clericus exemptus delinquens in loco nō exempto an possit puniri per ordinatum.

14 Cleric⁹ nō dz ingredi locū vbi sit taberna.nec eē carnifex nec macellari⁹.Et an hoc possit facere per interpositam p̄sonam.

15 Clerici an debeant moneri nō statim vel in genere vt desistant a vilibus exercitijs ꝛ an sufficiat monitio peremptoria.

16 Citatio trina vbi ad impositionem pene requiritur non sufficit vna cum peremptorio.

17 Clericus si infra terminum monitionis dimisit turpem vitaz ꝛ demum reassumpsit ꝛ vltimate.infra eundem terminum dimisit an tunc sit locus pene.

18 Clericus coniugatus reassumens tonsuram an reassumat priuilegium clericale.

19 Omnino dictio quid importet.

Jocesanus locorum.

Primo ponit preceptum.Secundo cōtra illud facientes punit.Tertio excitat officium ordinatorium secunda ibi.quid si tertia ibi aduersus.

1 ¶Mot. primo argumentum quod statutum puniens non desistentem ab actu non punit reassumentem et sic facit quod si statutum priuat aliquem ex delicto per hoc non impediat eum si iterato ibidem promoueatur eodem iure.¶No.secundo quod clericus propter exercitium artis inhibite non perdit priuilegium clericale ante monitionē nec in rebus nec in persona etiam si sint in minoribus ⁊ coniuga-
a ti. a ¶No.ar.q coniugati clerici incedentes in habitu ⁊ tō-
3 sura gaudent priuilegio clericali.¶No.quod q̄diu inheret
4 exercitus illis priuatur ⁊ sic priuilegiū perditur ⁊ reassumitur ad defectum ⁊ essentiam cause.ꝛ sic dictio quādiu habet in se quandam conditionem extinctiuam ⁊ suscitatiuam ad existentiam ⁊ defectum cause.¶No.q vbi ius loquitur in futurum cum his verbis eo modo ⁊c.ius est late sñe.vide regulam de
b; reg.iur.in penis.in.vi.ꝛ de elec.q sicut. b ꝛ qō dixi notandum
5 ℣.de sequestra.pos.ꝛ fru.cle.vnica.ꝛc.¶No.q aliud est negociatio aliud cōmercium aliud officium ⁊c.op.q absq; monitione p̄dant priuilegiū clericale.de cle.2iu.c.i.in.vi.ℌ.fi.dicit zenze.q ibi loquitur de 2iugatis illis qui nō portāt habitū tōsuram vel vestes clericales.sed hic de portātib⁹ ⁊ talia exercētibus vt hic:qz saltē de clerico aliqd ondūt ſm zēze.ꝛ ¶Dau. Sed dic Ter.ibi ⁊ fi cēno incedāt vt laici.Rūdet q ibi loqr in nō 2iugatis in qbus ad hoc vt p̄dant in rebus vbi portāt habitum exigit monitio vt p̄dant priuilegiū quo ad p̄sonas non sufficit monitio sed op3 q cū hoc nō deferāt habitū.nō p hoc negat quin ex solo nō deferre habitū absq; monitione nō perdāt priuilegium 2iugati.2 cludam statim ⁊c.sc̄dop.q vī q ēt dimissis officijs nō gaudēt priuilegio ex quo incedūt vt laici ⁊ sunt moniti.de sen.exco.q tingit.Solu.dicit ¶Dau.q ibi loqr de monito ad reassumendum habitum vel tōsuram.sed hic de monito ad dimittendum dicta officia tantus.ideo dimissis officijs habet primam immunitatem.sed si monitus fuisset vt dimitteret officia ⁊ reassumeret habitū ⁊ tonsuram.tunc dimisso officio absq; reassumptione habitus nō gaudet priuilegio vt in cōtrario sc̄m ¶Dau.Dic ergo quādoq; clericus se immiscet officijs istis sine habitu.quādoq; se immiscet cū habitu.¶Dico casu si est in minoribus ⁊ cōiugatus absq; alia monitione perdit que ⁊ per deret ex sola nō delatione habitus dato q nō fit monitus.vt in.c.i.de cle.2iu.in.vi.Aut nō est 2iugatus.ꝛ tunc gaudet priuilegio donec moneat eo monito debet puniri vt canonica iura demōstrāt.ꝛ hoc qñ monetur vt desistat ab ar-
6 tibus.sed si monetur vt reassumat habitum priuātur etiā priuilegijs.vt.ℌ.dictum est.Secūdo casu quādo cū habitu coniugati in rebus post monitionē p̄dunt priuilegiū clericale vt do-
6 cēt canones hic.¶†Quero de forma monēdi.dicit ¶Dau.hic q forma patet hic quia nō sufficit simpliciter monere vt desistāt.sed etiam q nūq; reassumāt.op3 etiā q p̄sona exerceat of-
a ficiū a quo monet desistere dicit ⁊ illos exercere q dato q non a ¶No.ar.adde aler.in ℣.viij. inc.vī sup primo in.i.volu.ꝛ aler.ī ℣fi.lx.in ci.q:fepissime in.iiij.vol.
semp sint in actu.sed aliqualiter desistāt nō tamē in toto deposuerūt arg.de p̄uile.petisſis.secūdum ¶Dau.fa.l.iij.ff.de 2di.
7 indeb.†Quomodo tenētes ligant hac cle.qd quādo quis obliuione vel malitia dimiserit tōsurā ⁊ maiores ordines assumpserit qō pōt fieri.rl.oi.si de cle.p fal.pno.p totū.an gaudeat pri-
8 uilegio clericali.Remittit ℣.de sepul.dudū.¶†Quero q̄d cō-
b sūetudo ⁊ quasi negans ociū vel lanificiū textura vel sillia.Commerciū ēt mercatura.vt emēdo veniēdo nauigādo.vel als de ver.sig.forus.ne cle.vel mo.p totū.¶Quero an ad hāc penaz sufficiat monitio alterius q̄ diocesani.¶Dau.q nō remittit ad
9 dicta per se.ℌ.de dect.c.i.¶†Quero quid fiet de ℭpitis p cleri cum ex illicita negociatione.dicit zenze.q dāda sunt pauperibus.ꝛ hoc precise tenet Ray.Si tamē tota nō dent nō sunt in statu dānationis.xiij.di.ℌ.sed hic.ꝛ.c.nō sane secundū zen.ꝛ
c placuit Jnno.Tractat hic Gul.c quid sit ⁊ priuilegiū p̄sonale
01 ⁊ qd reale ⁊ a quo talia priuilegia p̄cesserūt.de quo de ma.ꝛ
11 obe.c.ij.ꝛ habetur de cle.2iu.c.i.in.vi.†Etiā tractat a quibus muneribꝰ excuset ecclesia ⁊ clerici ⁊ a quibus nō.ꝛ ponit hic distinctionē mmerū.de quo per legistas.C.de sacrosan.ecc.l. pl3.ꝛ habet de cen.licet ꝛ in casibus in quibus clerici tenent. hic 2cludit q laici eos nō debēt cōpellere sed prelati sub quorum foro sunt.de fo.cōpe.si diligēti.de imm.eccle.puenit.exceptis feudalibus in quibus dominus feudi est iudex ꝛ cōpelli ꝛ requitur in vasallos absq; manuū iniectione.vt li.feu.de p̄bi.aliena.feu.Jmperialem.ℌ.pe.secundum Gul.¶Glos.i.in ver.ꝛ no.querit an oēs ordinarij in loco habētes iurisdictionē possunt facere que hic dicuntur.Respōdet q nō.per hūc textum hanc potestatem cōcedit dic cesanis nō autem ordinarijs locorum.ꝛ hoc tēperat glo.verū in his que de nouo iducit hec
12 cōstitutio.alle.no.ℌ.de iurepa.cle.i.¶†No.bene hanc gl.que dicit q appellatione diocesani nō cōprehēditur ordinarius inferior epo.ꝛ q appellatione ordinarij loci cōprehenditur inferior.vide glo.in cle.i.de sequef.pos.ꝛ fru.cle.i.vt lite pēdē.
13 ¶†Gl.clericos.querit an hic cōprehendātur exempti.Respondet glo.q si delinquunt in loco nō exempto tunc cōprehēduntur.quia subsunt diocesanis in casu predicto.Si autem delinquerint in loco exempto tunc nō videtur q locū habeat cle.in illis.hic enim intēdit solum excitare officium diocesanorum circa iurisdictionem eis competentem.nō autez de nouo dare iurisdictionem in illum in quem de iure cōmuni nō habent.ad hoc de offi.or.cap.licet.ꝛ cap.pe.ꝛ fic hoc casu non habebit diocesanus iurisdictionē in exēptum qō ℣firmat glos.qz cōmuniter jura huius cōpillationis quando volunt de nouo dare iurisdictionē sup exēptos id exprimunt.ℌ.de sup.neg.p̄
14 la.quia regulares cum 2cor.ibi positis ⁊c.†Gl. macellarij in principio exponit ꝛ declarat literam. deinde querit an habeat locū cle.in aliis officijs vilibus hic nō exp̄ssis hic vt aptare pelles ⁊ coria.dicit gl.q non cum hec constitutio nō exprimat ꝛ sit penalis.ꝛ fic per consequens restringenda ad limites ꝛ terminos suos.vt in regula in penis.in.vi.ideo autem forte magis expressit de istis duobus.ſ.macellarijs ⁊' tabernarijs qz frequentius contingebat in ipso peccare.ideo de bis expressit in quibus locum habet.idem dicit Math.ꝛ zenze.de aliquibus aliis officijs que exercētes possunt satis dici tabernarij vt publici lenones ⁊ balneorum custodes ⁊ eorum barberij ⁊ cau-

pones qui omnes baratarias ⁊ vilia faciunt in suis domibus ⁊ statum debonestant clericalē.ff.de bis qui no.infa. athletas. scōm Bul Ber.tñ dicit q᷑ ꝫ alia vilia sint vt aptare pelles ⁊ corda ⁊ hmōi similia tñ non ꝫ locū cōstitutio nisi quatenus illa officia sub istis includunt.[a] q᷑ penalis cōstitutio extra casus sum non est trabenda.vt regula in penis.de regu.iur.in.vi.

a

a ¶Q᷑ penalis ꝫ stō.adō imo. ⁊ q᷑ ibi apostil lauī ī cle.i.i.r. col.cir.fi.ſ.de elec.fel.plene ī.c.trāſlato in v.ⁿ.vi.col. extra de ꝫſt.Jaſ. ī.ſ.ſequēs.i.ij. co.ⁿ ī.ſ.ex ma leficijs.in gl.in v.iudiciū. ver. in ea.gl.ibi ad būc casus.⁊ in ſ.tripli.in.ij. col.ver.ego ℨ. inſti. de acti.⁊ alex.ī ꝫſt.criū. cir.fi.in.ū.vol.

b ¶Q᷑ vbi ler. adō bar.ī. d.l. aut q.ſ.fi.ff.q᷑ vi aut clam.et bar.ī.l. hec v᷑ ba.ff. ad.l.iul. de adul.

c ¶An ſufficiat. adde ea ōlate ponit felȳ.i.c. in.i.ij.v.ⁿ.vi. col.eſ᷑ de ꝫſti.

d ¶Et ſc vbus oīno.adde de c iſto verbo gl.ī l.tenet.ſ.ſed ſi ius.ff. de acti. emp. Jaſ.in.l. ꝑcib᷑ ī.ij.ⁿ.ij. col.C.de ipu.⁊ alijs ſubſtitu. aler.in ꝫſ.vij. in.ij.co.ī pri. ī.ij.vol.aler.in ꝫſ.xxij.ī.i.co. in ſi.eo.volu.⁊ alex.ī ꝫſ.lxxx. ix.pūn.in.iij. poſu.

pones qui omnes baratarias ⁊ vilia faciunt in suis domibus ⁊ statum debonestant clericalē.ff.de bis qui no.infa. athletas. scōm Bul Ber.tñ dicit q᷑ ꝫ alia vilia sint vt aptare pelles ⁊ corda ⁊ hmōi similia tñ non ꝫ locū cōstitutio nisi quatenus illa officia sub istis includunt.[a] q᷑ penalis cōstitutio extra casus sum non est trabenda.vt regula in penis.de regu.iur.in.vi.

¶Gl.tabernariorum.declarat literam et qua nota quis com prehendatur appellatione.taberne.Item q᷑ clerici nō debēt ingredi locum vbi est taberna.quod intellige nisi.ex cā necessitatis.arg.de vi.ⁿ bo.cle.clerici.Et no.bene ex glo.duab᷑ ꝑcedentibus quid contineatur appellatione carnificis ⁊ appellatione macellarij.¶Gl.publice ⁊ ꝓsonaliter opp.bic innuit q᷑ si ꝑ alium exerceant nō habet locum cle.cōtra quia qui ꝑ alium facit ⁊c.de sen.excō.mulieres.in re.q᷑ ꝑ alium.de reg.iur.in.vi. Sol.fatēdo q᷑ in culpa essent exercēdo ꝑ alium per alle.Jn cōtrariū tñ nō habet locū hec ꝓstitutio quo ad penam q᷑ pene nō sunt laxāde.de pe.di.i.ſ.pene.Hul.dicit q᷑ hic loquitur in vitijs corporalibus ⁊ ꝓsonalibus.secus in vitijs ſpūalibus in quibus id qō non licet ꝑ se nec per alium.d.c. mulieres.⁊ de reg.iur.q᷑ alicui.Fatetur tñ q᷑ ille qui ꝑo alio facit pena hmōi c.astringitur.alle.xlvj.dist.ſicut nō ſuo.Tu dic secundum oo. Ant.[b] q᷑ vbi lex aut ꝓstitutio ꝓo delicto.aut delicti augmento ponderat facere ꝓsonaliter ꝑ se quo ad penam non ſufficit facere ꝑ aliū vt hic.vbi autem lex ponderat ꝑsus facere vel facti esse ꝑ delicto tunc punitur etiā aliq᷑ faciens ꝑ alium vt in primis allegat qō.scōm eū.fa.ff.q᷑ vi aut clā.l.aut q᷑ alicui.ſ. fi.ec.

¶Gl.notatim.queritan ſufficiat in genere monere omnes clericos de dioceſi vel clericos talis plebanatus vel talis loci vel talis eccleſie.dicit quod non ꝑ banc literam que requirit monitionē fieri nominatim.⁊ ſic requiritur q᷑ fiat monitio ꝑpūs nominibus exꝓſſis ipſorum scōm gl.ſubaudi vel alio eq pollenti.de ꝑben.in literanenſi.per Jnnoc.de teſti.lꝫ quādō.de cōſan.⁊ alli.ca.ſane.ſcōm ſenſum ¶Dan.dicit q᷑ non ſufficerent circūlocutiones vel demonſrationes ſicut.ſ.de teſti.lꝫ ex quadam.Monetur quia ſi papa hoc voluiſſet potuiſſet exꝓſſe ſecundū ¶Dan.ad hoc q᷑ nō.de reſcrip.cum ꝓ multis ꝓmum eſt verius dūtamen ſic ſpecificet q᷑ cōſtet de quo ſingulariter loquatur.ff.ſi cer.pe.l.certum.ſecundū do.Ant.Jo. de lig.hic tenuit opi.pan.⁊ hoc ideo quia papa ſic exꝓſſit.alle.ſimile de ſen.excom.conſtitutionem.⁊ q᷑ ibi no.per Arch. ⁊c.¶Gl.tertio querit an[c] ſufficiet q᷑ emanet vna peremptoria ſola monitio.Reſpondet q᷑ nō imo requiritur trina iteruallata ꝑ aliquot dierū interuallū ꝑ hunc ter.Steph.bic ꝫ cōtrarium p.c.conſtitutiones.de ſen.excō.in.vj.ſed tene gl.ſm Jo. de lig.quam etiā ꝫ ſenſe.¶†Mo.bñ ex iſtagl.q᷑ vbi ꝑ ius ad pene impoſitionē exigitur trina citatio non ſufficit vna cū peremptorio.vide qō no.de cle.nō reſi.ex tue.vbi colligit d Ant. notabile dictum Jo.an.in addi.Spe.illius tit.vcs q᷑ vbi etiaꝫ ad finem pene in iure exigitur trina citatio per edictum non ſufficit vna cum peremptorio.qō etiam eſt valde notandum.⁊ vide gl.ad ꝑdicta de milite vaſallo qui contumax eſt.c.i.quam gl.alle.hic ſenſe.⁊c.¶Gl.reaſſumpſerit querit quid ſi.j.termi num monitionis dimiſit ⁊ demū reaſſumpſit ⁊ vltimate.j.eundem terminum dimiſit dicit Hul.q᷑ tunc non eſt locus pene que ſolum habet locum quando reaſſumpſit lapſo termino ꝑ glo.facit quia cum ei totus terminus ꝓ beneficio ſit datus non debet ei auferri.de ſecun.nup.c.ſi.⁊ quia in penalibus eſt finis terminiſpectādus.de elec.cōmiſſa.in.vj.de ver.obli.in il la.Jtem quia reaſſumere non debet plus nocere cū ſi continuaſſet.⁊ quia non ꝺꝫ eſſe deterioris conditiōis eo quia ſemel deſiſtit ſecundum Hul.⁊ ſenſe.⁊c.¶†Blo.omnino queritan clericus coniugatus reaſſumens tonſuram reaſſumat ꝓuilegium clericale.de quo de cle.coniug.c.j.in.vj.Dicit gloſſ.q᷑ ſic ꝓout no.de cle.coniu.c.Joan.in.iij.q.ꝓo quo beneſa.hec litera ſi coniungantur iſtud qō hic dicitur cū diu in premiſſis.et ſic tam ad id qō dixit de nō cōiugatis cū etiā ad id qō dixit de cōiugatis.⁊ tunc dictio omnino reſpicit vniuerſitatē ꝓuilegiorum que pdunt.non autē ꝑpetuitatē ꝓuationis.ſi vero illud cū diu referat ſolū ad nō cōiugatis.⁊ ſic id omniuo notat ꝑ petuitatē ꝓuationis tunc facit in ꝓtrariū ⁊ ſic duplex pōt eſſe ſenſus dictionis oīno ſimile alle.gl.de.l. grece.ſ.illud.ff. de fideiuſ.Hul.hic tenet ſcōm intellectum.ſenſe.ꝫ primū intellectū in vtriſq᷑ ſed de cōiugatis renocat in dubiū ſēſe.q᷑ ꝓuilegium reaſſumit de ꝓuilegio ꝓsone.dicit q᷑ non eſt dubiū q᷑ reaſſumat de ꝓuilegio rerū.dicit q᷑ vꝝ q᷑ non q᷑ cōiugati ⁊ non ꝫiugati eq̄parant quo ad res in eadem ratione abſoluta. Sed ꝫiugati in rebus oībus nō recuperant.ergo nec nō eſt cōiugati recuperandū in rebus.nec o.b.ſ.e.c.ſi.vbi non ꝫiugati recuperāt ꝓuilegiū in rebus q᷑ illud eſt in illis nō ꝫiugatis.q᷑ alia negotia exercent cū iſta ꝑ habita.vel dic ſm eū q᷑ etiā in rebus recuperant nō ꝫiugati ab iſtis officijs deſiſtendo.q᷑ illud c.ſi.de recuperatione ꝓuilegij in rebus hic nō tollitur quo ad non coniugatos ſed ſolum in coniugatis.quia verbū omnino non repetitur in non coniugatis.quia hic agitur de odio.⁊ ſic reſtringendum.⁊ quia in non coniugatis equiparantur ꝓuilegia rerum ⁊ ꝓsonarum ſed nō ꝫiugatim perſonis recuperāt ergo ⁊ in rebus.de coniugatis autem an ſit verum ⁊ ꝑdant ꝑpetuo in rebus pendetaꝺ intellectu huius verbi omnino.an verbū omnino temperetur ab illo cū reſpectu ꝓuilegij rerum ⁊ perſone.⁊ tunc recuperabunt vtriq᷑.a verbum omnino reſpicit vniuerſitatem ꝓuilegiorum.Si autem quo ad ꝓuilegium rerum anr.ectant tunc ꝑdunt ꝑpetuo ⁊ nō recuperabunt omiſſione artis.dicit q᷑ tutius ſibi videtur q᷑ ꝫiugati moniti nō deſiſtentes vel officium reaſſumentes ꝑdunt perpetuo ꝓuilegium clericale abſq᷑ vlteriori recuperatione q᷑ hec in ipſis paria ſunt non dimittere vel reaſſumere quia ibi non deſiſtunt verba illa cū diu ⁊c.congrue nō adaptarent.cū enim eoipſo q᷑ non deſiſtant ꝑdant ꝓuilegium fruſtra diceret cū diu ⁊c.ergo ſimiliter illa verba cū diu nō ſunt referēda ad oſtiū reaſſumptionem.Jtē quia ex reaſſumptione quandoq᷑ facta ꝑdunt ꝓuilegiū vt in tex.fruſtra.ergo diceret reaſſumpſerunt quandocūq᷑ ſi verba illa quādiu ⁊c.ad hoc referētur. Jtem quia alias non differrent non coniugati a coniugatis contra mentem tex.† d ⁊ ſic verbum omnino in coniugatis exponeretur in totum.de elec.quia ſepe in.vj.de cōceſ.prebē.ne captande ſecundum ſenſe.Credit domi.Ant.q᷑ mens huius litere abſq᷑ inuolutionibus ſit q᷑ nō coniugati ꝑdant ꝓuilegiū quo ad res exercendo officia ſi incedant vt clerici.ſi omnino vt laici ꝑdant ꝓuilegia vt in tex.fruſtra.ergo q᷑ quo ad res.⁊ verbum omnino nō reſpicit ꝓuilegia vel tempus aſſumptionis ſed reſpicit incedere vt laicū.⁊ hec eſt veritas ſecundū eū ꝑ dant ergo ſi incedant vt clerici ꝓuilegium quo ad res cū diu inſtiterint in illis ⁊ ſimiliter quo ad ꝓſonas ⁊ ꝑdant cū diu inſtiterint in illis ſine habitu ⁊ dimittendo officia recupato habitu recuperabunt ⁊ vtrunq᷑ dimittendo officia nō recuperato habitu ꝑdunt adhuc vtriq᷑.a hec eſt veritas ſecundū eum quicquid iſti involuant.⁊ hunc intellectum ſequitur ¶Dan.qui dicit q᷑ hec litera in verbo cū diu facit ad queſtionē an clericus contrahens cum vnica virgine qui ꝓius incedebat vt laicus ſi reaſſumat habitum ⁊ tonſurā q᷑ gaudeat ꝓuilegio.de quo ꝑ Joan.and.vbi.ſ.ꝑ archi.de cleri.cōiuga.c.j. in.vj.ſed ¶Dan.exponit verbum omnino.ſ.ſecundo loco in litera poſitū i.in omni habitu incedendo ⁊ nihil oſtendendo de clericatu ꝑ habitum ⁊ tonſuram.ſic.ſ.de ſen.excom. contingit ſecundum ¶Dan.¶Blo.ex ipſo colligit notabile ex litera q᷑ licet ſit neceſſaria monitio vt ſequatur ꝓuatio.tamen ꝓuatione non eſt neceſſaria ſententia vel factum hominis ꝓuātis.quia ſurgit ꝓuatio ipſo iure.Dicit tamen q᷑ eſt neceſſaria declaratio facti vel non facti ex quo ꝓuantur vt patet de hereti.cum ſecundum in.vj.

1 ☞ Canon late ſnīe quibus modis cognoſcatur.
2 Litra dictio quandoq᷑ ſtat exclnſiue.
3 Eleemoſynam dare an ⁊ quando poſſint religioſi.
4 ¶Jnuilegium meretur amittere ⁊c.
5 Clerici non debent vti veſtib᷑ ꝓhibitis nec caligis ſchacatis ⁊ punīuntur contrafacientes.
6 Clericus coniugatus vtens veſte biſpertita ſchacata vel virgata non gaudet ꝓuilegio clericali.
7 Veſtis ſecularis que dicatur.
8 Clericus bñficiatus poſtq᷑ tulit publice veſtes ꝓhibitas ⁊ obtinuit aliud bñficium an ſuſpendatur a redditibus eius.
9 Clerico ſi ꝓpter pauptatē ꝑtat veſtes diuerſi ꝑāni nō punit.
10 Clericus portās veſtes ꝓhibitas non continue nec cā vſus ꝓpūs ſed ex alia puta ꝓpter feſtū licitum doctorale vel vxorale vel ſimile:vel ob honorem alicuius magnatis de cuius vxe eſt vel cauſa loci ſert ad momentum temporis vel ad interualla ꝓlixa non punitur.
11 Beneficiatus an dicatur habens victualia ab epiſcopo.
12 Tonſura ⁊ raſura an requiratur in clerico ad hoc vt dicatur condecenter vt clericus incedere.
13 Clerici beneficiati ⁊ in ſacris in quo differant a clericis nō bñficiatis ⁊ non in ſacris.
14 Beneficium obtinere quando dicatur quis.
15 Beneficiati an poſſint per alios celebrare.
16 Clericus ſi portat caputium virgatum:⁊ quid ſi de nocte portat infulam vel pileum ad vitandum frigus.
17 Clericus prime tonſure ſub indefinita appellatione clerici.
18 Conſtitutio non debet trahi ad ꝓterita.
19 Eligere poteſt ſuſpenſus a beneficijs.
20 Suſpenſio ad bñficia q᷑ reſtringat ad certā eccleſiā ⁊ q᷑ nō.

Sententia

21 Sententia generalis ꝓuat quem beneficijs ex cauſa vniformiter omnia concernente.
22 Jrregularitatem non incurrit quis ꝓpter exercitium actus alterius cū officij diuini.
23 Suſpenſus an teneatur ad reſtitutionem fructuum percep torum durante ſuſpenſione.
24 Diſtributiones quotidiane qualiter differant a fructibus.
25 Suſpenſa perceptione fructuum beneficiorum ſi interim nō lent eccleſiam officiare quid iuris ⁊ quid ſi interim eligant vel eligantur.
26 Jnhabilitare aliquem ad beneficia poteſt inferior a papa cuius cauſa ex ſtatuto ⁊ ſententia.
27 Clericus ſi ferat veſtem ſine tonſura vel econtra an ineidat in canonem.
28 Clerico deputato ad diuina officia competit raſura ⁊ tōſura in modum corone:conuerſis vero ⁊ alijs non deputatis ad diuina officia competit habere tonſuram:⁊ quid ſignificet corona ⁊ tonſura ⁊ quomodo fieri debeat.
29 Corona tonſura ⁊ raſura quomodo differant.
30 Clericus in minoribus ſi defert veſtes ꝓhibitas cum clerica ⁊ longis crinibus:vel econtra crinibus tonſis ⁊ ſine clerica an puniantur.
31 Monachus qui portat habitum coopertum ſub habitu clericorum ſecularium an ſit apoſtata.
32 Habitus eſt ſignum ſtatus deferentis eum.
33 Jnfula quid ſit.
34 Beneficij appellatione comprehenduntur preſtimonia vel pēſio que habeē in titulum non tñ comprehenditur penſio q᷑ datur in ſtipendio benemerito non vt in titulum.
35 Dia fine b⁊ bona cum b quidam differant.
36 Veſtis clericorum debet eſſe talaris.
38 Monachus carens adminiſtratione non poteſt regulariter dare eleemoſynam.

Quoniam qui abiectis. Diuiditur in ſex partes:q᷑ primo, premiſſo exordio punit.primo clericos beneficiatos vtentes publice virgata vel partita veſte.ſcōo ſubdiaconos ⁊ diaconos.tertio punit oēs clericos tonſuram publice portantes cum tali veſte.quarto punit habentes perſonatus ⁊ dignitates ⁊ beneficium curatum ⁊ ſacerdotes ⁊ religioſos publice portantes talem veſtem vel infulā. quinto punit omnes ꝓdictos vtentes tabardo notabiliter breui integre foderato.ſexto certas caligas clericis interdicit.ſcōa ibi ſi vero.tertia ibi idem quoq᷑.quarta ibi dignitatē.

1 qnta ibi ſꝫ ⁊ tales.ſexta ibi bic inſuper.† a Not.ꝓio,modos
a cognoſcendi canonem late ſnīe.ſ.qñ dicit ipſo facto vel eoipſo
2 ſo vide remiſſiones in cle.i.ſ.e.¶†Mo.bic de dictione citra
3 que hic ſtat excluſiue.¶†Mo.ex ỽ.ceteri.q᷑ religioſi adminiſtrationem non habentes non poſſunt dare eleemoſynam:nec habent aliquam adminiſtrationem in veſtibus quas portant. Habentes aūt adminiſtrationem poſſunt eleemoſynas dare:
4 ⁊ in veſtibus dicunt habere adminiſtrationem.† b Mo.ex
b ꝓoemio illud vulgatum qō ꝓuilegium meretur amittere ⁊c.
5 concor.xj.q.iij.ꝓuilegium.¶†Mo.non licere ſine rationabili cā clericis vel religioſis vti veſtibus hic ꝓhibitis vel infula ſeu pileo ⁊ nīſi nec caligis ſchacatis.Et no.hic penas cōtra facientibus.¶Quero an hec conſtitutio reſpicit ꝑterita:dicit Hul.q᷑ quo ad penam non:q᷑ in hoc eſt iuris noui quo ad factum vero trahit retro:q᷑ in hoc eſt iuris dilatoria ſm Huli. alle.de elec.cum in cunctis.ſ.hic ſane.Jdē in ſimilibus caſib᷑ ī.ea.cō.de eta.⁊ quali.vt bi qui.⁊ de ſta.mo.c.j.ſm Hul.⁊ hoc
6 dicē cum glo.¶†Quero an clericus coniugatus vtens veſte bipartita ſchacata vel virgata gaudeat ꝓilegio. Dicit hic Hul.q᷑ non:q᷑ ſunt veſtes ſeculares.alle.de cle.coniu.c.j.in.vj.
7 Que autem dicaꝺ† veſtis ſecularis dicit q᷑ de hoc arbitrabit iudex cuius eſt in hoc cognitio an veſtis ſit ſecularis.de ſent. excom.ſi iudex.in.vj.⁊ in dubio potius arbitrabitur veſtem ee cleſiaſticam cū ſecularem ꝓpter penā ꝓpter autem caligas partitas:dicit q᷑ quis nō recederet ab habitu eccleſiaſtico:dū tamen alias veſtes principales clericales deferat vt acceſſorijū trahatur ad principale.de regu.iur.acceſſoriū.in.vi.⁊ huis alis male faciant ſm Hul.per quod dicit ſenſe.q᷑ non omne male
8 ficium clerici ꝓnitur in amiſſione ꝓuilegij ⁊c.† Quid ſi clericus,bñficiatus poſtq᷑ publice tulit tales veſtes obtinuit aliꝺ beneficium an ſuſpendatur a redditibus eius.Hul.qō ſic.vnde dicit ad literam obtinet vel obtinebit q᷑ ei poterunt cōferri cum non ſit,ꝓuatus eis nec ſuſpenſus a beneficio vel officio ſed ſolum ſubtracti ſunt ſibi fructus ſic.ſ.ea.compil.de etate.⁊ quali.vt bi qui.⁊ ſic non ob.de elec.cum inter.R.⁊.c.per ing-
9 ſitionem.⁊ de elec.ſi compromiſſarius.in.vi ¶† Quero quid ſi ꝓpter pauperatem portat clericus veſtes diuerſi pāni an cadat in penam:dic q᷑ non.ſm ſenſe.quia ꝫ ſint diuerſi colo
10 ris ⁊ panni:nō tamē habet locum cle.† Quid ſi talem veſtem portat quis non continue nec cauſa vius ꝓpūs ſed ex alia:vt ob feſtum licitum doctorale vel vxorale vel ſimile ob honorē alicuius magnatis de cuius vxe eſt fert ad momētum temporis vel ad interualla ꝓlixa an cadat in hāc penam ſenſe.dicit q᷑ non:q᷑ hic notat vſum qui cōtinuationem no.ff.de acq. re.do.l.naturalem.ſ.pauonum.⁊ ſ.certus.ſ.q᷑ iocoſa nō obligant.ff.de actio.⁊ obli.l.obligationum ſubſtātia.in fin.ff.de iur.l.illud.de ſeñ.excom.c.j.ad hoc ne cle.vel mon.c.fin.Jtem q᷑ talis temporalis mutatio non mutat habitum clericalem. ff.de reg.iur.nemo alieno.ſ.temporalis.ad hoc.l.ij.ſ.pen.ff.de infami.no.ſ.e.cum decorem.Jtem q᷑ non dicitur aſſumpſiſſe qui in breui eſt dimiſſurus.ff.de diuor.l.iij.de peni.diſtinctio.
c ſ.diuortiū.ſic nec translatum videtur c quod ad tempus monie taneum eſt translatum.ff.de leg.iij.l.queſitum.ff.de hered.inſt. l.ex facto.ſ.rerum italicarum.ff.que res pign.ob.poſſ.l.ariſto. Jtem q᷑ non dicitur hoc ex ꝓſumptione feciſſe.qō notat vbum ꝓſumit in tex.poſitum.Jtem nō videtur abūcere qui ad tempus abūcit.vt.d.l.queſitum.ad hoc quia verba ſunt ciuiliter intelligenda.ff.de ſeruitu.l.ſi cui.ff.ad exhiben.l. penulti. b ¶Mo.primo.
11 ¶† Quero an dicatur beneficiatus habens victualia ab epō. ¶Dan.q᷑ nō per bunc tex.q᷑ hic loquitur in ꝓmoto ad ſacros qui ꝓmoueri non ꝺꝫ abſq᷑ victualibus:⁊ tñ nō dicitur habere beneficium beneficiatus tñ ꝺꝛ ſpe.ſm ¶Dan.q᷑ qui actiones hꝫ rem videtur habere.ff.de reg.iur.qui actionem de talibus tñ victualibus non oportet fieri mentionem in reſcripto bñ
12 ciali ſm ¶Dan.¶† Quero an in clerico requirat tōſura ⁊ raſura vt dicaꝫ cōdecenter vt clericus incedere.Dicit ¶Paul.qō ſic.q᷑ vtriq᷑ punitur eo.ti.c.j.alſ ſola tonſio abſq᷑ raſura non mōſtraret clericū ſed cōuerſum.ſit enim raſura in ſummitate capitis clericorum:q᷑ ad diuina monaſteria deputātur:ſed cōuerſi non ſunt diuinis mancipati.vt no.in clemen.ij.de etate ⁊ qua.ideo ſuperius non traduntur:ergo raſura non eſt neceſſaria.vt dicatur clericalis tonſura.ſm ¶Dan.Nec obſt.q᷑ bi dicit ſolū tonſura.⁊ eo.titu.clericus.Dicit ¶Dan.q᷑ ratio ſuperior erigit ad eſſe tonſure.ad hoc facit qō not.de apo.c.i.⁊ .c.tue.⁊ c
13 rr.q.iij.eas ſm ¶Dan.¶† Venio ad ver.idem ⁊ quero in quo differunt clerici beneficiati ⁊ in ſacris a non beneficiatis ⁊ nō in ſacris:dic q᷑ in hoc q᷑ beneficiati ⁊ in ſacris incurrūt penā portando bas veſtes ꝓhibitas ſiue bas portant cum tōſura ſiue non:non in ſacris ⁊ non in beneficiatis:ita demū ſi cū clericatura deferunt.Ratio q᷑ iſti poſſunt abſq᷑ tonſura cum tali veſte incendere:⁊ ſic abſq᷑ pena a ſtatu clericali recedere:ſed illi nō ſaltem bñficium retinendo.ar.de cle.coniug.Joannes. ⁊.c.ſi.⁊ ideo punitur deferendo tonſuram cum talibus veſtib᷑: q᷑ verſimile eſt clero tonſuram ferre in habitu laicali ſicut virgo in meretricali nō gaudet ꝓuilegio virginali.ff.de iniur.l.itē
d apud labeonem.d ſ.ſi quis virginem.de ſen.excom.in audien
14 tia.ſm Hul.¶† Venio ad verbum dignitatem.⁊ quero quis dicatur obtinere beneficium:dicit Hul.qñ quis illius bꝫ poſſeſſionem.arg.de preben.de multa.xxi.q.ij.ſi quis iam transla e
tus.de elec.commiſſa.in.vj.⁊ ſic ſola collatio ſine poſſeſſione nō ſufficeret ad idem ſi obtineret de facto ⁊ fortius.arg.de prebē. eum qui.in.vj.ſm Hul.⁊ dicit ¶Dan.q᷑ cle.comprehendit etiā beneficia ſimplicia.ſ.reſpectu prime partis ⁊ reſpectu ſecūde dignitatem vel curata:q᷑ verbum beneficium a lege ꝓlatuꝫ late intelligitur:oportet tñ q᷑ habeat in titulū vt perpetua vicaria vel capellania:vnde dicit q᷑ non cōprehenderet gubernationē hoſpitalis non datum in titulū.ſ.de reli.do.cle.ij.ſm
15 ¶Dan.† Nunquid beneficiati poſſint celebrare per alios ponit bic Hul.qō ponit Jo.and.poſt Jnno.de cele.miſ.volētes ⁊c.
16 † Quid ſi clericus portat caputiū virgatuꝫ an bꝫ locum pena. dicit Hul.q᷑ ar.eſt q᷑ ſic qō bic dicitur de pileo ꝓpter emiꝛnētiā capitis in quo portāt.ar.l.cū in diuerſis.ff.de reli.⁊ ſum. fune.ſm gl.Hul.non placet q᷑ pene non extenduntur.vt in re. in penis.de reg.iur.in.vj.Quid ſi clericus de nocte portat infulam vel pileum ad vitādum frigus capitis.dicit Hul.q᷑ non incidit in hanc penam:q᷑ litera ponderat publicā delationē. Quid ſi ỽyaconus vel ſubdyaconus nō habens bñficiū portat pileum vel infulam:dic q᷑ pena nō bꝫ locum in eo:vnde tales portādo non incurrunt hāc penam ꝫ portare nō debeant. ¶Venio ad ver.ſed ⁊ tales.⁊ quero an religioſus poſſit portare tabardum non foderatum.dicit hic Hul.q᷑ non:⁊ non habet locum.arg.a cōtrario litere q᷑ abſurditas ſequeretur ⁊ ius aliud contradiceit.nō.de foro comp.ſignificaſti.C.de epiſ.⁊ cle
e ri. c conuenticulam.Jus autem contradicit dicens q᷑ ſius habitus religioſus debet eſſe exterior.vt dicit gl.bic.Quid ſi ta-

a ¶Hō.primo. Adde gl.in.c. ſi qs ſuadente.ī ver.ſubiaceat. xvij.q.iiij.

b ¶Mo.ex ꝓoemio illud vulgatum.Adde boñ.ter.ī.l.ad xilium.in ſi.cū concor.addu ctis p gl.ibi.ff. de mino.⁊ ibi not.Bart.

c ¶Ō ad tps momentaneū. Adde ī ſi.bo. ter.in.l.ſi.in ſi. C.de bo.q᷑ lib.

d ¶ſ.ſi qs virgineē.Adō bo nū ter.ī.c.ſi ve ro.el.ij.⁊ ibi gl. ī.extra de ſan. exc.⁊.o. Abb. in.c.ij.in.ij.co. de ſen.excom.

¶Conuenticu lā. Adde do. Jaſo. in.l.i.in pin.in ij.col. ver.limita. primo.⁊ in.xj.co. ver.ij.concluſio. ff.de offic.eius cui mā.eſt jur.

bardus est longus ita q̄ inferior vestis non videt & tñ tabard? est foderatus vsq; ad ozā an habeat locum hec pena videtur hic a contrario litere q̄ non: q̄ text? videtur duo exigere vc3 foderaturam & breuitatem: ergo pro altero tantum pena nō iponitur. In contrarium q̄ eadem est mens & ratio statuti. ſ. in tabardo foderato vel ita breui ergo ad hoc extēdit. ff. ō adul. ſi postulauerit. ſ. ratio. ff. de edendo. l. quedam. ſ. nummularius. no. Gar. de elec. cupientes. circa prin. in. vi. no. de reſcri. in cle. j. ſm ʒenze. hic hec ratio non est bona q̄ per ibi no. & que ibi dixi & illa iura non pbant: & ideo dicit hic ʒenze. q̄ tutius est tenere q̄ pena locum non habeat q̄ benignum in dubio est tenēdū ſm ʒenze, alle. de transl. c. fin. cum ſi. ad hoc. q̄ copulatiua & debet ſi potest copulative teneri: nō aūt disiunctive maxime ſi disiunctive tenēdo contingat ampliatio odij vt dixi in cle. in plerisq; de elec. & ita videt mihi. Quid ſi clericus ille est in potestate patris quomodo dabit tabardū pauperib⁹. dicit ¶Dau. q̄ tunc sufficit q̄ resignet patri sicut sufficit q̄ monachus resignet suo superiori cum filiusfamilias dare non possit. ff. de pac. l. iusgentiū. ſ. i. nisi haberet illud vt castrēse vel quasi vel esset in longinqs partibus. ff. de iudi. l. ſi longius. ſ. i. ſm ¶Daulum.

a ¶Appellatione. Adde ale. in consi. viij. in j. vol. & Alexā. in cōſi. ix. l. iiij. volu.

¶Querit ¶Dau. a quo tempore currat mēſis: dicit q̄ a tempore visus ʒ alij dicant q̄ a tempore publicationis huius compilationis. de preben. cum singula. ſ. contra eos. in. vi. q̄ ibi nō placet. q̄ sequeretur q̄ hodie tales vtentes non ligarentur q̄ non videtur ſm ¶Dau. &c. Venio ad ver. hinc insuper hic non scribit aliquid vtile: ideo venio ad gl. ¶Glos. congruentibus opp. q̄ etiam laici debent portare vestes congruentes. xli. dis. ſ. i. & ſ. per symoniam. xxx. di. ſi quis viroum glo. fatetur vnde clerici debent portare congruētes vestes suo ordini & laici congruentes eis ex varietate tñ seruum variantur. xxx. dist. ſi qua mulier. & sic congruentia vestium concernit etiam laicos: vnde ex qualitate vestis presumitur quis talis qualem eum iudicant. Item apud labeonem. ſ. ſi quis virginem. ff. de iniur. de sen. excom. ſi vero. & eod. tit. ſi iudex laicus. in. vi. ſm ¶Dau. Dicit tñ quelibet vestis licita que non apparet prohibita. xvj. q. i. sunt nōnulli. & generaliter omnibus sunt interdicte vestes niminū fulgide & niminū sordide. xli. di. ſ. i. & c. i. & c. ij. & maxime per quas mutatur humana effigies. de consue. di. vi. c. ſ. mediū ergo tenendum est & in dubium declinādū ad humiliores: q̄ humilitas prevalet. de pen. di. ij. presentium. & sic multa licent que non expediunt. iiij. q. i. ſ. j. ſm Sul. &c. ¶Sl. cessante all. p concor. decre. Deus qui. ſ. e. & sic patet q̄ ex cā existēte ʒ mutare vestes & maxime de licentia superioris si potest haberi. vt

17 d. c. Deus qui. & c. pe. & c. ſi quis. ¶† Sl. clericus notanda est.

a q̄ ex ea habes q̄ sub indefinita [a] appellatione clerici cōprehenditur clericus prime tonsure. vide q̄ no. de iudi. cū non ab homine. ¶Sl. partita alleg. in prin. concor. deinde queritur an pena huius cle. locum habeat in portante vestem rubei vel viridis coloris: cum ille sint etiam prohibite clericis. ſ. eo. clerici. Respōdet gl. q̄ non: sed solum in vestibus partitis. ſ. chacatis

18 de quib⁹ hic loquit. ar. regule in penis. ¶† Sl. vtetur querit an quis vtendo vestibus hic expresse prohibitis factis tamen ante hanc cle. incidat in penam huius cle. videt q̄ non. q̄ cōstitutio non debet trahi ad preterita. de consti. c. ſi. ¶Glos. ʒ contrarium q̄ hic damnatur vsus qui in casu proposito est de futuro post hanc constitutionem ideo illam comprehēdit: nō aūt hic principaliter damnat formā vestium: ideo non p hoc dicit respicere preterita sed futura. ſa. q̄ vidistis in simili in cle. vt hi qui. de eta. & quali. in gl. posterius. ¶Mo. bene hanc gl. quam alle. do. Anto. de consti. c. ſi. q̄ sufficit q̄ constitutio dans formam gestui vel actui circa rem requirat gestum de futuro q̄ illi dat formam & prout inheret rei de preterito. ad hoc gl. in prealle. cle. vt hi qui. de quo plene in. d. c. ſi. per do. Anto.

b ¶Mot. bene. De pluribus speciebus suspensionum habes glo. in cle. cupientes in ō. suspensi. de penis.

¶Sl. beneficiorum, querit an a perceptione fructuū quorum cunq; beneficiorum sit suspensus faciēs contra hanc cōstitutionem. ¶Sl. respondet q̄ sic per hanc literam que indistincte loquitur. Nec obst. de elec. ſi cōpromissarius. ſ. huius. & ſ. seq. q̄ ibi offendebatur specialiter vna ecclesia: hic vniuersalē ecclesiā offendit: ideo secus. Fatetur tñ q̄ iste non obstante tali suspensione cum non sit suspensus ab officio potest eligere. de

19 electio. cum vintoniensis. ¶† b Mo. bene. q̄ suspensus a bñficis

b cūs potest eligere: q̄ potestas vocis vande plus inheret officio q̄ beneficio. vide de elec. cum in cunctis. de cōſuet. cum dilectus. eligi tamen non potest ſm ¶Dau. vt de elec. per inquisitionem. & no. gl. q̄ sententia limitatur ad limites cause sententie. ¶† Item no. ex gl. q̄ suspēsio ad beneficia restringat ad

20 certam ecclesiā & q̄ non q̄ si hoc exprimitur seruāda est si vero non exprimit tunc si cā sit vniformiter respicit oēs ecclesias ad oēs referatur. Si cā sit respicit solum certam ecclesiaʒ

21 quo ad beneficia illius ecclesie cēsetur suspensus. ¶† Itē no. q̄ sntia generalis q̄ primat quē bñficijs ex cā vniformiter concernente omnia referēd ad ofa q̄ est pape. secus si est alterius q̄ pape. ar. l. cum vnus. ſ. ſi. ff. de bo. aut. iudi. pos. de constit. vt alarum. ſ. i. & q̄ ibi no. & fa. ſ. de re iud. cle. pastoralis. An aūt specifice possit ō. ibi. & no. de so. compe. postulasti. ¶Sl. eoip; so oppo. q̄ requirat monitio. ſ. cle. proxi. Solu. illa in casu suo. ¶Sl. suspensus querit an ſi interim durante hac suspēsione interim percipiet illos fructus sic irregularis. dicit q̄ non: q̄ hoc non est expressum in iure: igitur &c. de sent. excom. is q̄. in vi. quinimo plus dicit. l. q̄ nec etiā ex quo erit priuatus bñficio seu titulo beneficiorum cum hoc non exprimat: secus dicit in casu. de elec. cupiētes. in. ſ. ceterū. in. vi. & c. j. ſ. ſi. Fatetur tñ quod tenebitur ad restitutionē fructuum interim p̄ceptoꝝ.

22 ¶† Mo. bñe. glos. q̄ ꝑpter exercitium actus alterius q̄s offi

cij diuini ex suspenso quis non incurrit irregularitatē: ſ. ab illo actu suspēsus existat: q̄ hoc nō est iure expressum: restringit ergo materia irregularitatis solū ad exercitiū officij diuini ex suspēso ab officio diuino. Item hic Sul. & ʒenze. plus dicit q̄ si celebrarent non sunt irregulares: & p hoc etiam habes q̄ p actum celebrationis diuinoꝝ vbi ab alio actu est suspēsus non concludente ad diuina quis non incurrit irregularitatē q̄ bene no. Exigitur ergo q̄ suspēsio & exercitium actus concludit

23 ad diuina. vide de excess. prela. tanta. ¶Q̄ aūt dictum est. ſ. talem teneri ad restōnem fructuum p̄ceptorum interim durāte suspensione de qua hic querit glo. cui erit fienda hec restō &c. In ver. sed cui fiet. Respōdet glo. q̄ circa hoc est videndū cui accrescunt fructus tēpore suspēsionis: & circa hoc dicit glo. q̄ quotidiane distributiones accrescunt socijs vt dictum fuit. de eta. & qua. in cle. vt hi qui fructus vero prebende vel bñficij distincti accrescunt ecclesijs. de cle. non resid. c. pe. & sic dicit intelligendū. q̄ no. xci. di. clericus victū. & q̄ no. ¶Inn. de coba. cle. & mu. sicut & per totū. Et per hoc ptz cui ꝺbz fieri restitutio

24 Idē no. ʒenze. & tenet ¶Dau. ¶† Et no. bene gl. que facit differē

tiam inter fructus & quotidianas distributiones vt sic primo applicētur ecclesie. Scōo accrescūt socijs per q̄ limitatur gl. in cle. vt hi qui. que de distributionibus dicit contrarium. ſ. q̄ applicētur ecclesie. tenet Archi. de elec. cupiētes. ſ. ceterum. in gl. in perceptione. & hoc tenet Sul. tene q̄ ō vti de elec. in

25 d. cle. vt hi q̄ diuinis. ad fi. ¶† Quid aūt ſi ifti suspēſi a p̄ceptiōe fructuum beneficiorum nollēt interim ecclesiā officiare quid esset fiendum: & quid ſi interim eligāt an valeat electio. remittit gl. not. de electio. cupientes. ſ. ceterum. in glo. non ergo &c. Dic vt ibi no. gl. nō insisto. q̄ in primo dic q̄ non possent primari ex toto. Ad scōm iter ptz responsio ex dictis cū proxima gl. & q̄ ibi no. &c. ¶Glos. inabiles. querit an hanc penam inhabilitatis possit infligere inferior a papa. Respōdet q̄ sic & in perpetuum ex cā vt legatus & etiam epūs alle. no. in Spe. tit. ij. ſ. superest. ver. ſʒ nunqd. & imponitur hic hec pena inhabilitatis in defectum beneficij: alibi vero succedit loco bñficij defectus snīa excōicationis. ſ. de decī. cle. i. sed illud opa diuer

26 sitas casus. ¶† Mo. bñ. er ista glo. singulari q̄ inferior a papa

pōt ex statuto & snīa cum cā aliquem inhabilitare ad bñficia & sic quodammodo potest imprimere defectum irregularitatis quo ad bñficia: & satis putat do. Ant. q̄ ipse possit cum tali irregularitate dispensare p regulam primam. ſ. de reg. iur. de pe ni. dist. j. verbum. ʒs in contrarium fa. q̄ no. Inno. de tempo. or. dilectus. vbi dicit q̄ epūs non pōt contra suum statutum dispensare: sed illud dictū ꝺz alium intellectum. als esset falsum

27 vt dixi de elec. ʒs canon. in. vi. &c. ¶† Glo. tonsurā querit quid

si ferat vestem sine tonsura vel econtra an incidat in hāc cōstitutionem. q̄ nō: q̄ hic copulatiue requiritur vtrunq; fa. q̄ no. de app. tue. Deinde gl. q̄ in hac cle. fit mentio de tonsura clericoꝝ alibi de rasura. alibi de corona. xvij. di. ſ. clerici. xij. q.

28 j. duo. cum ſi. ¶† Querit glo. quid importetur per predicta

& in quibus competit habere coronam & que sit differētia inter predicta: Respondet gl. q̄ clericis deputatis ad diuina ministeria cōpetit rasura & tonsura in modum corone: cōuersis aūt & alijs nō deputatis ad diuina competit habere tonsurā. Quare aūt hoc sit q̄ clericis deputatis ad diuina cōpetit rasura in modum corone & alijs tonsura. Respondet gl. q̄ hoc cōtingit per figuram: q̄ corona est signum regni & perfectionis cum sit circularis & carens angulo in signum carentie fordium: q̄ vbi est angulus ibi sordes: ita per similē clerici illam habentes seu alios debent virtutibus regere & sordibus mundare & sic in decre. regnabunt in prealleg. c. duo sunt genera. Itē p rasuram subtrahitur pars superior capillorum: & hoc in signum remissionis peccatorum retardetur per occupationes temporales a contēplatione diuinorum. nam summitas capitis est eminentia mētis vt de sac. vnct. c. vno. & ideo per denudationē ipsi⁹ merito designatur reuelatio mētis. Cōuersis autem & alijs non deputatis ad

tis ad diuina officia vt prediri cōpetit habere tonsuram nō rasuram. Nam cum illi non occupentur diuinis ministerijs nō raduntur capilli superius sed inferius tondentur q̄ tēporalia deponunt. Tonsura enim fit ex parte inferiori capillorū & fieri debet vt ad releuationē sensuum. ſ. visus & auditus ne fic aures vel oculos impediant: & figurantur per ipsam q̄ p habentem ipsam prescindenda sunt vitia cordis & corporis ne impediant intuitum & auditum diuinoꝝ: & finaliter habeatur corona celestis: & ꝓpter hoc dicit canon q̄ clerici detōso capite &

29 patentibus auribus debent incidere. xxij. di. c. pe. ¶† Et predi

ctis infert glo. que sit differentia inter rasuram & coronā & tonsuram: q̄ rasura ꝓprie respicit partem superiorem quam dicimus clericā in vulgari. Corona vero ꝺz circulus capillorū. Tōsura vero est abscissio ipsoꝝ capillorū ex parte inferiori fa. de sen. ercom. contingit. ij. ibi circuncisis crinib⁹. hoc dicit gl. tenendum. Fatetur tñ q̄ Host. aliter dixit. ſ. eo. clerici. q̄ clericam videtur vocare tonsuram: dicebat enim q̄ maior em tōsuram & altiorem & rotundiorem coronam ꝺz habere monachus & clericus. de quo etiam in summa. eo. tit. ſ. ij. Ex p̄dictis ptz an tonsura cōsistat in clerica vel in tonsione criniū vel in vtro

30 q̄ &c. Dis sic visis & intelligentia & declaratione ter. & querit

gl. quid ſi clericus in minoribus deferat vestē hic prohibitam cum clerica & longis crinibus: vel econtra crinibus tonsis & sine clerica an incurrat hanc penā huius decre. Respondet gl. q̄ si portat clericam cum longis crinibus si illam portat coop tam caputio vel aliter: & ideo dicit si portat tonsuram sine clerica & portat illam coopertā forte vestito caputio tunc non est locus huic pene p ter. q̄ regrit copulative q̄ publice deferat vtrūq; ſ. tonsuram & vestem clericalem. arg. ff. de condi. insti. l. ſi here

di plures. Si autem alterum solum deferat predictoꝝ & publice tunc est dubiū q̄ dicit gl. egere decisiōe: tū cōcludit & credit pro de mente cle. q̄ si tñ exhibet & ostēdit in publico q̄ vi

deat clericus cum illa veste locus erit pene huius cle. Hā alleg. non de facili locum habet. nam raro vel nunq̄ quasi euenit q̄ ostēdatur vtrunq; cum portetur caputium biretrum vel aliud in capite vt docet experiētia do. Ant. hic dicit gl. bene dicere si publice vtrūq; ostendit: als non. Quia mihi videtur

31 glo. satis ꝓcedere & tene bene menti gl. totam. ¶† Sl. extrin

seci inducit ter. huius cle. maxime versi. istius dignitatē iuncto principio inquantum hic dicit attēdē dum habitum. ſ. exterior em. Ad questionē que olim fuit disputata vc3 an monachus qui portat habitum sed coopertum habitu clericoꝝ secularium sit apostata: q̄ videt q̄ sic: ex quo publice non defert: & ita fuit bononie determinatum. ad hoc. ſ. e. c. pe. & de iudeis in nōnullis. & hoc de reg. iur. in mercurialibus. in regula certum. in. vi. ¶Mo. bene istam gl. quam sepius audies allegari per quam habes iuncto. c. ij. ne cleri. vel mo. in. vi. An monachus portās habitum coopertum sit excōicatus: q̄ certe sic per p̄dicta ac si non deferret quo casu esset certum. vt. d. c. ij. & cum glo. concor. ʒenze. Et no. bene glo. ſm do. Ant. q̄ ſm hoc multi monachi sunt excommunicati & apostate: q̄ portant cappam de statuto supra habitum p̄ quam habitum occultāt. Nam vt dicit Sul. talis habitus debet deferri super omnes vestes per quem ostē

32 datur status religionis sue: † q̄ habitus est signum status non

significat autem nisi sit in publico. vt de cōſe. dist. ij. ſi qs occultans: igitur aufert sibi officium signandi. de sen. ercom. vt fa me. & c. ſi iudex. in. vj ob hoc excludetur cā legitima ſm Sul.

33 &c. ¶† Sl. infulam querit quid sit infula. Ridet q̄ quandoq;

sumitur ꝓ imperiali infula q̄nq; ꝓ alba fasciola facer dotali. Sul. hoc dicit quo ad propositum infula est vestis candida quam super caput sepe portāt Lombardi foderata de varijs & per oēs ʒenze. dicit q̄ est vestis pomposa circa collum exterius foderata qua vtuntur italici: vel infula dicitur gallice visa que als dicitur pileus &c. ¶Sl. lineum videtur sentire q̄ in penalibus fiat extensio per idētitatem vel maioritatem rationis &c.

34 ¶† Glo. quodcunq; beneficiū notanda est [a] q̄ appellatione

a beneficij cōprehenduntur etiam prestimonia vel pensio que habetur in titulo. de quo de reſcrip. postulasti. allegato in glo. non tñ cōprehendit hic pensionem que ꝺatur in stipēdio bene merito non vtin titulum. ad hoc q̄ no. Arch. in simili. de p

35 ben. si motu proprio. in. vi. ¶† Sl. oīa declarat que sit differentia inter oīa sine aspirationem seu sine h. & cum aspiratione seu cum h. q̄ sine aspiratione designat extremitatem rerū vel finem vt precidit oīa vestimenti: sed cum aspiratione designat tempus vt hora tertie vel vesperorum hoc q̄ ſ. profertur in singulari: in plurali vero p̄ponit desīcdit ab os oris non ꝺz etiam

36 aspirari &c. ¶† Sl. videatur. querit quatenus debet esse lōga

vestis cl ericorum vt hic sciatur q̄ ſi nimis breuis. Respōdet q̄ debet esse talaris. i. longa vsq; ad talos pedum. i. collum vel clauiculam pedū. xxij. dist. c. pen. An autem decre. habeat lo

cum in tabardo breui non foderato. Respondet q̄ nō cū hec constitutio sit penalis. ar. de elec. statutum. in. vi. videtur tñ cōtra ſi decreuimus q̄ breuitas nimia sit cā constitutionis sed hoc non obstante tenet gl. q̄ ꝺixi. ¶Mo. bene q̄ forte sentit glos. q̄ in penalibus non est licita extensio etiam ex idētitate rationis. de quo ꝺixi de elec. ſi postq̄. &c. ¶Glo. infra mensem declarat a quo tempore incipiat mēſis: q̄ a tempore visus vt ptz ex

37 precedentibus &c. ¶† Sl. aduertendum. in prin. inducit text.

ad no. in. c. nolo. als non dicatis. xij. q. i. vc3 q̄ monachus carēs administratione non possit facere eleemosynam. Deinde q̄rit gl. q̄d si monachus carēs administratiōe sit in studio de licētia abbatis a quo distat ꝑ magnum spatium an poterit tunc facere hanc erogationem de qua hic ꝺicitur. Respōdet q̄ sic ex quo distat ab abbate per longum spatium & sic de facili nō poterit ei restitui. alle. no. per Host. in sum. de pe. & remiſ. ſ. quibus & qualiter. ver. quid de facientibus eleemosynaʒ. vbi tenet q̄ monachus qui de licentia abbatis est in studio vel peregrinatione potest facere gratuitam eleemosynā moderate: q̄ tūc videtur ei abbas dedisse administrationē psone sue & rerum ecclesiarum: datio aūt siue electio inter necessaria cōputatur. xlvij. di. ſ. hinc etiaʒ. & ſ. sequenti. & quod no. de accu. ex parte. alle. de offi. dele. preterea. ff. de procur. ad rem mobilem. & l. ad legatū. & de iudi. ſi longius. & sic fortius poterit hāc necessariā eleemosynam facere ex quo potest facere voluntariā. fa. quod

38 no. de accu. ex parte. ¶† Mo. bene ex gl. q̄ monachus carēs

administrationē nō potest regulariter dare eleemosynā. Idez Sul. q̄ nec posset commodum monasterij absēs confessu prelati prosequi nec peregrinari. xvj. q. j. monachi. de cōſec. di. v.

b non opz. b nisi viderit fame pereuntem: q̄ tunc posset & debet

eleemosynā facere. nā tunc eleemosyna est de ꝑcepto. lxxvj. dist. non satis. & c. pasce. q̄ tunc omnia sunt communia. xlvij. di. sicut. ff. ad. l. rodiam. de iac. l. ij. ſ. cum in eodē quo casu etiaʒ cōtra prohibitionē abbatis possit dare eleemosynam magis obediendo Deo q̄m homini. rj. q. iij. non em ſm Sul.

a ¶Nō appellatione bñcij. Adde Fel. in c. postulasti. in x. co. circa me. & c. ad audiē

tiā. in prīnc. ex tra de reſcrip.

b ¶Misi viderit. an autē gs cōpelli possit facere eleemosynam. ponit. d. Abb. in. c. j. in ij. col. de cōtra ben. cmp.

De ꝓbendis. Rubrica.

1 ¶ Gratia ſi iungitur cum dispensatione facienda est mētio de qualitate beneficij impetrandi als gratia ꝺz subreptitia.

3 Gratia pape ad excludēdum surreptionem pōderatur in verbis dispositiuis in executiuis & quare.

6 Beneficium electiuum in verbis quantumcunq; generalibus non comprehenditur nisi hoc exprimatur.

7 Cura animarum seu fori animarum an sit dignior cura fori contentiosi.

8 Litere false vel surreptitie an reddant processum nullum.

9 Beneficium collegiatum cui non prouideat p viam electionis sed per viam collationis alicuius prelatiam includatur in mandato de prouidendo in forma.

10 Dignitas in qua prouidetur per viam electionis que ꝺicatur.

11 Gratia an valeat sine dispēsatione super pluralitate beneficiorum ex quo de vtroq; beneficio est facta mentio expresse supposito q̄ neutri dignitati imminet cura.

12 Gratia & impetratio an censeatur surreptitia si non fiat mēſio de qualitate beneficij impetrandi. & nu. 15.

13 Gratia quo ad dispēsationem super pluralitate beneficiorum ꝺicitur surreptitia: sed quo ad substantiam ipsius gratie non si per secundam paratus est ꝺimittere primam.

14 Vtile per inutile non ꝺebet vitiari.

16 Clausula ad vnum finem posita non ꝺebet alium finem operari nec ad alium finem extendi.

17 ¶Participium includit in se conditionem.

18 Clausula generalis adiecta enumerationi specierum cum amplia-
tione non ampliatur ad species separatas non aptas com-
prehendi sub genere additionis: sed restringitur ad species tã-
tum illi additioni comprehensas.
19 Dignitas: quid si nullus modus exprimitur prouidendi. sed sim-
pliciter mãdatur prouideri de dignitate prime vacatura vel
quam duxerit acceptandam: an includatur dignitas q̃ proui-
detur per viam electionis.
20 Quid si papa mandat prouideri alicui de dignitate puta in
ecclesia sancti Antonij & non est ibi nisi vna & principalis digni-
tas an illa habebitur.
21 Dictio aliquo stat implicatiue.
22 Beneficium si quis impetrauit primum vacaturum ad cuius-
cunq; collationẽ in certa dyocesi: postea vacauit beneficiũ ad
collationem prioris qui non habet aliud beneficium conferre
nisi illud: an illud includetur in gratia.
23 Dispensatio super pluralitate beneficiorum an per illã videa-
tur dispensatum super vtriusq; residẽtia vt in neutro teneatur
residere.

Ignitatem habẽti.

Due sunt partes sicut duo sunt dicta principalia. scõa ibi ad hec. ¶ Mo. primo q̃ in gratia iuncta cum dispensatione faciendi est mentio de qualitate cure vtriusq; beneficij habiti & assumpti siue vtrunq; habeat curam siue non. ¶ [a] Nota. secundum apertum tert. quod in beneficialibus surreptio etiam in tacendo & in dispensatione super beneficialibus vitiat ipso iure.

a ¶ Mo. fm aptũ. tert. Adde Fel. in. c. super literis. s. v. col. cir. fi. de rescri. vbi ponit etiã a quid de literis iustitie.

¶ Mo. quod ad ponderandum certificationem pape vel nõ certificationem quo ad excludẽdum surreptionem gratia ponderatur in verbis dispositiuis nõ in executiuis: ratio q; tales clausule executiue apponuntur a cancellaria preter sctam patre & papa non exprimit nisi dispositiua super quib⁹ gratie fundãtur. Verba ergo ex quibus sit mentio de qualitate a qua cauſatur excluſio surreptionis si sunt plata in verbis dispositiuis excludunt surreptionem si circa clausulas executiuas nõ exclu-
dunt surreptionẽ. ¶ Mo. ex secunda parte q̃ per hec verba vel quamlibet aliam. puisionem subiectam enunciationi modi prouidendi per actum collationis vel puisionis non cõprehẽditur beneficium electiuum. & sic genus subsequẽs restringit ad qualitatem enunciatorum. de rescri. sedes. de procu. qui ad agendum. in. vi. & in cle. non potest. eo. ti. ¶ Mo. scõo q̃ verba plata circa concernentia gratie vel dispositionis executionem non ampliãt verba plata circa dispositionẽ: & sic ad ponderãdam vim comprehensiuã gratie vel latitudinem eius põderanda est gratia in verbis dispositiuis non executiuis: & sic verba executiua non trahunt ad se dispositiua: imo executiua regulãtur contra vim verborum & dispositionem qõ bene notabis. Quedã enim verba ponuntur aperte ad ampliandum gratiam vel dispositionem & hec ampliãt. l. si ita. ff. de au. & arg. leg. Quedã apponuntur ad diminuẽdum & hec non ampliãt: l. legata inutiliter. ff. de leg. j. & l. cum tale. §. i. ff. de ẽdi. & demõ. Quedam ponuntur ad exequendũ & hec adhuc non ampliãt vt hic qõ bene no. ¶ Mo. tertio q̃ in verbis q̃tũcunq; gñalibus [b] non comprehenditur beneficium electiuũ nisi hoc exprimat &c. ¶ Quero an indifferenter pcedat cle. siue immineat cura principaliter siue in gñam dic cle. pcedere qñ immineat principaliter & immediate: vt qr ei pfidens p seipsum curam exercet vel per vicarium temporalẽ vel ppetuum. de elec. dudum. j. & s. e. cum sing. in. vi. secus si ipsi dignitati nõ immineat principaliter cura vt qr dignitati simplici esset aliqõ bñficium curatum annexum vel vnitum. s. e. super eo. in. vi. de quo per Inn. eo. titu. extirpande. fm Guli. ¶ Quero que sit dignior cura. an cura fori contentiosi. an fori anime: videtur q̃ dignior sit fori contentiosi. vt ptz in archidiacono qui hz illam & est maior archipbyter o qui hz penitẽtialem. de offi. archipbi. c. i. & l. iij. & iij. fm quos sit dyaconus tñ qr gerit vices epi maior est q̃ pbyter. xcij. di. c. fi. & fili cardinalis dyaconus vel legatus q̃ sim plex pbr. xcvj. di. c. fi. In contrarium qr ars artium est cura aiarum. de eta. & qua. cum sit ars. Dic q̃ ista maior est in q̃tũ gravior & periculosior. [c] qr aia pr̃eest corpori & cunctis rebus illa dignior & notabilior. Inquãtum magis approximat pape. ff. de offi. deleg. volentes. vi. q. j. quisq;. fm Guli. qui tractat hic qd sit dignitas & an archypresbyteratus sit dignitas & de prioratibus secularibus. de hoc etiam tractat hic Matthe. sufficit remittere ad no. de pben. de multa & qõ no. in cle. & si principalis. de rescri. & melius in cle. vt hi qui. in ver. in eisdẽ. s. de eta. & qua. que gl. pe. est & in. c. i. de consue. in. vi. ¶ Tractat etiam circa hanc partem an litere false vel surreptitie reddãt pcessum nullum. de quo satis de rescri. ad audientias. & tenet cõem opinionem quã dicit pbari p hãc cle. assignat rõnem differẽtie inter literas ad lites & ad beneficia quare primo non annulantur ex surreptione scõe sic: & dicit q̃ ideo qr beneficium absq; canonica institutione possideri nõ potest secus in rebus aliis. de reg. iur. c. i. in. vi. &c. Itẽ qr litere ad beneficia habẽtur p titulo. de renun. veniens. & Host. de rescri. super literis. de quo p. o. Ant. post Cal. de rescri. in nostra. Itẽ qr in spũalibus mato puritas ds adesse & pauitas abesse cõ in prophanis. i. q. iij. si quis. fm Guli. de mõte laudi. ¶ Venio ad v. ad hoc & quero an in mandato de puidendo in forma cle. includatur beneficium collegiatum cui non puidetur p viã electionis sed p viã collationis plati alicuius. dicit hic Guli. q̃ sic. qõ bene no. vñ dicit q̃ includetur tũc dignitas als collegiata vel conuẽtionalis. iuxta c. s. eo. ti. cũ in illis. in. vi. cũ als sit differentia inter collegiatas & alias. de offi. dele. deliberatione. in. vi. de elec. statutũ. e. li. & s. de rescri. cle. vñ. de sta. mo. cle. i. & ceterum. sz ibi casus sunt diuersi: & sic non ob. de his que fi. a pla. cũ apostolica. deci. ad audientiam. & vide qõ no. de sup. neg. plat. cle. i. secundũ Guli. ¶ Mo. bene q̃ dixisse cõtrarium rõ aũt quare de dignitate puidetur cui puidetur p actũ collationis vel dispositionis & nõ electionis est: q; in electione sunt plures & papa nõ intendit tot iudicare: & ꝑsumitur q; plures melius faciant sec⁹ in puisione que sit p vnum. de off. dele. presenti. & c. seq. in vi. de off. dele. prudentiã. §. i. rr. dist. de quibus nec refertan lõge plus valeat vna dignitas cõ alia q; solum dicta rõ attẽdit.

b ¶ Mon comprehẽdit bñficium electiuũ. Adde Fel. i. c. in nostra. i. rr. col. in prin. extra de rescrip.

10 [a] Que aũt dicatur dignitas in qua puidetur p viam electionis. Dicit Gul. q̃ illa in qua hz seruari forma decre. q; ppter hz non habeat fieri electio. j. tres menses. in rta. c. ne p defectu. de elec. & sic excludũtur forme posite. de re iudicum olim. in fi. & de preb. cum in eccleſijs. in. vi. de concess. pben. cum in eccleſijs. in. vi. de concess. pben. postulasti. fm Gul. &c. ¶ Slo. mandamus. querit quid si papa non mandat puideri sed ipsemet puideat forma de qua hic dic q̃ idem erit cum eadem sit ratio dummodo nõ puideat proprio motu. arg. s. eo. si motu ppio. in. vi. ¶ Sl. dispensantes. querit q̃nd si nulla fuit dispensatio cum als mandetur puideri in forma de qua hic: an tunc locus hz decre. Respondet q̃ sic cum eadẽ sit ratio & fortior cũ tunc minus pinguis sit gratia ergo idem ius. de consti. transla. cum concor. &c. Et si dicas quare ergo hic ponit de dispensatione. Rñdet glo. q̃ ideo de illa dixit q; clausula illa puisio qõ aiarum cura si imminet minime negligatur cõiter solum cõsueuit apponi quãdo in gratia sit dispẽsatio super pluralitate beneficiorum vt hic vel simili puta qñ sit super ordine vel residẽtia

11 facit de off. ordin. c. ordinarius. §. prouideatur. in. vi. ¶ Slo. retinere. querit an supposito q̃ neutri dignitati immineret cura an valeat gratia sine dispensatione super pluralitate ex quo de vtroq; beneficio est mẽtio expresse facta. Respondet q̃ nõ ex sola enim expressione non inducitur dispẽsatio. c. non põt. de pben. in. vi. nã expressio excludit vitium surreptionis: non

12 aũt inducit dispensationẽ vt ibi fm ius. ¶ Slo. vel alteri opp. hic videtur innuere ter. q̃ in impetratione necessaria fit facienda mentio de qualitate beneficiorum que als obtinet: sz hoc videt falsum. nã licet reperiatur cautũ in iure [e] q̃ de qualitate beneficij impetrandi quis teneatur facere mentionẽ. vt s. eo. cum in illis. in. vi. tñ nõ reperitur iure cautũ q̃ impetrãs teneatur facere mentionem de qualitate beneficij qõ obtinet vel an sit curatum: sicut nec reperit q̃ teneatur quis exprime re qualis ordo sit annexus beneficio vel quanti redditus sit: & sic per consequens tenere ds gratia mẽtio facta de substantia beneficij q̃ quis obtinet sz non fuerit facta mentio de qualitatibus. de transla. prela. c. ij. ibi q̃ non est sanctor⁹ patrũ: buius timore facta est gl. que p solutione cõtrarij dicit q̃ dupler potest esse intellectus litere. vnus q̃ istud verbum alteri referat tantum ad beneficium qõ quis impetrat: & tunc non obstaret contrarium per superius dicta: qr de qualitate talis bñficij debet fieri mentio. vt in. c. cum in illis. palle. Alius põt esse intellectus q̃ referatur etiam ad beneficium q̃ tẽpore impetratio-

13 nis obtinebat impetrãs & tũc obuiare videt contrariũ. † Sed soluit gl. q̃ gratia quo ad, dispositionẽ sup pluralitate dicetur surreptitia vt hic: sed quo ad substãtiã ipsius gratie non si per scõam paratus est dimittere primã: vt si habẽs archidyaconatum mutinẽsem curatũ impetret archidyaconatum bononiensem curatum vel etiã curatum: hoc tñ expresso: & dispensẽt cũ ipso sup vtroq; tenendo q̃ sz nõ valeat dispẽsatio sup pluralitate ex quo mutinẽsi. archidyaco. hz curam de qua non est facta mẽtio tñ tenebit impetratio adeo q̃ dimittẽdo archidyaconatum mutinẽsem poterit habere bononiẽsem p rones in cõtrarium allegatas: & qr expssio beneficij obtẽti tpe impetrationis: sz non inducat dispẽsationem tñ tollit surreptionem. s.

e. non

c. non potest. in. vi. & non fiat mẽtio de qualitate cure vel anexionis ordinis vel quãtitatis redditum vt est dictum. s. ad hoc qr decre. cum in illis. & ei⁹ rõ que vult exprimi debere qualitatem beneficij solum adaptatur ad beneficium obtinendum non ad habitum tẽpore impetrationis vel aliter dicit glo. Secundo possumus dicere q̃ hec decr. hoc nouũ ius inducat sz p iura antiqua nõ fit inductum qõ etiã qualitas cure bñficij obtẽti ds exprimi: hoc vult hec litera iuncto eo q̃ hic subdit: vcz q̃ gratia penitus nullius sit momẽti: & sic nedũ quo ad dispensationes super pluralitate sed etiã quo ad substantiã gratie est nulla. Et potest huius esse ratio quasi taciturnitas talis qualitatis est de illis que possunt mouere papã ad facilius negãdũ gratias. arg. s. e. cõis. & c. bis qui. in. vi. & videtur expressius in cle. q̃. de offi. or. Item qr hec scõa lectura videt nouitatẽ inducere contra iura antiqua & tra id. de consue. cum ꝑsuetudinis. & l. q̃. ff. de consti. p: in. ideo glo. dat tertiam lecturã vt dicam⁹

8 q̃ hoc fit spãle in casu cle. vt specialitas expressionis [a] qualitatis cure exigat quã expressionem etiã bodie faciunt cõiter impetrantes extra casum aũt cle. pcedit contrariũ: & fm hoc erit spãle q̃ vbi sit mixtura dispensatiõis & gratie puisionis in eadem litera taciturnitas dicte qualitatis cure beneficij obtẽti vitiat vtrãq; gratiam: secus si separatim per se esset q̃libet facta: qr tunc non vitiaretur gratia puisionis vt in q̃rto. sed

14 contra istam lecturã op. fortiter gl. † [b] qr vtile p inutile nõ ds

b vitiari fi sunt separabilia. de re. iur. in. vi. in regula vtile. sz gratia puisionis est separabilis a gratia dispẽsationis: sz econtra nõ velut sibi accessoria: ergo gratia puisionis saltem nõ ds vitiari ꝑpter qõ gl. dicit q̃ sz hoc egeret decisiõe & declaratiõe tãq; dubiũ: tñ in dubio sibi plz prima lectura reiecta scõa & tertia: & fm illam non obstãt contraria: & primo iste ter. iuncto eo qõ hic subditur nullius penitus est momẽti: qr illud ds intelligi qñ tacetur qualitas cure beneficij obtinendi: & sic verbũ alteri solũ referri ds ad beneficium obtinendũ. Item nõ ob. qõ taciturnitas huius dicatur de illis que habẽt mouere principẽ ad nõ concedẽdum: qr sufficit expressum esse bñficiũ in sui substãtia vt vitetur surreptio sz non inducatur dispẽsatio. vt

17 in. c. non potest. in fi. de ꝑben. in. vi. Item non ob. decr. is cui. i. responso. cum concor. de ꝑben. in. vi. qr ibi tenebatur scõm cus primo: ideo primum ds esse non curatum: hic aũt qñ non vult retinere primum sed dimittere quo casu non hz obstare cura primi bñficij: sz nõ fuerit expssa: & sic ds intelligi dicta decre. is cui. Ad decre. ij. s. de offi. ord. ea. cõpil. respõdet gl. q̃ ibi regritur spãlis mentio beneficij ad excludendum gñalem mentionem q̃ non sufficeret. & in hoc facit ꝑ Host. contra Lõpo. in eo qõ no. de rescri. in nostra. non aũtibi ds q̃ requiratur specialis mentio qualitatis cure bñficij: habetis ergo ex gl. tres opiniones. ¶ Primo q̃ in impetrationibus non est necessaria mentio de qualitate cure beneficij obtenti tẽpore impetrationis alterius. Scõa est q̃ est necessaria. Tertia distinguit an iũgatur gratia cum dispensatione & sit necessaria: als nõ: & in prima opi-

15 nione remanet gl. finaliter. † Ex qua nota q̃ in impetrationibus respectu beneficij q̃ quis obtinet vbi aliud impetrat non

c est necessaria mẽtio nec qualitatis cure nec [c] quãtitatis reddituũ vide Cal. de rescri. in nostra. in cõmento. Sexto. hic adheret scõe opinioni vcz q̃ fit facienda mẽtio ꝑpter verbum alteri indefinite ꝑlatum q̃ pariter respicit primũ & scõm beneficium. Referendo ergo ad scõm tm̃ fit violentia verbis contra id qõ habetur. ff. de leg. iij. non aliter verbum ergo late ptz. ff. de ꝑtinle. cre. l. i. Item scõo ad hoc qr nihil est tacẽdũ de his q̃ possunt mouere principem ad denegandũ. s. eo. cõis. in. vi. Itẽ qr in vtroq; est eadem rõ. s. surreptio. ergo sicut de illo ad qõ fit interpretatio fit mentio quo ad qualitatez: ita de illo qõ obtinet. & sic dicit Host. cle. interlocutum. vt ipse no. de rescri. in nostra. allegat de hoc. C. de offi. mag. mili. l. p illiricum. s. e. is cui. ij. respõ. in. vi. Ad idem. iij. j. eo. si romanus. a contrario qr si illud est in gratia ꝑpio motu concessa: ergo in alijs sec⁹. ad hoc qõ no. Lõpo. de rescri. cap⁹m. Non ob. s. eo. nõ potest. § cum vero. in. vi. qr intelligendum est q̃ fuit facta mentio de primi beneficij qualitate vt habeat probabile dubium: vel si in telligetur q̃ ibi nõ fuit facta mẽtio de qualitate intellige illõ verum qñ primum esset absq; cura sic sentit Host. de excep. cũ ecclesiastico. & de rescrip. postulasti. ex cuius gl. sumptus est. §. cum vero decre. non potest fm ius. ¶ Pau. hic tenet tertiã lecturam. s. q̃ sit necessaria mentio qualitatis vtriusq; quãdo cõ currit gratia & dispensatio: als vitiabitur vtrũq; si taceat qualitas alterius beneficij obtenti vel obtinendi & potest esse ratio qr ex quo simul ambo cõcedit voluit simul ambo valere vel nõ valere: & sic dispensatio & gratia sunt inseparabilia respectu intẽtionis cõiuncte: sic & quãdo cõiuncta intentione quis recipitur in canonicum ad prebendam non vacantem totũ est

irritum. de preben. tue. & c. dilecto. ver. in ecclesiam. secus si diuisa intentione primo recipit in canonicum: & postea offerat sponsionem prebende. vt eo. ti. relatũ. & c. dilectus. & hoc si odiũ impetrantis qui verum tacuit: ideo dicit ad literam alteri. s. prie vel secunde. als si nõ intelleriset de prima & secũda. dicit pau. se non videre quare tantã expressionem feciſſet fm ¶ Paulum hec opinio nõ est tutior & magis applaudens litere. sed equior est opi. quam sequitur 2ensze. ¶ Sl. nullius expedita est cum̃ precedenti & exponit literam diuersimode. fm diuersitatẽ lectura rum precedentium glo. ¶ Sl. etiam sequens facilis est & insti ficans literã. Sl. cura oppo. q̃ gratia in casu cle. non ds vitiari rõne surreptionis ex eo: qr facta fuit mentio de cura saltẽ in clausula de puidendo cure: sz non fit facta mentio in principali gratia: qr sufficere ds in quacũq; parte literarũ fit facta mentio de illis vt sic finis trahat ad principiũ. ar. de ap. scõo requiris. de rescri. olim. cum concordan. & quia in simili sufficit sententiam certificari ex quacunq; ptectione. C. de sen. q̃ sine certa quã. pfe. l. iij. Soluit gl. q̃ hoc faciebat dubiũm in decre. tamen fi hz obstaculum: qr hz fiat mentio de cura in clausula tñ id non sufficit cum clausula non veniat ad augmentãdũ gratiam sed ad executionem illius: ideo non deberet operari augmẽtu arg. ff. de legatis. i. l. legata inutiliter. Item qr tales clausule sonant in monitionem & non in cõditionem puisionis vel quali

c tatis: & sic perinde est ac si non fuisset apposita: hinc est q̃ valeret puisio forma illius cle. nou seruata iuxta no. eo. tit. nõ põt.

16 in. vi. & in cle. j. de offi. deleg. ¶ Mo. bene ex dictis q̃ clausula ad vnum effectũ posita nõ ds aliũ finẽ operari. ff. de adi. leg. Llegata inutiliter. de preb. non põt. §. fi. in. vi. nec ad aliũ finez extendi etiam in fauorabilibus. ff. de condi. & demon. l. cũ tale §. fi. & multominus in ambitiosis. vt. d. c. non potest. fm 2ensze. &c. Slo. si dignitatibus. querit quid si non fuisset apposita dictio si: sed simpliciter fuisset dictum puisio q̃ aiarum cura digni

d tatibus imminens nullatenus negligatur. Respondet glo. q̃ & tunc pcedit cle. qr eadẽ est rõ per ea que superi⁹ dicta sunt in prima glo. Item qr exponit imminens. i. si qua imminet. & sic

17 tacite includitur dictio si. ¶ Mo. [d] bene q̃ participiũ inclu-

d dit in se conditionẽ de quo per Bart. ff. de condi. & demon. l. i, &c. Jn. §. ad hec gl. de dignitate q̃rit an pcedit ista. §. cũ sitis⁹. si mandetur puideri de beneficio nõ dico de dignitate vel ꝑsonatu. videtur q̃ non. ar. decre. cum in illis. s. eo. ij. rsio. vbi loquitur de dignitate & ꝑsonatu. & in. ij. responso in quo loquitur de beneficio non repetit de via electionis. ¶ Slo. rñdet simlr q̃ hoc eget declaratione: tñ dicit cõiter teneri q̃ idẽ fit in bñficijs minoribꝫ q̃ in dignitate vel ꝑsonatu. Et sic no. ex gl. q̃ in mandato de puidendo de beneficio ad collationẽ vel puisionẽ vel cuius alius ex quo nullus exprimitur &c. Nec ob. decre. cũ in illis nec iste. §. qr non dicit modum electiuum non includi

a ¶ Qualitatis cure. adõ Fel. in. c. postulasti in. rr. co. de rescri. vbi ponit an appellatiõe beneficio ꝑ venant etiã curata.

b ¶ Qr vtile per inutile. De hac materia ponit bar. i. l. grece. §. fi qs stichũ. ff. de fideiuſ. & doc. marie. d. Jas. in. l. j. §. fi & fi mibi. ff. de verbo. obl.

c ¶ Quãtitatis redditui. Et ãt debeat fieri mẽtio de valore bñficij. põt Fel. in. c. ad aures. i. rr. col. in prin. de rescri.

d ¶ Mo. bñficium. Et de Bart. in. l. a testatore. ff. de ẽdi. & demõ. & Jas. fi. mibi. ff. de verbo. obl.

e ¶ Qñ clausula gñalis. Adde Fel. i. c. sedes. in. ij. co. cir. me. de rescri. & d. Jas. in. l. j. §. fi & §. quesitũ. i. ij. col. ff. si gs cau. Sz bñficiũ electiuũ qõ dicat bñficiũ electiuũ. & q̃ colatinũ & clarat Fel. in. c. in nostra. in. rr. vij. et rir. col. de rescrip.

Nã dicunt q in vno modo prouidendi expresse non includit alius. Huic opinio. cõtradicere videtur etiam finis. c. sed dicit glo. q debet intelligi respectu casus narrati quẽ respicit: & sic in eo casu quo expressio modi prouidendi est facta: remanet ergo clemen. q in mandato de prouidendo de beneficio cõpreh endatur electinum. Item dicit in ter. de collatiuo ex quo nõ apparet aliqua species precedẽs per quam genus restringitur & dicit hic Lap. quod Jo. mo. de electio. in generali. in. vi. tenet q in mandato de prouidendo de dignitate cum cura vel sine cura non includatur beneficium cui prouidetur per viã electionis secundum Lap. Abb. & domi. Ant. Tu dic vt dixi post Jo. andre. in dicto. c. cum in illis. vbi videtur reprobare opi.

20 Jo. mo. & eius ratio facit pro glo. ¶ Glosl. incerta querit ad

1 litere declarationem quid si papa mandat alicui prouideri de dignitate aliqua puta in ecclesia sancti Antonij & nõ est ibi nisi vna & principalis dignitas an illa debebitur. Respondet gl. q non: & dicit sic tenere Joã. mo. in regula. in generali. in. vi. & arch. de concess. preben. ne captande. eo. li. & sic dicunt predicti cle. iiij. pnunciasse. & motus fuit per id quod habetur in secundo Regum. xij. c. l. illicitas. §. ne tenuis. ff. de offi. pfi. q non est verisimile papã velle priuare ordinarium collatorẽ vnica dignitate: & sic vnico vt ita dixerim lumine quam & quod habeat in ecclesia: p hoc facit etiã ratio q tunc esset prouidere de ecclesia nõ in ecclesia. alleg. decisam. ẽ. eo. titu. c. vlti. facit q nõ. de offi. leg. c. penul. in glos. ij. in. vi. quinimo plus refert glo. qõ Jo. mo. in loco preallegato & Archi. ẽ. eo. fi pro clericis. in. vi. dicunt q si scribitur seu mãdatur alicui puideri in forma pauperum in aliquo beneficio & in ecclesia sancti Antonij nõ fit nisi vnicum beneficium quod deillo nõ poterit puideri. Possetur quia illud aliquo est relatiuum supponẽs diuersitatem & sic pluralitatem. Fatetur tamen gl. circa primum dictum qõ Archi. in addi. in loco prealleg. refert q quidam magni viri tenent contrarium. Mouentur per decre. ẽ. eo. lib. in. vi. & de concess. preb. nulla. vij. q. i. scire & in superficie. facit. c. fi. de symo. predicta inducit glo. contra no. per Jo. mo. & Archi. in decr. quam sit. de elec. in. vi. vbi dicunt illã decreta. solum locum habere in principalibus prelaturis: nam nõ videtur verum: quia ibi tex. dicit cur fuerit electio in aliqua ecclesia celebrata: & sic videtur loqui in inferiori dignitate ecclesie. Item q tex. ibi dicit quãuis electione: & sic residet gl. q quod videtur tenere pmam opinio. vt sit differentia an mandetur prouideri in ecclesia vel de ecclesia. & sic nota bene differentiã quam facit hic gl. & an mandetur prouideri de dignitate vel ecclesia an in ecclesia & propter hoc sepe allegatur glossa ista & ad illam sit remissio.

21 ¶ [a] Mo. etiam quod verbum aliquo stat implicatiue quasi implicet aliud ibi esse sed aduerte quia glosi. non respondet ad tura allegata in contrarium cõtra primum dictum potes dicere q loquuntur in dispositione iuris communis: & in materia fauorabili vbi est eadẽ ratio quo casu late loquendo ꝓcedũt contraria: hic in rescripto & in materia ambitiosa vbi non est eadem ratio, & vbi verba sunt sumenda stricte & non late vel im ꝓprie. Sed aduerte quia sentire videtur glo. quod si mandatur alicui puideri de dignitate etiam si per electionem fiat ad illam assumptio quod in talibus literis dignitas principalis ecclesie collegiate includat. Sed dicit hic Bertr. vt recitat zenze. quod Joan. xvij. in cõsistorio declarauit illam nõ veni

22 re quia caput: & sic dicit fuisse seruatum. † Quid si aliquis impetrauit primũ beneficium vacaturum ad cuiuscunq collationem in certa dyocesi: postea vacauit beneficium ad collationẽ prioris qui nõ habet aliud beneficiũ cõferre nisi illud an illud includetur in gratia videtur ꝙ sic. ẽ. eo. cũ in illis. in. vi. & c. mãdatũ & qr quedã transeunt in genere que nõ transirent in specie. ff. de stip. ser. l. seruus bereditarius. & de iurepa. c. ex literis.

b Contrariũ tenet hic zenze. & Bertr. qa in gratijs [b] non veniũt in genere que quis in specie non esset concessurus. de rescrip. super literis, maxime in istis beneficialibus vbi sienda est strictissima interpretatio. ẽ. eod. cũuis. in. vi. facit. ff. de mamumiss. vindic. l. si coatemus. & l. annum. ff. de assi. liber. & de regu. iur. in generali. in. vi. Item querit quid si tempore date erãt duo beneficia spectantia ad collationem illius ad cuius collationem quis impetrauit: sed ex postfacto nõ est nisi vnum: quia papa vnum eorum vniuit cuidam monasterio: numquid gratia erit inualida: videt ꝙ sic: predicta supra in glo. & qr res deuenit ad casum a quo non potuisset incipere. ff. de indi. si a me. & de conuer. conug. placeat. Itẽ concessio debet intelligi [c] si res in eodẽ statu permanserit. arg. ff. de solu. l. cũ quis. In cõtrarium facit regula factũ legitime. de reg. iur. in. vi. & qr tempus date debet inspici. de rescri. si eo tẽpore. in. vi. cui cõcor. facit. l. in ratione. ff. ad leg. fal. vbi quo ad falcidiã inspicitur tẽpus mortis licet postea pereãt alique res. Ad hoc solutio Myn. in regula factũ legitime. vbi dicit factũ legitime & cõsummatũ & perfectũ: qr tunc retractaret & ita videtur esse in casu proposito: qr nõ erat ad hunc ius questũ in re. facit. ẽ. eo. quoddã. in. vi. Bertr. hic dicit qõnem tũc tpe suo pẽdere in curia & nõdũ determinatã. tu dic fm Jo. de lig. vt colligit ex no. in cle. literis. de rescri. & in c. quis. ẽ. et. in. vi. p Jo. an. Mã videt pertranag. sedes apostolica. q nõ indicat impetrãti &c. ¶ Querit hic Matthe. circa id qõ dr de dispẽsatione pluralitatis an per illã videat dispensatũ sup titulũ residẽtia vt in neutrũ teneat residere. Itẽ an clausula illa adiecta in dispẽsatione scz dũmodo in beneficio in quo nõ fecerit residentiã faciat per alium deseruiri inducat conditionem qua nõ seruata viteat dispẽsatio: an vero inducat monitionẽ de quibus in. c. nõ põt. de prebẽd. in. vi. &c.

1 ¶ Hospitale nõ includit in mãdato de ꝓuidendo de bñficio etiã si habeat ecclesiã vel capellã vel alia iura spiritualia.

2 Locus pius non habens ecclesiã potest habere iura spiritualia vt decimas & oblationes & sic talia possunt accedere alteri loco pio q̃ ecclesie.

3 Legatus de latere potest dare beneficiales literas generales etiam non determinatas ad certum beneficium: & non potest hospitale conferre in beneficium.

4 Beneficium vbi ad includendũ ipsum exigitur mentio specialis non sufficit nisi id expressus appareat per literas specifice.

5 Hospitalarij coniugio vtentes & ferentes aliquod signum vt crucem vel imaginem vel alius an gaudeant priuilegio clericali in persona vel in rebus.

6 Merenita an dicatur persona religiosa & an gaudeat priuilegio clericali & subsit episcopo.

7 Bigamus coniugatus vel non tonsuratus an gaudeat priuilegio clericali.

8 Beneficia duo simplicia habens quibus annexa sunt accessorie curata an poterit alia tenere.

9 Motus proprius non ampliat gratiam nec facit eam late intelligi sed bene per ipsum tollitur surreptio.

10 Eleemosinariorũ applone q dicant: & quid sit eleemosinaria.

11 Xenodochia sunt loca vbi pauperes peregrini & debiles seu senes recipiuntur.

12 Leprosarium quid sit.

13 Eleemosinarium quid sit.

14 Hospitale an & quando sit locus religiosus & publicus & gaudeat priuilegio ecclesie.

15 Oblationes q fiunt ad imagines dñe nostre cui & an talia oblata possint conuerti ad aliũ piũ vsum sine autoritate pape.

16 Accessoriũ trahit ad principale: & principale sit minoris valoris Sed quid si nõ apparet qõ sit principale & quod accessorium.

17 Qualitas quando & probatur ex sola denominatione rei.

18 Spiritualia que dicantur.

19 Hospitalia possunt habere ius funerandi etiam si non habẽt ecclesiam & alia spiritualia quando sunt constructa authoritate episcopi.

20 Legatus de latere an possit conferre hospitalia & iuspatronatus laicorum.

21 Expresse est dictio que non contentatur expressione generis: sed requirit expressionem speciei.

Per literas a sede. Ponit dicenda quo excipit ibi nisi. ¶ [d] Mo. primo q in mandato de prouidendo de beneficio non includitur hospitale etiã si habeat ecclesiam vel capellam vel alia iura spiritualia. ¶ † Nota. secundo qõ possibile est q locus pius etiam non habens ecclesiam habeat iura spiritualia vt decimas & oblationes: & sic talia possunt accedere alteri loco pio q̃ ecclesie. ¶ Mo. tertio q legatus de latere potest dare beneficiales literas generales etiam non determinatas ad certum beneficium. Et no. quod legatus de latere non potest hospitale conferre in beneficium. ¶ † Mo. qõ vbi ad beneficium includendum exigitur mentio specialis nõ sufficit nisi id expressus appareat per literas specifice &c. ¶ Quero an procedat clemen. siue litere sint gratie siue in forma pauperum. ¶ Pau. quod sic: quia eadem est ratio. ¶ † Quero an isti hospitalarij coniugio vtentes & ferẽtes aliquod signum vt crucem vel imaginem vel aliud gaudeãt priuilegio clericali in psona vel in rebus. dicit Guliel. quod super rebus applicatis hospitali credit quod sic. C. de epis. & cler. Lorphanotrophos. sed in rebus suis propijs & separatis nec in personalibus gaudent: quia non sunt clerici veri religiosi. quia non vouent aliquid substantiale religiõi nec sunt in aliqua religione approbata. de religio. domi. c. fina. eodem tit. in. vi. † Idem dicit [e] de

e hereditatis eadẽ ratione ẽjus glo. dicit eos habere priuilegium clericale & subesse epis. xvj. q. j. qui vere quod non credit Gul. Ant.

do. Anto. in hoc vltimo tenet contrarium. Mouetur. quia illi tenentur ex voto ad castitatem. vt ibi no. & de regula. cuz ad

7 monasterũ. † Idem dicit Gul. de bigamis cõiugatis vel non tonsuratis vel similibus vt patet ibi legio nõ gaudeant. Nam cuz predicti omnes sunt nati laici & sub potestate seculari oportet dari modũ per quẽ sublati sunt qui duplex est tñ. f. ordo clericalis & religio approbata. quorum altero est necesse vt quis gaudeat priuilegio clericali. xvij. q. iij. si quis suadẽte. de sen. excõ non dubiũ. & c. monachi de cle. cõiug. c. j. i. vi. licet quidã dicãt q leprosi sunt religiosi & non est verum. vt no. Host. de eccle. edifi. c. ij. Istam questionẽ tangit idem Host. in summa de regula. §. j. ver. quid si rusticus. & finaliter cõcludit ꝙ si hoc bz cõsuetudo vt gaudeant. tunc stand ũ est consuetudini si hoc non habet cõsuetudo tunc si authoritate epi cõstituerint hospitale & habitũ mutauerint debẽt ab ecclesia defendi. quia tam locus q̃ persone religiosi intelligũtur. de re. do. c. ij. Nec ob. q vro-

a rem habeãt. nã & tales intelligũtur caste viuere. [a] xxvi. di. nicena. §. ea mortua non debẽt aliã ducere. Nec ob. etiã de re. do. c. si. qr bec religio est approbata. Item nõ ob. q ppriũ habeãt quia i'lud põt habere rector ratione administrationis. de sta. mo. monachi. §. qui vero. Ideo si quis in manu epi promittat caste viuere cũ vrore & ea mortua aliam non ducere & proprio renunciauerit & obedientiaz promisit vel in manibus rectoris qui hoc habet de consuetudine religiosus censetur: nõ potest

8 tamen talis spiritualiũ administrationẽ habere &c. ¶ † Quero quis habet duo beneficia simplicia q bus annexa sunt accessorie curata an poterit illa tenere videtur q sic. q accessorium sequitur naturã principalis sui. de offi. dele. si super. & in regula accessoriũ. li. vi. sic cũ quis vnus possit tenere plura beneficialia q̃us ipsis sint annexe curate ecclesie pocerit illas tenere rõne accessorij, & tunc per singulas vicarias regi debẽt. de capel. mona. c. i. in. vi. de preben. extirpande. §. quia vero. q̃us fit cõtra. ẽ. eo. cum fing. in. vi. dicit Sul. q de facto seruatur primũ &c. ¶ Gl. puisone querit qd in literis que q̃ emanant sup seruationẽ fructuũ beneficiorũ an in illis includantur hospitalia habentia ecclesias annexas dicit glo. q non. arg. huius cle. eadem ratione. ¶ Mo. directas queritan ꝓcedat cle. etiam si motu ꝓprio emanent litere. Ridet gl. notabiliter q sic & assignat causam qr motus ꝓprius nõ ampliat gratiã & vim verbo-

9 rũ licet excludat vitium surrep. ẽ. eo. si motu ꝓprio. & qõ no. j. e. si romanus. ¶ † Mo. bene q motus ꝓprius nõ ampliat gratiã

b nec facit eã late intelligi. [b] sed solum excludit surreptionẽ. & similiter nõ tollit nullitate rescripti surgentẽ ex tertij iudicio vel detractione iuris cõis vt apparet ex no. de prebẽ. si motu ꝓprio in. vi. facit tñ literas maiorẽ vim q bationis habere. vt dicit Lap. ẽ. de pb. cle. i. Signa gl. qr singularis & notabilis est. Dicit tñ hic Lap. q metus ꝓprius q̃ ampliat. vt. ẽ. eo. tit. si pluribus in. vi. & hoc saltẽ quo ad gratiã ꝓrogatiuã facit qõ no. Joã. and. de rescrip. si duobus in q̃stione. Sed quero in. vi

10 nouel. &c. ¶ † Gl. eleemosynarijs querit q appellãtur hic eleemosynarij dicit gl. q hospitalia que in aligbus locis sic appellantur in aliquibus domus dei. de app. dilectus. ¶ Pau. hic dicit q eleemosynaria hic sumitur pro loco q̃ p personis vel officio vel ministerio erogãtium eleemosynas. de censib. c. ij.

11 ante fi. † Xenodochia sunt loca vbi pauperes peregrini & debiles seu senes recipiuntur. xlij. dist. §. j. C. de sac. san. ecc. l. illud. Quandoq sumitur pro oibus hospitalibus pauperũ. de relig.

12 do. c. ij. fm Gul. † Leprosariũ aũt dicitur qõ leprosis colligen-

13 dis est constitutum. † Eleemosynariũ qõ p eleemosynis faciẽdis fm zenze. & dicit hic Gul. q bec quatuor loca hic posita & eorum bona debent per epos conseruari ad ea pro quib' sunt eonstituta & ad alia in iure expressa. xvij. q. ij. quidam. & d. c. ij. Alias ab eis epis nihil temporale potest de iure cõi de cẽsi. cũ venerabilis. §. fi. fm Gul. Quid autẽ de monasterijs. que sine certo loco hospitalitatis habent talia officia eleemosynariorum. Ridet. q etiã talia non cõprehendũtur sub literis ad beneficia per hanc cle. & est causa quia cum talia sint deputata ad certum vsum ad aliũ fine pape licentia conuerti nõ debẽt. j. de relig. do. c. ij. post prin. Et eadẽ ratione idẽ dicit de fabricis. i. in locis in quibus deputantur aliqui forte certi redditus deputati ad fabricas reparandas ponuntur certi officiales. ¶ Mo. bene fm do. Anto. in eo q dixit in fabricis. Stephi. hic dicit q

14 hoc nõ seruat de facto bz putet de iure dicere seruari. ¶ † Gl. ecclesias opp. q non possunt eccleste esse annexe hospitalibus: qr ecclesia velut res sacra seu religiosa non debet accedere rei non religiose iurta no. de iurepatro. ex literis. post Innocen. & Host. Solu. q interdum hospitalia & similia loca non sunt

c fundata authoritate episcopi. & tunc non sunt religiosa & procederet contrarium. Interdum sunt fundata et instituta authoritate episcopi & tũc sunt loca religiosa. de relig. do. ad bec.

videtur tunc bene potest illis accedere ecclesia & ita loquit hic. ¶ Mo. bene fm do. Ant. ex principio gl. q eo q hospitale habet ecclesiã ꝓsumitur publicũ. sed si habet altare & cõstat qõ nõ est authoritate epi cõstitutũ nõ est publicũ. vide qõ no. Archi. de cõse. di. j. nemo. & qõ no. de religio. do. c. ad bec. ¶ Item no. scdõm eũ q̃ eo ipso q hospitale est cõstructũ authoritate epi est religiosum & põt spiritualia illi accedere vt oblationes & talia que sunt spiritualia vt decime. Sentit ergo glo. q si esset priuatũ vel oratoriũ priuatũ q nõ possit habere ius colligendi oblationes & similia. imo tales spectarẽt ad epm. putat ergo q hospitalia ista priuata nõ possunt talia spualia mere capere. legata tñ ad pios vsus possent & putat etiã q de bis posset epus petere rationẽ ad quã spectat executio testamentoũ de test. tua

15 nos. & per hoc etiã credit q iste oblationes que fiũtad imagines dñe nostre q aliqñ ostẽdunt signa virtutis si sunt in aliquo loco priuato q tales oblationes priuate nõ licite recipiãt. imo spectãt ad epm. qõ no. ꝙ ecclia sancte Marie de primerio in feluli cõtra felsulanos. ¶ Deinde quero cũ gl. an ꝓcedat cle. si ne ecclesia vel capella accedat hospitali ita q hospitale sit principale siue ẽ hospitale accedat ecclesie vel capelle vt principali. dicit gl. q cle. solum procedit qñ hospitale est vt principale. nã si ecõtra vt accessoriũ & ecclesia vt principale caderet sub literis rõne accessorij. bz principaliter nõ veniret. arg. de pbẽ. su

a [a] xxvi. dist. c. nicena. Adde Bar. inducentem illam tert. ad pulchrã. q. in. l. mulier. §. cum ꝓponere tur. ff. ad treb. Bart. in. l. seq. C. cõ ẽdi. vi. tol. Hely. in ꝓoe. decr. in. iij. col. Fel. in. c. si cautio. in. vi. co. de fi. instru.

16 peo. in. vi. & de reg. iur. accessorium. eo. lib. ¶ Mo. bñ fm do.

d Ant. [d] q principale bz sit minoris valoris trabit ad se accessorium. vt in regula accessoriũ. de reg. iur. li. vi. pealle. & qõ no. p Jmo. & eod. extirpãde. §. i. ¶ Iuxta predicta queritur si non appareat qõ sit principale q accessoriũ & sic an ecclesia an hospitale sit principale. Ridet gl. q̃ apparet possessio & denominatio q puum possumus hoc discernere. quia principaliter denominatur hospitale. & dicit ecclesia talis hospitalis. & tunc id sequi debebit. arg. ẽ. eo. cũ de beneficio in. vi. & de ꝓbatio. p tuas. cum si. &c. Quo aũt hec denominatio possit apparere. dicit zenze. q ex libris antiquis saltẽ in custodia publica inuentis vel per similia. de ꝓsump. ad audientiã. & de ꝓba. cum causam. Si vero nõ apparet talis denominatio forte quia dicitur pmũsue hospitale talis ecclesie. & tũc talis hospitalis. & tũc

b dicit gl. q in hoc dubio repelli debet impetrãs. quia cũ cõstat [b] de hospitali nec constet illud accessorium merito non veniet hospitale. nam si esset principaliter annexa ecclia & hospitale ita q neutrũ accederet alteri qõ esse põt. iuxta no. ne se. vacã. c. j. bẽret locũ cle. aut nõ caderet sub literis impetratis ad bñficia tale hospitale. facit qõ no. de concess. preb. si capitulo in. vi. in gl. quero in fi. ergo eadẽ ratiõe. & in hmõi dubio locus habebit ad hoc q in dubio repelli dz impetrãs. facit maxime. qa in

c dubio ꝓsumere est potius magis dignũ principale [c] q minus dignum accessorium. l. & si non sunt. §. peruenimus. ff. de au. & arg. leg. cum glo. cõcor. Gul. secus dicit si ecclesia ꝓ se esset principalis spectans ad collationẽ seu ꝓmotionẽ ꝓsidentiũ talibus locis. de priuileg. cũ & plantare. §. in ecclesijs: qr tunc caderent in gratia tali per regulã cõmunem. ẽ. e. cum in illis. in. vi. ¶ Mo. tñ fm do. Ant. & signa glo. que ponit modũ ꝓbandi

d [d] quando vna res accedit ad alteram. & sic not. q ex possessione ꝓsumitur ius incidẽter deductum in iudiciũ. vide qõ scripsit.

17 d. Ant. de resti. spo. cũ ad sedẽ. † & no. ben. q aliquando denominatio sufficit in probanda qualitate rei. ad hoc de fi. ꝓsi. michael. & de ꝓba. per tuas. cum similibus &c. ¶ Glo. decimas

e querit an solui debeant decime de redditibus hospitaliũ & fi- [e]

18 militũ locorũ. remittit ad no. in cle. ij. de deci. &c. ¶ † Glo. spiritualia querit que dicanẽ hic spiritualia. Respondet q cimiteriũ & ius funerãdi. all. j. de relig. do. quia contingit in fi. vel dic

19 primitias funeralia oblationes & similia fm zenze. ¶ † Mo. bñ er ista gl. fm do. Ant. q hospitalia possint habere ius funerãdi etiã si non habent ecclesiam. & possunt habere similia qõ credit procedere quãdo authoritate epi sunt constructa alis non nisi se subiũciãt epo: quia locus priuatus talium est incapax. de ꝓscrip. c. cum sit &c. ¶ Gl. ꝓuideri queritan loca hic nominata possint clericis secularibus in beneficium vari. Ridet q non. ar. huius glo. & est expressum j. de relig. do. cle. ij. scõo rñd. in ꝓn. fallit in duob' casib' ibi exceptis. sed tũc insurgit dubium an in dictis duob' casibus talia loca veniant & includãtur in literis ad bñficia. Respõdet q non per bãc cle. que indistincte loquitur. nec vz consequentia possunt concedi in titulum indultum duobus casibus. ergo veniunt vel includũtur in literis ad bñficia vt est videre. ẽ. eo. c. ꝓtori. & c. quãuis. ẽ. eod. in. vi. Ali concludit gl. q ad hoc vt includantur est examenda qualitas locorum sicut et certe alie qualitates in literis beneficialibus ꝓmende iurta not. ẽ. clementi. ꝓrima. facta autem expressione ꝓdicta includentur loca ista solum in casibus illis duobus exceptis in dicta clemen. ij. et nisi aliud

appareat papā amplius volmisse. An autem talia loca possunt permutari cū beneficijs. ¶Remittit ad no. de rer. permu. cle. vna Bul. dicit hic q̄ non sunt spiritualia, nam laici ꝛ cōiugati sepe talia regunt. vt. xxxij. di. si qui. xvij. q. ij. quidam. dic fm do. Anto. si sunt pro titulis assignata clericis eo casu quo possunt tūc poterunt permutare. alias non de pac. cum pridē. ꝛ de rerū permu. c. fin. ¶Glo. apostolicis querit an legatus de latere hoc poterit expresse faciendo mentionē de ipsis locis. ¶Videt glo. q̄ nō a cōtrario litere forte ex eo q̄ talia sepe p laicos possidē tur vt dixi. prime vnde sicut nō cōfert ecclesiam spectātem ad presentationē laici patroni. de iure pat. cū dilect⁹. de offi. le. dilectus. etiā hoc expresso vt ibi patet. sic erit in istis locis circa que intelligatur potestas legatoꝝ restricta sicut ꝛ circa alia de quibus. de offi. leg. c. penul. ꝛ antepe. in. vi. ꝛ per hoc puto glo. fensisse idem si per clericos reguntur. arg. d. c. penul. ꝛ antepe. ꝛc. ¶Sl. literis querit an sufficeret probatio per testes. Respōdet q̄ nō a cōtrario litere ꝛ alias cōcor. marime. ſ. eo. fi mo tu proprio in. vi. Sensze. ꝛ trariū. vt. j. de sepul. dudū. ſ. hmōi. ꝛ q̄ no. Archi. in prin. in. vi. in verbo transmittimus. Ad hūc tex. dicit q̄ ideo dixit de literis [a] quia de illis fuit questitum fm sen ze. primū cōmuniter tenetur. ꝛ sic dictū glo. Ultimo. La. hic dicit q̄ ꝛ in mandato de quidendo clericis non includant hospitalia. q̄ō putat etiā q̄ si fiat alicui gratia in aliū determinanda p modum. de quo. eo. ti. dudum. ꝛ. c. is cui. ꝛ. c. ℈uis. in. vi. in cluduntur tamē vbi mādatur, puideri laicis p quos talia regū tur. xvij. q. ij. quidam de relig. do. in clemen. quia contingit ꝛc. ¶Sl. vltima querit an sufficiāt verba generalia puta dicēdo de quibuscūq; beneficijs dignitatibus psonalibus officijs. dicit q̄ nō. ar. huius tex. a cōtrario dum dicit expresse. alle. ℈. eius ibi not. de offi. ordi. ¶Mo. bene de illa dictione expresse nō videtur contenta expressione generis. sed requirit expressionē speciei. de quo dixi. in. c. penul. de rescriptis. in. vi. ꝛ per Bart. ff. de vulga. ꝛ pupil. l. i. ff. de dona. l. si filius ꝛc.

[a] ¶Quia de illis fuit ℈ſitum. Adde gl. in. l. j. in gl. mag. in ij. lec. C. quando non presbyteri. 2 cor. adductis per doc. ibi.

1 ¶Dispositio in vno ℈ō stricta extēditur ad plures in quibus est fortior ratio.

2 Beneficium primum vel prima beneficia ad hoc vt vacēt nō exigitur q̄ secundum sit cōsecutus quo ad pacificam possessionem vel per eum stet.

3 Beneficiatus an ante possessionem authoritate ſupioris adeptam possit ibi ministrare. Et quando dicatur quis adeptus pacificam possessionem quo ad finem vt prioꝛa vacent ꝛ quo ad finiendum potestatem delegati. ꝛ nu. 4.

5 Beneficium est bonum faciens gaudium tribuens capienti.

6 Beneficiatus quando dicatur habere pacificam possessionem quo ad finiendam potestatem delegati.

7 Delegatus executor beneficij si profert generalē excommunicationis sententiam in omnes rebelles ꝛ contradicentes an sit sic perpetua q̄ō contradicens etiam post annum a tempore possessionis pacifice incidat in eam.

8 Beneficiatus si stat per eū quominus possessionem adipiscatur: perinde est ac si possessionē fuisset adeptus quo ad prima beneficia: ꝛ hoc verum quando illius tenet collatio.

b ¶Pacificam possessionem. Que aūt dicat possessio pacifica declarat Inn. i. c. ℈tutus, in gl. ſ. de app. ꝛ gl. in. c. cōmissa. in vi. pacifica. ℈ō. ele. in. vj.

c ¶Quia bñficiū. Adde do. Abb. in. c. clericis, de vita ꝛ hone. cle.

d ¶Inducas. De hac clausula ponit in no. i. cle. i. circa fi. ℈. de offi. ord. le.

¶ Si plures obtinens dignitates personatus vel officia ecclesiastica curata vel non curata, seu beneficia curata vel non curata, quotquot et quecunque, etiam si quelibet illarum sufficiens sit pro competenti sustentatione unius clerici, in illis tamen ecclesiis, in quibus quilibet illorum fuerit constitutus, non plures quam unus, qui in divinis officiis studiose deserviat, et horis canonicis intersit, recipere valeat, nisi quatenus dignitas, personatus, officium, beneficium curatum vel non curatum hujusmodi, quod post alia hujusmodi obtinuerit, ipsi, vel alicui alteri, ad quem pertinet, cum illis, quae prius habuit, compatibilia existant, et ipse, vel alius, ad quem pertinet, ea simul cum illis, quae prius habuit, retinere valeat, ac ea, quae prius habuit, ipse, vel alius, ad quem pertinet, retinere valeat, dummodo ea, quae prius habuit, ipse, vel alius, ad quem pertinet, cum illis, quae post habuit, compatibilia existant, et ipse, vel alius, ad quem pertinet, ea simul cum illis, quae post habuit, retinere valeat, ac ea, quae post habuit, ipse, vel alius, ad quem pertinet, retinere valeat, dummodo ea, quae post habuit, ipse, vel alius

et q; sine dispẽsatione sufficienti tenebat plura curata vel plures dignitates. nam ex hoc redditur inhabilitas etiã ad minora bñficia. de elec. dudum el. ũ. & ibi de hoc in prima glo. & in extrauag. Jo. xxij. execrabilis. vnde p clausulam ppũ motus talis inhabilitas non tollitur. Mã satis illi clausule est q; operet talem effectum. s. q; firmat gratiam cõtra vitium surrepti. ideo alium non operaf nisi aliud de intẽtione expressa appareat cui
b tunc esset standum de rescrip. si quando. ¶ †No. bene ſm do. Ant. istã gl. que non est alibi. vcz q; motus proprius tollit vitium a quo surgit immediate surreptio & vitium surreptionis non tñ tollit vitium inhabilitatis psone etiã consecutiue descẽdẽtis a vitio a quo surgit surreptio qõ no. bene. Idẽ hic Sul. tenet de impedimẽto natalii vel alio vitio ex crimine ad hoc. ff. de ser. vr. pred. l. si domus. & de priuileg. pastoralis ſm Gul. & no. ſ. eo. si motu proprio in. vi. per Joan. an. tene bene mẽti &
8 adde glo. ſ. eo. cle. per literas. ¶ †Item no. bene ex ista gl. ſm d. Anto. q; pluralitas inhabilitat quẽ psonaliter ad beneficia facit qõ no. in cle. pro. i. & vltra iura que alle. gl. vide bonũ text. de offi. ord. ad fi. in. vi. †Per predicta & maxime per finem glos. dicit q; debes esse cautus q; vt ponderes verba rescriptorum si potes colligere aliqua verba ex quibus appareat de intẽtione que in aliquo extendat proprium motum. ¶ Glos. declaramus
9 notabilis est de significato huius verbi &c. ¶ †Sl. vltima que rit de ratione decre. quare morus proprius tollit surreptionez etiam quãdo prouidetur habẽti plura beneficia. Rñdet q; ratio est quia eadẽ est ratio excluſionis vitã surrepti per motum proprium siue fiat, puiſio habenti vnũ siue plura siue ſimplicia siue curata. & ideo pariter idẽ statuitur. Fatetur tamẽ gl. q; motus proprius non inducit dispẽsationẽ in retentionẽ. alle. c. nõ potest. in. vi. ſ. eo. in fi. vbi qõ hic decisum tenebat Joã. and. in glo. ũ. per predicta. dicit hic Sul. q; beneficia prius habita vacabunt p ſcõm curatum postea proprio motu collatum. quod c. nihil operatur nisi tollere surreptionem que alias obtinetur ex ta citurnitate beneficiorum prius obtentorum ſm Sul. &c.

1 ¶ Mãdatum de beneficio ad collationem epiſcopi nõ comprehendit beneficium ad capitulum devolutum & ex negligentia capituli.

2 Mandatum de prouidẽdo de beneficio ad collationem epi comprehendit beneficium ad episcopum devolutum.

3 Collatio beneficiorum de episcopo ad capitulum & econuerso ex negligentia devoluitur de vno ad alium.

4 Devolutio ptãtis ꝑferẽdi q̃ fit ex negligẽtia an fiat ipso iure.

5 Capitulum ecclesie inferioris a cathedrali si de ꝙsuetudine habeat per se absq; prelato conferre beneficia an fiat devolutio ad prelatum ſumm per negligentiam talis capituli.

6 Devolutio ab archiepiscopo negligente an fiat immediate ad patriarcham vbi illum habet an vero ad papam.

7 Demonstratio falſa non vitiat gratiam.

8 Episcopus date in beneficialibus inſpicitur.

9 Beneficia quare veniũt devoluta ad papam quorum collatio
ad ꝓlatum ſpectabat ad collationem cuius ſcribebatur.
¶ Sed fiet ad epm. Adde do. Abb. in. c. cũ in ecclesia. i iij. co. de elect.
10 Devolutio ſi ex delicto esset facta de episcopo ad capitulum an idem erit quando ſit ex negligentia.

11 Executor ad beneficia sciẽte vacauit beneficium vltra sex mẽses an nocebit ei vt postea conferre non possit.

12 Executori ad beneficia an currat tempus concilij lateranẽsis.

13 Executor apostolicus põt cõferre bñficia ad papam devoluta.

14 Legatus de latere potest conferre beneficia devoluta ad papã.

¶ De beneficio ad cui.

1 Circa casum ꝓpositum soluit quatuor dubia q̃ patent. ¶ †Mot. primo qõ in mandato de beneficio ad collationem epi non comprehendit beneficium ad capm devolutum. & sic hoc mandatum ad collationẽ nõ notat habitũ iuris cõferẽdi ſz exercitium: q; in talibus rescribens ponderat grauamen eius ad cuius collationẽ scribit qõ datur ſi priuat exercitio qñ habet non
2 qñ non hz q; in habitu nõ grauat. ¶ †Scõo no. q; in mandato de prouidendo de bñficio ad collationẽ epi comprehẽditur bñficium ad epm devolutum & ex negligentia capituli & sic tale mãdatum non considerat collationẽ naturalem epi quo ad habitum. sed refertur etiam ad accidentaliter devolutam quo ad exercitium tantũ. & sic verba que in habitu & actu possunt verificari de actu in dubio ꝓlata intelliguntur seu censent quando causa disponendi plus respicit actum & exercitium, phibitum. qõ no. bñ. ¶ Mot. tertio qõ in mãdato de prouidendo ad collationem episcopi cõcinditur beneficiũ ad ipsum habitum ſpectans exercitio ad papam devoluto. & sic verba que possunt intelligi de actu & habitu referuntur ad habitũ tãtum quando per hoc alteri non contingit fieri ꝓiudicium ꝓter intẽtionẽ
scribẽtis. & sic apparet q; rescripta late intelliguntur quatenꝰ tangunt rescribentis preiudicium & non tertij. ad hec optime facit de consue. cum dilectus. qñ no. bñ. ¶ No. quarto q; etiaꝫ vbi puiſio inferiorum beneficiorum ſpectat ad capitulum & sic ad vniuersitatẽ possunt prouidere per viam collationis nec arcantur ad prouidendum via electionis. ¶ †No. vltimo q; ex
3 negligentia collatio beneficiorum. de episcopo ad capitulum & econuerso devoluitur de vno ad alium. de concel. prebẽ. c. ij. &
4 de elec. cum in cunctis. ¶ †Querit hic Sul. an hec devolutio potestatis conferẽdi que fit ex negligẽtia ꝑ ipso iure. an vero requiratur factum hominis & sic sentẽtia. respondet q; sic ipso iure per lapsum termini subsistente negligẽtia adeo q; nõ potest moza purgari p negligẽtes de suppleu. negl. prela. licet. in instituti eñ ius operatur in talibus. nec mirũ q; ius est potẽs abdicare ius vnius & in alium transferre momentanee. vij. di. quo iure. de here. cũ ſcõm. in. vi. & ſimiliter legislator qui est gubernator vtbis potest ex causa maxima vni auferre & alteri tradere ſm no. de consti. que in ecclesiarum. ¶ †Scõo querit qd
5 si capitulum inferioris ecclesie a cathedrali de cõsuetudine habeat per se absq; prelato conferre beneficia an fiat devolutio ad
a prelatum ſuum p negligentiam talis capituli. dicit qõ non - sed fiet ad episcopum, nam q; dicitur de capitulo devolui potestatẽ ad ꝓlatum in casu negligẽtie procedit in capitulo ecclesie cathedralis. secus in capitulis ecclesie inferioris. q; maior est cõiunctio episcopi & capituli sui & prelatorum inferiorum cũ capitulis suis. ſ. de testa. requisiſti. Idem iensze. cõtrarium huius tenuit gl. singularis in cle. i. de supplen. negli. prela. & dicit vt ibi
6 dixi. ¶ †Tertio querit an ab archiepiscopo in negligentiam eius fiat devolutio immediate ad patriarchã vbi illum habet. an vero fiat ad papã. intelligo eo casu quo nõ fit devolutio ad ſuum capitulum. vt quia capitulo negligente devoluta fuit potestas ad archiepm. vel ſi ad vtrũq; ſpectat collatio vterq; fuit negligens. dicit q; ad papam fiet immediate devolutio. nec patriarcha faciet gradum alleg. de sup. negli. prela. licet. i. dis. c. fi. & iiij. q. i. pudẽda. Q uo autem tempore incipit currere tempus datum ad conferẽdum. dicit q; a die scientie potestas ꝑferendi omni impedimẽto cessante currit. de concel. prebẽ. quia diuersitatem. & de ele. eis quibus. ¶ Quero quid ſi non scribitur de beneficio ſpectãte ad alterũ collationem. sed de spectãte ad electionem vel ꝓsentationẽ an erit idem. ¶ Pau. dicit qõ sic. quia est eadem ratio ergo idem ius. de cõsti. & ibi. Quid ſi habens ius eligendi vel presentãdi post datam rescripti donat ius ſuum epo an potest executor datus in forma de qua hic de tali beneficio puidere. ¶ Pau. dicit hic q; non. ſiue dicamus q; epus habeat tunc primo eligere postea confirmare. quo casu esset clarum per ea que dicẽtur cum glo. ſiue habeat confirmare. Mouetur q; ius conferẽdi competẽs tunc epo est creatum post datam rescripti. ideo ad illud ſe nõ extẽdit rescriptus in cle. fi. de rescrip. & qõ ibi no. & quia primus modus prouisionis qui erat electiuus pderi debet & sic non dꝫ venire sub mãdato in quo exprimitur modus conferen. di. arg. cle. i. ad fi. s. e. &c. ¶ Quid autẽ contra: episcopus vnã ex ecclesijs ſuis in qua habebat ius conferẽdi post datam rescripti donauerit alteri. an tunc executor in forma de qua hic de illa poterit puidere. dicit q; sic. monetur q; rescriptum executoris afficit bñficium anteq; vacet. de rescriptis si eo tempore. & c. tibi qui in. vi. & tale ius transiuit cum suo onere. & hoc limitat verum durante tempore quo episcopus potuisset conferre si non donasset. nam illo elapso secus. Lapus hic dicit hoc verum ſi beneficium fuiſ set affectum alias secus facit quod infra dicetur post Ste. Impedit ergo interim rescriptum donationẽ potestatis conferẽdi. non tamen impedit donationes proprietatis ecclesie. ar. de dona. in. c. consultationibus. & sic attenditur tempus vacationis quando principaliter. & per se transit potestas cõferẽdi in alium. quia persona epi scopi est grauata & non alia. Sed ſi potestas conferẽdi transit cum proprietate. tunc non curatur tẽpus vacationis. Et ex hoc infert q; executor potest cõferre in tẽpore quo episcopus poterit conferre siue prima collatio spectet ad eum siue non. vnde dicit q; ſi ad inferiorẽ ab episcopo ſpectat collatio differre potest executor donec ad eum scilicet episcopum devolutur. & tunc poterit illud conferre ſz devoluta potestate de episcopo ad aliuz non poterit cõferre donec devoluatur ad papam. & sic est dare q; executor tempore primi collatoris & non potest conferre. ſz tempore secundi & sic epi scopi & tẽpore vltimi ſcz pape. & per consequens propter cõditiones personarum variatur potestas conferendi. ¶ Querit Stepha. quid ſi mãdatur prouideri de certo beneficio in ſpecie, puta de tali bñficio spectãte ad collationem epi. an ſi ex negligẽtia devoluta fit potestas ad capitulum possit cõferri et p
7 quo est ſcriptũ. dicit q; sic. q; falſa demõstratio nõ vitiat graz vbi consta

vbi cõstat de quo beneficio intellerit papa. ar. l. falſa. ff. de ꝙd. & demon. ff. de au. & arg. leg. l. quintus. Hec ob. hec cle. q; nõ loquitur hoc casu qñ in ſpecie mandatur puideri de certo beneficio. sed quando in genere de bñficio spectante ad collationem epi & sic demonstratio tunc restringit. nã tunc est intẽtionis pape solum restringere potestatem epi ad cuius collationẽ prouideri mãdauit & no vlterius. ſ. eo. mãdatum. in. vi. Quid ſi tẽpore date gratie in forma de qua hic nondum erat devoluta collatio ad capitulũ tunc autẽ cũ petitur vt prouideatur per
a executorẽ opponitur q; est devoluta ad capitulũ an poterit puideri de isto bñficio videtur q; sic. a quia & tempus date inſpicitur in istis beneficialibus. de rescrip. eam te. & c. tibi q. & c. ſi eo. tempore. in. vi. Jn contrarium facit. c. ei cui. ſ. eo. in. vi. Dicit Steph. q; ſi papa decernat irritũ & inane & reseruat q; cum tunc stat misit interdicta ptãs epi poterit prouideri. de ꝓcess. pbẽ. c. ſi ſoli. & c. ſi capitulo. in. vi. qõ intelligit esse verũ ſi decre
b tum sit pure adiectum secus ſi ſub conditione q; tunc ſolũ sortitur effectum gratia purificata. ſ. ti. i. cle. vna. Si autẽ decretum non fit appositum nec aliud propter qõ prebenda sit affecta. & tunc nõ ligabit manus epi & sic cõferre poterit p epm vt in iuribus. ſ. alleg. Querit hic Matthe. quare non potest executor prouidere cum sit devolutio de epo ad capitulum sicut cũ ecõtra fit devolutio. dic q; ideo q; in concessione pape non fit mẽtio nisi de collatione epi & nõ de collatiõe capituli. Forma autẽ mãdati dꝫ seruari. de rescrip. cum dilecta maxime cum tales
9 litere sint odiose. ſ. e. ꝙus. in. vi. Quare autem veniunt beneficia devoluta ad papã quorum collatio primeua spectabat ad collationẽ eius ad cuius collationẽ scribebatur. Respondet q; lata est fienda interpretatio contra precedatem licet non contra tertium cui fit ius questum vel querendum. de dona. cũ dilecti. cum ibi no. de reſcri. olim tibi. & de consue. cum dilectus. Item q; papa in tali gratia includitur sicut ſub nomine populi ſenatores & principes & tinẽtur. insti. de iure natu. ſ. plebs. b
b & dꝫ. inter milites. l. i. ſ. i. ff. de re mili. hec tamen ratio nõ est omnino bona per. c. ij. ſ. eo. in. vi. ¶ Sl. scõa querit quos intẽdit hic comprehẽdere p hãc vniuerſalẽ. Rñdet q; archiepos & superiores & etiã exẽptos. ¶ No. bñ. q; in vniuerſali dispoſitione facta de epo comprehenditur etiam archieps &c. ¶ Sl. scribamus querit an pcedit litera siue scriptũ ſit executori siue ipſi epo ad cuius collationẽ puideri mãdatur. Rñdet qõ hic loquitur qñ ſcribitur executori. Sl'aut' ipſi epo ſcribereꝫ idem in tribus primis casibus. Jn vltimo vero casu quãdo est collatio devoluta ad papã esset idem ſi esset conſtitut' delegatus. secus ſi ſolum eius officium excitando fuerit sibi ſcriptus. arg. de offi. ordi. licet. & c. vlti. de rescrip. cum aliquibus. in. vi.
10 &c. ¶ †Sl. ex negligẽtia. q̃rit quid ſi ex delicto facta esset devolutio de epo ad capitulũ an idẽ erit qõ hic dicitur qñ ſit ex negligentia. Rñdet gl. q; ſic. q; eadem est ratio forte tamẽ de illo nõ dixit. q; de hoc est opi. an ex delicto fiet devolutio ad capitulũ. de quo. de elec. cum in cunctis. ſ. fin. super vlti. glos. & per Jnn. de concel. preb. q; diuersitatem. dicit hic Matthe. qõ gc
e quid dixerit Jnn. in. d. c. q; diuersitatem. tenendum est qõ habetur in. c. vno. ne ſe. vac. in. vi. vbi dicitur q; ex delicto etiam fit devolutio saltem quãdo ad epm vel capitulũ ſimul spectat collatio ſm ſenze. fa. ſ. de sta. mo. c. i. ſ. porro. qõ bodie pcedit etiam in exẽptis. de sup. negl. prela. in cle. q; regulares. de quo dicendum vt ibi. ¶ Quid autẽ ſi ex cõmiſſione epi devoluta fit
f potestas ad capitulum vel ad aliũ an tunc erit idẽ ac ſi exne gligentia vel delicto fieret devolutio dicit gl. q; non tamen per talem commiſſionem nõ impediretur exercitoris potestas qn possit prouidere de tali beneficio. alle. c. fi. eo. titu. in. vi. qõ no. de rescri. c. fi. Item q; alias de facili possit eos deludere impetrantes & sic pararetur via fraudibus contra decre. quãto. de dinor. Jdem tenent ſenze. & Pau. dicentes q; aliud est quãdo conferens conferret iure proprio lꝫ devoluto. aliud quando in
11 re cõpromiſſario. ¶ †Sl. epi querit quid ſi executore sciente vacauit beneficium vltra ſex mẽſes an nocebit ei vt postea cõferre nõ possit videtur q; ſic. p decre. ũ. de concel. pbẽ. Item timuit Lãpost. de rescrip. capitulum. in gl. magna. in charta. iiij. ver. item numquid executo. Hec ob. decre. non alleg. q; loquit in ordinarijs collatoribus. nõ autẽ in executoribus qui conferunt vice pape cui in deuolutione non durrit tempus. ¶ Sl. tẽperat hoc dictum Lãposte. pcedere duobus ꝙcurrentibus. primoſi ſit gñaliter ſcriptum ad cuiuſcunq; collationẽ ſpectet bñficium. Item ſi nõ est adiectum aliqõ tempus ꝑpter ea que habẽtur in cle. vnica. j. ti. i. & qõ ibi no. in glos. iſte terminus. Si autem certa persona esset per rescriptum grauata. vt q; de beneficio ſpectante ad collatiõnẽ talis epi mandaretur puideri. tunc lapſo tpe. j. qõ poterit conferre ille qui grauatur nõ poterit prouidere donec deuoluatur ad papã potestas prouidendi
de illo beneficio. & hoc aperte probat hec cle. Idem tenẽt hic ¶ Pau. & ſenze. ¶ †No. bñ hanc glo. c an executori currat tem-
12 pus concilij lateranenſis. facit qõ no. gl. in cle. q; regulares. de
c sup. negli. prela. cum glos. concordat Lapus. limitat tamen gl. in tantum dixit q; dato executore ad puidendũ de beneficio ſpectante ad collationẽ alicuius ſpecialis & expresse ꝑsone curret tẽpus executori. pcedere ſi mandatur prouideri certe & nominate ꝑsone & illa etiã negligẽti q; tunc habet locum victus. c. ij. secus executor: tantũ ſit negligẽs & non ille cui puideri mãdatur. alleg. de rescrip. tibi. ſ. in predictis in. vi. Jtẽ aduerte q; ſi bñficium non est affectum eodẽ tempore curret tẽpus ordinario collatori. ad cuiꝰ collationẽ est ſcriptũ & ipſi executori. Si vero bñficium esset affectũ tunc primo curret executori deinde ordinario tũc nõ puideret executo: tẽpore ordinarij. vt. j. dicit Lap. circa fi. & sic nõ ob. ſi dicatur ſi ſcribitur ad collatiõnẽ certe ꝑsone d bñficium est affectum vel p literas vel processum executoris. & sic nõ currit tẽpus ordinario collatori ex quo nõ põt cõferre. & per consequẽs nec debet currere executori q; ad illius collationẽ habet cõferre. cuius & trarium vult cle. ista ſimpliciter qñ etiam bñficium est affectum. q; respondet vt ptz ex predictis. Jtẽ primum dictũ glos. & dictum Lãpost. limitat a
a procedere in executore qui confert vice pape. secus in executo re ordo ab inferiore a papa. q; illo tunc nõ procederet indistincte dictum Lãpost. & sic sensit glo. a cõtrario qñ dixit qui confert vice pape ſm eum &c. An aũt legato sedis apostolice curret tempus dicti. c. ij. de concel. prebẽ. tangit hic Lap. & vidã. j.
¶ Sl. exista. querit an litera pcedat indistincte siue potestas cõferendi sit devoluta ex negligẽtia epi ad aliũ tẽpore date re
scripti siue postea tẽpore quo executor vult puidere. Respon- b
det gl. qõ litera intelligenda est quãdo post datã rescripti facta est devolutio. hoc ideo forte dixit gl. q; ſi ante datã rescripti esset facta revolutio non esset dubium q; executor nõ possit puidere de illo ex quo tempore date non includebatur in literis. sed vbi tempore date includebatur quia nõ dum erat facta devolutio sed postea fit etiam magis dubium ꝓpter bonum c
intitum. tamen idem est dicẽdum donec est in manibus capituli. & sic eueniet q; potestas huius executoris variabitur ſm tẽpora sicut in ſimili. ſ. ti. j. cle. j. Ham ꝙdiu bñficium est in manibus epi quo ad eius collationẽ executor cõferre poterit illud, illo aũt devoluto ad aliũ nõ poterit cõferri sicut contra bñficium qõ ſpectat ad collationem inferioris epo non confert quãdiu est in collatione illius. secus cum transit potestas & devoluitur ad epm vt hic dicitur. Jllam tunc pro illa vice est p/ d
ptium epi & ex iure devoluto. Ratio autẽ predictorum est q; papa voluit grauare epm & nõ aliũ. & ideo ſolum potest exẽcutor ſpectantia ad collationẽ epi & quãdiu ſpectant conferre. & ideo ſpectantia ad collationẽ alterius ex iure ꝓprio vel devoluto tẽpore quo executor vult puidere conferre nõ poterit. quia sic grauaretur alius quẽ papa grauare noluit cõtra intentionẽ eius cõtra id qõ habetur de rescriptis cũ dilecta. de offi. dele- e
c. ſup eo. cum concor. Matt. hic dicit melius dicẽdum' inſpici debere tempus date. ar. de rescrip. eam te. & eo. ti. ſi eo tempore. in. vi. & sic nõ includetur devolutum ad collationem episcopi post datã literarum. tutius est tenere gl. ꝑ hunc tex. qui ſimpliciter loquitur. & qui aliꝰ modicũ dubiũ habuiſſet &c. ¶ Sl.
capitulum in principio docet construere literam. deinde q̃rit f
quid ſi ad capitulũ ſpectabat electio ita q; erat' beneficium electium & non collatiuũ & ſcribitur vt prouideatur de beneficio ſpectante ad collationẽ epi. an deuoluta potestate capituli ad epm poterit executor dictum beneficium conferre. dubium facit in queſtione iſta. quia ſi dicimus devolui potestatem eligẽdi ad epm non videtur venire in literis predictis in quib' est ſcriptum de beneficio ſpectante ad collationem epiſcopi & nõ ſpectante ad electionẽ. arg. ſ. eo. cum in illis. in. vi. Si vero dicimus devoluit potestatẽ prouidẽdi ſeu conferendi. tũc nõ est dubium. tñ idẽ videtur q; non includatur in literis ꝓdictis. qa & sic ex post facto bñficium ex iure devoluto fit factũ collatiũ tamẽ inſpecto primordiali principio origine erat electium. & sic nõ vr includi in literis ꝓdictis in qbus ſolũ fit mẽtio de collatiõe & sic inſpiciaf modus p quẽ ꝙsueuit puideri. ar. cle. j. circa fi. ibi ad quẽ qs ꝙsueuit p electionẽ assumi. Jtungd aũt devoluatur in casu ꝓmiſſo ad epm potestas eligẽdi an potestas cõferẽdi & puidendi remittit glo. ad no. de elec. ne pro defectu & plus nõ dicit & sic clare nõ determinat sentire tñ videt sic restrictis dẽdo q; qcqd fit de illo dubio an devoluaf ptãs eligẽdi an cõferẽdi tñ nõ includatur tale bñficium in literis ſen in forma literarũ. de qbus in litera ꝫze. hic ſentire vf ꝫsium ſi dicimus devoluit ptãtẽ ꝙferẽdi. Lap. hic dicit qõ ſi ſpectabat ad capm electio & ad epm cõfirmatio tũc executor poterit de illo puidere. Si aũt cõfirmatio ſpectaret ad aliũ & ex negligẽtia capituli

devoluta esset potestas capituli ad eꝑm tũc secus ratio ꝑm eũ. q; primo casu eꝑs confert ⁊ prouidet iure collatiõis. in secundo elegit ⁊ puidet iure electionis. alle. de iurepa. c. vnico. in. vi. de elec. si cõpromissarius. eo. lib. ⁊ sic videtur tenere epi. q; potestas conferẽdi devoluatur ad eꝑm eo casu quo ꝛferre habebat a⁹ devoluatur potestas eligẽdi. Jo. an. in. d. c. ne pro defectu. vt prediri tangit hoc dubiũ. ⁊ an regula cõtra eum. de reg. iur. in. vi. cõcludit in. d. c. ne pro defectu. post recitatas opiniões qõ communiter seruatur q; ex tali potestate devoluta eꝑs prouidet iure collationis seu puisionis. Dicit tamẽ q; forte verius est q; prouidere debeat iure electionis ex potestate devoluta ⁊ ex iure ꝓprio cõfirmare. ar. de elec. cũ inter vniuersas. ⁊ hoc vltimum forte dicit Jo. cal. ibi tenẽdum de iure. Nec obiura que dicũt q; eꝑs ex tali potestate puidebit ecclesie vel ecclesiã ordinabit. q; illa verba late sumpta etiã includunt viam electionis. vt no. in cle. vlti. de elec. ⁊ sic debẽt sumi rõne subiecte materie. ar. l. ũ vno. ff. loca. ⁊ hoc idẽ ibi tz do. Basp. Aut ergo apparet ꝙfuetado legitima sup hoc aut nõ apparet. si tũc ad alinm q; eꝑm spectabat cõfirmatio clarũ est q; devoluit potestas eligẽdi vt dixit Lap. ne negligẽtia capituli puidicet tertio non negligẽti in potestate confirmãdi. Aut spectabat ꝙfirmatio ad eꝑm. ⁊ tũc idẽ ꝑm verã opin. licet Lap. ⁊ quidam alij contrarium ex his patet decisio questionis. gl. tamen quicqd sit de isto dubio non videtur q; possit executor de tali bñficio prouidere. vt dixit gl. ac. ¶ Sl. cuiscunq; declarat literã quare sic vniuersaliter loquitur. q; siue per ꝓximos gradus ⁊ immediatos siue per mediatos devoluatur ad eꝑm confert executor q; dñi est in manibus epi. igitur ꝛc. ¶ †Sl. siue ad nos col ligit ex litera q; executor apostolicus põt conferre bñficia ad papam devoluta ⁊ inducit pro eo qõ no. Jnno. ⁊ ¶ Det. de offi. deleg. super eo. vbi dicebant predicti quo dã hoc tenere cõtrarium. Refert hic gl. fuisse disputatum boñ. per do. Jac. canoni cum bonoñ. vc; q; executor apostolicus nõ possit beneficia ad papam devoluta conferre. ⁊ hoc fi idliteris erat adiectus volẽtes illi facere gratiã specialem. Mouebatur q; de mẽte pape non videtur fuisse dare potestatẽ executori de tali bñficio propter dictam clausulam. nam cum in casu predicto non ledatur alius q; papa nõ esset gratia specialis. ad hoc q; papa in devolutis non cõsueuit talem clausulã adȝcere non alle. de concess. preb. literis. ⁊. c. cũ in nostris. gl. se. nõ videtur placere hec determinatio. dicit eñ q; fuit mirabilis solutio ꝑdicti disputantis. vnde concludit gl. per hãc cle. q; vbi primus collator est de illi s qui granabantur per literas apostolicas siue fuerit nominatus ⁊ certus siue incertus vt quando scribitur ad cuiuscũq; collationẽ spectat beneficium semper executor cõferret illa ad papã devoluta. secus dicit in bñficijs spectãtibus a principio ad collationem pape ex eo q; vacauerunt in curia. ⁊ illa cõfert papa iure ꝓprio ⁊ nõ devoluto. ⁊ ideo nõ includuntur sub literis predictis. ⁊ est ratio quare aliud in devolutis. q; in illis papa dãdo executorẽ ad prouidẽdum auferebat potestatẽ ordinario collatori. de concess. preb. in decre. si capitulo in. vi. ⁊ ideo si ex devolutione etiã potestas est devoluta ad papã merito poterit executor cõferre maxime q; licet in beneficijs cõsueuerit fieri stricta interpretatio. ſ. eo. ti. q̃uis. in. vi. tamẽ contra concedentem fieri debẽt lata. de cõsue. cũ dilectus. ¶ Predicta autẽ ratio cessat in his que papa cõfert iure ꝓprio vt patet ex. c. ij. ſ. eo. in. vi. Idem tenet ¶ Dau. Cõcludẽs q; executor apostolicꝰ confert bñficia devoluta ad papã quando fit devolutio a collatore grauato etiã per medios nõ grauatos ad papam. secus in beneficijs que spectant primo loco ad collationem pape ⁊ secus in bñficijs devolutis a collatore non grauato etiam si iure devoluto certo tẽpore habuit cõferre eꝑs grauat⁹. ¶ †Ultimo gl. inducit cle. ꝓdicta ad no. in. c. j. de offi. dele. in. vj. f. ª q; legatus de latere possit cõferre bñficia devoluta ad papã. tamẽ fatetur q; delegatus illi prefertur quo ad sibi spãliter commissa. de off. leg. c. studuisti. ⁊ in regula generi. de reg. iur. in. vi. ꝛc. ¶ Sl. epi querit quid si ex negligẽtia epi ⁊ aliorum in hoc sibi succedentium si fit facta devolutio ad papã tamẽ eꝑs non erat primus collator ordinarius sed archi. vel alius. Respõdet q; litera tũc nõ procederet q; oportet q; primus collator fuerit grauatus per literas. a⁹ secus vt etiam. ſ. dixi post ¶ Paul. ꝛc. ¶ Sl. vltima considerat tria tẽpora ad litere declarationẽ in istis devolutis ad papã ⁊ clara est. ⁊ ista ẽt ꝙfiderat hic ¶ Paul. ¶ Ultimo limitat cle. pcedere vbi tempus acceptandi esset la plum ꝑm formam cle. vnice. ⁊ qõ ibi dicetur. j. tit. i. ¶ Ultimo Lapus hic ꝓ plenjori intelligẽtia huius cle. ⁊ eorũ que superius dicta sunt considerat quatuor casus si mandatur prouideri de bñficio seõm formam decre. quia inter dũ collatio bñficij spectat ad eꝑm tẽpore date literarũ ⁊ tẽpore collationis inter dum spectat ad eꝑm tempore date literarum tantum. inter dũ tẽpore collationis tãtum. inter dũ neutro tẽpore spectat. ¶ Primo casu clarum est q; executor potest prouidere. Idem in scõo casu si ad papã facta est devolutio ex negligẽtia epi ⁊ aliorum in hoc succedentium vt hic probatur in fi. Tertio casu idẽ si ad illum a quo ad eꝑm peruenit spectabat collatio. secus si electio vel ꝑsentatio ꝑm formã Joan. and. sub dubio forte ¶ Paul. hoc firmat q; collatio est creata de nouo post datam literarum isto casu. ⁊ sic ad eum iste litere se extendunt vt in cle. literas. ſ. de rescriptis. ¶ Quarto casu põt executor cõferre. ⁊ hoc est clarissimum. Sz aduerte q; qõ dictum est in scõo casu non videtur procedere. quia cum ꝑ literas pape vel processum executoris impediatur eꝑs bñficium conferre non ds dici negligẽs. ⁊ sic bñi tẽpus ad conferẽdum non ds currere. de concess. ꝓb. q; diuersitatẽ. ⁊ ꝑ consequẽs de episcopo ad alium non ds fieri devolutio. ⁊ sic ds durare potestas executoris impetuũ cum sibi nõ currat tẽpus vt dicit gl. Dicit q; tẽpus currit executori hoc modo ꝑm Lap. q; habebit conferre infra illud tẽpus. j. qõ habet conferre eꝑs eo lapso cõferre nõ poterit nisi ad papã facta sit devolutio. eꝑo ꝙ non currit tẽpus durante tẽpore quo executor nõ põt cõferre. sed eo lapso currit sibi tẽpus quod habebat si non esset executor datus. q; tñ habet de tẽpore. j. qõ põt conferre eꝑs non tamẽ hoc põt executor. ⁊ si eꝑs in tẽpore sibi dato non cõfert negligẽter devoluetur ad aliũ collatio. ſ. e. ti si clericus. in. vj. ⁊. j. tit. i. c. vno. §. secus. Jtẽ cõtra id qõ dictum est in tertio casu facit. q; tẽpus date est inspiciẽdum. de rescri. eam te. ⁊ eo. ti. si eo tẽpore. in. vi. ¶ Propter hoc dicit Lap. q; melius videtur fore dicendũ simpliciter q; executor nõ poterit ꝓuidere seu ꝛferre. ſ. quãdo post datam facta est devolutio. secus si tpe date. ⁊ sic loquatur cle. ¶ Jurta ꝓdicta. querit Lap. quid si post datã literarum ⁊ etiã postq̃ est devoluta collatio ad papam devenit ad eꝑm ꝓprietas vel collatio bñficij ⁊ sic spectat ad eꝑm ꝓ nunc collatio bñficij saltẽ habitu ⁊ eo reformato ꝑ papam spectabit habitu ⁊ actu an poterit bñficium ipsum vacans conferre executor. videtur q; sic ꝑm ꝓdictos vs Jo. an. ¶ Dau. Contrarium tz ꝑ ea que dixi. ſ. post eum obũciendo in tertio casu contra dicta Joan. and. ⁊ ¶ Dau. quia tẽpus date est inspiciẽdum vt non veniat collatio que de nouo dat eꝑo post data. vt in cle. literas. de rescri. vidistis. ſ. an executori apostolico currat aliqõ tps. ſ. an currat legato pape. Dicit hic Lap. q; sic q; legatus est ordinarius. de offi. lega. c. j. in. vi. ſ. ordinario curris tps fuit mirabilis solutio ꝑdicti disputantis. vnde concludit gl. per hãc cle. q; vbi primus collator est de illi s qui granabantur per literas apostolicas siue fuerit nominatus ⁊ certus siue incertus vt quando scribitur ad cuiuscũq; collationẽ spectat beneficium semper executor cõferret illa ad papã devoluta. secus dicit in bñficijs spectãtibus a principio ad collationem pape ex eo q; vacauerunt in curia. ⁊ illa cõfert papa iure ꝓprio ⁊ nõ devoluto. ⁊ ideo nõ includuntur sub literis predictis. ⁊ est ratio quare aliud in devolutis. q; in illis papa dãdo executorẽ ad prouidẽdum auferebat potestatẽ ordinario collatori. de concess. preb. in decre. si capitulo in. vi. ⁊ ideo si ex devolutione etiã potestas est devoluta ad papã merito poterit executor cõferre maxime q; licet in beneficijs cõsueuerit fieri stricta interpretatio. ſ. eo. ti. q̃uis. in. vi. tamẽ contra concedentem fieri debẽt lata. de cõsue. cũ dilectus. ¶ Predicta autẽ ratio cessat in his que papa cõfert iure ꝓprio vt patet ex. c. ij. ſ. eo. in. vi. Idem tenet ¶ Dau. Cõcludẽs q; executor apostolicꝰ confert bñficia devoluta ad papã quando fit devolutio a collatore grauato etiã per medios nõ grauatos ad papam. secus in beneficijs que spectant primo loco ad collationem pape ⁊ secus in bñficijs devolutis a collatore non grauato etiam si iure devoluto certo tẽpore habuit cõferre eꝑs grauat⁹. ¶ †Ultimo gl. inducit cle. ꝓdicta ad no. in. c. j. de offi. dele. in. vj. f. ª q; legatus de latere possit cõferre bñficia devoluta ad papã. tamẽ fatetur q; delegatus illi prefertur quo ad sibi spãliter commissa. de off. leg. c. studuisti. ⁊ in regula generi. de reg. iur. in. vi. ꝛc. ¶ Sl. epi querit quid si ex negligẽtia epi ⁊ aliorum in hoc sibi succedentium si fit facta devolutio ad papã tamẽ eꝑs non erat primus collator ordinarius sed archi. vel alius. Respõdet q; litera tũc nõ procederet q; oportet q; primus collator fuerit grauatus per literas. a⁹ secus vt etiam. ſ. dixi post ¶ Paul. ꝛc. ¶ Sl. vltima considerat tria tẽpora ad litere declarationẽ in istis devolutis ad papã ⁊ clara est. ⁊ ista ẽt ꝙfiderat hic ¶ Paul. ¶ Ultimo limitat cle. pcedere vbi tempus acceptandi esset la plum ꝑm formam cle. vnice. ⁊ qõ ibi dicetur. j. tit. i. ¶ Ultimo Lapus hic ꝓ plenjori intelligẽtia huius cle. ⁊ eorũ que superius dicta sunt considerat quatuor casus si mandatur prouideri de bñficio seõm formam decre. quia inter dũ collatio bñficij spectat ad eꝑm tẽpore date literarũ ⁊ tẽpore collationis inter dum spectat ad eꝑm tempore date literarum tantum. inter dũ

2 ¶ Qõ legatus de latere. Adde. d. abb. in. c. venerabilis. in j. col. de prebẽ.

1 dubium scõa ibi. prima. ¶ †Mo. primo ꝑm vnum intellectum q; habens rescriptum ad canonicatũ ⁊ prebendam ⁊ dignitatem quã durerit acceptandã potest acceptare dignitatẽ etiã habentẽ prebendã annexã etiã si ꝓius acceptauerat prebendam aliã vacabit tñ tunc prima ipso iure per acceptationẽ talis dignitatis. ¶ †Mo. q; quis non potest habere duas prebẽdas in eadẽ ecclesia etiã ex iure annexionis, secus in duabus curatis. ſ. eo. super eo. in. vi. ⁊ sic fortior est prohibitio in prebendis eiusdẽ ecclesie q̃m in curatis. Et no. bene q; acceptatione secũde prebẽde in eadẽ ecclesia ipso iure vacat prima facit. ſ. de cõcess. preben. litera. ¶ Mo. q; licet alicui mandetur prouideri de canonicatu ⁊ prebẽda ac dignitate quã durerit acceptandã non videtur dispensatũ super vtroq; retinendo sed
3 potius videtur data electio. ¶ Querit hic Guli. ª quid est
a canonia. Ridet q; est ius qõ ex lectione seu institutione ⁊ receptione alicuius in canonicũ ⁊ in fratrẽ oritur seu acquiritur vbi est certus numerus canonicorum vel de nouo creatur vbi non est certus numerus canonicorum. de preben. dilecto. ⁊ est spirituale beneficiũ ex quo cõpetit stallus in choro ⁊ locus in capitulo. de renun. cũ inter. p. Item est ius incorporale ⁊ indiuiduum ad qõ duo eligi non possunt. vt in prealleg. c. dilecto. Tractat etiam qõ istud est duplex. q; quoddam est momentaneum ⁊ temporale quod nascitur cum creato ⁊ extinguitur cum defuncto vt in ecclesia nõ numerata. Quoddã perpetuũ ⁊ formatum per se subsistens vt in ecclesia numerata ⁊ illud nõ extinguitur cum persona sed manet vacans. de prebẽ. dilecto. de concess. preben. ex parte. ⁊ de consti. cum. M. Item tractat quomodo duplex est canonia. vna que coheret cõtinue prebẽde ⁊ sic possidetur possessa prebenda ꝙ acat ea vacãte sicut qñ ambo dãtur simul ⁊ banc collationẽ facit cõmuniter inferior a papa de qua. ſ. eo. si clericus. Alia est que bodie de cõsuetudine fit per papã que per se ad tẽpus consistit sed finaliter cõsolidatur ⁊ vnitur prebende sicut quando papa nulla prebẽda vacante statim confert ius canonie ⁊ statim facit tradi quasi possessionẽ iurium suorũ. ſ. stalli in choro ⁊ loci in capitulo. vt hic. ⁊. ſ. de renũ. cum inter. p. Hac etiam forma vti potest quilibet ordinarius in suis preben. dum tamen in collatione talis
b canonicatus prebendam vacaturam non promittit. q; sufficit q; dispositioni iuris cõmuns relinquat qõ vult tali canonico quam citius fieri poterit sine alterius preiudicio prouideri de
b prebenda. ⁊ sic expressum nocet ⁊ tacitum prodest. ſ. eo. rela
4 tum. ⁊. c. dilectus. prebenda autem conferri non potest nisi vacans ꝛc. ¶ †Quare autem canonicatus sine vacatione possit cõferri. ⁊ non prebenda. Dic q; canonicatus in sola spiritualitate ⁊ in iure incorporali cõsistit. ⁊ ideo nullus sit preiudicium aliis canonicis nec iuribus eorum. imo potius talia iura consistunt in charitate ⁊ veritate in quadã reuelatione oneris supportandi in diuinis. ⁊ ideo quanto in plures diuiditur tanto fortius agunt cũ sint propie opera spiritus sancti que nõ dãtur ad mensurã. de cõse. dist. v. non mediocriter. secus in prebendis ⁊ aliis rebus corporalibus in quib⁹ fieret aliis preiudicium ⁊ in quibus verificatur prophetia multiplicasti gentẽ ⁊ nõ magnificasti letitiam de quo dicẽdum vt in. c. cum. M. de consti.
5 ¶ †Quero an canonicus sine prebenda habeat vocem in electione prelati ⁊ canonicor. ¶ Guli. hic post varie no. in. c. cũ. M. de consti. cõcludit q; si super hoc est aliqua consuetudo illi statur. vt est in vrbe vbi nihil percipiunt nec voces habẽt tales canonici. vt no. Jnno. ſ. e. dilectus. Si vero nulla extat consuetudo tunc. Jnno. ⁊ Host. in. c. cum. M. tenent q; talis canoni
c cus habet stallum in choro. ⁊ locũ in capitulo ⁊ᶜ quotidianas distributiones ⁊ partẽ eorum que in cõmuni dantur. de electi. in genesi. de renũ. cũ inter. ſ. e. cum dilectus. ⁊. c. relatum. Alij dicunt q; nil percipiẽt interim. Jnno. in. c. dilectus. ſ. eo. concordat fit opi. q; ant sunt ibi distincte prebende ⁊ eorũ bona ⁊ tunc de ceteris bonis cõibus habebit de proba. ex literis. Si aũt nihil est diuisum sed omnia colliguntur in cõi ⁊ postea semel in anno diuidũtur. ⁊ tũc nihil habebit de bonis. De voce aũt tenet Jo. and. q; receptus authoritate capituli ⁊ sic volumarie receptus illam habebit receptus authoritate pape ⁊ sic ex necessitate non. ¶ Dau. legendo ibi tenet contrarium per. c. bi qui. ⁊. c. fi. si apostolice. ſ. eo. in. vi. Joã. de ligna. remittit ad
6 no. per se. in. c. cum. M. prealle. dic vt ibi per eum. ¶ †Quero quis possit dare canoniam prebẽda non vacante. dic q; papa indistincte legatus non sed referuare põt. Alij vero ordinarij poterũt sicut papa vbi non est certus numerus vel etiam si sit numerus. ouintamen non sit iuramẽto firmatus vel per sedem apostolicã confirmatus. de rescri. constitutus. ſ. eo. dilectus. ⁊ ca. relatum. ⁊. c. dilectus. Tene menti quod dicit. de legato. de quo per Joã. and. ſ. eo. fi postquã. ⁊ ibi etiã per Lap. vbi videtur tenere cõtrariũ ꝛc. ¶ Quero quot canonici possint creari sub expectatione prebẽde. Dic papa dare poterit quot voluerit. Alij aũt arbitratu boni viri habita collatione ad exãtes in ecclesia ꝑm eum. puta tamen q; si papa vltra facultates ecclesie grauaret ecclesiam potest obuiari cõtra rescriptum talis exceptio iurta no. de vi. ⁊ bo. cle. qñ. ⁊ de presump. c. ſ. ⁊ de instit.
7 c. ij. ¶ †Quero an eligentes vltra numerum ª renuncient nu
d merο. dic q; non. si mandato pape id fecerũt alias secus ne. ſ. eo. ꝓ illoru. ⁊ ibi ꝓbatur. Quid si canonici ci eꝑo in ecclesia statuerunt sub iuramẽto nõ recipere aliquẽ donec essent. j. numerũ. xx. canonicorũ. deinde receperũt permutãtes autho a ritate pape ⁊ literarũ in quibus cõtinebatur clausula nõ obst. aliquo statuto de cetero numero cũ aliis obstãtijs ⁊ receperũt vigore dictarũ literarũ quendã extraneũ licet nondũ fint sub. xx. reducti. quid erit. an erit factũ statutũ Guli. hoc disputatio ni relinquit Jo. de lig. remittit ad no. per seipsum. ſ. e. dilecto. bi habuitis de canonia. ¶ †Queritvlterius Guli. ᵇ quid fit e prebenda. dicit q; est quoddã ius spirituale per cipiẽdi certos prouẽtus in ecclesia cõpetẽtes percipiẽti ex diuino officio cui insistit tanq̃ vni ex collegio ⁊ nascitur ex canonia tanq̃ filia a matre. r. q. v. §. de quibus. ſ. eo. relatũ. Dicitur autem prebẽda a pretio q; quis recipit pro labore. ¶ Quero quotuplex sit prebenda. dicit q; duplex. q; quedã est spiritualis que datur ratione canonie. liceteius existentia ⁊ constantia consistat in rebus corporalibus. ⁊ talis prebenda recipit permutationem cũ alio iure spirituali. non aũt cum temporali. ſ. de rer. per mu. ad questiones. Quedam est tẽporalis que datur. de rebus ecclesiasticis. puta decimis vel primitijs alicui pro aliquo habere tẽporali tanq̃ bene merito. puta aduocato vel alio seruitori. ⁊ talis nullam spiritualẽ in se continet nec permutationẽ recipit cum aliquo spirituali iure de ſimo. cũ esset. ⁊. c. queriatz. ⁊. c. veniẽs. de pac. cũ pridez. xvi. q. i. possessiones. ⁊. q. vi. illud. xij. q. ij. quicunq;. Quid si eꝑs cum capitulo fecerunt statutum q; non fiat receptio canonicorum donec reducti fuerũt ad numerum. xx. canonicorũ. ⁊ post tale statutũ aliquis impetrauit non ob. nu b ¶ Et sic expsmero an debebunt ipsum recipere. Guli. hoc relinquit dispu sus nocet. adtationi Joã. de lig. dicit q; non vc; impetratio q; debuit fieri de q; est regumentio de qualitate statuti que monere debet papã ad denela iuris. expsgandum concessionẽ illam. vt q; erat tantus numerus canoni sa nocẽt. ff. de corum q; non sufficiebant facultates. de verb. signi. transmisse. reg. iur. ò qua de rescri. super literis. nõ sufficit ergo fieri mentionẽ de numponit vnũ verro sed ds etiã fieri mẽtio de qualitate facti propter qõ factum bũ Felyn. in. c. est statutũ. maxime q; talia rescripta sunt ambitiosa ⁊ restrin ad aures. i. iij. genda. ſ. eo. quãuis. in. vj. Nec ob. de rescri. constitutus. quia col. ver. ij. conimo facit pro hac parte q; ibi non solum de certo numero te clusio. ⁊ in ca. nebatur facere mentionẽ. sed etiã de his que accedunt numecuꝰ ordinẽ. de ro vt de iuramento ⁊ aliis sic ergo debuit fieri mẽtio de qualirescri. plene. tate statuti. hoc etiã placuit Bertran. ¶ †Quero an canoni c ¶ Quotidiacus possit testari de prebẽda que sibi datur pro diuinis horis nas distribudeo psallendis. Dicit Guli. q; sic q; illa est propria. ⁊ ideo de tiones. Adde illa testari potest sicut laborator de mercede diurna. de magido. Abb. in. c. istris. c. fi. de quo per Host. de pec. cle. c. fi. de testa. requisisti. §. cũ dilecto. el. i. illud. ⁊ per gl. de offi. or. presenti. in. vi. vnde etiã talis prebenextra de ꝓbẽ. datus agere posset cõtra canonicũ suum nomine prebẽde sue. in. d. c. cuz. m. 10 de proba. ex literis. † Ex predictis patet q; canonia est ipsum de constit. ius spirituale quo ea q̃ sunt diuini officij. exercẽtur sicut cantare in choro ⁊ aliud diuinum officium celebrare. Sed prebenda d ¶ Reuicient est ius spirituale quo ad ea que spectant ad redditus beneficij numero. adde ecclesiastici ⁊ exercentur sicut colligere decimas primitias et ea q̃ habent p obiationes. i. q. iij. in summa. multiplicatur aũt facilius numedo. Abb. ⁊ Felyrus canonicorũ q̃m prebendarũ. q; in multiplicatione canoin. cũ accelniarum surgit pluralitas consiliorũ ⁊ canonicorũ salubre consissent. de 2 sti. silium ⁊ officium. secus de prebẽ. que possunt in tantum diuidi e ¶ Quid sit ꝓ q; canonici mendicarent ꝛc. Habetis sic ex predictis quid sit benda. Adde canonia ⁊ quid prebẽda ⁊ quotuplex canonia ⁊ quotuplex prelo. i. c. cũ. m. i bẽda ⁊ an de prebẽda possit testari. in quo tene. opi. Host. ⁊ an ver. receperunt. possit canonia sine prebẽda cõferri ⁊ per quẽ. Et no. quod dib. 2 sti. vbi do. cit circa hoc de legato. q; dicit q; non potest per eum conferri abb. ⁊ alij doc. sed bene reseruari. Item q; possunt creari canonici sub expectatione prebende ⁊ an talis receptus in canonicum sub expectatione prebende habeat vocẽ in capitulo ⁊ an aliquid possit percipere. ¶ Et no. circa hoc cõcordantiã quam facit. Item an recipiendo vltra numerum frãgatur numerus. ⁊ circa hoc habes duas questiones de statuto episcopi ⁊ capituli iurato q; non recipient aliquẽ donec sint redacti ad. xx. ¶ Primo an impetrans in tali ecclesia nõ ob. numero sit recipiendus. ⁊ cõcludit. Joan. de lign. q; non. quasi non sit facta sufficiens mentio. quia debuit fieri mentio nedum de statuto. sed etiam de qualitate statuti. ⁊ ex hoc sequitur decisio alterius questionis an recipiendo frangatur numerus. q; videtur qõ si cum voluntarie recipiatur, licet Guli. has duas qõnes disputationi relinquit.

Jurta nostri formã. ¶ Primo ponit vnum dictum. Scõo circa illud solvit vnum dubium

¶ Glo. scda querit hic loquitur de recepto ad prebendam ex mãdato pape. sed quid si fuisset receptus ex authoritate capituli vel alterius ordinarij collatoris an habeat locũ hec clem. ¶ Ridet gl. q duplex pot esse intellectus huius litere: vnus
a vt hic narratur factũ ⁊ accidentia facti. [a] ⁊ tunc hic erit casus q sic. q fm hoc nõ ponetur hic de recepto ex mandato pape ad denotãdum diuersus ius in recepto authoritate ordinarij. sed ideo dicit de recepto authoritate pape q maius erat dubium. ¶ Nã videbatur q ex quo semel adeptus erat ad prebendam pacifice finita esset gratia cũm ad prebendã cũ intelligi debeat de prima. ℈. eo. nõ potest. ij. respõ. in. vi. ⁊ sic nõ videbit posse cõsequi scõo loco prebẽdam etiã dimittẽdo primam. tũ hoc nõ obst. deciditur cõtrarium. ¶ Ratio quare hoc fuit est q durabat ratio super dignitate ⁊ sic super principaliori vnde cum facta fuerit vno cõtertu super vtroq℈ cs scilz super dignitate ⁊ super accessorio prebẽde ideo põt accessorio prius habito dimisso consequi dignitatẽ ⁊ consequẽter prebẽdam ei annexam. Ad hoc scõm Guli. q cum dignitas que erat principale esset in fieri totũ debet dici in fieri ⁊ non dicitur aliquid actũ donec supereſt agẽdum. C. de his qui. vt indig. l. pe. que ratio cessat in decre. non põt fm Guli. Item fm eum q alias non impleretur intẽtio pape nisi posset dimittere primã cũ sic dignitatem habere nõ possit ex quo illa habet prebẽdam annexam ⁊ quis nõ possit habere duas prebendas in eadẽ ecclesia. Pro hoc q nil potest imputari si acceptauit prebẽdam quia alias negligẽtia sibi nocuisset. ℈. eo. si clericus. in. vi. fm Guli. ⁊ Pau. q intellige: vt. j. dicetur. Alias pot esse intellectus in decre. l. q℈ verba ista si iurta nostri formã mãdati ponãtius ⁊ tũc hic esset casus in cõtrarium. nam esset sensus q℈ ex quo ex mandato pape est scriptũ de prebẽda ⁊ dignitate ⁊ prebendã fuisset assecutus posset illã dimittere ⁊ cõsequi dignitatẽ. ⁊ sic secus esset si ex authoritate capituli vel alterius ordinarij esset prebẽdam assecutus ⁊ scriberetur solũ pro dignitate quã obtinuit acceptandã q nõ posset cõsequi dignitatẽ habentẽ prebẽdam annexã etiã dimittẽdo primam. ¶ Quid ergo dicẽdum. Ridet glo. q istud dubium egeret declaratione tñ inclinat in primam. l. lecturã velut equioẽ. ⁊ fi cõcludit q℈ in sola dignitate debeatur habẽtibus alias prebendam ab ordinario collatore procederet clem. Idẽ fortius si concessis diuersis rescri. pape successiue vno super prebẽda alio super dignitate si primo loco cõsecutus prebendã ⁊ postea velit consequi dignitatem. Si aũt ex vnico rescripto sit mandatũ de vtroq℈ clarum est q℈ procedit clem. vt in secũda lectura ⁊c. ¶ Glo. acceptandam. querit quid si nõ fuisset adiecta hec clausula acceptãdi: ſ fm pliciter scriptus pro dignitate priorimo vacatura an esset idẽ. Ridet q℈ sic cũ eadem sit ratio ⁊ fortior ex quo tunc necessario habuit expectare dignitatẽ proxime vacaturam. Deinde querit glo. quid sit in casu clem. quando scriptum est cũ clausula acceptãdi in forma de qua in litera an si vacabit prebẽda ⁊ negligit illã acceptare fiat sibi preiudicium in illa. ri det glo. q℈ sic arg. ca. si clericus. ℈. eo. nec habet eã iuuare clausula acceptandi. q℈ illa non fuit adiecta respectu prebẽde. sed respectu dignitatis q℈ limitat glo. esse verũ nisi omnes ecclesie dignitates haberent prebendas annexas. ⁊ ipse iam adeptus canonicatũ sub expectatione prebẽde nollet acceptare prebẽdam que postea vacasset ex eo q℈ nolebat eam cõsequi cũ dignitate ⁊ sic protestaretur q℈ non diceretur negligẽs nec fieret preiudicium. nam satis est iusta causa ad excludendam negligẽtiam q℈ omiserit acceptare ne postea haberet necesse mutare cum beneficiorum mutatio non sit pape nec iuri grata. xxi. q. j. ca. j. de transla. quanto. ⁊ hec dicit glo. multo fortius procedere. sc℈ q℈ excluderetur negligentia si clausula acceptandi etiã respi
11 ceret prebẽdam ne dum dignitatẽ ⁊c. ¶ Glo. post. querit quid
c ¶ Cõiunctionez cũ. Adde de ista cõiunctiõe ter. vbi Bar. i. l. i. ff. de pec. le. Fe. vbi ponit pulchrã dec. in. c. ℈to. i. ij. col. circa me. de iu. bar. i. l. ij. in. ij. co. ff. õ leg. i. aler. in cõsil. cxciij. in. ij. col. circa med. in. ij. vol.

si ante vacasset dignitas cum prebẽda anteq℈ acceptaret prebendam aliam annexã dignitati. dicit gl. q℈ precluderetur sibi via quo ad dignitatẽ arg. huius litere. A contrario facit clemẽti. gratie. de rescri. esset em tunc q℈ sibi imputet ⁊c. ¶ Glo. annexa op. q℈ possit retinere vtrunq℈. ℈. eo. q℈ sepe. in. vi. Sol. hic erat prebẽda annexa dignitati. ⁊ sic haberet duplicẽ prebendam q℈ esse nõ debet per ea que infra dicẽtur in contrario dignitati nulla erat annexa prebẽda. sed iterato instat glo. q℈ clemẽti. nõ procedit q℈ quis non potest habere duas prebendas in eadem ecclesia. de cõcel. prebẽ. literas. Item nec potest quis acceptare dignitatem sine prebẽda si illi est annexa. ergo non vr q℈ possit acceptare dignitatẽ. Sol. glo. q℈ hoc faciebat dubium in clem. tñ hoc nõ obstare habet q℈ prompta est rñsio ⁊ promisso per hãc clem. inducta. ſ. q℈ prima que ipso iure vacat acceptatione dignitatis vt hic dicitur. Iurta predicta querit gl. quid erit in casu cõuerso vcz si primo sum adeptus per rescriptum apostolicũ dignitatẽ siue prebendã ⁊ ex
pecto ibi prebẽdam cum clausula acceptandi vel etiã sine illa an si contingat quod vacet postea dignitas cui annexa sit prebenda potes illã acceptare videtur q℈ sic. ar. huius clem. Contrarium tenet glo. Monetur q℈ facilius cõseruat ⁊ regulat accessorium cũ econtra. de cõse. eccle. vel alta. c. vno. in. vi. ⁊. ℈. eo. lib. ⁊. c. q℈ sepe. ⁊ quod no. in regula accessorium. de reg. iur. fa. l. ex pupillari. ff. de vulga. ⁊ pupilla. quod no. in. l. petent. C. de pac. ⁊ ideo in casu proposito cũ iam gratia ⁊ extincta in principali. ſ. in dignitate ex quo illam est assecutus nõ potest rõne accessorij prebẽde tradere ad se aliam dignitatẽ ⁊c. ¶ Glo. vltima querit quare ipso iure vacat prima. Ridet q℈ quis non potest esse tripler in ecclesia eadẽ etiam si hoc habet cõsuetudo sine dispẽsatione apostolica. de cõsue. c. j. in. vi. Deinde opponit q℈ ratiõe annexionis possint habere duas prebẽdas sicut ⁊ duo curata. ℈. eo. super eo. in. vi. Soluit glo. q℈ iura magis
b horrent pluralitatem in prebẽdis eiusdem ecclesie cũ in curatis diuersarum ecclesiarũ. Ratio potuit esse q℈ est absonum in eadem ecclesia quã habere duas voces eodem iure. facit quod no. de concel. prebẽ. literas. que ratio cessat in duobus curatis diuersarum ecclesiar. Predicta inducit glo. ad no. in prealle. c. literas, vcz [b] an † eps possit dispensare in pluralitate prebẽ
12 darum eiusdẽ ecclesie seu in duabus canonĩcatibus ⁊ eiusdem ecclesie. ⁊ videtur q℈ non potest per predicta. licet in canonicatu ⁊ dignitate vel officio possit dispensare. Ratio q℈ tũc non reperitur quis habere duas voces eodẽ iure. vt not. in. d. c. literas. super vlt. glo. ¶ † Querit Guli. quid si in casu clemẽ. va
13 cauit prebẽda non vnita archidiaconatui ⁊ illã per notoriam negligentiam amisit. ⁊ sic remansit solũ canonicus deinde moritur archidyaconus ⁊ eius prebẽda debetur alteri iurta. c. si clericus. ℈. eo. an poterit dignitatẽ cum canonia tenere. dic q℈ sic. per. c. q℈ sepe. ℈. e. in. vi. forte voluit sentire q℈ si in illa ecclesia erat alius expectãs licet posterior in tẽpore q℈ illi debetur illa annexa archidyaconatui ex quo fuit negligens primus. ⁊ fm hoc haberemus limitationem ad. c. q℈ sepe. ℈. eo. in. vi. vbi vult prebẽdam dignitati annexã deberi illi cui debetur dignitas licet posteriori sit in tẽpore q℈ non habebit locũ vbi ille cui debetur dignitas fuit prius ⁊ negligẽs. sed hoc nõ videt mihi tutũ. imo potius ecõtra deberemus limitare. c. si clericus. per illud. c. q℈ sepe, ⁊ hoc est istius. Quid si epẽs ⁊ canonici fecerũt statutum q℈ canonicus nõ prebẽdatus per impetrationem palem vel alias nõ posset cõsequi in ipsa ecclesia dignitatem. contingit q℈ archidyaconus illius ecclesie fuit electus ⁊ cõsecratus in epm. ⁊ sic vacarũt prior. a beneficia. quo facto. Ad. impetrauit prebẽdam pro se ⁊ archidyaconatũ pro B. ita q℈ B habuit dignitatem cũ canonia. iste A. prebendam solã. An canonici contra B. poterunt opponere de dicto statuto. Dicit Guil. q℈ si in curia vacauit archidyaconatus clarum est q℈ nocet statutũ vt de cõsue. cum in tua. ℈. in prebẽdis. in. vi. Si aũt vacauerit extra curiam tũc videtur q℈ statutum valeat maxime si fuerit per sedem apostolicã confirmatũ de rescri. cõstitutus. ⁊ sic nocebit ⁊c. Sed quid si ille B. fit solum canonicus cũ dignitate. ſ. ꝫ fine prebẽda an debebit vocari ad electionẽ ⁊ alios actus cõmunes. Item an habebit anniuersaria que incidẽter subueniunt canonicis prebendatis. Item an habeb. ti interesse horis diuinis ⁊ facere hebdomadam suã dicit q℈ si est in ordine dyaconatus nõ est dubium q℈ tanq℈ archidyaconus in officio archidyaconi habebit ministrare. lxxiij. dist. bonoratus. ⁊ sic nõ videtur rñdere nisi ad vltimum quesitũ. quo ad alia dic vt. ℈. dixi q℈ in anniuersarijs dicaut est cõsuetudo aut non. ⁊ si non est aut sunt distincte prebẽde aut nõ. Sed oĩa colligũtur in cõi ⁊ postea diuiduntur. vt. ℈. dixi. de voce dic q℈ non q℈ ex
14 quo receptus est authoritate pape ⁊c. ¶ † Querit Stepha. qd si papa mandauerit prouideri de dignitate cum canonicatu ⁊ c prebẽda nunquid poterit habere canonicatum ⁊ prebendam etiam si nõ vacet dignitas. videtur q℈ nõ propter [c] cõiunctionem cũ qua videtur cõiungere accessorie ⁊ facere ziunctionẽ. ff. de cõdi. ⁊ de. l. iuli⁹. Pau. cõtrariũ tenet nisi appareat aliud voluisse papã. ⁊ sic intelleriſſe. alleg. ff. de vsufru. accres. l. si mulieri. ⁊. ff. de leg. j. l. si annalia. cũ liberis. ⁊. ff. de manumi. testa. l. si ita fuerit seruus. ℈. i. vide Joã. an. de cele. misc. cũ marthe. ℈. que fuisti. Quid si est in ecclesia certus numerus canonicorum ⁊ prebẽdarum iuramento firmatus an prebẽda primo affecuta in casu decre. que postea vacat adeptione dignitatis archidyaconalis poterit cõferri per capitulum si numerus canonicorũ requisitus est in ecclesia, dicit Lap. q℈ nõ propter penã periurij. nam si talis prebẽda erat prebẽda canonicalis non poterat conferri nisi canonico. sed cõferendo numerus frangeretur ⁊ essent periuri ergo ⁊c. Fatetur tñ q℈ eis non currat tempus in cõferendo ex quo non possunt. debebãt tñ licentiã petere cõferẽdi a supiore. de ele. c. fi. facit de cõcel. pbẽ. q℈ diuersitatem.

Ultimo

¶ Ultimo Pau. hic tractat quid si in clausula acceptãdi fuit oppositus terminus mensis. an post mensem poterit fieri acceptatio de quo. j. tit. i. cle. vi. in glo. iste terminus.

¶ De concessione preben. Rubrica.

1 ℣ Literarum apostolicarũ forma circa prouisionẽ beneficiõ.
2 Decretum appositum in gratia cõditionali non afficit ante euentum conditionis.
3 Dictio ernunc prout extunc quid importet. xnu. 10.
4 Clausulam habens acceptandi in gratia sibi cõcessa potest tacite acceptare beneficium.
5 Scire presumitur quis id quod publice notum est in loco.
6 Motitiam vacationis beneficij quando dicatur quis habere.
7 Idonea persona que dicatur quo ad beneficia.
9 Litere gratiose vel contentiose qualiter bullentur.
9 Decretum an statim afficere debeat non expectata cõditione.
11 Excommunicãtes post diem vel conditionem debent dicere ernunc prout ex tunc.
12 Clausula ista si est vite laudabilis ⁊ conuersationis honeste sonat in monitionem ⁊ non in conditionem.
13 Impetrans primo modo in forma pauperum an preferatur secundo impetranti in forma gratie.
14 Beneficium an quis possit acceptare in genere primum vacaturum.
15 Beneficium primum quod vacabit cõfero. ⁊ beneficium quod inchoabit vacare differunt.
16 In beneficij acceptatione facienda per impetrãtem an sit necessaria presentia executoris.
17 Beneficium an possit conferri procuratori habenti speciale mandatum ad hoc.
18 Beneficium si vacat in loco carente habitatoribus ita q℈ non potest haberi notitia infra tempus quid iuris.
19 Terminus an possit prorogari de consensu partium q℈ causa esset cõmissa cum clausula q℈ nisi debitor satisfecerit creditori intra certum tempus procedas ⁊c.
20 Beneficium primo vacaturũ impetrauit quis vsq℈ ad certam quãtitatem decime cum clausula etiam si minoris valoris existat nunquid executor poterit prouidere beneficio vacãte post gratiam non dante decimas.
21 Gratia quando dicatur generalis vel specialis.

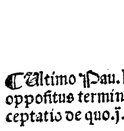

Cum ei quẽ in scientia. Diuiditur in quatuor. q℈ primo declarat quando afficit decretum conditionale non adiecto termino mensis. Secundo quando afficiat illo adiecto. Tertio an petendo sibi conferre beneficium vel recipiendo illud collatum videatur quis accepta re. Quarto declarat quando quis dicatur habere notitiam vacationis beneficij. secũda ibi secus. tertia ibi que etiam. quarta ibi ceterum. ¶ † Mo. formam literarũ apostolicarũ circa prouisionem beneficij que hodie inoleuit ex stilo curie. ¶ Et not. q℈ gratiam conditionaliter concedi. ¶ † Mo. q℈ decretum appositum in gratia conditionali nõ afficit ante aduentũ conditionis. ⁊ decretũ regulatur secundum naturã gratie principalis. facit regula, accessorium cũ concor. in. vi. ⁊. ℈. eo. ti. c. i. eo. lib. ⁊ hoc est verũ regulariter. Fallit si terminus certus sit adiectus in gratia cõditionali vt sic adiectio termini aliquid ope
a retur. [a] ¶ † Mo. de ista dictione ernunc prout extũc que quo
3 tidie inferitur in cõtractibus ⁊ aliys dispositionib⁹ de qua hic
4 tangit glo. ¶ † Mo. q℈ habens clausulam acceptandi in gratia sibi concessa potest tacite acceptare beneficium. Itẽ q℈ tacite videtur acceptare petẽdo vel patiendo sibi presenti beneficiũ cõferre ⁊c. ¶ In ver. ceterũ. Mo. obuiandũ diuturnis vacationibus ⁊ fraudibus ⁊ etiaz litibus. facit de dolo fin. ⁊ de rescri.
5 sedes. de appel. oblate ad fi. ¶ † Mot. q℈ quis psumitur scire id q℈ publice notum est in loco. vide glin. l. fi tutor. C. de pericu.
6 tuto. ⁊ Bar. in. l. is potest. ff. de acqui. here. ¶ † Mot. quando quis dicatur habere notitiã vacationis beneficij q℈ sufficit q℈ habeat illam vere presumptiue iuris presumptione. ¶ Mot. q℈ agitur de cõmodo alicuius imputãdum sibi videtur si non habuit notitiam eius q℈ est publice notum in loco in quo impetrauit ad cõmodum sum. ⁊ sic not. q℈ papa fingit scientiam vbi non est ignorãtia probabilis sic. ⁊ alibi fingit matrimoniũ carnale vbi non est. de sponsa. c. is qui ⁊ similiter spirituale. vt de regula vidua ⁊c. De materia fictionis vide in cle. q℈ circa.
7 de elec. ⁊ in. c. q℈ interrogasti. xxvij. dist. ¶ † Glo. reputamus. querit quando reputet papa quem idoneum. Respõdet quod quando pape est facta de eius idoneitate relatio per examinatores ad hoc deputatos qui examinãt principaliter in tribus scilicet quomodo cãtat promouẽdus. ⁊ quomodo legat. ⁊ quo construat. ⁊ hoc in forma pauperum de qua hic loquitur. post examinationẽ aũt predictam fm Guli. deponunt singuli examinatores in scriptis qualiter in singulis tribus predictis se habuerit ⁊ tali relationi creditur fm gl. ⁊ Guli. ¶ Glo. inquisitionem querit an in hac inquisitione fiẽda per executores sit partis vocatio necessaria. gl. remittit ad no. in cle. vna. de offi. deleg. Guli. hic dicit q℈ non est necessaria ⁊ potest fieri inquisitio per solum executorẽ. alleg. no. per Inno. de presump. c. fi. dicit tamen q℈ frequentius citat ordinarius. alleg. de rescri. literas. dic vt plene dixi. in. d. cle. vnica. Quis aũt impetretur executor in hac forma communi in gratia cõcessa. dicit Guli. q℈ regulariter ordinarius qui impetratur tam ad collationem aliorum ꝫ suaz. q℈ episcopi in suis diocesibus sunt executores iuris communis ⁊ administratores. de sen. excõi. nuper. ix. q℈. iij. c. cum sumus. ideo cum litere fint in forma communi merito
8 ad illas deputantur executore ipsi episcopi dioce. [b] † Bullan
b tur autem litere predicte cum filo canapis denotãdum quod sunt in forma communi seu q℈ ius cõmune in eis obtinetur fm Guli. ¶ Glo. valoris querit an hoc casu possit prouideri de pensione. glo. dicit q℈ non per decre. quãuis de preben. in. vi. Intellige etiam sibi volenti fm Pau. vt ibi ⁊c. Glo. adiicientes. querit quid si non fuisset hoc adiectũ videlicet q℈ de beneficio minoris valoris possit sibi volenti prouidere. sed simpliciter esset mandatum prouideri de beneficio certi valoris. an possit sibi volenti de minori prouideri. Ridet q℈ nõ. q℈ forma mandati diligenter est seruanda. de ꝑben. cui de non. in sexto. An autem posset sibi prouideri de maiori. glo. q℈ fic. in. c. quãuis. de preben. in. vi. Sed tunc obst. dictum. c. cui de non. nam fines mandati diligenter seruãdi sunt sed ita violãtur exceden do sicut minuendo. xvi. q. vi. quicũq℈. de deci. ex parte ergo ⁊c. Dicit Joã. de lig. q℈ si aliqua differunt. in specie mandatam de vno ad aliud non extenditur. secus si non differunt specie. sed sunt sicut pars ⁊ totum vel sicut maius ⁊ minus inter eandem speciem. q℈ tũc volenti poterit prouideri de maiori. Quia hoc dictum non credo verum per alleg. decre. cui de nõ. ⁊ per no. de reg. in. cui licet. in. vi. ⁊ de rescri. postulasti. vbi in istis beneficialibus precise est attendenda forma mandati. nec plus dicitur in se continere id quod est minus. ⁊ sic non videtur glo.
9 predicta procedere ⁊ sic tenet hic Pau. ¶ † Glo. ernũc copp. q℈ statim decretum debet afficere non expectata conditione. q℈ dictum fuit in ipso decernẽtes ernũc irritum. ⁊ sic ex tempore date voluisse videtur decretũ afficere. Respondet glo. q℈ a
boc faciebat dubium in decret. tamen non habet obstare. quia debet intelligi papam voluisse ernunc. ſ. vt valeat ⁊ afficiat extunc. ſ. tempore conditionis extantis. ⁊ supplendo patet q℈ intentio pape fuit solum a tẽpore conditionis extãtis decretum
10 voluisse afficere facit de voto licet. in fi. ⁊c. † Mot. bene q℈ in dubio ista verba ernunc prout extunc in actu conditionali nõ debent intelligi vt effectualiter respiciãt tẽpus actus celebrati. sed tẽpus conditionis extantis q℈ no. q℈ sepe in contractibus ⁊ aliis dispositionibus infertur. facit q℈ no. gl. C. de codicil. l. i. ⁊ q℈ no. l. huiusmodi. ff. de verb. obli. ⁊ in. l. lecta. ff. si certum pe. Adueniente aũt conditione bene trahunt effectũ dispositionis retro q℈ꝫ fm mentem contrahẽtium quo ad cer b
tos effectus. vt probatur in similibus prealle. ga. inducit glo. p℈ opi. Inno. ⁊ Host. cõtra Egidi. de quo in decre. preterea.
11 ij. in ver. excõmunicatum. de appel. vbi dicit Egidius q℈ † er
c retur. [c] ¶ † Mo. de ista dictione ernunc prout extũc que quo communicantes post diem vel conditionem ᶜ dicere debent ernunc prout extunc. nã ex predictis patet q℈ alterũ predictorum sufficit ⁊c. ¶ Glo. inducit ter. in ar. ad questionẽ illam an decretus pape afficiat ignorantẽ. videtur q℈ sic fm hoc afficit certis casibus. etiam si non fit dictũ in decreto decernẽtes ir c
ritum si aliquid scienter vel ignoranter fuit attentatum vt hic cõiter tenetur. de quo in. c. fi eo tẽpore. de elec. in. vi. ⁊ pbatur de preben. c. i. eo. lib. ⁊c. ¶ Sl. ex tet. querit an sit necesse cõdi tionem extare glo. dicit q℈ vtile est consiliũ illã fieri vel saltem facta mentione de illa inhibere vel insinuare suã potestatem ordinario collatori. ⁊ hoc ideo q℈ alias non posset constare an conditio extitisset. ⁊ sic sentit non esse hoc necessariũ. ⁊ hoc tenet Pau. q℈ sufficit in rei veritate illas extare ⁊ collationem d
fieri post existentiã collationis. nam collatio est finis probationis sicut primatio beneficij finis delicti probati. de accusa. si cõstiterit. Sed aduerte q℈ videtur q℈ hic nulla fit conditio. q℈ ista
12 † clausula si est vite laudabilis ⁊ cõuersationis honeste sonat
d in monitionẽ [d] ⁊ non in cõditionem. ⁊ subintelligebatur etiam si non fuisset expressa vt de presumpt. dudum ⁊ quod ibi not. Sol. Stepha. q℈ facit ex eo conditionem. quia mandatum fuit prouideri si constiterit quod sit laudabilis vite ⁊ honeste. seeus si dictum fuisset si est vite laudabilis et honeste: vt not. in

a ¶ Et tunc hic erit. Adde facere regulã q℈ ex vbis narratiuis nõ ꝛz arguere. gl. in. l. j. in glo. magna. in. ij. lec. C. qñ nõ pe. par. cuz suis concor.

b ¶ An eps. ad de do. Abb. ī c. extirpande. ℈. qui vo extra de preben.

dicto, c. dudum. ad fi. per Imo. ⁊ per gl. in cle. i. de offi. deleg. dicit tñ hic Pau. q̄ anteq̄ sit notū executori cōditionem exhibere non pōt cōferre vnde oportet q̄ de hoc ei vt iudici cōstet sufficit tñ constare etiā si nō sint publice attestationes de hoc q̄ ille sunt publice. de testa. cum clamor per hoc. dicit q̄ non sufficeret si vt homo sciret conditionem extitisse forte cōtrarium est in hoc verū cū hic executor nō habeat necesse assumere partes iudicis sed possit se extra iudicialiter informare iuxta no. de offi. dele. cle. vna. Sed tene dictū Pau. q̄ hic dictū fuit si cōstiterit seu simile. s. ª si repert⁹ fuerit ꝛc. ⁊ sic necessario debet partes iudicis assumere vt ibi not. q̄ nō. bene cōtra id q̄ dicit Lap. ¶ † Glo. executorem. in prin. iustificat literam deinde inducit ter. ad q̄nem disputatā. vez an impetrās primo loco in forma pauperuz. vt in forme de qua hic proferatur secundo impetranti in forma gratie in eadē ecclesia vel ad collationem eiusdē. Nam hic videtur casus q̄ sic dū dixit q̄ pōt per aliū executorē conferre beneficium ante existentiā cōditionis. ⁊ sic a cōtrario inuit q̄ post non poterit. nam necessario dz intelligi de alio executore qui sit secundus. nam primus etiam post existentiā conditionis conferre possit. ⁊ sic de illo loqui nō potest. Item generaliter loquitur de executore alio. ⁊ sic cōprehendit etiam executorem in forma gratie datum. ⁊ sic patet q̄ dūmodo existētia conditionis precesserit vacationem vel saltem collationē secundi prefertur primus lz habuerit a prin. gratiam conditionalē facit. de rescri. tibi qui. in. vi. ⁊ sic fortius si a prin. gratia esset pura. Sed cōtra predicta videtur esse casus. in decr. si pro te. de rescri. in. vi. vbi habēs gratiam purā licet posteriorē in data prefertur priori in data habenti gratiā conditionatam licet existat cōditio ante collationem prebēdē factam. ¶ Secūdo sol. glo. q̄ inter dū in gratia appomitur conditio que pendet ex voluntate alterius qui pōt gratiā annihilare. ⁊ tunc procedit contrariū. q̄ nō sufficit conditionem extitisse ante collationē prebende factam. Secundo interdū pendet ex existētia rei vt est prima cōditio bñ si cōstiterit q̄ sit vite laudabilis ꝛc. vel ex voluntate ipsius pro quo est scriptū. vt est hic in secunda cōditione. s. acceptandū. ⁊ tunc procedit cle. q̄ sufficit conditionē extare ante collationem factam scēo vt hic. ⁊ sic intelligitur q̄ est superius dictū. Idem tenet Pau. Alū tenēt contrarium vt refert glo. ⁊ bos sequitur Sull. dicens q̄ secundus impetrans in forma gratie debet preferri primo impetranti in forma pauperum. etiam si cōditio extitit ante collationē prebende factā secundo. ⁊ idem si duo impetrassent in eadē forma de qua hic si secūdi cōditio prius extitit q̄ primi cum decretū secundi tic primo afficiat q̄ decretū primi. Et pro hoc decre. si tēporalis legata ⁊ de preben. si soli. q̄s ibi no. eo. tit. Ex predictis patet q̄ licet ista conditio vez si sit vite laudabilis. sit de presenti tñ inquisitio facīē da de hac habilitate persone est de futuro ⁊ hoc respectu conditio ista dicitur de futuro. de secūda aūt cōditione hic posita nō est dubium q̄ est de futuro ꝛc. ¶ Glo. finaliter dicit primā opinionē verioꝛē vez q̄ si cōditio primi impetrātis extitit ante collationē scēo impetranti factā in forma gratie vel pauperum illi preferatur. nec obst. si dicatur q̄ prius fuit affecta pro secundo ergo illi debetur. q. non semper id precedit vt patet ex preall. e. decre. tibi qui. de rescri. in. vi. vnde nec in casu proposito procedit. per hoc cōcludit glo. q̄ fortioꝛ est gratia conditionata ex rei existētia vel ex voluntate impetrantis q̄m conditionata ex voluntate tertij. gl. tenet Pau. vt predixi ⁊ etiam Jo. de lig. per rationes preall. Lap. hic tenet q̄ pferatur secundus impetrās si pro ipso secundo impetrante ante existētiam cōditionis primi beneficiū fuit affectū maxime cū interpositione decreti. ⁊ hoc maxime procedit vbi scēo est dat⁹ termin⁹ nec in hoc cōtradicit Jo. an. sed Jo. de lig. Intelligēda est ergo glo. q̄ prebenda non fuit affecta pro scēo ante existētiam cōditionis primi licet aliqualiter videatur innuisse contrariū in ver. nec est verū. ⁊ certe in veritate cōtradicit ⁊ hoc patet clarius ex sequēti questione. Deinde querit glo. pone q̄ A. habeat gratiā in forma pauperū in certa ecclesia puta sancti. M. deinde scēo B. impetrauit gratiā in eadē ecclesia specialem ⁊ talem que afficere habet q̄ quādo fit colligitur ex no. s. in. c. si soli. in. vi. Deinde vacat beneficiū in dicta ecclesia qō ordinarius confert cuidam tertio nomine Laute existentiam conditionis primi. deinde extitit cōditio post existentiam primi executoꝛ. B. secundo impetrantis contulit illā ei. Deinde post omnia predicta executoꝛ. A. primi impetrātis illā sibi cōtulit quis erit potioꝛ in dicta prebēda. ℟ ridet glo. q̄ hoc pendet ex opinionibus predictis. q. tenēdo opinionem primam de qua prediri primus impetrans. ⁊ sic. A. erit potioꝛ ex quo eius cōditio extitit ante collationē factam secundo nam collatio facta illi. C per ordinarium non tenuit propter. A. q̄ manus eius ligate erant per literas. B. secūdoꝛ impetrātis. Item collatio facta. B. non tenuit ex quo extiterat iam conditio primi vt predixi. ⁊ sic relinquitur q̄ primus impetrās est potioꝛ. facit. de prebē. ⁊ in. vi. ⁊ sic ex persona secundi prefertur primus qui alias nō p̄ferur: assurgat ergo illi ⁊ faciat reuerentiā. simile cōtinḡit. S. eo. authoritate Martini in. vi. Nec vera q̄ collationi. B. precessit conditio primi. secus si fuisset sibi facta collatio ante existentiam conditionis primi ⁊ q̄ tunc esset clarum q̄ prefertur. ⁊ similiter idem si non precessisset. Si tenere mus secundā opinionē q̄ talis forma gratie secundi impetrātis que eo q̄ est forma gratie est pura regulariter faciat ipsum preferri etiam in prebēda vacante post existentiam conditionis primi. cū glo. concoꝛ. Pau. Zenze. ⁊ Stepha. licet Lap. cōtra vt predixi. Credo q̄ seruatur in practica. de iure tñ videtur q̄ glo. posset procedere in prima cōditione de qua hic cū illa nō sit potestatiua ⁊ sic non videtur debere trahi retro arg. l. si filius. in prin. ff. de verb. obli. cum ibi not. ⁊ per Bar. in. l. si is qui pro emptore. ff. de vsuca. ¶ Sl. secus est literalis declarans literā. s. an procedat hic ver. siue prime litere sint in forma pauperum siue in forma gratie. quidā quod solus in forma pauperum de qua premisit Pau. q̄ idem si in forma gratie. q̄ eadem est ratio in casu isto. Fede. aūt de senis vt hic refert. Lapus dicit p̄ iuristas de curia teneri q̄ iste v. siue. S. respiciat superiora. ⁊ sic in casu superiori etiam ante q̄m existat conditio. f. melem afficiat. Idem Joā. and. de prebē. si pauper. in. vi. Sed ipse Fede tenebat contrarium ⁊ male fm Lap. per ter. q̄ siue gratia sit pura siue conditionalis q̄ terminus mensis apponi tur decretum afficit etiam ante purificatam cōditionem sicut afficeretante acceptationē quando pure scribitur cum clausula q. f. mensem durerit acceptandum. Glo. censemus. querit an hec constitutio locum habeat in cōtrarijs preteritis tpe re huius constitutionis pendentibus tñ videtur q̄ non. q̄ ex quo dicit cēsemus videtur cōstitutio noua. ⁊ sic noui iuris editoꝛia. ⁊ per consequēs non trahenda ad preterita. de cōsti. c. fi. contrariū tenet glo. q̄ licet hec constitutio vtatur verbo censemus denotante editionē noui iuris. tamē ratio huius cōstitutionis est antiqua. ⁊ sic etiam olim seruabatur. vt no. s. eo. q̄ in cunctis in ista glo. ⁊ sic hoc ius potest dici antiqui iuris declaratoꝛium. ⁊ sic cōprehēdere dz preterita. de vsuris cum tu. Nec ob. verbū censemus q̄ importat idem q̄ iubemus deliberamus ⁊ estimamus. ⁊ sic necessario nō importat editionem noui iuris. [b] ¶ Glo. bene de hoc verbo cēsemus. Sull. hic dicit q̄ credit q̄ hec constitutio potius fuerit noui iuris ꝓmulgatoria q̄m antiqui declaratoria. Mouetur q̄ cum sub vno inuolucro ⁊ sub vno cōtextu ponatur acceptatio reseruatio ⁊ decretum videbatur q̄ omnia essent in suspēso ante tēpus conditionis extantis ⁊ ad illud trahi. ⁊ sic videbatur totū conditionale ⁊ sic nihil certū. ar. S. tit. i. cle. fi. ⁊ sic nedum post mensem. sed etiā ante videbat q̄ ordinarius posset se intromittere ante euentū conditionis. ⁊ similiter alius executoꝛ ⁊ hoc q̄ de bitū conditionale ante cōditionis existentiā non debetur. de spō. c. vno in. vi. ⁊ propter hoc dicit q̄ ab initio tēpore promotionis Clemētis. v. dicebatur sic mādamus cōferri beneficium q̄ durerit acceptādum. f. mensem a tēpore scientie ita q̄. f. dictum mensem manus ordinarij ⁊ cuiuslibet alterius fit ligata. tñ hoc non est necesse hodie sic exprimi vt hic patet. ¶ Glo. f. melem querit quid in alio tēpore ibi mēfis minor⁊ vel maior⁊ si exprimatur in literis. ℟ ridet q̄ idem cū eadē fit ratio. ideo aūt de illo exp̄ssit q̄ plus inualuit de stilo ⁊ more curie q̄m alius terminus. vñ sumpta occasione ponit ad ter. formā literarum que hodie multū est de stilo curie ⁊ in vsu. Fatetur tamē gl. q̄ licet nō sit adeo plana litera p̄out hodie fit tñ sufficit vt locus habeat cle. q̄ fit litera cōtinēs in se gratiam cū ptāte acceptandi ⁊ spacio mēfis ⁊ decreto. ⁊ sic sufficit sola reseruatio ⁊ acceptatio tpe limitata cū decreto. nec est necessaria inhibitio nā illa demū est necessaria q̄i hoc iure exprimit. de rescr. tibi q̄i in. vi. Ad hoc q̄ decretuz ⁊ inhibitio executoris equiparant. S. e. si soli. in. vi. ¶ Iurta p̄dicta q̄rit gl. quid si lapsus sit terminus mēfis an possit talis expectās virtute gratie. de qua in litera acceptare prebēda fit nō duz sit collata ab ordinario vel ab alio ⁊ sic adhuc ēt post mēsem sit vacans vī q̄ sic. q̄ clausula p̄dicta mēfis vī adq̄ri in fauoē impetrātis. vt fortioꝛ sit gratia ⁊ liget citius manus ordinarij ergo in eius lesionē nil dz operari. de reg. iur. q̄ ob gratiam. in. vi. ⁊ per consequēs sicut posset acceptare nō adiecto termino mēfis sic debet posse. ⁊ nūc. Scēo hoc vī expssum in decre. si tibi absenti. de prebē. in. vi. vbi vī aperte hoc probari. ⁊ hec opi. placuit Archi. de prebē. dudū. in. vi. facit q̄ no. Inno. de elec. q̄ propter glo. tz cōtrarium si terminus mēfis adq̄ciatur acceptationi ⁊ ptāti executoris ⁊ q̄sequēter reseruationi vt est videre in forma de qua hic

in litera

in litera ⁊ in forma expressa per glo. q̄ mandatum fuit executoꝛi vt prouideat impetrāti de beneficio q̄ durerit acceptādū. f. melem a vacationis notitia. secus si terminus mensis nō fuerit adiectus vacationi ⁊ potestati executoris. exemplū q̄ forte dixisset papa beneficiū q̄ in tali loco vacabit q̄ durer⁊ acceptandum tibi conferendū collationi nostre presentibus referamus inhibētes ne infra melem postq̄ tibi de vacatione cōstiterit aliquis presumat quacunq̄ authoritate disponere. nam tunc respiceret solū inhibitionē ⁊ decretū nō acceptationem nec potestatē executoris nec etiā reseruationē. ⁊ sic ponderandus esset tenoꝛ rescripti. ar. de pinile. c. ponꝛo. q̄ aūt in primo casu q̄ terminus mēsis adiūctur acceptationi ⁊ potestati executoris nō possit post mēsem acceptari nec cōferri. probat gl. q̄ cōcessum ad tempus post tēpus intelligitur esse prohibitū. ff. de leg. ij. l. statuliberū. S. stichum. de offi. deleg. de causis. ⁊ qō no. Hugo. xvij. q. i. si homo. ⁊ per consequēs concessum. f. mensem videtur esse prohibitū post. Nec ob. iura contraria vnde non ob. regula q̄ ob gratiā cū concoꝛ. q̄ regula illa non habet locum in casu nostro propter formā mandati seruādam vt patet ex decre. cui de nō. S. de preben. in. vi. facit. de rescri. cū dilecta. Item nō ob. decre. si tibi absenti. q̄ ibi loquitur quādo p̄cedit collatio ordinarij pura ⁊ validat acceptationē ⁊ postea statuitur terminus mēsis ad acceptandū quo casu si post mensem res adhuc est in tegra potest acceptare. secꝰ in casu nostro q̄i acceptatio precedit collationē saltem validā cum illā non possit facere executoꝛ post mensem propter mādatum limitatum sibi datū. ar. de rescri. cum dilecta cum cōcoꝛd. Predicta sunt vera q̄i dotali gratie adiūctur terminus acceptandi. Si vero secūdum nouam formā bodie vitatā conferretur per papam canonicatus ⁊ super prebēda scriberetur cū clausula acceptandi cū spacio mensis ⁊ decreto tunc dicit glo. q̄ licet post mensem re integra nō possit conferri per executoꝛē. tamen q̄ canonicus est ⁊ debet habere prebendā posset sibi cōferri per ordinarij per decre. si clericus. ℟ spō. S. de preben. in. vi. ⁊ hoc si nullus sit ibi expectās apostolicus vt ibi. ⁊ sic videtur q̄ō per executorem conferri nō possit post mensem licet per ordinarium. sic glo. hic videtur finaliter hoc limitare respectu prebende neglecte. respectu aūt alterius non expirabat omnino potestas executoris. q̄ etiā per executoꝛē poterit fieri collatio prebende ⁊ hoc ex eo. q̄ hoc casu habebit clausulam acceptandi ⁊ sic si alia vacet poterit illa. f. mensem acceptare. ⁊ sic conferret. secus dicit in. c. si clericus. q̄ ibi non erat clausula acceptādi. ⁊ ideo nimirum si necessario etiā super alia hic aditur ordinarius. super neglecta aūt prebenda non habebit potestatē sicut nec ordinarius. Et hoc dicit glo. tenendū. Habetis ergo q̄nd iuris sit si terminus mensis adiūctur acceptationi ⁊ totali gratie ⁊ potestati executoris. Secundo quid si adiūcitur acceptationi prebēde ⁊ potestati executoris collato pure canonicatu. cum glo. cōcoꝛ. Pau. in cle. vlt. S. tit. i. vbi quasi ad literā. idem dicit Lap. hic limitans q̄ vltimo dicit glo. vez ordinarium ad quem spectat collatio nō habere potestatem super neglecta in casu cle. si clericus. procedere ēt tum ad hoc vt nō teneatur ex debito conferre istam prebendam neglectam ipsi negligenti. Nam ipse negligēs ad eam petendā nullam actionem habet. vt. d. c. si clericus. de prebē. in vi. habet tamē ordinarius potestatem super dicta prebenda alio respectu vez q̄ illam libere habet conferre alteri nō existente ibi alio expectante authoritate pape vel legati de latere. Itē ēt um ad hoc vt possit si vel it eidē negligēti cōferre sicut poterat anteq̄m pro ipso negligē te scriberet. sic dicit notare. Jo. an. de excess. pla. inter dilectos ⁊ mihi videtur q̄ fuit de mente. Jo. and. in dicto. c. si clericus.

14 ¶ † Gl. notitia. in ver. ⁊ no. queritan in casu huius ver. possit quis acceptare in genere primū vacaturum. videtur q̄ sic per c. ne captande. S. eo. in. vi. glo. tenet cōtrarium. q̄ ibi loquitur q̄i simpliciter fuit appōsita clausula q̄ durerit acceptandum. hic aūt fuit dictū q̄ durerit acceptandum. f. mensem a notitia vacationis ante q̄m acceptet. An aūt beneficiū vacās tempore date gratie possit acceptare. videtur q̄ non. q. mandatum fuit p⁊ nideri de beneficio q̄ vacabit. q̄ durerit acceptandum a notitia vacationis. ⁊ sic non videtur se extendere ad tunc vacans. sed solū ad id q̄ in futurū vacabit post datā. glo. tenet contrarium. nam verbū notitia vacationis nō habet obstare. quia includit presentem et futurā prebendā dūmodo vacet de p⁊iuil. quia circa Similiter nō obst. verbū vacabit q̄ō p̄cedit forte in reseruatione sine verbo aliquo presentis tēporis respectu vacētis. q. ℟ ridet glo. q̄ tale verbū cōprehendit etiā vacantia tēpore date. Nam verū est dicere q̄ tale vacabit etiā postea ad hoc. l. vbū oportebit. ff. de ver. sig. ⁊. l. verbū erit. e. ti. vbi aperte in simili hoc videt ꝓbari vbi dicitur id q̄ō in ꝓsenti debet verū est dicere q̄ etiā in futuruꝫ debebitur ante q̄m fiat solutio. secus dicit glo. si fuisset dictū q̄ vacare incho. abit. q. tunc mēs

15 bene resisteret in tali beneficio vacante tēpore date. ¶ † Hot. bene gl. er qua habes differentiā inter hec verba q̄ vacabit ⁊ q̄ incho abit vacare. ¶ Glo. quam etiā opp. q. executoꝛ nō bz ptātem nisi super acceptato. S. eo. c. i. in. vi. ergo nisi appareat ex presenti acceptatione tenere nō dz executoris collatio. nec sufficere videtur q̄ petendo vel acceptando collatum de facto videatur acceptare. Imo videtur requiri expressa acceptatio. ar. decre. ab eo. de app. in. vi. ⁊ decre. i. de app. Sol. dicit gl. hoc faciebat dubiū in hoc verſi. ⁊ propter hoc q̄ñs succumbebant impetrantes quibus hoc opponebatur quotidie. tamen hoc non ob. statuitur hic contrariū. Nec obst. q̄ precedere debeat acceptatio q̄ dico q̄ si non precedit verbalis acceptatio: tamen procedit acceptatio facti que sufficit. nam ⁊ facto quis dicetus cōsentire vt colligitur ex decre. er ore. de his que fi. a ma. par. ca. de offi. delega. cum super. xi. q. iij. estimant. ⁊. l. Paulus respōdet. ff. rem ra. hab. hinc q̄ sufficit heredem facto adire ⁊ si verbo non exprimat puta se immiscendo bereditati. insti. de here. qua. ⁊ dif. ſ. ad predicta facit q̄ dicit. l. vez. q̄ si apparet instrumentū de promissione presumitur interrogatio p̄cessisse. l. sciendum. ff. de verb. oblig. sic ergo ⁊ apparente instrumento collationis presumatur acceptationem precessisse. Nec ob. decret. de appel. in. vi. q̄ ibi ideo nō sufficit facto prosequi appellationem non petendo apostolos. q̄ non per hoc habetur effectus iuris qui fuit per petitionem apostoloꝝ ⁊ delationem ipsorum ad iudicem ad quē instrueretur ipse iuder ad quē hic secus. Item non obst. de elect. c. ecclesia. i. ⁊ de bapt. c. i. vbi requiritur expressio verboū. q̄ rādet glo. q̄ō ibi ideo q̄ certa ex data forma in electione ⁊ bap. que necessario requirit verboū expressiones nec sufficit alias apparere de animo hic secus. q̄ solū requiritur hic de animo acceptatione. Sed predictis obviare videtur q̄ petēdo sibi conferri beneficium videtur ambitiosus ex quo ius suū prosequitur. sicut ille qui scrutinio publicato petit se eligi. de elec. publicato: vel petit confirmationem electionis de eo facte vel cōfirmationem vel pallij. c. dist. prisca. fa. q̄ō no. Jnno. de elec. cū in iure. Ex predictis habetis duos modos tacite acceptandi vacaturum ⁊ presumptos circa vacantem. Modos autem acquirendi vacaturum habetis in

16 ter. ⁊ per Archi. S. eo. ne captāde. ¶ † Glo. executorem. querit an in acceptatione fienda per impetrātem sit necessaria p̄sentia executoris. ℟ spondet glo. ⁊ si loquimur de tacita que inducitur per modos hic p̄positos bene requirit presentia executoris. Si aūt loquimur de expressa acceptatione. ⁊ tunc illa potest fieri etiā in absentia executoris dummodo taliter fiat q̄ de illa possit fieri fides sīn dubiū reuocaretur. S. eo. q̄ cunctis ad fi. lib. vi. ⁊ hoc ibi tenet Hosti. Inno. Archi. ⁊ Sull. in Specu. vt hic refert glo. lz Lōpost. videtur contrariū. de rescri. c. ca

17 pitulū. in gl. mag. circa fi. ver. quid si fit. ¶ † Glo. presenti querit quid si nō sibi sed procuratoꝛi ad hoc habēti spāle mādatū facta sit collatio. an idē sit. dicit q̄ sic. q̄ eadē est ratio. Ad hoc facit stilus curie de quo vidistis cū glo. iste terminus. Item q̄

a electio pōt fieri per procuratoꝛē ª ⁊ similiter cōtrahi matrimoniū. de elec. q̄ ppter. ⁊ de pcu. c. fi. in. vi. ergo ⁊ eodē modo acceptatio beneficij nō ob. ff. de verb. obl. l. pe. in prin. ⁊. l. si stipulatus fuerim. vbi nō potest quis facere per aliū q̄ nō pōt per se. q. ibi ille alius nō erat procurator. sed pater vel dñs. hic secus. Jdē Stepha. sed an iste procurator possit esse laycus. vī q̄ nō q. proprio nomine est incapax ad beneficia ecclesiastica ergo ⁊ alieno. facit q̄ō no. de preben. accedēs. In ⁊trariū facit regula potest quis per aliū. de reg. iur. in. vi. ⁊ hoc tenet per. c. i. de proeu. in. vi. Jo. de lig. dicit aut agit de potestate cōcessiua seu collatiua: aut de potestate executiua seu receptiua. ¶ Dīmo casu stat regula q̄ qui phibetur per se ratione delicti ⁊ prohibitio parit exceptionē peremptoriā. phibetur etiā per alium secus si parit solū per exceptionē dilatoriā. Jdē si. phibet rōe defectus intelligentia ⁊ hoc casu locū bz regula q̄ nō lz nomine proprio nec alieno. de elec. auaricie. in. vi. ⁊. ff. de adimē. leg. l. pupillus. S. fed ⁊ si per interpositam. Scēo casu q̄s agit de potestate receptiua. ⁊ tūc aut volēs aliquid agere nolē alieno nomine proprie pōt aliquid agere. aut nihil fi nihil pōt nolē proprio ex sui inhabilitate. nec alieno poterit. vt in cle. religiosi. de procu. Nam ibi substituēdo vtitur sua voluntate ⁊ potentia quaz nō bz ⁊ cuius est incapax. vñ. q. i. nolo. ⁊. c. nō dicatis. ⁊ sic

b non obst. q̄ō dici posse [b] de layco qui ex legatione posset spiritualia tractare ex cōicando ⁊ eligendo. de iudi. ca. ij. xcvi. dist. bene quidem. Si vero aliquid potest nomine suo licet non oia ⁊ tunc q̄ non licet nomine suo licebit alieno. ⁊ sic in proposito procurator laycus poterit acceptare. Nā nihil q̄rit sibi si ꝺño cum absq̄ alia cessione querit dominū directum ⁊ vtile. facit

a ¶ Si repert⁹ fuerit. De hac clausula ponit Fely. in. c. ij. in vij. col. in pri. de rescri.

13 qō dicit Lap.

b ¶ No. bñ de verbo cēsem⁹. adde. d. Alb. in. c. ij. ti. vbi Fely. de iudi.

a ¶ Et similiter cōtrahi mri monii. Adde Alex. in cōsi. cclvi. i. v. vol. Alex. in cōsi. clvi. circa fin. eo. volu.

b ¶ De layc. an aūt cause spūales possint cōmitti laico ponit plene Fel. in. d. c. ij. de iudicijs.

qđ not.de laico.qui priuilegio pape confert be neficia.de elec. q ficut.de iurepa.postulasti.iuiũ.dist. Adrianus. An autẽ requiratur speciale mandatum ad acceptandũ tale beneficium dic q non.sed sufficit generale ad acceptandũ beneficia vt no. ſ.de preben.accedẽs.eo.tit.ſi tibi absenti.in.vi. Si aũt mãdatum non haberet nõ posset querere absenti etiã si esset conincta psona.liũ.ſ.i.ff.iudi.sol.facit.l.non solũ.ſ.fi de dote.ff.de procu.† Glo.loco querit quid si locus in quo vacat beneficium caret habitatoribus. Rñdet tunc qđ ponderanda erit notitia vicinioris loci.ar.cle.q̃uis.de foro cõpe.& de elec. vbi periculum.ſ.porro.in.vi. An aũt vbi locus sit habitatus sufficiat in ecclesia notam esse vacationẽ licet non sit no. in loco vel oppido vbi est ecclesia Dicit gl.ſe.q̃ sic,& hoc propter alternatiuã hic positã.ar.regule in alternatiuis.de reg.iu.in.vi.ac. Cl. no.opp.q̃ iniqua fuit prouisio huius decre.qz ſm eum sequeretur q̃ q̃cq̃ curreret tẽpus ei qui nõ erat in culpa. Nam posset contingere q̃ vacasset prebenda tẽpore date gratie vel modiẽ post & per tũ spacium distare ta loco beneficiũ q̃ non posset bene.ſ.mensem id scire. Itẽ posset cõtingere q̃ procuratorem haberet in loco qui esset mortuus.& sic non posset illi nunciare ergo videtur q̃ hec nõ fuit bona deciſio cũ ei obeat esse possibilis equa,& honest.iũ.dist.erit aũt.& decre.vltima.de trãsa. ad hoc. de prebẽ.ſi clericus.in.vi.vbi videtur apperte notari contrariũ eius q̃ hic dicit vꝫ q̃ tps curata die habite scietie non a die quo in loco vel in ecclesia no.fuit vacatio. Sol.gl.qđ hoc est speciale in casu iſto,& hoc sonat litera dum dicit in,puteta; sibi hoc casu.&.facit qđ no.de re.permuta.c.vno.in aut. Nec ob.qđ no.in.d.c.ſi clericus.q̃ ille casus est diuersus.nam loquitur qñ tps currit a notitia vacationis.ubi aũt qñ negligẽti currit,& sic quomodocũq̃ negligentia excludatur ibi sufficit.& sic cõcludit glo.q̃ per hunc ter.non est renocatum qđ no.ibi. nec qđ no.de reſcri.c.super literis,& similiter nõ habet locum q̃ hic dicitur in casu decre.ſi pluribus.de prebẽ.in.vi.per qđ infert gl.q̃ ſi papa cõtulit proprio motu prebendã ſi qua vacabat q̃ ſi in ecclesia due equales vacabãt qđ nõ curreret.x.dies qui dantur pro vno ibi ad eligẽdum ſm formam hic positam. Nam possibile esset qđ nõ fuisset vacatio in ecclesia vel loco & illas.ſ.dictos.x.dies scire nõ potuisset.& sic periret priuilegiũ optãdi ei qui nõ esset in culpa ideo curreret a tẽpore sciẽte.& idem dicit de casu extrauagãtis, Jo. qui incipit suscepti circa medium.ergo speciale in isto casu,& sic regulariter cõtrarium vt non inspiciatur notitia vacationis in loco sed scientia eius qui hz aliquid circa illud agere. Et ſi dicas cur diuersum & que fuerit ratio specialis. Rñdet glo. qđ ratio specialitatis potuit esse q̃ dato q̃ currat tẽpus a notitia vacationis in loco ei qui nõ fuit in culpa,tamẽ nõ peribit gratia ſed remanebit in alio beneficio propter clausulam acceptãdi que ratio cessat in alijs casibus. Fatetur tñ glo.qđ ex ratione huius litere ibi imputet quidem &c.videtur qđ non sit locus huic rigori saltez qñ adeo deficit culpa qđ nec per se nec per aliũ possibile fuit scire propter magnã distãtiam. secus ergo ſi scire potuit per se vel per alium licet alias nõ fuit in culpa. vt qz forte procurator missus mortuus est.& sic hoc speciale vt litibus & fraudib⁹ occurratur vt litera dicit & sic videtur sentire glo. ista senze. hic dicit q̃ si procurator missus pro beneficio acceptãdo est mortuus ante vacationẽ & ob hoc impetrãs ignorauerit & lapsus est mensis q̃ subuenietur impetranti per beneficiũ restitutionis in integrum vt restituatur tps mensis impetranti ſi nondũ beneficiũ est alteri collatũ.alleg.l.necnon.&.l.sed ſi cũ ibi not.ff.ex quib, can.maio. Videtur hic sensisse contrarium. pro quo facit. qz potuit sibi prouidere plures procuratores mittẽdo seu constituendo opi.senze.magis inuitur equitati secundũ Jo.de lig. credo qđ gl.nostra seruaret in practica ea q̃.ſ.dixi. Sed quid ſi impetranti iuxta formã huius decre.vacauit deinde beneficium nõ acceptanti qz literas non habebã,& labitur mensis.qd erit.an currat tẽpus videtur qđ non.qz procuratorẽ constituere non potest cũ non habeat literas nec ire etiã potest sine literis qz sibi nõ crederetur. Dicit Ber.q̃ ſi ciuit vacationem beneficij qđ potuit acceptare.& sic mẽsis ei currat. Si aũt ignorauerit licet forte vacatio nota foret in loco beneficij nõ currit mensis.qz cõmode scire non potuit.arg.huius cle. Joã. de lig. credit qđ etiã non habẽti literas dũmodo sciat gratiã factam currat tẽpus. Nam & ille qui scit se heredem ante apertũra tabularuꝫ põt hereditatẽ adire.l.i.ſ.cũ igitur.&.ſ.in nouissimo. C.de cadu.tollẽ.& ideo cũ heres habeat annale tẽpus ad deliberandum. C.de iure delibe.l.cũ antiquioribus.& tale tps currit ante aperturam tabularũ. Sic etiã esset dicendum in simili in hac acceptatione vt currat tẽpus scienti gratiã ante aperturam literarum. An aũt rigor huius.ſ. locum habeat.cũ habente gratiam motu proprio.dicit hic Lap. qđ litera hic cum dixit impetrante inter pretandum &c.facit qđ nõ habeat locũ in eo cui fuit cõcessa gratia motu ppio.& sic solui a die iciẽtie vacationis currit tps nec habet locũ iſte.ſ.ad hoc alle.de prebẽ. ſi pluribus.in.vi.ꝫ ipse fic residеat.dic q̃ gl.videt sensisse contrarium dum dixit q̃ hic determinatur qñ dicatur haberi notitia vacationis beneficij qñ de ipsa fit mentio in literis no.tũ bene dictũ Lap. Gl.vltima est literalis. qđ si duo sunt impetrantes sub eadẽ data & in eadẽ forma de quo hic an habebunt duos menses pro quolibet an vnũ. & quis eorũ preferatur alteri.videtur qđ secũdus.& sic quilibet habet mẽsem cum hoc clare probẽt verba literarũ. In incertis aũt non certis locus est cõjecturis.ff.de leg.iij.l.ille.ſ.cũ in verbis. Itẽ qz prior nolẽte acceptare succedit secũdus & scõ tertius dato cuilibet termino per ſe.ff.de succeſ.edic.l.i.ſ.fi.&.ff.de op. lega.l.cũ optio. Contrariũ tenet zẽze.ſ.qđ oõs habeãt vnũ mensem prius vt occurrat diuturne vacationi ecclesiarũ q̃ est periculosa. ſ.de elec.ne pro defectu. Posset em cõtingere q̃ multi essent expectãtes.ſi haberet quilibet mensem longa posset esse vacatio. Scõdo seruetur forma literarũ exacta diligẽtia.de reſcri. cum dilecta.de prebẽ.cui de nõ.in.vi. Nam mensis debet curere ex ſerſeli terarũ a die notitie vacationis.sed hic a fine primi mensis currit mensis secundi a tẽpore repudiationis. ergo &c. Tertio de hoc videtur casus in simili. de consue.c.ſi.in.vi. Quarto qz ſi fiat exceptatio per oõs.ſ.mẽsem nulli priori in data est nociua. Nam in acceptatione priorisin data alie sunt habiture effectu & eius repudiatione vel negligentia.alie sunt habiture effectu nec tollitur ius primi per alios acceptare volentes.ſa.ff.de optione.le.ij.l.in ſi.&.l.iiij.&.l.optione. Non obſt.l.ſi maritus.ff.de adul.vbi infra tẽpus mariti alius nõ admittitur ad accusandum.qz ibi ideo qz preiudicaretur marito. hic aũt nulli fit preiudiciũ. Ad iura alleg. que videntur de additione & dictam.l.i.ſ.i.&.C.qui admit.ad bo.posſeſ.l.ſi.dic q̃ illud euenit.qz aditio fieri põt solo animo. Nam solo animo quis adit & efficitur heres.inſtit.de here.quali.& differentia.ſ.fi. nec est possibile in successione qđ prior deliberãte.ſ.tẽpus a iure statutum secũdus in gradu heres efficiatur.ff.de acqui.here.l.q̃dam. nõ sic in acceptatione qz acceptatione nõ fit quis beneficiatus nisi sequaꝫ collatio Ber. hic dicit q̃ hec q̃stio fuit vẽtilata in palatio apostolico. & pro vna parte fuit aduocatus do. Oldra. pro alia dõs Matth̃e. de modecia & auditor fuit zẽze. & fuit tanta altercatio qđ fuit. de cõſi. qđ papa super hoc cõsuleretur.sed qz repulsus fuerat secũdus acceptaturus post mẽsem primi nõ fuit facta declaratio. Stepha. dicit qđ qlibet habet mensem. Idem Pau. dicẽs qđ ignorantia oibus nocet cũ agatur de lucro captãdo vt hic patet. &.i.q.iiij. notãdum & de prebẽ. dudum.in.vi.& refert hic Lap. opi. predictã Pau. cum ipsa transeũdo. Jo. de lig. hic primo dicit qđ sibi placet prima opi. per iura superius alle. pro ipsa bene facit. c. ſi pluribꝰ. in ſi. de preben. in. vi. Deinde finaliter dicit qđ ſi rescripta cõcernant idem beneficiũ debetur primo acceptanti. & ſi omnia sunt paria tunc optio est illius ad quẽ spectat collatio iuxta. c. penult. de reſcri. in. vi.& tunc habent mensem tantum. Si vero concernant pluersa beneficia tunc primus habet primũ mensem: & ſi non acceptauerit. ſ. vnũ mensem tunc secũdus habet suum mensem. qz iste mensis non currit illi qui non potuit acceptare supra eodem. qz diuersitatem &c. Quid ſi acceptaui beneficium alteri debitũ qđ non nocet ſi ignorãs acceptaui. de prebẽ. ſi beneficiũ. in. vi. Quero hic videtur de certis cõditionibus appositis in rescripto. Quid ſi in rescripto apponitur clausula illa q̃ de bonis ecclesie reperis alienata possit exe cutor per inquisitionẽ procedere. Dicit Matth̃e. qđ non allega. nõ. per Jnno. de reb. eccle. non alle. episcopi,& ibi de forma post iter arrectum &c. † Querit idem Matth̃. quid si causa vertens inter aliquos est commissa sub tali conditione qđ nisi debitor fatisfecerit creditori.ſ. certũ terminũ procedat &c. Deinde de cõi consensu partium prorogatur terminus. an valeat prorogatio. Jo. And. determinauit quod non per ca. ſi pro te. de reſcri. in vi. facit quod no. Jnno. de reſcript. ab excommunicato. Joã. cal. contra per. c. licet. de fo. compe. sed primũ verius per no. Jnno. de offic. delega prudentiam. in magna glo. &c. † Querit Bertrandus quid ſi aliquis impetrauit beneficium primo vacaturum vsq̃ ad certam quantitatem decime cum clausula etiam ſi minoris valoris existat nunquid executor potest prouidere beneficio vacante post gratiam non date decimas. videtur q̃ sic virtute clausule minoris valoris. Nam intẽtio videtur fuisse q̃ de quocũq̃ minoris valoris possit sed qđ nihil est minus est.ff. de tribut. l. illud. ſ. fi min⁹. & de trãsla. inter corporalia. Dicit Ber. q̃ auũculus suus dominus Ber. de lacu ſpelio episcopus naumacensis tenebat contrariũ. Nõ nebatur. qz valoꝛ referebatur ad decimã. sed illud beneficium q̃ nullum

a † Et qs eor. Adde Jo.an. post Innoc.& alios in.c.mã datũ. de reſcr.

8 † Glo. loco querit quid ſi locus in quo vacat beneficius caret habitatoribus. Rñdet tunc qđ ponderanda erit notitia vicinioris loci.ar.cle.q̃uis.de foro cõpe.& de elec. vbi periculum.ſ.porro.in.vi. An aũt vbi locus sit habitatus sufficiat in ecclesia notam esse vacationẽ licet non sit no. in loco vel oppido vbi est ecclesia Dicit gl.ſe.q̃ sic,& hoc propter alternatiuã hic positã.ar.regule in alternatiuis.de reg.iu.in.vi.ac. Cl. no.opp.q̃ iniqua fuit prouisio huius decre.qz ſm eum sequeretur q̃ q̃cq̃ curreret tẽpus ei qui nõ erat in culpa. Nam posset contingere q̃ vacasset prebenda tẽpore date gratie vel modiẽ post & per tũ spacium distare ta loco beneficiũ q̃ non posset bene.ſ.mensem id scire. Itẽ posset cõtingere q̃ procuratorem haberet in loco qui esset mortuus.& sic non posset illi nunciare ergo videtur q̃ hec nõ fuit bona deciſio cũ ei obeat esse possibilis equa,& honest.iũ.dist.erit aũt.& decre.vltima.de trãsa. ad hoc. de prebẽ.ſi clericus.in.vi.vbi videtur apperte notari contrariũ eius q̃ hic dicit vꝫ q̃ tps curata die habite scietie non a die quo in loco vel in ecclesia no.fuit vacatio. Sol.gl.qđ hoc est speciale in casu iſto,& hoc sonat litera dum dicit in,puteta; sibi hoc casu.&.facit qđ no.de re.permuta.c.vno.in aut. Nec ob.qđ no.in.d.c.ſi clericus.q̃ ille casus est diuersus.nam loquitur qñ tps currit a notitia vacationis.ubi aũt qñ negligẽti currit,& sic quomodocũq̃ negligentia excludatur ibi sufficit.& sic cõcludit glo.q̃ per hunc ter.non est renocatum qđ no.ibi. nec qđ no.de reſcri.c.super literis,& similiter nõ habet locum q̃ hic dicitur in casu decre.ſi pluribus.de prebẽ.in.vi.per qđ infert gl.q̃ ſi papa cõtulit proprio motu prebendã ſi qua vacabat q̃ ſi in ecclesia due equales vacabãt qđ nõ curreret.x.dies qui dantur pro vno ibi ad eligẽdum ſm formam hic positam. Nam possibile esset qđ nõ fuisset vacatio in ecclesia vel loco & illas.ſ.dictos.x.dies scire nõ potuisset.& sic periret priuilegiũ optãdi ei qui nõ esset in culpa ideo curreret a tẽpore sciẽte.& idem dicit de casu extrauagãtis, Jo. qui incipit suscepti circa medium.ergo speciale in isto casu,& sic regulariter cõtrarium vt non inspiciatur notitia vacationis in loco sed scientia eius qui hz aliquid circa illud agere. Et ſi dicas cur diuersum & que fuerit ratio specialis. Rñdet glo. qđ ratio specialitatis potuit esse q̃ dato q̃ currat tẽpus a notitia vacationis in loco ei qui nõ fuit in culpa,tamẽ nõ peribit gratia ſed remanebit in alio beneficio propter clausulam acceptãdi que ratio cessat in alijs casibus. Fatetur tñ glo.qđ ex ratione huius litere ibi imputet quidem &c.videtur qđ non sit locus huic rigori saltez qñ adeo deficit culpa qđ nec per se nec per aliũ possibile fuit scire propter magnã distãtiam. secus ergo ſi scire potuit per se vel per alium licet alias nõ fuit in culpa. vt qz forte procurator missus mortuus est.& sic hoc speciale vt litibus & fraudib⁹ occurratur vt litera dicit & sic videtur sentire glo. ista senze. hic dicit q̃ si procurator missus pro beneficio acceptãdo est mortuus ante vacationẽ & ob hoc impetrãs ignorauerit & lapsus est mensis q̃ subuenietur impetranti per beneficiũ restitutionis in integrum vt restituatur tps mensis impetranti ſi nondũ beneficiũ est alteri collatũ.alleg.l.necnon.&.l.sed ſi cũ ibi not.ff.ex quib, can.maio. Videtur hic sensisse contrarium. pro quo facit. qz potuit sibi prouidere plures procuratores mittẽdo seu constituendo opi.senze.magis inuitur equitati secundũ Jo.de lig. credo qđ gl.nostra seruaret in practica ea q̃.ſ.dixi. Sed quid ſi impetranti iuxta formã huius decre.vacauit deinde beneficium nõ acceptanti qz literas non habebã,& labitur mensis.qd erit.an currat tẽpus videtur qđ non.qz procuratorẽ constituere non potest cũ non habeat literas nec ire etiã potest sine literis qz sibi nõ crederetur. Dicit Ber.q̃ ſi ciuit vacationem beneficij qđ potuit acceptare.& sic mẽsis ei currat. Si aũt ignorauerit licet forte vacatio nota foret in loco beneficij nõ currit mensis.qz cõmode scire non potuit.arg.huius cle. Joã. de lig. credit qđ etiã non habẽti literas dũmodo sciat gratiã factam currat tẽpus. Nam & ille qui scit se heredem ante apertũra tabularuꝫ põt hereditatẽ adire.l.i.ſ.cũ igitur.&.ſ.in nouissimo. C.de cadu.tollẽ.& ideo cũ heres habeat annale tẽpus ad deliberandum. C.de iure delibe.l.cũ antiquioribus.& tale tps currit ante aperturam tabularũ. Sic etiã esset dicendum in simili in hac acceptatione vt currat tẽpus scienti gratiã ante aperturam literarum. An aũt rigor huius.ſ. locum habeat.cũ habente gratiam motu proprio.dicit hic Lap. qđ litera hic cum

q̃ nullam dat decimã non potest dici minoris valoris quo ad decimam. ergo &c. Pro hac opin. facit. c. q̃uis. c. cui de non. de prebẽd. in. vi.& hanc opinio. credit Jo. de lig. esse verã per iura prealleg. Mo. bene hoc dictũ qz notabile est & multa facit quod not. Lapus de reſcrip. in. c. ſuſceptum. lib. ſexto.

21 † Onero an habens gratiã cum clausula acceptãdi in forma de qua in litera dicitur habere dicatur gratiam generalẽ: & sic an in illa clausula reſcriptũ reddatur generale an vero dicatur speciale: ita q̃ per posteriꝰ nõ deroget nisi de primo fiat mẽtio hic videtur casus q̃ nõ reddat generale in fine primе partis ſm Pau. vbi patet q̃ datus seruus executor nõ potest, puidere post acceptationẽ primi p hoc videtur q̃ ſi mãdat generaliter puideri de beneficio q̃ in ciuitate vel dyoceſi. ſ. tẽpus duxerit acceptãdum ei nõ preferet seruus impetrans in certa ecclesia nõ facta mentione de prima. Sed huic ob. de prebẽ. dudũ. in. vi.& c. q̃uis. Solu. ibi ppie est generalis que diuersas species infert.& cõcludit & in eis perficitur simile. de reſcrip. paſtoralis. hic autẽ nõ est sic: qz restringitur & perficit in vno beneficio tantum respectu cuius tale reſcriptũ est ſpeciale. Est tamen virtute clausule ante acceptationẽ incertum & rationeloci est generale. ſ. eo. titu. executo. in. vi.& de reſcri. abbatẽ. vnde inter illa reſcripta nõ est differentia que est inter genus & speciẽ: sed que est inter certũ & incertus. nec ratio generalitatis ad speciẽ facit qđ possit cõferri per secundũ executorem ordinariũ: sed cõditio restricta ad tempus que potestate impedit referendi. Ratio huius redditur in ter. & preal. decre. dudũ. c. q̃uis. decre. enim dudum loquitur qñ gratia cõfertur intuitu collatoris & de eius cõmodo tractatur qz generalis est donec eliciatur species cui preiudicat necessitate illius ecclesie: & intercedente sui conuẽtus consensu ſi illum habet & ſi non habet tunc sui prelati proprij. & sic no. quod ſi habet conuentum nõ requiritur authoritas prelati sui, qõ erit verũ quo ad euitationem pene huius decreta. † Item ſ no. qđ quo ad alienationes rei eccleſiaſtice cõparatur casus vtilitatis suadẽtis casui neceſſitatis imminentis. † Mo. bicium quod redditus annuos comparamus rebus immobilibus. Mo. penã religiosi alienantis contra formam huius decreta. † Mo. q̃ alienatio reddituum ad tempus modicum est permiſſa & similiter locatio. Ex quo no. q̃ locatio ad tempus non modicũ est prohibita: & sic comparatur alienationi. Item no. differentiam inter fructum & redditum. de quo de electioñ. generali. in ſexto. Ultimo Bertrand. hic. in ter. videtur habuisse verbũ affectanerit. in verſic. fit quis. & videtur † an affectus & vo- luntas puniantur effectu non ſecuto. de quo plene de eo qui mit. in posſeſ. c. primo. per glo. Joan. Andr. & Joan. de Lign. Oppo. qđ religiosus non debeat preesse administrationi. vt de findico. c. vno. & illud verũ niſi ex causa rationabili aliud ſtatuatur. vt ibi patet. & probatur. in. c. fin. de procura. ſupra &c. Oppo. ſecundo quod alienatio non possit fieri in vllo casu ſaltem in laicum. xij. qõ. i. epiſcopi. Sol. ibi multum ledebatur ecclesia. hic secus vel intellige illud. c. ſecũdum. c. posſeſſiones.

7 xvj. q. j. ſecundum zenze. † Tertio oppo. quod alienatio facta ad vitam teneat. xvj. qõ. j. posſeſſiones. Pro intelligentia huius passus distinguit. hic Matth̃. qđ aut fit perpetuo alienatio rerum eccleſiaſticarum aut ad tẽpus. Primo casu quando perpetuo: & tunc siue fiat a regularibus siue secularibus debet seruari forma. c. fine exceptione. xij. q. ij. & quod ibi not. & in ſumma eiuſdem queſtionis. & quod no. ſupra eodẽ dudum. Secundo quando fit ad tempus: & tunc prelatus secularis potest concedere ad tempus ſine consensu capituli marime vbi non multum lederetur ecclesia. vt dicto. c. posſeſſiones. de his que ſunt a prela. continebatur. vbi patet qđ non requiritur cõsensus in liminibus contractus. ſed ſufficit ſi postea superueniat. Bertran. & Jnno. tenent q̃ in temporali concessione non requiritur consensus nec a principio nec ex postfacto vbi nõ lederetur ecclesia. Idem Archid. ſ. eod. dudum. Si vero fiat a regularibus: tũc debet seruari forma huius decre. Quarto op. qđ etiam cõcessio temporalis non possit fieri ſine consensu capituli vel conuentus. vt. ſ. de his que ſunt a prelato. ea nosci tur. Sol. ibi loquitur de collatione ſpiritualium. ſ. beneficiorum vbi requiritur maior examinatio. vt no. Arch. in dicto. c. dudũ ſm zenze. & Matth̃. &c. Glo. religiosus. querit quid ſi ſecularis clericus alienet contra formã huius cle. an ligabitur per ipſam & eius prohibitionem. Glo. reſpõdet quod non a contrario litere. Fatetur tamen qđ tunc ſi faciunt concessiones ad vitam locum habebit quod no. xvj. q. j. posſeſſiones. Si alienabunt in casu prohibito locum habet. c. monemus. xij. q. ij. ſi autem locabunt locum habebit. qđ no. ne piel. vices ſuas.

8 c. ſi. qz ſi † alienatio conceſſio vel locatio fiant in casu prohibito talia erunt nulla. vt ibi patet. & etiam pena ſtatuta in dictis

1 ☞ Eccleſia canonicorũ regularium equiparatur monasterijs.
2 Alienatio rerum ecclesie vel redditуum ad vitam vel ad non modicum tempus an & quando ſit permiſſa & quibus. & nu. 3.
4 Jura & reditus annui comparantur rebus immobilibus.
5 Alienatio rerum ecclesie ad modicum tempus est permiſſa.
6 Defectus & voluntas an puniantur effectu non ſecuto.
7 Alienatio rerum eccleſie facta ad vitam an teneat.
8 Alienatio con.ceſſio vel locatio ſi fiant in caſu prohibito talia erunt nulla.
9 Alienãs rem eccleſie an debeat probare verſum in eius vtili tatem.
10 Prioratus ſi in ſpiritualibus non ſubeſt abbati ſed epiſcopo ratione cure animarum monaſterium tamen est in vna dyoceſi prioratus est in alia cuius conſenſus requiretur in alienatione rerum prioratus.
11 Et quid ſi prioratus habet diuerſas poſſeſſiones in diuerſis dyoceſibus cuius dyoceſani requiretur conſenſus.
12 Pena de ſui natura est perpetua ex quo non adjcitur tẽpus.
13 Abſoluere potest ſolus papa a ſuſpenſione canonis.
14 Alienare obligare & vẽdere prohibitus non intelligitur prohibitus locare.
15 Locatio ad modicum tempus equiparatur vẽditioni fructuũ ad modicum tempus.
16 Contractus plures ſunt ſpecies.
17 Locatio quando dicatur facta ad modicum tempus vel venditio fructuum.
18 Redditus eccleſie vel beneficij eccleſiaſtici an poſſint laicis benemeritis concedi.
19 Penſio an poſſit cõſtitui clerico in pecunia cum pacto quod illam dimittere teneatur cum adeptus fuerit competens beneficium.
20 Aduocatus cui aſſignata eſt penſio in fructibus decimarum vel aliorum bonorum eccleſiaſticorum per coniugem ſuperuenientem perdit eam.
21 Penſio: an ſucceſſor penſionem conſtituentis poſſit eam auferre.
22 Decimarum perceptio: licet non ipſum ius poteſt laico concedi in alienationibus.
23 Jus colligendi paſſagium & imponendi collectam an computentur inter immobilia & illis adequentur.
24 Res eccleſie concedere ad tẽpus vel ad vitam an poſſit prelatus ſine conſenſu capituli vel conuentus ſi hoc habeat conſuetudo.
25 Prelatus ſecularis ſi vendit fructus ad non modicũ tempus & ſtatim recipit fructus anyaleat contractus ſine ſolennitate.
26 Prelatus vnius monaſterij ſi eſſet procurator: alterius & concederet fructum alterius monaſterij an incideret in penam.
27 Poſſeſſio habita ex alienatione rei eccleſiaſtice an prebeat iuſtam cauſam preſcribendi.
28 Conſenſus qñ in aliquo actu requiritur an debeat interuenire in principio an ſufficiat quod ſubſequatur.

Monasteriorum.

1 Tria facit q̃ primo prohibet. Secundo decernit & punit. Tertio excipit. ſecunda ibi ſi quis. tertia ibi verum. † Mo.
2 primo equiparari eccleſiã regularium canonicorum monaſterijs. † Mo. ſecundo q̃ religiosus preſidẽs vnicuiq; administrationi non poteſt redditus iura ac poſſeſſiones illius alienare ad vitam vel ad tẽpus non modicũ niſi duobus intercedẽtibus. ſ. vtilitate aut neceſſitate illius eccleſie: & intercedente sui conuẽtus conſenſu ſi illum habet & ſi non habet tunc sui prelati proprij. & sic no. quod ſi habet conuentum nõ requiritur authoritas prelati sui, qõ erit verũ quo a ad euitationem pene huius decreta. † Item ſ no. qđ quo ad
3 alienationes rei eccleſiaſtice cõparatur caſus vtilitatis ſuadẽ-
4 tis casui neceſſitatis imminentis. † Mo. bicium quod reddit⁹ annuos comparamus rebus immobilibus. Mo. penã
5 religiosi alienantis contra formam huius decreta. † Mo. q̃ alienatio redditуum ad tempus modicum est permiſſa & ſimiliter locatio. Ex quo no. q̃ locatio ad tempus non modicũ est prohibita: & sic comparatur alienationi. Item no. differentiam inter fructum & redditum. de quo de electioñ. generali. in ſexto. Ultimo Bertrand. hic. in ter. videtur habuisse verbũ affectanerit. in verſic. fit quis. & videtur † an affectus & vo- b
6 luntas puniantur effectu non ſecuto b. de quo plene de eo qui mit. in posſeſ. c. primo. per glo. Joan. Andr. & Joan. de Lign. Oppo. qđ religiosus non debeat preesse administrationi. vt de findico. c. vno. & illud verũ niſi ex causa rationabili aliud ſtatuatur. vt ibi patet. & probatur. in. c. fin. de procura. ſupra &c. Oppo. ſecundo quod alienatio non possit fieri in vllo casu ſaltem in laicum. xij. qõ. i. epiſcopi. Sol. ibi multum ledebatur ecclesia. hic secus vel intellige illud. c. ſecũdum. c. posſeſſiones.
7 xvj. q. j. ſecundum zenze. † Tertio oppo. quod alienatio facta ad vitam teneat. xvj. qõ. j. posſeſſiones. Pro intelligentia huius passus distinguit. hic Matth̃. qđ aut fit perpetuo alienatio rerum eccleſiaſticarum aut ad tẽpus. Primo casu quando perpetuo: & tunc siue fiat a regularibus siue secularibus debet seruari forma. c. fine exceptione. xij. q. ij. & quod ibi not. & in ſumma eiuſdem queſtionis. & quod no. ſupra eodẽ dudum. Secundo quando fit ad tempus: & tunc prelatus secularis potest concedere ad tempus ſine consensu capituli marime vbi non multum lederetur ecclesia. vt dicto. c. posſeſſiones. de his que ſunt a prela. continebatur. vbi patet qđ non requiritur cõsensus in liminibus contractus. ſed ſufficit ſi postea superueniat. Bertran. & Jnno. tenent q̃ in temporali concessione non requiritur consensus nec a principio nec ex postfacto vbi nõ lederetur ecclesia. Idem Archid. ſ. eod. dudum. Si vero fiat a regularibus: tũc debet seruari forma huius decre. Quarto op. qđ etiam cõcessio temporalis non possit fieri ſine consensu capituli vel conuentus. vt. ſ. de his que ſunt a prelato. ea noscitur. Sol. ibi loquitur de collatione ſpiritualium. ſ. beneficiorum vbi requiritur maior examinatio. vt no. Arch. in dicto. c. dudũ ſm zenze. & Matth̃. &c. Glo. religiosus. querit quid ſi ſecularis clericus alienet contra formã huius cle. an ligabitur per ipſam & eius prohibitionem. Glo. reſpõdet quod non a contrario litere. Fatetur tamen qđ tunc ſi faciunt concessiones ad vitam locum habebit quod no. xvj. q. j. posſeſſiones. Si alienabunt in casu prohibito locum habet. c. monemus. xij. q. ij. ſi autem locabunt locum habebit. qđ no. ne piel. vices ſuas.
8 c. ſi. qz ſi † alienatio conceſſio vel locatio fiant in caſu prohibito talia erunt nulla. vt ibi patet. & etiam pena ſtatuta in dictis

a † Itẽ not. qđ quo. Adde tñ q̃ secus est in alienationib⁹ rerũ minoruꝫ ter. est in. l. magis puto. ſ. fi es alienũ. ff. de re. eorum. & ibi vide ad termi nos nros bal.

b De quo ad de bar. i. l. fin di trebatiani. in princi. ff. de vſufr. le. prac. papi. i. j. libel lo. i ver. & redditib⁹. & i fo. li. quo vroꝛ aggit ad bo. ver. dedit. in. j. col.

tur sbus sed non ista. Ad hoc q̄ hec constitutio saltem quo ad penam est editoria noui iuris vt dixit glo. precedens ergo non est extendenda. Zenze. ¶ Lau. videntur tenere contrariū dicentes q̄ etiā iura vetera videtur innuere q̄ hic statuitur vt ptz. ff. e. tit. possessiones. ¶ de preca. c. ij. Cōco. fm Jo. de lig. q̄ quo ad penam est publicationem huius voluminis nō sunt valide licet antiq̄ contrariū no. per decre. cognoscentes. de const. q̄ nō facit vt apparet ex predictis cum glo. concor. d. ¶ Dau. dicens q̄ in secularibus seruari debet q̄ habetur. ff. eo. si quis. ¶. q. vij. §. monemus. Quare aūt magis in regularibus q̄ in secularibus locum habebit clemē. Dicit Buli. q̄ magis regulares abutebātur: ideo in eis magis fuit prouidendū. ff. de legi. nam ad ea. Item q̄ regulares non habēt ita plenam administrationem sicut seculares: q̄ patet q̄ facilius remouentur. de symo. in. c. licet bely. ¶ q̄ non ꝛ eis in morte disponere sicut secularibus. de dona. ceterū. de testa. relatum ꝛc. ¶ Bl. cuius querit an habet locū decre. siue quis p̄sit administrationi perpetue siue temporali vt sunt obedientiarij. Ridet q̄ sic q̄ text. hic vniuersaliter dicit cui⁹ administrationi quinimo maxime p̄pter eos qui sepe faciebāt has alienationes er eo q̄ timebāt reuocari ad claustrū. ¶ ita fuit hec decre. Jn aliis tamē religiosis etiā p̄sidentibus perpetue administrationi locum habet cle. vt p̄diximus. nam illi remouētur facilius q̄ seculares: vt dixi in precedenti glo. ideo etiam sepius alienabunt q̄ seculares: ¶ ideo in eis fuit prouidendum. Quid aūt si religiosus p̄sit ecclesie seculari. Ridet glo. q̄ non habet locum clem. q̄ solum loquitur in religioso monasterij vel ecclesie secularis: ergo in alio habet locum saltem respectu pene hic posite. ar. regule in penis. de reg. iur. in. vi. facit q̄ dixit in precedenti glo. Item ¶ Dau. dicēs q̄ hic intendit prouidere locis regularibus ergo esset idem scōm eū si secularibus dispēsatiue p̄esset ecclesie regulari. Itē dicit q̄ locū non habet in religioso qui nō p̄est alicui administrationi licet nulla fit alienatio. Idē Buli. non ob. q̄ hic loquitur de p̄sidente prioratui ¶ ecclesie igitur ꝛc. q̄ q̄ dicit ecclesie intelligit. Buli. q̄ñ p̄sidet ecclesie in qua facit deseruire per vicariū. de preben. cū singula. in. vi. secus si ipsemet per episcopum fuit institutus ad curam animarum in ipsa cum talis potius secularis q̄ regularis censeatur propter institutionem autorizabilem ¶ curam anime ad quā ipse assumitur. de cap. mo. c. p̄sbyteri. in. vi. ¶ Glo. eius querit de cuius vita hic loquitur ad quā fiebat cōfessio. rndet q̄ pōt intelligi de vita concedentis ¶ de vita eius cui fit concessio facta ¶ vtroq̄ casu procedit litera. Nā talis alienatio[8] dicitur perpetua. ꝛ. q̄. xij. perpetua. ¶ ibi no. ¶. l. j. ff. p̄o socio. ¶ Glo. pecunia querit ex quo contractus hic decernitur nullus an rescisso cōtractu dans pecuniā peterit illam repetere. ¶ Glo. remittit ad no. ff. eo. ad audientiā. Buli. hic recitat opiniones ¶ videtur q̄ non per. l. quemadmodum. C. de agri. ¶ censi. libr. xi. ¶ C. de rei dominice vel tēplorum. l. vniuersitas. ¶ hoc tenet accur. in. d. l. vniuersitas. dicens q̄ empto⁹ non poterit repetere pecuniā sed fiscus habebit eam p̄opter delictū: sed in. l. iubemus. nulli. §. sane. C. de sacro. sanc. eccle. tenent q̄ pretiū cedit lucro ecclesie. Allū tenēt q̄ si pretium est versum in vtilitatem ecclesie potest peti ab ecclesia ne videatur locupletari cū iactura aliena. l. nā hoc natura. ff. de condi. indebi. ¶ hoc tenet Ber. de fideiuſ. c. q̄ quibusdam. ipse idem Ber. ff. eo. ad audientiā. tenet q̄ empto⁹ malefidei non repetit. Joā. ꝛ. q. ij. §. fi. tenet q̄ repetere ¶ agere potest cōtra vendito⁹ ff. ¶ hoc sequitur Mosti. in. c. ad audientiam. Buli. hic dicit q̄ sense. [b] placuit prima opinio nisi pecunia sit versa in vtilitatem ecclesie. alleg. d. c. q̄ quibusdā. Jo. de lig. hic dicit q̄ si empto⁹ est malefidei non repetit si tñ sit versa in vtilitatem ecclesie non cedit lucro ecclesie per regulā locupletari. sed potius danda erit fisco vel pauperibus erogāda per iura p̄alleg. in dubio p̄sumuntur malefidei: ex quo contra iura mercātur maxime si sit persona cui non licet ius ignorare. xvj. q. iij. §. penul. Si autem esset bonefidei emptor tunc recuperaret, xij. q. ij. vulterane. Bonefidei autem emptores dicit fuisse illos qui ante banc. cle. emerunt: q̄ licet alias cautum esset iure tamen nō seruabatur ¶ erat ius inusitatū. Sed tale ius dubium nō afficit vt pote obsuetum propter vmbratam consuetudinem. de p̄scr. p̄alat. c. vnico. in. vj. etiam si sit naturale de spon. duorum. c. tuas. ¶ ibi not. ergo ꝛc. ¶ Mo. bene istud dictum de consuetudine contra ius quē inducit dubium probabile ad causam dum bonam fidez facit q̄ nō. de cōsue. cum venerabilis. quod intelligo nisi notorie oīno esset reprobata. ar. de cōsue. c. fi. ꝛc. ¶ Glo. aut notat hic quo ad elienationē rerum ecclesie equiparari vtilitatē ecclesie necessitati. ¶ allega. simile quando agitur de dispensatione. Sed aduerte q̄ hic exigitur necessitas vel vtilitas monasterij ¶ sic loci nō persone. per q̄ dixit Buli. q̄ illa que expēduntur in pulchris equis vel mulis ¶ fulgidis vestibus nō debēt dici in vtilitatem vel necessitatē impensa: oportet enim q̄ vtilitas sit euidēs loci ¶ perpetua. ꝛ. q. ij. hoc ius dicit tamen hic Steph. q̄ si causa pietatis pro redimēdis captiuis ¶ alendis pauperibus fiat alienatio satis dicitur fieri ad vtilitatē ecclesie cū oēs casus notati. xij. q. ij. in summa. reducantur ad hos duos casus sc̄z necessitatis ¶ vtilitatis. Sed an sufficat probare versam esse pecuniā ex venditione rei aliene in vtilitatē ecclesie probando illud per confessionē prelati. Accur. dicit q̄ non: sed alias cōstare debet de versione. arg. l. iij. §. j. ff. de in rē verso. ita no. in aut. de alie. ¶ emphy. §. fi vero quis, colla. ix. ¶ idem ibi Jaco. de bel. ¶ Archi. ꝛ. q. ij. hoc ius, licet aliter notet. ꝛ. q̄. ij. hoc ius. ¶ hoc videtur sentire Mosti. de fideiuſ. q̄ quibusdam. Jno. distinguit q̄ aut loquimur in mutuo ¶ tenetur creditor probare versum. vt in auf. hoc ius. p̄alleg. l. ciuitas. ff. si cert. pet. Aut in aliis contractibus ¶ tunc tenetur probare ecclesia non esse versum. Jo. de ligna. dicit q̄ credit Jnno. loqui in secūdo casu in titulo nō lucrativo. q̄ donare nihil aliud est q̄ perdere. ff. de donatio. l. filiusfamilias. Allij dicunt q̄ semper emptor tenetur probare versum in vtilitatem ecclesie. facit pro hoc q̄ nō. Jnno. in dicto. c. quod quibusdam. dic vt ibi no. ¶ de deposito. c. grauis. vbi per Jnno. dic quando venditur res immobilis ecclesie propter satisfaciendum creditori debet probare emptor versum pretium in vtilitatem ecclesie probando id solutum creditori. vt in auf. hoc ius porrectum. [c] Jn mutuo dic aut egebat ecclesia ¶ sufficit probare id factū a prelato ¶ capitulo: sed alteri eorum tantum non nisi ab alio habeat mandatum saluo nisi versio probetur: in deposito vero videtur sufficere id factum prelato. ¶. c. vt in. c. j. de deposito. ¶ Glo. habeat oppo. hic innuit ter. q̄ si cōuentum haberet sufficeret consensus conuentus: sed contra q̄ imo ad validandum contractum perpetue alienationis vltra alias solēnitates requiritur etiam authoritas episcopi. ¶. c. dudum. in. vj. xij. q̄. ij. abbatibus. ¶. c. sequen. ¶. c. placuit. xvij. q. iij. in venditionibus. Sol. glo. q̄ ad euitandam penam huius decre. sufficeret q̄ faceret cū consensu conuentus sed non quo ad hoc vt contractus esset validus: quia quo ad illud omnis solennitas requisita a iure in alienatione perpetua fienda etiam a religioso necessario requiritur. ¶ Glo. propriū querit quis appellatur hic proprius prelatus religiosi p̄sidentis alicui administrationi cuius licētia debet requiri quādo non habet conuentum. Respondet gl. q̄ intelligi debet de episcopo in religioso monasterij nō exempti. Jn exemptis autem videtur q̄ intelligi debeat de papa. ar. de prius. c. authoritate. §. j. in. vj. vel secundo dicit glo. quatenus loquitur de exemptis potest intelligi q̄ hic appellatione ppriū prelati intelligatur de abbatibus babētibus ecclesias seu administrationes seu monasteria exempta subiecta pleno iure ¶ habent iurisdictionē quasi episcopalē ibi in talibus locis. nam tales possunt authoritatē p̄stare alienationib⁹ faciēdis. Ad hoc cle. attendentes. post prin. j. de statu. mona. ¶ quod not. in auf. de aliena. ¶ emphy. contrac. §. pe. col. iv. ¶ hoc videtur tenuisse Jnno. de transa. statuimus. cuius opinionē forte voluit approbare hec litera. ¶ hec cōiter seruat fm gl. ¶ videtur etiā procedere de iure ex quo hz iurisdictionem ep̄alem vel quasi. facit de priuil. abbates. in fi. in. vj. Nā tales vices epōrū gerūt. vt not. Jnn. in. c. cum ¶ plantare. §. cum in ecclesijs. de priuile. alle. in ar. de voto magne. §. cum ergo. xij. q. ij. §. qua. ¶. c. placuit facit fm Buli. xvj. q. j. c. i. ¶ sic hz intelligi victus Jnn. in. d. §. in ecclesijs. vbi dicit q̄ p̄sbyteri nō poterunt alienare nec maximas causas agere sine cōsensu ꝑpositor exemptor: q: tales exempti vices epōr gerunt. Idē tenet ¶ Dau. dicens hoc debere intelligi de prelato immediato siue sit eiusdez dyocesis siue alterius. ¶ sic patet q̄ [e] in exemptis non sufficit authoritas archiepi vel patriarche. hz aliqui cōtrarium teneant. vt not. Jnn. in d. c. statuimus. de transa. fm Buli. † Sed quid si prioratus nō subest abbati in spualibus sed epo. ppter curā aiarū monasterium tñ est in vna dyocesi, prioratus est in alia cuius dyocesani requiretur consensus in alienatione rei prioratus. dicit Jnn. q̄ illius in cuius dyocesi est prioratus. xvij. q. iij. in venditionibus. fm Buli. † Sed qd si prioratus hz diuersas possessiones in diuersis dyocesibus ad eius mēsam spectantes cuius dyocesani requiretur cōsensus. Dic q̄ tūc sufficit requirere licētiam dyocesani dyocesis monasterij quo ad oēs si illas ex cās cōtingat alienari. vt. d. c. in venditionibus. Idem si contingat illas ad tempus alicui obligari. fm Buli. Quid autez si abbas velit assignare monachis certam partem ¶ imponere pēsionem ex illa soluendam ad tēpus non modicū sine ista solēnitate huius

decreta.

[8] ¶ Of ꝑpetua. de hac dictione ponit por. ī ſſi. de latiſ. tu. in p̄n. in gl. in ꝑſi. perpetuū.

[b] ¶ Placuit p̄ma. Adde ad hanc materiā Bal. in. d. l. iubemus. §. ſane. C. de sacr. ſanc. eccle. ¶ Bal. ī l. p̄edium. C. de p̄e. imi.

[c] ¶ Jo redimēdis. Adde ter. in. l. ſanciṁ. vbi Bart. ¶ doc. C. d. ſac. ſan. eccle.

[d] ¶ Jn mutuo. Adde do. maxime Jaſ. ī. d. l. ciuitas. ff. ſi cer. pe. ¶ aler. in conſi. iiij. in fi. in. iij. volu.

[e] ¶ Jn exēptis. ō iſtis exēptis ponit Jo. an. ¶ do. abb. ī. c. ſignificaſti. de foro competē.

decre. a. non possit. dic q̄ sic. Ratio q̄ in istis nō fit propie aliena tio sicut nec in fratrem nec in sororē. ita dicit Jnno. ¶ Dost. de sta. mona. c. monachi. §. j. fm Buil. sed an in alienatione hic ꝓhibita sufficit interuenire licentiā prelati immediate superioris ꝛz nō interueniat assensus epi intelligo q̄ locus nō erēptus. ¶ Dau. q̄ sic quo ad euitādā penā clemē. non. quo ad validitatē ☞ctus. Item Steph. allegatio. c. abbatibus. ¶ j. q. ij. ¶ xvij. q. iij. in venditionibus Dost. dicebat attendi consuetudinem locorū. quod intelligit procedere Joā. de lig. si non sunt onerose. vt pote quia detrahūt forme: secus si aggrauāt formā a iure introductā in alienatione: vt hic dicit ¶ Dau. j. dicetur. Ex predictis habes aliū intellectum in cle. Sed qui si ecclesia sua in vna dyocesi habet bona in alia: cuius dyocesani requiret cōsensus. Jo. tenuit q̄ dyocesani loci vbi bona sunt sita. ¶. q. ij. hoc ius porrectū. ¶. c. in venditionibus. xvij. q. iij. alleg. l. fi. pōdium. C. de pied. mino. Allū vt Jnno. ¶ Mostic. q̄ requiretur authoritas dyocesani loci ecclesie. de ꝑui. pastoralis. vbi p̄ eos idem etiā hic tenet Buil. hic alle. xvj. q. iij. in venditionibus. Allū q̄ vtrīusq̄ requiret authoritas. vt no. Jo. an. ī. d. c. pastoralis. ¶ Dau. hic dicit q̄ opi. Jnno. ¶ Host. ¶ vera: q̄ ad episcopum ecclesie spectāt iura ¶ dispositio ipsi⁹ ecclesie. ¶ cōsequēter dotis ¶ bonorū eius. ¶. q. j. regenda. ¶. c. decretus. Nec ob. [a] l. fi. p̄diū. p̄alle. quia loquitur in minore in cuius rei aliena tione requiritur decretum iudiciale. sed in ecclesia sufficit consensus qui potest precedere et sequi. sed decretum p̄statur in ipso contractu. no. de consuetu. cum consuetudinis. ff. eodem. dudum. in. vj. ¶ ideo nimirum fi. inder. in cuius dyocesi sita est res potest illud interponere q̄ potest et de illa iudicare. sed cōsensus episcopi est quedā potestatis ligate relatio secūdū quā inferior nihil potest sine licentia: quia non est actus iudicialis sed voluntatis expressiovnde p̄stari potest omni tēpore. quidā tamen legiste dicunt in minore vtero possit cognoscere. C. vbi in rē actio. l. fina. de foro cōpetē. fane. ¶. c. fi. ¶ vtro. bique no. per primam tamen rationem aliud dicit in suppletione negligentie collationum. q̄ si conferens est vnius dyocesis ¶ beneficium est in alia episcopus beneficij supplebit. cuius interest q̄ beneficium ordinetur ¶ cui subest rōne ipsius. de supplē. neg. prelato. cle. q̄ regulares. facit q̄ no. de elec. cū ex. eo. in. vj. in glo. ¶ Glo. penā. querit an hec pena erit perpetua. Respondet q̄ sic. q̄ pena fm natura est perpetua. ex quo non adūcit tempus. iurta nota. de cōsti. ex literis. An autem suppressio iferior a papa poterit absoluere ab hac pena. ¶ Bl. remittit ad no. in. c. ij. ff. de sol. ¶ in cle. i. ad fi. ff. de hereti. ¶. j. de dec. cle. i. Veritas est q̄ sic ex quo imponit hic simpliciter pena suspēsionis: secus si imponeretur pena suspensionis ad tempus certū. Habetis ex glo. duo. Primum q̄ penā in dubio intelligitur ꝑpetua. Secundum quis possit ab hac pena absoluere. ¶ Circa primum dicit ¶ Dau. q̄ si pena imponitur ꝑpter delictum ¶ non apponit tempus intelligitur perpetua. l. dist. c. i. ¶. d. c. ex literis. Idē fi⁹ pro contumacia causata a delicto. xi. q. i. rursus. ¶. c. quicūq; ꝑs. de eta. et quali. cū bone. ¶ de heret. cum cōtumacia. in. vi. et hoc maxime vbi delictum perpetuam penaz intelligit. xij. q̄. ij. apostolis. ¶. c. monemus. Secus si pena imponatur pro contumacia simplici tantum. vt no. Jnno. cen. et Host. in. c. ex literis. nam intelligitur temporanea ad limites contumacie. [13] ¶ Circa secundū Joan. de lig. refert hic opinq; Archi. in. c. i. de elec. in. vi. tenet q̄ solus papa absoluit a suspensione canonis: ¶ idē tenet de regula. beneficium. Mostic. contra. in. d. c. i. de p̄bē. graue. facit quod no. l. oi. accedens. ¶. c. de his. Jo. de lig. concludit q̄ si papa imponit penā suspensionis vel interdicti propter cōtumaciam condendo canonem inferior a papa potest absoluere, per. c. nuper. de sen. excō. per quā decre. Idem tenet Ain. Jnno. ¶ Bos. Compo. ¶ Mostic. de elec. quisqs. ¶ Jo. xvij. q. vj. si quis deinceps, licet Bartb. bur. ibi contra. Idē si approbat. constitutionem inferiorem ¶ confirmat. de insti. ex frequētib⁹, ¶ ibi per Jo. de lig. qui recitat ibi opi. Fede. de senis ¶ collectarij: ¶ hec vera nisi als reseruaret absolutio. Item hec vera quādo facta est simpliciter suspensio: [b] secus si ad tēpus vt predixi. si vero pena suspēsionis ꝛimponit per sententiam, ¶ tūc legans debet absoluere, de offi. ordina. ab ecclesiarū. xxi. distinc. inferior. Hec vera in suspensione que non habet vim p̄nationis sicut est in casu clemen. ¶ Nam si hoc voluisset papa exp̄ssisset. de deci. ad audiētiā. ¶ ideo cū hic fit suspensio canonis alij non reseruata poterit per ordinarios relaxari. ¶ hoc tenet Bertran. reiecta opi. Archid. de qua supra. Si aūt esset suspēsio ꝑpetua que haberet vim p̄nationis. de qua no. Cincen. de translatio. p̄lat. c. secūdo. tunc nō haberet locum absolutio sed necessaria esset dispensatio ¶ sequēs collatio: nec tūc oporteret videri an tale sit crimē in quo episcopus possit dispēsare ¶ conferre an non. vt primo

casu possit. secūdo non facit quod no. xxv. distinctio. c. fin. Alias autē suspensus ab officio intelligatur suspēsus a beneficio tractat hic Bertran. ¶ tenet cum Mostic. quod sic in suspensione canonis. vt no. de re iudica. cū eterni. in vj. de quo in clemē. [14] cupientes. in glo. non nouā. j. de penis. ¶ Bl. of. locationes, querit de ratione quare in casu nostro non intelligit prohibita locatio. Respondet gl. q̄ est ratio quia prohibitus alienare vendere ¶ obligare nō intelligit prohibitus locare nec quod plus est conductorē creditoribus obligare. ff. de legatis secun [c] do. l. penul. §. institutus. facit. l. nō solet. ff. locati. ¶ quod est intelligendū de locatione ad modicum tempus alias secus. vt. ff. e. nulli. quefic debet intelligi. Nec ob. quod no. Accur. in. §. isti, tumus prealleg. vbi videt dicere idē fi ad non modicum tempus fiat: quia illud dictū reprobatur ibi per do. Bar. facit q̄ habet. in. §. locationes. in auth. de alie. ¶ emphy. contrac. colla. ix. posset ergo locare prelati ad modicū tēpus sed an possint cogi locare certis p̄sonis: dic q̄ nō. de loca. c. secūdo. An [a] ¶ l. fi. p̄diū. Adde tñ q̄ Bar. ibi tz q̄ ēt sufficeret in casu illi⁹, ¶ authoritas iudicis q̄ hz p. pilum sub se p. l. magis puto. §. illud. ff. de re. eo. ¶ in. d. §. illud bar. ponit q̄ dicit iuris ī terminis nr̄is: iō eum vide,

[b] ¶ Sec⁹ si ad tē pus. De istis suspēsionib⁹ habes gl. magnas ¶ notabilē in de. cupiētes. ī ver. suspēsi. de penis.

[c] ¶ Nō est intelligendus. adde gl. Bar. ¶ doc. i. l. codicillis. §. instituto. ff. de lega. ij.

[d] ¶ Nō locare fruct⁹. Adde Alex. in cōsi. xviij. in. j. col. i. v. volu.

[e] ¶ Simpler. Adde Alex. in ꝑſi. cxvij. ī ij. col. in. ij. dubio. in. v. vol. ¶ Alex. in cōsil. cxxij. in. ij. col. circa fi. eo. vol.

[f] ¶ Facta ad modicū tps. adō Alex. in cōsil. iiij. in. j. col. circa fi. in. v. vol. ¶ in 2ſi. cxxij. ī cip. viso p̄cessu. cause vertētis. in. ij. col. in pn. in. v. volu.

[8] ¶ Perpetua. Ad hoc dictio ¶ sententiam. ¶ tūc legans debet absoluere, de offi. ordina. ab ecclesiarū. xxi. distinc. inferior. Hec vera in. suspensione que non habet vim p̄nationis sicut est in casu clemen. ¶ Nam si hoc voluisset papa exp̄ssisset. de deci. ad audiētiā. ¶ ideo cū hic fit suspensio canonis alij non reseruata poterit per ordinarios relaxari. ¶ hoc tenet Bertran. reiecta opi. Archid. de qua supra. Si aūt esset suspēsio ꝑpetua que haberet vim p̄nationis. de qua no. Cincen. de translatio. p̄lat. c. secūdo. tunc nō haberet locum absolutio sed necessaria esset dispensatio ¶ sequēs collatio: nec tūc oporteret videri an tale sit crimē in quo episcopus possit dispēsare ¶ conferre an non. vt primo

modicū tempus dicatur, xxx. dierum aliorum q̄ biennium: aliorum q̄ quinquēnium: aliorum septennium. Ad materiā facit q̄ no. de fide inst. c. fi. per Jo. an. de cle. coniu. Joannes. in. iij. q̄one sed certe illa iura in suis casibus seruari debēt ꝛ quo ad suos tractus. facit quod no. i. ... qui autem. ff. ex quibus cau. in pos. eatur. per gl. in simili. cū glo. concor. Sui. dices q̄ a q̄tū tempus dicat modicum relinquatur arbitrio iudicis qui attē dere debet conditiones terrarum ꝛ singulas circunstantias.

a ¶Quantū tē pus dicat mo dicus. Adde Fel. in. c. plerū que. extra de rescrip.

18 ¶† Queritur Guil. an redditus ecclesie vel beneficij ecclesiasti ci possint laicis bñmeritis 2cedi. dicit q̄ sic per. c. possessiões. ś. eo. iij. q. ij. quicunq; suffragio. xvi. q. i. illis. ꝛ de preca. c. fi. Sed an erit idē de decimis ad mēsam prelati spectantibus: videtur q̄ nō quia sunt spirituales: ꝛ sic pro labore vel temporali seruitio dari nō possunt. de pactis cum pridem. de trāsac. super eo. de fimo. cū essent. dicit Guil. q̄ indigenti ad sustētatio nem dari possunt. xiij. q. i. c. penul. ad fi. non tamen assignādo eis in titulū sicut assignantur clericis beneficia cū talium non sint laici capaces: sed de fructibus potest fieri assignatio ad tē pus siue sint clerici siue laici quib⁹ talis assignatio. de quo per Inno. de prescrip. causam. ¶Perpetuo autē talis assignatio fru ctuum fieri non posset: quia tūc illa spiritualiter esset inutilis ecclesie. xvi. q. vi. c. i. quod ꝓcedit in decimis per ecclesiā pos sessis: secus forte in alijs quas alis nō posset episcop⁹ tollere de manibus laicorum et expediret facere eas facere in feudum re cognosci propter incursus mortis ab intestato vel alios plu
19 res casus quibus ad ecclesiā reuerterent. de loca. potuit. † Mū quid autē potest constitui pensio in pecunia alicui clerico sub tali pacto q̄ illam dimittere teneatur cum adeptus fuerit; cō petens beneficium dic secūdū Guil. q̄ sic: quia hic non datur nec promittitur aliquod spirituale pro dicta pensione nec extra: sed ad tēpus dat dicta pensio donec superueniret bene ficium propter cuius adeptionē euanescit pensio: ita q̄ vnus ingressus alterius operatur egressum. xxvij. q. i. cū renūciatur.
20 Sed nunquid aduocatus cui assignata est pensio talis in fru ctibus decimarum vel aliorum bonorum ecclesiasticorum per contingem superuenientē per det eam. dicit Guil. q̄ non: quia non fuisset assignata in titulum beneficiale. vt. d. c. possessiões
21 ꝛc. † Nunquid autem successor constituentis poterit auferre hanc pensionē. dicit Guil. q̄ non si fibi data fuerit vt benemerito pro beneficio iam impenso. Alle. ¶Dan. de preca. c. fin. xij. questiõe. ij. quicūq; quod dicit procedere dummodo de seruitio constet. Fatetur tamen q̄ sola litera concessionis nō videt ad hoc sufficere cum talia sepe exprimantur ad vicissitudines beneficij collati ad quod, facit q̄d no. de probat. quoniam 2tra. Ex predictis patet an habentes redditus decime vel aliorum bonorū ecclesiasticorū pro temporali seruitio vel labore per dat illam per adeptionem beneficij ecclesiastici. q̄ veritas est q̄ nō nisi forte concessio esset facta ad solam sustentationem. vel esset talis que nō posset teneri cum beneficio: alias sec⁹. l. ꝫ Dost. simpliciter dixit illā perdi per adeptionem beneficij in decre. cū essent de fimo. Sed male vt ex predictis apparet ꝑm Guil. ¶Dan. tamē hic simpliciter trāfit cum dicto ipsius Do
22 ctoris. † Ex predictis etiā patet q̄ nedum temporalia sed etiaꝫ ipsa perceptio decime licet ipsum ius posit cōcedi etiam lai co in alimoniam. facit. x. q. i. c. p. ꝛ no. Innocē. de prescrip. causam ꝛc. Querit hic ¶Dan. quid appellet hic iure ecclesie q̄ hic dicit nō posse ad vitā vel perpetuo alienare. ¶Respondet q̄ō
23 ius colligēdi, passagium ꝛ imponendi collectam. † b An autem hec iura ꝛ redditus computentur inter immobilia ꝛ illis adequātur. videtur q̄ sic quo ad sucaptionem. C. de prescri b
ptio. longi tēpo. l. fi. et similiter quo ad alienationem vt hic et ś. eo. c. ij. in. vi. ꝛ ibi aperte diverūt Bar. ꝛ Joā. and. talia inter immobilia cōputari. sed cōtra hoc facit text. ibi qui ponit illa vt diuersa. ꝛ hoc tenet Sandi. l. q̄ sint diuersa. dicens q̄ si ta tuto cauetur q̄ omnia bona homicide mobilia ꝛ immobilia pu blicentur non publicabuntur iura. ff. de le. iij. vros. ś. cōcubi ne. ꝛ. l. si ehorus. ś. i. l. si fundus. ꝛ. ff. de lega. ij. l. gains. vbi lega. bonis nō cedunt nota. facit. ff. de pec. l. cū tuberonis. ś. hoc am pliꝰ. vnde tenuit Ja. de ra. q̄ si alicui legentur bona mobilia alteri immobilia nulli illorū cedent nomina. per. l. cū tubero nis. Spe. in tit. de fruc. ꝛ interesse lit. ś. i. ver. queritur. ꝛ sequē ti. tenet primum. Sed quo ad casum nostrum vno expresso aliud non cōprehenditur. a fortiori dicit ¶Dan. Steph. etiam tangit de hoc ꝛ nihil boni. dic vt dixi. in. d. c. ij. ś. eo. tit. in. vi. ꝛ p Bart.
24 ff. de autho. tu. l. pōt. vnde hic nō insisto. † Quid si cōsuetudo habet q̄ sōlus prelatus sine consensu capituli vel conventus possit ad tempus vel ad vitā concedere an intelligatur sublata per hāc cle. dicit ¶Dan. aduertendum q̄ si consuetudo est ra tionabilis et prescripta nō tollitur per hanc decre. vt in. c. de consti. in. vi. Sed an sit rationabilis pēdet ex no. per Innocē. Hostien. de his que sunt a prela. ea noscitur. ꝛ de hoc dicitur in clemen. sequē. vbi gl. tangit quid si fiat concessio pro cōsue ta pensione ad tēpus dic q̄d non habet locum clem. que loqui tur de concessione preiudiciali. Si autē daret vltra tēpus con suetum bene haberet locū pena per tex. qui hic vniuersaliter di cit quouis modo ꝛc. ꝛ sic videtur q̄ sufficit in alienatione serua re solēnitatem inductam a cōsuetudine. ꝛ hoc tenet Host. ꝛ Jn no. ś. eo. nulli. ꝛ sic intelligitur secūdum eos. xvij. q. iij. in ven ditionibus. ꝛ idem ibi Dug. Hostien. contra. in. c. dudū. ś. eo. in. vi. per illā decre. ¶Dan. dicit q̄ si cōsuetudo est onerosa nō valet vt est illa que excludit solennitatē: alias secus vt est illa q̄
25 adūcit formā ꝛc. † Quid si prelatus intelligo secularis propter inferius dicēda vendit fructus ad non modicum tēpus ꝛ sta tum recipit pecuniā. nunquid valet contractus sine solennita te: videtur quod sic cum hoc prohibeatur religioso tantū ꝛ ei concedatur habita licentia prelati vel consensu capituli ergo a contrario alijs non prohibet. de prescm. nonne. Item ꝓbat quia hic versatur maior vtilitas statim recipiēdo pecuniam q̄s si partē. ff. fami. ercis. l. plane. de pigno. ex literis. Ad hoc quia licet in re immobili seruari debeat solennitas nō tamen in re mobili. ś. ne prela. vices suas, c. fina. Sed contra predicta facit quia in re mobili pretiosa seruari dz solennitas. ꝛ. q. ij. hoc ius. dicit ¶Dan. quod si vēdit ius percipiendi fructus vel possessiō nes debet seruari solēnitas. Nec ob. decre. q̄ licet quo ad eui tandū penam sufficeret licentia superioris sui vel cōsensus ca pituli: non tamē quo ad validandum contractū: vnde quo ad validandū contractum ꝛ firmandum requiritur omnis solen nitas requisita in alienatione. de qua. xij. q. ij. fine exceptione. ꝛ ita sentit Inno. vt ecclē. benefi. c. vno. in fi. ꝛ. ś. de his q̄ fiunt a prela. c. ij. Et aduerte bene quod nō exigitur superioris ꝫsen sus nisi in defectū conuentus qui requireretur vbi forma esset seruāda. xvij. q. iij. in vendition ibus. xij. q. ij. abbatibus. facit q̄ no. Archi. ś. eo. dudum. in. vi. vbi tenet quod quo ad monaste rium abbas habet totā dispositionē monasterij sine episcopo. xvij. q. ij. nullū. quod non credit pau. Nec obst. c. nullum. quia ibi loquit quo ad regulam ꝓtinentia ad ipsam non quo ad alia. vel dic vt ibi no. xvij. q. iij. in vendition ibus. ꝛ. xij. q. ij. abba tibus. quod dictū est. vt. ś. quando prelatus vendit ius perci piendi fructus vel possessiones. Idem dicit quod cōditio fiat per modū contractus perpetui. ś. eodem nulli. ꝛ. c. ad audien tiam. secus si vendātur fructus percipiēdi ad quos tradēdos prelatus se obligat: quia tūc videtur sufficere forma huius con stitutionis in religioso autē alienare fructus sibi ꝛ alijs cōmu nes requirit consensus eorum qui ius habeant in fructibus. xij. q. ij. nobis. ꝛ concesso ꝛ vulterane. Si autem solū tāgit ius preiudiciū secus. An autem in preiudicium superioris possit
26 fieri concessio: habes ne prela. vices suas. c. fi. † Quid si prela tus vnius monasterij esset procurato: alterius ꝛ cōcederet fru ctū alterius monasterij an incideret in hanc penam: dic quod non. de electio. si cōp: omissarius. in. vi. secundum ¶Dan. certe
27 ille ter. facit in contra. si ponderet. ¶† Querit ¶Dan. an pos sessio habita ex alienatione rei ecclesiastice prebeat saltē iustā causam prescribēdi. Dicit quod si concessio facta fit ad tēpus clarū est quod non: ex quo nō datur vt teneatur perpetuo sed ad tēpus. Si vero fit facta vt perpetuo teneatur: dicit idē per no. in. c. ij. de his que fi. a prela. contra tamen no. secundū eum. de consuetu. cū dilectus. ꝛ de rescri. quarta. Solu. dicit ¶Paul.
c quod archi. xx. q. iij. cognouimus. dicit quod si titulus c est erro neus in iure nō dat causam prescribendi. ff. de iur. ꝛ fac. ignor. l. iij. ꝛ. l. regula. ꝛ. ff. de vsucap. l. vbi lex. ꝛ. l. nunq̄. secus si non est erroneus in iure. nā dat causam prescribendi: secus si est erro neus in facto vt si putatur ex postfacto qui nō est vel quod pos sidet latiꝰ de diocesim q̄ possideat. ff. de offi. pteto. l. barbarius. ꝛ. C. de sentē. ꝛ inter lo. om. iud. l. secunda. Joan. de lig. dicit q̄d hoc nō est verum: quia tunc non est necessarius titulus quo ad dominiū sed tantum bona fides. de electio. querelam. de causa possess. cū ecclesia. de iurepatro. consultationibus. ideo cōclu dit quod vbi recipiata solo prelato scienter id quod debet re cipere ab eo ꝛ a capitulo cū fit in culpa non prescribit. ꝛ sic in tellige glin. c. ij. de his que fiūt a prela. sed vbi recipit a plato credente eū habere consensum capituli quod presumitur quia debet interuenire. eo. tit. ea noscitur. ꝛ no. Comp. in prealle. de cre. cū dilectus. ꝛ tunc prestat causam prescribēdi: quia cū titu lus verificatus sit secundū mentem contrahentium sufficit. fa cit quod scripsit Joan. de lig. in. c. dilectus. de consue. ꝛ quod babetur per glo. in. c. apostolice. de dona. vbi bona gl. quē sem per allegat. do. Ant. An autē requiratur quod consensus inter ueniat tēpore contractus: an vero sufficiat quod subsequatur. Tractat hic Stepha. ꝛ nil boni dicit: dic vt in. c. ij. ś. de his q̄ fi. a prela. ꝛ in. c. dudum. ś. eo. in. vi.

Vniri

1 ¶† Vniri potest vna ecclesia alteri ꝛ etiam dignitati ꝛ prebē de. et numero. 8.
2 Ecclesia potest donari loco religioso.
3 Et quomodo ꝛ quando ꝛ a quo possit fieri talis vnio vel dona tio. ꝛ numero. 4.
5 Vnire nō potest eps ecclesiā mēsem sue vel sui capituli etiam consensu capituli interueniente. ꝛ nu. 14.
6 Facto proprio non potest quis consensum prestare vel autho rizare.
7 Si ecclesia vnius diocesis vnitur ecclesie alterius diocesis an per talem vnionem per dat diocesanus iura que habebat in ec clesia vnita.
9 Vnire vnam ecclesiam alteri subijcere vel diuidere epale est ꝛ an talis potestas vniendi ꝛ subijciendi vnam ecclesiam alteri possit prescribi per inferiorem episcopo.
10 Episcopus an possit sine consensu capituli conferre vnā eccle siam alteri ad edificationem.
11 Jn alienatione fienda de rebus ecclesie etiam in casu licito nō potest eps prescribere consensum capituli.
12 Unio vnius ecclesie alteri an possit fieri nō vocato rectore ec clesie. ꝛ an sede vacante possit fieri talis vnio.
13 Ecclesie vacanti dandus est defensor: cuius consensus requi ratur.
15 ¶Prelatus cognoscit de causa ecclesie sue et de iniuria sibi ir rogata.
16 Vasallus episcopi si in bonis spectantibus ad mensam epi ve lit ill dōnare epō: a eps cum cōsensu capituli authorizare re cepta pecunia ecclesie, ꝛ sic trāsferre in capitulū ius directi do minij quod spectat ad epm an possit.
17 Episcopus non potest donare ecclesiam mense capituli.
18 Consuetudine damnata non intelligitur de cōsuetudine pre terita circa futura: futura autem consuetudo bene intelligitur damnata.
19 Ecclesia secularis an possit fieri regularis inuitis clericis.

Jn vna ecclesia alteri.

Sue sunt partes sicut duo sunt victa. secundus ibi. quod si. ¶† Host. primo quod ecclesia po
1 test vniri nedum alteri ecclesie sed etiam digni
2 tati vel prebende. ¶† Item no. quod potest ec
3 clesia donari loco religioso. ¶† Ho. qualis hec so. emitas re quiritur ꝛ sufficiat in dicta donatione vel vnione: quia sufficit ꝛ requiritur illam fieri per episcopum consentiente suo capi
4 tulo: ꝛ sic non sufficit requirere consilium hoc casu. ¶† Item no. q̄ talis donatio vel vnio pōt fieri etiam irrequisito recto re ecclesie: ꝛ etiam ea vacante nullo interim defensore creato: ꝛ sic no. casum in quo licitū est aliquid ꝛ tentare sed vacante.
5 ¶† Nota quod episcopus non potest ecclesiam vnire mense
a sue vel capituli sui etiam interueniēte cōsensu capituli a. † Et
6 sic not. quod in facto ꝓprio quis non potest authorizare vel cō sensum prestare quod not. quia propter hoc sepe alle. clemen. Et not. quod nō valet consuetudo in contrarium. ꝛ sic not. ca
7 sum in quo reprobatur consuetudo. ¶† Glo. alteri ecclesie. q̄ rit quid si ecclesia vnius diocesis vnitur ecclesie alterius dio cesis an per talem vnionē perdat diocesanus ecclesie vnite iu ra, in illa habet: ꝛ dicit quod nō: quia intelligitur facta saluo iure diocesani. alleg. de religiosis domibus. capitulo secūdo. ꝛ
8 de priuileg. c. pastoralis. ꝛc. ¶† Glo. prebēde. querit an litera procedat si prebēda cui vnitur ecclesia sit prebende ecclesie ca thedralis. Respondet quod sic. per decret. ex tirpāde. ś. quia ro. ꝛ capitulo exposuisti. Nec obst. ver. quod si episcopus. quia ibi loquitur quando vnitur mense capituli: hic quando singu
11 concludit quod in alienationē fiēda etiam in casu licito † c nō
c potest episcopus prescribere consensum capituli. alleg. no. per se. de dona. pastoralis. in fi. Nec ob. decre. ij. de 2suetu. in. vi. q. ibi loquitur in alijs actibus q̄ alienationibus fiēdis de rebus eccle. Idem ¶Paul. supra. c. priori. per. c. cum causam. de re iudi c. ꝛ per hoc. c. nec obst. decreta. cum apostolica. de his que fiūt a plat. quia ibi agitur de reuocando aā ecclesiam quod sit faci lius hic de re alienata a domino ecclesie. ¶Glo. rector op. q̄ō imo vocari debeat rector ꝛ eius ꝫsensus haberi. vt in clemen. i. ś. ad hec. i. de statu mon. Soluit glo. rector ecclesie q̄ dona tur vel vnitur nō debet vocari: ꝛ ita loquitur hic: sed prelatus cui ecclesia illa subesset bñ debet vocari: ratio quia de ei⁹ pre iudicio agit vt in 3trario. secus respectu ipsius rectoris eccle sie: quia de eius nullo vel modico preiudicio videtur agi vt ꝓ parebit ex infra dicēdis. Idē ¶Paulus predicta dixit. Lapus vera quando ecclesia que alteri vnitur ꝛ subijcitur non est col legiata: si autem sit collegiata tunc dicit quod requiritur con sensus capitum cuius ius ledere tur quod habet in eligēdo pre latum quod non potest auferri ab inuito. xvi. questione finali

a ¶Et sic no. q̄ in facto ꝓprio. adde plu ra elegantia p Felyn. in. c. edo ceri. i. vij. col. vlt. omittit et col. se. ō rescr.

b ¶Nec vnio. Quot modis fiat hec vnio ponit Dosti. post glos. in c. i. ꝛ ibi do. Ab bas. in. ij. colū. extra ne sede vacan.

c ¶Nō pōt eps. An aūt plat⁹ regularis pos sit prescribere ꝫ capūm suum, ponit do. Ab. in. c. ea noscit. de his quę ś. a prela. i. ij. col.

monasteriū.ꝛ.c.rationis. Idem ℣Pau.ꝛc. ¶℣Sl.vocatus que
a rit quare[a] nō vocatur rector ecclesie in hac vnione. ℟Respōdet
quia de ipsius preiudicio non agit. Nam talis vnio debet fieri
sine preiudicio rectoris.de dona.cōsultationibus.rideo eius
non interest q̄ vocetur ex quo de eius preiudicio non agit q̄
solum vocatio fieri debet illoꝝ quoꝝ interest.de maio.ꝛ obe.
inter quatuor.ꝛ p hoc ptz q̄ Inn.in.c.vt nostrū vt eccle. bñfi.
inquantū dicit q̄ dignitas instituta nō potest diminui illo ir
requisito cuius erat ꝛ fine cause cognitione non bene intelle
xit si dixit de diminutione que fit vnicēdo illam alteri: ꝛ simili
ter per prodicta apparet q̄ non bene dixit. ℣Host.in.c.sicut vni
re.de excep.prela.vbi dicebat q̄ eps nō poterit vnire ecclias
sine collaudatione vel ꝯsensu ambarū.alle.c.i.j.e.ti. de bis q̄ fi.
a prela.c.i. Nam hoc est contra hunc text. Nec obstāt contra
ria q̄ in aliis casib⁹ loquunt.per hoc etiam reprobat opi. Ar
chid.in.c.dudum.s.eo.in.vj.vbi tenebat opi.Inn.de qua pro
xi.dixi.facit q̄ no.r.dist.c.i.pro hoc etiā.facit de his que fiūt
a prela.c.tua.ꝛ.c.pastoralis.fm Matth. ¶℣Glo.vacabit opi.
q̄ sede vacā. nō possit hec vnio fieri.vt in.c.i.ne sede vacā.vbi
ptz q̄ papa non voluit ibi dissoluere vnionē sede vacāte: ergo
eodem modo non ꝺz posse fieri cum contrariorum debeat esse
eadem disciplina.xxxij.ci.hospitiolum.Solu:dicit gl.Inn. in
decre.vt nostrū.vt eccle.beneficia.tenebat q̄ hic est decisum.scilz
q̄ hec vnio possit fieri sede vacāte sicut ꝛ dignitas vacās sup
primi.de consti.cū accessissent.ꝛ sic per hanc clemē. approbat
ur p̄dicta opi.nec obstat contrariuz quia loquitur in sedibus
epalibus in quibus magis vertitur periculum hic inferioriꝝ
ecclesiārū eps est defensor vacante sede.de succes.ab inte
sta.c.si.ꝛ agit nomine talis ecclesie vt ibi.s. ecclesia episcopali
vacante nō est qui agat nisi eius nisi sit datus visitator.s.de
elec.is cui.in.vi.vij.q.i.quifrater.vnde dixit Inn.in.c.i.ne se
de vacāte.illum titulū nō habere locū in ecclesiis inferioriꝝ
sed male dicit in hoc vt probat supra eodē.dudum.in.vi.vt ibi
no.fm ℣Host.vel secundo dicit glo.potest dici q̄ in.d.c.i.non
fuerat ratio finalis nec principalis q̄ non fuerit facta vnio:
q̄ sedes tūc vacaret:sed ne papa possit de subita mutatiōe no
tari:ꝛ sic de variatione ꝛ inconstātia contra cle.cum illusio de
renū.ne posset notari q̄ fecisset primā vnionem potius con
tēplatione persone q̄m ob vtilitatem ecclesiarum:et ideo si solū
ibi allegari potuisset vacatio sedis nō fuisset impeditavnio vt
hic ꝛ probatur etiam in epatibus vnionem sede vacante posse
fieri.in.c.ꝛ tēporis.xvi.q.j.quinimo.melius tūc videt posse fie
ri q̄m sede non vacante.vt dixit Inno.in.d.c.vt nostrum.ꝛ in.c.
j.ne sede vacā.ar.d.c.vt nostrum.in fi.ꝛ de preben.vacante ꝛ
hoc tenet hic ℣Pau.approbās secundā solutionem dictam ad
dictū.c.i.ne sede vacā.per prealle.s.facit q̄ no.x.distin.c.j.et
xij.q.ij.in.c.fi eps. Vel dici potest tertio fm Jenze.q̄ aliud in
vnione fienda.aliud in ipsa dissoluenda. q̄ cum iam facta fit
ex causa sine qua fieri nō debet in illa dissoluēda expedit ecclē
sie habere defensorē qui vnionem defendat ꝛ dissolutionē im
pediat:quia agitur de dissolutione iuris iā quesiti.sed in vnio
ne fienda ex causa nullum fit preiudicium ecclesie vacāti:imo
necessitati ꝛ nullitati eius subuenitur. Sed an in vnione fien
da requiratur consensus patroni.dic q̄ fm ℣Paul.arg.cle.ne in
agro.¶.ad hec.de statu mo.ꝛ no.℣Host.in summa.de bis q̄ fiūt
a prela.¶.i.ver.sed nec aliquid.facit.xvi.q.vij.filijs.ꝛ i.c.mona
steriū.ꝛ de offi.archi.ad hoc in fine. Interest enim patroni ne
ecclesia vergat in deteriorez exitū:ꝛ q̄ perderet ius presentā
di ꝛ specie alimentorum quam facilius habuisset primoꝝ nunc
quando ecclesia transiret ad incognitos.ꝛ idem de iure proces
sionis. Nam licet ad talia iura teneatur prelatus cui fit vnio
nomine ecclesie,vnite nō tamen sic faciliter exhibebit:hec p
cedant etiā quando ecclesia est collegiata:quia licet in illa pa
tronus habeat minus ius,tamen quia perderet honorē qui ſi
bi adhibetur dum petitur eius cōsensus in electiōe celebrāda
ideo nō potest fieri vnio eo irrequisito fm ℣Pau. ¶℣Host.de
fensor oppo.q̄ imo sit oandus defensor ecclesie vacanti cuius
consensus requiratur.vt in.c.oudum.s.eodem.in.vi. Sol.glos.
quod ibi loquitur quādo res ecclesie vacātis puta decima ex
causa donatur dignitati:hic autem q̄ ecclesia vnitur alteri ec
clesie.Sed tūc obst.q̄ si id quod est minus non potest fieri se
vac.nō creato defensore vt est dare rē ꝑticulare ecclie.¶ multo
minus debebit licere q̄ est plus.s.totam ecclesiā cum suis re
bus alteri subiācere.vt in regula cui licet.de reg.iur.in.vi.a cō
trario.de sente.ex com.cum illorum So.glo.q̄ hoc est speciale
in casu isto sicut alibi in simili.in.c.nemo deinceps.de elec.in
vj.ꝛ in.c.cū dilectus.in.iij glo.de cōsue.ꝛ de trāsla.prelat.c.
b fi.Et sic dicatur q̄ est ratio specialitatis[b] q̄ quis potest totum ꝛ
non in parte contra id quod habetur.de offi.dele. pastoralis.
in prin.ꝛ ff.de rei ven.l.que de tota.℟Respondet gl.post ℣Host.
q̄ est rō q̄ ideo permittit in totum cōferre:q̄ per id cultus
diuinus auget ꝛ sustentant pauperes q̄ iura volunt.de cōsti.
ex parte.facit de prebē.exposuisti.Itē permittitur etiaz digni
tas vacans in totū tolli si foret onerosa ecclesie vel forte super
flua.arg.c.cū epi.lxviij.di.sed diminutio vel detractio rerum
ecclesie vel dignitatis est a iure ꝓhibita.vt in.c.vno.ti.vt ecc.
benefi.nisi forte fieret ex cā.vt in.d.c.vno.in fi.ꝛ.s.eo.dudū.in
vi.merito sic nō faciliter fieri pōt:vnde reputat ad maiꝰ eo re
spectu q̄ plus illi resilit q̄m totali fabiectioni ls in se videat mi
nus facit q̄ō no.in.d.c.vlti.de trāsla.prela.Sul. hic breuius ꝛ
clarius.dicit q̄ō ratio diuersitatis est:q̄ si tota ecclesia alienat
nulla sit electio bonoꝝ nec sit preiudicium rectoris si quē hz:se
cus vbi pars alienatur ideo id fieri non potest nisi cum solen
nitate de qua.s.e.c.i.in.vi.facit fm ℣Pau.ij.q.vij.q̄ se scit.ꝛ qō
no.Tin.Host.ꝛ Ber.s.eo.possessiones. Nec obstō.q̄ō no.xij.q.ij.
eps.in fi.vlti.gl.q̄ id intelligitur dictum allegando.vt ibi no.
Archi.fm ℣Pau.babuistis vnā solutionem ad.c.dudū Mat.
hic aliter soluit.s.q̄ hz ibi cā fuisset iusta nō tā fuit vera secus si
fuisset vera ꝛ ꝓbata:q̄ valuisset concessio illius decime etiam
vacante ecclesia q̄ ex iusta cā consentiēte.c.suo potest epūnā
ecclesiaz alteri vnire ꝛ religioso loco etiam inuitis clericis re
ctoribus ꝛ vacātib⁹ ecclesiis ꝛ similiter res eius.de reli.domi.
constitutus.ꝛ sic debet hoc.c.intelligi.s.q̄n eps cū capitulo ex
iusta causa facit hanc vnionem. Quia hec solutio est contra.d.
c.i.vbi ex pluribus causis reprobatur illa cōcessio.ꝛ inter cete
ras causas ideo reprobatur.s.q̄ tacita sede vacāte:stare ergo cō
clusio q̄ō ecclesiā vacantem;potest alteri loco subiācere eps cuz
capitulo.ad hoc alleg.gl.q̄ō no.Inno.de electio.significasti.
ꝛ ibi no.super Joan.and.vbi no.q̄ō episcopus ꝛ capitulū po
tuerunt aliquid statuere super beneficio vacāte ꝛ electus tene
bitur illud seruare.alle.decre.vt no strū.vt eccl.benefi.q̄ō est in
telligendū.vt ibi no.℣Host.q̄n ex causa fit statutum et pactū te
porale preiudicium:secus si perpetuum:quia perpetuū preiu
dicium nō posset inferre circa diminutiones fructuū: ꝛ licet
posset ex toto dignitatē tollere vel eam subiācere loco religio
so.de dona.cōsultationibus.ad hoc fm ℣Pau.q̄ per vnionem
non parat ecclesie preiudicium vt est dictum:imo potius eius
defectus suppletur.x.q.iij.vnio.xvi.q.ij.ꝛ tēporis:ꝛ similiter si
donat ecclesia loco religioso defectus ministroruz repletur p
religiosos vel eis presentātibus vel instituētibus p alios:ideo
pōt id fieri:hoc etiā marime operatur fauoꝛ religionis. ꝛ finā
liter si detur prebende vel dignitati vel collegio quod potest
fieri etiam secundū ℣Ostien.in.c.consuitationibus.de dona.
hoc operatur fauoꝛ maioris ecclesie.de prebē. exposuisti.scōm
℣Pau.Sed cōtra hoc facit hec decret.que solum loquitur quā
do loco religioso fit donatio,ℨēze,vero hic dicit q̄ō hic loquit
quando ecclesie donatur. Si autem voluit dare quinquagesi
mam vel centesimam loco religioso secundū formā decre.apo
stolice.de dona.illā potest dare sine capitulo,de bis que fiūt a
prela.pastoralis.ꝛ.d.c.apostolice.de quo dicēdū vt ibi. ¶℣Sl.
q̄ō si episcopus.opp.de no.in.c.vt nostrū.vt eccle.bñfi.per Jn
no.vbi dicit q̄ episcopus cū authoritate capituli sui potest ec
clesiam in suos vsus cōuertere.Soluit gl.q̄ō illa est opinio Jn
no.que hic reprobatur ꝛ aliorum opi.tenētium contrariū ap
ꝓbatur.facit quod habet.xvij.q.iiij.quest.ꝛ quod ibi no.in
14 ¶.prece.per Jo.ꝛ de dona.pastoralis. ¶℣Sl.mēse q̄ritur ratio
nem huius litere quare eps nō potest mense sue vel sui capitu
li vnire ecclesiā.℟Respōdet glo.post Jo.in.¶.etiam si eps.xvij.
q.iiij.q̄ō ratio est q̄ eps vel capitulū non potest authorizare in
facto ꝓprio:sicut nec yconomus nec tutor.x.q.ij.hoc ius in fi.
l.j.ff.de autho.tut.ꝛ de insti.c.fi.de iurepa.p tuas.de bap.debi
tū.facit q̄ō no.de cen.prohibemus.super gl.ij.post Inno.ꝛ q̄ō
no.Spec.de bis que fiunt a prela.in fi. ℣Per predicta dicit gl.
q̄ō si mēse communi capituli ꝛ episcopi vellet episcopus cum
capitulo ecclesiā vnire multo fortius non potest cū vtercq; au
thorizaret in facto ꝓprio quod nō est in casu cle.vbi solus vn⁹
ipsoꝝ authorizaret in facto ꝓprio ꝛ tamē prohibetur:per pre
dicta dicit gl.q̄ laicus habens decimam in feudatam ab anti
quo ab aliqua ecclesia non potest illam donare episcopo ipso
cōsentiēte:quia sic esset episcopus author in facto ꝓprio:sec⁹
si illam vellet donare capitulo authoritate epi q̄ posset. Nec
ob.hec cle.q̄ loquit in actu in quo nō sufficit authoritas epi:
sed requiritur cōsensus capituli vt hic.ꝛ.s.de bis que fi.a pre
la.tua.ꝛ de dona.pastoralis.ideo si tūc debet applicari capitu
lo capitulum authorizaret in facto ꝓprio.secus in casu ꝓpos
to vbi sufficit authoritas episcopi sine capituli cōsensu.vt pba
tur in decre.cū apostolica.de bis que fiūt a prela.ꝛ hoc tenet
℣Ostien.in summa.de decī.¶.verum.ver.xij.in fi. ℣Predicta in
ducit glo.ꝓio ꝛ contra ad no.per ℣Ostien.de cōsti.cum accel
c fissent vbi tenet[c] quod dignitas non confirmata per papam
potest

potē tolli de ecclesia cathedrali per capitulū ipsius ecclesie
ēpo authorizāte si bona episcopi ꝛ capituli sunt diuisa. Si au
tem essent communia bona episcopo ꝛ capitulo.tunc secus ne
alias cōtingat q̄ eps reperiatur authorizare in facto ꝓprio.
Cuius autē cōsensus tunc erit requirēdus.dicit ℣Host.q̄ archi
episcopi vel pape alleg.de iurepa.nullus.ꝛ sic sentit archiepi
scopi cōsensum sufficere.Idē dicit Sul. ¶℣Glo.in hoc tenet
contrariū per no.de offi.ordi.pastoralis. Cum enim iste casus
non sit de permissis archiepō vt patet er ibi no.merito ad ip
sum recurri non poterit.sed ad papā necessario erit recurren
dū.ꝛ sic resīdit gl.Sed aduerte sentit duo ℣Host.s.q̄ si bona ca
pituli sunt communia possit tolli dignitas de ecclesia.Secūdo q̄ se
cus si sunt communia capitulo ꝛ episcopo ita q̄ habeant mēn
sam cōmunem. ℣Ꝓo hoc secundo dicto bene facit hec cle.sed
ꝓo primo nō facit.imo facit contra. Nam tūc cum capitulum
videat authorizare in facto ꝓprio non debet posse id fieri.et
ideo videtur dicendū q̄ si bona dignitatis suppriméde appli
cari debēt capitulo vel epō id fieri nō possit indistincte.siue eps
ꝛ capitulū habeāt bona cōia siue diuisa. Si vero debēt appli
cari fabrice ecclesie vel alteri vsui seu ad aliā vtilitatē ecclesie,
ꝛ tūc poterit suppriimi siue bona capituli sint diuisa siue cōmu
nia.facit q̄ō no.de rescrip.si ꝓpter.in nouil.in.vi.in ter.ꝛ su
15 per glos.† Iurta predicta queritur quare prelatus cognoscit
de causa ecclesie ꝛ de iniuria sibi irrogata.de maledi.c.i.ꝛ.s.de
fo.cōpe.cle.¶uis.ꝛ ibi no.xxij.q.iij.¶.si is qui cū cognitio cau
se non ꝓcedat sine authoritate.ꝛ sic nō debeat posse fieri.argu.
huius cle.ꝛ superius dictoꝝ.dicit hic ℣Pau.q̄ hic loquitur in
contractu non autem in iurisdictione licet potestas efficiens
causē a iurisdictione simpliciter voluntaria vel contentiosa.
rō q̄ illa est iuris dispositio ꝛ executio,ideo ibi nō adest suspi
tio affectionis ꝓprie vtilitatis augmentande.quia tunc de iu
re cognoscit ꝛ pronuntiat,ꝛ si grauat non deest remedium ap
pellandi.Sed in contractu predicta cessant ꝛ adest ibi suspi
tio affectionis vtilitatis ꝓprie augmentāde. Verum quia an
te hanc cle.poterat dubitari de p̄dicta ratione,ideo forte hac
consideratiōe dixit hic decernimus.ꝛ nō declaramus.ꝛ sic vi
detur q̄ non ꝓprehendat predicta.vt habetur in simili de po
stu.prela.c.vno.in.vi.tamen contrarium est verum:vt.j.dice
19 tur.secundū ℣Paul.† Querit Sul. quid si vasallus epi in bo
nis spectantibus ad mēsam epi velit illa bona donare epō et
episcopus authorizare intelligo cū consensu capituli recepta
pecunia ecclesie.ꝛ sic trāsferre in capitulū ius directi dominij
q̄ō spectat ad episcopū an possit.ꝛ videtur q̄ sic,etiam sine de
creto archiepiscopi.quia sic nō videtur alienatio cū capitulū
ꝛ episcopus sit vnū corpus.de bis que fi.a prela.nouit.vij.q.j.
scire.ff.de leg.ij.l.cū pater.¶.quidē.Jn contrariū facit q̄ nul
lus in re sua potest authorizare.vt hic patet cū cōcor. ℣Host.de
bis q̄ fi.a prela.nouit.tenet q̄ hoc casu necessaria est authoritas
ꝛ decretū archiepiscopi vel pape.ꝛ fic resident.certe videtur q̄
authoritas pape sit regrenda per ea que dixit glo.s.ꝛ per no.
de offi.ord.pastoralis. ¶℣Glo.ipsi querit quis dicatur habere
curam ecclesie seu capelle curate que donat capitulo.an vica
rius q̄ illi debet seruire an capitulum. ¶℣Glo.remittit ad no.
in.c.exposuisti.super gl.ij.de preben.ꝛ eo.tit.cū non ignoes.
in prin.dic q̄ curam supra populū habebit vicari⁹ sa tē respe
ctu exercitij sed supra vicariū habet capitulū.dic vt ibi.Dein
de gl.in ver.ꝛ no.op.de hoc respōdeo ad precedēs soluit q̄ ec
clesia potest vniri prebēde etiā maioris ecclesie vt ibi nō capi
tulo vt hic.Ratio diuersitatis est.quia quādo fit vnio preben
de vnius canonici nō dicitur capitulū authorizare in facto p
prio cū factū vniuersitatis nō sit singuloꝝ nec ecōtra.xij.q.ij.
17 qui manumittitur. ¶℣Glo.ecclesiaz.querit an q̄ō dicit[a]
a q̄ eps nō pōt donare ecclesiā mēse capituli procedat etiam si
velit episcopus donare ea que sunt de mensa ꝓpria saltē quā
do epūs abūdat ꝛ capitulū indiget. ℣Host.in decre.nouit de bis
que fiūt a prela.dixit q̄ tūc valet donatio.facit q̄ō dixi.s.cum
glo.in verbo consentiēte. ¶℣Glo.sal̄ hic dicit q̄ hoc debuis
set hic declarari ꝛ aliter nō declarat vī q̄ idē sit q̄ō dicit hic
q̄ ecclesie donatur.s.q̄ nō teneat donatio.q̄ stat eadē ratio.s.
ne qs authorizet in facto ꝓprio pro ℣Host.tamē facit.quia nō
videt censendā alienatio ex quo in extraneū non fit alienatio.
ar.eius q̄ō habet.in.l.impator.¶.fi.ff.de leg.ij.ꝛ q̄ō not. Inno.
in decre.quesitus.de re.pmu. An sal̄ opi.℣Host,tenēdo possit
dictā alienationē facere nō obstante iuramēto de non aliena
do dic q̄ fic,per prealle.rationē.s.q̄ non dicit alienari q̄ō in
dūio ecclesie retinet.ad.l.impator.¶.fi.cū se.ꝛ.l.vnum ex fami
lia.ff.de lega.ij.dicebat tū tutius esse q̄ fieret de authoritate su
perioris.alle.inst.de auth.tu.in fi.ꝛ ꝓpter hoc videt q̄ tutius
sit tenere q̄ adhibeat authoritas superioris etiā nō ꝑtito iura
mento.ꝛ hoc tenet aperte hic ℨēze.s.q̄ nō possit epūs donare
de bonis mense sue capitulo etiā indigēti per hanc cle.nisi in
tercedat authoritas superioris licet ℣Host.notauerit cōtrariuz
in.d.c.nouit. ¶℣Sl.decernim⁹.querit an hec ꝑstitutio.in ver.
q̄ si.cōprehendat vniones factas ante hanc cle.videtur q̄ sic.
quia ratio istius constōnis est antiqua.vt apparet ex supradi
ctis.Contrariū tenet glos.sub dubio forte mouetur quia cōsti
b tutio videtur noui iuris ꝓmulgatoria. [b] quia dicit decerni
mus.non autē dicit declaramus.Ideo licet ratio eius esset an
tiqua tamē non videtur voluisse authoꝛ ꝓterita cōprehende
re. sicut in simili cōtingit in decreta.vnica.de postu.pla.in.vi.
Cōtra hoc tamē facit scōm glo.ista litera.in fi.que dāmat con
suetudinē.Consuetudo autē nō respicit factū ꝓteritum.ergo
nec cōstitutio videt cōprehendere ꝓterita ꝛ illa respicere.ꝛ sic
resident gl.aliter nō declarando. ℣Pau.hic dicit q̄ illa ratio nō
obstat.q̄ hic dāmat effectū cōsuetudinis ꝓterite circa futura
ꝛ inducēda de nouo non aūt dāmat consuetudinē circa ꝓteri
ta.ꝛ idē Lap.ꝛ sic videt residere cum gl.q̄ non respiciat ꝓteri
ta.Idem ℨenze.dicit q̄ hec constitutio est noui iuris ꝓmulgatoria.ꝛ concernit non factas vniones.vt in cap.ij. Mouetur
quia text.hic vtitur verbo futuri tēporis.in ver.q̄ si.dicit em
duxerit ꝛc.Itē quia dicit decernimus ꝛ nō declaram⁹. Item
quia iniquum esset q̄ ꝓterite vniones dissoluerentur qui ha
buerāt opi.doc.vt pote. ℣Host.de quo dixi.s.cum talis opi.ex
cusat a pena iuris quia excusat a condemnatione expensarum
c vt no.℣De.de sanso.de ap.vt debit⁹.alle.qui solidum.[c] ¶.etiam
ff.de leg.ij. ℣Nec obst.secundū eum q̄ hic reprobatur consuetu
do q̄ debet intelligi reprobata in tēpore futuro. Itē non obst.
q̄ ratio sit antiqua.q̄ non debet per hoc inferri q̄ factum le
gitime ex communi opi.deberet retractari.vt in.c.vno de tepo
17 stu.prela.secundū ℨenze. † Ex predictis apparet q̄ dānata cō
suetudine nō intelligitur dānata cōsuetudo ꝓterita nisi cir
ca futura.Futura aūt consuetudo bene intelligit dānata. ꝛ sic
hoc not.bene q̄ dānata simpliciter consuetudine etiā futura
intelligitur dānata.vt vult hic ℣Pau.ℨenze.ꝛ Lap.licet gl.secū
dum aliquos sentiat cōtrariū.de elec.statutū.de intellectu ta
men illius glo.dic vt ibi. ¶℣Glo.vlt.ponderat literam quevni
uersaliter loquitur per q̄ō concludit q̄ etiam cōsuetudo tanti
tēporis cuius initū memoria non existit hic intelligitur dam
nata.nec mirum quia videtur quodāmodo contra substātiam
actus sicut ꝛ cōsuetudo q̄ de eodem modo ad eumdem appel
19 letur de consue.c.ij.in.vi. ¶† Ultimo inducit iste ter.ad que
stionem an de seculari ecclesia possit fieri regulas inuitis cleri
cis. Aliqui dicūt q̄ sic,per hunc ter.in prima parte alle.etiam
no.xij.q.j.¶.si quis episcopus.contra no.Ber.ꝛ Innoc.s.eod.c.
possessiones.ℨenze.hic dicit q̄ hec decre.mo dicū facit ꝓ opi.
prima quia q̄ iste rector nō vocetur ideo euenit,quia ad vitaz
suam ecclesia ei nō auferetur.de dona. consultationibus.et sic
non fieret illi preiudicium.secus.in.q.posita.facit q̄.s.dixi.in
glos.in verbo rector.

De rerum permutatione. Rubrica.

1 ¶ Jus nemini debet inūcere laqueum.
2 Collatio beneficiorum resignatoꝝ ex causa permutationis al
a teri facta ꝑ ipsis resignantibus est ipso iure nulla. [a] ¶Ō epūs an
3 Permutare beneficia volentes debēt resignare bñficia ꝛ renū aūt epūs ad tēpus possit ap
tiare in manibus superioris. plicare mense
4 Beneficium iuris nemini est auferendum. sue ponit Fel.
5 Permutatio beneficij si fiat in fraudē expectantiū qd iuris. i.c.cū accessis
6 Permutari an possint beneficia cum hospitalibus. sent. in.x.col.
7 Resignatio siue renūciatio bñficij debet esse libera:ꝛ debet ex circa prin. de
primi causa propter quam fit alias est nulla nisi cōstaret ex pre consti.
cedentibus gestis vel dictis. b ¶Q̄ dicit de
8 Tractatus de permutādo an possit precedere permutationē. cernim⁹. De
9 Prebende nō possunt de vno in alium trāsferri sine superio vbo decerni
ris authoritate. mus vide gl.
10 Collatio bñficij si spectet ad inferiorē epō an poterit interpo in cle.g̃ales.
nere authoritatem permutationi faciende. de eta.ꝛ qua.
11 Si permutatur beneficiū an poterit capitulum sede vacante glo.in fi.capi.
interponere authoritatem. ingressi,ō ele.
12 Extensio in penalibus aut exorbitantibus vel correctoriis an Fel.in.c.sedes
sit licita. in.viij.col.de
13 Beneficium an poterit permutari si canonici fecerūt statutum rescrip.
iuratum q̄ non recipiant aliquē in canonicū de nouo quantū c ¶.etiā.adde
in eis doneꝛ triginta qui tūc erant reducti fuerint ad viginti. d. Jas.in.l.ꝓ
14 Beneficiū cuius electio vel ꝓsentatio spectat ad plures an pote perādū.finan
rit permutari si omnes non consentiant. tem alterutra.
15 Permutatio bñficij an poterit fieri inter bñficiatos inuitos. in.iij.col.ver.
16 Beneficium resignatū ex causa permutationis si est consuetu prima est.C.
do in ecclesia de optando an poterit tale beneficium optari: de iudi.

¶ si beneficium renunciatur ex causa permutationis an sit aliqđ tempus statutum intra quod fit collatio permutantibus.

17 Beneficium si quis permutat in quo nullum habet ius permutat tamen authoritate episcopi an valeat permutatio.

18 Beneficium permutare an possint habẽtes ius ad rem vel in re. Et quid si habẽo ius in meo beneficio ¶ tu nõ habes ius in tuo. ¶ nu. 19.

20 Canonicus ecclesiain qua nõ sunt distincte prebende an possit permutare. ¶ nu. 21.

22 Monachus an possit permutare suas obuẽtiones canonicas.

23 Beneficium commendatum an possit permutari cũ perpetuo vel cum alio commendato.

24 Beneficium manuale an possit permutari ¶ si permutetur authoritate apostolica an fiat perpetuum.

25 Beneficia plura an possunt permutari cum vno.

26 Beneficia duo curata an possunt cum dispensatione cum vno curato permutari.

27 Beneficia si vacant per permutationẽ quid erit de fructibus. Et quid si non apparet patronum vocatum in permutatione beneficij an presumetur vocatus.

28 Beneficium tenue si permutatur cum pingui vel senex cum iuuene an teneat permutatio.

29 Beneficium curatum habens si permutat cum simplici nõ vt retineat an teneat permutatio.

30 Episcopi duo vel vnus episcopus cum alio inferiore an possit permutare.

31 Abbates duo vel aliam dignitatem habentes vtrũ in permutatione debeant requirere consensum capitulorum.

33 ¶ Prelatus volens procuratorem ad permutandum constituere an habeat necessario illum constituere cũ consensu capituli.

34 Laycus an possit constitui procurator ad permutandum.

35 ¶ Permutare an possit religiosus per procuratorem.

36 Renunciatio beneficij an debeat fieri in scriptis.

37 Et si induxi te dolo ad resignandum an sit nulla vel saltẽ possit rescindi.

38 ¶ Permutans irrita permutatione ex eo qꝛ patronus non fuit vocatus an poterit ad suum redire.

39 Beneficium curatum habens si non est promotus ad sacerdotium ¶ est in fine anni an poterit permutare.

40 Beneficium si inter tres conuentum sit de permutando si superiori placuerit quid iuris. ¶ an perfecta permutatione statim acquiratur dominium sine adepta possessione.

41 ¶ Permutatio beneficij si fit completa ex vna parte ¶ ex alia nõ potest compleri: quia non habet ius in beneficio quid fiat.

42 ¶ Permutari an possint beneficia reseruata generaliter vel specialiter.

43 Beneficia reseruata si permutentur in manibus pape vel eius speciali commissione coram alio non habita mẽtione de reseruatione an valeat permutatio.

44 Beneficia reseruata si permutentur non facta mẽtione reseruationis ex quo erat secreta an per hoc sit nulla vel saltem valebit renunciatio.

45 Extensio in exorbitantibus a iure non est licita per identitatem rationis.

Ex concessione iuris.

1 Premissa ratione decidit casum dubium ibi si beneficia. ¶ † Mo. ꝙ aliquid agenti ex concessione iuris non debet illudi maxime circa spiritualia. vnde dicit canon quod ius nemini debet inijcere laqueũ. xxvij. qõ. j. de viduis. facit. l. j. ¶. ij. C. de his qui ve. eta. impe. ¶ † Mot. quod collatio beneficiorum resignatorum ex causa permutationis alteri facta quã ipsis resignantibus est ipso iure nulla. ¶ † Et quo not. [a] ꝙ quando debet fieri permutatio oportet beneficia permutanda resignari ¶ renunciari in manibus superioris. ¶ † Mo. beneficium iuris nemini auferendum secundum Guil. alleg. de secun. nup. c. fi. quod etiam dicit ꝙ cum concessio est proprio motu concessa ¶ corpore iuris clausa latissime est interpretanda. l. fi. C. de cõsti. prin. secus in iure priuato ad instantiam alterius. de preben. ẽp̃us. j. in vi. ¶ † Glo. secunda ꝙrit quid si fieret permutatio in fraudem expectantium an procederet cle. ℟ Respondet ¶ bene quod non arg. sumpto a contrario litere. nam hic loquitur quando permutantes vtuntur cõcessione iuris sed dicto casu nõ vtuntur illa cum id fieri non debeat. de renũ. ca. ij. in. vi. ¶ de rerum permu. c. vno. eo. lib. ¶ † Glo. beneficia querit quid si permutarentur hospitalia eo casu quo possunt permutari. vt quando conceduntur in titulum seu in beneficium ꝙ est in casibus qui habẽtur. j. de re do. quia contingit. §. vt autem an procederet cle. ℟ Respondet glo. ꝙ sic. Ad hoc quia eadem ratio. ergo idem ius, secus si non concederetur in titulum quia talia nõ possent cum beneficijs permutari. quia beneficiorum ad inuicem debet fieri permutatio non hospitalis non collati in titulum cũ beneficio quod habetur in titulum. Idem tenet Fede. de senis. ¶ colle. vt hic refert Joan. de lign. ¶ † Glo. ex causa querit an possit exprimi in resignatione quod illa fiat ex causa permutationis. ℟ Respondet quod sic per hanc cle. Fatetur tamen quod licet non exprimatur si tamen id constat ex coniecturis vel ex precedentibus gestis vel dictis quod idem erit ac si esset expressum. Idem tenet hic Guli. scilicet qõ causa permutationis potest exprimi in resignatione alle. de preben. si motu proprio in. vi. ¶ hoc ideo quia ius hoc permittit. vt. ẽ. eo. c. vno. in vi. ¶ hoc dicit procedere de equitate scripta que prevalet rigori ex quo scripta est. C. de iudi. placuit. de rigore autẽ resignatio debet esse libera ¶ nulla debet esse adiectio. i. q. ij. quã pro. de offi. deleg. ex parte. vnde plena vacant beneficia per permutationem si tamen nõ exprimatur dicta causa in actu seu in limine resignationis. tenet similiter cum glo. Idem dicendum scilicet quod satis est constare quod fiat ex causa predicta per bona argumenta. Nam non est verisimile quod fine causa regnet quis beneficium suum. de presumpt. quia verisimile ¶c.

8 ¶ † Glo. volentibus ponderat literã que vult permutationem fieri inter volentes per quã habuit ꝙ tractatus de permutando potest inter partes precedere permutationem cõtra quod op. per. c. quesitum. de re. permu. Soluit ꝙ ibi non loquitur de tractatu de permutando sed de ipsa permutatione que nõ debet expediri per partes sed ex mero officio iudicis. vt. d. c. quesitum. ¶ ibidem no. Pau. alleg. ad predicta. ẽ. eo. cum vniuersorum. ¶. c. vnicum. in. vi. ¶ quia officium ¶ authoritas superioris purgat omne vitium. l. furti. §. qui iussu. ff. de his qui notan. infa. Predicta vera in quantum est dictum ꝙ permutatio debet fieri per superiorem ex officio. ¶ fine eius authoritate fieri non potest. Pau. dicit procedere quãdo essent diuerse dignitates vel quando essent prebẽde diuersarum ecclesiarum vel etiam vnius ecclesie si vna habet onus annexum iuxta decre. significatum de prebendis. alias non. secus si essent prebende vnius ecclesie paris ¶ vniformis cõditionis sed sola esset diuersitas temporalium. qꝛ tunc posset vnus canonicus cum alio canonico eiusdẽ ecclesie permutare sine authoritate superioris ¶ sicut vnum temporale cum alio temporali. nam aliud est canonia aliud est prebenda de prebendis relatũ. eo. tit. dilecto. ¶ de constitu. cum. ℣. Ita notat Imo. in cap. quesitum. ẽ. eo. Postiẽ. ibi dicit ꝙ tutius est ꝙ fiat cum authoritate superioris cũ prebẽda sit de annexis. iuri spirituali. de annexis autem idem est iudicium. de iudi. quanto pro quo facit secũdum Pau. hec cle. que generaliter loquitur. ¶ sic resident ¶ sic videtur sentire qõ fine authoritate superioris non potest fieri commutatio canonicatus sic nec prebendarum etiam eiusdem ecclesie. ¶ hoc videtur tutius ne detur materia fraudes aliquas committendi vel symonias. ¶ ante factum hoc est tenendum tamen post factum satis forte procederet opi. Imo. Argumẽto notatorum in simili. de elec. nihil est super gl. i. Jo. de lig. hic dicit omnino necessarium nedum honestum qõ fiat authoritate superioris. Mouetur qꝛ in permutatione necessaria est collatio noua.

9 ẽ. eo. c. vnico. in. vi. ¶ † Ideo cum prebende sint annexe iuribus canonicalibus sicut ius canonicale non potest de vno in alium transferri sine superioris authoritate sic nec prebenda alias separaretur ¶ diuideretur ius canonicale a iure prebẽde ꝙ non potest fieri per priuatos. Dictum ait Host. procedit in opi. An autem in opinione sit necessaria noua collatio dicũt aliqui qõ sic per consuetudinem tamen fit secundum eos talis collatio. sed verius est secũdum Jo. de lig. ꝙ iuris authoritate fit diuisio iurium per consuetudinem ¶c. Glo. conferantur querit per quos fiebat hec collatio. ℟ Respõdet ꝙ sine per illos facta fuerit in quorũ manibus facta fuerit resignatio sine per

10 aliquos collatores procedit cle. † Iuxta hoc querit glo. quid si ad inferiorem episcopo spectet collatio beneficiorum an posset inter ponere authoritate permutationi fiende. ℟ fidet glo. ꝙ non. qꝛ hoc est episcopale [b] ¶ competit tãtum episcopis sed permutare beneficia vel prestare authoritatẽ permutare volentib⁹. ¶ ita tenet Host. in summa huius tit. ¶ no. ẽ. eo. quesitũ pro quo facit: qꝛ cum concilij Turonense, non permittat permutationem prebendarum non debet posse cõtra illud dispensare nisi ille cui est pmissum ¶ fic solus episcopus. ẽ. e. ti. i. c. vno. in. vi. ¶ ibi hoc tenet Archi. facit quod no. in simili. ẽ. ti. j. cle. i. ¶ Fatetur ti glo. ꝙ licet authoritatẽ prestare sit episcopale in permutatione fienda. tamen inferiores ad quos spectat collatio vel electio etiam debent consentire permutationi: vt not. plene in. d. c. vno. ẽ. eodem. in. vi. Idem Pau. alleg. ij. q. v. consuluisti de transla. prela. inter. ix. q. iij. cum sumus. ri. di. c. i. per que iura patet secũdum eum ꝙ soli episcopo competit facultas dispensandi cõtra canones. ideo collatio semper pertinet ad episcopum cum sit permutatio licet requiratur cõsensus illorum ad quos spectat simpliciter collatio secũdum eum dicit tamen Jo. de lig. ꝙ poterit per inferiorẽ prescribi sicut alia iura de prescrip. auditis. Itẽ dicit ꝙ abbates erẽpti poterũt intelligẽdo si habent iurisdictionem episcopalem iuxta no. ẽ. ti. i. cle. j. Sed nunquid vicarius episcopi hoc poterit. Federi dicit ꝙ sic quia possunt destituere. Aly contra quia nõ possunt conferre si vis istam sustinere. ℟ Pro ipsa facit secundum Joã.

11 potest facere vica. de offi. vica. c. ij. in. vi. ¶ † Iurta predicta ꝙrit glo. an capitulum sede vacãte poterit interponere authoritatem permutationibus. videtur ꝙ nõ per prorime dicta. Cõtrarium tenet gl. quia tale ius prestãdi talem authoritatem est

a de iurisdictiõe episcopali [a] sed in illa succedit capitulũ sede vacãte. de ma. robe. cũ olim. ¶. c. his q. ¶ eo. ti. c. vno. in. vi. ergo ¶c. Hoc limitat glo. procedere nisi collatio beneficiorum spectaret ad solum episcopum quia in talium beneficiorum collatione nõ succedit capitulũ sede vacante. ergo ¶ per cõsequens nec in cõsensu prestando circa illa. ¶ similiter secus si solus episcopus haberet eligere vel presentare cũ in illa potestate simili liter nõ succedat iurta not. ne se. vac. c. ij. Ad predicta facit. qꝛ qõ vna via denegatur nõ debet alia concedi. de re. iur. cũ quid vna via. ¶. vi. secus dicit si episcopus non solus sed cũ capitulo haberet cõferre presentare vel eligere. quia tunc in permutatione talium beneficiorum sede vac. posset capitulum prestare authoritatẽ sicut ¶ sede vacãte succedit in tali potestate cõferẽdi presentandi vel eligendi in casu predicto ne sede vac. in capitulo vno. in. vi. Vnde hoc casu concludit gl. ꝙ capitulus in capitulum potest cõsentire. Aut episcopus hoc est tanẽ̃ presentãs vel gerens vices episcopi authorizare. facit de elec. cum inter vniuersas. ¶. l. si pater. §. qui duos. ff. de adop. ¶ Ultimo querit glo. quid si nõ sit facta collatio contra istius formam decre. sed electio vel presentatio vel postulatio an erit nulla videtur ꝙ nõ. quia hic solum loquit de collatione. ¶ sic non comprehẽdit electionem postulationem vel presentationẽ per decre. cum in illis de prebẽ. in. vi. Contrarium tenet glo. quia eadem est ratio. ¶ per consequens idem ius. ideo ex mente bu

12 ius constitutionis videtur ꝙ decretum hic positum etiam afficiat predicta. Nec obstat decretalis. cũ in illis. quia loquitur quando in impetrationibus sit mentio de collatione quo casu predicti modi nõ comprehendũtur. ¶ hoc ideo quia rescripta sunt ambitiosa. ¶ ideo restringenda. de preben. ẽ. quis. in. vi. hic autem sit mẽtio de collatione in dispositione iuris. ¶ ideo ve

13 niunt etiam predicti modi de quibus est eadẽ ratio. ¶ † Not. bonam gl. ¶ singularem pro limitatione. c. cum in illis. ¶ ex hac glo. iuncta se. no. ꝙ etiam in exorbitãtibus ex identitate rationis licita est extensio per identitatẽ rõnis in penalibus. hoc nõ videtur verum per no. in regula odia. de reg. iu. in. vi. ij. q. ¶ similiter nec in correctorijs. ꝑ ea que diximus in decre. si postẽ̃. de elec. in. vi. ¶ de temp. or. c. i. eo. li. ¶ cle. i. de elec. ¶ de elec. c. fi. in. vi. ¶ Glo. vltima ponderat literam in verbo voluim⁹ hic posito per qõ colligit ꝙ hic ponitur ius nouum ꝙ nõ erat de iure antiquo cõtra ꝙ opponit de. c. cum vniuersorum. ẽ. eod. ¶ de prebẽdis inter cetera cum ibi notatis. vbi patet ꝙ etiam secundum illa tempora collatio facta de beneficijs permutatis alteri ẽ̃ permutantibus caret effectu. Soluit glos. ꝙ illud fuit ibi ex gratiosa prouisione papali ¶ nõ de iure communi secundum ꝙ agi debuisset ad interesse ¶ nõ annullari collatio. vt in simili habetur. ff. de prescrip. ver. l. naturalis. in prin. ¶. §. fi. cuz glo. cõcor. Pau. dicens ꝙ hodie beneficium permutatum petitur vt ex debito licet olim ex gratiosa puisione. Mo. bene gl.

14 pro eo ꝙ dixi. ¶. gl. vltima. ¶ † Querit hic Guil. quid si canonici vnius ecclesie fecerũt statutũ iuratum ꝙ nõ recipient aliquem in canonicum de nouo quãtũ in eis esset donec. xxx. qui tunc erãt reducti fuerint ad. xx. nunquid si vnus interim vult permutare poterit absq; violatione statuti capitulum cõsentire videtur ꝙ nõ. quia hoc esset nouum canonicum recipere. si alter de pmutãtibus nõ erat canonicus vt patet ex predictis in contrarium facit quia permutatio non sumit initium a cõsensu permutãtium. sed ab adeptione rei. licet secus in emptione. ff. de rerum permu. l. j. vnde ante ẽ̃ fit facta adeptio rei non est ibi vacatio cum totum sit in pendẽti nec etiam postea reade

15 pta cũ iam sit possessa. ¶ sic nõ inuenitur tẽpus quo iste prebẽde vacauerint. vnde saltem fictione iuris non videtur vacatio noua sed potius possessionis cõtinuatio prioris. de temp. or. literas. maxime in casu nostro vbi pẽdet potius ex facto superioris ẽ̃ partium. ¶ realis non personalis est cõsenda. cum autho

16 ritate superioris realis fiat ꝙ prius erat personale. de trãsa. veniẽs primam partem credit verissimum ¶ bene quia per resignationem ex causa permutationis vacãt vere beneficia ¶ fit noua collatio vtriusq; ẽ. eo. quesitum. ¶. c. vno. in. vi. ¶ sic fit receptio noui canonici. ¶ per consequens violatio statuti. ¶ Secundo querit quid si ordinarius ante constitutionem bene beneficius taliter vacans contulit. dicit ꝙ collatio teneret. quia constitutio respicit futuras collationes que erunt nulle. facit de consti. cap. fi. ¶ Tertio quia hic fit mentio de decreto ꝙ annullat actum. querit an matrimonium cõtractum inter alios habiles contra interdictum ¶ decretum pape viua voce valeat tenet ꝙ

b non si voluntas pape fuit rationabilis forte [b] propter scandalum vitãdum nam tunc ficut impediret matrimonij legẽ condendo vt patet ex impedimẽto publice honestatis sic et debet impedire viua voce cum a potestate ¶ dispositione papali pẽdeat matrimonium vt patet ex predictis. ¶ Inno. tenet hoc. ¶ Host. secũdum eum de despon. impube. ad diffoluendum. secus dicit in sacramẽtis quorum materia non pendet a dispoa tione papali sicut aqua in bap. panis ¶ vinum in eucharistia ¶ no. per Hugo. in. c. nullum. xxviij. di. facit qõ no. de cõsue. in. c.

14 quinto ¶c. ¶ † Querit Pa. quid si fiat permutatio bñficij spectantis ad electionem vel presentationẽ plurium an poterit fieri si oẽs nõ consentiant. sed aliqui sic respondent ꝙ si fiat ex b causa necessitatis ¶ vtilitatis nedum ecclesiarũ sed etiam personarũ tũc poterit fieri si. intercedat cõsensus maioris partis predictorum licet nõ omniũ. de cõsti. cũ omnes si vero fiat in tuitu personarum nõ poterit fieri sine consensu omniũ. ¶ hoc tenet Host. vicẽs sic fuisse disputatum ¶ terminatum bonoñ. ¶ Jo. de lig. Idẽ sij spectat ad patronos plures vt vniuersos. c Si vero vt singulos in distincte requiritur omnium consensus

c per. l. fabianus. ff. cõmuni diui. [c] † Sed an possit fieri permuta15 tio inter beneficiatos inuitos. dicit Host. ꝙ sic secundum panlum alleg. xij. q. i. scias ꝙ procedit in prebendis equalis conditionis alias secus ne quis cogatur crescere inuitus contra id. lxxiij. di. gesta. Jo. de lig. dicit clarum in episcopis ꝙ nõ possent inuiti cogi. vt nota. Joan. and. ẽ. eo. in. vi. c. i. nisi cogẽtur per papã de absoluta ptãte potestis dicere bec vera nulla iusta cã intercedẽte. alias secus, ar. de reli. do. cõstitut ¶ cũ ibi no

16 ta. ¶ de elec. licet canon. in. vi. per glo. ad fi. ¶ † Querit vlterius quid si in ecclesia est cõsuetudo de optando an poterit optari beneficia resignata ex causa permutationis nõ ob. hec cle. videt ꝙ sic. per. c. fi. de cõsue. in. vi. ¶ quia cõsuetudo in dubio nõ intelligitur tolli de consti. capitu. i. in. vi. cõtrarium tenet. quia beneficia talia debẽtur permutantibus cum vacãt illa de causa nec aly cõferri vel assignari possunt nec ob. predictum. c. fi. quia ibi mãdatur prouideri de beneficio nulli aly de iure debito. et sic non venit beneficium alteri debitum virtute optionis. ¶ Dic de hoc plene vt diximus post Joãnem and. ¶ La. in. d. c. fin. prealleg Dominus Fede. de senis dicit ꝙ Guidotus nepos suus disputãdo tenuit ꝙ valuit optio. Si vis hãc opinionem defendere secũdum Jo. de lig. respõde ad hãc cle. ꝙ loquitur in collatione que ab homine fit sed in optione nõ fit collatio vel si fit a lege in scripta ¶ fit diuisio prebẽdarum seu iurium authoritate iuris propter cõsuetudinem. ¶ Quero an in hoc casu quãdo resignãtur beneficia ex cãusa permutationis fit tãtum aliquod tempus infra ꝙ fiet collatio permutãtibus. ℟ Dicit Pau. ꝙ nõ sed posset episcopus per superiorem compelli. ar. c. publicato. de elec. ¶ de iure patronatus nullus. ¶ sic superior poterit illi statuere tempus. quia habet põderare vtilitatem ecclesiarum ¶ est prerordinator in cunctis. xxv. di. plectis. facit qõ no. in decre. inter de prebẽ. per Inno. ¶. ẽ. est. c. i. in. vi. per Archi. nec ob. c. ij. de concess. prebẽ. quia loquitur in habẽ

d te liberam potestatem conferẽdi hic autem astringitur renũ tiantibus cõferre. ẽ. eod. c. i. in. vi. ¶ hic. ¶ Quero vlterius certum est ꝙ in prophanis vx permutatio de re aliena sed si euincitur datur cõditio ob causam probatur per. text. ¶ glo. in. l. j. ff.

17 eod. tit. † [d] Sed quid si quis permutat beneficium in quo nullum ius habet permutat tamẽ authoritate superioris an valet videtur ꝙ nõ quia permutatio debet fieri de bñficijs que sunt sua. ẽ. eo. titu. c. vno. in. vi ¶ hoc tenet ibi Joã. and. facit. c. cum venerabilis. de excep. ¶ Collectarius etiam hic tenet oppositũ contrarij facit quia permutatio non sumit initium a cõsensu permutãtium ẽ̃ noue collationis. quia de nouo confertur. tenet tamẽ ꝙ est iniusta pmutatio. ¶ poterit priuari ꝙ autem de mero iure teneat probat qꝛ est facta per habẽtem potestatem. Jo. de lig. tenet cum Joan. and monetur per. c. vnicum pre alle. eo. ti. in. vi. ¶ Secũdo per c. susceptum. de rescrip. eo. li. quia bic confertur vacans per resignationem ¶ tamẽ non vacat illo respectu. ergo nõ tenet vt d. c. susceptum. ¶ Tertio hoc cõfirmat. quia in prophanis valet permutatio rerum alienarum quia vẽdicat sibi locum cõ

a ¶ Si dz fieri a pmutatio. de materia pmutationis bñficiorũ. vide Fede. de fe. in cõfil. l. xvij.

b ¶ Et cõpetit tñ epis. adde d. abb. in. c. ij. fitũ. in. ij. vol. extra de re. pmu. ¶ to, illõ. cap. tractat de hac materia.

a Sed in illa. Adde. d. Ab. in. d. c. cũ olij. in. vj. colũ. de maio. ¶ obe.

b ¶ Propter ficãdalum. Addeter. fing. in. c. tua. et ibi ab. no. de spõsa.

c ¶ Sz an possit fieri. adde Imo. in. c. hãc cũ pridẽ. de renũ. ¶. d. abb. in c. fitus de re. permu.

d Sed qd si gs. Adde. d. abb. in. c. venerabilis. in. tiij. col. de except.

ditio ob causam vt est superius dictū. sed ista nō vēdicat sibi locum in beneficialibus que ex pactione partiū nō possent obti-
18 neri. de excep. cū venerabilis cū ibi no. ergo ꝛc. ¶ †Quid si habētes ius ad rem volunt pmutare ea. possent. videtur q̄ sic. quia vtrūq; est spūale contrariū tenet Joā. an. s. eod. c. vno. in vi. per illū tex. a ꝛ trario dum spirit sua. ¶ Itē quia si expecto beneficium in vna ecclesia, ꝛ tu in alia ordinarius nullā habet potestatē. de concess. preben. si soli. ꝛ. c. si capitulo. in. vi. sed executor. certum est autem q̄ executor meus tibi nec tuus mihi prouidere potest ꝛc. La. tamē. in. d. c. vno tenet q̄ canonicatus possent permutari sine prebēdis que sunt iura spiritualia perfecta ratione quorum competūt voces ꝛ quotidiane distributiones etiam vltra numerarios. de prebē. dilectus. de elect. in genesi. ꝛ si apostolica permutant authoritate diocesani efficiūtur episcopales ꝛ definit affectio prebēde. Joā. de lig. dicit hic aduertendum q̄ hoc dictum L. ap. non conuenit questio. quia questum fit de habēte ius ad rem. sed ipse loquitur de canonico creato authoritate pape. sed talis canonicat⁹ nō habet ius ad prebendam. imo habet ius per se formatum licet ipsius ratione sit debita prebenda. de pbē. si postq̄. in. vi. obligatio autem ex receptione bene est ius ad prebēdam sicut dicimus de
19 contractu q̄ non est ius ad rem sed obligatio predicta probat etiam quia canonicatus habita prebēda est illud idē ius q̄ p̄ existebat ante illā habitā loquēdo de iure numerario ante habitam prebendam nō potest dici ius ad rē nisi dicas effici ius in re per actū collationis prebēde q̄ est falsissimū secundū alios maxime qui dicunt clare distincta esse iura canonicatus ꝛ prebende. ¶ Itē secundū eum non permutabunt vt iura ad rem etiam si forent talia imo vt inra formata ꝛ consumata. ꝛ sic dicta sua non cōueniunt questio. ¶ Itē q̄ dicit de vltra numerarios ꝛ apostolicis permutātib⁹ authoritate diocesani est falsum secundū eum quia supposita permutatione pro valida beneficia debent manere eadem perfecta permutatione vt probat totus titulus. de re. pmu. C. ꝛ. ff. ꝛ in decretalibus ꝛ hic. ¶ Sed hic si dicta iura permutētur non manent eadem. quia cum iura vltra numeraria renūtiantur extinguntur ꝛ per collationē creantur. vt in. c. dilectus. de preben. ꝛ sic nō potest dici vera permutatio de cuius natura est q̄ extrema permutata eadē numeraliter manēt etiazin beneficialibus. secus quādo renuntiantur canonicatus ꝛ prebende intra numerum ꝛ causa permutationis. quia nō extinguuntur nec iura imo manent eadem ꝛ eadem conferuntur. secus in canonicatibus vltra numerarios. q̄ fluunt ꝛ refluunt vt p̄ dixi secundū Jo. de lig. ꝛ sic
20 vides q̄ in effectu Jo. de lig. nō reprobat dictum L. a. sed dicit q̄ nō proprie tūc est permutatio iuris ad rem nec iuris in re. ꝛ sic hec discussio videtur poti⁹ subtilis q̄ effectualis. † Quid si aliquis habet ius in re q̄uis nō sit in possessione an poterit permutare. Dicit q̄ sic qua ex sola collatione ante adeptionē possessionis beneficium potest dici meū. vt no. Inno. s. cuz inter cetera facit q̄ s no. de cōsti. cum. M. ante collationem autē
21 nō est meū. ꝛ sic intelligitur dictū Collectarij. ¶ † Quid si habeo ius in meo beneficio sed tu non in tuo q̄ tenes an si pmutamus ꝑbata veritate potero redire ad meū. Fede. de se. q̄ sic. per. c. si bñficia. de preben. in. vi. Jo. de lig. dicit hoc verum lata sentētia declaratoria alias in dubio redire nō posset. ¶ Ratio quia resignatio facta ex causa permutationis cessante fraude partiū retinet effectum suum nisi superueniat declaratoria carētie juris. ꝛ tunc ponetur vterq; in statum pristinum. vt. d. c. si bñficia. ꝛ. C. de repudi. l. i. ꝛ. c. q̄uis. in. vi. de reseri. ¶ † An
22 canonicus ecclesie in qua nō sunt distincte p̄bēde possit permutare. videt q̄ non quia per resignationem extinguitur tale ius de prebē. dilecto. Collecta. tenet contra. Mouetur quia tale ius nō extinguitur quando resignatur vt alteri cōferatur. ar. de solu. l. modestinus. Jo. de lig. concor. opi. quia si in ecclesia est distinctio canonicorum sed non prebēdarum procedit dictum Collecta. quia in permutatione spiritualiū in titulum cadunt duo. s. principale q̄ est spirituale. Itē temporale illi annexum. ꝛ ideo cum tunc stent subiecta permutabilia non extinguit tale ius ex quo est distinctum ius spirituale licet nō temporale. Si vero nō sit distinctus numerus canonicorū nec prebendarum. tūc secus quia resignās non pōt hoc facere q̄ duret resignatiōe facta imo statim extinguitur. ꝛ ideo ertūc non est subiectū permutabile. fatet tamen q̄ ordinarius ex officio
a ¶ Sz numqd bñficiū. Adde d. Ab. in. c. cū olim. in. v̄. col. extra. de rerū permu. 22 suo potest creare nouum ius ꝛc. ¶ † Sed quid de monacho an poterit permutare suas obuentiones canonicas. Dicit Collectarius q̄ nō quia nullū ius habet ꝛ sic nihil poterit permutare. xvi. q. i. nolo. ¶ † a Sed nūqd bñficium cōmendatum potest permutari cū perpetuo vel alio cōmendato. Fede. de senis q̄ sic. q̄ cōmēda est titulus canonicus no. de elec. nemo. in. vi. Contrariū tenet collecta. ꝛ hoc tenet Jo. de lig. Mouetur q̄ 23 beneficium commendatum non est custodientis sed habentis in commēdatum dare. ꝛ sic non poterit resignare tanq̄ suum
24 quia nō est. ¶ † Sed an manualia beneficia possent permutari. tenet Jo. de lig. q̄ sic quia talia sunt sua ꝛ habent in titulus. vt in cle. quia regulares de supplen. neg. prela. ¶ Quid autez si talia manualia permutātur authoritate apostolica an fiant per petua ita q̄ per abbatem non possent amoueri. videtur q̄ sic. per. c. si. de confir. vti. vel inuti. Joan. an. in simili tenet ꝛ tra
25 in cle. i. de sup. neg. prela. ꝛc. ¶ † Nūquid plura beneficia possent permutari cū vno. Jo. an. de excep. cū venerabilis tenet q̄ sic Fede. de senis. dicit hoc verum si ille est dispensatus sup pluribus bñficijs retinendis alias secus. dicit tamen hic Jo. de lig. q̄ si sit talis pluralitas in qua requiratur talis dispensatio pape vt in curatis. de prebē. de multa. q̄ si fiat permutatio authoritate pape in cuius manibus sit resignatio videt dispēsare cōferēdo secundum aliquos ꝛ eadem ratione videt quando sit in manibus ordinarij si sit pluralitas in qua possit dispēsare de si. presby. veniēs q̄ intelligo vt ibi no. s. quādo cause co
26 gnitio p̄cessit. vt etiā no. de schisma. c. fraternitati. ¶ † Sz an habēs duo curata cū dispensatione possit vnū ex illis cum tuo curato permutare. Dic q̄ non secundum Fede. imo primum
27 vacabit. facit. s. de prebē. non potest. in. vi. ¶ † Quid si beneficia vacāt per permutationem an recipiētes ex priuilegio fructus primi anni beneficiorū vacantiū capiāt hoc casu Archi. ꝛ Jo. an. q̄ sic de rescrip. si propter. in. vi. Joan. mo. contra. s. eo. tit. c. vno. in. vi. ꝛ Guil. in cle. ista ꝛ videtur eqūor secundus Jo. de lig. per. c. si tibi cōcesso de preben. in. vi. ¶ Quid si non apparet patronum vocatum in permutatione bñficij an presumitur vocatus. videtur q̄ nō quia solēnitas extrinsecus nō presumitur. ff. de publi. l. quecūq;. ¶ In contrariū facit decreā nosci tur de his que fiunt a pla. Jo. de lig. dicit posse defendi primum dictum. Nec ob. no. in. d. c. ea nosci tur quia consensus patroni nō est ita intrinsecus sicut cōsensus collegij in cōparatione ad prelatum. quia nō est tanta coniunctio. de testa.
28 requisiti. ¶ † Quid si babēs beneficium tenue permutat cum pingui vel senex cum iuuene an teneat. videtur q̄ nō per. c. q̄. de renūtia. in. vi. Cōtrarium tenet Joan. de lig. quia permutatio nō sumit initiū a partium conuentione vel facto. sed ex superioris officio nec ex p̄suppositis insurgit dolus. ¶ Nec ob. prealle. c. q̄. q̄ loquitur in casu suo. ideo nō debet ad alios extendi. Idem Joan. an. s. e. c. vno. in. vi. super glo. Nunquid episcopus poterit authorizare pmutatione ponderata sola vtilitate personarum ꝛ non ecclesiarū. Dicit q̄ sic nisi insurgat alterius
29 ecclesie p̄iudicius facit. xvij. di. cōmunis. ¶ † Quid si aliqs habēs beneficium curatum permutat cū simplici non vt retineat an poterit permutare. Fede. q̄ nō Jo. de lig. cōtra. q̄ titulum recipit cū in permutatione interuenire debet authoritas superioris. vñ dat cōsilium Jo. an. in. c. i. s. eo. in. vi. q̄ cōtra
30 ctus fiat authoritate superioris cūincipiat a superioris officio ꝛ debet superior ponderare vtilitatem ecclesiarum. Fatet tamē q̄ de illa mēte deprauata possit puniri. ¶ † An duo episcopi vel vnus episcopus cū alio inferiore possit permutare. Dic q̄ nō quia solus papa illos trāsfert. Alij autē inferiores episcopis possent permutare ꝛc. ¶ † Sed an duo abbates vel aliā
31 dignitatē habentes debeant requirere consensum capitulorū in permutatione. Dicit Fede. q̄ sic quia ad ipsa pertinet eligere de elec. c. i. Idē dicit Jo. de lig. de prelatis ecclesie collegiate secularis secus videt si nō spectaret ad capitulū electio. sed ad episcopum. ¶ Aduertēdū tamē secundum Jo. de lig. quia in permutatione sunt duo actus. s. renūciatio ꝛ permutatio seu collatio. Jn primo nō debet interuenire cōsensus capituli q̄ eius non interest sed in secūdo sic secundum eum. ¶ Quia de primo dic vt no. de renuncia. c. admonet. ꝛ. c. q̄ in dubijs. Collecta. hic dicit q̄ in resignādo sufficit solum cōsilium capituli dummodo placeat superiori in cuius arbitrio est eā recipere. ¶ Permutatio autem non potest fieri sine consensu eorum ad quos spectat electio. quia eorum interest sine ipsorum cōsensu nullum p̄ficī de elec. c. i. xvi. q. vij. decernimus. ¶ Per predicta dicit Fede. q̄ si episcopus habet liberam ordinationem in duabus. s. ecclesijs collegiatis poterit inuitis collegijs punita prelatos. quia eorum nō interest ex quo nō vocantur ad electionem vel collationē alias nō posset episcopus nec legatus id facere ipsis collegijs inuitis cum nō possit auferre ius tertij cū id fit solius pape. de reli. do cōstitut⁹. xi. questio. i. quenit.
33 ¶ † Sed an prelatus volens cōstituere procuratorē ad permutādum necessario habeat illum cōstituere cum cōsilio vel consensu capituli. videtur q̄ sic. quia omnes ipsos tangere videt. Contrarium potest defendi. q̄ in cōstone procuratoris sine resignatione solus prelatus sufficiat. Jn permutando aūt bñ requiritur cōsensus capituli cū ex sola constone nō fiat preiudicium capitulo. ¶ Non ob. si dicatur q̄ hic agatur de perpetua alienatione. vbi est necessarius tractatus capituli. xij. q. ij. si ne exceptione. ꝛ. q. ij. hoc ius q̄ hec nō est vera alienatio cū alter surrogetur. ¶ Nunquid sufficit procurator generaliter cōstitutus ad resignādum. dic. q̄ sic si habet liberam administrationem alie. no. de elec. is cum in. vi. ꝛ q̄ nō. ff. de procu. l. pcu
34 ra. cui libera. ¶ † An possit laycus constitui procura. ad pmutandum videt q̄ sic. ar. c. i. de procura. in. vi. ꝛ. s. de preben. accedens. cum ibi not. Jo. de lig. dicit honestum esse q̄ non admittatur nisi haberet mandatū cum certa psona ꝛ certo beneficio secus si ī certa persona ꝛ ī certo beneficio. q̄ tūc habet eligere
35 persoñ ꝛ beneficium q̄ non licet layco. de ele. sacrosancta. ꝛ. c. massana. ¶ † Quid si religiosus prepositus ecclesie collegiate cui prouidet per viā electiōis vult cōstituere procuratorē ad permutandū cū quacūq; persona ꝛ quocūq; beneficio an possit videtur q̄ sic. quia hec forma non videtur prohibita. ¶ Cōtrarium tenet collectarius. quia talis religiosus non pōt pmutare cum qualibet persona nec cū qualibet beneficio. de prebē. cū singula. i. vi. ꝛ. s. de elec. cle. i. ꝛ de sup. negli. prela. cle. i. ergo si non potest per se nec per alīū poterit. ꝛ sic nec ad id procura torem constituere. ¶ Primum pōt defendi scōz Jo. de lig. quia non debet intelligi simpliciter cū qualibet psona ꝛ quocūq; beneficio. nisi ibi iura pmittāt ꝛ sic verba illa generalia restringi debent facit. l. i. C. de sacrosā. eccl. ꝛ de iudi. ca. i. in. vi. ¶ Sz an
b possit constitui procurator simpliciter ad pmutandū. dic q̄ nō quia permutare nō pendet a potestate beneficiati sed superioris. debet ergo constitui ad resignandum causa permutatiōis
36 fīde si supiori placuerit. † Nunqd renūciatio debet fieri ī scriptis. Dic q̄ non cū hic casus non numeratur inter aliquos in
37 qbus requirit scriptura. de quib⁹ de censi. c. i. in. vi. † Nunqd permutans irrita permutatione ex eo quia patronus non fuit vocatus cū beneficium cū quo permutauit esse patronus posset redire ad suum. Dic q̄ sic cum nō fit quid ei imputādū cum non spectaret ad eū vocatio. sed ad superiorem facit de preben si beneficia in. vi. q̄ intelligit collectarius nisi sciuisset bñficū patronatū. nā tunc non permutaret sine fraude. ꝛ sic cōtra for-
38 mam. c. i. s. eo. in. vi ¶ † Quid si dolo te induxi ad resignandū an valeat. Joan. tenet q̄ non. xij. q. i. suggestum q̄ est verum in effectu nam valet ipso iure. sed potest rescindi propter dolum s. q̄ me. causa. cum dilecti. ¶ Quid si viuentib⁹ rectorib⁹ due ecclesie vniuntur an illi poterūt permutare. Dic q̄ nō. q̄ vltra ius vacare possunt. de excess. prela. cle. frequens. ꝛ quia sic est ī reseruatis. vt. j. dicetur. Alij dicunt q̄ potest permutari ꝛ retinebit beneficiū. q̄diu viuit rector sicut dicimus de vasallo tē porali. de dona. inter vi. ꝛ vxo. nuper. hoc non est verum. quia titulus beneficialis debet esse perpetuus. lxx. distin. sanctorius. ¶ Quid si duo promiserūt dare operam permutationi beneficiorum que tenēt cū illis quorū interest postea penitet an alio instante poterit compelli. videtur q̄ nō. quia ī telligi debet cessari omnis pactio. Fede. ꝛ tra. quia nō promiserūt simpliciter
39 nō cōpetit actio. sed superior cōpellere pōt. ¶ † Quid si habēs beneficium curatum non est promotus ad sacerdotiū. ꝛ est ī fine anni an poterit permutare Fede. q̄ nō quia imminet priuatio legis. potest dici secūdū Jo. de lig. q̄ valet licet possit infrīgi. quia sui est beneficiū. ꝛ illi potest renūciare ꝛ sic vacabit p renunciationē non per priuationem legis pro Fede. tamē facit quia res subiecta restitutioni nō potest alienari. sed nō facit. q̄
40 opars nō alienat fed superioris officio expedietur. ¶ † Quid si inter tres cōuenit de permutādo si superiori placuerit. Dic q̄ semper inter tres nō fit permutatio. sed inter duos tantum. s. eod. questum. An facta permutatione statim queratur dominium sine adeptione possessionis. Dic q̄ sic per collationē statim queritur dominium in istis spiritualibus no. Inno. de pre-
41 ben. inter cetera. ¶ † a Quid si permutato est cōpleta ex vna
a parte ex parte alterius non potest compleri. quia nō habet ius in beneficio quid fiet. dic q̄ habens ius ī beneficio redibit ad suum beneficium alter non habens ius non poterit redire hoc patefacto secundum domi. Antoñ. Steph. allega. s. de preben si beneficia in. vi. istud intelligo verum priuatione secuta p sententiam alias nō si titulum habuit. licet vitio⁹um. Si vero nul-
42 lum titulū penitus habuit procedit opiō. Fede. ¶ † Quero an bñficia reseruata generaliter vel specialiter possent permutari. Jo. de lig. tenet q̄ non. quia inferior nō potest se intromittere. de reseruatis per superiorem. de app. vt nostrum. ꝛ ibi not. c. vno. vt eccl. beneñ. quia paria sunt beneficia ī curia vacare ꝛ foze reseruata. vt not. per Archi. in cap. fin. de consue. in. vi. sed de vacantibus in curia inferior a papa se nō intromittit de preben. c. i. in. vi. ergo nec de istis. Tertio quia reseruatio pape affecit id super quo est interposita. ꝛ annullat omnē dispositionem sequentē. vt de elec. si eo tempore. in. vi. de preben. eo. li. Quarto quia sola cōfirmatio principis seu pape facta ex certa scientia excludit inferiorē a potestate disponēdi de cōfir. vti. vel inuti. c. i. ꝛ. ij. ergo multofortius que expresse abdicāt potestatem cum cōfirmatio solum tacite abdicet. Jn contrarium facit decre. i. s. eo. tit. in. vi. ꝛ hec cle. per quas videtur q̄ reseruatio nō trahitur ad beneficia que permutātur. ad hoc quia reseruatio specialis que fit per executores gratie apostolice ꝛ collatio. canonicatus per quā afficitur prebēda de prebē. si postq̄. in. vi. nō impedunit permutationem. vt. d. c. vno. ergo multominus reseruatio generalis. ar. s. de prebē. dudum. ꝛ. c. q̄uis. in. vi. sed
43 respōde q̄ nō procedit quia reseruatio que fit ab impetrationem. est odiosa ꝛ restringēda de preben. q̄uis. in. vi. ¶ Reseruatio autem que fit per papam proprio motu illa est favorabilis ꝛ cōcernit solum principē quā presumendū est solum facere fauore ecclesiarum ꝛ nō personarū. ꝛ ideo ampliāda. de preben. si pluribus. ꝛ. c. si motu proprio. in. vi. ꝛ ideo ad reseruationem generalem vel specialem factā motu proprio non est trahendum. c. vnicuz prealle. gā. s. eo. in. vij. vnde equitas illius. c. locum habet in casu suo ꝛ derogat rigori in genere contrario. quia est scripta in specie illa. sed in casu reseruationis nō est dicta equitas scripta ergo in illo stabimus rigori cum in concursu equitatis ꝛ rigoris si vtrūq; p̄ est scriptum vel nō prenalet equi-
b tas. ¶ b Si autē alterum est non scriptum ꝛ alterum scriptum prenalet scripti. l. prosperit. ff. qui ꝛ a qui. ꝛ no. in. l. i. de legi. et de transac. c. ñ. ꝛ q̄ nō no. in glo. i. vi. Jnsgētium. vnde dato q̄ esset equitas eadē in casu reseruationis que est in casu impetrationis q̄ tamen nō credit Jo. de lig. per predicta tamē ex quo rigor est scriptus illi stabit exclusa equitate nō scripta. ¶ Sz dicere tu licet equitas in casu illo specifice nō fit scripta tamen in simili casu est scripta. d. c. vnico. ñ. eo. in. vi. Jdeo debet fieri extēsio illius equitatis scripte ad aliam similem equitatez nō scriptā sicut fit extensio dispositionis legis scripte ad similes casus. ff. de legi. l. nō solum. de consti. translato cū ñ. ¶ Ad
a boc quia vbi concurrit simile equitatis ꝛ simile rigoris p̄ferēdū mile equitatis. C. de iudi. l. placuit. Respondet Jo. predictus q̄ a simile equitati scripte fit extēsio nisi sup illo simili dispōnat rigor scriptus quia tunc preferretur ꝛ excluderet extensio equitatis etiam scripte cum illud simile fit equitas nō scripta ꝛ rigor ñ scriptus. ꝛ sic succumbere debet rigori per iura prealleg. ad id q̄ nō. in. l. placuit. Respondet q̄ vbi emergit casus
b nouus super quo nō disponit rigor nec disponit equitas ſz rigor scriptus in simili casu vnum ꝛ equitas in simili casu dictat aliud tūc bene p̄fertur simile equitatis simili rigoris. ꝛ iste est casus secundum vnūm intellectum. in. d. l. placuit. hic autē est scriptus rigor in genere imo ꝛ in specie. c. si eo tēpore de elec. in. vñ. ꝛ. c. vt nostrum. de appel. ꝛ rigor ergo scriptus est seruādas licet durus. ff. qui ꝛ a qui. l. prosperit. xix. di. in memoriam. ꝛ sic intelligitur. c. Jus gentium. i. di. secus si forte rigor scriptꝰ in terminis generalibus q̄ dubitaretur, de quibusdam terminis qui sunt finities non tamen omnino. quia tunc forte seruāda esset equitas non scripta. ꝛ esset rationabile quia que cōtra iuris communis rationem sunt inducta non sunt ad cōsequentiam trahenda. ff. de legi. l. q̄ vero. ff. de aqua plu. arcen. l. ñ. §. Item varijs. ff. de excus. tuto. l. scire oportuit. §. sufficit hic autē de rigore est casus legis expressus vt patet ex predictis. ꝛ hoc tenet Jo. de lig. ¶ Dicit tamen q̄ audiuit q̄ dominꝰ Azo. de ramengis doctor decretorum bononiēñ. disputauit cōtrarium per. c. vnicū. prealle. cuius disputationē dicit senō vidisse. sed libenter vidisset. propter quam forte imitasset opinionē si rōnibus inconuincibilibus stringeretur eius determinatio ꝛc.
43 † Quid si debenefic⁹ reseruatis fiat permutatio in manibus pape. vel de eius speciali cōmissione coram alio nō habita mentione de reseruatione an valebit. Dic q̄ sic si reseruatio erat notoria ꝛ publica. arg. xvi. di. quid dictis cum si. alias nō.
44 ¶ † Sed qd si non tenet pmutatio in casu p̄missō ex quo secreta erat reseruatio. ꝛ de ea nō fuit facta mētio. Nunquid ad minus valet renūciatio. Fede. de se. q̄ sic dicēs q̄ dēs tire pmutātes ad papā. ꝛ supplicare vt pmutationē p̄ficiat. Jo. de lig. dicit q̄ credit q̄ hec ignorantes possent redire ad sua bñficia p
45 c. si beneficia. de prebē. in. vi. ¶ † Nō. bene ex predictis q̄ inexorbitantibus a iure non est licita extensio per identitatē rationis de quo in cle. i. de elec. ꝛ cle. auditor. de rescrip. ꝛc.

¶ De testamentis. Rubica.

1 ¶ Religiosus non potest esse executor testamenti.
2 Executores etiā exempti debent ad requisitionē ordinarij reddere rationem de officio executionis quod gesserunt.
3 Exemptus quando subiaciatur iurisdictioni ordinarij.

4 Executor dicitur qui deputatur ad executionē testamēti Alibi dicitur qui exequitur sententiam.alibi qui exequitur negotia.qui exequitur gratiam.

5 Negligentia quandoq; equiparatur dolo

6 Constitutio an ꝛ quando trabatur ad preterita.

7 Executor testamenti non potest esse religiosus nisi petita tobtenta licentia a suo superiore.Et si superior dedit licētiam exercendi illud officium an poterit talem licentiam revocare.Et si religiosus non possit obtinere licentiam a superiore an cogetur exequi.Et an tales religiosi possint eē executores I relictis ad non pias causas.ꝛ.nu.8.9.ꝛ.10.

11 Relicta ad pias causas que dicantur.

12 Executor testamēti an possit esse ordinarius loci vel diocesanus.Et quare tale officium potius cōmittitur prelatis q̄m aliis ꝛ de quo diocesano in dubio est intelligendum.ꝛ.nu.1.ꝛ.14.

14 Executor cui ordinario tenebitur reddere rationē si testator fit de vna civitate vel dioceſi ꝛ executor de alia.

16 Executor testamenti si a testatore fuerit liberatus de reddēda ratione administrationis cui tenebitur illam reddere.

17 Executor an teneatur.

18 Executor testamenti nunquid poterit sic distribuere quod aliquid perveniat ad suum monasterium vel sibi vel suo consanguineo.

19 Carnem suam nemo vnq̄ odio habuit.

20 Executores etiam non petentibus ordinarijs debēt reddere rationem ꝛ ordinarij tenentur illam exigere.

21 Executores si sint parati reddere rationē ꝛ episcopi nolint eā recipere non est eis imputandum ex quo per eos non stetit:et qūo punianturſi sint negligentes ꝛqui alias delinquent circa executionem.ꝛ.nu.22.

23 Servus an de voluntate dñi possit esse executor testamenti.

24 Testator si mandavit omnia bona distribui de voluntate vel consilio talis religiosi quid iuris.

25 Executor an possit agere ꝛ exigere legata ab heredibus et ab aliis.

26 Testamentum solēne factum a testatore qui postea facit aliud facere sed morte preventus non potuit illud complere an valebit primum.

a ¶ Redderera tiones.Adde l.nulli. et ibi no.odof.C.de epiſ.ꝛ cleri.et l.y.ꝛ Bal.in l.id qđ pauperibus. C.eo.et arch. lxxviij. di.c.eps.

b ¶ An cōsō. adde ea q̄ plene hūr pfely. ī.c.ſi.de cōſti.

c ¶ An sufficiat tacita. Adde ab ea q̄ habēt tur in.l.cū qđ ff.ſi cer.pe.

d ¶ In alijs ăt. Adde bal.in l.ſi.in. j.col. ff. de leg.ij.

Eligiosis etiam exemptis premissa causa constitutionis dat potestatem ordinarijs exigendi rationes ab executoribus testatorum.Secundo ipsis ordinarijs dat potestatem puniendi tales executores si reperti fuerint deliquisse in executione.Secunda ibi illos.vel vnico intres.vt glossa.quia primo ponit motivum constitutionis. secundo constitutionem.tertio penam.secunda ibi presentis. tertia ibi illos. ¶ Not.primo quod religiosus nō potest esse executor testamenti nisi petita licentia et obtenta a suo superiore. ¶ Not.q̄ executores etiam exempti debent ad requisitionē ordinarij reddere rationē de officio executiōis quod gesserunt. ¶ Not.quod ordinarius potest tales culpabiles inventos punire in aliorum exemplum.ex quo nota casum in quo exemptus subijcitur iurisdictioni ordinarij non ob.privilegio exemptionis.alios casus ponit hic ¶ Paulus ¶ Item q̄ pena vnius debet esse metus et exemplum aliorum concor.l.j. C.ad legem iulia.repetun. ¶ Item nota executorem dici qui deputatur ad executionem testamenti.Alibi dicitur quod dicitur executor qui executor sententiam.C.de execu.rei iudi.l.ſi vt proponis.Alibi qui exequitur negotia.de oblīad rationi vno.Alibi qui exequitur gratiam.ſ.de concel.preben.ſi ſoli.ī vi. ¶ No.hic negligētiam equiparari dolo q̄ procedit ī prelatis qui habent in potestate que spectāt ad eorum officium secundum Guil.alle.ſ.de offi.custo.ca.j.ꝛc. ¶ Glos.ij.querit an hec constituti o respiciat preterita ante hanc clemen.videtq̄ sic.quia text.hic loquitur per participium preteriti temporis scilicet deputatis non autem dixit in futuro de deputandis gl. concludit q̄ hec constitutio respicit futuras gestiōes post hāc clemē.etiaſi fiat per deputatos executores in preteritum ante hāc cle.etiam ſi tales sint exempti ꝛ hoc aperte videt velle hec cle.loquendo per participium preteriti temporis dicendo de deputatis.ꝛnō dicendo per participium futuri temporis.Ad hoc quod nota.in clemen.vt bi qui de eta.ꝛ qua.in glos.qui de posteris.ꝛ in clemen.secunda de vi.ꝛ ho.clerico.post prici.gestiones autem preteritas ꝛ factas ante hanc clemen.non comprehendit clemen.hec.cum constitutio in dubio non respicit preterita consumata in preteritō.de constitu.capitulo finali ad hoc quia in illis cessat ratio clemen.que fuit vt prescinderetur materia delinquendi.ſed in talibus nō posſet et prescindi ex quo iam facta est.ergo cessare debet dispositio cle.hec vera quādo gestio ex toto est facta ante hanc clemēti.vel ex toto est fienda post ipsam.Si vero deputatus executor ante hanc clemē.partem gessisset ante hanc clemen.et partem etiam gerat postea quid erit. ¶ Respondet glos.q̄ ſi ratio prius gestorum nō est annexa postea gestis ſed ſeparata.vt quia certos redditus percepit quos cōvertet in pios vſus.ꝛ tunc ſolum de postea gestis rationem reddit.ꝛ ſic illa tantū respiciat clemen.ꝛc. Hesta autem ante nō comprehendit. Ad hoc capitu.ſi eo tempore. de elec.in.vi.Si vero ratio prius gestorum est adeo connexa.ꝛ inſeparabilis ꝛ postea gestis q̄ inutiliter potest videri rō vnius gestionis ſine alia.ꝛ tunc non cogetur reddere rationem per hanc clementi.que talem gestionem non comprehendit argu. de appel.ſuper eod. Cui autem tenebitur hoc casu reddere rationē. ¶ Respondet glo.q̄ exemptus tenetur illam reddere pape vel legato.vel ſi non est exēptus cogetur reddere ſuo superiori.ꝛ ſi hoc casu ſtabimus iuri antiquo. ¶ † Nota bene ſingularem glos.ex qua habes [b] an cōſtitutio trabatur ad preterita pendentia quia ſi actus quem respicit constitutio noua esſet de futuro licet habēs ortum ab actu de preterito.tūc claudetur ſub illa.Fallit ſi eſſet inſeparabilis ab actu de preterito: adeo q̄ non posſet reſpicere actum de futuro niſi tāgeret etiaꝫ actum preteritum ſimilem.quia tunc illum actum de futuro etiam non respicit.ff.de neg.ge.l.cum actum.ꝛ.l.at qui natura. ſ.fina cum glo.concor. ¶ Panor.Zenze.ꝛ Stepha.ſentit q̄ hec cōſtitutio etiam exemptorum non ſit promulgatoria iuris noui.ſed veteris declaratoria.Dicit enim q̄ ſicut priuilegium clericale non iuuat clericum quominus laicis quorum administrationem geſſit rationem reddere non teneatur de ob.ad rationi.capitulo.i.ne cleri.vel mo.facerdotibus.ꝛ de priuile.cap. primo.in.vi.C.vbi de cri.agi.oport.autbē.qua in prouincia.ſic nec priuilegium exemptionis debet exemptos iuuare quominus teneantur ad rationem in locis in quibus administrauerunt.et ſecundum hoc debemus dicere q̄ non comprehendet preterita. Matthe.hic dicit q̄ in cētum cōſtitutio hec loquitur de exēptis eſt noui iuris promulgatoria. Inquātū vero de non exemptis idem erat de iure veteri ſecundum eum ꝛ habuit ortum ab eis que nota. Spe.in loco prealle in prima glos. Certe glos.videtur velle q̄ etiam reſpectu non emptorum ſit cōſtitutio promulgatoria noui iuris.quia hic indiſtincte cogitur coram ordinario loci rationem reddere ſed de iure antiquo ſufficeret coram ſuo ſuperiore. An autem procedat q̄ hic dicitur de exemptis etiam ſi teſtamentum ſit conditum in loco exempto.vide ¶ Pau.q̄ ſic per hanc literam que ſimpliciter loquitur.de eadē ratione dicit q̄ procedit ſiue executor deputatus ſit a teſtatore ſiue a iudice ꝛc. ¶ Glo. cuiuſlibet declarat quare hic loquitur vniuerſaliter vt quia comprehendat omnem ſpeciem vltime voluntatis.ꝛ ſic etiam codicillos facit quod habetur ſupra eodem in rubrica. ¶ † Glos. obtenta querit [c] an ſufficiat tacita licentia ſuperioris. vt religioſis poſſit eſſe executor forte quia petīt ꝛ ſcit illum exequi.et non contradicit. Reſpondet q̄ non. et hoc hunc per text. qui requirit obtentā ꝛ ſic requiritur expreſſa licentia.per quod dicit repro bari opinio domini ſui qui diſputando tenuit contrarium.de quo in regula is qui tacet.in.vi. Nec obſt.ſ.de regula.licet q̄ reſpondet ¶ Paulus q̄ vbi tractatur de augmento religionis ſeu profeſſionis ceſſante preſumptione ambitionis. ideo ſufficit ibi licentiam petere hic timetur ſuſpitio ambitionis. quia agitur de officio obtinendo. ¶ Idem ſi de prelatura obtinenda de elec.ſi religioſus.in.vi. ¶ † Iuncta predicta queritur cuz glos.quid ſi ſuperior religioſi dedit illi licentiā ſuſcipiēdi hoc officium executionis.An poterit talez licentiā revocare r̄c nō integra.videtur q̄ nō quia ex quo talis excepit genere eſt aſtricta ad rationem reddendam per hanc clemen.ideo debet cogi perſeuerare ex quo ſemel ſuſcepit officium.ſupra eodez. Johannes. ¶ Glos.tenet oppoſitum dicēs q̄ licet male faciat ſuperior ſi reuocet licentiam ſine cauſa.tamen ſi hoc facit ſubditus nō debet reſiſtere.quia nō habet nec velle nec nolle faciat xxxiij.queſtione.v.manifeſtum. Idē tenet hic ¶ Paulus.ꝛ zenze.Et ſi dicas quis ergo tūc perficiat adminiſtrationem. Reſpondet glos.q̄ collega.ſi illum habet vel ille quem eius loco teſtator deputauit.ꝛ bis ceſſantibus epiſcopus.ſ.eodem capitulo ſecundo.in.vi.ꝛ quo ibi no.in gloſſ.penul. ¶ † Circa predicta querit ¶ Pau.quid ſi religioſus non poteſt obtinere licētiam a ſuperiore an cogetur exequi.Dic q̄ ſic ſi petit.argu.de renun.in clemen.cum illuſio. Si vero non petūt ſed prelatus precepit.Idem cum habeat neceſſe patere.ij.queſtione ſecunda non dicatis hec in religioſis deputatis executoribus. [d] In alijs autem non religioſis dicit q̄ demum poſt ſuſceptum beneficium tacite vel expreſſe cogētur exequi per capitu. Joannes ſupra eodem titulo ꝛ ibi per Innocen.ꝛ Mostien.ante autem non

tem non cogent.de quo in Speculum de inſtrumento edit.ſ. compendioſe.verſiculo hic etiaꝫ queritur.ꝛ.ff.de leg.ſecundo. l.j.C.de epiſ.ꝛ cleri.l.id quod pauperibus.facit.ff.de reli.ꝛ ſumpti.fune.l.ſi quis ſepulchrum.ſ.funus. Idem Jacob.de Aret. dicens quod precise ab initio non compelluntur ſed cauſative. ne commodo legati vel hereditatis defraudentur:ſic in authē tico de here.ꝛ falci.ſ.ſi vero relinquēs.poſt ſuſceptum autē officium remedijs pretorijs que ſunt captio pignoris ꝛ multe indictio ꝛ pſone cōſtrictio.C.de donatio.l.ſi quis p redemptione ſīm ¶ Paulum ꝛc. ¶ Glo.ſuſcipere opponit.q̄ religioſus nō poſſit eſſe executor teſtibus.vt in clementi.eximi.de verborum ſignific.ſ.proinde verſi.Item quod executores.ꝛ.ſ.cupientes verſi.verum etiam Solu.regulariter religioſus poteſt eſſe executor ſecundum formam huius decreta. quia petita licentia a prelato.ꝛ obtenta nec exigitur conſenſus conuentus ſecundus Stepha.allegat de electio.ſi religioſus in.vj.fallit in his que ſunt de ordine minorum quia non debent licentiari ad hec officia.nec etiam illa ſuſcipere.vt ibi probatur. ¶ † Sed quero an religioſi de quibus hic loquitur poſſent eſſe executores in relictis ad pias cauſas ſecundum formam huius clemen. ¶ Paulus hic recitat opinio. ¶ Prima eſt opinio.quod illi executiones religioſus non eſt capax. Secunda eſt opinio.in contra.ꝛ pro bis facit bec clemen.que ſimpliciter loquitur ꝛ decr. Joānem ſupra.eodem quidam tenent primam opinionem. Monētur quia illorum executio non ſpectat ad epiſcopum vt not. glo.ſupra eodem tua.ergo multominus ad religioſum. Innocen.ꝛ Mostien.in.d.c.tua.tenet qō talium executio ſpectat ad epiſcopum ꝛ hoc tenet glo.in.c.ſi here des.ſupra eod.que contradicit glo.in.d.c.tua. ¶ Secundo movent quia pium eſt quicquid diffinit teſtator cum non poſſit ſe in preſenti iuuare. xiij.q.ij.impius facit.l.j.C.de ſacro.ſan.eccle. ad hoc decr.tua. prealle.que dicit quod vniuerſa per teſtatores diſpoſita plenarie exequi debet epiſcopus. Ad idem in authē.de eccl.titu. ſ.ſi quis autem pro redemptiōe:vbi dicit vniuerſaliter omnia ꝛ hoc tenet ¶ Pau.ex eo quia litera non diſtinguit.ꝛ quia eadē eſt ratio in omnibus.ꝛ ſic ſtat concluſio quod clemen.procedit etiam in relictis ad non pias cauſas.vide Barto.ff.de alimen. leg.l.ſolent. ¶ † [b] Que autem dicantur relicta ad pias cauſas. dicit hic Matthe.qō omnia relicta perſonis miſerabilib; dic vt pupillis viduis orphanis ꝛ peregrinis pauperibus que cōputantur inter relicta ad pias cauſas.vide glo.ff.de lega.ij.ſi quis titio.que videtur qō omnia relicta pro anima dicanſ ad pias cauſas ꝛc. ¶ Gloſſ.tales querit an ſeculares exempti includantur ſub hac conſtitutione videtur q̄ ſic.q̄ eadem eſt ratio.igitur ꝛc.de transla.c.ij. Contrarium dicit glo.q̄ hec cōſtitutio ſaltem reſpectu exemptorum eſt editoria noui iuris.ideo quatenus nō derogat in priuilegijs exemptorum remanent ſalua priuilegia.ꝛ ideo cum hic ſolum deroget priuilegijs ſecularium exemptorum.ideo autem forte potius expreſſit de religioſis q̄ plus delinquebant in talibus q̄m alij.facit quod habetur j.c.i.de priui.cum aliis hic alle.in glo.ꝛ.j.de deci.c.i.ꝛ quod ibi no.in.j.glo.ꝛ per ibi nota.videtur q̄ clemen.locum habeat in religioſo exempto tranſlato ad eccleſiam ſecularem ꝛc.

12 ¶ † Glo.locorum ordinarijs. [c] querit quid ſi ſit ordinarius in loco inferiori dioceſano.videtur qō ſub hac clementina comprehendatur que notanter dixit de ordinarijs locorum nō aūt dixit de dioceſanis.ad qō no.ſ.de vi.ꝛ bo.cle.c.i.de quo remittit glo.ad id quod nota.ſ.eodem. Joan.in verſicu.dioceſanus. Gul.hic dicit epiſcopos comprehēdi per id quod dicit de ordinarijs locorum.quia ad epiſcopos ſpectat executio vltimarum voluntatum ꝛ defenſio marime ſi ſunt relicta ad pias cauſas.C.de epiſ.ꝛ cleri.l.nulli.ff.de petit.here.l.hereditas.ſ.ſi defuncto.ꝛ ſic ratione ſubiecte materie bic appellatione ordinarij comprehenditur epiſcopus alias ſecus per nota.in cle.j.de iure patro. Dicit tamen q̄ vbi deputati ſunt executores p teſtatorem expectabit illos per annum ordinarius ꝛ ſi.j.illi erūt negligentes ipſe poſtea exequitur.C.de fideicom.aut.hoc amplius fatetur tamen q̄ rationem exigere poterit quandocūq; etiam intra annum ꝛ poſt per banc cle. ¶ † Quare autē plus diocesanis q̄m aliis prelatis ſit hoc officium commiſſum.ꝛ dicit q̄ non eſt ratio.quia de ipſo dioceſano cui tota dioceſis eſt cōmiſſa plus preſumit lex.ſ.de rapto.capitu.j.ꝛ de hac cauſa ad ipſius prudentiam in maioribus dubijs recurrit.qz habet generaliter diſpoſitionem ſue dioceſis.x.q.i.regenda.xvi.queſtio. vij.omnes baſilice. ¶ Paulus hic dicit q̄ aliud eſt cōpellere executorem ad exequendum officium ſuſceptum.ꝛ hoc poteſt glibet ordinativa etiam epiſcopo inferiori.vt.c.ſede vacante.quia hoc eſt iuriſditionale in quo ſuccedit capitulum ſede vacan.de ma.ꝛ obe.bis que ꝛ cap.cum olim. Aliud eſt compellere exequ

totem ad rationem reddendam.ꝛ hoc poteſt epiſcopus.quia habet tuitionem teſtamentorum. vt.c.ſede vacante.quia habet tunc ordinariam q̄m alius hoc non poſſet.ꝛ hoc videtur voluiſſe Joan.andree in remiſſionē quā facit ad.c.Joan.ꝛ ſic cōfideratria. ¶ Primo quis compellet executorem ad exequēdū. Secundo cui debet reddere rationem.Tertio quis epiſcopus executores negligente exequatur. ¶ † An autem debeamus intelligere de dioceſano loci vnde defunctus traxit originem.an vero de dioceſano loci domicilij.ſi in alio loco habet domicilium.tangit hic ¶ Paulus.remittendo ad no.de inſtru.edic.ſ. compendioſe.vbi recitat opinio.Azonis ꝛ aliorum.ꝛ per Inno.ſ.eo.ti.tua.ꝛ per Joan.an.in.d.c.Joannes.in verbo dioceſanum.vbi dicit q̄ ſi in vtroq; loco habet bona vterq; epiſcopus in bonis ſibi ſubditis exequitur ſi in altero predictorum.

15 tunc epiſcopus loci vbi ſunt bona ꝛc. ¶ † Quid autē ſi teſtator ſit de vna ciuitate vel dioce.executor de alia cui ordinario tenebitur reddere rationem. Dicit Matt.q̄ ordinario domicilij defuncti.alle.ſ.c.tua.ꝛ.c.Joan.Intelligit autem de ordinario domicilij defuncti ſcz vbi duxerit originem.vel vbi habitabat ſi autem hoc eſſet incertum.tunc tenetur reddere rationez epiſcopo loci vbi teſtator eſt mortuus. C.de ſac.ſan t.ecc.l.nulli.ꝛ no.Inn.ſ.eo.tua.facit de epiſ.ꝛ cler.l.ſi quis ad declinandam.de hoc per Jo.an.in prealle.c.Joan.ſ.eo.ꝛc.

16 ¶ † Gloſſ.reddere querit quid ſi teſtator liberauit executorez ab onere reddendi rationem cui tenebitur illam reddere glo. remittit ad no.in.c.Joannes.ſ.eo.in.iv.q.vbi etiam:tangitur a de modo rationis reddende quando reddi debet etiam remittit ad no.in Spec.de inſtru.edi.ſ.nunc vero.verſi.ſed nunqd ſecundum dictum Step.bic dicit q̄ non tenet remiſſio.¶ Pau. ꝛ zēze.idem in effectu.vnde dicunt q̄ ¶ Host.in.c.tua.ſ.e.dicit tales executores qui non ex neceſſitate ſed voluntate ſuſcipiūt officium in dicto caſu nihilominus compelluntur ad reddendam rationem equo arbitrio iudicis alleg.de manumiſ.teſta. l.qui filium.ꝛ.ff.de lib.le.l.aurelius.ſ.filius.ꝛ.l.creditor.ſ.inter cetera.vnde dicit quod inder penſata forma executionis ꝛ te ſtamēti ꝛ proprietate executoris ꝛ quātitate ꝛ qualitate eiꝰ de quo querit in aliquibus credit iuramēto ipſius tantum.C. de dona.l.pe.in aliquibus ſue cōſcientie.de ſo.compe.q̄uis.in aliquibus vtetur pbatione.C.de epi.ꝛ cle.l.nulli.ꝛ finaliter ſic b arbitrabitur q̄ non ſit locus fraudi nec minus plene executori credet cum talis preſumatur fuiſſe mens teſtatoris.nam nō est veriſimile q̄ illam clauſulam remiſſionis redditiōis appoſuerit in deluſionem volūtatis ꝛ pontificalis officij.ſed potius voluerit vtriuſq; ſollicitudine vti.quinimo per teſtatorē nō poſſit officium ordinarij impedire etiam ſi vellet.ſ.e.ti. Hos quidem ſīm Hoſtien.hec dicit ¶ Paulus ſatis ſe putare vera.quādo ex indebita adminiſtratione executionis deliquit.Si autē in diſtributione ſeu adminiſtratione executionis non cōmittit delictum nec offenditur teſtatoris voluntas putat remiſſionem valere allega.C.de fideicommiſ.l.neceſſitatem.ꝛ.ff.de lib. d lega.l.non ſolum.ſ.pen.ꝛ.l.ſi quis rationem.ꝛ.l. lucius.ꝛ.l.au relius.ſ.gaius.ꝛ.l.aurelius.ſ.menia.ꝛ ſic videtur quod [d] de ſolo dolo non autem de negligentia vel culpa tenetur reddere rationem lz alias non facta dicta remiſſione teneretur de negligentia ꝛ culpa vt bic dicit ter.nam ad illā tenetur quilibet qui er officio debet aliquid facere.de ſta.mona.cū ad monaſteriuz cum cōcor.ibi no.in glo.antepe. Ad idem.xliij.di.offenſis.i.q. 17 j.quicquid cum ſi.ibi alleg.per ¶ Pau.† Numquid autē executor teneatur de culpa leuiſſima que eſt id obmittere qō pōt a diligentiſſimo precaueri.ff.ad.l.aquil.l.ſi putator.ſ.i.dicit q̄ ſic.ꝛ hoc venit ex natura contractus in mandato ꝑpter tacitam aſ e ſertionem induſtrie ſuſcipientes mandatum ꝑpter quam ſolā eligitur.C.mandati a procuratore cum ibi no.Et in autē tenea tur de caſu fortuito dic q̄ nō qz a nullo preſtatur ex natura alicuius cōtractus ſi ſpecies eſt in obligatione.ff.de reg.iu.l.cōtra ctus in ſi.niſi culpa precefferit caſum.de quo in.c.vno de com 18 modato. † Numquid executor poterit ſic diſtribuere q̄ aliquid perueniat ad ſuum monaſterium vel ſibi vel ſuo conſanguineo videtur q̄ ſic.p.l.omnibus.ſ.ſi iuſſus.ff.de leg.j.in aut.de ſanctiſſi.epiſ.in.ſ.dyaconiſſa.ff.de colla.bo.l.j.ſ.ſi.xxx.q.iij.ſi qua mulier ad hoc.qz hoc eſt ſīm regulam charitatis prout no.xxx. diſt.c.j.nobis ꝛ noſtris debemus ſubuenire.facit qō nota.xlij. diſtin.quiescamus.xxxi.diſtin.omnino.lxxx.diſtinctio.non ſatis. e [e] ꝛ quod dicitur nemo vnquam carnem ſuam odio habuit. xiij.q.ij.non extimentis.

¶ In cōtrarium facit.C.de ſac.ſan.ecc.aut hē.quibuſcunq;.ff. manda.l.ſi mandauero.ſ.ſi bi.ff.de iuriſdi.omni.iudicū.l.qui iuriſdictionem.ꝛ.ff.de offi.preto.l.iij. Ad hoc qz talis cōceſſio videtur ſuſpecta.ff.de iureiu.l.lex cornelia.qui dam diſtinguūt

a ¶ Sed quero. Adde.d.abb. in.c.Jo.and.ſi extra de teſta.

b ¶ Que autē dicantur. Adde Bar.in.l.alio. in iij.col.ī pn. ff.de adi.lega.

c ¶ Querit quid ſit ordinarius Adde gl.ī cle. j.in glo.j.ꝛ ibi imo.ſ.de vit.ꝛ ho.cle.

d ¶ De ſolo dolo.adō.Aler.ī cōſil.liij.m. ij. col.vſic.fortifica.ſ in. ij. volu. Alle.cōſi.clxx. in.ij. col.ꝛ col. ſe.eo.vo.ꝛ ale. in conſi.clxiij. in.v.vol.

e ¶ Et qō vr ne mo.adde gl.in l.ij.ff.de in ius vo.vt eāt.anē. ſacra.vel cau. dent.

an sit solus executo. & tunc sibi vel suis dare nō possit vt sit differentia inter dantem & recipientem de iure patro. p vestras. de instit. c. fin. nisi forte in coniuncto esset euidens causa pietatis. argu. l. si pater. ff. de adop. Si vero habet socium & tūc possit per. l. nulli. ff. q cuiusq; vniuersi. & l. plane. & l. Item eorum. & ff. de in diem adie. l. si vno. Paulus dicit q putat qō possit dare monasterio de his que habet arbitrio suo erogare etiā si sit solus qi ibi est et distinctio personarum. xij. q. ij. qui manumittitur. xiij. q. ij. prudentia. & de testi. insuper. & c. cum nuncius. & c. super. Idem de cōsanguineo cessante fraude sibi autem nō possit dare nisi in summa necessitate qō not. bene. qi quotidiana est hec questio &c. ¶ Glos. exigere q̄rit an isti executores etiam nō petentibus ordinarijs debent reddere ratiōē. Respondet qō sic per bancliteram. qi copulatiue dicit qō debent reddere et rationem. & q isti ordinarij tenentur exigere et illam.

¶ Quid autem si offerant se paratos episcopis illam reddere. & eam noluit recipere. Respōdetur q tunc nō erit quid imputetur eis ex quo per eos non stat. ar. regule imputari. de re. iur. in. vi. Idem Paul. ze. & Mat. qui alle. de re. i. de eo qui mit. in pos. causa rei ser. &c. ¶ Glos. debita querit qualis erit ista pena imponenda istis executoribus negligentibus. & qui alias delinquunt circa executionem. Respōdet q erit arbitraria ex quo certa nō exprimit. ar. ō offi. dele. c. de causis. facit. l. j. §. j. ff. de effra. ze. dicit q inter cetera erit pena q tenebunt ad restitutionem cōuersorum in pprios vsus q intelligit i religiosis habentibus administrationem qui tales restituent de fructibus. de fideius. peruenit. Nam ratione administrationis videtur facere fructus suos iuxta no. xij. q. j. duo. de cle. nō resi. c. vno. in. vj. de offi. ordi. presenti. eo. li. Archi. de resci. statutū assessorem. In claustralibus vero qui odiose in pprios vsus cōuertunt. id q pauperibus erogare tenenť dicendum q non cōpelluntur ad restitutionem qz non habent pprium. xij. q. j. non dicatis. sed pena corporalis iponatur. de elec. q. sepe i. vj. cuz ibi no, p Archi. & Jo. and. ¶ Quero an seruꝰ possit esse executor de volūtate domini. videť q sic. cum monachus & seruus equiparentur. xij. q. j. nō dicatis. & c. nolo. & ibi no. per Jnn. de priuile. cum olim. & per Bar. ff. de stipu. ser. l. j. & l. si communis seruus. & l. q seruus. ¶ Contrarium tenet Ja. de are. alleg. ff. ō mu. & bo. l. vt gradatim. & qi de iure ciuili nō habet communem factionem testamenti. ff. de testa. l. seruus. & sic non erit idoneꝰ pro quo facit. qz maxime hoc versaf circa negocia & circa iudicia. [a] Ad negocia autem tantum forte esse posset. Idē dicit de pupilo. arg. ff. de ar. l. sed & si in seruum. §. sed neq; & de pcura. qui generaliter. in. vi. ¶ Idem de surdo & muto. ¶ Idem dicit Jac. de ra. de muliere. alle. de reg. iur. femine. Jac. de are. in hoc cōtra. qz tutela etiam cadit in mulierē. in auf. vt liceat mater. & auie. §. i. de app. ex parte. cum ibi no. pro hoc facit. ff. de admen. leg. l. filio. §. matri. & §. eodem nos quidem. sm Paulum ibi non loquiť de vniuersali executiōe testa. vnde de rigore precedens opi. videtur verior. de hoc. §. eo. c. §. in. vi. & per Bar. ff. de re. iu. l. femine. & in. l. a filia prealle. & per Ly. in. l. id q paupe-
ribus. C. de episco. & cler. &c. ¶ Quid si testator mandauit oīa bona distribui de voluntate vel consilio talis religiosi. Dicit Paul. q quo ad primum est quasi executor. secus quo ad scōz nisi heres in totam secutus esset cōsilium eius vel sequi censeretur ex forma mandati testatoris. Sed an actio competens religioso hoc casu querat monasterio dicit q nō per. l. si stipulatꝰ fuerim. ff. de ver. ob. q. non cōpetit actio talis suo nomine. sed ratione officij & sic coberet persone sm Paul. [b] ¶ Numqd executor. Ad ter. in. l. quinus ff. ad. l. fal. not. in. l. lucius. §. meuiam. ff. ad treb. xī. l. nulli & in. l. si qs ad declinandam. C. de epi. & cle

[a] ¶ Ad negocia aūt. Adō ter. in. l. seruum. ff. de pcu. text. & §. eadē. cū ibi no. p gl. & doc. instit. q & er q. cau ma. non pos.

[b] ¶ Inter dictis adde text. in. l nō est. de spō. & in. c. q in te. de pe. & remis.

q primum nō valet quo ad legata & fideicommissa. f. qz illa potuit tollere ex sua voluntate sed quo ad institutionem bene vz mero iure. ff. de leg. iij. l. si mater. & sic refidet Jo. de lig. sed certe illa lex facit in oppositum. vnde melius facit. l. militis. §. vetera nus. ff. de militi. sed illa in alio casu loquitur vt ibi patet &c. Sequitur.

¶ De sepulturis. Rubrica.

1 ☞ Interdicti tempore non licet corpora defunctorum in cimiterijs sepeliri nisi in casibus permissis.
sepeliri nisi in casibus permissis.
2 Sepultura interdicta est publice excōicatis & nominatim interdictis & vsurarijs manifestis.
3 Et qui scienter illos recipit ad sepulturā vel alios tpe interdicti ipso iure incidit in sententiam excōmunicationis.
4 Et a tali snīa non potest absolui nisi prius ad arbitriuz episcopi satisfecerit illis quibus iniuria est irrogata.
5 Priuilegium tollitur per verba generalia derogatoria: nec requiritur q fit specialis.
6 Masculinum an & quando comprehendat femininum.
7 Claues ecclesie an sint plures vel vna.
8 Sepultura excōicatorum vel alias prohibitorum sepeliri cimiterijs si sepeliantur in agris vel locis priuatis an sit punibilis. & nume. 10. & 11.
9 Sepultura defunctorū quare potius facienda sit in cimiterijs vel locis sacris q̄ alibi.
11 Cimiterium & ecclesia paribus passibus ambulant.
12 Sepultura ecclesiastica & christiana & cimiterium sumunť pro eodem.
13 Sepultura in quibus casibus sit prohibita tempore interdicti.
14 Et in quibus permittaf. & quid possit fieri tpe interdicti: & qd si sepeliantur prohibiti extra locum interdictum: & an habeat locum in excommunicatis vel hereticis.
17 Sepeliri non debet excōicatus minori excommunicatione in cimiterio si in illa decesserit.
18 Sepultura si detur excōicato an sit ecclesia reconcilianda vel cimiterium.
19 Et an sepeliens excōmunicatum maiori excōmunicatione incidat in minorem.
20 Excōicatus publicus vel publice quis dicaf. Et quando dicatur sententia publica lata. & nu. 21.
22 Sepeliens scienter excommunicatum an incidat in penam iuris.
23 Interdictus nominatim quis dicatur.
24 Usurarij manifesti qui dicantur.
25 Usurarij cautio post mortem prestita de cuius contritione signa apparent quid operetur.
26 Testator si post factum testamentum efficiatur usurarius manifestus at per sequens delictum vitietur testamentum.
27 Contemptus quid dicatur: & quando dicatur quis delinquere ex contemptu.
28 Ad sepulturam funus portantes si nō sepeliunt an puniant & quid de comitentibus: & quid de fodientibus & fabricātibus & aperientibus sepulchrū sed non sepeliunt. & quid de prelatis & clericis qui patiuntur in eorū cimiterijs tales sepeliri. & qd deportantibus cereos.
29 Sepultura dicitur que fit in cimiterio cum psalmis & orationibus.
30 Sepelientes extra casus prohibitos in clemētina prima de sepul. an puniri possint.
31 Sepelientes scienter tēpore interdicti vsurarium manifestum & publice excōicatum & nominatim interdictum an puniant: & an sepulti cōtra formam juris sint exhumandi si eorū ossa possint discerni: & nu. 32. & 33.
34 Sepultus tēpore interdicti si penitet & reliquit aliquid ecclie an liceat tali recipere mortuaria seu funeralia.

EOs qui proprie teme.

1 Primo ponit. Scdo tollit obstantiam. secunda ibi nullo &c. ¶ Nota tempore interdicti non licere corpora defunctorum in cimiterijs sepeliri nisi in casibus expresse permissis. ¶ Not. q
2 interdicta est sepultura excōicatis publice & nominatim interdictis [c] & vsurarijs manifestis. ¶ Nota q scienter recipiēs
c 3 predictos ad sepulturam vel alios tpe interdicti ipso iure incurrit excōicationis snīam. ¶ Et no. q a tali snīa excōicationis non pōt absolui nisi prius ad arbitrium episcopi satisfecerit illis quib⁹ per predicta est iniuria irrogata. ¶ Nota casus
4 in quo non pdest exceptio nec aliud priuilegium facit supra ti-

tu. i. cle. i. ¶ Not. arg. ex ter. ibi sub quacunq; forma. quod ad tollendum priuilegia vel alia obstantia sufficiūt verba generalia derogatoria nec requirit q fit specialis. faciunt iura allegata in vlti. glos. de quo i regula qui semel. potestis dicere boc verū quando clausula profertur in iure. ¶ Si autem proferatur in rescrip. dic vt in. c. i. de rescrip. & in. c. i. de constitutio. in. vi. & i c. i. de excessi. prela. eod lib. per Joannē andree. & per legistas in. l. fi. C. fi contra ius vel vti. pub. & in. l. si quis in prin. testamē ti. ff. de lega. iij. vbi per Barto. & per Lapum de rescrip. si propter in. vi. & de preben. si cui vel ei cui. eod lib. &c. ¶ Glossa
6 in verficulo & pro hac querit an hec etiam comprehendat mulieres facientes contra hanc constitutionem. & similiter viros laycos nedum clericos. Respondet q sic. tamen qz masculinū comprehendit femininū de electio. generali i. vi. & ibi de hoc etiam quia generaliter hic dicit eos & sic cōprehēdere debet masculos cuiusq; professionis. facit de elect. quia circa. & quod ibi no. in. vi. ¶ Idem tenet hic Guli. dicens q i istis cōstitutionibus iuris communis quamuis penalib⁹ malculinum cōcipit femininum propter autoritatem conditoris & qz cum facta sit constitutio cum maturitate semper pro ea presumitur q nihil iniqui in se contineat. vt. §. in. p hemio. & ff. de iusti. xiu. l. j. & pen. ¶ Idem dicit in statutis factis p prelatos ecclesiarū pro quibus etiam presumit semper q nihil iniquum statuant. §. de clan. de spon. cū inhibitio. de his que ña. p prela. c. nouit. se cus dicit in statutis aliorū principum secularium que frequen
ter odiose promulgant. & ideo velut odiosum⁹ non cōpreben dit femininum. secus si esset fauorabile. ff. de libe. & postbu. l. cū qui dam. Idem si proferatur a testatore vt ibi. tene menti hanc conclusionem in hac materia an masculinum cōcipit femininum. Dic latius vt not. per Joan. de ligna. in cle. i. de elec. c. et ibi per alios. & plenissime dixit in capitulo generali. de elect. i
7 vi. ze. etiam hic de boc tractat &c. ¶ Glos. secundam no. arg. ex litera q plures debeāt dici claues ecclesie & nō vna. de quo remittit ad not. per se de sum. tri. c. i. ad fi. habetis glos. xx di. in summa ibi tenet q̄ & quando q plures appellentur propter diuersos effectus. tamen vnica est clauis hoc est potestas
8 sacerdotalis a qua surgit potestas ligandi & soluendi &c.
¶ Glos. cimiterijs querit quid si isti hic prohibiti nō sepeliūtur in cimiterijs sed in campis vel locis priuatis an erit locꝰ pene huius decre. Respondet glos. q nō a cōtrario litere q dicit. pcedere etiam si talia sint vicina vel contigua cimiterijs vt ecclesijs nam ex quo non sunt per episcopū benedicta ad vsū cimiterij. iuxta id q habet de consecra. distin. j. nemo. facit. xvij. q. iij. sicut antiquitus non erit locus huic pene. quia locus pro
9 phanus non potest accedere loco religioso vt not. Jnno. & eo abolende. Idem Gul. & ze. ¶ Quare aūt corpora defunctorum sepelīantur in cimiterijs. Respondet glos. remittendo ad no. xiij. q. ij. cum grauia. ibi ponitur ratio in ter. & in glos. qz triplex est ratio. vna quia sepius oratur pro eis nam cum consanguinei & amici veniunt ad ecclesiam recordant & faciūt orationes ad deum pro illis. Scdo quia specialiter commendant patrocinio istius facti in cuius honorem dedicata est ecclesia. Tertio quia minus torquentur a spiritibus immundis. vnde
10 in cimiterijs dicitur esse requies. xij. q. ij. aurum. ¶ Sed an distincte sepeliens in cimiterijs personas hic prohibitas iurat hanc penam dicit Gul. q si cimiterium est rite & solēniter Benedictum per episcopum. tunc incurrit hanc penam istit. de re. divi. §. sacra. Idem ze. vnde ad literā subaudiunt ibi timiterijs. i. rite & solenniter benedictis per episcopū. Si vero in loco siat sepultura retento forte cimiterio. sed non est solēniter & rite per episcopum benedictum tunc dubium est. exēplū si aliqui religiosi habent clausirum per episcopum deputatū sed quia erat modicum longe vltra ampliauerunt ipsum extendendo vsq; ad locum in quo erāt domus private. & in tali clausiro sic per religiosos constructo nulla alia solennitas iterue
nerit. Ita si quis in dicto casu tempore interdicti sepeliatur i loco extenso fit locus huic pene. videtur quod sic. quia quo ad boc q locus gaudeat immunitate non requiritur dedicatio. §.
11 de immu. eccle. c. pe. de cōse. eccle. vel alta. c. fi. † [b] ecclesia autē
b & cimiterium paribus passibus ambulant. §. de cōsec. ecclesia. vel alta. consului isti. id eo cum in ecclesia sufficiat vt sacra dicātur. quia ad hunc vsum per episcopum sit deputata sic i cimiterio debet dici. ¶ In contrarium facit qz nedum sola autoritas episcopi in talibus requiritur, sed solēnitas magis & ritus de quo loquunť intra de consuetudine dist. j. nemo. i aut. de ecclesiis. §. fi quis. de fabrica. in aut. de monachis. §. illud & hāc partem videtur tenere Guli. Nec obst. q est dictū de ecclesia non consecrata. qz illud intelligitur si ibi fuerit celebratū alias
non. vt no. glos. in. d. c. pe. de immu. eccle. facit qō no. lxxviij. dist.

c. i. per hoc concludit q si in dicto claustro omnino nouo edificato nulla solēnitas interuenit nō dicet esse cimiterium. & sic non habebit locū pena huius decre. vnico verbo pōt dici qō cimiterium est locus solēniter per episcopum benedictus. de consecra. di. j. nemo. alias nō est cimiterium. facit. l. quoties. ff. qui satisd. cog. & de transac. c. ij. & sic tūc cessat cle. vnde in distinc
te in cimiterijs. pcedit gl. Step. hic dicit q si isti sepeliant in ecclesia vel claustro deputato ad sepulturam lz non sit benedictum per episcopum locus est huic pene. tene gl. Sed an pceda. cle. si sepeliant hic prohibitī in cimiterijs exēptis. videtur q sic per ter. hic in fine. & hoc quantū ad penam & potestatem diocesani. ¶ In cōtrariū facit qō no. Jnno. de priui. in. c. ad hec. sm Guil. & plus nō dicit forte sic erat olim. bodiese? per
12 hanc cle. & sic prima pars vera videtur. ¶ Quid autē si sepeliantur isti hic prohibiti in ecclesia an erit locus pene. Paul. dicit q sic. xiij. q. ij. nullus. & q sepultura ecclesiastica, christiana & cimiterium sumunť pro eodē. vt no. Archi. de her. in. c. ij. in
13 vi. ¶ Quero an hoc qō dicitur de interdicto. pcedat & sive sit
c generale sive speciale. Guil. q sic dūmodo pcedat a clauē. & si militer procedat sive fiat a iure sive ab homine. de excess. prela. tanta. de consue. cū inter. de elec. vbi periculū. de offi. ordi. cano nici. secus dicit in casu. c. si is qui. de sen. excom. in. vi. & de stat. reg. super quodā. & in casu. c. q̄ translationē. quia talia interdi-
14 cta non procedūt a clauē. Idem Paul. & ze. ¶ Glos. a iure querit qui sint isti casus in quibus a iure tēpore interdicti permittitur sepultura. Respondet glos. q sunt aliqui. ¶ Primus est quando agit de sepultura clerici qui seruauit interdictum nam tali conceditur sepultura dicto tēpore cum silentio tamē & sine campanarum pulsatione. §. de pe. & re. quod in te.
¶ Secundus est q in priuilegiatis circa cōfratres de quibus a
in capitulo vt priuilegia. de priui. qz eodem modo talium confratrum est sepultura permissa tali tēpore. ¶ De tertio autē casu est dubiū vcz an in quatuor festiuitatibus anni in quibus tēpore interdicti pōt celebrari alta voce & pulsatis campanis & apertis ianuis sm q dicitur in decre. alma. §. vlt. de sen. excom. c. i. in. vi. possint mortui sepeliri. ¶ Glo. tenet q nō licet dicat
b multoties contrariū obseruantiam. Sed male secundum hoc mouetur per decre. cū a plantare. §. qō si. de priuile. & per. d. §. vlt. vbi patet q in istis diebus permittit participatio diuinorum quo ad audienda diuina officia non autem permittitur quo ad sacramēta. vt patet ex diuisione illius. c. alma. Ad hoc quia cā expressa permissionis fuit propter spem reconciliationis. sed hec ratio cessat in iā mortuis. xxv. di. qualis. ergo quo ad sepulturam locum nō habebit. arg. decre. cum cessante. de app. Idem hic tenet Paul. & ze. & hic tutius de quo p Joā. cal. in tractatu suo de ecclesiastico interdicto. vbi vide per euz vbi tenet contra ista glo. Jo. de lig. in suo tractatu de ecclesiastico interdicto tenet cum glo. & hoc puto tutius per rationes eius qz sepultura nō est ppter officium. sed econtra sepultura est quid principale cui accedit officium qō ordinatur in finem
15 sepulture. † Et ex hoc sequit qō nō possit dici diuinū officium super corpus etiam eo remanente in sepulchro. quia tale officium intelligitur prohibitum prohibita sepultura in cuius finem est ordinatum. & ex hoc patet q sepultura potius accedit tam prohibitione sacramētorum q̄ permissione diuinorum.
16 De qua in. d. c. alma. licet Jo. cal. cōtra. † Quid autem si illi de
d loco interdicto sepeliāt extra locum interdictum aliquem de loco interdicto an habebit locum hec pena. dicit Paul. q si locus est interdictus ppter delictum domini tantum. & tunc nō habet locum. secus si propter delictum populi. vbi habetur de
17 sentē. excommu. si sententia. in. vi. &c. ¶ Glo. excommunicatos. querit an in quolibet excommunicato procedat. Respondet q si est excōmunicatus maiori excommunicatione procedit litera siue ab homine siue a iure sit excōmunicat⁹. & de hoc in dubio debet intelligi hic. arg. de senten. excommu. si quem. Si vero esset excōmunicatus minori. & tunc non habet locum hec pena. Fatetur tamē glos. q non sunt sepeliendi tales si cōstat eos in minori excōmunicatione decessisse. vt not. Jnno. §. eodem. sacris facit de cle. excommu. mi. illud. & c. fi. xxiij. q. ij.
d sane. Tamē si sepeliuit vt diximus non est locus decre. huic que
18 in dubio debet intelligi de excommunicatione maiori. Idem Guil. qz excōmunicatio maior magis inficit quam minor. Si autem sepeliatur hereticus [e] qui etiam est excommunicatus a
e iure. Respondet gl. q de illo specialiter erat puisum ante hāc cle. per decre. ij. de heret. in. vi. cum glo. concor. Guil. Paul. dicit q forte idem in excommunicato minori excōmunicatione. qz illa privat participatione sacramentorum. de cle. excōmu. si celebrat. & per consequēs sepultura. & sic videtur contradicere glo. & Guil. sed intellige dictum Paul. sm Joā. de lig. quo ad

[c] ¶ Mon. com prehendit feminini. adde d. Jas. i. l. fi gs id qō. i. i. vo. ff. de iur. om. iu.

[b] ¶ Ecclia aūt. Adde. d. abb. in. c. cū ecclia circa pnci. de imm. ec. & i. c. abolēde. in. ij. colū. extra de sepul.

[c] ¶ Sive sit generale. Nō dicas interdictū ciale declarat text. in. c. cū in partib⁹ de vb. signifi.

[d] ¶ In dubio dz. adde ter. i c. fi. quē extra desen. ex com.

[e] ¶ Qui etiā est excōicatus. ad detert. i. c. i. ij. & xxiij. q. i. Jnnoc. c. i. de sen. excom.

sepulturam nõ quo ad penã hui⁹ decre.ar.de pe.dis.i.§.pene.

18 ¶†Sed an si sepeliat aliquis excõicatus sit fienda reconciliatio cimiterij vel eccl'esie.Rñdet Sul.q sic si erat excõicat⁹ publice facit qõ no.de sacra.nõ ite.c.ij.de cõsec.eccle.vel alt.c.cõsuluit.de priuil.ad hoc.Si autem erat excõicatus minori.tñc licet non debeat sepeliri vt predixi,tamen nõ videtur necessaria reconciliatio qz non reperitur iure cautum.z qz in dubio appellatione excõmunicationis intelligit de maiore.qz excõ

19 municatio maior magis inficit q̃ minor. ¶†Sed nũquid sepeliens excõicatum maiori excommunicatione incidat in minorem.Glos.q sic.ś.de priuil.ad hoc per illam rationẽ cui nõ communicamus viuo non debemus cõicare mortuo.ś.eod.sacris.Idem Alle.z ¶Dbi.i.d.c.ad hoc.Post.vt ibi cõtra.qz homo mortuus nõ est homo.de cele.mis.in quadam.z sic nõ põt esse communio cum mortuo.Fateꝛ tamen q alia pena sunt puniendi.z sic resident hic Sul.Zenze.z ¶Pau.hic dicit q sibi placet prima opinio.qz durat excõicatio etiã post mortẽ de sen. excom.a nobis.ij.nam excommunicatum corpus ligat vt anima saluet.de sen.excom.c.i.in.vi.nec ob.q non sit cõmunio cũ mortuo.qz licet sit verum in communione actiua ex parte mortui.tñ secus ex parte viuentis q sufficit.de cle.excõ.minis.illud põt enim per viuum cõmunicari mortuo cõmunione fauorabili.s.saluando radendo.z sepeliendo.z ideo incidit i minorem alias cõicans excommunicato furioso vel dormienti vel loquẽ non respondenti non incidente in minorẽ.qõ videtur cõtra id qõ habet.xi.q.iij.cum excõmunicato.z banc opinionem te

a ¶Quis nosa tum.adde bñ facere q̃ bñtur in ſ.p Bar.in l.ã.in ſi.C.ſi ius vel vti.pu. z Bart in.l.i. ad ſi.ff.ſi qs in ius vo.non ie.

20 net Jo.de lig.z Jo.an.i.d.c.ad hoc.de priuil.z.c. ¶†Glos.publice.querit qui dicãt publice excõicati.Rñdet glos.q videtur posse colligi.ex.c.ad pbandum de re iud.z ex no.q glos. de excep.exceptionem.in glos.pe.z ille videt dicendo publice excõicatus contra quem publice est lata sententia p iudicem

b ¶Qui dicũt vsuarij manifesti.adde bal. in.l.falsus.in iij.co.i.iij.op. z ibidẽ Saly.i vi.op.i pn.iij. colũ.C.de fur. Bal.i.l.i.i.iij. col.v. quidam cõfessus.fuit i testõ.C.de fal. cã adie.le.bal. i.l.heredes pa lã.i pn.ff.de te, ĩ.l.scripturas. in.ij.col.C.qui po.i pig.ba.d. Abb.i cõsi.ij.i ij.col.i.ij. vol.

presentibus officialib⁹ suis in loco in quo consueuit iudicare z partibus p̃itibus vel cõtumaciter absentib⁹. ¶Glos.hic dicit q est aduertẽdum:qz vt quis publice dicatur excõicat⁹ nõ est necesse vt sit publice denunciatus.vt pbat in decre.ad probandum.vbi ponderatur solum q sit publice excõmunicat⁹ non autem q sit denunciatus excõmunicatus sed an sufficiat q sententia lata fit in loco i quo iudicare cõsueuit.puta ad bãchum presentibus officialib⁹ suis z partib⁹ vel eis cõtumaciter absentibus.dicit q licet prealleg.glos.videt cõtra q fic tamen non credit illam indistincte ꝑbare saltem quo ad hũc casum sed ponderanda erit qualitas fori an vc3 ibi consueuit esse

Quo ad testamentũ.adó Fel.i.c.cũ dilecta.i.vij.co.circa med.v.z facit extra de rescrip.

multitudo officialium z astantium z tanta q verisimiliter presumi debeant scisse vel saltem sit oõ.iuuet si nõ scierũt q

c ¶Quãto autẽ.i c.de cõstitino politane.xij.o Archi.i.c. cupientes.§.i.de electioni.c.i.õ sen.excõ.in.vj. Archi.iij.o.ij.

interdictus nomine ꝑpio expresso vel per circũstantias certas no.etiam per Jo.de ꝓbẽ.in lateranensi. ¶Quid autem si aliquis non est nominatim interdictus.sed generaliter an si sepeliatur illũ sepeliẽs incurrat penaz huius decre.Glo.dicit q nõ per hũc text.a.contrario quinimo plus dicit q tales non interdicti nominatim possent sepeliri in cimiterijs dumodo locus nõ sit interdictus.ar.huius decre.cũ alijs concordã.in prin.glo.alleg.idẽ Sul.per qõ dicit q sit notorium sit de fauoribus vel de illis quorum culpa lata est sententia non tamen sunt nominatim exoressi in sentẽtia licet sit dictum in ea interdicimus talem cũ fautoribus suis,lz tales notorij fautores sepeliantur non erit locus huic pene.arg.de peni.dist.i.§.pe.Hec ob.de priuile.episcopo.in.vi.non ponitur verbũ nominatim. Sol.ibi imponit alia pena.s.suspensionis ab ecclesie ingressu. hic alia ſm Joan.and.in addi.Idem dicit ¶Pau.si aliquis sit interdictus nominatim ab aliquo tẽporali exercitio nõ a participatione sacramẽtorum:qz talis non prohibetur sepeliri.z hoc voluit sequens glo.q dixit q sufficit q interdictum fit tale q saltẽ priuet sepultura vt in casu.de sent.excõ.is cui.in.vj. ij.responso.facit qõ no.post Jmo.z Mostien.ś.eo.sacris ꝛc.

24 ¶†Glos.manifestos.querit b qui dicunt vsurarij manifesti.

b Respondet remittẽdo ad no.de vsu.c.i.ij.in.vj. Matth.dicit hic q manifesti dicunt vsurarij qui ex libris eorum conuinci possent.vt in cle.i.de vsuris.facit.xlv.di.q sincera.ff.de edẽdo.l.i.§.editionis.z no.xxiij.q.ij.fane.Idem si cõfiteatur coram sacerdote qui est eius iudex quo ad hoc.de pe.dist.i.quẽ penitet lz Jo.an.de vsur.q̃ñ.in.vi.dicit q hoc casu nceessarij sunt testes.z hoc credit verius Joan.de lig.qz actus fori pertẽtialis tantum non inducit effectum in foro contẽtio'o.Itẽ si tenet altare paratũ.dicitur manifestus vsurarius.vt no.in.d.c. i.z.ij.de vsu.in.vi.Omnes p̃dicti velut manifesti vsurarij care re debẽt ecclesiastica sepultura saluo nisi caueant de restituẽdo vsuras ſm formam decre.q̃ñ.de vsur.in.vi.¶Sed quid si non sit prestita cautio in vita vsurarij sed p̃tatur post mortem per heredem vsurarij an sufficiat. ¶Glos.respõdet q sic, quo ad hoc vt debeat sepeliri.z sic respectu sepulture dũtamen testator iusserit illas restitui licet non caueat.nam alias cautio quam prestarent heredes non sufficeret q sepeliri deberet ex quo constaret eũ decessisse in peccato mortali.ar.decre.qz in omnibus,z hoc de mẽte huius decre.q̃ñ.in prin.z in fine primi responsi hoc respectu sepulture.quo autem ad validitatem testamenti non sufficeret illam cautionem prestari post mortẽ

25 testatoris.facit.l.filius.ff.ò testa.z.ff.de le.i.l.i. ¶†Hot.bñ hãc glo.propter id qõ no.in.c.q̃ñ.de vsur.in vlt.glo.in.vj. ¶Dan. hic in effectu idẽ tenet dicit enim q cautio prestita post mortem vsurarij,de cuius contritione signa apparent operatur effectum quo ad banc penam euitandam non autẽ c quo ad testamentum validandum quod ab initio fuit nullum ex persona testatoris.sic non debet conualescere sicut nec cõditum ab impubere conualescit aduenięte pubertate.ꝓ hoc alle.o.l.si filius.z.l.eius.ff.de testa.z.o.l.i.§.j.ff.ò le.ij.z.C.de fal.l.sicut.z ff.de le.i.l.cetera.Joan.de lig.hic dicit q contrarium no. per Joan.and.in.d.c.quamquam.de quo remittit ad ibi nota.per se.Sed certe non est verum q ibi hoc notetur,quia ibi glo.loquitur quãdo prestatur cautio post mortem ibi quando in vita post testamentum quo casu conualescit testamentum. vt ibi

26 no.plene in noue. †Quid autẽ ecõtra si scienter fecit aliquis testamentum z deinde efficitur vsurarius manifestus an per sequens delictum vitiat testamentum.Dic q nõ.insti.qui.mo.testa.infir.in prin.§.hoc autem.z.C.qui testa.fa.pol.l.furiosum.z in.l.i.§.exigit.ff.de bo.pol.ſm tab. ¶Ultimo querit glos.an per penam huius cle.sit sublata pena 2cilij lateranẽsis decre. qz in omnibus.de vsur.dicq non.sed potius hic additur illi cum hic illa non tollatur. ¶Idẽ dicit Matt.de pena decre. q̃ñ.de vsur.in.vi.quia ista nõ tollitur per illam sed per hanc augmẽtatur pena eius.ergo debet cauere secundum eos facerdos qui habet manifestos vsurarios in parochia sua ne cadat in hanc penã,z ideo seruare debet hanc formam:qz debet facere q vsurarius satisfaciat illis a quibus ertorsit vsuras si potest.Si aũt non potest idonee ꝺz cauere eis si pñtes sunt de satisfaciẽdo integra.Si aũt nõ sunt pñtes debet cauere personis per quas ipsis creditoribus acquiraꝛ vel si tales non reperiantur debet cauere ordinario vel eius vicario vel rectori parochie in qua habitat,pñtibus aliqbus parochianis vel notario de mãdato ordinarij.z nõ debet credi vsurario de quantitate certa sed diligẽter indagari.vt.d.c.q̃ñ. de vsu.in.vi.ac. ¶Glos.scienter ponderat literam in quo ad banc penam requirit scienter factum esse cõtra banc constitutionem alleg.con

27 cor. ¶Idẽ Steph.ponderans q hic requiritur contemptus.

d vt patet ex principio cle.† Cõtemptus autem ſm papiam est vt ipse refert mandatum nõ curare z aspere trãsgredi.xũ.q.ij. qui omnis.xi.q.iij.excellentissimis.xi.q.iij.nemo contemnat nij.q.vi.cibus.tunc dicit aũt quis transgredi ex cõtemptu qñ voluntas ei⁹ renuit subici ordinatiõi legis z ex hoc ꝓcedit ad faciendum cõtra legem.secus si ꝓpter particularem causam i ducatur ad faciendum cõtra legem qz tñc non videt ex cõtemptu peccare nisi frequenter ex eadẽ causa iteraret delictũ.ficut dicit Aug.in li.de doctrina christiana.q nõ oĩa peccata committuntur ex cõtemptu frequentia tñ delicti i ducit cõtemptũ cum tali aũt qui deliquit ex cõtemptu nõ de facili dispensatur. z ideo in literis z stilo curie apponitur clausula dummodo p simplicitatem z ignorantiam z non ex contemptu id fecerit.Secundum Matt. ¶Not.bene quando quis dicatur delinqre ex contemptu.de quo de excel.prela.tanta.de sen.excom.cũ illorum.in.c.ſi.de cle.ex.minis.vide Archi.lxxv.di.quicũq ꝛc. ¶Glos.sepelire tangit plura dubia simul illa,ꝑquendo que dicit potius expectare decisionem principis quas glossatorũ

28 ¶†Queritur an portantes funus ad sepulturã si illud nõ sepeliunt an incidant in banc penã.Et similiter querit quid de comitantibus seu portantib⁹ funus.Et similiter quid de fodientibus z fabricantib⁹ z apperientib⁹ sepulchrum sed non sepeliunt.Et similiter quid de prelatis z clericis qui patiunt i eorum cimiterijs tales sepeliri z nõ cõtradicunt an incurrãt hãc penam.Quid etiam de clericis vel laycis portantibus cereos cruces z similia.ꝓ solutione dictarum questionũ dicit gl. q aliud est clericos interesse sepulture.aliud autez sepelire.Et similiter aliud videtur sepultura aliud predicta facere.de quibus est premissum.Ad qõ probandum glos.hic alle.multa iura que vario modo loquunt circa istam materiam. Nam quãdoq; pbibent in cimiterio tumulari.quandoq; tradi sepultura.quandoq; prohibent cereos ad sepulturam admitti.quandoq; prohibent clericis interesse.quãdoq; corpora sepeliri cũ psalmis.quandoq; dicunt sepultura careat.quandoq; habent extra cimiterium subterrari.quandoq; permittunt cum silentio tumulari.vt patet ex iuribus hic alleg.i glos.z ideo cũ hic solum puniat sepelientem non admittentem interesse entem vl cooperantem.z sepelire fit corpus mortuum humo vl tumulo tradere videtur dicendum quod solum ponentes corpus i tumulo seu fouea puniantur hac pena.z non alij cõtradicti.ꝓ hac facit de videlicet multitudo hominum ligetur tanta pena ex tumulatione vnius persone.Tertio hoc confirmat glos.q portantes comitantes vel fabricantes si nõ sequeretur sepultura non essent ligati.z hoc est clarum.ergo eodem modo etiam si sequatur quia non sequitur necessario ex facto ipsorum.

¶In contrarium alleg.glo.quia si hoc esset verũ tunc ex hac constitutione sequeretur absurdum.quia faciliter posset eludi faciendo quod vnus solus ribaldus vel vilis persona forte de seruis suis sepeliret.z reliqua funera pompose expedirentur.z sic forte resident glos.z plus nõ dicit per qõ videtur inclinare i banc vltimam partem videlicet q predicti teneãtur eligẽtur hac cõstitutione ex ipsius mente. ¶Dan.hic ambigue loqtur.vt glos.dicit tenẽtur q nedum actualiter ponẽtes corpus i terram

29 penam.qz plus contemnunt. †[a] Ad b. c quia sepultura dicãt

a que fit in cimiterio cum psalmis z orationibus.xiij.q.ij.questa. xxij.q.v.placuit.Idẽ dicit de sepelientibus de facto absentibus clericis idem sepeliri facientibus vel mandantib⁹.de sen. excom.mulieres.Subdit tamẽ q litera hic solum videtur punire sepelientes.z ideo forte dicen.tes officium qui nõ sepelierunt nõ incurrerent in banc penam.cum in penis mitior sit̃da fit interpretatio.de re.iur.in penis i.vi.cum concor.Ste.vero hic requirendo quid de portantibus candelas z comitãtibus funus.dicit omnes teneri z non cideret in banc penam.qz cõmunicant in crimine.Idem Lapus.facit de sen.excom.nuper.z si concubine.cum similibus.z hec pars videt verior per rationem predictam z per rationem glos.per quam paret responsio a contrario.qz etiam in penalibus licita esset extensio quãdo resultaret absurdum z dictur potius tunc mens comprehensiua q̃ extensiua inxta ea que not.Bart.i.l.omnes populi.ff.de iust.z iu.z.C.de le.l.nõdubium vt dixi de ele.si post q̃.in.vi.z

30 ¶†Glos.subiacere queritan pena hui⁹ decre.locum habeat in sepelientibus sciẽter alios pbibitos sepeliri extra casus hic positos.vt est videre in casibus alijs in quibus denegat sepultura.de quibus no.ś.eo.ex parte.z de sta.mona.c.ij.z.c.cũ ad monasterium.Respondet glos.q non.ꝓ quo facit regula in

31 penis.in.§.pene.de pe.di.i.Idem Step. ¶†Deide querit gl quid si aliquis tempore interdicti sepeliuit aliquem qui erat manifeste vsurarius.z publice excõicatus z nominatim interdictus an per hoc erit ligatus vna an vero quadruplici excõica

tione.¶Pro solutione questionis gl.remittit ad ea que dixit in questione Gualterij in regula delictũ.de reg.iur.in.vi.ibi tenet q ex quo vnicus sepultus vno actu solũ vna excõicatione erit ligatus.secus si plures sepelituissent.z bocvbi agit de penaturis.secus de impeñda per hominẽ.dicit tñ gl.q fiue dicatur vna excõicatiõe ligatus fiue pluribus clarum est q debebit absolui de omnibus causis z satisfacere de omnibus.de sen.excommunica.c.officij.z.c.cum pro causa.z ibi no.de offi.ordi.ex parte.z sic quo ad hunc effectum non est magne vtilitatis hoc est inuestigare an vna an pluribus excõicationibus dicat⁹ fore ligatus. ¶Pau.hic simpliciter dicit q erit quadruplici excommunicatione ligatus.alle.prealle.c.cum pro causa de sen.exc. dicit enim q aliud est quem excõicatum aliud nominatim interdictum.Fatentur tamen q proeodem delicto vtraq; pena potest imponi z absolutus ab vna non erit absolutus ab alia. illam tamen non incurrit episcopus de senten.excõ.qz pericu

32 losum.in.vi.z. ¶†Glos.eis quibus q̃rit qui sunt illi quibus debet fieri satisfactio iniurie irrogate.Rñdet glo.q respectu eius qõ hic dicitur de excõmunicatis z nominatim interdictis forte hic comprehenduntur illi quorum fauore late fuerunt sententie excõmunicationis vel interdicti in loca vel in personas.Nam per sepulturam factam contra formam huius cle.talibus dicitur iniuria irrogari respectu autẽ eius qõ hic dicitur de vsuarijs manifestis dicit q comprehẽduntur illi q⁹ debebit fieri restitutio.Nam in talibus debet fieri satisfactio de qua hic loquitur.Itẽ possunt comprehendi clerici vel ministri quibus violẽtia illata est vt recipiant tñtos hic pbibitos ad sepulturam.Idem ¶Pau.Gul.z sense.Sed an absolutio aliter facta hoc est nõ premissa dicta satisfactiõe teneat. tangit hic Step.quidem q nõ.alleg. C.de legi.lnõ dubium.z. vi.vides.Alij 2tra de quo dicetur.i.de iure pat.cle.i.facit qõ

33 vidiſtis.in cle.i.de sequestra.pos.z fru. ¶†[b] Ulterius queritb cum glo.an corpora vel ossa istorum hic pbibitorum sepeliri si sint sepulta possunt discerni sint exhumẽda.dicit q sic alle. ś.eo.sacris z hoc est clarũ in tribus vltimis casibus.i.in excõmunicato z nominatim interdicto vsuario.¶In primo.i.sepulto tẽpore interdicti dicit glos.q si ille fuit penitens licet non debuerit sepeliri tamẽ ex quo sepultus est non debebit exhumari saltem si de eo erbumando tractetur post interdictus relaxatum.alle.no.de sen.excõmun.si ciuitas.in gl.penul.in.vi. z no.per Jnno.z Host.de excess.prela.c.tanta.ad finem facit qõ nota.de sentẽ.excommu.a nobis.ij.in glos.pe. ¶Ad hoc quia si talis mortuus tempore interdicti nõ esset sepultus deberet sepeliri modo tẽpore quo cessauit interdictum.ergo fortius sepultus non exhumabitur.Si autem decessisset impenitens secus esset.lxxvij.dist.c.fina.Item secus durãte interdicto secundũ Jnnocen.in loco prealleg.z ¶Paulus hic Sul.z

34 Stepha.† Sed an sit licitum recipere mortuaria.ab illo q decessit penitens scilicet tẽpore interdicti.Dicit Jnn.z Host. in prealle.c.fina.de excel.prela.qõ fic.Mouentur quia pro tabulis est orãdum,xi.q.iij.quecunq;.secus si non fuisset penitens vt predixi.facit quod no.per Joannem andree post predictos.de senten.excommu.cum voluntate. ¶Glo.limitat di a ctum Jnn.procedere si accipimus mortuaria relicta a defuncto in loco interdicto in morte ipsius vel p patis postea post relaxatum interdictum secus dicit funeralibus que darentur cum fimere sepulto tempore interdicti de facto.quia talia non licite reciperent clerici ne alias videantur participare in delicto vel vitio.Idem Sul.¶Paul.z Stepha.¶Per p̃dicta dicit b ¶Pau.q si talia funeralia q̃ diri liciter recipi reciperent q̃ clericos de facto q nõ deberet quarta parochiali ecclie sicut nec decima de illicite acquisitis.de decimis ex trãsmissa.Ad hoc qz tñc parochiali ecclesie nulla est facta iniuria specialis. Si c de facto alij reciperent ad sepulturam de relictis autẽ ecclesie vbi eligit sepulturam datur cuz funere etiam tempore interdicti si fuerit penitens amoto interdicto bene debebitur quarta ſm ¶Paulũ. ¶Glos.vltima colligit ex litera argumentum

c qõ ad derogandũ priuileg is z aliꝰ obstãtꝰ sufficiunt verba generalia derogatoria.ad qõ alle.concor.z remittit ad not. per Dy.in regula qui semel.de reg.iur.in.vi.Sed revocat hoc in dubijs ¶Pau.qõ tangitur in dicta regula qui semel videlz nunquid sufficiant verba generalia ad derogãdum priori volũtati.Contrarium videtur q fic.j.cap.priori.z.ś.de heretic. sicut.vt in auc.de testa.imperfectis.§.ſi quidem.Item qz tantum dz valere generalis reuocatio quo ad oĩa quantũ spãtis quo ad species.ff.de admi.tut.l.ſi duo. ¶In contrarium facit de offi.dele.ex parte.ff.ſi quis cau.l.sed z ſi quis.§.questus.ff. de le.ij.l.ſi quis in prin.testamenti.de dolo z cõtu.c.ij.de eta.z qua.accepimus.Solui supposito q derogans sit talis q pos

Quis ad sepulturã. Que dicatur sepultura declarat dñs Abb.in rubr. extra ò sepul. Ulterius q̃rit.circa ſ.in.iij° volu.

fit specialiter derogare si sunt verba derogatoria sine confirmatoria actuū precedentium sufficiunt verba gñalia sic cōcepta inuant voluntatem esse talem derogantis vel cōfirmantis siue voluntas sit plata per vniuersale affirmatiuum. vtiu. c. alma. de sen. excō. in vi. siue negatiuum vt hic ⁊ hoc obtinet in pmissis ⁊ rescriptis cōsuetudinibus ⁊ constitutionibus. ª In testa
a ¶ In testamētis. Adde ale. in cōsil. xxv. in ii. co. circa me. in iij. vol. ⁊ aler in consi. xliii. circa ij. in. iiij. vol.
mētis vero non vident sufficere verba generalia sm Dy. vt. d. l. si quis. in prin. pre. alle. ita no. Dy. in regula semel. Alij cōtra dicūt sm Paul. q sufficit voluntatē secundam expressiue ⁊ cōstet eum velle omnino primum reuocare licet verba derogatoria posita in primo non exprimat in secō. Quid enim si verborum positorum in primo nō recordabatur nec eius copiaꝫ. pōt habere nec ea illaqueat. Certe hoc esse nō debet. xxvii. q. i. de viduis. nemo em sibi potest legem imponere a qua non possit recedere vt. d. l. si quis in prin. testamenti. diri. de cōsti. c. i. in. vi. vbi hoc tangit glo. dicit vt ibi,

1 ¶ Iura sunt innouanda ⁊ reuocanda prout suadet vtilitas temporis instantis ⁊ experientia.
2 Iura edenda sunt ad perpetuā rei memoriam.
3 Papa dꝫ vacare circa ea que tendūt ad gloriam exaltationem fidei ⁊ profectum animarum fidelium.
4 Pacis autor non bene colitur nisi tempore pacis.
5 Rector ecclesie parochialis nō est prelatus: sed an dicatur habere dignitatem.
6 Predicatorum ordo fuit antiquior ordine fratrum minorum: ideo preferri debet.
7 Incommodū subiectorum ⁊ filiorum censetur incommodum superioris ⁊ patris.
8 Predicare quibus locis ⁊ quo tempore possint fratres predicatores ⁊ minores.
9 Ius commune vbi concurrit cum priuilegio prefertur ius cōmune.
10 Ordinarium auxilium facit cessare extraordinarium.
11 Priuilegium speciale non derogat iuri communi.
12 Confessiones peccatorum ⁊ penitentium quis possit audire ⁊ qualis debeat esse confessor.
13 Confessores vbi possint audire cōfessiones: ⁊ quā potestatem habeant in penitentijs imponendis.
14 Alueus quid sit.
15 Soluens obligatus pluribus cautis presumit in dubio soluisse in duriorem causam.
16 Predicatores verbi dei q possint esse ⁊ vbi debeāt predicare, ⁊ nume. 19.
17 Districtus quocūcunq religiosorum distringit a septaloci in quo degunt infra eorum clausuram.
18 Religiosi vtrum ligent sententijs suorum prelatorū extra eorū districtum.
20 Predicare an possint fratres predicatores in locis communibus vel priuatis sine licētia. ⁊ an indistincte possint vbiq predicare etiam tēpore interdicti ⁊ qui possint de iure vel ex priuilegio predicare.
21 Predicatores salsi nō habētes de iure licentiam predicandi si quid acquirunt an teneantur restituere.
22 Studia generalia in quib⁹ locis esse dicantur. ⁊ que dicant generalia vel priuata: ⁊ que sunt priuilegiata ⁊ que non.
23 Dictio nisi an referatur ad omnia precedentia.
24 Predicādi locus omnis intelligitur predicatorib⁹ religiosis interdictus qui non reperitur expressus.
25 Predicare licitum est de iure cōi solis platis ⁊ rectorib⁹ curatis: ⁊ tale officium spectat ad sacerdotes parochiales ad quos etiam spectat conferre ecclesiastica sacramenta.
26 Vicarius interim dum est vicarius dicit habere curam.
27 Prelati de iure communi sunt episcopi qui de iure cōi habēt iurisdictionem.
28 Confessor primo debet audire cōfessionē rei. 2o imponere penitentiam: tertio absoluere sacramentaliter sub forma.
29 Contrictio quid sit,
30 Presens quid dicatur.
31 Confessor quis eligi debeat ⁊ presentari.
32 Confessores electi ad cognitēdum an dicant ordinarij vel delegati: ⁊ quid si nō electus audiat confessiones an cōfitēs erit tutus: ⁊ an cōfessor ordinarius possit audire cōfessiōes ⁊ absolue re a quocunq peccato cōmisso etiam extra territorium ⁊ quid si sit cōmissum ab extraneo nō subdicto ⁊ qui dicantur ppie confessores ⁊ ordinarij.
33 Confessor penitus extraneus non absoluit non subditum.
34 Confessores proprij ⁊ ordinarij qui dicantur.
35 Confessor si parochianus delinquat in parochia alterius qs habebit imponere penitentiam an sacerdos loci delicti an sacerdos domicilij.
36 Confessores si in eadem ciuitate sint plura loca predicatorum vel minorum habentia determinatos cōmes secundū eorū ordinationem an cōuentuales vnius loci potuerint audire intra terminos aliorum vel parochianorum.
37 Episcopus an possit sine causa licentiam semel ad audiendas confessiones cōcessas reuocare ⁊ an possit omnes presentatos sibi refutare.
38 Indefinita iuris equipollet vniuersali.
39 Confiteri an possit parochianus religiosis nō petita licētia a proprio sacerdote parochiali. ⁊ si cōfitēatur an teneat iterato cōfiteri semel in anno proprio sacerdoti. ⁊ nu. 40.
41 Confessores religiosi in quibus casib⁹ possint absoluere penitentes.
42 Casus reseruati pape ⁊ episcopo.
43 Absolutio in quibus casibus sit episcopo ipso iure reseruata.
44 Ordine sub clericali cōtinentur sacri ⁊ nō sacri.
45 Causa propie quid sit ⁊ quotuplex sit ⁊ vnde dicatur ⁊ quid differat ab occasione.
46 Sepelicdi ius habēt predicatores ⁊ fratres minores quo adeligentes in eorum ecclesijs sepeliri.
47 Sacerdotes parochiales habēt ptātem predicādi ⁊ ad ipsos spectat cōferre ecclesiastica sacramenta.
48 Quarta canonica debet sacerdoti parochiali de quibuscunq obuentionibus siue occasione funeralium siue relictorū pro illo qui eligit sepeliri in monasterijs vel alijs ecclesijs.
49 Quarta funeralium. ō debet sacerdoti si quid donaret monasterijs in sanitate cessante fraude.
50 Papa pōt obligare trā̄gressorem cōstitutionis siue ad reddi tionem rationis in extremo iudicio.
51 Gratia ad fuū validitatem nō requirit scripturā: nec etiam requiritur q sit bullata.
52 Sepeliendi ius que ecclesie dicantur habere.
53 Sepultura libera que dicatur ⁊ quid sit sepultura ⁊ quid sit sepulchrum vel tumulus. ⁊ nu. 54.
55 Predicandi potestatem quis de iure habeat,
56 Verbum dei nō est minus reuerēdum q̄ corpus christi: q plures verbo dei compunguntur.
57 Quarta canonica an debeat parochiali de rebus relictis alicui fratri vel de aliquo dato alicui executor deputato ad distribuendum certam summam suo arbitrio.
58 Funeralia dicunt omnia que cū funere deferunt ⁊ vnde dicantur ⁊ per quantum tempus durent,
59 Quarta canonica in quibus casibus solui non debeat.
60 Quarta canonica an sit debita si aliquid recipit in missis vel an sit cōputandū si aliquid fuit ipsi curato relictum.
61 Relictum causa amicitie non subiacitur legi canonice.
62 Quarta canonica an debeat si testator reliquit aliquid fratribus ⁊ non est sepultus apud eos.
63 Et an heredes habeant necesse soluere integraliter relicta fratribus de quorū manibus debeāt postea curati recipere quartam an vero poterunt soluere retenta quarta.
64 Et si predicti fratres integrū relictū perceperūt an poterunt regi per ordinarium ad solutionem quarte.
65 Funus si primo deferat ad ecclesiā parochialem ⁊ ibi dicatur vna missa: postmodū portetur ad fratres sepeliendū an minuetur quarta debita.
66 Sepelire corpus parochiani nō debent fratres de iure nō interessente ibi parochiano sacerdote.
67 Debitor legando creditori an videatur velle soluere debitum.
68 Quarta canonica an debeatur de his que testator reliquit pro anima sua.
69 Et debetur hec canonica portio in recōpensationem oneris que sustinuit ecclesia parochialis in vita.
70 Notorium est qō est in corpore iuris clausum.
71 Priuilegium an ad validitatem sui requirat scripturam.
72 Sepeliendi ius an possit in pactum deduci: ⁊ an pactū de modo sepeliendi valeat.
73 Pactum simpler lꝫ tollatur nō tamē tollitur pactū iuramēto vel sententia aut authoritate apostolica firmatum.
74 Clausula in fine posita refertur ad omnia.
75 Quarta canonica an possit tolli per consuetudinem.
76 Clausula non obstante quid sit: ⁊ que dicatur talis clausula: et quotuplex sit: ⁊ que priuilegia tollantur per talem clausulam ⁊ nuero. 77.
78 Quarta canonica de funeralibus vagabundi vel viatoris cui sit danda.
79 Quarta quarte an debeatur episcopo.
80 Funeralia seu mortuaria dicunt omnia q occasione funeris et etiam propter voluntatem morientis obueniunt.

Dudum

Dudum a Bonifacio papa. Diuiditur in duas partes principales q primo ponit proemiū clementis innouans constitutionem Bonifacij ⁊ cassans reuocationem benedicti. Secundo ponit ipsam constitutionē Bonifacij: secunda ibi. Bonifacius. secunda subdiuiditur in duas: q primo ponit tit. secūdo ipsam constitutionē. secunda ibi. super cathedrā. ¶ Hec secūda subdiuiditur in partes. vij. q in prima parte ponit ex ordiū in quo dicit se vigilem circa scandala cleri tollenda. Secūdo narrat discordias predicatorum ⁊ minor cū clero super tribus pcipue. s. predicationibus: cōfessionibus ⁊ sepulturis. Tertio prouidet circa predicationes. Quarto circa cōfessiones. Quinto circa sepulturas. Sexto reuocat priuilegia ⁊ consuetudinis statuta ⁊ pacta cōtraria. Septimo hortatur ⁊ precidit per clerum predictos ordines ⁊ professores ipsorū benigne tractari ⁊ cōtrafacientibus cōminatur. secūda ibi ab olim. tertia ibi. nos aūt. quarta ibi. statuimus. quinta ibi hmōi sexta ibi. nos etenim. septima ibi. ceterū.

1 legā ibi vsq ad. ¶. huiusmodi. ¶ † Mo. primo ex proemio cle.ª
a q iura sunt innouanda ⁊ reuocāda prout suadet vtilitas temporis instantis ⁊ experientia. facit de consan. ⁊ affi. nō debet. ¶ Et not. vnū finem in constitutione attēdendum ⁊ eius editione. s. vt edatur ad pacē ⁊ quietē subditorū. facit qō habetur
2 in proemio Gregorij. iij. dist. erit aūt. ¶ † Mo. ex titulo cōstitutionis Bonifacij iura edēda ad perpetuam rei memoriam.
3 de quo de reiudi. ad apostolice in. vi. in prin. vt ibi. ¶ † Not. ex exordio cōstitutionis Bonifacij circa qō precipue debet vigilare Romanus pōtifex: q circa illa que tendunt ad gloriam ⁊
b exaltationem fidei ⁊ profectū animarū fidelium ᵇ ⁊ quietē subditorum maxime prelatorū ⁊ religiosorū. ⁊ oīm qui sunt in ordine clericali ⁊ ad tollendū dissensiones ⁊ scādala inter predi
4 ctos. ¶ † Et no. illud qō pacis autor nō bene colitur nisi tempore pacis. ¶ Mo. dissensiones ⁊ scandala suscitare rācores ⁊
5 odia. ¶ † In ver. ab olim. Not. qō rector ecclesie parochialis non est prelatus: an aūt dicatur habere dignitatē vide de ele.
6 statutum. in glo. i. in. vj. ¶ † Mo. hic preferri predicatores minoribus nec mirū q eoꝝ ordo fuit antiquior. vt habet. de elec. quoniā. d. in. vi. ⁊ ibi no. ¶ Mo. tria super quibus pcipue oriebatur discordia inter rectores parochiales ⁊ istos mendican
7 tes de ordine pdicatoꝝ ⁊ minoꝝ. ¶ In ver. nos aūt. ¶ † Mo. q incōmodum subiectoꝝ ⁊ filiorū cēsetur incōmodum superioris ⁊ patris. ¶ Mo. q res ponderosas quis dꝫ inter pectoris clausulā cū diligenti consideratione reuoluere. ¶ Mo. bicuerba pulcherrima pro faciēdo proemiū in pacis tractatu de dī
8 scordijs ante habitis. ¶ † Mo. in quibus locis possunt fratres pdicatores ⁊ minores pdicare. ⁊ quo tēpore q: in ecclesijs seu monasterijs ipsoꝝ fratrū ⁊ in plateis cōibus: tempore tū quo prelati locorū non predicent solēniter nec coram se faciāt predicari. ¶ Ad funera aūt defunctoꝝ ⁊ in festis specialib⁹ dicto rum fratrū ⁊ in studijs gñalibus in die qua solet: generalis sermo ad clerū fieri tenetā dicto tēpore possent predicare nisi predicare vellent tpe quo prelatus loci faceret gñalem conuocationem cleri. In ecclesijs aūt parochialibus nō possunt predicare nisi inuitentur a rectoribus ipsoꝝ vel nisi de mādato epi vel alterius superioris plati id facere ēt qui tūc si id cōcedat ab
9 sentibus curatis ⁊ ēt inuitis curatis nulla licētia ab eis petita possunt pdicare ēt nō inuitati sm Pau. ¶ † Mo. ex ter. ibi pdicare cessabāt sm Guli. q vbi ius cōe cōcurrit cū priuilegio
10 prefertur ius cōe: nec mirū q: natura originis potior est in acqsitione. ff. ad munici. l. libertus. §. pscriptio. ¶ † Itē ex hoc not.
11 q vbi subest auxiliū ordinariū cessat extraordinariū. ff. de mino. l. in causę. §. cā cognita. ¶ † Itē no. casum ᶜ in quo priuilec giuꝫ speciale nō derogat iuri cōi: ⁊ sic fallit hec regula generi per speciem. ff. de reg. iur. in. vj. Fallit etiam in casibus ibi no.
12 sm Guli. ⁊c. ¶ † In ver. statutum. Mo. qualiter se debēt habe re fratres predicti vt possint audire cōfessiones ⁊ dare penitētias: q superiores dictorū fratrū debent petere licētiam p fratribus quos elegerint ⁊ a diocesano loci vbi situm est monasterium ⁊ a diocesano loci vicini vbi nō sunt monasteria ipsoꝝ si ibi velint audire cōfessiones. ¶ Et not. quales psonas debeāt eligere dicti superiores ipsorū fratrū ex quo habes qualis debeat esse confessor: q: dꝫ esse modestus discretus ac peritus ⁊ p
13 batus in vita ⁊ moribus. ¶ † Itē no. q vltra electionē requiritur q tales electi representētur epo vt det licentiā ipsis vt libere audire valeāt subditos ipsius quantis licentiam volentes eis sponte confiteri ac illis iniungere penitentias salutares. ¶ Mo. q nō possunt deputari per prouincias sed solū per ciuitates ⁊ dioceses. ¶ Mo. q extra loca in quib⁹ sunt deputati non possunt cōfessiones audire. ¶ Mo. q numerus assumendorum seu deputandorū est arbitrarius inspecta paucitate vel multitudine cleri ⁊ populi. ¶ Mo. q prelatus non potest dare licentiam respectu certe persone q̄ sibi videatur non sufficiēs. ¶ Mo. quid si plat⁹ vniuersalr recuset dare licētiā supioribus istorū fratrū: q: ex authoritate apostolica intelligitur cōcessa. ¶ Mo. q predicti religiosi in casibus predictis nō habēt ma iorem potestatē circa confessiones ⁊ penitentias quā habeāt rectores ecclesiarū nisi amplior potestas per episcopum sit expressa ⁊ ꝛcessa ꝛc. ¶ Glo. instante colligit ex litera q non expedit priuilegiatis ⁊ exēptis fieri cōsilia: q: per illa derogatur multoties priuilegio exēptionis ⁊ etiam cuilibet alteri vt patet ex hoc cōsilio vieneñ. per qō in multis casibus fuit derogatum priuilegio exēptionis. vt patet ex hoc. c. si. ti. s. c. priori. a. s. tit. i. cle. vna. ⁊ de sup. neg. prela. q: regulas. cum alijs si. alleg. in glo. ¶ Glo. cathedrā ponit ⁊ exponit quid sit cathedra ⁊ lite
14 ralis est notāda. ¶ † Glo. ª alueum declarat quid sit alueus ⁊
d similiter glo. in ver. torrens expositiua est. ¶ Glo. instantius notat ⁊ colligit ex litera q̄ habens intendere ad multa dꝫ manū apponere seu inchoare in eo qō est grauius ⁊ ponderosius
15 alle. † simile de soluente obligato ex pluribus cautis: q: in dubio presumitur soluisse in duriorē causam. C. de soln. l. prima. ¶ Mo. bene hāc glo. que tenstruit quid agere debeas cum in multis es implicitus. ¶ Gl. radicitus. Mot. radicit⁹ malū extirpandum ⁊ rationem assignat quam no. ⁊c. ¶ Glo. alie sunt literales ⁊ expositiue notande tū vsq ad gl. in verbo locis que
16 est in ver. nos autē. † Illa aūt querit quid si illi fratres velint predicare extra ecclesias suas in locis tū existentibus infra septa monasterij vel ambitū eius vt in pratis vel hortis vel alijs similibus spacijs an poterunt. dicit gl. q sic: ⁊ hoc videtur voluisse hec litera dum post verbus ecclesijs adiecit indefinite ⁊ locis eorū. Idem Guli. dicit q predicare possunt vbicūq in
17 fra septa suarum domorum. † Ex quo not. q districtus quocū a cunq religiosorū distringitur ad septa loci in quo degūt infra eorum clausurā per quod dicit q in tantum se extendit exemptio eis concessa in quantū se extendit territorium ⁊ nō plus: ⁊ talis locus dꝫ exēptus: ⁊ sic intelligi debent iura que loquun
18 tur de loco exēpto vt est videre in. c. i. de priui. in. vi. ¶ † Per predicta infert ad questionē vtrum quis vꝫ religiosus ligetur sententijs suorum prelatorum extra locum predictum videtur qō b non per predicta. ad idem alle. de sen. excō. si vero claustralis. ⁊ ibi hoc tenet Hosti. q: referat aliquos dicere q: tales prelati sint potius iudices personarum q̄ territorij: ⁊ ideo totus mūdus est eis pro territorio: ⁊ per cōsequens vbicunq sit religio sus dꝫ dici subditus suo prelato ⁊ per cōsequēs ligari eius sen
19 tentia: sed nō videtur vera opi. istorum per superius dicta de quo est aliquid no. in cle. pastoralis. de re iudica. ¶ † Quid de locis que habēt lōge isti fratres ab eorū ecclesijs vt sunt horti quā. an etiam in illis possunt predicare. Guli. qō sic per hanc literam que indistincte loquitur permittēdo id in locis eorꝫ c lꝫ ibi non sint platee cōes. allega. etiam ad hoc. l. preses. ff. de procu. senze. hic videtur tenere contrarium: exponit enim locis eorum. s. in quibus degunt ad deseruiendum in diuinis vel dicit exponendum in locis. i. in clausuris vel adherentibus vt hortis. alleg. ff. de procu. l. preses. subdēs q extra illa locanon extenditur exemptio et per consequens extra illa loca delinquentes incidunt in sententias ordinariorū: vt de priuile. volentes. in. vi. Tutius videtur tenere dictum Guli. per ter. qui d indistincte loquitur. ar. not. de elec. vt circa. in. vi. ⁊ eius quod statim dicetur. ¶ Contra ter. ⁊ predicta opponit Guli. qō isti fratres non habēt proprium in particulari nec in communi ⁊ sunt in ppio sicut dicit Dyonisius in li. de celesti hierarchia. c. vi. fa. xvi. q. i. alle. ⁊ in cle. exiui. de verb. sig. Soluit q ter. dꝫ exponi eorū locis. i. ad eoꝝ vsum deputatis. Fatendū est enim
20 q sonat contrarium qō dīcium locorum nō bīt. ¶ † Glo. cōibus querit an in pratis plateis possit predicare et fine licētia. Rndet q non. ar. a contrario sensu litere. Ratio potest esse secundum Guli. q: platee cōes sunt iuris publici: ⁊ ideo in illis princeps seu papa disponere potuit sicut placuit ex ordinata pote state que ratio cessat in privatis: ꝛ an procedat litera siue sint platee communes locorum in quibus habitant isti fratres siue sint alie platee cōmunes. videtur q solum de primis intelligi debeat q: cum in locis suis tantum hoc permittatur absolutum videtur qō in alijs plateis permitteretur: ⁊ sic per verba precedentia restringentur sequentia que copulatiue sequunt. facit. ff. de vino ⁊ triti. leg. l. fi. ⁊. l. l. si quis contra est verum secundum ꝛēze. q: etiam in plateis quibuscunq cōibus possunt sine licentia predicare. nam alias ista verba nihil adderent precedentibus in quibus permissum erat in eorum locis predicare: ⁊ sic essent superflua contra id quod habetur. ff. de legatis primo. si quando. ⁊ de priuileg. si papa. in. vi. Ad hoc q tagitur

c ¶ Quod iura sunt innouāda, adde ter. ⁊ autheᵗ. g. mo. nat. effic. legi. ⁊ in auf. de cōsan. ⁊ vte. fra.

b ¶ Quietē subditorū. Adde idē esse ī principe seculari ter. in auf. con sti. q̄ dig. i pn. ⁊ ter. in. l. bene a zenone. ad fi. C. de quad. pscript.

c ¶ Item no. casum. An ⁊ qñ ī priuilegijs spāle droget gñali ponit pañ. in. c. i. t. ij. col. ad finez. extra de rescri.

d ¶ Alueus. ad hanc gl. adde fi. gl. i. §. apiū. in versi. alueo. inisti. de re. di.

de fauore ergo est stenda ampliatio. de dona. cum dilectus. ⁊ ff. de consti. principum. l. beneficiū ⁊c. ¶Glo. predicare queritan in locis expressis potuerint predicare etiaz tpe interdicti.

a ℟Sidet q̄ sic alle. de sen. excō. rūso. idem tenet hic ℣Dau. ℔ an indistincte possint religiosi predicare populo in locis hic expſtatis. Matth. dicit q̄ non debēt, sed facer dotes. alleg. xvi. q. i. adūcimus. Alij enim ſm eum nō possunt predicare etiam de licentia superioris. Superiores autē intelligit ſm Inno. epos nō presbyteros parochiales iurta no. de here. ex communicamus. ℣Dau. vero hic dicit q̄ interdum quis pretendit licitum sibi esse predicare ratione ordinis: ⁊ tunc hoc solū cōpetit sacerdotibus: interdum ratione prelationis: ⁊ tunc etiā competit subdiacono qui prelatus esse potest. de eta. ⁊ qua. preterea. ⁊ similiter doctori in theologia approbato per eus ad quē pertinet: vt probatur de here. cū ex iniuncto. xvi. q. i. adūcimus. ⁊ c. iuta. Interdus cōpetit ratione priuilegij vt patet hic. ⁊ de here. sicut. el. ij. Interdum ex speciali cōcessione quam facere potest quilibet habēs curam alicui persone note. vt magistro in theologia vel idoneo vt competenti predicatori ſm Inno. quod intelligit Host. in speciali commissione seu licentia. Heneralem aūt licentiam predicandi solus episcopus concedit. de offi. ordi. inter cetera. de here. excōmunicamus. ℔. qui vero. ⁊ ibi dicit Host. q̄ episcopus admittitur vbiq; ⁊ semper ad p̄dicandum nisi prohibeatur ab eo in cuius dyoceſi vult predicare. predicta intellige in predicatione verbali: in reali aūt predicatione cſ quis facit dando de se bonus exemplum cuilibet est licitum: vt no. de conſe. dist. v. nouissime. ⁊. vi. q. iij. c. i. secundum ℣Dau. Guli. hic distinguit latius cū queritur quis possit predicare ⁊ disputare de fide publice ⁊ secrete ⁊ dicit q̄ layci publice vel occulte de fide predicare vel disputare nō possunt ⁊ si cōtra facerint sunt excōicandi. ℟. de here. sicut. c. quicunq;. ℔. inhibemus. q̄ limitat esse verum nisi faciāt hoc aliqui prudentes rogantibus clericis. Mulier autem cum hoc sit virile officium nullo modo potest predicare alleg. xxiij. dist. mulier.

¶Secundo casu quādo queritur de clericis ⁊ tunc aut loquimur de prelatis ecclesie aut de alijs clericis. Si vero de prelatis ⁊ tunc aut loquimur de papa ⁊ non est dubiū q̄ predicare potest vbiq;. xix. dist. in memoriam. ⁊ similiter cuilibet committere. de offi. deleg. c. ſi. Ipsius autem cōmissarius subdelegare non potest alteri hoc officium vt ibi. aut loquimur de prelatis inferioribus a papa ⁊ tunc in episcopis dicendū q̄ in propria persona possunt vbiq; predicare nisi per eposalios in dyoceſibus suis prohibeāt expresse. Mā alias quātum ad hoc per vniuersum mundum priuilegium habent a domino. Matth. vlti. vbi dicitur. Itē per vniuersum orbem ⁊ predicare ⁊c. facit xx. dist. in nouo. Committere aūt alijs non possunt nisi in propriis dyocesibus. xvi. q. vij. nullus omnino. In inferioribus autem prelatis episcopo ⁊ tunc dicendum in ipsis q̄ō predicare possunt subditis sibi cōmissus. xvi. q. i. adūcimus. q̄ dicit procedere etiam si non fuerit nisi dyaconus. Committere etiā potest alij approbato vt magistro in theologia vel alij approbato per episcopum. Idem potest rector parochialis habēs curam quo ad suas oues bo cin prelatis ⁊ habentibus curam. Si vero loquimur de alijs clericis non prelatis non habentibus curam ⁊ tunc dicit q̄ aut volūt disputare de fide personis coadunatis: ⁊ tunc licet tantum magistris in theologia q̄ super hoc sunt priuilegiati tanq̄ doctores fidei. de here. sicut. ⁊. c. cū iniuncto. sic ⁊ isti quibus papa cōmittit vt fratres. de quibus hic. Tu dic q̄ nō possunt predicare nisi forte sit doctor in theologia ⁊ habeat ex priuilegio vel cōmissione ⁊ predicta intellige de p̄dicatione verbali: vt dixi. ℟. post ℣Dau. ⁊c. Aut loquimur de alijs literatis nō magistris in theologia ⁊ tunc publice disputare concitando turbam nō licet. de here. c. excommunicamus. ℔. sane clerici. Si vero volunt tales secrete disputare. ᵇ tūc cum inimicis fidei nō possunt marime de secretis fidei. xxiij. q. ij. cuz aliquibus. ℣Predicta limitat vera nisi forte hereticitales nimis prouocēt: q̄ tūc possunt aliqua verba fundere illudere: alias nō videtur vtile propter audientes qui forte crederent q̄ō nō haberet q̄ō rideret. xliij. dist. in mandatis. aut volunt cū alijs nō inimicis fidei disputare: ſz inter fideles alios predicare turbā tū non concitando: ⁊ tunc sunt due opiniones. nam aliqui dicūt q̄ non ſz per modum predicationis sed per viam monitionis quā quilibet potest facere. xxi. q. i. c. i. ⁊. c. q̄ iurta. Alij dicunt q̄ imo possunt predicare q̄ id non consistit in foro contentioso: ⁊ sic resident Guli. ⁊ Jo. de lig. hic.

b ¶Et tūc cum inimicis fidei. adō. ℣. Ab. in c. cſ sit. ℟ inde.

c ¶Gl. prelati. qui veniāt appellatiōe plati ponūt gl. d. abb. ⁊ Fely. in c. decer nimꝰ. de iudi.

d ¶Querit q̄ bus locis. adō Alex. in cons. lxviij. ℟. ij. co. ⁊ se. in. iij. volu. barb. ℟ cſi. xli. in. i. co. ℟. j. vo. ⁊ cōſ. liij. ℟. ij. vo. fely. in. c. re sponſa. ij. ℣. d. in ℟. ⁊. ij. col.

21 ℟Quid aūt de acquisitis per falsos predicatores qui licētiam non habent de iure predicādi an teneātur illa restituere. Jo. xvi. q. iij. c. i. alle. prō ⁊ contra. Lau. ibi tenet q̄ sic: pro quo facit ſm ℣Dau. l. ſi seruus. ℘ iurium. ℔. fin. ff. de testi. Matth. hic dicit idem. l. q̄ tenetur restituere q̄ ecclesie queritur ſm eus. alle. ff. de inoff. testa. l. posthumus. ℔. ſi quis ex his ⁊c.

c ¶Gl. ᶜ prelatt querit qui cōprehendantur hic appellatione plati an solū epi an vero etiam alij. ℟Sidet glo. q̄ cōprehendūtur nedum epi qui de iure cōi habent iurisdictionē in loco: sed etiam alij inferiores prelati q̄ in loco habēt iurisdictionē ex iure ſpāli: puta ex cōsuetudine vel priuilegio ſm Jo. mo. idem ℣Dau. alle. l. ſtr. di. qm̄. facit q̄ no. in gl. i. in ver. superioris. sed an hic comprehendatur nōie plati rector ecclesie parochialis. dicit gl. q̄ nō per Jo. mo. mouetur per ter. in ver. ab olim. vbi post prelatus exprimitur rector. q̄ō no. bene ⁊ videtur verū. ppter ⁊ stricte sumēdo: secus si late. de cle. egro. c. iij. Sed quid de vicario prelati: an idem sit dicendum q̄ō hic de prelato. dicit gl. q̄ sic: q̄ id q̄ō ordinarij nō possunt expedire per se faciūt per alios expediri. de offi. ordi. inter cetera. ⁊. c. ſi epſs. in. vi. Idē tenet ℣Dau. post Barſiam q̄ō intelligit p̄cedere q̄n vicarius vult p̄dicare per se vt vicarius nō vt alius prelatus cui ex officio id p̄tat secus si vult cōrā se facere ſoleniter predicare: q̄ in hoc nō repreſentat personā epi; posset tñ occulte facere predicari: ſz tūc nō prohibētur fratres hic notati predicare: q̄ per hoc nō derogatur sue dignitati. ¶Gl. ᵈ gnalibus. ᵈ q̄rit in quibus locis

d dicātur esse studia generalia. ℟Sidet q̄ in locis que habēt studium ex priuilegio, vt est in studio Bonoñ. ⁊ Ferrarien. vel ex consuetudine cuius cōtrarij initij memoria non existit. vt est videre in studio Paduano. alle. de cle. nō resi. tue. ⁊ de priuileg. c. ij. in. vi. ⁊ in proemio. ff. ff. hec aūt tria. ⁊ ibi per Bar. Jo. an. in addi. Spe. dicit hoc verū olim. sed hodie studium ℣Paduanum ℔ priuilegium cōcessum per Jo. xxij. ⁊ innouatū per Cle. quintum: vt dicit se vidisse: dicit hic ℣Dau. q̄ que dicātur generalia studia relinquitur arbitrio iudicis qui ℔ cōsideret an ibi legantur sacra pagina iura ⁊ artes ⁊ an sint loca insignia. de cle. nō resi. tue. ⁊ in proemio. ff. ⁊ an sint talia quibus ex priuilegio speciali: vel de iure cōi cōcessum est. de priui. c. ij. in vi. vel de antiqua consuetudine cuius cōtrarij initij memoria non existat. vt de ver. ſig. ſuper quibusdā. ⁊. ff. de aqua quoti. ⁊ esti. l. hoc iure. ℔. ductus aque. vnde aduertendum est ſm eum q̄ quedā sunt studia generalia actu priuilegiata. de quibus in cle. inter. de magiſtris. quedā priuilegiata sed nō actu generalia. quedā generalia sed non priuilegiata: quedā particularia ⁊ non priuilegiata: de primis ⁊ tertijs nō est dubium q̄ō locū ℔ decr. in secundis ⁊ quartis non. alle. de cle. nō resi. ex tue. ⁊ literam que dicit generalibus: hec dicit vera quo ad cōcessa existēti in studio generali. secus quo ad licētiam docendi vbiq; quia illam oportet obtinere in studio priuilegiato ſm modum datū a iure. Nam cum talis licētia respectu licentiati oēs respiciat: oportet q̄ concedatur ab eo vel authoritate eius qui inde est oim sicut ⁊ princeps. ix. q. iij. cuncta per mundū. sicut in simili dicimus de canonizatione sanctoꝝ. de reli. ⁊ vene. san. c. i. ⁊. ij. ⁊ in priuile. p̄dicādi. de here. excōicamus. ℔. q̄ vero. ⁊ de cōcel. preb. proposuit. facit q̄ō no. in decre. per venerabilē. qui ſil. fint le. ⁊ per Bar. in. l. ij. de offi. proconſu. ⁊ le. ⁊ in. l. i. C. de ſum. tri.

23 ⁊ fi. cath. ⁊c. ¶Gl. nisi. querit an hec dictio nisi referatur ad oīa precedentia ⁊ ita limitat. ℟Sidet q̄ non: sed solum refertur ad primum dictū huius ver. ⁊ illum limitat: ⁊ sic solum respicit q̄ō ℔ in ver. in studijs. ouo aūt sequentia ibi. ℔. de funeribus mortuorum ⁊ festis specialibus ipsorū fratrum nō respicit hec limitatio: ⁊ hoc satis demonſtrāt verba ſm gl. ⁊ hoc sentit glo. q̄ etiam si tempore funeralium vel q̄n est festum peculiare fratrum epſs conuocaret generaliter clerū ad se non per hoc impedirentur fratres predicare. secus in studijs gnalibus in diebus illis in quibus cōsueuit ſoleniter predicari: q̄ si illo tempore epſs cōuocaverit ad se clerum generaliter nō poterūt fratres predicare illa hora vt hic dicit. ⁊ hoc aperte tenet zenze. vnde ad literā dum dicit in predictis locis subaudit in quib⁹ sunt studia generalis: secus si specialiter aliquos conuocaret a cōtrario litere. ⁊ tenet glo. hic in ver. generaliter. Sed quid si prelatus velit tenere totū mane pro missa ⁊ pro sermone: ⁊ sic impedire totaliter fratres: videtur q̄ nō possit cum hic nō dicat de horis: ſz hora ⁊ de illa qua p̄dicat ⁊ nō de alia. Ad hoc q̄ fauor est q̄ sint plures predicantes ⁊ plures sermones Gul. hic credit q̄ō prelatus debeat acquiescere per totā illam horā in qua fratres velint predicare maxime vbi fratres nō habeāt aliam horam conuenientem. de presump. mādata. i. q. i. interrogo. ¶Glo. eccleſijs. querit quid de capellis vel cimiterijs eccleſiarum vel parochialiū. Respōdet idem quod hic dicitur de eccleſijs parochialibus secundum Joā. mo. alle. de senten.

24 ex commun. si ciuitas. lib. vi. ¶Jurta predicta querit gl. quomodo scienus in quibus locis possunt isti fratres predicare. Respōdet glo. q̄ omnis locus intelligitur eis interdictus qui non reperitur hic permissus. Mouetur quia de iure communi non competit istis fratribus predicare sed solum prelatis ⁊ sacerdotibus curatis vt patet in hmōi. Item q̄ in eccleſijs ⁊ locis illorum fratrum ⁊ in patriis communibus permittit eis predicare cum certa tamē moderatione: ⁊ in eccleſijs aliorum prohibent regulariter nisi in casibus hic expressis: ergo bene patet q̄ regulariter omnis locus intelligit eis prohibitus qui non reperitur permissus. facit quod no. de translatione prela.

25 c. ij. q. v. consuluisti. ¶Ho. bene ex glo. q̄ de iure cōmuni solum prelatis ⁊ rectoribus curatis licitum est predicare. de hoc dixi plenius. ℟. post Gul. ⁊ ℣Dau. in glo. in verſi. predicare ⁊c. ¶Glo. sacerdotibus. querit quid si isti fratres inuitētur a vicarijs perpetuis an possint predicare in eccleſijs ipsorum vicariorum: videtur q̄ sic: quia ad eos spectat cura. alle. de offi. vic. c. ſi. de preben. super eo. in. vi. quinimo plus dicit vcz sufficere licentiaz vicarij temporalis dati in casu licito authoritate epi

26 vt in casu decre. ex eo. de elec. in. vi. ¶Mot. bene q̄ vult glo. q̄ vicarius interim dum est vicarius dicitur habere curam. de quo de prebē. exposuisti. d. c. super eo. ¶Jn. ℔. statuimus. gl. i. colligit ex litera quemadmodum tenere debent fratres isti vt licite possint audire cōfessiones ⁊ penitētias iniūgere. Mat. hic dicit q̄ ordo est q̄ p superiores istorū fratrū hic nominatorum debet licentia peti anteq̄ eligant aliquos fratres ad officium cōfessionum: ⁊ illa obtēta debent eligere ⁊ ipſi electi debeant licentiā petere ⁊ sic duplex licētia debet peti: vna eligēdi alia post electionem ad confessiones audiendas secundum Alvar. credit tamen q̄ licet prima licentia nō petat ex quo secunda postea conceditur quod sufficit ⁊c. ¶Glo. non habentur. declarat et exemplificat literā. ¶Glo. custodes. querit qd de prioribus cōuentualibus qui habentur in ordine predicatorū guardianis qui habent in ordine minorum an poterint hanc primā licentiam petere de fratribus eligendis qui habeant predicare. ℟Respondet q̄ nō a contrario litere que dicit non expressit. de quibus autem vicarijs hic loquatur. dicit hic ℣Dau. q̄ de vicarijs priorum prouincialium qui quandoq; cōstituti in vno regno in certa prouincia constituunt vicarios ⁊ fic sunt hic tres de ordine predicatorū qui habent hanc licentiam petere. ℔. generalis prouincialis ⁊ eorum vicarij ⁊ similiter

27 sunt tres de ordine minorum vt hic patet. ¶Glo. prelatorū querit quid cōprehendatur appellatione prelatorū. Respondet q̄ continentur episcopi ⁊ superiores de quibus predixit: ⁊ hoc probat per literā que infra dicit de ciuitatibus ⁊ dyoceſibus: ⁊ fic solū de episcopis ⁊ superioribus videtur loqui. ℣Dau. hic dicit q̄ prelati de iure cōi sunt episcopi qui de iure cōmuni habent iurisdictionem. Item sunt alij prelati ex priuilegio vel cōsuetudine. de consan. ⁊ affi. c. i. ſm Jo. mo. ⁊ hoc dicit verum quādo tales habēt iurisdictionē quasi episcopalē in loco ⁊ nulli subsunt dyocesano. de quibus de priuile. abbates. in. vi. etiam quo ad tales seu loco taliū nō sufficeret licentia dyocesani per id q̄ō hic subijcit litera q̄ vas licētia vt audiāt cōfessiones subditorū suorū. dicit ℣Dau. q̄ sic: q̄ est volūtarie iurisdi-

28 ctionis. facit q̄ō no. de offi. leg. nouit. ¶Glo. audire colligit ex litera ordinē qui ꝛz adhiberi in cōfessionibus: q̄ primo ꝛz

a audire confessio. secundo imponi penitētia. ᵃ tertio fieri absolutio. Jdē tenet hic Gul. dicens q̄ dū absolut sacramētaliter ꝛz dicere. Absoluo te authoritate dei omnipotentis ⁊ apostolorū Petri ⁊ Pauli ⁊ officij m hac mihi parte ꝗmissa ab omnibus peccatis per te confessatis ⁊ ab alijs de quibus non recordaris. An aūt ꝛz absoluere antecq̄ imponere penitentiā. dicit glo. q̄ non q̄ absolutionē precedere debet onis confessio cordis contritio ⁊ operis satisfactio saltē quo ad effectū seu intentionem cōtentis. Jdē Guli. q̄ in impositione penitētie apparet tertia pars principalis materie debite huius sacramēti. i. satisfactio quatenus est ex parte peccātis sine qua saltē in affectu nō est perfectū sacramentū. vñ non ꝛz absolui; q̄ non pōt debita forma apponi p ministrū donec materia integre sit disposita q̄ in trib⁹ cōsistit. i. in cordis cōtritione, oris cōfessione. ⁊ debita onis satisfactione. Gul. ſm Jdē. Mat. dicēs q̄ tūc demuz est vera ⁊ perfecta penitētia q̄ dicta tria cōcurrūt. de pe. dist. i. pfecta. nāq; sicut trib⁹ modis peccata cōmittūtur. i. delecta-

b tione cogitatione ⁊ executione. xi. dist. in palea. sed pēsandū. sic tribus cōtrarijs modis purgātur. ᵇ ¶Quid aūt sit cōtritio.

29 dicit q̄ dolor pro peccatis assumptus cū p̄posito cōfitēdi ⁊ satisfaciēdi. talis aūt dolor ꝛz esse triplex. i. acer q̄ deū offendi mus. acrior q̄ patrē nostrum celestē qui nos pascit multiplici ter. acerrimus q̄ redemptorē nostrum qui nos lauit proprio sanguine. Quantus aūt debeat esse dolor quē debet habere penitens nō. per Jnno. de pe. ⁊ re. omnis circa prin. ⁊c. Glo. deinde q̄rit an aſi petita licētiā a prelatis possit fieri electio p̄ superiorem istorū fratrū hic notatos. dicit q̄ non per hāc literam. Fatetur tamen q̄ non est necesse vt licētia sit obtenta. sed sufficit q̄ sit petita quo ad hoc vt possint electiones facere. Mat. ⁊

idē Alvarus. vt dixi super. i. glo. hic dicit q̄ credit q̄ si prima licentia hic non sit petita si tamen secunda sit petita ⁊ cōcessa q̄ sufficiat secūdum enim pōt dici ante factum seruandā opi.

30 glo. post factum opi. Mat. ¶Glo. ministri. querit an vicarij de quibus premisit possint facere electionē fratrū de qua hic gl. hic dicit q̄ nō, cū hic de eis nō repetat ⁊ fic solam licentiā petere poterūt de qua ꝗmisit. ¶Glo. sufficiēs no. er literā ser qualitates requisitas in eligendo ad cōfessionis officium. ⁊ inter cetera no. q̄ debet eligi probatus in vita nō aūt p̄bandus

31 ad qō glo. sequens alle. authoritatē beati Berna. ⁊c. ¶Glo. presentari. querit an personaliter ꝛz fieri presentatio religiosi electi ad hoc officium cōfessionis dicit glo. q̄ sic per hunc ter. qui dicit q̄ presentari debet. presens aūt dicitur qui prebetur sensibꝰ corporis facit. l. i. in prin. ff. de ver. obli. Jdem alle. La. per glo. q̄ presens a quo deriuatur actiuum huius verbi p̄sita re. i. presento dicit, quasi p̄ sensibus ponitū. i. ante sensus vel presensibꝰ ficut oculo vel alicui sensui. Item coram oculo scōm papiā. facit q̄ō no. ij. q. ix. testes. in glo. in verbo sub eorum per q̄ō dicit q̄ nō sufficit patrono p̄itare aliquē absitem superiori ad ecclesiam vacantē licet possit per literas suas p̄sitationem admittere. de his que si. a p̄scla. ea noscit. ⁊. j. de excel. plat. cle. frequēs. ⁊ per hoc patet q̄ nominatim ꝛz eligi ⁊ p̄sentari nec sufficit generaliter nominare. ſz quidam contra sed male secūdus ℣Dau. q̄ fic tollere ut facultas ep̄o re cusandi in digni ⁊c.

32 ¶Gl. impediāt. querit an isti fratres sic electi dicātur curati. videtur q̄ sic: q̄ hec ad que eligūtur sunt de cura. ⁊ fic saltē ⁊ si non in toto debēt dici curati extraordinaria potestate. i. q̄ denegatur licētia: vt in verſi. si vero. ℔. e. vel ex delega. vt in hoc ver. quādoq;. i. licentia conceditur ⁊ nō denegatur ⁊ etiam indistincte videtur ordinarij vtricarij cure cui esset cōcessio facta ad vniuersitatem territoriū. Contrariū tenet Jo. mo. maxime q̄ hoc esset contra cle. exiui. cōtra fratres minores: vbi expresse inhibet eis ne sint curati. Ad hoc sacit rō q̄ isti fic electi non sunt astricti ad exercitium talium actuum sibi cōmissorum: nec similiter fideles sunt astricti currere ad eos sed possunt si volūt: ergo sunt cēsendi curati ꝛz actus hic expressos ex priuilegio huius perpetue constitutionis possunt exercere: ⁊ hoc tenet ℣Dau. tñ hic alternative loquit. residet tamē in hoc vltimo. Guli. hoc late hic disputat inverbo cōcesserint: finaliter cōcludit q̄ pōt dici q̄ non sunt proprie ordinarij nec proprie delegati cū in eis non cūdat aliqua prelatio: ⁊ per consequens nec ex parte cōſitentium aliqua subiectio sed est quedā gratiosa ordinatio pape in fauorem animarū ⁊ possunt isti dici nuncii ministri cū certe persone sint electe ad hoc ⁊ fic nō poterunt delegare tale ministerium. de offi. dele. c. ſi. possunt etiā isti dici habentes generalem facultatē iudicandi sine administratione: sunt etiā ordinati ad prouidendum spiritualibus antractibus sicut arbitri temporalibus: ⁊ ideo tantum habent de potestate q̄tum ei tribuit voluntas concedentium: facit de arbitris cū dilect⁹. ⁊ per hoc patet an isti possint absoluere exceptos vel similes: q̄ si essent vicarij vel delegati epoz ꝑpter cōcessionem cſ faciunt non possent cum nec eps hoc posset per se. ⁊ fic nec in alios habēt potestatem dare. i. q. vij. Day bertum ⁊ q̄ isti fungūtur vice curatorum vt hic ꝛz in ver. huiusmodi. Secus videtur si tenerem⁹ q̄ essent delegati pape vel ordinarij authoritate pape: q̄ō videtur q̄ vtuntur potestate per papam concessa per hanc decre. ⁊ dantur ad vniuersitatem causarum ad instar legati ⁊ inquisitoris hereticepranitatis. de offic. leg. c. ij. in. vi. ⁊ de hereti. ne aliqui. eo. lib. ⁊ licet exigāt cōcessio epi'copi exigitur ob reuerētialem honorem in recompēsatione relaxate iurisdictionis ab eo ⁊ in memoria naturalis vin a culi ⁊ propter reliquias ⁊ vestigia istius. ℟. j. nostram. ff. de bon. liber. non aūt alia de causa quod patet quia isti prelati faciunt de necessitate iuris. cū alle. si negent illa cōstitutio esset delusoria: ⁊ fic prebent nouum ministerium: sicut minister in baptizādo. i. q. i. sicut. ⁊ ideo sine cōcedūt licētiam prelati locorū sine non totū videtur dici debere papale q̄ō hic disponitur: ⁊ sic videtur q̄ possint exemptos absoluere: ⁊ per consequens scholares religiosos exēptos qui sunt in studio de licentia suorum prelatorum si volunt eis confiteri. Jn hoc cōcludit q̄ si sunt prelati exēpti inferiores episcopis immediate subiecti pape a iure habent licentiam eligendi sibi confessorē. ℟. de peni. ⁊ remiſ. ne pro dilatione: secus si habent alium superiorem immediatum. q̄ tunc nisi licentiam sint ab eis q̄ō possunt eligere confessorem non poterūt absolui per istos ⁊ similiter nec subditi aliquorum episcoporum per rationem decre. inter cunctas. q̄ fit Benedicti. que expresse excludebat religiosos qui ex secuta prohibitione sui prelati nō poterunt alijs cōfiteri. nisi dicamus q̄ q̄ concessa est licētia a prelato de standō in studio generaliter concessa ea sine quibus legitime esse non

b ¶Tertio fieri absolutio. adde tñ q̄ layicus cui tēpore necessitatis ſt fieri confessio absoluere non pōt ſz est de q̄ absoluit glo. i. c. pastoralis. ℔. ꝑpterea. in ver. preterea. de offi. ordi.

¶Quid aūt sit. de ꝗtitione q̄ ꝛz haberi in cōfessione. vide gl. in. c. ſi is qui. i. gl. xxij. q. xlv.

possit in studio ⁊ sic potestas eligẽdi confessorem: ⁊ hoc dicit cõmuniter seruari alleg. ff. de iu. l. fi longius. facit quod dicitur cum glo. in ver. voluntium. in ver. extraciuitatẽ. ¶ Glo. audi⁹. querit quid si non electus se ingerat ad hoc officiũ vel etiã electus: sed extra locum sibi cõmissum ⁊ aliquis bona fide sibi confitetur credens illum habere potestatẽ an erit tutus. ℟ Rñdet glo. q⁹ sic quo ad dum. alle. de elec. dudum. Idem zenze. ⁊ idem ℣ Paulus propter fidem sacramenti: dicit tamen q⁹ non erit absolutus ex vi talis absolutionis per hunc text. Itẽ nec tutus esset quo ad deum si sciens nõ haberet potestatẽ illum ei
a confiteatur. [a] Ex hoc nota scõm Guli. q⁹ exercens iurisdictionem etiam in foro conscientie extra territorium nihil agit. Idẽ si vellet dicere ins iurta territorium vltra suam iurisdictionẽ. alleg. ff. de iurisdi. om. iudi. l. fi. ⁊ sic idem est in foro conscientie ⁊ in foro contentioso. de constitu. vt animarum. in. vi. secũdum ℣ Pau. ⁊ zẽze. Gul. hic dicit notabiliter hoc procedere in cõfessore extraordinario quales sunt isti fratres de quib⁹ hic loquit. nã demũ intra territoriũ in quo sunt deputati possunt audire confessiones de peccatis tamẽ vbicũq; cõmissis etiam extra territoriũ: q⁹ illa que in foro anime exercẽtur sunt voluntarie iurisdictionis: extra autẽ non poterunt absoluere etiam de commissis intra territorium vt hic. In confessore autẽ ordinario temporali vel perpetuo vt est proprius prelatus dicit q⁹ ille a quocũq; peccato cuius absolutio spectat ad ipsum siue fit commissum intra territorium siue extra absoluere põt etiã extra territorium. Ratio secundum eum quia in his que sunt fori penitẽtialis que exercentur sub silentio nullius territoriũ
33 leditur. facit quod no. de offi. deleg. c. penul. ⁊ fina. ¶ Quidã autem ⁊ tertio est confessor penitus extraneus ⁊ iste regulariter nõ absolvit nõ subditũ. de pe. ⁊ remiss. quod autem fallit in via
34 tore in mortis articulo. ¶ Qui autem dicuntur ꝓpriꝫ confessores ⁊ ordinarij. dicit q⁹ papa episcopus proprius legatus fit in prouincia archipresbyter ecclesie cathedralis presbyter parochialis ⁊ alij vicarij. facit q⁹ no. de offi. archipresb. c. primo. Idem zenze. qui de materia an extra suum territorium. in foro anime aliquid exerceri possit remittit ad summam Host. in titu. de parochia. §. quis intelligatur. ⁊ de pe. §. cui cõsten-
35 dum. ¶ ℣ Per predicta patet q⁹ si parochianus delinquat in parochia alterius quis habebit imponere penitẽtiã: an sacerdos loci delicti an sacerdos domicilij. ℟ Ray. quia sacerdos loci delicti. Joã. cõtra in. c. i. xvi. q. i. ⁊ hoc est verius ſm Matt.
36 Idem tenet archi. de cõsti. c. ij. in. vi. ¶ ℣ Quid si in eadẽ ciuitate ⁊ dyocesi sunt plura loca predicatorum vel minorum habentia determinatos confines secundum eorum ordinationẽ aut cõuentuales vni⁹ loci poterũt audire intra terminos alio
b rum intellige religiosorum [b] vel parochianorum. dicit ℣ Pau. q⁹ sic cum deputẽtur hic per terminos ciuitatem vel diocesim: ⁊ nõ per terminos cõuentum vel custodiatum aliud esset si cõstitutio Benedicti que incipiebat inter cũctas seruaretur q⁹ ibi dicebatur vt audirẽt confessiones infra sibi assignatos terminos ad hmõi officiũ exercendũ. Quid aũt sit ciuitas castrũ vel opidũ remittit ad. c. fi ciuitas. de senten. excõ. in. vi. ⁊ l. pupillus. §. vbs. ⁊. §. se. de vb. sig. ⁊c. ¶ Glos. exigit. querit quid si fit cõuentio inter episcopum ⁊ fratres de numero: quia forte episcopus dicit pauciorem numerum sufficere q̃ dicãt fratres quid erit fiendum: ℟ Rñdet glo. q⁹ episcopus habet eligere numerũ qui sibi videtur sufficiens. de reliquis autẽ vltra talem numerum de quibus est controuersia recurretur ad arbitriũ boni viri. i. iudicis intelligo. i. superioris episcopi. ff. de verbo. obli. l. cõtinuus. §. i. secundum Jo. mo. Fatetur tñ idem Jo. quod forte caute faceret episcopus si a principio cum eligit taxat numerum cum quando q⁹ liceat a principio quod ex postfacto non licet. ff. de pact. l. in traditionibus. cum concor. cum primo dicto glo. concor. ℣ Pau. licet dicat alios dicere q⁹ episcopus põt repellere. ar. l. i. §. trebatius. ff. de aqua quoti. ⁊
40 esti. Fatetur tamen quod si vltra solitum modum presentet po
37 terit episcopus eos reꝛcere ⁊c. ¶ ℣ Glo. cõfesserint. querit an episcopus sine causa possit licentiam semel cõcessam revocare dicit q⁹ non: per regulam decet. de reg. iur. in. vi. Sed an expiret huiusmodi concessio mo⁹te concedentis. Gul. dicit q⁹ non q⁹ est episcopalis approbatio de iure cõmuni sicut illa que ha-
38 betur. de elec. cum eo. in. vi. ⁊ quod ibi no. idẽ zenze. ¶ ℣ Glo. queri§. querit an potest episcopus omnes sibi presentatos refutare: videtur quod nõ per hunc ter. qui videtur solum loqui quando aliquem refutare: contrarium tenet Joã. mona. Mo⁹uetur quia hec indẽnita iuris equipollet vniuersali. facit q⁹ no. de elec. vt circa. in. vi. Et q⁹ exꝛcditur in edictis prętoriis. l. ij. §. omnes. ff. vi bo. ꝛc. rapt. cum ſmi. Ad hoc q⁹ alias posset fieri fraus i sti constitutioni que multas requirit qualitates in istis fratribus. Nam possent presentari omnes nõ idonei: ⁊ sic cogerẽtur eligere aliquos non habentes qualitates hic requisitas. Idẽ tenet zẽze. ⁊c. ¶ Glo. nollẽt habere. querit an possent sine causa proprio motu ⁊ voluntate recusare aliquem presentatum. ℟ Rñdet glo. q⁹ sic ⁊ hoc vult aperte hec litera secundum Jo. mo. ⁊ hoc tenent quidã secundum zenze. pro quibus alleg. de rescri. scisc̃itatus. ⁊ quod alibi dicitur scilicet qñ vis animo non infertur. xxxij. q. v. §. i. ⁊ ipse dicit quod hoc nõ est verum quod sine causa recusari possit q⁹ per nudam voluntatem quis non habet causam contradicendi. alle. ff. solu. matrimo. l. dotem. §. de iure patro. pastoralis. xlv. dist. c. i. de ap. suggestum. ad hoc q⁹ aliter sequeretur iniquitas. l. q⁹ per solam
39 malitiam persona idonea ab hoc officio repelleretur non sine ipsius iniuria contra id q⁹ habetur. ff. qui satisda. cogã. l. si vero. §. qui pro rei qualitate potes dicere q⁹ opi. glo. procedat si vnum tãtum vult recusare: secus si omnes vel quando nõ posset de facili reperiri alius idoneus in loco vel tene gl. indistincte per hunc ter. ⁊ per id quod dicetur cũ glo. seq. ⁊c. ¶ Glo. surrogari. querit quid si surrogatus non acceptatur. respondeq⁹ si ex iusta causa recusatur q⁹ non est talis de quo est dictũ in ver. hoc deinde. ⁊ tũc imputet sibi quia malum eligit. ar. l. cum mandato. ff. de mino. Si vero sine causa recusetur tunc nõ no-
c cet recusatio: q⁹ succedit licentia pape per ea que hic dicũtur in ver. si vero. secũdum Jo. mo. nota bene q⁹ secundũ hoc non videtur absonum q⁹ prima vice presentatum etiam ex voluntaria causa posset recusare quia surrogatum recusare nõ poterit sine causa: ⁊ sic facit pro gl. precedẽ. Sed nunquid poterit hec surrogatio pluries fieri. videtur q⁹ nõ. ar. l. si uo. §. semel. ff. de arbi. ⁊. ff. de leg. ij. l. fideicõmissa. §. fi quis. de cen. Ste. hic dicit q⁹ dicta iura loquuntur quando res habuit effectum. hic secus. vnde cõcludit q⁹ aut recusatur ex iusta causa aut sine iusta causa aut summus in dubio. primis duobus casibus tenet idẽ qõ glo. in tertio casu dicit q⁹ illud pendet ex arbitrio superioris. facit de offi. deleg. de causis. cõcor. ⁊c. ¶ Glo. recusarũt. querit quid si prelatus loci expresse non recusat dare licentiã sed nõ dat vel negligit quid erit. ℟ Rñdet q⁹ videtur q⁹ post trinã admonitionẽ vel requisitionem succedat priuilegium huius constitutionis ac si expresse recusaret. arg. decre. i. de sup. neg. prela. ⁊ de appellatio. ab eo. in. vi. ⁊ de appel. cle. ℣ huis. Sed quid si non possit haberi copia prelati vel est excõmunicatus vel suspensus. Dicit ℣ Pau. q⁹ in primo casu debet petere licẽtiam a suo vicario in spiritualibus si illum habet. de tempo. ordi. cum nullus. in. vi. Si vero non habet vicarium malitiose facit: tũc dicit q⁹ forte ex licẽtia huius ꝓstitutionis poterit eligere. Tutius tamẽ dicit esse q⁹ petatur a papa vel superiore prelati propter negligẽtiam. ix. q. iij. cum summus. potest dici q⁹ sufficiat requirere licentiam prelati in loco debito ⁊ protestari. ar. no. de elec. cupiẽtes. §. quod si. per. xx. in. vi. ⁊ de appel. si iustus. Secũdo casu quando est excõmunicatus vel suspensus prelatus dicit q⁹ audiri debebit qui habet supplere negligentiã prelati ⁊ defectum. de concel. prebẽ. q⁹ diuersitatem ⁊c. ¶ Glo. volẽtium. querit an compreh̃endat hic religiosos volentes istis sic electis confiteri. ¶ Glo. respõdet sub dubio forte q⁹ non quia illi secundum statum suorum ordinum debent suis prelatis cõfiteri. vt etiam dicebatur in constitutione Benedicti hoc videtur verum quando non sunt absentes a suis prelatis. Quid autem si sunt absentes. dixi supra post Guli. in glo. in pendat: q⁹ videtur q⁹ secus si de licẽtia suorum prelatorum sunt absentes.
39 alias idẽ fit ac si essent presentes. ¶ ℣ Glo. libere. querit an poterit parochianus cõfiteri istis religiosis non petita licẽtia a
c proprio sacerdote parochiali. dicit gl. q⁹ sic [c] ⁊ hoc indicat verbum libere hic positum. facit qõ habetur. de preben. licet episcopus. ⁊ hoc est tenẽdum licet contrarium sentiat Joã. mo. vt hic dicit gl. ter. nec ob. de peni. ⁊ remiss. oĩs: q⁹ ibi loquitur qñ alteri sacerdoti quis vellet confiteri ⁊ non religiosis electis se
40 cundum formam huius cle. ⁊c. ¶ ℣ Glo. impartiri. querit an isti qui sunt absoluti ab istis religiosis habeant necesse iterato confiteri saltẽ semel in anno proprio sacerdoti dicit q⁹ nõ, per hunc tertium qui tribuit talibus religiosis potestatẽ absoluendi. cõtra qõ glo. opp. de. c. omnis. de peni. ⁊ remiss. Soluit glo. q⁹ ibi loquitur quando quis nõ est alteri legitime ꝓfessus proꝫ vt dicebatur in extrauagãti Benedicti inter cũctas. hic secus quia est legitime istis religiosis confessus. facit quod nota. post Hosti. in. d. c. omnis. in ver. proprio. ⁊ hoc dicit glo. tenendum licet Jo. mo. hic satis proloꝛe. cuius dicta hic refert ℣ Pau. teneret contrariũ dicens q⁹ iterato erat confitendũ ꝓprio sacerdoti nisi iusta causa affuisset sibi nõ confitẽdi: sed tene gl. vt hic ista decre. velut posteriꝰ corrigit illã decre. omnis. ⁊ tãq̃s specialior derogat illi generali. de cõsti. c. i. in. vi. ⁊ de reg. iu. generi. eo. lib. vel potius dic ſm ℣ Pau. qui tenet cum gl. q⁹ hec decre. illam nõ corrigit sed declarat: q⁹ ad id quod ibi dicitur de confesso

a ¶ Ex hoc nota, addetñ qõ dicit. o. Ja. i. l. fi. in. ij. co. ver. quto. fallit. ff. ꝺ iur. om. iud.

b ¶ Vel parochianoꝝ ꝺ parochia. Vide Bart. in. l. i. ff. ad muni. Bal. in. l. si quis ad declinãdã. C. de epis. ⁊ cle.

c ¶ Et hoc idi catur bũ libere. adde facere pura q̃ de verbo libere dicit Jas. in. l. i. §. ij. co. C. ꝺ fa. san. ec. Jas. in. l. nemo põt. in. vij. col. ff. de leg. i. ale. in 2ſi. lxv. in. v. vo. Fel. in c. i. §. i. xvi. col. ꝺ consti. ⁊ ibidẽ barb. Aler. in cõsl. lxxx. i. v. ⁊ vi. col. in. j. vo.

confesso parochiali presbytero additur idem esse si cõsiteatur fratribus deputatis ſm hãc cle. Illã hec cle. dicit cõfitẽtes talibus posse libere cõteri. Idẽ dicit eos absolutos si per tales absoluentur. cũ glo. etiã concor. Step. dicens sic determinatum per Jo. xvij. Idem tz Gul. dicens q⁹ de iuris rigore nõ est necesse qõ iterato confiteantur qñ isti religiosi habẽtur loco ꝓprij sacerdotis: ⁊ per hanc confessionẽ plene est satisfactũ. c. ois tñ: q⁹ vere penitẽtibus ⁊ confessis vandũ est corpus Christi per ꝓprium sacerdotẽ cui dz constare de penitẽtia ⁊ cõfessione dicit vtile ⁊ honestũ esse q⁹ iterato cõfiteantur ꝓprio sacerdotinon tñ est necessariũ q⁹ stabit de confessione ⁊ penitẽtia dicto cõfessionis: vnde refert q⁹ in cõstitutione Benedicti inter cunctas. dicebatur q⁹ tz de necessitate nõ esset necesse iterũ eadẽ peccata cõfiteri: tñ ipsi fratres ex iniuncto papali monere debeant confitẽtes ⁊ in suis ꝑdicationibus exhortari: qõ suis sacerdotibus saltẽ semel in anno deberent confiteri: ⁊ hoc saltẽ ꝑpter erubescentiã q̃ est magna pars penitẽtie ⁊ aliarũ profectus. Ad ꝑdicta q⁹ nõ sit necesse iterato confiteri. alleg. q⁹ ex quo semel est absolutus rite ⁊ legitime iam desijt esse peccator. l. dist. ferrum. ⁊ fic mẽtiretur in propria confessione dicendo se peccatorẽ. Idem q⁹ semel confessus penitentiarijs pape non tenetur vlterius confiteri ſm stilum curie. de sen. excõ. eos. ergo nec iste eadẽ ratione. In contrariũ facit tñ q⁹ si hoc esset sacerdotes parochiales nõ possent cognoscere vultum peccatis sui contra illud ecclesiastici. xxxij. vbi dr curã illius habe. ⁊ fic ignorantes statum ipsorũ de ipsis rõnem reddere nõ possent. imo sine culpa sua incideret in id qõ nõ est pastoris excusatio ⁊c. ff. de reg. iur. quãuis. Itẽ voluntaria cõfessio que fit in istis non dz tollere necessariã que fieri dz proprio sacerdoti de iure iuran. eam te. ſm Gul. Sed bis non ob. tenet qõ diri. ff. Item pro hoc facit ſm Jo. mo. q⁹ hec est spãlis. puisio que geminat subdidiũ generale. de quo in. c. omnis vtriusq;. ⁊ fic nõ derogat illi vt plenius pulcherrime q⁹ ad hoc. Credo tñ q⁹ ex coniecturis posset de malitia apparere per decre. ij. de renũ. in. vi. ⁊ satis videtur sufficiens coniectura si omnes casus vel partẽ maiorem reservatorũ sibi reseruaret. ar. l. omnis. §. lutius. ff. de his q̃ in fraud. credi. facit quod not. per Sy. ⁊ Bar. in. l. flumẽ. §. fi. ff. de dam. infec. Idem forte si fine causa hoc faciat per ea que infra dicã. Quid si curatus est ejs qui hz curam immediatã canonicorũ siue ecclesie cathedralis nunqd ipsos canonicos qui nõ habẽt aliũ immediatum prelatum poterũt etiã in causis epalibus absoluere videtur q⁹ sic per hunc ter. qui cõcedit istis potestatem illam quam hz curatus. In cõtrarium facit q⁹ in qualibet ecclesia cathedrali est vel esse debet archipsbyter q habeat curam immediatam de offi. archipsb. officium: ⁊ fic nõ debẽt posse absoluere: ⁊ maxime cum alter sit eps vt eps alter vt curatus
a de elec. cum ex pediat. in. vi. Ad hoc etiã facit q⁹ licet specialis commissio pape derogat. c. omnis. nõ tñ generalis de here. c. per hoc. in. vi. Itẽ non ob. q⁹ confessus non dz iterũ confiteri q⁹ hoc non facit sacramẽti necessitas: sed voluntaria obligatio confitẽtis cui non subuenitur sicut facienti ex necessitatis virtute. ff. de procu. l. procura. qui pro euictione. cũ ibi not. de offi. dele. a bar bitris. in. vi. Itẽ non ob. si dicatur q⁹ vbi sunt ordinarij vnus de agitato per alterum se intromittere nõ potest. ff. de offi. consu. l. vna: q⁹ illud procedit quãdo duo ordinarij dantur simul ab initio: hic aũt vnus accumulatur alteri: q⁹ presumit fieri sine alterius preiudicio cuius ius est fortius vt pote necessarium q̃ admitti qõ est voluntarium. Itẽ non ob. q⁹ factum per delegatum pape non est iterandum per ordinarium: q⁹ hoc priuilegiũ videtur concessum sine preiudicio iuris alieni vbi sunt compatibilia. ff. ne quid in loc. pub. l. ij. §. fi quis a principe. de priuileg. pastoralis. ad' hoc facit q⁹ hec gratiosa cõcessio pape ⁊ datã priuilegialiter nõ debet tollere ius commune precedens nisi de ipso faciat mentionẽ cum sint cõpatibilia. Item q⁹ si dicatur q⁹ non sit necesse ad suum sacerdotem reverti põtin totũ sua iurisdictio euacuari: ⁊ fic tale priuilegium non tenet cum verba in enormem lesionẽ. de deci. fuggestum. ⁊. ff. de vulg. ⁊ pupil. l. ex facto. in prin. Ad hoc facit q⁹ quomodo subditus curato peccata sua reuelabit alteri cõfessori cũ sitilli incognitus ⁊ maxime si aliqua peccata publica cõmisit in parochia. nãvt dicit Boe. in lib. de conso. Si operam medicãtis expectes oportet vt vulnus detegas: ⁊ q⁹ sacerdos debet cognoscere vultum peccatis sui cui est dictum ecclesiastici. xxij. Curam illius habe vt videas eruberscẽtiam ⁊ contritionem. de pe. diffin. i. quẽ penitet, alias posset faciliter sacerdoti illudere. Ex quibus Jo. mo. concludit q⁹ semel confessus istis fratribus deputatis secundum hanc cle. iterato debet cõfiteri
41 ꝓprio sacerdoti secundum ſmi ℣ Pau. Gul. ⁊ zenze. predictis nõ ob. vt supra dixi tenet cum glo. ⁊c. ¶ ℣ Glo. concessa. querit an istifratres sic electi poterunt absoluere in casibus reseruatis episcopis. Rñdet glo. q⁹ non: sicut non possunt sacerdotes cu
42 rati: ⁊ hoc volui dicere hec litera ſm Jo. mo. [b] Qui autem
b dicantur casus reseruati episcopo. plene habet. de pe. ⁊ remiss. si episcopus. in. vi. per glo. ⁊ hic per Jo. mo. ⁊ Host. in sum. de pe. §. cui constendum. in fi. col. Iurta predicta querit glo. an in preiudicium istorum fratrũ episcopus non obstante hac cõstitutione poterit sibi reseruare casus in quibus curati poterãt ante hanc constitutionem absoluere ℣ Jo. mo. dixit q⁹ sic. Mo⁹uetur q⁹ licet isti fratres sint exempti ⁊ sic nihil possit in eos episcopus disponere tamen parochiani non sunt exempti. de priuile. c. ex oꝛe. ⁊ eo. tit. c. peremptionem. in. vi. Ideo circa illos potest episcopus disponere. Item q⁹ non debet dici aiure concessum istis religiosis q⁹ iuris auctoritate est reuocatus. de pe. dist. i. diuortium. Item ⁊ tertio q⁹ si potest arctare potestatem ordinariam curatorũ fortius debet posse arctare ⁊ restringere hanc potestatem excipiendo q⁹ illam quam habẽt sibi tutus cẽseatur diuerso iure quo ad sacerdotes curatos ⁊ quo ad istos fratres. arg. de priuile. q⁹ circa. de ꝺeci. cum in tua. ⁊ per consequens non poterunt absoluere illum quem non potest curatus. Quarto confirmat glo. predicta q⁹ ista accidentalia ⁊ que sunt de bene esse non debẽt mutare substantialẽ ⁊ ordinariam potestatem episcoporũ. de here. c. per hoc. in. vi. Contra predicta obijcit glo. q⁹ secundum hoc poterit decurtari ⁊ auferri priuilegium istorum fratrum qõ nõ est licitum etiam indirecte. de priuile. quanto. ⁊. c. dilecti. xxi. dist. inferior. Solvit glo. q⁹ id non debet obstare: q⁹ cuilibet est licitum facere in p
c pria etiam id qõ tẽdit in preiudicium alienum [c] dumodo non faciat animo iniuriãdi. non enim facit alicui iniuriã qui vtitur iure suo. de elec. cum ecclesia vulterana. cum cõcor. Idẽ tenet hic Guli. dummodo nõ appareat de malitia. c. hoc q⁹ sanguis subditorum exigitur de manibus episcoporum: ⁊ ideo ipsi habent prospicere facta subditorũ omnibus modis quibus possunt. Idẽ tenet ℣ Pau. ⁊ Ste. Credo tñ q⁹ ex coniecturis posset de malitia apparere per decre. ij. de renũ. in. vi. ⁊ satis videtur sufficiens coniectura si omnes casus vel partẽ maiorem reservatorũ sibi reseruaret. ar. l. omnis. §. lutius. ff. de his q̃ in fraud. credi. facit quod not. per Sy. ⁊ Bar. in. l. flumẽ. §. fi. ff. de dam. infec. Idem forte si fine causa hoc faciat per ea que infra dicã. Quid si curatus est ejs qui hz curam immediatã canonicorũ siue ecclesie cathedralis nunqd ipsos canonicos qui nõ habẽt aliũ immediatum prelatum poterũt etiã in causis epalibus absoluere videtur q⁹ sic per hunc ter. qui cõcedit istis potestatem illam quam hz curatus. In cõtrarium facit q⁹ in qualibet ecclesia cathedrali est vel esse debet archipsbyter q habeat curam immediatam de offi. archipsb. officium: ⁊ fic nõ debẽt posse absoluere: ⁊ maxime cum alter sit eps vt eps alter vt curatus
a de elec. cum ex pediat. in. vi. Ad hoc etiã facit q⁹ licet specialis commissio pape derogat. c. omnis. nõ tñ generalis de here. c. per hoc. in. vi. Itẽ non ob. q⁹ confessus non dz iterũ confiteri q⁹ hoc non facit sacramẽti necessitas: sed voluntaria obligatio confitẽtis cui non subuenitur sicut facienti ex necessitatis virtute. ff. de procu. l. procura. qui pro euictione. cũ ibi not. de offi. dele. a bar bitris. in. vi. Itẽ non ob. si dicatur q⁹ vbi sunt ordinarij vnus de agitato per alterum se intromittere nõ potest. ff. de offi. consu. l. vna: q⁹ illud procedit quãdo duo ordinarij dantur simul ab initio: hic aũt vnus accumulatur alteri: q⁹ presumit fieri sine alterius preiudicio cuius ius est fortius vt pote necessarium q̃ admitti qõ est voluntarium. Itẽ non ob. q⁹ factum per delegatum pape non est iterandum per ordinarium: q⁹ hoc priuilegiũ videtur concessum sine preiudicio iuris alieni vbi sunt compatibilia. ff. ne quid in loc. pub. l. ij. §. fi quis a principe. de priuileg. pastoralis. ad' hoc facit q⁹ hec gratiosa cõcessio pape ⁊ datã priuilegialiter nõ debet tollere ius commune precedens nisi de ipso faciat mentionẽ cum sint cõpatibilia. Item q⁹ si dicatur q⁹ non sit necesse ad suum sacerdotem reverti põtin totũ sua iurisdictio euacuari: ⁊ fic tale priuilegium non tenet cum verba in enormem lesionẽ. de ꝺeci. fuggestum. ⁊. ff. de vulg. ⁊ pupil. l. ex facto. in prin. Ad hoc facit q⁹ quomodo subditus curato peccata sua reuelabit alteri cõfessori cũ sitilli incognitus ⁊ maxime si aliqua peccata publica cõmisit in parochia. nãvt dicit Boe. in lib. de conso. Si operam medicãtis expectes oportet vt vulnus detegas: ⁊ q⁹ sacerdos debet cognoscere vultum peccatis sui cui est dictum ecclesiastici. xxij. Curam illius habe vt videas eruberscẽtiam ⁊ contritionem. de pe. diffin. i. quẽ penitet, alias posset faciliter sacerdoti illudere. Ex quibus Jo. mo. concludit q⁹ semel confessus istis fratribus deputatis secundum hanc cle. iterato debet cõfiteri
41 ꝓprio sacerdoti secundum ſmi ℣ Pau. Gul. ⁊ zenze. predictis nõ ob. vt supra dixi tenet cum glo. ⁊c. ¶ ℣ Glo. concessa. querit an istifratres sic electi poterunt absoluere in casibus reseruatis
43 curati. Qui autem sint casus expressi in iure in quibus absolu-

a ¶ Et deinde subꝺiciaf gen⁹. adde Aler. in cõsil. xiij. circa fi. i. ij. vol. pan. i. c. sedes. i. pe. col. de rescri.

b ¶ Qui aũt di canf. Sivis ẽt scire casus reseruatos pape habet boñ. gl. in c. q⁹ tráſlatione. de offic. le. ⁊ in. c. sicut. de excel. prela.

c ¶ Nũmõ non faciat aõ iniuriandi. Adde ter. iuncta gl. ij. i. l. p puicias. C. ꝺ edi. priua. Fel. in. c. cũ ac cessissent. in fi. col. de consti.

tio site poreseruata dat remissiones.s.datas: sed dubitatur an restitutio male ablatorū incertor in magna quantitate debeat inter illos computari. Jo.an.de pe.re.si eps.in.vi.re Jo.mo. ibidem tenēt q sic. Idem Host.de iudeis. cum sit.x de usuris cum tu. Archi. contra in.c.ij.de testa.in.vi. dicēs q eps nō hz se intromittere in talibus nisi in defectū vbi certa persona nō est a testatore deputata. de testa. tua. re. Jo. re hanc opi. Archi. dicit hic Pau. veram. vnde dicit q eps bene potest confessionem re absolutionem a tali peccato sibi reseruare ex cā: sed nō credit q dispensationē male ablatorum possit facere: qz satisfactio peccati est respectu primi re est certa a iure expssa: ideo non pōt per eps immutari nec videt quō ipsam mutare posset. de hoc dicetur post Lap. in cle.i.j. de pe.re. inducit Gul. hic cle. in prin. cōstitutionis Bonifacij ibi quos ordo clericalis re. cōtra theologos [a] qui dicūt primā tonsuram nō esse ordinem: cuius tamē contrarium tenent canoniste. vt not. in proemio sexti. de eta. re qua. cū contingat. † Mo. etiam idē Gui. de monte Lau. in suo sacramētali tit. de tonsura re ordine clericali sub ordine aūt clericali continētur sacri re non sacri. xi. q. i. de persona. in fi. ex quo dicit qō habēs tātum ordinem sacrum qō est possibile si sit per saltum promotus debet gaudere priuilegio clericali. Idē qō Gul. tenet ex ista. hic dicēs q per solam tonsurā confertur ordo clericalis. alle. d. c. cum contingat subdens q sm canonistas nouē sunt ordines clericales vt habetur in locis prealleg. ideo quicunqz habeat aliquē de predictis etiam per saltū: re etiam si sit illiteratus gaudet priuilegio canonis si quis suadente cum fuerit inductum in fauorem ordinis clericalis. defen. ex com. contingit. re sic etiā concor. in hoc Gul. secūdo in verbo. si ab olim inter prelatos rectores re clericos re. Inducit Pau. in ar. q nedū sacerdos sed etiā clericus debeat habere partem oblationum re funeralium. Ad id alleg. de ā. preby. proposuit. re. s. e. tit. ex parte canonicorum qō satis videtur verū sm eum nisi consuetudo vel aliud statutum induc at. de ver. sig. cum inter. In contrarium tñ facit litera in ver. verum. ibi dum dicit sacerdotibus re ecclesiarū rectoribus: sed dicit q illud nō excludit portionē clericoꝝ sm Pau. C Tertio Pau. hic in. ij. nos aūt. in ver. in studijs seu i ver. nisi ibi se quēti. ppter id q ibi dr quacunqz ratione vel causa tractat qd est ratio re quid causa. † Ratio est ordo gerendoꝝ ex cā veniēs tium re dr ratio quasi cōis ordo. Causa aūt est propter qō vnū quodqz fit re dicitur a catos qō est principium. [b] Causa autem potest esse sine ratione sed nō ecōtra. Quō aūt est cā: quedam impulsiua: quedā ad cuius esse sequitur aliud sm q cause sunt due essendi. s. materialis re formalis re due fiendi. s. efficiens re finalis. Quō aūt multis aliis modis sumitur cā de quo in. c. cum dilecti. per Jo. an. de accu. Item tractat quomodo aliud est cā aliud occasio qz cā necessaria infert in causatum: vt no. de iudi. ita quorundam. sed occasio consistit in facto re est mixta: vt no. de ma. re obe. solite. re ibi de hoc post Host. Quid si aliquis parochianus sit mortuus qui nō fit confessus. s. anno suo sacerdoti nec accepit eucharistiā: an ei interdicere possit sacerdos sepulturam. videtur q sic per. c. omnis. de pe. re. cōtra. credo qz in dubio debet presumi q nō deliquerit. re qō nō fuerit. immemor salutis eterne. ar. l. merito. ff. pro socio. re. l. sancimus. C. ad. l. iul. repe. re sic cā poterint alij legitime consteri: vt hic patet ex eius cōsilio abstinere ab eucharistia non dz presumi qō id non fecerit. Item qz dictum tale esset occultum: rideo nō debet ppter hoc publicari re. vt hic dicit gl. i. huiusmodi. In hoc. §. agitur. de lana re lacte hoc est de vtilitate pecuniaria. materia huius. §. est quotidiana re circa eam sepe occurrūt questiones dicit tñ qō vidit quasdam declarationes Bonifacij super quas hac materia per quas multa dubia decidūtur. † Tractat autem hic quō qualiter fratres predicatores re minores habeāt ius sepulture. C Not. primo q fratres predicatores re minores habēt ius libere sepulture quo ad eligētes in eoꝝ ecclesijs sepelri. C † Not. scōo q de iure [c] cōi sacerdotes parochiales potestate habent predicandi. Item qō ad ipsos spectat cōferre ecclesiastica sacramēta. C Mo. illud qō dignus est mercēnarius mercede sua. Ex quo no. regulam q qui sentit onus re. de reg. iur. qui sentit. in. vi. C † Mo. q de omnibus obuentionibus siue occasione funeralium siue occasione relictorū abillo qui eligit sepulturā apud fratres p dictos siue alias datorum in infirmitate de qua decessit q directe vel indirecte debēat peruenire seu peruenīet ad predictos fratres ecclesie ele cte sepulture dr sacerdos parochialis habere quartā. Et no. bene q dicta quarta debetur de relictis dictis fratribus etiaz ad vsus tales in quib⁹ alias nō cōsueuit deberi seu detrahi cautionica portio vt est videre in casib⁹. c. vlt. de testa. re sic hic est casus specialis contra regulā ibi positum. C † Mo. q sm sanitate aliquid donatur cessante fraude dictis fratribus non debetur sacerdoti parochiali quarta re. C Mo. in verſic. quibus interdū aliquid relinqui conscientie alterius propter defectū probationis. Item quod papa [a] potest obligare trāsgressorem constitutionis sue ad redditionē rationis in extremo iudicio facit. xix. dist. nullifall. Et no. illud qō fraus nemini debet prodesse. concor. de rescri. sedes. C Mo. quod vltra dictam quartam nō possunt rectores parochiales molestare predictos fratres in vers. nos etenim. C † Mo. quod omnia priuilegia re gratias sub quacunqz forma verborum re a quibuscunqz concessa re consuetudines re conuentiones statuta re pacta premissis contraria sublata sunt per hanc cōstitutionem. Et nota ex ter. ibi verbo aut scripto quod valet gratia etiam nō scripta re fortius non bullata: re sic ad esse gratie nō requiritur scriptura de quo dicetur cum glo. re. in vers. re ceterum. C Not. quod sacerdotes parochiales debent benigne fauorabiliter re propicie tractare fratres predictos. C Mo. q ordo predictorum fratrum re professores ipsorum multum fauorizantur ab ecclesia. Et nota bene qō benigne tractāt a principe debet similiter a subditis tractari bene. alias verisimiliter debet timeri qō superiori displicebit re. C Glo. sepulturam oppo. q isti fratres non debēt habere ius sepulture ex quo non habent populum iurta no. in c. i. §. eo. post Inno. re Hostie. Soluit de iure communi hic de priuilegio speciali huius constitutionis. Idem ma. alleg. Ad primum quia non tantum humanis sed etiam diuinis vocibus sunt mortui: vt not. in. c. placuit. ij. q. vij. licet autē ex priuilegio huius constitutionis habeant ius sepulture respectu sponte eligentium sepulturam apud eos: non tamen possunt alios inducere ad vouendum vel iurandum vt apud eos eligant sepulturam, alias incurrunt penam decreta. i. §. eo. in. vi. re. j. de penis. cle. cupientes. §. fi. C † Mo. bene ex glo. que ecclesie dicantur habere de iure communi ius sepulture: qz ille que habent populum alie autem habent de priuilegio vel consuetudine. Idem Gul. alleg. §. eo. tit. per totum. † Que autem dicatur libera sepultura. dicit Guli. quando cimiterium est aptum recipere quecunqz re vndecunqz. Fatetur tamē quod quilibet talis locus ex quo est per episcopū ad hoc deputatus: re per ipsum canonice dedicatus est aptus ad hoc actus tñ siue exercitium aliquando sibi deficit vel propter defectū materie vel propter pacta re conuentiones inter rectores locorum. vt. c. vlt. de pac. in. vi. † [c] Quid autē sit sepultura dic q est locus concauus in [e] ciuiterio positus vbi corpus catholici sepelitur. vel potest dici sic̄h eum q ille locus proprie est sepulchrū siue tumulus: sed sepultura est ipsum diuinum officium quod mortuo impenditur cum terre corpus eius traditur. facit quod not. in decreta. pe. §. eo. xiij. q. ij. questa. ri dei de hoc. C † Glo. predicare voluit querere quis habeat de iure potestatē predicandi ra quo possit hec licentia dari. remittit ad nota. per Hostien. re Inno. de here. ex communicamus. §. q. vero. de quo dixi plenius. §. eod. ver. nos autem: qz de iure communi competit episcopis re prelatis locorū re rectoribus parochialibus re magistris in theologia: vt hic patet in dicto ver. nos aūt. dic rationes ordinis cōpetit sacerdoti habitu actu vero tñ si hz populum: alias non potest ei cōmitti vt persone idonee iuris presumptione. Idem dicit de magistro in theologia ex priuilegio autē cōpetit istis predicatoribus re minoribus cui aūt dari possit licentia predicandi dic persone appropbate ad hoc officium per eps vel qz est doctor. facit pagine q pōt dari per p dictos quo ad hoc vt predicetur suis ouibus. † An aūt plus sit verbum dei de quo fit mētio an corpus Christi: dic q non minus est verbū dei q̄ corpus Christi: nec minus est reus qui verbum dei negligēter omittit q̄ qui corpus Christi negligēter in terris cadere permittit: re ratio qz verbo dei plures cōpunguntur re sic peccata mortalia tolluntur. i. q. i. interrogo. de consec. dist. iij. cū omne. sm Gul. C † Glo. obuentionibus omnibus. querit quid si non relinquitur fratribus hic nominatis: sed datur aliquis super executor ad certā summam distribuēdam suo arbitrio vel forte ipsi fratri aliquid legatur ad hoc tñ vt distribuatur: deinde dictus frater distribuit dictā summā vel legatū inter cōfratres ejusdē ordinis an debebitur quarta de tali relicto ecclesie parochiali. rūdet glo. q sic per hunc ter. qui sic vniuersaliter dicit de omnib⁹ obuētionibus re. sic dicit declaratū per quasdam literas Bonifacij de quibus in. i. glo. huius. §. ad hoc facit qz tale relictum in casu premisso capitur vt a ministro. ff. de legatis. ij. l. si quid Titio. c. ff. si cui plusquā. per legē falcidiam. l. diuus. re sic videtur a testatore receptum per ministeriū illius executoris vel legatarij: re ideo merito debetur quarta ecclesie parochiali. nec obstat si dicatur qō hic videtur solum loqui de relictis ad certū deputatiū usum. vt patet ibi ad quos cunqz certos re. quia illud adūcitur ad ampliandum re gratia dubitationis tol. le. ide: ideo non minuit nec restringit: quia hic vniuersaliter dicitur de omnibus obuentionibus. ff. de reg. iur. l. que dubitationis. Per predicta dicit glo. idē fore dicendū re sic ēt esse declaratū in declarationibus de quibus in. i. gl. §. huius. q etiā si nihil relinquit fratrib⁹. sed mādatur executori vt ipsis fratribus det aliquid vel. p mittit nō debebit relictū ipsis fratribus ex quo sunt incapaces debebitur tñ quarta parochialis ecclesie ac si ipsis fratribus directe esset relictū ad hoc qz etiā relictū nō capaci defeatur. ff. de iure fisci. l. iij. §. fi quis. re. §. qñ. re. ff. de his quibus vt indignis. l. in fraudē. re. l. ij. C. ad leg. falci. Idē tenet hic Gul. dicēs notandū re ponderandū hic literam que hic dicit oībus re dum dicit quibuscūqz re qūocūqz si directe vel indirecte re q dicit ipsis fratribus vel alijs p eis. Itē dū dicit integre. nā ex p dictis verbis re pluribus alijs hic proxime aperte cōcluditur q qñcunqz aliquid perueniet istis fratribus vel eos qualitercūqz cōtingat ratione sepulti suo cimiterio curatus dz habere integram quartam portionē cōditor autem huius cōstitutionis toties inculcauit verba hec vniuersalia propter multifarias cauillationes re subtilitates quas ali qui inueniebāt super canonica portione. Idē Step. alleg. l. cū decē. ff. ad leg. fal. re. C † Glo. funeralibus. querit que dicatur esse funeralia. Rūdet q oīa illa q cū funere deferūtur. re ita declarauit Benedictus in cōstitutione sua inter cūctas. ibi tñ dicebatur q de candelis que dabātur ad manus non debebatur quarta. sed illud est correctū per hāc literā que sic vniuersaliter loquitur. re qz illa cōstitutio Benedicti est reuocata. p hoc cōcludit etiā glo. q de relictis. p missis dicēdis similiter debetur quarta. Idē tenet Pau. re Step. Gul. vero hic dicit q funeralia dicuntur que ratione funeris ecclesie oboueniūt. Dicuntur aūt funeralia sm eū a funibus quibus ligabātur corpora mortuorum ex quo cōcludūt aliqui qō cū corpus fuit traditū terre re bene reconditū sub terra qz tunc nō habēt locū funes. qz satis stringitur corpus terra q tunc nō habet locum hec cōstitutio qz nō sunt funeralia: qz nec sunt funes vnde dicūtur. Et sic dicunt q solum de bonis que oboueniūt corpore existēte super terrā debetur quarta, corpore aūt subterrato nihil debeē. Sed certe hec opi. est derisoria re falsa cōtra veritatem. Nam alias de facili frustrarēt effectus huius cōstitutionis. Iurta p dicta querit Gul. per ētum tps durent ista funeralia an solū durēt illa die qua corpus traditur sepulture an illa hora an p septimanam vigesimā vel trigesimā. an vero per annū. an verosemper si ipsis fiat propter memoriā. dic q tota dies qua corpus traditur sepulture cedit curatis cū certe de vāno vitādo. s. de offi. deleg. cōsuluit re. C † Glo. de iure q̄rit vbi sunt isti casus in quibus alias de iure nō debet solui quarta. Rūdet q habetur in decre. vel de testa. rin. c. ex parte. ij. de verb. sig. f. qñ relinquitur pro fabrica ecclesie vel pro luminaribus vel simili certo pio vsu re. † Iurta hoc querit glo. an hec constitutio sit seruanda in obuētionibus vel relictis alijs fratribus q̄ minoribus re predicatoribus de quib⁹ hic loquitur. videtur qō sic: qz eadē videtur ratio. glo. tenet cōtrariū qz hec cōstitutio est consuetudinaria antiqui iuris vt patet ex hoc ter. iuncto. c. vlt. de testa. re. d. c. ex parte ideo est restringēda vt in regula que a iure. de reg. iur. in. vi. re qō ibi no. re de regu. c. cōstitutionē. in. vi. Idem tenet Pau. nisi essent. aliqui qui ex vi priuilegij cenſerētur in re predicatorum. Lap. dicit q dās Bonifacius papa. viij. [a] vo luit istam constitutionē extendi ad Heremitas sancti Augustini. re Jo. papa. xxij. ea ertēdit quo ad omnia ad carmelitas: vt no. Joā. and. de regu. constitutionē. in. vi. Et per hoc videtur q in fratribus seruoꝝ sancte Marie vel celestinis vel similibus nō haberet locū hec constitutio. Et pōt esse ratio qz non tanta deuotio habet ad ista loca. re ideo nō sic sepe apud illos eligitur sepultura vt apud illos de quibus hic dicitur. in ter. re de quibus est premissum. re sic non tñ respectu ipsorū ledunturi curati. facit in arg. l. nam ad ea. ff. de leg. cc. C Glo. nec non de datis. querit quid si testator fecit legatum istis fratribus apud quos eligit sepulturā. re solut illud legatū in vita antecē decedet an debebitur quarta. videtur q nō. per hūc ter. qui dicit de datis in vita non deberi quartā. cōtrariū tenet gl. re sic dicit declaratum per Bonifacium. Ratio qz testator videtur soluere illud vt legator. hinc est q legatarius illud post mortē petere nō posset. vt probat in. l. lucius. ff. de leg. ij. l. luci⁹. ij. §. impubere. eo. tit. re. l. filiā. C. de leg. re. ff. ad leg. fal. re. l. cū quo. §. fi. hinc est q tale legatū defalcabitur ac si solutū esset post mortē. C. ad leg. fal. l. in donationibus. cum aliis alleg. in glo. re. C Glo. decesserit. querit an procedat litera etiā si testator disposuerit cū habitu ipsorum fratrū sepeliri: vt nihilominus quarta debeatur sm formam decre. glo. dicit hic q sic. nam re si ingrederentur religionē in egritudine existentes re ibi de illa decederent habet locū hec cle. §. eo. de his ergo forti⁹ in casu p dicto. re sic dicit declaratū fore in declarationibus premissis. secus aūt de datis in vita. re in sanitate alias cē soluendo legatum. §. eod. de his re hic probatur sm Gul. re gen̄e. C Glo. directe. querit qd si testator reliqt vel dat in infirmitate de qua decidit. vel dari mandat post mortem non facta mētione de hoc testamento aliquibus singularibus fratribus ad eorum cōmoditatem fore vt possint emere libros vel vestes. vel ob similem causam an debebitur de talibus quarta. glo. respondet q sic. per būc ter. qui vult indistincte de omnibus relictis directe vel indirecte deberi quartam. re sic dicit declaratum fore per Bonifacium in declaratione seu cōmissione de qua in. i. gl. re ibi assignatur ratio qz relictū dictis fratribus singularibus queritur cōuentui sicut per monachum monasterio. re per seruum domino. re per filium patri. xij. q. ij. non dicatis. xvij. q. i. c. vno. insti. per quas perso. no. acqui. in princ. sed in legato serui inspicitur persona dñi an fit talis vt potuerit sibi legari. re ad hoc vt possit per fideicōmissum gravari ad restituendū. vt probatur. ff. de leg. i. l. cum filio. ff. de leg. ij. l. si alienus seruus cū fi. ergo eodem modo in legato facto alicui singulari fratri inspici debet cōuētus cui queritur. re sic sicut illi esset relictū deberetur quarta etiā hoc casu. nec ob. p dicta decre. requisitiad fi. de testa. vbi patet qō de relicto singulari psone nō debetur quarta qz id habet locū qñ persona est capax vt possit habere propriū hic in eo qui non pōt habere propriū re sic refidet gl. cōtrariū tenet hic Ste. nō ob. hec litera que loquitur de relictis fratribus: qz ds intelligi completiue sm eum re sic nō de relicto singulis vt singulis. alle. ff. de re. dubijs. l. cuilibet. re. l. cū senatus. Item qz relictū ecclesie in qua quis sepelitur intelligitur relictum causa sepulture. ff. de excu. tuto. l. nesennius. re. l. leg. Recipere aūt ad sepultura non est actus singulorum sed totius corpori. Itē non ob. litera que dicit indistincte ad quoscunqz vsus re. qz illa verba respiciunt res legatas re modos legandi nō aūt ampliant personas legatariorum: vt est casus de alimētis lega. l. a filio. §. fi. Item non ob. qz relictū singulari persone acquiritur cōuentui: qz persona. i. cōuētus que representat singulare personā. ff. de rideiust. l. mortuo, nō est causa canonice portionis sed tm̄ eius sepultura. † Ex his cōcludit q relictum causa amicitie vel parētele non subijcitur legi canonice portionis, pro quo etiam alleg. in ar. ff. de excu. tuto. l. tutor potius. §. i. de castrē. pecu. l. si forte. re. l. castrense. Mat. hic ambigue loquitur. Nam primo videtur tenere gl. nec ob. sm eum qō de relictis personis nō debetur quarta. sed de relictis ecclesie vt no. §. eo. relatus. re. c. in nostra. re de testa. requisiti. per Jnno. quia hic videtur speciale in relictis istis fratribus. q potest esse ratio: qz quicquid relinquitur religiosis videtur relictū eorum locis, in cle. eviui. §. cupientes. de verb. sig. re. c. exiit. eo. tit. in. vi. Hec ob. q fratres minores sunt incapaces in cle. eviui. qz verum est quo ad alia. sed nō quo ad talia relicta causa liberorū vel vestiū: qz talia relicta bene possunt capere vt ibi: vel dicit ipse possum? dicere qō hic fratres ponūtur pro locis quasi velit qō secus de relictis singularibus personis. re sic refidet plus nō dicēs. qō videtur resistere cōtra glo. Tutius videtur tenere glo. propter declarationē quā glo. alleg. re ipsum etiā tenet hic Pau. Idē sentire videtur Gul. in ver. omnibus. Jo. de iig. hic late de hoc disputat arguēs pro re contra supponēdo q relictū sit factum causa parētele vel amicitie vel remunerationis a testatore vel alias non relictum. Et ponit verba Fede. ad literā de eo non faciēdo mentionem de quo per Fede. in ope suo. c. iij. Et finaliter idē cōcludit q gl. §. q quarta de tali relicto istis fratribus debeatur curato. iz reuera rationes multū vigent pro Ste. re opi. eius tenuit in effectu idem consuluit cum pluribus alijs aduocatis Romane curie Old. vt refert Fede. in opere suo. cc. lix. re. C † Glo. quartā. querit ad litere declarationem quid si testator qui reliquit alij quid istis fratribus [c] non est sepultus apud eos an debebitur de talibus relictis quarta. Si enim ibi esset sepultus clarū est q sic. Rūdet gl. q dicta cōmissio seu declaratio Bonifacij declarat q non. Fatetur tamen q non leuis opinionis docto. inter quos fuerunt Host. Pe. re Egidius tenuerunt oppositum scilz qō de talibus relictis debetur quarta ecclesie parochiali etiam si sepultus sit testator apud ipsam ecclesiaz parochialē. Inno. re Abb. tenuerūt contrariū. re banc opi. Inno. sequitur Archi. re placet etiā Jo. and. vt ipse no. §. eo. tit. ci. placet etiā hoc Joā. mo. cessante fraude. re ideo illa est tenenda quā etiam hic tenet. Ste. Step ha. idem videtur tenere Pau. quando nō sepelitur apud fratres quibus fecit relictū ex eo: qz ibi nō elegit sepulturam. Si aūt ibi elegisset sepultura sed postea ecclesia inter dicta fuit ita qō dicta de causa ibi non potuerit sepeliri. tunc dicit quarta debetur ecclesie parochiali. re hoc ne ecclesia cui factum est relictum re in qua est electa sepultura ex delicto re pena commodum consequatur. ff. de dona. inter virum. re vro. l. iij. §. j. xvj. qō. i. legi. Item videtur secundum eum si casu

Voluit ista cōstitutionem extēdi. Adde do. Abb. in. c. fi. in fi. col. ver. vltimo. scias. extra re testa. De datis i vita. adde ho. stiē. re do. abb. i. c. i. ī fi. extra de sepul. re do. abb. in. c. regsti. f. iij. col. in prin. extra de testa.

Non est sepultus apud eos. adde do. abb. in. c. relatum circa fi. extra. de sepult.

alibi sepeliatur ex eo. q apud ecclesiā electe sepulture portari non potuit forte propter inundationē aquarū ⁊ similia. Idem Fede. in suo opere cōsilio. iiij. Iurta predicta querit quid si dicatur q fratres fraudem cōmiserunt contra hanc constitutionem vt fraudarēt facerdotē parochialē in sua quarta. quō prohabitur fraus. rñdet glo. qō dicta cōmissio hoc declarat: qu ex qualitate personarum ⁊ quantitate relictorum ⁊ ex preteritis gestis presumi poterit fraus ⁊ maxime ex eo. q quando nō tenebantur ad quartas sepulturas vtiōū totis viribus procurabant ad hoc: quia iura sepe ex predictis presumunt fraudē. facit de renūn. c. ū. in. vi. cum cōcor. hic alle. ad fi. glo. suppositā aūt fraude non dubiū: q debebitur quarta. de testa. requisiti. in fi. ⁊. c. fi. ⁊ eo. tit. c. officij. ¶Per p̄dicta dicit hic ¶Dau. q̄ presumitur fraus si animi destinatione ⁊ proposito testatoris apud fratres eligit sepultura. ſ. fratres fecerūt postea ipsum eligere sepulturam alibi. ⁊ sibi nihilominus legari q̄ alias erat legaturus testator: vnde tenebuntur ad quartā. ⁊ hoc in quarta parochiali ⁊c. Quarta autē epalis debetur epo de oībus relictis ecclesijs sibi subiectis. siue ibi fuerit electa sepultura siue non. de test. requisiti. ⁊. c. fi. fm ¶Dau. Idē Mat. ratio fm eū q epūs recipit propter cōionem suam quā habet cum omnibus ecclesijs suis. de testa. requisiti. sed ecclesia parochialis recipit propter iniuriā sibi illatā propter sepulturam alibi electā. ⁊ ideo solū de relictis ecclesie sepulture sibi debet quarta ⁊ nō de relictis alijs ecclesijs. ſ. e. c. i. ⁊. c. de his. de quo per Inn. ⁊ Ber. ſ. eo. relatū. licet Archi. olim tenuerit contrariū in additione vna quā posuit. ſ. eo. tit. c. ū. in. vi. per p̄dicta dicit idem Mat. q̄ cum episcopus nō habeat cōmunionem cum ecclesijs non sue diocesis q̄ de relictis illis etiā per suū subditū non habet quartā sed epūs in cuius diocesi est ecclesia. alias sequeretur q̄ vna ecclesia solueret duas quartas episcopales q̄ absurdū est de relictis aūt ecclesijs sue diocesis etiā per non subditū bene dz habere quartā: vt patet ex predictis fm Mat. Iurta predicta queritur an excusati erunt fratres claustrales qui procurauerunt vel fecerunt aliqua cōtra constitutionē predictā si sunt penitus non soluendo. ⁊ est cōsumptum id q̄ inde est habitū.

a ¶Mā. ſ. adde domi. Abb. in. c. de his ex tra de sepul. ⁊ in. c. officij. de festa.

dicit Sul. q̄ non credit tales esse excusatos. alleg. de resci. c. ū. vnde dicit q̄ sienda erit restitutio per ordinem iurta ordinationem posītā. in cle. religiosi. ſ. ceterū. de priuil. vel dicit ipse dici pōt q̄ duplex nascitur obligatio vna que potest agi in foro contētioso ad instantiā rectoris cōtra ecclesiā ipsorum fratrum ⁊ eorū bona qualiacūq; sint si alias cōmunitas peccauerit. ⁊ hoc si sit verisimile cōmodum vniuersi alias nō. de excep. cum venerabilis. alias contra fratres fraudem committentes

63 fm Sul. ¶†Glo. largiri. ērit an heredes habeāt necesse soluere integraliter relicta fratribus de quor manibus curati debeant postea recipere quartā. an vero poterunt soluere retēta quarta. videtur q̄ integraliter debeat fieri solutio per hūc ter. qui dicit ipsos fratres largiri quartam sacerdoti parochiali glo. sentit oppositā vnde dicit declaratū est per Bonifacium in ǵstitutione sepius alle. q̄ quarta debita parochiali ecclesie cēlebitur esse in bonis illius ecclesie sicut fal. cēsetur esse in bonis heredis: vnde illā vendicare possunt curati ⁊ inhibere heredibus ne illam soluant fratribus. de quibus merito possunt suspicari. alle. l. lineā margaritarum. ff. ad leg. falci. ⁊. ff. ad treb. l. heres. in fi. Cōclude q̄ aut sacerdos curatus inhibet heredi ne soluat. ⁊ nō debet soluere heres. aut non inhibuit. ⁊ tūc aut heres vult retinere quartā. ⁊ videtur q̄ possit per p̄dicta aut heres vult totū restituere. ⁊ videtur quod possit per hūc text. ſenze. tū hic videtur sentire q̄ totum legatum possunt petere fratres si nō precedit inhibitio. vt hic. ¶Dau. hoc idem q̄ glo. dicit tamen q̄ pro fratribus facit. ff. de leg. ū. ſi quis seruū. ſ. fi. ⁊ melius. ff. ad trebel. l. filiam. ⁊ hoc dicit tenuisse Inno. ſ. e. de his. vbi tenet q̄ contra heredes nō agit nisi ecclesia cui est relictum. Episcopus antē ⁊ ecclesia que pretendit ius in legatorationē sue portionis possunt petere vt mittantur in possessionem nomīnis. ⁊ postea agere poterūt. ff. vt in poss. leg. l. inutiles. vt poterit petere a iudice vt pretoriū pignus tradatur. C. de preto. pig. l. i. ⁊ ū. hoc quādo ecclesia cui factū est relictū nō vult cedere vel non adest que cedat actionem. Si autem vellet cedere tūc deberet peti cessio. ⁊ agi actione cessa. Immediate aūt ablatā cessione sola ecclesia cui factum est relictum. ⁊ sic de qua facta est mētio in testamento est illa que potest agere. Bo

b ¶Nō obito legando. De hac materia ponit Bart. ⁊ docto. in aut. ꝓterea. C. vnde vir ⁊ vxor.

stien. vero idē nō placet hec subtilitas. ⁊ dicit quod imo episcopus ⁊ ecclesia ratione quarte poterunt libere agere quanti sua interest cōtra illum qui habet facultatē restituēdi nulla actione expressa. alleg. de elec. cum inter. R. ¶Dan. hic concludit q̄ quicquid sit de potestate agendi. tamē si heredes soluāt curatis etiā fm leges sunt liberati a fratribus saltem ope exceptionis. alleg. de vo. excep. l. ſi opera. fm canones autem nō dubiū q̄ sint liberati. ⁊ possunt ad solutionem istius quarte cōpelli

64 per ordinariū. † Sed nūquid fratres si integrū relictū percepernt poterūt per ordinarium cogi ad solutionē. videtur qō sic etiam nō ob. priuilegio exēptionis. Nam omnia priuilegia que huic cōstitutioni forēt cōtraria hic sunt reuocata ergo ⁊c. Ad hoc q̄ hic est quedā iuris executio ⁊ dispositio cuius executor est ordinarius. de prebē. si clericus. in fi. in. vi. ꝓo hoc ēt alleg. q̄ frustra essent iura nisi essent qui illa tuerētur. de elec. vbi periculū in. vi. contraria opi. hic placet ¶Dau. mouetur: q̄ licet hic tollantur priuilegia impeditia solutionē quarte non sequitur ergo tollūtur priuilegia exemptionis. vnde cōcludit q̄ cōpulsio fiat etiā per superiorē sumn hoc est per papam vel

65 legatū facit de elec. si abbatē. in. vi. ¶Gl. integre querit quid si finus deferatur primo ad ecclesiā parochialē. ⁊ ibi dicatur vna missa deinde illa cōpleta portetur ad fratres sepeliēdum an minuetur quarta debita rectori propter obuēctiones quas percepit sacerdos in missa funeris. Jo. mo. dicit q̄ non. q̄ hūcter. qui dicit q̄ integre debet solui. Item q̄ iuri communi est standum vbi non reperitur mutatum alleg. de elec. cōstitutio. in. vi. Item ¶Dau. ſenze. ⁊ Stepha. per predicta dicūt q̄ si consuetudo habet q̄ semper primus deferatur funus ad propriā ecclesiam q̄ tenebit cōsuetudo nec intelligetur sublata per hāc constitutionē que tollit solū consuetudinē cōtrariam huic cōstitutioni. quinimo plus dicit glo. post Jo. mo. q̄ etiam si de boc non esset cōsuetudo tū de iure esset deferēdum primo ad propriā ecclesiam parochialē. ⁊ sic ibi habere missam in illa. ⁊ sic recipiet vltimū vale a suo curato. alleg. in ar. de cōse. dist. v. non oporteret. Scdo ad hoc q̄ hic nō repugnat electionem sepulture. sed cōcordat. ideo dz esse licitū. facit de fun. ad aposticam. Sitū esset consuetudo in contrariū ſcz q̄ non deferatur primo funus ad propriā ecclesiam valeret. ſ. eo. certificari. ⁊. c.

66 cum liberum. fm ſenze. ¶† Mo. bene hanc glo. q̄ facit quod de iure fratres nō possunt sepelire corpus parochiani nō interessentis ibi parochiali sacerdote. Item facit hec glo. ad no. ſ. eo. in nostra per dñm Anto. facit qō not. ſ. eo. is qui. in. vi. Ex predictis patet q̄ recepta in tali missa non cōputanē in quar

a tam. a Nā licet quarta debeat cōtentari ⁊ nihil aliud amplus petere. tū id est verū respectu quarte eius qō est relictū fratribus. nam de talibus relictis fratribus vltra quartā petere non debēt. ⁊ de istis hic loquitur. de relictis aūt ecclesie matrici nihil hic dicit papa fm Sul. idē tenet hic ſēze. Sed qd si testator: leganit aliquid curato sub cōditione q̄ nihil peteret a fratribꝰ. dic q̄ si cōditionē acceptauit amplius nihil petet cessante tū fraude. ſ. de testa. officij fm ¶Dau. idem Matth. vices qō si non acceptet legatum petere potest quartam canonicam. Si vero acceptet legatū acceptādo videtur renunciare sue quarte canonice hoc q̄ testator sub cōditione p̄dicte leganit. Quid autē si simpliciter vel absolute aliquid legasset curato. an illud tenebit cōputare in quartam canonicam: an vero illam petere poterit etiā habito legato. dicit Mat. q̄ illam petit etiā habito legato alle. prealle. decre. officij. Jo. de lig hic reuocat illud in dubiū nunquid vz parochialis ecclesia debet sibi cōputare in portionē canonicam illud quod minus debita portione est sibi relictū a defuncto alibi sepulto q̄tū ecclesia parochiali. vel si relictum est tū qō sufficiat ad quartā. an debebit illo relicto esse cōtenta. ⁊ arguit late pro ⁊ cōtra. ⁊ finaliter videtur tenere q̄ fic. dicendo si vis tenere primā partem rñde ad contraria ⁊ figillatim rñdet ad illa. sed cōtra hoc facit precipue ista cle. in isto text. vbi dicitur q̄ integre debēt curati percipere quartā de relictis fratribus. ipse rñdet q̄ istud ius notū debet intelligi cū supplētione iurii antiquorū ⁊ rationū. ſ. qui ecclesie curate nō est de quarta prouisum nec est nouū qō posteriores leges determinentur per priores. ff. de legi. l. nō est nouum. ⁊ sic eodē modo debet intelligi hic glo. ⁊ qō dixi post doctores super eo. Itez obuiare videtur decre. officij. que fortiter videtur obstare ⁊ decre. requisiti. de testa. respondet q̄ non ob. si tenemus opi. Inno. ibi qui tenuit quod ad supplementum agi pōt per. l. ſi qui. ſ. ⁊ generaliter. C. de inoffi. testa. Sed hec resp̄sio sibi non placet. q̄ sibi nō videtur vera opi. Inno. per. c. requisiti in fi. dum dicit precipuā. ideo secundo rñdet qō ibi loquitur in episcopo ⁊ quarta episcopali qui epūs est extraneus quoad testatorem. ⁊ ideo nō est ratio quare relictum episcopo simpliciter alio nō adjecto impediat iuris executionē que est inter epm ⁊ capellas et quo nihil dixit testator. sed ecclesia parochialis habet ius in bonis defuncti quasi tanq̄ coniunctus et abintestato veniēs non tanq̄ creditor. ideo relinquendo sim-

67 pliciter videtur voluisse cōpensare. † Item huic opinioni ob. b videtur iura que dicunt q̄ b debitor legando creditori nō videtur voluisse soluere. l. creditorum. ff. de leg. ū. ⁊. l. i. ſ. fideūm. C. de re. vxo. acti. Respondet q̄ istud debitum istius quarte non est verum

debitum. Nam potest rector cur atus in illo institui sicut pōt filia in dote. ⁊ in legitima. ff. de nup. l. ū. ſ. sed vtrūq. Item q̄ alias sequeretur q̄ in vita posset peti. Item q̄ si vnus parochianus stetisset in vna parochia per multa tēpora q̄ ꝫ postea se transferret ad aliā mutato domicilio q̄ posset prima parochia petere qō nō est verū ⁊ fic resident q̄ō videtur inclinare in hāc opi. Istam etiā partē tenet ¶Host. in sum. de sepul. ſ. cui fit licitum. in. ū. col. ver. sed quid si reliquit. Host. tamē tenet contrariū. ⁊ etiā Mat. vt. ſ. dixi. hoc hac opi. ¶Host. ⁊ Joā. lig. facit q̄ testator in dubio non debet dici donare videri ne duplici prestatione oneretur heres. ar. ff. de leg. ū. l. cū pater. ſ. qui dotale. Itē quia iura. ſ. c. i. ⁊ eo. tit. c. i. ⁊. ū. in. vi. cum simili-

68 bus dicunt q̄ canonica portio debetur de bis que testator reliquit pro anima sua. si ergo testator vsus precepto decre. i. ſ. e. ti. ex omnibus que relinquere intendebat dimisit quartā eccle sie parochiali cōtenta esse debet. Item quia hec quarta debet in recōpensationē onerū que sustinuit ecclesia parochialis in vita ⁊ rōne iniuriestivi illate propter sepulturam alibi electam. quinimo potius ꝓpter iniuriam qō patet: q̄ si quis sepelietur in ecclesia parochiali etiā si ei nihil relinquit sed alteri ecclie nihil babebit de talib⁹. ſ. relictis: vt tz Ray. in sum. de sepul. ⁊ Pe. de saxo. ſ. eo. de bis. ⁊ Abb. ſ. eo. c. i. Item pro hoc facit. quia sue equiparemus ecclesiam filio sue patri sue patrono. si cut predicti cōputent relicta in sua legitimā. sic etiā debebit cōputari ecclesia. facit. l. omnimodo. ⁊. l. cum filiū. C. de inoff. test. ⁊. ff. de bo. lib. l. etiā. ſ. toties. ⁊. ſ. si debita ⁊ aduerte q̄ hec fuit questio disputata per Fede. de se. vt patet in suo opere cōsi. iij. cuius dicta Joan. de lig. posuit ad literā ⁊ de eo mentionē nō

69 facit de materia per do. Anto. ſ. e. officij. ¶Gl. coerceri. q̄rita quo potuerunt coerceri fratres vt soluant quartā. Respō det glo. q̄ certum est eos posse coerceri de iure vt hic dicit tamen propter exemptiones istorum fratrum clerus nō habet a quo consequatur iustitiā. ⁊ ideo de hoc summe conquerit fm gl. coerceri ergo poterunt per papā vel legatum sedis apostolice. ⁊ non per alium. ⁊ sic sentit gl. priuilegia exemptiōis quo ad hoc nō fore sublata per hanc constitutionē. Item ¶Dau. vt ſ. dixit cum gl. in verbo largiri. in fi. q̄ō patet q̄ per ordinarios nō potuerunt coerceri. cōtrarium tenet Sul. q̄ cum hoc ius cōmune sit notorium ⁊ manifestum. ⁊ in corpore iuris clausum. ⁊ fic non pōt esse non notorii ideo priuilegium aliquod in cōtrarium nō debet quoquomodo impedire qō diocesani aut q̄ sunt ministri executores iuris. de ſen. excom. nuper. ⁊ hoc fac-

70 tam notorio se nō intromittant. ad hoc quia in notoriis cessatoꝛ do iuris de fi. presby. qñ. ſ. a Notorii aūt est qō est in cor-

a pore iuris clausum. de coha. cle. ⁊ mu. vestra. Ad predicta facit hic tex. a contrario. Item quia priuilegium non debet excusare eos a coertione ēnda per diocesanum super hoc per literam hic in versi. nos etenim nā si aliquod priuilegium non potest excusare a oatione rei quando fieda sit ecclesie curate. multominus ab hac parte fic notorie ⁊ debite coertiōis ⁊ executionis cum sint accessoria vt videtur casus in simili. de pbē. si clericus. in. vi. Cutius est tenere gl. quia vt dixi. ſ. post ¶Dau. licet hic tollantur priuilegia impedientia solutionē quare non sequitur ergo tolluntur priuilegia exemptionis ideo tenēdū quod compulsio fienda erit per suū superiorem vtputa papam vel p legatum fm ¶Dau. vt dixi. ſ. cum glo. in verbo largiri ad. fi. ⁊c.

71 ¶†Sl. in ver. verbo inducit decre. ad no. in pemio. vi. in ver

b bo transmittimus vz b an valeat priuilegium non scriptum vel gratia pape non scripta: q̄ videtur q̄ fic per hunc tex. ad hoc xxv. q. ū. institutionis. a q̄ ibi no. de quo etiam in regula priuilegium. de re. in. in. vi. in mercurialibus dixi in proemio. vi. plene. Sed an per hunc tex. intelligantur revocata priuilegia cōcessa predicatoribus. xvj. kalen. maij per Clemētem pōtificē suī anno primo. in quib⁹ cōtinebatur q̄ de relictis in ornamentis vel fabrica ⁊ similibus q̄ ad nullam quartam tenebantur. dicit hic ¶Dau. q̄ hec questio pēdet ab illa de qua habetur in proemio huius voluminis vz a quo tempore ceperūt ligare hec constitutiones. an a tempore publicationis cle. Jo. an. xvij. ⁊ concludit q̄ hec publicatio sumpsit effectus a tempore publicationis Jo. xxij. ⁊ sic priuilegium illud fuit revocatum per hanc cōstitutionem sicut si ipse Jo. fuisset autor huius constitutionis fm ¶Dau. Idem ſenze. dicens q̄ licet post hanc cōstitutionē fuerint confirmata priuilegia predictis fratribus tamen nō intelligitur cōfirmatum priuilegium. qō revocatum quia cōfirmari non potest quod non est de fide instru. inter dilectos ⁊c.

72 ¶†Sl. pacta querit ad litere declarationē an pcederet hec litera etiam si pactum initum inter fratres ⁊ curatos sup sepultura esset tale q̄ super illo fuisset per papam pronūciatū ⁊ etiā confirmatū ante hanc cōstitutionē. ⁊ fic tale pactum p. hec ver ba intelligatur sublatum. rñdet q̄ non. vnde dicit q̄ non tollē-

tur tunc illa sentētia cōfirmationis imo stabit er quo expresse hic nō tollitur. nec valet si dicatur pactum hic tollitur. ergo pactum firmati sentētia ⁊ cōfirmationē: q̄ tale pactū est maioris efficacie q̄ simpler pactum nō cōfirmatum authoritate pape: vt pbatur in simili in. c. Fuis ⁊ pac. in. vi. de iureiur. lz. e. li. de foro cōpe. cum. ſ. laicus fm Jo. mo. ad hoc etiam inducit q̄ō no. in aut. vt cum de app. cog. in prin. colla. iiij. vbi no. q̄ ler no ua nō extendit ad causam pēdentē vel decisam. etiā si in ea dicat q̄ trabatur ad preterita. Idē tenet ¶Dan. quia dicit q̄ nisi hoc fuisset expressum de cōsuetudine illa nō tolleretur alle. de

73 cōsti. c. i. in. vi. ¶† c Mo. bene er glo. q̄ licet tollatur pactū simpler ⁊ nō pactū firmatum sentētia vel authoritate apostolica ⁊ similiter nō videtur tolli pactū iuramēto firmatū per predicta iura prealleg. a eadē ratione sublato statuto nō videt tolli statutum iuramēto firmatum vel authoritate sedis apostolice. ad hoc q̄ō no. de elec. cum nō deceat in. vi. ⁊ q̄ō habeē eo. tit. quia

74 ſepe. ⁊ de cōſue. c. i. in. vi. licet gl. ſi. in. d. c. cum nō deceat innuat tolli statutū sed nō iuramentū. ¶Glo. autē hec. ⁊ ¶Dau. ambi- a gue loquuntur q̄ dicunt primo q̄ non tollit sentetia cōfirmati va pacti ⁊ fic innuit tolli pactū. ſz postea in rōne quā assignāt sentiūt oppositū dū dicunt q̄ non sequitur tollitur pactū. ergo tolluit pactū firmatū sententia ⁊ hoc vltimum credo. nam alias sublato principali sublata essent accessoria vt in regula accessorium. de reg. iur. in. vi. cū gl. ⁊ Jo. mo. cōcordat hic Sul. Monetur q̄ cōstitutio hec est a cōmuni iure ex orbitās ⁊ fic non est b

75 ertēdenda. ⁊ fic sibi expressata tollit. ⁊ alia in suo statu dimittit per q̄ dicit q̄ pactus de minori quātitate vanda q̄ fit quartā firmatū inter curatos ⁊ fratres iuramento ante cōstitutionem cōsentientibus omnibus religiosis ⁊ curatis. Ad hoc q̄ papa nō videt in dubio tollere gratiosam donationē que de se ppetuo est mansura de dona. per tuas. In cōtrarium facit fm eum quia papa hic propter bonū publicū ⁊ cōmune q̄ debet ꝓferri p̄dicta q̄rit idē Sul. quid si cessum est monacho certi monasteriū q̄ possit cōseq; authoritate apostolica bñficium seu officium vacans in alio monasterio nō ob. q̄ fit monachus primi monasteriū an dicto beneficio assecuto definet esse monachus primi monasteriū q̄ papa sibi nō reseruauit exp̄sse dicit q̄ō fie cum hoc nō sit licitum nec incōpatibile habere nomē in duobus monasteriis de priuileg. volentes in. vi. Secus si papa sibi hoc reseruasset, exp̄sse. quid si canonico sit cessum q̄ nō ob. canonica quam tz possit duas vel tres curatas ecclesias tenere si alias sibi licite conferantur. an assecutus pluribus ecclesijs poterit postmodum dictam prebendam vel alteram de ecclesijs ꝓuitare cum alia. tta q̄ō p̄bendam vel ecclesiam permutatam ⁊ de nouo assecutam licerat cum alijs tenere ⁊ omnes ecclesias

a ¶Motorii autē est. Adō. d. Jaſ. l. ū. ſ. vlt. co. in pri. ibi: ⁊ fic eorū primle giū. ff. si qs in ius eo. non ie.

b ¶An valeat priuilegiū nō scriptū. Adde ea q̄ adducit Fel. in rub. extra de cōſti. in iij. colū. ⁊ in fi. por. ſ. ū. ſ. cōſtat. ver. sed hic dubitatur. institit. de iure na. gē. ⁊ ci.

c ¶Mo. bñ er gl. Adde q̄ ista ter. i. ij. sup. ꝛepuat fin. fel. in c. ſi ī eccliarū. ī xvj. col. ver. iij. declaratio. extra de cōſti. et istam glo. dicit esse notabilez Alex. ī pe. col. vij. rvij. ī pe. col. circa med. ī. j. volu. Alex. in cōſi. cxxv. ī pe. col. circa med. ī. ū. vo. alex. ī cōſi. cxij. in. ū. co. in iij. vo. ⁊ Alex. in cōſi. xxx. in. j. col. in. v. volu. ⁊ eā dicit esse fing. fel. in. c. cōſtitut⁹. ī. iij. co. de rescrip. ⁊ in cōſi. xxxvij. ī. v. col. in. ij. volu.

in simplicia beneficia conferre.dicit q̄ sic:sed illa duplicia cū illis duplicibus non poterit cum gratia fit finita.de ſi.presb.c. i.t.ŷ.in.vi. ¶Vltimo quero an priuilegiū anglicis concessum quo possunt trahere etiā quolibet vltra duas dietas vel plures vel cōseruatores suos nō ob.q̄stitutiōe de duab⁹ dietis ꝛc. tollatur per priuilegium cōcessum ciuibus Tolosanis quo cauetur q̄ nō possint extra suam diocesim per literas apostolicas trahi nō ob.quibuscūq; cōstitutionibus priuatis ꝛc.nō tamē aliter specificat.dicit q̄ tollitur prima gratia.alle.de preb.

78 non potest.in.vi.de do.c.ŷ. ¶Querit ¶Dan.quid si testator erit viator vel vagabūdus cui debebitur quarta de qua hic loquitur si sepultus est apud fratres. Quidā q̄ epo in cuius ciuitate vel diocesi moritur.xvŷ.q.i.vbicūq;.de offi.archipresb.officium.facit qō no.per Inn.ꝛ Host.ſ.eod.nos instituta vbi dicunt tales sepeliendos in ecclesia cathedrali. Item Host.in sum.eo.tit. Alŷ dicunt q̄ quarta debebitur ecclesie parochiali in cui⁹ parochia est mortu⁹ q̄ in illa debuit sepeliri ſm Ray. ſi sepulturam non elegisset.xvŷ.q.ŷ.ecclesias. Idē Vincē.ſ.e. in.c.nos instituta. Idem Archi.ſ.e.tit.in.vi.c.i. ¶Dan.huc dicit q̄ hec vltima posset esse vera vagabundo non habēte parochiam.ar.l.labeo.ff.ad mun. [a] ⁊In viatore aūt qui hz certā parochiā in suo domicilio dicit q̄ hoc nō credit ẽ credit q̄ quarta est dāda sue parochiali ecclesie vbi habet domicilium.allega. ſ.eo.tit.is qui.in.vi.ꝛ ad ipsam debet mitti dicta quarta expēsis ipsius quarte ꝛ si nō sufficeret deponatur alias pauperib⁹ erogetur.xvi.q.i.c.ſi.ficut dicit Host.in ſi.de vsur.cum tu.hec intelligit esse vera nisi viator tāto tēpore stetisset in parochia q̄ ibi fuisset fortius domicilium.de procu.c.ſi.ꝛ.xŷ.q.ŷ.ſ.quia. quantum autem tempus sufficiat sentit q̄ annus.vnde dicit q̄ Inn.in.c.omnes.de pe.ꝛre.dicit q̄ scholares ꝛ alij incole annales ꝛ mercennarij debent confiteri sacerdoti.in cuius parochia degunt q̄ annū.xvi.q.i.quest. Alŷ.vt ipse refert dicūt idē si non traxerunt moram per annum alleg.de deci.ad apostolice. Fateatur tamē ſtutius esse q̄ viatores ꝛ similes semp habeāt a proprio sacerdote licentiam ſpecialem:de quo per Host.in sum.de peni.ꝛre.ſ.cui confitendum sub.ſ.ſi.ꝛ bene facit.c.ſi. ꝓalleg.vbi dicit q̄ decime personales debētur tali parochiali ecclesie ergo.ꝛ talis quarta.per q̄ concludit q̄ talis quarta si minus anno stetit venit dividenda inter primam parochialem ecclesiam ꝛ secūdam ꝓ rata tēporis.de hac per do.Am-

79 to.ſ.e.ti.c.i. ¶Querit Jo.de lig.quid si testator eligit sepulturam apud fratres minores ꝛ ibi est sepult⁹.in sua vero vltima voluntate legauit dictis fratribus simpliciter centum libras. Item quinquaginta libras pro fabrica ecclesie parochialis ecclesia habuit de illis centum quartam de iure communi antiquo. Item de illis quinquaginta habuit partem de iure nouo per hanc cle.i.ſ.huiusmodi quoq; statuto.an episcopus potest petere quartam quarte videt q̄ non:quia episcopo debet quarta de relictis ecclesiis a decedentib⁹.ſ.de testā.requisiti ꝛ.c.officij.cum ſi.Sed ſi in casu nostro dicta quarta non percipitur ex voluntate defuncti.sed potius contra voluntatem ad instar falci.cui hec quarta assimulatur que falcidia detrahi ẽ contra volūtatem defuncti.de testa.Raynaldus.ꝛ.l.titia.ff.ad leg.fal.ꝛ hoc potissime verum videtur respectu quarte ꝓcepte de quinquaginta que detrahitur de relictis priuilegiatis.Ad hoc quia episcopus nihil posset detrahere de relictis ipsis fratribus exemptis.ergo nec ex persona parochialis ecclesie id poterit facere.In contrarium facit quia episcopus nō solū de relictis sed de omnibus mortuarijs ẽ habere quartā.de offic.

[b] ord.cōquerente.de ꝛ de prescr.c.de quarta. [b] †Sed mortuaria

80 seu funeralia dicuntur omnia que occasione funeris ꝛ etiā ꝓpter voluntatē morientis obueniūt.vt.ſ.ex parte.ꝛ.c.cum liberum.ꝛ.c.in vestra in ſi.vbi melius hoc probatur.vt patet in.c. pe.de sepul.in.vi. Nam vt ibi dicitur filiusfamilias nō pōt aliquid ꝓ anima iudicare ꝛ tñ nullus dubitat quin ea que ratione funeris obueniūt debeant inter funeralia cōputari ꝛ late in stat hic in allegationibus pro ꝛ cōtra. Finaliter istā scōam partem tenet quā videt tenere ſm eū Jo.an.de sepu.certificari.ſ. decē.ver.de scō. Ad hoc quia ecclesia parochialis quo ad relicta istius predicatoribus ꝛ minoribus vtitur iure communi pbāc cle.ꝛ sic relicta predictis fratrib⁹ quocūq; ꝛ qualitercūq; non sunt in aliquo priuilegiata quo ad ecclesiam parochialem. vnde cōsequitur quis per alium qō per se nō posset.facit de cōcef.prēb.authoritate.Martini in.vi.Refert tamen opi.illoꝝ aliter distinguentium.sed in dicta opi.quā dixi prime residet ꝛ sic illam videtur amplecti idem Federicus in opere suo cōsilio.vi. ¶Querit vlterius quid si ecclesia parochialis cōsequitur quartā de mortuarijs illius qui est sepultus extra diocesim cui ep̄o debebitur quarta illius quarte.dicit q̄ diocesano mortui saluo iure prescriptionis.de prescrip.de quarta. ¶Cui autem incumbat probatio an alleganti prescriptionē an negāti not. per Jo.an.in regula fine possessione in.vi.in nouel. Idem Fe. vbi ꝛc. ¶Querit vlterius.pone q̄ in ciuitate ista est quedam fraternitas seu vniuersitas hominū deuotorū ꝛ de iure approbata que habet ꝓ cōfessore seu penitētiario singulari de ipsa vniuersitate quendām fratrē predicatorū quem suus ꝓlatus ad tale officiū deputauit. Accidit q̄ quidā de vniuersitate ꝓdicta beredē instituit dictū penitētiarū seu cōfessorē talis fraternitatis. Weinde dictus confessor est vocatus ad episcopatum ꝛ a suo ꝓlato obtinuit licentiā consentiēdi ꝛ transeundi ꝛ ab illo est absolutus demū iam cōfirmatus ꝛ consecratus officiū penitētiarie perseuerās anteq̄ adipisceretur possessionē episcopatus hereditatē adiuit. Queritur cui acquirat dicta hereditas an illi fraternitati an officio penitentiarie an cōuentui ꝓdicatorū an episcopatui. Et ſi nulli predictorū queritur cui acgret. ꝛ pro quolibet membro arguit primo affirmatiue postea negatiue. Deinde soluit respōdendo ad cōtraria recitās que opiniones. Concludit q̄ queritur episcopatui per ea que habentur.xvii.q.ŷ.c.vno vbi patet q̄ tempus additionis est cōsiderādum.l.que legata.ff.de reg.iur.ꝛ.ff.quādo dies legati cedat.l.ſi vsusfructus in ſin.ꝛ insti.de here.quali.ꝛ differentia.ſ.in extraneis.Sed cōtra istam solutionē fortiter facit quia eoipso q̄ religiosus instituitur heres intelligitur monasterij institutum ꝛ sic ius adeūdi cōpetit monasterio ꝛ non monacho. hinc est q̄ si monachus repudiaret nihilominus syndicus monasterij pōt adire q̄ monachus nihil potest habere ꝓpij nec habet velle nec nolle.de elec.ſi religiosus in.vi.ꝛ de sta.mo.cum ad monasterium.ſ.i.xŷ.q.i.non dicatis.ꝛ no.per Imo.ꝛ Host.de pro ba.in presentia. Cum ergo monachus non possit habere ꝓpium nec possit se iactare q̄ ius adeundi cōsistat in eo sed immediate fuit acquisitum monasterio ꝛ hoc ſi post mortem testantis fit translatus.nam ſi ante mortem testantis fuit translatus ad episcopatum posset ꝓcedere dicta terminatio ex eo q̄ ante mortem non est ius.sed spes adeūdi.ꝛ sic intelligitur q̄ no.xvii.q.ŷ.c.vno.in verbo monasteriū.inquantum ibi allegatur lex non dubiū videtur aliud sentire. Ex his videtur q̄ ius adeundi remansit penes monasterium seu cōuentum.nō autem transiuit cum monacho ad episcopatū ex quo illius ossib⁹ nō inherebat sed erat translatū in monasterium ꝛ hec trāslatio facta fuit post mortē testatoris.pro predicta tū solutione q̄ ꝓcedat indistincte.fa.q̄ no.Arch.post Lau.ſ.d.c.vno.in ſi.vbi dicit q̄ ſi aliquid relinquitur monacho sub cōditiōe vel instituitur a tempore quo est eps si existat cōditio acgrat ecclesie ꝛ sic ſm hoc eodē modo ius adeundi vel spei nō debet dici acgsiuisse monasterio sed secum portauit.ꝛ sic idem videtur q̄ in seruo manumisso vel filio emācipato.ꝛ pro hoc facit q̄ no.in Spe. de sta.mo.ŷ.viŷ.queritur.ꝛ sic residet Jo.de lig.vide Bar.in l.j.ff.de vulg.ꝛ pup.in.l.is potest.ff.de acqui.here.

¶De decimis. Rubrica.

1 ☞Decima non debet per religiosos fraudari sub pena.
2 Decima an sit soluenda per religiosos ꝛ eorum oblatos vel familiares.
3 Decima non debet solui de terris religiosorum quas ipsi ꝓ ꝓpijs manibus excolunt.
4 Decima debet solui etiam de noualibus.
5 Noualia seu ager nonalis quis dicatur.
6 Decime si deberētur ꝓ onis forte quia infeudate ab antiquo vel ex priuilegio quid iuris.
7 Decime de quibus ecclesijs debeantur ꝛ quibus non.
8 Decime de quibus aīalibus per quos solui debeāt.ꝛ.n.9.ꝛ.10.
11 Homo non cōputatur inter aīalia nec in fructu nec in reditu.
12 Hex quid sit ꝛ quid armentum.
13 Decima debet solui de terris religiosorum quas tradunt alijs excolendas.sed quando dicāntur coli ſumptibus ꝓpijs ipsorum religiosorum.
14 Decimas soluere an teneantur coloni partiarij vel censuales priuilegiatorum simpliciter super decimis non soluendis.
15 Decima an solui debeat de predijs religiosorum que colūtur per eorum filios susceptos post professionem.
16 Prohibere ꝛ non permittere differunt.
17 Contumacia an inducatur ex vnica requisitione vel monitiōe iudiciali vel extraiudiciali:vel regratur citatio peremptoria.
18 Suspensus ab ordine an videatur suspensus ab omnibus que ei ordine descendunt.
19 Delegatus datus ad diem an possit post diē exequi sentētiaz
20 Oblati ecclesijs vel monasterijs an gaudeāt priuilegijs ecclesiarum quibus oblati sunt:ꝛ an intelligantur renunciasse ꝓpijs ꝛ vouisse continentiam:ꝛ qui dicantur oblati ꝛ cōueniūtur.

Religiosi

1 Religiosi quicunq;. ¶Primo ponit constitutionem cum suis penis.ſcō illā moderatur.ſcō ibi.ceterum. ¶Mo.hic puniri religiosos grauantes vel fraudantes ecclesias in decimis illis ecclesijs debitis. ¶Item notepenam ipsorum. ¶Mo.q̄ pena excōicationis succedit hic loco pene suspensionis ab officio ꝛ beneficio in eo qui non habet beneficium. ¶†Not.etiam quod eodē priuilegio gaudent oblati religiosis quo gaudent ipsi religiosi quo ad decimas animalium.secus in familiaribus ꝛ pastoribus ipsorum. ¶†Mo.q̄ de terris religiosorum quas ꝓpijs manibus non excolunt solui debet ecclesie decima. ¶†Mo.regulariter so lui debere decimas etiā de noualibus ꝛc. ¶Sic. prima in ver.q̄ hoc querit si seculares clerici vel laici delinquunt in hisque hic dicuntur an incurrēt penam de qua hic. respondet gl.q̄ non quia hic loquitur in religiosis ꝛ ſic a contrario.secus in alijs cum ista cōstitutio sit penalis ꝛ ſic nō extēdēda.vt in regula in penis.de regu.iur.concor.quod no.in cle. vna.ſ.de testa.ꝛ in cle.i.de priui.e.Ratio autē diuersitatis pōt esse quia religiosi frequētius ꝛ cōmunius delinquebāt in istis ẽ alijs. Item q̄ ambire seu desiderare aliena est improbabilius religiosis ẽ alijs.de elec.quotūdam.in.vi. Ideo de eis potius fuit prouidendum. An autem religiosi trānslati ad ecclesiā secularē incurrāt penas hic positas si deliquerint in his q̄ hic dicuntur.dicit glo.q̄ sic.licet forte non fuerit de mente autoris de talibus cogitare ꝛ hoc per istud vniuersale quicunq; arg.de ma.ꝛ obe.solitæ. Ad hoc facit de elec.quorundam in.vi. ¶Dan. hic non clare loquitur in hoc vltimo. Dicit enim q̄ quidā dicunt id q̄ dixit gl.ex generalitate verborum cōtrarium videtur ex mente.alle.q̄ no.de elec.quorūdam in gl.pe.in.vi.Ste. hic dicit q̄ ex mente non comprehēditur translatum ad ecclesiam secularem de sta.mo.in.c.q̄ dei.ꝛ multo minus ad episcopatum.de sen.excom.q̄ periculosum. Ex verbis autem cōprehendit ꝛ sic in effectu.idem videtur tenere q̄ gl.de quib⁹ aūt religiosis hic loquatur dicit Sul.q̄ de religiosis regule beati Augu.Bñ.vel Fran.vel alterius regule approbate dicēs oēs fere religiosos ꝛ religiosas de mūdo militare.vt no.in cle.quia regulares de sup.neg.prela.Step.b.hic dicit dicit q̄ hic 2phē duntur templarij hospitalarij ꝛ quicūq; alij religiosi ꝛ etiā mulieres religiose.cum masculinum cōcipiat femininū.de ele.generali.in.vi.Ad hoc facit gl.ŷ.hic posita q̄ idem vult dicens comprehendi etiam cistercienses de quibus in.c.ex parte.ŷ.ſ. eo.de deci.ꝛc. ¶Slo.noualium querit que dicātur noualia. respondet remittendo ad no.de ver.ſigni.c.ŷ.ꝛ.q̄ quid per noualeꝛ de priuileg.c.ſi.quia dicitur terra nouiter ad culturā redacta ex qua prius redditus non percipiebantur. Iunta hoc querit Sul.ſi de prato fiat terra arabilis in illis partibus in quibus nō soluitur decima de feno an dicetur nouale videtur q̄ ſic.quia nulli fructus ante percipiebantur per ecclesiam q̄ videtur sufficere vt dicatur nouale.de verbo.ſigni.cōgrenti. ¶In contrarium est quia attēdi debet non quod factum sed q̄ fieri debuit de elec.causam.ꝛ.sed de feno debuit solui decima.ergo hoc erit attendendum.ſ.eo.peruenit ꝛ imputet sibi q̄ non petijt cum effectu ex quo per ipsum stetit.ſ.de prescrip.vigilanti.ꝛ sic residet.ꝛ hec videtur veritas:quia licet nulla decima solueretur tamen fructus percipiebantur.q̄ videtur sufficere vt non dicatur nouale.vt in iuribus.ſ.alleg.facit.ſ.eo.cō

6 missum vbi videtur expressum. ¶†Slo.ecclesijs.querit quid si decime deberentur personis.forte q̄ infeudate ab antiquo vel priuilegio an habeat locum hec cle.¶Respondet glo.q̄ non a contrario.pro quo facit quia hec constitutio velut penalis nō est extendenda de regu.iur.in penis.in.vi.Si ergo fraus in talib⁹ fiat agere debent via ordinaria cum hec constitutio ipsis

7 non faueat.alleg.ſ.eo.tua. Idem senze. †Iurta predicta querit hic Sul.quibus ecclesijs debeatur decima.¶Respondet quod curatis ecclesijs siue sint ciuitatenses siue rurales de his q̄ sint. infra eorum limites.xiii.q̄.i.c.i.ꝛ similiter siue sint religiose seu regulares seu seculares ecclesie.maxime matrices de prescrip.ex transmissa.de sepultu.in nostra.ꝛ de prebē.cum singula.in.vj.ꝛ per hoc dicit q̄ abbates ꝛ priores ꝛ similes habētes ecclesias curatas per se vel sue administrationi annexa ꝛ faciant exercere exercitium cure per suos vicarios.iurta decr. cum singula.prealle.ga.de prebē.extirpande.ſ.quia vero.ꝛ.c. exposuisti.ꝛ.c.super eo.in.vi.de iure communi fundat intentionem suam super decimis erigendis oblationibus ꝛ similibus cum ipsorum sint ecclesie non autem vicarij qui debēt sua portione congrua contentari. Hec dicit esse de mēte iuris inquātum potuit rubricam de capi.imo.ꝛ non dixit vicariorum per

b hoc infert quod ꝓterit de falso redargui vicarius qui in hac parte sibi nomen rectoris vel prelati suo ꝓprio motu assumit de presump.quia non est. [b] ⁊C.de muta.nomi.l.i. ¶Idem senze. allega.ſ.eo.cum contingit.xvi.q.i.statuimus. Et sic de decimis de quibus autem rebus debeantur ecclesie decime.dicit quod regulariter de omnibus rebus que infra limites ecclesiarum exurgunt per quoscunq; terre ecclo antur sue laicos siue clericos seu religiosos exemptos vel non exemptos.ſ.eo.statuto in vi. Hec regula fallit in certis casibus.primo in dote ecclesie.ſ. eo.nouum genus.secundo in portione episcopali de prescri.de quarta quia illa debetur de decima.vt ibi.de offi.ordi.cōrente.tertio quando non constat infra cuius parochie limites

c sint constituti.ſ.eo.quoniam.quarto vbi est pactum [c] consuetudo vel priuilegium sufficiens.de trāsac.statuimus.quinto etiā fallit in religioso.de quibus dicitur.ſ.eo.ex parte.ŷ.quo ad ea que ibi dicuntur.ꝛ hec quo ad decimas prediales. ¶Personales vero debentur vbi quis per circulum anni percipit ecclesiastica sacramenta.ſ.eo.c.i. Idem ¶Dan.ꝛ Stepha.Sed aduerte quia sentit Sul.de iure communi deberi decimas prediales ecclie parochiali seu curate inter cuius limites sunt ꝓdia.etiaz si non sit matrix hoc est baptismalis.Joan.contra.xiŷ.quēſ.i. in summa.ꝛ Ber.ſ.eo.cum contingat.ꝛ Inno.in.c.apostolice. vbi dicunt quod debentur ecclesie baptismali. Arch.variauit ꝛ finaliter dixit opi.que habet q̄ indistincte [d] debeantur paro

d chiali.probatur p.c ad decimas de resti.spo.in.vi.ꝛ hanc opinionem Jo.dicit ¶Dan.veriorem.Mouetur quia assignata parochia ab illo qui habet potestatem assignandi omnia iura parochialia videntur assignata:ex quo nihil excipitur. Nam ratio q̄ suadet ibi omnia iura ex illo iure parochiali ꝓuenientia idē tanq̄ domino suo deberi.alle.q̄ habetur de eccl.edi.ad audiē tiam.ꝛ.c.ad audientiam.de deci. Non ob.que possunt in cōtra

c rium allegari.quia intelligi debent de baptismali inter quoꝝ limites si sunt parochie alique ꝛ quatenus loquūtur de parochialibus intelligantur quando predia sunt firmata inter limites baptismalis ecclesie ꝛ non intra suos:quia de talib⁹ nō debet percipi decima per parochialem ecclesiam.de hoc plene ꝓ Jo.Lal.in additione in dicta decre.cum contingat ꝛ ꝓ Jo.

d and.in additione speculi super hac rubrica.ꝛ per do.Anto.in dicto.c.cū contingat. ¶Slo.debitas.querit an procedat decre.siue de iure cōi debeantur eccleſijs siue de alio iure speciali puto ex priuilegio vel ex consuetudine.dicit q̄ ſic:q̄ tex.ſm

8 pliciter loquitur. ¶Quid autem si debitum.dicit q̄ est illud quod ab initio exortum est quetur per.l.fideicommissa.ſ.ſi rem.ff.de leg.iij.ꝛc. ¶Slo.ſpectantes querit quid ſi ſpectarent decime ad religiosos ex causa legitima. Respondet quod tunc in illis non haberet locum cōstitutio. Ratio quia nemini facit iniuriam qui vtitur iure suo de elec.cum ecclesia vulterana cū cōcor.que autem possit esse causa legitima quare ad eos ſpectat. dicit Sul.q̄ si forte sint noualia que ꝓprijs manibus colunt vel suis ſumptibus.nam de talibus ipsi religiosi non soluunt

e decimas.ꝛ similiter nec de nutrimentis suorum animaliū. [e] ⁊ similiter nec de bestijs vel fundo ecclesiarum.ſ.e.ex parte.ꝛ.c. nouum. Item potest esse causa legitima consuetudo ve' prescripto.ſ.e.dudum.ꝛ de prescript.c.i.in.vi.dicit tamen quod tu-

f tius est allegare consuetudinem quam prescriptionem:quia in consuetudine nō est necesse allegare titulum [f] ⁊ probare de quo per Host.de consuetudi c.ma. Item potest esse iusta causa donatio episcopi vel inferioris debita solennitate seruata.de re.eccle.non alienan.c.i.in.vi.ꝛ.ſ.eod.tit.cle.ſi vna. Item si ad istos religiosos spectet principaliter ecclesia licet faciāt curaz

9 per vicarios exerceri perpetuos ꝛc. ¶†Sl. de animalibus adducit exemplum ad nota.in decreta.cum dicat de eccle.edi. nunquid videlicet priuilegium leprosorum de decimis nō soluendis de nutrimentis animalium intelligi debeat de animalibus q̄ nutriunt tantūmodo in domo:q̄ videtur quod ſic per hunc text. Non autem debet intelligi de animalibus que alijs tradunt nutrienda.ꝛ sic ibi tenebat Egidius cuius opi.videtur hic approbari.ꝛ eodem modo dic intelligendū quod de cisterciensibus in decre.ex parte.ſ.eo.titu. Fatetur tamen q̄ ſi leprosi committant circa hoc fraudem non incurrit penam huius

f constitutionis ſi non sunt religiosi.sed alias ordinaria via tenebuntur:vt supra dictum est cum gl.i. Idem tenet hic ¶Dan.ad literam. Sed an in dubio erit presumēda fraus ꝓma facie videtur q̄ ſic:q̄ certificari debebāt cum nō liceat cū alteri⁹ ꝓiudicio in incertis vagari.ſ.de ele.cōstitutionē.ſ.cēe. In cōtrarium quia qui fraudē allegat illā debet probare.de renū.c.ŷ.in vi. Sul.dicit primū verius quia ꝓsumptio est ꝓ ecclesia.de

10 ſcrip.c.ŷ.in.vi. ¶Deinde querit Sul.an sit soluenda decima de animalibus.dicit q̄ ſi quidē loquimur de nō inclusis clarū est q̄ ꝛ talia in nullius parochia sunt.ꝛ ideo de ipsis seu ipsoꝝ

a ¶Frequētius, adde ꝓ ista rō ne bo gl.in.l.i. in ꝓncipi.ff.de abige.gl.ſi. circa ſin in.l.ŷ.C. de fal.mo.bar. in.l. trāſigere in.ŷ.col.i ſi.C. de trāſa.facit gl.ſi.circa ſi.in l.cū alijs.C.de cura.furi.

b ¶C.de muta. nomi., de ista materia ponit plene Felŷ.in ꝓe.decre. in xiŷ.col.

c ¶Cōsuetudo. Adde gl.i.c.i aliqb⁹ in gl.ſi. extra de deci.ꝛ ibi Jhn.d.anto.ꝛ.d. Abb.

d ¶Debeantur parochiali.ad de ter.gl.i.do. Abb.in.c.cuz ꝙtingat extra. eo.in.c.olect⁹ extra vt lit.pē. ꝛ in.c.de quarta.extra de ꝓscrip.

e ¶Et ſilr nec de bortis.adō d.abb.ī.d.c. expte.e.ti.ꝛ in.c. ŷ.i.ŷ.col.ver. quero nunqd de eccle.edifi.

f ¶De animalibus. Adde q̄ dicit do.abb. in.d.c.ŷ. in.ŷ. col.ver.ŷ. q̄rit de eccle.edi.

valore soluēda est decima que est psonalis ⁊ sic soluēda eccle parochiali in qua audiuntur diuina.s.eod cōmissum. Si vero loquimur de domesticis ⁊ inclusis. tunc dicit gl.s.e. apostolice q decime que debētur de animalibus que pascunt in pasenis sunt reales: quia vitā ⁊ nutrimentū recipiūt animalia a terra ⁊ sic dari debent isti ecclesie in cuius parochia sunt pascua, alie, ſ. de seruī. rusti ꝑdio. l. pecor pascendi. Hostī. vero in sum. eo. ti. ſ. quot. sunt species. dicit q potius debent dici mixte q animalia sumunt vitam ⁊ a nutrimento predioꝝ ⁊ etiā ab opere qō boies in custodiendo impendunt. Hugo. xvi. q. i. decimas. distinguit quia aut animalia alīus devenerunt cā pascuandi ibi ad tempus ⁊ tunc dīs pascui debet decimas sicut de psonalib⁹. ſ. de pretio qō inde recipit. Aut sunt animalia incolarū ⁊ tunc soluentur, decime vt prediales Imo. s. eo. cōmissum aliter notat dicit q ſi dīs fundi patitur gratis bestias pascere in fundo suo herba emulsa a terra a bestia vel potiꝰ ab eo q pascit bestias trāsit cū onere suo. ſ. decime. s. eo. pastoralis. quasi velit q tunc soluere debeat decimā predialē dīs animaliū ecclesie in qua sunt si a pascua. secus si non gratis pascerentur Bul. hic distinguit pro cōcordia opi. q aut loquimur de pretio qō venato: recipit de feris a planum est q tanꝺ de psonali de cimā soluet ⁊ hoc de feris non inclusis. Si autē loquimur de feris inclusis vt puta de cuniculis vel similib⁹ infra clausurā alicuius foreste: tunc secus[a] quia talia censentur predialia. vt no. Imo. s. eo. non est. ⁊ hoc in feris. Si autē loquimur de domesticis. ⁊ tunc aut loquimur de ꝑdio pascuoꝝ. ⁊ tunc solui debet isti ecclesie cui soluenda esset decima herbe si de gaēret herba q̄ nō pasceretur. ⁊ sic erit realis. ⁊ ita loquitur. s. eo. commissum. cum ibi no. per Inn. Aut loquimur de agnis lana lacte domesticoꝝ animaliū ⁊ in hoc est vera opi. gl. q debeat decima tāq̄ de ꝑdialibus vt no. s. e. ad apostolice ⁊ sic intelligitur dictum Host. in sum. eo. ti. ⁊ per Imo. s. eo. ti. non est. Si autē loquimur de mercede quam pastor meretur in eis custodiendis. ⁊ tunc soluetur decima vt de personali. ⁊ sic vbi audit diuina ⁊ percipit ecclesiastica sacramenta. sicut miles de ..litia. s. eo. ti. non est. Iurta predicta querit quid de oībus garbiū. et bigona. ⁊ barchioū. i. Catbelonia que per circuitū anni tenent in tribus locis triū parochiarum quia per quatuor menses calidiozes tenētur in cacumine montiū altissimoꝝ. In alīs quatuor mensibus temperatis in magis bassis. In alīs quatuor mensibus frigidis tenētur in montibus minoribus ⁊ in planitie qualiter dividant decimas dicte tres parochie in quarum vna cōcipiunt in alia pariunt ⁊ in alia nutriūtur que istarum parochiarum erit potior in fructibus decimādis. Bul. hoc relinquit disputationi. Joan. de lig. remittit ad no. in regula qui prior. in questione pozroū. de reg. iur. in. vi. videtur q si queri mus de decimis que debentur ratione predioꝝ videtur ciarū q illi parochie in quibus predia sunt ista si vero de decimis ꝑ tīꝰ qō recipit pastor pro custodia de hac vt de psonali est iudicandum vt superius est dictum. Si vero de decimis ipsoꝝ. ſ. animaliū que nascuntur lacte ⁊ lana ⁊ hoc est magis dubiū pro quo recurrēdū est ad no. in dicta regula. qui prior. ⁊ ad no.

a ¶ Quia talia ꝓsentur. adde glo. no. in. c. ad aplice in gl. ū. vbi docto. extra. de deci.

b ¶ Que nascūtur. Quod de istis dbeat decima vid tert. gl. ⁊ do. Abb. in. c. puenit. ⁊ c. seq. ⁊ i. c. nō est de deci.

c ¶ Queritquid sit grex. Adde glos. in. ſ. sed si gregis institu. de re. dī.

d ¶ Sz certe. adde. o. abb. in. c. ex ꝓte in. i. col. extra de deci.

e ¶ Si dicant. Adde de bū facere q̄ dicit bar. i. l. fi. merces. ſ. vis. maior. ff. loca.

f ¶ Si autē sunt cēsuales. adde text. ⁊ ibi do. Abba. in. c. ꝫ extra de deci.

11 per gl. s. eo. ad apostolice. ¶ Querit vlterius idē Bul. quid b de illo qui iurauit dare decimā de oībus animalibus suis[b] que sibi nascerentur contingit q postea nascunt ei decem pueri ex ancillis suis an debebit decimā de illis videtur q nō. insti. de re. di. ſ. partus. In cōtrarium facit. s. de. voto magne. primum dicit veri⁹. nec ob. c. magne: quia ibi dicit vota ⁊ iuramēta seruanda q est intelligendum in eo q ꝓestatur iuramentum vel fit votum non in alīs. ⁊ ita est hic vt habetur ex. d. ſ. partus. q. bono non cōputantur inter a talia nec in fructu nec in redditu. sic de ele. generali ad fi. ⁊ ibi no. in. vi. ¶ Bl. familiariū op. de ſ. fi. ea. Sol. hic in familiaribus non plene oblatis ibi scꝰ facit de priuile. anthoritate. in fi. in. vi. Idē tz ꝫ Pau. dicens hic appellatione familiariū cōprehēdi quoscūq; familiare se etiam non domesticos per id qō hic subditur vel aliouz ⁊c. secus ta men dicit in casu. c. licet de priuil. in. vi. ⁊ in cle. dignum de cet.

12 mil. ⁊c. ¶ Bloff. gregibus[c] querit quid sit grex ⁊ qd arnentuz ⁊ clara est. deinde querit an ecclesie debeant decime de fructu gregis. Remittit ad no. per Jo. xvij. q. i. c. j. ſ. ū. s. e. ad apostolice. de hoc vid. s. late post Bul. ideo non insisto ⁊c. ¶ Bl. ipmiscentiū. querit an ex hac mixtura alioꝝ animalium cum suis per dentetiam priuilegium in suis isti religiosi. dicit q nō ratio est quia in separabilibus vtile per inutile non vitiat de quo in regula vtile. Idem Bul. q ex tali cōmixtione non fit cōfusio inseparabilis sicut fit in commixtione diuersarum aquarum vel sicut aque ⁊ vini de cele. miss. cū Marie. ſ. quesiuisti. ⁊

13 ff. de aqua plu. arcen. l. i. ſ. item si quis. ¶ Bl. ercolendas que rit quare de terris quas tradunt religiosi alīs ercolendas dz solui decima. Respōdet q religiosi habēt priuilegium in decimas laborum duobus concurrentibus. ſ. qē predia sunt ꝓpria ipsorum. Item q ipsi laborent ꝓpriis manibus vel ꝓpriis sumptibus. alias cessaꝝ priuilegium. s. e. ti. licet per hoc cōcludi gl. q si alīs tradunt colēdas q̄ coloni siue partiarij siue cē suarū teneb̄untur ad decimas ita q ante omnia totus acernus decimabitur ⁊ dabitur ecclesie ꝑdicti de colonis cēsuarijs no. s. eo. tua. ū. Fatetur tamē q quidam dicebant contrarū in colonis partiarijs. quia dicebant q de terris illis datis nō debebat solui decima predialis quasi sumptibus ipsorum religiosorū videant coli propter partē fructuum quā dant religiosi colonis q alias debebat sibi obuenire. ⁊ sic coloni de tali parte velut de lucro debebunt soluere vbi soluuntur alie decime perso

d nales. ⁶ Sed certe istoꝝ opi. nō est vera vt gl. hic dicit q pars que contingit colonos partiarios censenda est fructus tuō lucrum ex eo quia submittitur fortune ⁊ diuine miserecordie. Secus si cōduceret operarij quibus daretur certa pars fructuū ꝓ cultura et iam dato quod nil nasceretur in predio. ⁊ idē ⁊ fortius. ſi certū pretium datur ꝓ tali cultura: quia tūc dicerē tur predia coloꝝ sumptibus religiosoꝝ ⁊ sic ecclesie parochia li in cui⁹ parochia essent. ita ꝑdia nō deberēt decime. ¶ Mo.

e bonam gl. bene declarat autem ⁶ qñ dicantur predia coloꝝ sumptibus religiosoꝝ: priuilegiatorum super decimis quia optime

14 hoc declarat Idem Steph. alle. s. eo. tua. ⁊. c. cum sint. ⁊ Iurta predicta reuocat gl. in dubium an coloni partiales vel censuales priuilegiatorum simpliciter super decimis non soluendis teneantur ad soluendas decimas. glo. dicit pōderanda verba priuilegium per decre. porro. ⁊ recepimus de priuile. Nam si priuilegia eximunt terras. seu predia ab onere decimarum tūc coloni etiam dicto priuilegio gaudebunt ex quo est priuilegiū reale seu rei concessum ⁊ sic sequitur rem. Si vero priuilegium eximat tantum personas. ⁊ tunc priuilegiati non soluāt de parte sua sed coloni sic. cum ipsi nō sint exempti. alle. s. eo. a nobis ⁊. xvi. q. i. questio. Ad hoc bīsa. alleg. ter ⁊. s. eod. dilecti. ⁊. c. ex parte. ⁊. c. licet. cum glo. concoz. Stepha. quasi ad literam. ⁊ idē Pau. ⁊ sic bosi. dicit publice disputatum alleg. s. eodem sua. ū. ⁊. c. a nobis. ⁊ de priuile. pastoralis. ⁊. c. per exceptionem li. vi. ⁊ hoc in colonis partiarijs. ⁶ Si autem sint censuales tūc dicit

f Pau. q de illo censu non tenerentur soluere decimam cū ille census succedit loco fructuum secundū eum hoc credo verū respectu census quia de illo non debet solui cum solui debeat regiosis qui nō tenent ad decimas. sed respectu fructuum quos percipiunt coloni cēsuales. credo q dz solui decima saltē quatenus percipiunt fructus vltra valorem census. licet Pau. aliter forte senserit. sed hoc puto fuisse de mente huius gl. que dixit in prin. būc ter. procedere in colonis partiarijs ⁊ etiā cēsua

15 libus. ¶ Quid autem in predijs religiosoꝝ que colūtur per filios eorum intelligo susceptorum post professionem per ratio nem que infra dicetur an de illis debebit solui decima. videt q sic per ter. ibi vel aliquorum ⁊c. Contrarium tenet Bul. sub dubio forte mouetur quia tales sunt serui monasterij ⁊ sic sibi non acquirūt sed monasterio. vt no. xxij. dist. e. s. lxxi. distin. quidam. xv. q. vlt. cum multe. ⁊ videbi glos. ⁊ idem dicitur de

16 animalibus ipsorum ⁊c. ¶ Bio. non permiserint ⁊ glo. prohibuerint ponunt differentiam inter non permittere ⁊ prohibere ne videantur ista verba superflua. Pau. tū dat ecōtra differentiam. ſ. vt prohibitio respiciat contradictionē realē dicēs hoc procedere siue fiat prohibitio per se siue per aliū. de sent. excom. mulieres. Deinde glo. in verbo prohibuerint pōderat q in tribus casibus hic vltimo positis punitur non permittēs solui decimam vel prohibēs. In primo vero punitur vsurpās vel approprians propter qō reuocatin dubiū an hec cōstitutio liget religiosos nō soluētes decimas eo casu quo tenent. videt q sic. per id quod dicitur vel retinere ⁊c. Contrarium tz glos. dicēs non fore de mēte huius constitutionis tales compre hendere. Mouetur quia aliud est vsurpare vel appropriare de quo hic loquitur aliud non seruare de quo hic non dicit. Nec obstat vbum retinere. hic positum quia refertur ad id quod dixit de appropriatis vel vsurpatis. p quod concludit gl. qō solum punitur hec constitutione quando vsurpāt decimas vltra cē sibi licet excedēdo sibi permissum vel quando prohibēt vel non ꝑmittunt colonos suos dare decimas in casibus in quibus tenētur. secus si non soluunt ipsi religiosi decimas ad quas tenetur quia tunc non habet locum pena huius cle. Idē tz Paul. dicēs qō tunc cōpellerētur soluere alīs remedijs oportunis. ⁊ sic erit differentia inter dolosum vsurpantem alienum ⁊ sibi appropriare volentem et negligentem in soluēdo. allega. C. de suspect. tut. l. fina. Fatetur tamē quo ad periculum anime non multum differt auferre ⁊ iniuste retinere de restī. ſpo. sepe de quo sibi p Joan. de lig. Interdum tamen pius est non dare pu

ta egēti ad mortē quam auferre puta diuiti. xvij. dist. sicut bi.

Interdum

Interdum pius est auferre. puta ceteris paribus. dicit tamen q semper differunt in graduitate peccati ⁊c. ¶ Bl. factā. querit an sufficiat de hoc requisitione cōstare per testes. Rīdet q sic per bīc ter. qui simpliciter loquitur. sec⁹ dicit in casu de cre. i. de senten. exco. in. vi. vbi debet constare p publicū instrumentum vel literas sigillatas authētico sigillo. an autem sufficiat vnica requisitio dicit q sic. Ex quo nota q vnica requisi

17 tio partis interdum sufficit ad cōstituendum quem contumacem etiam quo ad penas incurrendas. alleg. simile qō habetur in dicta decre. i. de sen. ex. in. vi. ⁊. j. de priuile. in cle. i. Idē tenet hic Pau. dicens hic sufficere vnicam requisitionem etiaz partis ad inducendam cōtumaciam ad quam sequit sententia iuris sine hominis ministerio. alleg. vltra predicta cle. cām de ele. j. de pe. c. fi. dicit tamen q ibi nō sequitur immediate pena ad hoc etiā alleg. q sufficiat vnica qō no. xvij. dist. si epūs. ⁊ in fra de bere. multoū. ⁊. s. de immu. eccle. aduersus. de ſſ. cōpet. proposuisti. regulariter autem requisitio partis nō inducit cō tumaciam vel penam. s. de vi. ⁊ bo. cle. diocesanus. de sen. excō. in audientia. ⁊. c. contingit. Item hec vera in requisitione. vbi autem in iure dicitur q fiat vno monitio vel citatio requirat

a trina[a] vel vna peremptoria pro omnibus hoc expresso. de sent. excom. sacro. ⁊. xvij. q. iij. de illicita. Sed Pau. sentit esse differētiam inter requisitionem ⁊ monitionē credo eum sane intelligendū. ſ. q volueritfacere differētiā inter requisitionē extra iudicialē ⁊ monitionem iudicialē. Quid autem in monitione quasi iudiciali videtur enim q in iudiciali pno. glo. de offi. de leg. cum causam. ⁊ in cle. i. ſ. de here. in ver. requisierint. ¶ Bl. duos menses. querit quare hic dat duos menses ad satisfaciendum emendā. ⁊. s. proxime solum dat mēsem a desistēdo. Sol. gl. q facilius est desistere ꝑ facere cum primū consistat in solo animo seu voluntate. scōm in facto qō est difficilius. ideo minꝰ tempus datur a desistendo ꝑ in faciendo fm glo. ⁊ idem. Ba. a quo autem tempore currāt isti duo menses. Prima facie dicē dum est q a tempore vsurpationis ⁊ retentionis non autem a tempore requisitionis licet secus in mense qui datur in desistē do cōtrarium tenet gl. dicēs q de mente litere putat q currat a die requisitionis vtroq; casu. Idem tenet hic Pau. dicens similem dilationem habere. de conuer. coniug. ex publico ⁊c.

18 ¶ Bl. officijs. querit an q hic dicitur q sint suspensi ab officijs intelligi debeat respectu diuinorum officioū. An vero respectu aliorum officioū ecclesiasticorum puta fi. faciens cōtra banc. cle. fit celerarius. sacrista. camerarius vel eleemosynari⁹. vel similis. puta procurator vel castaldio. i. q. i. saluator. de sol. c. ij. fm Pau. Respōdet gl. q hoc nō declaratur. vñ debuisset declarari. videtur em debere intelligi de alijs officijs tā ecclesiasticis ꝙ diuinis. vt sic mitior fiat in penis interpretatio. arregule in penis. de reg. iur. in. vi. In contrarium videtur quia si de talibus litera intellexisset infra in ver. q si religiosi repetijsset de huiusmodi officijs. qō tū non facit sic resident glos. ⁊ plus nō dicit. ⁊ sic videtur residere in hac secūda parte q hoc intelligi debeat de diuinis officijs forte fuit mens gl. q habēs beneficium vel administrationē sit suspensus ab officio ⁊ bīficio vel administratione. si vero non habet beneficiū vel administrationē tunc incurrat sententiam excom. quasi modica esset pena suspensionis tantum ab officio. ⁊ ideo nō repetit de officio in ver. q si. q si intellexisset de diuinis officijs ⁊ postea repetijsset de eis in ver. q si quasi fuisset locus pene excōmunica. sec⁹ esset si de alijs officij intellexisset. ⁊ ideo tunc verisimiliter de illis repetijsset. pro ista parte alle. etiam hic Pau. quia non omnes religiosi tenentur ad diuina officia. sed solū professi ⁊ clerici. xvi. q. i. nemo. ⁊. c. seq. ⁊. c. si monachus. ⁊ sic bene posset habere locum pena excō. etiam si de officijs diuinis intellexisset ⁊ postea de illis repetijsset in ver. q si. ⁊ sic nō videtur bona ratio dicere q si de alijs q de diuinis itellexisset repetijsset de eis in ver. q si. eodē modo etiā si intellexisset de diuinis officijs debuisset repetere in ver. q si. Sz alia expositionē dicit Pau. fore benigniorem. vnde dicit posse dici q si in eiusdē persona cōcurrāt officia diuina ⁊ alia tunc ab illis erit suspēsus si alterū tm̄ predictoꝝ. ſ. officium diuinū vel aliud ecclesiasticz tūc similiter fit illo suspēsus ⁊ hec vt videtur est maior pena q alias hic imponitur. ſ. pena excō. qua nulla est maior in eccle

b sia. xviij. q. i. feramus. ⁊. q. iij. corripiantur. ¶ Bo. bene gl.[b] de isto. verbo officio qualiter debet intelligi. facit quod no. de ꝑben. quia sepe. per Joan. and. ⁊c. ¶ Bl. donec querit ad litere declarationē an isti qui sunt suspensi donec desisterint vt in pēno casu vel donec satisfecerint. vt in secūdo desistendo vel satisfaciendo ipso iure erūt absoluti an vero erit necessaria absolutio. Imo. hic refert gl. in. c. cuz bone. de eta. ⁊ quali. dixit q tales indigēt absolutione ex eo. qui dubitari posset de satisfactione ex quo suspensi erant ad tempus incertum. secus dicit si suspēsi fuissent ad tempus certum vel determinatum. puta ad mēsem vel annum. qui tūc lapso tempore essent absoluti ipso iure. nam tunc non potest dubitari de absolutione. Contrarium videtur tenere idē Imo. vt hic refert. Pau. in decre. sicut de coha. cle. ⁊ mu. ⁊ Hostien. in. c. fi. de matrimo. contra. contrariū interdictum ecclesie. vbi videtur sentire non esse differētiā inter suspensum ad tempus certum ⁊ suspensum ad tempus indeterminatū donec satisfecerint glo. hic dicit q satis credit q in suspensis ad tempus indeterminatum non sit necessaria absolutio sed sufficit sententia declaratoria super satisfactione. secus tamē in excōmunicato donec satisfecerit. qz ibi omnino necessaria est absolutio. etiam post satisfactionem. Idem Ste. idem tenet Pau. assignat rationem diuersitatis Hostiē. in. c. cū bo ne inter dictum ⁊ suspēsum donec satisfecerit ⁊ excōmunicatū donec satisfecerit. quia in absolutione ab excōmunicatione est certa forma a iure statuta sine qua qs nō potest esse absolutus de senten. excom. c. a nobis: sed in sententia suspēsionis vel interdicti non est necessaria forma solēnis in absolutione sz sufficit q dicatur absoluo vel relaxo inter dictum. de test. c. veniēs. ū. Hec ratio non videtur bona. quia absolutio a suspēsiōe ha

a bet certam formam de sen. excō. venerabili. ⁊ ideo si obseruatio forme absolutionis facit absolutionez esse necessariam nō erit differentia inter excōmunicatum ⁊ interdictū cum in omnib⁹ forma statuta sit seruanda. ad hoc quia ita est. quis absolutus ab excōmunicatione. dicendo absoluo te sicut dicēdo relaxo in terdictum. alleg. quia sicut valet excōicatio lata forma nō seruata. ri. q. iij. sententia pastoris. ⁊ sic ēt valere debet absolutio. qz par est potestas ligandi ⁊ soluēdi. de peni. de dist. i. verbum. facit licet non alleget qō notat gl. xi. q. iij. cum aliquis. hec dicit vera in forma data a le. secus in data ab homine. quia illa est seruanda exacta diligētia. alias nō valet qō fit illa non seruata de restī. spo. pisanis. Dicpter predicta cōcludit hic Pau. qō interdum tempus vel factum adiicitur satisfactioni sicut de aliquando duratione sententie. exemplum primi si non satisfeceris infra mensem excōmunico te vel suspendo. exemplum secundi. excōmunico te donec satisfeceris vel suspendo te donec satisfeceris. primo casu siue fit suspensio sine excōmunicatio semp absolutio est necessaria de sen. excō. parochianos. ⁊ c. ſſi. de offi. ord. significauit. secundo casu non est necessaria absolutio. sed sufficit declaratio. etiā si fit excōmunicatio. de immu. eccle. ad aduersus in fi. despon. non est vobis. lxxxi. dist. qi sunt. Ratio qz tūc videtur absolutio facta in diem cōstitutū. de appel. preterea. ū. fatetur tamē qō cōmuniter in excōmunicatione tē pus vel factum nō adiicitur absolutioni quia in ea requiritur satisfactio que certa esse potest ⁊ impositio penitētie que est ar

c bitraria. de peni. dist. i. mensuram. xxvi. q. vlti. c. tempora. ⁊ de ista non potest etiam dubitari quia peccator nō habet illā arbitrari. Predicta in ducit ad duas ꝙstiones. vna est an dele

19 gatus datus ad diem possit post diem exequi iniam. de quo de offi. de leg. de causis. Secunda questio est an pereat interstātia lapsu termini statuti. a. l. municipali. vel ab homine quia refert an tempus adiciatur in stantie siue iudicij vt tempus pereat. l. properandum in prin. C. de iudi. ⁊ ibi de hoc per Ey. ⁊ Barto. an vero adiiciatur iudicij. ⁊ tunc non perit. l. i. in fin. C. vt omnes tam ciuiles ꝙ criminales cause ⁊c. Sed an teneat absolutio facta non precedente satisfactione in casu huius cle. dicit Mat. q non qz hic inhibet absolui cum dicit nullatenus absoluēdū ⁊c. alleg. simile, qō habetur in decre. vlti. ſ. penul. de offi. dele. in vi. super ti. i. c. i. ⁊. j. de here. cle. ū. de sen. excō. c. penul. fa. de excom. parochianos. vide qō dicetur in cle. i. de iurepa. ¶ Bl. quibuscūq; queritan hic intendat tollere priuilegia cōcessa religiosis super decimis. Respondet qō non. vt ptz in prin. cum bis que ibi dicta sunt sed solum intendit tollere priuilegia, per que sententie predicte possent impediri. Idem tz Steph. ⁊c.

20 ¶ ⁊ Bl. querit an isti oblati intelligantur renūciasse propriis ⁊ vouisse continctum. gl. remittit ad no. per Jo. xvij. qō. i. vt lex. continētie. vbi dicit Joā. qō si transii oblatus ad ecclesiam regularē se ibi offerēdo tunc intelligitur vouisse ⁊ renunciasse propriis. secus si se offert ecclesie seculari. quo casu etiā si obtulerit se ⁊ sua nihilominus potest contrahere matrimonium ⁊ si nascetur ei filius debebitur sibi legitima de bonis oblatis. xvij. q. iij. c. fi. Mat. dicit hic qō offerēs se ⁊ sua alicui ecclie seculari vel ecclesie regulari potest matrimoniū cōtrahere. ⁊ sic dicit Jo. tenere loco predicto sed non bñ vt patet ex ꝑdictis, dicit tamen hoc esse verum si ad alia non est processuz vt quia nō fit aliter processum tacite vel expresse. alleg. c. ex parte de conuer. cōiug. ⁊. c. vnicum. de vo. ⁊ vo. reden. in. vi. vbi dicitur q duobus modis dissolenniz atur votum impediens matrimonium contrahi ⁊ dirimens contractum. ſ. per susceptionē ordinis sacri ⁊ professionem tacitam vel expressaz quorum neutrum hic

a ¶ Vel vna peremptoria. Add de bū facere q̄ dicit Bar. i. l. cōsentaneum. i fi. col. C. qño ⁊ quando iud.

b ¶ De vbo officio. ponit bal. in rubri. C. de oper. liberto.

c ¶ An in delegatus. Adde bñ facere ad hāc q. ea que habētur p gl. ⁊ docto. in l. cuz q. ff. de iurisd. om. iudic.

fuit ad hoc quia nul'us plus obligatur monasterio q̃ pateat de illius intentione seu obligatione. sed talis se non obligauit ad castitatem. igitur ꝛc. bene tñ tenebitur talis obligatus ad obedientiã ꝛ reuerentiã. ¶Nec ob. predictis. c. incinnante qui clerici vel vouentes. quia ibi ideo post professionẽ potest habere propriã: quia talis potuit sibi aliquid reseruare de suo proprio. de priuileg. cum ꝛ plantare. ꝛ. c. tua. ꝛ sic patet q̃ plus est monachatio q̃ abbatia ꝛm Al. ¶Potestis dicere vt infra sentit Sul. opi. Jo. procedit in mutante habitũ, opin. Mat. in non mutãte. in vtroq; tamẽ procedit cle. quo ad suum casum. Quid si aliquis professet uraliquem ordinem monialiũ nunquid talis est monach⁹. dicit q̃ nõ. alle. c. diffinim⁹. xvij. q. i. ꝛm Matth.

21 ꝛc. ¶Sul. hic querit qui dicãtur oblati. ª ꝛ qui conuersi. dicit

a q̃ oblati dicũtur qui nulla veste mutata dederunt se ꝛ sua alicui de religionib⁹ approbatis. Conuersi autẽ laici dicũtur illi qui nedum vt dictum est se sic dederunt sed etiã habitum mutarunt forte diſparẽ alijs professis literatis. de quer sis loquitur iura vbi de sentẽ. excõ. nõ dubiũ. s. de elec. ex eo q̃ in. vi. de oblatis loquitur hic ꝛ. xxviij. q. i. qui bona. Quid autẽ si oblati non dederunt se alicui religioni sed generaliter vniuersali ecclesie vel specialiter seculari ecclesie. dicit glo. q̃ tunc nõ excusant ex hoc isti religiosi vt hic aperte tenuit litera. ¶Si vltima querit quid si nõ obtulerunt sed donauerunt eorum bona retento vsufructu ipsis manentibus in seculo. ¶Respõdet q̃ tũc nõ haberet locũ q̃d hic dicitur in fi. arg. a ꝗrario. nec obst. de priuil. vt priuilegia. quia licet teles sic in seculo manentes possunt dici confratres ꝛ sic in aliquibus sint priuilegiati tamen non sunt plene oblati. ꝛ ideo non sunt per omnia priuilegiati ita procedat q̃ est dictum.

¶ Decima reperitur etiã de beneficijs nedũ de alijs rebus.

1 2 Decima beneficiorum secundum quam estimationem ꝛ ad quã monetam debet fieri solutio.

3 Libri ꝛ alia diuinis officijs deputata non possunt capi pignorari nec distrabi pro decima.

4 Decima an solui debeat de bonis hospitalium ꝛ nodochiorũ ꝛ similiũ locorum quæ supersunt pauperibus: ꝛ quid de redditibus deputatis ad fabricam ecclesie. nu. 5.

6 Decima an solui debeat de redditibus prouentientibus ex bonis ecclesiarum prioratuum ꝛ monasteriorum. Et an solui debeat de distributionibus quotidianis ꝛ de minutis oblationibus. ꝛ nu. 7.

8 Decime quomodo tarari debeant ꝛ an deduci debeant expẽse facte sup fratribus ꝛ de quibus fructibus debeãt solui. ꝛ nu. 9.

10 Moneta turonensium vel vienensium ꝛc. si nõ currit amplius in illo loco vbi facienda est solutio quid agẽdum ꝛ quid si due monete pariter concurrant in loco: de qua fiet solutio. ꝛ quid si moneta sit minorata a tempore tarationis vel dati priuilegij de qua soluetur.

11 Monetam aliam q̃m currentem non potest collector exigere.

12 Debitum in genere generalissimo perire vel minui nõ potest.

13 An contra non soluentes decimas possit inuocari brachium seculare.

14 Decima papalis an sit soluenda de redditibus ꝛ prouentib⁹ monasteriorum monialium ꝛ aliorum regularium que sunt adeo tenues ꝛ exiles q̃ ex illis non possunt sustentari.

15 Decima an super fructibus futuris decimatis possit ecclesia cũ laico componere.

Beneficiorum. Due

sunt partes principales prout duo sunt dicta. secunda ibi nec collectores. ¶Primo eñ declarat ꝛm quam tarationem ꝛ ꝛm quã monetam solui debet decima beneficiorũ alicui concessa. Secũdo prohibet propter illam occupari vel distrabi ornamenta diuinis deputata secũda ibi in ver. nec per collectores. ¶ Tª Mo tã primo q̃ est reperire decimam beneficiorũ nedum aliarum rerum. ¶ Mo. secõ ꝛm quam tarationem ꝛ ad quam monetam debet fieri solutio decime beneficiorũ alicui cõcesse. quia ꝛm tarationem antiquam ꝛ consuetam ꝛ ad monetã currentẽ.

3 ¶ ᵇ Mo. hic libros ꝛ alia deputata diuinis officijs non posse

b capi pignori nec distrabi pro tali decima vel etiam aliter occupari. vide de elec. generali in. vi. ¶Sl. prima querit an decr. dispendiosam de indi, habeat locum in decimis istis beneficijs ꝛ ad tempus. Respondet remittendo ad no. in. d. c. dispendiosam ibi gl. tenet q̃ non. de quo ibi dictum fuit latius in glo. in ver. decimis. Idem quia hic loquitur de decima que nõ debetur de iure cõmuni sed debetur regi episcopo vel alteri accedẽti in subsidiũ terre sancte vel pape. de iud. in. c. ad. liberandã. q̃ de vo. c. fi. secus in decima que debetur de iure cõmuni. quia illa debetur integraliter vt percipiãtur fructus de decimis cũ sint homines. ¶Deinde querit glo. an si alicui concessa sit decima beneficiorum debeatur sibi decima de bonis hospitalium xenodochiorum ꝛ similium locorum videtur q̃ nõ per cle. per literas de præben. pro ꝛ contra alleg. glo. cle. j. §. vt autẽ de reli. do. gl. ꝛ dicit expedire forte in quibusdã declarationibus emanatis a tempore. Cle. iij. ꝛ Bonorij super hac materia soluende decime beneficiorum quas glo. dicit se vidisse repetitas etiã tẽpore Bonifacij. viij. sub bulla in quarum principio dicitur q̃ non. ibi enim dicitur q̃ de prouentibus ꝛ redditibus leprosariorum domorũ dei ꝛ hospitalium pauperum qui in vsum infirmorum ꝛ pauperũ cõuertuntur decima non soluatur ꝛ quia ibi dicitur de redditibus qui in vsus infirmorũ ꝛ pauperũ cõvertuntur, Dicit hic Lap. se cõsuluisse cũ Jo. and. q̃ de fructibus qui supersunt de distributione que fit pauperib⁹ decima debet solui ¶ Scõ quærit gl. quid de redditibus deputatis ad fabricam ecclesie. Respondet glo. expeditũ forte in dictis declarationibus q̃ sic dicitur tamẽ ibi q̃ de oblationibus ꝛ eleemosynis que dantur ad opus fabrice ecclesie non debetur deci-

6 ma. ¶ Tertio querit glo. quid de habentibus prioratus domos grãgias pẽsiones vel redditus a monasterijs vel ecclesijs an de redditibus talium debẽt soluere decimam ei cui facta fit gratia ꝛm formam cle. dicit glo. expeditum in predictis declarationib⁹ q̃ si habentes predicta habẽt illa in titulũ vel ex mera gratia q̃ ipsi teneantur ad decimã. Si autem non habẽt in titulũ sed ex contractu conductionis ad firmam vel ex ꝗactu emptionis fructuũ vel pro mercede vel remuneratione sui laboris. tunc illi quorum est proprietas illa debebunt determinare ꝛ soluere decimã. ¶ Quarto querit gl. quid de distributionibus quotidianis que dãtur solum interessentibus diuinis horis ꝛ de minutis oblationibus an similiter erũt decimande dicit gl. expeditum in premissis declarationibus q̃ sic. vbi aperte dicitur q̃ de minutissimis oblationibus quas recipiũt ecclesiastice persone ratione ecclesiarum pro sepulturis ꝛ ãdis pementitijs ꝛ de distributionibus solui debet decima ꝛc. ¶Quæro querit gd de capellis ꝛ beneficijs altariũ an de illis erit soluenda decima. glo. dicit q̃ hoc nõ declarat in predictis declarationibus. videtur tamen dicendum q̃ nõ includantur nec includebãtur in reseruatione fructuum quã sibi fãcit do. Jo. papa. xxij. Contrariũ tenet gl. quia certũ est talia beneficia esse ecclesiastica ex quo ad hoc sunt p episcopũ ordinata. j. q. iij. quæritum. ꝛ. c. pe. ꝛ de præben. significatum. Nec ob. qõ dicit de reseruatione fructuum. quia potius facit pro quia nisi fuissent specialiter excepta intelligerẽtur fuisse exclusa ergo cũ hoc specialiter excipiantur intelligũtur inclusa. Idem tenet hic Sul. dicens q̃ appellatione beneficiorũ hic includũtur altaria siue capelle que quotidie cõstruuntur per morientes cũ vno presbytero cum eiusdem iuris sint cui⁹ sunt alia beneficia. alleg. de rescrip. postulasti. ꝛ de præb. significatũ. ꝛ. d. c. quæritum. j. q. iij. tractat etiã hic quotimodis dicatur beneficiũ de quo in regula beneficiũ. de reg. iur. in. vi. ꝛc. ¶Sl. tres sequẽtes sunt literales ꝛ exponentes ꝛ declarantes literã. ¶ Sio. taratio. q̃rit

8 qualis est ista taratio de qua hic loquitur. Respondet gl. q̃ in aliquibus ꝛ hoc est potissime in regno francie ꝛm Sul. beneficia sunt tarata in cõmuni estimatione prouentuum i. ꝛm q̃ cõmuniter cõsueunt percipi puta si cõmuniter consueuerunt pci pi centũ tarãtur centum ꝛ de illis centũ solui, debent decẽ pro decima siue plus siue minus percipiatur q̃m centũ. ꝛ hoc nisi aliter detur electio collectori. vt fecit papa Jo. xxij. in reseruatiõe quam fecit. quia dedit electionem collectoribus an vellent recipere fructus ꝛm tarationem decime. an vero vellent illos requere beneficiato ꝛ residuum retinere. In multis aũt partibus ꝛ precipue in Catbelonia nulla est taratio ꝛm Sul. sed soluit singulis annis decima ei⁹ q̃ percipitur ꝛ sic maior vel minor prout plus vel minus percipitur vno anno q̃ alio. ꝛ hoc p batur in extrauagã. Jo. xxij. que incipit suscepti. Jn hoc ergo

9 ꝙsuetudo loci est seruanda. ka. xi. q. iij. cõquestus cũ ſmi. ꝛ ª An

c autem aliquæ expẽse deduci possunt ꝛ de quibus fructib⁹ debeant solui decime beneficiorum. Respondet gl. q̃ deduci debent expẽsefacte pro fructibus habẽdis. ꝛ sine quibus fructus haberi non potuissent. ꝛ de residuo debet solui decima. ꝛ sic dicitur declaratũ in declarationibus premissis de quibus in prima gl. secus dicit vbi agitur de solutione cõmuniũ decimarũ quia in illis non deducuntur expense. iurta ea quæ habẽtur in decre. cum sint homines. s. eo. cum eo qõ dicit glo. de taratiõe diuersimoda ꝛm diuersitatem prouinciarum. concordat Sul. dicens q̃ aliqui quandoq; faciunt iurare beneficiatum primo anno collationis super redditibus beneficij ꝛ postea nõ immutant toto tẽpore suo nõ tamẽ liberant a maiori summa si illam euenire cõtingat. ꝛ sic seruatur etiam in Catbelonia ꝛm eum dicit tamen hoc periculosum ꝓpter sententias censure que feruntur. Quid autẽ si collector decime inueniat beneficium in quo cessat cõsueta taratio. q̃ a decẽ vel viginti vel alias pauc̃ionibus. xl. annis est facta taratio ꝛ non a pluribus an stabitur tarationi illorũ paucorũ annorũ. dicit q̃ poterit stare vel etiã poterit de nouo tarare ex quo taratio non est præscripta. si autem esset præscripta non immutabitur. Jurta predicta queri qualiter fiat taratio eo casu quo de nouo fit. Respõdet q̃ fiet hoc modo q̃ illa ad quẽ spectat fructuũ perceptio. ꝛ qui habet decimã soluere iurabit quãtũ poterũt valere fructus illius anni ꝛ stabitur illius iuramẽto nisi maior ꝑbari possit valẽtia redituũ. ꝛ sic procedit hoc casu iuramenti taratiõis. alibi taratio procedit iuramentũ. s. q̃ de me. causa. c. fi. ¶Ulterius que rit quid si in aliqua ecclesia parochiali sunt duo ꝑlati. puta patronus clericus ꝛ vicarius q̃ vicarius ex antiqua cõsuetudine collegit omnes fructus de quibus patrono soluit centũ libras annuatim in redditibus ꝛ residuũ sibi retinet ꝛ patronus clericus soluerit decimã pro tota ecclesia cũ quo ꝑdictorũ fiet taratio an cũ vicario qui colligit fructus an cũ patrono qui soluit decimã dicit Sul. q̃ nisi cõsuetudo aliud iduxerit fiẽda est cũ illo qui fructus colligit vocato tamẽ illo q̃ decimam soluit. quia q̃ omnes tangit ꝛc. de reg. iur. q̃ oẽs in. vi. ꝛc. ¶Si. consueta querit an qõ hic dicitur habeat locũ cum mandatur per papã alicui. puideri de bñficio vsq; ad summã tot librarũ parisiensium turonẽsium ad taratiõnẽ decime. ¶Rñdet glo. q̃ sic. vnde dicit q̃ inspicienda erit consuetudo illarũ partium. Idẽ Sul.

10 ¶ ª Quid autẽ si nõ currant tibi turonẽses in loco in quo facta

a est gratia. ¶Rñdet gl. q̃ fiat cõparatio monete currentis ad turonẽses inrta põdus ꝛ cõsuetudinẽ cambij que solet esse communiter nõ aũt fieri debet inrta casualẽ charitiã vel vtilitatẽ que q̃nq; casualiter occurrit facit licet nõ alleget. ff. ad leg. falci. l. ꝓtia rerũ. Quid si ex statuto cõsuetudine vel priuilegio de debiẽ alicui decima fructuũ bñficiorũ vacantiũ primo vel secũdo anno dicit. ¶Dau. q̃ ꝛm eandem tarationẽ debebit recipere residui summe ꝑfate q̃ remanebit obtinẽtib⁹ ipsa beneficia nisi illi q̃ sunt soliti habere fructus ꝑfatũ residuum maluerint habere relicta summa ꝛm tarationẽ decime sup eis. hoc in partibus vbi sunt tarata beneficia. ¶Jn partibus vero in quib⁹ non sunt tarata beneficia tunc habebunt priuilegiati decimã partẽ fructuũ ꝛ obuentionũ illo anno collectorũ toto residuo remansuro beneficiato. ¶Glo. monetam. querit an in alijs rebus quã in pecunia possit solui hec decima. dicit gl. q̃ nõ. ꝛ sic

11 dicit expeditum in declarationib⁹ predictis ꝛ hoc bñ probatur a cõtrario. ¶ Tª Sl. currẽtẽ querit de intellectu litere. Respõdet glo. q̃ intentus litere est q̃ collector nõ possit exigere ab multo aliã monetam quã currentẽ ꝛ sic non potest cogere vt soluat sibi in florenis si alia moneta ibi occurrit puta turonẽsi. bonoñ. ꝛ econtra similiter si soluere habẽs soluere velit in florenis vel in alia moneta que ibi nõ currit nõ erit audiẽdus. ꝛ hoc est q̃ dicebatur in declarationibus ꝑdictis. s. q̃ soluere debentes non tenebantur cambire pecunias. Quid aũt si due monete pariter currãt in loco cõiter. Dicit glo. q̃ electio erit soluẽtis de qua soluat per banc literam. arg. de reg. iu. in alter natuis. in. vi. ¶Dau. dicit q̃ si in loco sunt plures monete currẽtes sufficit q̃ de moneta magis currẽti soluatur. alle. de reg. iur. inspicicimus in obscuris in. vi. Si sint equaliter vsitate intelligit de minori. ff. de leg. iij. li. nũmis. de cẽ. in. c. ex pte. Ste. dicit q̃ si nõ apparet q̃ſit magis vsitata electio erit soluentis: q̃ regulam in alternatiuis. Hec dicit vera ¶Dau. in quantitatibus ꝛ in generibus in quibus non potest inutile prorsus euenire in bis vero speciebus equipollẽt vt sunt artificia ꝛ in speciebus vt bone equo ꝛ asino ꝛ similibus spectatur medium. C. de do na. l. si quis argentum. §. si vero. ꝛ. §. seq. ꝛ. ff. de leg. j. l. legato ge

b neraliter. q̃ intelligit vt ibi bene no. per glo. ᵇ Sed quid si sit moneta minorata a tẽpore tarationis vel dati priuilegij q̃ moneta soluẽ videtur q̃ noua cum illa sit in obligatione ratione currentie vt hic. Ad hoc quia noua est eadem cũ antiqua ratione qualitatis intrinsece ꝛm quã sufficit debitori soluere vt liberetur. ff. ficer. peta. l. cum quid. Item quia antiqua moneta habuit suam currentiã ꝛ noua quã ꝛ sic quilibet seruiẽs tempore suo iudicari debet. xxij. q. iij. quis ignoret. Jn contrarium alleg. quia tempus principũ videtur inspiciendum ꝛ maxime cum agitur de iuribus rescriptorũ de præben. dilectus. §. ꝛ cle. literas. de rescrip. ꝛ sic videtur spectandũ tempus tarationis q̃ videtur tarari ꝛm tempus obligationis. de censi. olim ꝛ hoc videtur suadere mens verborum ꝛ ratio a qua nõ debet recedi de ver. sig. in his. ꝛ. c. intelligẽtia. ꝛ. c. preterea. Hec questio fuit dominicalis Bar. brix. quam posuit Sul. in ti. de solu. in Spe. §. nunc aliqua in fi. ꝛ ibi dicit Sul. q̃ salaria ꝛ cõdemnationes debent solui de moneta mutata ad cuius mutationem debet intelligi mutatũ esse statutum. C. qui admit. ad bo. poss. possunt. l. pe. in fi. Si autem debeatur quid ex ꝗtractu tũc moneta minorata soluet ꝛm estimationẽ prioris. d. c. olim. de cen. Idem tenet hic ꝛenze. dicens q̃ si debitũ est ex delicto vel statuto soluet tũc noua moneta siue fit facta maior siue minor. Si vero sit ex cõtractu fiet ꝛm estimationem antiquã. Posti. in de cre. quanto. de iureiuran. dicit q̃ si moneta antiqua erat reprobata vicio sui tunc erit periculũ debitoris. Si autẽ nõ est diminuta sed solũ causa auaritie reprobat ꝛ debitor nõ fuit cõscius fraudis sufficit q̃ pecuniam reddat in primo genere ꝛ põdere ff. si cer. pe. l. ij. ꝛ. ij. in fi. q̃ limitat esse verũ nisi aliud in contractu fit dictũ. q̃ tunc illud esset seruãdũ. vt in regula cõtractus. de reg. iur. in. vi. Alij dicunt q̃ etiã in cõtractu soluti⁹ moneta que nunc currit nõ illa que currebat tempore contract⁹. ratio quia in pecunia consideratur bonitas respectu vsus nõ materie tantum. nam pecunia cõsistit in approbatione principis. de iureiur. quanto. ꝛ sic licet maneat bonitas intrinseca. tamen ex tat variatio vsus. Quedam vero sunt res quarum bonitas intrinseca est respectu materie sicut gustabilia ꝛ in talibus sufficit si in eodem genere ꝛ in eadẽ bonitate intrinseca soluantur. ff. si cer. pet. l. cum quid. ¶De. de bel. pertica. vt refert Cy. in a Lin minori. C. in quib. cau. in integ. resti. non est necesse. dicit q̃ si moneta est mutata post moꝛã debitoris fieri debet solutio ꝛm estimationem antique monete. ff. si cer. peta. l. vinum. Si vero moneta est mutata ante moꝛã debitoris tũc liberatur soluendo monetam currentẽ. ante. prælleg. l. cum quid ꝛ quia debet liberari p parte re diminuta licet liberaretur in totũ re pempta. 12 ff. de verb. obli. l. fi ex legati causa. Nec obstat q̃ debitũ in genere reperire vel minui nõ pot. Incendiũ. C. si cer. peta. q̃ illud verũ in genere generalissimo, ᶜsecus in genere subalterno. l. in ratione. §. incerte. ff. ad. l. fal. Jta de are. dixit ratio sola estimatio fit diminuta ante moꝛã. ꝛ tũc talẽ moneta reddere põt q̃ b ¶Sed quid si potest soluere auctã. C. de sol. li. pen. Si vero post moꝛã fit minuta. ꝛ tunc suplere debet. quãti plurimi fuit. vt. l. vinum. ff. si cer. peta. Si vero nõ fit minuta principaliter estimatio sed põdus est minutũ tũc debitor nõ liberabitur soluendo talem pecuniam minutam. vt in. d. l. cum quid. vnde tunc debit antiquã vel estimationem. ꝛ hec opi. placet Jo. de iig. quãdo minuitur pondus non remanẽte forma ꝛ qualitate. alias verior est opi. ¶De. ꝛm eum finaliter dicit q̃ melius videtur dicẽdum q̃ solu c ¶Secus in genere subalterno. adõ Bar. in. l. q̃ te. in. ũ. op. ff. si cer. pe.

tio fieri debet de antiqua moneta. tamẽ si præscriptio aliud induca. ꝛ sic reſideri in opi. Jac. de are. Mouetur quia moneta supponit certũ pondus ꝛ ꝛmam ꝛ materiã. ff. de contraben. emp. l. i. sed vbi conẽtio cõtinet certũ quid tacite vel expresse ꝛm id cõmittitur obligatio ꝛ sequitur exactio. C. de seruit ꝛ aqua. l. per agrũ. ꝛ. ff. de ser. vr. prædi. l. certo generi. sed ita in propositio. igitur ꝛc. ad hoc quia antiqua ꝛ noua moneta non habent omnimodã similitudinẽ. imo differunt per augmentum ꝛ diminutionem. ideo vna pro alia nõ soluitur. ꝛ sic nõ ob. ff. si cer. peta. l. ij. §. mutui. quia ibi habet omnimodã similitudinem. de quo vltimate remittit ad no per se in decre. quãto. tu dic vt ibi habetur in. l. paulus resꝑdet. ff. de sol. per Barto. Mat. etiam hic tangit. dic vt per Bar. in. d. l. paulus. q̃ si mutata est mone d ta in materia vel in forma soluenda est antiqua si reperiatur ꝛ eius cursus nõ fit reprobat⁹. alias debet solui eius estimatio. l. eleganter. §. qui reprobos. ff. de pigno. vbi bo. ter. Si vero mutatio cõtingit in valore non mutata forma nec qualitate vt q̃ florenus minus valet hodie q̃m olim ecõtra. ꝛ tunc si nõ est debitor in mora sufficit soluere simpliciter antiquã. Si vero est in mora debet soluere illud plus in quo creuit valor. l. vinũ. ff. si cer. peta. ꝛc. ¶Glo. deputata. querit quid in libris iuris ciuilis vel artium vel alijs ornamẽtis non deputatis ad diuinum cultum. Respõdet gl. q̃ a cõtrario litere secus videt. facit de bis que fi. a prælea. cum apostolica. hec dicit vera ¶Dau. in hac decima papali. in decima vero debita de iure cõmuni stabitur iuri antiquo ex quo nihil immutatur alle. C. de appel. l. precipimus. ꝛ de elec. cũ expediat in. vi. ꝛc. ¶ Tª Sl. vltima querit an 13 cõtra non soluentes decimã papalẽ possit brachium seculare implorari. Rñdet gl. q̃ declaratũ est in remissionibus. de quibus in. j. glo. q̃ nõ indistincte sed ita demũ si causata sit ꝗtumacia ꝛ rebellio ipsius q̃ hoc exigat. ᵈ An autẽ alias generaliter d ¶Secus in genere subalterno. adõ Bar. in. l. q̃ te. in. ũ. op. ff. si cer. pe. ¶An autem alias. adde bostien. Jo. and. ꝛ docto. in. c. cum nõ ab homine extra de iudi.

invocari possit brachium seculare p ecclesiam. habetur in. c. j. de offi. ordi, ꝛ de offi. de leg. fi qñ. ꝛ. c. significasti. ¶Querit hic ¶Dau. an. de redditibus ꝛ prouẽtibus monasteriorum monialiũ ꝛ aliorũ regularium que sunt adeo tenues ꝛ exiles q̃ ex illis non possunt sustentari. an de ipsis debebit solui decima papalis. dicit q̃ nõ. ꝛ sic dicit declarasse Bonifacium octauum tẽpore quo imposuit decimã pro guerra ꝛ negocijs regni cicilie. ꝛ idem dicit declaratum de clericis secularibus. quorũ pro uentus nõ excedunt summã septem florenorũ auri annuatim

nisi vna psona haberet plura beneficia que simul collecta summam predictam excedunt.⁊ idem similiter de pietatis monachorū prelatorū⁊ aliarū personarū ecclesiasticarū liberaliter factis⁊ de relictis a christi fidelibus vt de eis emātur redditꝰ perpetui.ibi tamē dicebat Bonifa.q̄ solutio ficda erat vel prorata precuniam singulis annis perceptorū vel ſm cōmunem estimationē ad arbitriū ita q̄ vna via electa variari nō posset ⁊ si non eligant teneantur ad estimationē.sed hodie nō seruatur.vt habetur in extrauagā.Jo.xxij.De stiluis autē⁊ nemoribus que non cōsueuerunt vendi dicit ibi declaratū q̄ nihil solvatur nisi cōtigerit durāte decima veros dominos aliqd percipere estimabitur quantū valere debuit⁊ de estimatiōe decima.solvetur ꝛc. ¶ Ulterius querit hic ſDau.an super fructibus decimatis intelligo futuris possit ecclesia componere cuz laico.dicit q̄ nō alleg.xxvij.q.vj.oēs decime.q̄ dicit esse verū nisi fiat cum laico cui ex feudo antiquo debētur decime.q̄ tunc latis cōponi potest in eꝰ piudiciū⁊ sic cessat simonia.q̄ nō sit de iure spirituali.sed sit de fructibus.Idem dicit de decimis que pacto vel cōsuetudine querūtur que eodem modo tollunt alle.simile de pcurationibꝰ que q̄q̄ex pacto vel consuetudine debent.xvij.q.ij.eleutherius de cēsi.quāto ꝛc.venerabilis.⁊ similiter dicit super decimis laico cōcessis per primi legiū q̄ quilibet pōt renunciare tacite⁊ expresse priuilegio.de re.ad apostolicā.de prescri.veniēs.⁊.c.cum olim.⁊ de priuile.si de terra.secus dicit si priuilegiū tāgeret ims cōcedentis.facit de arbi.cum tempore.de materia in.c.possessiones.⁊.c.vt sup. de re.eccle.non alie.⁊ in cle.ij.de iudi.⁊ in.c.fin.de re.permu.

a ¶ Ulterius q̄rit.Adde do. Abb.in.c.statuim⁹ extra de transactio.

¶ De regularibus⁊ transeuntibus ad religionem. Rubri.

1 ¶ Vocatione in qua quis vocatus est manere debet.
2 Ambitio creat discordias⁊ scismata prohibet euagationem⁊ dissolutionem.
3 Mēdicans transiens ad ordinem non mendicantium etiam ex authoritate pape non habet vocē in capitulo etiā si sibi hoc libere ab alijs concedatur.
4 Mēdicans non potest assumi extra ordinem mendicantium ad prioratum:administrationem vel officium vel regimen animarum per se vel per alium.
5 Vicarius dicitur habere dignitatem.
6 ſProfessus ordinem mēdicantium infra annum probationis vel infra quindecimum annum si postea exeat quid iuris.
7 Mendicantes dicuntur a meine quod est defectus.
8 Mendicantes qui dicantur.
9 Mendicans si transeat ad alium ordinem mendicantium vel non mendicantium quid iuris.Et an ordo nō mendicantium possit esse arctior ordine mendicantium.⁊ in quo possit esse arctatio.
10 Episcopus de ordine mendicantium si renunciat⁊ trāsit de licentia pape ad non mendicantes quid iuris.
11 Mendicans si transit ad ordinem non mendicantium deinde redit ad suum ordinem quid iuris.
12 Dictio inibi est aduerbium compositum.
13 ſPrelatus stricte loquendo non est de capitulo.
14 ſPredicare est officium cure.
15 Facta non possunt fieri infecta.
16 Opinio an prevaleat veritati.
17 Constitutioni propie iuramento firmate an liceat constituenti contrauenire.
18 Iuramentum non durat vltra tempus constitutionis.
19 Monachus qui de vno monasterio ad aliud promouetur an debeat profiteri in ipso secundo monasterio anteq̄ sibi decernatur administratio eiusdem monasterij.

b ¶ Unde ante. De mendicātibus ponit notabilit.d.abb. in.c.nimis de excel.pla.Bal. in aut.igressi. C.de sa.san.ecc.

c ¶ An aūt sufficiat. Adde Fede.de se.in cōs.cccxxix.

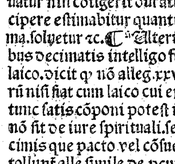

Tprofessores. In prima ponitur constitutionis causa.In secunda constitutio.In tertia moderatio.secunda ibi sacro.tertia ibi ad illorum.Secunda facit tria quia primo prouidet circa vocem⁊ locum capituli.Secundo circa futuras administraciones vel officia.Tertio decretum apponit.

1 secunda ibi ad prioratus.tertia ibi quicquid. ¶ Ho.ex proemio quod quis debet manere in ea vocatione in qua quis
2 vocatus est.concord.xxi.questio.i.c.i. ¶ Nota ambitionem creare discordia⁊ scismata prohibet euagationem⁊ dissolutionem.de rescrip.c.fin.in.vi.⁊ propter hanc sunt scripti plures tituli.l.de fimo.de aposta.ne clerī.vel mo.de vsuris.⁊ plures alij.⁊ ab isto vitio quasi vere omnia vitia derivantur.de constitutio.nam concupiscentiam.xlvij.distin.omnes.⁊ potissime locum habet in mendicantibus qui prout magis se cogitāt rebus destitutos magis sine maturitate appetunt ad instar senū in quibus licet senescentibus cetera senescant⁊ sola auaritia inuenescit.de presump.cum in iuuentute ſm Gul.facit q̄ nō.de ele.cle.in pleriſq. ¶ Ho.q̄ ad remotionē cause sequitur remotio effectus. ¶ Ho.mendicantem transeuntem ad ordinē nō mēdicantium etiā ex authoritate apostolica nō habere ibi vocem vel locum in capitulo etiā si sibi hoc libere ab alijs cōceda
3 tur.⁊ hoc in iam promotis ad prioratus administrationes vel
4 officia ordinū non mendicantiū. ¶ Ho.q̄ mēdicās non potest hodie assumi extra ordinem mēdicantiū ad prioratū administrationem vel officiū vel regimen animarū per se vel p aliū.
⁊ si cōtra fiat est ipso iure nullū quocūq̄ priuilegio non obstāte.⁊ no.hoc verū in mendicantibus simpliciter approbatis.secus in illis qui sunt approbati cum certa moderatiōe.vz vt nō possent aliquē ad eoū professionem recipere.sed ipsi possunt
5 ad alios ordines approbatos transire. ¶ Ho.ex tex.ibi vicarios q̄ vicarius.dicitur habere dignitatem ſm ſDaul.allega.
6 cle.ij.de rescrip.⁊c. ¶ Gl.i.in ver.⁊ per hanc.querit quid si aliquis fuerit professus ordinem mendicantiū infra annum probationis⁊ infra illum exiuit vel fecit professionē infra quintum decimum annū⁊ postea exit⁊ habebit locū cle.Respondet glosſ.q̄ non per hanc literam que loquitur de his qui sunt professi ordinē mendicātium⁊ de illis qui sunt legitime ꝓfessi⁊ per consequens sunt astricti religioni mēdicantiū in specie. sed predicti nō sunt astricti in specie ordini mēdicantiū sed religioni in genere.vt probatur.ſ.de reg.c.i.⁊.c.nō solum.⁊.c.cō
7 stitutionem in.vi.Idem tenet Ste.⁊ ᵗ Unde autem dicantur
b mendicātes.dicit Landi.q̄ a mēne q̄ est defectus hinc est q̄ luma dicitur mēne propter defect? quos sepe patitur.sic isti patiuntur defectū.quia nō possunt habere propium in singulari nec in cōmuni.⁊ de talibus primo fecerat Augustinus suuz ordinē sed postea reuocauit.vt no.xxij.q̄.j.q.q̄ tus ⁊.c.certe.
8 ᵗ Isti aūt mēdicantes sunt quatuor.vt p̄dicatores.minores.heremite.⁊ carmelite.de relig.domi.c.vno in.vi.ſm Gul.ſDau. hic q̄ p̄dicti sunt mēdicantes ex sui institutione⁊ fundatione alle.de elec.quozūdam in.vi.Quidam aūt sunt mendicātes ex suis cōstitutionibus non tamen approbatis per papam.de reli.do.c.vno in.vi.⁊ isti non sunt ꝓprie mendicātes.q̄ tales cōstitutiones nō impediunt habere propium in communi.ff.de pac.l.pe.⁊.ff.de leg.iij.l.si quis in prin.⁊ sic non sunt mendicātes ex omnimoda habitudine maxime q̄ possunt contra suam constitutionē venire.facit de consti.c.j.in.vi.⁊ per cōsequēs potest esse⁊ cōtingere q̄ non sunt mendicantes ex suaꝓtestate
⁊ hoc sufficere vz vt non dicantur mendicātes ar.l.sufficit.ff.
c de condi.inde.de resti.spo.pisanis. ᶜ An autem sufficiat de facto mendicare vt dicantur mendicantes quo ad hāc cle.dicit ſDau.q̄ non nisi mēdicent ex inhabilitate habendi possessiones⁊ redditus in cōmuni.alias secus vt ꝛtingit in multis qui licet possunt habere propium nō tamen habent vel si habent tamen de facto coguntur mendicare quia eis nō sufficiunt ad hoc iste tex.qui dicit ordinis.non autē dixit locorum. ¶ Ho. ambitio.allegat authoritates cōtra ambitiosos⁊ ideo notāda est. ¶ Gl.quoslibet in prin.enumerat quatuor ordines mēdicantiū.de quibus supra dixi.Deinde colligit ex hac litera differentiam esse inter mēdicantes⁊ nō mendicantes ad q̄ allegat concor.aliquas ex quibus alie colliguntur differentie.ſ.de elec.quozūdam in.vi.⁊ de relig.do.c.vnico eo.lib.⁊.ſ.eo.nō solum.⁊.c.constitutionez in.vi.⁊ de sta.reg.c.vno.ſ.sane.eo.lib.⁊ j.de penis cupientes in prin.facit q̄ dicitur de cle.i.de sentē. ercom.Lap.etiam alle.no.e.in cle.i.de sepul.c.i.⁊.ſ.ti.j.c.vno. de reli.do.c.vno super verbo cunctos per Jo.and.in nouel.in vi.An autem procedat cle.si aliqua mulier de ordine mēdicātium transeat ad non mendicantes.dicit gl.q̄ sic ar.preallega. decre.ſ.sane.de sta.regula.in.vi.⁊ no.in decr.generali.de ele. eo.lib.Gul.de mōte lau.vt hic refert Lap.tenet cōtrarium dicens q̄ in statu ordinum non mendicantium sunt omnes ordines mulierū indistincte⁊ etiā virorum exceptis quatuor superius enumeratis in prin.glo.ſm Gul.Sed certe dicendum est ſm Lap.q̄ de ordine mendicantium sunt etiam femine vt patet in sororibus minorum⁊ predicatorum que sunt mendicantes licet habeāt priuilegiū q̄ possunt habere possessiones⁊ q̄
9 non teneantur ad collectas ꝛc. ¶ Glo.nō mēdicantium queritur quid si mendicans trāseat ad ordinē alium mendicantium vel non mendicantium non habebit locum decre.gl.respōdet q̄ nō a contrario decre.que solū loquitur quando mendicans transit ad ordinem non mendicātium.⁊ sic est cōsiderare quadruplicem transitū in quoū altero tantū habet locū decre.vt patet ex predictis ſm gl.⁊ idē ſDau.⁊ zenze.Ex predictis colligit hic ſDau.q̄ ordo nō mēdicātium pōt esse arctior ordine mendicantium

tum facit cōtra literā dum generaliter dicit regimē quodcūq̄ tamē hoc nō obstāte gl.videtur inherere superi⁹ dicēs dicēs
b q̄ hic excludatur solū a voce capituli. ᵇ sed prelat⁹ est quid diuersum a capitulo.iurta no.in cle.vt bi qui.de eta.⁊ quali ergo nō excluditur a voce quā habet ꝓtare vt platus sed solū a voce quā haberet prestare vt vnus de capitulo cū gl.c.cor. ſDau. Idem zenze.dicens tutius hāc partē tenere.q̄ multi tractat⁹ possent occurrere⁊ imminere in quibus solus cōuentus nihil pōt etiā vacationis tēpore.vt est videre in alienatiōe ne se.vacilla.Unde non est verisimile papam ob talem transitū voluisse imponere ecclesie tñi periculū. Nec ob.verbū vniuersale quodcūq̄.q̄ dz exponi simile alicui de nominatis.ſ.⁊ sic de illis q̄ habent supra se prelatos qui de administrationib⁹ illozū disponunt etiā sine consensu ipsoū.de quibus per Jmo. de iudi.cum deputati.de resti.spo.olim.j.de reli.domi.cum venerabilis.alleg.simile q̄ō habetur in cle.non pōt.de ꝓcu.⁊ sic significatio huius verbi restringitur per ꝓcedentia.alle.simile. ff.de vi.tri.⁊ oleo.le.l.ſi.⁊ hoc suadet maxime ratio vt in pems stricta fiat interpretatio vt in regula in penis.de reg.iur.in.vi. vel si intelligamus hoc de his qui sunt principales plati.Ité de vt supra fecit gl.q̄ hic intelligi debeat de voce danda in generali vel in prouinciali cōcilio.Ste.vero hic dicit q̄ principalis prelatus nō excluditur a voce etiā quā habet in.c.generali vel prouinciali.sed solū a voce quā habet vt canonicus vel monachus vel vt aliius.alle.de cōcef.preben.postulastis.⁊ de app. a collatione.in.vi.A voce aūt quā hz vt prelatus⁊ similiter a loco tali nō excluditur.⁊ hoc ꝓbat tex.hic ſm eū dicit q̄ō excluditur a voce capituli.aliud aūt est capitulū.aliud principaliꝰ platus.alle.de his que fi.a prela.in rubro⁊ nigro.⁊ ꝓtum.ne se.va.c.i.⁊ hoc ſm strictam significationē que dz hic fimi.quia est statutū penale⁊ propter eustandā absurditatē non excluderentur principales plati.nam ecclesia pateretur detrimentum propter carentiā administrationis⁊ per hoc non ob.
q̄ nomine monachi venire debet abbas.de syno.c.ſi.q̄ id verū ſm largā significationem nō ſm strictā.Ité nō ob.q̄ prelatus⁊ capitulū faciunt vnū cozp⁹.q̄ licet id sit verū nō ꝓpter hoc sequitur q̄ nomine capituli contineatur prelatus. Idem dicit Mat.dicēs q̄ hic loquitur de principalibus habentibus platos alios supra se non autē de principalibus refert tamē q̄ Mlarius propter generalitatē huius litere tenebat q̄ de oībus loqueretur dicens q̄ capitulum administrabat ac si vacaret sedes. ¶ Ho.bñ er predictis q̄ō aliud est prelatus aliud capitulum.⁊ sic stricte loquēdo prelatus nō est de capitulo.cū cozp⁹.gl.in prealleg.cle.vt bi qui diuinis. Er predictis habetur quemodo isti perdūt locū in his que sunt honoris.puta in electionibus⁊ tractatibus.⁊ sic accipitur verbuz locus.de remū. cum inter secus dicit zenze.inistis que sunt oneris.puta in disciplinis⁊ correctionibus.⁊ de tali loco loquitur.de app.rep̄hēsibilis.in fi.alleg.ad hoc.quia alias sequeretur q̄ ex eod.m
a respectu q̄ō esse nō pōt.vt habet.xxi.q.i.legi.⁊.ff.de nego.gest. l.fine hereditaria.diuerso aūt respectu hoc bene esse posset.ff. de his qui.vt indig.l.i.⁊ ibi no.Itez confirmat hoc q̄ alias sequeretur q̄ pena pareret immunitatē ꝓtra iura.ff.de inter dic. ⁊ releg.l.relegatoū in fi.ad hoc etiā adducit simile.q̄ excōmu b nicatus repellitur a tractatibus capituli.de cōsue.cū dilect⁹.⁊ tamē ab onerib⁹ nō est immunis.puta ab horis canonicis saltem secrete dicēdis.xxvij.di.presbyterū.⁊ similiter nec a iuramento oneris prestando puta de calumnia.vt in.c.ceterum.de iura cal.ꝛc. ¶ Gl.locum oppo.de cle.vt bi qui.de eta.⁊ quali. vbi nō perditur locus capituli sed solū vox.Respōdet q̄ casus diuersitas tollit cōtrarium. An autem hic perdat stallū chori. dicit gl.q̄ non.quia hoc non prohibet facit de pe.di.i.ſ.penē.⁊ q̄ō no.in.d.cle.vt bi qui.in ver.ad prioratus ꝛc. ¶ Glo.oñ
cio.querit de quibus officijs hic loquatur.an solum de officijs subiectis ecclesiastice regule.an vero etiā de alijs vt est officiū sacriste camerarij castaldionus ꝛconcmatus⁊ sindicat⁹ glo.in prin.dicere videtur q̄ generaliter hic intelligatur de omnib⁹ predictis cū generaliter loquatur.dicit tamē q̄ hoc egeret declaratione.⁊ videtur dicendum q̄ solum de primis loquitur.⁊ allegat pro⁊ cōtra.i.q.iij.saluato oz.circa mediū. ſDau.hic simpliciter dicit q̄ hic intelligitur de omnibus officijs quibus aliqua prerogativa vel certum speciale ministerium cōpetit.⁊ ꝛc. porale vt est vicedominatus aduocatio⁊ procuratio ostiarius ⁊ eleemosynarij⁊ alij supra nominati.Idem dicit in quacūq̄ alia administratione temporalium⁊ spiritualium.que competit ex commissione vel demandatione vel assumptione.⁊ sic de omnibus officijs iurisdictionalibus quibus aliqua prerogativa vel preeminentia competit specialiter.ea autem que ratiōis ordine competunt non prohibentur exercere.alias tales non

a ¶ Si vero fiat. Adde gl.in.l. ſ. sub pretu.⁊ gl.ſi.⁊ ibi bar. C.de sac.san.ec. ¶ Sed platus est qd diuersū. d.Abb.c.post electionem de cōcef.preben.

possent diuina celebrare. Bul. hic dicit q̃ isti poterũt esse pcu
ratores iudici ⁊ similes. q̃ cõstitutio inter dicit istis solũ offi
cia que sunt eccl̃iastice regule. vt in. q. iij. saluator. ⁊ sic a cõtra
rio cõcedit de aliis. Idem zense. dicens q̃ isti tales hic nõ ex
cludũtur ab officijs onerosis. vt findicatu ⁊ similibus q̃ talia
ad summ honorẽ vel cõmodum nõ subeunt. ⁊ hoc puto. ⁊ hoc vi
detur esse de mente gloss. Stepha. hic concord. cum Paul. di
cens [a] q̃ istud nomen officium hic late ponitur iurta no. de cõ
sue. c. i. in. vi. per Archi. ⁊ in ter. i. q. iij. saluator. ⁊ tamen hi dici
cit prohiberi isti officiũ prout est administratio rerũ eccl̃esia
sticarum siue cũ prerogatiua siue sine. etiã tractat quo cogno
scatur officiũ a dignitate ⁊ personatu. de quo plene in. c. i. de cõ
sue. in. vi. ⁊ de preben. de multa. ⁊ per Paul. in cle. vt bi qui. de
eta. ⁊ quali. ⁊ per aliquos in cle. j. de iud. ⁊ per aliquos in cle. i.
de preben. ⁊ per Stepha. Sed quero vlterius iurta predicta an
iste predicare poterit videtur q̃ sic. quia verbũ de iure dz esse
alligatum alle. ad Thi. j. ⁊ ad Pbili. i. vbi dicit sine per occa
sionem siue per veritatẽ christus nũcietur gaudeo ⁊ gaudebo.
ad idem. xix. dist. scõm vbi dicitur non refert quis predicet. sed
qualia predicet. Gl. finaliter tenet contrariũ. Mouetur [b] q̃
predicare est officium cure. de offi. ordi. inter cetera cum si. et
qõ no. per Jo. an. de bereti. excõmunicamus. §. quia vero. ⁊ qõ
vidistis in cle. dudũ. §. huiusmodi. ⁊. §. prece. de sepul. §ꝫ officia
curata sunt istis prohibita adeo q̃ nec per se nec per alios pof
sunt exercere vt, hic patet. Nec ob. authoritas aplica dicit glo.
q̃ dz intell. gi de illis quibus cõpetit predicare. de quib [b] gau
det apostolus licet propter vanã gloriam predicent vel tem
porale cõmodum gaudeo dico de eorũ pdicatiõe sed nõ de eo
rum motiuo. Ad. c. j. xix. di. respondẽ vt ibi no. sed eodẽ modo
facit qõ no. xvi. q. iij. adũcimus ⁊. xcij. dist. in fancta. Fatetur ta
men q̃ licet hoc sit verũ tamẽ nõ cõgruit pena que hic subijci
tur contrafacientibus. sed tamẽ prodest hoc scire quia alias ve
niunt puniẽdi. f. tales contrafacientes in hoc tanq̃ facientes
contra canonem precepti ⁊ saltem pena arbitraria non deerit.
arg. de offi. deleg. de causis. ⁊ no. de elec. generali. in. vj. Paul.
dicit hic tale officiũ preiudicandi bic includi. quia hoc est offi
ciũ cure qõ talibus est prohibitum vt est dictũ. Itẽ q̃ hoc of
ficium nõ competit ratione ordinis per se simpliciter ſꝫ ratio
ne cõmissi ⁊ adiuncti. xvi. q. i. adijcimus. a. §. hoc idẽ. ⁊ hec dicit
vera de publica ⁊ solenni predicatione que fit ex cõmissiõe po
pulo conuocato. secus dicit de priuata instructione que nõ est
ab aliquo respuenda. xxiij. q. iij. si babes. Idem Stepha. quia
talis predicatio publica ⁊ solẽnis est actus precipuus cure. de
sta. mo. q̃ dei. Idem Lap. referẽdo dicta Paul. Sed nunquid
tales poterũt legere theologiam vel canones ⁊ docere. vel in
alijs facultatibus. dicit q̃ nõ. q̃ ad talia officia sumi nõ debẽt.
Quid autem si prohibit [b] per hanc cle. agit aliqua que sunt pu
blici officij. vt quia est vicarius epi. dicit Lap. q̃ videbunt agi
tata licet postea appareat q̃ erat talis qui hoc nõ poterat. se
cus dicit si aliqua fecerit iure priuato vt quia elegit prelatum ⁊
hec dicit vera in occulto priuato. prohibito. sec̃ in notorio quia
tunc non valeret q̃ ageret. q̃ aũt dictũ est q̃ non valet si eligit
se. tũc iure priuato ⁊ nõ publico facit dicit esse verũ vbi eligit
cum alijs. secus si solus vbi ius collegij resident in eum. quia tũc
iure publici officij hoc faceret ⁊ sic valeret. si autem ; eligit cum
alijs dicit q̃ vitiabitur tota electio per. c. maffana. ⁊. c. sacrosan
cta. de ele. Ber. tamen cõtra ꝛc. Gl. vicario. declarat ⁊ quae
rit quare hic facit mentionem de vicarijs. Respõdet ad tollẽ
dũ fraudẽ. q̃ si potuissent esse vicarij pcurassent amicos pfici
administrationibus ⁊ beneficijs curatis vt possint esse vicarij ⁊
propter oĩmẽ fraudem que in homine fieri posset excluderet
vt dicit gl. sequens. ⁊ alle. concor. dicens q̃ forte hoc etiam vo
luit prohibere ne ad tempus loco alteri [b] poni possent. ſꝫ alias
in personis nõ prohibitis hoc nõ fit prohibitum. vt no. Host.
de offi. vica. c. clericos. vbi dicit q̃ licet vicarius nõ possit dare
vicariũ tamen aliũ potest ad tempus ponere loco sui. Idem
sentit zense. dicẽs hic per ministros compr̃ehendi etiam mini
stros temporales. ⁊ hoc per ter. qui hoc dixit vel locum tenen
tes ꝛc. Sed querit hic Paul. an alius religiosus quã mendicãs
possit esse vicarius vel officialis. videtur q̃ sic per hanc decre.
a contrario. q̃ hic prohibet de his qui fuerunt mendicantes.
⁊ sic de aliis videtur permissus alias nõ esset specialis promisio
facit. iij. q. vij. cum pastore. xvi. q. i. qui vere. Ad hoc quia tale
officium est curatum [c] ⁊ ordinariũ. vt in cle. ⁊ si principalis de
rescrip. de insti. ex frequẽtibus. ⁊ no. de off. vica. licet m. vj. xxv.
di. periectis. In contrariũ alle. q̃ religiosi nõ debẽt exire clau
strum. xvi. q. i. placuit. sed primum est verius ſm Paul. ⁊ sic di
cit seruari. Recolh. contẽplatio quia illaz tollit maior publica
vtilitas. ij. q. vij. sane quippe. xvi. q. i. cã pro vtilitate ꝛc. Gl.
iritum querit an indistincte per decretum hic positũ irritenꝫ
omnia gesta ab istis. Respondet glo. q̃ non. sed solum ista que
sunt retractabilia vt est videre in suffragio vocis ⁊ in pmotio
ne fiẽda secus in his que sunt irretractabilia vt sunt illa p̃ que
impressus fuit character vt baptizatio. ⁊ idẽ in datione encha
ristie ⁊ similibus ⁊ similiter secus in his que in mero facto cõ
sistũt vt est predicare. [d] q̃ ⁊ facta non possunt fieri infecta. facit
qõ videbitis in cle. i. in ver. duro. j. de bere. Item Paul. dices
sic intelligendum. c. qualiter de elect. C. de legi. non; dubium.
† Quid autem si ignoratur status prohibiti ⁊ putatur nõ fuis
se de ordine mendicantium an valebunt actus ⁊ processus. Ar
guit pro ⁊ contra intrando illud brocardum an prevaleat opi
nio veritati an econtra. de quo de biga. nuper. ⁊ hic plene ꝑ se
quitur Joan. de lig. post Paul. ⁊ per legistas. ff. de offi. pecto. l.
barbarius. [e] ⁊. C. ad macel. l. zenodorus. ⁊ tamen cõcludit vt su
pra diri post Lap. quia si aliquid fecit spectans ad publicũ of
ficiũ ⁊ competens ratiõe publici officij. vt exercere iurisdictio
nem tanq̃ vicarius episcopi. ⁊ talia valent. Si vero fecit nomi
ne suo ⁊ tunc si illud cõpetit sibi ratione sui iuris vt eligere nõ
dz. de elec. q̃ sicut. ⁊. c. perpetuo. eo. ti. in. vi. Si vero cõpetit ra
tione publici officij tenet iurta no. in dicto. c. nihil est de ele. ꝛc.
Gl. priuilegio querit quid de priuilegijs concessis post hãc
cle. ⁊ contra ipsam dicit q̃ de istis hic nõ loquitur quia noluit
hic papa nec potuit legẽ imponere successori de ele. innotuit.
⁊ sic solum loquitur de concessis ante. vnde dicit gl. q̃ iam tẽ
pore suo ceperat curia priuilegiare contra istam cle. de quibus
hic dicitur. An autem in talibus priuilegijs fieri debeat mẽtio
de hac cõstitutiõe. dic vt habetur in. c. i. ⁊. c. nõnulli de rescrip.
⁊. c. i. de consti. in. vi. ⁊ de excel. prela. c. vno. eo. lib. per Jo. and.
Gl. vltima op. q̃ non fit licitum transire ad alium ordinem
etiam in istis ordinibus mendicantium de quibus hic. Unde
op. de. c. vno. de relig. domi. in. vi. Soluit trãsire possunt singu
lariter vt hic sed nõ collegialiter vt ibi. ⁊ quia istis nõ expedit
manere in eadem vocatiõe vt patet ex pdictis. ideo in eis ces
set dispositio cle. cum ⁊ cesset ratio posita in prin. cle. facit de in
re pa. adigere. §. ẽquis. ⁊ de appel. cum cessante. Querit hic
Paul. an liceat venire contra constitutionem propriam iura
mento firmatam. dicit q̃ sic alleg. not. per Joan. xi. dist. in his.
Nec habet ob. quia hoc esse nõ debet propter iuramentum q̃
respondet q̃ iuramentum eatenus durat quatenus durat con
stitutio. ⁊ illam sequitur velut accessorium naturã principalis
licet quãdoq̃ fit fortior vis vincula ꝗ suum principale. de iureiu
ran. debitores. vnde nõ videtur de vltriori tempore cogitatũ
per iurantem. sed statuentes possent constituẽtes tollere de cõ
sti. cũ omnes. ⁊. c. cum accessissent. ⁊. ff. de decre. ab or. fa. l. q̃ fe
mel ergo ꝛc. Ad idem vcz [f] q̃ iuramentũ non durat vltra tẽ
pus constitutionis allega. decre. ex literis de consti. Sed cõtra
predicta op. q̃ iuramentum q̃ potest seruari sine interitu salu
tis eter ne seruari debet de iureiuran. si vero. xxi. q. i. omne qõ.
sed huic respõderi potest q̃ seruari debet ꝗdiu durat ⁊ nõ vl
tra per superius dicta. Item ob. videtur qõ not. Arch. in. d. c.
omne qõ. vbi dicit q̃ receptio canonicor̃ facta a capitulo vl
tra numerũ statutũ iuramẽto firmatũ est nulla ipo iure. alle. de
preben. dilecto. vbi hoc idem tenent Inno. ⁊ Hostiẽ. pro hoc
facit de rescrip. constitutus. Jo. an. in. d. c. dilecto. dicit q̃ recep
tio valet sed recipientes sunt periuri. Ad. c. dilecto. respõdet
q̃ ibi illa fuit allegatio partis que ius ponit operatur ergo iu
ramentũ ſm eum quia manente statuto obligat trãsgressorem
ad periurium: secus si statutum fuerit sublatũ ⁊ hoc si statutum
simpliciter fit iuratum. secus si iurassent ſic seruare statuta ⁊ cõ
tenta in statuto: quia tũc etiam statuto sublato durat vinculum
iuramenti. ita dicit Joan. and. in. c. j. de his que fi. a ma. par. ca.
Paul. dicit qõ sibi videt qõ si omnes collegialiter recipiãt alĩ
quem vltra numerum iuratum qõ tenet receptio nec sunt pu
ri. Mouetur quia recipiendo sic collegialiter contra statutum
tollunt statutum. ⁊ sic per cõsequens eodem instanti tollũt iu
ramentum velut accessorium. ergo nõ incidunt in periurium.
⁊ sic ſm eum aliud est quando singulares psone simpliciter ve
niunt cõtra statutum ⁊ sic cõtra iuramentũ. quia tũc incidunt
in periurium. aliud quãdo vt vniuersi ⁊ vt collegiũ seu vnũ cor
pus collegialiter recipiendo aliquẽ quia tunc tollunt statutũ ⁊
pro eodem instanti collunt iuramentũ ⁊ sic euitant periurium.
Jo. de lig. hic impugnat in parte distinctionẽ Jo. and. ⁊ sic im
pugnat dictũ Paul. ex eo q̃ dz collegialiter recipiẽdo tollant
statutũ ⁊ iuramentũ. tamẽ pro illo momento ꝓ quo tollũt sta
tutũ inueniunt iuramentũ q̃ tunc non est sublatũ ⁊ sic per cõ
sequens tũc transgrediendo incidunt in periurium cum ex ordi
ne primo tollatur intellectualiter statutũ. secũdo iuramentum
velut accessoriũ. q̃ aũt tepore quo tollitur reperiatur iuramen
tũ patet q̃ alias si nõ inueniretur nõ posset tolli de despõ. im
pub. ad dissolnẽdũ. ⁊ sic iuramentũ tollit postq̃ iam incursum
est periurium

est periurium. Ad hoc q̃ actus iuramenti vtpote spiritualior
naturaliter dici dz peruenire vt transgressor dicatur periurus
vt sic manente idẽtitate tẽporis reperiatur prius ⁊ posteri [b] na
tura. alle. no. de app. preterea. ij. ⁊ quod ibi no. per Inn. ⁊ Wo
stien. ad pdicta facit iz non alle. [a] questio de pacto de qua per
legistas. ff. de sta. bo. aretusa. ⁊ per Bar. ff. de leg. i. l. post mo
tem. ⁊ hãc etiam opi. tenet. d. Ant. in. d. c. j. de his que fi. a ma.
par. c. ⁊ hec quo ad dicta Jan. Inquantum aũt Joã. an. facit
differentiam an iuret simpliciter statutum an iuretur seruare
contenta in statuto referendo ad statutum Joan. de leg. hic di
cit sibi non placere. Mouetur q̃ vtrobiq̃ iuramẽtum concer
nit statutum: ergo vtroq̃ casu illo sublato tolletur iuramentum
⁊ sic nõ dz esse differẽtia inter pdicta: secus dicit, si iuret que in
statuto continentur non referendo se ad statutum. alle. no. per
Inn. de excep. cũ venerabilis. De materia pieni [b] dicit se virif
se in. c. dilecto. de preben. ⁊ de his que fi. a ma. par. ca. c. j. an aũt
successores iurantium statutũ veniendo cõtra illud sint periu
ri: dicit q̃ non: sed illi soli qui inrauerunt q̃ oẽ iuramentũ est
personale ex parte iurantis. alle. no. per Inn. de iureiu. verum.
de quo in. c. j. per Jo. de lig. ꝛc. † Querit hic Jo. de lig. pone
qõ quidam monachus cuiusdam monasterij trãslatus est ad
abbatiam alterius monasterij nulla facta de nouo pfessione in
ipso scõo monasterio tractu tẽporis ipse habens cõscictiam le
sam ex cõmissione criminis ipso facto irrogantis infamiam cõ
missi postq̃ fuit promotus ad abbatiam sponte renunciauit ab
batie taliter q̃ renũciatio tenuit ⁊ queritur de pluribus. Pri
mo an monachus qui de vno monasterio ad aliud pmouetur
debeat pfiteri in ipso secũdo monasterio anteq̃ sibi decernat
administratio eiusdem monasterij. Scõo an iste post renuncia
tionem remanet monachus primi monasterij an scõi. Tertio
ꝓsupposito q̃ remaneat monachus secundi: an habeat vocẽ in
capto. Quarto supposito q̃ habeat vocem in capitulo quotaz
vocem habeat: ⁊ sic an habeat respectuz ad tẽpus quo fuit pro
motus an ad tps bodiernũ quo incipit esse monachus in mo
nasterio. ⁊ arguit late pro ⁊ cõtra ⁊ ad qõlibet dubiũ pdictorũ
tandẽ in. j. q. concludit q̃ non est necesse facere pfessionem in
scõo monasterio. Mouetur pcipue. q̃ pitendo vnam religio
nem intelligitur oẽs profiteri quo ad substantialia. alle. no. per
Host. de sta. re. cum ad monasterium. ⁊ q̃ habetur de ele. quo
rũdam. in. vi. ⁊. e. ti. nullus. ⁊. c. in dẽ tatibus. vbi pt̃z q̃ sufficit
q̃ semel exp̃esse pr̃fessus fc: quantum aũt ad alia non substi
tialia ipso facto se astrinxisse videtur recipiendo abbatiaz: ⁊ sic
nõ est necesse q̃ verbo aliter se astringat: ⁊ fi esset alterius habi
tus conformabit se hab. tui secundi monasterij. iurta no. xvi. q.
vij. in noua. quod intellige bodie ſm cle. i. de elec. Jn ico a que
stione concludit q̃ nõ pot [b] repetere iura monachatus in pri
mo monasterio. alleg. no. per Archi. xvj. q. i. ne pro cuiuslibet.
vbi no. Archi. q̃ eps non potest dispensare vt monachus qui
renunciauit capelle redeat ad primum monasterium: ad quod
alle. de renun. ex transmissa. xvi. q. vlti. c. ſi. Itẽ pro hoc alle. q̃
ex quo est rite translatus ad monasterium videtur renunciasse
omni iuri competenti ex primo. xvi. q. i. ſi quis iam translatus
⁊ de elec. constitutus. de relig. do. c. ſi. ⁊ sic illud amplius nõ de
bet repetere posse. vij. q. i. cq̃ sit periculosuz ꝛc. an aũt remaneat
monachus secundi monasterij: dicit q̃ non: sed erit monach
sub epo immediate subiectus sine aliquo monasterio sicut in ſi
mili qñ reperitur epus sine aliqua ecclesia epali. de renũ. ad sup
plicationem: ⁊ si nõ inueniat qui eum recipiat ordinabit vitaz
suam: prout melius sibi videbitur ſm not. xxvij. qõ. i. de viduis
lxx. distin. ad reatum. ⁊ de regula. porrectum. per Inno. ⁊ Wo
stien. facit qõ no. per Arch. xvj. q. i. ne pro cuiuslibet. ⁊ hoc di
cit sibi placere plus licet dicat q̃ si quis tũc vellet tenere oppo
situm in hoc posset respondere ad contraria per eum modum
quem ipse exprimet. Jn tertia questione concludit q̃ nõ repel
litur preterea infamie: q̃ prosequenti ius suũ non obstat exce
ptio infamie. iij. q. vi. omnibus. hinc est q̃ potest infamis eli
gere ⁊ arbitrari. ff. de arb. l. pedius. §. tria. ver. sunt aũt. ⁊ põt e
stari. C. de secun. nup. l. i. Item procurare ⁊ pro se postulare. ij.
q. vij. §. tria. ver. sunt autẽ. ⁊ banc opi. dicit sibi plus placere pro
qua facit: q̃ ꝗdiu toleratur quis in officio ⁊ administratione
non debet priuari aliquo iure sibi competẽti ratione officij vel
administrationis. xi. q. iij. nõne. ⁊ de elec. querelam. facit quod
no. e. ti. illa. ⁊ de con ne. cum dilectus. sed iste nõ est priuat [b] of
ficio monachatus: igitur ꝛc. Jn quarta questione concludit qõ
obtinebit primum locũ post abbatem ratione dignitatis qua

b functus fuit ⁊ sic propter reuerentiam [b] ⁊ memoriam digni
tatis pristine. alle. de maio. ⁊ obedien. per tuas. ⁊ de priuil. vt apo
stolice. in. vi. ⁊. ff. de albo. scri. l. ii. ad idem. l. seruos. ⁊. l. diuo. C. de
questio. ⁊. l. vnius. §. seruus. ff. de questio. l. emancipatis. ff. de se
na. cum similli.

1 ¶ Professio an ⁊ quando ex deportatione habitus in reli
gione censeatur. ⁊ nu. 3.
2 Habitus religiosorum duplex. s. nouitiorum ⁊ religiosorum. et
numero. 4.
3 Et delatio habitus distincti an ⁊ quando inducat pfessionem.
5 Etas que requiratur in habente profiteri.
6 Habitum deponere debet infra annum is qui obligari non
vult religioni.
7 Monasterium si quis intrauerit ⁊ exiuit ante factã probatio
nem ⁊ postea ingrediturr idem vel aliud monasterium an debi
tur sibi integrum tempus ad probandum.
8 Professio an inducatur ex annali nouitiorum habitus dela
tione.
9 Religionem dimittere in quibus casibus non liceat.
10 Professus an statim dicatur quis si in monasterio est consue
tudo q̃ non fiat expressio alia nisi q̃ profitendus statim in suo a ¶ Questio de
ingressu promittit inter manus prelati obedientiam. puncto. Et dõ
Fel. i. c. capsim sn. xvii. co. dõ re
scriptis.

Os qui deinceps. Po
nit dictum a quo. Secundo excipitur ibi nisi.
1 ¶ Nota primo quod portans in etate discre
tionis habitum nouitiorum per annum in ali
qua religione intelligitur illam forte profes
sus nisi habitus talis distinctus si patẽter in scissura coloꝛ velsor
ma ab habitu professorum. Ex quo notatur secus esse si gestaꝫ
set talem habitum in etate predicta. Item secus si talis habi
tus non sit patenter distinctus sed latenter forte propter solã
benedictionem. ¶ Item no. duplicem habitum religiosoruz
scilicet nouitiorum ⁊ professorum. ⁊ similiter duplicem habitũ
nouitiorum scilicet distinctum ⁊ indistinctum. Item distincto
2 rum alium distinctum patenter alium latenter ꝛc. ¶ Et Glo. de
incepso oppo. q̃ delatio habitus distincti qualiscunq̃ sit distin
ctio etiam si per annum facta sit non inducit professionẽ. Unde
oppo. de. c. primo. §. eodem. in. vi. ⁊ de no. in. c. statuimus. §.
eodem titu. Solunt glos. verbum de inceps. ⁊ verbum decerni
mus. q̃ inducunt ius nouum ⁊ tollunt contrariũ. nam olim
procedebat contrarium q̃ demum olim delatio habitus facta
per annum inducebat professionem tacitam quando habitus
erant indistincti. vt. §. eodem ex parte. vbi no. in vlti. gl. secus
si habitus fuissent distincti quatcunq̃ distinctione. hodie ve
ro secus quantum ad istum casum: scilicet inducendi professio
nem tacitam per delationem habitus per annum quia nõ suf
ficit qualitcunq̃ distinctio: sed requiritur patens alterꝰ de tri
bus modis hic positis ad hoc vt impediatur professio: secus si
als sit latẽs: forte quia vestis professorum detur per prouincia
lem vel in capitulo vestis nouitiorum: nam delatio talis vestis
nouitiorum per annum bene induceret tacitam professionem
secus in delatione vestis nouitiorum patẽter distincte: quia de
latio talis vestis etiam vltra annum nõ induceret professionẽ
hec procedunt quo ad hunc casum quando agitur de inducen
da professione tacita ex delatione habitus per lapsum anni ad
alios autem annos inducendi professionem tacitam stamus iu
ri antiquo secundum qõ sufficit qualiscunq̃ distinctio per qõ
infert glo. q̃ si maior iponte ⁊ scienter recipit habitum distin
ctum professorum: licet latẽter si perseueret triduo dicetur pfes
sus eum habite alle. decre. constitutionem. Ce. in. vi. † Ex
predictis glo colligit triplicem esse habitum nouitiorum. l. dis
tinctum ⁊ indistinctum ⁊ indistinctissimum. Item subdividi
tur primus quia alius est distinctus patenter in colore scissura
vel forma. Alius est distinctus latenter recipiens autem habi
tum nouitiorum ⁊ deferens per annum si fit indistinct [b] vel in
distinctissimus vel etiam distinctus: sed distinctione latẽti vi
detur tacite pfessus si illũ recipit in adulta etate: sec̃ in dela b ¶ Et memo
tiõe habit [b] nouitiorũ patẽter distincti vel etiã indistinctissi riã dignitatis.
mi vbi fuerit receptus ab impubere q̃ nõ inducitur pfessio ⁊ Adde gl. in. §.
ſm hoc potest intelligi quod no. Jnno. §. eo. ex parte. ⁊ Abba. fi. in gl. ſi. insti.
in. c. consulti. eo. titu. vbi dicunt predicti q̃ delatio habitus no de tute. Fel in
nitiorum si fit distinctus per quãtumcunq̃ tempus fiat non in c. ij ecclesiam.
ducit pfessionem. vnde recitabat Abb. q̃ viderat literã absq̃ i. xxix. co. extra
lutoriam papalem concessam illi qui detulerat habitum quasi de consti.
per. xx. annos. ad hoc facit. §. e. ex parte. ⁊. c. statuimus. ⁊. §. e. ti
tu. c. j. in. vi. Fatetur tñ hic gl. q̃ potest esse dubium, an corrigat
hic ꝓ superius dictum de habitu indistinctissimo recepto ab
impubere tñ q̃ correctio est euitanda: dicendum erit qõ nõ vt
infra patebit cum alia glo. in ver. portauerit. stat ergo cõclusio
glo. qõ hec constitutio est iuris noui inductoria: per hoc dicit
Bul. ⁊ idem zense. qõ hec cõstitutio non restringit ante ipsam
receptos maxime in facto continentie que est res voti ⁊ nõ ꝑ
cepti. xxxij. q. quinta. non saluabitur. per hoc etiam. dicit qõ ꝓ
banc clemen. non est sublata cõsuetudo que adest in quibusdã

monasteriꝫ alamanie ⁊ etiam burgundie ꝑm quam moniales semper exire possunt ante expressam pfessionez nõn ob.lapsu anni ⁊ assumptione veli.cum talis consuetudo hic non tollatur Ad hoc.c.i.de consti.in.vi.⁊ hec consuetudo etiam sulciebat ex opi.antiquis de quibus in.c.ex parte.a.c.cõsuluit.s.ex hoc infert q ignorantia iuris positiui vel naturalis propter diuersas opi.doct.offuscati habet excusare:ad hoc inducit simile de c.fi.de spon.duo.ꝑm eum facit licet non alleget qõ habetur.de postu.prela.c.i.in.vi.Quia id notabile procederet si hec cõstitutio esset declaratoria iuris antiqui:sed tenẽdo q sit correctoria tunc non colligeretur. ¶†Glo.etate.querit qualis regratur etas in habente profiteri. [a]Respondet q.xiiij.annoꝝ in masculo ⁊.xij.in femina.⁊ sic no.q requiritur etas consummata adeo q prudentia vel malitia quantum ad hoc nõ põt supplere etatem.s.eodem.postulasti.⁊.c.ad nostram.⁊.c.significatum. [b]secus tñ quo ad matrimoniũ de desponsa.in.c.de illis. ¶Mo.bene hanc glo.⁊ concor.cum glo.de elec.ex eo qõ.in.vi. idem tenet Pau.Contra quod op.de.l.fi.de libe.causa.vbi valent agitata per impuberem si verfetur sua.vtilitas. Soluitqꝫ illud procedit in promissione pecunie vbi est certũ de vtilitate hic agitur de obligatione persone vbi dubitaꝫ an sit vtilis an non:⁊ sic ratio erit ꝑm eum q ante finitum.xiiij.in mare.⁊.xij. in femina.nõ potest renũciare matrimonio profitendo q ante ignoraꝫ stimulos carnis. ¶Glo.in aliqua opp.de.c.vt clerici. s.eo.vbi portans habitum quantocunq; tempore ferat non in telligiꝫ pfiteri. Soluit hic detulit in religione ibi extra religionem:⁊ ideo non sic de facili inducitur professio. ¶†Gl.annũ querit an sit necesse q excesserit annum portando habitum dicit q non sed sufficit q portat per annum integrum tantum:vt s.eo.titu.c.i.in.vi.facit.s.eo.ex parte.⁊ per hoc infert gl.q non lens obligari religioni debet infra annum deponere habitum alle.s.eod.statuimus. †Sed querit hic Matth. [c]ecce qõ aliqs intrauit monasterium ⁊ exiuit postea infra annum ante factaꝫ ꝓbationem:⁊ iterum postea ingreditur idem vel aliud monasterium an debitur sibi integrum tempus ad probandum:dicit q non si conditio monasteriꝫ non est mutata.de quo per archi.s.eod.non solum.in.vi.⁊ ibi Jo.de lig.tenet contrarium:⁊ Bar.in.l.fi.§.quoties.ff.de publicia. An autẽ nouitius debet vocari ad electionẽ in ecclesia in qua erat beneficiatus. Archi. tenet q sic.Joan.and.contra.s.eo.beneficium.in.vi.dic vt ibi. ¶Glo.portauerit.querit quid si aliquis recipit habitũ ante annos discretionis ⁊ fit masculus ante.xiiij.annum demũ post xiiij.annum portauit dictũ habitum per annum scilicet nouitiorum non patenter distinctum an dicetur professus:dicit gl. q sic.per hunc tex.qui solum ponderat delationẽ seu portationem factam esse tempore discretionis ⁊ sic nõ curat quo tẽpore habitus fuerit assumptus hec dicit glo.esse.vera nisi habit⁹ esset indistinctissimus in tantum q seculares ibidem cõuinẽtes illo eodem etiam habitu verentur quia tunc si fuisset assũptus ab impubere nõ induceretur professio etiam per delationem annalem factam post tempus discretionis. per.c.i.s.e.in ver.nisi forte quis diceret illam decretalem in hoc correctã ꝑ istum:⁊ ꝑm hec non esset adhibenda differentia inter habitus indistinctum ⁊ indistinctissimum:⁊ pro hoc facit quia hic põderatur non tempus assumptionis habitus sed tempus delationis.⁊ hoc placet Steph.tamen vt euitetur coiectio.arg.de cre.cum expediat.de elec.in.vi.tenet gl.q hec decre.in hoc nõ corrigit illã.ad hoc facit quia hic loquitur de habitu nouitiorum ⁊ sic non loquitur de illo qui est communis aliꝫ:⁊ sic nõ loquitur de indistinctissimo saltẽ quando assumitur ab impubere ⁊ hoc est tenendum⁊ placet zenze.⁊ etiam Jo.de lig.licet Steph.contra vt prediri ꝛc. ¶Gl.illam opp.q non obligeret in casu decre.religioni in specie sed in genere.s.e.cõstitutionẽ ꝙ.responso.in.vi.So.diuersitas casus tollit hoc contrarium q ibi in expresse profitente religionem mendicantiũ infra.annũ hic vero in deferẽte habitum per integrum annum ꝛc. ¶Gl. colore.⁊ sequens exponunt ⁊ declarant literam. ¶†Glo.vltima oppo.q delatio habitus nouitiorum annalis non inducat professionem etiam si non sit patens distinctio.vnde oppo.de no.s.eodem.ex parte.⁊ de no.s.eodem.titu.c.ij.⁊.c.ad apostolicam.⁊ in Specu.de statu monacho.in vltima.q. Sol.q id qõ hic dicitur procedit nisi fuerit protestatus.qõ per delationem annalem nõ intẽdit obligari religioni:quia tunc intercedente tali protestatione non obligaretur maxime si fuisset cõuentus iuxta no.in pluribus alle. Idez Pau.alle.qi ptestatio tuetur vbi id qõ agitur potest se habere ad vtrunq; iuxta no.de lite contesta.c.vno.⁊ per hoc non ob.de appel. solicitudinez q hec ptestatio nõ est contra naturam actus nec illi repugnat:ꝫ se cõpatit cum illo.Si aũt protestatio esset contra naturã religionis:puta q ꝓfitens ptestaretur se velle retinere ꝓprios tũc

a ¶Ridet.adde Jo.fa.i.§.fi.vsti.q.mo.tu.fin.

b ¶Secus tñ q ad matrimoniũ. vide tñ gl.i.sti. de nup.in ꝓn. i ver. potẽtis. ⁊ ibi doct.isti. de nup.

c ¶Ecce q aliquis.adde ale. in 2si.iij.in.i. col.circa med. ⁊ in 2si.vlt.i.⁊ ij.col.i.iiij.vo. Alex.i 2si.xxx iiij.in.i.col.in v.volu.

d ¶In auc.ingressi. Vide Bar.ibi.in.iij. colum.

e ¶Primus est qñ.Adde Archi.i.c.sãcim? ij.q.j.h.Jaf.in l.in substitutione.in fi.col.ff.ꝺ vulg.⁊ pupil.⁊ Ja.in.l.si quis heredem.C.ꝺ instit.⁊ substit. sub condi.fa.

est dubium an valeat protestatio. Pau.hic refert opi.Joã.de lig.post eum.nam quidam vt Ber.⁊ Bar.brix.dixerũt q non valet monachatus qz cõditio est cõtra naturam monachatus de statu mo.cum ad monasterium.quidam contrariũ vt Lan. ⁊ Jo.xxij.q.ij.solet. Philip.Bof.Ain.⁊ Inno.⁊ Hostien.et Gul.Maso.⁊ Accur.de sacrosan.ec. [d]in authẽ.ingressi.ita alibi distinguat in.l.per seruũ de vsu.⁊ ha.vbi distinguit an incontinenti an ex internallo tale pactum apponatur.sed opi.Lan. Jo.⁊ sequacium tenet De.de bel.pti.⁊ Ja.de ra.dicentes q re pugnãtia adiecta in substãtialibus nõ tollit id qõ est fortius⁊ principalius sed habetur ꝙ nõ adiecta Pau.hic tenet primaz opi.s.q nõ teneat monachatus per adiectionem talis cõditionis. Monetur per simile de matrimonio carnali.s.de condit. appo.c.fi.nã vtrobiqꝫ tam in matrimonio carnali qꝫ spirituali est similis ratio ⁊ vtrobiqꝫ quis obligatur deo ⁊ cõi cõsensu non potest separari de matrimonio carnali:ptz.s.e.veniens.⁊ similiter in spũali.s.e.ti.c.fi.nisi transierit ad strictiorẽ religionem vel ad curam animarum.Jo.an.vt hic dicit Jo.de lig.tenet opi.que habet q tenet monachatus ⁊ reiicit cõditio: assignat rationẽ diuersitatis inter matrimonium carnale spũale:qz in carnali matrimonio quis obligatur homini:⁊ ideo est sibi imputandũ si tali conditioni consentit:sed in monachatu obligatur deo cui nihil potest imputare si recipiẽs pfessionẽ admittit talem cõditionẽ.alleg.de conuer.coniu.ad audiẽtiaz. ⁊ hanc opi.credo veram.ꝫ Jo.de lig.videatur residere in opi. Pau.per rationes suas qz non videtur differẽtia bona inter carnale ⁊ spirituale matrimonium:cũ enim in carnali qs obligetur deo:sed dic q principaliter quis obligatur homini in carnali ⁊ secundario deo in spirituali ecõtra:inspici.autem debz qõ est principalius.ff.si certum peta.l.fi quis nec causam.§.respignoti. ⁊ Ultimo ponit hic Gul.aliquos casus in quibus non ꝫ dimittere religionem. [e]Primus est qñ aliquis primo emisit votũ de intrando religionẽ ⁊ postea ex internallo suscepit habitus ab illo qui habet potestatẽ aggregandi illi religioni vel ordini.vt no.Imo.de frigi.fraternitatis.in ꝓin.in ver.solenni.nam tũc talis susceptio habitus professorum vel cõis habitus vel vbi non est distinctio habitum.facit quem statim perpetuum pfessum.s.qui cle.vel vo.meminimus.⁊ ibi ꝑ Innoc. Secundus est qñ eodem contextu emisit votum ⁊ solenniter recipit habitum animo non mutandi ipsum ⁊ de hoc plene cõstat:quia amodo nõ poterit eum dimittere. Tertius est qñ profitetur tria substãtialia regule etiam in habitu seculari in religionibus nõ mendicãtium tãtum. Idem quãdo.j.annum probatiõis suscepit habitum professorum sciẽter ⁊ portauit ipsum per triduum.nam tũc obligatur religioni in genere.s.eodem. cõstitutus.in.vi. Ultimus est in casu huius decreta.in istis ẽm casibus papa fingit quem precise cõsensisse matrimonio spirituali presumptiõe iuris.⁊ de iure.sicut qñq; similiter facit in carnali.de spõ.is qui. ¶†Quid aũt si in monasterio est cõsuetudo q nõ fiat expressa pfessio alia nisi profitẽdus statim in suo ingressu.promittit suo plato.s.obediẽtiã inter manus suas:dic quod tũc nõ dicetur expresse pfessus.alle.de sta.mo.cum ad monasteriũ ⁊ sic recitat Specu.in ti.de statu mona.clemẽtem diffinisse Inno.tamẽ tenuit cõtrariũ in.c.cõsuluit.in fi.qui cle.vel vo.vbi dicit q si talis renũciat ꝓprie volũtati ⁊ omnia committit in volũtate abbatis quod talis obediẽtia sufficit pro professione alleg.xij.q.j.non dicatis.

¶De statu monachorum. Rubrica.

1 ¶Portum cõclusum ⁊ fontem signatũ quis habere dicutur.
2 Monachis nigris interdictus est ornatus ⁊ excessus in vestibus cibis ⁊ potibus equitaturis ⁊ lectisternijs.
3 Monachi nigri nõ debẽt vti calciamẽtis:calcaribus: zonis: cultellis:⁊ sellis nimium sumptuosis ⁊ ornatis.
4 Floti appellatione quid veniat.
5 Monachi cõfiteri debẽt in prima dominica cuiuslibet mẽsis ⁊ communicare.
6 Venatiõibus ⁊ aucupatiõibus vacare nõ debẽt monachi nec tenere debẽt canes venaticos nec aues.z nu.13.
7 Pena duplici punitur qñq; aliquis.
8 Suspẽlo abbate vel prioꝛe principali a collatione bñficiorum devoluitur potestas ad priorem claustralem cum consilio ⁊ cõsensu cõuentus vel maioris partis.
9 Monachi ad curias principiũ sine speciali licẽtia accedere non debent.z nu.25.
10 Monachi in prioratibus vel aliꝫ administrationibus nõ debẽt soli habitare sed debent habere secum alium monachum.
11 Monacho nõ professo non debet conferri prioratus vel alia administratio.

Religio

12 Religio monachorum nigrorum quare dicatur sancta.
13 Colores principales sunt quatuor.
14 Veste nimis exquisita non debent vti monachi.
15 Vestis siue habitus monachi quis dicatur.
16 Stimalia bona sunt apud sanctum seuerinum.
17 Scapula vel cuculla an possit abscondi sub tondello.
18 Monachi cum confiteri debeant.
19 Peccator si habet propositum cõfitendi ꝑm mãdatum ecclesie ⁊ moritur anteꝙ cõfiteatur an erit damnatus.
20 Venari ⁊ aucupari differunt.
21 Monachi nigri facti episcopi an debeant seruare constitutionem in venationibus vestibus ⁊ esu carnium.
22 Saltus quid sit ⁊ quid viuarium ⁊ quid garena.
24 Monachale iugum videtur carcer.
26 Intrans domum animo furandi si non furetur an teneatur.
27 Monachi vagantes quo iure possint reuocari ad claustrum.
28 Armorum appellatione quid comprehendatur.
29 Arma si portauerit monachus an peccet mortaliter.
31 Vnire non potest inferior episcopo ecclesias sibi pleno iure subiectas.
33 Monachi an possint ad claustrum reuocari.
34 Dispensare an possit episcopus super etate in promouẽdo ad prioratum conuentualem.
35 Peregrinus si intrat nauim vel taberna in si non inuenit res suas ⁊ dicat se amisisse quasdam an stabitur eius iuramento.
36 Monachi nigri an possint vti vestibus de cotono que appellantur fustanei:vel vestibus delicatis de lana.
37 Monachus professus si ejiciatur a monasterio an bona que contulit poterunt retineri.
38 Monachus non potest post ingressum cum aliquo contrahere quia nihil habet proprij.
39 Monachum egrotantem si abbas recipere noluerit ⁊ multa bona quefuerit quid de talibus bonis fiet.
40 Abbas in regula sancti benedicti an possit dispositionem et voluntatem suam aliquid de preceptis ⁊ imperatis in regula relaxare.
41 Prioratus ⁊ administrationes monachales an dicantur beneficia.
42 Dedicatum deo an sit beneficium ecclesiasticum.
43 Electio an propter negligentiã prelati ecclesie collegiate vel conuentualis deuoluatur ad collegium vel conuentum.
44 Abbate mortuo an tota sua administratio spiritualis ⁊ tẽporalis transeat ad conuentum.
45 Absoluere non possunt prelati inferiores ab episcopo a sentẽtia canonis.
46 Monachus monasteriꝫ exempti si promotus fuit in abbatem alterius monasteriꝫ exempti si ex causa honesta renunciat administrationi ⁊ regimini dicti monasteriꝫ: vbi remanebit ille monachus.
47 Monachus si infra septa monasteriꝫ commisit homicidium ⁊ extra adulterium an debeat puniri ⁊ absolui per abbatẽ vel per episcopum.
48 Monachus si delinquit an debeat contra eum inquiri ⁊ puniri scõm formam iuris cõmunis an vero scõm statuta regule.
49 Monachus pro contractu ciuili coram quo iudice sit conueniendus.
50 Abbas non potest esse pars ⁊ iudex.
51 Monachus an in causa criminali possit stare in iudicio.

IN agro dominico. Dividit in decẽ ptes:quia primo ponit exordiũ cõstitutionis causam ⁊ generale interdictum monachoꝝ illoꝝ circa exquisitum ornatũ ⁊ notabilem excessum in cibis vestibus potibus equitaturis ⁊ lectisternijs.Secundo prouidet circa vestes habitum almutias caputia calciamenta zonas cultellos calcaria sellas ⁊ frena eoꝝ ⁊ circa habitũ superiorẽ. Tertio prouidet circa ipsoꝝ pfessionẽ communionẽ expositionẽ regule ⁊ instructionẽ nouitioꝝ. Quarto circa venationes ⁊ aucupationes ipsoꝝ. Quinto punit transgressores. Sexto prouidet cõtra professores euntes ad curiã principũ vel alias vagãtes vel infra septa monasteriꝫ arma tenẽtes. Septimo ꝓuidet cõtra ipsorum solicitudines. Octauo ꝓuidet circa etatẽ sacerdotum professionem ⁊ habitationem ipsorum. Nono prouidet de ordinatione ⁊ doctrina monachorum. Ultimo confirmat ⁊ innouat decreta.cum ad monasterium.⁊.c.cum in singulis. supra eodẽ.secũda ibi.statuim⁹.tertia ibi.sane.quarta ibi porro. quinta ibi si quis aũt.sexta ibi qz vero.septima ibi ad hec octa

1 Legam vsqꝫ ad.§.quia vero. ¶†Nota primo quod dominus qui habet agrum habet etiam ⁊ similiter vineam dom.in habet etiam hortum ⁊ fontem conclusum ⁊ signatum.xxxij.q.prima quoniam vetus.secundum Stepha.nec mirum quia ipsius est terra ⁊ plenitudo orbis.vt glo.hic dicit. ¶†Nota monachis nigris interdictum omnem exquisitum ornatum ⁊ excessum in vestibus cibis ⁊ poribus equitaturis ⁊ lectisternijs. Et nota quod religio monachorum nigroꝝ appellatur sacra de quo in glo. ¶Nota in versi.statuimus.quales debet esse vestis superior: prorima habitui monachorum nigrorum ⁊ cuius coloris ⁊ qualis panni. ¶Nota secundo quales debent esse eoꝝ almutie. ¶Nota tertio quod non debent habere monachi sodram de serico. ¶Not.argumẽtum quod ea que sunt de regula sunt iurta dispositionem abbatis temperanda. ¶†Itẽ nota qualia debent esse eozum calciamenta:calcaria:zona:cultelli ⁊ sella:qz nõ debent esse sumptuosa nimis vel ornata. ¶Itẽ nota ex eo quod dicit de calcaribꝰ quod monachis nõ est prohibitum equitare ꝛc. ¶In versicu.rursus.nota quali veste de beãt vti prior vel abbas ⁊ aliꝫ monachi siue sit cõgregatio duodecim monachoꝝ siue minor siue in monasteriꝭ dombꝰ siue

4 extra siue versentur circa diuina siue non. ¶†Item not.quid contineatur appellatione cuculle ⁊ quid appellatiõe floti ꝛc.

5 ¶†In versicu.sane nota quomodo in quolibet mense in prima dominica mensis debent monachi confiteri ⁊ communicare seu assumere corpus domini nisi ex causa aliud videatur abbati priori aut penitentiario. ¶Nota per quem debeat legire gula in capitulo ⁊ quomodo debeat vulgariter exponi. ¶Nota quod nouitiꝭ debet deputari fidelis instructor. ¶†In ver a ¶Mo.q prioratꝰ. De istis prioratibꝰ ponitplene ff.ed. dese.in cõsi.in ci.dictũ est.s.

sicu.pono.nota quomodo monachi debent abstinere a venationibus ⁊ aucupationibus nec illis interesse. ¶Item q non debent tenere canes vel aues aptos ad venandum per se vel alios.⁊ sic nõ possunt per se vel alios venari.fallit in certo casu

7 in quo possunt per alios venari ꝛc. ¶†In versicu.si quis nota quem dupꝫici pena quandoqꝫ puniri.de quo de iudicijs.at

8 si clerici.⁊.ff.de penis.l.seyo. ¶†Item nota quod suspenso ab bate vel prioꝛe principali a collatione beneficiorum devoluit potestas ad priorem claustralem cum consilio ⁊ assensu conuentus vel maioris partis ꝛc. ¶In versicu.quia vero.nota iugum monachale fore suave quia intelligitur respectu illorum qui libenter supportant. ¶†Nota penam monachorum ⁊ canonicorum regularium non habentium administrationem si accedũt ad curias principum sine speciali licentia suorum prelatorum animo inferendi damnum aliquod monasterio quia sunt ipso iure excommunicati. ¶Nota quomodo prelati debẽt cõpescere religiosos predictos a tali excessu ⁊ euagationibus.

¶Mo.penã monachorum tenentium arma infra septa monas

10 terij sine licentia abbatis ꝛc. ¶In.§.ad hec no.quod monachi nõ debent habitare soli in prioratibus vel aliꝭ administrationibus sibi commissis:sed debent habere secum alium monachum si prioratus vel administratio ad hoc habeat sufficiẽtes redditus. Et nota quid si redditus nõ sufficiunt.ad hoc nota quod vnio non debet fieri nisi cum consensu abbatis cui est locus subiectus prioꝛ ipsius prius ad claustrũ revocato. ¶Itẽ nota qõ tali loco ficvnito debet deseruiri per clericos seculares prouidendo eis debite. ¶In.§.ceterum not.qualis debet esse etas assumendi ad prioratum conuentionalem vel curatũ. Et nota infra quantum tempus tales debent ad sacerdotium promoueri. Item nota penam non promoti infra tempus debitum quia sunt ipso iure priuati:adeo quod iterato nõ potes

11 rit illis conferri. ¶†[a]Nota quod prioratus vel administra

a tio alia nõ potest committi alicui religioso nisi sit expresse professus. Et nota quod religiosi tenentur facere residentiam in prioratu vel administratione sibi commissa nisi ex causa studiorum vel alia rationabili causa ad tẽpus fuerint absentes. ¶Et nota quod in hoc non valet cõsuetudo contraria ꝛc. In versi. ad ampliationem not.q monachi ad monitionem abbatis debent promoueri ad ordines sacros. Item nota quod in singulis monasteriꝭs in quibus sunt sufficiẽtes redditus debet teneri vnus magister qui instruat monachos in scientijs primitiuis ꝛc. In.§.premissa not.hic confirmari ea que dicuntur in.c. cum ad monasterium.⁊ in.c.cum in singulis.de statu mona.ꝛc.

12 ¶†Glo.secunda fuit expedita cum ter. ¶†Glo.iij.querit qua re religio monachorum nigroꝝ dicitur sancta. Respõdet glo. quia iste ordo monachorum nigrorum olim fuit magne sanctitatis ⁊ venerationis prout hic ex documentis patrum ⁊ abundantia temporalium monasteriorum huius ordinis:hodie vero in multis deficiunt verborum ⁊ exemplorum documenta:⁊ ad instar filij prodigi dissipate sunt patrũ substantie ⁊ cupiit quandoqꝫ de siliquis nostris implere ventrem suum. Idem

in effectu Gul. hic pulcherrime loquens ꝛ dans versus. Quare aũt fuit inuentus iste ordo sub colore nigro. ℟ Respondet gl. qr nigredo significat mortificationem carnis ꝛ vitiorũ: vtmanitũ hodie dicit gl. non designaretur offuscatio meritorũ ꝛ virtutum, ppter qõ emanauit cõstitutio ꝛc. ¶ Glo. nigrorũ. ℣rit an hec cõstitutio locũ habeat in monachis alterius coloris q̃m nigri. ℟ Respõdet gl. q̃ nõ per hunc ter. a sui cõtrario q̃ gl. time tat, pcedere q̃tũ hic ponit ius nouũ saluo tñ q̃ dicetur. ſ. in. ℣. sane. ꝛ in. ℣. qr vero. cum sequentibus. Que aũt potuerit esse rõ quare magis hic locutus fuit de monachis nigris q̃m de alijs. ℟ Respondet glo. qr ratio esse põt qrũdã monachi habent cõtegorpus ꝛ vnũ caput maius vt est videre in cirstercẽsi, cameldulen. ꝛ similibus. Addit ſDau. ꝛ vallis umbrose: sed isto capite maiori carẽt monachi nigri: ideo similiter ibi minus viget correctio: ꝛ pro tãto potius in illis fuit prouidendum. Idẽ tenet
13 ſDau. quasi ad literaz. † Lap. hic tractat de coloribus id qꝺ ponit philosophus in libro de sensu ꝛ sensato: dicens qꝺ quatuor sunt principales colores. s. albus: niger: citrinus ꝛ rubeus: ex quibũ aũt ꝛ nigrũ sunt duo extremi colores ꝛ niger est vltimus q vi-
14 nificat ceteros colores. ¶ † Sl. exquisitum opꝰ. qꝛ nõ sit ytẽ
a dum vilibus vestibus. iurta no. xxi. questio. quarta. in summa. Soluit quod hic non dicit tali veste vtendum: sed quod non est vtendum veste nimis exquisite ornata. Lap. hic dicit qꝺ habitus monachalis nõ debet esse notabilis sed mediocris: vnde dicit qꝺ in habitu religionis sunt quatuor notanda. s. vilitas: pcioſitas: paucitas ꝛ superfluitas. In vtilitate designat vana gloria ꝛ simulatio. In pcioſitate superbia ꝛ delectatio. In paucitate intollerantia seu desperatio. In superfluitate amor ſeculi: vtendũ est ergo mediocritatis mẽsura. vt. iij. etbi cozuz ꝛ supabundãtia ꝛ inordinatꝰ effectus ad iactãtiã ptinet ſGul. hic dicit qꝺ totus status cõsistit in cibis ꝛ vestibus alle. ff. de ver. sig. l. vbi vi ctus. ꝛ ideo mores hoim sunt reformandi nedũ in cibis: sꝫ etiã in vestibus: ꝛ ideo nec sordidis nec fulgidis vestibus qs debet se ornare nec austeriora vel latiora indumẽta vel alimenta pceteris q̃rere: alꝰ aũt intemperatus ꝛ superfluosus est. xliij. dist. ℣. s. ſ. ſ. ¶ Glo. cibis. notanda est contra incontinentiã in. ℣. sta
15 tuimus. ¶ † Glo. habitui. declarat quis dicatur habitus: qꝺ dicit qꝺ flocus cuculla vel scapulare qꝺ nõ. ¶ Glo. alibi. querit an vestis superior nigrorum monachorum possit esse de alijs coloribus quã tribus hic nominatis. ℟ Respondet gl. qꝺ nõ per text. a contrario facit. xxv. dist. qualis. qõ dicit esse notandũ contra multos qui hoc nõ ponderant: nec ob. qꝺ in regula. cyl. dicitur monachi non causentur de colore: qꝛ nõ intendit per id pmittere omnes colores cum nec secularibus clericis permittat. de vita ꝛ ho. cle. in. c. clericus. ℣. sed solũ intendit dicere qꝺ inter colores permiſſos non debẽt causari. Dicẽdo iste est furio: vel pulchior vel melior: illo. Quare autem isti tres colores potiꝰ permittantur. ℟ Respondet gl. se. qꝛ possent sine tinctura haberi ex ipsa lana. Idem tenet ſDau. dicens qꝺ superior: vestis erit alba
16 nigra vel bruna ſm loci consuetudinem ꝛ non alterius colorꝰ sub habitu aũt pꝛres vestes poterunt habere dumtamen non sint inhoneste ſm eum per hunc ter. a contrario ꝛc. ¶ Sl. pugnum. notandũ est contra denudantes brachia vt faciunt dñe ¶ Sl. humeros. opp. de eo qõ cõiter hodie fit: qꝛ non scindũtur sup humeris sed ante pectus. ℟ Respondet gl. fatẽdo qꝺ in hoc seruatur contrarium. sꝫ pena contrafacienti in hoc inferiꝰ imponatur: sed põt dici qꝺ in hoc derogatum fuit huic cõstitutioni per consuetudinem: vel qꝺ hoc fiat iurta dispositionẽ abbatis: cuius dispositioni hoc videtur hic relinqui glo. non placet hec vltima solutio qꝛ hoc nõ relinquit dispositioni Abbatis. qꝺ hic õr de scissura sed qꝺ õr de almutijs pellibus vel capuţjs seu eorũ vsu. Idẽ Gul. per quod dicit expedire monachis portantibus caputia vt habeat licentiã Abbatis sui cũ literis suis ne in posterũ possit eis aliquid impingi. de offi. dele. cũ in iure. An aũt requiratur expressa licentia ꝛ dispositio Abbatis super hoc dicit qꝺ non qꝛ satis videt sufficere tacita puta si ipse Abbas vtit caputio. Qualis autem debeat esse scissura de qua hic dicitur: dicit gl. qꝺ patens ꝛ tanta qꝺ appareat: alꝰ pena esset non esse vel non apparere iurta no. de vita ꝛ hone. cle. c. ℣. ſDau. hic dicit qꝺ illa caputia debent esse cũ habitu annexa. qꝺ quod dicit qꝺ portãtes habitum superiorem scissum a caputio non excusantur a pena ꝛ forte sunt excommunicati ꝛ apostate. alleg. ne cle. vel mona. c. ℣. in. vi. forte posset dici qõ in hoc ꝺz seruari cõsuetudo cum hoc bene reperiatur iure cautũ. ¶ Sl.
16 sequentes sunt literales ꝛ expositiue notãde tñ. ¶ Mo. bñ vbi sunt bona stiualia: quia apud sanctum Seuerinum. Et nota. quid sit talus ꝓout colligitur ex gl. in verbo boti ꝛc. ¶ Sl. ad ornatum facilius est ꝛ cum ea concordat Gul. ¶ Glo. duo dẽ cim. querit an in hoc numero debebit computari prelatus: dicit qꝺ sic. alleg. de symoni. c. fina. ꝛ de primile. ex ore. Idẽ ſDaul.

a ¶ Quod nõ sit vtendũ. Adde bonũ tex. in. c. ſ. i. vlj. dist.

b ¶ Sol. gl. Idẽ dicit do. Ab. ĩ d. c. ois. i. ℣. co.

c ¶ Quid ſi peccator. Adde dñm Barth. de belẽ. ĩ add. ad Ab. in. d. c. omnis. i. ℣. co. in addi. incip. iſtam. q.

dices hoc verum qñ est tantus numerus monachorum in monasterio instituto vel nõ institutus dummodo tot sint in congregatione. Si aũt eo casu quo facta est institutio de numero duodenario tot non essent nõ arctaretur prelatus ad istud donec ad numerum deueniatur. alleg. s. de off. vica. c. ſ. ¶ Sl. hec sentit contrariũ dicẽs qꝺ in ver. in aliꝰ intelligitur qñ ibi sunt monachi non per modum conuentus sed per modum associationis: ꝛ sic sufficit qꝺ ibi sit monachorum congregatio existentium tutiene ꝛ sint pauciores. duodecim. put dicit cõtingere in abbatijs que sunt in dioceſi Argentina ꝛc. ¶ Sl. septa est litera lis. ¶ Glo. consuetudo notanda est consuetudo potest operari qꝺ meliori pãto vt anſ mõachi in vno loco. q̃m in alio ꝛc. ¶ Sl. capam. querit quid de tondellis que bodie sunt in vsu. ℟ Respõdet propie qꝺ ille non sunt cappe. qꝛ totum hominem non capiunt ꝛ precipue caput cum non habeant caputium appẽsum sed unt loco cappe. Aduertedum tñ qꝺ vt gl. dicit qꝺ licet sub cappa sit portandum saltem scapulare tñ sub floco vel cuculla non vt hic aperte vult tex. quasi velit qꝺ floccus ꝛ cuculla sit habitus ꝛ non cappa. Quid aũt si aliquis in casibus hic prohibitis portat solum scapulare ꝛ non floccum vel cucullam an incidat in penam decr. vt periculosa. ne clerici vel monachi. in. vj. Gul. hic dicit qꝺ cũ scapulare hic habeatur loco cuculle. ls tales peccet faciendo contra preceptum huius decre. tñ nõ incidit in penam dicte constitutiõis. † An aũt scapulare vel cucul
17 la posset absconꝺi sub tondello: dicit qꝺ nõ per hunc text. a sui contrario cum dicit permitti absconꝺi solum sua cappa ꝛ sub albis seu sacris vestibus: ꝛ sic qui sub tõdello absconꝺiterit trãsgresſoꝛ huius constitutionis. Sed an erit trãsgresſoꝛ. c. vt peri culosa. dicit videndum. vt in cle. ĩ. de vi. ꝛ ho. cle. in. ℣. dignitatẽ qꝛ videtur qꝺ sic ſi sit adeo absconſus qꝺ nõ videtur in publico aliquiꝺ. Sed. aduerte qꝛ glo. hic videtur equiparare tondellũ cappe posse dici qꝺ in hoc seruetur cõsuetudo loci. Quid aũt de monacho facto eꝓo ꝺimisſo ꝓprio habitu ꝛ sup ipo portat rochetum. i. albam camisiam contra decre. clerici. de vi. ꝛ ho. cle. incidit ne in penam decre. vt periculosa: remittit ad decr. ad nostram. ſ. de cen. ibi tenet qꝺ sic per not. xvij. q. i. c. vno. ꝛc.
b ¶ Sl. albis notãda est que appellet hic vestis alba in. ℣. sane. ¶ Sl. mẽsibus. eppo. de. c. omnis. de pe. ꝛ re. b sol. gl. hic in monachis qui arctant ad confessionem singulis mẽsibus ibi in fidelibus non religiosis qui arctantur ad confessionem semel in anno. Ratio diuersitatis qꝛ monachi ppter pfessionẽ religionis debent aliquiꝺ adijcere ad pẽsum sancte institutionis. ar. iij. ꝺi. deniq. Idem tenet Gul. per qõ colligit tẽpus confitendi esse mutabile iurta voluntatẽ pape. ex hoc arguit qꝺ sicut potest ad vnam vel duodecim vices in anno pniam imũgere: ita posset eã semp tollere: ꝛ sic videtur qꝺ papa posset tollere sacra mẽtũ penitẽtie. Contrariũ dicit esse verũ. ſ. qꝺ nõ põt id ex toto tollere: sed põt circa ipsum aliqua disponere. de quo de pe. ꝺi.
18 v. in sum. ꝛc. † Cui aũt debẽt monachi cõfiteri. dicit ſDau. qꝺ cõfiteri possunt curatis in quorũ ꝺegunt parochijs vel alijs religiosis per dioceſim deputatis possunt etiam confiteri dioceſ. inuito prelato. alleg. no. per Arch. xi. q. iij. qui resistit. vbi dicit hoc notari per ipsum ꝛc. ¶ Sl. lingu. querit an quod hic dicitur habeat locum in alijs monachis. glo. dicit qꝺ de hoc potest esse dubium tamen est honestum qꝺ sic. Steph. hic dicit qꝺ quidam dicunt qꝺ hoc etiam dicitur habere locuz in monachis albis sed hoc non credit: dicit tñ qꝺ est honestum qõ seruent. nõ tñ tenebuntur ex vi huius cõstitutionis. ¶ Glo. in prima querit an si occurrat solenne festum in prima ꝺnica mẽsis: puta pascha resurrectionis vel pentechostes vel festum patroni monasterij an alterabitur disposſitio huius. ℣. ꝺicit qꝺ nõ. alle. c. cũ ad monasterium. in prin. Idem ſDau. assignat rationem qꝛ quanto est maius festum tanto est studiosius regula obseruãda. alle.
19 prealleg. c. cum ad monasterium ꝛc. † Sed querit hic ¶ Matt. c
c quid ſi peccatoꝛ hꝫ ppositum confitendi ſm mandatũ ecclesie ꝛ moritur anteq̃ cõfiteatur an erit damnatus: ꝺicit qꝺ audiuit ab Archi. qꝺ non: ex quo habuit ppositum ꝛ animum confitendi: qõ ꝺicit esse verum si ꝺecesserit contritus. de pe. ꝺi. i. in sum. facit de pe. ꝛ re. omnis ꝛc. ¶ Glo. nouitijs. notanda est qũo ꝺupliciter potest sumi nouitius. ſ. qui nondum est instructꝰ: hꝫ
20 sit professus. Jn. ℣. porro. ¶ † Glo. venationibus. ponit ꝺifferentiam inter aucupari ꝛ venari. Idem Gul. alle. de cle. vena. per totum. Item est ꝛ aliud genus venationis secundũ cum q̃ sequuntur ioculatores ꝛ mimi ꝺum sibi suis adulationibus et incantationibus spolia potentum ꝛ magnatum attrahunt. vt no. lxxxvi. dist. ꝺonare. c. c. qui venatoribus. Quare autem monachi non ꝺebent istis venationibus interesse: ꝺicit qꝺ quoꝺã modo presentiam exhibendo ꝺident consentire. de excel. prelat. ex literis. ꝛ similiter nec clerici ꝺebent predictis interesse. eaꝺẽ ratione ꝛ eadem ratione nõ ꝺebent interesse spectaculis

duellis ꝛ executionibus ad mortem. C. de epiſc. ꝛ clc. autẽ inter ꝛ
21 dicimus. ꝛ. ℣. ne cle. vel mo. ſuſcam. † Sed an monachi nigri tacti epi ꝺebeant seruare banc constitutionem in vestibus vena tionibus ꝛ esu carnium. remittit Gul. ad no. per se in cle. ad nostrã. ſ. de censi. videtur qꝺ sic: qꝛ sunt absoluti seu laxati ab illis sine quibus solicituꝺo epalis ꝛ vita actiua exerceri nõ potest. sicut est filẽtiũ: obediẽtia: residentia ꝛ similia: ꝛ sic in oiꝰ alijs sunt astricti: aꝺ hoc qꝛ alꝰ frustra portarẽt habitum qui ꝺecus ꝛe ꝺebent. de vi. ꝛ bone. cle. clerici. viij. q. i. c. i. vnde sicut conti nentia ꝛ humilitas q̃ er portatione habitus in eis factis epis permanet: ꝛ sic permanebunt illa sine quibus pfistere nõ posſ
a sent a sed planum est qꝺ est ꝺelictis cibis ꝛ venationiꝫ non cõ sonat humilitas ꝛ cõtinẽtia. xxi. ꝺi. ecclesie princeps. xxj. ꝺist. hospitiolum. ergo ꝛc. Jn contrarium facit qꝛ rõne scolariũ ꝛ laicoꝛ quibus habẽt quotiꝺie participare: ꝛ inter quos conuersantur aliqua sibi licent: q̃ alꝰ non licerẽt ppter schãdalũ vitandũ er quo potest fine peccato mortali vitari. s. de no. ope. num. cum ex iniuncto. de sen. excõ. si vero. xli. ꝺist. per totu hoc scõm ꝺicit verius quo aꝺ penas suspensionis cõtentus in hoc c. sed primum ꝺictũ vendicat ibi locũ in alijs etiã quo aꝺ sententiã excõicationis p qõ ꝺicit qꝛ incurrat penã excõicatiõis. de qua in ꝺecr. q̃. ne cle. vel mo. in. vi. in casibus in quibus nõ sunt liberati a regula sua. ar. de vita ꝛ ho. cle. clerici. xvij. q. i. c. i. p quo facit. xvi. q. i. ꝺe monachis. ꝛ qꝛ sicut illegitimus legitimatus remanet illegitimus. ꝺe ſi. p: ef. b. c. q̃. in. vi. qõ intelligo ꝛm ibi no. qñ non legitimatur sed ꝺispensatur sic ꝛ monachus factus epiſcopus remanet monachus: nõ obstat qꝛ epꝰ possit facere commatres non monachus. vt no. xvij. q. i. c. i. in fin. qꝛ in hoc tanta voluptuoſitas nõ potest notari maxime si fiat sine osculo. de conse. ꝺist. iij. monachi. vel potest facere commatres baptizando non suscipiendo. xvi. q. i. docto. An aũt tales posſ sunt comedere carnes. no. ℣ug. qꝛ non. de conse. ꝺist. v. carnẽ. contrarium no. gl. xvi. q. i. ꝺe monachis. ꝺe quo ꝺic vt ibi ꝛ ple ne in. c. qõ ꝺei timorem. de statu mo. in cle. ſ. de elec. ꝓ Jo. and.
22 ꝛ domi. Anto. ¶ † Glo. saltus. b querit quiꝺ sit saltus ꝛ quiꝺ
b viuaria. ℟ Respondet qꝺ saltus ꝺicitur nemus habens raras arbores vbi fere ꝛ venatores ꝛ canes bene saliunt. ꝛ alle. versum. Viuaria ꝺicuntur loca vbi fere viuunt ꝛ nutriuntur: ꝛ vtr hoc vocabulo circa pisces. Quiꝺ autem sit garena. ꝺicit glosſ. qꝺ in partibus istis non vtuntur hoc vocabulo sed ꝺicit forte a garrio is. eo quꝺ ibi sunt inclusi aues garrientes: ꝛ ista loca ꝺicũtur silue foreſtre in sule ꝛ portus. iurta not. ꝺe ꝺona. cũ ꝺilecꝰ.
23 super glo. ĩ. ꝛc. ¶ † Glo. personalis. oppo. ꝺe no. per Hoſtien. ꝺe cle. vena. c. q. vbi ꝺicit qꝺ si reꝺditus clericoꝝ ꝛ religioſoꝝ rum cõsistunt in venatione cuniculoꝝ vt in prouincia ferarũ vt in anglia ꝺeficiente marime competenti familia in proprijs personis possunt venare ꝛ vendere cum id non sit vagari sed vtilitati ꝛ necessitati ecclesie subuenire ad quod tenentur clerici. vi. q. i. presentium. cum similibus. ℟ Respondet glo. qꝛ ilꝛ fuit opi ĩ Doſt. que corrigit hic quo aꝺ religioſos. Idẽ sentit. e. ex quo no. qꝛ illi poterunt per alium qõ per se nõ possunt. simile alle. xi. q. i. te quiꝺem. s. ne cle. vel mo. per totum. C. ꝺe procura. l. pe. Jn. ver. si quis aũt ꝛc. ¶ Sl. aubus. notanda est qꝛ monachus cum rete vel laqueo aucupans vel venans non incidit in hãc penam ꝛc. ¶ Glo iurta. ꝺeclarat qꝛ cum hic non imponatur maioꝛ pena hoc casu q̃ suspensionis per biennium. ꝛ supra per annum, quo aꝺ hoc censetur maius ꝺelictum ꝛc. Sed querit hic ſDau. quiꝺ si tempoꝛe suspensionis habuit administrationem seu antea nõ fuit aꝺ claustrum reuocatus: an erit in habilis ac si nunq̃ habuisset administrationem: ꝺicit qõ non imo sufficit qꝺ ab initio fuerit capax suspensionis. facit ꝺe eleq. ꝺudũ ĩ. hꝫ an cũ istis sic inhabilibꝰ epꝰ poterit ꝺispẽsare, ꝺicit ſDau, q̃ sic. qꝛ hoc est ꝺelictũ minus aꝺulterio ꝛc. alle. ꝺe iuꝺ. at si clerici. ſ. ꝺe aꝺulteriꝫ. ¶ Glo. vt permittitur. oppo. ꝺe. c. vna ne se. va. in. vi. vbi suspenſo prelato ꝺeuoluitur potestas aꝺ capiũ solum: cui? cõtrariũ hic ꝺr. Soluit hoc spãle in isto casu. ꝛ hoc
24 iꝺicat qõ hic ꝺr vt pmittitur. aliꝰ. ergo extra casum istũ ꝺicẽ dum vt tibi habetur. Jn. ℣. qꝛ vero. ꝛc. ¶ † Glo, sua opp, q̃ iu
c gum monachalẽ non sit suaue c uno videtur carcer cũ ꝺebeant intra claustrum stare. xvi. q. i. placuit. facit ꝺe sen. excõ. vt fame. Soiunt qõ suaue est iustis ꝛ appetentibus quibus claustrũ est quasi aqua piscib⁹ qui sine aqua viuere nõ possunt. vt. ꝺ. c. placuit. contrarium procedit in alijs ꝛc. ¶ Sio. iugo. notanda est ꝺe isto ꝺverbo iugo. ¶ Glo. monachi. querit an hec pars locuz habeat in monachis non nigris. ℟ Respondet qꝛ fictum qꝛ indi fferẽte loquitur ꝺe monachis. tũ etiã qꝛ loquitur ꝺe canonicis regularibus. facit qõ no. ĩ. in. ℣. ad hoc. in glo. in verbo. monachi. ¶ Glo. non habentes. Grit quiꝺ in habentibꝰ administrationem. ℟ Respondet qꝺ illi nõ incurrunt hanc penã: rõ qꝛ illos oportet q̃ꝫ ire ꝓ causis sue administratiõis quas possunt ꝓ

sequi: hꝫ non sunt ꝓpetui. ꝺe iuꝺi. cũ ꝺeputati. ꝛ qõ ibi no. Idẽ Gul. ꝺicens qꝛ tales administrationem habẽtes ingẽtum se extendũt negotia sue administrationis a suis platus videant emendicati. ꝛ sic sine alia licentia admitterentur ad litigia. vt. ꝺ. c. cũ
25 ꝺeputati. ¶ † Sl. curias principũ enumerat ꝺuodecim abusiones clausſri ſm Mog ꝺe foleto. inter quas hãc ꝺicit esse qꝺ monachꝰ currit aꝺ curias principũ ꝛ moraliter loqtur: ĩõ notãda est: prout etiam ꝺuodecim abusiones seculi ſm Cypria num: ideo videte ꝓ vos. Idẽ ponit hic ſDau. ꝛc. ¶ Sl. ipso facto. ℣rit quiꝺ si aliquis intrat curias principũ aũ ꝺãnificãdi monasteriũ sed tñ ꝺe licentia plati exuit claustrũ an incurret hanc penã. gꝺ. ꝺicit qꝺ sic: qꝛ solum ꝺuo videtur necessaria vt hec pena incurratur. ſ. qꝺ intrauerit monachus curiã principũ ꝛ qõ aũ ꝺãnificãdi: ꝛ sic non videtur necessariũ qꝺ sine licẽtia tunc exuerit claustrũ: ꝛ ideo etiam si ꝺe licentia plati intret curiam si intrat ꝺicto aũ est excõicatus. ꝓ hoc iste tex. qꝛ hoc casu nil repetit ꝺe licẽtia: fatetur tñ qꝺ ex solo exitu ipsi? claustri ob cãm istã ꝺãnificanꝺi monasteriũ ꝛ sic non intrat curias ꝓncipum non incurrit in hanc penã. alle. ſile ne cleri. vel mo. c. iij. ꝛ. c. vlt. ſPer ꝓdicta infert gl. qꝺ si intrat aũo ꝺãnificãdi hꝫ post ea non intulerit ꝺãnum vel ex eo qꝛ noluerit vt qꝛ ipsum peni
a tuerit. vel qꝛ non potuerit incurrat hanc penã. alleg. ſile qõ ha a ¶ Sed planus
betur ꝺe homi. ꝓ humani. in. vi. ꝛ qõ ibi no. ꝛ sic ex ꝺuob⁹ ꝓ est. Adde bo.
missis ꝺelictũ habetur ꝓo cõsummato. Sed ꝓꝺictis obuiare tex. in. c. ſi. xlj.
videtur. l. vulgaris. ℣. qui furti. ff. ꝺe furtis. vbi inspicitur euẽ ꝓ ꝺistin.
26 ꝛ non animus. † So. glo. qꝛ hꝫ ille qui intrauit ꝺomũ aũo furan ꝺi si non furatur postea non teneatur furti tenetur tñ tũc iniu
b riarum actione. vt. l. iul. ꝺe vi. si vim intulit. vt ibi ꝺicitur: sic est ¶ Querit qꝺ
etiam in ꝓposito qr ille monachus non tenebitur ꝺe ꝺãno qõ fit. Adde
nondum intulit tñ tenebitur quo aꝺ hanc penam. qr cõicatiõis Fely. l. c. rodul
er quo consummauit ꝛ elictum quo aꝺ hanc penam. Idem tex phꝰ. l. xvi. col.
net ſDau. ꝛ Steph. Idem sense. assignat rõnem qꝛ furtum est circa fin. extra
ꝓtractatio rei aliene. l. i. ſ. ſ. ff. ꝺe fur. ideo non põt teneri furti, de rescriptis.
sed hic er solo ingressu curie principis cũão ꝺandi ꝺãnũ monasterio consummatur ꝺelictũ vt hic ꝺicit ter. igitur ꝛc. Quiꝺ aũt si quis exeat claustrum sine speciali licentia ꝛ intrat curias principum non tñ aũo ꝺãnificanꝺi monasterium vel platũ an incurret pnam excõicationis Dicit Gul. qꝺ nõ: sed alꝰ peccat graviter qꝛ contra inhibitionẽ pape. alꝰ iiij. ꝺi. deniq. vñ dicit Ste. qꝺ poterit time per suꝑiora coarctari ꝛc. Sed quiꝺ hab bas ꝓsequitur monachum odio capitali: ꝛ non põt licentiã obtinere ab abbate. ꝺicit Gul. qꝺ tunc poterit assumi sine licẽtia si c ¶ Jmo videt.
bono aũo incedat. alle. xi. qõ. iij. Julianus. de ꝺiuor. quanto. ꝺe Adde facere
app. ꝺe prioze. hoc ergo ꝺz intelligi qꝛ abbates tales se exhibẽt bo. ter. i. l. ij. ff.
monachis qab eis potest licentia postulari ſm Gul. sense. ve de lib. bo. erb.
ro hic plus ꝺicit qꝛ eo casu quo Abbas insequitur monachos Gl. iugo. adde
odio capitali: qꝛ tunc hꝫ monacho arma retinere cũ a natura sit de isto vbo Fe
insistum vim repellere. ꝺe resist. spo. olim. ꝺe iusti. ꝛ iu. l. vt vim ly. in. c. rodul
27 ꝛ. C. vnde vi. l. i. † Quo iure autez possint renocari monachi ad phus. l. xv. col.
claustrum qui vagantur. ꝺicit sense. quod rei vendicatione ad circa fin. extra
tecta causa ꝺe iure canonem. alleg. ꝺe rei vẽꝺicatio. l. i. ſ. ꝓ hãc de rescrip.
ꝛ sic agi poterit etiam possessorio aꝺ hominem alleg. liberum. sed non sufficeret ꝓꝺbare possessionem nisi ꝓbaretur ꝓprietas sicut ꝺicimus in matrimonio. de restitu. spolia. ex transmiſſa Idem tenet hic Matth. Joan. de ligna. ꝺicit qꝺ non credit hoc procedere in monacho qui est seruus monasteriũ. allega.
28 xvi. q. i. placuit, ꝛ c. monachi. xij. q. i. nõ ꝺicatis. ¶ † Sl. arma. querit quiꝺ comprehendatur hic appellatione armoꝝm. ℟ Respondet glo. qꝺ in communi significatione ꝛ lata arma ꝺicũtur tela. Jn stricta vero significatione ꝺicũtur arma quibus ꝺefenꝺimur, tela vero quibus impugnamur. alleg. insti. ꝺe pub. iuꝺ. ſ. item lex cornelia. ꝛ ꝺe homi. ſi perfoꝺiens. fatetur tamen gl. quod, vt no. in locis prealleg. appellatione armoꝝm comprehenꝺuntur etiam fustes ꝛ lapides ꝛ omne quod arcu ꝛ manu mittitur. ff. ꝺe ver. signi. l. armoꝝm. sed hoc ꝺicit gl. procedere ex latissima significatione. ꝺe qua non putat autoꝛe hic intelleriſſe Gul. hic simpliciter ꝺicit qꝺ appellatione armoꝝ venĩũt omnia que sunt aꝺ offensam ꝛ ꝺefensam. alle. insti. ꝺe interꝺic. ſ. armoꝝm. ſDau. vero hic ꝺicit qꝺ omnia veniunt que cõprehenꝺuntur et iam in latissima significatione si teneantur aꝺ offensam. vnde ꝺicit qꝺ si haberet monachus ac erum lapiꝺũ supra portam aꝺ fenestram aꝺ impugnanꝺũ venientes. tunc pce ꝺit iste tex. secus si haberet aꝺ alium vsum vt lapides aꝺ edificanꝺũ: cultellus aꝺ vsum coquine vel mẽse inspiciẽtur ergo ꝺe stinatio. facit. l. cetera. ſ. ſi. cum seq. ff. ꝺe le. i. ꝛ cle. ne romani. ſ. porro. ꝺe eleq. sense. hic ꝺicit qꝺ hoc potest intelligi ꝺe his que ex cõi vsu loquenꝺi appellant arma. vt sic stetur cõi vsu loquẽꝺi. alle. l. cum ꝺelamonis. ſ. affinem. ff. ꝺe fun. instru. ꝛ instr. leg. ꝛ. ff. ꝺe verbo. signifi. c. l. vt alphenus. ꝛ. l. aunnculus. ꝺicit tamen qꝺ tutius est aꝺ omnibus abstinere ꝛ hec opinio videt melior

ar.regule.iuxpe.de reg.iur.in.vi.illa cessante videt standū opi.
Pau.Et no.bene predicta p statutis que puniunt aliter ma-
leficia perpetrata cum armis q̄ fine quid compts hendatur ap-
pellatione armor̄:cōiter tñ statuta declarant quid comprehē-
datur appellatione armor̄.¶Gl.tenentes.querit quid si mo-
nachus venit de foris cum armis ad claustrum:non tñ animo
ibi tenendi nec etiam ibi tenet:tam ex tali delatione incurret pe-
nam bi positam dicit glo.q̄ non:vt sic verba intelligātur cū
effectu.de cle.non resi.relatum.Idem zenze.dicens q̄ verbū te-
nere notat tēporis cōtinuitatē:& sic dz intelligi cū effectu.alle.
ff.de ver.sig.l.nomen filiæ.§.habere.p q̄ dicit q̄ si trāsitorie
29 deferret non tenetur cōstitutione hac.†Vtunquid aūt mona-
chi portantes arma peccant mortaliter.dicit Matt.q̄ sic.nā
als non possent excōicari si nō peccarēt mortaliter.vi.q.iij.ne-
mo.& ibi no.fm eum hoc intelligo qñ fine cā portāt.iuncta ea q̄
30 habentur.de vi.& ho.cle.c.cleri.Jn.§.ad hec.&c.¶†Glo.duo
bus.querit an sit necesse q̄ prior habeat secū duos socios:qui-
dam q̄ sic.per decre.vlti.de cap.mo.glo.tenet contrarium quia
sufficit q̄ sint duo.s.prior & socius & cōputat in numerum prior.
Idem Pau.dicens q̄ hic solum ybi betur solitudo prioris.de
ſta.mo.c.ij.& alle.de ſi.presby.ppositi.nec ob.palle.decre.vlti.
vbi dz q̄ plures poni debeant propter priorem:q̄ respōdet vt
in no.in v.monach⁹.Pau.hic dicit ibi pluralitas monachoū
respicit pluralitatem ipsorū de quibus premissi &c.¶Gl.assen-
su.opp.q̄ imo etiā requiratur in hac vnione cōsensus capitu-
li.ecclesie cathedralis per cle.si vna.de reb.eccle.nō alie.nam
soluit q̄ hec decre.suppleri debet per illā.& dicit Pau.q̄ hic
ponitur alternativa optionis & nō ordinis.Buli.hic dicit q̄ sō
hic ponūtur.s.q̄ suppleātur bona de quibus duo vinā vel q̄
ille locus subjiciatur alteri de vicinioribus locis monasteriȳ vel
q̄ duo vnientur adinuicem.Sed aduerte q̄ ex illo capite ob.
dicta cle.huic.§.q̄ non videtur relinquēdus consensus abba-
a tis in vnione sicut ibi non regritur ipsius rectoris.¶Soluit
Pau.q̄ bic loquitur de ecclesia q̄ iure proprietatis ad nullus
inferiorē spectabat hic de illa q̄ spectabat iure ppietatis ad
inferiorem epō:& ideo non potest eps statum mutare fine illius
b 31 consensu.¶†Glo.ordinarios.colligit ex litera q̄ inferior epo
etiam si habeat ecclesias pleno iure subiectas nō pōt illas vni
re q̄ tenuit etiā Jnno.& alij & excel.pla.sicut & not.fuit.ſ.de
reb.eccle.non alie.in cle.si vna.Idem zenz.& Lap.Idem Gul.
per q̄ dicit q̄ abbas etiam exemptus nō potest beneficia sua
diuidere nec vnire ēpiscopo ad eum spectent pleno iure cum
hoc sic officium epi.
c ¶Ad quē aūt spectet vnire exempta tangit
hic La.dicens q̄ Jo.sibi scripsit q̄ super hac vnione recurren
dum erat ad papam.alle.de priuileg.c.authoritate .li.vi.vi.di.
cum nullus.§.ſi.ipse autem dicit hoc procedere in vnione loco
rum exemptor̄ adinuicem faciendā:& que subsunt immediate
pape secus si aliōq̄ tunc sufficit cōsensus illius cui subsunt nec
requiritur licentia pape.Item secus si vterq̄ non est exceptus
vnde dicit q̄ eps potest ecclesiā sibi subiectam in qua dz exem
ptus institutionem & destitutionē rectoris monasterio exempto
vnire.alle.no.de bis que vi me.cā sunt.cū dilectus.in ſi.j.gl.&
de priuileg.tuarum.in priu.& de resti.spo.olim per Ber.& per
Jnno.& per Host.de dona.inter dilectos.Iuncta hoc querit cū
glo.an abbates possunt hoc ius seu potestatem vnientj pscri-
bere.Archi.de preben.cum singula.in vi.vt hic refert gl.alle.
pro & contra.& tenet finaliter q̄ possint prescribere dicta po
testatem saltem circa priorat⁹ monachales simplices non ha
bentes curam.sicut possent vnire grangias & maneria.alleg.ff.
de legi.l.q̄ in rerum.§.ſi.& ff.de leg.ij.l.gayius.§.j.de ver.sig.
locus.Ad hoc allegat gl.q̄ hoc vī iurisdictiōis epalis & nō or
dinis:& per consequens est prescriptibile p inferiorē iuxta no.
in decre.accedentib⁹.q̄ intellige cū titulo.als secus nisi esset
prescriptio tanti temporis cuius initij memoria nō extaret de
prescrip.c.j.in.vi.& sic residet glo.q̄ vō videtur hanc opinionē
approbare.Idem Gul.alle.de prescript.auditis.& remittit ad
no.in.d.c.accedentibus.per Host.vbi habetur de tribus.de
bis que sunt iurisdictiōis epalis & ordinis epalis & dignitatis
epalis.Idem tenet Pau.q̄ hoc ius posset prescribi per infe
riorem epō.alleg.no.per Archi.in.d.c.cum singula.Idem zen
ze.de hoc dixit in.d.cle.si vna.Steph,tenet contrarium sed nō
bene vt ibi dixi eum glo.concor.Lap.dicens q̄ hanc vnionē
etiam poterat facere capitulum sede vacante dummodo nil po
teret iuris epalis:als secus.alle.no.de maio.& obe.c.vno.in.vi.
per hoc dicit q̄ hec vnio multo fortius poterit fieri p legatum
de latere quo ca u non requireretur cōsensus abbatū q̄ aliis
casibus requiritur.alleg.de offi.legati dilectus.& c.j.& ij.in.vi.
& de elec.si abbatem.eod.lib.de ver.signi.c.j.respon.i.in.vi.&c.
32 ¶†Glo.ad claustrum.querit quid si monachus est perpetuo
institutus ad curam populi:& sic nihil hz cōmune cum mona-
sterio.xvi.q.j.ne pro cuiuslibet.an tenebitur habere socium:d
cit q̄ non.†Nec ob.iura que volunt monachum non debere sta
re solum q̄ locum habent in claustralibus vt hic patet.& in.c.
ſi.de cap.mo.vbi etiam de hoc non aūt in aliis.& sic dicit serua
ri de facto.ad hoc facit q̄ non est dare rationem quare Abbas
debeat dare sum monachū p socio tali monacho ppetuo ibi
tuto:ex quo mil hz cōe cum monasterio:que rō cessat in obediē
tiario quia ad solū nutum abbatis pōt reuocari ad claustrum
& ideo nō dz stare solus sed cū socio:vt sic aliqualem stabilitatē
claustri seruet.Et idē dicit in regulari canonico.vt no.ſ.e.ti.
q̄ dei timorem.super magna glo.Idem tenet Gul.hic dicēs
q̄ hic loquitur in ecclesijs in quibus monachi per abbates pre
sentantur:& per epos instruuntur ad curam animar̄ ppter ma
iorem vtilitatem:& tñc nō pōt vnus solus stare fine socio sicut
& regularis canonicus:hz glo.sentiat differentiā esse in hoc in
ter canonicū regularem & monachū in.d.c.qō dei.Ex hoc no.
b vnum casum in quo monachus pōt stare solus extra claustri.
Idem dicit⁹ si monachus fiat epūs secularis ecclesie.de nunc.
nisi.Idem Pau.dicens q̄ iura q̄ dicunt q̄ monachi non de-
bēt stare soli in capellis:debēt intelligi in his qui possunt ad
claustrum reuocari:& sic sunt claustrales saltē habitu & obedié
tia.secus in ppetuo institutis:q̄ abbates nō hūt prelationem
super tales sed subsunt epō.vt.d.c.ne pro cuiuslibet:& sic nō est
dicendū q̄ abbas det socium monacho non suo ad hoc q̄ mo-
nachi p positi cure secularū ecclesiar̄ tenentur nos regere fm
officiū secularū.de pscri.cū olim.& no.xvi.q.i.c.iij.Quid autez
si monachus hz suam continuā habitationem in monasterio:
sed fructus suos hz lōge extra monasterium & ibi forsa hz habi
tationem ad familiā & agricultores sicut sunt officiales mona-
sterȳ.s.camerarij ppositi sacriste an debebit iste habere socium
secū.dicit q̄ sic fm Gul.†Quare aūt monachi possūt ad clau-
33 strum reuocari & debeant qñ fit vnio.dicit Buli.q̄ non habēt
c firmū statum in suis administrationib⁹ eum non habēt pleni
nec nolle.xij.q.j.nō dicatis.secus in secularibus qui habēt ple
num ius in suis beneficijs:& ideo ppter vnionem non possunt
fic amouerī a suis beneficijs.de dona.cōsultationib⁹.¶Glos.
seruitutis.opp.q̄ si ecclesia non sufficiat duobus nō possit ibi
seruire presbyter q̄ ille dz habere socij cū quo celebret.de ſil.
presby.veniens.cū glos.Soluit glos.q̄ ꝑsbyter eget seruitore
sed nō socio:constat aūt q̄ talis pōt esse locus cuius redditus
suff.cerent presbytero & seruitori:& tñ non duobus monachis:
cum illi maiorem sumptū regrant ratione a inēdo & vestium.
Idem Steph.dicit tñ hic Gul.qō si duo monachi possūt ibi
stare cum artificio suo & cū adiutorio parentum q̄ ex hoc non
remouebuntur.alle.de cap.mo.c.ſi.Jn verbo ceterū &c.¶Gl.
cōuētuales.querit quare dicatur ecclesia collegiata:& an prior
conuētualis possit dare conuentui alle.& remittit &c.¶Glo.&
si querit quid si prioratus curatus regi habeat per monachum
qualis etatis debebit esse ille qui ꝑponetur qui habebit per se
exercere curam.Respondet qō dz.xxv.annū attigisse p decre.
cū in cunctis.§ inferiora.de elec.nec habebit ob.q̄ fit manua-
lis p palle.§.inferiora.& de ele.nemo de inceps.li.vi.Cōtra hoc
tñ facit iste tex.cum dicit.& si cura qō exponit pro quis &c.qz
innuit idē esse si cura habeat exerceri per se & sic sufficere dz ēt
tunc etas.xx.annorū.Respondet glo.q̄ hic non intendit im
plicare hoc sed intendit soluere dubium qñ per aliū exercet:
quo casu videbatur sufficere etas maior.xvij.annis nil alle.gl.
facit de eta.& quali.ex ratione:tñ hoc nō ob.hic exigitur etas.
xx.annor̄ & completa.Fatetur aūt glo.q̄ de mente iuris nō est
q̄ monach⁹ claustralis gerat curam populi.vt ptz in.c.j.& cap.
mo.cum ibi no.idem tenet hic Gul.dicens q̄ qui assumuntur
ad non conuentuales curatos debent esse etatis.xxv.an.vūtī
per se exerceāt curam:vt q̄ ꝑsentantur ꝑ abbates & instituunt
per epos.vel ex speciali priuilegio vel consuetudine institūt
per abbates in ecclesijs spectātibus ad eos pleno iure.alleg.de
preben.referēte.xvi.q.ij.visis.vnde dicit hoc casu cēsentur ha
bere duplex beneficiū:secus si cura per alios exercetur quo ca
su dz habere simplex beneficiū & tunc sufficiunt.xx.anni.Idem
34 tenet zenze.& Steph.†Sed nunquid eps poterit dispēsare in
minori etate:intelligo eum ꝓmouendo ad priorat̄ cōuētua
lem.dicit Pau.q̄ non alle.de eta.& qua.c.vno.in.vi.Mā tales
priorat⁹ sunt curati ratione collegij & personar̄ ipsius in quas
habent iurisdictionem & fori penitētiale.de offi.ord.quāto.
de maio.& obedien.cum in ecclesijs.Jn parochianos autem di
cit prelatum contentualem habere iurisdictionem fori peni
tentialis tantum & non conuentionis:& sic dicit intelligendū q̄
nō.ij.q.j.nemo.de offi.ordi.cum ab ecclesiarum.¶Gl.perege
rit querit quare hoc casu quando cura exercetur per alium:et
non est prioratus conuentualis requiritur etas.xx.anno com
pleta.& tamen quando est prioratus conuentualis sufficit etas
xxv.ann.

xxv.an.cepta.licet non completa gl.dicit hoc esse de arbitrijs
de quibus nō cogimur reddere rationē.de resci.si quādo po
test tamē esse ratio q̄ in casu precedēti maior etas requiritur.
ideo sufficit illā inchoatā hic minor:sufficit:ideo non exigitur
perfecta.Sed cōtra istum tex.op.Pau.& videtur q̄ non de-
beat sufficere etas.xx.an.hz omnino requiratur qō ingressus fit
xxv.annūvnde op.de.c.cū in cūctis.§.inferiora.de elec.vbi in
omni dignitate personatu & beneficio curato requiratur dicta
etas in promouendo.Respondet q̄ ibi ponitur regula que fal
lit hic in religiosis.vel dicit secūdum q̄ ibi loquitur quādo cu
ra exercetur per se hic qñ per alium & non per priorē & demen
te iuris dicit esse q̄ cura populi per claustralē non exerceatur.
a de capel.mo.c.j.Gul.hic dicit⁹ q̄ tales prioratus non sunt di
gnitates seu personatus.& ideo sufficit hec etas alias autem re
quireretur dispēsatio saltem diocesani.de eta.& quali.c.vno.in
vi.& propter hoc tales non possunt esse delegati sedis apostō
lice.vt no.de rescri.in cle.ſi principalis.Item etiā tales prio
ratus nō sunt ecclesie curate.vt sic censeantur.beneficia duplī
cia.sed sola sunt simplicia inquātum istos priores cōcernunt
alias oporteret q̄ haberēt.xxv.annos.alle.de elec.licet can on.
in.vi.& secūdum hoc in breuibus loquēdo non ob.§.inferiora.
qui loquit in personatibus dignitatib⁹ & curatis.& sic in bene
ficijs duplicibus.hoc in alijs simplicibus.Idē tenet zenze.&c.
¶Glo.istos.op.q̄ decre.hz canon.non habet locū in ecclesijs
collegiatis.de elec.statutum.in.vi.hic videtur dici oppositus.
igitur &c. Soluit q̄ in ecclesijs collegiatis curatis & assumptis
ad earum regimen nō habet locum.& licet canon.vt ibi.sed in
priorātibus cōuentualibus religiosis & prioribus ipsorū bene
habet locum ita hic & sic diuersitas casus tollit contrarium &c.
¶Glo.habuerint.querit an hic comprehēdantur etiam tam
promoti ante constitutionem hanc.Ridet q̄ sic.& hoc voluit
iste ter.cum dixit habuerint.& nō dixit receperint & sic nō re
sperit initū.simile.alle.glo.decre.cū in cunctis.§.hoc sane.de
elect.nec ob.litera hic dū dixit a collationis tēpore &c.q̄ illud
habet locum in cōmissis post hāc constitutionē sed in cōmi
sis ante a tpe quo ligauit hec cōstitutio tales etiā fuerūt ligati.
& sic est intelligendus & supplendus iste text.&c.¶Glo.ratio
nabili.exēplificat literā q̄ potuit esse causa rationabilis pro
pter q̄ non fuerunt promoti.J.tempus debitūad facer dotium
Lap.hic dicit q̄ rationabilis cā esse pōt si cū eis fuerit dispen
satum per ordinarū scōs decre.cū ex eo.de elec.in.vi.& hoc in
non exceptis prout loquitur dictū.c.vt patet ibi in verbo subie
ctus.& ibi no.per Archi.cū exemptis vero sol⁹ papa vel lega
tus de latere dispēsabit.de priuil.authoritate in.vi.vel dic fm
q̄ eps potest dispensare cum exemptis ad instantiā exemptorū.
de prescri.veniens.de sen.excōi.de monialibus.& eo.tit.reli
gioso.in.vi.& de priuil.volētes.eo.li.poterūt etiā & ipsor abba
tes ex priuilegio vel ex cōsuetudine prescripta.de pscri.audi
tis.facit q̄ no.ſ.de re.eccle.nō alie.cle.j.&c.¶Gl.expresse.op.
de no.in.c.cū magistrū.de elec.vbi dicit Egidius qō in admi
nistrationib⁹ tpalibus sufficit tacita professio qz illi sunt quasi
castaldi.Solvit q̄ ibi ponitur opin.Egidij que hic corrigitur
ex quo patet q̄ decreta.nullus.de elec.in.vi.locū habeat etiam
in proponēdis istis tēporalibus administrationib⁹.Sed que
rit hic Matth. quid si fiat professio in manibus monachi sine
mandato abbatis an tenet Host.in summa qui cle.vel vouen.
§.qui vouens.tenet q̄ non.Mouetur q̄ monachus nō potest
monasterium obligare profitendi nec professum monasteriū
cum sit quasi spirituale matrimoniū.& sic requiratur cōsensus.
de regula.ad apostolicā.&c.postrectū.vbi de hoc per Jnn.hec
intelligenda nisi de mandato abbatis receperit monachū ad pro
fessionem vel nisi receperit nomine abbatis & postea abbas ra
35 tum habuerit.b† Item querit extrauagā.quid si peregrinus in
b trat nauim vel tabernā & non inueniat res suas.& dicat se ami
sisse quasdā.an stabitur suo iuramēto.& videtur q̄ sic secūdum
eum cū nō sit verisimile q̄ peregrinus deieret.l.sancimus.C.
de sacrosan.eccle.Item tenet alleg.vi.q.vlt.actor.& de iureiu
rā.c.ſi.Tu dic vt no.per Bar.in.l.j.§.furti.ff.nau.cau.stabu.fa
cit q̄ no.Jnno.in.c.super.e.& qō metus causa.& per Bart.in.l.
actione.ff.de in litē iuran.& l.j.§.ſi cista.ff.depositi.&c.¶Glo.
cōsuetudinē querit an hic reprobatur cōsuetudo que habet q̄
priores de quibus hic dicitur habeāt vocē in electione maio
ris abbatis.de quo no.de priuil.c.j.in ſi.in.vi.& no. de reli.do.
c.ſi.per Jo.an.Ridet q̄ non.sed salum reprobatur consuetu
do que haberet q̄ tales priores non teneantur residere ratio
nabili causa cessante.Idē Steph.alle.q̄ talis consuetudo est
onerosa & dānosa monasterio.sec⁹ in alia de qua prediximus.
per Host.& Archi.in.d.c.i.in ſi.de priui.in.vi.Fatetur tamen
q̄ cessante cōsuetudine ex quo nō debet in maiori monasterio
residere.q̄ illo vacante non haberet vocem de iure communi.
c ¶Glo.residere colligit in quibus equi parētur priorat⁹ ma
nuales perpetuis beneficijs & clara est qz in nouis vt patet ex
gl.¶Gl.rationabili querit q̄ potuerit esse rationabilis causa
alia q̄ studiorum per quā non teneantur ad residentiam.Re
spōdet forte infirmitatis vel aeris intēperies vel capitalis ini
micitia.¶No.precipue secundū exēplum.& cōcor.q̄ habetur
xxiij.dist.cōmunis.& in.l.de etate.& ad treb.per Bar.in.ſ.ad
ampliationē.¶Gl.quibuslibet.pōderat istud vniuersale qui
buslibet per q̄ dicit in dubio bāc partem locū habere in om
nibus monachis.facit de maio.& obe.solite.¶Gl.legitima q̄
rit quid si monachus habet legitimam causam.sed abbas non
vult illā admittere.Respōdet q̄ monachus debet supplicare
vel appellare ad superiorem abbatis ad instar seruī supplican
tis cōtra dominū iurta.l.j.C.de preci.impera.osse.facit de ap
pel.de priore.& de iurepa.nullus.Idē zenze.alle.ff.de rei vēdi. a
l.j.& ff.de offi.procō.& leg.l.nec quicq̄.§.de plano.Ad ꝓdicta
qō no.Jnn.qui cle.vel.vo.insinuāte & per doctores in clem.
q̄ regulares.¶Glo.familiares querit quid si abbas hoc qō
bi dicitur de magistro tenēdo non seruet qz dicit facultates
non sufficere.Respōdet glo.q̄ episcopus de hoc inquirere ha
bebit.& si facta inquisitione reperit eos sufficientes coget abba
tem ad tenendum magistrum secundum formam bi positam
vt ipsemet ponat ibi magistrū.ar.de magistris.c.ij.secus si in
ueniat nō sufficere.in.§.premissa.¶Glo.obseruari querit an
dissuetudo circa premissa teneat.Respondet q̄ non.& hoc in
nuit istud verbum obseruari.fatetur tamē q̄ licet hoc sit de iu
re antiquo qō etiam innouatur tamen male seruatur hodie de
36 facto.nec innouatio ista in hoc aliquid proficit.¶†Mo.bene
de verbo obseruari.Querit hic Gul.aliqua in hoc.§.premissa.
primo circa id qō dicitur de vsu camisiarū.quid monachi
vti possunt vestibus de cotono que appellātur fustanei vel ve
stibus gētibus vel delicatis de lana.dicit qō sic.q̄ omnia que
nō sunt expresse prohibita in regula sancti Benedicti.dūmo
do alias sint honesta licēt.alle.xvi.q.i.sunt nōnulli.secūdo cir
ca id qō hic dicitur de abdicatione proprietatis q̄ dz intelli
gi quātumcunq̄ modice scōm eum &c.¶Querit quid si mona
chus destituitus omni parētum suffragio nec sperans aliquid
extra monasteriū.medietatem prouisionis sibi tradite per ab
batem po vestimētis vel alijs necessarijs retinet & cōseruat.in
currit ne penas pmulgatas cōtra ꝓprietarios dicit q̄ si igno
rante abbate conseruet pecunias vsq̄ ad mortē incurrit dictas b
penas nec tali est ministrādum.vt.ſ.e.o.super quodā.& c.cum
ad monasterium.Si vero sciēte abbate tenet paratus reddere
quotiescunq̄ requisitus fuerit.tunc secus.nec ob.finium.c.cum
ad monasterium.a contrario sensu & ibi dum dicit nec estimet
abbas q̄ super habēda proprietate possit cū aliquo dispēsare.
qz id verū q̄ non pōt dispēsare q̄ noīe proprio habeat sed qō
habeat nomine monasteriū vel abbatis in vsus necessarios sic.
caueat tamen qō nō fingat se tenere nomine abbatis.cū teneat
proprio.& sic simulata equitas esset duplex iniquitas.Lū Gul.
cōcor.ſēce.dicēs q̄ sciēte & ꝓmittēte abbate lz monacho possi
dere noīe abbatis sue monasteriū aliquid cōuertendū in vsus c
necessarios.Mouetur q̄ in illo casu pōt clamare & victum pe
tere.de accu.olim nec obst.c.cum ad monasteriū.qz respondet
37 ꝓout maxime dictū est post Buli.¶†Querit hic Mat.quid
si abbas & monachi expellūt aliquē pfessum de monasterio an
poterūt retinere bona que cōtulit monasterio.videtur qō non.
per.l.ſi.C.de reuo.dona.& ſ.de infan.& lau. expo.c.vno.& ff.p
derelic.l.ſi.cōcludit q̄ abbas & monachi debēt eū recipere al
le.de reg.c.ſi.& si hoc facere nolūt tunc eps debebit eū recipe &
ponere in alio monasterio.& illud habebit bona collata per ta
lem primo monasterio.alle.C.de sac.san.ec.auc.si captiui.Fate
tur tamē ex hoc qō si monachus expellitur a monasterio & sibi
denegātur victualia.potest petere restitutionē bonorum suo
38 rum.alle.de resci.cum dilecta.cum ibi no.¶†dQ Deinde que
d rit quid si monachus post ingressum cū aliquo contrarit con
tra quem poterit ille agere dicit q̄ contra nullum.nam cōtra
monasterium nō.qz cum illo non contraxit.cū monacho non
qz nihil ꝓprij habet nec potest habere.xij.q.j.non dicatis.&
sic inanis est actio.de solu.Odoardus.Tu dic vt no.de epis.&
cle.auc.causa que cū monacho.& de proba.in presentia.qz hoc
procedit in cōtractibus postea initis nisi de mādato abbatis
fit initus cōtractus vel versio facta fit in vtilitatem monaste
rij.de fideius.q̄ quibusdam cum ibi no. de debitis aūt contra
ctis ante monachatū dicit q̄ abbas monasterij conuenit qua
si successor monachi cū in eis trāsierūt bona monachi.Quid
si aliquis monachus romanus facit se monachum campanum
qō monasteriū habebit bona.dicit q̄ monasterium in quo ille
est ingressus.quia bona sequūtur personam facit.C.de sac.san.
eccle.aut bē.ingressi.¶Vlterius querit quid si de licentia ab

a ¶Ad quē aūt. Adde glos. Host.& d.ab.i c.j.extra ne sede vacan.
b ¶Si mona chus. Adde benefacere ea que no.per gl. in.c.de monachis in.vi.q.j. Bal.in.c.cleri & ci.de vi.& bo ne.cler.
c ¶Cū nō bñt. Adde.d.ab.i c.ex parte.i.fi. co.extra de iu reiur.

a ¶Quod tales prioratus. Ad de gl.in cle.& si principalis.i.fi. cōuentuale.& de reſcri.Felyn.c.cū i nostra.in.xix.co.in fi. extra de reſcr.

b ¶Itē querit. Adde bar.i.l. j.§.ſeruu.ff.fur. aduersus.nau. cau.in.ij.col.v. ſro quid si ho spes.Jaſ.in.§. sequēs.in.viij. colū.& in.§.ex malefic.is.i pe. col.iiij.de act.
c ¶Prioratus mannales. ad de do.Anto.& doc.in.c.cū de putati de iudi.
d ¶Deinde q̄rit. An autem monachus existens in studio possit obligare monasteriū ad expēsas doctoratus item possit cōtrahē do libros vel alias res obligare ponit Felyn.in.c.cū dilecta.in.xviij.co. extra de reſcr.

batis ⁊ monachorum ⁊ vadat ad curias principum. ⁊ ibi plura lucratur in eis. postea ingreditur aliam religionē. nūquid primum monasterium habebit bona videtur q᷑ nō. q᷑ non possit detmonachum ergo non potest per eū agere. ff. de acqui. poss. l. i. §. per seruū. xvi. q. i. c. ij. ⁊ iij. dicit q᷑ primū monasterū po-
39 terit. alleg. xvij. q. i. c. ij. ⁊ iij. q. ij. ⁊ iij. † Sed quid si abbas non vult recipere monachū egrotantem qui postea multa acquisiuit quid erit de talibus bonis dicit qō si abbas solus hoc fecit monasteriū illa petere potest. secus si fecerit cū cōuentu suo secundum Matth. in prima parte nihil habetur extra glo. in. §.
40 statuimus ꝛc. † Quērit Sul. an aliquid fit ita p̄ceptū sine imperatū in regula Benedicti q᷑ nō possit ad dispositionē abbatis p̄priū ⁊ voluntatē relaxari. ℟ Refert quosdam dicere ⁊ non. q᷑ ita dicitur ordinasse beatus Benedictus monachorū p̄ceptor in sua regula. in ti. de obediētia. c. xlix. pro quo facit. xvi. q. i. sunt nōnulli. Caueat ergo Abbas vt de scipso ostēdat qualiter alios oporteat in domo dei cōseruari. facit de elect. cum in cūctis. intelligenisi tribus substātialibus. de quibus. in. c. cum ad monasteriū. in fi. de statu mo. Secūdo quērit an regula ⁊ cōstitutiones suorum maiorū ipsorum monachorum obligēt eos vltra p̄cepta diuina ⁊ alia cōmunia. ℟ Refert aliquos religiosos dicere q᷑ non ad culpā sed ad penam tantum. ⁊ sic secundū hoc erit in dispositione cuiuslibet psone singularis de ordine. vel facere q᷑ specialiter imperat in regula seu q᷑ precipitur vel transgredi ⁊ aliud opus satisfactorum facere ⁊ sic cū sint obligati secundū hoc alternatiue alterū implendo liberātur. alie. de reg. iuris in alternatiuis in. vi. Sed vt dicit glo. iste vī quasi frustrari bonū obedientie que est tertia columna substātialis in religione quacunq᷑. ℟. eo. cum ad monasterium. de tēpo. ordi. ad aures. xxiij. q. i. quid culpatur: ⁊ appropriare aliquid monacho contra id. xij. q. i. nolo. ⁊ c. non dicatis. Iam cū eius sit nolle cuius est velle. ff. de regu. iuris. est cū monachus non. xij. q. ij. alienationes. Idem Matth. dicēs q᷑ in hoc non bz velle. ⁊ per cōsequens nec nolle. per qō concludit q᷑ omnia que continētur in regula sancti Benedicti sunt p̄cepta seu prohibitiones. ª ⁊ sic trāsgressores voluntarios ad peccatū mortale obligāt vide Tho. ſcōa ſecunde. q. clxxxvi. arti. vltimo. in. §. si quis.
aut querit nūquid monachi qui facitētes cōtra hāc decre. sunt suspensi a collatione beneficiorū sint etiā suspensi a susceptione beneficij. dicit q᷑ non cū hic solū a collatione beneficiorū. ⁊ nō a suspensione suspendantur alleg. de cle. excō. minis. si celebrat. per hoc dicit q᷑ interim durāte suspēsione possent alia beneficia recipere. ⁊ suis bñficijs gaudere cū solū hac parte fructuū beneficiorū habitorū vel habēdo ⁊ sint priuati. l. collationis beneficior. nā collatio sicut electio est de fructib⁹. alie. de resti. in integ. cū venissent. ⁊ istis fructibus. l. collationis beneficior. vti nō possunt. l. tēpus hic prohibitum. Sed quid si cōtra faciant an ex hoc erunt irregulares. dicit q᷑ nō. q᷑ hec nō est suspensio talis que hoc inducat. sed est quedā subtractio fructuum sui beneficij p̄ro pte. alle. simile in cle. vt bi q᷑. de eta. ⁊ qual. † Alterius ex hoc eodē tex. cum dicit a collatione beneficiorū colligit Ste. q᷑ prioratus ⁊ administrationes in machales vocātur beneficia qō dicit esse vere largo sumpto vocabulo beneficij. de quo per Archid. de rescriptis. gratia. in. vi. ⁊ de prebē. cui de nion eo. lib. Stricto aūt sumpto vocabulo non dicūtur beneficia ecclesiastica nec conferuntur in titulū. sed potius cōmendātur. alle. §. eo. ti. cum ad monasteriū. §. tales. de p̄mile. volētes §. in eos. libr. vi. ⁊ ideo quia possunt amoueri p̄ro voluntate superioris propterea nō cōfirmantur de cōfir. vtil. vel inutili. ad nostram. ⁊ c. porrecta. qō nō est in aliis bñficijs a quibus non amouetur quis sine causa. de resti. spolia. cōquerēte. ℣ In ver. q᷑ si nullum querit Guil. de qua administratione hic intelligatur. ℟ Respōdet q᷑ de administratione temporali non aūt spiritualiū bñficior. ⁊ sic ista pena intelligat secundū precedētes ⁊ sequētes alias penas que tendūt tantū ad subtractionē puētuum temporaliū. ⁊ sic vt odiose restringuntur. Ad hoc quia si papa intellexisset de spiritualib⁹ de illis expressisset. de decis. ad audiētia. Idē tenet sense. dicēs hoc intelligi de administratione tēporali consistenti in tēporali per ceptione fructuū. vt sic istud verbū positū hic intelligatur iurta precedentia ⁊ sequēta. vt est dictū alle. ff. de leg. i. si seruus pluriū. de app. secūdo requiris. nō aūt debet intelligi de spirituali iurta officium suū. nā tunc si esset a tali suspēsus qs ministraret loco eius. ⁊ prouidebitur sibi vnde viuat. simile no. secūdum eū de elec. cū in cūctis. §. clerici. de appel. pastoralis. in fi. ℣ Alterius p̄ hūc ter. qui dicit istos inhabiles ad administrationem ⁊ beneficiū ecclesiasticum colligit Guil. q᷑ tales nō poterunt suscipere aliquā administrationē vel beneficium ecclesiasticū. ℣ Ex quo no. scdo ᵇ q᷑ aliud est administratio aliud beneficiū ecclesiasticū in talibus religiosis qō maris p̄cedit in monachis ⁊ aliis hospitalarijs qui vt plurimum habēt suas grangias in quibus nihil est spiritualitatis. sed omne est temporale cōsistēs in possessionibus. licet aliquas capellas siue oratoria habeāt in quibus audiunt diuina. ꝓpter hoc tamen nihil spiritualitatis accrescit cū sint ibi per modum accessorij. ⁊ cū vnitate pos-
42 sunt vendi. de iure patro. ex literis. Iuxta hoc quērit nūquid omne quod est deo dedicatū quodcūq᷑ sit. ⁊ in quōcūq᷑ rebus erīstat censeatur beneficium ecclesiasticū. videtur q᷑ sic. per. c. saluator. i. q. iij. §. de excep cū venerabilis. in fi. ⁊ hoc tenet per hoc q᷑ dicit q᷑ hic est inculcatio verbor. qz etiā administratio est beneficium ecclesiasticū. ℣ Sed quid si talis incapax ⁊ inhabilis ad beneficiū ecclesiasticū interim illō suscipiat. an erit irregularis dicit q᷑ nō. Mouetur qz ista inhabilitas nō procedit a clause. Fatetur tamen q᷑ non tenet collatio nec tale facere fructus suos. ⁊ ille tanq᷑ transgressor iuris p. ſſet puniri. alleg. §. de cle. excō. mi. postulastis. ⁊. §. de elect. cōmissa. in. vi. Idem
43 sense. xiij. di. c. veniens. facit q᷑ no. de elect. iij. generali. in. vi. in versi. abbate vero ante. §. qz vero. † Guil. inducit hunc ter. ad questionē de qua in cle. qz regulares. de sup. negl. p̄el. vide licet an p̄opter negligentiā p̄elati ecclesie collegiate vel conuētualis deuoluatur electio seu p̄sentatio ad collegiū vel cōuentum. qz videtur qō sic. per hunc ter. §. ne se. va. c. pno. in. vi. contrariū dicit fuisse not. in dicta cle. qz regulares. nec ob. cle. secundum eum. qz cōtinet speciale prouisionem que ad aliud casum non debet extendi. ar. de p̄mile. sane. Ad hoc q᷑ nō est bona arg. a suspensione ad negligentiam. §. de concel. preben. qz diuersitatem. sic nec de morte ciuili ad naturalē. xvi. q. i. p̄ia-
cuit. §. cū ibi no. Erit ergo hic speciale q᷑ fiat deuolutio de abbate ad conuentum ipso abbate suspenso p̄opter culpā. ⁊ sic non debet extēdi ad casum negligētie secundum Guil. ⁊ idem
44 sense. † Sed quid de casu mortis an mortuo abbate trāseat ota sua administratio spiritualis ⁊ temporalis ad conuentum. Gul. tenet q᷑ sic. alle. de cōsue. cū dilectus. ⁊ de re. cō. in. vi. qō dicit esse verū. ⁊ sic seruari exceptis specialibus casibus qui vacāte monasterio sunt prohibiti exercere sic alienare litigare ⁊ beneficia conferre. que ad solū prelatum spectāt. Aliquid aūt violantes hec que hic dicuntur sunt obligati ſātum ad penas ꝑ dictas. nō ad aliā culpā. dicit q᷑ sic. ne duplici pena puniātur alle. de iudi. at si cle. in fi. Itē qz alias nisi fuissent hec prohibita videbātur istis licere cū expresse nō essent prohibita in regula. alle. xvi. q. i. nonnulli. secundū Guil. ℣ Alterius dicit hic Mat. q᷑ ex isto text. videtur probari q᷑ si ad aliquē speciet prouisio ex iure deuoluto q᷑ hoc facere debet cum cōsilio ⁊ consensu conuētus ⁊ capituli. ⁊ hoc quādo de maiori ad maiorem ⁊ sic resīdet. de hoc de elec. ne pro defectu. Ultimo q᷑rit La-
pus hic dicitur deuolui iurisdictionem ad priorē claustralem cū cōsilio ⁊ cōsensu cōuētus quid si nō sit ibi prior claustralis. dicit deuoluetur ad aliam superiorē post abbatem alle. qō habetur in constitutione Benedicti. xij. regula. de mutuis. ⁊ vēditionibus. Si autē ibi non esset alius prior claustralis nec alius prelatus maior post abbatē. dicit q᷑ tunc deuoluetur ad aliam quisaltem maiorē ordine vel antiquitate. allegat de maio. ⁊ obe. c. i. ℣ Alterius inducit hunc ter. ad questionē illā ad quem spectat collatio beneficiorum in ecclesia collegiata. qz videtur q᷑ ad prelatum cum consensu capituli alle. de his que fiūt a la. c. ea noscitur. ⁊ similiter inducit hūc ter. q᷑ vacāte monasterio deuoluatur iurisdictio ad priorem claustralē ⁊ conuentum ꝛc. ℣ In §. quia vero. querit Gul. an pensio vel subuentio cadat in singulos monachos. dicit q᷑ nō nisi eis pro administratiōe nomine monasterij assignentur. alleg. no. per Inno. ⁊ Host. de rescrip. edoceri. a. c. cum dilecta. de fimo. cum esset. Hinc est q᷑ diuisio prebendarum non cadat in monasterijs propter vitandum p̄opium. alle. de sta. mo. cum ad monasterium. ℣ Alterius querit hic Matth. quid si abbas ⁊ monachi expellāt aliquem professum ꝛc. vt. §. in. §. premissa. ℣ Quērit hic Gul. aliqua. primo circa id qō dicitur de vsu camisiarū ꝛc. vt. §. querit. Jo. de lig. quid si monachus bonoñ. exēptus aliquid commisit in monasterio suo exempto p̄opter quod incidit in canones. puta quia tenuit arma. i. septa monasterij sine licentia prelati. queritur an poterit absolui a suo abbate. ⁊ si non possit an saltem absolui poterit a suo episcopo. ª arguit late pro ⁊ contra ⁊ primo in prima questione ⁊ solvit. secūdo in secūda. dicit ergo soluendo primam questionem se credere qō a suo abbate absolui nō possit. vnde dat regulam ᶜ q᷑ inferiores prelati ab episcopo non possunt absoluere a sententia canonis. nisi in casibus expressis a iure. ⁊ sic dicit q᷑ inuenit scriptum do. Berēgarii olim episcopum huius. ⁊ Oldra. compositorem. vi. lib. in quodā suo opusculo in tertia charta. ⁊ ibi attestatur q᷑ socij sui cōpositores. vi. li. ⁊ do. Bonifaci⁹ sic sentiebat. Ad hoc facit qō no. Inno. de eo qui fur. o. susce. c. q᷑ qō no. Spe. in. §. sunt quoq.

in tractatu

in tractatu dispensationū. vbi dicunt q᷑ inferior episcopo non potest dispensare nisi in casibus a iure expressis. Ad hoc etiā alleg. Jo. de lig. cle. ij. circa prin. i. de p̄mile. vbi traditur regula q᷑ religiosi etiam exemptivt ibi colligitur ex glo. que incipit etiam absoluere non possunt excōicatos. a canone. nisi casibus permissis a iure. ⁊ sic regula traditur affirmatiue. ⁊ exceptio negatiue. hec dicit vera nisi abbas haberet iurisdictionē episcopalē vel quasi in parochia sua. ⁊ in mēbris sibi subiectis ex consuetudine vel p̄uilegio vltra illā iurisdictionē q᷑s habet de iure cōmuni in monachos suos que nō est episcopalis sed extraordinaria. ⁊ tūc in illo casu dicit q᷑ ille talis Abbas possit absoluere per. c. abbates. de p̄mile. in. vi. ⁊ qō no. in cle. i. de reb. eccle. nō alie. nō ob. p̄dictis. c. nuper. de sen. excō. vbi dicit qō si conditor canonis nō fuerat abiolutionē intelligitur alijs cōcessisse. ⁊ sic videtur indistincte q᷑ do. Abbas possit absoluere. qz alijs verbū potest respicere episcopos. ⁊ sic intelligūt communiter gl. iuris canonici qō minime est mutandū. ar. l. minime. ff. de legi. ⁊ sic necessario nō ꝓprehendit dictos abbates. ⁊ si dicatur ibi non potest cōprehendere episcopos. qz eps non est ordinarius exemptorū. ⁊ sic necessario cōprehendit dictos abbates. Respondet q᷑ potest dici q᷑ ibi intelligatur de episcopo. vt. i. dicetur in proxima q̄stione. ª dato q᷑ de ipso nō intelligeretur possumus dicere q᷑ sumus extra casū. c. nuper. qz papa bis intelligit ibi reseruasse potestatē absoluēdi tales. nā eo ipso q᷑ sunt exēptivideturreseruasse sibi iudicia sua. alle. xvi. q. ij. frater noster cū similibus. facit qō no. xciij. dist. nulla per gl. ⁊ de p̄iui. auth̄oritate in. vi. Item nō ob. de maio. ⁊ obe. in ca. cū in ecclesijs. qz loquitur in excōicationibus promulgatis per istos abbates. qz ab illis possunt absolueresec⁹ in latis a canone vel a superiore. ar. xxi. dist. inferior. Item non ob. qō vbi est eadē ratio igitur ydemius. ⁊ sic qua rōne prelati religiosi absoluere possunt subditos suos a canone. si quis suadēte. de sen. excō. monachi. licet ille sit de casibus reseruatis pape eadē ratione debēt posse in casu proposito cū sit eadē ratio. f. ne fi ne cesse habeāt ire ad papā pro absolutione obtinēda detur materia euagādi qz rīdet q᷑ dicta ar. non procedit in exorbitantibus a iure cōmuni. vt not. in. c. ij. de reg. iur. in. vi. ⁊. c. ea que. ℣ Mo. bene hoc dictū facit qō no. eo. tit. odia per Jo. an. ℣ Dre terea pōt dici q᷑ nō sit eadē ratio. qz frequētius inciditur in canonem si quis suadēte ꝑ in aliquos. ideo ibi facili⁹ fuit prouidendū. hec opi. videtur cōtra casum. c. nuper. Post. aperte tenet cōtrariū in summa. de sen. excō. §. si quis possit absoluere. in. i. col. Itē sentit Spe. eo. ti. in suo repertorio. §. sequitur. nec ob. dictum Inno. in. c. q᷑. de eo qui fur. o. rec. qz loquitur in dispensatione. nos in absolutione iuris inter que est differentia. §. de sen. excō. cum illorū. Nec ob. glo. de pe. ⁊ rē. si episcopus. in. vi. qz dz intelligi in excōicato ab homine seu ab ipso epo. vt sentit Spec. vbi. §. in secunda questione nunquid vez eps possit absoluere. in dicto casu tales absoluere tz q᷑ sic. Mouetur. qz exēptus in eo q᷑ ipsum tangit potest renūciare suo p̄uilegio. de arbi. cum tēpore. Ad hoc qz tale p̄uilegium exemptionis inducit exceptionē dilatorij. foti. in fauorē singularium personarū ⁊ sic potest expresse ⁊ tacite renūciari. iij. q. vi. §. exceptio. de reiud. inter. ſſ Pro ista parte etiā alle. q᷑ no. de offi. lega. c. i. in glo. fi. ⁊ xviij. q. ij. abbatib⁹. xvi. q. i. interdicimus. ⁊ de p̄scri. venies. ⁊ qz non debet esse deteriorisconditionis q᷑ alij ex eo q᷑ est exēptus. alle. q᷑ no. de sen. excō. de monialibus. ⁊ mentē ⁊ rationē decre. religioso. eo. tit. in. vi. ª hoc dicit qō videtur velle glo. in c. cū nullus. de tēpo. ordi. in. vi. in glo. vltima. ⁊ ibi etiā Archi. in glo. vlti. vbi dicit q᷑ episcopus suo iure non potest exēptos ordinare quasi velint dicere q᷑ non pōt eos cōpellere: sed eos volētes ⁊ petentes bene pōt ordinare. ad idem qō not. Post. de sen. excō. cum illorū. in ver. per abbatē p̄opium. ⁊. e. tit. canonica: vbi dicit q᷑ deficiēte prelato regulares possunt absoluī per epm. Ad hoc qz si religiosi exēpti possunt eligere confessorem quē volunt. de pe. ⁊ re. c. fi. fortius possunt eligere diocesanum p̄opriū maxime vbi periculū est in mora. ar. de sen. excōi. sacro. Nec ob. qō qui nō potest excōicare nō potest absoluere qz illud habet locum vbi dicitur de iure cōi inter dicit ali cui potestas excōicandi. ⁊ per cōsequens absoluēdi sed hic interdicitur potestas excōicandi ex p̄uilegio in fauorem subditcōcesso. ⁊ ideo isti tales non possunt excōmunicari. ⁊ tamē cōtra hoc facit q᷑ videtur q᷑ sicut eum ius tertio qō a solo papa vel eius legato isti absoluī possint. ⁊ sic huic fauori nō videtur posse renunciari. ⁊ hoc videtur velle Jo. and. in regula scienti. facit ad Romanos. xiij. ibi sertus sit aut cadit dño suo. possunt absolui a sententia excōmunicationis sicut illi de quibus habetur. de consec. p̄ebē. c. i. in. vi. ⁊ de verb. sig. c. i. eo. lib. ⁊ de p̄iui. ne ali
a quid similiter. c. i. lib. ª Ad hoc inducit q᷑ p̄esbyter absoluit ⁊ tamen non excōicat. de sen. excōi. nuper. Itē prior hospitalis absoluit suū p̄latū quē non potest excōicare. de sen. excōi. ca. nonica. Itē nō ob. de iudi. at clericī cum fi. qz locū habet in eo qui simpliciter oīa. modo est inder competens q᷑ nō est in ordinario quo ad exemptos. cū in multis casibus ⁊ articulis in ris possit se intromittere. de p̄mile. c. in fin. Et eodē modo non ob. c. omnis. de pe. ⁊ re. vbi dicit qō quis nō potest eligere alienū cōfessorem seu extraneum. qz id locū habet in penitus extraneo ⁊ totaliter. Item non ob. q᷑ papa vel legatus dicatur ordinarius exemptorū qz illud est verum etiā exemptis inimitis sed exemptorum vel eōrum etiam ejus est ordinarius. Item nō ob. qō no. Host. de excel. p̄ela. nimis. i. vbi dicit qō exēpti etiam voluntarij non possunt episcopo cōferi. qz dicit id non procedere per supernus dicta. Itē nō ob. de p̄mile. authoritate. §. iubemus. in. vi. qz ibi si episcopi p̄estarent authoritatem conferēdi ecclesiam in loco exēpto preiudicaretur pape hic secus. Itē hic esset periculū in mora. si nō posset absoluere. sec⁹ ibi ⁊ p̄edicta dicit Jo. de lig. esse dubia nō multū quotidiana. tamen licet a paucis tacta. Fatetur tñ qō premisse solutiones nō ab omnibus reciperentur. nec omnes illas caperēt ideo dicit illas notādas. Tu vide Fe. de se. in opere suo, vbi ad literā
46 pomt qō hic dicit Joā. de lig. † Secundo querit Jo. de lig. ᵇ quid si monachus huius monasterij exempti promotus fuit in abbatem alterium monasterij exēpti deinde renunciat ex causa honesta administrationi ⁊ regimini dicti mōasterij. Ex hoc querit primo vbi remanebit iste monachus. an in primo an in secundo monasterio. an sub episcopo. an sub papa immediate tanq᷑ exemptus. secundo supposito q᷑ remaneat monachus in secūdo monasterio. an habebit locum in capitulo ⁊ stallum in choro. ⁊ cuius tēporis cōsideratio haberi debeat. an temporis quo fuit assumptus in abbatem. an tēporis quo definit esse abbas ⁊ reputatur monachus. ⁊ sic quotū ⁊ qualē locū obtinebit in monasterio ⁊ latissime ordinatum sufficiēter. ar. p̄o ⁊ cōtra. in qualibet questione. deinde solut de ordinē. in. i. questio. cōcludit q᷑ iste nō remanet monachus in primo monasterio per c. si quis iam translatus. xxi. q. ij. ⁊ per alia iura que dixi. in cle. i. de regula. post dicta doct. vbi similis questio formata fuit. ad hec differt ab illa solum per hoc qz hec loquitur de monacho exēpto illa de alio. Non ob. iura que possunt in cōtrarium allegari. qz loquuntur in laicis vel secularibus clericis que habent executionē p̄opriæ voluntatis. secus in monachis in quibus magis est de tenenda stabilis variatio. de preben. cum sing. in. vi. Item facilius per dunt iura sua ꝑ seculares. de simo. per tuas. cum fi. In secūda questione cōcludit q᷑ non remanet similiter monachus secundi monasterij. Ad iura que possent in cōtrarium allegari. respōdet q᷑ possent ⁊ debent intelligi de abbatibus qui fuerunt primo monachi in eodem monasterio qui monachatum nō perdiderunt per adeptionē abbatie. vel si intelligūtur de abbatibus aliunde venientibus loquuntur quādo p̄opter culpam suā amouentur. nam tunc cū nō possent cōmode in antenum monasterium detrudi remaneāt in eodē monasterio dispēsatiue tanq᷑ penitētes nō tanq᷑ monach⁹. ô simo, quoniā. ꝛ. c. veniens. simi. e. alle. qz ⁊ interdū clericus secularis detruditur in monasterium. ⁊ tamē ibi nō est monachus. lxxx. dist. dictū. l. dist. si eps. ⁊ similiter mulier adultera de diuor. gaudemus. Nec ob. etiā de simo. c. fi. qz ibi abbates primo fuerūt monachi in eodem monasterio ⁊ legitime sed viciose fuerunt promoti in abbates. ⁊ sic etiam absolui potest. de elec. officij. qz ibi fecerat prius p̄fessionē in eodē monasterio. ideo ibi remanet vt monachus. In tertia questione dicit q᷑ erit sub episcopo si monasteria in quibus fuit erāt exēpta. secūs si ordo cuius erāt ipsa monasteria erat exēptus vt Cartusien. ⁊ Listercien. p̄dicatorum ⁊ minorū. qz tunc remanebit talis exēptus nisi p̄tur etiam ordine. vel dicit ipse dicendum est quod etiā hoc casu remanet sub iurisdictione epi. qz p̄uilegio exemptionis iste nō gaudebit ex sui persona sed ex plona sui ordinis. ⁊ ideo cum iste fit absolutus a primo ⁊ secundo monasterio. ⁊ gaudebit plus p̄uilegio ipsorū. Certe ista ratio non multū ſtringit qz licet fit absolutus a monasterio nō est absolutus ab ordine. ideo hoc vltimum dictū non videtur tutū. In vltima qō dicit suppositō q᷑ viceretur monachus secūdi monasterij obtine a bit primum locum in choro ⁊ in capitulo post abbatē. per. l. i. ff. de albo. inscribēdo. Non ob. cōtraria qz loquuntur in simplici monacho secus in eo qui alias fuerit abbas in memoriam p̄stine dignitatis p̄ceteris est honorandus. ª sic seruat consuetudo scōm eū. ⁊ de ista materia vidistis in cle. i. de regula. ad fin.
47 post gl. ⁊ dicta doc. † Alterius querit idem Jo. de lig. quid si monachus infra septa monasterij commisit homicidium. ª extra septa adulteriū. modo suꝰ abbas habita informatione vult b cōtra eū inquirere de dictis crīminibus. ⁊ p̄cessum suū facere ⁊ deinde procedere vel a canonicā penitentiā vel absolutionē

a Ad hoc inducit. adde in simili. būfacere qd dicit Bar. in. l. i. §. ex post operis. in. i. co. in fi. ff. de oper. no. nucia.

b Quid si monachus, adde tu d. in consi. ij

per suam iurta nocentiam ⁊ innocẽtiam ipsius monachi. ab alia parte venit episcopus in cuius diocesi situ est monasteriũ volens facere ⁊ procedere asserens ꝓdicta ad se pertinere; non ad abbatem queritur quid iuris videtur q⁹ ad eꝝm si agatur in figura iudicij. ⁊ secundũ ordinẽ iuris pertineat correctio ⁊ punitio monachi delinquẽtis. xi. q. i. c. e persona. vbi no. per Jo. xviij. q. j. c. hoc tamen. in glo. alle. de hoc. de priuile. volentes. in. vi. vbi exempti ⁊ delinquẽtes extra locũ exemptũ sunt per eꝝm puniendi. de offi archi. c. ſi. in gl. ſubdiuidit scõm Host. ⁊ hoc tenet Augustino. de offi. or. quanto. in glo. hic patet. Item hoc videt expressum. xviij. q. ij. monasteria. vbi videtur q⁹ monasteria vel monachoꝝ disciplina pertinet ad eũ episcopum in cuius territorio sunt cõstituta. Cõtrariũ tenet[a] ſ. q⁹ ad abbatẽ spectat. alle. de appel. ad nostrã. de sta. mo. ea que. vbi dicitur q⁹ visitatores capitulo ꝓalis suos monachos delinquentes per abbatẽ corrigere volũt eisq; iniũgere penitentias salutares iurta beati Benedicti regulam ⁊ apostolica instituta ad idẽ. de appel. reprehẽsibilis. in ſi. de offic. or. cũ ab eccleſiarũ. c. ꝓterea. ⁊ c. pastoralis. cũ ibi no. ⁊ per Archi. de cõſti. vt alarum. in gl. cũ iſta in. vi. de maio. ⁊ obe. c. vno. in verbo hominis. eo. li. Ad hoc etiã alle. de homi. sicut ex literis. ⁊ c. significasti. ij. ⁊ c. ſuscepim⁹. poterit ergo abbas punire inferiorẽ etiã pro grauioribus culpis scõm regulã beati Benedicti. vbi expresse habetur rubrica de penitẽtia imungẽda pro culpis grauioribus ⁊ ẽt scõm canonicam institutam in cle. religiosi. ſ. quib⁹. ⁊. ſ. ſi qui vero. de priuile. vbi punit de criminibus que sapiunt furtũ vel rapinã. que cõstat esse de grauioribus ⁊ maioribus. xxv. dist. ſ. nũc autẽ. poterit ergo imponere penas regule ⁊ etiã penas iuris maxime deficiẽte pena regule. vnde concludit q⁹ abbas possit cognoscere de crimine monachi sui cũ proceditur cõtra eum inquirẽdo vel denũciando ⁊ imponere penas in regula vel in iure cõtentas cũ nõ agatur cõtra eã accusando directe. q⁹ limitat esse verũ. nisi esset talis casus in quo degradaret eã siue fit de gradatio realis siue verbalis. de qbus. de penis degradatio in vi. etiã si ageretur inquirẽdo. vt ibi de hereſi. de hereti. ad abolendum. ſ. preterea. quo casu pertinebit ad episcopũ qualitercunq; agatur. vt ibi etiã si fit predictus religiosus exemptus vt ibi. ⁊ eo. ti. accusatus. in ſi. in. vi. Itẽ si dicitur falsarius literarum pape. q. ad episcopũ pertinebit cognitio. ⁊ idem in aliis casibus in quib⁹ degradatio nis pena sequeretur qualitercunq; ageretur. de quibus in palle. decre. ad abolendã. ⁊ in. c. ad falsa riozũ. de cri. fal. ⁊ de ver. ſig. nouit. ⁊ scõm hoc debet intelligi q⁹ no. per Inno. ⁊ Host. de of. ordi. quãto. ⁊ de elec. trãſmiſſam vbi dicũt q⁹ de causa criminaliter mota nõ potest cognoscere inferior episcopo. ⁊ hoc etiã intelligi põt. c. monasteria. xviij. q. ij. ꝓdictis autẽ nõ ob. decre. volentes de priuile. in. vi. que videtur velle q⁹ ad eꝝm pertineat correctio criminum religiosoꝝ q⁹ respondet q⁹ loquitur vbi pl⁹ati inferiores sunt negligentes vel in notoriis vel vbi agitur accusando. vel in casu vbi sequeretur pena degradationis vel ibi intendit dicere q⁹ rõne exẽptionis non põt se tueri monachus qui deliquit vel contraxit in loco nõ exempto. sed nõ negat quin possit tueri per alia iura cõia que nõ intelliguntur in dubio reuocata per decre. illã ar. decre. cũ expediat de elec. in. vi. ⁊ de electio. eccle. ij. Quod aũt diximus in notoriis episcopum cognoscere. primo loco intelligit ideo procedere. q⁹ possunt dici merito negligẽtes abbates qui talia nõ corrigunt siquidem facit de censi. romana. ſ. notoria. in. vi. ⁊ hoc intelligit in notorio actus permanẽtis de cohabi. cleri. super eo. de appel. dilectus. vel actus interpellati. vt de vsu. cũ tu. nõ aũt̃ actus trãseuntis. vt ſi in platea cõmittit homicidium. vel adulteriũ q⁹ nulla tergiuersatione celari possit de coha. cle. c. ſi. Concludo ergo aut agitur ꝓtra monachũ per viã accusationis ⁊ agi debet cor̃ã episcopo. aut per viã inquiſitionis. ⁊ tunc aut est tale crimẽ ex quo venit imponẽda pena degradationis etiã si ꝓceditur per viã inquiſitionis. ⁊ idẽ an vero est tale crimen. ⁊ tũc aut crimen est notoriũ. ⁊ tunc primo loco agi poterit cor̃ã eo aut non est notoriũ. ⁊ tunc si Abbas vel aliꝰ prelatus fuit negligẽs idẽ dicas. Si vero nõ fuit negligens. ⁊ tunc primo loco agi debet cor̃ã abbate. † Iuxta ꝓdicta querit quam formã sequitur Abba. vel cõmissarius suus inquirẽdo contra monachũ suũ de crimine an forma iuris de qua in c. qualiter. ſ. debet. de accu. scõm q̃ debẽt tradi capitula ⁊ vocari vt veniat ad videndũ iurare testes. ⁊ similia. de testi. In nomine dñi. An vero procedet ꝑm statutaregularia secundũ que ꝓceditur simpliciter ⁊ de plano. ⁊ sine figura iudicij. ⁊ nõ tradũtur capitula de quo in palle. c. qualiter. ij. in ſi. nec vocatur ad videndũ iurare testes cũ id sit de ordine iudiciario. nec admittit̃ appellatio. de appel. ad nostrã. ⁊ c. reprehẽsibilis. ſ. sicut. ⁊ c. cũ speciali. in ſi. nec alia subtilitas iuris seruatur sed ꝓceditur ꝑm diuersas obseruãtias regulares. ⁊ diuersa religiosoꝝ instituta. ⁊ de ista forma habetur per Joã. mo. ⁊ Bar. de relig. do. in. c. i. in. vi. in ſi. magne glo. quã ergo de dictis eorum sequetur. dicit q⁹ põt sequi quã vult. ⁊ sic etiã primã si vult per decre. ea que. in prin. de ſta. mo. cũ tutius est scõm eum vt procedat iurta scẽam. q⁹ si ꝓcederet iurta primã haberet monacho prouidere in expẽsis aduocatoꝝ ⁊ aliis sumptibus cum propriũ non habeat de accu. er parte. ⁊. c. pe. ſ. ſi. ij. in alio casu loquatur ſi ẽt eadẽ ratio maxime q⁹ nil habet cum in ingressu dedicauerit se ⁊ sua ⁊ q⁹ nisi Abbas fecerit ei expensas primaret eũ defensione sua que nõ est neganda etiã excõicato. ⁊ etiã demonio si in iudicio esset. de excep. cũ inter. Si aũt procederet iurta scẽam nõ ministrabit expensas monacho. q⁹ nullas est facturus cum ar. ꝑlle. decre. reprehensibilis cũ ſi. ꝑlle. ⁊ q⁹ vtilius esurienti panis tollitur q̃ ſi securus de cibo iustitiã negligat. v. q. v. nõ omnes. An aũt prima via electa possit redire ad scẽam. dicit q⁹ sic. q⁹ inter abbatẽ ⁊ monachum ꝓprie lis esse non põt. ar. ff. de iud. lis nulla. ⁊ de sin. dico. c. vno. Itẽ q⁹ nõ potest Abbas legẽ sibi ipõere a qua nõ liceat discedere. ⁊ q⁹ qualitercunq; Abb. ſrit discedere monachi dz illi humiliter obedire monachus. ad hec. xxij. q. v. prodest. ⁊ de app. reprehensibilis. ⁊ hoc tenet Spe. in tit. de inquisitione. ſ. ſi. verſi. itẽ pone. ⁊ ver. sed nunquid. Nec de postulata. c. vno. in. vi. ⁊ de elec. vt quis duas. cũ ſi. e. li. vbi vna electa nõ redit ad aliã. q⁹ ibi redi ret ad aliã cum dãno alterius. hic fine dãno monachi. q⁹ faciliꝰ procederet per scẽas q̃ per primã. vt superius est dictum vbi agitur criminaliter. † Sed vlterius querit ipse quid si agatur ciuiliter cõtra monachũ clausralẽ de peculio vel alio contractu ciuili vel querimonia cor̃ã quo cõuenit. dicit q⁹ nõ ꝓceditur. q⁹ nõ põt monachus simpliciter clausralis ciuiliter conueniri cũ nec ꝓpriũ habeat. vñ. q. i. nolo. vbi de hoc. ⁊. c. nõ dicatis. de sta. mo. c. cũ ad monasterium. ſ. ſi. ⁊ sic no. Joã. in. d. c. nõ dicatis. ⁊. xi. q. i. de persona. Inno. ⁊ Host. ii. in. c. quanto. de offi. or. Imputet ergo sibi qui cũ eo contraxit. ⁊ hoc credit Jo. de lig. verũ etiã si interceſſerit iuramentum in contractu predicto. q⁹ monachus nõ potest iurare sine licẽtia abbatis. de iura. ca. c. i. in ſi. ⁊ in regula Benedicti in rub. que sunt instrumenta bonoꝝ operũ vbi suadetur eis q⁹ non[b] iurent. Ad hec q⁹ non habẽt executionem propriæ voluntatis. de elec. quoniã. ⁊. c. ſi religiosus. in. vi. ⁊ sic pro non iurato debet haberi. ⁊. di. nõ videtes. ⁊. C. delegi. nõ dubium si ait de facto cõueniatur cõueniretur coram abbate. vt no. in. d. c. quanto. ⁊ de electio. qs̃pe. in. vi. ⁊. xvi. q. i. ex authoritate. ⁊ de accu. ex parte. Nec ob. ẽ fo. compe. cum. C. laicus. vbi dicitur q⁹ ratione iuramẽti quis coram eccleſiastico iudice conuenitur. q⁹ ⁊ Abb. est iudex eccleſiasticus. de ma. ⁊ obe. cum in eccleſijs. de offi. or. quanto. ⁊. c. cũ ab eccleſiarum. ⁊ per Archi. de cõſti. vt animarũ. in gl. iij. ⁊ de ma. ⁊ obed. c. vnico. in vbo hois. in. vi. de simo. sicut tuis. ¶ Predicta intẽtũ dictũ est q⁹ cõtra simplicem monachum agi non potest de iure procedũt nisi sit in studio de abbatis licẽtia. q⁹ tunc põt agere ⁊ defendere ⁊ omnia facere dictus monachus sine quibus in studio esse bono modo nõ potest no. de accu. ex parte. Nam ⁊ potest vsq; ad summam probabilem monasteriũ obligare ex mutuo. vt no. in. d. c. non dicatis. in glo. nunqd pauperi. ⁊ p Archi. in. c. vt periculosa. nec cle. vel mo. in. vi. in gl. ad eorum. Qõ autem victum est eum posse monasterium obligare super mutuo intelligit esse. verum. nisi in ratione licentiæ actum sit q⁹ alius puta propinquus vel amicus sibi necessaria ministret vt no. Archi. ibi coram quo agetur ex contractu monachi eritis in studio dicit q⁹ si agetur contra monachum agendum est coram abbate. per no. de offi. ord. quanto si autem conueniatur monasterium q⁹ potuit obligari vt est dictũ tunc agetur coram episcopo. cum Abb. defendere habeat monasterium. de reſcri. edoceri. cum ibi no. per Archi. ⁊ Host. ⁊ Compo. † Abb. aũt non potest esse pars ⁊ iudex. iij. q. ij. nullus sit. ⁊ si seruus delinquit conuenitur dominus. vi. q. i. de persona ⁊ ibi notantur hec in simplici monacho. si autem sit monachus qui sit prior vel alias administrator. tũc talis nomine sui beneficij super cõtractu cum eo inito potest agere ⁊ cõueniri. ⁊ defendere nomine ipsi⁹ beneficij. de iudi. cũ deputati ⁊ per Inno. Host. ⁊ compos. ⁊ Abb. de reſcri. edoceri. circa ſi. ⁊ de resti. spo. olim per Inn. ⁊ Host. in prealle. c. cũ deputati. Loraz quo autem debeat talis conueniri. dicit q⁹ coram abbate per gl. in decre. quãto prealle. que loquitur generaliter de monacho. scz cõtrahente. sed nullus alius potest cõtrahere q̃ talis administrator. vt habet ex premissis igitur ꝛc. d ¶ Predicta omnia de correctione criminũ facienda per abbatem. ⁊ de conuentione cor̃ã eo fienda in ciuilibus dicit procedere etiam si monachus qui contraxerit vel deliquerit resideat in alia diocesi q̃ in illa vbi est monasterium. cuius Inno. ⁊ Host. aliter dicant in prealle. decre. q̃to hoc probat q⁹ monachus vbicunq; fuerit semper est

a Scilicet q⁹ ad abbatẽ. ad de. d. Abb. in d. c. ad nostrã. de app. ⁊ d. abba. post Inno. ⁊ c. cũ ab eccleſiarũ. ⁊ in. c. q̃to. de off. ordi.

b Quid autez ⁊ alijs clericis an possint iurare ponit Bar. ⁊ l. cũ clericis. in. ij. not. ⁊ ibi Alex. C. de episco. ⁊ cle.

c Nam ⁊ põt. Adde q̃ dicit Felyn. in. c. cũ dilecta ⁊. xvij. co. extra de reſcr.

d ¶ Predicta ꝺoſa. An aũt in causa criminali possit monachꝰ stare in iudicio ponit Felyn. in. d. c. cũ dilecta ⁊. xvij. co. extra. de reſcr.

per est in iurisdictione abbatis q̃ vice dei super caput suum possit. de elec. ſi religiosus. in. vi. xix. q. iij. statuim⁹. vnde ⁊ monachus dicit iuris fictione semper esse in claustro. vt no. Inn. ⁊ Abba. de sen. excõi. cũ illoꝝ. ⁊ Archi. in. d. c. vt periculosa. ⁊ hoc probatur per dictã decre. cum illoꝝ. vbi datur iurisdictio extra claustrum. q⁹ non potest fieri q⁹ ambo essent monachi in propriis claustris. probatur etiã eo. tit. canonica. vbi prior ẽ plariorum ⁊ hospitalariorũ absoluit fratres suos. q⁹ nullum habent claustrum. Nec ob. q̃ notat Inno. ⁊ Host. in. d. c. quãto. de offi. or. vbi dicũt q⁹ quando monachus est in aliena diocesi. ⁊ ibi contrahit actor põt eligere si vult conuenire monachum coram abbate vel coram episcopo. ⁊ dicunt q⁹ non obstabit fori exceptio. si forte diceretur q⁹ primo conueniendus esset coram abbate q⁹ dicit q⁹ hec opin. predictorum possit locum habere quando locus est in quo monachus residet. ⁊ vbi contrarium est remotus ab abbate in tantum q⁹ non potest Abb. bono modo per actorẽ adiri alias secꝰ hoc probat per simile. nã videmus quod moniales propter absentias abbatisse q⁹ mortua est agit nomine proprio iudicio restitutorio. de reſcrip. cũ dilecta. in ſi. q̃ non faceret ſi viueret abbatissa. q⁹ illa ageret. vt not. de sen. excõ. parochianus. Sic ergo in casu nostro propter absentias abbatis cor̃ã diocesano agi poterit. Idem adducit ſimile de. l. ſi lõgius. ff. de iudi. in. ſ. ſi filiusſa. vbi filiusſamilias absente patre agit ⁊ defendit. no. in. d. c. cũ dilecta. in ſi. Ad idem q⁹ monachus nimis remotus a suo monasterio eligit sepulturam q⁹ habetur. ⁊ no. de sepul. is qui. in. vi. ⁊ facit. eo. tit. ⁊ lib. c. ſi. a contrario ⁊ q̃ no. de resti. in inte. cũ ex literis. in glo. pe. ibi no. facit ergo purum longa distantia viarum ꝛc. Propter predicta concludit q⁹ ſi predictus monachus distat ab abbate habebit electionem actor̃ coram quo conueniat. an coram abbate. an coram episcopo. ⁊ sic procedit opi. Inno. ⁊ Host. Si autem alias fit prope debet recurrere ad abbatẽ primo loco. arg. de reſcri. ſtatutum in. vi. ⁊ per rationes per iura. ⁊ glo. prealleg. propter negligentiam vero abbatis ſi de illa conſtet non est dubium q⁹ pertinet cognitio ad̃ episcopum. vt in prealle. decre. quãto. in ſi. ⁊. c. grave cum ibi not. per Archi. de maio. ⁊ obedi. c. vno. in verbo hominis. per viam aũt̃ appellationis ſi appellatur de abbate ad episcopum non est dubium q⁹ potest cognoscere. de appel. romana. ſ. i. in. vi. ⁊ de offi. ordi. pastoralis.

1 ¶ Visitari debent singulis annis singula monasteria.
2 Abbatisse infra quantum tempus debeant benedici.
3 Visitatio monialium canonicarum regularium vel secularium per quos fieri debeat.
4 Visitatio monasteriorum exemptorum per quos fieri debeat.
5 Visitatio monasteriꝝ monialiuꝫ alteri monasterio subiecti per quem fit facienda.
6 Visitatio an sufficiat q⁹ fiat in fine primi anni ⁊ in principio secundi ⁊ an possit ex causa iterari.
7 Visitatio an sit de precepto ⁊ an peccent mortaliter p̃lati eam omittentes. ⁊ super quibus debeat fieri ⁊ qualiter debeant formari capitula ⁊ an abbatisse ⁊ abbates debeat etiam visitari sicut moniales ⁊ monachi.
8 Monialium vestis qualis esse debeat ⁊ an liceat eis habere comam comutam vel capillos deferre.
9 Visitator generalis an possit aliquos amouere ab administratione. ⁊ quot personas possit secum ducere. ⁊ an debeat monere visitandos ⁊ quomodo ⁊ ante quã visitet.
10 Benedicti an debeãt moniales ſi nõ fit talis cõsuetudo in suo monasterio.
11 Et quid ſi alique sint benedicte ⁊ alique non.
12 Benedictio abbatisse an sit ejusdem virtutis cuius est benedictio abbatis.
13 Benedictio an sit iterabilis ſi forte abbatissa semel bñdicta eligatur in abbatissam alterius monasterij.
14 Benedictio an aliquid addat super officium abbatis ⁊ an sit de substantialibus vel solennitatibus.
15 Et an abbas possit facere benedictionem solemnẽ que sit populo ⁊ an possit prescribere ius benedicendi solenniter per vias publicas. ⁊ quid possit benedicere ⁊ que causa possit rationabiliter excusare ⁊ benedictione.
16 Abbatissa corrupta non est benedicenda.
17 Abbas ſi non benedicatur infra tps debitũ an sit puniendus.
18 Visitator quot personas secum ducere possit.
19 Moniales que propie dicantur.

Attendẽtes quod vbi. Diuiditur in duas partes principales q⁹ primo ponit exordium. Secundo cõstitutionem. secunda ibi. hoc sacro. Secunda in ſex. q⁹ primo statuit q⁹ ſingulis annis ordinarij. visitant monasteria nõ exempta ⁊ etiã exempta immediate pape subiecta. alia visitentur per superiores ipsorum. Secundo statuit de officio visitantiũ. Tertio precipit abbatissas benedicẽdas. j. annum post confirmationem Benedicti. ⁊ penam imponit. Quarto hoc prorogat ad canonicas cuꝫ quadã prote statione. Quinto determinat comitiuam visitãtium. Sexto punit illos qui impediunt visitãtes predictos secunda ibi. visitatores. tertia ibi. statuimus. quarta ibi. illas quoq; quinta ibi. ipsas autẽ. sexta ibi. si vero. ¶ Mo. illud primo q⁹ vbi cõtemnitur gubernaculum disciplineꝝ religio naufragatur. ¶ Mo. cauendum ne aliquid reperiatur incongruum vel inhonestũ in personis que se christo ex toto despõderunt vt in exordio dicitur. ¶ Mo. exter. ibi bonestatis gloria secundum sensum. quia regularis bone stas dicitur gloria q⁹ intelligitur per dispositionẽ. nam status regularis seruatus ducit ad gloriã ⁊ cetera bona. de sum. trini. c. i. [a] ¶ Mo. singula monasteria singulis annis debere visitari per ordinarios locoꝝ si non sint exẽpta vel etiam si sint exempta ⁊ pape immediate subiecta. Si vero sint exempta, ⁊ alteri inferiori a papa subiecta, tunc per illum visitari debebunt ⁊ no. q⁹ exempta subiecta pape visitantur authoritate apostolica. ¶ Ex predictis no. duas species monasteriorũ exẽptorũ quia quedam sunt immediate subiecta pape. quedam alteri ordinario. Item est tertia species. ſ. non exẽptorum. ¶ Item no. hic multa in quibus visitantes debẽt corrigere moniales. quarum aliqua concernũt ornatum in debitum circa ipsarum personas aliqua vagationem ipsarum circa loca ⁊ tẽpora. Et not. q⁹ ab omnibus mũdialibus ⁊ illicitis declarationibus debent coerceri. ⁊ induci ad seruitẽdum altissimo. ¶ Mo. in ver. aliqua priuilegia hic cõstitutioni contraria reuocata. ¶ † Inuer. statuimus. Mo. j. q̃tum tempus debent benedici abbatisse in monasterijs in quibus benedici consueuerunt. ⁊ not. penam si id nõ fiat. ¶ † In verſi. illas. Mo. per quẽ debent visitari canonice regulares vel seculares quia per ordinarios authoritate ordinaria, vel apostolica si dicantur exempte. Et no. q⁹ per hoc non approbatur status predictarũ. ¶ In verſi. ipsas. Mo. numerum sociorum visitãtium. ⁊ quales esse debeant. ¶ Ultimo ex fine no. penam impedientium visitatores monasteriorũ monialium. quia nisi moniti resipiscant incurrunt sententiam ex communicationis ipso facto non obstante q⁹cunq; statuto cõsuetudine vel priuilegio. ¶ † Sl. alia colligit ex litera duas species monasteriorum exemptorum. q⁹ quedam sunt que non recognoscunt superiorem nisi papã. ⁊ illa sunt immediate subiecta. quedam vero sunt exempta, que non subsunt immediate pape, sed sunt ordinis exemptorũ. sicut monasteria ordinis Cistercien. Lamalduleñ. addit ¶ Pau. ⁊ predicatorum ⁊ minorum ⁊ talia monasteria non corrigit ordinarius loci nec visitat, sed solum Abb. prior vel minister vel prouincialis ordis cui subsunt. ¶ † Iuxta hoc querit glo. quid ſi monasteriũ monialium subsit alteri monasterio monialium. quis habebit visitare monasterium subiectum. videtur q⁹ ordinarius loci. nam abbatissa vel prioriſſa loci superioris nõ potest exire claustrum. ſ. eo. ca. j. in. vi. ⁊ sic non poterit per se visitare. glo. hic dicit q⁹ Archi. in prealle. c. vno. tenet q⁹ talis superior prelato nõ possit p se visitare ratione predicta. dicit tamen q⁹ cũ sit iuste impedita possit visitare per alium arg. xi. questio. j. episcopum. de offi. or. inter. ⁊ eo. tit. ſi episcopus. in. vi. ⁊ sic secundum hoc ordinarius se intromittere nõ poterit. Idem ¶ Pau. hic Buli. dicit q⁹ vir bona correctio sit per mulieres. quia hoc non est officium mulieꝝ. quia vna parum appreciat aliam. ⁊ quia frequenter sunt socie criminis. ff. de reg. iur. l. femine. ⁊ de excel. prela. dilecta. per quod videtur secũdum eum q⁹ talia monasteria alteri monasterio monialium subiecta non debeant. per abbatissam vel prioriſſam alterius loci scilicet superioris visitare. sed tenẽb cũ glo. cũ qua cõcor. ¶ Pau. vt prediyi. ¶ † Glo. annis singulis querit nunquid sufficiat visitare in fine primi anni. ⁊ in princ. secundi remittit ad not. [b] ſ. eo. in ſingulis. in prin. ¶ Pau. hic ⁊ idem sensit. dicit q⁹ non alle. prealle. ca. in ſingulis. Item assignat rationem. q⁹ cessat causa visitationis que est vt mala corrigantur. inter primam autem visitationẽ ⁊ secundã posset esse ita breue tẽpus q⁹ illius medij nihil esset corrigendum. Item inter primam ⁊ secundam visitationem non esset annus tantũ. sed biennũ. Sed nũquid visitator potest iterari. dicit q⁹ sic ex causa. alle. no. de offi. Archi. mandamus. ⁊ de cen. cum venerabilis. Idem tenet ¶ Pau. Nec ob. hec litera secundum eum. q⁹ loquitur de consueta ⁊ ordinaria secus in extraordinaria ex causa secundũ ¶ Pau. ⁊ hoc dicit glo. in dubitatũ in non exemptis. ¶ Idem tamẽ dicit in exemptis per hanc literã que illa [7] parificat. ¶ † Glo. debeant. querit an peccent prelati omittentes hanc visitationẽ. dicit q⁹ sic. q⁹ hic est canon precepti cum loquatur per verbum debet q⁹ regulariter, est necessarium

Supra. e. in ſingulis. Adde ibi. d. Abb. in j. notabi.

de app.oblate.in fi. licet casualiter importet bone statē in certo casu speciali ratione subiecte materie vel cōtrarietatis euitan de.de despon.impub.c.i.facit qō no.in simili cle.in plerisq.in glo.magna.de elec. ¶Glo.impedīāt querit super quibus debet fieri visitatio.ꝛ qualiter debēt formari capitula remittit ad no.per Guli.in Spe.de inquisitione.§.nō tractemus.versꝰ.licet autem. ¶Glo.moniales.queritan includantur hic abbatisse.ꝛ ille debeant etiā visitari.Respondet q̄ sic.alle.de simo.ca.fi.de priuile.ex one. Idem ¶Pau.[a] dicens hoc procedere q̄ appellatione monialium contineatur abbatissa vbicunq; prouideatur monialibus per manum abbatisse,quia tunc ipsa non includitur.Et idem dici in abbatesi queratur.an includatur. sub appellatione monachi. per qō dicit q̄ eo casu quo monachus absoluitur ab abbate absoluetur ab alio.vbi autem obsoluetur ab episcopo etiaz Abbas ab illo absoluetur.alle.de sen. excōi.religioso. ¶Glo.fericis.notanda est qualis debeat esse vestis monialis. ¶Glo.fandalicijs.declarat quid sint ista.

a ¶Dicēs hoc. adde bīsfacere qō dicit imo. in cle.fide bñficio.in.iij.col. 3.de ẽben.oū dicit q̄ appellatione militū continet vur.

b ¶In.c.indē nitatib⁹. vide ibi gl.in.§.sane vñ.abbatissa.ꝛ Jo.an.

§ ¶Sl.ꝛ comutis.q̄rit an sit licitū monialibus habere comā non cornutā,videtur q̄ sic.per būc ter.qui copulatiue loquitur de comatis ꝛ cornutis ꝛ per consequens comas non cornutas videtur permittere.ar.de presum.nōne facit.xxx.distin.quandoq; .xx.q.iij.c.ij.ꝛ ibi hoc tenet Lap.Mouetur per illum ter. qui precipit clericos tōderi ꝛ nō moniales. ¶Glo. sentit oppositum tenens q̄ communiter apud nos tondentur mulieres non ob.c.quecūq; prealle. q̄ intelligi debet de secularibus feminis,que in sui velamine in signum subiectionis vtuntur cornibus.Ad predicta alle.glo.q̄ magis expedit monialibus deformato capite deo conuinere ꝛ illi seruire. cū poliēdo crines seruire hosti humani generis . sicut in simili dixit Vegeti⁹ de re militari de mulieribus romanis que propter defectum neruorum ꝛ funium abscinderūt sibi crines ꝛ illos tradiderūt maritis vt funes ex eis facerent contra hostes ¶Pau. hic per būc ter.a contrario ꝛ per iura prealle.vī sentire de iure procedere opi.Lap.dicens q̄ mulieres etiam soleniter penitētes nō deponunt comam.l.di.penitētes.ꝛ ibi no.dicit tamen q̄ in quibusdā partibus sicut in Italia amputātur crines mulieribus quando profitentur.ꝛ sic not.Archi.in.d.c.ij. Idem zenze.ꝛc.

c ¶Meminimus. vide ibi Joā.an.ꝛ vo. Abb.in.c.iter monasteriū.in fin.extra de rescripti.

¶Glo,festa notanda est:q̄ moralis pro virginitatis laude secundum Cypriani. In versū.ad qua glo.omnia querit in similibus predictis respondet idē indiciū est alleg.de consti. trālato per quod infert q̄ si moniales portarēt vestes rubeas vel virides vel alias similes expressis quod ordinarij eas coercebunt. ¶Not.bene cum hic permittat coercionem ordinario. etiam contra priuilegia exemptionis.q̄ in materia fauorabili sui natura licet derogetur priuilegio exemptionis licita est extensio.quod no.bene.q̄ prima facie videretur oppositū.idem tenet ¶Pau. ¶Glo.quo ad alia q̄rit an per hoc intendat istas moniales eximere a procuratione. Respondet qō non. q̄ illa est annera visitationi.alleg.de rescrip.cum ex officij.ꝛ de cen. cum venerabilis ꝛ ideo venit virtute annexionis ar.de consti. translato. Idem ¶Pau. dicit tamen q̄ visitationi ita demū est annexa procuratio si fit ordinaria.secꝰ si fit pactionalis vel cōsuetudinaria alle.d.c.cū ex officij.ꝛ de cen. procurationes.hic ergo loquitur ter.de alijs q̄ sunt de lege diocesana vel iurisdictionis de qbus plene.de offi.or.cōquerēte.ꝛ.c.dilect⁹. ¶Sl. cōpelli.queritan ordinarius moniales exemptas pape immediate subiectas delinquētes in predictis possit destituere seu remouere. ¶Glo.respondet q̄ non ar.huius ter.a contrario nam hic solum permittit compulsionem per obseruantiā predictorum igitur non intelligitur permittere destitutionem.q̄ tunc nō esset compulsio. sed esset per petua destitutio seu priuatio iurta no.post Inn.de eta.ꝛ qua.queris in fi.ꝛ de rescrip.dilectus.j.ꝛ.§.eo.ea que ver.hec eadem.vnde concludi glo.in fi. q̄ quoad ereptas ordinarij solum poterunt exercere curam ꝛ censurā ecclesiasticam ꝛ disciplinas regule pro obseruātia predictorū.ꝛ hec sunt remedia de quibus hic loquitur idē ¶Paul. Deinde op.gl.de prealle.c.ea que.§.eo.vbi videtur q̄ ista loca monialium debeāt visitari per visitatores deputatos a capitulis prouincialibus de quibus ibi.ꝛ sic non per ordinarium cuius contrarium hic dicitur.Respondet glo.qō per vtrosq; poterunt visitari.ꝛ per predictos ꝛ etiam per ordinarios de quibus hic.qō probat glo.ex eo q̄ tales visitatores visitassent etiā non exempta.vt ibi patet.tamē constat qō etiam talia possunt per ordinarios visitari.Idē tenet ¶Pau, Guli.vero hic sentit oppositū. dicit enim q̄ hec specialis prouisio vincit illā generalē per ea que habentur.in.c.in singulis.ꝛ.c.se.§.e.ꝛ sic videtur q̄ per ordinarium tñ habent visitari monasteria monialium pape immediate subiecta.§ tutius est tenere glo.† Iurta predicta querit hic ¶Pau.extra casum cle.q̄cuid in illa dictū est.§.an generalis visitator possit aliquos amouere ab administratione Inn.q̄ nō in prealle.c.dilectus.alle.§.eo.in singulis. ꝛ.c.seq.q̄ intelligit Host. nisi fit delegatus.de re iudi.cum.J.ꝛ Al.ꝛ de accu.qualiter.ꝛ.c.seq.¶De.vero ꝛ Ab.dixerunt q̄ si est datus a papa potest amouere.alias nō.§.eo.in singulis.ꝛ cap. se.¶Pau.dicit q̄ satis potest dici formā mandati inspiciēdam. an dicatur in ea inquiras ꝛ corrigas. An vero dicaf inquiras ꝛ regulā seruari facias q̄ secundo casu nō poterit amouere ꝓpetuo in primo secus.nā fforte correctio aliter fieri nō potest poterit amouere perpetuo.de accu,ad petitionē.nā ꝛ verbum correctionis inter dū depositionē continet.alle.dever.sig.c.q̄renti.Concludo ergo aut est datus a papa ꝛ tūc inspiciēda forma mandati.aut alias est datus a iure.ꝛ tūc nō videtur q̄ possit amouere sm ¶De.certe puto q̄ ꝛ hic hoc casu sint inspicie-

10 da verba.ar.eius q̄ gl.dixit in prin.sui ꝛc. ¶† In.§.statuim⁹. gl.solite.querit quid si nō est mos vel cōsuetudo in monasterio q̄ abbatisse benedicantur.an tunc debebunt benedici.Ridet qō nō a contrario litere inspicitur ergo cōsuetudo monasterij. facit.§.c.prori.ꝛ.xij.q.ij.alienationes.Idem Matth.dicēs qō

b hoc approbatur opi.Archi.qui hoc dixit[b] in.c.indēnitatib⁹. de elec.in.vi.Idem Guli.dicēs sic intelligēdum.c.statuimus.

11 de sup.negli.prela.ſ.vbi nō est cōsuetudo. ¶† Iurta predicta querit glo.quid sialique fuerint benedicte in monasterio ꝛ alique non quid erit fiendum.Respondet glo.q̄ si potest constare de more seruato per annos.xl.ille erit seruādus. ls ante vel postea aliquando contrarium fuerit seruatum.alleg. de prebē. cū de beneficio.in.vi.Si vero non pōt constare de tali more p tantum tps seruato tūc dicit gl.q̄ putat volūtariū esse. an abbatissa benedicatur vel nō.ꝛ per consequēs si tunc nō benedicitur non haberet locū hec pena hic posita ꝓpter variā observationē.alle.c.ex parte.de cen.Idē tenet ¶Pau.nec ob. de elec, cum causam q̄ ibi loquitur de actu necessario nō de voluntario.Idē Gul.alle.de sup.negli.pla.c.statuimus.Idē zenze.ꝛc.

12 ¶† Glo.benedici.querit an eiusdem potētie ꝛ virtutis sit benedictio ipsius abbatisse cuius est benedictio abbatis.dicit q̄

c non sed minoris iurta no.de accu.[c] meminimus post Host̄. Mouetur q̄ Abb.benedictus benedicit suos monachos. de sup.neg.prela.c.i. Item confert aliquos minores ordines.de eta.ꝛ quali.cum contingat.cū ibi no.q̄ non potest facere abbatissa.licet sit benedicta ꝛ hoc propter debilitatē sexus iurta de cre.noua quedā.de pe.ꝛre.ꝛ ideo cōcludit glo.q̄ licet benedictio abbatis non sit simpler sed mixta inter simplicē ꝛ ordinariam iurta no.post Host.in decre.tuā.de or.cog. tamen benedictio abbatisse videtur simpler per predicta.ꝓo hoc etiā infert glo. q̄ licet benedictio abbatis debeat impēdi his diebus quibus ordines possunt conferri. ꝛ hoc ideo q̄ ab illa pendet ordinandi potestas.vt no.Host.in.d.c.cum contingat.vbi dicit hoc tutius.tñ secus videtur in benedictione abbatisse cum ab illa potestas ordinandi non pendeat.q̄ videtur posse dari quolibet die.alle.de conse.eccle.vel alta.c.ij. Ad hoc q̄ nō re peritur certū tps prefixū impendēdi talē benedictionē.ꝛ sic

13 cum tpe debet posse impendi. † Iurta predicta querit glo.an hec bñdictio sit intolerabilis. intelligo si forte abbatissa semel bñdicta eligatur in abbatissam alterius monasterij. Hugutio dicit q̄ non.j.q.j.manus. Mouetur q̄ est quasi sacramētum.ꝛ ideo iterari non debet.§.de sacra.nō iterā.c.j.ꝛ per totū.ꝛ q̄ videmus in simili in bñdictione nuptiarū que nō iteratur. de secun.nup.c.ij.ꝛ.iij. Quidā tñ tenet cōtrariū.glo. concludit qō in hoc standū esset ei qō seruat vel tenet curia. Fatetur tamē q̄ mō dꝫ dari pretiū vel exigi ꝓ istis benedictionib⁹ vādice vel datis.alle.de simo.sicut cū gl.cōco.¶Pau.ꝛ zenze. Idē Matt. dicēs q̄ benedictio est quedā manꝰ impositio. alle.xl.di.quoniam.ꝛ.d.c.cū contingat.ꝛ qō habetur.de re iudi.inter mona-

14 steriū.post Postien. † Sed an benedictio addit aliud super

d officium abbatis.videtur q̄ non. [d] quante quālibet benedictionem vocatur Abb.vt.d.ca.statuimus. de sup.negli. prela.de accu.meminimus.dicit Gul.q̄ benedictio potius est de solennitatibus ꝛ de bene esse q̄m de substātialibus,ꝛ ideo etiam ante benedictionē vti poterat baculo pastorali secundū Guli. zēze. hic sentit idē dicēs q̄ licet Host.in.c.tuā.de eta.ꝛ quali.ꝛ clarius.in.c.inter monasteriū.de re iudi,dicat q̄ ante benedictionem nō debeat vocari quis Abb.tamē hoc nō est verum.in.d. c.tuā.ꝛ.c.j.e.ti.de eta.ꝛ qua.hoc nō videtur verū per superius dicta cū hec benedictio sit mixta ꝛ ab hac pēdeat ordinādi potestas.† Item tractat hic Gul.quedam de benedictione solēni que fit ad populū,an illam possint facere Abb.ꝛ quando de quo in decreta.abbates.de priuile.in.vi. Circa intellectum huius hic tangit aliqua que sunt hic supervacua. Item an possint prescribere ius benedicēdi soleniter per vias publicas.ꝛ tenet q̄ nō. Itē an possit saltē inter ecclesias que ad eos spectāt plenō iure bñdicere vestes sacerdotales vl cruces altariū.ꝛ alias imagines

¶Quasi quālibet bñdictionē. Adde do. Abb.ī.c.inter monasteriū in fi.col.vers.ꝛ ꝛ volueri⁹.ō re iudi.ꝛ Felyn.in.c. eā te.ī.iij. co. extra de rescri.

imagines.ꝛ sentit q̄ non. dicit tamen q̄ cōtrarium seruant aliqui abbates qui benedicūt quotidie tales vestes vnd cū ꝓportētur ꝛc. ¶Glo.rationabilis.querit de exemplis que pōt esse causa rationabilis que habeat excusare a benedictione ista glo.ponit multa exempla ꝛ clara in quibus cessante culpa pōt cōtingere q̄ nō sint benedicta.inter cetera ponit duo notāda. ſ.penultimū ꝛ vltimum. Ex penultimo habes q̄ō sicut quis nō tenetur se facere ꝓmoueri ad sacerdotium q̄n nō habet possessionem pacificā ecclesie.sic nec tenetur abbatissa se facere benedici nisi habeat pacificam possessionē abbatie vel per illam

16 stet. Ex vltimo exēplo no.q̄ ꝛ abbatissa corrupta etiā ꝓmota per illū qui potuit eā ꝓmouere nō est benedicēda.sed solū illā q̄ est virgo.alleg.no.per Hugutionē.xx.q.j.iuuēculas.qui-

a nimo[a] plus dicit glo.q̄ de iure non potest eligi corrupta in abbatissam.vt.d.c.iuuēcula.ꝛ.i.q.vij.c.ij.ver. nouimus. xxvi.q.j. quomodo virginib⁹.ꝓo quo facit ratio q̄ nō possit corrupta hodie virginitatē.xxvi.di.c.pe.in fi. Itē nō est conueniēs q̄ prosit virginibus dispēsatiue autē per illum qui potestatē habeat potest promoueri in abbatissam etiā corrupta. Sed quis habebit potestatē dispēsandi Jo.an.dicit qō solus papa in decre.indēnitatibus.de elec.in.vi.cōtrarium ibi tenet Archi.dicens q̄ etiā episcopus poterit dispensare.sed tū tūc nō consulerabitur nec benedicetur.ꝛ hoc tenet hic ¶Pau.alleg.de eta.ꝛ qua.tuā.j.q.vij.c.ij.ꝛ no.per Hugu.xxx.q.j.quomodo virginibus. Idem zēze.ꝛ in hac parte videtur etiā hic residere Lap. alle.no.per Jo.an.post Host.in.d.c.tuā.ꝛ per Guli.in Spec. tit.ij.§.nunquid episcopoti.tutius puto tenere glo.per no.de

17 elec.in cle.i.in glo.nō probibet ac. ¶† Glo.cecidisse.q̄rit an pena hic statuta locū habeat in abbatibus qui habēt benedici si non fecerint se benedici.j.tempus hic prefixum.dicit qō nō. q̄ licet masculinum cōprehēdat femininū in materia penali. tamen econtra nō.ff.de leg.ij.si ita scriptū. Idem zenze.q̄ hec cōstitutio est penalis.ꝛ sic restringenda.de pe.dist.i.§.pen.ꝛc. ¶Glo.approbare. querit an status istarū canonicarū sit approbatus de iure Respōdet qō nō per.c. pernicios.xvij.q. ij. ¶Glo.duobus querit an possint panciores assumere notarios q̄m duos.dicit q̄ sic.ꝛ hoc innuit litera dō dicit contētus. ꝛ sic hec litera dꝫ exponi negatiue duobus.i.nō pluribus duobus. vnde panciores assumere potest visitator.alle.xxvi.di.c.i. qō no.in simili.de test.licet.j.videꝫ dicit intelligēdum de aliis personis hic positis ꝛc. ¶Glo.duabus.opp. q̄ imo etiā personas sue ecclesie posset secū ducere.de decre.vt iurta.ō of.or. solut q̄ ibi in monasteriꝭ masculoꝝ hic feminarū ꝛc. ¶Glo. sue ecclesie.declarat an etiā de inferiori ecclesia sue diocesis intelligit.ꝛ dicit qō sic. ¶Glo.honestis viris.querit an isti possent esse laici. Respondet q̄ sic cum hic nō distinguit. Sed tūc ob.decre.vt iurta de offi.or. que precipit seculares excludi.gl. nō respōdet.sed respōsio colligitur ex dictis proxime ꝛ exclu-

18 Quot autē esse debēt persone procurandorū dicit ¶Pau.q̄ numerus non exprimitur.in.o.ca.cū apostolus.tū potest dici qō erunt tot quot erūt equitature.vel inter duos equos vnus scultifer.per.c.in singulis.§.j.§.eo.vel spectabitur cōsuetudo loci de quo per Host.de excel.prela.cum ad quorūdā. Si autē plures duceret posse[n]t,ppria aut boritate reiici.de quo ibi ꝛ in regula vtile.de reg.iur.in.vi. ¶Glo.impedire querit an ad hoc vt sit locus pene huius finis sit necesse p̄cedere impedimētum ꝛ sequi monitionē.glo.respondet q̄ sic per bāc literam.qō dicit esse notandū cōtra prelatos qui quādoq; ante impedimentum faciūt monitionē. q̄ scribūt monialib⁹,vt certa die se parēt ad recipiendā visitationē ꝛ in literis eisdē faciūt mentionē q̄ null⁹ debeat impedire sicut dicit se vidisse de facto fieri alle. qō not.de concel.p̄beben.cū nostris super gl.ij. Idem zenze.q̄ nō pōt quis moneri.vt resipiscat abeo qō non incboauit. maxime cū agatur de pena incurrenda facit de pe.dist.i.§.pene. ¶Iurta predicta querit glo.an si p̄cedat impedimētum sufficiat monitio gñalis.an vero requiratur specialis. ¶Sl.dicit

c pro ꝛ cōtra.facit de vi.ꝛ ho.cle.c.j.de sen.excō.constitutionem in.vi.sentie. hic tenet q̄ sufficit generalis tū q̄ iste ter. non requirit q̄ fiat nominatim. tum q̄ iura in certis casib⁹ requirūt q̄ fiat nominatim,de sen.excō.cōstitutionem.in.vi.ꝛ sic regula remanetin contrarium. ¶Glo,vltima notat hic casum in quo sententia nō est necessaria dūmodo p̄cedat monitio.ꝛ alleg. cōco. An autē ordinarius hoc casu possit absoluere.dicit q̄ sic ex quo papa nō reseruat absolutionē.alleg.de sen.excō.nuper

19 ꝛc.† Querit hic Step.que appellenē hic monialis.Rūdet q̄ professe tacite vel expresse regulā bñdicti Basilij vel Augustini.xix.q.ij.pernicios am. Idē dicit in alijs.ſ.Clare ꝛ similibus. Alterius q̄ hic ponuntur multa monialibus ꝓhibita expresse que tū non sunt nominatim inter dicta in regula benedicti.

20 † Querit hic Guli.an aliquis ꝛ quis vltra id qō votū seu religio de natura sua cōtinet possit per cōstitutionē suam vel per sniam obligare.vel astringere vouētes simpliciter religionem vel certū expresse vel tacite.Cōstat enim q̄ cū ea libertate qua quis egressus est de vtero matris sue efficitur frater minor.nā ante nō erat astrictus ad paupertatē obedientiā vel continentiam superueniēt votum ꝓfessionis stringēs ad ista.ꝛ sic voto suo se astringi.nūquid ergo tali fratri poterit papa auferre illa que sunt de bonis fortune dicit Guli. qō ex quo voto suo se subiecit abdicādo velle ꝛ nolle ꝛ disponēdo illud in manibus vicarij dei in terris ille poterit eum ꝓuare bonis tēporibus reservatis necessarijs ad vitā. Item potest esu carnium priuare carnes denegando.de consecra.dist.v.carnes. Item vestes auferre.vt hic.qz hic solēnitates voti procedunt a constitutione ecclesie.de voto.c.vna.in.vi.quas cōstitutiones papa p̄dnt vult tollere potest.de elec.i.motuit.decōsan. nō debet secundū Guli.de hoc dic melius:vt no.in.c.vno.§.eo.in.vj. Sequitur.

a ¶Plus dicit gl.vbi Archi. in.d.c. iuuenculas.

¶De religiosis domibus vt epo sint subiecte. Rubrica.

1 ¶ Religiosus non ōz qui non promittit aliquid de tribus substantialibus profession um licet certum habitum deferat.

2 Beghinarum status reprobatus est.

3 ¶Predicandi officium ꝛ de fide disputandi prohibitum est mulieribus.

4 ¶Participantes in crimine damnato ꝛ fauentes ꝛ inducentes eandem penam incurrrunt sicut principaliter agentes.

5 ¶Penitentiam agere ꝛ humiliter deo seruire in propria domo licitum est.

6 Mulieris appellatione an virgo comprehendatur.

7 Votum an ex sola promissione obedientie solennizetur.

8 Sorores tertij ordinis beati Francisci sunt per sedem apostolicam approbate.

9 Ordo tertius beati Francisci est approbatus:ꝛ etiā scōs ordo qui est ordo sancte clare q̄ professetur tria substantialia regule.

10 Mulieribus prelaturam habentibus an sit licitum predicare.

11 ¶Profiteri regulam in genere an sufficiat nulla certa expressa ꝛ an tenebit talis professio.

b ¶Ubi dicit. Quot autē personas secū possit ducere visitator ponit.d. abb.ſ.c. cū ad quorūdam. de excess.prela.

12 Episcopus excommunicatus an possit dare alteri potestatem absoluendi.

13 Episcopus est dispensator in sua diocesi ꝛ dispēsat cum excōmunicatis si recipiāt beneficia. Et quid de excōmunicatis ordinem recipientibus an poterit episcopus dispensare.

14 Adherentes an sint illius conditionis cuius sunt illi quibus adherent.

¶Cum de quibusdam.

Dividitur in partes tres.q̄ in prima ponit cōstitutionis causam ꝛ abolet et damnat statum beghinarum.ꝛ excōmunicat illū sectantes vel de novo assumentes. In secūda parte excōmunicat religiosos dantes circa id cōsilium auxilium vel favorem. Tertio protestatur statū penitētie ꝛ humilitatis per predicta non prohiberi in mulieribus.secūda ibi predictis.tertia ibi sane. Quid autē dederit causam cōstitutioni ponit prima glo. q̄ forte id quod dicit Mostiensis.de pe.ꝛ remiſ.cum ex eo.ꝛ de fri gi.fraternitatis.ꝛ de iureiuran.ꝛ si Christus.ver. Ang. dicit tamen q̄ duas declaratorias cōtrarias huic constitutioni vidit quas putat editas ī alamania vbi forte sunt multe de istis beghinis.facit quod no.xij.q.vlt.c.ſi. quedam autem declaratoria circa hanc cōstitutionem dicitur etiam emanasse.sed dicit gl. quod illam non potuit habere nec scit etiam si de curia emanauit. ¶† Ro.quod non promittēs aliquid de tribus substantialibus professionū nō potest dici religiosus. ls alias deferat

c ¶Et p̄dicare. adde.d.Abb. in ca.decernimus.in pe.co. extra de iudi.

c certum habitū ꝛ adhereat certis religiosis. ¶† Ro.hic statuz beghinarū reprobatum.ꝛ no.que dicuntur beghine. ¶† Ro. quod non est licitū mulieribus disputare de fide ꝛ predicare. ¶Ro. q̄ multa cōmittuntur interdum sub velamine sanctita

tis que habent parere periculū aīarū. ¶Mo.ipso iure ex cōi catā mulierē que sequitur statum begbinarū vel de nouo assu mit. Et no.similiter ipso facto excōmunicatos religiosos fauē
4 tes ipsis dictis begbinis. ¶Mo.q̄ inducētes ꝛ fauctes in cri mine dānato ꝛ participantes eandē penā incurrunt sicut prin cipaliter agētes ꝑm Guli.alleg.de sen.excō.q̄to. de offi.dele.
5 c.i. ¶†Mo.q̄ in ppria domo licitū est penitentiā agere ꝛ hu
6 militer deo seruire. ¶†Glo.mulieribus querit an cōprehen datur hoc casu appellatione mulieris etiā virgo. ℟ndet qō sic q̄ virgo nupta ꝛ corrupta cōprehenditur.alleg.de ver.sig.mu lieres.hoc verū in casu isto.alias tū stricto sumpto vocabulo appellatione mulieris intelligitur corrupta. vt ibi no. ¶Gl.
7 obedientiā voluit in sui prin.q̄rere.nūquid † ex sola promissio ne obedientie solēnizetur votū. ℟emittit ad no.in.d.c. consu luit.q cle.velvo.ꝛ spec.de sta mo.verſi.xxxvij. Inno.ꝛ Host.in d.c.consuluit.vt hic refert ¶Pau.dicunt q̄ non solēnizetur vo tū tūc nisi ꝑmittatur obedientia monachalis.q̄ tunc videtur voluntati sue ex toto renūciare.ꝛ in manibus superioris ex to to cōmittere.xij.qō.i.non dicatis. Ad hoc q̄ seculares clerici promittunt obedientiā.ꝛ tū non profitentur.de ma.ꝛ obe.c.iij. ꝛ iiij. Item q̄ vt refert Guli.dixit obediētiam promitti posse sine alīs substātialibus regule vt patet in fratrib⁹ militie bea te virginis. qui licet promittāt obediētiam tū vtuntur matri
8 monio proprio.quoū regula est approbata per sedē apostoli cā. ¶Per ꝓdicta ꝛ p hūc ter.a cōtrario cōcludit qō hec cōsti tutio nō ſcludit nec reprobat sorores tertij ordinis sancti Frā cisci q̄ ille promittunt obedientiā ꝛ habēt regulā quo ad quē dam modū viuendi approbatū per sedem apostolicā vt dicit glo.ſibi cōstare.licet nō habeant regulā propriam quo ad tria substātialia.facit q̄ habetur.j.de sen.excō.cum ex eo.in prin.
9 † Idem tenet Guli.[a] dicēs tertiū ordinē beati Francisci ap a
probatum per Nicolaū.iij.vt manifestauit Joā.xxij.per suas patētes literas.ꝛ de illa regula possunt esse viri ꝛ mulieres con iugati ꝛ nō cōiugati.licet nō renūcient proprio ꝛ abdicēt cōti nentiā.nec promittunt aliter obedientiā.nisi q̄ seruabūt fide liter mādata dei.ꝛ illa que cōtinentur in sua regula. Idē Ste. ꝛ zenze.de secūdo aūt ordine minorū qui est ordo sororū sancte Clare. certum est q̄ est approbatus q̄ profitentur tria substan tialia regule.licet differat a primo ordine minorū sancti Frā cisci.q̄ ille nil proprij̄ habere potest in cōmuni.secus in hoc se cūdo sancte Clare.ꝛ ideo fratres minores multoties procurāt illis relinqui vt sic etiā ipsi cōmoduz sentiāt per illas vbi per se non possunt. Quid aūt de statu illorū qui vocātur fratricelli vel fratres de paupere vita seu bechine. ℟ndet hic ¶Pau.qō illorum status est reprobatus per quādā extrauagantem Joā. xxij.ſ.sancta romana. Itē idē tz hic Mat. dicēs q̄ bizochari continentes ꝛ fratricelli qui sine obedientia sunt. ꝛ nō professi aliq̄ religionē approbatā non dicūtur religiose persone.alle. qō no. Archi.de voto.c.vno.in.vi.ꝛ qō no.xxvij.q.i. de viduis ac puellis. ¶Pau.tū hic sentit q̄ etiā si iste bechine promitte rent obedientiā esset nihilominus earū status reprobatus pro pter id qō faciūt.q̄ dispūtāt de fide ꝛ faciunt opiniones con trarias ecclesie.ꝛ inducūt errores in fide.nā hoc nō tz etiā ma ribus vt dicit gl.in verbo dispūtēt.ꝛ vide qō dixi in cle.per li
10 teras de preben. ¶†Glo.predicent.querit an sit licitū mulie ribus predicare.saltē si sint prelate. ℟ndet q̄ nō. alleg.de pe. ꝛ re.nona quedā.xxij.dist.mulier.ꝛ.xxxij.qō.ij.mulierē.quin
b timo [b] nec maribus laicis. de bereti.cum ex iniuncto. quinimo nec etiam clericis nisi sint curati vel super hoc priuilegiati.de sepul.dudum post prin.in.§.huiusmodi.ꝛ ibi dixi ꝛc. ¶Glo. sanctitatis.alle.illud Grego. simulata equitas duplex inigtas est. ¶Glo.ipso facto.ꝛgl.dudū literales sunt ꝛ faciles. ¶Gl. religiosis.querit an hec cōstitutio liget seculares fauētes istis. dicit q̄ non.alle.qō no.j.de sen.excom.c.j. q̄ intelligit Gul.in alīs secularibus q̄ in episcopo. ¶Glo.incurſuris.opp.q̄ isti religiosi hanc penam excōmunicationis incurrere debuissent etiā si hoc hic nō fuisset expressum.ꝛ sic super hoc bic exprimi tur.vnde opp.de.c.nup.ꝛ de.c. si concubine.de sen.excō.Sol. ibi interuenerunt duo q̄ communicabatur criminoso. Item communicabatur in crimine.hec aūt cōmunicabatur solū cri minoso.ꝛ ideo nisi fuisset facta hec expssio nō incurrissent sen tentiam excommunicationis. ¶Glo.vltima ponit multas au thoritates de humilitate.ꝛ ideo legendae sunt ad literā vt iacet ꝛ
11 notāda. ¶†Querit hic Guli.an sufficiat pīteri regulā in ge nere nulla certa expressa.ꝛ an tenebit talis pfessio an vero erit necesse expimi aliquā de approbatis.videtur q̄ debet expimi aliquā de approbatis.vt regula beati Augustini vel Fran cisci sicut dicimus in matrimonio carnali q̄ mulier debet esse certa cum qua contrahitur.de spon.ex literis.ꝛ ibi glo.contra rium tenet per decre.constitutionē.§.pe.in.vi.per q̄ videtur sufficere profiteri religionē in genere.nec ob.q̄ dicitur de ma trimonio carnali q̄ in matrimonio spirituali semp est certum cū quo cōtrahitur scz Christ⁹.secus in carnali. ideo ibi necessaria est expressio. Idē tenet zenze. ¶Ulterius in verſi.predi ctis.querit nūquid episcopi ꝛ alij seculares si faueant istis be chinis incurrāt banc penā.videt q̄ nō.q̄ hic loquitur de religiosis tantū.in episcopo dicit cōtrariū q̄ episcopus etiam dicitur religiosus. quinimo religiosior ceteris de sua dioces.de elec.ex eo.q̄ in ſi.lib.vi.i.q.i.vlissimus. de alīs secularib⁹ dicit secus.q̄ non incurrent banc penā ex eo potissime q̄ ꝛ si de eis voluisset intelligi expressisset.ar.de deci.ad audientiam. ꝛ q̄ constitutio est penalis.ideo restringēda vt in regula in penis. in.vi.ꝛ q̄ alia est vita religiosoū alia secularium etiā clerico rum.xvi.q.i.alia. Idem tenuit glo.vt vidistis. Fatetur tamē qō punietur alīs penis a iure statutis:allega.ij.qō.vij.negligere.
12 ¶†Iurta predicta querit an episcopus sic excōicatus pote rit concedere alteri potestatē eū absoluēdi.videtur qō sic per. c.duob⁹.de sen.excō.ꝛ per no.de offi.dele.sane.vbi ponitur q̄ papa pōt ligari ab eo cui confitetur peccata sua. Contrarium tenet Guli.q̄ excōicatus quantūcunq̄ occultus non pōt per se nec per alium excōmunicare.vt no.gl.xxiij.q.j. audiuimus. ꝛ in summa.s.de eo qui renun.episco.c.ij. Ad hoc q̄ cū sit pre cisus ab ecclesia.ꝛ carens exercitio sue iurisdictionis nō pote rit in alium trāsferre.de offi.vica.romana.in.vi.xvij.di.ad bec. j.q.vij.dayberti.cū ſi. ¶Ulterius querit an episcopus dioce sis poterit absoluere eos qui incurrunt sententiā excōmunica tionis ex hac cōstitutione. dicit q̄ fic si papa non reseruet hoc ſibi.idē dicit gl.in verbo hoc ipso facto.facit de sen.excō.nup. ꝛ q̄ excōmunicatio est disciplinans ꝛ non eradicans nec de bet excedere terminos cōtumacie.de cōſit.ex literis alle.etiā
13 Guli.q̄ ꝛeps est dispēſator in sua dioces.hinc est q̄ dispensat etiā cū excōicatis si excōicati recipiāt bñficia.alle.gl.de cle.ex cōi.mi.postulasti.q̄ Inno.de tēp.or.dilectus.qō dicit p̄cedere etiā si titulū habuerit a papa cū defect⁹ ibi nō interuenerit ex parte tituli.nec alia q̄uis causa que reddat collationē nullam. sed potius ex parte inhabilitatis persone cui⁹ dispositio indi candaseu dispēſanda relinquitur epo.s.de ma.ꝛ obe.per tuas ex quo papa ſibi nō retinuit. Quid aūt de excōicatis recipien tibus ordinē an cū illis possit episcopus dispēſare.habetur de sen.excō.cū illorū. In symoniacis vero ꝛ alīs qui post peractā penitentiā impediūt ordini sexcutionē. de quibus.de renun. nisi.dic vt in.c.post translationē.eo.ti. predicta dicit vera col latione facta motu proprio pape vel ordinarij.sec⁹ si ꝑ literas impetraret excōmunicatus.q̄ talis taciturnitas vitiat literas ad lites.de rescri.c.i.in.vi.ꝛ sic fortius literas ad beneficia ar. no.eo.tit.ad audientiā. Que aūt sit differentia iterum obtenta motu proprio ꝛ obtēta per literas relinquit dispūtationi. Jo. de lig.dicit q̄ ratio est q̄ vbi proprio motu fit collatio non est quid imputetur ex capite taciturnitatis.secus in alio casu. Itē quid erit de illo qui non tēpore literarum per quas habuit ius ad rem tantum.sed tēpore collationis.que fit de vacanti est re
14 pertus cōmunicatus relinquit dubitationi. Jo.de lig.dicit q̄ collatio erit nulla.licet literarū impetratio valeat. † Ulterius colligit hic ¶Pau.in prin.in verſi.adhereāt.q̄ adherētes non sunt illius conditionis cuius sunt illi quibus adherēt.vt est vi dere in istis bechinis adherētibus religiosis. Cōtra hoc opp. de.c.j.de postu.pla.de accu.olim.ꝛ de elec.vt circa.in.vi. Sol vit quedam est adherentia assumens eandē vel similem condi ctionem per modū aggregationis.ꝛ talis est eiusdē condictio nis cū illa cuius est adherētia siue fit fauorabilis.de sta.mo.re colentes.siue odiosa.de offi.dele.c.i. Idē in adherētia accesso ria.de consc.eccle.vel al.cap.vno in.vi.de senten.excōmuni. si ciuitas.eo.lib.ꝛ in istis procedit contra. Quedā est adheren tia quo ad partem vel ad tēpus ꝛ de tali loquitur hic ꝛ de pri uileg.tuarum ꝛ talis non assumit naturam eius cui adheret.q̄ ad hoc non intendit affectio ita hic.

1 ☞ Ruina ꝛ deformatio edificiorum arguit negligentiam et malum regimen presidentis.ꝛ nu.8.

2 Destinata ad certum vsum piū non debent in alios vsus con uerti sine licentia sedis apostolice.ꝛ nu.9.

3 Collatio hospitalium ad quem de iure spectet.

4 Testator non potest facere quin iura in suis dispositionibus locum habeant.

5 Negligentes recuperare bona ecclesiarum male faciunt q̄ ne gligentes acquirere cum possunt tenentur.

6 Hospitalia regulariter non possunt cōferre in titulum clerico seculari ꝛ quales debent esse viri preponendi hospitalibus.

7. Hospitaliū rectores equiparātur tutoribus ꝛ curatoribus ꝛ ad eorū instar debēt facere inuētariū ꝛ ꝓstare iuramētū ꝛ singulis annis reddere ordinarijs rationē administrationis.ꝛ nu.18.

Hospitalia

10 Hospitalia an possint taliter fundari q̄ epiſcop⁹ nullā in eis habeat iurisdictionem vel alia iura episcopalia.

11 Hospitalia ad que onera teneantur.

12 Hospitalia secularia an possint conferri religiosis ꝛ an possint laicis habentibus filios vel vxores ex quibus similiter possent filios procreare.

13 Consuetudo iuri contraria an possit induci.

14 Consuetudo si fit aliquas in aliquibus ciuitatibus in foris secu laribus an debeat seruari in foro ecclesiastico.

15 Et quid si est cōsuetudo in aliquibus ecclesijs diocesis vel ciui tatis in quibusdam nō:nunquid consuetudo illa in alijs eccle sijs in quibus non est nec seruatur porrigat effectum suum.

6 Beneficij appellatione quid comprehendatur

17 Tutor⁹ datur pupillo,curato⁹ adulto: ꝛ interdum etiam maio ri:vt furioso prodigo ꝛ similibus.

19 Hospitalia an possint erigi siue fieri sine authoritate diocesani

20 Sacramenta ecclesiastica ministrare debet sacerdos parochia lis pauperibus hospitalis siti infra eius parochiam.

21 Status antiquus ecclesie mutari non debet maxime in preiu dicium alterius.

Quia cōtingit interdū. ¶Primo ponit cōstitutionis causam ꝛ statutum suum de reformatione hospitalium fienda per collatores.ꝛ de eorum negligentia supplenda per ordinarios etiam circa exempta. Secundo ponit quando hospitalia possunt concedi in titulum.ꝛ quales debent esse illi quibus confertur administratio hospitalis ꝛ de ipsorum iuramento ꝛ inuentario et de ratione reddenda de cretum apponendo. Tertio declarat cōstitutionem nō extendi ad hospitalia religiosoū militarum ordinū. Quarto con seruat antiquas cōsuetudines talium locorum circa diuina of ficia ꝛ ecclesiastica sacramēta secunda ibi vt autē. tertia ibi pre missa quarta ibi ceterum. ¶†Mo.hic diuersa nomina hospita lium.ꝛ hoc propter diuersa opera pietatis que in eis exercent de quo.s.de prebē.cle.per literas.ꝛ.C.de sac.fan.eccl.l.illud. ¶Mo.bene secundo q̄ ex ruina ꝛ deformatione edificiorū de
a tegi[a] malum regimē presidētis.de quo in glo. ¶†Mo.tertio
2 q̄ destinata ad certus piū vsum ex dispositione fidelū forte q̄ relicta vel oblata nō debēt in aliū vsum cōuerti sine licentia se
3 dis aposto.q̄ est no.dignum. ¶†Mo.ad quez spectat collatio hospitaliū q̄ de iure ad episcopos nisi ad aliū pertineat ex pa cto appositio infundatione vel ex consuetudine legitime ꝑscri ptavel priuilegio sedis apostolice ꝛ abuc de iure spectat refor
4 mare hospitalia. ¶†Mo.secūdum Guil.qō quilibet in tradi tione rei sue potest apponere modum quem voluerit.nō tamē a iure reprobatum q̄ non posset testator facere quominus iu ra in suis dispositionib⁹ locū baberet.de testa.requisisti.xvij. q.ij.eleutherius. ¶Mo.iurta quantitatē facultatū ꝛ redditu ministrādas ꝛ fiendas expēſas. ¶Mo.q̄ defectum vel negli gentiam collatoris hospitaliū supplet diocesanus etiā quo ad exempta.ꝛ fic no.casum specialem in quo derogat priuilegio
5 exemptionis. † Ex hoc no.secūdum Mat.contra negligentes
b recuperare bona ecclesiarū quia male faciunt. [b] nam ꝛ negligē tes acquirere tenentur cum possunt.xij.q.iij. quicūq̄. C. arbi. tutel.l.quicquid.hinc etiam est q̄ puniuntur qui tempore vaca tionis nō opponūt se laicis de nouo occupantibus bona eccle siastica.de ele.in generali.in.vi. Si autem se opponūt.ꝛ se op ponendo occidant aliquem vel mutilēt non erūt irregulares. vt notat Archi.in.d.c.in generali.alleg.de resti.ſpo.olim.j.ꝛc.
6 ¶†In verſiculo.vt autbē. Not.q̄ hospitalia regulariter nō possunt conferri in titulum clerico seculari nō ob.quacunq̄ cō suetudine contraria.fallit in duobus casibus. Primo si in fun datione hocius fuit introductū. Secundo si prouideatur per electionem hospitali de rectore.ꝛ forte ideo hoc casu q̄ rectū est iudicium q̄ plurimorum sententijs comprobatur. ¶Nota secūdo bene quales debent esse viri preponendi regimini bo spitalis.q̄ viri prouidi idonei ꝛ boni testimonij seu fame qui sciant vel possint talia loca ꝛ eorum bona bene gubernare ꝛ re gere.de quibus non fit aliqua suspicio.q̄s bona in alium vsum conuertant q̄s deputatum. Ex hoc nota secundū zenze.q̄ offi cium illud est cōmittendum scienti volenti et potenti illud fi deliter adimplere:quia volenti nihil difficile est. C.de excu.ar tifi.l.i.ſi.r. Ignaro autē non est committendum. C.de excu.tu,
7 l.ſi.vir.q.ij.monasterijs.xxxvij.dist.in.qui de mensa. ¶†Not. tertio rectores hospitaliū equiparari tutoribus ꝛ curatoribus ꝛ ideo ad instar ipsorum debēt facere inuentariū ꝛ prestare iu
c ramentū. ¶Item [c] no.q̄ teneantur singulis annis reddere or dinarijs rationem administrationis.Et nota.q̄ si fiat contra premissa collatio puisio ꝛ ordinario est ipso iure nulla. ¶In verſiculo.premissa. Mo.q̄ hec constitutio nō habet locum in hospitalibus ordinum militarium vel religiosorum aliquorum debet tamē in eis fieri debita prouisio pauperibus ꝛ hospita litas debita teneri:contraria in hoc consuetudinem non obstan te. ¶In verſicu.ceterorum. Nota q̄ antique cōsuetudines lo corum hospitalium circa diuina officia ꝛ ecclesiastica sacramē ta sunt seruāde ꝛc. ¶Glos.excutere oppo.q̄ nemini licitum est ius ſibi dicere.l.j. C.quando licet sine iudice se vindicare.ꝛ l.j.C.ne qs in sua causa.Sol.q̄ de facto excutere non debet ex tra iudicū seu in iudicio ecclesiastico etiaz si illi rectores sint laici vt de fo.cōpe.cum sit.videm ex quo vsurparunt perpre
8 alle.decre. ¶†Gl.deformari colligit ex litera q̄ deformatio edificiorum est probatio patens male administrationis ꝛ alle. concor.de quo autē debeat fieri reformatio locorum hospita lium dicit q̄ de redditib⁹ qui supersunt de quo remittit ad de
9 cre.j.ꝛ.c.de bis de eccle.edifi. ¶†Glo.vsus suos opp.quod li citū sit in vsus suos rectores cōuertere redditus hospitalis q̄ debēt habere alimenta de eis. Soluit glo.conuertere possunt in vsus suos pro victu ꝛ vestitu eorum. [d] sed vltra nō. vt si vole d
bant forte augere alias patrimonium eorum propriumvel con seruare ita loquitur hic.facit de pig.c.iij. Ex hoc infert gl.q̄ isti tales rectores nō faciunt fructus suos etiam a solo separa tos an autez idem sit in alijs clericis ꝛ prelatis habetur plene de offi.ord.ꝑsenti in princi.li.vi. Idem tenet hic ¶Paulus. sen tiens opinio. Hostie.de qua in dicto capitulo presenti. Item Matth.sentiēs idem Steph.dicēs q̄ est durum verbū con tra istos gubernatores quia nō possunt sine periculo damna tionis fructus talium locorum conuertere in vsus suos pieter victum ꝛ vestitum.ꝛ licet generaliter bona ecclesiarū sint pau perum.xvi.questione prima quoniam.q̄s tamē latiorem po testatem habēt prelati q̄s isti rectores de quo per Archidia. a
de referi.statutum.in.vi.ꝛ per Joannem andree de offic.ordi. presenti.eodem lib.ꝛc. ¶Glo.ad alium.querit nunquid text. procedat etiam si ad alium pium vsum cōuersio fiat q̄s in desti natum. Respondet qō sic.vt sit maior dubitatio.ꝛ fic vtendum est actu ad id.ad quod est institutus.alleg.de appel.cap.iij.cuz concor.ibi positis.in glo.i.facit.eodem tit.suggestum.ff.de ad mi.re.ad ciuitatem pertinē.l.i.ꝛ.l.legatum cum concor.j.glos. Cōtra q̄ opponit de cap.q̄uis.de pe.in.vi.vbi ad alium vsum fit ibi vsus carceris q̄s fuerit institutus. Saluit hoc regulare il lud casuale.ꝛ speciale. Idem ¶Paulus dicēs q̄ solus papa po test alterare naturam actus ꝛ ad alium vsum dirigere.de con se distinctione.ij.reuera.ꝛ.C.de rei vxo.ac.l.i.cum simi.bec in b
ducit contra opinio.illam qua habetur qō si causa suspitionis est notoria potest appellari ea non expressa quam tenet Ber. vt lit.non cōtest.cap.secundo et no. Archi.ij.questio.vi.quo ties episcopi.nam talis opinio.non videt vera ex eo q̄ licet appellatio sit remedium grauaminis non tamē est remedium recusatiōis. ¶Preterea licet notorietas releuet a ꝓbatione non tū a propositione vt vidisti.in clem.appellanti.de app.qō q dam dicūt verū in suspitiōe psone nō loci.quia assignato loco nō tuto ꝛ suspecto statim pōt appellari.de app.ex parte.ꝛ ibi nota Ad hoc quia nō est necesse quod semper iudex grauet ex mente.sed sufficit qō grauet facto.de offi.dele.q̄ significātibus. de excep.dilecti.ꝛ cap.q̄ significauerunt.sed eo ipso qō potest re cusari nō grauat.quia pater potest esse iudex in causa filij si nō recusatur.vt no.ij.questione.v.accusatores. Sed predictis ob uiare videtur decre.dilecto.de app.vbi licet precipiēdo gra uaret re ipsa.tū fuit necesse ab exceptione propositā non ad missa appellare. Soluit ¶Pau.q̄ potest dici q̄.c.dilecto nō lo quitur de exceptione notoria.ꝛ fic non grauabat mente nec fa cto exequendo mādatum pape ante propositam exceptionem que per partem potuisset admitti nō ad iustificādum titulum de quo ibi non agitur.sed de viribus appellationis.vt ibi pa c
tet.in.c.autem significantibus.ꝛ.c. dilecto.ꝛ.c. significauerunt non grauabat iudex mēte errōnea iuris sed talis error non ex cusat.ꝛ ideo perinde est ac si grauaret.vt si dicamus qō si pce ptum in suo effectu grauat non est necesse exceptionem ꝓpo nere sicut est in assignatione loci nō tuti qō preceptum per se grauat.ꝛ ideo ex causa ab eo potest appellari.de ap. cū cessan d
te.Si vero nō appellatur a precepto vel ab interlocutoria.sed quia exceptio proposita contra aduersarium vel iudicem non admittitur tunc oportet probare exceptionem propositam ꝛ non admissam ꝛ propter hoc appellatum fuisse.vt in cap.dile cto.alias esset necesse potius contra interlocutoriā ꝛ preceptū exceptiōes proponere q̄ propter ipsam appellationem qō est falsum.ad hec quod not.de no.oper.nun.ca.pe.ꝛ ibi hoc tenet Inno.Tutius tamē putat exceptionem proponere secundum ¶Paul. ¶Glo.apostolice sedit colligit ex litera.ꝛ ium papam posse alterare vsum illorū que donauit vel relinquunt per fide

p

a ¶Mo.tertio. adde q̄ istum ter.ad hoc al legat.d. Alb.i c.de renodo chijs.i.iij.no. de reli.do.ꝛ i e.c.i.ij.no.po nit ad quē spe ctet ordinatio rectoris hospi talis.

b ¶Mā ꝛ negli gētes acqrere. adde in ſi.bo. ter.i.l.magis. §.fundū.ff.de re.ec.facili⁹ tñ ꝑmittit nō ac quirere q̄s qq situz amittere ter.est notabi lis.i.l.qui autē in prin.ff.q̄ in frau.cre.ꝛ ter. no.in.l.i.§.ve rū.ff. ſi quid i frau.patro. et plene ponit fe ly.in.c.q̄ in ec clesiarū.i.xvij. colū. extra de consti.

c ¶Mo.qō ad de facere i gña litate sui ter.i t.testamēta ibi mos nāq̄. C. de test.

d ¶Sed vltra nō. Adde pa nor.i.c.cū venerabilis.i.ij. notabili extra de reli.domi.

kes ad certū p iū vsum.⁊ fic est de casibus soli pape reservatis ⁊ per cōsequēs addēdus est ad illas de quibus.in.c.qō trāslatio nē.de offi.dele.Lap.hic limitat illud esse verū quādo possent cōuerti ad vsum deputatū si vero ad illū vsum non possent cōuerti.tūc poterūt cōuerti ad aliū etiā per inferiorē ⁊ papa alle.de testa.nos quidē.⁊ hoc inducit ad questionē ꝛc. ¶Done te stator legauit qō in suo fundo per suos executores fieret hospitale.⁊ q̄ ipsum dotaret ad vsum pauperū.⁊ q̄ rector ipſe⁹ poneret ⁊ amoueret per quēdā prelatū.eo mortuo executores authoritate dicte.volūt ī fundo facere ecclīas religiosor̄ an potērūt cōtradicētē dicto fiato ad quē deberet spectare promotio rectoris si ibi fiat hospitale.¶Ā videt qō nō.per hāc literā contrariū cōsulit Jo.an.cū quibusdā aliis doct.vt refert hic Lap.Motiuū predictor̄ fuit,quia ille qui facit maius ⁊ melius nō alius.sed idē facit.accedat de voto.c.nō est.c.scripture. ⁊ de reg.iur.in regula plus semp.in.vi.sed plus est facere eccle siam religiosor̄ q̄ hospitale.facit de dona.apostolice.igitur ꝛc. Sed contra istā decisionē allega Lap.quia vltima volūtas est pro lege seruanda.xviij.q.ij.vltima volūtas.⁊ testa.tua.de cele. mis.cum mare. Item quia forma mandati diligenter est seruāda etiā in actu inter vinos nec in ea plus cōtinet in se minus. de prebē.cui de nō facit qō no,per Jo.an.in regula plus semp. ergo multo fortius hoc procedat in vltima volūtate sic resident Lap.vide Lap.de castel.in suo tractatu de zenodochijs.q.lxvi. cum duabus sequētibus ⁊ hāc partē credo veriorem. facit qō no.de rescrip.postulasti.per Jo.an. ¶Iurta predicta querit Lap.an hec alteratio poterit fieri per legatu⁊ de latere.videt qō non,sed per solum papā vt hic dicit gl.⁊ no.Jo.an.de offi. leg.q̄ trāslationem.In contrarium.alle.q̄ scripsit Jo.an. de. elec.fi abbatē.in.vi.de priuileg.authoritate.eo.lib.vbi dicit q̄ aliud est loicere sedis apostolice aliud romani pōtificis.qz primo casu cōprehenditur legatus de latere secundo nō Lap.hic dicit q̄ hoc nō poterit legatus.qz hoc posse procedit a plenitudine potestatis[a] qua caret legatus.ff.de preb.p literas.⁊.c. dilectus.eo.ti.⁊ quia hic agitur de eo cōtra quod dispōnere est disponere cōtra legē quod soli principi licet.nā dispositio testātis facta ad certum sum debet pro lege seruari.xiij.q.ij.vltima voluntas.⁊ ideo appellatione sedis apostolice non cōprehēditur legatus sed solus papa.alias sec⁹.hec dicit vera.nisi beres cōsenserit.qz tunc posset fieri per legatū ⁊ etiam per episcopū alle.no.per Jo.an.post Jnn.de testa.c.fi.secundū eū.hoc vltimū nō credo verū.quia hic nō agitur de vtilitate heredis cui posset renunciare,sed de volūtate defuncti seruāda.facit quod no.Bar.in.l.legatis.ff.de vsufru.lega.⁊.l.legatū.ff. de admi.rerū.ci.perti.ꝛc.¶Gl.opposito.oppo.qō in hoc statuto oz inferneire auctoritas diocesani ⁊ cōsensus patroni de q̄sue.cū dilectus.⁊ p tibi no.Sol.hūc text supplēdum per illum.xvij. q.ij.elemberius.⁊ de iurepa.preterea.Et no.bñ q̄ dicit in fundatione oppōsito per qō dicit hic Mat.qō hoc videt approbari opi.Joan.Ver.de qua.in.o.c.dilect⁹.vcz q̄ eps post fundationē ecclesie non poterit facere statutum q̄ spectat ad aliū sed in fundatiōe bene poterit ex cōsensu fundatoris.⁊ per hoc videt reprobari opi.Jnnoc.qui tenebat contra.f.qō poterat etiā post fundationē anteq̄ ordinarentur clerici,sēze. autem hic dicit q̄ sepe hoc fit q̄ aliquis disponit in vita vel in morte q̄ aliquis de genere suo preficiatur loco construendo anteq̄ būficiatus qui curā pauperū habeat.alle.de preben.significatum.⁊ de elec.significasti.⁊ ex tūc fic est capella si dotata episcopus haberet ius visitandi.⁊ pcurandi no.Jnnoc.de censi.c.fi. ¶Iurta hoc querit quid si inter episcopū ⁊ capitulū ecclesie cathedralis est ordinatū ⁊ statutū ⁊ fic ab antiquo obseruatum q̄ omnes panni serici qui deferunt.ꝛ.corpora mortuorum sint ipsius ecclesie pro ornamēto ipsius altaris maioris.q̄ tingit q̄ quidam testator qui ibi quoddā altare particulare construxit in suo testamēto disposuit q̄ omnes pānī qui super corpus deferunt tam serici q̄ alij sint ipsius specialis altaris an volūtas talis testatoris perferetur tali antique consuetudini ⁊ ordinationi.videt q̄ sic per hunc tex. Itē quia ex quo papa reservat sibi potestatē dispēsandi.videtur inferioribus denegare.xx.di qualis.in contrariū videtur per.c.requisisti.de testa.nam ordinatio episcopi est lex.xij.q.ij. volterana.x.q.iij.vnio.de maior. ⁊ obe.si quis venerit.primum dicit esse verius ex eo.qz nō pōt condere eps legē enernitē nisi alterius.de locat.vestra secundum Gui.⁊ idē sen. ¶†Alterius querit an talia loca poterūt taliter fundari quod episcopus nullam habeat iarisdictionem in ea[b] vel in alia iura epalia.dicit Gui.q̄ sic dummodo nō fit fundatum p̄inci paliter ad missam celebrandam seu ad alia sacramenta ecclesiastica conferenda nec ibi fit constitutus vicarius perpetuus seu domus assignata pro eo licet ibi fit altare.⁊ missa ibi celebretur de licētia epi,nā tūc eps quādiu viuit fundator nec etiā post pōt sibi vendicare nisi quantum potest in aliis pīs locis.de cōse.di.i.vniciuiq.⁊.c.si qs ex parochianis. de testa.si heredes.⁊ ibi no.quinimo nec talis locus gaudet immunitate ecclesiastica cū nō sit vere religiosus secundū Host. licet Sof.contra no.de censi.authoritate. ¶Bio.in debite.q̄ ritan ad recuperationē bonorum istorum hospitalium debeat admitti quilibet de loco ipsorum hospitalium.dicit q̄ fic.alle. de re.eccle.nō alie.si quis presbyterorum. ¶Ho.bene gl.q̄ de cre.illa locū habet etiā in rebus hospitaliū.quare aūt expresserit de predictis occupatis ⁊ alienatis.dicit ¶Pau. q̄ ió ℔ria expressit vt tollat obiectio illius falsē opinionis. que habet qō si mandatur alicui q̄ ea q̄ de bonis alicuius ecclesie inuenerit alienata studeat renocare ad ius ⁊ propietatē ecclesie q̄ illa so la in quibus ecclesia amisit possessionē solū non poterit renocare cū illa cū dicant alienata quorum dominiū est apud ecclesiam.l.alienatum.ff.de ver.sig.⁊ no.Jnno.de reb.eccle.nō alie. episcopi.⁊ ibi no.qō hic etiā plus explicat pau. ¶Iurta hoc querit quo iure isti ad quos talia locus spectāt cōpellunt istos rectores ad ea q̄ hic dicūtur.Respondet zenze.q̄ authoritate huius constōnis.nā alias nō sunt iudices ipsorū rectū qō aūt hic dicitur tales cōpellere rectores exponit.i.compelli facere alias sequi posset absurdū si rector talū locorū esset clericus ⁊ ille ad quē talia loca spectarēt esset laicus.nā sic posset laicus in clericū cōpulsionē facere qō est absurdū.cum iste non sit de casibus in quibus laici habēt iurisdictionem sup̄ clericos secundum ꝛc.¶†Bio.facultates[c] notat habēdā rationē facultatuz in sumptibus faciendis.alle.cōcor.pau.hic dicit ponderādum q̄ copulative non tantū facultates.sed etiam redditus considerandi.per q̄ videt scōm eum q̄ anno sterilitatis ad minus tenean̄ q̄ anno fertilitatis.inspiciuntur ergo facultates ⁊ pūctus vt sic plures vel pauciores teneanē recipere.hic tū non habet locū in leprosarijs qui ibi sunt cōtinue.⁊ ideo anno sterili nō possūt ejici ab initio vero debuerūt recipi quod possent cō mode sustētari omnibus cōsideratis sicut fit in alijs ecclesijs secundū Pau.facit de insti.c.i.de vi.⁊ bo.cle.quoniā secundū Matth.cōtra p dicta obicit ¶Pau.de ca.aurū.xij.q.ij.vbi dicit q̄ immobilia ecclesiarū possunt vendi ppter alimoniā pauperū.Soluit q̄ ibi loquit de summe egētib⁹ quos nō pascere est occidere.lxxxvj.di.pasce predicta in alijs nō ita egentib⁹.Ex predictis pt⁹ q̄ bona taliū locorū tenent ad sustentationē pauperum.⁊ fic ad alia,nō teneñ cū non reperiat iure expressum q̄ nō videt q̄ nō teneñ ad cathedraticū neq; ad procurationez vel simili.qz dos nō videt pro talibus a p̄cipio assignata sec⁹ in ecclesijs.licet ergo diocesani possent visitare ecclesias habētes speciales intitulatas.⁊ alias nō de cē.c.fi.[d] nō poterūt tamen hospitalia visitare secundū ¶Paul. ¶Gl.negligētia. q̄rit quomodo poterit patere de negligētia.Respōdet ex notorietate facti.⁊ per lapsus termini assignati.all.de cen.romana.ℌ. notoria.⁊.l.tit.i.c.ñ.facit qō no.Jnn. de prebē.extirpande.ℌ.i. zen.hic dicit q̄ fundator inuitus ⁊ heredes eius ipso mortuo infra annū nō possunt cōpelli ad hoc ⁊ ideo post lapsum anni demū apparebit de negligentia vel defectu.alle.de test.nos q̄ dē.xvij.q.iij.sunt qui opes.sed ipse dicit finaliter quod frustra de his fit aliqua excitatio cū loca hic supponantur cōstructa ⁊ ad certos vsus deputata.⁊ ideo lapsus anni non spectabitur sed solum propter defectum vel negligetiam talia loca spectabunt ad ordinariū per hoc tex.ꝛc.¶Glo.iniungimus ponderat literā que loquitur per verbum precepti.⁊ nō p̄missionis er quo dicit ordinarios ex p̄cepto teneri ad id quod hic dicit. facit qō no.ℌ.ti.prohi.c.ij.post p̄in.in verbo debeant eadē cō pi.ℌ.vt autē. ¶†Gl.secularibus.querit an religiosis possint ista loca cōferri.⁊ fic an religiosus p̄fici possit hospitalib⁹ secularibus.videt q̄ fic a cōtrario litere.ar. de p̄sump. nō ne.gl. dicit q̄ vidit iam de facto obtineri qō leprosarijs possunt p̄fici religiosi. Ø otiuñ fuit per no.per Jnnoc.in.c.cum dicat.de ecclē.edifi.[e] vbi dicit collegiū leprosorum esse religiosum ⁊ licitum.⁊ a iure approbatū. Item per capitulum qui dam.xvij.q. ij. Archi.in.d.c.quidam tenet contrarium dicens quod ibi loquitur de triplici genere locorum ⁊ personarū.ſ.de hospitalibus martyris ⁊ monasterijs.⁊ de monachis clericis ⁊ laicis.ergo ibi dicit.in fi.ne monacho qui p̄esit alicui p̄dictorum locorum intelligi debet.ſ. martyriorum vel monasteriorū,nō autem dz referri ad hospitalia.qz illis nō debet p̄fici. qō patet ex eo qz religiosus extra suum monasteriū nō debet de iure intitulari.nec pōt nisi propter curā animarū. de regula.in.c. sup eo.⁊ de sta.mo.q̄ dei.cum ergo hospitale careat cura sumus in regula negatiua ⁊ prohibitiua.⁊ per cōsequēs illi sic non poterit.⁊ qui cōtrariū vult dicere debet exprimere ius expōsum cū habeat regulā cōtra se fundatā.nec ob.etiam dictū Jnn.in pālle.c.cū dicat.qz nō est verum proprie ⁊ stricte loquendo q̄ collegium collegium leprosorū sit religiosum quia non profitetur aliquid de tribus substātialibus professionis de quibus. de sta.monacū ad monasterium.⁊.ℌ.cle.priori.fine quibus nulla potest esse religio,put ibi no.per Jo.an.pro quo facit quod no.de excel.prela.in.c.nimis.ℌ.in secunda gl.⁊ fic residet glo.q̄ religiosus nō possit p̄esci hospitali.⁊ secundū hoc non ob.iste ter.a cōtrario sensu.qz non debet sumi.quia resultaret pranus ⁊ absonus intellectus vt p̄z ex p̄dictis.facit quod no.de elec.publicato.Idē tenet ¶Pau.scōm quem non ob.qō collegio leprosorū est concessum p̄uilegium de decimis nō soluendis.qz id non est ratione religionis cū leprosi non sint vere religiosi vt dixi. ⁊ patet qz habent propriū ⁊ cōtrabunt matrimoniū.⁊ contracto.vtunt.de coniu.lepro.c.j.⁊.ij.⁊.d.c.cū dicat.vnde tale p̄uilegiū de decimis nō solūdis conceditur sibi rōne cōpassionis ⁊ pietatis.de cē.licet. Itē nec sunt dicēdi religiosi ex eo qz cōmuniter viuāt.qz nō omnes domine viuētes sunt religiosi.vt patet.in.c.quoniā.vt ait.de vi.⁊ bo.cle.Sed an sufficiat vt religiosus possit p̄fici q̄ rector hospitalis habeat curaz pauperū vel familie extra tamē potestatē clauiū.gl. respondet q̄ nō. ⁊ sic tenet Archi.in.d.c.quidā.facit quod no.de offi.archi.cū satis.⁊ de pe.⁊ re.omnis.vide Lap.de castel.ī suo tracta.de re nodochijs.q.iij.an aūt tūc laici p̄ferri possint ad talia loca in quo rector habet dictaz curā.Respōdet gl.impedire.qz talis cura fi extra clauiū potestatē nō habet hoc impedire qz talis cura congruit etiam laico.nam ⁊ talem curā habet patet ⁊ dñs; super familiam suā.facit.de sen.ex.com.canonica.⁊ qō ibi no.per Jo.an.cū gl.cōcor.Guil.¶Pau.⁊ zenze.⁊ Ste.hec procedūt secundū ¶Pau.in hospitalibus subiectis p̄sone ecclesiastice. In alijs aūt nullū effet dubiū qn possint suas dom⁹ hospitalitati deputare.⁊ sub suo dominio retinere ⁊ concedere laicis gubernationem.vt not.ℌ.eo.ad hec.⁊ de dona.inter dilectos. An autem possent hospitalia cōferri laicis habentibus filios vel vxorem ex qua verisimiliter possent liberos procreare. vide glos. q̄ fic.licet olim in prima ordinatione huius cōcilij hoc esset in bibitum.sed postea fuit hoc subtractum,⁊ fic per consequens permissum.Ste.hic tenet cōtrariū per hunc tex. q̄ dicit[a] q̄ de bent p̄fici laici tales cōtra quos nō sit p̄sumptio verisimilis q̄ bona in aliū vsum conuertant q̄ deputatum. Sed cōtra predictos est p̄sumptio verisimilis q̄ in aliū vsum cōuertāt.l.in thesaurizationē filiozū.xxviij.di.de syracusanes. igit ꝛc.⁊ hoc tenet Ste.licet dicat alios tenere ⁊ trariū dicere potes q̄ gl.fit vera nisi er alijs p̄iecturis appareat finistra suspicio.nā ex eis habeat filios ⁊ vxoꝛ tamē pōt esse tante bonitatis ⁊ sanctitatis q̄ nihil accipiet de rebus hospitalis vt eis daret.facit qō no.in.d.c.de syracusanes ꝛc. ¶Glo.reprobamus. colligit hic casum in quo cxpresse reprobatur cōsuetudo.⁊ alleg.cōcor.per qō dicit q̄ si non fuisset expresse reprobata nō fuisset subiatum sicut nec statutū de quo hic dicitur.facit de cōsti.c.i.in.vi.Et idem Matheus dicēs q̄ li.et nō valeat consuetudo legitime p̄scripta in collatione taliū locorū.tamē secus est in collatione aliorū.ℌ.de prebē.cum de beneficio.in.vi.Sed contra ter.⁊ p̄dicta op.quia violare cōsuetudinē est peccatū mortale.xxxv. q.i.vio!atores.Solue illud de approbata,secus de reprobata. nā illa nō est dicēda cōsuetudo.sed potius corruptela de consuetudine iuri contraria.videt q̄ nō.quia quis inducendo consuetudinem cōtra ius peccat faciēdo cōtra iura.de ma.⁊ obe. c.ij.Matthe.hic dicit q̄ ad hoc vt possit induci cōsuetudo cōtra ius requiritur q̄ introducēs ex aliqua causa rationabili inducat ita q̄ nō peccet.⁊ inducat illā de cōscientia illius q legez facit cōtra quā nititur cōsuetudo ⁊ qui haberet potestatem legē condendi cōtraria illi cōtra quam inducitur cōsuetudo.alle. dictum Jnn.in rubrica.de consue.quinimo videtur q̄ requiratur scientia expressa.⁊ hoc videtur tenere Ber.de cōsue.c.fi.⁊ Jo.viij.di.frustra.⁊ ibi per Archi.secundū Mat.cōcludit ergo Matthe.q̄ cōsuetudo nō valet si cōtra ius introducat ex certa scientia principis.Quia de hoc dicendū.vt no.plane.ī.c. fi.de cōsue.per Jo.an.⁊ Joan.de lig. ¶†Iurta predicta querit Jo.de lig.an si consuetudo est aliqua in aliquibus ciuitatib⁹ in foris secularibus seruari,debet in foro ecclesiastico.videt q̄ fic.p.c.cū venissent de eo qui mittit pol.Bar.in.l.i.C.de sum. tri.tenet istud dūmodo nō sit contra libertatem ecclesiasticaz. ter primat personā vel res ecclesiasticas. Accur.in.l.ex ea.ff. de postu.p̄cise vt tenere illā seruandā in foro ecclesiastico.Jo. de lig.tenet cōtrariū sed q̄ nō debeat seruari per.c.ecclesia.de consti.⁊ vt lit.pen.ecclesia.nec ob.ℌ.cū venisset quia nō loquit de consuetudine laicoꝛū sed clericoꝛum.† Quid si consuetudo est in aliquibus ecclesijs alicui⁹ diocesis vel ciuitatis in quibusdam non minus quid cōsuetudo illa in alijs ecclesijs in quibus nō est nec seruat porrigat effectum suum. dicit q̄ de pari ad parem nullū sit p̄iudiciū.ita no.ibi.dist.illa vbi de hoc. Si vero querit de inferiori ad superiorem,⁊ tunc debet seruari in inferiori qō seruāt in superiori.de offi.archi.dilecto.⁊ ibi de hoc post Jnno.per Jo.de lig.de cen.super eo.ꝛc. ¶Sl.cōmittat quer itur an gubernatio istorū locorum possit cōmitti rectoribus per petuo.an solū ad tempus quādiu placuerit cōmittenti.¶Respō det gl.q̄ hoc egeret declaratione qz litera hoc nō bene aperit nec declarat.nā potest intelligi q̄ cōmissio fiat ad temp⁹ quādiu placuerit cōmittenti.⁊ pro hoc bene facit.qz ista nō possunt in titulū cōcedi clericis.nā ratio videtur fuisse qz būficia debēt esse per petua de sui natura.lv.di.p̄cepto. vnde ideo videt ista talia nō posset cōferri in beneficiū.qz ad tēpus debeāt cōcedi.⁊ ¶ hoc facit similitudo tutorū ⁊ curatorū quibus isti tales hic equiparantur.nā tales dantur ad tps elec.fundamenta.in.vi.⁊ similiter p̄sidentiū aliqs ciuitatib⁹ vel vniuersitatib⁹ qui regulariter sunt tēporales.iuncta no.post Host.de iudi.c.fi. facit qō no.in cle.vna de sup.neg.prela.in p̄in.inver.cōmittere. Alius potest esse intellectus q̄ fiat cōmissio ppetuo.⁊ pro isto facit litera hic que dicit q̄ ex tali cōmissione cōsequit regimen.⁊ fic per cōsequēs perpetuo quis istoꝛū intellectū est tenē dus.gl.concludit q̄ cōsuetudo nō recipit primū intellectū seu le cturam sed secundū vnde de cōsuetudine seruāt q̄ ita hodie sicut olim in̄stituntur perpetui rectores in talibus locis. Idē ¶Pau.fatet tamen gl.vt in p̄in.dixi q̄ ageret declaratiōe iste passus per quā declararet mēs huius text.Ste.hic dicit q̄ de iure cōmissio debet fieri ad tēpus ad instar tutorū ⁊ curatorū de quibus hic dicit cū illis equiparētur vt hic patet. cōtrariū dicit tñ seruari de facto.dicit etiā q̄ scōz obseruantiā isti amouent ex causa leuiori q̄s būficiati.patet ergo ex p̄dictis qō ista loca nō possunt cōcedi in būficiū.ī.in titulū būficij sed debent cōmitti viris idoneis gubernādi per qō videtur qō differentia sit inter cōcedere ⁊ cōmittere.Cōtra qō oppo.¶Paul.quia hec duo equiparātur.in cle.vna.de sup.ne.prela.Sol.q̄ quandoq; ista sumuntur vt diuersa respectu diuersi finis ⁊ effect⁹ vt hic.Interdū sumuntur vt idē respectu eiusdē finis ⁊ effectus vt in cōtrarijs.nā quādo dat beneficiū ecclesiasticū nō est vis siue dans vtat verbo collatiōis siue verbo cōmissiōis.cisto modo sumēdo nō vult hic differētiā ponere inter ista,sz vult vtrū q̄ p̄hibere siue cōferant siue cōmittant in titulū ecclīasticū.sz vult facere differētiā inter collationē seu cōcessionē in beneficium seu in titulum ⁊ cōcessionē gubernationis.nā si cōferr̄tur vel cōmitterent in titulū ecclesiasticū oporteret recipiētē esse clericū de trāslac.ex literis ⁊ fructus faceret suos.vide La. vbi.ℌ.q.lxviij.⁊ tenenē ad horas canonicas.sed si gubernatio simpliciter committeretur hec cessant.Item beneficia debēt conferri infra tempus lateranēsis concilij.de concess.preben.c. ij.⁊ in eis habēdis necessaria est institutio.de reg.iur.c.j.in.vi. sed in hac cōmissione tēpus nō est limitatum nec etiā institutio necessaria.Item nō repellitur respectu bigamie vel similis defectus a tali gubernatione.sed a beneficio sic[c]. Quid autem cōtineat hic appellatiōe būficij dum dicit q̄ non possunt in beneficium ecclesiasticū cōcedi ꝛc.dicit ¶Pau. q̄ licet per būficiū late sumptū significetur omne id qō gratis ⁊ gratia liberaliter cōfert.tamē stricte sumptū pro ut hic sumit pro bene ficio ecclesiastico quādoq; datur p̄ sustētatione tantum.xxvij. di.presbyterū.⁊.l.di.studeat.quādoq; propter altari seruitiū. de prebē.cū secundū.Ventro aūt dictoꝛū casuū potest hospitale cōcedi in būficium quia hic principaliter in̄spicitur subuentio pauperum nō prouisio gubernatoris vel collatio diuinoꝛū ꝛc. ¶†Glo.tutoꝛū ⁊ curatoꝛū.[d] querit de forma iuramēti dati tutoꝛū ⁊ curatoꝛū.Respōdet pondēdo ipsius formā quā posuit Spe.in ti.de tuto.in.j.col.Itē querit q̄ differētia sit inter tutoꝛes ⁊ curatoꝛes.Respōdet qō tutoꝛ datur pupillo curator adulto.⁊ interdū etiam maioꝛi vt furioso,pdigo et similibus, datur etiam interdū bonis ⁊ ad causas ⁊ ad lites.de quib⁹ omnibus in Spe.de cura.in p̄inc.formam autem iuramenti istoꝛum rectoꝛum collige ex forma iuramēti testatoris.qi illis similes dicūtur esse. ¶†Glo.p̄estare oppo.quia isti rectores debent satisdare ad instar tutoꝛū insti.de satisd.tu.in p̄in. cuius cōtrariū hic innuit nil dicēdo de ipsa.ar.de p̄sum.nōne. Solūt gl.tutores ⁊ curatores testamentarij nō satisdāt.⁊ similiter dati ex inquisitione alij sic vt in cōtrario. C.de curatore qui satisdationem nō dedit.ī.in dubium.⁊.l.nō omni.⁊ fic solum legitimi ⁊ dati sine inquisitione satisdāt.de quo in Spe.de tuto.ℌ. finaute.ver. horum.modo ad propositum cū isti rectores dentur ex inquisitione meriti nō debuerūt onerari onere satisdationis.facit.C.de epi.⁊ cle.l.orphanotrophos.in p̄i.quod intelligit glo.verum nisi forte esset suspectus propter filios quos haberet ⁊ vxoꝛē.alleg.xxviij.di.de syracusane.sed certe vt dicit glo.tali suspecto nō debet committi.⁊ fic de satisdatione fru

a ¶Qua caret legatus. adde spe.in ti.de ofi spē.ℌ. seqʒ et do. Abb in c. ex pte de trāsla.

b ¶Vel alia in ra Que fiat in re ep̄alia. ꝺclarat.d.ab.in.c. cōquerēte.i.i, col.vñ itē no. q̄ sūt extra de offi.ordi.

c ¶Notat habē dā rationē ad de facere text. no,in.l.ius ali mētoꝛū.ff.vbi pu.edu.ℌ. bo. ter.in.l.ꝛpera tor.ff.ad treb.

d ¶Nō poterūt ñ.adde.d.ab. in.c.cū ex offi. cij.de pscri.

e ¶Vbi dicit, Adde.d.abb. in ca.ij.de ec. edifi.⁊ Jnno. in.c.cū ab ecclesiarū. extra de offi.ordi.

stra tractaretur vt patet ex his que hic dicunt in ter.t.3. dixi
rc. ¶Gl.inuentaria opp.q dicãtur repertoria.ff.de admini.
tu.l.tutor: qui repertoriũ.fatetur.q etiã dici possunt repertoria
de soma aãt ipsorũ remittit ad no.in spe.de instru.edi.§.fi.in
ver.sunt etiam. ¶Jxta hoc querit nũquid isti tales administra
tores poterũt agere t defendere ante hoc iuramentus.pre
stitum t inuentariũ cõfectũ dic q non sicut nec tutor secundũ
¶Dau.alle.C.arbi.tuto.l.fi.t.ff.de ven.inspi.l.i.§.decretum. Jtẽ
Lap.vbi.§.q.lxx. ¶Glo.annis singulis.querit an isti etiã nõ
requisiti teneantur singulis annis rationẽ reddere. ¶Respõdet
q sic ex quo huiusmodi certũ tps est limitatũ in quo debet fieri redditio rationis secus si certus terminus nõ fuisset statut?:
quia tunc sufficeret facere ita demũ si esset requisitus.all.de in
reiur.breui,q qõ ne.de ele.cupientes.§.fi vero.in.v.glo.facit de
locato potuit.idẽ zenze.t ¶Dau.q: hic ponũtur ista simul sub
eadẽ ratione scilicet.inuentarium conficere t rationẽ reddere.sed in primo non requiritur monitio.igitur nec in isto ulti
mo facit licet nõ alle.ff.de vulgari t pupillari.l.iã hoc iure.Fa
tet qõ si isti nõ requisiti nõ reddãt rationẽ non per hoc incurrũt penã periurij.Sed nũquid rector qui semel reddidit ratio
nes teneatur amplius super eisdẽ reddere rationẽ.ar.post Jo.
mo.in.c.vno.de cle.ergo.in fi.in.vi.tenet qõ nõ quod est verũ
quando plenã rationẽ reddidit prout debuit vt ibi no.Joan.
an.secundũ La. ¶Glo.reddere rationẽ op.de.l.orphanotro
phos.C.de episcopis.t cle.t de eccl.tit.§.penul.col.ix.vbi 6z
tales ad rationẽ reddendã non teneri.Soluit gl.in cõtrariũ q
illa iura sunt correcta.per.§.iconomus.de sanctiſ.epi.colla.ix.
gl.hic dicit veriꝰ esse q dicta iura nõ sunt correcta qz iurium
correctio est vitanda.Quomodo ergo respondet illis. ¶Respõ
det q gl.ibi loquitur de rõne reddẽda orphanis t pauperibꝰ
ad quã non tenentur,t hoc sonat ibi ter.aperte dum dicit q tales nõ subiacent rationibus tutelaribus vel curatoriis. q: tuto
res t curatores pupillis t adultis tenentur rationẽ reddere.sed
§.iconomus,t iste ter.debet intelligi de ratione reddenda epi
scopo ad quã bñ tenentur vt hic patet.t tenẽtur singulis annis
vt hoc est expressus qõ nõ erat.in.d.§.iconomus.t hãc solutiõ
nẽ tenet hic ¶Dau.dicẽs q fuit originaliter ¶De.de bel.perti,
vt refert Cy.in.d.l.orphanotrophos. ¶Gl.attẽtatũ quasi se
cus si nõ confecerit inuentariũ vel reddiderit rõnẽ.vide La.
vbi.§.q.xxxlij. Jn.§.finissa glo.militariũ.gl.se.querũt de erc
plis t clare explicant literã.Sed q:it hic Lap.qd si superiores
istorum locorum ordinũ militariũ vel religiosorũ sunt negligẽ
tes ad cogẽdũ rectores dictorũ locorũ.dicit q tũc hoc poterũt
supplere locorũ ordinarij.§.e.c.i,t de sup.neg.pla.c.ij. Jn.§.ce
19 terum. ¶Gl.altare querit[a] an hospitalia possunt exigi seu
a fieri sine authoritate epi dioecesani. ¶Respondet qõ non si fiant
cũ ecclesia altari cimiterio vel alio iure parochiali vel alias es
se debeãt perpetua t religiosa.vt quia ibi cõstitutus vicarius
perpetuus vel domus pro eo secundũ Guil.secundũ si fierent
cũ taliiure nec essent alias religiosa.nã ẽt sine authoritate dio
cesani posset qlibet domũ suã vel eius partem deputare ad ho
spitalitatẽ pauperũ.posset tamẽ tũc penitere.alle.no.per seq.
§.eo.ad hec supra prima gl.t per Host.in summa de regula.§.
i.ver.qd de rusticis.t in dicto casu quãdo nõ fiunt cũ tali iure
nec cũ authoritate episcopi.dicit hic Guil.q eps nullã iurisdictionẽ in talibus locis nec aliqua iura episcopalia hẽbit qõ
dicit procedere etiam si fit altare in quo missa celebret de licẽ
tia episcopi.de consẽ.di.i.vnicuiq:.t.c.si quis ex parochianis.
t detestff.heredes.t qõ ibi no.dicit etiã q talis locus nõ gau
det ĩmunitate ecclesiastica cũ nõ fit vere religiosus secundum
Host.licet Goff.cõtrarũ.de cen.authoritate. t vide Lap.vbi
supra.q.x.t se.t.q.lvij. An aũt hospitali possũt dicta iura spi
ritualia accedere.s.ecclesia altare t familia. ¶Respõdet gl.q sic.
si sit locus religiosus,alias sec⁹.alle.cle.per literas.t qõ ibi no.
20 s.de prebẽ. ¶Glo.parochianos.opp.q seimper sacerdotes
parochiales habeãt ministrare ecclesiastica sacramẽta paupe
ribus hospitalis siti infra eius parochiã vnde oppo.de.c.ex
trãsmissa.de pcri.de resti.spõ.ad decimas.in.vi. Soluit illud
verũ de iure cõmuni cessante cõsuetudine legitime prescripta.
secus quãdo cõsuetudo antiqua aliquid haberet.nã per ipsas
posset induci quod per propriũ sacerdotẽ hospitalis ministrẽ
tur sacramenta pauperibus illius vt hic dicitur.quod dictum
est cessante cõsuetudine prefbyterum parochiale debere cõfer
re sacramẽta limitat La.esse verũ nisi per episcopum vel alium
qui hoc possit predicta concedant hospitali siue presbytero il
lius,t per hoc patet secũdum eum q longinquitate temporis
haberi potest qõ sine priuilegio haberi nõ posset.t quod põt
haberi per priuilegiũ posset etiã per prescriptionẽ.de ver.sig.
b super quibusdã.[b] Quãdo aũt dicatur consuetudo ab antiquo
dicit La.quãdo de ei⁹ memoria nõ existat cõtrariũ vel saltẽ est

a ¶An hospitalia.Adde ea q̃ habẽtur.p.d.ab.i.c.iter dilectos.de do.

b ¶Si aũt dicat.adde q̃ dicit bar.i.l.i.in vij.col.v.iij.in consuetudine. C.q̃ fit lõ.consue.alex.i q̃sil.lxviij.in.ij.co.in.ij.volu.

pl.annorũ cũ ti.de prescri.c.i.in.vi. ¶Per p̃dicta ptz q licet hospitalia sint infra illius parochiam tamẽ valet consuetudo qõ alius a parochiali sacerdote q̃ferat ecclesiastica sacramẽta ibi degentibus.per hoc dicit ¶Gui.q si vn⁹ pbyter parochialis cõsueuerit sacramẽta ministrare.t q̃ferre parochianis alteri⁹ ecclesie quod super hoc valet consuetudo.alle.§.de paro.c.fi.
¶Jxta hoc querit quid si in parochia cuiusdam ecclesie ruralis in qua nõ cõsueuerũt esse alig dẽgẽtes vel forte tñ erant tres vel quatuor ignes seu domus burgiensiũ isti a quodã prefbytero alterius parochie vicine cõsuerunt recipere ecclesiastica sacramenta ab antiquo,t de oblationibus respõdere eisdẽ ita qõ rectori illi⁹ ecclesie nil soluebãt sed forte mẽsis abbatis officiarij cui est vnita illa ecclesia ruralis episcopo autem respõdebant de episcopalibus iuribus puta de synodatico q̃ procuratione vel archidiacono vel archipresbytero pro eodẽ. ¶Nunc cõtingit q in dicta parochia facta est vna magna villa populata p̃ter q̃sensum abbatis officiarij vel rectoris eisdem. nũqd episcopus poterit illos cõpellere vt faciãt ostẽdere sibi de amplatione per fevel per alios t expensas locorũ dicte parochie t illi vicino pbytero auferre t dare rectori.i.parochiali q habebat ministrare ecclesiastica sacramẽta sibi facere residentiã vel saltẽ illi tñ assignare q possit fe alere.scõm decre.suscepti.
de prebẽ.in sexto.vbi q sic.q: cũ originaliter eẽt ordinata ad populũ nũc ipsa altitudo ꝓficiles ad actũ vt redire ad statura suã.
ar.ti.de priuil.fi de terra.xxv.di.ab exordio. Jn contrariũ vt
q: antiqu⁹ stat? ecclesie p aliquẽ mutari nõ põt maxime in p̃
iudiciũ alterius cũ solus papa possit ius sui alterius auferre.de
priui.pastoralis.v.ij.§.i.sed hoc casu fieret p̃iudiciũ pcipien
ti ab antiquo decimas p mẽsa sua. Jtẽ fieret p̃iudiciũ rectori
vicino qui p̃scripserat ecclesiastica sacra in tota parochia.relinquit dispũtatiõi.hoc dicit ꝑm Jo.de lig.q: si facultates monasterij suppetũt dispẽset eps cũ cõsensu capituli sui facit no.
decẽ.quanto.adde.t.ti.e.cõstitutus.t de eccle.ad audientiam.
t de elec.licet canon.in.vi. Ultimo pistũ ter.in prima pte fin.
arguit Lap.q de iurisdictiõe ifericiõ dioecesani nõ possunt intromittere nisi in casibus negligentie.vt no.Jo.an.in.c.graue.
j.de cele.mis.qõ intelligit eẽ verũ vbi inferiores ex priuilegio sedis apostolice vt hic.vel alias de cõsuetudine p̃scripta ita habẽt iurisdictionẽ q ipsis subditis inferioribus est q̃cessa t non
dioecesano nisi in casu negligẽtie alias cũ de iure cõi spectaret
ad ipsos inferiores.tũc etiam dioecesanus libere exercere possit.iurta no.de offi.ordi.pastoralis.t.c.cũ satis.t quod no. per
Jnno.t Host.de prebẽ.in.c.in lateranensi t de ca.mo.in.c.j.et
per Jo.an.de cen.cum venerabilis rc.

¶De iure patronatus. Rubrica.

1 ☞ ¶Presentatus in rectorẽ ecclesie etiam ab exemptis nõ debet admitti per diocesanum nisi presentata fuerit prius cõgrua portio bonorum ecclesie assignata.
2 Constitutio interpretans debet intelligi iurta terminos constitutionis interpretate.
3 Diocesani appellatione in materia stricta non cõprehẽditur inferior ordinario.
4 Actus factus contra constitutionem an teneat.
5 Dictio ex nunc denotat ordinem.
6 Dicto scripture non est seruandus sed mens.
7 Conscientie alicuius si quid committatur an possit de eius cõscientia questio refricari.
8 Moderari verbum importat diminutionem.
9 Onera episcopalia que dicantur,
10 Episcopalis iuris appellatione quid veniat.
11 ¶Presentatio si fiat p procuratorẽ an debebit assignari termin⁹.
12 ¶Patron⁹ ecclesiastic⁹ ꝑsentãs sciẽter inhabilẽ siue idignũ an sit priuatus ea vice iure presentãdi.t quid in patrono laico.
13 Et quid si cleric⁹ patron⁹ presentat idoneũ vicario epi q non habet ius admittendi presentatũ deinde postea ꝑsentat alium episcopo.t per eum admittitur quis prefertur.
14 Decime papales an debeant solui in dioecesi vbi sita est ecclia an vero in dioecesi vbi site sunt possessiones.

Vt cõstitutio qui
ad. Jn prima parte ponit exordiũ. Jn secunda cõstitutionẽ. secũda ibi dioecesanus. Illa secunda facit tria. quia primo prouidet circa assignationem partis prouentuum ecclesiasticorum faciendam prelatis t vicariis ipsorum per patronos ecclesiasticos qui solent ipsarum onera sup portare.

portare. Secũdo quãdo nõ solet talia supportare. Tertio circa executionem cõstitutionis dat potestatẽ dioecesanis t tollit obstantia. scda ibi sane.tertia ibi ad que. ¶Tert. ibi soluere.
1 subaudi t reliqua incũbẽtia onera supportare. ¶Tilo. primo ex principio tenorem cõstitutionis.c.i.de prebẽ.in.vi. q: ꝑsentatus in rectorẽ ecclesie etiam ab exemptis nõ 6z admitti per dioecesanum nisi ꝑsentata fuerit prius cõgrua portio bonorum ecclesie assignata. Et no.q̃ 6z cõgrua portio: q: illa ex qua possunt onera epalia supportari t cõgrua sustẽtatio hẽri. ¶Mo. q ad assignationem prefate portionis fienda põt per dioecesanum terminus cõpetens assignari quo elapso in negligentiaz presentantiũ devoluitur potestas ad dioecesanum dicta portio
d nem assignãdi recepto seu admisso presentato nisi ei aliud canonicũ habeat obstare. Et no.q in moderatione dicte portionis fiende per dioecesanum cessare 6z fauor t odium rc. ¶Inver.sane.no.quid iuris q̃ patroni cõsueuerunt onera omnia supportare que als incũbẽt rectoribus ꝑpetuis:an vicarius ecclesiarũ:q: nõ fiet dicta assignatio per epm etiã pro sustentatione rectoris:sed debebit presentato dari cõgrua sustentatio per patronos:t ad hoc poterunt cogi per dioecesanum etiã si fint exempti nõ ob. cõsuetudine vel priuilegio contrariꝰ. Et fic nota casum in quo statutũ vel cõsuetudo nõ tenet. ¶Ultimo no. dioecesanos executores huiusmodi cõstitutionis etiam
cõtra exemptos rc. ¶Gl. adiicere. declarat quomodo in qnã
bec cõstitutio addit cõstitutioni. Clemẽtis que habetur.in.c.j.
de prebẽ.in.vi.t clara est q: adiicit in quinq.t sic ptz q bec cõstitutio nõ est superflua per illam rc. ¶Glo. dioecesanis. querit an qõ bicdicitur de dioecesanis habeat locum in inferioribus ad quos spectat institutio qõ esse potest.vt probatur.in.c.
sup eo.de offi.deleg.de peregri.c.fi.t cle.fi de bñficio.de prebẽ.
Respõdet glos.q non:inquantum bec cõstitutio inducit ius nouum. Mouetur q: hic nõ dicit de ordinarijs seu de dioecesanis qõ als feciſſet si voluisset etiam alios ordinarios compre
4 bẽdere sicut fecit.in cle.vna.de sequest.pos.t fruc.de testa.cle.i.
cum multis aljs similibus hic alle.in gl.facit.in arg.decre. ad audientiam.de deci. Jtem q: nõ potest negari quin cum ministerio hic locutus fuerit de dioecesanis q: sepius hic illud ver
a loquebãtur de dioce.ergo t eodem modo ista 6z intelligi[a]: q:
2 cõstitutio[2] interpretãs debet intelligi iurta terminos cõstitutionis interpretate.vt no.in cle.i.tituli.de elec.facit qõ vidistis no.in cle.i.de vi.t ho.cle.circa prin.t cle.i.de fo.cõpe.t in.§.volumus.in cle.vna.de sup.neg.pla. ¶Jurta ꝑdicta glo.querit hoc suppositio quid si inferior prelatus habeat istituere t fiat ei presentatio nõ assignata cõgrua portione ꝑsentato quomodo cõsuletur t quid fiet. Respondet glo.q talis inferior prelatus recurret ad epm dioecesanum vt statuat terminum presentandi ad assignationem portionis congrue facien
dam:t si infra terminum id nõ fiet tunc presentatus instituet per illum inferiorem prelatum t portio presentato assignabitur per dioecesanum iurta formam hic traditam est ergo boc ius epale.facit quod no.in simili de literis commendatitijs in decre.vltima.de cle.pere.super glo.vlti.cum gl.cũ concordan.
3 Guil. ¶Dau.t Ste. ¶Mo. bene ex glo.q vbi in materia stricta sit mentio de dioecesano nõ comprehẽditur inferior ordina
b rio[b]:secus vbi simpliciter fit mẽtio de ordinario rc. ¶Glo.in bibẽtes,querit quid si dioecesanus cõtra inhibitionem huius decre.admittit presentatum non facta assignatione q ipsum instituit an valebit talis admissio seu institutio.gl.alle.pro t contra.videtur enim primo dicendum q sic:ex quo hic nõ apponitur decretum per decre.dilectus.ij.de pben.cum aljs similibus allegatis in glo.facit de despon.impu.ad dissoluẽdum in fi. Jtem secũdo q: cuilibet esset licitum renũtiare fauori suo de
e regula.ad apostolicam.cum fi.sed illa que hic statuũtur videntur principaliter respicere fauorem epi t institutẽdi.vt colligit ex principio decre.ergo tales possunt renũciare huic cõstitutioni. Jn contrariũ allegat gl.decre.prouida.de elec.in.vi. vbi nõ valet cõfirmatio nõ premissa inquisitione que debeat premitti: ergo eodem modo nõ valet tenere institutio nõ ꝑmissa assignatione de qua hic que debuit premitti: t eodem modo potest induci.c.fi.e.ti.t li.vbi vitiatur cõfirmatio ꝑpter omissionem citattonis que debuit premitti. Secundo cõtra boc inducit decre.cum dilectus.de iure patro.vbi factus 3 in bibitionem legati nõ valet:ergo eodem modo nec factũ 2tra hãc inbibitionem pape:t eodem mõ ad idem inducit decre.fi soliver.aut.de cõsti.pbẽ.vbi in bibitio executoris ad compellẽdũ afficit etiã fine decreto. Nec ob. cõtraria prealleg. huic parti. Nõ enim ob.q primo allegabat de decre.dilectus.q: ibi in simplici mandato bic in expressa inbibitione que plus operat q̃
c mandatũ etiam si nõ apponatur decretũ:[c] quia sufficit legislatorem inhibere etiam si decretum nõ adiiciat. Ad hoc vt non teneat cõtra factum. C. de legi. nõ dubius.t.di.vides.t de reg. iur.que a iure.in.vi.t.d.c.prouida. Jtem nõ ob. vltimũ: q: nõ est verum q̃ solum versẽt fauor institutis t institutimo versatur etiam fauor ecclesiarum t fauor animarum.vt probatur in decre.i.de prbẽ.in.vi.t ideo huic iuri inducto etiam in fauorem tertij ren ũciari non põt. facit qõ no. post Innoc.t alios de rescriptis.cum dilecta.super.iiij.glo. Existis videtur cõcludi q institutio vel cõfirmatio non valet.glo.is non ob. tenet primã partem.t.q valeat confirmatio seu institutio facta cõtra prohibitionem huius decre. Mouetur q: dioecesanus nõ recipit protestatem cõfirmãdi ab hac cõstitutione[d]: sed soiammodo ipsi dioecesano iurisdictionez habenti datur certus modus fine de creto:t ideo tenere 6z qõ fit cõtra talem modũ t hoc dicit esse de mente huius decre.que nõ simpliciter inhibuit sed sub obtestatione divini iudicij. Fatetur q cõtrafacientes erit puniendus vt in prealle.decre.dilectus.ij.t.j.de iud.c.i. Nec ob. 3tria tenẽdo istam partem:t primo nõ ob.decre.prouida. q: ibi ordinarius recuperat iurisdictionem modificatã tamẽ per decre.§.his.eo.ti.t li.q: demũ premissa inquisitione de qua ibi: t ideo si modus nõ seruetur nõ valet qõ agit q: deficit iurisdictio.facit.l.cum bi.§.fi pretor.ff.de trãsac.cum similibus. Jtẽ nõ ob.decre.vlti.de elec.in.vi.q: ibi nõ valuit confirmatio propter decretum appositus que als illo nõ appositio valuisset:sic hic nullum est appositum decretum. Jtẽ nõ ob.decre.cum dilectus,t decre.si soli palle.q: ibi ex inhibitione erat ius questum alteri pro quo scribebat. bic secus. Jtẽnõ ob.l.nõ dubius C.de legi.cum similibus.q: locũ habẽt in bis que habẽt perpetuam causã inhibitionis.iurta no.de spõ.duo.in.c.tua. secus in habẽtibus cãm prohibitionis temporalẽ vt est bic. ¶Nota etiam post institutionẽ põt fieri assignatio vt hic ptz. facit qõ
no.3.de sequestra.pos.c.vno.ver.q qua.cũ gl.2cor.Guil. ¶Dau.
4 t Steph. † Ex p̃dictis ergo fi queriſi actus factus cõtra cõstitutionem teneat potes cõcludere:q: aut apponit decretum et
a clarum est q nõ:aut nõ apponit decretum:t tunc aut ille cui fit inhibitio recipit potestatẽ ab illa cõstitutione t 6z vt in c.prouida. Aut nõ recipit potestatẽ ab illa cõstitutione sed ab illa:t tũc aut sumus in habẽtibus causam perpetuam inhibitionis t nõ 6z vt in l.non dubiũ. Aut in aljs:t tunc aut per inbibitionẽ est quesitum ius tertio:t idem.vt in c.fi soli. Aut nõ
b est quesitum ius tertio:t tunc secus maxime vbi fit inhibitio sub obtestatiõe diuini iudicij vt bic:ita colligitur ex gl.ista singularis ꝑm do.Bal.vt refert bic po. ¶De. Tu potes sic cõcludere in hac materia si ius inhibet:an factum contra valeat: qi cõ
fidendi sunt duo casus principales.nam aut lex inhibẽs pro
c cedit vltra:aut nõ,pcedit vltra sed simpliciter ihibet. ¶Primo casu cõsidera quatuor casus:q: aut procedit vltra actum cõfirmãdo:aut pcedit vltra actum infirmãdo:aut pcedit vltra dãdo remedium contra factum:aut procedit vltra apponẽdo penam. ¶Primo casu valet.l.i.§.biduum.ff.qñ appellandũ sit. Secundo casu non valet.q: tunc in effectu apponitur decretũ fa-
d cit de despon.impu.ad dissoluendum.in fi.t qõ dixit bic gl.et qõ no.in.d.c.si eo tempore.t de prebẽ.si apostolice.in.vi. Tertio casu,t tunc si est remedium rescissorium valet actus:sed põt rescindi vt in toto ti.ff.de dolo.t facit qñ no.per Bar.in.l.nõ dubiũ. C.de legi. Quarto casu cõsidera duos casus:q: aut apponitur pena inferens necessario nullitatem actus:aut nõ infert necessario actus nullitatẽ. Si infert necessario clarũ est q actus est nullus.exẽplũ in.l.i.ff.de no.ope.nũ.t in.c.ij.de oper.
no.nũ.ius inhibet edificare post nũciationẽ noui ope.t si 2tra fiat precipit destrui opus.t sic necessarium est q de iure edificatio fuerit inualida t nulla. Si vero nõ infert necessario nul-
e litatẽ actus:[e] t tũc aut fi actus esset nullus pena nõ posset habere locum:t tũc actus remanet validus.ff.de diuo.vbi lex inbibet libere nupte patrono vt sine eius cõsensu diuertat:t si diuertit imponit penã ne alteri nubat:q: si diuortium,nõ teneret tũc illa pena nõ hẽret locum.nam ex alio capite p̃hiberet alteri nubere.s.q: babẽs vnum virũ non potest hẽre alium eodem tpe. Si vero diuortium teneat tunc fine pena non posset alteri nubere:aut pena põt se compati cum nullitate actus: et tunc aũt esset actum nullum solum tendit ad preiudicium prohibiti t nõ valet actus.vt.l.i.ff.de bis que pro nõ scriptis ha. Aut tẽderet in preiudiciũ alterius q̃ p̃hibiti t tunc remanet validus. Exẽplum in illo qui vẽdit rẽ vni t postea eandẽ rem vendit alteri ignoranti de primo t ei tradit:quia hoc est p̃hibitum t incidit.in.l.cornel.de fal.l.qui duobus.ff.de fal.t tamen vendito secunda tenet.l.quoties.C.de rei vendi.facit qõ no.glo.in.l.non videtur dolo facit.de regu.iur.t sic etiã potest intelligi ista glo.t iste ter.inquantũ dixit sub obtestatione

a ¶Q: 2stõ interpretãs. adde ad hoc bo.ter. i aut.de fil.ad vota.istru.na. §.pen.

b ¶Sec vbi sim plr fit mẽtio. adde gl.i.ti bi Jnn.i cle.j.§. devi.t ho.cle.

c ¶Q: sufficit Adde q̃ dicit d.fel.i.c.cũ dilecta.i.v col. ibi.§.ad illã.l. extra de resc.

d ¶Si solũ mõ ipsi. adõ q: ad hoc istã gl.allegat p singn. panor.in.c. expte.i fi.co.circa fi. extra de p̃bi.t ibi vide Fel.in.iiij.t.v. col.q põit ser declaratiões ad istam gl.

e ¶Et tũc actꝰ remanet.adde bar.in.l.ptor. ff.de ope.nouũ.t.d.¶Phil. pern.in.c.statuim?.i.ij.col. de sen.ex com. in.vi.

ꝛ sic penam ponit inhibito, facit qꝫ no. Bar. in l. ptor. in prin. ff. de no. ope. nun. Secundo casu principali qñ lex inhibet simpliciter ꝛ plus non dicit: tunc gl. hic concludit q aut ille cui fit inhibitio recipit potestatē a cōstōne inhibente: ꝛ tunc nō valet actus: ꝛ sic loquat̄ l. non dubium. de legi. aut non recipit ab illa potestatē: ꝛ tunc aut sumus in babentibus perpetuam cām, phibitionis ꝛ actus est nullus: ꝛ sic loquitur etiā. d. l. non dubium, ꝛ facit qꝫ no. in. c. tua. de spon. duorum. aut sumus in alijs ꝛ tunc aut per inhibitionem erat quesitum ius tertio aut nō erat quesitum. Si erat quesitum ꝛ actum esse nullum tendit ad favorem illius tertij cui est ius quesitū ꝛ tunc actus est nullus. in. c. fi. soli. de concel. preben. lib. vi. Si vero actū esse nullū nō est favor illius tertij vel non est quesitum ius tertio et tunc valet ꝛ ita hic: qz in exhibitione non, est tertio ius quesitus vel si est quesitū alicui est quesitū pſentato cui non est favor actum institutionis, phibitum esse nullum: sed potius interest qꝫ valeat. Sed aduerte qꝫ contra hoc vltimū membrum videtur casus. in. c. fi. de ele. ꝛ cōtra no. in. c. si eo tempore. de ele. in. vi. vbi si fit inhibitio habentibus eligere vt nō eligant sine licētia pape nō valebit electio: ꝛ ibi nō erat ius tertio quesitus: potestis dicere q glo. loquatur quando fit inhibitio a lege cōtraria ab homine: quia minus agitur cum, l. quam cum homine. ar. l. celsus. ff. de arbi. ꝛ facit qꝫ no. in. c. fi. de resti. spo. Tamen contra istam solutionem facit qz gl. etiam videtur loqui de inhibitione hominis. vt ptz ex. c. si soli. qꝫ allegani. ¶Potestis dicere lz glos. aliqualiter id senserit. tū limitetur eius dictum vltimum in inhibitione legis. alꝫs oportet dicere q glo. male dixerit vel restringēdo gl. ad terminos huius cle. qñ nō interest illius in cuius favorē facta est inhibitio actum esse invalidum sed potius ecōtra: alꝫs fit actus nullus. per. d. c. fi. nec videtur bona distinctio: an phibitio fiat a lege vel ab hoīe cū quo ad nullitatē actus mitius nō agatur cū homine q̄ cū lege. l. si libertus. ff. de iurepa. ꝛ no. in. l. celsus, de arbi. ꝛ in. l. si insulam. ff. de ver. obli. ꝛc. Cōtra glo. facit qꝫ no. in. c. si eo tēpore. de elec. in. vi. ꝛ in. c. si. de elec. nisi dicas ibi de inhibitione hoīs hic de inhibitiōe legis ꝛ durius agitur cum homine q̄s cū lege. facit. l. celsus. de arbi. ꝛ qꝫ no. de resti. spo. c. fi. post gl. facit ad ꝑdicta. de cōcess. prebē. c. j. in. vj. ¶Glius pſentandi. opp. q rector pſentat̄ totū debeat habere: ꝛ sic nō fit necessaria assignatio ista iuxta no. de preben. de monachis super fi. vltime glo. Soluit ibi qñ pſentatus hz nudum ius pſentandi: hic autez non habeat ius pſentandi sed vna cum dño temporalium. vt ptz. j. eo. ſ. sane. ¶Glo. noceat. inducit ter. qui dicit q factum pſentātis non dz nocere ipsi pſentato ad no. in. c. publicato. de ele. in. ꝛ. q. videlicet q si deferatur per electores electio post publicatū scrutinij nō dz nocere nominato in scrutinio. de quo dicendū vt ibi. ꝛ. e. ti. cum post petitam. ¶Glo. ꝛ in penā. querit ter. hic videt velle ex ordine litere q lapso termino epūs dz pſentatum admittere: ꝛ postea assignare congruam portionem qđ si hic ordo perueteretur. vt qꝫ ia primo assignat portionē ꝛ postea pſentat ꝛ ipsum instituat an valebit glo. respondet q sic. Monetur qz hic non posuit aliquā dictionem notantez ordinem vnde nō dixit: ꝛ postea in penam nec etiam dixit debeat prius pſentatum admittere: ideo concludit q sicut assignatio patroni debeat pcedere institutionē: ꝛ ita poterit epūs primo assignare portionem: ꝛ postea instituere potestatem de uolutam ad ipsum epm ex lapsu termini. facit qꝫ no. de resci. cum dilecti. sup. titū. glo. ¶ Nec obst. dictio ertūc q̄ hic ponit quasi illa videatur notare ordinem: qz illa determinat verbuz debeat ꝛ verbum deuoluatur. ꝛ sic deuoluitur potestas que de num ex ordine lapso termino deuoluitur: nō aūt determinat qđ hic dz de admissione ꝛ assignatione portionis fiēde p epm post lapsum termini. Idem Guil. dicens q ordo scripture nō est seruādus. ff. de solu. l. nec enim. ª sed potius mens vt ibi. idē Pau. ꝛ Steph. Deinde gl. opp. q ꝛ hic nulla pena surgit presentantibus per lapsum termini cuius cōtrarium hic dz. nam ex quo modus cōgruus non dz excedi non videtur esse differentia an epūs an pſentās assignet: ꝛ per cōsequēs nulla pena. glo. respondet q imo est magna pena. qz forte epūs ex potestate deuoluta assignabit prediū q̄ pſentās sibi voluisset retinere: ꝛ ideo qz pſentans perdit electionem satis dz patī pena. facit. de preben. ff. pluribus. in. vi. ꝛ de leg. ij. l. statuliberū. §. scitum. ꝛ. ſ. de sup. neg. pla. cle. vna. Item Guil. Paul. ꝛ Steph a. ¶Glo. deuoluat opp. de no. in decre. de monachis. de pben. ꝛ per Archi. de preben. c. i. in. vi. Soluit ibi ponuntur opi. antique que hic deciduntur. ideo nō instandū est. Idē Guil. ꝛc. ¶Glo. onerauimus. in prin. alleg. cōcor. deinde querit an pſbyter de medietate portionis vel patroni de excessu poterūt referre epiſcopo questionem de eo quod fecerit in assignatione portionis in qua fic ongrat epiſcopi conscientia: videtur q nō per istum ter. qz hoc reliquit conscientie epi ꝛ nulla sup hoc debet admitti querela: adeo q si tales appellarent nō videtur q eps teneatur deferre. Ad hoc qđ no. de rescri. statutū. §. assessore. in. vj. per Inno. de fe. c. fi. ad fi. ꝛ de rescrip. in extrauagan. presenti. Ad idem alle. Guil. qđ habetur. in cle. i. de fo. cōpe. ꝛ de vo. c. fi. ꝛ de iureiur. mulieri. iiij. vi. deniq. ꝛ hoc videtur tenere glo. Fatetur tamē q superior ad quē erit appellatum poterit emēdare id qđ esset malefactum. alleg. de app. pastoralis. in prin. ꝛ p consequēs si immoderatā taxationem reperiet poterit moderare. alleg. Guil. ff. pro socio, l. si societatē. §. arbitrorum. ꝛ. ff. de ope. lib. si libertus. cum glo. precise per eadem verba concor. Guil. Pau. ꝛ Steph a. ¶ Mo. bene glo. que videt velle q de eo qđ committitur conscientie alicuius possit q̄stio refricari. contrariā gl. dicit o ns Pet. esseᵇ in. d. c. statutum. §. assessorem. sed hanc dicit veriorez. Tu dic sm do. Ant. q hec nō contrariatur illi sed illaz limitat ꝛ declarat: qz querele partis de iuris rigore non debet admitti ꝛ ita loquit glo. §. assesso rem. tū superior ex suo officio poterit prouidere: ꝛ hoc adiicit hec glo. facit qđ no. de appel. vt debitus. ꝛ de accu. super his p glo. vel dic q hic loquit qñ lex dicit quod fieri debeat ꝛ aggrauant conscientiam ibi qñ relinquit cōscientie. ¶ Glo. moderationem. opp. q epūs nō facit moderationem portionis debite: qz sic illam minueret cum hoc importat verbum moderari. de ver. sig. c. fi. glo. huius timore exponit moderationē. i. moderatam taxationē. ꝛ alle. concor. Jn. §. sane. glo. obseruētur. querit hic loquitur qñ omnia onera subit patronus quid si patronus subit aliqua onera puta onera pcurationis: ꝛ reliqua subeat presbyter: an debebit fieri assignatio portionis sufficientis salte p̄o oneribus incūbentibus presbytero videtur q sic arguēdo de toto ad partes: facit. de offi. dele. pastoralis. ꝛ de presbi. accedentes. ꝛ de sta. mo. in singulis. ꝛ de deci. tua. q. gl. hic dicit q putat de mēte iuris esse q aut omnia onera subeat patronus: aut omnia subeat presbyter ex eo maxime: qz particularis exactio non minima hz incōmoda. facit. ff. de admi. tu. l. cū tur. ff. fami. erciscū. l. plane. ꝛ decre. cum instantia. de cen. ꝛ hoc innuit ter. hic dum dicit sed onera omnia ꝛc. ꝛ sic residet ꝛ aliter non declarat Guil. hic dicit q per hanc literam videtur dicendum q aut patronus omnia onera subit: aut curatus nec erit deferendum patrono si dicatur se velle aliqua nō alle. prealle. l. cum queritur. ꝛ. ff. de procu. l. in causa. ꝛ de consec. di. ij. cō perimus. Refert q alij dicunt q sm modum supportationis fiat assignatio portionis. alleg. preal. decre. accedentes. ꝛ. d. c. in singulis. sed primam dicit veriorem per hanc literā que dixit omnia ꝛ plene ꝛc. ꝛ hoc forte fuit de mēte: hz clarius loquatur Guil. ꝛ idem Pau. ꝛc. ¶Glo. sufficiens. querit que dicat sufficiens portio remittit. de rescrip. cuz adeo. in gl. ij. xvi. q. j. c. i. ꝛ habetis no. in decre. i. ſ. de preben. in. vj. qz sm qualitatem personarum ꝛ consuetudinem procurantium. vt ibi no. ¶ Circa primam partem querit hic Paul. que dicatur onera epalia. Respondet q illa de quibus habetur. de offi. or. conquerēte. ꝛ. dilectus. Exemplum ponit in procuratiōe annexa visitatio ni. x. q. iij. cauendū. et in cathedratico. e. q. c. illud. ꝛ in charitatiuo subsidio. de quo de cē. cum apostolus. Quid aūt sit cathedraticum dicit q nihil aliud sit nisi pecunia p onere cathedre debita. x. q. iij. c. i. ꝛ est duorum solidorum seu aureoꝝ vt ibi in ter. ꝛ in gl. Sed an in isto iure cathedratico currere possit prescriptio. Jo. xvi. q. vij. quicunqꝫ. dixit q in eo nō currit prescriptio in toto sed quantitate sic. idem Guil. nasc q decre. pastoralis. de dona. cōtrariū no. Jo. de fan. ꝛ Mug. xiij. q. ij. in prin. Sed an charitativum subsidium possit remitti: videtur q non. cum charitas nunq̄ excidat. de pe. di. ij. querendū. Archi. de prebē. c. i. in. vj. dicit q in generali remissione iuris epalis nō intelligitur included: sed in speciali bñ potest includi. alle. quod no. Lau. Ain. ꝛ Ber. de transla. preterea. de materia. de cē. cū venerabilis. per Jo. an. ꝛ de dona. pastoralis. ¶ An autez in petitione iuris epalis veniat id qđ debetur nedum de iure cōi sed etiam pacto vel cōsuetudine. Innocē. ꝛ Ber. ꝛ sic. de religiosi. constitutus. cōtrarium no. de offi. ordi. cōquerente. pau. concor. opi. qz prima opi. procedit qñ id quod debetur ex gratuita liberalitate vel pacto succedit loco alterius iuris epalis remissi. Secundo quādo ad alia iura epiſcopalia aliquid est additum vel accumulatum nullo iure epiſcopali remisso quod no. bñ p cōz. prefatorū dictorum. ¶ Secundo querit Pau. ᵈ quid si pſentatio fiat per procuratorem an debebit assignari terminus. de quo hic dicit q poterit assignari procuratori infra quez ni hilominus notificetur domino terminus assignatur: vel dicit ipse q primum sufficit vbi procurator haberet mandatum ad assignandum portionē: quia tunc sufficeret soli assignare terminum. ꝛ eius negligentia noceret domino. vt lit. nō cōte. c. i. ad fi. ꝛ qđ ibi no. in vlti. gl. facit eo. ti. qñ frequenter. §. quod si super

a ¶Sed potius mēs. adde bonū ter. in. l. q. dā testō. ff. de pe. leg.

b ¶Jn. d. c. statutū. §. assessorē. adde ange. in. §. sed ite. i vij. col. vj. not. et er gl. in fin. de act. ꝛ ibidē do. Jaſ. prap. i fo. primi libelli. i. v. fumarie. in fi. fel. i. c. i. i. xvij. ꝛ xviij. col. extra 6 ffi. bal. i. l. i. ij. col. C. de reb. credi.

c ¶Quid aute sit q̄ttuo polsiterigi p cathedratico. vide de tertiis. in. c. placuit. ꝛ. q. iij

d ¶Quid si pſentatio, an ātpossit fieri pūratio p pcuratorē vel plſas. vide text. ꝛ ibi panor. in. c. ea noscit. de his que fi. a prela.

super. ꝛ si non hēret tale mandatū nō procederet prima opinio. ¶ Tertio quero quid si aliqđ impedimētum canonicum obstat pſentato: ponit exēplum. per cle. gnāle. de eta. ꝛ qualicum ibi no. quid tunc faciet ordinarius. Respondet q prout debit de alio: † qz patronus ecclesiasticus sciēter talē inhabilē pſentando priuatus est ipso iure ea vice potestate pſentandi: ꝛ sic intelligi dz sm eum opi. Jnno, de fil. pbr. quoniā. ꝛ host. de sup. neg. pla. c. ij. ꝛ de offi. ordi. cū vos. secus dicit si ageretur inter vicarium ꝛ patronos sup cōgruitate portionis: quia tūc nō agitur de bñficio vt bñficio: sed magis de proprietate quo casu nō habet locum cle. dispendiosam. de iudi. sm eum.

1 ¶ Plures heredes vnius ex patronis habent vnicam vocem in pſentatione rectoris.

2 Et q inter patronos plures potest conueniri de pſentatiōe fienda alternatis vicibus.

3 Patroni plures possunt pſentare plures personas eo pacto qđ electio personarum pſentatarū sit epi.

4 Ratio vbi est eadem ibi est idem ius.

6 Patroni vnius si duo heredes pſentarent vnum ꝛ decē heredes alterius patroni vel maior pars ipsorum alterum preferetur idoneior.

7 Pfno vnico si succedāt plures heredes succedāt in capita.

8 Patroni duo si sint ꝛ vnus elegit siue pſentat Titium alter vero nullum eligit dz expectari per tempus datum ad pſentandum si forte alium idoneiorem pſentabit.

9 Et si sunt tres quorum duo tantum pſentant an tertius debeat expectari.

10 Juspatronatus vnius patroni si venditur vel donatur pluribus aut permutatur pluribus personis vel si legetur pluribus quis pſentabit.

11 Relinquo verbum ex propria significatione verificatur tantū in actu vltime voluntatis.

12 Jus pſentandi clericum an spectet ad rectorem an ad patronum.

13 Patroni an possint inuicem convenire de pſentando aliquez vno ipsorum contradicente: ꝛ an talis conventio fieri possit sine authoritate diocesani.

14 Electio alternatiua vel incerta non tenet.

15 Jus patronatus quot modis queratur ꝛ que iura competāt patrono ꝛ an ius patronatus possit publicari seu confiscari ppter maleficium patroni.

16 ¶ Parochiani vt parochiani an fine titulo iuris patronat̄ possint pſentare.

17 Jus patronatus an indistincte transeat cum vniuersitate.

18 ¶ Patroni plures si in pſentando nolunt cōcordare qd iuris.

19 Filij fratrum an succedant adinuicem in stirpes an, in capita maxime in feudalibus.

20 Secundum an possit alienari sine licētia domini in vnū ex agnatis ꝛ sine consensu aliorum.

a ¶ Qz ille pſentādo. adde bart. in. l. cū qdā. ff. de. l. ij. ꝛ. d. ant. in. c. cū nos. et ibi. d. Abb. de offi. ord. in. ij. ꝛ iij. col.

Lures ab vno patro.

Tres sunt partes sicut tria dicta. secunda ibi. Et vt facilius. tertia ibi. Quibus determinat.

¶ Mo. per Host. ꝛ Inno. ſ. e. super rubrica. ꝛ p Ber. ꝛ p dictos. in. c. i. eo. ti. Guil. determinat et

1 alia de qbus. in glo. i. ¶ Mo. ᵇ primo q plures heredes vni

b ex duobus patronis habent vocem vnicā in pſentatione rectoris: ꝛ habentur loco vnius ꝛ sic in iurepatronatus videtur

2 fieri successio in stirpes non per capita. ¶ Mo. q inter patronos potest conueniri de pſentatione fienda alternis vicibus ꝛ hoc vt facilius prouideatur ecclesijs. vt vitetur discordia q̄

3 alꝫs posset interuenire. ¶ Mo. q plures patroni possunt pſentare plures personas sub hac forma q electio personarum pſentatarum sit epi. ¶ Mo. q vbi est eadem ratio ibi est idē ius

4 concor. de cōsti. trāslato. ¶ Gloſi. opp. ter. hic videtur velle q in iurepatronatus fiat successio per stirpes ꝛ non per capita. de no. xvi. q. ij. pie mentis. ꝛ. c. si plures. ꝛ. ſ. e. ti. c. i. vbi tenēt Hug. Jo. Lau. Can. Ain. Ber. et Bof. Fe. Cyn. quod successio fiat in capita. ꝛ hoc etiam confirmatur: qz patroni succedūt libertis in capita ꝛ non in stirpes. insti. de succes. liberto. §. ſi. qz nō stra. ergo eodē modo dicēdum in patronis ecclesiarū. Ad hoc etiam accedat qz ius patronatus est quid indiuiduū: ꝛ ideo si cut stipulationes continentes indiuiduum nō diuidimur inter heredes: sed trāseūt in solidum ad heredes in capita. ff. de ver. ob. li. ij. ꝛ. l. v. §. cato. ꝛ. l. stipulationes nō diuiduntur. ergo ꝛc. Huius timore facta est hec tota glo. que dicit q de casu hic

c decisio olim erant opi. ᶜ Nam multi tenebant q in iure ptro. ecclesie fieret successio in capita ꝛ nō in stirpes q rationes pre alle. ꝛ hāc opinionē cōtersequebant̄ quasi. vt ptz ex superi⁹ alle. Alij vero vt Inno. ꝛ Host. tenebant hanc opi. que hic approbat: ꝛez q in iurepatronatus fieret successio in stirpes: nō in capita. vt ptz ex no. per eos. ſ. e. ti. c. j. Mouebantur q fic vi demus qñ agitur de successione fienda per lineam descendentium ascendenti. vt pbatur insti. de here. que ab intesta. in. §. ꝛ quia placuit. Item qz plures succedētes vni loco vnius debēt haberi. ff. de condi. ꝛ demon. l. cui fundus. ꝛ hanc opi. velut egtati subniram dicebat Inno. in. d. c. i. preferendā subtilitati ꝛ rie. alle. ff. ad. l. aquil. l. ita vulneratus. in fi. ꝛ. ff. de institoria. l. i. et hanc opinionem sequebatur Host. bñuentanus in libellis suis eo. ti. §. nunc de vltimo. Archi. vero. in. d. c. si plures concordabat opiniones dicens q opinio prima locuz habet in successoribus vnius patroni ppter principium quō est vnum vel diuersorum qui sunt ex eadem cā patroni. Scda opi. ſ. Inn. ꝛ Host. locū habeat i illis qui sunt patroni ex diuersis causis: vt puta qñ vnus ex dotatione alius ex fundatione. nā tunc omnes descēdētes ex altero predictorū habētur loco vnius. Ain aūt hec opi. Archi. reprobetur per hanc decre. videtur q nō. quia hec decre. solum videtur loqui qñ plures erant patroni ꝛ sic non vnus solus. Quia glo. non placet hec opi. Archi. ꝛ videat aliqualiter demulcere aures. Monetur qz nō videtur posse dari bona ratio diuersitatis quare aliud dicamus in diuersis patronis ex eadem cā q̄s in patronis ex diuersa cā. Item quia nō est dare rationem diuersitatis: quare magis debeamus inspicere stirpem. in primo gradu considerato q̄s in tribus concordant omnes scribētes. Primo vez q boc iuspatronatus est simplex ꝛ indiuisibile. Secundo quia iuspatronatus transit equaliter in heredes institutos etiam ex inequalibus partibus: licet forte posset dici sm Inno. q pinguior sit illi⁹ vox. q habuit plus in hereditate. Tertio qz acquiritur equaliꝫ iuspatronatus dotantibus ecclesiam: licet vnus plus conferat q̄s alter iurta no. plene. ſ. e. ti. c. i. ita q plus acquireretur ei qui dedit centum q̄s ei qui dedit quinq; ad instar vidue. de quo Matth. ri. secundum Guil. ideo concludit q olim placebat sibi opinio. q fieret inci pit a successio. ꝛ non in stirpes: licet hic aperte reprobet dicēs q licet opinio hic approbata in aliquo sapiat equitatē prout inferius dicetur: tamē non erat expediens ecclesijs: sed potius contraria propter ea que infra dicentur. ꝛ quia sicut iura alia patronatus pront est ius alimentorum ꝛ ius pcessionis et ius

defensionis debetur per capita patronoꝝ: ita debuisset dici de iure presentationis: vt sic p̄ consequens tot essent suffragia vocū quot essent capita patronoꝝ ⁊ nō plura. p̄o hoc bene faciebat. c. iij. S. e. ti. ibi loquitur etiā de heredibus fundatoꝝ in pluribus: ⁊ tamē dicit illum p̄referendum qui plurimoꝝ app̄obatur assensu: ideo autem dixi non plura debere suffragia vocū q̄m sint capita patronoꝝ: quia si solus vnus esset heres compatroni deberet habere vocem suam vnam tantum et non duas: cuius contrarium vult hic litera que vult q̄ si duo essent instituti a tribus patronis quilibet eoꝝ haberet ptēs in tribus vocibus: similiter si vnus solus esset heres trium patronoꝝ habebit tres voces. p̄o quo facit decre. cū olim. dere iudica. ⁊ quod ibi no. ⁊ p̄dicta, opi. que hic reprobatur vt p̄e dixi. placebat enim glo. rationibus p̄eallega. tamen quicquid olim diceretur tenenda est opinio que hic app̄obat. dicit tamen gl. q̄ timet ne ex hac opinione app̄obata inextricabiles questiones oriantur si in primo gradu secundo ⁊ tertio successionis ponamus varietatē in numero personarum ⁊ in qualitate eorum: ⁊ multo fortius si deī in quarto ⁊ in quinto ⁊ in successione plurium patronoꝝ nedum vnius cuius rei gratia gl. ponit exemplū q̄ declarare esset magis laboriosum q̄m subtile ⁊ bonus cōputator de facili intelligeret ideo nō insistit: ⁊ maxime etiam cōtingeret intricatio circa p̄obationes fiendas: p̄pter quod gl. concludit q̄ nō modicum terretur de hac app̄obatiōe. Fatetur tamē q̄ nō sic terretur de eo quod scripsit post Inno. ⁊ Host. in. c. scriptum. de elec. in versi. oppositi. vbi no. q̄ prelatus potest habere tertiam electionem ⁊ capitulum tertiam ⁊ clerus aliā tertiam: quia licet ibi posset esse aliqualis intricatio in calculo: non tamen posset esse quāta hic. p̄pter successiones in stirpes quas ibi cōsiderare non possumus. ℣Per predicta infert gl. ad id quod no. Bof. S. e. c. i. vers nunquid valet seu possit excusari cōsuetudo que in partibus quibusdā s vt est neapolis: habet q̄ iuspatronatus dividitur p̄ uncias et fiet divisio respectu portionū s̄m quas heredes successerūt patrono vel patronis ⁊ nō respectu portionum quas contulerunt in edificādo vel dotando: nec respectu iurispatronatus quod est indivisibile quod videtur q̄ sic p̄ predicta. ℣In quo autem consistere possit vtilitas harum divisionuꝝ ex quo iuspatronatus in se est indivisibile. dicit gl. q̄ potest esse in hoc q̄ actus p̄sentandi erit cōmunis p̄opter iuspatronatus qō est indiuiduum: sed ecclesia in alendo ⁊ in oneribus magis teneī ei a quo plus recipit. ℣Item si contingat esse locum gratificationi que aliquādo de iure est facienda. iurta. c. cum autem. S. e. vor illius p̄ferri debebit qui plus contulit: ⁊ hoc dictum olim placebat gl. tamē vt hic videtur de iure cōi aliter est dicendum vt hic ptz. qz quoad actū p̄sentationis fit divisio: ª qz non cuilibet heredi competit insolidum: imo si plures heredes succedant vni patrono omnes loco vnius habentur vt hic ptz. ⁊ p̄ hac opi. hic app̄obanda bñ faciunt due decre. de rescri. pastoralis. in p̄i. ⁊ de testi. lz ex quadam. vbi habentia originē ab vno habentur loco vnius. ℣Item p̄o hac opinione facit equitas: qz als tenendo cōtra vcz q̄ fieret successio in capita ⁊ non in stirpes de facili vnus patronoꝝ veniens ad mortem posset aliū defraudare istituēdo q̄m plures bñdes ⁊ tot essent voces: ⁊ sic si essent decem heredes vnius haberent decem voces ⁊ compatronus vnam: ⁊ sic p̄referret illi cōpatrono. ℣Addit ℣Paul. maxime qz plures voces p̄referuntur in p̄sentatione. S. e. qñ intantū q̄ sufficit maior pars comparatione minoris, iurta no. per Alin. ⁊ Compo. de ele. ecclesia vestra. s̄m ℣Pau. ⁊ qz hoc ita posset cōtingere in secundo gradu ⁊ vlteriꝰibus sicut in primo. ideo vi detur bona opi. Arch. sed melior fuisset opinio app̄obata: dicit tamen gl. q̄ tenendo opi. contrariam. si q̄ fieret successio in capita etiam quo ad actus p̄sentationis contra dictā iniquitatem ⁊ fraudē posset p̄uideri si statueretur q̄ ex tantibus de scendentibus sanguinis non possunt succedere extranei. nam tunc si alter cōpatronoꝝ haberet plus tales heredes nō haberent cōqueri de compatrono sed de eo. ℣Preterea posset cōtingere ecōtra q̄ ipse plures heredes haberet: ⁊ ideo ī hoc nō dicitur iniquitas vel lesio. arg. l. fideicōmissis. C. de transac. qz autem eo casu quo non essent descēdētes sanguinis posset dicta iniquitas augeri vel surgere. dicit gl. q̄ bonum esset statuere q̄ nullo casu fieret successio in extraneos bñdes: qz per hoc tolleretur dicta iniquitas ⁊ facilius liberaretur ecclesia ab hoc iure patronatus. facit. c. prohibemus. ⁊. c. fi. de cen. ¶Ex predictis patet q̄ hic reprobatur opinio antiquoꝝ ⁊ Archi. ⁊ approbatur opinio Inno. ⁊ Host. ⁊ hoc idem tenet hic ℣Pau. dicens q̄ lz s̄m opinionem hic app̄obata, oporteat non venire ad divisionem ⁊ subdivisionem vnius vocis quādo plures ab eodē instituuntur p̄o equalibus vel inequalibus partibus: ⁊ ab illis heredibus alī instituunt: ⁊ sic per consequens successiue ⁊ post multas successiones sit difficile terminare put etiaꝫ ptz ex exemplo glo. tū sufficit ita scriptum ex argumento. vj. q. ij. scriptū est in lege. ⁊. ff. qui ⁊ a quibus. l. prosperit. ⁊ quasi simile dicit q̄ no. in. c. scriptum. de elec. post Inno. ⁊ fatetur tū p̄pter predicta q̄ expeditius fuisset tenere opinionem antiquorum. facit q̄ dicit glo. hic in secunda parte. in ver. facilius contra iniquitatem succurrere statuendo p̄out gl. ℣Idem dicit Iādinus. ℣Idem tenet etiam Ste. dicens q̄ contra difficultates ⁊ intricationes surgentes ex opinione hic app̄obata posset succurri altero de duobus modis hic in tertio positis. ⁊ si neutra viarū hic positarū sibi placeret, tunc dicit Steph. posse dici q̄ cum istud ius sit indiuisibile [b] ⁊ sit apud omnes ⁊ singulos s̄imul ⁊ sine alīs apparet nullum alle. S. c. ti. q̄ vnius contradictio totū impediet. ff. q ⁊ a quibus. l. si quis hac lege. §. quoties. ⁊. ff. de pig. act. l. si necessarias. §. si vn̄ ex pluribus. ⁊ ex hoc cuiet q̄ si infra tempus iuris non potuit concordare, ep̄s p̄pter eorum negligentiam poterit ecclesiam ordinare. S. e. qñ. ⁊. c. cū p̄opter. ℣Nec ob. q̄ p̄referri debeat electus seu p̄sentatus alioī parte ceteris paribꝰ si id fieri poterit fine scādalo. S. e. q̄m. nam als succederet. e. i. ⁊. ij. S. e. qz respondet Ste. q̄ illud haberet locum qñ sunt plures patroni originales ex eadē vel diuersa cā hic qñ non sunt patroni originales: ⁊ per hoc habes modum euadendi intricationes cōputationum. de quibus. in gl. Forte gl. intelleī erit q̄ soluatur intricatio vt qui plures habet vncias ille p̄referat: tū qz difficultas est cōputare, non placuit glo. opi. hic app̄obata. ℣An autē in ep̄is p̄onis originarijs sufficiat maior pars comparatione minoris. ℣An vero requiratur maior pars cōparatione omnium patronoꝝ. ℣Paul. hic dicit q̄ sufficiat maior pars cōparatione minoris q̄: hoc ius spectat ad eos nō vt corpus sed vt singulos. alle. no. per Alīc. ⁊ Compo. de elec. ecclesia vestra. ⁊ per Jo. xvi. q. vij. si plures. ⁊ p Archi. xxxi. di. nicena ⁊c. ¶ †In heredibus autem vnius patroni ex duobus si forte vni successit vnus alteri. ⁊. an maior ps comparatione minoris illoꝝm. ⁊ facerent vnam voces. ℣Paul. non tangit Steph. vt p̄dixi ptz q̄ non: imo requiritur q̄ omnes p̄dicti decem concordent: als vnius contradictio ī p̄dicti ret totum. ℣Lapus ptz hic q̄ sufficiat maior pars. ℣Et hec opinio videtur verior tanq̄ fauens ecclesiꝭ saluo eo quod dicam infra. ℣Opi. Jo. de lig. non videtur valere lz p̄o ea facit qz ex quo agimus de stipite qz representant personaz vnius oportet maiorem partem illius consentire: secus q̄ si sunt patroni originarij habētes integras, sed salua La. in originarijs. i. qz competit eis vox vt singulis nōvt collegio: ideo ex quo ius disposuit sufficere maiorē sufficit maior pars cōparatione minoris: ⁊ eadē est ratio in vno stipite: qz descendētes ex vno stipite sunt vt singuli: si ergo sufficit maior pars ds sufficere comparatione minoris ad habendum stipites ⁊c. ℣Lap. hic tenet: sufficiat maior pars comparatione minoris ad faciendum vnā vocem ad qō si alterius patroni vnius heres concordet cum tali maiori parte ille debebit admitti ⁊ dicetur habere duas voces: sicut si a duobus patronis originarijs p̄sentaret. Si vero omnes decem vel maior pars ipsoꝝm p̄sententvnum ⁊ vnus heres alterius patroni alium p̄referretur idoneior: et si erant equalis meriti locus erit gratificationi vt superior admittat quē velit. iurta no. per Inno. ⁊ Bof. ⁊ Host. in summa. alle. de elec. venerabilem. ⁊. S. e. ti. cuz aūt. ℣Jo. de lig. hic tenet q̄ requiratur maior pars omnium predictorum decem ad faciendum vnā vocē al's se inuicem impedient: hec p̄cedunt qñ plures sunt patroni qbus succedit quo casu posset dici non loqui. Steph. sed in sequēti. [c] ℣Si vero vnicus sit patronus cui plures sint heredes tunc hoc casu non loquitur cle. s̄m Lap. ptz q̄ dicit plures ab vno ex patronis. vnde dum ter. dicit q̄ habēt vocem vni patroni intelligitur respectu aliorum quos habet ecclesia qd igitur erit in casu predicto qñ vnicum tantum habet patronum ecclesia qui plures dimisit heredes, dicit Lap. q̄ tot voces habebūt quot erunt heredes p quod dicit q̄ locū haberet id qō ds. S. eo. c. j. quia staretur maiori parti cōpatione minoris: ⁊ similiter locum haberet secundum ⁊ tertiū responsus huius decre. ex eadem cā. Sz quid si vni patrono successerūt duo heredes: deinde alteri illoꝝ duorū successerūt decē ⁊ alteri duo: modo pone q̄ p̄dicti decē vel maior pars ipsoꝝm p̄sentauerit vnum ⁊ vnus de duobus alīs eundē p̄sentat. ⁊ minor pars de decē cum alio ex duobus p̄sentant alius que p̄sentatio valebit. dicit Lap. valere p̄sentationem factam a decem vel a maiore parte ipsoꝝm cum vno ex duobus, alleg. qō no. Compo. scōm Alin. de rescri. pastoralis. in ver. concordare. ver. itē qd si tres. ℣Item dicit si decē vel maior pars eorū p̄sentant vnum ⁊ qui libet aliorū duorū vnus vnū a'ins alīū qō p̄ferretur p̄sitā a decē vel maiori pte ipsoꝝm. ℣Ratio q̄ omnes inter se habent duas voces: ita q̄ decē vel maior pars ipsoꝝm habent vnā vocē ⁊ alī

⁊ alī duo aliam vocē: ⁊ ideo cū in patronis laicis maior pars cōparatione minoris p̄referat: vt est dictū p̄sentatus a decē vel maiori parte saltē habet vnā vocē ⁊ si etiam esset p̄sentatus ab vno aliorum duorū haberet vnam vocē ⁊ dimidiā: sed p̄sentatus ab vno ex duobus qui p̄ vno reputant hz mediā vocē tñ: si alius ab alio ex duobus fit p̄sentatus: ⁊ ideo p̄sentatus a decē vel maiori pte obtinere dz tamē p̄sentatus a
6 maiori parte cōparatione minoris s̄cōm Lap. † Ex p̄dictis patet q̄ si duo heredes vnius p̄sentarēt vnū ⁊ decem heredes alterius patroni vel maior pars ipsoꝝ alterum preferret idoneior: ⁊ si equalis essent meriti locus esset gratificationi vt in simili superius dictū est. Si vero vnus duorū p̄sentaret vnum ⁊ alius alium ⁊ decem nec maior pars comparatione minoris concordarent in vnū: sed forte quilibet duo ex decem eligerēt vnus diuersum. sentit Lap. q̄ p̄referri deberet idoneior p̄sentatus a duobus: qz illi haberent vnā vocē quod in p̄sentatis: qz quibuslibet duobus de decē nō ztingit: ⁊ si essent equalis meriti locus erit gratificationi. Si vero cuilibet duoꝝ patronoꝝ successissent decem: ⁊ quilibet duo ex decem p̄sentarent diuersum: videt similiter qz idoneior dz p̄ferri: ⁊ si sint equalis meriti locus sit gratificationi. Et idem si omnes decē heredes vnius patroni vel maior pars ipsoꝝ vnū p̄sentant ⁊ omnes alī decem vel maior pars aliorū ⁊ idē si oēs heredes vnius patroni p̄sentant vnum ⁊ maior ps ipsoꝝm decē alterī cum talis maior pars facit vnam vocem: vt est dictum in plu-
7 ribus heredibus plurium patronoꝝ. ¶ † Ex predictis patet qō si vnico patrono succedūt plures qō succedūt in capita secundū Lap. ℣Credo q̄ si sunt duo habebūt duas voces. Si vero alteri dictoꝝ heredū succedunt plures: tunc bene succedunt in stirpes vt hic dicitur. Et ideo si vni duorū heredum succedunt decem vel alteri duo illi decem habebūt tantum vnam vocem ⁊ alī duo aliam: ⁊ si quidem oēs cōcordāt in p̄sentatione clarū est. Si vero discordant quis debeat p̄referri seu q̄ p̄sentatio debeat valere p̄t ex supradictis: s̄cōm hoc dic. hz locū qñ a principio plures sunt patroni. vnus erillis moritur relictis heredibus pluribus. vel qñ vnus ex pluribus heredibus vnius patroni decedit pluribus heredibus relictis: sec? qñ vnus patronus decedit pluribus heredibꝰ. ¶ Ex p̄dictis p̄t qualiter dissolui possit intricatio ⁊ difficultas glo. qr als s̄cōm Ste. q̄ dixit q̄ vbi fit successio in stirpes p̄t dissolui p̄alteram ex duabus vīs dicīn ter. positis si velint alteram illarum eligere. Si vero neutra dictarum viarum sibi placet si non possunt cōcordare: tunc etiam vno solo discordāte est p̄inde ac si p̄pter discordiam patronoꝝm nō ordinetur ecclesia: ⁊ sic si post lapsum temporis si neglexerunt cōcordare ep̄s ordinabit: ⁊ hoc siue vnico patrono succedant, plures: siue plures vni ex duobus patronis. ℣Lapus vero distinguit vt ex p̄dictis p̄t an plures succedant vnico patrono an vero plures vni ex pluribus patronis vel plures vni ex pluribus heredibꝰ vnius patroni: ⁊ ille p̄ferretur qui habebat plures voces vel voces in tegram alio nō habente ipsam. integram vel maiorem p̄tē vocis nullo habente vocem integram: ⁊ si plures essent tales sic p̄sentati habentes quilibet vnam vocem vel vnam dimidiam p̄tem idoneioꝝ erit p̄ferēdus: ⁊ si neuter sit idoneior locus erit gratificationi vnde concludē q̄ dz inspici quot sunt stipites q̄ representant vnā vocem ⁊ qui habent maiorem partem stipitum censentur habere solidam vocem. Item ille dicetur habere stipitem qui habebit maiorem partem ipsius stipitis: ⁊ sic si sunt quatuor stipites: qui habet tres ex eis dicet habere vocem ⁊ sufficiat habere maiorem partem cuiuslibet illoꝝm triū. Si essent in pari casu seu minori idoneior est instituēdus: ⁊ si eque idonei sint sit locus gratificationi: vel forte potest dici q̄ vbi sunt in pari numero neuter sit instituendus ⁊ inuicem se impedient: sed p̄cedēs opinio tanq̄ fauens ecclesiꝭ videt tenenda. ar. l. sunt p̄sone. ff. de religiosis. ⁊ no. in. c. j. de cog. spiri. ⁊ qō supra dixi in pari causa seu numero intellige stipitum. Si vero in eodem stipite sit paritas quasi in seipso sit divisio ⁊ discordia videtur pro nullo cōputandus talis stipes: ⁊ sic sunt tres stipites ⁊ vnus stipes vel eius pars maior etiam comparatione minoris qz hoc est fauorabile ecclesiis: ⁊ ideo amplectē dum. pone vnus p̄sentat Titium alius Seyum tertius stipes qui in dubio constitit est in divisione: qz vnus illoꝝm ꝛsentit in Titium alius in seyum. Videtur q̄ neuter debeat instituī cū nullus eorum habeat maiorem p̄tem stipitis. Item ⁊ in alio tertio est in seipso divisio ⁊ sic expectabit lapsus temporis: si cat dixit Ste. cuius opi. hoc casu procedit vel forte sunt in pari casu: quia si quilibet habet stipitem ⁊ dimidium alterius idoneioꝝ erit instituendus ⁊ si sunt eque idonei locus erit gratificatiōi: ⁊ hoc forte verius cū magis faueat ep̄iscopali ecclesie. Si vero ex tribus stipitibus vnus p̄taret Lucium alter Seyum tertius cōsistens in duobus esset diuisus: quia vnus ex illo stipite p̄sentaret Lucium alter Saium quid esset tunc videtur qō p̄cedat opi. Stepha. qz licet Titius ⁊ Seius sint in pari cā cum non habeant par ius respectu omnium stipitum: secus in p̄cedenti: ⁊ ideo cū nō habeant par ius respectu omniū stipitum nec bz aliquis eoꝝ maiorem partē stipitum neuter instituī dz vel forte idoneior ex duob? primis dz p̄ci. ⁊ si sunt equalis meriti de altero eorum poterit gratificari p̄ ea que infra dicent. Si vero essent duo stipites tñ quoꝝ vnus p̄sentaret Titiū ⁊ media pars alterius cui dā alia medietas Seium s̄m La. p̄ferri dz Titius q bz stipitem ⁊ dimidiam alterius. Sed contra hoc facit qz in altero est dissensio in seipso ⁊ sic videt p̄ nihilo cōputandus rōne repugnāte in seipso. ar. l. vbi repugnātia. ff. de reg. iur. ⁊ sic expectabit lapsus tēporis vel forte nō debebit esse deterioris cōditionis Titius q̄m si totus ille alter stipes p̄sentasset Seium quo casu idoneior dz p̄ci. ⁊ sic si titius sit idoneior dz p̄ci ⁊ ēt poterit gratificari si sit equalis meriti: als expectetur lapsus temporis. Seius autem tunc nullo casu poterit p̄ci qz non bz in se dimidium stipitē tantum: ⁊ sic nō dz p̄ci aliquo casu etiam si sit idoneior: ⁊ idem videtur dicendum si sunt tñ duo stipites ⁊ vnus p̄sentat Titium ⁊ media pars alterius Lucium alia media Seium: qz Titius si est idoneior poterit p̄ci: ⁊ debebit ⁊ sic est equalis poterit ei gratificari ne magis noceat ei dissensio alterius stipitis q̄m si de 2co-
8 dia Seium elegisset. † Quid aūt si sunt duo stipites tñ ⁊ vnus stipes eligit Titiū alter vero nullū eligit dicit q̄ dz expectare p̄t̄s natum ad p̄sentandū si forte aliū p̄sentabit q̄ forte erit idoneior: secus si maior pars alterius stipitis p̄sentet vnum qz non expectabitur alia pars cuius p̄sentatio nihil potest operari. Si vero media ps stipitis p̄sentat alia tacet expectabit: qz forte eundem p̄sentabit ⁊ sic erunt duo in pari cā: vel forte p̄sentabit alium q̄m fecerit alia pars eiusdem stipitis quo casu qd iuris sit. s. qñ duo sunt stipites ⁊ vnus p̄sentat Titium. ⁊ media pars alterius Lucii: alia media Saium patet ex. supradictis.
9 ¶ † Ex p̄dictis etiam patet q̄ si sunt tres stipites ⁊ duo tantū p̄sentarēt an tertius dz expectari: qz si ill! duo sunt in cōcordia de vno certe nō expectabitur tertius cuius p̄sentatio nihil potest operari. arg. l. aliqñ. ff. ad. vellei anum. Si vero quilibet illoꝝ duoꝝ stipitū de p se p̄sentēt vnū puta vn? stipes. Titius scōs. Lucium expectabitur tertius stipes: an cōsentiat in altero diuerso a dictis duobus: ⁊ si maior pars ipsius tertij p̄tet vnum non expectabitur alia minor pars eiusdē stipitis: sed si media pars p̄sitet expectabit alia vt videat vtrum concordet cum alia dimidia an vero discordet: ⁊ sic ptz ex p̄dictis q̄ plus operat taciturnitas q̄m volūtas declarata cōtradictoria. Ratio qz cōstat de mente qñ est declarata: ideo succedit dispositio in ris incōtinenti. sed vbi non est declarata opz q̄ expectem?: qz diuinare nō possumus. fa. in arg. de elec. qō ficut ⁊c. Sed qd si sunt tres stipites ⁊ media pars vnius eligit Titium media ps alia eligit alium. s. Seium ⁊ faciunt alie due stipitem: qz media pars cuiuslibet eligit Titiū ⁊ alia Seiū: videtur q̄ neuter sit p̄ficiendus lz sint in pari cā: ex quo nullus, bz integrū stipitē vel maiorē p̄tē illius: ⁊ idē si quelibet media pars eligit diuersam personā ⁊ sic diuersas ser psonas. Si vero Titius haberet vnū stipitē vel eius maiorē partē in dicto casu si idoneior esset posset p̄ci si equalis posset gratificari: als secus: qz non plus dz o pari diuisio aliorū. duorū stipitum q̄m si cōcordaret qlibet stipes in diuersos: ⁊ hoc qñ habetur totus vnus stipes habēdo respectu ad primū stipitem: qz qs bz oēs vel maiores partē re presentātiū primū stipitē seu primū gradū. Si vero essena duo in scō graduvt in terminis glo. in duobus filijs. B. ⁊ esset tertius gradus subdiuisus. qz vnus filiorū. B. haberet filium cleri cum alijs. viij. si ille clericus eligit Titium ⁊ medietas illoꝝm viij. eligit Lucium vel etiam eundem: alia medietas Seiū non debebit etiam si stipites similiter faciant. ¶ Glo. secunda, que rit an p̄cedat litera etiam quotcūq; sint instituti heredes. ℣Respondet q̄ sic: qz loquitur indistincte ⁊ ad minus ad sni verificationem requirit cōcursum duorum. vt in regula pluralis. in sexto. Itē p̄cedit sue singulares p̄sone sint institute sue collegium ⁊ multo fortius: qz collegiū locovnius habetur. vt in. c. ea noscit. de his que fi. a pla. ⁊c. ¶ Glo. ab vno. querit quid si nō plures ab vno sint instituti heredes quo casu loquit litera: sed plures a pluribus vel vnus a pluribus. ℣Respondet glo. q̄ tūc erit secus: quia tunc primo casu illi plures: ⁊ secundo ille vnus habebunt plures voces ⁊ non vnam tantum vt est dictum in glo. magna. ℣Idem La. dicens q̄ si vnus instituitur a pluribus patronis habebit tot voces quot sunt patroni. Idē dicit si plures a pluribus instituantur. Idē si patronus a patrono: quia tunc habebit duas voces: vnā ex iure p̄oprio aliam ex successione hereditaria compatroni ex persona illius s̄m ℣Pau. vt

a ¶ Qz nō cuilibet. add de gl. et panoz. i. c. i. extra de iurepatro.

b ¶ Et sit apud oēs. adde tñ q̄ dicit. d. abb. et doc. i. c. qñ. extra de iurepa.

c ¶ Si vo vnic? esset adde do. ant. in. c. j. S. e. ⁊ Pe. de anch. in consil. crij.

refert Lap. Itē aduertēdum fm Lap. q̄ hic loquitur quando plures ab vno ex patronis succedunt quo casu illi plures habent dumtaxat vocē vnius quod intelligit Lap. respectu aliorum patronorum quos habet ecclesia per quod dicit q̄ si eccle sia habet tantum vnum patronū qui dimiserit post se plures heredes q̄ tot voces habebūt quot erūt heredes ⁊ sic ꝫ locus in eis q̄ dicit. S. e. c. ij. ⁊ finis huius. c. ex eadē cā gloss. tamē magna vt vidistis tenuit cōtrarium in reprobatione opi. Archi. et sic aduerte q̄ hic Lap. sentit opi. Archi. in hoc non reprobarit ⁊ videtur habere rationē in se: q̄ quando vnicus tantū est patronus nō est cui⁹ respectu sit necesse dicere q̄ plures heredes illius habeant vnam vocem tantum. que ratio cessat q̄n plures sunt patroni ⁊ ab vno illorum plures relinquuntur heredes.

10 ¶ †Sl. relicti. querit quid si iuspatronatus vnius ex patronis descēdat ad plures per viam contractus ⁊ non p viam relicti. Exemplum si vēditur pluribus vniuersitas in qua est iuspatronatus vel si permutetur cum pluribus vel donetur omnibus dō in donatione sienda p̄natis intercedat cōsensus epi. iurta no. S. eo. illud. naz predictis modis transferri potest iuspatronatus. iurta no. S. e. cum scōm. an dictis casibus p̄cedat cle. gl. respondet q̄ sic: q̄ eadē ratio ꝫ inspecta propria significatione huius verbi relicti: loqui videatur solum de trāslatione patronatus ex vltima voluntate. l. i. ad ſ. ff. de tabu. exhi. ⁊ de fo. cōm pe. conquestus. Idē ꝫ Pau. dicens etiam literas procedere si ue ex testamēto siue abintestato relicti sint heredes. Idē Ste.

11 ¶ †[a] Mot de isto verbo relinquo q̄ ex propria significatiōe ve a rificatur tantum in actu vltime voluntatis: tene menti p̄cipue statuta. ¶ Glo. heredes. querit an sit differentia an sint relicti heredes extranei an sui. Respondet q̄ non per tex. qui simpliciter loquitur de heredibus alleg. xvi. q. vij. consideran dum. ⁊ no. S. e. cum scōm. Idem Lau. ⁊ Jo. in. c. filiꝰ. xvi. q. vij. ad hoc q̄ eadem est rō: igitur idem ius. de consti. transla. Idem dicit Pau. literam p̄cedere siue sint mares siue femine heredes: q̄ iura loquuntur indistincte ⁊ generaliter. ff. de ver. sig. l. heredes Idem Lap. alleg. xvij. q. ij. eleutherius. de conse. p̄eben. c. fin. ⁊ d. c. filiꝰ. secus dicit Pan. in iure patronatus libertoꝝ secūdus quosdam: [b] q̄ eos non transit in heredem extraneus. alle. ff. de iurepa. l. filiꝰ. ff. de ope. lib. l. fabiules. ⁊ l. oparum. q̄ō dic vt no. C. de ope. lib. liberti. ⁊ ff. de condi. indebi. si non sortem. ſ. liber

12 tus. ¶ † Glo. rectois. querit quid in p̄sentatione clerici sienda vltra rectorum. Respondet glo. q̄ ⁊ respectu illius p̄cedit cle. q̄ eadem est ratio p̄ consequens idem ius. Fatetur tamen q̄ in hoc est opi. an ius p̄sentandi clericum spectat ad patronum an vero ad rectorem. de quo dicit tenendum q̄ō no. in. c. postulasti. S. eo. Pau. hic recitat opi. q̄ Jo. lxij. distin. si principali. Hug. xvi. q. vij. decernimus. Bar. de offi. vica. ad hec Hos. S. e. titu. postulasti. tenent q̄ patronus p̄sentet solum rectorem ⁊ nō clericum Inno. ⁊ Ber. contra. S. e. postulasti. ipse hic cōcordat opiniones: q̄ si querimus de p̄sentatione ad ordines ⁊ titulum ipsius ecclesie illa spectat ad rectorem excluso patrono. Ratio q̄ de eius p̄udicio agitur cum teneatur p̄sentato de necessarijs. p̄uidere. de p̄ben. cuz secundum. de offi. Archi. ad hec. nec p̄ hoc paratur aliq̄ō p̄udicium patrono: q̄ ille non habet aliquod ius in ecclesia ex aliqua institutione sed habet petitionē alimentorum ex p̄sentatione acquisita. ⁊ sic intelligitur. c. postulasti. q̄ō dic it verum nisi esset patronus qui faceret fructus suos ⁊ omnia onera supportaret de quo S. prī. c. Si autē querimus de p̄sentatione ad clericatum ipsius ecclesie que quando doꝝ fit de ordinato iam ⁊ quando doꝝ de ordinando. ⁊ tūc p̄sentatio talis clericis spectat ad patronum sicut ⁊ p̄sentatio rectoris. ⁊ sic intelligāt secūda opi. alle. xvi. q. ij. si quis opōnuz. ⁊ hec dicit vera q̄si obtinetur p̄sentatio ex vi iurispatronatus: secus si ex iure cōsuetudinario: q̄ tunc p̄scripta cōsuetudine p̄sentādi vnuz nō esset p̄ hoc p̄scripta p̄sentatio alterius cui p̄scriptio fit odiosa ⁊ restrigēda ⁊ nō larāda. de deci. cū ꝫtigat. de p̄scri. auditis fm Panl. Idē ꝫ Lap. eius dictum recitans in. ij. p̄te glo. ⁊ vt op. de no. S. e. c. i. ⁊. c. querimoniam. Sol. q̄ō. circa istum scōm casum cle. triplex opi. erat olim. sed hic approbatur opi. que habebit q̄ō fieri posset q̄ō hic dr. facit. l. quoties. ff. de vsu

13 fru. cum si. ꝛc. ¶ † Glo. patronus. queri tan hec cōuentio possit fieri inter maiorem p̄tem patronorū vno cōtradicente. Respondet q̄ non. alle. de ele. q̄ pter. ⁊ q̄ō ibi not. ⁊ q̄ō habetur in regula iure cōi. in. vi. ꝛc. ¶ Glo. libere queri tan hec conuentio poterit fieri sine antoritate p̄ocesani. Respōdet q̄ sic ⁊ ad hoc inducit verbum libere. facit quod no. de p̄ben. ls eps. in. vi.

c ⁊ in cle. dudum. ſ. statuimus. S. de sepul. ⁊ p̄ hoc dicit reprobari opi. Inno. de qua. S. eo. querimoniam. vbi in hoc vicebat cōtrarium: sed an poterit fieri etiam nō vacante ecclesia talis cōuentio. Respondet glo. q̄. sic. et eodem verbo alle. de dona. consultationibus. ⁊ S. de reb. eccle. non alie. cle. si vna. ⁊ hoc etiam satis p̄bat hec litera dum dicit alterius vicibus. nam in eadez vice non potest cōcurrere duplex vacatio. Cōtra p̄dicta opp. glo. de. c. ſi. de cōcel. p̄ben. Solut q̄ ibi fiebat donatio vel concessio p̄sentationis ecclesia non vacante in frandem vacature. non patrono: hic vero fit patrono ⁊ ad tollendam discordiā ⁊ faciliorem p̄uisionem ⁊ expeditionem ecclesie. Idem tenet ze. Ste. ⁊ Pau. hic quasi ad literaz per p̄dicta dicit glo. satis posse dici q̄ si qui sunt simul patroni plurium ecclesiarū possunt inter se dividere. vnus sit patronus solus in vna ecclesia ⁊ alius in alia. ⁊ hoc tenet Ain. S. e. c. i. ⁊. c. ex insinuatiōe. Cōtra p̄dicta opp. gl. de. l. quedam. ff. fami. ercis. ff. de alimen. leg. l. iij. de iurepa. l. ſi. In quibus patet iuspatronatus libertorum non posse dividi inter patronos: sed p̄statio alimentorum dividi possit. Respōdet glo. q̄ aliud in iurepatronatus libertorum quod est fortius cēs iuspatronatus ecclesie: q̄ō patet q̄ illud ius nō potest alienari sicut ſic. S. e. cū secundū. ⁊. xvij. q. vij. pie mentis. maxime in compatronum. ſ. ex eo. ex insinuatiōe. Item illud transit ad suos etiam nōs heredes. ff. de oper. lib. vt iurisiurandi. ſ. si liberi. ⁊. ff. de iurepa. l. ſiij. sicut not. iurta not. post Inno. in. d. c. cum secundū. ⁊ per glo. ſ. in. c. cōsiderandum. xvi. q. vij. ⁊ hic per zenze. ⁊ Mat. ⁊ sic p cōsequens de vno ad aliud nō legitime infertur ad p̄dicta alle. gl. quia patronatus ecclesie potest in toto cum alio patronatu permutari vt not. in. d. c. cum secundum. igitur eadem ratione poterit pars p̄sentatus vnius ecclesie permutari cū parte patronatus quam habet compatronus in alia: q̄ idem iuris dz esse de toto ad partē. de offi. delega. pastoralis. ⁊. ff. de rei vēdi. l. que de tota. Idem ꝫ Pau. quasi ad literam qui etiam cōcor. cum glo. leq. in verbo alternis vicibus ꝛc. ¶ In tertia parte gl. permittimus. opp. q̄ imo etiam post p̄sentationem factam de pluribus licet aliquos

d p̄sentare si patronus sit laicus. ⁊ S. eod. q̄ō autē. ⁊. c. cum aūt. ⁊ potior debet esse conditio instituti ab epō vt vbi patet. licet teneatur primo p̄sentato si eum non instituat causa non subsistente fm nō S. eo. pastoralis. Respondet glo. q̄ō contrarium p̄cedebat olim hodie vero p hanc cle. pōt fieri p̄sentatio per formam huius cle. postēq̄ nō licebat alios p̄sentare: sed de p̄sentatis potest instituere epūs quem volet. p quā facit: q̄ si licebat hic olim accumulare successiue satis debet esse hodie. q̄ etiam fiat p̄sentatio de pluribus eodem tempore: ⁊ sic fiat accumulatio eodem tempore. Idē zenze. dicens q̄ epūs in casu huius. c. nō tenebitur p̄cedere alicui nō admissorum. Ratio q̄ ex bēficio p̄sentantiū ex authoritate huius cōstitutionis potest admittere quam vult. S. eo. quoniam. ⁊. c. pastoralis. ⁊ sic talis p̄sentatio habetur p nominatione. ſ. de elec. q̄ō sicut. ¶ Glo. p̄sentare. querit an p̄cedat cle. siue p̄sentatio plurū fiat simul siue successiue dat optione epō: ⁊ Respōdet q̄ sic: q̄ ꝫ oliz quādo laicus patronus p̄sentabat scōm instaret p secundo: hodie potest reliquere optioni epi p hanc cle. Idē zenze. cū cle. ista nō distinguat. Facetur tū q̄ olim: secus q̄ p̄sentando scōm ēs tum in se erat videbat recedere a primo: licet epūs posset idoneum instituere hoc dictuz: intelligēquando a principio p̄sentantur plures data optione epō: ⁊ similiter deinde p̄sentant alij data optione: secus forte si a principio p̄sentarez simpliciter vnus ⁊ deinde plures data optione epō: q̄ primum sine causa nō deberet epūs reiicere: alias etiaz ei hodie teneretur sicut olim cum hoc casu nō videatur loqui cle. glos. tū sentit contrarium etiaz hoc casu. vt ptz ex ea. ¶ Deinde gl. opp. ⁊tra hūc ſi. de. c. ij. de elec. in. vi. vbi nō potest fieri electio alternativa vel incerta: gl. soluit aliud in electionibus in quibus alternatio et incertitudo p̄stat impedimentum aliud in p̄sentationibus. vt hic ptz Idē zenze. Mat. q̄ō dicit q̄ in p̄sentationibus nō est seruanda forma decre. q̄ ppter. de quo q̄ Lōpo. de ele. eccliā. nā solēnitas q̄ seruatur in electione nō seruatur hic in p̄sentatiōe vt ptz hic ex p̄dictis. Idē Lap. alle. no. in. c. q̄ō sicut. in pn. de ele. post Host. ⁊ p̄ Archi. lxi. di. studiū. vnde dicit q̄ si ī vna ecclesia esset ita celebrata electio vt hic dr nō valeret q̄ vna ecclesia non potest simul plures maritos vel sponsos habere fm Hug. xxxi. q. ij. quomodo virginibus. de diuo. gaudemus. facit q̄ō no. in. c. in scripturis. viij. q. i. An autez hoc p̄cedat siue loquatur in patronis laicis siue clericis. Respondet gl. q̄ clarum est q̄ in patronis laicis p̄cedit. In patronis autem clericis si ex patrimonio p̄sentent. idem facit quod no. de offi. lega. dilectus. Si vero ratione ecclesie tunc sentit gl. secus esse q̄ tales variare non possent. fac. S. eodem. cum antem. Idē Bul. quia in primis olim erat in effectu. Idem quod dicitur q̄ epūs admittebat quem volebat de p̄sentatis p tales. Steph. hic tenet contrarium dicens q̄ cle. procedit etiam in patronis clericis ratione ecclesiarum. p̄pter idēm rationis. Credo posse saluari opiniones: quia si eo. dez tempore p̄sentet nē plures: procedat opi. scōa. Si vero primo p̄sentaretur vnus ⁊ secūdo loco alius vel plures data optione epō tenendo q̄ hoc casu locū habeat cle. in laycis patronis. tunc p̄cedit prima opi. ratio q̄ prima p̄sentatio est talis a qua nullatenus licebat olim variare q̄ fiebat p patronū ex ratione ecclesiarum secus in layco vel patrono clerico ex patrimonio. quia locum habebat variatio ⁊ poterat epūs eligere quē volebat licet primo p̄sentatio ¡ teneret si sine cā fuisset nō admissus. hodie ad nihilus tenebitur

a fi detur sibi electio p hanc cle. † Tractat hic Matt.[a] quotmodis queratur iuspatronatus ⁊ que iura competant patrono

15 dis de quo. S. eo. sup rubrica. ⁊. c. cum fm. ⁊ p Jo. de lig. S. e. nobis. Deinde querit quid si patronus damnetur ad p̄fectionem seu publicationem bonorum an ius per dat patronatus: ⁊ sic an ius patronatus ex condemnatione facta ob maleficium de bonis amittēdis p̄datur remittit ad no. xvi. q. iij. placuit. vt quicunqꝫ ⁊ melius. q. vij. filijs. Idē zenze. ⁊ de hoc etiā. lvj. di. satis puer

b sum. ⁊ plene dixi in [b] cle. pastoralis. de re iudi. vbi gloss. tangit.

16 ¶ † Ulterius quero an parochiani vt parochiani fine titulo iurispatronatus possint p̄sentare. zenze. dicit q̄ non. p Inno. S. eo. consultationibus. Mat. hic dicit q̄ si sunt in quasi possessione p̄sentandi ex dicto iure. quia videtur q̄ possint p̄sentare. alleg. c. querelā. de elec. S. eo. ti. cōsultationibus. contrarium tū tz p. c. sacrosancta. ⁊. c. massana. de elec. ⁊ per no. e. ti. ſ. j. in spec. facit. c. ij. ⁊. iij. S. e. nam. patronus habuit de gratia q̄ ius p̄sentandi haberet in ecclesia. ergo hec gratia tanqꝫ p̄sonalis nō dz extendi ad parochianos. vij. q. j. petisti. ⁊. S. de reg. iur. p̄uileg iuin. in. vj. de quo in. d. c. querelam. ⁊ in regula q̄ō alicui gratiose. de reg. iur. in. vi. in mercurialibus. vt ꝫ Joan. and. q̄ ius

c p̄sentandi rectoz es potest p̄scribi p parochianos. ¶ † Quero

17 an indistincte iuspatronatus transeat cum vniuersitate. Respondet Paul. q̄ non. quia de nunm transit cum vniuersitate cum qua transirent singula fine ipsorum expressione. iurta no. p Inno. ⁊ Host. S. eo. ex literis q̄ hoc dicit q̄ non transiret cuz vniuersitate cum qua nō transirent singula fine speciali ipsoz expssione. puta si vendo bereditatē mibi delatā in qua est iuspatronatus. quia nisi in bereditate sit castrū vel villa cui cedet iuspatronatus nō transibit. l. que tibi. C. de here. vel actio. ven. q̄ō itelligit nisi donaret bereditas ecclesie cui donari pōt

18 iuspatronatus sine cōsensu epi. S. e. c. vno. in. vi. ꝛc. ¶ † Ultimo querit hic Paul. quid si plures sint patroni qui nullo mō volunt z coz dare. quid erit fiendū. Respondet Pau. q̄ iura circa hoc varie loquuntur vt no. S. eo. c. ij. ⁊. c. eam te. xvi. q. vj. si plures. Et ideo p concordia dictoꝝ iuriuz sic distinguit. quia interdum est q̄stio inter illos quos z stat esse patronos. ⁊ interdū inter illos quos z stat nō esse patronos. Inter dū iter illos de qbus dubitatur. Primo casu quādo est questio inter illos quos cō

d stat esse patronos. ⁊ tūc si est questio de p̄sentatione facta stat maiori parti. S. eo. q̄ñ. Si vero esset parilitas in numero. ⁊ tūc ille p̄sentatus q est maioris meriti erit instituendus. ⁊ si essent parilis meriti locus erit gratificationi. de reſcri. c. pe. in. vi. hec vera si fieri pōt sine scandalo vel periculo mortis. alias remitti tur ad remedia de quibus in. c. ij. ⁊. iij. S. eo. ti. Scdo casu quando cōstat eos no esse patronos. tunc statim libere poterit eccle fiam ordinare. nō ob. cōditione. S. e. ti. cōsultationibus. Tertio casu q̄ō dubitatur distinguit. q̄: si litigatur de iure possessione iurispa. tūc expectet dioc esanos laycos p quatuor menses ⁊ cle

e ricos p ser. Si litigant cū laycis fm Hostiē. ⁊ Joan. and. infra quos finiri dz causa quibus elapsis ordinabit ecclesiā sine pīu dicio vincētis. S. eo. ti. c. i. Si vero litigatur de electione. ⁊ tūc si de ea litigatur ex vi iuris p̄sentādi. Idem q̄ō prime dixi quia expectabuntur vsqꝫ ad quatuor vel ser menses habita distictio

f ne inter clericos. Si vero litigatur de ea ratione progatiue vel ratione forme p̄sentationis. ⁊ tūc lapsu tēporis nō paratur eis p̄iudiciū q̄: cum culpa sua nō debet puniri de re iudi. cū Bertoldus. Ad hoc q̄ si aliud diceremus eēt apta via fraudibus ⁊ quia statutum est tempus ad p̄sentandū nō ad instituendum.

19 ¶ † Ultimo Jo. de lig. hic. ponit duo ꝫ cilia ad literā in quoz vno tractat. an filij fratrū succedāt adinuicē in stirpes. an in capita. marime in feudalibus de quo per legistas in aut. cessante. C. de legi. here. ⁊ p Dy. ⁊ Bar. in. . post. cōsanguineos. in. ſ. hereditas. ff. de suis ⁊ legi. ⁊ tenet idem in feudalibus q̄ in aliis. q̄ equiparant in successione inspecta dispositione iuris cōis ⁊ libri feudoz. nisi localis consuetudo aliud. haberet p no. p. gl. in. c. i. de gradibus successionis in feudū in prin. ⁊ p text. in ti. de suc. feu. c. i. ⁊ de natura successionis feu. ⁊ tenet opi. Accur. ⁊ sequa. in aut. cessante. quā itelligit precedere q̄n filij fratrum succedūt auūculis vel patruis. secus si aliis vel iter se vicit. Accur. forte nō sensisse Jnū cū loquat in primo casu non autem in

20 scōo. ¶ † In scōo ꝫsilio tractat in feudū possit alienari sine licentia dñi in vnū ex agnatis ⁊ sine ꝫsensu aliozū. ⁊ cōcludit q̄ nō pōt alienari sine licētia dñi vel sine licentia primoz agnati vel paris vel pariū si sunt plures: nā alz nō fit p̄iudiciū in predictis ⁊ hoc in feudo patrono. alle. in. r. col. de p̄hibita alienatione feudi p Fede. l. imperialē. per totaz. l. c. i. ſ. ꝑterea. per quos fiat inuestitura. ⁊. c. ꝑterea. de alienatiōe feudi pater

a ni. ⁊ q̄ eadē est ratio p̄hibitionis siue fiat in extraneos siue in primos. ⁊ per p̄dicta dicit q̄ ꝫ tolleret seruitus si obstaculum concernēs dñium non tolleret per hoc concernens agnatum. alle. de p̄uile. pastoralis. ⁊. l. si seruitus. ff. de serui. vrba. p̄dio.

¶ De censibus. Rubrica.

1 ¶ Onus quilibet sentit sentire debet commodum ⁊ emolumentum ⁊ econtra.

2 Possidens tuendus est in possessione sua donec probetur contrarium.

3 Monasteria sunt subiecta oneri procurationis legatorum sedis apostolice ⁊ etiam iurium episcopalium.

4 Onera omnia soluere tenetur qui percipit maiores fructus.

5 Contrariorū an sit eadem disciplina. ⁊ nu. i.

6 Onera episcopalia soluere qui tenet ex pacto an teneatur ad soluendum procurationem legatorum sedis apostolice.

7 Procurationes archiepiscopi an contineantur sub iuribus episcopalibus.

8 Exemptio quelibet facta religiosis an sufficiat ad euitanda onera.

9 Tempus date debet in priuilegijs attēdi sicut ⁊ in rescriptis.

10 Prescribi an possit contra procuratiōnem.

11 Laicus cōmittens homicidium si postea efficiatur clericus an debeat per iudicem laicum vel ecclesiasticum condēnari

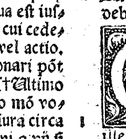

Cum sit nature consonum. Que sunt partes decre. quia primo ratione premissa ponit statutū suū cum exceptione. secundo exceptionem limitat ⁊ declarat. ibi sed cunda priuilegia ¶ † Mot. illud vulgatum q̄

1 ille debet sentire onus qui sentit commodum ⁊ emolumentuz sic econtra ille qui sentit onus debet sentire commodum in regula qui sentit. de regu. iur. in. vi. ⁊. ff. de regu. iur. fm naturam et. sic no. fm Paul. quia contrariorum est eadem disciplina. ¶ Mot. q̄ religiosi tenentur supportare onera pro monasterijs et alijs sibi subiectis que ante subiectionem prestare consueuerant nisi circa hoc se possent tueri per priuilegiū. f. exemptionis vel aliam legitimam causam. que autem posset esse illa dicetur cum gloss. ⁊ sic no. scōm zenze. ⁊ Buil. q̄ quedam res transeat cum onere suo concor. de pigno. ex literis. ⁊ de decimis pastoralis. ¶ [c] † Item not. fm Pau. q̄ possidēs tuendus

e est in sua possessione donec probetur contrarium. ¶ † No. be

2 ne q̄ monasteria sunt subiecta oneri procurationis legatorum sedis apostolice ⁊ etiam iurium episcopalium ex quo patet aliud esse ius episcopale aliud ius procurationis legatorum. Et sic no. vnum in alio non includi. ⁊ sic facit ad id quod hic tangit gl. in verbo episcopalia. ¶ Mot. priuilegia concessa religiosis nō extēdi ad ecclesias vel monasteria q̄ta post hāc cle.

4 ¶ † No. fm Buil. q̄ ille qui percipit maiores fructus ecclesia f rū regulariter tenetur ad omnia onera solnēda. ¶ [f] Itē no. q̄ qui particulariter percipit ad nihil tenetur. simile videmus in vniuersali herede qui onera omnia subit particulariter nihil insti. de here. quali. ⁊ diffe. ſ. illud. ¶ Itez no. fm Bul. q̄ emolumenta ⁊ onera ecclesiarum ⁊ monasteriorum quocunq̄ titulo spectantium ad religiosos pertinent ad eos de iure communi. non autem ad eorum vicarios. nisi quātū ad suam cōgruam portionem fm eum. de hoc puto dicendum vt habetur de p̄ben. de monachis. ⁊ per Innocen. eo. tit. in. c. lateranensi. si de priuileg. cum ⁊ plantare. ſ. in ecclesijs. facit quod dicetur cum glos. in verbo titulo. ⁊. S. titu. i. clemen. j. ¶ Item no. fm eum q̄ aliqui sunt priuilegiati a sede apostolica aliqui exempti. de quo de priuileg. volentes. in. vj. ¶ Oppo. Paul. contra ter. in

d princip. ⁊ contra primuz notabile. de. l. si quis negocia. ff. de negot. gest. vbi ille qui sentit commodum non sentit incommodum. ad idem alleg. ff. de procurato. l. qui proprio. ſ. procur. vt in ceteris. Soluit fm Dy. in regula qui sentit q̄ litera ista procedit quando per omnia est eadem ⁊ per ratio sentiendi commodum ⁊ incōmodū. alis secus. vt in cōtrarijs. de quo plenius in dicta regula qui sentit. ¶ Sēdo oppo. cōtra fm notabile. et

5 videt q̄ † cōtrariorum non sit eadez disciplina. imo opposita.

[a] ¶ Aut est qō. adde facere q̄ dicit pan. i. c. cuz vos. in. iij. col. extra de in repatro.

[b] ¶ Cle. pastoralis. adō. d. ab. i. c. quāto ipe. colū. extra de iudi.

[c] ¶ Itē no. adde ter i. l. i. ex to. ti. ff. vti. pos. ⁊ ſ. cōmodū. in. ſti. de inter.

[f] ¶ Itē not. q̄ q ptic̄lr. adde bo. ⁊ valde no tabilem ter. in l. ſi peculiū. ff. de pecu. leg. p quē ter. Bar. ibi infert ad pulchraz. q. vt per eum.

quia qđ de vno oppositorum ꝑdicatur affirmatiue de alio ꝑdicatur negatiue.xxxij.di. hospitiolum.ff.de bis qui sunt sui vel alieni iuris.l.i. Item ad positionē vnius sequitur destructio alterius.ff.de ver.signi. hec verba.xxx.q.i.cum renunciatur. Solvit ℣Dau.q notabile ꝑcedit.qñ de quolibet ñdetur affirmando cōcedendo vel negando ⁊ ꝓhibendo.de conse.dist.ij.quoti die.xxviij.q.i. sic enim.C. de procura.l. erigenda.⁊ de consue.ex pte.⁊ qđ ibi no.de auaritia ⁊ prodigalitate ſa.inſti. de cōtrahē. cmp.§.nunc. si autem de vno respondetur negādo de alio affirmando. tunc ꝑcedunt in cōtrarium alleg. Fatetur tamen q ⁊ nunc est eadem disciplina cognitionalis.⁊ sic ẽptum ad cognitionem. quia vno cognito ⁊ aliud cognoscitur.ff.de pto. stipu. l.i.§. stipulationes. Quia hec verba modicū habent sapotis. de hoc dicitur melius ⁊ sapidius ꝑ Bar. in.l. inter stipulantem. §. sacram. ff. de ver. obli. ⁊c. ¶Glo. religiosi. pōderat literam que exposse loquitur de religiosis ꝑ qđ concludit q in alijs non habet locum cōstitutio inẽptum inducit ius nouū. alle. simile. qđ no. de deci. c.i.⁊ de testā. c.i. eadem cōpila. ¶Glo. titulo oppo. q non omni titulo possunt ecclesie vel monasteria subijci religiosis vnde op. de. c. querelam de symo. Respōdet glo. q quolibet titulo licito possunt subijci[a] puta ꝓ donationem ꝓmutationem vel ꝑscriptionē legitimā. de dona ꝙsuitationibus. de iure pa. cura. de re. ꝓmu. ad questionē. Sed titulo illicito ⁊ symonia co. et emptionis nō vt in cōtrario. de titulo autē edificationis vel fundationis nō potest hic loqui ſm glo. Idem Stepha. qui huius vltimi assignat rationē. licet glo. nō assignet. quia per tales titulos solum queretur iuspatronatus de iure patro. nonis. ⁊ sic nō essent plene subiecta quo casu loquit[b] ter. Idē Stepha. addens q hic etiā loqui pōt de titulo vnionis. alle. de reli. do. quia monasteria.[b] nūquid autē ecclesia possit vēdi seu tranfire cum vniuersitate. remittit glo. ad no. ſ. eo. de iurepa. er literis. Steph. hic dicit q sic. alle. ff. de fun. dota. l.i.⁊ de acqui. re. do. l. quedā. d. c. er literis. qđ est intelligendū quādo alienatio fit in ꝓsonam ecclesiasticam. puta in religiosos vel clericos. iurta no. in. d. c. er literis. ¶Glo. epalia. querit que dicantur iura epalia remittit ad ter. de offi. or. cōquerēte. ⁊. ſ. ti. i. Idem Stepha. remittit etiā ad. c. dilectus. de offi. ordi. †Deinde inducit ter. ad questionē an videlicet ille qui ex pacto tenetur ad soluendum onera epalia teneatur ad soluendum ꝓ curationē legatorum se. ap. ⁊ dicit q non ꝑ hunc text. qui ista ponit vt diuersa. ⁊ sic de vno ad aliud nō infertur. qui ſi. sint legi. per venerabilē. Idez Guil. dicēs q si in assignāda cōgrua portione fit ordinatū vel ab antiquo ita fit obseruatum q vicarij de sua portiōe soluant iura epalia nō tenent[c] soluere ꝓcurationes legatorum. cum non includantur sub iuribus epalibus tanq̄ maius sub minori. alle. de maio. ⁊ obe. cum inferior. de offi. vica. lega. studuisti. † Sed nunquid sub iuribus epalibus continent ꝓcurationes archiepi. videtur q non ꝑ rationem prime dictam. In contrarium videtur qr archiepis ẽptum ad ea que sunt ordinis nō plus habet ẽp epis. sicut nec papa iurta no. in pemio. vi. ⁊ hec pars est verior ſm Guil. ⁊c. ¶Glo. solita querit qua de causa ista onera erant solita prestari per ecclesias vel monasteria subiecta religiosis ante ꝙ pueinirent ad religiosos. Respondet q triplici de causa esse potuit vel q impositione facta tempore fundationis. vel ex antiquo vsu. vel ex ratione ꝑscriptionis. vel ex eo qr res aliqua habens onus annexum puenit ad ecclesiam. ⁊ sic cū suo onere. alle. xviij. q. ij. eleutherius. ſ. eo peruenit. xvij. q. vi. ſi quis laicus cum simi. zenze. hic dicit q hic posuit istud verbuz solita altero de duobus respectibus primo qr vbi hec onera nō astringerent de iure cōi. si tamen tanto tpe sint ꝓstita q ſcriptum est tunc nō sunt in futurū ꝓstanda. alias esset secus. ſ. eo. peruenit. ſcđo quia vbi sunt onera de iure cōmuni. debita. licet talia habens prestare nō possit ꝑscribere tamē alius sic. ⁊ ideo ſi alteri solita sunt ꝓstari tāto tpe qđ est prescriptū ꝑscribunk. ¶†Gl. exemptione. querit an indistincte quelibet exēptio sufficiat ad euitanda onera[c] que hic dicunk. [c] Ñdet gl. q quo ad iura epalia sufficit simpler ⁊ gñalis exemptio. intelligit ℣Dau. facta religiosis cum ecclesijs habitis ⁊ habēdis. alle. de offi. or. dilectus. quo autē ad euitandū onus procurationis legatorum se. apo. nō ꝑdest exēptio facta simplr ab epali iurisdictione. sed demū ſi sit specialiter facta sup̄ non soluendis ꝓcurationibus legatorū se. apo. alias aūt etiā exēpti tenentur ad tale onus cum nec cōtra tales ꝓcurationes currat ꝑscriptio. de ꝑscrip. accedētes. Nec ob. ꝑdictis decre. cū instātia. quia ñdet gl. prout ibi no. quia vt dicit hic ℣Dan. oz intelligi ſm ꝑdicta. ſ. de exempto exēptione ſpāli. vt hic innuit litera. dū dicit q non credimus. nam bene scit papa q a iurisdictione epali multe ecclesie sunt exēpte. sed a solutione ꝓcurationis legatorū nō credit aliquas exemptā per ꝓuilegiū. Idē Zenze. ⁊ Stepha. ¶Glo. legitima querit q̄ pōt esse alia legitima causa a ꝓuilegio vel exēptione que idem opet. Ñdet gl. q multe primo cōpositio facta inter prelatos ⁊ religiosos. alle. j. c. pri. ver. nec q gl. intelligit sane. ſ. in illis in quibus valere pōt cōpositio. de quibus in decre. cuz venerabilis. ſ. e. ti. Idē Guil. dicens q ꝑ cōpositionē possent excusari a tanto. sed nō toto. alle. ſ. de offi. or. cōquerēte. ⁊ quia quatuor sunt iura epalia que eps etiā si velit nō pōt in totum a se abdicare. ſ. visitatio correctio ꝓcuratio ⁊ cathedraticū. cū ista cōtineant sub epali imperio. qđ non pōt eps a se abdicare seu obijcere. ff. de offi. ꝓsi. l. legatus. ⁊. ff. de pac. l. ius agnationis. facit qđ no. de dona. pastoralis. an aūt in procurationibus legatorū se apposito. cōpositio seu remissio sufficit. Dicit Guil. q sic. ſi est expssa. secus si tacita. alleg. de arbi. cō tēpore. ⁊ qr hoc qui impēdit legatis sedis apostolice est honor pape. j. cvij. dist. nobilissimus. ⁊ de offi. de leg. cum olim hec de causa cōpositiōis. Secūdo potest esse causa legitima ſm glo. res iudicata. alle. de re iudi. cum inter viuos. de prescrip. cum ex officij. qđ ibi no. in vlti. gl. hic intelligit Guil. ſi sentētia fit obtēta virtute ꝓuilegij papalis. secus si occasione cōsuetudinis prescripte quia prescriptio nō potest tollere ꝓcurationis ius. qđ intelige. vt infra dicā. An aūt possit hic loqui de cā prescriptiōis. videtur q non. qr hic loquit in pstari solitis. nisi dicas q post acquisitionem fuerit postea facta prescriptio. ¶In his tamē que sunt prescriptibilia allegat de ꝑsci. c. de quarta. ¶Iurta predicta querit glo. an posset dici causa legitima si. dicat fuisse indebita solutio. Ñdet glos. q non. nisi aliud ꝓbetur. qr ita de mente huius ꝙstitutionis esse videtur q possidens sit tuēdus in sua possessione donec probet indebiti. alle. c. peruenit sup eo. ⁊ de elec. querelā. ad fi. q đ ibi no. ⁊ de off. ord. duo simul. in ij. glos. Idem ℣Dau. hic addens q causa legitima pōt esse in potētia propter paupertatē. alle. r. q. ij. cauendum. sup eo. cum apostolus. ⁊. c. cum instātia cum glo. etiā hic concor. Ste. alleg. ad vltimum qđ habetur vt lit. pen. c. i. ⁊ per totum. cor. idez hic Mat. colligens † q in ꝓuilegijs[d] oz attendi tempus date si cut in rescriptis ad bñficia. alleg. de rescrip. tibi qui. in. vi. fa. c si eo tempore eo. titu. ⁊ li. ⁊ per hoc patet vbi dicit hic glos. q exemptiones ⁊ ꝓuilegia q̄ habēt religiosi etiā circa ecclesias acquirendas. non habent locum nisi in quesitis ante concilium vienen. Quando autem inchoauit hoc concilium. ⁊ quando finitum fuerit vt sic sciamus qua possessiones ante concilium fuit quesite vel post ponit gl. q in millesimo. ccc. xj. Kalēdas Octobris. ⁊ sic prima die. ⁊ finitum fuit sexto die Aprilis sequē. ⁊ sic duravit per sex menses. ⁊ v. dies. Idem hic Steph. Quid autem possessionibus quesitis durante concilio. vel post anteq̄ cōstitutiones huius concilij ligarent, remittit glo. ad no. in pe mio huius voluminis cōcludens per ibi no. equum esse q de talibus iudicetur vt de quesitis ante cōcilium inchoatū. Idez tenet hic Steph. dicēs per predicta sopitam esse altercationē antiquam. de qua de ꝓuileg. cum capella. ⁊. xvj. q. j. frater.

¶Gl. volumus ponderat q hic ponitur pro rationevolūtas. quia alias ꝓuilegium deberet esse perpetuus. vt in regula de cet. in. vj. cum concor. dicit tamen q causa mouens voluntatez potuerit esse. quia ꝓuilegium nimis tendebat ad noram. ⁊ sic fuit restringendum. alle. de deci. ſuggestū. Guil. hic dicit q in fine hic papa restringit gratiam papalem istis religiosis factā qđ potest. alle. de rescrip. c. ſi. in. vj. qđ dicit cōtingere maxime in his que per importunitatem obtinentur. vt in. d. c. de deci. statuto. in. vj. An autem indistincte ſi non fieret ista restrictio talia ꝓuilegia eximerent a iuribus episcopalibus istas ecclesias. dicit Guil. q non sed ita demum ſi episcopi non erant in possessione istorum iurium. alias non iuuaret ꝓuilegium nisi facta essetmentio de possessione in qua essent episcopi. alle. de ꝓuileg. dudum. ⁊ de deci. statutum. in. vj. Idē dicit forte dicē dum de ꝓuilegio impetrato per sorores minoressas in quo caueatur q de terris siue possessionibus acquisitis vel acgrendis in posterum nullas decimas soluant. quia si magnas possessiones acquirāt in vna parochia de quibus soluebant decime in. quarum possessione est parochialis ecclesia. ⁊ fuit ab antiquo. ⁊ sic quid enorme preiudicium ecclesie parochiali nō videtur ad hoc ꝓuilegium extendi per iura predicta. † Querit Guil. an ꝑscribi possit contra ꝓcurationem. Respōdet q sic. ſi. de betur ratione consuetudinis vel institutionis. alle. de prescri. accedentes. ⁊ quod ibi no. in vlti. glo. Idem zenze. in. c. pri. in verbo cōsuetudinem. alleg. no. in. d. c. accedentes. de prescri. cū ex officij. Si vero est procuratio que debetur ratione visitationis. ⁊ tunc contra illum qui illam non obtinet de iure communi. puta si esset abbas vel archidiaconus possit prescribere. de prescrip. cum ex officij. in glo. q ſi abbas. cōtra illū vero qui de iure cōmuni obtineret. an possit ꝑscribi cōcludit q nō per illū qui se vellet liberare per ꝑscriptionē. quia procuratio accedit visitationi que habet procurationem annexā ex iure publico

autoritate ⁊ vtilitate. p alium autem ꝑscribi posset. vt. d. c. cum ex officij. ¶†Ultimo inducit Gui. ter. ad questionē vulgatā. nunquid videlz committens. h. micidius existēs laicus factus postea clericus debeat p secularem. an vero p ecclesiasticum iudicem condemnari. ⁊ an fideiussores qui ꝑmiserunt sub ꝑena mille librarum illum ꝑsentare coram iudice seculari in penam incidant cum modo nequeant eum ꝑsentare laicum. ⁊ sic an tenentur illū nunc clericū factum ꝑsentare in prima questione ex qua sequitur occisio. scđo arguit pro ⁊ cōtra. videtur enim primo q debeat eum laicus q̄dēnare qr cum onere suo transiuit ad clerū. igitur ⁊c. vt in hoc ter. ⁊ qr puentus est a curia secu lari de fo. cōpe. ppossusti. de ap. pterea. ¶In cōtrarium alleg. quia alteratione status psone mutatur forum in tantum q nec principaliter nec incidēter p iudicē seculare ammodo distringi potest corpolaliter. de cle. cōiug. c. vno. in. vi. de or. corg. tuā. qui ſi. sint legi. late. ⁊ sentē. ercō. si iudex. i. vj. ⁊. ff. si ex noxali cā agatur. l. i. ⁊ pe. ⁊ ibi de hoc ꝑ legistas. ⁊ ꝑ Bar. in. l. i. ff. de pe. ⁊ ꝑ Dy. l. l. bos accusare. §. hoc bñficio. ff. de accu. nec ob. ſm cuz l. quoties. C. de iudi. vbi iudex cognoscit incidenter. de quo ꝑtinet ad ratioci. ⁊ ꝑ Bar. in. d. l. i. ff. de pe.

1 ¶†Ultimo inducit Gui. ter. ad questionē vulgatā. nunquid videlz committens. h. micidius existēs laicus factus postea clericus debeat p secularem. an vero p ecclesiasticum iudicem condemnari. ⁊ an fideiussores qui ꝑmiserunt sub ꝑena mille librarum illum ꝑsentare coram iudice seculari in penam incidant cum modo nequeant eum ꝑsentare laicum. ⁊ sic an tenentur illū nunc clericū factum ꝑsentare in prima questione ex qua sequitur occisio. scđo arguit pro ⁊ cōtra. videtur enim primo q debeat eum laicus q̄dēnare qr cum onere suo transiuit ad clerū. igitur ⁊c. vt in hoc ter. ⁊ qr puentus est a curia secu lari de fo. cōpe. ppossusti. de ap. pterea. ¶In cōtrarium alleg. quia alteratione status psone mutatur forum in tantum q nec principaliter nec incidēter p iudicē seculare ammodo distringi potest corpolaliter. de cle. cōiug. c. vno. in. vi. de or. corg. tuā. qui ſi. sint legi. late. ⁊ sentē. ercō. si iudex. i. vj. ⁊. ff. si ex noxali cā agatur. l. i. ⁊ pe. ⁊ ibi de hoc ꝑ legistas. ⁊ ꝑ Bar. in. l. i. ff. de pe. ⁊ ꝑ Dy. l. l. bos accusare. §. hoc bñficio. ff. de accu. nec ob. ſm cuz l. quoties. C. de iudi. vbi iudex cognoscit incidenter. de quo ꝑtinet ratioci. ad. ⁊ ꝑ Bar. in. d. l. i. ff. de pe.

1 ¶†Ultimo inducit Gui. ter. ad questionē vulgatā. nunquid videlz committens. h. micidius existēs laicus factus postea clericus debeat p secularem. an vero p ecclesiasticum iudicem condemnari. ⁊ an fideiussores qui ꝑmiserunt sub ꝑena mille librarum illum ꝑsentare coram iudice seculari in penam incidant cum modo nequeant eum ꝑsentare laicum. ⁊ sic an tenentur illū nunc clericū factum ꝑsentare in prima questione ex qua sequitur occisio. scđo arguit pro ⁊ cōtra. videtur enim primo q debeat eum laicus q̄dēnare qr cum onere suo transiuit ad clerū. igitur ⁊c. vt in hoc ter. ⁊ qr puentus est a curia secu lari de fo. cōpe. ppossusti. de ap. pterea. ¶In cōtrarium alleg. quia alteratione status psone mutatur forum in tantum q nec principaliter nec incidēter p iudicē seculare ammodo distringi potest corpolaliter. de cle. cōiug. c. vno. in. vi. de or. corg. tuā. qui ſi. sint legi. late. ⁊ sentē. ercō. si iudex. i. vj. ⁊. ff. si ex noxali cā agatur. l. i. ⁊ pe. ⁊ ibi de hoc ꝑ legistas. ⁊ ꝑ Bar. in. l. i. ff. de pe. ⁊ ꝑ Dy. l. l. bos accusare. §. hoc bñficio. ff. de accu. nec ob. ſm cuz l. quoties. C. de iudi. vbi iudex cognoscit incidenter. de quo ꝑtinet ad ratioci. ⁊ ꝑ Bar. in. d. l. i. ff. de pe.

2 ¶†Visitantes nihil debent exigere pro ferris equorum nisi indigeant.

3 In visitatione nō oz ꝓlatus ducere secum canes venaticos et falcones seu accipitres.

4 Qualiter se debeare debeant prelati quando accedunt ad monasteria religiosorum.

5 Visitatores possunt facere elemosynas de fragmentis.

6 Ostia seu porte ecclesiarum frangi nō debēt ꝓtextu cause iniuste seu denegationis indebiti.

7 Canonicus nō potest violēter ecclesiā intrare ⁊ qd de abbate.

8 ℣Procuratio quo iure debeat visitatori.

9 Argumentum de tempore ad locum an valeat.

10 Elemosynam facere an possit ꝓlatus visitans de fragmētis.

11 Abbas in multis liberatur a regula.

Ad nostram quod no. Que sunt pertes decre. quia primo ponit multa grauamina que prelati inferebant exemptis ꝑcipue cisterciensibus. Secūdo ꝓ idet ꝑcūda ibi nos igit. ¶Mo. hic multa grauamina. que inferebantur ꝑ ꝓlatos religiosis ꝑcipue ordinis cisterciensis.

1 ¶†Mo. q nō licet aliquid recipere ꝑ ferris equorum si nō indigent a contrario. secus si indigeāt. de quo de cen. c. exigit. in glo. ſm Inno. ⁊ supea. lib. vi. ¶Mo. q compositio sup̄ ꝓcuratione inter ꝓlatum ⁊ subditos vel religiosos videtur fore licita. de qua cum glo.

b [b] ¶†Mot. q non licet ꝓlato in visitatione

2 secum ducere canes venaticos ⁊ falcones ⁊ accipitres. nā tales incidum. in penam. de qua de cle. vena. ꝑ totū. ſm guil. ¶Itē q ꝑ vna die non possunt recipi plures ꝓcurationes absq̄ ꝓuilegio sedis apo. ¶Mo. onera equaliter diuidenda inter solvere debētes. ⁊ nō debere vnū plus grauari q̄ alium sine causa iusta. qđ no. cōtrafacientes estimum vel collectas imponentes

c ⁊c. in ver. nos igitur ⁊c. ¶†Mo. qualiter epi se debeant habere

3 quando accedunt ad monasteria religiosorū. siue cā hospitalitatis siue causa visitationis. ¶†Po. q nō debent comedi carnes infra septa monasteriorum infra portam que appellatur regulares. Et q visitatores ꝑit facere eleemosynas de fragmētis. que supersunt de mensa. ¶Glo. inuitis Mot. ex alieno non posse fieri eleemosynam. Idem zenze. allega. q. ſ. nolite. ⁊ c. seq. facit. ff. de fur. l. ſi pignore. §. i. ¶Glo. compositiones. Oppo. q cōpositio sup̄ ꝓcuratione non valeat quia visitatio non potest ꝓ compositionem tolli cū illa sit iuris publici. quod pacto priuatorum nō leditur de fo. compe. ſi diligenti. ideo nec ꝑ consequens ꝓcuratio que illi est annexa. sicut in simili dicimus de ꝑscriptione q quam nō potest tolli visitatio debita. ⁊ ꝑ consequens nec ꝓcuratio illi annexa. de ꝑscri. cum ex officij. de cōsti. translatio. Solvit glo. compositio ꝑ quam tolleretur ꝓcuratio debita ratione visitationis non valeret. vt in cōtrario. sed compositio que fieret sup̄ modo ꝓcurandi vel numero ꝓcurandorum bene teneret. alleg. qđ no. xvi. q. vij. quicunq. Itē q̄ etiam taliter sup̄ decimis pōt fieri compositio. de deci. ex multiplici. hec in ꝓcuratione debita de iure cōmuni in qua cōcord. ℣Dau. in ꝓcuratione aliter debita secus q̄ia illa tolli potest. ⁊ ꝑscribi in totū. alleg. no. ꝑ Inno. in. c. cum ex officij. ⁊. x. q. iij. relatum. ⁊ qđ no. in simili. de deci. cle. ſi beneficiorum. vij. q. j. quam sit. ⁊ sic dicit intelligendum qđ not. ꝑ Jo. Bof Ber. ⁊ Hostiē. in. d. c. cuz ex officij. predicta intelligunt dūtamen cesset fraus.

alle. C. de trāſac. l. ꝑes. cū ℣Paul. concor. Stepha. ⁊c. ¶Glos. cōsumit. notabilis est cōtra possit nos tyrānos q subditos gra

5 uant vsq̄ ad sanguinē ⁊c. ¶†Glo. franguñt. op. de no. ꝑ Inno. de immu. eccle. c. i. soluit gl. q ꝓtextu cause iniuste seu denegationis indebiti nō debent frangi porte ecclesiaꝝ. vt hic. An aūt ꝓtextu debiti denegati. ⁊ sic occasione cause iniste. vt ſi possidenti ⁊ sibi debenegatur pensio vel hospitium ꝓcuratio. licet frangere portas ⁊ ostia. dicendū est vt habetur ꝑ in ꝓalle. c. i. ibi dicit Inno. ſm ℣Paul. hic q nō. quia bona ecclesiarum sunt sancta sanctorū ⁊ dño cōsecrata. xvi. q. i. similiter. ⁊. xvij. q. iij. cōstitutū. r. q. i. nouerunt. ⁊ sic q violentiā facit sacrilegium cōmittit. xij. q. ij. nulli liceat. ⁊. c. quicūq. de fo. cōpe. cōquestus. Item alleg. qr nulla domus ⁊ nulle res sunt ad hoc specialiter obligate. ⁊ ideo talis irruens incidit in penam. ſi quis in tantam. C. vñ vi. ⁊. xvi. q. vi. placuit. vel edicti diui marci. ff. q̄ me causa extat. hec in illo q ꝓtēdit aliqđ ius debitū in ecclesia. Fatetur tamē q ille qui iurisdictionē habet possitiuioleter introire ecclesiā. ⁊ expedire eū q inique intrasset. et sic intelligit de resti. spo. olim cām. Idē dicit de nō habēte iurisdictionez. als habet ius in ecclesia vt ꝓlatus allegat. de sent. excō. dilecto. in. vi. Secus dicit in canonico q ex iure canonicali nō habet ius in ꝑsonā ecclesie vel domoꝝ eius. ⁊ sic nō �al eius res occupare nisi forte esset domus deputata ꝑ eius habitatione. quia tūc posset incōtinenti egredientē violēter ejicere. ⁊ suam

6 possessionē defendere. † Quod aūt dictum est de canonico q nō possit violenter ecclesiā intrare idē dicit de abbate ⁊ alio ꝓlato in capella sibi ꝓiecta quo ad tēporalia tantū. alle. ff. ad leg. aqui. sed ⁊ quicū. ꝑ. ⁊. l. quēadmodū. §. i. ⁊. ij. ⁊ sic nō denegabitur abbati vel monachis quin se apponant ꝓ violentiam vel expellendo eū qui se npponit ⁊ violenter resistit rūpendo portas ⁊ ostia. dicēdo sibi ius cum boc non liceat nisi in casibus qui no. C. quādo liceat vnicuiq̄ se sine iudi. vin. l. i. hec de rebus ecclesiasticis. Idē in ꝑphanis. vnde si aliquis dicat se habere seruitutē in fundo alterius. ⁊ sit in possessiōe si alter faciat murum vel sepē vt impediat illi in seruitute illa nō poterit frangere murū vel sepem. sed bene posset impedietes sevti expellere violenter. ꝓdictis videtur ob. l. iij. §. de vsufru. vbi patet q legatarius inducitur in possessionē fundi cuius est ei relictus vsufructus. ⁊ sic videt q sicut dōs posset rūpere murum qui fieret in suo solo. ⁊ sic vsufructuarius. Respōdet hic ℣Dau. post Inno. in loco ꝑalle. q aliud in vsufructuario. al iud in domino. cū edificium cedat solo non dicitur dōs rūpere murum alienum sed suū. insti. de re. diui. §. cū in suo solo. C. de rei vend. l. ij. sed vsufructuarius non est dōs soli. ff. de vsufr. l. ſi cuius. Fatetur tamen q vsufructuarius ⁊ quilibet habens ius in re posset agere vt minus ⁊ aliud impedimentum amoueatur. ff. ſi ſerui. vendi. l. ſi eo loco. ⁊. l. egi. ¶In ꝓposito igitur ſm ꝓdicta licet procuratio hic sit debita non potest frangere portas nec ostia sed posset per censurā ecclesiasticam defendere suaz possessionē. alle. no. per Inno. ⁊ Host. ſ. eo. venerabili. Idem tenet hic Mat. ⁊ Stepha. ⁊c. ¶Glo. vna die. querit an q̄ dicitur ꝓcedat etiā ſi plura loca visitentur vna die quorū qui libet sufficiat ad ꝓcurationē. Respondet q sic q tūc nec debet recipi nisi vna ꝓcuratio. alle. ſ. eo. felicis. in. vi. ¶Gl. gratiose colligit ex litera ꝙuerbium italicorū. [c] A cavalo donato non guardare al dēte. alle. ꝑ ꝑcor. ff. de edil. edic. l. ad res. ¶Gl. ſpeciali. querit qd posset esse illud ius ſpeciale quo ꝓcuratio debeatur. Respōdet q posse esse pactum vel onus impositus in fundatione. iurta no. ſ. c. ꝓtori. Idem Guil. dicens per hoc parere q inter dū ꝓcuratio debetur de iure cōmuni. inter dū. de cōsuetudine. interdum ex ꝓuilegio. interdū ex cōpositione vel pacto. alle. ſ. eo. romana. in. vi. ſ. eo. ꝓcuratiōes. xvij. q. vij. eleutherius. de immu. eccl. c. ſi. de iure debetur epis ſm eū archiepiscopis. interdum ex consuetudine ex ꝓuilegio nunc tyas apostolicis qui quādoq̄ mittuntur. vt patet ex predictis iuribus. ¶Glo. ipsorum. querit an prelati possunt procurari a religiosis in domibus aliorū q̄ ipsorum religiosorum. dicit q non ipsis ꝓlatis inuitis. etiam si alias domus ille aliorum essent apte. arg. a cōtrario sensu litere ⁊c. ¶†Glo. regularem.

8 in ꝓcipio colligit ex litera aliquid licere in vna parte dom̄ quod in alia non licet. vide de hoc Barto. ff. de not. ope. nū. l. non solum. §. sed vt probari. ⁊. ff. de accu. l. libellorum. Sed quere it gl. quid ſi extra portā regularē non est aliquis locus aptus ad procurādum prelatum. an poterit tunc procurari infra talem portam. Respondet q sic ratione necessitatis. ad hoc alle. de obserua. ieiu. c. consilium. vbi propter necessitatem licet carnes comedere. ⁊ sic eadem ratione. ratione necessitatis debet esse licitum comedere in loco ꝓhibito. arg. de tempore ad locum. facit. l. pinum. ff. si cer. pe. ta. de regu. iur. c. quod nō est. hec vera in religiosis nō ꝓuilegiatis. si autem essent ꝓuilegiati

[a] ¶Videt enim ꝓpo. ad ista. q. adde Bar. in l. oēs q. C. de decu. li. r. Jel. in. c. cū ad eo. in. j. col. versi. fallit. vj. de re ſcrip.

[b] ¶Mot. q nō �

[c] ¶Ad cavalo donato. adde facit text. in. l. aristo. cū ſi. ff. de dona.

[a] ¶Puta ꝓdonatione. adde ea q̄ habent ꝓ panor. in. c. cū inter. extra de re iudi.

[b] ¶Nūqd anteadiſta. adde q̄ ponit bar. i. l. ſi inter cedē. §. i. ff de acti. empt. ⁊ vide aler. in apposti. ad bar in d. l. quedam ff. de acqui. re. ꝓ.

[c] ¶Ñdet gl. ad de bene facere que. notat hoſtiem. in. c. gra ue. de off. ord.

[d] ¶Oz attendi tempus date. adde que habentur per fely. in. c. capitulum. in ij. col. ⁊ in. c. eam te. in. xix. col. extra de rescri.

fatetur tunc posse dici q̄ cum priuilegiū religiosorum nō tollatur intra portā, quia tunc prelati ꝑm formā priuilegij debebūt esse cōtenti cibis regularibus qñ ꝓcurabuntur intra talē portam. Quod antē primo loco dictum est intra talē portam posse comedi carnes procedi vbi religiosi non habent priuilegiū qō consueuit esse ꝑm. zenze. q̄ superuenientes in monasterio nō comedāt carnes. sed dispositioni regule relinquit ꝑm Guil. de iure autē non debent comedi intra refectoriū, de sta. mo. cum ad monasteriū. cum gl. cōcor. Stepha. alle. ad primum dictum xlij. dis. nulli. z. xliij. di. clerici. hec vera qñ ꝓcuratio petitur vt debitū. Si vero probetur gratuita in nihilū tunc tollitur priuilegia religiosoꝝ per hanc cle. z sic indebite debebit esse ꝫtentus cibis regularibus ꝑm zenze. dicit tamen hic Ste. q̄ si. petatur ꝓcuratio causa charitatiue bospitalitatis est quasi debita. xlij. di. §. i. lxxxv. di. Florentinus. Fatendū est tamē quia tunc ds ꝓcurator esse contentus cibis regularibus. vt hic vult text. z etiā statim dixi. q̄ talis ēt appellari pōt gratuita, quia nō ex speciali iure debita ꝛc. ¶Glo. si voluerint pōderat esse in arbitrio prelati. an velit de carnib⁹ ꝓcurari tēpore cōgruo. dicit tamē q̄ honestū esset q̄ declinaret ad monasteriū tēpore quo nō comedunt, puta die veneris vel sabbati. z sic vtatur eisdem cibarijs sicut z monachi. tamen si non vult tali die declinare z nō vult tūc vti cibarijs regularibus nō pōt cogi. facit. xl. di. nō cogantur ꝛc. ¶Glo. fragmenta. querit an isti prelati poterūt facere dari ꝓ eleemosyna panes integros qui tollūt de mensa religiosoꝝ. dicit q̄ non inuitis illis ꝑ hunc text. a cōtrario z idem de caponibus integris z similibus ꝛc. ¶Glo. colligunt. querit an hoc q̄ bic dicitur posse fieri eleemosynā de fragmentis que tollunt de mēsa, pcedat etiā si ꝓcuratio fiat gratuite. Respōdet q̄ si fiat ex debito clarum est q̄ sic. Si vero gratuite idem videtur quasi illa talia vtrocḡ casu videantur donata qō nota bene. An autem posset fieri de talibus eleemosyna ꝑ prelatum alibi cḡ in monasterio. dicit glo. se, q̄ non inuitis monachis supposito argumento a contrario ter. facit de his que s. a prela. cum apostolica. ¶Glo. vltima ponderat q̄ bic nulla pena certa apponitur prelato attentari ꝓhibita contra religiosos. cum tamen cōstitutiones que sunt contra religiosos per hoc volumē sint penales. de quo religiosi cōquerit possunt. vt no. gl. in cle. i. in glo mēdicantes. in §. i. de sen. excō. ¶Quecrit bic nunqd monachus factus epūs incurat penā cle. ne in agro. habēdo canes venaticos z accipittes que sunt per illā cle. monachis ꝓhibita. Guil. bic arguit ꝓ z cōtra. z tenet q̄ non. qz loquitur de pena suspensionis quā non incurrunt epi. Itē quia in multis liberatus est a regula. iuxta no. xvj. q. i. de monachis xvij. q. i. c. i. vbi in cle. i. de elec. Itē zenze. de quo vide plenū in cle. ne in argo. ¶Ultimo Guil. inuebitur contra abbates q comedunt bonas carnes z non cōmunicant monachis. q. si cōmunicant possessiones castrorum z onerum z non actiones. s. carnium. vnde tales qui qñq; assatū comedunt dant exemplum monachis vt quemadmodū faciunt ipsi sic z alij faciant. de voto magne. z sic monachi videntur excusabiles si comedant. ipsi non sunt excusati. de consc. dist. v. carnes. nec sunt etiam excusabiles abbates occulte comedendo. xi. q. iij. audi. quia claudicāt in boc priuilegio scindendo in duas partes. xlvi. dist. c. fi. z per boc dicit magis ecommendabiles fratres minores qui publice comedunt carnes.

¶Pedagia vel guidagia de rebus ecclesie z personarum ecclesiasticarum recipere non licet quomodolibet deferantur gratia ꝓprij vsus: secus si causa negotiandi.

Excōicatus vitari non ds antequḡ constet de excōicatione.

Transgressor ꝓcepti vel ꝓhibitionis sui superioris an peccet mortaliter.

Ecclesiastice persone que dicantur.

Clericus gn gaudeat eo deū priuilegio ꝓ rebus patrimonialibus z ꝓprijs sicut ꝓ rebus ecclesie.

Bona non habentia onus annexum frequenter sequuntur personam tanqḡ accessoria. z gaudent priuilegio persone. secus in habentibus vnum annexum.

Clericus an teneatur ad collectas ꝓ bonis patrimonialibus que ad eum peruenerunt ex successione vel alia simili causa.

Vectigalia solucre an teneat layci ꝓ rebus que gratia vsus ꝓprij portantur.

Emptores redditūs clericoꝝ an gaudeant eorum ymunitate.

Vectigalia leuans si cum delatore habeat questionem: quia forte negat deferentem clericū vel dicit res deferri causa negotiationis vel non esse suas quia iuris.

Et si oriatur iudex super hoc adire quis index erit adeundus.

Negociator quis dicatur.

Pedagia que dicantur z que guidagia z vnde dicuntur z an talia possint imponi de nouo.

a ¶Cle. ne i agro. Adde que ibi apo. tullias ui.

b ¶No. penā ad de facere bonter. cū ibi no. i cmō min⁹ de ymu. eccle.

c ¶Sicēs q̄ peccatū. adde que dicit. d. abb. in c. i. col. i. et ibi doc. extra de constit:

d ¶Quod eode priuilegio. ad de q̄ pōt fely. post doc. p eus relatos in. c. eo clesia scē Ma rie. i. iij. col. ex tra de consti.

1 Pedagia noua ad mandatum alterius exigens an incidat in penam.

2 Iudex debet esse constans certus z firmus.

3 Citatio in notorio exigitur z sententie prolatio.

4 Renuntiare iuri suo an possit quis.

5 Restitutio an fieri debeat plenarie anteq̄ fiat absolutio.

6 Priuilegium vni concessum nō extenditur ad vniuersitatez.

7 Puteus vel via cōmunis vicinie si eget refectione an vicini causa vitandi expensas renuntiare volētes vsui putei z vie an possint cogi.

Presenti constitutione.

Mō recipit cōmodā diuisionē q̄ vnico cōstructu claudit. ¶No. primo q̄ nō est licitū recipere pedagia vel guidagia de rebō ecclesiarum z ꝑsonarū ecclesiasticarū dūmodo deferant̄ gratia ꝓprij vsus secus si cā negociādi. ¶Not. penā quā incurrunt exigētes vel noīe suo vel alieno. ¶Et no. q̄ dictā penam nō euadunt donec facta sit restitutio exactorū. ¶No. id. qō nō est licitum suo nomine nō est licitum alieno. cōcor. xlvi. distin. sicut non suo. z regula q̄ alicui. ¶No. er verbo cōstiterit ꝑm Mattheum q̄ non ds vitari ex communicatus anteq̄ constet de excōmunicatione. vide qō no. §. de sent. excōmu. cle. grauis. ¶Glo. secūda querit an peccent diocesani si nō faciūt ea que bic dicitur. Respondet q̄ sic. quia bic ponitur vt bene iubemus quod est verbum ꝓcepti. xiij. q. i. quod ꝓcipitur. per qō videtur q̄ peccent. si id nō facient. quod male ponderant episcopi. facit qō no. in simili. in cle. ij. de sta. mona. z de re. do. c. ij. Idem Guil. dicens q̄ peccatū mortale nutrit quilibet transgressor ꝓceptī vel ꝓhibitionis sui superioris. iiij. dist. de nicḡ. in fi. ¶Qualis autem pena boc casu imponetur epō boc non seruāti: dicit q̄ erit arbitraria cum bec non sit a iure limitata. de offi. deleg. de causis. Idem bic zenze. vide qō no. de elec. generali. in. vi. per gl. notabilem. ¶Glo. personis quere re voluit que dicātur persone ecclesiastice. Dicit etiam habētes primam tonsuram iuxta no. §. eo. cḡ. in. vi. ¶Glo. rebus. querit an ꝓ ꝑsonis ecclesiasticis possint exigi pedagia. dicit q̄ nō. sicut ꝓ rebus. alleg. no. in. d. c. cḡ. ¶Glo. ꝓprijs. querit an bic includat exigētes aliquid a religiosis ꝑsēssis ꝑ rebus quas portant. videtur q̄ nō: quia illi non habent ꝓprium. sed bic loquitur de rebus ꝓprijs ꝛc. ¶Contrariū tenet gl. quia bic loquitur de rebus ꝓprijs portantiū vel ecclesiarum. sed ea que habēt professi sunt ecclesiarū suarum seu monasteriorum. ergo etiā bic includunt. z per boc dicit Guil. etiā bic includi fratres minores quorum bona sunt ordinis vel papē vel vniuersalis ecclesie que vna est. §. de excel. pla. frequēs. ¶Ex predictis not. bic Guil. z Pau. z etiam zenze. q̄ eodem priuilegio gaudēt res clericoꝝ. allega. Guil. no. §. de vita z honesta. cle. c. i. Pau. alleg. eo. titu. c. fina. de immu. eccle. ad uersus. xij. q. ij. ecclesiarum seruos. xvj. q. i. c. similiter. Ratio autem est. in. d. c. i. similiter z de pigno. ex literis. quia bona cleri eorum sunt obligata ꝓ mala administratione rerum ecclesie. bec ratio nō est sufficiens ꝑm Paul. quia deficit in clerico non habente administrationem. ideo dicit q̄ verior ratio est quia † bona non habentia onus annexum frequenter sequuntur personam tanqḡ accessoria. z ideo gaudent priuilegio ꝓprie. quo ad forum vnde domini temporales ꝓ talibus rebus non possunt imponere collectas. dere. eccl. c. i. in. vi. ¶In bonis autem habentibus onus annexum non gaudēt priuilegio vt patet in quesitis per successionem in quibus tenētur ad collectas. nam in talibus nō gaudent priuilegio illo vide Barto. in. l. rescripto. §. fina. ff. de mune. z ho. sentit ergo Pau. † q̄ clericus teneatur ad collectas ꝑ bonis patrimonialibus que ad eum peruenerunt ex successione vel alia simili causa. Matthe. hic dicit q̄ si ad alericum peruenerunt bona patrimonialia ꝑ quibus a laicis soluebantur collecte. q̄ si collecta predictaim̄ ponitur ꝑm estimationem que sit ꝓ solido vel libra z non est perpetua vel certa. sed mutatur z variatur ꝓ variatione negociorum imminentium q̄ ad illam non teneretur clericus postḡ res deueniat ad eum. Si autem bona illa debent certus z perpetuum tributum vel censum. tunc id transit cum bonis z solui debet per clericum. z tenet Specula. in titu. de cler. conuiuga. §. i. versi. Ad boc. ¶Sed quid si primo casu fratres vel nepotes dicta bona transtulerunt in clericum. vt defendātur ab eo videtur q̄ defendi possint nisi probetur boc forte fraudulenter factum. ff. de probatio. l. quoties. §. qui volum. z. C. de dolo. l. dolum. i. q. i. bene scimus dolus autem presumetur vel non presumetur attenta causa ꝓpter quam fit donatio. z attenta z considerata cōditione ꝑsonarum donātium vel donatarij. alleg. de empt. z ven. ad nostrā. z de pigno. illo vos ꝛc.

Numquid

a ¶Numqd autē ꝓ talibus rebus que portantur gratia
8 vsus ꝓprij layci debēt soluere vectigalia. dicit glo. q̄ nō alle. C. de vectiga. z cōmu. l. vniuersali. q̄ hoc est verū de iure sed de cōsuetudine non seruatur preseruū qñ sunt res nouē de ꝑtinibus autē alijs casibus in quibus de iure cōmuni nō debent vectigalia solui remittit glo. ad no. de publica. l. iij. ¶Gl. nō negotiādi. colligit a cōtrario q̄ clerici de rebus quas portāt gratia negotiandi debent soluere pedagia nec gaudēt immunitate. z idem ds Spec. in ti. de immu. eccle. in fi. Idem Pau. in-
9 ducit glo. cōtra † emptores redditūū clericoꝝ q̄ volunt vti
b immunitate ex persona clericoꝝ. b quia non possunt cum nec in his in quibus clerici negotiantur ipsi gaudent immunitate. z hoc idē tenet Ste. in loco ꝓalle. C. de vectiga. z cōmu. l. ex pre-
10 statione. z. ff. de publi. l. licitatio. §. fi. ¶Iuxta predicta querit quid si oriatur questio inter leuatorem pedagij z delatores. quia forte leuator negat illum deferentem clericū vel dicit res deferri causa negotiationis vel non esse suas vel ecclesie. delator contradicit. quid fiet. nam graue videtur dicere q̄ sup hoc delator qui est peregrinus z viator adire debeat iudicē. ꝑ fide buius rei facienda glo. respondet q̄ si fit questio de rebus an
c sint sue vel ecclesie, z an cā negotiandi deferantur. sup hoc ꝫ statur sacramento deferētis vel sui nuntij. Si clericus forte misit nuntiū ꝓ certa re q̄ō intelligit ꝓcedere, nisi qualitas ꝑsonaruꝫ aliud dissuadeat vel nisi haberetur de oppōito fides in promptu. alleg. de iureiur. c. fi. z q̄ metus causa. super eo. Si vero sit questio de persona. an sit clericus sufficit si erit in habitu
11 z tonsura clericali. de sentē. excōmu. si iudex. in. vi. Idem Guil Pau. z Steph. a. ¶Sed querit bic Lap. quid si cōtingatiu dicem super boc adiri. quis iudex erit adeūdus. dicit q̄ iudex illius loci vbi talia exiguntur z extorquentur. Sed an debebit esse iudex ecclesiasticus. an etiā poterit esse secularis. videturq̄ quo ad cognitionē. an res ille sint clerici vel alterius vel an cā negotiandi deferantur iudex etiā laycus esse nō possit. alle. de fo. cōpe. cuz. C. laycus in. vi. verius dicit esse q̄ sit ecclesiasticus alle. de iudi. quāto. de fo. cōpe. si diligenti. z. c. ij. z boc. c. in principio ibi locorū diocesani. z in fi. ibi posticḡ epō gratiter ꝛc. ꝑm
12 Lap. ¶Circa predicta quero quis dicatur negotiator. vt sciamus qñ dicaturres deferri causa negotiādi. dicit Pau. dicitur ille qui rem emit vt illam cum sua forma integra z intacta vēdat. non autē emat vt habeat materiā exinde causa operandi z formam alia inducendi. lxxxvij. dist. ejciens. xiij. q. i. c. i. z. q. iij in summa. Ratio huius est quia ex artificio. ex emptione si ematur charta vt scribatur liber. sed si emitur res que immutata venditur lucrum proueniens ex re vendita. Idem bic. Mat. ꝛc. ¶Hi pedagia. querit que dicantur pedagia. z que guidagia. remittit ad
13 no. de ver. signi. super quibusdā. quia pedagia que a peditibus dantur. z guidagia ꝓ guida omnia illa dicūtur portoria vel vectigalia. sut dicitur ibi. An autē talia ꝓout dicitur ibi possunt imponi de nouo. dicit Pau. q̄ non. nisi ꝑ principes z reges. qō intelligit Bosti. de regibus romanoꝝ. qui sunt domini orbis. alle. ff. ad leg. rhodiā. de iac. l. de ꝓpositio. C. de quadri prescrip. l. bñ a zenone. Alij autē reges hoc non possunt. C. nouectiga. in. fi. nisi non posse. l. solent. ff. de publi. l. vectigalia. ꝑm hoc videtur q̄ ciuitates non possunt bodie tales imponere qō dicit Pau. esse verum exceptis illis que sunt in pace z stantie. quibus ex concessum merū imperium. z hoc prescriptibile nō subsit papē. vt in extrauagā. Bonifacij vnā sanctā. Ratio differentie quia imperator habet potestatem a populo vel exercitu
xciij. dist. legimus. papa autē a deo. xxi. dist. in nouo. Bodie vero imperator habet potestatē ab ecclesia cui est fidelis. ff. de iureiurā. cle. romani ꝑm Pau. ¶Dos bic videtis de pedagijs guidagijs. Sed quid de gabellis z datijs que leuant in ciuitatibus Lōbardie. z quasi bodie ꝑ totā Italiā. Ste. bic dicit idē alle. q̄ non est fienda vis in nominibus. xiij. q. iij. putant quidam. z. c. plerisq; ff. de priuile. quāto. z ꝑm hoc tota Italia est interdicta. z sic oēs clerici irregulares nō seruātes interdictū qō est periculosū ꝑm eū. Idē dicit gl. i verbo iterdicti. Quia hoc poterat esse ante cle. qñq; de immu. eccle. quę bodie reuocat
14 decre. clericos. eo. ti. ꝛc. ¶Glo. alieno. alle. cōcor. z cōcordat Guil. Sed querit an ille qui mandat incidat in banc penaꝫ si mandatarius exigat nomine eius dicit q̄ sic. Idem dicit si sciēter exigit boc per suos z sine mandato ex quo pōt impedire. z non impedit seu retardat. Idē dicit de dāte auxiliū vel fauorē occasione vel causaꝫ. alle. desen. excō. mulieres. de homi. petisti ¶Glo. ostiterit. querit qualiter poterit de boc ꝙstare q̄ talis exactio sit indebite facta. Respōdet vocata parte contra quaꝫ ds fieri publicatio. facit qō no. in cle. i. de offi. delega. Idē Ste.
d Idem Guil. c dicens vocandos legitime quoruꝫ interest. quia alis nō posset de boc legitime constare. quia causaꝫ merita ꝛc.
de resti. in. ii. teg. cū ex literis. z hoc denotat verbum constare
15 ꝑm eum. quia † cōstans certus z firmus ds esse iudex in sit. de actio. in. §. curare. xxx. q. v. iudicātem. z hoc dicit. pcedere etiā si per passum dānum dicere rē factum notorium. qz adhuc forte per vocanda cum multa dicūtur notoria que non sunt z pro-
16 pter hoc etiā in notorio exigitur † citatio z sententie platio de iureiur. ad nostrā z ibi no. z idē dicit in quocunqꝫ casu in quo
a ordinarius habet exequi suā iurisdictionē. z sic ex officio pcedere ex officio. facit de offi. or. c. si sacerdos. v. q. i. quidam. Sed
b quid si ille qui est granatus vult cōqueri. an possit ordinarius inquirere de talibus exactionibus illicitis. z sic ex officio pcedere. Ridet gl. q̄ sic. Mouetur q̄ hoc bñficiū a iure ꝛcessum q̄ clerici nō soluāt ista talia respicit fauorem ordinis clericalis nō pōne tñ. z spectat ad ius publicū. de fo. ꝙe. si diligēti. Itē respicit periculū animarum. qō versatur in dicto casu. vt bic dicitur in ter. qō dicit gl. pcedere maxime in facto manifesto seu notorio. alle. de viuris cum diocesi. z de diuor. postro. Itē dicit Guil. q̄ talis iniuria vī irrogata vniuersali ecclesie
c z eius sponsa aduersus rēpublicā cū ius publicum consistat in sacris. i. de. ius publicū. z ideo cum ꝑs sit in sua diocesi defensor reipublice. de offi. or. c. i. tenebit ad hoc velut defensor reipublice. ¶In. iij. alle. Guil. q̄ quilibet pōt iuri suo renūcia-
17 re de regula. ad apostolicā. d Ridet q̄ † inq̄stum offensa est ec-
e clesia vniuersalis poterit epūs puidere ꝑ ꝑdictā maxime si constat notorie eorū acceſſus facere in peccato mortali. iuxta no. §. q. i. in summa secus dicit inq̄stū. tangeretur ius ꝑiuatum. concor. zenze. Steph. videtur sentire vt tetigi q̄ demū ꝓcedi possit ex officio quādo agitur de publicatiōe gñaliter fiēda non nominatim credo verius qō tetigi post gl. z Guil. ꝛc. ¶Glos. do nec querit quid si ifti restituāt an incontinēti relaxatum erit ex hoc interdictū vel excōicatio. dicit q̄ nō nisi sequaꝫ absolu-
18 tio vt ꝑhibetur decre. cḡ. in fi. de immu. eccle. vi. ꝛc. ¶Ste. restituerint querit an restitutio ds fieri plenarie anteq̄ fiat absolutio. Ridet q̄ sic vt probatur in decre. cḡ. z boc ꝑ is tenuit bic ex significato huius verbi restituere. ff. de verb. sig. cū pretor. z. l. videamus. §. in fauiana. ff. de viuris. facit ꝑm Steph. a. ij. vij. accusatio. xvij. q. iij. de presbyterorum. An autē sufficeret boc casu prestare cautionē dicit gl. q̄ nō. sed requirit actualis restitutio. alle. qō no. in simili. de elec. quia sepe. in. vi. facit ad predicta qō no. post Imo. in. c. sicut de coba. cle. z nu. z de eta. z quā. nō bone. z qō vidistis. in cle. i. de deci. ¶Per predicta dicit bic Stepha. reprobari opinionē Archi. ff. eo. cḡ. in. vi. vbi dicebat qō ibi erat dictū de restitutiōe intelligi debere idem esse de satisfactione. ¶Queritur bic Steph. de duabus questionibus. prima pone q̄ vniuersitas tyburtina teneatur quolibet anno in certa ꝛtitate romanis. romani dādo cōcedunt aliquibus de vniuersitate illa q̄ nō teneātur. cum alijs cōtribuere collectas. queritur an vniuersitas tyburtina tanto minus soluere teneat an pero nihilominus soluet integrā ꝛtitatē. videt q̄ † ad integrā ꝛtitatē teneat. ꝑ. l. vbi priuilegium
19 vni cōcessum non extēditur ad vniuersitatem facit. ff. de re. dini. Lin tantum. §. vniuersitas. Spec. ti contrarium in Spe. eo. ti. ꝑ. l. creditores. C. de pac. z. l. fi. C. si cōtra ius vel vtili. pub. ff. de lega. i. l. fi in duz. §. fi libertas. z. ff. de alimē. leg. l. iij. de quo
20 aliquid per Jo. de lig. de rescrip. accedēs. vbi vide, † Secūda questio est. pone quedam vicinia habet puteum vel viam cōmunē que eger et refectione aliqui ex vicinia causa vitādi onus expēsas volunt renunciare vsui putei z vie. an possint. videtur q̄ sic. per. l. ꝙe reparatione. C. de aqueductu. lib. xij. z. l. ad priorat. us. C. de oper. publi. Guil. in Spec. eo. ti. §. nūc dicendū
d tenet eos cogēdos ēt si vellent vsui renūciare. nisi forte velint domum vicinie ꝓ derelicta habere. ff. de leg. ij. l. si quis filius. §. fi. z. l. si heres. §. vias. vel dici potest aut corruit ꝓpter operis vitium aut in alia causa. argu. no. in. l. maritus. z. l. fi. in fi. ff. loca. vide ad predicta Bar. in. l. in cōcedendo. ff. de aqua plu. arcen. z. l. iij. §. q̄ si actor. ff. de re iudi. ꝛc.

De celebratione missarum. Rubrica.

1 ¶Facilitas venie incentiuum tribuit delinquendi.
2 Labōs deo seruiri potest z sacrificium offerri. z nu. 10.
3 Quoe canonice qualiter dici debeant z an sine peccato. nu. 12.
4 Clericus dicitur miles.
5 Choreas ducere vel cantilenas dicere in cimiteriis vel ecclesijs in festis vel vigilijs eorum non licet.
6 Iudex si mandat alicui quod spectās ad eius officium ad eū spectat punire contēnentes eius mandatum.

a ¶Cicēs vocādos. adde bū facere q̄ dicit fely. in. c. ij. in vij. col. in fine. extra ō refert.

7 Ad horas canonicas dicendas an teneãtur clerici bñficiati.
8 Euangelium legere vel dominus vobiscum dicere non debẽt layci nec etiam moniales.
9 Clericus in minoribus existens non beneficiatus nõ tenetur ad diuinum officium.
10 Labỹs fuire an sufficiat ī bonis diuinis si cor diuertat ad alia.
11 Oratio an debeat esse vocalis.
13 Hore canonice sunt septem.
14 Hora canonica quid sit ⁊ vnde dicatur ⁊ qualiter dici debeãt hore canonice.
15 Missa an sit de bonis canonicis.
16 Hore beate Marie ⁊ vigilie mortuorum an sint de necessitate dicende.
17 Officium diuinum dicere omittenti siue negligenti an possit imponi competẽs satisfactio absq; eo q̃ non teneatur iterare.
18 Et an sufficiat audire diuina officia.
19 Infirmus an post conualescentiam teneatur iterare seu dicere que omisit in infirmitate.
20 Clericus interessens diuinis officiỹs si nõ intelligit ea que ibi dicuntur an peccet.
21 Officio diuino nõ completo clerici exire nõ debent de choro.
22 Cimiterio polluto an ecclesia dicatur polluta.
23 Reconciliatio cimiterỹ polluti vel ecclesie cuius expensis fieri debeat.
24 Ornamentorum excessus respectu valoris pretỹ reprobat in fratribus minoribus.
25 Ornamenta altaris an possint laycis cõmodari ad pompam pro nuptiỹs ⁊ aliỹs vsibus secularibus.
26 Hore debite que dicantur.
27 Censuram ecclesiasticam exercere quibus liceat.

Quia nimirum turba.

Due sunt partes principales q̃ primo ponit tres excessus principales. In secunda illos per superiores corrigi mandat. secunda ibi. Hec igitur. Prima in tres. sicut tres ponit excessus. Nam primo tractat de excessibus clericorum in celebratione diuinorum. Secundo de dissolutione clericorum ⁊ laycorum. quas in ecclesiis ⁊ suis cimiteriỹs faciebant. Tertio de indecẽtia vestimentorum vasorum ⁊ ornamentorum ecclesiasticorum secunda ibi. nonnulli. tertia ibi. in multis. ¶ [a] †Hot. primo illud vulgatum facilitas venie incentiuum tribuit delinquendi cõcor. de vita ⁊ hone. cleri. vt clericorum. ¶ †Mo. labỹs posse deo sacrificium offerri ⁊ seruiri. ⁊ sic videt ꝑm Guil. q̃ in reddendo pensum q̃ debetur deo sufficit q̃ labỹs reddatur sic vt non semper applicetur mens in reddendo. ¶ †Hot. qualiter dici debeant hore canonice ⁊ psalmi quia cum puritate conscientie ⁊ animi deuotione ⁊ modestia nõ fincopãdo vel trãscurrendo. ⁊ maxime non interniscere vana colloquia. nam vt dicit hic Mat. toto corde vigilare debent dicentes diuinum officium ⁊ in cubere toto corde ad preces remota carnali ⁊ seculari cogitatione ⁊ ideo sacerdos ante prefationem ꝑparatas stentium mentes dicendo sursum corda de conse. di. i. quanto. ¶ Mo. q̃ sine peccato dicẽde sunt hore ꝑm zẽze. Ad hoc quia nõ est speciosa laus in ore peccatoris. Ecclesiastici. xxv. ℔ Ste ¶ Item no. q̃ clerici debẽt hora congrua venire ad chorum ⁊ expectare vsq; ad finem officiỹ ⁊ nõ exire ante fine causa rationabili. ¶ Mo. clericos nõ debere portare vel secum facere portari aues vel etiam secum ducere canes ⁊ venaticos maxime dũ celebratur diuinũ officiũ ⁊c. ¶ †Mo. clericos debere incedere cum congruẽtibus vestibus ⁊ tõsura. [b] Et no. clericũ appellari militẽ. facit ad no. ꝓ glo. in. l. miles. in prin. ff. de re iudi. ⁊c. ¶ In ver. nõ nulli. no. contrafacientes coreas ⁊ dicẽtes cãtilenas in cimiteriỹs vel ecclesiis in festis vel vigiliỹs eorum prout sepe fit in rure ⁊c. ¶ In ver. in multis. Mo. vtendum esse cõdecẽtibus vestibus ⁊ ornamentis ⁊ vasis in cultu diuino. ⁊ cõdecentiam considerari ꝑm q̃titatem facultatũ ecclesie ⁊c. ¶ In ver. neigitur. Mo. ad quẽ pertinet corrigere predictos excessq̃ quia ad prelatos ecclesiarum ⁊ ꝑn defectum negligentiam eorum locorum ordinarios si nõ sunt exempti. alỹs ad superiores eorum. ¶ Et not. q̃ predicti debẽt esse diligentes ad scienda inuestiganda. Ad predicta facit. l. j. C. de epi. & cler. ¶ Hot. hic et. ꝑm Stepha. ibi que ad diuinum ⁊c. que spectãt ad officiũ prelatorum. ⁊ in quibus subditi teneant̃ obedire ꝑm Mat. ad qõ alleg. vij. q. j. quia frater. ¶ †Item not. ꝑm' eum q̃ si iuder mãdat aliquid spectãs ad eius officium ad ipsum spectare punire contẽnentem ad implere mãdatũ. de quo de tempo. ad aures ⁊c. ¶ †Sl. minister. querit an clerici qui sunt beneficiati teneant̃ ad horas canonicas dicendas. ⁊ inducit hũc ter. q̃ nõ a sui contrario inctum loquitur ab ecclesiarum ministris. de quo remittit ad no. per se. ff. c. i. super gl. fi. Guil. hic dicit q̃ si queritur quis teneatur ad horas canonicas est dicendum q̃ quilibet promotus ad sacros tantum etiã si sit subdiaconus tantũ. alleg. ff. eo. ꝓesbyter. Idẽ Ste. alleg. xci. dist. ꝓesbyter. c ⁊. xcij. di. c. fi. Idez dicit de quolibet bñficiato. de patrimonio Jesu xpi etiam si sit in minoribus. qõ dicit procedere etiam si beneficiũ nõ sit competens. ar. xi. di. clericus victus. ⁊ sic equiparantur in hoc promotus ad sacros ⁊ bñficiatus. oiscrepant tamẽ in laico. quia cõstitutus in sacris nõ potest ꝑ aliũ dicere infirmitate cessante. beneficiatus in minoribus sic. de app. peruenit. Itẽ constitutum in sacris excusat sola infirmitas. xij. dist. ff. i. c. c. seq. beneficiatũ in minoribus multa alia impedimẽta excusant. de appel. peruenit. Item excusatur ꝓpter consuetudinẽ. vt no. in glo. de cõsue. cũ omnes. Item ꝓpter studium. de elec. cũ ex eo. in. vj. ¶ Sed aduerte quia in istis duobus casibus vltimis nõ ꝓbant iura ꝓcalleg. q̃ excusetur ab horis dicendis. sed a residẽtia ratione consuetudinis vel dispẽsationis facte ꝓpter studium. vnde not. bñ dictum Guil. qõ ampliat dicta iura ⁊ ꝑm predicta iura dz intelligi dictum Inn. ff. c. i. vbi dicit q̃ quilibet clericus tenetur ad horas quia restringendũ est ad beneficiatos ꝓout etiam ibi no. Mostien. 8 ¶ †Quid aũt si laici vel moniales dicant officium an possunt dicere dñs vobiscũ. Respõdet q̃ non, finnliter nec legere euã 9 gelium. †Er ꝑdictis patet q̃ si clericus in minoribus nõ beneficiatus non tenetur ad diuinum officiũ. ⁊ hoc dz Ste. ꝑ hũc ter. quia nemo tenetur militare propriỹs stipendiỹs. de ꝓfecti. 10 cum er officiỹ ⁊c. ¶ †Gl. fructuus labiorum inducit hũc ter. ad questionem illam an sufficiat seruire labỹs in diuinis horis si cor diuertat ad alia. videtur q̃ sic. q̃ hunc ter. de quo Inno. ff. eo. dolẽtes. facit q̃ no. in oratione. in cle. i. ff. de reliq. ⁊ ve d ne. sancto. in summula de oratione. in. vij. membro [d] ibi concludit q̃ sufficiat q̃ quis bona intẽtione inceperit. licet in ꝓgressu mens capiatur ad alia. quia primi motus non sun in potestate nostra. ⁊ per illud qõ habetur in psalmo. xxxix. Cor meũ dereliquit me. quod intelligit nisi tãta sit euagatio q̃ omnino attẽtio pereat quia tunc illud succedit Cypriani quomodo te exaudiri a deo postulas cum teipsum non exaudias ꝑm glo. ibi forte etiam peccaret clericus habẽs dicere officiũ si mens rapitur ad alia. ⁊ in cogitatione illa insistit licet attẽtio omnino non pereat. saltẽ quãdo rapitur ad vana ⁊ saltẽ venialiter. ar. ff. als. xxxv. distin. Guil. hic vltra hunc ter. adducit ad ꝓdicta simile de eunte ad sanctum Jacobum ex voto quia votum adimplet. licet nõ semper gerat in mẽte sanctum Jaco. ⁊ alia iunisceat. In cõtrarium alleg. quia plus cordẽ q̃ voce est psallendum. xcij. dist. c. ũ. ad hoc Joã. xvij. ibi. Maledictus homo qui facit opus domini desidiose. posset dici q̃ si aliquis immisceat sincopas vel omittat versum vel psalmũ vel aliquã partem magnam vel modicã. q̃ si hoc faciat in choro cum aliỹs reiterat totus chorus, ꝓpter scandalum. sed ipse solus ꝑse subtrahẽdo vel ad partẽ. Si vero solus officium dicebat. ⁊ tunc si tempore omissionis erat sic infirmus q̃ non poterat cõmode dicere. tunc non tenetur iterare ꝑm Mostien. Inno. tamen contra. Si autem non erat sic infirmus. ⁊ tunc aut omittit ex malitiosa negligentia. ⁊ tunc tenetur iterare vel ad penas condignas ⁊ semper punietur de peccato omissionis. Si autem hoc facit ꝓter ꝓpositum. ⁊ tunc non peccat ꝑm Inno. ⁊ Mostien. in d. c. dolentes. q̃ intelligit Guil. mortaliter venialiter aũt bene peccat. xxv. distin. ff. als. q̃ intelligit si non fit facta magna interpolatio. quia alỹs peccaret mortaliter. Aliqui autem theologi ꝑm eũ dicunt aliter. aut ipse dat operã sue omissioni. puta ponendo se circa fabulas. ⁊ tunc tenetur. aut ab alio rumpitur. ⁊ tunc non ꝑm Inno. ff. eo. super rub. ⁊ hic notat Matth. dicit q̃ si ex negligentia omittitur aliquis versus vel instãtia q̃ non peccat. nec tenetur a capite reincipere. etiam si dimittet psalmum. ⁊ non debet ad illum redire cum posset aliquod scandalum generare. sed negligentiam suam cõsiteri tenetur. Nec ob. q̃ maledictus dicitur qui negligenter diuinũ officiũ egit quia illud intelligitur de malitiosa negligentia. nõ autem de illa que prouenit ex meditatione diuina. ⁊ sic ex leui vel leuissima culpa ⁊ ꝓo hoc etiam ꝑm Pau. nõ ob. ille tex. qui imponit penã cẽsure. que nõ imponitur nisi ꝓo mortali. xi. q. iij. nemo. ⁊ similiter. c. i. ⁊ ij. xcij. distin. vbi hoc ponitur sub precepto. Pau. dicit q̃ Innocen. ⁊ Mostien. ff. eo. dolentes. dicunt q̃ dicẽdo quis diuina non debet ad alia intẽdere nisi necessitas vel vtilitas que dilationem non capiat cogat eum de aliỹs cogitare de reg. iur. q̃ nõ est licitum. Ipse autem dicit q̃ quia ꝑm Ber. Cor hominis vagum est. ⁊ mobilibus omnibus mobilius. Non enim semper adeo est fortis homo q̃ semp possit has cogitationes euitare. ⁊ ideo nõ semper in his peccat mortaliter. sed venialiter. Quia meli⁹ videt dicere Guil. sed certe

Guil

11 Gul. loquitur in alio casu vt patet in suis dictis. † Deinde ponit ꝑ Pau. hic quot requirũtur in oratione que ponit Jo. an. in cle. fi dñm in glo. magna sub. vij. membro. Tangitur etiã an oratio debeat esse vocalis de quo per glo. Jo. an. in loco proxime alle. facit q̃ no. per Archi. de immu. eccle. decet. in. vj. ¶ Sz
12 querit hic zenze. † [a] an existens in peccato teneatur ad horas
a dicẽdas. videtur q̃ non. ꝑ text. hic qui dicit q̃ dicende sunt cũ puritate conscientie. sed existentes in peccato taliter dicere nõ possunt ⁊c. tenet cõtrariũ ꝓ id qõ dicimus de excõicato q̃ ratione excõicationis nõ excusat ab horis dicendis iuxta no. xxviij. di. ꝓesbyterũ ad quid aũt ꝓsint tunc habet in. c. cũ quidã. de pe. ⁊ remiss. Gul. hic dicit q̃ talis illas dicẽdo nihil agit q̃ nõ dicit eo modo quo debet sicut cõcubinarij fures predones ⁊ similes ad hoc qõ dz in psalmo ibi dirit deus peccatori. Quare tu enarras iustitias meas. iij. q. vij. §. tria. versi. itẽ testatur. dicit tñ q̃ debet illas dicere potius q̃ tacere. q̃ proderit vt deus illuminet mentẽ ipsius. sicut si alia bona penitentialia faceret. vt. d. c. q̃ in te. ne ipse repertet cõmodũ ex malitia sua si releuaretur a dicẽdo diuinas horas omnino ad instar laici vel clerici ꝓpositi vl excõicati dicere ergo poterit horas suas
13 ꝑm eum. xxviij. di. ꝓesbyterũ. ¶ †Gl. canonicas. querit quot sunt hore canonice. Ridet q̃ septẽ. ⁊ habetur. ff. eo. c. i. Idem Gul. dans versus ex quibus colligitur quare sunt septẽ vz. In matutino oãtur tempore Christus. Quando surrexit primã canit ordo fidelis. Tertia cũ canit tunc est cruciamina passus. Sexta sunt tenebre per mũdi climata facte. Emissus nona diuinus spiritus hora. Vespere claudũtur Jesu Christi membra sepulchro. Christo bissena custodia tradit̃ hora. Et dicit bissena hora quasi vltima hora. ⁊ de hoc per Joan. and. in. d. i. ⁊c.
14 † Quid aũt sit hora canonica. dicit Guil. q̃ est sacrificium siue hostia laudis qõ vel quam deo quis offert de labỹs suis. vel dicitur certa pẽsio deo debita ab his qui in sorte dñi sunt assumpti pro qua in sustentatione ꝓpria recipiũt patrimoniũ Christi. ff. eo. c. i. ⁊ de ꝓben. cum ꝑm. ¶ Unde aũt dicat hora dicit
b ab oro oras ⁊ debẽt cõtemplãdo dici. xcvj. dist. c. fi. [b] Unde aũt dicant canonice. dicit q̃ a canone. q̃ est regula. xi. di. c. pe. ⁊ fi. Diuine aũt dicunt hore ex eo qi deo dicunt. Sz querit hic vlterius Gul. qualiter dicẽde sunt hore canonice. videt q̃ ꝑm consuetudinem vel constitutionẽ rationabilem. xij. dist. nouit. ⁊. c. seq. cum dicere hoc vel illud seu istum vel illũ psalmum vel orationẽ istã vel illã nõ est sub precepto. patet q̃ diuersi diuersa dicunt. de cõsec. di. vj. in die. Ecõtra videtur q̃ sequẽdus sit modus romanus in sacris vel officiỹs vt hic de tẽpo. ot. c. i. ⁊. ij.
¶ Cõcludit q̃ in secularibus clericis quo ad horas dicendas
f modus est assumẽdus vel ab ecclesia romana vt in. c. in die pal leg. vel a metropolitana. xij. di. c. fi. Fatetur tamẽ q̃ nõ reprobatur mos seu cõsuetudo que habet qõ aliqui sunt cõtenti tribus psalmis tpe paschali. licet ecclesia romana vel sua metropolitana hoc nõ feruet. xij. dist. de bis melius facit qõ no. in. c. placuit. ea. di. ⁊ qõ bñ in. c. in die. de cõse. di. v. Jn regularibus vero dicit q̃ seruabit ordo sue regule ⁊ priuatoriũ statutorum.
15 xij. dist. placuit. ¶ †Redeo ad gl. ⁊ quero an missa sit de horis canonicis. ⁊ rũdet q̃ nõ. sed de officio patet. qz epi de honestate inuitãtur ad missas dicẽdas vel audiendas. de priuil. c. fi. in vi. cum tñ ad horas teneãtur ex necessitate nõ ex sola dicentia. Idem Gul. Pau. Steph. ⁊ Mat. Fatetur tñ glo. ꝓ interdum distributiones in ecclesiis statuunt̃ ita ꝓo missa sicut ꝓo aliỹs horis canonicis facit. j. ti. ij. c. i. ad fi. ¶ Cõtra predicta opp. glo. q̃ solum sunt due hore. ⁊ non. vij. vz matutinalis ⁊ vespertina. xi. q. iij. epis in cõsi. Ridet glo. remittẽdo ad no. in. c. fi. xcij. dist. ibi dicit Jo. ⁊ Lau. q̃ hora matutinalis comprehendit omnes horas que celebrãtur vsq; ad nonam inclusiue. vespertina aũt hora cõprehendit oes horas que celebrãtur a vespera vsq; ad noctem ⁊ sic hora vespertina ꝓpletorij. ¶ Ad predicta facit q̃ dicebat Pythagoras. f. q̃ duoũ tempoz cura est habenda. f. mane ⁊ vespere. hoc est eorũ que acturi sumus. ⁊ eorũ que
16 gessimus. ¶ †Iuxta ꝑdicta queritur nũquid matutina beate marie ⁊ vigilie mortuorum sint de necessitate dicende cũ dicitur hore ⁊ officium adeo q̃ pretermittens illa sine causa sit puniendus stipendiỹs ⁊ possit excõicari iuxta. c. clericus. xci. di. videtur q̃ sic. qz quicunq; se nõ cõformant moribus aliorũ deuiosus aut intẽperatus est. xlvi. di. c. i. ⁊ eque punit sicut omittens. xci. dist. clericus. Jn cõtrariũ facit q̃ sole bore canonice sunt ꝑm regulares ⁊ canonicas obseruantias. dicit Guli. q̃ ex quo eo. modo oẽs illius ecclesie seruitores ꝓsueuerunt omnia ꝓmissa ꝓo horis ⁊ loco horarũ dicere quilibet ad hoc tenet̃ de cen. ex parte. secus si aliqui dicant ⁊ aliqui non. etiam si plu
c res dicãt. [c] ¶ †Alteri us querit nunquid omittenti seu negli
17 genti dicere officium possit imponi cõpetens satisfactio absq; eo q̃ nõ teneatur iterare. videt. q̃ nõ. qz est pensum hoc est cen sus qz sicut seruo ad tributa tenet̃. sic clericus ad omnia officia ff. eo. tit. c. i. xli. di. omnis dicit q̃ cõfessor imponere poterit id qõ magis videtur expediens. ⁊ ideo dicit q̃ possit aliam penitentiam imponere q̃ iterare horas si forte magnã multitudinem dicere omisisset ⁊c. ¶ †Sed queritur Pau. an sufficiat audire diuina officia. videtur q̃ sic. ꝑ hũc ter. ibi aut eis interesse. ⁊c. Oz hoc credo intelligendũ in laicis ⁊ aliỹs qui non tenentur dicere. Post. dicit q̃ si est nimis fatigatus sufficit audire ⁊ fortius si est infirmus. Fatetur tñ Paul. ⁊ idẽ Matt. qõ tam ab audiendo q̃ a dicẽdo excusatur infirmus si directe vel occasionaliter posset id sibi obesse. alle. de obser. ieiu. cõstitum.
d qz infirmis non est lex posita. [d] †Sed an infirmus post conva
19 lescẽtiam teneatur iterare seu dicere que omisit in infirmitate. dicit Inno. ff. eo. dolentes. ⁊c. q̃ non sed penitẽtia eritim ponenda de peccato omissionis. Aluarius dicit hoc nõ esse a ¶ An existẽs in peccato. addo glo. no. ⁊ ibi no. ¶ De. de anchar. in. c. q̃ quidam. de pe. et re. ⁊ Panor. i. c. i. extra de celeb. missa.
20 post Gul. ¶ †Sed an peccet clericus interessens diuinis offi
e cijs [e] si nõ intelligit ea que ibi dicãtur. Inno. ff. eo. super rub. dicit qõ sic. qz dz habere cor ad deum ⁊ illi ꝓsallere. ¶ Sõ. rationabili querit de exẽplo que possit esse causa rõnabilis qua re possit exire clericꝰ ante finẽ officiỹ ponit exemplũ. qñ causa recreationis ex eo q̃ nimis fatigatus est spiritus sine scãdalo b ¶ Unde aũt. Adde bene facere quod dicit gl. in cle. ij. in ver. hora de vi. ⁊ ho. cleri.
¶ Alterus. Adde Jn. ⁊. d. Abb. in. c. i. extra de cele. missa.
21 do notat ex litera q̃ † anteq̃ sit dictũ diuinũ officium clerici non debent exire de choro. nec mirum. qz dicit glos. nec layci mittam audientes recedere debent ante ꝑdictionem sacerdo c tis. alle. de cõse. di. i. missas. ⁊. c. seq. Idẽ Stepha. ⁊ Guli. per hoc dicit hic Gul. q̃ clerici ante dictũ officium exeuntes carebunt distributionib⁹ quotidianis. alle. de cle. nõ resid. c. vno. in vi. facit de iudi. c. i. cũ ibi no. Idẽ zenze subdens q̃ nõ vz statutũ q̃ interessens vni hore habeat integras distributiões ⁊c. d ¶ Glo. vigiliỹs notanda est contra cõmunem abusum qui vi get q̃ in vigiliỹs festiuitatuz ⁊ in festiuitatibus sunt plures voluptuositates quã aliỹs diebus. ¶ Glo. oratiõe de materia orationis remittit ad no. ff. ti. ij. clem. i. in glo. magna. ⁊ Paul. hic colligit ex ter. dum dicit. An ecclesiis orationi deberent insiste re q̃ in ecclesiis est orandum. alle. de pur. post partum. c. i. vi. dist. in platea testrũ. Item versus orientẽ alle. xi. di. ecclesiarũ. e ⁊ circa hoc alle. authoritatẽ Mat. vi. ⁊ beati Lassiani ⁊ qõ habet. xli. di. parsimoniã. [f] Deinde ponit qd sit oratio. ⁊ vnde dicatur. ⁊ de virtute impetrandi de quo in cle. i. j. ti. ij. ¶ Glo. coreas notanda est contra chorizantes maxime in cimiteriỹs vel ecclesiỹs. ¶ Glo. violatores querit qũo ex choreis dissolutis ⁊ cantilenis in ecclesiỹs ⁊ cimiteriis surgũt violationes. Respõdet q̃ inter dũ de ludo deuenit ad rixas ex quibus solent sequi f effusiones sanguinis vulnera ⁊ homicidia ꝓpter que pellũtur
22 talia loca de cõse. eccle. vel alta. ꝓposuisti. † An aũt polluto cimiterio dicit̃ polluta ecclesia vel ecõtra habet̃ in tex. de cõsec. eccle. vel alta. c. i. in. vi. Guli. hic dicit q̃ cõsueuit fieri violatio taliũ locorum ꝓpter talia vel ꝓpter emissionem seminis vel
23 ꝓpter effusionẽ sanguinis. ⁊ Cuius aũt expensis debebit tũc fieri recõciliatio. ⁊ dicit Gul. q̃ expensis illius qui dedit dãnũ alleg. de iniur. ⁊ dã. da. c. fi. ⁊ hoc si cõstet. sed si non constet vel non sit soluendo. ⁊ tunc tenebunt illi qui erant in loco delicti. His cessantibus contribuũt parochiani cum rectore. sicut ad alia onera parochialia qui incũbunt alle. de eccle. edi. c. i. Sed cõtra hoc facit q̃ videt q̃ insoluduz hoc onus incumbat rectori. x. q. i. regenda. xvij. q. ij. nõ semel. ⁊. c. visitãdi. vbi dicitur qõ toties epus visitabit quoties necessitas incumbit. ⁊ semel pcurabit de cen. cũ venerabilis. Jo. de lig. hic dicit q̃ nõ credit hoc onus computari inter alia iura epalia cũ hoc eueniat casu fortuito nec computat̃ inter alia que numerãtur in. c. conqueren te. de offi. ordi. ⁊. c. dilectus. ¶ Quid autem si predicti nõ sunt soluẽdo dicit q̃ epus tenebitur facere gratis. x. q. i. placuit. ⁊. q. iij. cauẽdum. Iuxta predicta querit Gul. quid si episcopus diceret a parochiali ecclesia p tres pietas ⁊ plus nunquid sibi fiẽt omnes expense quas facit in eundo stando. ⁊ redeundo. videtur q̃ sic. ad instar testis. de rescrip. statutum in. ff. in. vi.
¶ In contrarium facit quia ꝓo vno tali actu. f. ꝓo consecratione non debetur nisi ꝓcuratorio vna ꝑ quocunq; vadat dietas de symonia cum fit romana. x. q. i. decernimus. ⁊. c. epm. ⁊ ca. placuit. Ad hoc quia redditus episcopatus sunt statuti ⁊ cuz ipsis discurrat ꝑ diocesim ⁊ onera suppoꝛtet. de vi. ⁊ ho. cle. cũ ab omni. ⁊ hanc partẽ dicit verior. Idẽ zenze. ¶ Glo. perturbatur remittit de perturbantibus diuinum officium ad no. per se. de appel. dilectus. ¶ Sl. indecẽtibus querit quãdo

dicanḳ vestes indecentes. ℜSpondet qñ sunt viles respectu estimationis. pt3 qz in hoc dicit considerari facultates ecclesie. Itē dicunt indecentes si sunt immunde. de hac tñ indecētia hic nō loquit̄ ppter. S. dicta. ſ3 habet de custo. eucha. c. ij. ℣
24 de cōse. di. j. altari palla. ℣. c. vasa. cum. ℌ. seq. † ℭ Aduertendū tñ qz vt dicit gl. in fratrib⁹ minoribus circa ornamenta reprobat excessus respectu valoris pretij seu estimationis in clē. exiui.
25 §. Ḡuis. de verb. sig. vnde ibi debēt esse mediocres. † Sed q̄rit hic Matt. an ornamēta altaris seu palla que ponunt super altari deputata ad vsum diuinum ſ3 non sint consecrata possint cōmodari laycis ad pompam pro nuptijs ℣ aliis vsib⁹ secularibus ℣ an de veste alicuius dñe possit fieri planeta vel ali⁹ ornatus eccle. remittit ad no. de consecra. di. j. ad nuptiarū. ibi dicit q̄ non. ℭ Slo. negligentiā inducit ter. ad questionē an diocesani possunt se intromittere de iurisdictione inferiorū. ℣ videt q̄ nō nisi in casu negligētie p hūc ter. de quo remittit. de off. or. cum ecclesiarū. ℣. c. pastoralis. ℌ Paul. dicit hoc esse verū q̄ tantūmodo ad inferiorem spectat iurisdictio de iure cō priuilegio vel cōsuetudine offi. archi. dilecti. ℣ de offi. ordi. irrefragabili. ℣. c. cum ab ecclesiarū. secus si simul spectaret ad inferiorem ℣ diocesa. qz tūc locus est preuentioni. de app. vt debitis. ℣ offi. archi. c. ij. ℣ si dubitare cōtingit qs peruenerit deferendum est superiori. arg. §. de prebē. fi. a sede in. vi. hec dicit vera. nisi minor haberet iurisdictionē a maiore. qz tūc maior posset prohibere minori exercitiū. ff. de iud. l. iudicium solvit de quo per Inn. in prealle. c. dilecto. fm ℌ Dual. ℭ Slo. superioris q̄rit quare hoc casu non dedit hec cōstitutio cōtra exēptos dele gatā ptantem ordinarijs. sicut fecit in simili de sup. neg. plato. cle. vnica. de sta. mo. cle. ij. de re. do. cle. ij. ℜRidet q̄ cesset multū visitata nimis fuisset ꝑiudicatio exēptis. ideo voluit cōcedere ꝛc. ℭ Bl. debitis arguit pro opi. ℌ ost. in. c. i. §. eo. vbi dicebat q̄ pulsare ℣ psallere bonis debitis seruabāt in cathedralibus ℣ collegiatis ecclesijs. nā hoc videbāt hic approbari per
26 hūc text. † Que aūt dicanḳ bene debite. dicit hic ℌ Paul. q̄ bene dici cor respōdent officio ℣ nō ecōtra. ℣ bas dicit bonas debitas etiā si credat q̄ populus nō veniat ad ecclesiā fm ℌ ost. ℣ hoc ꝑbat hec litera fm ℌ Paul. ℌ Salli aūt debent p̄dicte hore clericis astantib⁹ in ipsis ecclesijs beneficiatis nisi iusta causa excuset. pro utar bitrabit prelatus camerarius vel administrator temporaliū qui ratione officij vacare tenenḳ. de cleri. non resi. ex parte. ℣ eo. ti. ad audientiā. Ad p̄dicta vide p Jo. and. §. e. c. j. historiam de heremita qui interdū babebat vnas maturas. interdum acerbas. interdū marcidas qui interrogans angelum quare hoc esset. rīsum accepit q̄ primas vnas haberet qñ tempore cōgruo dicebat horas. scōas qñ dicebat nimis
27 cito vel nimis tarde. tertias qñ omisit. ℭ † S', exercere q̄rit

a ℭ Rīdet qō feminis. Addō Alex. in consi. j. in. vj. col. ℣ in cōsi. xviij. i. ij. col. in. v. vol.

b ℭ Nisi soli epi. Adde que habentur p ℌ Paul. in. c. cuz ab ecclesiarum. de offi. ordi.

c ℭ Scdo casu. Adde q̄ habētur per. d. Jas. in. l. i. ff. de off. eius cui mandatur.

non habēt aliū prelatū immediatū q̄ epm. De materia p Jo. and. in decre. ſ3 canon. in gl. pen. ℣ super ea. in. vj. ℭ Ultimo querit quis possit habere iurisdictionem tpalem vel spiritualē dicit q̄ aut querimus de spirituali iurisdictione aut tēporali. ℌ Primo casu aut in his qui hūt curā ex ptāte sibi data authorizabili institutiōe aut iuris approbatiōe. aut cōfirmatiōe. aut delegata cōmissione. aut in alijs. primo casu si querit de mulieribus. ille nō pūt talia exercere. de ma. ℣ obe. dilecta. In omnibus alijs subdistinguit. q̄ aut loquimur in his que sunt iurisdictionis ℣ authoritatis epalis vt anathematizare. ℣ nō possūt b nisi soli epi. xxiij. q. iij. corripiant. aut loquimur de alijs. ℣ tunc aut loquimur de cōsuetudine aut de iure. primo casu in pluribus locis nō possunt nisi soli epi vel ab eis delegati. ℣ est ratio qz iam p̄scripserunt cōtra inferiores platos. ℣. q. j. nemo. excepti⁹ tñ prelatis cōcūctūvel collegiū habētib⁹. qui vt cōiter sup suis ppijs religiosis cōuersis seu clericis exercitium huius iurisdictionis retinuerūt ℣ ea que quotidie vtūtur vt dictum est siue talis sit prior. de maio. ℣ obed. cū in ecclesijs. siue Abb. de simo. sicut tuis. siue alius quicunq; collegiatus siue etiam secularis. de vi. ℣ bone. cler. qm. Si vero. q̄rimus de iure. ℣ tūc possunt. de offi. ordi. cum ab ecclesiarum. ℣. c. si sacerdos. de quo remittit ad no. per ℌ ost. in summa. de sen. excō. §. quis posset ex cōicare. Si vero querimus de alijs quib⁹ nō est cōmissa cura ꝑ epm vel superiorē. nec de mandato eorū. ℣ tūc aut loquimur de iurisdictione spirituali aut tēporali. ℣ sic ecclesiastica vel seculari. primo casu nō poterūt. ℜRatio q̄ tales persone nō possunt talia habere nisi per epm vel superiorē vel nisi forte habentes ab eō hoc alijs cōmittunt. de no. oper. nun. c. pe. Scdo casu qñ de temporali. ℣ tūc aut querimus de eo cui est cōmissa iurisdictio a dño vero aut de illo qui creatus est per electionē. primo casu potest. vt. j. eo. c. fi. c Secūdo casu. ℣ tunc si illi qui eligerūt non faciūt vnū corpus collegiū vel vniuersitatem ℣ nō possunt dare iurisdictionē. de excel. ꝑla. dilecta. Si vero faciūt vnū corpus collegiū vel vniuersitatem. vt quia fuerunt approbati per dñm tpalem exp̄esse vel tacite vt qz ois constituit castrū vel admittit eo. ℣ subditum vel dat eis rectorē vel eps vocat collegium. §. de eccle. edi. ad audientiam nostram. ℣ tunc electus a talibus super eligēs habet iurisdictionem quam dat sibi ler eo q̄ est electus. ff. de iurisdi. om. iud. l. ℣ qz ℣ hoc verum nisi aliquid faciant in ꝓiudicium domini vel contra rationē vel iustitiam. C. de epis. ℣ cle. conueniculum.

1 ℭ Domestici cardinaliū ℣ epōrum possunt dicere illud idem officium quod ipsi cardinales vel episcopi.

2 Officia diuina sunt in singulis ecclesijs dicenda fm morē metropolitane ecclesie.

3 Cathelani an peccent cōcedendo carnes in die sabbati in studio tholosano.

4 Jn horis dicendis dispensare potest papa.

5 Electi in epos nōdum consecrati non appellantur pontifices.

6 Domestici cardinaliū an possint se coaptare cardinalibus in officijs diuinis ℣ de cibis.

7 Monachus p̄fectus ecclesie seculari an debeat illam regere secundum officium seculare.

Signum prozsus ℣ con.

Primo ponit dictū. Scdo circa illud remouet dubiū. scda ibi. Nec adjciendum. ter. ibi. Religiosis. Jn his erat magna dubiū fm Ste. preser tim qz aliqui hūt ex regula effectū ordinis ℣ sic
1 non videbatur tale posse mutari. † No. q̄ clerici ℣ religiosi cōmensales ℣ domestici Cardinaliū ratione ecclesie vel epōrū possunt dicere illud idē officiū q̄ dicti cardinales vt epi. nec tenenḳ ad aliud offiū dicendū. ℭ Et sic. no. q̄ ratione domesti
2 citatis aliq̄d cōcedit q̄ alis nō cōcederet. ℭ † No. ex hoc verbo indulgemus fm Jenze. q̄ de iure cōi esset secus. nec mirum qz in singulis ecclesijs de iure sunt dicēda diuina officia iuxta morē metropolitane ecclesie. xij. di. de his de cōse. di. j. altaria.
3 p hunc ter. dicit hic Gul. q̄ † videnḳ peccare cathelani comedētes carnes in studio tholosano in die sabbati. ls nō peccarēt in sua patria ꝓpter cōsuetudinē q̄ est ibi. facit de cōse. di. v. qz dies. ℣ hoc dicit tenēdū. ſ. q̄ peccēt. alle. xij. dist. illa sensu cōtrario. Ecōtra dicit q̄ nō peccāt tholosani comedētes carnes in cathelonia nisi restringat̄ ad alios tñ sed cathelanos. Scdo p
4 hunc ter. in fi. ibi nec ad vōm dicit q̄ † papa pōt dispēsare in horis dicendis arguendo de parte ad totū ꝛc. qō no. gl. romane ecclesie, querit qd cōmensalib⁹ cardinaliū ecclesie ruēnatis vel cōpostellis. dicit sec⁹ a cōtrario. alle. de offi. archipb⁹ teri. c. ij. ℣ no. de cōsti. cū oēs sup. ij. glo. Idem ℌ Paul. ℣ est ratio fm eū qz tales nō sunt simplr cardinales. xxxij. q. ij. panor. Fatetur tñ q̄ inter dū principales sacerdotes vocanḳ cardinales.

vt. d. c. ij. de offi. Archi. an aūt assistētes cardinalibus rōne ecclesie intelligātur residere. dicit q̄ sic alle. no. ꝑ ℌ ost. de cle.
5 nō resi. dilectus. ℭ † Slo. pontificū querit an hoc priuilegium
a habeāt electi in epos nondum cōsecratos. ℜRidet q̄ non. a qz tales non appellātur pōtifices. Idē ℌ Paul. alle. de trāsla. pla. c. Idem Guil. Ste. hic tenet Jriū propter rationis idētitatē. Item qz priuilegiū datū vroi cōuenit sponse. ff. de iure d otiū. l. si sponso. Jo. de lig. dicit primū esse verius. tū qz loquitur de
6 pōticibus q̄ non cōgruit electis tīn. tum qz hoc priuilegium est cōcessum in reuerentiā ordinis ꝛc. ℭ † Gl. possit. querit an teneantur se coaptare cū officio cardinaliū vel epōrū isti commensales. dicit q̄ non. sed possunt quicquid aūt potestati cōmittitur id iuris necessitati nō subijcitur. ff. de iudi. l. non quicquid. Idem ℌ Paul. alle. de offi. dele. cōsuluit. Contra q̄ epp. de no. xvi. q. j. de monachis. ℣ per ℌ ost. in summa. de sta. mo. ver. Jz nūquid. ℣ per ℌ ost. in summa huius ver. sed nūquid tales. per que videtur q̄ ō etiā teneātur. Soluit q̄ p dicta loquitur in monacho in totū trāslato ad ecclesiā secularem qui nō ꝺz illi seruire secundū officiū monachale ꝛc. ℭ Slo. offi. q̄rit an possunt se coaptare in cibis. ℜRidet q̄ō sic. hic nihil dicit. Jz bene fecisset hoc declarare ℣ addere per no. xvi. q. j. c. ij. ℌ Dau. hic dicit q̄ idē videtur dicendū allegat. xli. di. si quis. alias quisquis. fa-
7 cit q̄ no. in. d. c. ij. ꝛc. ℭ Slo. coaptare inducit ter. ad qōnem an monachus qui est ꝑfectus ecclesie seculari debeat illā regere fm officiū seculare. an vero fm officiū monachale. per hunc ter. ℣ hic tenet Jo. xvi. q. j. c. ij. ℣ Gof. ℣ Hosti. in locis prealle. in glo. de p̄fecti. cū olim. Sed aduerte qz vt dicit glo. hec decre. potest induci ad oppositū. nam bec videtur esse specialis indulgentia. ℣ sic per cōsequens in contrariū debet esse eius cōmune. Sol. gl. hic loquitur in his q̄ nō sunt perpetuo trāslati. secus in termino qōns predicte. ideo tūc nihil habet cōmune cū monasterio. alle. xvi. q. j. ne pro cuiuslibet. Idē hic Ste. dicēs q̄ in casu decr. q̄ indefinite loquitur poterunt in omnibus diuinis officijs coaptare officium cardinalium vel episcoporum vel superiorum quorum sunt commensales.

ℭ De baptismo ℣ eius effectu. ℜRubrica.

1 ℭ Baptizari dzgs in ecclesijs vbi sunt fontes baptismales.
2 Regali dignitati seu principali ferendum est.
3 Baptizari cui ex officio competat.
4 Palatium ℣ aula qualiter differant.
5 Baptizare an possit quis in omnibus ecclesijs.
6 Baptizandi actus an possit per laicum exerceri.
7 Principis appellatione quid comprehendatur.
8 Princeps an sit maior marchione duce comite ℣ barone.
9 Tyrannus quis dicatur.
10 Liberorum appellatione an veniant nepotes.
11 Et an comprehendantur nepotes naturales tantum ℣ non legittimi descendentes a masculis.
12 Nobilitati comparatur literatura.
13 Baptizare an possit laicus propter necessitatem.
14 Presentes in facto dānato an debeāt haberi pro faciētibus.

Presenti inhibem⁹.

Tres sunt partes principales qz primo ponit regulā. Scdo duos casus excipit ab ea. Tertio punit ꝛ trafacientes. scda ibi nisi. tertia ibi aūt. † Mot. q̄ qz ꝺz baptizari in ecclesijs vbi sunt fontes baptismales. ℣ nō in aulis vel alijs ꝑnatis
1 domibus. ℭ No. q̄ hoc fallit in liberis regum ℣ principum. ℣
2 generaliter in alijs si necessitas hoc suadet. † b Et quo not. q̄ō
b necessitas legem nō habet. Jtez no. q̄ est deferendū dignitati regali seu principali. facit q̄ habeāt. de offi. dele. sane. ℣. c. pastoralis. ℣ de prebē. de multa. in fi. No. pmiendos cōtrafacientes vel suā pītiam exhibētes in talibus. ℣ sic nota puniri interesse nten. sicut facientē. vide Bart. ff. de fur. l. is qui opem. ℣. l. qui serno. §. si duo. ℭ No. talē debere penā imponi per quā veri-
3 similiter alij terreanḳ. ℭ † Slo. nequis queritq̄ib⁹ cōpetit officio baptizare. ℜRidet q̄ ꝑ hyteris. facit fm ℌ Dau, de cōsec. di. iij. cōstat. de diaconib⁹ aūt remittit ad no. xvij. di. diacon⁹. ℌ Dau. hic dicit q̄ō absente sacerdote ℣ necessitate imminēte pōt diaconus baptizare. alle. ꝑealle. c. diaconus. Itē qz diaconus in necessitate pōt cōfessionem audire. de furt. c. ij. nō pōt tamē tunc absoluere vt ibi no. ꝑ ℌ ost. facit q̄ no. de offi. or. pastoralis. in glo. quo casu. cōprehendit ergo hic per hanc indefinitā locutionem oēs p̄dictos. Idem dicit ℌ Dau. in quocūq; alio cū
c litera hic gñaliter loquat. c ℣ qz istud sacramentū pōt conferri etiā a quocunq; laico mare ℣ femina in necessitate. xxxij. dis. ℌ.

verum. de cōse. di. iij. a quodā. ℣. c. sanctū est. ℣ de sum. tri. c. j. ℌ.
4 sacrum. facit. i. q. j. q̄ quidā. ℭ † Slo. aulis. exponit hoc verbi. Idē Ste. dicēs q̄ aulas regulariter appellamus salas. de quib⁹. xxxv. di. ecclesie principes alio nomine palatiū. de ap. qua fronte. Sed ꝓprie in hoc differunt qz palatiū est imperatoris regū ℣ principū ℣ magnatū. Aula vero inferiorū. xij. q. vij. cōuenior. hic tñ vnum ponitur pro alio qz hic appellat aulas etiā
5 regnum. ℭ † Slo. deputari. querit an in omnib⁹ ecclesijs possit quis baptizare. ℜRidet q̄ nō ponderat eīs hoc verbum ad q̄ō a alle. cōcor. quasi velit q̄ etiam in ecclesijs vbi nō sunt deputati fontes non ls baptizare. ℣ hoc tenet hic ℌ Dau. in pluribus⁹ aūt ecclesijs cōsuenerunt esse fontes. xvij. q. j. §. j. xvi. q. j. de deci. tales ecclesie vt dicit gl. dicūtur baptismales. de no. ope. nun. c. j. in pri. cū si. dicūtur etiā matrices qz per baptismū renascimur de deci. ex trāsmissa. j. de sen. excō. cle. j. facit ꝑz ℌ Dau. ō trāsla. ꝓela. c. ij. Idem zenze. alle. de cōse. di. iij. c. veniēti ad fontem. ℣ c. seq. Idē Ste. qz sicut mater carnalis nos generat sic ecclesia per baptismū nos in xpō regenerat. alle. ś. eo. debitū. xvij. q. ij. pridē. de cog. spiri. si viri. ℣. c. martinus, ideo aūt in talibus ecclesijs debet qs baptizari fm Matt. qz spiritualia maxime baptismatis debēt in ecclesia celebrari. alle. xxij. dis. in nōe dñi. ij. q. ij. ꝓceptū. xxij. q. ij. cōueniōr. de elec. cū terra. An aūt dicatur quis habere curā baptizandi. remittit ℌ Dau. ad nota. per ℌ ost. de cle. non resi. c. qz nōnulli. nam videt q̄ per talē actum debeat dici habere curā ex eo qz baptizās adultum ꝺz ipsum instruere in articulis fidei. de cōse. di. iij. ante oīa. xxx. q. j. placuit. hoc aūt ptinet ad ꝑbyterum curatum. de vi. ℣ ho. cle. c. vt
6 vnusquisq̄s. ℭ † Jn cōtrariū facit qz iste actus baptizandi pōt exerceri p laicū. xxx. q. j. ad limina. ℣ ꝺz omni casu ℣ fiat forma debita cū intētione baptizandi. ℣ fic nō est de cura penitētiali vel iudiciali cuius laicus sicut ℣ mulier est incapax. de pe. ℣ re. noua quedā. ℣ c. omnis. de maio. ℣ obe. dilecta. xcvj. di. bene quidem. ℣ hoc dicit verius esse ꝛc. ℭ Slo. regū. alle. cōcor. in pluribus tñ vt glo. dicit solū. ꝓbant de rege. ſ. qō ei sit deferendū. sed
d hic addit etiā de principe. facit cle. i. de testi. ℭ † Jurta pre-
7 dicta querit gl. quid cōtineat hic nomine ℣ appellatione principis. nam videt nomen valde gñale. deus enim appellat̄ principes Esaie. ix. ibi principes pacis ꝛc. Jnterdum Ang. interdū papa. interdū epi vel alij iudices ecclesiastici. xxxvi. di. ecce principes. interdū imperator. interdū alius principās pp̄o velocer to loco vt patet in aut. ℣ in iurib⁹ alle. in glo. Si ergo fic gñaliter sumitur nomē princeps pro omni habēte principatum seu dominationez vel dñium populi vel loci sequit̄ q̄ omnis hūs baroniā aliquā erit princeps. Ad hoc qz ℣ similiter dici pōt largerer qlibet regēs. principia vel dñium certi loci. ꝓpter gētes b populū vel plebē. xvij. q. iij. duo ista. Itē qz apes dicunt habere principē. vij. q. j. in apib⁹. ℣ similiter diabolus dicitur princeps mundi ℣ vitior. Jo. xvj. alis. xiij. de pe. di. ij. princeps. vñ aūt dicat princeps dicit gl. q̄ componit er nōe primus ℣ verbo capio. ℣ sic dicit princeps. quasi primū locum capiēs vel dignitatē. Si aūt sic large sumeret̄ hoc nomē princeps pro omni habēte principatū seu dñium vel dominationē populi vel loci in aulis multorū priuator⁹ posset celebrari actus baptizādi qō videtur absurdū. ideo gl. cōcludit q̄ hic sub appellatione principis comprehendit certa dignitas secularis sic vocata vt ꝓz in principatu achaie ℣ similib⁹. Addit Step. ℣ olim bohemie. alle. de accu. veniēs. ℣ ad hāc tātā dignitatē dicit restringēdā
8 cle. facit de verb. sig. c. ℌ uis. † Aly aūt princeps sit maior marchione duce comite ℣ barone, ℜRidet q̄ sic, arguēdo ex ordine litere decre. fundamēta. §. vt aūt. de elec. in. vi. vbi post imperatorē regē ℣ principē summittit̄ de marchiōe ℣ p̄dictis ℣ alijs habētibus notabilē potētatū. vñ er p̄dictis hic glo. cōcludit q̄ hic sumit principatus ꝓ notabili potētatu meritoregi cōparādo. secus igit̄ in alijs potētatibus qui nō sunt digni comparari regi. facit decre. fundamenta. in fi. prealle. Guli. hic dicit qō hoc casu relinquit̄ arbitris baptizantis qui dicanḳ principes qz est nomen valde gñale marime cū legatur ecclesiastici. xi. q. pecunia omnium est regina. ꝓut de facto videmus. nā ꝓpter affluentiam pecunie reges ℣ principes tradūt suas filias filijs rusticorū sequētes verbū ℌ ost. positū de cōsan. ℣ affi. tūa nos. ℣ de prebē. in c. venerabilis. vbi dicit q̄ fi ois putas de genere. disputas de nobi. sed Gul. dicit q̄ salua pace ℌ ost. ꝓpagatio alicui⁹ clari seminis. pculdubio suā posteritatē nobilitat. xvi. di. gens angloꝝ. xvij. di. c. ij. melius in extranagan. execrabilis Jo. xxij. ℌ Dau. hic tz cū glo. Ste. hic dicit q̄ō quo ad ꝓpositum de quo hic agit intelligit indistincte sub nōe principis quēlibet ꝑsidentē nec restringit ad dignitatē. ℭ t que sit post regem. sed de magnis ℣ potētibus viris qui quasi equiparanḳ regibus sicut comes Flandrie ℣ dux britannie. Fatetur tñ q̄ late prelati ecclesie dicūnt principes vt gl. dixit. sed de ijs nō pōt

b ℭ Ex quo no. Addistā regulam. vide pulchre Jas. in. l. fi. in pe. col. C. de testa.

c ℭ Et qz istud sacramētū pōt testi. adde ℌ Dan. in ca. ij. ad fi. de iudi. glos. not, ℣ ibi doc. ℣ c. i. de cler. non ordi. fmi.

d ℭ Jurta predicta querit glo. Adde gl. i. cle. j. de testi.

vic intelligi qꝛ nō habent liberos. Itē q̄ꝫ papa ōr princeps. de cōse.di.i. corpora.ꝛ similiter eadē ratione nō pōt de illo intelligi. ¶ [a] Itē imperator.ꝛ rex vt gl. dicit ꝑpter qō istud verbum aliq̄n ponit vt genus.ꝛ tūc sumit ꝓ oī. eo qui ꝑponit̄ genti loco vel ꝑpō. dicit tunc princeps quasi primū locū capiēs. Aliq̄n sumitur in specie ꝓ certa dignitate vt achates ꝛ olim bohemie, de accu. veniēs. Quia credo gl. veri ozem. qz in exorbitātibus stricta est facieda interpretatio vt regula que a iure. de re. iu. in. vi. Forte tñ gl. idem voluit qꝛ Ste. lz non clare appareat. ¶ Jurta predicta querit cū glo. nunquid hic cōprehendūtur tyrāni qui sunt in italia dicit gl. qꝛ nō Mouetur qꝛ ꝑm Breg. tyrānus ꝓprie est qui in republica nō iure p̄ncipatur. ad hoc etiā alle. dictū philosophi qui dicit qō sicut regnum est rectus principatus ita tyrānides est perversum dominiū. de quo habeꝫ quarto ꝛ quinto politicoꝝ. Item qꝛ princeps tendit ad bonum cōe. tyrannus ad ꝓpriū. ꝛ ideo nō est dicendus princeps. ꝛ per cōsequens tales q̄ cūcūq; sint potē tatus nō includit hec constitutio nec est verisimile tales hanc cōstōnem velle p̄uilegiare. ad hoc de re. scri. fi gratiose. in. vi. ff. de leg. i. legata inutiliter. nec ob. de p̄scri. c. p̄sidētes. in. vi. vbi illa constitutio locū hz etiā in tyranno qꝛ illud speciale fauore fidei cū glo. cōcor. Pau. qꝛ tales tyranni carēt iusto. tit. ꝛ sic cum a iure repellātur nō p̄uilegiabūtur ab illo. ar. xvi. q. i. legi. ꝛ de ꝑben. non pōt. in. vi. ꝛ melius in. c. eū qui. Idem Ste. qꝛ tales sunt vsurpatores ꝛ puniendi. ar. l. iij. ff. de dona. inter vi. ꝛ vxo. ꝛ. ff. qō vi aut clā. l. seruus ꝛc. ¶ Glo. liberi querit an hic cōprehendātur nepotes ex filio ꝛ alij descēdentes. Rādet qꝛ sic. per. l. liberoꝝ. ff. de ver. sig. cōtra qō opp. de. ff. si insti. qui dari tuto. possunt. Sol. appellatiōe liberoꝝ cōprehē duntur nepotes ꝛ ceteri descendētes ꝛ ita loquat̄ qō dixi. prime. sed appellatione filioꝝ regulariter nō cōprehendūtur nepotes. vt in cōtrario. Fallit in. l. filij. ff. de ver. sig. ꝛ ibi de hoc. qꝛ fallit vbi agit de diua separatione vitādā. l. possessionū. C. cōia vtriusq; iud. Sed an hic cōprehēduntur nepotes descendentes ex feminis. Rādet glo. qꝛ nō. sed solū descendentes ex masculis alle. l. liberos. in fi. ff. de sena. ꝛ de penis. vbicunq; in vi. Hoc puto qñ agit. de p̄uilegio cōcesso vel de pena ℈ ius cōe als secus. l. j. C. de cōdi. insef. ¶ Sed an cōprehendātur nepotes naturales tm̄ ꝛ nō legitimi descendentes a masculis. videtur qꝛ sic. per. l. liberoꝝ. primo respōsō. superius alle. accedant not. de proba. in p̄tia. in. j. glo. in prin. ꝛ post Post. de sen. excōi. si vero. §. fi. gl. dicit verius esse tales nō cōprehendi per. l. cum legitime. ꝛ qꝛ no. ibi. ff. de sta. bo. ꝛ insti. de nup. §. fi. cum si. alle. in glo. Non ob. cōtraria ꝛ primo. d. l. liberoꝝ. qꝛ ℈ intelligi de legitimis vt ibi no. nec ob. no. in decre. in p̄sentia. qꝛ rāderi pōt per no. in. l. ex facto. §. fi quis rogat'. ff. ad trebellia. qꝛ vt hic refert ¶ Pau. est dōm qō aut fit mētio de liberis a lege[b] ꝛ intelligit de iusta sobole vt hic aut ab homine. ꝛ tūc intelligūtur de naturali nisi cōtecturata voluntas sit in cōtrarium. facit qꝛ no. C. de insti. ꝛ substi. l. gñaliter. Jac. de are. aliter dicit vt hic, refert ¶ Pau. ꝛ Jo. de lig. qꝛ naturales cōcepti in facie matrimonij lz matrimonium sit nullū comprehendūtur appellatione liberoꝝ. ff. de le. ij. cū pater. §. rogo. secꝰ si sine velamine matrimonij. vt. d. §. fi quis rogatus. de quo per Joā. de lig. in. d. c. in p̄sentia. Quando aūt dicant cōcepti in velamine matrimonij. dic qñ contrahitur matrimoniū seruata forma. c. cum inhibitio de clan. desp̄. Item nō ob. l. liberos. prealle. qꝛ intelligi debet de naturalibus ꝛ legitimis. ꝛ ibi no. ꝛ sic quo ad bonores succedunt tm̄ legitimi. Item nō obst. no. per Post. in. c. si vero. qꝛ illud ꝓcedit quo ad reuerentiā parētum in qua bene habet ratio naturaliū tantū. sed quo ad cōmoduꝫ liberoꝝ vel bonores nō cum glo. cōcor. ¶ Pau. Non obst. qꝛ in actu vbi nō agit de paterna successione nō est differētia inter legitimum ꝛ naturalem. qꝛ respondet ¶ Pau. per. c. liberi. xxxij. q. iij. ꝛ qꝛ cū eadē solemnitate formali nō baptizātur natura es cum qua baptizātur legitimi de materia plene per Bar. in. d. §. si quis rogatus. vt in. d. l. generaliter. ꝛ ibi per Ly. ꝛ Bart. in l. liberoꝝ ꝓalle. ꝛ. l. tutelas. ff. de capi. dimi. ꝛ de ver. sig. detestatio. §. familie. ¶ Sl. necessitas. no. cōparari necessitatem nobilitati. ꝛ alibi aūt comparat literatura nobilitati. de ꝑben. c. pen. ¶ Glo. periculo. ponit exempla. Sed circa hoc q̄rit. Mat. an existēte tali periculo pueri baptizandi possint baptizari a laico. dic qꝛ sic. quinimo ꝛ ab hereticō. xxiij. q. i. si quem forte. ꝛ. d. sum. tri. c. j. in fi. Requirit tñ ꝑm Inno. vt ipse hic refert vt quis sit baptizatus ꝙ baptizās hoc intendat de quo per eū. §. ea. si quis puerum. ¶ Quot aūt modis dicatur baptismus. ꝛ quot sint eius dona. no. i. q. i. firmissime. c. xxx. q. j. c. i. ꝛc. ¶ Glo. presentiā opp. ꝙ prebens pñtiam talibus baptizantibus in locis pbibitis nō debeat indistincte puniri. ō sta. mo. de. ne in agro. §. porro. in fi. ꝛ. §. seq. Soluit hic de prebētibus, presentiā ex proposito ibi extra propositū ꝛ casu. facit de vit. ꝛ ho. cle. cum si. allega. in glo. Idem alleg. ne cle. vel mo. sni. am. ꝛ de clandest. despon. c. fi. Idem Gul. ꝛ zēze. colligentes ex hoc qꝛ pñtes in fecto damnato ꝓ facientibus baberi debent qō dicit Gul. esse verum si per eorū pñtiam videantur cōsentire facientibus. ꝛ sic dicit intelligēdum. de homi. sicut dignū. zenze. dicit hoc verum si per pñtiam impendant fauorem facientibus. alias secus. ¶ Pau. hic dicit qō hic non pñtia deliberata nedum cooperatiua sed etiā assōciatiua vel visiua. alle. prealle. c. pe. in fi. de excel. ꝓ la. ex literis. ꝛ hoc inducit ad no. in cle. eos qui. de sepul. in verbo sepelire. circa qō aliqua verba hic spargit. sed die plene vt ibi fuit dictum.

b ¶ Et intelligitur de iusta sobole. Adde ad ler. in consi. ij. in. ij. col, versi. vi. qꝛ appellatione in. j. vol.

¶ De reliquijs ꝛ veneratione sanctorum. Rubrica.

1 ¶ Dominus in laudibus familie commendatur.
2 Arguere a minori ad liceat.
3 Sacramentum corporis Christi sumpta cena fuit institutum.
4 Homo nobilior est angelis.
5 Corpꝰ christi quare omni die in ecclesijs celebratur. ꝛ nu. 24.
6 Festū oīum sanctorū quare fuit ab ecclesia institutū. ꝛ nu. 26.
7 Festum corporis Christi qua die celebrari debeat.
8 Indulgentie cōceduntur solum vere penitētibus ꝛ confessis.
9 Scriptores librorum an gaudeant p̄iuilegijs scholarium.
10 Familiares episcoporū non debent gravari ꝓ rebus ꝓ personis sicut, nec episcopi.
11 Domino an competat actio ꝓ iniuria familie.
12 Dominium seu iurisdictionem non potest dōs a se abdicare: nec episcopus ea que sunt iurisdictionis episcopalis.
13 Sacramentū eucharistie quare fuerit sumpta cena institutum ꝛ an post commestionem sumere illud sit peccatum.
14 Sacramenta ecclesiastica quare fuerint instituta.
15 Eucharistia de qua materia confici debeat.
16 Eucharistia quare dicatur sacramentū ꝛ an in sacramento eucharistie alia sit transubstātiatio corporis alia sanguinis ꝛ fic an sit vnum sacramentum vel duo.
17 Actum in sacramento corporis christi an transubstantietur.
18 Sacramentum eucharistie quibus fuerit in cena ꝓ sui tributū.
19 Et an hoc sacramentum sit super oīa preciosum ꝛ summū ꝛ an sit maius sacramento baptismi.
20 Lachrymas effundit quandoq; aliquis ex letitia ꝛ deuotione ꝛ quandoq; ex dolore.
21 Luctus quid sit ꝛ quot sint eius species.
22 Opus meritorum an sit laudabilius in vouente vel professo q̄m in alio.
23 Corpus christi quando desinat esse in eucharistia.
25 Chrisma an possit fieri tempore interdicti ꝛ quid fiendum de chrismate veteri.
27 Anseres deberent ab italicis honorari ꝛ maxime a romanis.
28 Revelatio nem sive aliquit revelatum divinitus sibi fuisse factum dicentian credi debeat.
29 Feria large loquendo dicitur quilibet dies hebdomade sed stricte loquendo secus.
30 Pentecostes vnde dicatur.
31 Eleemosyna quotuplex esse dicatur.
32 Meretrici dare cum qua quis peccauit an sit peccatum.
33 Eleemosyna an sit danda his qui tenent concubinam.
34 Oratio quid sit ꝛ vnde dicatur ꝛ quotuplex: ꝛ ad quē ꝛ a quo fit ꝓrigenda.
25 Dictio in denotat intrinsecitatem.
36 Ecclesia quātum ꝓtendatur ꝛ an ante consecrationem dici debeat ecclesia.
37 Indulgētiam an cōsequatur interessens aliquibus horis infra dies octaue corporis christi licet non interfit omnibus.
38 Transubstantiatio panis ꝛ vini in corpus ꝛ sanguinem christi an sit possibilis.

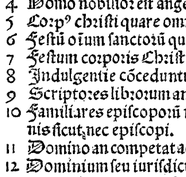

Dominum in sanctis. Dicitur in duas principales partes. quia primo ponitur ꝓoemium Clemētis quo expresso motiuo precipit seruari constitutionem Urbani. In secunda ponitur constitutio Urbani. secunda ibi Urbanus. Secunda in duas principales. primo ponitur titulus. secundo ꝓsa siue constitutio. secunda ibi transitus. Hec secūda iterū subdiuiditur in tres principales. quia primo premittit de corpore Christi suame ꝛ formosum ꝓoemium ꝛ ꝓlixum exordiū ostendens ꝓncipaliter causam institutionis sacrameti corporis christi ꝛ eius effectum. In scda parte ponitur narratio in qua premissa multiplici causa celebrationis festi corporis christi statuit diem qua debeat tale festū celebrari. In tertia parte concludit ponens exorbitationē de festo colendo cū certis indulgentijs ibi. scda huius partis ibi. Iz igitur tertia ibi ideoq;.

1 ¶ Mot. i. ex prima parte ꝑm Gul. dōm in laudibus ꝛ in expensis familie commēdari. sic ꝛ in eius vituperijs vituperari. marine si illi de familia sint venerabiles ꝛ gravitate maturi.
2 ¶ Mo. licitum esse ar. a minori. de quo hic. in gl. ij. ꝛ de elec. cum in cunctis. ¶ [a] Item no. illud philosophicū arg. ꝓpter qō vnūquodq; tale ꝛ ipsū maius. de quo id tāgit gl. iij. ꝓalle.
¶ Mo. ꝙ assumptio corporis dñici spiritualiter nos reficit ex
3 ꝓpria cōstitutionis Urbani. ¶ Mo. ꝙ sumpta cena fuit institutum sacramentum corporis Christi. ꝛ sic post assumptum cibum. quare aūtē hoc fuerit ꝛ non ante cibum. ꝛ quare sumatur ante videbitur cū gl. ¶ Item no. excellentiā huius sacramēti ꝛ laudes eius quia inter cetera est super oīa preciosus. ¶ Mo. virtutem ꝛ efficaciam huius sacramenti qꝛ per ipsum retrahimur a malo ꝛ conseruamur in bono ꝛ perficimur incremento virtutū. ¶ Mo. illud qō corpersusum ingenti vel magno gaudio stillat per oculos dulces lachrymas. ¶ Mo. omnia tempo
4 ralia fuisse ꝛ esse hominis dilecta. ¶ Item no. ꝙ homo nobilior est etiā angelis. facit ꝙ not. ff. de va. ꝛ extraor. cog. l. cognitionem. §. i. ¶ Mo. mirabile qꝛ inter dum datū est idem penitus cū datore regulariter cōtra. facit de insti. c. fi. ¶ Mo. ꝙ per
b cibum homo fuit dānatus ad mortem. ꝛ similiter per cibum est releuatus ad vitā. ꝛ sic gustus dānauit ꝛ gustus saluauit. [b] Similiter dicimus ꝙ mulier damnauit ꝛ mulier saluauit. facit. l. dñm. ꝛ ꝙ ibi no. C. de iniurijs. ¶ Ex hoc no. ꝙ ex eodē subiecto in gñe surgūt q̄nq; contrarij effectus. ¶ Mo. ꝙ corpus dñi non reficit corpus nec carnem. sed mentem ꝛ animā. ¶ Item non cōsumitur nec transmutatur seu trāsformatur in edentem
5 sed potius ſ recipitur digne recipiēs illi cōformatur. ¶ Mo. ꝙ eucharistia appellatur verus cibꝰ ꝛ panis angelorꝫ. ¶ Mot. illud cuius domū frequētius aspicitur huius memoria strictiꝰ retinetur. Et est ratio quare continue omni die celebratur in ecclesijs. ¶ Mo. illud venerandū specialiter ꝙ ꝓpter sui excellentiā nō esset alias sufficiēter veneratū licet vniuersaliter venerabatur. ¶ Mot. cām quare in cena dñi seu in die iouis sancta nō fuit ordinatū festum speciale corporis christi. ¶ Mot.
6 cām quare inuentū fuit ab ecclesia festū omnium sanctorū que etiam assunt in institutione huius festi corporis christi. ¶ Mo. xp̄m omnium sanctorū gloriam ꝛ coronā. ¶ Mo. interdū oīa
7 nitus reuelari aliquibus futura ꝛc. ¶ Jn versi. nos ita. z. no. qua die debeat celebrari hoc festum. qꝛ feria quinta post octauam pentecostes ꝛ ꝙ cum alacri animo ꝛ bona voluntate debeat celebrari. ¶ Mo. ꝙ in ofica ꝑi. precedēti dictā quintā feriam. ꝛ sic in octaua pentecostes debent clerici p̄dicare festū ꝛ exortari ꝛ monere laicos vt se ꝓparent ad veram ꝛ purā confessionē ꝛ largitionem eleemosynarū ꝛ sedulas orationes ꝛ ad alās deuotiōes ꝛ operā pietatis. ꝛ sic possunt illa die corꝑ dñi reuerenter suscipere ꝛ eius virtute consequi augmenta gratiarum. ¶ Ex hoc no. ar. ꝙ dicto tempore quilibet fidelis dz cōfiteri ꝛ cōicare. ¶ Mo. indulgētias. hic cōcessas interessentib⁹
c in officijs in dicto festo ꝛ per totā octauam. ¶ [c] † Mot. ꝙ in
8 dulgentia tribuitur solum vere penitētibus ꝛ confessis. ꝛ ideo pauci participant vt hic gl. dicit nam quis est hic talis qui vere penitēs ꝛ confessus ꝛ laudabinus eum. ecclesiasticis. xiij. ꝛ propter hoc nō est decens ꝛ expedies amare has indulgētias interpretari. facit ꝙ no. Jo. and. de pe. ꝛ re. ꝙ aūt. ꝛ. l. si id qō. §. si quis. ff. de do. inter vi. ꝛ vxo. ¶ Et no. hic dari indulgentiam ꝓ missa sicut ꝓ alijs horis canonicis de quarū numero nō est missa. lz sit de officio. vt no. §. tit. ij. cle. i. Jtez no. inequalem distributionem fieri interessentibus diuinis officijs attēta diuersitate officiorū. Item ter. in prin. inducit Gul. ad questionem illā an familia gaudeat eo. p̄uilegio quo dominus qꝛ dicit ꝙ sic. ꝓ quo alle. hunc ter. ꝛ idem alleg. C. de episc. ꝛ cle. l. oēs. de offic. Archi. c. dilecto. ꝛ aut. habita. C. ne fil. ꝓ patre. Bertrā. idem tenet alle. de vo. c. magne. quādoq; tñ videtur facere in contrarijs qꝛ ibi impetratū fuit p̄uilegium ꝓ se ꝛ familia sua ꝛ ideo dicit ꝙ melius facit ꝓalleg. c. dilecto. ꝛ ꝙ ibi
9 no. per Post. de offi. custo. c. fi. ¶ Ꝓ no. ꝛ cōtra facit qō no. de loc. c. j. vbi no, descriptorib⁹ an † gaudeant p̄uilegijs scholarium in quo dicit ꝙ actu scribētes gaudeant alij nō licet sciant scribere. ad p̄imum alle. ff. de testa. mil. l. fi. ꝛ de bonorum possessione ex testa. mil. l. pe. Ad scōm alle. l. scrinarios. C. de testa. mil. tu dic de hoc vt no. per Ly. in. d. l. omnes. ꝛ per Bal. in. d. auth. habita. facit quod nota. ff. de iudi. l. iij. §. legatis. vbi bona glo.
d ¶ [d] † Per predicta dicit hic Gul. ꝙ nō debent generi familiares epi sicut nec epūs ꝓ rebus vel ꝑsonis. alioquin dicit ꝙ exactor tenebitur ad dup̄l ꝛ si militat per dat cing uli. ꝛ si clericus est deponet. in aut. de sanc. epis. §. sportularij. Ratio est ꝑm eus qꝛ in molestatione familie dñs molestat cuius interest
10 habere subditos locupletes in aut. vt iudi. fine quo quo sustra glo. §. cogitatio. col. ij. † Sed nunquid competit actio dño ꝓ
11 iniuria illata familie. videtur qꝛ sic. per decre. lz in fi. de proba. Jn contrarium alle. ꝙ habetur de ꝓuil. authoritate. in. vj. Cōcludit qꝛ fier gravamine illato familie illato familie vtilitas domini seruitio personali ꝛ reali tūc competit actio de dolo cum illa deficiat. alle. ff. ad municipa. l. de iure. primo ꝛ ſſo. C. de decu. l. generali. li. x. §. de iudi. c. ij. ꝛ de app. dilectis. ꝛ ibi per Jno. ꝛ Dosti. nec ob. c. authoritate. qꝛ illi exempti constituebant
12 sectores in causa suorum dominum vt facerent conditionem duriorem suorum aduersarioꝝ nolentes exemptionem suam ad familiares extendere ꝙ non licet. ¶ Jurta predicta querit quid si dominus habens omnimodam iurisdictionē in castro concessit suis cōsulibus quos ibi creauit de nouo singulis annis reuocandos. vt cognoscant de causis primis vel de omnibus causis hominū omnium de castro exceptis fraudibus nūquid isti consules dominum vel eius familiam poterūt punire
13 si contingat eos delinquere. i. territorium. videtur ꝙ † non. ꝙ [e] dominus licet vellet vellet non posset a se abdicare dñium seu iurisdictionē. ff. de offi. proconsulis. l. legatus. ff. de iurisdi. om. iud. l. ꝙ ric nec episcopus illa que sunt iurisdictionis epā lis. de do. pastoralis. cum ibi not. Item qꝛ in generali sermone non venit persona loquentis. de iureinr. petitio. cum ibi no. Si ergo intelligitur excepta eius persona. ergo ꝛ cōsequenter persona illoꝝ qui sunt pars corporis eius sine quibus status eius integer esse nō pōt. de offi. archi. dilecto. Jn cōtrariū videtur qꝛ ipsi transferendo in cōsules premissa nihil videntur de suo
14 transferre. imo potius ius superioris qꝛ ꝛ ſi ipsi non puniant [d] tamen ab illo superiore punietur. ergo melius erit per istos puniri ꝛ iudicari. Ad hoc qꝛ tales cum illo mitius sunt habituri iuris ꝓsumptione qꝛ zelātur bonum ꝛ salutem eius. ar. de re iudic. ad apostolicam. in. vj. Primum videtur verius ꝑm eum qꝛ per factum suum nō potuit ꝓeiudicare suo superiori cuius est hec cognitio. facit de iureiur, eam te. ꝛ de ꝓscri. si diligenti. ꝙ dicit verum nisi forsan cōsules contra superiores hoc ius
15 ꝓscripsissent. ꝙ possent. de rescrip. auditis. ꝛ. c. cum ex officij, [e] ¶ Glo. ij. notāda est ꝓpter modos arguendi. ¶ Glo. ꝓcipimus. opp. ꝙ hic debuisse innouare ꝛ non ꝓcipere obseruari sicut fecit. in cle. dudū. de sepul. Solu. illa cōsti. Bonifacij erat reuocata per constitutionē Benedicti. hic secus in constitutione Urbani. ꝛ sic hec cōstitutio non est per omnia illi simi f lis maxime etiam qꝛ hec cōstitutio non fuit consiliaris illa sic.
13 cum glo. in primo dicto cōcor, Stepha. ¶ Glo. sumpta cena queritur quare hoc tempore fuit institutum hoc sacramentū remittit ad ea qua habētur. de cōse. dist. ij. liquido Gul. hic dicit hoc explicādo hic triplici ratione ꝙ hoc fuit primo vt deficiēte eius corporali pñtia realiter dimitteret nobis suum corpus verum in signū maxime dilectionis. Secūdo qꝛ hoc sacramentum est perpetuum memoriale sue passionis. ꝛ ideo ipsa passione imminēte debuit fieri, de cōse. di. ij. semel. Tertio qꝛ hoc fuit factum tanq; vltimum maioris ꝛ rectoris memorie trademur. vt ꝓbatur in. d. c. liquido. qꝛ post comestionem agni ꝛ typicum paschā completum cōueniens fuit nouum sacramentum instituendum. vt ibi no. ꝛ in. c. accipe. ea. di. ¶ Ex predictis ꝛ per hāc terminfert ꝙ assumere sacramēta vel exercere illa siue dicere diuinum officiū post comestionem non est de se malum. vt hic patet. Fallit in missa seu in assumptione eucharistie ꝓpter reuerentiā sacramēti. vt. d. c. liquido. ꝛ in seq. de celebr. missa, ex parte. Itē fallit in matutinis ꝛ alijs certis horis que dici ꝑ debent
14 ieiuno stomacho de celeb. missa. c. i. et hoc sequit ꝑm eū qō cōplectoriū non debet dici ieiuno stomacho: nec etiā post ipsum debet seruari ieiunium vsq; ad missam. ¶ Quare autem fuit institutum hoc sacramentū ꝛ alia sacramenta ecclesiastica cum fine illis potuerit deus dare humano generi vitam eternam. Sol. Matt. sequendo Jo. ꝙ tribus de causis. ¶ Primo ꝓpter humilitatē. Scōo ꝓpter eruditionē, Tertio ꝓpter exercitationem. ¶ Propter primum enim ideo fuerūt inuentavt dum homo ex dei ꝑcepto rebus inferioribus ꝛ insensibilib⁹ se subdēcit magis apud deum mereatur ex iusta obedientia. ¶ Propter eruditiones sunt inuenta vt eruditi ad agnoscendum inuisibilem virtutē per id ꝙ forte in specie visibiliter cernit. ¶ Propter exercitationem sunt inuenta. qꝛ cum homo ociosus esse non debeat ꝓpter ei vtilis ꝛ salubris exercitatio in sacramētis.
15 de cōse. di. v. c. nunquā. ꝛ ibi no. † Jurta predicta queritur de qua materia debet confici eucharistia dicit ¶ Pau. ꝙ de farina frumēti in qua nō sit commixtio alterius farine. alias nō fieret translatio. ꝙ verum dicit si cōmisceretur tāta ꝗtitas alterius ꝙ absorberet naturā frumenti. alias secus licet secus nō posset

discernere.ꝛ sic farina frumẽti sola est materia sacramenti. Itẽ non dꝫ esse panis seu hostia de fermento alias nõ cõficeretur ꝑm Jo.ꝛ Aug. Bar. Birien. tenet cõtra.ꝛ hoc tenẽt theologi. mouet qꝫ azimato ꝛ fermẽtatio nõ distingũt panem substãtialiter qꝫ sunt accidentalia ꝛ accidentia panis.ꝛ hec fuit opinio anselmi. dicebat tñ ꝙ hoc fieri nõ debet sed ꝙ fiat de farina fermẽtata. ſz de azima.ꝛ hoc ideo qꝫ facilius cadit in mica de illa ꝙ de azimo.ꝛ qꝫ credere debemus Christum fecisse in azimis cum in domibus iudeorum nõ esset fermentum. Idem Mat. de quo.de cõse.dist.ij.ꝛ iij. Sed querit cum qua aqua debet cõficiꝛ dicit ꝓDan. ꝙ cum aqua naturali ꝛ nõ artificiali sicut rosata. Quidam tamen dicunt ꝙ cum illa confici põt ꝙ aqua non potest manere in pane.ꝛ sic nõ est vis de qua aqua fiat. Alij cõtrarium ꝛ hoc verius ꝑm Tho. ꝙ panis fuit farina ꝛ aqua ꝑm ꝓDan. Idem Mat. alle. no. ꝑm Jo. de cõse. di. ij. c. i.

a ¶ Quare aũt. a Nõ aũt eucharistia sit sacramentũ probatur i rubr. extra de custo. eucha. chri. ꝛ alio sacra.

16 aũt eucharistia dicitur sacramentum. dicit hic Steph. ꝙ ideo dicitur sacramentũ ꝙ sub reginento rerum corporalium diuina virtus secretius veri corporis ꝛ sangui nis xꝑi operatur effectum. i. ꝙ i. multi. de cõse. di. ego Berengarius. Itẽ dicitur misterium vt in. c. liquido prealle.ꝛ hoc ideo qꝫ secretam ꝛ reconditam habet dispositionem. vt. d. c. multi. facit qõ no. de vita ꝛ ho. cler. cle. i. per Jo. and. ¶ Gl. poculum inducit ter. ad questionem illam an alia sit trãsubstantiatio corporis alia sanguinis.ꝛ sic an sit vnum sacramentum an duo: qꝫ videtur qõ duo per hũc ter. de quo remittit ad ea que habentur. de cõse. di. ij. cum dẽs.ꝛ c. comperimus. vbi glo.ꝛ in. c. qꝫ corpus. Idem hic ꝓDan. Step. hic remittit ad no. per Tho. ij. sententiarum. di.

17 viij. circa prin.ꝛ iij. q. ij. ¶ † Sed querit hic Matt. an acetum substantietur. remittit ad no. de conse. dist. ij. c. i. ibi dicit ꝙ sic ſ factum est de vino. ar. l. in venditionibus. ff. de cõtrahen. emp. de quo per Jo. an. de celeb. missa. cum marte. dicit tñ aduertendum ꝙ tempore veteris testamenti signa visibilia erant vt ptz in manna ꝛ aliꝫ similibus. nunc aũt sunt inuisibilia vt patet in corpore christi. vbi est vera caro sub specie panis ꝛ verus sanguis sub specie vini ꝛc.

18 ¶ † Pro declaratione ꝓdictorũ essent hic querenda quinq; de quibus querit hic Guli. sed dicã post glo. Sed quero post ipsum quibus fuerit in cena dñi tributum illud sacramẽtum. dicit Guli. ꝛ idem zenze. ꝙ apostolis tanq; simplicibus laycis qꝫ adhuc nullum gradum sue ordinem receperant ꝛ ꝑpter hoc de ista receptione dicunt canones hãc constitutionẽ inter laycos. l. dist. accedens postea tamen eadẽ hora dicit ꝙ Christꝰ ordinauit eos in ꝓsbyteros cũ dixit hoc. ſ. meum corpus cõficere facite in meam cõmemorationem supple tanq; ꝓsbyteri. de cõse. di. ij. scriptura. ꝛ. c. in christo. vbi de hoc in glo. vlt.ꝛ seq. hec dicit vera quo ad primum effectũ charitatis. ſ. constitutionẽ veri corporis. de quo hic agitur ꝙ nullus facit nisi sacerdos. de summa tri. c. i. ꝑm zenze. sed ꝑtum ad secundũ effectũ. ſ. quo ad dissoluendum in foro conscientie vel patiẽtie a peccatis ꝙ spectat ad solos presbyteros. de cõse. di. i. multipliciter. fecit eos presbyteros post resurrectionẽ cũ dixit eis accipite spiritũ sctm̃.ꝛ quoꝝ remiseritis peccata ꝛc. Jo. xxiij. q. i. ſ. fiaũt. demum ipsemet ordinauit eos in ipsos in die penthecostes hora tertiarum.ꝛ tũc immisit in eos spiritũ sanctum in linguis igneis. lxxv. dist. ordinationes. de conse. di. i. nocte. ꝑm zenze.ꝛ tunc apostoli ceperũt vti ministerio cõsecrationis. quando. lxxij. apostolos ordinauerũt in ipsos. xxi. dist. in nouo. sed tunc eruberantia etiam ſpiritus sancti vigebat in eis ꝛ non curabant de aliqua forma ad instar electionis que ꝓ spiritum sanctum fiebat. postea ceperũt formam seruare. ſ. ꝓDan. ꝛ Bar. ordinando in ipsos ꝛ manus eis imponendo. lxxv. di. ꝙ die. Item cum apostoli fratrem domini consecrarunt. lxv. di. ponro. Receperunt ergo ista hora apostoli verũ corpus christi primo vt layci puri. demum facti sunt presbyteri ꝑm Guli.ꝛ

19 zenze. ¶ † Glo. preciosum. alle. concor. sed opp. hic zenze.ꝛ videtur ꝙ hoc sacramentũ nõ sit super omnia preciosum prout dicitur hic nec summum prout dicit. in prin. vnde oppo. de pe. dist. vj. nullus vbi dicit [b] ꝙ sacramentum baptismi sit maius. Respondet qõ quo ad essentiam subiecti hoc est preciosius ꝛ summum. vt hic.ꝛ de conse. di. ij. nihil. xcv. q. ecce. Sed quo ad efficaciam sacramenti maius est sacramentũ baptismi. qꝫ tollit peccata. vt. d. c. nullus. ꝑtum autem ad maiozitatem ministerij similiter hoc sacramentum nõ est maius. imo illo est maius sacramentum confirmationis in fronte. qꝫ ab inferiore ea conferri nõ potest. de cõse. quanto.ꝛ ꝙ ibi not. de cõse. dist. v. maius.ꝛ ibi de hoc. secus in hoc sacramento ꝑtum vero ad rationem signati sacramentũ matrimonij est maius qꝫ designat conjunctionem xꝑi ad ecclesiam. de biga. debitum. ꝑm Zenze. qui etiã dat versus. Maior in effectu baptismus corporis esse. Cõiugium signo maiori christa ministro. ¶ Glo. mirabilia queri qui sunt mirabilia in hoc sacramẽto. Respondet glo. quod

b ¶ Nõ sacramentũ. baptismi de. sacramẽto baptismi. vide. ter. in. c. veniens extra de ꝓbꝫ. nõ baptiſ.

c ¶ Adde ideo ꝓ. Adde in contrarium glo. in c. ſi. in glo. ſi. de obser. ieiu.ꝛ de hac materia. vide Sel. in. c. de hoc i. ij. col. extra. de simo.

de hoc dixit in. c. cum marte. ſ. quesiuisti. de cele. missa. vltra ea tamen que ibi dixit dicit ꝙ sequendo theologos dici potest ꝙ vij. mirabilia inter alia notantur in hoc sacramento. primũ mirabilis productio. ſm mirabilis multiplicatio. tertium ministratio mirabilis. quartum mirabilis cõfortatio. quintũ mirabilis mundicia. sextũ mirabilis trãslatio. septimũ transmissio mirabilis.ꝛ ista oĩa prosequitur gl. declarando quodlibet per se.ꝛ allegando authoritates ꝛ figuras veteris testamẽti.ꝛ qꝫ clare loquit glo. nõ indiget alia recitatione ꝙ literali cõtextuali. ideo vide illam ꝛ not. cum qua cõcor. ꝓDan. ꝛ Ste. ¶ Glo. forma voluit querere an sub alia forma ꝛ nõ ꝓpria visibili carnis ꝛ sanguinis fuit institutum hoc sacramentum. ¶ Glo. sequacibus. querit qui appellẽtur hic sequaces. Respondet ꝙ hic appellat eos ꝙ secuti fuerũt in fide ꝛ nõ simpliciter illos qui fuc-

20 cesserunt apostolis. de. xij. q. i. videtes. ¶ † Gl. lachrymamur alle. cõcor. ꝓDan. vero hic colligit ꝙ ex letitia ꝛ deuotione homo effundit lachrymas. dicit tamen ꝙ lachrymis debet inde abstinere. alle. C. de fal. l. vbi. ꝛ. ff. de offi. presid. l. observandum. xxiij. q. iij. est iniusta. Quandoqꝫ autem effundũtur lachryme ex dolore. vnde ait Aug. durus est cuius mẽtis dolorem oculi

21 nequeũt declinare. de pe. di. iij. sunt plures. Ad hoc qꝫ luctus est gratia vehementer dolendi de malo ꝙ accidit ꝛ de bono ꝙ deseritur. Ad predicta etiam alle. glo. sup Matt. v. c. vbi dicit ꝙ due sunt species luctus. vna pro peccatis ꝓprijs vel alienis. Alia pro desiderio celestis patrie. Ipse aũt dicit ꝙ potest generaliter dici qõ quidã est luctus malus vt cupiditatis de quo dicitur ploratis lachrymis amissa pecunia. de quo. xiij. qõ. ij. ſ. lugere. ꝛ. c. seq. quidã est luctus bonus.ꝛ iste est triplex. qꝫ quidam est cõpunctionis. de quo in psal. ibi. lauabo per singulas noctes lectum meum. quidam luctus cõpassionis vt Job. xxx. Flebam super eum qui afflictus erat. quidam indifferẽs qui sit tẽpore afflictionis vel gaudij. vnde Thobie. xj. Flenerunt ambo cum gaudio simul.ꝛ lachrymis letitie ꝑm ꝓDan. ¶ Glo. sub pedibus notanda est propter ptãtem hominũ datam. ¶ Glo. seipsum in. prin. inducit ter. pro forma saluationis qñ quis saltando alium offert seipsum qua dicit Joã. and. se fuisse vsum

22 gratia breuitatis Deinde glo. inducit ter. ad questionem theologorum qua queritur † [c] an idem opus meritorij sit laudabi-

c lius in vouẽte vel professo ꝙ in alio: dicunt enim ꝙ sic Vouẽtur primo qꝫ vouere est opus latrie que est precipua virtus inter morales. opus aũt nobiliorꝭ virtutis sine dubio est magis ꝛ melioꝭ meritorij. igitur ꝛc. Quid aũt sit latria habetur de cesecr. dist. iij. c. venerabilis. qꝫ est cultus ꝛ seruit ꝙ soli deo debetur vt ibi. ¶ Scõ mouetur qꝫ vouẽs subijcit se deo vt fic amplius agere non possit non solum quo ad actum. sed solum quo ad potestatem igitur plus dat deo ficut ille plus dat qui dat arborem ꝛ fructum quam ille qui dat solum fructum.ꝛ per consequens debet magis mereri. vt dicit Anselmus in lib. de similitudinibus.ꝛ pro hac secunda opinione optime facit ter.

¶ Tertio ad hoc allegatur qꝫ ꝓpter votũ voluntas immutabiliter firmatur in bonũ. Ad perfectionem aũt virtutis pertinet aliquid agere ex voluntate firmata. vt dicit philosophus secundo ethycorũ.ꝛ etiã Aug. felix necessitas que ad meliora cõpellit. sed ille qui nõ vouit vel non ꝓsitetur non agit ex voluntate firmata qꝫ posset desistere. ideo faciens ex voto vel professione magis meretur. cum glo. concor. ſDan.ꝛ Steph. Ad predicta facit qꝫ magis peccat omittens qui tenetur ex voto. igitur econtra magis debet mereri.ꝛ no. bene istam glo. qꝫ no-

23 tabilis est.ꝛ sepe allegatur ꝛc. ¶ † Glo. cõfirmatur querit quomodo fiat ista confirmatio. remittit ad no. de conse. dist. ij. non iste. per glo.ꝛ per se de iudeis ꝛ si iudei. ibi glo. querit quando definit esse corpus christi.ꝛ dicit dũ dentibus atteritur ad celum rapitur. ita no. de conse. di. ij. tribus. Gul. hic dicit ꝙ non est verum. qꝫ imo primo descendit ad stomachum ꝛ quandiu sunt ibi species panis ꝛ vini ibi durat substantia corporis xꝑi. ꝛ sic intelligitur. c. cum tribus. de conse. di. ij. facit de cõse. di. ij. vt quid paras. an hoc ꝓcedat etiã si descendat ad stomachum muris qui eucharistiã comedat. dicit ꝙ sic. qꝛ nõ est absonum qõ illud ꝙ quotidie includitur. quãdoqꝫ sub vili pixide ꝛ sub

24 viceribus animalium includatur. alle. de conse. dist. ij. c. qui comederit. Sed Guli. dicit ꝙ imaginandum est ꝙ deus hunc casum de facili non dimitteret contingere ar. eorũ que notantur in simili. de elec. licet. ¶ † Gl. frequẽter voluit querere quare quotidie reiteratur hoc sacramentum. dicit ꝙ quotidie eo egemus: vt qꝫ quotidie peccamus.ꝛ vt quotidie passionis memoriam habeamus ꝛc. ¶ † Glo. cõfectione notanda est quid fieri debet de chrismate veteri qꝫ debet cõcremari. Item an possit

25 fieri tẽpore interdicti qꝫ certe sic. vt in gl. ¶ † Gl. certã diem querit que sit ista dies statuta pro celebratione festi oĩum sanctorum. Respondet ꝙ est dies kalendaꝝ nouembris. Quare aũt sic fuit appellatus dictus mẽsis nouẽber.ꝛ ſ. ſr de iulio ꝛ augusto: ꝛ quare fiat dissertus glo. declarat de materia quam vide. ff. de

26 ver. sig. l. cũ dissertus. cum glo. cõcor. ꝓDan. ¶ † Glo. oĩum sanctoꝝ. dicit quo etiã hac festiuitate italici multas deuotant anseres. contra quos glo. inuehitur. qꝫ italici ꝛ precipue rome potius debẽt illas honorare ad ꝙ alle. authoritatẽ.ꝛ no. qõ nulla ſ. asal videtur melius pro custodia ꝙ anser: qꝫ citius sentit odorem hoꝛis. vide gl. ¶ † Glo. reuelatũ. girit a deo aliqd sibi

27 diuinitus reuelatum non ostendenti aliqõ signũ credi debeat. Ridet non. alle. de hereticis. cũ ex iniuncto. facit de renũ. nisi cũ prudẽ. gl. aũt hic dicit ꝙ sibi reuelatur ꝙ adhuc hoc festum adiungetur ad alia festa. de quibꝰ in decre. vlt. de sen. ercõi. in vi.ꝛ si contingat hic fieri petit declararari tũc notabiliter du-

28 bia illius decre.ꝛ fine dubio bene factũ esset. ¶ † Gl. feriã quã. querit qñ fit ista feria gnta. Ridet ꝙ dies iouis post octauã penthecostes: sed opi. gl. ꝙ ꝑm boc quilibet dies bebdomade põt dici feria: sed cõtra. imo feria dꝫ dies festiuus. vt ptz in tit. C. de ser.ꝛ. ff.ꝛ. ſ. deferũs. per totũ. vnde dicimus ista dies est feriata. Soluit gl. illud vez ꝓpie loquendo sed lateraliter dies bebdomade põt dici feria vel a fado: qꝫ ꝙlibet die fabaꝛ boc est loquebatur deus in principio creationis mũdi. vt ptz Gene. i. vel qꝫ singulis dieb⁹ fari possumus in diuinis vel humanis. fa. de ver. sig. fotus. Idem ꝓDan. dicens qõ feria hic dꝫ a fabricando forte qꝫ singulo die aliquid fabricauit deus: non aũt a feriendo. ¶ Gl. primã opi.ꝛ si hoc nõ fuisset dictum tñ intelligebat. ff. de ver. obli. l. eum qui cal. Sol. fatendo cõtrariũ boc ergo ad cautelã fuit additũ. ¶ Glo. octauã. opp. de. c. capellanus. de fer. vt ibi videtur ꝙ pẽtecostes nõ habeat octauam. Sol. illud ꝓcedere quo ad celebrationẽ diuinoꝝ officioꝝ.

29 bic quo ad numeꝝ dieꝝ. Idem ꝓDan. ¶ † Glo. pentecostes declaratvnde dicatur penthecostes ꝛ quare sic dꝫ quo ꝑm aliquos dꝫ pẽthecostes ꝑm aliquos pẽthecostẽ ſdeclinabile. Idẽ ꝓDan. dicẽs qꝫ in dicto numero quinqua gintta diẽrũ nõ est in-

30 dictum ieiuniũ. alle. de obser. ieiu. cõsilium. in prin. lxxvi. di. ſ. nõ aũt. ꝛ. c. ſe. saluo ꝙ in diebus rogationũ ꝛ vigilia penthecostes. de conse. di. iij. rogationes. de quo dicẽdum. vt ibi.ꝛ. lxxv. di. ſ. necessario. qꝫ vel illõ est ex bonestate vel cõsuetudine abolitum. vnde in vulgari dicimus inter duo pascha nõ est vigilia

31 facta. ¶ Gl. plaudet.ꝛ gio. iubilet. notanda est pro istis verbis plaudo ꝛ iubilo. ¶ † Gl. largiri. querit quotupler sit eleemosyna. Ridet ꝙ tripler ꝓout habetur. xlv. di. tria. qꝫ vna corporalis vez dare egẽtibus id qñ põt. Scõa spialis dimittere rãcorẽ ei a quo lesus fueris. Tertia delinquentes corrigere ꝛ errantẽ inducere in viã veritatis. Post. vero aliter dicit in summa. de penitẽtijs. ſ. quis sit effectus. ver. eleemosyna. ꝛ de tẽp. or. in. ſ. vij. Ste. hic dicit ſ. ꝙ ritur de eleemosyna faciẽda ꝙ aut quis põt facere abũdanter illas aut non. ꝓDimo casu dꝫ facere illam oĩbus indifferenter alle. xlij. di. quiescamus in princ.ꝛ

32 in ſ. xi. q. iij. qñ. in ſ. ꝙ hoc verus nisi sit talis persona per quã iustitia negligatur: qꝫ tunc ꝑm Ange. tali nõ est facienda. v. q. v. non omnis. saluo nisi fame periret. vt no. xlij. dist. in summa. Scõo casu qñ non est omnibus quis potẽs facere: tũc dicit ꝙ

33 ri. sunt considerãda per habentem facere elemosynã: primo fides qꝫ potius dꝫ facere fideli ꝙ infideli. scõo locus qꝫ potius detentis in carceribus ꝛ captiuis ꝙ aliꝭ: tertio tẽpus qꝫ potius tpe quo quis ducit ad mortem ꝙ alio. quarto modus qꝫ non dꝫ dari tantũ vni sed dispensari inter plures: quinto necessitudo qꝫ potiꝰ cõsanguineis ꝛ ꝓpinquis ꝙ aliꝭ extraneis

34 ceteris paribꝰ. sexto etas qꝫ potiꝰ senibꝰ ꝙ iuuenibus. septimo debilitas qꝫ potiꝰ debilibꝰ ꝙ robustis. octauo nobilitas: qꝫ potiꝰ dꝫ dari nobilibꝰ ꝙ ignobilibꝰ ceteris paribꝰ. hoc ꝑbant. lxxv. vi. di. nõ satis. nono cõsideradũ est iustũ ꝛ sic de iusteꝛsito. fa. i. q. i. nõ est putãda. de deci. ex trãsmissa. de quo dic vt ibi decio

a oꝛdo: qꝫ a prio dꝫ potiꝰ ꝙs facere sibi ꝙ alteri [a] ꝛ potiꝰ primo ꝙ extraneo. de pe. di. iij. ꝙ vult. vndecimo intẽtio qꝫ fieri dꝫ ꝑ-

35 pter deũ ꝛ non ꝓpter vanam gloriã. † An aũt sit peccatũ dare meretrici cũ qua quis peccauit. Jo. tenet ꝙ sic. lxxvi. dist. qui

36 venatoribus. † Sed an sit facieda eleemosyna bis qui tenẽt cõcubinã. Jo. ꝙ nõ: qꝫ tales debẽt redigi in seruitutẽ. vt no. xxij. q. iij. ſ. ex bis. ¶ † Glo. orationes. pulcherrime ꝛ plene ꝛ per modũ summe tractat hic materiã oꝛonis. de quo ꝙ Archi. de

37 iur. ecc. decet. in. vi. in gl. dicit Ang. ad quẽ locũ remittit hic Ste.ꝛ ad ea ꝙ habẽtur. de elec. cle. ne romani. ꝓDan. aliqd tetigit in cle. ista. de materia etiã per Host. in sum. de pen. ſ. qs sit effectus. ver. carnis autẽ maceratio. glo. aũt latius de hoc tra-

b ctat:ꝛ aduerte qꝫ principaliter prosequitur. ix. mẽbra. [b] primo quid sit oratio: secũdo vnde dicatur. tertio que sit eius diuisio. quarto ad quem sit porrigenda: quinto per quẽ sit porrigẽda. sexto quid debeat otinere oratio. septimo qualiter fieri debeat oratio. octauo vbi sit fienda oratio hoc est in quo loco. nono ꝛ vltimo quis sit effectus orationis:ꝛ qꝫ gl. clarissime ꝓsequitur singula mẽbra non eget alia lectione ꝙ literali: ideo vide eam

38 ꝛ no. bene ꝛ plenissima ꝛ magna est ideo notãda. ¶ † Glo. cõfessis. fuit expedita in litera ꝛ notãda. ¶ Glo. in ecclesia. queritan ad bocvt habeatur in dulgentia: de qua hic sufficiat quẽ interesse bonis hic descriptis si non interfit in ecclesia ſz extra glo. respondet ꝙ nõ ꝑm banc literam que requirit ꝙ quis in-

c terfit in ecclesia [c]: dictio em̃ illa in notat intrinsecitatẽ. l. i. ſ. in flumine. ff. de flu.ꝛ ideo si extra ecclesiã interfit.ꝛ non in ecclesia non habebit indulgẽtiam ꝙ dicit glo. procedere etiã si iste bore seu officio dicãtur in oratorio priuato ꝙ fieri poterit de licentia epi. de conse. di. i. cõcedimus.ꝛ. c. vnico.ꝛ. c. ſi quis. extra

39 de censi. c. ſi. † Quantũ aũt ꝓtendatur ecclesia dicit ꝓDan. qõ muroꝝ ambitu terminatur. facit de sen. excõ. ſi ciuitas.ꝛ ibi no. ff. de ver. sig. l. ij. Quid aũt si ista officia celebrentur in basilica nondũ consecrata: dicit ꝙ videtur ꝙ interessens in illa consequitur indulgẽtias: ſz ante consecrationẽ non fit. ꝓprie eccl̃a. alle. de immu. eccle. c. pe. Idẽ videtur ꝑm eum si ex necessitate celebratur sub tẽplo. de conse. dist. i. concedimus.ꝛ sic ꝑm boc videretur ꝙ vbicũq; celebretur licite astãtes gaudent. hac indulgentia. breuiter concludit ꝓDan. ꝙ tutius est tenere ꝙ solũ interessentes bonis in ecclesia gaudẽt hac indulgẽtia: secus si extra ecclesiã si in oratorio priuato celebretur. de quo. in iuribus. ſ. alle. boc tñ limitate esse verũ nisi aliqui starẽt extra ecclesiam ex eo qõ nõ possent stare in ecclesia forte propter nimiaꝝ

40 multitudinẽ:ꝛ sic sufficit voluntas intrandi. facit de cõse. di. ij. vt quid paras. ¶ Glo. in primis. inducit ter. ad no. de sen. excõi. c. ſi. ij. in festiuitatibus. in. i. gl. in. vi., nũquid vez tẽpore interdicti in festiuitatibus ibi positis poterit dici cõpletorium in die festi: qꝫ videtur ꝙ nõ cum officiũ videatur incipere a vesperis vigilie vt hic ptz:ꝛ sic consequenter finire in vesperis festi:ꝛ hoc ibi tenet glo. ꝓo qua facit iste ter. sic inducẽdo: põt tñ allegari in cõtrariũ: qꝫ hic datur indulgentia etiã pro completorio: sed dicit eo qꝫ sic voluit papa. ¶ Gl. totidẽ. inducit ter. ad distributionẽ temporaliũ q̃ fiunt interessentibus in diuinis vt fieri debeãt ad instar distributionum spualiũ de quibus hic. de quo dicendum vt habetis per glo. de eta.ꝛ quali. vt bi qui diuinis. ad ſ. ea. cõpil. qꝫ in hoc seruanda esset consuetudo ꝛ statutum ecclesie vt ibi equum cũ videretur ꝙ statutũ do ꝛ statutum ecclesie vt ibi equum cũ videretur ꝙ statutũ do ꝛ fieri ad instar istarũ distributionũ spualium indulgentiarum.

41 ¶ † Glo. officijs. querit an interessens aliquibus bonis infra dies octaue si non interest oĩbus habeat indulgentiã respectu illaꝝ quibus interfuit. dicit gl. ꝙ nõ: qꝫ ponderanda est litera que dum loquitur de dieb⁹ octaue loquitur copulative: secus qñ loquit de festo seu de die festi:ꝛ ideo in die festi. ꝓ singulis bonis quibus interierit etiã si nõ interfuit omnibus habebit certum numerum dierũ: in aliꝭ aũt diebus nihil percipiet de indulgentia nisi interfuit omnibus bonis ꝛ officijs. ꝛ hoc etiã tenet hic ꝓDan. ¶ Glo. de iuinctis. querit quid importẽt hec verba remittit ad no. per se. de pe.ꝛ re. cum ex eo. de quo etiam

42 per gl. Inno. eo. tit. c. ꝙ aũt. ꝛc. † Queritur hic, an dinus ad declarationem eius qõ hic dꝫ de conuersione panis ꝛ vini in carnem ꝛ sanguinem xꝑi de quinq;. primo nunquid sit possibilis talis conuersio. ſ. ꝙ substantia panis cõuertatur in verum corpus xꝑi: ista qõ vbi erat panis veraciter sit corpus xꝑi. scõo qd fiet de substantia panis que ꝓius erat. tertio an quanta ꝛ qualis fuit in cruce talis sit in hostia. quarto an sit possibile ꝙ tot̃ sit in celo ꝛ totus sit in infinitis hostijs vna ꝛ eadẽ hora. quinto quare nõ est cõsumptũ corpus xꝑi: ex quo quotidie sumitur ad primũ dꝫ ꝙ sic ꝓpter agentem spualem sicut ex potestate absoluta põt de nihilo aliquid inducere ꝛ sic agendo nõ eget materia. Ita potest vnam rem in aliam trãsmutare cum id sit min⁹. fac. de ꝛie. di. ij. reuera.ꝛ. ſ. de sum. tri. c. i. Secus dicit in a agente artificiali qui semper ꝓsupponit materiã ꝛ similiter in agente naturali: qꝫ ꝛz posset quandoq; spoliare materiam vna forma non tñ põt mutare rem vnã in aliam. facit in ſti. de rerũ di. ſ. cũ ex aliena. Ex ꝓdictis habetur triplicem agẽtem vez naturalem artificialẽ ꝛ supernaturalez. Ad scõm dic ꝙ sunt tres opiniones. vna ꝛz qõ substantia panis conuertitur in corpus b alia ꝙ manet in hostia vna cũ corpore: alia ꝙ subiectum solum conuertitur. Lõiter tenetur ꝙ sola accidentia panis remanẽt. de conse. di. ij. c. i. cum ibi no. Ad tertiũ dicit ꝙ substantia panis nõ conuertitur in corporis quantitatem nec in aliud accidens sed solũ in verbum esse. Itẽ ꝙ substantia non est quid divisibile. imo oĩno indiuisibile nisi mediante ꝙ titate que sibi c adheret:ꝛ ſic subtracta quantitate substantia nõ est diuisibilis. Ad quartum dicendum etiã ꝙ deus ordinauit qõ in momento verbo apposito ad̃ elementũ fieret sacramentum. i. q. i. detrahe. Item voluit ꝙ vbicũq; ꝓbyter diceret hec verba ꝓsente pane. Hoc est corꝰ meũ. panis cõuertatur in corꝰ ꝙ hoc dicit ꝙ aliter

a ¶ Et potiꝰ p. ximo. Adde gl. in. c. i. in gl. pe. ſ. coha. cle.ꝛ mulie.ꝛ ibi do. Abb.

b ¶ Primo qd sit oratio. Ad de archi. in. c. dꝫ. de immu. eccl.ꝛ in. cccc. xcv. dist.

c ¶ Dictio em̃. de dictiõe em̃ vide Alle. i cõ si. cxxxvij. i. ij°. col. in. ij. volu.

est corpus in celo ⁊ aliter in hostia est tñ vbicūq; totum: nam
in celo est cum quātitatibus ⁊ dimēsionibus proprijs. id est tā
tis qualis fuit in cruce sed in hostia est eius substātia. nō cū di
mensionibus. sed ipsa quātitas ⁊ alia accidētia ex naturali cō
comitantia sunt mediante substantia. i. q; substātia dominatur
ibi ⁊ accidētia oīno accidūt ⁊ sic accidētia regulātur per sub
stantiā sec⁹ in alijs rebus q; substātia diuiditur per q̄titatē vel
qualitatē. Circa quartū dicit aduertēdū q; diuinitas verbi re
plet totū orbē. ⁊ sic nō est mirū si supnaturaliter cōuertat sub
stantiā panis ⁊ corp⁹ suū. Itē in locis vbi vult est ⁊ similiter in
locis vbi voluerit ⁊ quoties voluerit. de cōse. dist. ij. quid si san
guis ad hoc q; diuinitas verbi vna est que totū orbem implet.
Simile in sole qui vnicus est ⁊ replet orbē. ⁊ per hoc sequit qō
licet multis modis ⁊ innumerabilibus diebus cōsecrat corp⁹
xpi. nō tñ sunt ppter ea multa corpora xpi ḥ vnū corpus ⁊ vn⁹
sanguis quē assumpsit in vtero virginis. deitas ergo quevbiq;
replet illud ⁊ cōiungit ⁊ facit q; sicut est ipsa vna deitas. ita ca
ro xpi ⁊ vnū corpus eius. ⁊ sic oīa sunt in vnitate. vt. d. c. si san
guis nec multiplici cōfectione corporis xpi ipsum corpus xpi
recepit diminutionē vel augmentum. Et per hoc patet rō ad
quintum: q; ḥ quotidie sumatur tñ non cōsumitur. nā quo
ties panis ⁊ verbum sacerdotis ⁊ intentio concurrunt toties
fit corpus xpi. i. q. i. detrahe. nec fit corporis cōsumptio ex affu
ptione vel diminutio. cessante enim materia panis cessat cor
pus. i. id de quo fiet corpus ⁊c. Item aduertēdū circa predicta
q; deum esse in loco potest intelligi tripliciter: vno mō poten
tialiter ⁊ sic est vbiq;. Alio modo gratiose ⁊ sic est in predesti
natis. Tertio modo corporaliter ⁊ sic hoc est dupliciter: vno
modo cū ppijs dimēsionibus ⁊ hoc modo est in celo tñ ⁊ ta
lis qualis fuit in cruce. Alio mō sine dimēsionibus cū sua sub
stantia ⁊ hoc modo est in hostia qualibet ⁊ totus ⁊ integer sed
hostia est cū suis dimēsionibus. ⁊ sic ipsas dimensiones nō ex
cedit substātia corporis: ⁊ sic ptz q; tot⁹ est in celo ⁊ tot⁹ in ho
stia: aliter tñ ⁊ a'iter ⁊c. Si ergo ḡrā dicit q; quātus est in ce
lo q; tantus erat in cruce. Si q̄ritur quātus est in hostia male
queris q; ōr q̄titas ⁊ alia accidētia ppriam naturam amise
runt ita q̄ sunt in sacramento tantum mediante substantia ⁊
non ecōtra. nā ipsius corpus alias est tale q; nō occupat locum
propter naturā substantie dominātis alias q̄ nō occupat locū
ex hoc sequit q; est totus in qualibet parte hostie sicut in tota
de hoc ptz exemplū in simili in speculo fracto: q; apparet ima
go hominis tota in qualibet ei⁹ parte sicut apparebat in toto
sic etiā dicimus q; oīa est tota in toto ⁊ in qualibet parte cor
poris tota: ⁊ ita erit in quolibet corpore glorificato: vnde adeo
est totū sub acutissimis ⁊ diuersis speciebus panis sicut in ma
iori parte. de cōse. di. ij. dum frangitur: substātia enim est oīno
indiuisibilis. nec ob. de conse. di. ij. ego Berengarius: q; ibi lo
quitur de speciebus que franguntur ⁊ a dentibus atteruntur.
non autem de substantia. Quia hec sunt dimittēda theologis
ad quos spectat. Sequitur.

De immunitate ecclesiarum. Rubrica.

Constitutio tendens ad noram est reuocanda.
Futurum ex preterito vel presenti presumitur.
Tallia seu collecta non debet ab ecclesia vel personis ecclesia
sticis exigi.
Scandali vitandi causa licet reuocare statuta ⁊ constitutiones
nouiter factas. ⁊ nu. i.
Et ad propter scandalum debeat omitti veritas iustitie que ad
iudicem spectat.
Facta pro infectis haberi non possunt.
Concilium generale quod dicatur ⁊ quod lateranense.
Ad collectas ⁊ munera an teneatur ecclesia.

Quoniam ex con.

Tres sunt partes decretalis: q; primo ꝓmittit cām ⁊ reuocationē ꝙstōnis. c. cle
ricis laicos. ś. eo. in vi. ſcdo illā reuocat.
Tertio seruari ꝓcipit ius antiquū ante
predictā ꝙstōnē. ſcda ibi nos. tertia ibi.
volentes. Que aūt fuerit potissima cā re
uocationis predicte constitutionis ponit glo. i. q. r ex Francie
qui fuit etiā cā editionis dicte ꝙstōnis sic in fi. fuit ꝓm ¶Pau.
de cle. oudū. de iud. ⁊ in extraua. Bonifacij q̄ impediebat rem
nō nouā. Itē ꝓmitte[a] q; hec decre. nō fuit edita in cōcilio sed
ante fuit edita: ḥ alr inciperet vt dicit gl. i. ¶ Mo. primo qō
vbi ex constōne edita sequitur scā dala magna pericula ⁊ incō
moda ōz reuocari: ⁊ sic breuiter loquēdo vbi tēdit ad norā sic
dicimus in priu legio. de ōci. suggestū. ſa. de ꝙsan. ⁊ affi. nō ōz.
2 ⁊ de cēsi. felicis. in. vi. ¶ Mo. q; er preterito vel pūti qñ ꝙ ꝑsu
mit in futur. facit de ꝑsum. scribā. ¶ Not. hic revocata cōsto
nem clericis laicos. ś. e. cū suis declarationib⁹. Et no. ar. p gña
li allegatione. ¶ Mo. q; ab ecclesia vel etiā ecclesiasticis per
sonis nō ōbet exigi tallie seu collecte vel alie exactiōes. ¶ Mo.
q; prelati ecclesiarum debent subuenire necessitatibus laicoꝝ
non tñ possunt cogi per laicos. ś. e. peruenit. ¶ Mo. q; quo ad
pena facientiū contra predicta vel dantiū auxiliū consultū vel
fauorē: in predictis seruāda sunt antiqua tura q; erātante. c. cle
ricis. ś. e. in. vi. ¶ Opp. ⁊ videtur q; non ḍz attendi scandalū
nec ppter illud aliqd fieri. vt. pbatur. xxij. q. v. cū homo. xiij.
di. c. i. facit Mat. xv. vbi cū dixissent apli xp̄o: scis q; pharisei
scandalizati sunt audito boc verbo. Respōdit: sinite eos. sunt
duces ceco. Soluit hic Sul. ⁊ zenze. ponendo quatuor con
clusiones circa istā materiā ex qbus ptz solutio: prima est q; pro
vitādo scandalo non sunt tolla omittenda q̄ sine peccato morta
li nō possunt omitti. vt baptizare dicere horas ⁊ accipere peni
tentiā. Scōa conclusio q; p vitando scādalo cōmitti non pos
sunt illa q̄ sine peccato cōmitti nō possunt vt adulterii ⁊ filia
crimina vt in cōtrarijs. Tertia conclusio q; p vitādo scanda
lo quis pōt cōmittere illa q̄ sine peccato mortali nō possunt cō
mitti: vt portare habitū suo ordini non conuenientē portādo
tñ alium habitum religionis. de vi. ⁊ ho. cle. deus qui. xxxij. q.
v. q̄ deo. Quarta cōclusio q; p vitando scandalo pōt quis di
mittere ea q̄ sine peccato mortali dimittere pōt vt omittere cor
rectionem ppter multitudinē. de cle. exc. mini. latores. de con
san. c. q; circa. de materia. in decre. ij. de no. ope. nū. vbi bonus
ter. ⁊ de renū. nisi cū prīdē. ś. cum graui. † An aūt[b] veritas iu
stitie q̄ spectat ad iudicē debeat omitti ppter scandalū. Cōclu
dit q; tripler est talis veritas: q̄dā est em veritas iustitie natu
ralis q̄ in lege diuina ⁊ in euāgelio cōtinetur ⁊ hec ppter scā
dalum nō ḍz omitti. Quedā est veritas iustitie iuris positiui: ⁊
hāc pōt dimittere legislator ppter scādalū vitādū. ś. de vo. c.
i. nā ⁊ hāc tollere pōt cōsuetudo: ḥ nō p̄cedentē. de cōsue. c. si.
Tertia est vitas discipline seu correctiōis: ⁊ hec ptinet ad pre
latum: ⁊ hec omitti pōt ppter scandalū. de renun. nisi. ś. p gra
ni. ⁊ hoc q̄ multitudo est in causa: qō intellige sane q; multi
tudo nō se defendit authoritate propria. alias sec⁹ vt no. xliij.
di. comessationes. q; dic vt ibi. de reg. iur. l. qui scādalizauerit.
¶ Gl. declaratione. querit qualis fuit ista declaratio ⁊ a quo
emanauerint: dicit qō emanauit a Bidictio in sua extraua. in
qua declarauit dictā constōnē clericis laicos quo ad sui penā
solū hꝫ locū in exigētibus ab inuitis vel in dātibus circa hoc
auriliū in fauorē: ⁊ sic in spōte soluētibus pene locū nō habe
bunt. Idē hic Ste. an aūt fuerit vna declaratio an plures non
bene scitur. ⁊ ideo vt dicit gl. se. ad oē dubiū tollendū hic ponitur
plurali numero. ¶ Gl. p infectis. q̄rit an excōicati ppter vi
res dicte ꝙstōnis ante hanc cle. si nō sint absoluti egeāt absolu
tione. Rūdet glo. q; non: q; hec decre. fingit illā ꝙstōnē cū sua
declaratione nunq̄ fuisse factā ⁊ vult eā hīi pro infecta: sed si
non esset facta nō esset locus alicui absolutioni: igitur ⁊c. [c] Et
si dicatur qō hoc pōt facere papa cū facta nō possunt fieri in
fecta. l. in bello. ś. facto. ff. de captiuis. Rūdet glo. q; hoc potuit
quo ad effectū iuris positiui in quo lata est papalis ptās. fa. de
cōse. p. ꝓpositū. ⁊ q; not. q̄. si. sint legi. p venerabilē. super glo. ij.
Idē Ste. etiā ¶Pau. dicens secus esse si hec ꝙstō fuisset simplr
revocatoria: q; tunc tales egerent absolutione; hec aūt non est
simplr revocatoria: sed fingit illā non factā volendo ipsam ha
beri pro infecta q; potest quo[d] ad effectum iuris positiui. ḥ nō
quo ad veritatis essentiam. vt. d. c. facta ꝓm ¶Pau. fa. qō not. in
cle. i. de sepul. ¶Per predicta ptz q; tali constitutione est vtēdū
in iudicijs vel stallaīs puniretur vtēs pena falsi. C. de iust. co.
cōfir. l. vnica. ś. huic igitur. ꝓm zenze. Fatetur tñ q; ipsius scien
tia est necessaria vt sciatur cā cōstitutiōis. ś. de iudi. nouit. vij.
di. fuerunt ⁊ vtrobiq;. de hoc fa. q; not. in. l. i. ff. de comun. cum
emā. lib. ⁊ per hoc ptz quare hodie non abrogatur dicta cōsti
tutio. facit q; dicā in glo. seq. ¶ Glo. dātes, q̄rit an hoc pcede
ret siue daretur consilio publice siue occulte: dicit q; sic. vt ptz
in decre. clericis laicos. ⁊ ex hoc arguit gl. q; constitutio cano
nica seu excōicatio canonis potest ligare etiā delicta occulta.
de quo plene per glo. ſ. de bereti. multoꝝ. ad fi. de materia aūt
qs dicat fautoꝝ ⁊ qua pena puniat habebitis glo. plenam. ſ. de
penis. in cle. i. in prin. ¶ Glo. vltima. querit[e] q; dicatur con
cilium generale ⁊ q; lateranense: cōsideratō qō etiā lateranēse
fuit generale. Rūdet, q; editum tēpore Alexandri. iij. dicimus
lateranense: editum vero tempore. Inn. iij. dicimus gñale. qō
no. fa. qō habetur. de capel. mo. c. fi. † Reuocat hic Matth. in
dubium an indistincte sit verū q; ecclesia non teneatur ad col
lectas ⁊ munera. Rūdet q; si sunt sordida munera nunquā tene
tur. l. placet. C. de sacrosanctis eccle. ⁊ ibi patet exemplum in
munere

a ¶ Mo. q; ex ꝑterito. Adde bñ facere tex. cū ibi not. in. l. fiue possidetis. C. de proba. an ātea pūti ꝑsum ak in ꝑteritū ponit Alex. in consi. xvi. in. ij. col. ⁊ ī ꝑsi. l. rij. in pe. col. in. v. volu.

b ¶ An aūt. Qō rōne scandali vitādi aliq̄ō fit licitū q; als nō liceret. vide bo. text. in. l. filio ⁊ hereditas. ś. bi aūt in fi. ff. ō in iust. rupt. irri. testa.

c ¶ Et si dicat quis. adde bo. tex. i. l. ij. in pn. ⁊ ibi gl. in ver. restitui. C. ō ra pto. viri.

d ¶ Qō potest quo. Adde qō istā gl. dicit no tabilē. ¶Pañ. in c. q̄ in eccliaz. i. iij. no. extra de cōsti. ⁊ rea infert ad pul chraz. q. plura allegans Felȳ. in. c. fi. i. iij. co. extra de cōsti.

e ¶ Qō dicatur consiliū gñale. De pluribⁿ generib⁹ cōciliorū. vide Inno. in ca. grane. in vi. col. de ꝑbē. ¶Pañ. i. c. sicut olim. de accu. ⁊ de cōsilio religiosoꝝ est ter. in. c. i singulis. de sta. mona.

munere calcis coquende ⁊ arene fodiēde: si vero sunt munera
honesta ⁊ hoc subdistinguit: q; quedā sunt extraordinaria que
dam ordinaria. Ad primū. q̄ sunt extraordinaria nō tenetur
siue sint angarie siue alia psonalia q̄ cōsistunt in operibus cum
labore ⁊ solicitudine pncipaliter sumptib⁹ tñ alienis. ff. de mu.
⁊ ho. l. i. Si vero sunt honesta ⁊ ordinaria: dicit q; etiam ab his
ecclesia exempta intelligitur quo ad dotē ⁊ domos claustrales
vel bortum vel māsum quo ad alia aūt bene teneē ecclesia nisi
sint indicta. C. de epi. ⁊ cle. l. omnes. xx. q. iij. si tributum. ⁊. ff. de
mu. ⁊ ho. l. munera. ⁊. C. de pfe. ⁊ me. l. ij. Ab his aūt supindictis
sunt etiam immunes clerici ⁊ etiā cōiugati ⁊ vxores. pſoꝝ ⁊ li
beri. xvi. q. i. ś. nouar. ⁊ hoc intelligit nisi necessitas subsit. ś. e.
peruenit. Itē hec dicit vera nisi sint extraordinaria munera q
fuit cā pietatis q; ad illa tenetur ecclesia. C. de epi. ⁊ cle. l. j. ⁊ fic
dicit posse intelligi. ś. eo. peruenit. Fatetur tñ q; cogi nō possūt
per iudicem secularem ad p̄stāda sed per ecclesiasticū. de fo.
cōpe. si diligenti. de materia remittit ad no. per Inno. ś. e. per
uenit. Sed aduerte circa intellectum. l. ad instructionē. ⁊. l. j. C.
de epi. ⁊ cle. quia Jo. in. d. ś. nouarum. dicit illā. l. nō tenere de
iure canonico. ⁊ hoc etiam tenet Sul. ⁊ zenz. in cle. j. de vi. ⁊ ho
nesta. cle. vt ibi tetigi qō non bene tāgitur in. d. c. peruenit. vbi
etiam Host. hic tenet ⁊c. Deinde querit Mat. pone q; tyburti
ni promiserunt dare certam quantitatem pecunie romanis fin
gulis annis ad istam quātitatem cōtribuunt etiam ecclie oēs
tyburtine que soluunt de possessionibus earum sicut ⁊ laici: et
hoc de voluntate ⁊ cōsensu epi ⁊ clericorum eiusdem ciuitatis.
Modo sunt alique ecclesie in vrbe que habēt ibi. fin territorio
tyburtino possessiones nūquid tenebuntur de talibus posses
sionibus ad cōtributionem sicut ecclesie tyburtine. dicit q; nō.
Mouetur q; omnes ⁊ singuli quos ista collecta tāgebat debe
bāt requiri ⁊ ab eis approbari. de offic. Archi. ad hec nec pōt
alteri preiudicari in his que cōmunia sunt pluribⁿ vt singulis
nō vt collegijs. de constitu. cum omnes. ⁊ ibi no. Et ideo q; ab
illis ⁊ alijs vbis approbata non fuit collecta illis preiudicare
non potuit. Et hec de ista materia sufficiant.

De consangui. ⁊ affi. Rubrica.

Matrimonium contrahens scienter in gradu cōsanguini
tatis vel affinitatis vel cum moniali ipso facto est excōicatus.
Constitutio noua nouam penam imponens in dubio nō tollit
antiquas.
Prohibitio ecclesie obligat transgredientem ad mortale.
Matrimoniū contrahens in casu ꝓhibito sciēter vel ignoran
ter an sit excōicatus. Et quid si quis a principio fuit ignorans
postea sciuit gradum ꝓhibitum: ⁊ tñ perseuerauit in cohabita
tione an idem sit excōmunicatus.
Matrimonium contrahens cum illa quam credebat monialē
vel consanguineam que in veritate non erat quid iuris.
Ignorantia q̄ presumatur ⁊ quomodo probetur.
Et qualiter talis ignorantia probabitur.
Matrimonium coacte cōtrahens in casibus ꝓhibitis an in
cidat in penam.
Et quid si contrahat quis matrimonium in casibus ꝓhibi
tis sciens: tñ non cōsummauit per copulam carnalem an pu
niatur: ⁊ quid si contraxit sponsalia sciens in casibus ꝓhibi
tis sed non contraxit matrimonium. ⁊ nu. 10. ⁊. 11.
Communicans in illo actu pro quo quis incurrit excōicationē
an sit excommunicatus.
Dido facer comprehendit etiam minores.
Ordinatus tēpore amentie vel dum dormit vel infra puberta
tem si contrahat matrimonium an incidat in penam.
Satisfactio nō sufficit nisi post satisfactionē sequat absolutio.
Matrimonium contrahens cum illa que sciens permisit ma
ritum promoueri ad sacros ordines remanendo in seculo dein
de maritus moritur: ⁊ alius sciens cōtrahit cum ea an puniatur: ⁊ quid si aliquis dicit illi queſt professa: volo cōtrahere te
cum an puniatur. ⁊ nu. 17.

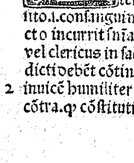

Os qui diui. Primo

ponit statutum penale. secundo illud aggrauat.
tertio protestatur. secundā ibi. precipientes. ter
tia ibi. per predicta. ¶ Mo. primo quod scien
ter contrahens matrimonium in gradu propo
sito. i. consanguinitatis vel affinitatis: vel cum moniali ipso fa
cto incurrit istam excōicationis. Idem si professus vel pfessa
vel clericus in sacris matrimonium contrahāt. Et no. qō pre
dicti debēt cōtinue denūciari excōicati donec separentur ad
inuicē humiliter recognoscendo errorē suū. † Itē no. arg. p ⁊
cōtra. q; cōstitutio noua imponēs nouā penā in dubio nō tol
lit antiquas. de quo p Bar. to. in. l. i. ff. vi bo. rap. ⁊ p Cy. in. l. qui
sepulchra. C. de sepulc. vio. ⁊ per Archi. de pe. felicis. in sexto.

3 ¶ Mo. hic ꝑ 3ēz.[a] q; ꝓhibitio ecclesie obligat, trāsgredien
a tem a mortale etiā in nō ꝓhibitis a lege diuina. fa. qō no. Jnn.
4 de regula. posrectum. ¶ Sl. i. in ver. no. querit quid si cōtra
bat aliqs iure ꝓhibēte in alijs tñ casib⁹ q̄. in altero de ſex bic
exꝑssis an babebit locū cle. Exēplū si cōtrabatur cū als mari
tata iudea vel pagana vel cognata ſpuali vel legali vel cōtra
ꝑpedimentū publice honestatis in qbus casib⁹ nō tenet matri
moniū. Respondet gl. qō non babebit locū cle. q̄ tāq; penalis
nō est ertēdēda vltra suos terminos ⁊ casus in qbus loquit vt
in regula. in peni. ⁊ regul. odia. de reg. iur. ī vi. Idem tenet bic
¶Pau. Sul. ⁊ Mat. dicēs q; hic tm̄ loquitur de cōtrabēte cum
ſanguinea carnali nō de ſpuali. de qua. xxx. q. iij. ꝓ totum. ⁊. q.
iij. ita diligere. nec de legali. de qua de cog. leg. ꝓ totum. Mone
tur per rōnem gl. An aūt in distincte sciēter cōtrahēs in casi
bus hic ꝓhibitis incidat in hāc penā. dicit gl. qō nō: q; demū
q; sine dispēsatione pape ītrabit: als cū legitime contrahere
cessaret culpa ⁊ ꝑna pena. de cōsti. c. ij. Quo aūt ⁊ q̄n possit pa
pa dispēsare circa matrimoniū habetur in. c. ſas. de restī. ispo.
⁊ p Jnn. de ſta. mo. cū ad monasteriū. ⁊ p Jo. an. de voto. c. i. q;
dispensare pōt in casibus. l. canonica. ꝓhibitis. secus in ꝓhibi
tis. l. diuina. Quia aūt sint casus. l. diuina ꝓhibiti. habēt in. d.
c. literas. de diuo. gaudemus. per glo. hec in cōtrahēte a pnci
pio cū dispensatione ⁊c. Sed quid si impedimentū erat in pn
cipio tēpore cōtract⁹ ⁊ postea fuit amotū ex post facto p dispē
sationem. ita tenet dec. q; circa. ś. eo. an erit necessaria absolutio.
¶Pau. bic dicit q; pōderari debent verba dispensationis: q; si
cōcernunt penā ꝑteritā illam tollendo non egebit absolutiōe.
Si vero tātūmodo facit valere matrimoniū necessaria erit ab
solutio hec q̄ remouetur impedimentū per bōem. Quid aūt
si remoueat[a] per cōstitutionē revocatoriā quid iuris tūc fit vt vi
dist is. ś. eo. tit. i. cle. vnica. ¶ Glo. sciēter. q̄rit an hec cōstitutio a ¶ Qō ꝓhibi
liget ignorātes seu ignoranter cōtrabētes in casibus bic, pro bi tio. Adde bñ
bitis: videtur qō non a sensu cōtrario. glo. cōcludit qō si inter facere notata
uenerit ignorātia facti, ꝓbabilis ⁊ nō affectata ex eo quia tales per Panor. ⁊
trabētes ignorant se cōsanguineos vel affines ⁊ tunc tales nō doc. in. c. i. ex
ligat hec cōstitutio. Si vero interuenit sciētia facti sed non iu tra de constit.
ris q; sciebāt gradū sed putabāt nō esse ꝓhibitū. ⁊ tūc tales
ligabit ꝑstō. cōtrarium puto cā hic nō loquatur simpliciter di
cēdo si quis ⁊ traxerit sed dixit si quis sciēter ⁊ traxerit. ⁊ sic nō
cōprehēdit casum ignorātie etiā si cadat in latā culpā. ar. no. in
l. igitur. ś. potest. ff. de lib. cā. ⁊ p Bart. in. l. i. ś. nō aūt. ff. si quis
test. li. esse iussus fuerit. vide ibi enim hoc requirere volum dicen
do si quis scienter. Not. tamē ex gl. qō etiā in cōstōne puniēte
scienter actum facientē cōprehendit etiam ignorāter facies si
tue ignorātia iuris vel facti nō ꝓbabilis. ar. de reg. iur. ignoran
tia. cū cōcor. in. vi. Idem Sul. dicens q; ignorātia facti excusat
si sit facti probabilis. secus in crassa ⁊ supina. facit de consti. vt
animarum. in. vj. [b] Item secus in ignorantia iuris qua illa non b
excusat maxime si sit ignorātia iuris naturalis. xvi. q. i. placuit.
Idē si sit iuris positiui. Fallit tamē in milite mulier e ⁊ rustico.
ff. de in. ⁊ fa. igno. in. l. regula. ⁊ ibi de hoc. ⁊. i. q. iij. ś. nōdū ⁊ ibi
similiter de hoc in ter. ⁊ glo. ḥ aūt matrimoniū sit iuris natura
lis tñ ꝙputatio graduū vltra primū ⁊ scōm est de iure positiuo:
q; inbibitio est iuris positiui. vt in. c. literas. cū ibi no. de restī.
spo. Idē ¶Pau. zen. Ste. ¶ Mat. hec ꝓcedunt qñ vter q; scit vel
vter q; ignorat. Sed quid si alter tantū scit ⁊ alter ignorat quid
erit respōdet gl. q; ille solus qui scit ligatur. alle. xxxiij. q. ij. non b
satis. ⁊. c. in lectum. ⁊ de simo. c. de simoniace. C. solut. matri. l. si
5 ignorans. cum glo. concor. predicti. † Jurta predicta queritur gl.
quid si aliquis contraxit in casibus hic prohibitis ⁊ a princi
pio fuit ignorans. demum post tempora sciuit illam cum qua
contraxit sibi esse consanguineam in gradu prohibito. nihilo
minus illi cohabitauit an incidet in hanc penam. videtur q; sic
per ea que habentur. i. q. i. eos qui in fi. de simo. sicut tuus. C. de
incest. iunp. cum ancille. Contrarium tenet glo. Mouetur q; pō
deranda sunt verba illius cōstitutionis que non puniunt coha
bitationem vel incestum. sed cōtractum matrimonium. ⁊ fic ini
tium. ergo si initio tēpore cōtractus fuit ignorās sufficit vt hac
constitutione non ligetur. arg. l. qui ergo in principio. ff. de bis
qui no, infa. C. de vsuc. transl. i. cum ibi alle. in gl. de ele. ouduz
l. cū concor. ⁊ de rescrip. fi. eo tempore. in. vij. ꝓ hoc etiam ad
ducit glo. simile. q; sic videmus in eligente ignorāter in dignū
quia non per hoc incurrit penam. c. cum in cunctis de ele. licet
postea sciat. ratio q; ⁊ ibi ponderatur initium vt. d. c. ondum.
tertio cōfirmat glo. q; talis nō pōt diuertere sine iudicio eccle
sie de diuo. porro. cum cōcor. ergo merito non debet ligari hac
cōstitutione. nec ob. iura in cōtrarium alle. q; aliud est querere
an talis incidat in hanc penā ⁊ dicendū q; nō per rōnes ⁊ iura

Itē sec⁹ in ignorātia. ad b
de qō no. bar.
in. l. sed ⁊ file
ge. ś. scire. ff. ō
pet. her. ter. in
l. si gs id qō ⁊
ibi Jas. i. viij.
co. ff. ō iur. om.
iud. fel. in. cū.
in. ij. col. de cō
sti. ⁊ feli. in. c.
nōnulli. ś. sūt
q; alij. in. xiij.
co. extra de re
scri. alexā. in. l.
ij. in. ij. colū. ff.
qō quisq; iur.

prealleg. ta. Aliud est querere an peccet mortaliter cognoscendo illā carnaliter post sciam. ⁊ dicendū q̄ sic. fa. de sen. excin. q̄stioni. cum glo. concor. Sul. zenze. Ste. ⁊ Mat. ¶Pau. hic dicit idem q̄ glo. si talis cohabitauit ex vi primi cōsensus: si aūt cohabitauit ex nouo consensu tunc videtur de nouo contrahere: ⁊ sic incidit in penā. alle. decr. proposuit. de cōiu. ser. ¶Ultimo querit glo. quid si contraxit cum illa quā credebat monialem affinem vel consanguineam ⁊ tñ in veritate non erat: an in currat hanc penam. dicit solutionem posse colligi ex. c. fi vero. ū. ⁊. c. in audientia. cum ibi no. de sen. excō. cū cōco. Ste. Mat. hic dicit talem non ligari: ⁊ sic videtur voluisse gl. remittendo ad ea que habentur in. d. c. fi vero. ⁊ in. c. in audientia. [a] vbi notatur q̄ percutiens laicū credens clericū non incidit in excōicationē sicut nec percutiens clericum credens laicū. put ibi videtur. fa. q̄ no. per Jo. an. de reg. iur. cum quis. li. vi. in mercurialibus. ¶Sed querit hic Sul. nunquid in casibus in quibus ignorare p̄sumatur scientia vel ignorantia videtur q̄ sciētia per. l. qui cū alio. ff. de reg. iur. ¶Econtra q̄ ignorantia cū p̄sumatur quis factū alienū ignorare. ff. de. pba. l. verius. ⁊ hāc scōam partem dicit verā nisi pbetur scientia vel affectata ignorantia. de cle. excō. mini. apostolice. de temp. or. eos. in. vi. ¶Fallit in illis q̄ptes tenent scire ex officio. de elec. innotuit. in cle. vnica. de cōcef. pben. Idem dicit vbi imminet periculum marime in arduis ⁊ in matrimoniis q̄non dissoluūtur sine magna difficultate: ⁊ ideo contrahuntur bānis p̄cedentibus. de clan. desp. c. fi. Hoc dictum intelligo q̄ clā bannis nō positis est cōtractū: als p̄sumeretur ignorantia. ff. de ritu nup. l. fi. vbi bo. text. ⁊ hec nisi circunstantiis pbetur contrarium. ¶Iuxta predicta querit Sul. qualiter pbabitur hec ignorantia. Respondet q̄ p iuramētum. ppium cum [b] agatur de his q̄ sunt intrinseca cordi. de ele. vt circa. in. vi. ⁊. c. nulli licere. de sen. excō. fi vero. in alijs vero q̄ sunt facti alieni nō requireretur nisi fuerit minus diligēs ff. de iur. ⁊ fac. igno. l. nec supina. sed quid si timeatur verisimiliter de ignorantia an fuerit digna an vero affectata hec tñ pbari non possunt. Respondet q̄ p̄sumitur non affectata ex quo inrauit: q̄ non p̄sumitur deierare. de p̄sum. literas. fin Sul. Idē Ste. ¶Gloss. matrimonialiter. querit an coactus cōtrahere matrimonium in casibus hic p̄hibitis incurrat hāc penam: videtur q̄ non. per hanc literam que loquit q̄s matrimoniali ter contrahit ⁊ sic sponte: concluditur hoc esse ver. si interuenit absolute coactio q̄ ibi nullū adest pctm. s. q̄ me. cā. sacris. Si vō fuerit conditionalis ⁊ tunc videtur: secus etiam si fit talis q̄ debuerit cadere in constantē vir. p̄ prealle. decr. sacris. gl. tñ dicit q̄ etiam in casu isto non dz ligari saltem de equitate attento q̄ tunc non contraberetur matrimoniū etiam deficiēte impedimento. ppter defectū cōsensus adeo q̄ non induceret etiam impedimentū publice honestatis. despon. c. vno. in. vi. facit de sen. excō. significauit. Nec ob. decre. sacris. q̄ nō loquitur in casu isto sed in cōicāte excōicato quo casu punitur cōio etiā facta per metū vt ibi ptz. Idem tenet hic Sul. ¶Pau. ⁊ Mat. Idem dicit ¶Pau. de furioso ⁊ infante vel alio patiente defectū cōsensus q̄ non incidit in hanc penā: q̄ non tenet matrimoniū propter defectū cōsensus: in maiore tñ infante ⁊ minore. xiij. annis sane mētis iurisdictiōe essent spōsalia lz nō matrimoniū dato q̄ fuissent verba de p̄ñti. vt in. c. vnico. de despon. impub. in. vi. ¶Per p̄dicta dicit hic Mat. contrahentē sub cōditione cū istis interim ante aduentū cōditionis nō incurrere hanc penā propter defectū cōsensus. arg. dicti. c. vnici. de despō. impu. in. vi. ¶Sul. contrahere. querit q̄d si cōtrahatur sciēter matrimoniū cū p̄sonis p̄hibitis tñ non cōsummat̄ p copulā carnalē: an nichilominus incurrat hanc penā. Respondet q̄ sic. p hāc penā q̄ nō punit incestū vel coitū sed solū cōtractū matrimonij. fac. q̄ vidiſtis. s. cū gl. in verbo scienter. ¶Sed querit vlterius gl. quid si aliquis nō ⁊ rarit matrimoniū in casibus p̄hibitis sed contraxit sponsalia scienter an ligetur pena huius constitutionis: videtur q̄ sic: q̄ p̄hibito matrimonio intelliguntur spōsalia p̄hibita. l. oratio. ff. de spon. ad idē facit. c. cum haberet. de eo qui duc. in ma. quā pol. p adul. vbi equiparantur sponsalia et matrimonium. glo. tenet contrarium. l. q̄ non ligāt. Mouetur q̄ renera alind sunt spōsalia ⁊ aliud matrimoniū cui gl. hic nō loquatur de spōsalib⁹ nō dz trahi ad illa hec cōstitutio cū nō sit penalis. ar. de pe. dist. i. pone. ¶Glo. tñ ⁊ peteran hoc verius nisi secuta fuerit copula carnalis: q̄ tunc ligatur ex eo q̄ ex tūc sponsalia consueuerunt transire in matrimonium. de spon. c. veniens. ⁊. c. is q̄. ⁊ sic ex tūc videt cōtrahere matrimoniū. ¶Nō ob. ⁊ra ⁊ primo primū q̄ fatet gl. q̄ p̄hibito matrimonio intelliguntur p̄hibita sponsalia vt ibi. nō tñ p hoc sequit q̄ eadē pena imponatur. fi. c. ppetue. de ele. in. vi. ita hic. Itē non ob. c. cū haberet. q̄ fatetur q̄ sponsalia cū adulterio inducūt impedimētū matrimonij sicut ⁊ inducūt iustitiā publice honestatis. de spō. c. vno. in. vi. non tñ sequitur q̄ eadem pena imponatur contrahenti spōsalia q̄ imponitur contrahenti matrimonium cum glo. cōcor. Guli. ¶Pau. ⁊ Mat. ¶Gloss. religiosos querit de q̄bus religiosis hic loquat̄. Respōdet q̄ de religiosis p̄fessis tacite vel exp̄sse aliquā de religiomb⁹ approbatis. q̄ intelligit ⁊ declarat p̄cedere etiā si p̄ istā. p̄fessionē tacitā vel exp̄ssā. q̄s nō obligēt alicui religioni in specie lz solū religiōi in genere. put cōtingit in casu decre. constitutionem. ⁊. c. nō solū. de regula. in. vi. Idem hic Sul. q̄ talis p̄fecte matrimoniū spōsa le iam contraxit. alle. xxvij. q. i. c. i. ⁊. ū. ¶Sl. ⁊ monialesinduci tur. ad no. de sen. exc. q̄tingit. i. nunqd vez cōicās in illo actu p quo quis incurrat excōicationem sic excōicatus: q̄ videt q̄ non: per hunc ter. a sensu contrario. nā exprimendo hic de monialibus contrahentibus matrimoniū ex quo supra dixerat de contrahente sciēter cū monialibus datur intelligi q̄ nisi hoc exp̄ressisset de his ex p̄to dicto nō ſcurrisset excōicationē de quo dicēdum. vt in. d. c. cōtingit. Aduertēdū tñ q̄ vt dicit gl. posset de facili respōderi huic nihil facit q̄ posset dici q̄ hic loquitur de monialicontrahente matrimoniū cū illo q̄ nō incurreret hāc penā: forte q̄ ignoraret supra q̄s econtra aliter cōtrahit cū ea: ⁊ hanc respōsionē etiā sentit hic pa. tractās etiā hic an masculinū accipiat femininū. de quo de ele. gſiali. in. vi. ⁊ cle. i. de ele. ⁊ cle. i. de sepul. per Sul. ⁊ per Arch. xvij. q. iij. fi quis suadente ⁊c. ¶Sl. sacris. op. [d] q̄ facer ordo cōp̄hēdit etiā minores. vtno. xxvij. di. in summa. ⁊ sic videtur velle litera q̄ cū trahētes in minoribus ligētur hac pena. sed hoc est falsum. vt in. c. i. de cle. conin. in. vi. ⁊c. So. gl. q̄ hic sumitur ordo sacer strict̄ p subdiaconatu ⁊ superioribus. ¶Glo. cōtrahētes. querit quare litera hic nō repetit verbū sciēter quod supra posuit. Respōdet glo. q̄ supra pōt quelibet p habilis ignorantia in eo qui contrahit cū moniali ⁊ sibi in ea q̄ cōtrahit cū. p̄fesso vel cō stituto in sacris: sec⁹ aūt in ipsa monialicontrahente ⁊ in ipso p̄fesso ⁊ constituto in sacris: q̄ ipsi nō possunt regulariter ⁊ p babiliter factum suum ignorare. Fatetur tñ q̄ si quo casu caderet p babilis ignorantia q̄ tunc non esset locus pene huius cōstitutionis. Exemplū ponit in ordinato tēpore ⁊ mētie vel dormit q̄ fieri pōt si als disposuerit sic p̄moueri. de bap. matores. ad fi. ⁊ idem in ordinato ad sacros infra pubertatē. iuxta no. de ele. per sal. p̄mo. c. vno. nam tales p̄habiliter hoc ignorare possunt. sic ordinatos ad sacros. Sed an si tales sciēter cō trahāt. peccent: videtur q̄ nō. q̄ lz receperit characterem cū nō debebat id fieri tali tēpore quinimo inpubes. p̄motus ad sacros saltem si non erat doli capax licite ꝓbit matrimonium vt no. in. d. c. vno. ⁊ p Jnn. de tēp. or. c. vel nō est cōpos. Sz aduert̄ q̄ opp. hic Sul. contra tex. ⁊ videtur q̄ p̄fessi ⁊ constituti in sacris nō possunt contrahere matrimoniū. de cle. cōiu. sane. ij. cuius cōtrarij hic innuitur. So. q̄ de facto possunt contrahere matrimoniū: ⁊ ita dz intelligi hic lz de iure nō possunt vt in cōtrario. C. de incest. nup. cū ancille. sed dicūtur cōtubernia vt ibi: ⁊ ideo ppter affectū cū opcre secuto puniunt. de dig. c. nuper. ⁊c. [e] ¶Glo. cōstiterit. querit quō hic poterit cōstare iudici. Respōdet q̄ er inquisitione facta sup hoc officio etiam nemine petēte ppter pericula aīaꝝ ciuitatis tū citādis. iuxta ea que vidiſtis in. simili. de cēſi. in cle. fi. Sul. dicit q̄ cōstare poterit partibus p̄sentibus vel eis p cōtumaciā absentibus. alle. de accu. qualr. ij. dz. ⁊ de app. cōsuluit. Fatet tñ q̄ nō solum illi ad quos spectat rōne officij imo ⁊ oēs alij tenentur denunciare de clā. despon. c. fi. Quo aūt plati se debeāt in talibus habere dixit q̄ si factum manifestū. p̄cedere dz ad publicationem faciendam. de si. p̄sby. qm. ⁊ si non sit manifestum inquirere debēt summarie ⁊ de plano. de iud. cle. dispēdiosam. q̄ habebunt locum si agetur de federe matrimonij. secus si agatur ad penaz vt ibi no. An aūt admittatur appellatio in talibus. Respōdet q̄ nō: q̄ tendit ad correctionem. s. de app. ad nostrā. ¶Glos. obtinere. querit quis habebit potestatem absoluēdi ab hac excōicatione. Respōdet quod eps quo hic nō reseruatur potestas pape. alle. de sen. excom. nuper. q̄ō intellige post dignā penitētiam vt hic ptz fm Sul. qui limitat dictū gl. p̄cedere nisi durāte excōicatione talis cōtrahēs ingessit se in diuinis: quia tūc solus papa possit absoluere. de sen. excom. cū eterni. in. vi. Et idem vbi ad bigamiam trāsferretur fm Sul. Quia credo dictum Sul. p̄cedere in pena irregularitatis: lz in pena excōicatiōis credo simplr q̄ eps possit absoluere seruata forma huius decre. ¶Ex predictis ptz q̄ nō sufficit satisfieri nisi post satisfactionem sequatur absolutio. s. de sen. excom. cū desideres. Adnertendum tñ fm Sul. q̄ non dz fieri absolutio nisi quis recognouerit errorem vt hic dz. facit de offi. or. significauit. Fallit in c. veniens. ij. de testa. ⁊ similiter fallit in nunciis ⁊ ambasiatoribus qui vadunt ad papam secundum Sul. ⁊c. ¶Glo. vltima querit vbi sunt ista alia iura imponētia penas contrahentibus in casibus

De Magistris. Rubrica.

in casibus his p̄hibitis ⁊ clare allegat. non infisto. ¶Querit hic Sul. quid si aliqua permisit scienter maritū p̄moueri ad sacros remanendo in seculo: deinde moritur maritus ⁊ alia contraxit scienter cum ea nunqd incidat in hanc penam: videt q̄ sic. per no. xxvij. di. q̄ sunt culpe. cum duobus seq. vbi videt notari q̄ talis nō pōt postea post mortē mariti contrahere ad hoc fa. rō. q̄ cum maritus vouerit cōtinentiā posti⁹ est effect⁹ vna caro cū vxore cōcat ei votum continentie. arg. de cog. spirituali. c. martinus. In contrariū facit q̄ si papa hoc voluisset intelligi de vouētibus sine mutatione status hoc exp̄sisset. ar. c. ad audientiā. de veri. ⁊ ideo cū non fecerit nō est trahēda ad talē casum marime cū hec cōstitutio sit penalis. s. de vo. c. vnico. in. vi. lz als puniant tanq̄ transgressores p iura ⁊ rōnes pre alle. ar. de conuer. cōiug. quidā. ⁊. c. vroratus. Quid dicendum Sul. hic dicit q̄ p prima parte facit q̄ hic dr de clericis in sacris. vnde cū in talib⁹ idē fit iudiciū. de consti. trāsl. multoforitus dz esse idē iudicium in vroze q̄ est in viro cū q̄tūad hoc reputentur idem de cōuer. coniu. ex parte. ⁊. c. ꝓterea. [a] facit. l. fi. C. de indi. vidui. tol. ⁊ sic videtur quod ipsa ⁊ cōtrahētes cū ea incurrāt penā istā sicut marit⁹: incurreret si supuixisset vrori: ppter hoc dicit tales incurrere hanc penā: dicit tñ distinguēdo q̄ aut facta fuit p̄motio vici ad sacros ipsa nesciēte vel sciēte ⁊ reclamāte ⁊ tunc non tenetur continere imo ipsa eū poterit repetere. xxij. q. ij. agathosa. xxvij. q. v. mulier. Aut ipsa sciēte ⁊ consentiente ordini sed non voto imo exp̄sse illi contradicēte: ⁊ tūc dz ordinari maritus imo ordinatus pōt repeti nec vror in vita nec post mortem continere tenetur. vt. p hāc in. d. c. ꝓterea. Si aūt consentit vter q̄. s. ordini ⁊ voto q̄tūctie: q̄ p̄ sumitur vouisse. xxvij. q. v. vroiem. xxvij. di. feriatis. vbi de hoc per Hugo. Et idem dicit de vroze conuersi. vt ibi dicit Hug. Alij contra fm eū p quibus fa. consuetudo cōtrariorum vroz p̄moti: lz nullus eoz vouerit continentiā cōtinet post mortem sed Hug. dicit q̄ non videt rōnem talis cōsuetudinis: nisi q̄ sic faciūt inter eos ppter reuerentiā ordinis. vt in. d. c. fraternitatis. ⁊ sic sentire videtur Sul. q̄ eo casu quo vroz p̄moti tenet continere fi nō contineat: sed contrahat matrimonium incurrat hāc penam: als secus. ⁊ idem hic zenze. Jo. de lig. hic dicit q̄ō credit indistincte in nullo casu p dictor⁹ tales incurrere hāc penam: q̄ hec constitutio est penalis ⁊ nō dz extendi ad casus nō exp̄ssos. de pe. dist. i. ¶. pene. ⁊ hoc etiā dicit tenere Ber. ⁊ hoc mihi placet fa. q̄ō vidiſtis in gl. in verbo ꝓtrahere. Sed querit Sul. an possit papa dispensare cū p̄fesso vel p̄moto ad sacros vt possit contrahere: dicit q̄ sic: q̄ tales habēt cōtinētiam anneram ex constitutione ecclesie in ecclesia occidentali nō orie tali. xxxj. di. nicena. xxvij. di. erubescāt. ⁊ ideo cū talis cōtinētia annexa fit ⁊ solēnizetur ex cōstitutione ecclesie. fa. de vo. c. i. in vi. per papā poterit tollī. de elec. significasti. ⁊. c. innotuit. Fatetur tñ q̄ nō cōcedat aliqui de religiosis: q̄ illi spāliter in est cōtinētia sine qua non sunt religiosi. de sta. mo. cū ad monasterium: sed contra eos fa. c. i. de voto. in. vi. vbi dr solēnitatem vouisse ex sola cōstitutione ecclesie adiuncta ⁊ sic residet: q̄ō videtur simplr tenere primū dictū. Idem zenz. ad hoc de clericis. cū olim. per gl. ⁊ sup ea. ⁊ p Jnno. in. d. c. cū ad monasterii. fa. q̄ō ad. qui cle. vel vo. rursus. Credo q̄ quo ad hoc vt ma trimonium teneat dispensare pōt in vtroq; per rōnem palle. lz non quin contrahens ppter votū exp̄ssum vel tacitum cōtinētie tenetur si non ex cā magna dispēsaretur. vt dicit Jnn. in. c. cū ad monasterium. ⁊ Jo. an. in mercurialibus. ⁊ fa. q̄ō no. Jnno. de renum. cum inter. ¶P. ⁊. S. de voto non est ⁊c. ¶Ultimo querit hic ¶Pau. quid si aliquis dicit illi que est p̄fessa volo cōtrahere tecum: an in hoc incurret hanc penam: videtur q̄ nō q̄ sola voluntas non inducit factum: sed requiritur facti p̄secutio. de eo qui mut. in posse. c. i. In contrarium fa. q̄ matrimonium fo. o consensu contrahitur. de spon. cum locum. xxvij. q̄ō. ij. sunt iat. sed vbi sufficit soius cōsensus sufficit voluntas que p̄supponit consensum. insti. de obli. que ex quasi delicto na. p totum. ⁊ hoc tenet in simili. Accur. C. de contraben. emp. l. in ementis. Idem Ja. de are. in. l. pamphilo. ff. de lega. iij. ¶Petr⁹ in. d. l. in ementis. tenet contrarium quia virtus verborum hoc non importat: quia non sequitur volo vendere ergo vendo. cōcludit Jo. de lig. post ¶Pau. quia quedam sunt que per sic iūtur facto: non tñ solo consensu ⁊ tunc non sufficit sola volūtas: quedam per sciuntur solo consensu patefactor⁹ talis cōsensus aliqñ exp̄imitur per verbū volo: ⁊ illud sufficit in legatis ⁊ testamentis. vt in. d. l. pamphilo p̄alle. qñq; verbum volo adiicit in actu seu contractu inchoādo: vt si dico volo cōtrahere tecū Titia: ⁊ tunc non sequitur q̄ cōtrahat: secus si dicit volo titiā in vroxem: q̄ tunc est matrimonium. de spon. ex parte. de materia. in. d. l. in ementis. per gl. ⁊ Ly. ⁊ Bar. in. l. serui electiōe. ff. de leg. j. ⁊ in. l. j. C. de summa trini.

1 ¶In studijs gñalibus ⁊ in romana curia debent esse viri periti in lingua hebraica arabica ⁊ caldea duo scz in qualibet lingua quos teneāt scholas ad docēdum fideliter dictas linguas ⁊ quotum expensis debent tales salariari.
2 Gratie quis sit effect⁹ ⁊ quid ⁊ quotuplex sit gratia ⁊ quot sint species gratie.
3 Bononia dicitur quasi bona super omnia.
4 Studium Bononie ⁊ Parisiense quo tempore cepit florere ⁊ quod sit antiquius ⁊ an debeat teneri studiū in lingua hebraica: caldea: greca: arabica: ⁊ latina. ⁊ nu. 5.
6 Lingue sacre sunt tres s. hebraica: greca. ⁊ latina.
7 Lingue vulgares sunt septuaginta.
8 Scriptura diuina quid sit.
9 Scholares studentes an debeant habere fructus suorum beneficiorum.
10 Scholaris habens vicarium an teneatur dicere officium.

Mater solicitudi.

Due sunt partes principales: quia in prima ponitur exordium in quo primo ponit intentionem suam generalem. secundo specialem ibi non ambigimus. In secunda parte ibi. vt igitur. ponitur constitutio que primo prouidet circa loca magistrorum. secundo circa expensas. ibi. in versicu. quibus. ¶Mot. primum officium prelati marime conuersari in reuocando errantem a via erroris ⁊ ipsum inducere ad viam veritatis. Et nota. text. pulcherrime dictatum. ¶Mot. quod predicatio [c] plurimum iuuat ad inducēdum ad viam rectam. ¶Mot. illud quod inaniter sermo ad aures effunditur si lingua loquentis ignoretur. ¶Mo. quod ad vtilitatem veniendi ad ecclesiepertinet habere viros peritos in omni genere linguarum. ¶Mot. q̄ in romana curia ⁊ in alijs studijs generalibus hic nominatis debent esse viri periti in lingua hebraica: arabica ⁊ caldea. duo. s. in qualibet ligua q teneant scholas ad docēdum fideliter dictas linguas ⁊ qui habeant transferre linguas ex dictis libris in latinum. Item no. quorum expensis tales debent salariari in stipendijs congruentibus ⁊ sumptib⁹. Et no. casum in quo sunt sublata priuilegia. ¶Mo. secundum Sul. ex principio ibi cooperante gratia ⁊c. q̄ō non est auquis ita summus in celo ⁊ in terra qui posset alicui quid boni facere nisi diuina gratia cooperante. ad hoc alle. de conse. distin. iij. placuit. ⁊. c. fe. j. ⁊c. ¶Glo. cooperāte gratia. querit quis sit effectus gratie. Respondet glo. q̄ effect⁹ gratie est quia per illam cognoscitur quid sit agendum ⁊ quid vitandum ⁊ adiumamur etiam ad faciēdum. de conse. distin. iij. gratia. cum tribus se. vlti. ⁊c. Quotuplex autem sit gratia. Respondet q̄ duplex. s. gratia operās ⁊ gratia cooperās. vt hic inuit. Prima est que preparat hominis voluntatem vt velit bonum. Secunda est que coadiuuat ne frustra velit. Quedam vero virtus operans ⁊ etiam cooperans id est que operatur ⁊ cooperatur: ⁊ sic habens duplicem effectum lz propter diuersos effect⁹ distinguatur in verbo. nam gratia que parat volūtatem hominis ad bonum vt sic non sit ociosa sed augeatur seu aucta perficiatur: coadiuuat etiam ne frustra velit sed perducat ad opus. Quācumq; autem opi. teneas quo ad literam non est vis scōm glo. q̄. scōm vtrāq; pōt litera adaptari. ad predicta alleg. no. si milia de no. in. l. j. in prin. ff. de acquir. pos. ⁊ per Dy. in regula possessor. in. vi. vbi in simili fit disputatio an vnica fit tātū possessio diuersificata per accidentia: an vero sint due species differentes. s. ciuilis ⁊ naturalis. ⁊ cōsimiliter alibi disputat̄ an sit vnicum inter esse an triplex. de quo in. l. prima. C. de senten. que pro eo quod interest proferuntur. ⁊ per Dyn. in regula mota. ¶Mo. bene istam glo. de gratia operante ⁊ cooperante. ⁊ cum ea concor. ¶Pau. Sul. hic dicit q̄ per gratiam sumus coadiutores dei secundum apostolum: ⁊ est illa per quam releuatur intelligentia nostra mandatorum vt sciamus quid appetere ⁊ cognoscamus quid facere debeamus instruit scholasticos vt conteantur ⁊ a peccatis caueant si volunt fundare sciētiā. Quid autem sit gratia: dicit quod est spiritualis influentia participē faciens eterne beatitudinis rationabilem creaturam. de cōsecratio. distin. iij. ecce charitas. s. de summa trinita. cle. vnica. Unde autem dicatur gratia dicit q̄ dicitur quasi gratum deo faciens. Quot autem sunt species gratie: dicit q̄ tres. ¶Prima est gratia generalissima sine qua nihil agere possum⁹ nec in esse nostro subsistere nec durare. Secunda gratia est gratis data que excitat ⁊ admonet arbitrium nostrum ad bonum ⁊ ad suscipiendum donum spiritus sancti. de consecra. distinc quarta.

a ¶Facit. l. fin. Adde q̄ dicit ibi do. Jas. de statuto p̄mēsi phibente maritum legare vroti ⁊c. de q̄ statuto vid frā ci. car. in cons. fil. vi.

b ¶Quia fola volūtas. Adde de q̄ ponunt Bar. ⁊ doc. in l. serui electione. ff. de leg. i.

c ¶Plurimus iuuat. Adde pulchū ter. ⁊ ibi. d. Abb. in. c. inter cetera. extra de offic. ordi.

a ¶Vbi notat q̄. Adde ¶Pau. in ij. colū. de p̄sti. Imo. in cle. ij. in. ij. col. s. de vi. et bon. cle. Bar. l. i. in iu. riarum. ij. si qs virgines. ff. de iniurijs.

b ¶Cum agat. adde glo. in. ij. alie. in gl. magna instit. de act. cū concor. adductis per Jas. ibi ⁊ Fel. plene in. c. ij. i. vij. ⁊. viij. col. extra de cōsti.

c ¶Sed q̄rit vlterius. Adde dicit do. Jas. in l. quomin⁹. in vlti. notabili. de fiumi.

d ¶Quia sacer ordo. Quot autē sint ordines sacri. declarat. gl. in. c. cleros. xxi. dist.

e ¶Glo. cōstiterit. Adde q̄ dicit Fely. in. c. cām q̄. in. i. col. de rescrip.

placuit.Tertia est gratia faciens gratum que nihil aliud est ꝙ̄ donum ipsius spūssancti ad merendum.de conse.di.iij.quo.ij.q.i.multe.Mas aūt tres gratias ponit ℣Pau.fin eum.i.ad Corinth.xv.cum dicit gratia dei sum id quod sum:ecce prima gratia ⁊ gratia dei in me manet:ecce secunda gratia:ꝓs ⁊ donum spūssancti gratum me faciens.ecce tertia.Ad habēdum autē tertiam gratiam ꝙ̄ est donum spūssancti dicit ꝙ multa sunt necessaria.℣Primo deus efficiens.Scō gratia gratis data.Tertio libertm arbitrium:seu habilitas ad hoc:his precedētibus statim infunditur donum spūssancti ꝙ̄ est gratia gratū faciens ſm Gul.⁊ idē Ste.Idem etiam ℣a.dicens habilitas sine preparatio ad gratiam est triplex.efficiēs materialis ⁊ formalis.℣Prima est a deo.scā gratia gratis data.tertia est triplex vt superius est dictum post Gul.Item aduertendum ꝙ triplex est perfectio.℣Prima est gratia ⁊ causat esse gratuitū.Scā est virtus ⁊ causat bonū actum.Tertia est opus virtutis ⁊ causat meritum virtutis:prima reficit aīam:scā potētiam:⁊ tertia ipos
3 actus. ¶ [a]Gl.Bonoñ querit vnde dicatur bononia.℟ Respō
a det ꝙ ōr quasi bona super oīa vel quasi bonor notitia ⁊ ūmis
4 amabilis:⁊ hoc potissime apparebat añcē esset de structa. †Sz
ḡrit deinde glo.an alter studior de hic notatis fuerit antiqus
altero ſm ordinē hic descriptū.℟ Respōdet glo.ꝙ non quia stu
diū Bononie fuit antiquꝰ aliquis ꝙ̄ hic denominatis añ ipm
vnde dicit ꝙ ordo hic positus processit hic potius a gratifica
tione puinciarum ꝙ̄ ab ordine studior.ptz ꝙ ꝓmissit studiū ro
mane curie qō solum habuit ortum a tēpore Imo.iij.vt in de
cre.ꝙ̄ de priuile.in.vi.A quo aūt studium bononie habuit pri
b uilegium ⁊ quo tēpore.glo.ponit quam nc. [b]Qz ab imperatore
¶Glo Boñ. Adde glos.in ℣.i.ver.bo.de magi. Theodosio iunīore annis ꝓ̄ñ.M.cccc.xvij.Ste.hic dicit ꝙ studium bononie est in italia:⁊ ibi intelligo in italia philosopho
rū gen⁹ habuit ortū a pythagora ⁊ floruerunt ibi magni philosophi.Girgilius,Tullius.⁊ imperatores studio vacabāt.vt
5 Julius cesar qui fuit optimus orator.†Quo ait tempore cepe
rit florere studium ℣Parisien.dicit hic Steph.q̄ regnante Carolo magno.Alquinus aūt fuit qui transtulit studium de Roma ℣Parisius:fuerunt aūt quatuor fundatores.⁊ huius studꝫ ℣Parisiēsis.Rabanus.Alquinus.Claudius.⁊ Lotorus.Quō autē Franci a principio regnabant ⁊ non habebāt studiū literarū ⁊ erāt in obliuione ꝓpter qō cultura deperierat:⁊ quō in
ceperunt habere studium literarum ponit hic Ste.ponēdo hi
storiam.Item quō a principio erat cathū ⁊ aliter vocabatur:⁊
quō Juli⁹ Cesar ampliauit quō aūt fundauit.Etiā ponit subdēs authoritatem Boetij in libro de scholastica disciplina vi
gētis in ciuitate ℣Parisius multas ꝓsperimus artes mēdicare.
10 In quo aūt loco sit studium Oronien.dicit ꝙ in Anglia.⁊ all.
dictum Aler.in libro de natura rerum vigentis iuxta vanania
inclyta vigent studia ad vada in Anglia tēpore suo ad partes
Hybernie transitura. ¶Gl.hebraice.quer it an debeat teneri
studiū in lingua greca.℟ Respondet gl.ꝙ olim in originali erat
hebraice grece ⁊ arabice:⁊ ſm hoc dicendum esset ꝙ sit verꝫ il
la litera fuit postea cancellata:habemus hodie literam q̄ dicit
hebraice arabice ⁊ caldee:hec aūt cancellatio facta fuit ꝓpter
literā que hic premiserat de lingnis quibus vtuntur infideles
⁊ sic nō intēdit de alijs dicere:greci olim erāt infideles modo
1 aūt sunt fideles ⁊ sub obedientia ecclesie,de bap.lz.fa.qō no.de
sum.trī.c.vno.in.vi.⁊ ideo de illa hic non voluit dicere verꝫ:
lz olim greci essēt fideles tū hodie sunt scismatici nec recognoscunt caput Romane ecclesie:⁊ ideo.solan fuisset expediētior
lingua grecoꝝ ꝙ̄ alioꝝ de quibus hic.An aūt iudei habeāt in
vulgari aliam linguam a latinis:dicit ꝙ non:sed solum habēt
aliam literam.nam euanuit eorum lingua vulgaris vt reperit.
¶ †Que aūt sit litera arabica:dr ꝙ litera sarracenorum.Caldea
vero litera caldeoꝝ de qua.xxxvij.di.§.hinc etiam fertur.tamē
ſm gl.hec litera non habetur.⁊ a.vero hic dicit ꝙ tres sunt lin
gue sacre.s.hebraica greca ⁊ latina que totum orbem diuidunt.
Una aūt fuit lingua a principio oīm nationum ⁊ fuit hebraica
prout credetur ⁊ ꝓbabiliter in patria erit vna.¶Gl.rectores
queritan hic includantur simplices beneficiati qui nō sunt rectores.℟ Respōdet ꝙ non ſa.i n arg.decretalis nonne.de ꝓsumptio.Idem ℣Pau.qui querit per quos eligentur isti magistri:
videtur ꝙ per illos qui habent ꝓmidere in stipēdijs de iure
pa.nobis.§.e.c.i.⁊ fi.vel ꝙ illos qui in studijs istis eligūt alios
doctores ⁊ magistros vt sic electio non censeatur iuris priuersi.
arg.de deci.cum in tua.dicit ℣Pau.ꝙ vtile fuisset ꝓuidere de
electore istorum qr eor electio nō debet spectare ad illos q̄ cō
suetudine vel statuto eligūt alios in magistros vel doctores qr
consuetudo vel statutum non se extendit ad non existentia tēpore statuti ꝓmulgati.§.de relat.clemen.literas.sicut nec ꝓscriptio includit illa quibus non est facta prescriptio.de relatis
auditis.Item quia priuilegium in preiudicium tertij nō extēditur ad nō cōcessa.de ꝓ:iuile.pastoralis:ꝓpter hoc dicit pos
se dici ꝙ eligi debent per illos qui habēt ꝓmidere de salario.
alle.§.e.c.pe.Et qr patronus presentat in ecclesia quā de nouo
creat ad hoc facit:qr qui sentit onus sentire debet ⁊ emolumēta.vt in regula qui sentit.de reg.iur.in.vi.Item qr aduocati
eligūtur a re publica in qua habent salarium.ff.de mu.⁊ ho.l.
vt gradatim.§.sed vt reprobari.¶Glo.volumus.querit quare
hodie non seruatur hec constitutio.℟ Respondet ꝙ non fuit de
executore promissum:⁊ ideo hec volitas pape stetit in meris ñ
nibus voluntatis ⁊ non habuit effectum.vnde ℣Pau.ait.ff.de
oī.iur.l.ij.§ post ordinem.⁊ de elec.vbi periculum.§.preterea.
in.vi.cc.†Quot aūt sunt lingue intellige vulgares dicit ꝙ.lxx.
7 alle.lxxvi.dist.septuagnta.Querit Gul.quid contineatur ap
pellatione diuinoꝝ eloquioꝝ.℟ Respondet ꝙ sacra pagina q̄ dr
theologia a theos qō est deus ⁊ logos qō est sermo quasi diuinus sermo ⁊ ſm hoc dicuntur tres virtutes theologice.s.fides
spes ⁊ charitas:qr solis verbis diuinis institute sunt.de bap.
8 maiores.†Quid aūt sit diuina scriptura dicit ꝙ est speculū rōnabile in quo ait se fue cōditionis principium contemplatur ℣
Aug.Hec aūt sacra pagina vt dicit Greg.oēm scientiā ⁊ doctrinam transcendit ⁊ ad patrias vocat:⁊ a desiderijs terrenis
ad celestia amplectenda cor legētis inuitat ⁊ rudibus ac nouel
lis humili sermone blanditur.fo.xxxvij.di.sed contra.vbi videtur.Scō querit Gul.quare sit necessaria ista instructio de qua
hic.℟ Respōdet ꝙ ad̄a intellectiua est sicut tabula rasa ⁊ iō oportet in qualibet scīa ꝙ anteq̄ quis sit eruditus supueniat instructio:⁊ ideo saluator noster primo fuit audiens ⁊ interrogās in
medio doctoꝝ.postea docere cepit.xxxvi.di.ecce.hoc inducit
cōtra quosdam qui ex sui captiositate credunt plus a seipsis ca
pere ꝙ̄ a lectorib⁹:qr hoc est ℣anū cum sensus audit⁹ sit aptior
ad scientiam tradendam ⁊ fundandam memoriam alijs sensibus.alle.xliij.dist.sit rector.Tu alle.xvi.q.i.sic vine.a.c.vt cleri
catus.⁊ ibi dicit Hiero.multo tempore discque postmodū decēas.nec ingrediaris absq̄ doctore viam quam nunq̄ ingressus es.Hec aūt instructio habebit efficaciam ex voto magistri:
licet in aliquibus q̄sq̄ non sequitur effectus:vt dicit zenze.facit qō no.de elec.fundamenta.in gl.in verbo sancta ad ꝓdicta
9 facit qō no.Ly.in.l.i.ff.de ven.inspi. †Ultimo querit matt.
nunquid scholares studentes in doctrina linguarū de qua hic
debeāt habere fructus suoꝝ beneficioꝝ in absentia.dicit ꝙ hostien.dicit ꝙ solum studentes in theologia debent illos habere Arch.idem intelligit de studentibus in iure canonico p.c.
qualiter.de accu.hoc lz fit equum:non tū videtur verū cū priui
10 legia non sint extendenda.†Dein.de querit quid si scholaris
habet vicarium in ecclesia sua an teneatur dicere officiū.℣De.⁊
Ab.qō nō per.c.presbyter.de cele.miss.vbi dr ꝙ a se vel a scholaribus officium compleatur.Arch.in hoc contra.nec ob.c.ꝓsbyter.qr loquitur de officio imtiato per ꝓsbyter.ꝙ necessitate
detractus complere non potest sed compleri nō pōt qō nō est
inchoatum:ideo non hz locum id in casu propositoad hoc qr
ꝓpter o ficium datur beneficiū.de resc.c.fi.in.vi.de cele.miss.
c.i.¶Mo.bene hāc questionem q:non memini alibi legisse lz
videatur tacite tangi in cle.i.de cele.miss.

1 ¶ [c]Doctor non debet ascendere ad gradum peritie cum vanitate ⁊ expensis vanis ⁊ superfluis.
2 Et qō ꝓpter mullitudinem expensarum multi se retrahūt a receptione doctoratus.
3 Doctor ādus debet iurare archiepo vel alteri ad quem spectat de non faciendo expensas vltra quātitatem taxatam in textu nisi conditio persone aliud exposcat.
4 Et quomodo puniatur admittēs doctorandum sine premisso iuramento.
5 Doctor in quo differat a magistro.⁊ nu.6.
7 Doctoratus bonor sive gradus an possit peti in quacūq̄ scientia sine peccato.
8 Et que requirātur in doctore:⁊ q fructus seu affectus habeātur ex doctoratu:⁊ quibus ex priuilegijs gaudeat.⁊ nu.9.
10 Doctoratus insignia sive principia que sunt.
11 Doctorem constituere quis habeat.
12 Doctor an licite recipiat pecuniam pro examine ⁊ quid pro lectura sua.
13 Aduocatus potest licite salarium recipere.
14 Doctoratus magisterij collatio si fiat per suspensum durāte suspensione an valeat.
15 Doctoratus collatio ad quem spectat durante suspensione.

Am sit nimis.Tres sunt partes principales:qr in prima ponitur ero diū pones causam cōstitutionis,In scā constitutio.In tertia punitio transgressorum.secunda ibi.volentes.tertia ibi.si quis.

1 si quis.¶ †Mo.er principio qr nimis est absonū ⁊ absurdū qō quis cū vanitate ⁊ imperitia ascendit ad gradum peritie litera
rū.Et no.cōtra scholares q multas vanas expēsas tā in vestibus q̄m in cibis ⁊ poti⁹,faciūt in repetitioib⁹ ⁊ principijs vanis
⁊ eorū cōuētibus.Et nota multos scholares ꝓpter tales expē
sas remanere grauatos debitis.⁊ nihilomin⁹ vacuos scientia
2 ⁊ bonis. ¶ †Mo.qō ꝓpter multitudinē expensarū multi se re
trahūt a receptiōe doctoratꝰ.Et no.qr sepe quis verecūdatur
3' nō facere expēsas quas alij faciūt lz vanas. ¶ †Mo.qō de iure
doctoratus debet iurare archi.vel alteri ad quem spectat face
re quē doctorē,qō nō expēdet vltra quātitatē hic taxatā in so
lēnitate doctoratus vel magisterij.Et nota qō vltra nō dz expēdi sed min⁹ potest expēdi ⁊ ad hoc efficaciter quilibet pro
mouendus exhortari nisi qualitas cōditiōe persone ipsius do
4 ctorandi aliud suadeat.vt qr sit nobilis cōditionis. ¶ †Mo.pe
nam doctorantis vel magistrantis aliquē nō recepto prius dicto iuramento.qr est suspēsus p ser mēles a collatiōe cuiuscūq̄
magisterij vel doctoratꝰ nedū a collatiōe doctoratꝰ illi⁹ scīe q̄
5 2tulit nō recepto iuramēto.facit de tēp.or.vel nō est. ¶ †Gl.
doctoratꝰ vel magisterij.querit que differētia sit inter doctorē
⁊ magistrū.℟ Respōdet gl.scōm quosdā doctores dicuntur q ha
bēt insignia de iure canonico vel ciuili.Magister qui in theologia vel in artibus.⁊ hoc dicit gl.pcedere scōm vulgare itali
cōū facit.premiū hui⁹ libri.⁊.s.e.c.pen.⁊.c.fi.Sed scōm vltramontanos est secus:qr etiā in iure canonico vel ciuili diciuntur
a magistri.[a]Hec aūt nominatio magistri nemini debet esse molestia.quia Christus sic vocatus fuit a discipulis suis.⁊ sic etiaz
acceptauit vt patet Jo.xiij.a.xij.Unde aūt dicitur magister dicit gl.quasi maior in statione sicut minister quasi minor ibidez
fa.J.ti.ij.c.i.§.fame.dicitur etiā a monendo vel monstrando.de
quo per ℣Ost.in sum.e.ti.i.§.iij.tractat quid sit doceāt septem
artes liberales.Ste.hic dicit.qō ꝓdicti aliquādo appellantur
doctores.aliquādo magistri.alle.xxxvij.di.de qbusdā.Itē qr
omnes possunt dici magistri qui bus alicuius rei cura commit
tit.ff.de ver.sig.l.quibus aliquādo aūt appellanī ministri.⁊ iuris vt in ꝓoemio.ff.Gul.vero hic dicit qō interdū vocant⁊ ancessores in ꝓoemio.ff.§.bis igitur.⁊ ff.de arbi.l.qualem.§.di
cere interdum profssores.C.ne fi.ꝓ o pa.aubꝫ habita.Interdū domini iuris vt in eadē auth.in fi.Interdū ꝓceptores.ff.
de dam.infec.l.si edibus.Interdū sacerdos.ff.de iusti.⁊ iur.l.i.
Interdum iurisperiti.C.de profes.qui in vrbe cōstāti.l.i.li.xij.
Interdū patres iuris.C.de exc.artificū.li.x.l.i.viij.q.i.i scriptu
ris.⁊.c.signum.viij.q.i.⁊.s.de elec.qualiter.⁊ similiter.c.sicut.i.
q.i.vbi dr turpe esse petere excellentiā dignitatis.⁊ ecclesiasti
ci.viij.noli querere ab homine ducatū nec a rege cathedraz ho
noris qr debent intelligi secundū predictā distinctionē secun
dum Ste.An autem iste bonor doctoratus sit cū fructu ⁊ effe
ctu seu cum vtilitate quidam q non:sed est bonor sine effectu ⁊
ad instar illius qui renūciauit episcopatui.de eo qui renū.epi
8 scopatus.c.j.zenze.dicit hoc nō esse verum.†℣Pro cuius evidē
tia dicit primo videndū esse quot requirantur in doctore.secū
do qui fructus seu effectus habeantur ex doctoratu hoc est qui
bus priuilegijs gaudeat doctor.Ad primum dicit qō requirū
b tur.viij.primo etas ad minus.xvij.annorū.ff.de postu.l.j.[b]Se
cundo quod ad minus quinq̄ annis audierit iura.alle.in ꝓoemio.ff.§.sed quia versi.quibus.hoc intelligo quo ad iura ciuilia nam quo ad iura canonica requirūtur.xij.iuxta no.de elec.
cū ex eo.in.vi.⁊ hoc de iure cōmuni.statutā vero hodie aliter limitant tēpora.Tertio requirit qō audierit in locis approbatis ⁊ non in particularib⁹.de cle.nō resi.ex tue.Quarto qō alios
precedat in moribus.C.de professo.⁊ medi.l.magistros.libr.x.
Quinto qō habeat interpretandi subtilitatem.C.de profes.qui
in vrbe cōstanti.l.j.li.xij.Sexto qō sit examinatus.vt in.o.l.magistros.qō dicit esse verū nisi evidentia scientie examinationē
excludat.de iureiu.cle.romani.§.nosita qr.⁊ sic sentit eum qui
est eminentis scientie non examinandum contrarium seruat
tenet Joan.de arena in.l.nec.ff.de tut.⁊ cura.datis ab his.Septimo requirītur qō sint saltem septem doctores examinātes
C.de pfes.⁊ med.l.si quis.lib.x.⁊.l.magistros.Octauo requirit
qr illi periti deponant examinatū fore sufficientem.C.de aduo.
diuer.in.l.nemini.C.de ꝓpo.sacroū scriniorū.l.vnicuiq̄.li.
xij.⁊ tunc approbatur olim per decretum decurionū.vt.d.l.magistros.†Ad secūdum vez quibus priuilegijs gaudeat doctor
⁊ sic quis sit effect⁹ ⁊ fructus honoris dicit qr multiplex est fructus,quia doctor taliter creat⁹ gaudet multis.℣Primo quia ab
c omnibus muneribus excusatur vt.d.l.medicos.[c]Secundo qr a
ad iudicium inuitus personaliter trahi vel exhiberi nō potest
in casu vbi alias trahereī.vt.d.l.medicos.Tertio quia habet
iurisdictionē inter scholares saltem non clericos.vt in auth̄b.
habita ꝑalleg.in ꝓmio.ff.in fin.Quarto qō cum per presides
eis scribitur non fratres sed patres appellātur.C.de offi.diuer.
iu.li.ij.Quinto qr ingredienti curiā principis nō debet denegari ingressus.sed admitti etiā ad secreta iudicū.C.de offi.di
uer.iu.l.ij.Sexto qr eius solius testimonio creditur sup peritia
discipuli.C.de aduo.diuer.iu.l.nemini.⁊ etiā super vita.xij.q.
j.c.i.Septimo qr vehiculo pōt vti in vrbe in qua est impator.
C.de ho.vehi.l.i.li.xi.Octauo notetis illud qr ex quo p.rr.annos legerit eq̄paratur duci ⁊ comiti.C.de comi.⁊ archi.l.i.C.
de pfe.qui in vrbe constant.l.i.li.xij.Nono quia contra ludos
10 norios exercētes sunt executores in ꝓmio.ff.§.pen. ¶ †Gl.
principia ⁊ sequēs querere voluerūt que sit differentia inter in
c signia ⁊ principia.℟ Respōdet quo ad ꝓpositum nulla quia ea
que apud italicos appellantur insignia apud vltramontanos
appellātur principia.⁊ hoc inducit litera dū dicit qr pleriq̄ eo
rum q in quanis scientia ⁊ cetera.cum sua ⁊c.Mos aūt appella
mus principia quādo aligs principiat aliquē libri. ¶Querit
deinde gl.que sunt ista insignia doctoratus.℟ Respondet gl.qr cathedra ⁊ birretū apud aliquos.apud alios est annulus ⁊ oscu
lū.Gul.vero hic dicit qō insignia doctoratus confistūt primo
11 in assignatiōe cathedre de qua.vl.di.multi.[d]Secūdo in tradi
tiōe libri.de quo.xvi.di.habeo.Tertio in subtractiōe annulli
de quo.xxx.q.v.mulierem.xxxvj.di.in.§.ecce.Quarto in tradi
tiōe birreti.de quo.xxx.di.fi qui viroū.Quinto in assignatio
ne osculi de quo de cōse.di.ij.pacem.⁊ hoc seruatur cathedraz
tamen assignat Arc.vel alius habens facere quē doctorem.ce
tera insignia tradit doctor ꝓsentis vt docet expientia.†Quis
autem habeat quē cōstituere doctorē.dicit Matt.qō Bononie arch.℣Parisius cācellarius.⁊ ita etiā hic licet sit eps alibi
magister scholarium. ¶Gl.excedunt.notanda est quomodo d
interdum imperfectionem sciētie supplet perfectio expensarū.⁊ alle.simile de renun.nisi.§.ꝓ defectu.qō procedit de facto
vt hic patet. ¶Gl.grauati.idē Gul.alle.x.q.ij.hoc ius. ¶Gl.
argētorū q̄rit q̄tū vz ista q̄titas triū milium turonē.seu argē
torum de moneta bonoñ.℟ Respondet qō quingētas libras ponēdo vnū turoñ.ꝓ duobus venetis vel ꝓ.xl.bol.ꝓout.cōsueucrūt valere.per hoc patet qr si aliquis recipiat doctoratū vel
magistratū in loco in quo nō est vsus huiusmodi monete turoneñ.q̄tū debebit expēdere qr recurrendū est ad estimationez
huius monete.de cen.olim.⁊.c.cū canonicis.secūdum zen.qō
dicit esse verū nisi attenta regiōis facultate ⁊ fertilitate fieri debeat minor taxatio qr tūc est minus taxāda.Sed nūquid potest taxari maior summa ꝓpter caristiā regionis.dic qō non
maxime attēta causa vanitatis.Sed quid si filius regis Fracie
vel alicui⁹ barōis in quo cessant cause hic expresse velit docto
rari nūquid seruabitur hec constitutio.dicit zen.qō.sic.qr hec
cōstitutio est generalis ⁊ sic scripta,facit.vi.q.iij.scriptuz,est in
lege.Sed qd si doctorādus velit alios sub se doctorare ad pōpam suā an ꝓcedat hec cōstitutio dicit qr sic,ꝓpter cās hic
expressas.quod intelligit procedere quo ad expēsas per eū faciēdas secus si alius velit expendere.¶Glo.doctoratū,querit an
hic sub expensis doctoratus includat etiā expensam examinis
priuati ita qr inter examen ⁊ cōuentum nō debet excedere summa hic,taxata an vero solum loquat de expēsa cōuentus non
cōputata expensa examinis.℟ Respōdet glo.qr hic nō includat
expensam examinis priuati.Idē ℣Pau.quia illa est expensa separata a doctoratu dicēs qr in numero expensarum solum hic
taxantur expēse que fiunt causa solēnitatis doctoratus in cibarijs ⁊ vestibus suis ⁊ doctorum suorum ⁊ bideliorum,⁊ in eo qō
datur archi.⁊ doctoribus collegij.non autem computantur expēse librorum vel alia necessaria ꝓ ꝓparatione domus ⁊ fa
12 milia per predicta patet secundum ℣Pau.qō licite recipit †Doctor pecuniam pro examine ⁊ est ratio quia dat ꝓ laboze suo
qō patet quia datur sine approbatur sine reprobatur subiectus
examini secundū ℣Pau.Sed querit hic Gul.an licite recipiat
boc.doctor salarium ꝓ lectura sua.videtur qō non.imo peccat cum scientia nō possit precio numario cōputari.ff.de var.
⁊ extraor.c.g.l.i.Jo.dixit qō pōt recipere si facultates nō sup
petant,alias secus.Bar.bix.in distincte qō pōt.vt no.iij.di.de

quibusdam. Host. in sum. huiusti. §. vtrū dicit q si gratis offeratur potest recipere sed nō pōterigere q; multa gratis oblata recipiuntur licite que non exiguntˢ. de symo. & si questiones.
13 xviij. di. c. de eulogijs. de. †Aduocato aūt tenet q licite pōt recipere salariū alle. xiij. q. v. non sane. Sul. hic dicit q pōt dici q si de bonis ecclesie honorifice potest viuere qō nihil exigere debet sed gratis oblata recipere pōt. alias si nō potest honorifice viuere potest etiā petere. ī. c. prior. in fi. & ī. eo. titu. pe. c. Qz quicquid dicatur seruatur de facto opi. Bar. bric. q; indistincte datur salarium illis qui eliguntur per habentes potestantem eligēdi. aliȝ autē nō vt docet experientia. ¶ Sl. ponticali. oppo. de ca. q; periculosum. de sent. excom. & de elect. si cōpromissarius. §. huiusmodi in. vi. vbi episcopus non incurrit sententiā suspēsionis. soluit hic ideo q; sic est expressum ibi in dubio. ¶ Mo. bene quod ampliat illas decre. etiā ad omne genus suspensionis nedū ab officio vel beneficio. ¶ Slo. pe. querit ad litere declarationē quid si pendente primo semestri in quo quis est suspensus per hanc clemē. iterato violet hanc dispositionem huius cle. an statim curret secūdum semestre. An vero tunc demū cū finitū fuerit primum semestre. & sic an fiant duplicatio semestris. Slo. respōdet qō cōiter tenetur qō non fiat duplicatio totius temporis sed potius statim post scōam trāsgressionē incipiet scōm semestre. alle. l. ītavulneratus. ff. ad l. aquil. & ff. ad turpil. l. in senatus. in fi. & ff. ad carbonianū. l. carbonianū. §. fi. & l. seq. facit. ī. de priuile. capi. i. ver. si qui vero. de quo p Jo. an. in decre. cum in cūctis. in fi. de ele. & per Barto. in. d. l. in senatus. Itē tenet hic Jo. an. & Ste. Jurta predicta q; ritur an valeat collatio doctoratus magisterij fiat p suspēsum
14 durante suspensione. Dicit pro solutiōe questionis aduertendū qō per collationē magisterij. vel doctoratus nullus imprimitur caracter. & similiter nō dat illud officiū ptātis cōferēdi doctoratū ex eo qō quis habeat impressum characterē sed potius ex potestate officij. cū hec collatio sit quedā authorizatio & declaratio qua declaratur aliquē dignū ad officiū doctrine & authoritatē vt doceat. Jper hoc cōcludit gl. qō si suspēsio erat occulta cū tūc duret authoritas & potestas predicta tenebit collatio nec erit necesse iterari. secus si fuisset publica. quia tūc cum careat potestate non tenebit collatio. alle. qō habetur in simili
a de iudice excōmunicato. de re iudi. ad. prohibādum. fa. qō no. per Jnn. de hereti. si aduersus. & p Sul. in spe. de instru. edi. §. restat quid si tabellio. Jdē Jac. allegat. ad primū de dolo. & cō tu. verbis. & de concel. prebē. q; diuersitatē. ¶ Ad scōm alleg. de cōsue. cum dilectus. & de elec. cū inter. cū gl. etiā cōcor. Ste. Slo. vltima querit an celebrās durante hac suspensiōe seu volens illā incurrat irregularitatem dicit q; nō. q; hec nō est suspēsio que cōcernat officiū ecclesiasticū seu diuinū. sed aliud tē porale. facit de sent. excō. is qui in. vi. & qō no. per Jo. an. & Jno. de excel. prela. c. fi. †Idem Sul. & zenz. iurta predicta querit gl. ad quē spectat potestas conferendi doctoratum durante suspensione scōm formam huius cle. Respondet glo. q; hoc debuisset declarari. put factū fuit in tit. de sta. mo. cle. i. in ver. abbate. Quid igit dicendū ex quo hoc nō declarat. Dicit glo. aduertendū qō aliqui habēt potestatē cōferendi doctoratum vel magisteriū ex authoritate apostolica vt est videre in arch. bonoñ. & etiā in epo cū cancellarijs studij parisie. & etiā ferrarie. Aliȝ vō hūt de cōsuetudine vt erat videre in studio paduano. Aliȝ vero de iure cōmuni. Nā dicit Host. in sum. eo. titu. §. pen. in prin. q; de iure cōmuni vbi aliud non apparet epūs cum capitulo habet hāc potestatē alle. ī. e. q; nōnulli. ver. verū qui tū parū facit, maxime pōderata decre. ij. e. ti. & eius supscriptione vbi pt; q; loquit de epo & tamē dicit q; habet instituere magistros. aliȝ sunt negligētes. Item ibi loquit de iā doctoratis & magistris eligendis ad officiū legendi. tamē de iure cōi ad ordinē decurionū. vī spectare. vt in. l. magistros. C. de profess. & medi. l. r. hoc pōsito ad questionē ppositā. dicit gl. q; in studio bonoñ. cū arch. habeat hāc potestatē ex priuilegio apostolico. & cesso ab honorio. iij. qō durāte hac suspensione deuoluet potestas ad papā. ar. de cōcel. pben. q; diuersitatē. & hoc de iure cōmuni nō apparēte aliō. verū. q; ex priuilegio applico mortuo vel absente archiepō & capitulū & exercere habēt officiū ar
a ¶ Detrahi honori fidei ꝓxiane. Adde facere bo. tert. in. l. manicheos. C. de hereti. chiepūs. & archi. deuoluetur ptās ad epm & capitulū. vbi aut tē de cōsuetudine vel de iure archi. vel alius bēret hāc potestatē tūc eo suspēso archi. deuoluetur ptās ad superiorē q; habet supplere defectū inferioris. ff. ī. eo ti. ca. ij. primo respōso. Jdē Pau. & ze. & Mar. Ultimo querit glo. quid si officialis archi. seu eius vicarius facit contra hanc cle. Respondet glo. qō ipse erit suspensus & non dominus suus. hoc est. archi. nisi ratū habuisset. alle. de elec. si compromissarius. §. porro. in. vi. Idem Pau. qui dicit secus esse de conuersio quia suspensio archi. intelligitur suspensus vicarius. de offi. vica. romana. in. i. in. vj.

¶ De iudeis & sarracenis. Rubrica.

1 ¶ Sarraceni possunt licite habitare cū christianis mixtim eorum in ciuitate.
2 Machometus per sarracenos adoratur.
3 Sarraceni an sint tolerandi si ritus suos occulte faciant.
4 Sarraceni an licite possint in terris christianorum vti eodem habitu quo christiani.
5 Sarracenorum sacerdotes quo nomine vocentur & quem ordinem fernent sarraceni in suis sacerdotibus seu mesquitis.
6 Sarraceni quomodo suas ecclesias & an mulieres earū intrēt suas ecclesias & de ritu eorum.
7 Machometus quis fuerit & vbi fuerit nutritus & instructus et de eius vita & morte.
8 Sarraceni vnde dicantur.
9 Judei dicuntur a tribu iuda que fuit ceteris honorabilior.
10 Terrarum suarum appellatione quid comprehendatur.
11 Judeorum pueros auferre & ipsos baptizare inuitis parentibus an possint principes.
12 Sacerdotium fuit primo datum iudeis.
13 Disputare contra sarracenos.
14 Auxilium sarracenorum inuocare an licitus sit christianis ad sui defensionem.
15 Judeos & alios infideles expellere de ciuitatibus & eorum bonis priuare an sit licitum.

Edit. due sunt partes principales qz in prima pte ponit duplicē sarracenorū excessum in scōa illos corrigi precipit. Scōa ibi. cū aūt. & ibi ad locū q; dicitur mechascōm gl. ¶ Mo. resecandū id qō tēdit in oppo-
1 situm esse sarracenos habitare cū christianis pmixtim & secus. hoc est in eadē parte ciuitatis & in diuersa & hoc esse in hispania & aragonia. vt hic glo. dicit. ¶ Mo. machometū p sarracenos adorari. ¶ Mo. q; ex honore qui impēditur videtib⁹ christianis in ciuitate christianorū machometo vel alteri vt sācto eiusdē detrahi honori fidei christiane. ¶ Mo. q; principes
a 3 christiani nō debēt pati in suis terris inuocari publice nomen machometi vel adorari aliquē sarracenū vt sanctū per sarracenos tantū. ¶ Mo. tales puniendos si cōtra fecerint. ¶ Op. sē. q; isti oñt in suis ritibus tolerari. Ita op. de. c. cōsuluit. & c. iudei. ī. eo. Rūdet q; ibi loquitur in iudei q; colunt deū verū hic in sarracenis qui colūt hominē sceleratū perfidū machometū. Jdē Watt. sed an isti tolerandi sint si occulte faciūt suos ritus dicit zenze. qō nō. q; hec secta nullo iure est approbata. nec ob. iste text. cum dicit publice confluūt & cetera a sensu contrario qz vacat hic argumentū a sensu cōtrario scōm eū alle. simile. C. de epi. & cle. quēticula &c. ¶ † Sl. sarraceni. grit an sarracenis
4 sit licitū in terris ꝓxianorū vti eo dē habitu q; ꝓxiani. rūdet qō nō per decre. in nōnullis. ī. eo. ¶ Sl. zabula. op. q; sacerdotes sarracenorū nō vocant zabula sed saqui vel albages prout habēt ab his q; fuerūt apud sarracenos. ¶ Sl. fatetur q; hic errat̄ est in noīe. put habuit a quodā dño Jo. thesaurio q; fuit captiuus sarracenorū per quadriennium. nā vt ipse dicebat olim erāt duo genera sacerdotū ipsorū vnū genꝰ est quod appellāt saqui in singulari numero. saqua in plurali. & isti sunt vrorati & manent in mesquitis boc est in templis eorū. scōm genꝰ est qō appellātur albages & isti sacerdotes de isto genere cōmuniter nō sunt vrorati & relinquunt mundū & sic sunt ydiotæ. a sacer-
5 dotibꝰ de primo genere in habitu & in alijs sicut religiosi apud nos a clericis secularibus. & isti semel accedūt ad sepulturā machometi. † Quē aūt ritum seruant sarraceni in eisdē mesquitis respondet gl. q; ibidem mesqta habet vnū sacerdotē de primis seu de primo genere. Itē habet vnū ministrū qui vocat̄ moreden. qō sonat idē qō preco. & iste supplet officiū cāpanarū quibus nolūt vti sarraceni qz prius fuerūt inuente a ꝓxianis. Ilas multū laudāt. Quale aūt sit officiū dicti pconis dicit q; officiū eius est q; in horis de quibus infra patebit ascēdit turrim mesquite quadratā in qualibet sui parte & habet magnā fenestrā in qualibet pte & qualibet istarū fenestrū obturatis prius auribꝰ cū digitis & sic voce forti⁹ resonet clamat in sua lingua verba sonātia nil aliud posse nisi de & machometus eius nūci. ve
nite ad orationē faciēdam in relenationē peccatorū. postea ēt subdit quedā alia verba. s. lagab. ille balla que important q; nō est alius victor nisi de & cōes milites sarraceni portant in eorum scutis. Deinde subdit de est omnipotēs. In quibus autem horis hoc facit dict⁹ preco. dicit glo. qō in quinq; horis & que sint ille & quo noīe etiā vocentur & qualiter orent gl. enumerat & dicit ex quo pt; cā erroris hui⁹ noīe in ter. posui. vide gl. vt

6 iacet. ¶ † Sl. mesquitis. querit qd appellatur hoc mesquitum. Respondet q; id qō nos vocam⁹ basilicas vel ecclias sarrace-
a nivocāt mesquitas. a iudei sinagogas. ī. e. iudei. & capi. q; saluit. Jdē hic pa. dicēs q; hic alludit vulgare sarracenorū. ¶ Glos. cōuenit. grit an femine sarracenorum cōueniūt ad mesqtas. dicit qō nō p; out audiuit imo viri cū intrāt: intrant nudis. i. discalciatis & lotis pedibus & cum certa deuotiōe. Jdē Sul. dicens q; intrāt etiā manibus lotis & pudibundis & oīb⁹ aliȝ mē
7 bris. ¶ † Sl. machometū querit quis fuit iste machometus respondet quod p; out legitur in scholastica historia machometus fuit nutrit⁹ a quodā clerico nobili romano q; tēpore Boni facij quarti quedā petita impetrare nō potuit propter qō apostatauit a fide & nutriuit illū cū quadā colūba alba que recipiebat grana de ore illius & in tantū fuit sic erudita q; quando machomet⁹ volebat dicta colūba ponebat in publico rostrum ad aurē machometi. & sic dicebat q; spiritus sanctus eū alloquebat & eum instruebat. vnde ipse postea legem ordinit sarracenis quā habent. Et hec plenius habentur in historia scholastica. Sui. hic dicit q; iste machometus fuit in arabia instruct⁹ per quēdā monachū nomine Sergiū. qui fuit expulsus ab aliȝ monachis propter heresim Sergij & de consilio dicti monachi dedit legē sarracenis mixtā ex lege veteri & noua. die veneris celebrāt festū sicut nos die dominica ex eo q; asserūt venerē deū planetarū. Itē qō asserunt q; ante quē creauit celū & terra nomē macho. erat in cōspectu dei & si macho. non fuisset futurus celū & terra nō fuisset creata scōm gl. Qualis aūt sit sepultura machome. dicit Jpau. qō ipse sepultus est in sepultura que stat in arce virtute calamite: quia videri nō pōt. & quādo quis fecerit lōgā penitētiā: vidit per quod dam foramen. & postea fecit sibi oculos ejici. quasi nō sit decens vt postea alia videat prout hec habentur plene in historia machometi &c. ¶ Slo. sarracenū. querit gs fuit iste sarracenus qui venerat vt sanctus. respondet qō tenet cōmuniter q; fit macho. de quo premisit vel dic q; forte alius de quo nescimus. ¶ Slo. principibus. querit qua-
b re ad principes seculares spectat coercere istos sarracenos. Respōdet qō tales nō sunt creature ecclesie. & ideo illos non coercet ecclesia. de diuor. gaudemus. Idem Sul. dicēs qō in sacrilegijs & aliȝ sui natura spectātibus ad forū ecclesiasticū iudices seculares exercent iurisdictionē suā ratione qualitatis. all. s. e. postulasti. nā isti tales nec quo ad corpus nec quo ad animam subsunt ecclesie. qz nō sunt baptizati. ideo dei si nil ad ecclesiam q; foris sunt. vt. d. c. gaudemus. per hoc nō obst. c. epi. rvvi. q. v. vbi videt dici q; talia spectāt ad iudicū ecclesie etiā cōtra laicos. quia ibi loquit de christianis delinquentibus in talibus secus in infidelibus scōm Sul. fatet tñ q; in illis ecclesia posset
8 supplere negligētiā iudicū seculariū indirecte puniēdo ipsos infideles de vsuris. & to facit cle. j. ī. de testi. † Querit Sul. vñ dicūtur sarraceni. dicit q; a sarra vrore Abrahe. & dicūtur exisse de Agar ancilla. & sic deberēt potius vocari agareni ab agar
9 ancilla a qua descēderūt. † Judei aūt dicunt a tribu iuda que
c fuit pre ceteris honorabilior & seruāt iudei vet⁹ testamentū & nō nouū. sarraceni vero neutrū. quidā tamē sunt qui recipiūt quinq; libros. Moysi vt no. s. eo. ti. & si iudeos. & super rubrica
10 dic vt ibi. † Scōo queritur ēs. ad declarationē lre ibi de terris suis quid cōprehēdat appellatiōe terrarū suarum. Respōdet q; cōprehēdit terras principū seculariū siue sint sue ratione iurisdictiōis siue ratione super ioritatis. all. in simili quod habet a postu. prela. c. i. & de coha. cleri. & mu. c. j. all. ad hoc qz attento cōmuni vsu loquēdi taliter dicitur terra alicuius talis aūt vsus debet attēdi. ff. de verb. signi. l. vt alien⁹. & l. aununculus. & l. pu
11 pillus. §. territorij. & l. verbum ptinere. † Tertio grit hic Ste. nūquid principes seculares possent auferre pueros iudeorū & ipsos baptizare inuitis parentibus. Jo. tenet q; nō qz sic in bre ui null⁹ foret iudeus & sic nō posset saluari illa ꝓphetia q; dicit q; reliquie israel salue fient ita no. Jo. xxvij. qō. j. iudeorū. Aliȝ dicūt cōtrariū qz iudei & sarraceni sunt veri christianorū seruigene. ix. Maledictus cham: canaā sit seruus fratrū suorū. xxij.
b q. ij. dispar. ī. c. ti. & si iudeos ergo illi quoz serui sunt sicut possent illos vēdere invitis parētibus & sic baptizari inuitis parētibus. qz non habent potestatem in eos. xxij. qō. ij. c. vnico. & in hoc merenē scōm eos dūtamen hoc faciāt animo cōpellēdi patres eorum ad fidē. Nō ob. ꝑalle. prophetia. qz multi sunt iudei qui nō degunt sub principibus christianis in quib⁹ saluari pōt
12 illa ꝓphetia. & sic nō ob. &c. † Ultimo grit Matt. hic cui primo fuit datū sacerdotiū. Respondet q; iudeis & postea nobis de cō sti. trāslato. & ideo improprie hic dicunt sacerdotes sarraceno
d rū & intelligas ꝓdicta de sacerdotio leuitico & sic cessat obiectio de Melchisedech q; fuit naturalis sacerdos summi dei qui obtulit panē & vinū Abrahe post debellationē quīq; regū qui tulerūt spolia & Loth & vrorē eius. qō factū fuit in figura sacramen
13 ti corporis & sanguinis christi qō quotidie offert̄ altari. † An
14 fit licitum contra sarracenos † disputare. vide Oldra. in opere suo consilio. xxiij. alias. lxxij. an sit licitū christianis prosui defensione inuocare brachium & auxilium infidelium. Old. cōsil.
15 xxiij. alias. lxxij. † An sit licitum expellere iudeos & alios infideles de ciuitatibus & eorum bonis priuare. vide Oldra. in cōsi. cxl. alias. lxxxvij.

¶ De hereticis. Rubrica.

1 ¶ Inquisitoris officium & heretice prauitatis per quos debeat exerceri.
2 Carcer quādoq; magis est ad penam q; ad custodiam & qualis debeat esse carcer deputatus ad carcerandos hereticos.
3 Carcer hereticorum debet esse cōmunis epo & inquisitori.
4 Inquisitor procedens 3 consciētiā cōtra aliquē ex odio gratia vel timore vel pretextu commodi temporalis incurrit sententiā suspēsionis ab officio per triēnium si est episcopus vel superior.
5 Capere & arrestare differunt.
6 Inquisitor an & quādo possit torquere testes pro veritate erudēda & an possit indicere ieiunia hereticis & an possit sine episcopo tradere ipsos duto carceri magis ad custodiam q; ad penā.
7 Carcer quando q; deputatur ad custodiam quandoq; ad penā & nume. 2.
8 Confessio facta extra iudicium preiudicat.
9 Visitare an possit capitulum sede vacante & consequenter debeat procurari.
10 Jpar an habeat iurisdictionem in parem. & an possit requirere parem.
13 Facta non possunt fieri infecta.
14 Consensus vbi requiritur non refert an ante vel post interueniat: secus vbi requiritur authoritas.
15 Inquisitor & episcopus an possint concordare in vno custode tantum ita q; sit vnus & non duo.
16 Juramentum an casu quo prestandum est coproaliter an sufficiat iurare presentibus euangelijs an vero requirat̄ tactura.
17 Religiosus vel exist̄s in sacris an possit esse notarius ad officium notariatus inquisitionis.
18 Hereticus omnino occultus an sit excommunicatus.
19 Inquisitor an possit dare substitutum.
20 Suspectus de heresi contra quem probatum est de heresi per vnum testem an possit torqueri.
21 Testis accusatus de falso & examinat⁹ a notario si dicit aliter fuisse scriptum q; dictum vel econtra an sit ei credendum.
22 Heretici reuersi bona an debeant confiscari.

Altorum querela. Diuiditur in ser partes principales. qz primo ponit cōstitutionis causam. secundo ponit cōstitutionē. tertio ponit de circa muros seu carcetes hereticorum ipsos claues custodes & custodum ministros. quarto ponit iuramentum custodū: ministrorum suorum notariorum & aliorum officialium. quinto ponit ipsos inquisitores & ipsorū subditos qui delinquunt in officio faciendo vel omittendo. ferto cōfirmat antiqua iura huic cōstitutiōi nō cōtraria. secūda ibi. propter qō. tertia ibi. sane. quarta ibi porro. quinta ibi. verū qz. sexta ibi alia. Secūda. in. v. qz primo ponit cōstitutionē de officio inquisitoris exercēdo per dioc̄anos & inquisitores. scōo ponit. v. que alter pōt fine altero. tertio ponit tria q; null⁹ pōt fine altero. quarto ponit de eretū. quinto ponit quomodo impedit⁹ vel interesse nolēs possit alteri ꝓmittere vices suas. secūda ibi sic qō quilibet. tertia ibi. dorū. quarta ibi. & si secus. quinta ibi. verū si episcopus. ¶ Mo. primo q; inquisitores multoties excedūt metas sue potestatis in grane fidelium detrimētū. & hoc bñ docet experiētia: qz propter cupiditatē pecunie sepe hoc cōtingit. ¶ Mo. d id agi cautius & solēnis q; a pluribꝰ agit. concor-
1 rr. di. de quibus de offi. dele. prudentiam. in princi. † Mot. per quos habeat exerceri ostiū inquisitiōis & heretice prauitatis qi; per inquisitores a sede aplica deputatos per dioc̄anos locorū. Et no. qualiter debet exerceri tale officium. qz remoto oī timore carnali amore & odio ac cupiditate lucri temporalis. ¶ Mo. v. q; possunt exerceri p alterū ꝑdictorū sine altero & tria que nō possunt exercer̄ i nisi simul q; oīa sunt hic expssa in litera. e Et no. in grauioribus cautius procedēdū & hec est ratio diuersitatis inter dicta tria ex vna parte. & v. ex alia pte. ¶ Mo. q; capitulum sede vacāte succedit. in hac potestate ingrēdi de
2 heresi. ¶ † Mo. carcerē qñq; esse magis ad penā & ad custodiā regulariter ī. ff. de peni. l. aut damnū. §. scicter. ¶ Mo. qd

a ¶ Judeisinagogas. Adde ter. in. l. in sinagoga. C. de iud.

b ¶ Quare ad principes seculares. adde. ter. tū in. l. iudei & ibi bar. & doct. C. de iude. ale. in. j. xxxv. i. j. col. in. v. volu.

c ¶ Et seruant iudei. adde cal de. j. ī. xxx. posito sub rubri. de testa. & cōsi. vi. sub rubr. de cōsti. iaf. in. l. q se pīs. in. iij. & v. colū. C. vñ li. feli. i. c. i. i. x. co. de q; sti. feli. in. c. at si clerici in. vij. colū. de iudi.

d ¶ Mo. id agi cautius. Adde bo. ter. in. l. bubū. C. de rep. & ter. in. l. būanum. in fin. de legi.

e ¶ Et not. in grauioribꝰ. ad de bo. fer. in. c. vbi periculū. i princ. de elec. lib. vj.

fiendum ſi alter ꝓdictorū ſit impeditus vel nolit intereſſe cū re
liquo q; vnus requirere debet alterū vt infra octo dies ſignifi
cet ſibi voluntatē ſuā. Et no.ſcōm ʒēze.qō hec volūtas ſicut im
potentia dat facultatē cōmittendi. In ver.ſame.no. qualis de
bet eſſe carcer deputādus ad carcerādos hereticos ⁊ quot cu
ſtodes debeat habere ⁊ quot claues. ¶In ver.porro.no.de in
ramēto preſtādo corporaliter tactis euāgelijs per cuſtodes ta
lis carceris ⁊ eorū miniſtros anteq; exerceant tale officiū. Et
no.formā iuramēti. Et no.inter cetera q; vnus nō debet in ſe
creto loqui quin audiat alter cuſtos. Itē qō integraliter ciba
ria que mittuntur carceratis miniſtrabunt niſi eis aliud ſit ꝓ
3 ceptū per epiſcopū ⁊ inquiſitorē. ¶Mo.qō carcer hereticoꝝ
dz eſſe cōmunis epo ⁊ inquiſitori. Et no.qō ſi epus hz carceres
proprios q; reſpectu talis criminis cuſtodes ⁊ miniſtri debēt
iuramentū predictū preſtare epo ⁊ inquiſitori. ¶In ver.nota
rij.no.de iuramento notariorum ⁊ aliarū perſonarū neceſſaria
rū ad officiū inquiſitiōis de hereſi ⁊c. ¶In ver.verū.no. ini
quiſſimum eſſe imponere inſontib⁹ eos eſſe hereticos ſeu eos
de hereſi infamare. ¶Mo.qō ʒtrariorū eadē eſt diſciplina de
quo in cle.i.de cenſi. ¶Mo.procedēdum de hereſi.demum cō
4 tra ſuſpectos ⁊ diffamatos. ¶Mo.penam inquiſitoris proce
dētis ℨ aliquē cōtra ꝛſcientiā er odio gratia vel timore vel ꝓ
tertu cōmodi tēporalis qꝛ incurrit ſententiā ſuſpēſionis ab of
ficio ꝓ trienniū ſi eſt epus vel ſuperior. Si vero eſt inferior ⁊ cur
rit ſententiā excōmunicationis a qua nō poteſt abſolui ab alio
q̄ a papa preter q̄ in mortis articulo. Et no.bñ ſcōm Lap.ſin
gularē caſum in quo nō abſoluitur excōicatus etiā in mortis
articulo niſi ſatisfactiōe premiſſa. Et no.quoad hoc oīa ꝑule
gia ſublata. Ultimo no.iura alia loquentia de hereticis ꝓ hāc
cle.eſſe confirmata. ¶Gl.metas.notāda eſt de hoc verbo qd
importet. ¶Gl.deputatos.opo.qō deputatio facta de ſpecia
li ingiſtore per ſedē apoſtolicā deroget poteſtati epiſcopi de
officio lega.ſtudiuſti.⁊ in regula generi per ſpeciē derogatur
de reg.iur.in.vj. Soluit hoc in deputatis gñaliter in aliqua ꝓ
uincia.ſecus in deputatis ſpecialiter in certā cām.vt no.in ca.
per hoc.ℨ.e.in.vi.in.j.gl.Idē hic Ste. ¶Gl.capere declarat
in quo differat a ſequentib⁹ qꝛ poteſt quis capi ⁊ tamen non
incarcerari. Idem Ioan.dicens qō nō omnis detētus eſt car
cerat⁹ ſed cōtra ſic.alle.de ſen.excō.ſi iudex.⁊.c.ſi cleric⁹.in.vi.
5 dicit etiā qō hec duo ſtz capere ⁊ arreſtare ponunt ꝓio eodē.
Step.vero hic dicit qō arreſtare eſt quando interdicitur ali
cui ne exeat certū locū ſine manus iniectione. Capere aūt cum
manib⁹ teneē.ali.de ſen.excō.vtfame.⁊.d.c.cleric⁹ facit ad ꝓdi
a cta qō notāt legiſte in.l.v.ff.de cuſto.reo.⁊c. ¶Holo. manicis
declarat qd ſunt manice ferree.⁊ allegat autoritatē pſal. ¶Gl.
tormentis querit hic ter.loquitur de tormentis rei ſed quid de
tormentis teſtium qualiter ⁊ quando poſſunt torqueri. Rñdet
gl.remittendo ad no.xv.q.vi.in ſumma.⁊ ibi etiā de tormētis
actoris ⁊ rei.de quo in regula.in cōtemplatione.de re.iu.⁊ hic
per Ste.facit.v.q.v.illi qui. Iurta predicta querit glo.nunqd
epus ſine inquiſitore vel econtra poterit indicere ieiunia ad ve
ritatem eruendā. Rñdet gl.q; nō. [a] quia talia ſunt tormenta q;
patet ex eo quia appellatione queſtionis intelligunt tormen
ta corporis dolores ⁊ mala māſio.ff.de iniu.l.itē apō labeonē.
Ş.queſtionis.⁊.Ş.queſtionē.⁊.ff.ad ſyl.in.Ş.queſtionē. pro hoc
etiā facit etymologia vocabuli qꝛ ōr tormentū quaſi torquens
mentē. Idē tenet Ioan.hic addit tamen q; ter.procedit in tor
mentis rei.in tormentis aūt teſtis dicit qō quilibet inquiſitor
per ſe poterit torquere teſtem ꝓo veritate eruenda ⁊ ipſuz de
falſo punire extraordinarieſi ex falſo teſtimonio ipſi⁹ aures of
fenditudicio durāte. C.de teſti.l.nullum.ℨ.de pe.ſuper his.c.
dilectus qō eſt verū ſi durante iudicio notorie falſum dicentē
extraordinarie punire velit.ſecus ſi nouā inſtantiam cōtra eū
inchoare velit ſecundnm eum. Sed quid ſi inquiſitor vellet tra
dere quem duro carceri ſiue arcto tamē magis ad cuſtodiā q̄
ad penā.qꝛ forte alibi cuſtodiri nō poſſet. Dicit Ioan.q; tunc
poſſet inquiſitor ſine epiſcopo ⁊ ecōtra ⁊ ſic limitat hunc text.
per ar.a ſenſu cōtrario.alle.etiam de penis q̄uis.in.vi.lxxvij.
di.preſbyter.xxvi.q.i.viduas. ¶Ex predictis patet quod dicit.
Mat.qō quidāeſt carcer deputatus ad ſolā cuſtodiam.de quo
hic in ꝓin.⁊.C.de cuſto.reo.l.i.⁊ ſi.⁊ de ſent.excō.ſi clericꝰ in
vj.xix.di.in menoūa.vij.q.i.peruenit.de cri.fal.ad audientiā.
Quedaz vero eſt carcer deputatus ad penā principaliter ⁊ de
iſto hic in verbo duo.⁊.ſ.de penis q̄uis.in.vi.ℨ.eo.vt commiſ
ſi.l.di.ſi epiſcop⁹.⁊.c.ſi ille.vij.q.i.peruenit.xvi.q.vi.de lapſis.
⁊ de penis.tue.propter hoc dicimus q; monaſterij eſt carcer
penitentium.xiij.q.vij.clerici.ſecundum Matt.fate.ur tamen
qō ſecundum leges nemo debet deputari ad perpetuos carce
res.⁊ ſic ad carcerē in penā ſed ſoluz ad cuſtodiā.ff.de pe.l.aut
b dānū.Ş.ſolēt. [b] ſec⁹ ſcōm canones vt hic ⁊ in.d.c.q̄uis.de peñ.

in.vi.⁊c.Querit hic Step.b.qd ſi alter ſol⁹ faciat torqueri ꝓ
hereſi ⁊ crimine ⁊ cōſtebitur nūquid tenet ꝑfeſſio. dicit q; nō.
quia facta eſt coꝛā nō ſua iudice.de iud.at ſi clerici.dicit tamen
q; ſi ꝑſeueret in cōfeſſiōe poſt tormēta illa valet.alle.ff.de cuſto.
reo.l.ſi cōfeſſus.⁊.ff.de mino.l.auxilium.Ş.ſed nec ad leges.ad
qō quia ceſſat tunc metus tormētoꝝ.⁊ ſic id qō eſt ſequela ad
illū.ꝓio quo etiā facit quia ⁊ confeſſio facta extra iudicium pte
8 iudicat.alle.de excef.prela.c.q̄ſ. fit.facit qō no.per Inn.de elec.
per inquiſitionē.cōtra hoc dictū facit.l.pe.ꝛ.qō ibi no.de queſt.
cogi. ¶Gl.ad ſententiam.oppo.q; alter iſtoꝝ ſolus poſſit ferre
ſententiam ſi alter ſolus proceſſit licet deberēt cōicare ꝓceſſus
quādo quilibet proceſſit licet diuiſim.vt in extrauag.Bñdicti
er eo q; ſoluit gl.illud verum hodie.olim ſecus per būc ter.fate
tur tñ q; ſi eſſent in diſcordia in ſententiādo adeundus erit pa
pa ꝓout habetur in decre.p hoc.ℨ.e.in.vi. ¶Gl.cōtra eos q̄
rit nunquid alter iſtoꝝ ſine altero poterit ferre abſolutoriā pro
inquiſito. Rñdet gl.q; ſic.ſi alter ſolus proceſſit quia ſic erat de
antiquo iure vt dixi in ꝓxi.gl.ſed hoc nō reperitur hoc caſu
mutatum q̄ agitur de abſolutione ſed ſolū q̄ de cōdemnatio
ne.igit ⁊ cetera arg.de elec.ſtatutum.in.vi.facit qō no.in ſimi
li.xij.di.ꝓeceptum.iij.q.vj.accuſatus.cū gl.cōcor. Ioan.Step.
hic ꝛz contrarium vt refert hic Jo.an.in addi. Mouetur ꝓ re
gulā illā qui pōt ligare pōt ⁊ abſoluere.xvi.di.inferior.⁊ qō ibi
no.facit de pe.di.j.verbū. Itē quia nō minus periculū eſt in ab
ſolutiōe iniuſta q̄ in cōdēnatione vt probat hic in.Ş.verū qn
imo videt mains ꝑpter periculū huius peſtis. Mō ob.qō not.
per gl.in.c.ꝓeceptū.qꝛ nō eſt vera. Itē nō ob.c.accuſatus.⁊ qō
ibi no.qꝛ imo facit ꝓout patet ex no.⁊ per Archi.⁊ ſic reſidet
Jo.an.⁊ hec pars videt verior licet forte glo.ſit verior ꝓ no.in
ſimili per gl.ff.de iud.l.beres abſens.⁊.l.oēm.⁊ per gl.in.ci.de
cle.vel mo.in.vj.⁊ in.c.licet canon.⁊ de elec.e.li. ¶Gl.vacāte
querit quid ſi fedes epalis quaſi vacet vt in caſu decre.ſi epiſco
pus de ſu.ne.pla.in.vi.puta quādo epiſcopus eſt captus a ſchiſ
maticis vel paganis. Reſpondet idem dicendū qꝛ eadez eſt ra
tio. Secundo.querit quid ſi pronſum eſt de epo ſed nō dū po
teſt adminiſtrare quia nondum habet literas.iurta extrau.Bo
nifacij iniuncte. Reſpōdet idē dicendū quo ad hoc vt capitu
lū habeat iuriſdictionē.alle.de tranſac.c.ij.vbi paria ſunt quē
nō eſſe vel inhabilē eſſe. ſimilē habes ter.in.c.fraternitatis.de
9 fri.⁊ male.cū ſimilibus ⁊c. ¶Gl.capituli inducit ter.ad que
ſtionē illā nūquid capitulū ſede vacante poſſit viſitare ⁊ cōſe
quēter debeat procurari gl.remittit primo de materia ad no.p
Joan.mo.de ſup.neg.p.c.eccleſia ⁊ per Arch.eo.ti.ſi epiſcop⁹
in.vi.ſecundo alle.ꝓo ⁊ cōtra. Deinde recitat opiniones. Ul
timo cōcludit ad partē affirmatiuā qō poſſet allega. qꝛ in iu
riſdictionalib⁹ capitulū ſuccedit epiſcopo ſede vacāte.de ma.
⁊ obe.cū olim.cū ſimilib⁹.ſed epus habet hāc iuriſdictionē.igit
⁊c. Scōo qꝛ alias ſequeret abſurdū.ſ.q; tēpore vacatiōis rema
neret oīa incorrecta. Tertio ꝓo hoc facit decr.eccleſia palle.
vbi viſitator datus a metropolitano hoc pōt.qō patet qꝛ certe
caſus excipit in quo non pōt id qō poteſt epiſcopus.facit.ff.de
fun.inſtr.l.queſtū.Ş.denicꝙ neratius.xxxij.q.iij.dixit ergo.e.
modo dicemus in capitulo ſede vacante.tenet argumentatio ⁊
cōſequētia ſeu equiparatio quia nil habet metropolitanus ſe
de epiſcopali ſuffraganei vacante niſi de iure trāſiuſo de capi
tulo in metropolitanū.vt ibi ptz.facit qō no.de hereti.ad abo
lendam.per Inn.in cōtrariū alle.glo.q; nō reperitur expſſum
in iure q; hoc cōpetat capitulo.ergo non eſt ei attribuendū de
trāſla.c.ij.ſecundo ad hoc facit quia licet capitulum conſeruet
iura epiſcopatus ⁊ ius reddat accuſantib⁹ ⁊ denūciātibus.xij.
q.ij.caritatē.nō tamē viſitat ꝛz ille qui vaꝛa papa.lxi.di.obitū.
ibi hoc videt apte ꝑ hari q; eccleſia vacās deſtituit a viſitatio
ne.⁊ ſic capitulū nō habet dictā poteſtatē. Ad illud tamen.c.di
cit Arch.reſpōdeꝛi poſſe q; illud verbum deſtituere nō reci
pit viſitationem ſed vacationem eccleſie. ſicut in ſimili.de ele.
eccleſia.i.⁊.ij.in prin. Ultimo ꝓ hac parte negatiua facit qꝛ ca
pitulū eſt neceſſarius ⁊ nō voluntarius adminiſtrator.⁊ ſic per
cōſequēs nō debet poſſe id qō adminiſtratiōi neceſſe nō incur
rit.⁊ per cōſequens nō debet poſſe viſitare. Quid dicendū eſt
glo.bis allegatis dicit qō Jo.mo.tenet hanc ſecundam partez
Archi.vero non eligit expreſſe. tamē videt plus cōcordare cū
prima parte ⁊ in illam inclinare q̄ in ſecūdā.⁊ ꝓ hac parte pri
ma glo.dicit q; bene facit qō iſte nō eſt act⁹ ꝓiudicialis epo ſi
cut eſſet act⁹ collatiōis beneficioꝝ vel alienatio perſonarum ⁊
rerū.de quibus de ma.⁊ obe.olim.lxxi.di.fraternitatis.xij.q.ij.
ſi qua de rebus.ergo debet eſſe pmiſſus.gl.finaliter dicit q; hic
articul⁹ put ⁊ multi alij.in hac materia qñ ſuccedat capitulum
in iuriſdictiōe epiſcopi ſede vacāte egeret deciſiōe tñ ꝛcorda
ri poſſunt opi.qꝛ volēs tenere opi.Jo.mo.pōt illā dicere verā
in gñali viſitatiōe ciuitatis ⁊ dioceſis. Opinio cōtraria habet

locum

r

c ¶Et qꝛ iuriſdictione.adde tñ no. ꝓdo.i.l. eſt receptū.ff. de iur.om.iud.

¶Soluit hoc fieri.adde glo. no.i.cle.i.i.ſ. ꝓo infectis.ℨ. de immu.ecc.⁊ ibi diri.

d ¶Et hoc ſi ē qꝛ. Adde octā p bar.in.l.ij.C. de e piſc.audi.

e ¶Ubi notabi liter dicit qō. adō bar.in.l.ſi gs mihi bona ℨ.iuſſu.ff.de ac qui.bere.alex. i.ſ.cvi.i.ij.vo aler.i cōſ.xxix. in pe.co.ſ.i.c.in ij.vo.fe.i.c.cū dilectum.xiij. co.in pri.extr. de reſcrip.frā. cur.i cō.xiij.i ci.viſo primile gio ad finē bar ba.in cōſ.lvij. inci. pſalmiſta in.xij.col.in.ij. vol.⁊ in cō.xij. in.xxij.co.in.i. vol.aler.in cō. xv.in.v. volu.

e ¶An aūt iuriſperiti. Adde pano.in.c. cū ab omni de vi. ⁊ ho.cle.

sessio esset vacua prout no.in iuribus prealle. Jn iuramẽto au-
a tem in quo solus iurantis intẽtus versatur cessat hec rõ.[a] Ex
hoc igitur patet q in iuramẽto requirit tactura vbi hoc in iu-
re exprimitur vt hic vel vbi dicit q corporaliter ꝓstetur. Mat.
dicit esse verũ vbi de expsse de tactura vt hic.r.ij.qõ.v.ꝓsbyter
r de iureiur.cle.i.§.ceteri.alias tenet qõ sufficit iurare nõ tactis
euangeliis.ar.huius ter.a cõtrario.nec ob.de iura.calũ.ca.fi.vi.
q.i.nõ flagitetur q dicit speciale in episcopo q nõ teneat tan
gere licet alias requiratur tactura.sed tutius est tenere glo.cum
qua concor.hic ꝓDau.sed quid in dubio.respondet gl.post Jn
no.de iureiur.r si christus.ver.q aũt q fi est iuramentũ qõ pre
statur ex ꝑcepto iuris sicut est videre in multis in iuramẽto ca
lumnie veritatis testium r similiũ siue deferaṁ a iudice siue a
parte quntamen ex necessitate ꝑcepti iuris. Idẽ est dicendũ.s.
q ꝓstari debeant tactis scripturis alias aũt si ex volũtate ꝑ
stentur possunt prestari sine tactura.facit qõ no.vrij.q.i.in sum
ma.videtur.tamẽ q si tũc ꝓstetur corporaliter magis obliget
vt patet in.l.iũ.C.si mi.ma.se dixe.facit.ij.q.v.quãto.patet igit
tur ex predictis iura varie loqui in hac materia q quedã iura
dicũt simpliciter debere iurari quedã dicũt iurandũ sup sanc
ta dei euangelia.quedã vero addũt etiã tactarã de hac vltima
ſpecie patet hic.r.i.q.vij.quoties.r cle.romani de iureiurã.in
ver.porro.r de frigi.laudabilem.de prima ſpecie patet de iure
iurã.per totum.r eod.tit.in.vi.de testi.presentium.r.c.pe.cum
aliis ſi.alle.in glo.de secunda ſpecie patet de hereti.ad abolen
dã.§.statuimus.cum cõcor.alle.in gl.de tertia ſpecie patet.de
purg.canо.quoties. An aũtẽ in oĩbus predictis ſpecibus re
quiratur tactura patet ex predictis q certũ est q sic in secũda
r quarta ſpecie r similiter in tertia. Jn prima vero idem dicẽ
dũ si ex precepto iuris seu ex necessitate ꝓsetur.Jan eo casu
quo requiritur tactura requirat etiã q tangãtur sacra euange
lia.respondet gl.q cõsuetudo apud italicos interpretat qõ nõ
sed sufficit tãgere quẽlibet libruꝫ vel quãlibet scripturã.qõ glo.
satis credit ꝓcedere quãdo non sit mẽtio de tactura euãgelio
rũ ſz fiat mẽtio de corporali iuramẽto.secus vbi fieret mẽtio de
tactura euãgeliorum vt est in casu ĩsto. Mo.bene ĩsta gl.sin
gularẽ in materia prestationis iuramẽti.cũ qua concor.ꝓDau.r
adde aliã gl.que est in.d.c.vt circa.r in aut.iuſiurãdũ qõ presta
tur ab his in ꝓin. Sl.ponendorũ.op.qõ iuramentum non
trahit ad futura.§.de iureiur.c.pe.Sol.gl.ideo hoc q̃ si expri
mitur.alias secus vt ibi rc. Sl.secreto.alle.cõcor.deinde li
mitat ter.procedere nisi aliter custos vellet loqui de nõ secre
tis in absentia alterius custodis q tunc posset.nec sic amare in
telligenda est hec litera.vt in hoc cõtrariũ velit.facit qõ habe
tur in simili.in.i.fi id qõ.§.si quis.ff.de dona.inter virũ r uxo.
tutius tamẽ puto q nullo casu loquat̃ fine altero ne deſ mate
ria fraudes excogitandi. Slo.diminutionẽ notanda est cõ
tra ministros infideles qui semp certã partem de bis q obue
niunt ad eos manus subtrahunt facit qõ no.gl.i.qõ.i.christus.
xiij.q.i.§.ij.r.§.ad hec ver.sed videte.r qõ no.glo.in.l.iulianus
ff.de actio.emp.r.C.qui.ad liber.procla.nõ li.l.fi. Slo.pre
dicto crimine colligit a cõtrario q custodes carceris episco
palis nõ iurãt inquisitoribus de incarcerãdis pro alio crie q̃
heresis. Sl.deputãdi q̃rit quid si eps habet carceres epales r
capitulũ etiam hz suos carceres.an fede vacãte poterit incar
cerare in proprijs captos pro heresi.respondet q nõ per hunc
ter.rc. Sl.notarij.querit an existens in sacris vel religio- 17
sus possit esse notarius ad hoc officiũ notariatus inquisitiõis.
Respõdet qõ fic.alle.qõ habet.§.e.vt cõmissi.§.ad scribẽdas
in.vi.sec̃ videt in alio negotio per ibi no.r ne.cle.vel mo.in.c.
sicut te.licet possint perficere tũc aũ stipulata r rogata. Sl.
iurabũt opp.[b] qõ suff.cere debet iuramentũ ꝓstitũ in principio b
creationis notarij cũ sepius nõ fit iurandũ.de iureiur.r si chri
stus.Solunt hic speciale ꝓpter magnitudinẽ criminis r fauo
rem fidei.de ꝓsecri.ad audientiã.de forma aũt iuramenti qõ
ꝓstatur in creatiõe notarij habet.§.ne cleri.vel mo.ĩcut te rc.
Jn ver.verum q glo.obtenta.querit quid si timere vel pro
pter vitare scbanda.lũ omittit inquisitor facere que hic dicun
tur.respõdet q nõ incurrit penã de qua hic sed demũ quãdo
amore vel odio vel causa lucri vt hic oꝫ facit de ꝓsum.nonne.
Et no.bene vt dicit gl.sequẽs qõ vt locũ habeat hec pena vl
tra ꝑdicta requirit copulatiue q faciãt cõtra iustitiã r contra
cõscientiã.simile habetur de reg.iu.cũ eterni.in.vi.rc. Slo.
eoipso q̃rit nũquid cõstitutio.ecclesie militantis possit ligare
crimẽ occultum ad penam suspensionis r excommunicatiõis.
rñdet gl.q sic.per hũc ter.ad idẽ all.de sta.mo.cle.i.§ q vero.
r.j.de pe.cupientes.§.q vero.nec de hoc est mirandũ quia di
cit glo.q etiam hec reprobãtur ꝑ multa iura sexti.r per multa
iura antiqua decretaliũ que gl.alle.vnde nõ inſisto ex hoc glo.
dicit forte in dubitatiũ illud qõ alibi Archi.hz ꝑ dubio r diſ-

putationi relinquit r nunquid enim hereticus oĩno occultus 18
est excõmunicatus.videt q sic per predicta.r hoc tz Jo.xviij.
q.i.in summa.r in glo.se.r de pe.di.i.cogitationes.r hoc placet
etiã Host.r Ray.in suis summis.in cõtrariũ tamẽ alle.xxij.di.
erubescant.r qõ ibi no.cũ multis aliis similibus alle.in gl. Jtẽ
q ecclesia nõ schãdalizatur ex volũtate que nõ ꝓcedit in actũ.
xviij.q.ij.Deus ꝓpter hoc quidã dicere voluerunt q per cla
uem ecclesie nõ possunt ligare omnino occulta nisi sint legedi
uina dãnata vt est vsura in qua dãnatur etiã species occulta.de
vsu.cõsulvit. Alij vero dixerunt q si factũ est publicum r noto
rium.sed occultũ est quis fecerit bene põt tũc ecclesia ligare.sec̃
si etiã factũ sit occultũ.allegãt isti.v.q.i.quidã de off.ordi.si sa
cerdos. Qz quicquid dicatur vtraq̃ istarũ opinionũ est cõtra
iura superius alle.in ꝓin.r ideo gl.cõcludit de plano fore fatẽ
dũ q constitutio ecclesie militãtis ligat omnino occulta.fateť
tamen q tribunal ecclesie nominatim de talibus nõ iudicat sz
demũ quãdo iudicat per hominẽ iudicat hoĩem nõ atim.rõ
ecclesiã put est collectio fideliũ tales oĩno occultos ligatos ꝑ
ecclesiã militantẽ habet ꝓ solutis seu nõ ligatis alle.de sent.
excõ.a nobis.q.r sic loquuntur ea que sunt circa hoc in contra
riũ alle.sed quo ad deũ tales sunt ligati r etiam respectu ecclie
militãtis.cũ gloss.cõcor.ꝓDau.r Ste. Slo.excõmunicatio
nis ſnia.querit de suſpensiõe de qua hic ꝓmisit an ab illa possit
inferior a papa absoluere.videt qõ sic.nihil enim dicit de ea sz
solũ de excõmunicatiõe.ergo r cetera ar.de sen.excõ.nuper.gl.
tenet contrariũ.nec ob.q mihi dicit hic de ea non fuit expe
diens ex eo q cũ haberet tps determinatũ nõ põt superiorẽ in
ferior a papa absoluere.de electio.cupietes.§.certum.r ibi no.
in gl.est igit̃ in.vi.Si aũt tps hic nõ fuisset determinatũ in su
spensione tũc dicit gl.q fatendum esset contrariũ.§.q superio
rẽ inferior a papa possit absoluere.ex quo hoc nõ reseruatur pa
pe absolutio a suſpensione.ar.c.nuper ꝓcal.ti.r.j.de ꝓbi.cle.
i.facit qõ no.de reg.non solum.in.vi.r de solu.in.c.ij. in fi.per
Jo.an.secus si reseruatur papę absolutio q tũc indistincte infe
rior a papa nõ absoluet.de testi.tam literis.in fi. Mot.bene
glo.ĩsta cũ remissionibus suis pro limitatione gl.§.ceterum.de
cre.cupientes.r declaratione.c.nuper. Quid aũt hic cõtinea- c
tur appellatione romani pontificis.dicit Lap.qõ persona nõ
dignitas.alleg.no.per Archi de rescrip.si gratiose.in.vi.p qõ
si.fert q hec absolutio ab excõmunicatione poterit fieri a papa
viuente vel abeo cui cõmiserit.nõ aũt a collegio cardinaliũ se
de vacante in cle.ne romani.de elec.secus dicit in alio collegio
qz succedit plato in potestate absoluendi sede vacante.de ma.
r obe.c.vno.in.vi.rc. Sl.articulo.querit quare in mortis ar 19
ticulo põt inferior a papa absoluere. Videt q iste casus semp
excipitur de absolutiõe reseruata pape.r hoc ꝓpter periculuꝫ
mortis.facit.j.c.ꝓxi.r de offi.or.pastoralis.r ibi no.an laicus
in tali casu possit absoluere.dic vt ibi rc. Sl.r tunc op.q ex
quo est in mortis articulo qõ nõ sit necessaria factiffactio [d] sed d
sufficit cautio qua ꝓstita potest absolui.j.c.ꝓxi.§.de sen.excõ.
a nobis.r de sepul.c.ñ. Solut gl.hoc intelligendũ q̃n adest fa
cultas satisfaciendi r tps patif.alias secus vt in cõtrario. Tra
ctat hic ꝓDau.an inquisitor possit substitutum dare de quo per
gl.j.c.ꝓxi.r.j.dicet. Illam dicit ꝓDau.primo per hunc ter.§.
porro.ver.q̃ hic patere q inquisitor potest dare substitutũ.di
cit tamẽ q si tenemus inquisitores fore delegatos prout ꝓbat
§.eo.per hoc in.vj.quia tales substituti non sunt vicarij nec ha
bent ordinariam sed sunt delegati r habent delegatam. Cõtra
primũ dictum opp.de.c.vt commissi.§.e.in.vi.vbi permittitur
q inquisitores committant citationes r sententiarũ denuncia
tiones.r sic per cõsequens a cõtrario videt q alia cõmittere
nõ possunt.arg.C.de procur.l.maritus.r.§.de presump.nõne.r
§.de transla.prela.c.ij. Soluit q in decretali vt cõmissi.nõ de
bet sumi.ar.a cõtrario sensu q esset praxis r qtra hic cle. Jõ
aũtẽ affirmative ibi loquit cõcedendo q illa duo possit cõmit
tere quia tantũ de illis duobus fuit quesitum r quia magis ou
bitabat maxime de citatione cũ ante illam non sit finita iurisdi
tio. Vtrũquid aũtẽ vicarius generalis episcopi vel capituli sede
vacãte habeat hãc potestatẽ procedẽdi super crimine heresis.
dicit Lap.q non quia requiritur speciale mãdatũ r in hoc erit
tũc delegatus licet in aliis sit ordinarius.r ideo si in hoc crimi
ne appelletur a vicario hãbẽte speciale mãdatum appellabit
ad dele gantem eꝑm vel capitulũ sede vacante scõm Lap. facit
qõ no.in.c.ij.de off.vica.in.vj.per Joan.de sancto geor.r Lap.
Jn.§.verũ.querit Gul.quid debeãt in dubio facere inqui
sitores r epi.respondet q licet in aliis criminibus in dubio tu
tius sit nõ celitem absoluere q̃ innocentẽ cõdẽnare. ff.de pe.l.
absentem.tamen in hoc crimine in dubio ꝓsumendũ est ꝓ bo
resi propter penitentiã imponendũ seu quo ad effectũ peniten
tie imponẽde.de ꝓsum.literas.sicut r in simili regulariter r
in omnibus

in omnibus casibus tangentibus periculũ anime.de homi.si
gnificasti. Mat.vero hic dicit qõ quo ad procedendũ ꝫ diffia
matum sufficit leuis probatio.nam quo ad probãdum suspitio
nẽ vel infamiã sufficit leuis ꝓbatio.C.de here.l.ij.de ꝓsump.li
teras.sed quo ad effectũ condẽnatorie ferende secus quinimo
plus direrunt quidam q quo ad talem effectũ nõ sufficiũt duo
testes in causa heresis.alle.§.e.excommunicamus.§.adicim[o].
r hoc no. Host.in summa eo.ti §.qualiter.vbi dicit q iniquum
videbatur q de tãto crimine dãnaretur ex dicto duorũ testiũ.
Sed in contrarium facit.§.e.vt officium in.vi. breuiter Jo.de
lig.dicit q non est dubium q per vnũ testẽ r famam quis non
põt dãnari de tãto crimine.vt no.de testi.tã literis.r idẽ Mat.
a §.c.ꝓxi.alleg.no.de testi.veniẽs.per gl.[a] r similiter nec ex ꝓ
sumptione de ꝓsum.literas.tamẽ videt q possit dãnari per
dicta duoꝝ testium.ad hoc qõ no.Jnn.de simo.sicut vbi di
cit qõ licet in alijs criminibus requirant probationes luce me
ridiana clariores.tñ in crimine heresis sufficiũt minores.C.de
bereti.l.ij.r qsdm eum leuia signa sufficiunt ad ꝓsumendũ
quẽ hereticũ.de ꝓsum.literas.certe hoc dictũ Jnn.intelligo se
20 cundũ no.in.d.l.ij.r scõm dictũ Gul. Jurta predicta querit
an suspectus de heresi cõtra quem probatum est de heresi per
vnum testem posset tormẽtari.dicit Mat.q sic.alle.no.in.l.ij.
C.ad legem iul.ma.ad hoc qz hoc crimen equiparatur crimini
21 lese maiestatis.§.eo.vergentes.xv.q.vi.in summa. Quid si te
stis accusatus de falso examinatus a notario dicit aliter dixisse
q̃ sit scriptũ.an crederet cõtra eum scripture tabelliõis. Spe.
ti q nõ in ti.de instr.editi.§.restat ver.sed quid.r hoc ideo q
in criminalibus probationes debẽt esse luce clariores.ũ.q.viij.
sciant cuncti.secundum Mat.no.bene hoc dictum scõm Mat.
per qõ habes limitationẽ ad no.per Ly.C.de fal.l.si quis decu
rio.r per Jnno.de probatio.quoniã contra falsam.vbi dicunt
in dubio standũ scripture tabellionis quia id videt habere lo
cũ in ciuilibus.secus in criminalib[o] quod bene no. Ultimo
qõ hoc qõ dicit de hereticis.dicit Mat.pcedere in credenti
bus hereticis receptatoribꝰ ac defensoribꝰ ac fautatoribꝰ.p.c.
23 ij.§.eo.in.vi.vbi q̃tũ ad hoc ꝓ eodẽ habẽtur.r querit Jdau.
hic an bona reuerſi ad fidẽ debeãt confiscari. Videtur quod sic
quia talia sunt cõfiscata a die cõmissi criminis licet occupatio
fieri non posset ante latã sententiam super crimine.§.eo cũ se
cundũ.in.vi.Jo.xxiij.q.vij.in summa tenet q sunt ei restituen
da et si sunt occupata r hoc de misericordia r sic fi nõ sunt occu
pata nõ erũt occupãda scõm Jdau.qõ dictũ est de occupatis.
Intelligo verũ nisi sint in aliũ trãslata r alienata.ar.aũtẽ idẽ de
1 uestoriantis.C.de her.et.r no.in.l.fi.C.de sen.pat.p Ly.r Bar.
r per gl.in.l.gallus.§.r quid si tantũ.ff.de lib.r posth.

1 Inquisitor heretice prauitatis qualis etatis esse debeat r
possit committere vices suas.r nu.6.
2 Extunc dictio quid importet.
3 Constitutio nona potest ligare ignorantes quo ad penam agi
tati licet non liget quo ad culpam r penam facientis.
4 Etas maior quare requiratur in inquisitore q̃ in epo.
5 Inquisitoris officium quis debet committere.
6 Inquisitor an possit imponere penas pecuniarias applicãdas
officio.
7 Confiscari non debent ecclesie bona propter delictum heresis
clerici sed solum clericorum r quare.
8 Dictio etiam quid implicet.
9 Ecclesia habet fiscum qui dicitur thesaurarius.
10 Armorum vsus est regulariter prohibitus clericis r laicis.

Nodes ſplẽ. Quatuor sunt partes principales.qz primo ponit consti
tutionis cãm r determinat etatem inquisitoris. Jn secũda ponit inquisitores qui pretextu offi
cij extorquẽt pecunias modis illicitis vel cõmi
scant bona ecclesiarũ ob delictũ clericorum.Jn tertia parte ꝓ
cipit notarijs officialibus r locũs vt hoc facientes reprehẽdat
r superioribus denunciẽt si probare possunt. Jn quarta prohi
bet inquisitoribꝰ abusum armorũ r abusum circa q̃stitatẽ r qua
litatẽ officialiũ.scõa ibi.ingsitoribus.tertia ibi notarij.quarta
ibi.porro. Mo.iustitiã obfuscari p act[o] improbos r indiscre
1 tos. Mo.qualis etatis debeat esse ingsitor heretice prauita
tis qz debet saltem attigisse.xl.annos. Mo.inquisitores pos
se cõmittere alteri vices suas. Nota q pretextu officij inqui
sitionis nõ debet pecunia indebite extorqueri. Item no.q
propter delictum clericorum etiam heresis nõ sunt publican
da bona ecclesiarum. Mo.penam inquirentis de heresi pte
xtu officij indebite pecuniã extorquentis vel publicãtis bona
ipsa ecclesiarũ propter delictum clericorum. Et not.casum in
quo tolluntur priuilegia. Item in versi.notarij.no.q nota-

rij r officiales officij inquisitores r fratres r socij suorum com
missariorum debent grauiter arguere r corrigere peccãtes in
predictis.in secreto tamen si secrete peccetur r si pbatiões ha
bent debent etiam prelatis seu superioribus ipsorum taliter in
officio delinquentium solicite denunciare. Et no.quid ſicndũ
prelatis inquisitoribus negligentibus punire taliter delinquẽ
tes. Mo.in.§.ñ.q inquisitores non debent habere officiales
2 portantes arma nisi sibi necessaria. Slo.[b] ernunc.alias ex b
tunc.querit de intellectu huius litere.Respõdet qõ duplex po
test esse sensus.vnus.qõ exponatur extũc.i.deinceps.r sic no
ilt cõprehẽdere ꝓteritos inquisitores sed futuros.r hoc etiam
est regulare cõstitutionis noue.vt in cap.ñ.de consti.Alius po
test esse sensus.q illa dictio extũc denotet extremitatẽ tpis vt
sic sit intentus litere q stat im hec cõstitio ligauerit ex tẽpore
editionis eius non expectato termino duorum mensium ab ei⁹
publicatione qõ alias non esset.iurta no.de cõsti.c.ij.r in da
ta.vi.libri:tenendo tamen hunc intellectum intellige quod li
get ex tempore editionis seu promulgationis etiam ignoran
tes nõ quo ad penã culpe.sed vt actus non valeat.facit de con
3 sti.c.ij. Mo.bene ex gl.q constitutio noua potes ligare etiã
ignorantes quo ad penã agitati.licet non liget quo ad culpã r
penã facientis.facit qõ no. Jdau.in ꝑmio huius voluminis
c in.§.sane.vbi idem tenet [c] in qualibet constitutione post duos
menses lapsos a publicatione si de iusta r probabilis ignorãtia
vt qz fortefuit apud sarracenos.r hunc scõm intellectum sequi
tur ꝛz ex.r Ste.sequit etiã hic Jdau.nõ facta mẽtiõe de prima
vnde exponit ernũc.i.abisla hora.i.antea.r dicit q hic est mos
iurijs antiquorum non nouorum.credo q dici debeat ecõtra.
4 Sl.quadragesimum querit quare requirit maiorẽtas in
inquisitore.quia.xl.annoꝝ q̃ exigatur in episcopo in quo suf
ficit etas.xxx.annorum.de ele.cum in cunctis.cũ tñ eps etiã sit a
inquisitor.Respondet glo.q hoc est de arbitrarijs de quibus
nõ cogimus reddere rõnem.de rescri.si quẽ.cũ ibi no. Jdau.hic
dicit q ratio est qz magis est iuri exosus q inquisitor.sit mino
ris etatis.alle.simile de do.o.c.i.melius facit.c.ñ.de tranſla pl.
r cle.i.de re.eccle.non alie.vbi licet qõ maius est r nõ id qõ est
minus.qz minus est magis iuri exosum certe hoc nihil est quia
nõ declarat quare sit magis exosum iuri zẽze.hic dicit q ratio
potuit esse qz etas epi erat iam statuta tẽpore huius cõstitutio
nis.ideo noluit illã mutare sed etas inquisitoris nõ erat specia
liter statuta.ideo propter arduitatẽ negotij limitata fuit prout
hic dicit q in tali etate presumit̃ maior maturitas. Vel dic secũ
do scõm eum q maior etas ideo requiritur in inquisitore ep̃ in b
epo.qz maior perfectio presumit̃ in episcopo ꝑ in ingsitore ex
eo qz epi est ver[o] r pastor per totus suarum ouiũ.de offi.ordi.
irrefragabili.non sic aũtẽ presumit̃ in aliis.qz sunt trãsitorij tẽ
porales r revocabiles.v.q.ij.qui epi.s. hec ratio satis bona est
vel dic tertio scõm eũ q ideo in episcopo statuta est etas.xxx.
annorum.qz ꝛps in illa etate fuit baptizatus r predicare cepit
xxviij.diſtin.presbyter.christi aũtẽ legatione fungitur episco
pus.xxj.di.in nouo.ideo r cetera q rõ cessat in inquisitore. Jo
testis dicere q ratio necessaria dari nõ potest sic intelligatis
gl.ꝛz persuasiua.sic intelligant rationes ꝛen.qui dicit q de iure
antiquo hec etas.xl.an.requirebat in eligenda in diaconissam
xx.q.i.sanctimoniales. Qualis aũtẽ etas olim requirebat in in
quisitore.dicit Jdau.qõ olim exigebat r sufficiebat eas q regri
5 tur in aliis iudicibus.de qua de offi.dele.cũ vicesimũ. Sl.
committi.querit quis habet cõmittere officium inquisitionis. c
Respondet qõ ꝓlati prouinciales vel ministri eorum ordinuꝫ
quibus a sede apostolica concessa est deputatio taliũ inquisito
rum. Jurta hoc querit gl.quid si eps vel capitulum sede vacã
te cõmittit alicui hoc officiũ an exigatur qõ sit etas.xl.an.talis
cui committit̃.respondet qõ sic per hãc literam que indistin
cte loquit̃.sed quid si fiat cõtra hanc cõstitutionẽ in hoc qz cõ
mittitur hoc officium minori.xl.annis.respõdet glo.qõ certũ d
est qõ puniri debent cõmittentes qz trangrediũtur hanc con
stitutionẽ que est ꝑcepti.facit qõ no.de elec.in generali.in.vi.
d §.illos.in vlti.glo. Sed dubium esse potest an teneat cõmissio
qz hic non apponitur decretũ.gl.dicit qõ videtur dicẽdũ hoc
nõ obstante qõ non tz commissio.alleg.ꝓ r contra qõ no.de
ele.licet canon.in.vi.r quod ibi no.in gl.ij. Jdau.hic aperte di
cit qõ non tz cõmissio vtpote facta contra legem.r.dist. vides.
C.de legi.non dubium.r nihilominus puniri tz cõmittens rc.
6 Sl.ipsorũ cõmissariꝰ revocat in dubiũ.nũquid inquisito
res possint alteri cõmittere vices suas.vt qõ nõ duplici rõne
prima per ter.§.e.vt cõmissi.vbi solũ permittit cõmittere cita
tiones r sniaruꝫ denũciationes.r sic alias vt negare.arg.C.de
procu.l.maritus.r de ꝓsump.nõne.r de trãsla.prel.c.ij.facit
de offi.dele.c.fi.in.vi.vbi conservatoris solũ duo dicta ꝓmittunt
2 mittere. Scõo qz electa vt industria ꝑsone.ergo r cetera de of

ſ.deleg.c.fi.r.c.is cui.e ti.in.vi.¶In cõtrariũ facit qz ſi dicimus q̃ inquiſitor habet ordinariã poteſtatẽ debet poſſe delegare.l. imperium in fi.ff.de iuriſ.om.iud.r ſimiliter ſi dicimus q̃ habe at delegatam.qõ dicit glo.verius per decre.per hoc.ſ.eo.ti.in vi.licet p̃o r cõtra faciat decre.nec aliqui.e.ti.tamẽ adhuc po terit delegare qz eſt delegat⁹ principis r in actu iuriſdictiona li r ſic nõ ad nudũ miniſteriũ tantũ.r qz per cõſequẽs oz poſſe committere vices ſuas.C.de iudi.l.a iudice.r.ſ.de offic.deleg. paſtoralis.in prin.r quicquid dicere⁊ olim.de hoc eſt hic caſus exp̃ſſus.r.ſ.c.p̃oui.r ita ſeruatur ſcõm gl.qz inquiſitores dãt cõmiſſarios quos vocamus vicarios vel ſubſtitutos. facit.ſ.c. p̃oui.ſ.porro.r.ſ.notarij.necob.decre.vt cõmiſſi.quia illa nõ loquitur negatiue dicendo q̃ non poſſit niſi illa duo cõmitte re prout loquitur in cõſeruatore decre.vlt.de offi.dele.in.vi.ſz loquitur affirmative dicendo q̃ illa duo poteſt.r ſic non oz ſu mi cõtrarius ſenſus ibi q̃ alia nõ poſſet⁹ qz reſultat p̃auus in a tellect⁹ cõtra hãc q̃ſtitutionẽ r precedẽtem.ideo aũt ſorte fuit de illis duobus exp̃eſſum.qz magis dubitabat qz ante citatio nẽ nõ eſt fundata iuriſdictio r qz poſt diffinitiuã eſt funct⁹ offi cio.r ſic ante citationẽ nil videbatur poſſe r ſimiliter nec poſt ſententiã.facit.de offi.dele.paſtoralis.ſ.i.r.e.ti.in literis.r idez tenet ¶Pau.ſ.c.p̃oui.dicit tamẽ ibi q̃ ſi tenemus inquiſitores delegatos p̃out p̃obatur in decr.p̃ea.l.per hoc.ſ.eo.in.vi.q̃ tales ſubſtituti ab inquiſitoribus nõ ſunt vicarij p̃prie nec ha bent ordinariã iuriſdictionẽ.ſed delegati r habẽt delegatam. ¶Mo.bene q̃ inquiſitores habẽt delegatã iuriſdictionẽ r nõ ordinariã.r quid de eorũ cõmiſſarijs ꝛc.¶Glo.commiſſarijs. querit quid ſi eꝑs deliqueret in his que hic dicuntur.an hanc c penã incurreret dicit q̃ non.quia de eo non exprimit hic.nec in.ſ.notarij.forte ꝛt in hoc deferret dignitati epali.ar.de offi. dele.c.ij.in.vi.fatetur tamẽ q̃ etiã epiſcopi debẽt a talib⁹ abſti nere ꝛc.¶Si.p̃eterea ponderat literam per quã a contrario dicit q̃ exigens aliquid non p̃etertu officij licet male faciat nõ incurrit tamen hanc penam ꝛc.¶Glo.officij querit an hoc ca ſu inciderit talis exigẽs in debite aliquid p̃ter officij in crimi ne cõcuſſionis.Reſpondet q̃ ſic.alle.i.q.i.ad fi.q.xxij.q.i. c.ij. in fi.r.c militare.r ſim.eccl.qz plerisq. Sed nunquid hoc caſu poterit abſolui ſi nõ reſtituit quadruplũ ꝟ ſiderato q̃ commit tens crimen cõcuſſionis tenetur ad quadruplũ.xvij.di.qui in d ſi.reſpondet gl.q̃ ſic q̃ hic exp̃imitur q̃ ſufficiat reſtituere ſim pliciter tãtum quo ad hoc vt poſſit abſolui a ſententia excõica tionis de qua hic.vnde credo qõ etiam hoc caſu poterit exigi quadruplũ licet nõ poterit impediri ex hoc abſolutio iſta.Ex predictis patet ſecundũ ¶Gul.q̃ licet aliquis modus de ſe illici tus ſit r damnatus potius ex cõſtitutione iuris poſitiui q̃s ex le ge veteris vel noui teſtamenti tamen poterit adhuc magis dã nari r hoc ꝓpter enormitatẽ criminis vel ipſius alterationẽ: nã alias nemo deberet p̃o eodem crimine multipliciter puni ri.de iud.at ſi clerici.in ſi.qõ nõ ob.vt p̃z ex predictis r ex ibi no.¶Tſi.illicite.querit an ingſitor poſſit imponere penas pecuniarias applicandas officio reſpõdet q̃ ſic.qz hic illas nõ p̃hibet ſed ſolũ illicitas exactiões.alle.de offi.p̃eſi.l. illicitas. in prin.de ſymo.in tantum.r.c.audiuimus.r.c.ſequẽs ſecundũ gl.¶Mat.vero hic dicit q̃ ingſitores p̃o crimine hereſis nullã penam pecuniariam poſſunt imponere.r eſt ratio ſcõm eum. qz aut inquiſiti cõuincunt de hereſi.r tunc omnia eorum bona ſunt cõfiſcata.ſ.e.cũ ſecũdã leges.aut nõ cõuincunt.r tũc nul la eſt pena imponenda.vnde nõ eſt tale crimẽ ex quo poſſit im poni pena pecuniaria b ſed perſonalis r bonorũ cõfiſcatio.ſ.e. excõmunicamus.r.c.ad abolẽdã.r quaſi per totum.r ſimiliter non eſt tale crimẽ in quo cũ vero hereticovolẽte redire r rela ſo poſſit diſpenſari.ſ.e.accuſatus.in.vj.r.c.excõmunicamus r ideo non poteſt fieri cõmutatio in penã pecuniariã.ſ.de pe.li cet hec dicit vera in hereticis.ſecus dicit in defenſoribꝰ r fau toribus hereticorum.nõ tamen hereticis quia poſſunt talibus imponere penitentias vt pauperibus de bonis eorũ aliqd da rent vel aliud opus pietatis.Itẽ qõ dictũ eſt de pena pecunia ria p̃o crimine hereſis nõ imponenda dicit p̃cedere regula riter.fallit tamẽ regula hec aliqſi quia interdũ aliqui proferũt verba hereticа que nullã habent excuſationẽ r proferunt ludẽ do vel iracũde vel ex fatua ſimplicitate.r tũc talibus taliter de linquentibus poſſunt imponere penas pecuniarias.nã has pe nas imponit eccleſia.xxij.di.cq̃.ij.de iude.ad liberandam.de rapto.in archiepiſcopatu cũ ſimilibus.ad hoc quia ingſitores tales ſunt iudices q̃ poſſunt hereticis conuerſis penas mitiga re r cõmutare.ſ.e.vt cõmiſſi.in.vi.in.ſ.illoz.ergo r cetera hoc etiã cõfirmat qz ſi fautores poſſunt ſic puniri.ſ.e.accuſatus.ſ. ſi vero.ergo r offendẽtes ſidẽ.fatet tñ q̃ hãc penã non imbur ſabunt ſed dabitur pauperibus vel applicabit officio.facit qõ bo.per Jo.an.de off.ordi.irretragabili. ſ.fi.c.dilectus.nec ob. predictis iſte ter.quia hic vtitur verbo ex tota querẽ qõ ſonat in d vicũ.r ſic nõ impedit auferri p̃ viã licite cõdẽnationis. ¶Si. pecuniã querit quid ſi ex tota querẽt aliam q̃s pecuniam numera tam.Reſpondet q̃ idẽ q̃ hic latiſſime accipit pecunia.put cõ prehendit omnẽ rem.i.q.iij.per totũ.nam omnis res deducti lis eſt ad pecuniam.l.fi ita fideiuſſorẽ.ff.de fideiuſſ.late vero ac cipitur p̃o rebus cõſiſtentibus in pondere numero vel menſu ra.l.ij.C.de cõſti.pec.ſtricte vero p̃o pecunia numerata.vt no. in.d.l.ij.¶Glo.ſcienter ponderat literam per quã a cõtrario concludit ignoranter rapientem bona eccleſiarũ p̃ delicto cle rici non incurrere hanc penam.alle.de conſan.r ibi.cle.vna ꝛc. 7 ¶Si.eccleſiarũ querit an ꝓpter delictũ hereſis poſſint ca pi bona p̃pria clericorũ reſpõdet q̃ ſic.qz hic non p̃hibet de eis ſed ſolũ de bonis eccleſiarũ.Ex hoc infert glo.qõ ſi mo nachus p̃eſit alicui eccleſie r aliqua acquiſiuit etiã intuitu p ſone q̃ de talib⁹ bonis nõ poſſit neri occupatio ꝓpter delictũ monachi cũ talia bona ſunt quẽſita eccleſie in qua intitulatus eſt ex eo qz impediente profeſſione nil põt monachus ſibi acq rere r ſic ſi aliqd queſuit ſtatum adepta poſſeſſionem fuerũt eccle ſie.xvij.q.i.c.vno.de p̃uni.cũ olim.ij.r per conſequens quo ad talia etiã locus eſt buic cõſtitutioni tanq̃ de bonis eccleſie.cũ glo.cõcor.¶Pau.dicit tamen gl.qõ ante hãc cõſtitutionem cũ hanc queſtionẽ habuerat de facto non potuit tantum clamare q̃ obtineret.¶Si.de ictũ voluit querere de ratione quare p̃o pter delictum clericorũ nõ cõſiſcant bona eccleſiarũ.voluit re ſpondere q̃ regulã delictũ de re.iu.in.vi.vbi dicit q̃ delictũ p ſone nõ debet in damnũ eccleſie redundare.Idẽ hic ¶Bul.alle. de excep.cũ venerabilis.limitat c hãc regulã.p̃cedere in cõmit c tẽdo ſecus in omittẽdo alle.ſ.de p̃ſcri.p̃acuit.Itẽ p̃mũ dicit fallere in feudalibus qz ſi platus cõmittit felloniam cõtra dñm feudi nocet eccleſie tale delictum.ſz in cõmittẽdo cõmiſſum ſit ſal tẽ viuẽte p̃lato vt p̃hz in lib.feu.de.c.conrad.c.ſi clericꝰ.de ma teria p̃emiſſa in regula delictũ.r de dolo.c.i.maxime p̃.d.Zu. ¶Pa.hic dicit regulã p̃cedere in extraiudicialib⁹.¶In iudicijs aũt aliquãdo p̃mit eccleſia ex facto p̃lati.de in inte.reſti.audi tis.de cen.cum olim.dic vt in locis ꝑalle.r p̃ legiſtas in.l.in be mus nulla.C.de ſan.ec.r vide oĩno gl.xi.q.iij.p̃mitteguꝫ.xvj.di. vi.ſi ep̃m.r.q.iij.placuit.r Arch.ibi ꝛc.¶Glo.etiam eccleſie querit qd impliceꝫ iſta d dictio euã.Rñdet q̃ ſ̃plicat qõ multo d minus poterit ingſitores applicare bona eccleſiarũ ꝓpter de licta clericorũ ſibi vel officio inquiſitionis vel fiſco ſeculari in quẽ alias ipſo iure publicantur bona laicorũ dãnatorũ de here ſi vt p̃obatur.ſ.e.cum ſcõm.in.vi.facit qõ no.de conceſ.p̃ben. quia diuerſitatem r qõ ibi no.ſuper glo.antep.¶At.hic dicit qõ bona laicorum ꝓpter hereſim applicãtur fiſco ſeculari in terris imper⁹.in terris eccleſie applicãtur fiſco eccleſie.r idez videtur ſi ſint clerici videlicet q̃ applicẽtur fiſco eccleſie cũ de illius foro ſint etiã in terris imper⁹.facit qõ no.in.d.c.quia di uerſitatem ſuper gl.p̃ealle.†Et hoc notat ¶Sull. e qõ eccleſia e habet iſicum qui vocatur theſauraria ſiue burſa eccleſie cui ap plicantur bona alicuꝰ p̃lati intelligo delinquẽtis.ſic in ſimi li bona res imperij dicuntur fiſcus non aũt bona p̃pria im peratoris.ad hoc quia eccleſia habet loculos qui p̃ceſſerunt ex loculis quos habuit dominus.xij.q.ij. exemplum.r c. habe bat hec vera p̃prie loquẽdo.fatet tñ q̃.in hoc fiſco eccle oés res eccleſie appellate ſunt oblatiões fidelium eo q̃ a fidelib⁹ offe runt bodie etiã cõtinent.xij.q.i.videtes.r in tãtum ampliatus eſt fiſcus eccleſie q̃ nulla perſona eccleſiaſtica maxime gerẽs vi tã cõmunẽ põt inuenirigẽs vel pauper q̃ eſt verum ſi bene ſie ret diuiſio.ſed p̃lati noſtri tẽporis male diuidunt.r totũ ſibi ap propriãt.¶Glo.applicare alle.cõco.r p̃recipue decre.excõ municamus in p̃in.ſ.e.vbi hoc probat olim.¶Gl.in his.de clarat literã nõ referri ad p̃incipium dum loquitur de etate.ſz ad alios duos caſus ſubſequẽtes.¶Gl.abſoluit.querit an po terit hec abſolutio fieri per ordinarium.Reſpõdet gl.q̃ ſic.cũ hoc ſibi non reſeruat papa.all.de ſen.excom.nuper r hoc dicit ¶Mat.verum poſt ſatiſfactionẽ.in articulo aũt mortis dicit qõ abſolui poterit p̃ facerdotem.¶Gl.ſatiſfecerit querit quid ſi nõ habent vnde ſatiſfaciãt iſti inquiſiti.Reſpondet qõ ſi pau peres ſunt notorie talis pauptas eos excuſat r ideo abſolui po terunt etiã non facta ſatiſfactione.de v̄.ſig.ex parte.i.¶Glos. corrigere.oppo.quia f corrigere eſt mutare animum alterius ſi f ſpoſiti ad malum probatur.xlvij.diſtin.ſ.neceſſe.ſz nullus po teſt alterius animum mutare cum animo vis inferri non poſſit l.ij.C.de here.inſti.r.ij.queſtio.v.capitulo primo ergo iſti nõ poſſunt iſtos inquiſitores corrigere.Soluit glo.corrigere poſ ſunt quantum in eis eſt poſſibile.ita hic non inuitum animum mutare vt in contrario nota.de iſto verbo corrigere ꝛc.¶Gl. cõmutare querit an p̃latus ſit ſuperior inquiſitore hoc eſt p utincialis poſſit alterare vel mutare vel corrigere facta p̃ inquiſi tores me

ſitorem virtute officij.vñ q̃ ſic.qz põt illum totaliter ab officio amouere.cõtrariũ tenet glo.veſtra qz ꝭ poſſet amouere.ex con ceſſiõe huius decre.tamẽ revera ingſitor hz immediate iuriſdi ctionẽ a papa cũ eius ſit delegatus vt.ſ.nõ a p̃lato eligẽte.r ſic ſolus actus cõmittendi r remouẽdi eſt cõceſſus p̃latis inquiſi tor non aũt poteſtas mutãdi geſta per eos.Idẽ tenet hic Ste. Idẽ ſentit hic ¶Gul.dicit enĩ q̃ iſti inquiſitores quãtuncũq; ha beant poteſtatẽ in requirendo recipiũt p̃tãtẽ a p̃uncialis ſui oz dinis.dicunt tñ delegati apoſtolici in hoc.vt in.c.per hoc.e.ti tu.in.vi.r hoc quo ad officiũ ingſitionis.Jn his vero q̃ ſunt re gule dicit q̃ ſemp ſubſunt ſuperioribus ſui ordinis ſicut r iudi ces delegati ſubſunt ſuis ordinarijs in aliqs q̃ſ in officio delega tionis ſm eũ.¶Gl.tenet.q̃rit an ſit in poteſtate iſtoz p̃latorũ an remoueãt inquiſitores delinquẽtes.dicit qõ nõ.ſed neceſſi tãtur.qz hic ponitur verbũ neceſſitatis.ſ.teneãt.Quare autem hic ordinarij locoz ſuccedũt p̃latis ingſitoris in denũciãdo ſe di apoſtolice r nõ in puniendo.dicit ¶Mat.hic q̃ ideo qz ordi narij in hoc ſunt pares inquiſitorib⁹.par aũt ẽ in parẽ non ha bet imperiũ.de elec.inmotuit.nec ob.xxiij.q.ij.c.j.qz ibi loqtur q̃ papa eſt beretic⁹.quo caſu p̃ inferiores põt deponi.hic aũt ingſitor nõ erat hereticus ſz alis delinq̃bat in officio.¶Gl.cõ ceſſiõe.q̃rit de qua cõceſſiõe hic loquit.rñdet de cõceſſiõe fa cta oſtõ ingſitoris per p̃uilegia apoſtolica.vt inquiſitores poſ ſint hr̃e officiales armatos.qõ intelligo q̃diu deſeruiũt in offi 10 cio ſm ¶Pau.†Sed querit hic ¶Pau.quare fuit hic expediens tale p̃uilegium.reſpondet qua vſus armorum regulariter de iure communi eſt p̃hibitus p̃o clericis r laicis.alle.c.vt ar morum vſus inſcio p̃incipe interdictus.l.j.lib.xi.xxij.q.fin.c. clerici.r.c.quicunq;.r de vi.r bone.cleri.c.i.Gul.vero hic di cit q̃ iſto vſu armorum aliquando vtitur p̃latus vice ſue ecc. alleg.ſ.ne cle.vel mona capi.ſi.in.vi.r de ſenten.excommuni. dicto.aliquando vtuntur p̃lati vice p̃incipum de rapto. in archiepiſcopatu.iſto autem caſu vtuntur authoritate.ſ.apo ſto.cui maxime in facto fidei omnes habent obedire.alle.ſ.eo. excommunicamus.q̃.r.c.inquiſitionis.in.vi.

1 ¶Beghinorum r beghinarum ſecta eſt reꝓbata.
2 Perfectionis gradum ꝓprium non poteſt homo in hac vita terreſtri adipiſci.
3 Ad ieiunia r p̃cepta eccleſie tenetur homo q̃ſtũcunq; bonus.
4 Beatitudinem que eſt in patria non poteſt quis in hac vita cõ ſequi.
5 Copula carnalis contra traditiones eccleſie eſt peccatum mor tale.r nume.19.
6 Hereſes an debeant extirpari.
7 Secta quid ſit.r vnde dicatur.r quomodo debeat ſcribi.
8 Charitas poteſt in infinitum extendi.
9 Impeccabilis an poſſit quis eſſe.
10 Jeiunia re qui teneantur.
11 Diare tenetur homo q̃tuncunq; perfectus.
12 Sentẽtias quid ſit.
13 Obedientie ſubiacet homo perfectus.
14 Gratie elevantis ad deum indiget anima.
15 Virtutum moralium duo ſunt genera.
16 Peccatum poteſt eſſe mortale dupliciter.
17 Peccatum poteſt eſſe mortale.
18 Oſculum an ſit peccatum mortale.
19 Peccati appellatione an intelligatur mortale.
20 Reuerentiã exhibere debemus in eleuatione corporis chriſti.
21 Corpus chriſti ſumere tenetur quilibet ex p̃cepto chriſti et eccleſie etiam ſi ſit ſumme perfectus.
22 Hereticи ſi poſtabiuratam hereſim non implent penitentiam iniunctam habentur p̃o lapſis.
23 Fornicatio an ſit maius peccatum q̃s mẽdacium qõ ſit ex libidi ne vel alias qualitercunq; dummodo ſit mortale.
24 Occidere matrem an ſit maius peccatum q̃s occidere vxorem.
25 Sacerdos in cognoſcendo ſolutam an committat ſimplicem fornicationem an adulterium.

AD noſtrum qui deſit.

Primo ponit quãdam ſectã hereticorũ.Et ſe cundo eius errores dãnat.Tertio excitat offi cium diocelanorum.ſecunda ibi cum autem ter tia ibi porro.¶Mo.p̃elatum potiſſime papam debere attendere circa augmentũ fidei catho.r extirpationem
1 hereticorum.†a ¶Mo.reꝓbatam ſectam beghinorum r be a ghinarum.¶Mo.hic octo errores damnatos r contra fidem.
2 ¶†Et primo nota q̃ homo in hac vita terreſtri nõ poteſt adi piſci perfectum gradum perfectionis.¶Mo.ex ſecundo r ter
3 tio q̃ homo quantũcũq; bonus tenetur ad ieiunia p̃cepta
b p eccleſiã r ſimiliter b eſt aſtrictꝰ ꝓceptis aliis eccleſie.¶Mot. vlterius ex quarto quod quis in hac vita non poteſt conſequi
4 beatitudinem que eſt in patria.¶†Mo.ex quinto qõ quilibet in hoc mundo indiget lumine r gratia dei.¶Mot.ex ſexto qõ homo quantumcunque bonus non debet nec dicitur a ſe licen
5 tiare virtutes.¶†Mo.ex ſeptimo quod carnalis copula cõtra traditiones eccleſie eſt peccatum mortale.¶Nota ex octauo q̃ quilibet in eleuatiõe corporis chriſti oz ei facere reuerentiã. ¶Mo.vltimo dioceſanos debere ſolicitos eſſe in partib⁹ illis in gb⁹ vigẽt heretici potiſſime beghini r beghine ꝛc.¶Op.
6 Ste.contra p̃incipium decr.qz videt qõ vt̃ debeat extirpa ri hereſis duplici ratione.¶Primo qz id qõ eſt neceſſariũ nõ de bet extirpari.ſed hereſis eſt neceſſaria.p̃me ad cor.ri.vbi dici neceſſe eſt hereſes eſſe vt qui probati ſint manifeſti fiant.fa cit.xxiij.q.vlt.c.fin.Secunda ratio qz nemo debet obligari ad impoſſibile nec inuitari.ſed impoſſibile eſt hereſes extirpare, q̃ dicit gl.eſaie.vñ.q̃diu ſtabit mundus ſeculariſ r hereticus ſermo dominabitur.ſic ergo fruſtra laborat papa in extirpan do.Soluit primo primã rationẽ quia hereſis per ſe nõ eſt ne ceſſaria.ſed per accidẽs quãtum vꝭ vt ex quodã malo deo eli ciat aliquod bonum.qz ſm Aug.eccleſia vtitur hereticis ad p bationẽ ſue doctrine dũ eorũ falſa dogmata impugnat.xxxvij. diſtin.qui de menſa.r.c.ſi quid verum.¶Non obſtat ſecunda ratio quia fatendum eſt q̃ eccleſia nõ poſſit facere quin ſint he reſes.poteſt tamen r debet inquantum poteſt illos extirpare r
7 impugnare.alle.xxiij.q.vñ.per totum ꝛc.†¶Glo.ſecta.declarat vnde dicatur ſecta r quid ſit r quomodo debet ſcribi.r in quo differt a ſepta ſcripta per.p.gl.primo p̃emittit q̃ hec materia cle.eſt theologica tñ qz expedit in faculiate quacunq; declara ri ter.per gl.declaratur clarius loquendo q̃s poterit ꝓpter ca noni ſtas ex doctrina quã p̃eceperat a magiſtro Jo.de perma, ordinis predicatorum ſub quo ꝭ modicum ſtuduit in ſacra pa
8 gina.¶†Glo.graduum voluit querere an aliquis intrã poſſit creſcere in malicia quantum in bonitate.r videt q̃ ſic.per illud ca.omnes in fi.xlvij.di.contrariũ ibi tenet gl.qz charitas in in finitum poteſt extendi.ſed quis non poteſt eſſe ſumme malus. de pe.di.ij.ſ.eo.cõtra de quo plenius in.ſ.hec que de charitate in gl.ij.ꝛc.¶Glo.impeccabilis voluit opponere qõ quis poſ ſit eſſe impeccabilis in hac vita.nam dicitur in prima epiſtola Jo.c.iij.omnis qui natus eſt ex deo non peccat.Soluit gl.quia hec authoritas poterit facere p̃ iſta tamen non ob.quia aduer tendum eſt quia ſi queritur an quis poſſit eſſe impeccabilis ex dei potentia abſoluta.r dicẽdum qõ ſic.nam creditur hoc pri a. ¶Mot.repro
uilegium conceſſum diuinitus beate r glorioſe virgini marie. batã.addeter.
9 Si vero queritur tan qs poſſit eſſe impeccabilis ſecundũ com gl.r imo.i cle.
munem curſum vel gratiam per quam diſpenſat dona gratie i.ſ.de reli.do.
ſue ſuis ſanctis r dicendum quod nõ ita hic ratio quia nullus
poteſt eſſe impeccabilis niſi per beatificationẽ dei que in hac b ¶Eſt aſtrictꝰ
vita haberi non poteſt vt plene ꝓſequitur Tho.prima par ad hoc no.ad
te ſui operis.q.centeſima.cap.ij.Ad predicta facit de pe.di.ij. de q̃ dicitur p
fi eñ inquit vbi Hiero.ple ne reſpondet authoritati p̃miſſe in fel.in.c.q̃ſ. cõ
principio probans multis authoritatibus r exẽplis homnem tra falſam.i.v.
in hac vita non poſſe eſſe ita perfectũ quin peccet.r probat ma colũ. v.vltimo
rime exemplo Dauid Salomonis r aliorũ qui habuerunt ma not.de proba.
gnam perfectionem vltra communem curſum.r tamen pecca
nerunt cũ glo.cõcor.¶Pau.Ste.r ¶Mat.¶Gul.vero cõtrarium.r c ¶Qui aũt te
contra iſtũ primũ erroꝛẽ.alle.qõ legit in prima dominica qua neant vide.d.
dragesime.ſenz.alle.dictũ Aug.de peni.di.ij.charitas.vbi di Ant.i.d.c.ij.i
cit q̃ quis nõ põt habere perfectã charitatẽ in vita iſta.r hoc fi.col.de obſer
etiã alle.gl.ſe.q̃etiã ad hoc alle.alsauthoritates.¶Gl.p̃fectio ieiu.r archi.in
q̃rit quare hoc ſit hereticũ q̃ quis poſſit eſſe p̃fectus xp̃o.¶Reſ c.p̃uiciandũ,
det aſſignando rationẽ phyſicam quia in his que habẽt q̃ſtita de conſe.dil.iij.
tem diuerſe rationis minus nõ poteſt per augmentũ venire ad
quãtitatẽ maioris.ſicut patet in virtute ignis que nõ poteſt ad
equari virtuti ſolis.faciẽdo ignẽ magnũ q̃tũ fieri poteſt.r hoc
q̃ ſunt q̃ſtitates diuerſe ratiõis.ſed gratia vꝭ ſe habet ad gra
tiã alteri⁹ hoꝭ ſicut virtus ſingularis ad vniuerſalẽ.r ſic fecũ
dũ diuerſam rationẽ.igit r cetera.Ad hoc q̃ dñiti ad infinitũ
non eſt facienda adequatio.fa.de ſum.tri.dãnam⁹.ver.cũ ergo
in ſi.ad hoc ſcõm Ste.qz creatura nõ poſſit aſſimilari creatori
qz nũq̃ peccatũ fecit nec eſt inuẽtus dolus in ore eius.r eſt rex
regũ r dñs dominantiũ.¶Gl.in ver.ij.in verbo ieiunare.que
rit quare hoc ſit hereticũ dicere qõ poſſit reperiri homo cui
nõ expediat ieiunare.Reſpõdet gl.q̃ qualiſcũq; pfectio in hac
vita nõ ſubuertit ordinẽ eccleſie imo perficit ſz q̃diu manet or
do eccleſie manet obediẽtia inferioris ad ſuperiorẽ.vt ſic teneã
10 tur eorũ ꝓceptis obedire.xciij.di.per totũ ꝛc.† c Qui autem te
c neantur ad ieiunia plene no.in rubrica de obſerua.ieiu.r in c.
ij.in fin.de quo tractat hic Mat.ad predicta fa.quia ¶Paul.li cet gratia dei plenus caſtigabat corpus ſuum per ieiunia.ſz pre dictis obuiare videt Luc.v.vbi videt qõ filij ſponſi non habẽt ieiunare q̃diu ſpõſus eſt cũ ipſis.ſed ſponſus eſt cũ perfectis

spiritualiter in illis habitans.iuxta illud .Mat.vlt. Ego vobiscū sum vsq; ad cōsummationē seculi.vt ī cle.si dōm.de reli.ꝛ ve. san.ꝛ cetera.Respōdet gl.tripliciter.primo scōm Christo.q; autboritas Luce.v.intelligi debeat de discipulis q adhuc erant imbecilles in corporali penitētia.ꝛ ideo magis debebant foueri dulcedine ꝙ austeritate ieiunij.facit de pe.ꝛ re.deus qui.vel scōo scōm Hiero.pōt dici q predicta authoritas potest intelligi de ieiu.veteri observātiarum antique legis.vel tertio scōm Aug.illud potest intelligi de ieiunio qō ptinet ad humilitatē tribulatiōis.qz nō debet ieiunari cū tribulatiōe sed cū gaudio mētis suspense ad spiritualia de materia remittit gl.ad beatus Tho.ad predicta alle.hic zen.qz quis nō ieiunādo diebus preceptis peccat mortaliter.de obser.ieiu.c.ꝯ.ꝛ sic cadit ad perfectionē qz qui delinquit in vno factus est reus omniū.de re.iur.

11 desleat. ✠Sl.orare.querit quare hoc sit hereticō dicere qō

a homo perfectus nō tenetur orare.Rādet gl.q; rō est[a] qz homo quantūcunq; pfectus in statu vite semper in hac vita dz orare vt ex virtute diuina pseueret in virtute ad quā pseuerādū non sufficit ppria virtus.Hinc est q; quilibet viator ex pcepto dei tenet dicere.Et ne nos inducas in tentationē.ꝛ alia que habētur in oratione dominica.s.✠Pater nr̄oster.Itē secundo p hoc alle.authoritatē beati Aug.in li.de perseuerātia per quā ptz q; dat multa gratia.ꝛ nō perseuerātia in gratia ideo vt etiam perseuerātia habeatur est orandū.Tertio pro hoc alle.qz cuiūcunq; viatori incubit orare pro eterna beatitudīe quā nōdū hz. iuxta illud psal.vnā petij a dño hanc requirā.ꝛ cetera.Vltimo hoc cōfirmat exēplo christi.Qui hz pfectus orabat pro corporis gloria.iuxta illud pater glorifica filiū tuū.quomō tamen talis oratio cōueniret christo remittit ad Tho.de materia etiam

12 remittit ad no.in cle.i.de reli.ꝛ ve.san.✠Sl sensualitas declarat qd sit sensualitas.qz est ata sensitiua.qz est etiā vis atā appetēs desiderabilia corpori.ꝛ nociua refutās.de qua in cle.i.de sum.tri.✠Sl.placet.pbat qō nō sit licitū dare corpori omne id qō placet p ter.c.deniq;.iiij.di.ꝛ per authoritatem Aller.ad didimū.ꝛ p authoritatē Ouidij dicētis.Est virtus placitis abstinuisse bonis.ad hec facit scōm Sul.qō caro ꝓdiu est in hac vita pugnat cōtra spiritū.de cōsti.nā cōcupiscentiā.ꝛ.vi.di.hz pensandū.ideo nō omnia placita corpori sunt danda ei cōcor.

13 Mat.in ver.iij.✠Sl.obedientie.querit quare hoc sit hereticī dicere q; pfectus nō subiaceat obedientie.Respōdet qō

a ✠Sz homo ꝓtūcunq; perfectus. Adde bñ facere text. in ca.qō prede cessor.vj.q.iij.

peccatū paganitatis incurrit q se asserit ꝓtianū ꝛ cōtenit sedi apo.obedire.xix.di.nulli fas.qō itelligo vt ibi.xvi.dist.q.sunt. Itē vt dicit gl.sequēs hoc est ꝺ illū articulū fidei.Et in vnam sanctā ecclesiā.ꝛ cetera.Hoc etiā cōfirmat gl.per rationem qz ecclesia militās est ad exemplū ecclesie triūphātis iuxta illud qō dicit Jo.in Apoc.Vidi hierusalē nouā scīam descēdētē de celo.ꝛ cetera facit.Exō.xxv.alis.xvi.vbi dictū est qō oia faceret scōm exēplar sibi monstratum in monte.ita sicut in ecclesia triūphante est vnum caput.s.deus cui oia obediūt.ꝛ sic in ecclesia militāte debet esse princeps.s.papa cui ꝓceptis oēs tenētur obedire.quintino hoc est de necessitate salutis vt in extravag.Bonifacij.vnā sanctam.Ad hoc etiā gl.adducit authoritatē Jo.i.ꝛ Jo.x.Fiat vnū ouile ꝛ vnus pastor.Hoc vltimo cōfirmat ratiōe naturali.qz sicut operatiōes rerū ꝓcedūt ex naturalibus potentijs ꝛ superiora mouent inferiora ad suas actiōes per excellētiā naturalis virtutis collate diuinitus.sic in humanis operationib⁹ que procedunt ex humana volūtate oportet q; inferiores moueant per suā voluntatē ex vi authoritatis diuinitus ordinate.Istorū aūt mouētiū vn⁹ est summus.s.deus in celis.ꝛ papa ei⁹ vicarius in terra.ergo ꝛ cetera.Hec ob.pdicti authoritas all.q; istos qz respōdet gl.sequēs qō illa authoritas vbi spīrit⁹ dei ibi libertas ꝛ cetera.intelligit de libertate a seruitute peccati.nō aūtē de libertate a seruitute qua qlibet existens in via tenet obedire prelatis ecclesie vel secularibus principibus.nam virtus qua homo subijcitur homini ptinet ad corpus non ad animā que est libera qz hz quandoq; in via ab effectibus animē liberemur non tamen ab effectibus corporis.alle.qō habetur ad Roma.ij.vij.ꝛ glo.super illo ad Ti.vi. c.ad predicta.alle.hic Sul.dictū in epistola Petri.ꝛ Dan.po pult estote subiecti hūane creature ꝓpter deū.de ma.ꝛ obe.so

14 lite cum gl.cōcor.Mat.In versi.iij.✠Glo.beata querit de ratione quare hoc est hereticus q; homo in hac vita posset cōsequi finalem beatitudinem.Respondet gl.q; perfecta charitas nō pōt haberi in via.sed solū in patria vt dictum fuit.s.cū alia gl.Ad hoc etiā all.authoritatē apostoli.i.ad cor.c.xiij.vbi dicit.Nunc videmus in enigmate quasi per speculū.tūc autez facie ad faciem.all.etiam alias authoritates que probāt qō nō deficiti habetur perseuerātia vt legit.ꝛ no.de pe.di.i.in sum.ꝛ di.iij.si.er bono circa medium in gl.vnde illi allegāt versus Qui dij.Sed vltima semp expectāda dies hominis est dicitq; beatus.Ante obitum nemo supremaq; funera debet.Et hoc clarū est ex dei potentia ordinata.sed ꝛ secundum legē cōmunes quadeus beatificat homines q; nullus secundum talē pōt leuari a deo ad beatificā visionē sue excellētie nisi totaliter moriaſ.sicut cōmuniter est videre in animabus nunc beatus. Ad hoc exo. xxxiij.nō videbit me homo ꝛ viuet.vel nisi sit abstract⁹ a sensibus corporis q; neſciat an sit in corpe an extra corpus vt cōtigit in Pau.Si vero queritur an ex dei potentia absoluta possit quis gradū perfectionis beatifice in hac vita habere.dicit gl.q; si querit de beatitudine actuali.hoc esse nō potest.ratio qz ad perfectionē talis beatitudinis ptinet esse impassibile sed impassibilitas non potest adesse alicui ducenti vitā in humanis. igitur ꝛ cetera.Si vero loquimur de beatitudine essentiali que consistit in perfecta visiōe diuine essentie.ꝛ etiā secundū quosdā in pfecta dei dilectiōe ꝛ fruitiōe.ꝛ tūc hoc bene potest esse ꝛ est catholicū non hereticum.ad hoc inducit Joā.an. dictum Aug.super gen.ad.xij.ꝛ in li.de videndo deum Pauliná vbi dicit qō Moyses ex priuilegio speciali mortalem vitā agēs deū p essentiā vidit tanq; futurus doctor iudeorum vnde ꝛ Hiere. xij.dicitur de ipso pala ꝛ non per enigmata vidit deum ꝛ facie ad facie allocutus est deū.Exo.xxxiij.vij.q.i.Moyses.ꝛ ibi de hoc ꝛ idē priuilegiū dr̄ habuisse paulus.tāq; futurus doctor gentiū.Ad hoc.ij.ad cor.xij.vbi dicit se fuisse raptum in paradisum dei ad hoc etiā certū est q; deus potuisset cōferre p dictis omnē gradum visionis beatifice possibilē pure creature.ꝛ eis cōmunicare per potētiā absolutā prout dicit tho.iiij.sententia

15 rij.ꝛ sic hoc tenere non est hereticū qō tenemēti. ✠Jn ver. v.gl.nō indigetis prin.alle.authoritates p quas patet hereticū esse qō hic ꝺicit.vez qō anima nō indiget lumine gratie elegātis eā ad deū.Deinde in v.huius ratio est.Cōfirmat hoc ratione qz illud qō est propriū nature superioris inferior natura nō potest assequi nisi per actionem superioris nature.cōtus.id est proprium.sicut videmus naturaliter.q; aqua nō potest fieri calida nisi per actionē ignis.sed soli deo est proprium habere pfectam beatitudinē que cōsistit in visione essentie dei.ergo nulla creatura vel natura intellectualiter pōt videre deū per essentiā nisi deo faciēte hoc nec cōsequēter habere pfectā beatitudinē.Ad hoc Jo.xiiij.qui diligit me diligetur a pre meo ꝛ cetera. facit qō vidistis in.c.i. de magistris in prin.vbi patet gratiam dei necessariā ꝛ eius lumē ad beate deo fruendum.Cōtra istū errorē.alle.etiā Ste.hic authoritatē psal.dicētis.Ecce enim in iniquitatibus cōceptus sum.Ex quo ptz q; natura intellectualis non pōt esse beata.facit qō not. de cōse.dist.iij.c.vlti.vbi etiā tangit de libertate arbitrij. ✠Jn ver.vi.gl.imperfecti renocatin dubium vtrum indistincte hoc sit hereticū dicere qō hominis imperfecti est exercere se in actibus virtutū.ꝛ qō perfecti licentiant a se virtutes.Respondet gl.q; non sed demum cum distinctione.vnde dicit aduertendū q; ꝓut scribit Ma-

16 crobius super somnio Scipionis q; duo sunt genera virtutū moralium.ꝛ hoc sequuntur etiā theologi. Primum genus est quia quedam sunt virtutes animi nondum purgati ab insultu passionum.ꝛ sic non summe pfecti sed ad id toto conatu tendētis.vt sunt virtutes modificatiue passionum insurgentium in sensualitate hominis vel actionū occurrentiū.hominī sicut est videre in temperantia.que modificat delectationes corporis in cibis ꝛ alijs actibus.ꝛ in fortitudine que tēperat timorē ꝛ audaciam circa pericula mortis.ꝛ iste dicuntur virtutes purgatorie.que sunt nondū purgatorū vt ꝓdixi.secundum est genus virtutum animi purgati que sunt tantūmodo hoīm totaliter purgatorū a molestijs passionū.ꝛ hoc contingit solū beatis vel pancis in his perfectis in hac vita.ꝛ iste sunt virtutes nō regulantes passiones sensualitatis.sed solū tenētes animā hominis in deo ꝛ in summa perfectione.Exemplum si deus in homine tēperantia qui ignorat cōcupiscentias terrenas.fortitudo in eo qui nescit passiones. Prudentia in eo qui intēdat solum diuinis ꝛ iustitia tenet mentē cū deo ppetuo federe.Ad predicta all.gl.authoritatē Aug.xij.de ciuitate dei ad literā quā videre ꝓ vos.hoc supposito dicit glo.qō si querit an sit hereticū dicere qō pfecta alia licitiat a se virtutes.ꝛ sic ꝗsequēter an hoc sit possibile ꝛ dicēdum est ꝙ si quis dē querit an hoc sit possibile ex tū ad actū dicēdum est ꝙ sic.vt est videre in anima pfecta perfectione patrie vel summa perfectione qua habēt pauci in hac vita.qz tales habentes talē animā habēt alios actus in se differētes ab alijs.Si vero querit quo ad habitū ꝛ dicendū ꝙ nō.qz habet charitatē in summo gaudio.ꝛ per cōsequens oēs habit⁹ virtutū moraliū iuxta illud apostō.Charitas est patiēs benigna ꝛ cetera.facit de pe.di.ij.charitas.ij.Ex his ifert aliud vez nunqd sit hereticū dicere imperfecti hoīs est seorsum cere in actibus virtutū moraliū.qz si quidē exercet se reprimēdo impetū passionum ꝓ iudiciū rōnis.ꝛ imperium voluntatis

tunc hoc

tunc hoc est bene dictū.ꝛ nō hereticū. Si summus imperfectus pro nō habēte summā pfectionē qualē habēt beati in patria.ꝛ qualē habuerūt pauci in hac vita.vt christus beata virgo.ꝛ primi parētes in statu innocētie.alij etiā forsan ex ꝓuilegio speciali. Si vero sumamus imperfectum,pro vicioso ꝛ carente perfectione necessaria ad salutem tūc hoc est hereticū dicere.qō gl. probat per exemplū Pau.Hieremie.ꝛ Joā.baptiste qui duo fuerūt in vtero sanctificati secundum theologos.ꝛ per exēplum beati Martini.ꝛ beati Benedicti nā de apostolo.ptz qui fuit perfectissimus in via.ꝛ tamē reputimebat insultus carnaliū passionū iuxta illud ad cor.ix.pugno.nō quasi aerem verberās sed castigo corp⁹ meū.Ad hoc etiā ꝙ gl.allegat alias duas authoritates vnā ad roma.vi.aliā.ij.ad corin.xij.de Hiere.ꝛ Jo.baptista patet quia tales habuerūt fomitem inclinantē ad venialia nō ad mortalia.ꝛ cōtra tales insultus bellauerūt.ad qō allegat id qō sancta mater canit ecclesia de ipio Jo.baptista.pq qō patet ꝙ fugit in deserto ne vitā suā in aliquo etiam leui macularet.de beato Martino patet qō legit de ipo ꝙ carnē spiritui seruire cogebat.ꝛ similiter de beato benedi.qui se ꝓuicebat in terspinas.vt sic per vicera corporis sanaret vicera mētis cōtra insultus libidinis.Ex quibus omnibus cōcludit gl.ꝙ perfecti perfectione necessaria ad salutē nō licentiant a se virtutes etiā quo ad actum.imo in illis se exerceāt.qō etiam affirmat authoritate apostoli ad phil.iij.Ande sic intelligēdo hāc opinionē est aperte hereticā.Est etiā in sana hec opinio.qz quis reperiretur qui sciret se adeo pfectū qō posset licētiare actualiter virtutes a se.certe nullus nisi insanus.de pe.dist.iij.alias.secūda si eñ quid ver.nos aūt iurta.de pur.ca.c.vlti.ver.si hoc ꝛ qō ibi no.per Joā.an.Concor.Ste.cum gl.ꝛ similiter Pau.Sul.ꝛc.

17 ✠Jn ver.vij.glo.osculum.querit gl.ꝛ reuocat in dubiū nunquid sit osculū.indistincte peccatū mortale.Respondet gl.aduertēdum ꝙ quid pōt dupliciter esse peccatū mortale vno modo secundum suam speciem.Alio modo quia illud procedit ex inordinata ꝛ mala cā licet alias de se nō sit malū.Sumēdo primo modo peccatū mortale.ꝛ similiter nec amplexus vel tactus quia possunt fieri sine libidine ex cōsuetudine regionis vel propter pacē vel alīa rationabilē causam.sed in hac specie est adulterium furtū ꝛ similia.de iureiu.ꝛ si christus ver.quedā. Si vero sumatur secūdo modo peccatū tūc dicēdū est qō osculū tactus ꝛ amplex⁹ si fiāt ꝓpter libidinē sunt peccatū mortale.ꝛ sic peccat mortaliter tās eleemosynā pauperi vt ex ea inducat ad herese.hz alias in se sit bona eleemosyna.Ad hoc facit qz nō soluz est peccatum mortale cōsentus deliberatus in actum peccati. hz etiā in delectatione ei annexa scōm.And.ꝛ theologos.ergo ꝛ per cōsequens nedū cōsensus deliberat⁹ in actum luxurie.hz

a etiā delectatiōes ei annexe est peccatū mortale.[a] Nā osculata tactus ꝛ similia sunt propter delectamēta huiusmodi.ꝛ ideo sunt pecca.um mortale de quo etiā gl.remittit ad Tho.in prima secunde.Ex illo etiā habes ꝙ quoties aliquis osculat meretricē siue ꝓpter libidinē siue nō semp peccat mortaliter.de quo etiā gl.remittit ad Tho.in prīa scōe.Ad hoc etiā qz libidinosus aspect⁹ est peccatū mortale.xxij.q.v.nec solo.nec ob.pdictis ratio quā faciebāt ipsi.ꝛ ponit hic in ter.qz nō pcedit duplici de causa.primo qz non est vera de falsa.scōo qz dato ꝙ esset vera nō tamen sequeretur cōsequētia quā faciunt ꝙ sit falsa patet qz litera ꝓsupponit ꝙ natura nō inclinat ad osculā qō est falsuz qz sicut natura inclinat aliquid in ꝓprium finē sic etiā inclinat ad omnia inordinate de se in illū finē sicut est videre in grauitate q̄ sicut naturaliter tēdit ad esse deorsuz,ita etiā cōsequēter ad descēsum q; ordinatur in illū finē.Ex hoc sequitur ꝙ natura inclinat ad osculā cū illa ordinētur ad actum carnalē sicut ad finē.Qō aūtē ratio nō cōcludat dato ꝙ sit vera patet qz si talis ratio concluderet seq;retur ꝙ ieiunare peregrinari credere in deum trinū ꝛ vnum.ꝛ alia que pertinēt ad fidē essent mortalia

19 cū ad talia nō sclnet natura qō est falsuz ꝛ insanū.ꝛc. ✠Sed. nō est ꝛrit ꝛ reuocat in dubiū nunquid actus carnalis sit peccatum mortale in distincte.dicit ꝙ sic.si fiat cum alia ꝓ[b] cū vroze etiā si cadat in simplicē fornicationē licet alias nō cadat incestum vel adulteriū.alle.ꝙ alias ꝛ xv.di.hoc etiā probat authoritate apostoli ad gal.v.ibi pmissa fornicatiōe.ꝛ alijs dicit ꝙ quitalia agunt regnum dei nō possidebūt.sed solū ꝓpter peccatū mortale quis excludit a regno dei igitur ꝛ cetera.ex quo not.ꝙ solum mortale peccatū excludit a regno dei.Itē probatur per authoritatē Thobie.iiij.vbi dicit.Attēde fili ab omni fornicatiōe.ꝛ ꝓpter vroze tua ne patiare crimē scire.Criminis aūt ap

20 pellatiōe continet mortale.l.xxxi.di.c.i. ✠Ex quo habes modo ꝙ appellatiōe crimīnis intelligit crimē mortale hoc etiā cōfirmat.qz hoc est vnū de ꝓceptis decalogi.xxij.q.v.ij.Nō mechaberis.all.etiā alias authoritates pro hoc etiā facit nō quē vidi

quis teneatur resistendū est in actu virtutis ꝛ nō ferro vt dicit gl.sequens.alle.de corpo.viciatis significauit.An aūtē indistincte actus carnalis copule.cum vroze sit sine peccato.clarus est qz nō est peccatū qz si sit causa sobolis procreande vt no.xxxij. q.iij.in summa.ꝛ dic vt ibi.Circa istā partē querit hic Mat. de duabus questionib⁹ de quibus dicā.j.vez qō sit maius peccatum vz an fornicatio an mēdaciuz qō sit ex libidine vel alias qualitercūqz dummodo sit mortale.Itē an sacerdos cognoscēs do soluntam committat fornicationē vel adulteriū.dicā post gl.

12 ✠Jn ver.xvij.gl.exhibere querit de ratiōe quare sit hoc hereticum tenere qz in elevatione corporis christi nō teneat quis exhibere reuerentiā saltē sicut perfectus.Respondet gl.qz scriptum in nomine Jesu omne genu flectat.ꝛ qz hoc apte reprobāt.in.c.sane de cele.miss.ptz etiā insania ꝛ heresis huius opinionis.qz cōtradicit doctrine vtriusq; testamēti.l.veteris ꝛ noui.de veteri patet psal.xcvij.ibi adorate scabellum pedum eius quoniā sanctū est.qō intelligit de christi humanitate.ꝛ specialiter de carne christi.ꝙ ibi exponit Augu.de nouo testamēto ptz per plures authoritates quas hic all.gl.ꝛ specialiter apo

22 stolus ad hebre.i.ꝛ ad hoc qz cōstat ꝙ quilibet tenet ad sumē dū corpus xpi ex pcepto ecclesie.ꝛ etiā ex pcepto christi.et iā si sit summe pfectus.cum dicit apostolus.Hoc facite in meā cō memorationē ꝛ nisi mā ducaueritis carnē filij hoīs ꝛ cetera.sed quā rōne quis tenet corp⁹ xpi sumere.ꝛ eū spiritualiter mādūcare.eadē ratione ipse tenet ipsum adorare adoratiōe latrie vt pbat Aug.sup psal.palle.ꝛ Tho.in loco alle.gl.de ista adoratione latrie habuistis in cle.ſi dōm de re.ꝛ vene.sanctorū.Illec ob.ꝓdictis ratio istorum qz est falsa ꝛ insana.qz scōm illā sequelā ꝙ beata virgo ꝛ apli ꝛ alij qui ingiter seu quotidie cogitabant circa humanitatē christi fuissent summe imperfecti ꝛ pl⁹ etiam sequeretur.s.qō similiter omnes beati qui in diuina essentia vident quotidie omnia sacramenta humanitatis xpi.ꝛ illaz limpidissime cōtemplant essent imperfecti.qō est absurdū dicere ꝛc.✠Sl.sanctitatis allegat authoritatē Tullij cōtra hypocritas.quas no.✠Sl.propagine.declarat quid sit propago vnde derivet.Querit hic zen.qualis pena erit imponenda istis prosequentib⁹ istos errores cū litera boc nō declarat.Respondet qō erunt punīdi tāq; heretici ꝛ sic pena hereticoū. ꝛ hoc ideo qz isti errores sunt pcclesiā dānati.Idē tenet hic Mat.qō dicit esse verū ꝛ procedere nisi se corrigant audita veritate.qz tunc non debent haberi ꝓ hereticis nec aliqua pena imponi.xxi.di.nūc autē.xvij.dist.nō licuit.xvij.q.i.hec est de ſum.tri.c.ij.fatet tamen ꝙ aliqua pōt esse pena illis imponenda.de here.accusatus in vi.Sz iurta hoc querit Mat.vsq; a ad quātum tēpus poterūt se corrigere.dicit ꝙ quousq; fuerint tracti ꝛ cōuenti coram iudice.Nam si tunc confitent ꝛ recognoscant errorem suum spōte.ꝛ paratus est credere qō sancta mater ecclesia tenet.tunc nō punitur vt hereticus:qz tunc non videt pertinaciter persistere.de ſum.tri.damnamus.Ş.non autem in fi.Si vero negaret vel metu pbationū cōtineret.tūc haberetur pro heretico.ꝛ punitur vt hereticus. hoc verum quo ad pena perpetui carceris.vt in.c.ſi.de here.li.vi.nisi ingressus vel episcopus aliter dispensaret.s.ē.vt cōmissi.sed nō respectu pene ignis qua liberabitur hoc casu redeundo ad fidem.ꝛ puniretur vt hereticus cum pertinaciter videatur persistere.all.no. per Arch.ſ.e.vt cōmissi.vt.ſ.eo.super.eo.ꝛ.c.accusatus.lib.vi. b

23 dic vt dicit in.o.c.super ✠Jurta predicta querit quid ſi hereti ci post abiurata heresim nō implēt penitētiam iniunctā.quid erit.Respondet Mat.qō debent haberi pro relapsis.alle.huic ter.in ſi.Ibi ꝛ satisfactionē habuerint ꝛ cetera alle.etiā.s.e.ad abolendam.Ş.pen.potest etiā tūc eis imponi pena pecuniaria si bona seruata sunt qō fieri potest.ſ.eo.vergētis.ꝛ.e.ti.cum secundum.in.vi.ꝛ potest tunc talis pena pecuniaria imponi ero gāda in pauperes vel alios pios vsus vel in magnam necessitatem cum vtilitas publica preferenda sit priuate.vij.qō.i. scire.de postu.c.bone.De materia qualiter ꝓcedit debeat contra diffamatos de heresi videbitis plenē cle.i.ō vsur.vbi dīno

24 vide ꝛꝛ.✠Alterius Mat.hic in alio ver.querit de duabus questionibus ꝑ.prima q; sit malus peccatum an fornicatio an mēdacium qō sit ꝓ libidine vel alias qualitercūqz omnodo sit mortale.Arguit pro ꝛ cōtra nam videtur ꝙ fornicatio sit malus vicium.xxxij.q.viij.c.nō solū ꝛ.q.ij.c.ideo.Ecōtra videt qō mēdacium sit maius qz quāto quis magis facit cōtra naturā tāto magis dicit peccare.xxxij.q.adulteriū inalū.c.flagitiosa.ꝛ carnis.c.c.offerebat.sed in cturi est cōtra naturā.cū ꝓpter hoc verba fint instituta vt vnusquisq; ꝓferat verba cogitatiōes suas quas hz in corde suo.hz fornicari nō est cōtra naturā.hz sit cōtra mādaciū iuris diuini.ꝛ positiui.igit ꝛ cetera.ꝛ hāc ptē dicit rē verā Mat.pro qua etiā facit scōm eū.xv.qō.viij.qui amisert.l. di.qz tua.Ad.c.nō solū.videt ꝙ ibi fornicatio ponitur ꝓ incer

a ✠Nā osculū. adde no.in.l.a fi amicis.ff.de adul.facit no. dicit Bal.de osculo.l.c.inc. de pen.vbi allegat ter.l.c.i. §.i.g.mo.fer.dam.vbi vid gl. no.in ver.iuse rint.

b ✠Cum alia q̄s cū vroze.quid āūt si cū vroze excedat mod⁹ an sit peccatū venialeꝙ mortale.ꝛ qd si cū meretrice videbo.ter.i.l.adulterij.xxxij.q.vij. ꝛ ibi gl.qō autēde pāo motu tāgit gl.in.l. j.§.fi.in v.contugatio.ff.de iust.ꝛ iu.

stu & stupro prout ibi not. Refert tamen. Matth. hic q frater Alvarus tenet oppositū. s. q maius peccatū sit fornicatio per quinq; rationes. Primo quia maior pena imponitur pro fornicatione. a igitur est maius peccatū. xxij. q. j. nō affirmamus. l. d. c. i. ē. ij. secundo quia mendacia quādoq; veteri lege sunt excusata fornicatio nunq;. xxj. q. ij. queritur. de diuor. gaudem⁹. tertio q fornicatio est principalibus prohibitis in decalogo s; mēdaciū nō. quarto quia fornicatio maior omnibus est quia tollit membra christi. vt in palle. c. ideo. xxij. q. iij. quinto quia fornicator peccat in corpus & animam. Sed p̄dictis omnib⁹ rationibus respondet hic Mat. singulariter. Et primo ad primā dicit q dicta argumētatio nō est semp vera. b nā maius peccatū est occidere matrem q̄m vxorē. & tamen maior imponit penitentia pro vxoricidio q̄m pro matricidio. xxxij. q. v. amouere. Item reperitur q similis penitētia imponitur adultero homicidie & periuro & fornicatori & tū nō sunt paria. xxij. q. j. c. ij. Ad secūdaz dicit q̄ uno fornicatio fuit etiā lege veteri excusata. vt probatur in. d. c. gaudemus. & xxxij. q. iij. recurratur. Wenda ciū vero numq̄ excusātur. nec potest excusari. xxij. q. ij. per totū. nec ob. c. queritur. quia ibi nō fuit mendacium sed fuit ibi tacere veritatē q̄ est aliquādo licitū. xij. q. ij. ne qs. Ad tertiā dicit q̄ mendacium est etiam de prohibitis in decalogo ibi nō loquaris aduersus proximū tuū falsum testimoniū. facit q̄ no. xxij. q. vij. quid in omnibus. Ad quartā respondet vt. s. dixi. & no. per Jo. an. xxxij. q. viij. non solū. Ad quintā respondet q̄ etiā per mēdaciū offendit anima & corpus & sic residet hoc forte procedit ceteris paribus. Hā ex circumstantijs quādoq; alterum, altero maius esse potest. Deinde queritur scōo an sacerdos cognoscēdo solutā cōmittat fornicationem simplicē an adulteriū. Videtur q etiam nō solū cōmittat adulterium. imo etiam incestum sicut monachus cōmittit. xxvij. q. j. virginib⁹ & est purificatio. quia sicut monachus promittit castitatem expresse. sic sacerdos tacite quādo ordinat. xxxi. di. in cena alias nicena. c. c. quoniā & aliter. & de cle. cōiu. cū olim. Dicit Mat. q committit simplicē fornicationē & tanq̄ de simplici fornicatione debet puniri. vt no. lxxxi. di. maximianus. lxxvij. di. pbyter. ij. q. vij. paul⁹ alias latz. nec ob. quod dicitur de monacho quia ille expresse profitetur & promittit castitatē. Sacerdos autem nō. licet secūdum cōmunem opinionē ex cōstitutiōe ecclesie peccet veniendo cōtra professionem suā & votum suum. de sta. mo. cuin ad monasterium. viij. di. errore.

De homicidio voluntario & casuali. Rubrica.

Irregularitatem non incurrit occidens vel mutilās hominem quādo est infans dormiens vel furiosus vel quando aliter nō potest quis mortem euitare: nec ex sola effusione sanguinis incurritur irregularitas.

Furiosus nō potest inferre iniuriā: sed pati sic: nec tenetur de dāno per eū dato nec de homicidio: & q̄ sunt p̄hibita furioso. Et a quo fit probandus furor & quomodo probetur.

Infans quis dicatur.

Pubertati primo ꝺr doli capax & dicit doli capax q̄n magis appropinquat etati puerili future q̄m infantili preterite.

Impubes an possit obligari religioni.

Dormiens an & quando possit puniri.

Mutilatio qui fit & an quo ad irregularitatē mutilatio equiparetur homicidio.

Sanguinis effusio sola non inducit irregularitatem.

Occidens aliquem ad sui defensionē an & quando sit puniēdus & quomodo probabitur defensio.

Fugere an teneatur in subtractis ab inuasore.

Occidens illū q volebat interficere patrē aut filium, aut proximum aut aliā personam coniunctam an sit irregularis.

Percutere primo an liceat illū qui percutere volebat.

Ebrius an de homicidio teneatur.

Vulnerat⁹ si febre superuenīte moritur & multi dicūt eū mortuum ex vulnere & medicus dicit cōtrariū cui credatur.

Vim vi repellere qualiter liceat.

Irregularitas quid est & quo iure fuerit inuēta & quot sunt eius species & quare fuerit inuenta.

Si furiosus aut infans.

Due sunt partes principales sicut duo sunt dicta principalia. secunda ibi. & idem. In primo determinat tres casus. In secundo vnum.

1 Et Mo. quatuor casus in quibus occidēs vel mutilans hominem non incurrit irregularitatez. s. quando est infans dormiens vel furiosus q̄ aliter non pōt q̄ mortem euitare. Mo. q ex mutilatiōe & occisiōe extra dictos casus ꝺcurritur irregularitas. Et a cōtrario no. q ex sola effusiōe sanguinis si nō sequitur occisio vel mutilatio nō incurritur irregularitas. facit ꝺ cle. pug. in due. lo. c. i. & ꝺ rap. in archiepatu. & ꝺ homi. is qui. in. vi. Sol. secunda in principio querit quare furiosus nō incidit in irregularitatem occidēdo vel mutilando aliū. & similiter infans. Rūdet q furiosus siue sit cōtinue furiosus siue p interualla tēpore furoris nō pōt inferre iniuriam. sed pati. sic & similiter si oāmnū talī tēpore daret nō teneꝝ. sed habetur ꝺ pinde ac si casu esset datū. & ꝺinde ac si tegula ceciderit. vel quadrupes dānū dedisset. ff. ad. l. aqui. l. sed & si quacūq; cūq;. §. ij. Et idem in infante. & ideo dicit lex q̄ infans vel furiosus facit impunitū & est. ff. ꝺ rei ven. l. q̄ infans. Hā rō est vt dicit lex loquens ꝺ homicidio. ff. ad. l. cor. ꝺ sicca. l. infans. Nec mirū q alterū imbecillitas cōsiliū alterū facti ībecillitas excusat. & satis punitus est furiosus suo furore. & sic nō est alias puniendus cū nō sit delinquēs affectus afflictio. vij. q. i. cus per cussio hec probātur. in. l. illud. ff. ꝺ iniur. & ff. ꝺ rei ven. l. q̄ infans. & ad. l. aquil. l. sed & si quacūq. §. ij. & ff. ꝺ sicca. l. infans cū aliis alleg. in glo. & ꝺ offi. pfi. l. diuus facit q furiosus non potest testari nec religionez pfiteri nec matrimoniū contrahere. ꝺ suc. ab intestat. c. fin. ꝺ regula. sicut tenor. ꝺ spon. ꝺlectus. & similiter nec baptizat. de quo. j. q. i. ecce. Item nec baptizat nisi in casu. c. maiores. ꝺ bap. sez quando ante furorem dispositum baptizari. sicut ergo predicta nō potest furiosus ita nec occidendo vel mutilādo incurrit irregularitatez facit. ij. q. iij. indicatis. cū glo. cū cōcor. Bul. Pau. xxxe. Jurta p̄dicta q̄rit gl. cui incumbit onus probādi. an dicenti aliq̄ factum tempore furoris. an dicenti factū tēpore sane mentis. & sic non tempore furoris. Respondet gl. remittendo ad no. in. d. capi. iudicas. & ꝺ suc. ab intest. in. c. cū ꝺilect⁹. iij. gl. hoc ideo. Idē hic. Pau. Bul. & zenz. Stepha. hic dicit q̄ est ꝺ mente glo. in locis pallegatis. q̄ si nō apparet q aliq̄ fuerit furiosus. tūc incūbit onus probādi asserenti aliq̄ factū tēpore furoris. q̄ quilibet presumitur sane mentis nisi probet furorem. facit. l. nec codicillos. C. de codicil. Si vero costet q aliq̄nādo fuerit furiosus. tunc allegenti factū tpe sane mentis incūbit onus probandi. alleg. octum. c. indicas humanū. iij. q. ix. & q̄ ibi no. facit q̄ no. Bar. in. l. j. ff. de bo. pos. ꝺ lata furioso & infanti. & ff. ꝺ acqui. hereditate. l. multū. & ff. ꝺ cōdi. insti. l. quidā in fine. Qualiter aūt pbabitur furor eo casu quo pbari debet gl. hic remittit ad no. per se in. c. ꝺlectus pteall. Ste. hic dicit q furor probabitur ex dictis & gestis seu factis. ff. ꝺ cōdi. insti. l. quidā in fine. ff. ꝺ tu. & cura. da. ab his. l. is qui. §. fi. xlvi. di. c. i. vnde si eius dicta & gesta ostendūt eū furiosum ex hoc probabit furor. Exēplū. si dicit q vult proȝci ossa sua in mari vel similia. & si proȝcit lapides. facit. C. de indi. l. j. & ij. vbi bonus tex. Per p̄dicta cōcludit hic Ste. q̄ hic reprobat opi. Jo. & Lau. distinguentium. an quis culpa sua incidit in furorem an nō vt in primo casu occidēdo vel mutilādo aliū incidit in irregularitatē. scōo no. q hec opi. non est vera. sed tenendū est indistincte q si hoc fiat tēpore furoris nō incurritur irregularitas. & approbatur opinio Baziani qui hoc tenet. xv. q. i. §. fi. de quo ibi. & c. in summa. & c. aliquos. Et Bl. infans. querit quis dicitur esse infans. Respōdet q minor. vij. annis. alle. C. de iure delib. l. si infanti. & ꝺ despon. impu. c. vno in. vi. Quare autem infans nō incurrit irregularitatē aliū occidendo vel mutilando. dicit gl. q ratio potest esse que dicta est cū piece. gl. Item quia etas infantilis quicquid videt ignorat. C. de fal. mo. l. i. §. impuberes. hinc est q̄ in tali etate nō cōtrahuntur sponsalia. vt. ꝺ. c. vno. de despon. impu. in. vi. & similiter nec publica bonestas vt ibi ꝺ despon. impu. c. literas. & c. accesserit. per p̄dicta dicit gl. reprobari opinionē Bost. quā posuit in c. i. de delic. puer. vti dicit q puer nō doli capax si proȝcietō lapidem vel gladium altum occidat vel mutilet incurrit irregularitatem licet non habuerit animum occidēdi mouebatur quia secundum eum in. l. promiotionis non attenditur voluntas. sed factum dicebat tamen cum tali posse dispensari ratione etatis non habita distinctione an dederit causam rei licite pticēdo cultellum vel lapidem an non ex quo discretione carebat secūdum eam. Sz certe hec opi. hic aperte reprobatur. quia infans nullatenus incurrit irregularitatem & ideo ratio Bost. nō est vera vt hic patet. Idem Bul. & Pau. hoc in infante. c secus in pupillo doli capace de delic. pue. c. i. sed querit hic 3en. quādo dicitur impubes doli capax. Respondet quando est primos pubertati. alle. ff. de doli. excep. l. apud cellsz. §. qui inductione. & proximus autem pubertati dicitur quando magis appropinquat etati puerili future q̄m infantili preterite. hoc autem cōtingit secundum eum in masculo quando habet. xv. annos cum dimidio & aliquid vltra in femina vero q̄n habet. ix. annos et dimidiū aliquid vltra. all. no. per glo. in iiij. de iniur. in fi. pillus. &

6 pill⁹. & ff. ꝺ re. iu. l. pupill⁹. † An aūt impubes possit obligari religioni: dicit q nō. alle. de temp. cr. vel non est compos. & q̄ ibi not. iij. ꝺi. per totum. & ꝺ reg. is qui. in. vi. ꝺ conuer. cōiug. postulasti. secus dicit in baptismo siscepto etiā in infantia: quia per illo obligatur ad fidei obseruationē & astringitur. alle. de bo re. c. cōtra ꝺbitantes. & hoc dicit speciale in illo sacramēto in quo quis liberatur per alium & obȝcitur. de cōse. di. iij. c. iulianus. & c. paruuli. xlv. di. deinde. † Glo. dormiens. alle. cōcor. dicens q sicut aliqui loquuntur dormiendo ita etiā interdum aliqui agūt & faciunt aliqua dormiendo vt hic colligitur. Bul. hic ponebat exemplum de quodam suo anglico qui dormiēdo in ecclesia sancti Benedicti de ipsa accessit ad filiā cuiusdā alibi existētem. & ibi puerū interfecit & deinde redijt ad lectum & dormiuit. An aūt hoc casu distīgui debeat an ante dormitionem perceperit voluntas occidēdi an non. videtur q̄ sic. ar. s. e. presbyterum. s. vi. di. testamentū. Pau. hic tenet cōtrarium dicens q aliud ex facto voluntario scienter perpetrato immediate taliter sequitur homicidium: q tūc procedit dict. ꝺ distinctio. aliud sequitur ex facto omnino casuali: & sic perinde est ac si dignū vel tegula id fecisset. ff. ad. l. aquiliam. l. sed & si. §. igitur

8 iniuria. † Glo. mutilet. no. & colligit ex litera quo ad irregularitatem equiparari mutilationē homicidio. & alle. concor. q̄

9 no. bene. † Mutilatio aūt est abscisio vel debilitatio membri. vt in. c. i. & ij. ꝺ cle. pug. in duello. & no. bene & contrario q̄ sola sanguinis effusio etiā iniuriosa non secuto altero predictorum non inducit irregularitatem. & vide precipue. c. is qui. & ca. clericus. & c. in archiepatu. alle. in gl. ac. Glo. nullum. oppo. ꝺ bis que habent ꝑ gratianū. xv. q. j. in fi. vbi ꝺ q̄ isti tres bis nominati incurrunt irregularitatē quo ad ordines suscipiendos. nō quo ad susceptos. Soluit hic reprobatur dicta opinio per istam dictionē nullum. & similiter reprobatur opi. Bost. de qua. s. dixi per eādem rationem. Glo. & idem opp. ꝺ no. l. ꝺi. ꝺ bis. s. e. c. ij. & c. sicut dignū. in fi. magne glo. Sol. q̄ circa vltimū casum huius decre. olim erat tripler opinio. vna q̄ esset irregularis. scōa q̄ ad susceptos nō esset irregularis: sed quo ad suscipiēdos esset tū dispensabilis. secunda

f erat opinio hic approbata quam tenebat Bar. bri. & Bost. in pealle. c. sicut. dicens si clementē pronūciasse. & sic curiā tenere. † Glo. non valēs. ārit quō potuit esse q aliter nō potuerit euadere nisi occiderit vel mutilauerit eū saltē videt q potuerit fugere vel clamare & aliter euadere. Rūdet glo. q forte erat in angulatus. in aliquo angulo vel in loco tam alto & adeo oppressus q fugere nō poterat nec se iuuare vel alio modo clamare. ex hoc videtur sentire glo. q sit imputandū illi qui non fugit si potest. sed expectat in vasorē interficit. ad hoc facit scōm

a zenze. ille ter. qui dicit nō valens aliter euitare mortem. & c. & similiter facit. ff. ad. l. aquil. [a] l. scientiam. §. qui cū aliter. pro hoc etiam facit q̄ & ꝺis ad persecutionē herodis fugit in egyptum. xxiij. q. iij. §. j. & sic ad instar eī nos facere debemus. & hāc partem etiam tenet Ber. s. e. fuscepimus. in gl. sua. zenze. hic dicit q̄ hec opi. & dicta gl. est vera in casu illius decre. fuscepimus. & in alio cōsimili arbitrare cōsiderato puta in claudēdo ostia domus intra domum vel turrim potuit se includere & periculum euitare. alias aūt dicit contrariū dici posse q̄ quis nō teneatur fugere: q̄ fugiēdo posset cadere & sic pstratus in terra interfici posset per inuasorē. & ideo tali & tāto periculo quis se exponere non tenetur. allega. l. ij. §. penult. ff. si quis cautio. s. vt lit. non conte. accedens. Item q̄ qualitas loci & temporis nō patitur plenis deliberandi consiliū. l. i. ff. de exerci. act. l. i. §. merito. ff. ꝺ positi. † Et predicta ꝺicit maxime pcedere attēta qua-

11 b litate persone [b] q̄ alicui persone est vituperosa fuga. ff. ex quib. can. maio. l. ꝺ an eandē. vbi equiparatur nullo modo posse euadere vel posse fed cum dedecore. ad idē alle. ff. ꝺ manu. vindicta. l. qui iurta. Itē q̄ alibi equiparantur cōsernatio persone & fame. vt. ꝺ. l. qui iurta. ff. ad. l. cor. ꝺ fic. l. lege. iust. ꝺ suspect. tut. §. suspectus. & ff. §. quis omissa cā test. l. iulianus. & hoc per legista. in. l. i. C. vnde vi. vbi per Ly. Ja. bu. & Bar. cōclude aut con fideras de iure ciuili aut de iure canonico: secūdo casu tenetur fugere etiā si sit ignominia si potest sine periculo: q̄ melius est pati lesionē aliq̄ale fame q̄m hoīem ex eo descendere. ar. ꝺicti. c. fuscepimus. de iure ciuili videtur q̄ nō. tū si est infamis. alias sic si est persona notabilis contra q̄m agi potest actione iniuriarū. arg. not. in. l. in furem. & de ficta. licet Bar. aliter sentiat. in. l. i. C. vnde vi. [c] & tene etiā secundo q̄ pro defensione rerum temporalium sm canones non est licitum interficere per ꝺicta. c. fuscepimus. s. e. sm vero leges oīe vt. ꝺ. l. furem. Alterius quero cum glo. qualiter probabitur q aliter nō potuerit quis euadere si hoc in dubiū reuocetur dicit gl. q in foro penitentiali creditur hoc asserenti alle. c. sentiēti. h. q. quod ibi no. s. e. & de spon. c. tua. In foro aūt contentioso nō credetur sibi sed proȝ-

tebit probare per circunstantias. de quibus. in p. in. gl. & quia erat in loco tam arcto q̄ aliter nō poterat capere partiū nisi occidere vel vulnerare innasorem. idē ȝez. dicit hic in effectu dicit enim hoc arbitrariū sicut dicimus in illo qui rē alterius contractat vidēs dñm permissurum: q̄ non statur sue credulitati nisi ostendatur q̄ sit ex verisimilibus causis inf̄onmata. alle

d leg. [d] insti. de ob. ex delicto. §. placuit. ff. de furtis. l. inter oēs. §. recte. fatetur tū q̄ alij dicunt q̄ stabitur suo sacramento. per. c. significasti. de homi. & de sen. excō. sivero. Ipse aūt dicit q̄ hoc opinio nō potest esse vera in casu p̄motionis alteri nō preiudicialis. secus vbi agitur de alterius preiudicio. Idez hic Step. in effectu dicens q̄ in foro penitentiali stabitur sue cōfessioni.

12 alias erit arbitrarium. vt. s. dictū est & c. † Glo. sumn. querit quid si aliquis occidit illū qui volebat occidere patrem ipsius vel filiū vel coniugem [e] vel personā aliam coniunctā qua alias nō poterat defendere nisi occidēdo vel mutilando inuasorem an ex hoc erit irregularis. Videtur q̄ non. per no. per Jmo. de sen. excom. si vero. vbi dicit q̄ in dicto casu percutiens clericū non est excōicatus. contrarium tenet glo. per hunc tex. & cōtra

b rio. hic enim loquitur qui ipse occidit suā inuasorem. & sic a cōtrario secus si occidat inuasorē alterius: & ꝑsone sibi cōiūcte. facit. xxv. di. qualis. & de presum. nōne. de his que fi. a prelato. cum apostolica. Nec ob dictus Jmo. in loco prealleg. q̄ pcedit in fūa ercōicatiōis in qua requiritur q̄ pcussio clerici pcedat ex diabolica suasione. xvij. q. iij. si quis suadente. q̄ non est in

c casu preinsso: hic aūt de irregularitate quaz quis incurrit etiā sine culpa ex facto etiaz licito. vt ptz in iudice iuste occidēte aliquem. li. di. c. i. facit q̄ no. Jo. an. de spō. inter opera. Idem tenet hic Pau. † Sed quid si aliquis videt aliū volentē ipsum

13 percutere ipse nō expectat. sed primo percutit illū ad erit excusatus. Dicit Bul. q̄ sic. si aderat timor occisionis. ex q̄ dicit esse cōtra. no. per Dug. s. e. si perfodiens. Quō aūt probabitur iste timor: dicit proprio iuramento. alle. s. e. significasti. Et hoc videtur verū in foro penitētiali vt supra ins est dictū cum alia gl. Et intelligo predicta q̄n aliter euadere non poterat. vt

f dicit litera [f]. Sufficit ergo terror armor iustus nec est necesse q̄ quis expectet percussionē vel marillatam. & aliqui contra. vt

d plene no. in. l. j. C. vndevi &c. Glo. vltima. querit an procedet litera etiā si ex proposito vibrādo gladium occidat inuasorem suū in casu cle. Rūdet q̄ fic. per literā q̄ indistincte loquitur. & sic non restringitur text. ad exemplum q̄ ponit glo. de homi.

14 cidio. † Querit hic Mat. vos habetis in principio de furioso infante & dormiēte. quid de ebrio. an teneatur de homicidio si existens ebrius aliquem interficit. quidā q̄ non. nec

e ex hoc erit irregularis. Mat. tenet cōtrarium & melius per. c. sane. & c. inebriauerūt. xv. q. i. & vide ff. de penis. l. relpiciendū.

15 §. delinquunt. & ff. de re militari. l. omnes. §. q. se. † Deinde q̄rit quid si aliquis est vulneratus & febries superuenīunt & moritur & multi dicunt eum mortuū ꝑpter vulnus. Medicus dicit con

g trarium cui creditur. Spec. eo. tit. §. vnico. ver. pone. tenet. & q̄ f credendum erit medico. & sic non censebitur irregularis. nec tenebitur de homicidio ille qui vulnerauit talē dicto vulnere. facit. s. de homi. significasti. ij. & c. de re mi. l. semel. libr. xij. & ff. ad. l. aqui. q occidit. §. fi. tertio querit quid si in vna domo sunt multi. & vnus proȝcit l. apidem & interficit vnū. & nescitur quis proiecit. an tenebuntur oēs an vero nullus. Spe. s. e. ti. ver. pone. tenet q̄ nullus. & idem not. ff. ad. l. aquil. l. item mella. §. fed si g

plures. facit q̄ no. xxiij. q. vlt. si quatuor. Quatuor quero nunquid prelatus pro rebus ecclesie defendendis ꝺz subire morte Jo. an. videtur sentire q̄ sic. xxiij. q. viij. cōueniot. alle. ti ibi p & contra. Archi. hic tenet dictū Jo. pro rebus spūalibus: secus

16 in tēporalibus &c. † Ultimo distinguit hic an violētia persone fiat an rebus qualiter possit quis repellere vim vi. de quo. de resti. spo. olim pno. & ibi plene p̄doc. & p̄do. Jo. de lig. & C. vñ

17 vi. l. j. † Alterius q̄ hic fit mentio de irregularitate querit hic Bul. quid est irregularitas. Dicit q̄ est impedimentū siue repulso executionis ordinis officiū que ipso iure infligitur occisori. s. de temp. or. c. ij. & aūt irregularis quasi ex tra regulā aliorum. A quo aūt iure fuerit inuenta. dicit q̄ a iure positiuo. vt no. q. xvij. §. item dauid. fatetur q̄ a lege veteri fuit ordinata in persona dauid. de conse. di. i. c. i. nec ob. q̄ habetur. in. §. econtra. Loi. q̄ illa fuerūt facta ante q̄m esset hec irregularitas ꝑ ecclesiam instituta. & sic concor. §. item cū dauid. &c. Querit vltrius Bul. q̄t sūt species irregularitatis. Dicit q̄ sunt tres. Hā quedam proueniūt ex defectu proprij corporis. & de hac habetur. s. de cor. vici. per totū. & de cle. egro. Quidam proueniunt ex deformitate corporis. Et hoc potest ripliciter euenire: q̄

quandoq; proueniunt ex morte. quandoq; ex membri mutilatione: quandoq; ex simplici defectu vel aut sic circa predictā mutilationem cū proposito. de hac tertia. & de peni. dist. i. pericula se

a Igitur est maius peccatum. adde bene facere ter. in. l. respiciēdū. ff. de pe. gl. in. c. qd in oīb⁹. cccxxvj. q

b Hā maius peccatū est ad de bar. in. l. ij. col. C. de trās. ac. Et q̄re magis p. mīat de cidēs vxorē q̄m matrem. vide pa nor. i. c. at si clerici pn. i. ij. col. i vl. no. de iud.

c Sed habet. Adde Bart. & l. i. §. ite acq̄rimus in. j. co. ff. de acquir. pos. vbi eg parat furiosus lapidi & dormienti.

d Qđ si nō apet. adde bar. in. l. ij. & vide re. ff. ō bo. pos. infan. furi. op. aler. i 9l. cxlj. & j. vol. marke in ij. co. aler. i cō si. lxxxv. i. j. co. in si. & co. seq. in ij. vo. aler. 9 fil. lxxxvi. i. ij. co. i. ij. vo. & i cōsi. ij. i. iij. co. i. v. vo. vbi ēt pōit qualiter vbet quē esse furiosus. vide elegāter p. d. ias. in. l. furiosū. i. ij. co. C. q. test. fa. po. aler. in consil. lxxxv. col. ij. in fi. vo. ij.

e Secus i pupillo doli. ad de bene facere ter. vbi gl. in. l. pupillus. ff. de reg. iur.

f Ꝺ. pupillo. Vide elegāter p. do. ias. i aut. sacramenta puberū. i. iij. col. in pri. C. ad aler. ven.

Tertia est species que prouenit ex culpa. vt qñ quis celebrat in suspensione vel excommunicatione durante. de iudi. cum eterni. in. vi. ¶ de sen. excom. c. i. eo. lib. Quare autem fuerit inuenta irregularitas a iure positiuo. dicit qđ propter horrore ¶ scandalum qz horribile foret videre q̃ ille qui intinxisset manũ in sanguinem humanum postea intingeret in sanguinem christi: ¶ hostiam immaculatam. de materia irregularitatis plene in decre. nisi cum pridem. §. persone. ver. irregularitas. de renun. vbi per Imo. ¶ Jo. an. ¶ per Spe. in tractatu de dispen. tit. ij.

¶De vsuris. Rubrica.

1 ¶ Usura iure diuino ¶ humano est prohibita. ¶ nu. 8.
2 Statuta disponentia id quod tẽdit in offensam dei ¶ proximi non tenent.
3 Usurarum repetitio non est impedienda.
4 Officiales facientes statuta de soluendis vsuris ¶ solutis nõ repetendis incurrunt ipso facto sententiam excõmunicationis.
5 Scribere facere ¶ dictare equiparantur.
6 Usurarij sunt cogendi ad exhibendum codicem vsurarum rationum per censuram ecclesiasticam.
7 Dominium alicuius rei vel ipsius actio an possit per statutum tolli.
9 Usurarie pranitatis prohibitio vnde surrexit.
10 Jurantes an possint inter se absoluere a iuramentis suis.
11 Usure sunt prohibite nedum christianis sed etiã iudeis ¶ sarracenis.
12 Judei non sunt de foro ecclesie.
13 Usuras repetere in foro seculari an sit licitum.
14 Probatio non debet sumi de domo aduersarij.
15 Libris mercatorum an ¶ quando sit credendum ¶ standum.
16 Libri rationum an ¶ quando sint edendi.
17 Editio rationum an eo casu quo fieri debet: debeat fieri cũ die ¶ consule.
18 Censure appellatione quid comprehendatur.
19 Judei non possunt excõmunicari vel alia censura ecclesiastica.
20 Usurariorum heredes an cogi possint ad edẽdum codices rationum defuncti.
21 Usurarius vel eius heres si dñs ab eo petitur editio rationum dicit se illas non habere vel non fuisse confectas vel amisisse quid erit dicendum ¶ an habebit probare amissionem casualem.
22 Usurarius qui non confecit librum rationum sed solum scribit facta sua in ceduliis ¶ illas dilacerat solutis sibi creditis ¶ vsuris qualiter prouidebitur eius heredi.
23 Pertinaciter affirmare quando quis dicatur.
24 Usurarius si vsuram restituit an teneatur confiteri ¶ penitere de vsura exorta.
25 Simonia mentalis non obligat ad restitutionem etiam in foro penitentiali.
26 Donatarius nõ tenetur ciuiliter ad aliquid donanti secus in recipiente mutuo.
27 Ad vsuram recipiens pecunias ¶ illas soluens an peccet.
28 Hereticus videtur qui male sentit de articulis fidei ¶ de sacramentis ecclesie.
29 Usuram nõ esse peccatum dicentes sunt heretici ¶ quid de iudeis dicẽtibus nõ esse peccatũ vsuras exercere cũ christianis.
30 Usura quid sit ¶ in quo foro debet peti ¶ quotuplex sit vsura.
31 Usuram permittere ¶ quod sit licita statuere an possit papa.
32 Communitas si dat pecuniam mutuo nunquid omnes de cõmunitate peccent ¶ dicantur vsurarij.
33 Mutuans pecuniam communitati hoc pacto q̃ remittat sibi onus collecte an sit vsura.
34 Usurarius an teneatur restituere ea que lucratus est de pecunia feneratitia.
35 Usurarij vxor ¶ et familia an possint viuere de male acquisitis.
36 Usurarius manifestus si prestitit cautionem debitam deinde confecit testamentum taliter q̃ testamentum valuit: deinde secrete exercet vsuram nec cautionem de nouo prestat an tale testamentum valeatur.

a ¶ Exgrauiant aũt dispositio hui⁹ cle. cõpre hẽdat iudeos vide alex. in cõsi. i. lxxv. i. ij. col. circa me. in. v. volu.

b ¶ Quodvero. Adde bar. l. l. j. l. ij. col. in. v. op. C. de iudeis. eri. alex. in cõsi. xlvi. in. i. col. in. ij. vol. Jac. l. §. oes. i. in. co. v. si aduertẽdum ti est infra de usu.

a

Exgrauiant ad nos isinua.

Tres sunt partes principales sicut tria sunt dicta. In prima parte premittit abusum circa vsurarum solutionem repetitionem ¶ constitutionem per quam excommunicatur ipso facto sauentes vsurarias in. v. casibus hic positis. In secunda premissa ratione statuit libros seu codicem rationum vsurarij debere exhiberi. In tertia parte declarat hereticũ esse asserere ¶ vsuram exercere vsuras non esse peccũ. ¶ contra suspectos de hoc vel diffamatos de hoc velut de hereſi posse procedere. secũda

ibi. ceterum. tertia ibi. sane. Text. ibi firmata per hoc videatur teneri ad obseruãtiam. de iureiur. debitores. icõm Ste. sed solue vt glo. Ter. ibi locorum ordinarij. i. epi. s. de here. ad abolẽdam. ¶ c. excommunicamus. eo. ti. per hoc. in. vi. ¶ Mo. primo crimen vsure fore prohibitũ ex iure diuino ¶ humano. qđ intellige vt dicetur cum glo. ¶ Mo. non faciendum qđ tendit in offensam dei ¶ proximi. Et no. non tenere statuta disponentia id qđ tendit in offensam dei ¶ proximi. etiã si sunt iuramento firmata. ¶ Mo. non esse impediendã directe vel indirecte seu per aliquem repetitionem vsurarum. ¶ Mo. nil fiendum in fraudem legis. concor. de re. in. certum. in. vi. ¶ de priui.

4 Ḟto ꝛc. ¶ Jn ver. nosigitur. no. q̃ officiales faci ẽtes vel dictantes vel scribentes statuta super vsuris soluẽdis vel exigendis. vel super eis solutis nõ p̃lene restituendis incurrunt ipso pacto sniam excõmunicationis. ¶ idem inofficialibus scienter iudicantibus seu sniantibus predicta. ¶ † Mot. sm Guli. hic equiparari scribere facere ¶ dictare. ¶ Mo eandem penã imponi officialibus ls predicta statuta nõ fecerint nec scripserint vel dictauerint nisi cũs possint ipsa vel alias. edicta infra tres menses deleant de libris cõmunicatum. Itẽ si seruauerint dicta statuta vel consuetudines eundem effectum habentes. ꝛc. ¶ Jn ver. ceterum. no. q̃ feneratores vt plurimũ ineunt contractus feneratitios dolose ¶ fraudulẽter q̃ vix possunt cõuinci de vsuraria pranitate. ¶ † Mo. vsurarios cogendos ad exhibendum codicem vsurarum rationum per censurã ecclesiasticam ex quo no. q̃ inter dum in odiũ criminis vel persone assumitur probatio de domo aduersarij cõtra regulã. l. nimis graue. C. de testi. ¶ Jn ver. sane. no. q̃ asserẽs pertinaciter qđ exercere vsuras nõ est peccatum cẽsendus est hereticus. ¶ Mo. contra diffamatos vel suspectos de hoc posse inquiri ¶ debere per inquisitores heretice pranitatis sicut de alia specie heresis

7 ꝛc. ¶ † Glo. proximi. queritan valeãt statuta per que tollitur dñm rei alicuius vel ipsius actio. siue proueniat de iure gentium vel ciuili. Respondet remittẽdo ad no. plene post Jmo. ¶ Host. de consti. que in ecclesiarum ¶ per legistas. in. l. ff. de cõsti. princi. qz si tollunt cum causa pnta delicti vel simili valent. Si vero sine causa non possunt tollere dñum seu actionem. saltem de iure ciuili. de quo plenius dicet habetur in locis palle.

8 ¶ † Glo. humana opponere voluit q̃ vsura non sit prohibita ex lege humana imo permissa patet in toto titulo. C. ¶ ff. de vsuris per totum. Sol. glo. aut queris an vsura sit prohibita ex lege canonica que potest dici humana ex eo quia ab homine introducta. ¶ dicendum q̃ sic cita loquitur hic. q̃ intellige regulariter fallit in casibus notatis in. c. cõquest⁹. c. salubriter. de vsu. Aut querit an sit prohibita ex lege ciuili. que etiam potest appellari humana lex. ¶ dicendum q̃ non. vt in contrarijs q̃ erat clarum olim. b hodie vero per ius authẽticorum videntur vsure prohibite etiam ex lege ciuili. ¶ hoc tenẽt quidam sm Jpan. vt not. in auf. ad hec. C. de vsu. facit qđ non. xliij. qđ. iiij. c. quid dicam. ¶ ꝛ. eod. q̃ in omnibus. ¶ in aut. de ecclesiasticis titulis. in pin. col. ir. ¶ hoc tenent communiter gl. legistarum. ¶ multi alĩ pro ista opi. facit sm Jpan. Jo. de lig. q̃ ius naturale inhibet vsuram. igitur ciuile non permittit. cũ inferior non possit tollere legẽ superioris. xxi. di. inferior. Ad idẽ facit q̃ prohibetur. per legẽ dei veteris ¶ noui testamenti. patet leui. xxv. deute. xliij. psal. xviij. ¶ Eze. xviij. ¶ Luce. vi. Alĩ vero tenent contrarium. s. q̃ de iure ciuili etiam hodie attẽto iure nouissimo authenticorũ non sunt vsure prohibite. Mouentur qz ius authenticorum aperte permittit vsuram vt patet in auf. de nau. fenore. posito in corpore authenticorum ¶ est quasi circa fi. nec ob. rationes alle. per glo. in auth. ad hec pr̃alle. ¶. ꝛ. ca quid dicam. ¶ primo nõ ob. primum dicit q̃ ius ciuile dicit quatuor concilia seruanda. sed illa prohibẽt vsuram. ergo ꝛc. quia respon. det sm predictos q̃ ius ciuile precipit quatuor cõcilia seruari tangẽtibus articulos fidei. C. de her. quicunq;. xv. di. c. i. secus quo ad vsuras quas expresse permittit. Non ob. secũda dum dicitur q̃ ius positiuum est fundatum super iure naturali. ¶ sic ex quo ius naturale prohibet intelligitur etiã prohibere ius ciuile. qz respondet q̃ licet ius ciuile sit fundatum super iure naturali tamen alia est prohibitio iuris naturalis. alia iuris positiui prima enim est per cognitionem. ¶ detestationem. secunda est per pẽe temporalis adiectionem. ¶ sic per hoc patet q̃ aliquid potest esse prohibitum lege naturali. ¶ nõ ciuili. Preterea licet ius ciuile ꝓsuppenat ius naturale hoc est idco quia conueniunt in fi. sẽs in bono directiuo. discordant tamen in modo tribuendi. qz ius ciuile vult dirigere in bonum quod congruit humane societati ciuiliter inuenire secundum quã debet obseruari. nutrire. canonicum vero vult dirigere in bonum nõ solum ciuile. sed etiam fidei secundum quod in patria erimus: expectamus. de iureiu. cum contingat. ¶ ibi no. secũdum

predicta

predicta patet quia aliquid potest esse prohibitũ iure naturali ¶ canonico ¶ nõ ciuili permissione penam non incurrente prohibente. sicut est videre in exactione vsurarum. quia per talem exactionẽ humana societas nõ impeditur sed iuuatur. de materia remittit Jo. de lig. ad no. plenissime. in regula peccatum. de re. in. in. vi. hanc opi. secundã. s. q̃ de iure ciuili etiã authenticorum nõ sint prohibite vsure tenet Jac. but. in dicta authẽ.

9 ad hec. quẽ sequitur Bar. in. l. i. C. de sum. tri. in prin. † a Sed
a querit hic Guli. vnde surrexit hec prohibitio vsurarie pranitatis. dic q̃ ex multis. qz ex ser principaliter. primo ex paupertate. s. iuuanda: qz plurimum proximi ¶ maxime pauperes exiuere exactione trucidantur. xliij. qõ. iij. quid dicam. Secundo ex fame vitanda. nam laboratores ¶ rustici prędia colentes libenter ponerent pecunias ad vsuras potius q̃ in cultura cum sit lucrũ tutius ¶ sic non curarent homines seminare ¶ sit frustrarẽtur victualib⁹. ¶ surgeret fames ¶ caresti a. Tertio ex idolatria vitanda que alias contingeret q̃ sic plus diligeretur pecunia q̃ deus ¶ eius mãdata. xlvij. di. ficut hi. Quarto fuit inducta prohibitio vsurarum ex dilectione fraterna. nã per vsuras charitas que est dilectio proximi extinguitur. qz quis non seruiret. primo ex charitate ¶ dilectione. s. ppter vsure lucrũ. Quinto ex eo qz res aliena nõ debet alteri seruire q̃ illi cuius est. ¶ ideo cum mutuo efficiatur pecunia accipiẽtis debet ipsi recipienti ¶ non mutuanti seruire. xliij. q. ij. si feneraueris. ¶. s. eo. conquestus. Sexto fuit prohibita ex abusu rei. nã pecunia non est inuenta seu instituta ad germinandum. ¶ sic pecunia nõ debet parere pecuniã scõm Guli. qui de predictis dat versus in quibus predicte rationes cõprehenduntur vcz, paupertates fames idolatria dilectio fratrũ vetant vsuram res aliena rei vel abusus. concor. sen. ¶ in parte mat. de mate. s. eo. in rubrica. ¶. c. i. per Jmo. ¶ plenissime in preall. regula peccatum. ¶ Glo. in ramento. querit an hoc iuramentum prestitum ad firmandum statuta de quibus hic teneat. Respondet q̃ nõ per regulã non
b est obligatorium. de reg. iu. in. vi. b ¶ quia cũ principale. s. statutum non teneat per consequens nec accessorium iuramenti. ¶ hoc etiam satis vult iste ter. Cõtra quod op. de. l. debitores. de iureiur. vbi tenet iuramentum prestitum super vsura soluenda ls principale pactum. Rñdet glo. q̃ ibi non teneat iuramẽtum prestitum super vsura soluẽda. quia potest seruari sine interitu salutis eterne. ¶ sine periculo anime nec tẽdit ad preiudicium hominis alterius q̃ iurantis, secus in iuramẽto de quo hic qz fit prestitum super iniquo statuto seruando respectu alterius tertij preiudicij quia ipsius a quo extorquẽtur vsure. ¶ ideo nõ potest saluari sine periculo salutis eter. sicut nec ipsum statu-
10 tum. cum glo. concor. hic Jpan. ¶ Ste. † Sed querit hic Guli. an iurantes possint sibi inuicem remittere licita iuramenta ¶ ab illis absoluere. dicit aduertendũ. quia aliquando aliqui iurãt alicui se daturos ¶ facturos aliquid quod concernit cultum dei. vt intrare religionẽ. velire vltra mare ¶ sepulcrum xpi visitare. vel sic iurant canonici de lucro eorum dare certã portionem fabrice. ¶ tunc nõ poterunt se inuicem absoluere a tali iuramento. Aliquando iuramentum seu id quod iuratur cõcernit speciale commodum. ¶ tunc aut ad id tenebantur etiã circumscripto iuramento. Exemplum. si iurant carnifices nõ vendere carnes putridas vel si iurãt mercatores nõ falsificare merces: ¶ tũc non possunt se a iuramento absoluere. aut ad id non tenẽtur nisi ex vi iuramẽti ¶ tunc aut id qđ iurant cõcernit cõmodum alterius q̃ iurantis ¶ tunc in preiudiciũ alterius non possunt remittere aut concernit solum commodum iurantis. ¶ tunc possunt remittere. facit qđ no. desp⁹. preterea. primo vbi per Jo. an. ¶ de iureiur. debitores. scõm Guli. ¶ idem tenet hic sen. qđ not. bene. ¶ Glo. onera. querit de exemplo qualia sunt ista onera que quandoq; per statuta imponũtur repetentibus vsuras. Rñdet glo. ponẽdo exemplum ¶ per id quod fertur de statuto qđ est pergami. qz ibi est statutum qđ repetens vsuras in foro ecclesiastico cogatur per ptãtem vsurario mutuare tantam pecuniam ¶ pro tanto tempore quanto tenuit pecuniam vsurarij. ¶ sic per tale statutum inducitur onus quia per ipsum naturalis obligatio ad antidota deducitur in ciuile quod fieri non debet. iurta no. plene. s. eo. consulnit. per Jo. and. cum gl. concor. Ste. glo. xliij. q. iij. c. i. ¶ Hostien. in sum. eo. tit. §. quepena. ver. quid si ter. Alĩ contradicentes valere pactum per qđ naturalis obligatio deducitur in ciuile. pro quibus facit. l. de minꝰ. §. i. fi. man. sed sen. tenet glo. Jo. Querit hic glo. nunquid rex arragonie vel eius officiales qui leuant magnum tributum a iudeis vel sarracenis regni sui propter vsuras quas permittunt exercere si receptores ab illis imp̃ediũtur repetere vsuras per ꝓdictas inciderent ne rex ¶ officiales in penas hic po-
11 nitas. dicit q̃ sic. qz etiã lege veteris testamẽti inhibita est vsura de quo. s. eo. ꝓto. c. posit miserabile. ¶ † Mo. bene hoc di-
c ctum. qz sm hoc hodie quasi oẽs dñi ¶ oẽs cõitates erũt excõcati. ¶ p hoc dicto Gul. facit qđ in simili dicit gl. j. in verbo cẽsura. Sentit igitur Guli. nedum vpianis imo ¶ indeis ¶ sarracenis prohibitam esse vsuram ¶ cõiter tenetur: ls iudei dicant q̃ non sit peccatum si ipsi dent ad vsuram vpianis vel alijs nõ sue legis: de quo in locis palle. ¶. xliij. q. iij. ab illo. ¶ in regula
12 peccatum. dicam. j. cum glo. pe. q̃ hoc tangit. † Iuxta predicta querit idem Guli. nunquid iudei potuerit citari immediate sua
a per restitutionem vsurarũ ad instantiam vpianorum per iudices ecclesiasticos ¶ compelli per eorum curiam ad restituẽdas vel remittendas vsuras: dic q̃ non: sed solum per suos iudices seculares ad requisitionẽ ecclesie. alle. s. eo. ꝓto. ad hoc qz iudei nõ sunt de foro ecclesie. iurta illud: nil ad nos de his quifo ris
b sunt. de diuor. gaudem⁹. ij. q. i. multi. d fa. l. iudei. C. de iudeis ꝛc.
d ¶ Sl. decetero, opp. q̃ hec cõstitutio debeat etiã compreben dere preterita. s. eo. cũ tu. So. quo ad prohibitionẽ cõprehẽdit etiã preterita: qz ratio phibitionis est antiqua: sed quo ad pe
e nam respicit tantũmodo futura ꝛc. ¶ e Mo. bene q̃ cõstitutio penalis etiã in materia alias prohibita cõcernit tantũ futura nec mirũ qz pena legis. xxvij. q. ij. hoc sanctum. ¶. q. iiij. in. c. dixit. sacra. de materia per do. Ant. de cõsti. c. fi. ¶ per Jo. de lig. de cõsti c. ij. ¶ Glo. facere. querit ad litere declarationẽ: quid si fiat statutum q̃ nullus recipiat vltra duos denarios in mense
f pro libra. an habebit locum dicto casu pena huius decre. f videtur q̃ sic: qz negatio de pluribus videtur permittere saltem
c de duobus vel minori quãtitate. ar. de ꝑsum. nonne. cũ cõcor. d. contrarium tenet gl. per. c. quanto. s. de treu. ¶ pa. c. i. qz nõ dz statutum intelligi taliter q̃ obuiet iuri ¶ statuẽtes incidant in penam. facit de elec. publicato. cum ibi no. ¶. C. de condi. ingẽtis. l. ij. ¶. ff. de condi. in de. l. si procura. cũ glo. concor. ¶ Spau. dicens q̃ vt habeat locũ hec pena requiritur q̃ statuto caueatur q̃ vsure soluantur etiam in casu nõ concesso. secus si in casibus non concessis, de quibus. s. e. c. i. ¶. c. conquestus. ¶. c. salubriter. ¶ de fideiuss. c. ij. xliij. q. iiij. qñ. multi. cum glo. cõcor. Ste. etiam Guli. quia cum negatio permittatur qđ non recipiatur vltra. propter hoc non conceditur quod recipiatur tantum vel minus. alle. xxvi. q. i. §. hac ratione. xliij. di. c. i. ¶ hec dicit⁹ sum
d modo cessat fraus. ¶ Glo. indicante. ponderat q̃ hic nõ repetit de scribẽtibus iudicata per qđ vr q̃ quicquid sit in casu decre. nouerit. de sen. excõi. tũ saltem in isto casu tales non liga buntur hac pena. ¶ Glo. incurrant. querit an ipso iure ¶ sine alio cõpotis interuallo banc sniam excõicationis incurrerẽt. Respondet q̃ sic. alle. no. in. c. nouerint. de sen. excõi. in verbo statutarios. Idẽ Gul. qz hec est pena q̃ ꝓcedit a claue ecclesie
f. censure ¶ peccatũ pro quo imponitur est alias prohibitũ lege diuina ꝛc. ¶ Glo. potestatem. opp. q̃ indistincte officiales
f non facientes tolli statuta ꝓdicta de libris cõitatũ sunt excõicati. de sen. excõ. nouerint. ¶. c. grauem. Solut q̃ predicta iura debẽt intelligi sm istã decre. s. q̃ predicti officiales habẽt suꝑ per hoc potestatẽ qđ est intelligendũ de iure ¶ de facto copulative. ar. de resci. scisciratus. alias nõ inciderẽt in penã si nõ facerent tolli. facit q̃ no. per Jnno. ¶ Host. in. d. c. nouerint. ¶ c. grauẽ. vbi etiam sic intelligebat. ¶ Glo. menses. opp. q̃ imo duo dantur ad faciẽdum deleri ista statuta. vt. d. c. nouerint. de
g sen. excõ. Solut glo. ibi qñ statuta sunt cõtra libertatẽ ecclesie qñ alias sunt iniqua ex eo qz fauẽt vsurarie pranitati: ¶ sic diuersitas casus tollit contrarium: sic ptz q̃ ante hãc decreta. non erat idem qđ hic statuitur ex vi huius decre. nouerint, secũdũ Guli. ¶ Glo. obseruare. querit an oẽs obseruantes dicta statuta sint excõicati: dicit q̃ non: sed non demũ si sint de personis hic expressis. put no. in simili. de sen. excõi. nouerint. Sed querit hic Jpan. quid si aliquis non officialis scribat statutum an incurrat penam hanc: dicit q̃ non. per tex. a cõtrario sensu secus si sit officialis ¶ scribet vel dictet: qz incurret hanc penã etiã non secuta alia executione statuti nec ob. c. sniam ne cleri. vel mo. qz ibi requiruntur duo vcz q̃ scribat vel q̃ dictet: ¶ qđ inde sequatur homicidium: ¶ ideo qualitercunq; scribat vel dictet ad homicidium possea subsecutum vz dare auxilũ vel fauorem pronunciantibus. put ibi no. post Jnn. ¶ Host. Hic autem scribendo vel dictãdo incurrit penã ab eã alia executione statuti. ¶ Jn. §. ceterum. glo. dolose. querit qũo de fraude ¶ dolo
h poterit cõstare. Respondet remittendo ad no. plene de emp. ¶ ven. ad nostrã. concor. Guli. de quo etiam in. c. illavos. de pi-
g ¶ de iureiu. ex literis. ¶ per Ly. in. l. ij. C. plus valere qđ agit⁵ qz qñ est pactum q̃ teneantur reuẽdere possessionẽ de facili prẽsumitur fraus si est vẽdita minori precio q̃ valeat maxime empt⁹ cõsueto fenerari alias si est simpler cõtractus emptiõis resoluendus pretio restitutum ad certũ tẽpus est licitus sui natura. ¶ fructus lucrari etur empto⁹. C. de pac. inter. emp. ¶ ven. l. ij. ¶ sm Gul. ¶ Glo. agetur. querit an hoc casu poterit proc de

re simpliciter ⁊ de plano sine strepitu ⁊ figura iudicij ꝺ3 formā
cle. sepe. de ver. sig. ℟espondet ꝙ sic ꝑut ꝓbatur in cle. dispen
diosam. de iudi. Idē tenet hic ℣ul. dicens ꝙ ex quo papa scit
fraudes istas feneratoꝝ debuit ꝓuideꝛe vt cōtra eos procedeꝛ
etur non seruata figura iudicij cum vix constare possit de con
tractibus eorū. ⁊ ideo dicit ꝙ si nō possunt clare cōuinci iudex
procedet cōtra eos ex ꝓspicuis indicijs recipiēdo in testes ꝓ
renetas ⁊ mediatores. alleg. de testi. qm̄. poterit etiā ꝓcipe sub
pena excōicationis ꝙ quicunq; scit veniāt ⁊ cōpareat relenatu
rus. alle. de iure eiur. ad nostrā. ℣. Sed nunquid pena clem. ba
beat locum siue agatur de vsuris repetendis in foro ecclesiasti
co siue ciuili. ℟ndet ℣au ꝙ si repetitio fiat in foro ecclesie i
dubitanter locū hꝫ hec pena si isti hic notati ꝓestent authori
tatem in exigendo ⁊ vim authoritatis cōpulsiuā cōtra volētes
repetere in dicto foro: ꝙ sic impediūt iurisdictionē ecclesiasti
cā ꝑ cōsequēs ētlocū hꝫ pena. de immu. eccle. qm̄. in. vi. Si
vero fiat repetitio in foro seculari ⁊ ciuili ideꝫ dicit ꝙ hic in
distincte loquit. ⁊ Sed an hoc sit licitū repetere vsuras in fo
ro seculari. Lau. dicit ꝙ sic. xiij. q. iij. quid dicā. ⁊ hec op. pla
cet ℣au. vbi nō refert qō ad ꝙ petitur sit vsura: ⁊ sic nō vide
tur esse de ꝓhibito ⁊ concesso: ⁊ sic nō sup iure sed solum super
facto absolutum sit an non. Si aūt est dubiū sup iure vt ꝙ du
bitaretur an illud qō petitur includatur nomine vsurarū: tūc
ꝺ3 litigari in foro ecclesiastico: ⁊ sic dicit debere intelligi ꝙ no.
in. c. cū sit generale. de fo. cōpe. ¶ Mo. bene hoc dictū ℣au. fa
cit. qō no. Jo. an. de fo. cōpe. cū. Laicus. in. vi. in noue. ⁊ Bar.
a in. l. titia. ff. so. ma. [a] l. omni nouatione. C. de sacrosan. ec. de ma
teria plene vidistis in cle. dispēdiosaz. de iud. dic vt ibi. ⁊ vide
Bal. in. l. quoties. C. de iudi. ⁊ qō no. de ot. co. c. tuā. ⁊c. ¶ Sl.
codices. opp. ꝙ isti non teneātur ad exhibēdū codices suos qz
nemo ꝺ3 cogi ad impῖtinentia. C. de ꝓba. l. ad ꝓbandū. ⁊ no. de
consef. c. i. ⁊. ij. in. vi. sed hoc esset impῖtinens: qz coder. est quidā
liber ſpālis iuris ciuilis: ⁊ sic nil facit eius inhibitio ad cōuin
cendū vsurarii ergo ⁊c. Soluit glo. ꝙ hoc nomē coder late su
mit ꝓ libro rationū vsurarij. nā late sumēdo quilibet liber co
der pōt dici. alle. de sum. tri. dānatus. ver. nō enim. ⁊. ff. de edē.
argētarius. ℣. i. stricte aūt sumēdo coder ꝺ3 liber. quidā iuris
14 ciuilis. de quo hic nō loquitur. ¶ t℣lo. rationē. voluit oppo
nere ꝙ quis non ꝺ3 cogi ad edēda iura que faciunt cōtra se vt
in decre. i. de ꝓba. vnde dicit ler. ꝙ nō ꝺ3 sumi. ꝓbatio de no
mo aduersarij. C. de testi. l. [b] nimis graue. So. gl. remittēdo ad
no. in. d. c. i. ⁊ per Azo. in summa de edē. ℣. nūc de editione ra
tionum. ℣ul. ⁊ zenze. hic dicunt ꝙ hoc est ſpeciale ꝑpter peri
culum aīe contra regulā dicti. c. i. de ꝓba. Idem ℣au. dicēs
hoc ſpāle in odiū vsurarioꝝ. Sed aduerte ꝙ imo videtur qō
bocnō sit ſpāle: hꝫ potius de iure possit peti hec editio rōnum
siue sit questio cū vsurario siue cū alio non vsurario. ff. de edē.
l. argentarius. ad hoc qō hꝫ gl ibet aduersarius non teneat ede
re instrumenta sua. tū tenetur reddere rōnes. l. i. C. de ꝓcu. ⁊. l.
iustum. ⁊ qō ibi no. C. de eden. ⁊. e. ti. l. ſi. Soluit hic ℣au. reci
tando opi. qz quidā dicunt indistincte rōnes edēdas: ⁊ sic nil
nouī inducit hec cōstitutio nec ob. decre. i. de ꝓba. cū si. qz log
tur in instrumētis. Alij vt ℘Detr. de bel. perti. aliter dicūt: c qz
aut editio rōnum ꝓpetitur ab illo qui illas cōfecit rōne publici
officij vt erant argentarij olim qui eligebātur de publico: ⁊ tūc
teneī reddere vt in cōtrario: aut petitur ab eo qui illas cōficit
vt ꝓiuatus ⁊ tunc non tenetur edere: ⁊ idem est dicendū tunc
in rōnibus ꝙ in instrīs qō ꝓbat qz. ꝺ. l. argentarius. ponit ca
sum ſpāle in argentarijs. ⁊ sic in alijs. Jn contrariū est ius cōe.
15 ff. ad municip. ⁊ l. i. per hoc concludit ℣an. ꝙ si aliquis vt pri
uatus scribat rōnes suas in libro suo regulariter nō cōpellitur
edere alteri. Fallit in tribus casib⁹: Unus est qñ quis est illis
vsurus. l. i. ℣. edenda. ff. de edē. Secundus qñ petunt a priuile
giato intelligo actiue hoc est qz priuilegiat⁹ petit editionē pu
ta fiscus ꝓbat. ff. de eden. l. iij. Tertius est qñ petitur ab vsura
rio vt illas edat. vt hic ꝓbatur. ⁊ hic est verus intellect⁹ huius
decre. quem sequitur etiaz hic glo. vt infra patebit: ⁊ hec vera
qñ petitur editio per officiū iudicis ex ti. de edē. vnde put hic
dicit gl. quicqd scribatur in ista materia qñ agitur de edendis
rōnibus est aduertēdū ꝙ upler pōt peti editio rationū. Uno
modo iure actionis per ſpeciales actiōes altero per officiū iu
dicis ex tit. de edē. iure actionis potest peti a tutore per actio
nem tutele a curatore per actionem negotiorum gestorum: ⁊ si
militer a gestore a socio per actionē ꝓ socio: a ꝓcuratore per
actionem mandati. Idem ℣an. alle. l. i. ℣. de officio. ff. de tute.
⁊ ra. di. ⁊. l. quedam. ff. de edē. Officio aūt iudicis per ti. de edē.
petitur editio rationis si petatur ab illo qui illas ꝓfecit ex of
ficio publico: si vero petatur ab illo qui non cōfecit ratione pu
blici officij vt priuatus: tunc idem videtur dicendum in ratio
nibus qō in instrumētis vt regulariter nō possit peti. per hoc
infert glo. ꝙ si aliquis vt priuatus ⁊ nō ratione publici officij
confecit librum. vel scripturam in quo vel in qua scripsit data
⁊ accepta nō cogetur illa edere sine causa cognitione. Jn cāe aūt
cognitione verſabit ꝓcipue an ille a quo editio petitur ratio
nis sit illa vsurus vel an petēs sit priuilegiatus: puta qz si vsu
rarius vel petens editionē sit priuilegiat⁹ cogetur alias secus
⁊ sic debet intelligi. l. i. C. de edē. ⁊ hoc erat de iure antiquo an
te istam constitutionem qz solum in victis duobus casibus co
gebatur edere. Modie vero per hanc constitutionem additus
est alius casus priuilegiatus ꝑpter periculum aīe in odiū vsu
rariorum vt illi teneantur edere suas rationes: ꝙ nō erat olim
ante istam constitutionem. ⁊ ita dicit glo. determinatum fuisse
Bonoſi. per. ꝺ. Jo. de baisio fratrem Archi. qui formabat que
stionem de manifesto vsurario qui satisfederat ep̄o de restitue
dis vsuris. de qua questione habetur in mercuriali⁹. de reg.
16 in. peccatum. in. vi. † Munquid aūt libro rationum indistincte
stetur. dicit glo. ꝙ sic. cōtra eos: sed ꝓ eis non alle. C. de ꝓba.
l. rationes. ⁊. l. instrumenta. ⁊. l. exemplo. ⁊ quod no. in. l. quedā.
℣. nummularios. ff. de eden. facit qō no. de fide instru. c. ꝙ. in fi.
ꝓme glo. Idem tenet hic ℣au. Sed querit nunquid eo casu
quo peti pōt editio iure actionis possit etiam peti officio iudi
cis. ℟efert hic ipse ℣au. ꝙ ℣y. in. l. i. ℣. nūc de officio. ff. de tu
telis ⁊ rationibus distrahendis. dicit ꝙ si petitur editio rōnū
secundario vel incidenter gratia alterius iudicij inchoati siue
precesserit cōtractus cuī occasione sint cōfecte siue nō: ⁊ sic ēt
si possit peti iure actionis ex quo ℥tu poterit peti editio offi
cio iudicis. facit in ar. l3 nō alleg. de restit. in inte. suscitata. ⁊. c.
pe. ⁊. fi. ⁊. l. quoties. C. de iudicijs. cum si. Si vero petitur editio
principaliter tūc si ꝑcessit cōtractus vel quasi cuius occasione
sint cōfecte: ex quo cōpetit actio ordinaria agef actione descē
dente ex illo contractu. Si vero nō ꝑcesserit cōtractus vel qua
si: tunc dicit ℣y. q petetur editio per officiū iudicis: ⁊ si nō ex
hibentur fiet condēnatio ad interesse. ff. de eden. l. si quis ex ar
gentarijs. ℣. ex hoc edicto. ⁊ hoc ideo qz in talibus rōnibus cō
sueuit scribi tota veritas dati ⁊ recepti: ꝙ secus est in publicis
instrumentis. Quia hoc vltimū dictum ℣y. qñ non ꝑcessit cō
tractus vel quasi intelligo cum tēperamine ⁊ limitatione glo. ⁊
17 ℣au. de quib⁹. ℣. dixi. † An aūt eo casu quo fieri ꝺ3 editio ra
d tionum fieri debeat [d] cū die ⁊ cōsule. dicit hic ℣ul. ꝙ fic: qz rō
nes sunt cōes. facit l3 non alle. l. i. ℣. rōnes. ff. de eden. dicit tū in
hac materia editionis distinguendū: qz aut loquimur de lite
ris aplicis ⁊ alijs iudicialib⁹ que sunt cōia: ⁊ tūc talia sunt edē
da. de reſcri. si aūt. ⁊. c. plerunq; qō ꝓbatur ⁊ no. C. de eden. is
apud. Aut loquimur de alijs ⁊ tunc si sunt rōnes: tunc qz cōes
debent edi cum die ⁊ consule: ꝙ intelligo qñ sunt cōfecte rōne
publici officij per superi⁹ dicta. Si vero sint instrūēta ꝓpria
⁊ tunc si non vult quis vti: ⁊ tunc nō tenetur edere aduersario
ad intētionem fundandā: sed ad fundatā iuuandū. sicut not. in
c. i. de ꝓba. ⁊ no. in. l. fi. C. de edē. ⁊. l. i. ℣. editionis. ff. eo. tit. Si
vero quis est vsurus ⁊ tūc fine die ⁊ consule ꝺ3 fieri editio nisi
quis velit redarguere de falso. put plene no. in. d. c. i. de ꝓba. ⁊
18 d. ℣. editiones. ¶ t℣lo. cēſura. in ꝓin. querit quid cōpetebē
datur appellatione cēlure. remittitad. c. querēti. de ver. sig. De
inde querit nūquid inuito vsurario possit in eius domū ingre
di vel eo inuito frangi arcba seu capsa ipsius ꝑpter istas ratio
nes habendas: dicit glo. ꝙ non ꝑ hūc ter. a sui cōtrario ꝺū
tñ ꝓnittit istos cogi ad editionē rōnū per cēsurā ecclesiasti
cam. facit ꝙ no. Spec. de instru. edi. ℣. videndū restat. ver. po
ne instrumenta. ⁊ qō not. Inno. de immu. ec. c. i. ⁊ ꝙ vidistis in
cle. ij. de cen. facit ꝙ habetur in. l. ij. C. qñ ⁊ quibus quarta pars
19 debetur lib. x. † Ulterius querit gl. an iudei exercentes vsuras
cogi debeant ad edendum rōnes suas: ⁊ videtur ꝙ nō: qz non
possunt excōicari vel alia cēsura ecclesiastica de qua hic loquit
contra eos exerceri cum sint fozis extra ecclesiam. ij. q. i. multi. ⁊
de diuoꝛ. gaudemus. ⁊ sic pena hic exꝑssa non videtur eos cō
plecti: cōtrariū tenet glo. per. c. quanto. ⁊. c. post miserabilem.
℣. eo. vñ cōcludit ℣ iudei cogi debebunt ad editionē per pn
cipes seculares ⁊ si nō coguntur per tales poterit indirecte cō
tra ipsos exerceri cēlura ecclesiastica. facit ꝙ dicetur infra cir
ca fi. cum glo. cōcoꝛ. ℣au. tum qz litera gñaliter loquitur: tum
qz restitutio vsurarū est de iurisdictione eccle: ⁊ exercebit cen
20 sura indirecte vt dicit glo. per iura per eā allegata ⁊c. ¶ † Sl.
vsurarios. querit quid in heredibus vsurarioꝝ an cogenī ad
edendum codices rationum defuncti. dicit glo. ꝙ fic. Idē dicit
in extraneis habentibus tales libros. alle. de vsu. tua nos. ⁊
c. Michael ⁊. ff. de eden. l. si quis ex argētarijs. ℣. i. ⁊. l. querelā.
21 ℣. nihil. vbi in simili idem ꝺ3 de libris argentarij. ¶ † Slo. cō
pellendos. querit ad litere declarationem quid si vsurarius vel
eius here⁹ dū ab eo petitur editio rationū dicit se illas nō ha
bere: vel dicit illas nō fuisse cōfectas vel dicit se amisisse: quid
erit

erit fiendum videtur ꝙ credi debeat sacramento ipsius vsura
rij vel heredis hoc asserētis. ar. ff. de eden. l. ꝓtor. ℣. sed si ſeruꝰ.
⁊. C. de fi. instr. l. fi. ⁊. ℣. qō me. cau. c. fi. ⁊ ar. eius qō legitur ⁊ no
tatur. de ꝓiur. le. cum olim. primo contrarium tenet glo. dicēs.
ꝙ sibi nō credit nisi aliter ꝓbet alle. ar. de pur. ca. c. i. Quid āt
babebit ꝓbare dicit glo. ꝙ ꝓbare habebit amissionē cū casu
seu casualē: puta ꝑpter incendium vel ruinā. alie. ff. de edē. l. fi
quis ex argentarijs. ℣. fi. ℣au. hic dicit ꝙ ꝑpter fraudes quas
cōmittunt non creditur eis dicētibus se libros ꝓdidisse si con
stat ipsos antea habuisse nisi ꝓbent amissionē: qz hic tractam⁹
de eoꝝ lucro ⁊ aliorū ꝓiudicio: cū aliter forte nō possent vsure
ꝓbari. alle. de edē. l. argētarius. ⁊ sic sentit ℣au. ꝙ si nō cōstet
illos antea habuisse libros qō stetur eoꝝ iuramēto: hoc credo
sane intelligendum put infra dicetur cū glo. alias non ꝓcede
ret cum ꝓsumptio in dubio fit cōtra ta⁹es. nec obst. ꝓdictis. l. fi.
a C. de fi. instru. ⁊ ꝙ no. de priuile. cū olim. [a] qz ibi necesse est ꝓ
bare plene teno: em instrumēti amissi per illū qui dicit se ami
sisse: ⁊ tūc nimirū si super amissione statur sacramēto afferētis
ipsum amissum: qz modicū ꝓeiudicium est stare tali iuramēto
ar. de ꝓcu. ex insinuatione. hic aūt est secus, qz de maiori ꝓiudi
cio agitur cū non ꝓbetur teno: rationū contra ipsum vsura
22 rium vel heredem cum gl. concoꝛ. ℣au. ⁊ Mar. † Jurta ꝓdicta ḡrit glo. qd si fit vsurarius qui nō cōficiat libū rationum
sed solum scribit facta sua in cedulis ⁊ illas postea dilacerat so
luris sibi creditis ⁊ vsuris: ⁊ talē dicit ℣ul. se cognouisse quali
ter ꝓuidebitur heredi eius. ℟ndet glo. ꝙ si talis vsurario succe
dat heres nō vsurarius sed alias fide dignus: ⁊ de tali nō vsu
rarij sit publica vox ⁊ fama stabit sacramēto talis heredis asse
rētis se nō habere rōnes. alle. de testi. ꝑterea. ⁊ de ꝓcum. illud.
Qualiter aūt succurretur ipsi petenti editionem hoc casu. ℟e
spondet ꝙ in dicto casu vel consimili qñ alias nō possit habe
ri coder rationū poterit recurri ad remediū decre. ad nostrā.
ℏ. de iureiu. qz poterit poni edictū gñale sub pena excōicatiōis
ꝙ glibet qui sup hoc scit veritatē ꝺ3 cōparere ⁊ sic illa testificā
ri. Jurta ꝓdicta ḡrit hic La. quid si is a quo repetūtur vsure ⁊
a quo petit: vt edat codices suarū rationū negatse fore vsura
rium quid erit faciendū: dicit ꝙ anteā cogatur edere cogno
scetur saltem summarie an sit vsurarius. facit ꝙ no. post Jnno.
⁊ Archi. de fo. compe. Romana. in nouel. ℘m Lap. ¶ Jn. ℣. sa
ne. glo. si quis. queritan peceat ꝙ hic ꝺ3 etiā si non sit vsura
rius sed alius qui hoc pertinaciter afferit. ℟espondet gl. ꝙ fic
per hāc literā que indistincte loquitur ex hoc colligit gl. ꝙ iu
ra non solum puniūt vsurarios. vt pt⁹. ℣. e. q in oībus. ⁊. c. ꝓte
terea. ⁊ eo. tit. ℏ. in. vi. sed etiā puniunt fauentes illis. vt pt⁹.
℣. e. c. i. in. vi. ⁊ in hac cle. in primo ℟sio. ⁊ etiā in hoc. ℣. attende
tñ. vt dicit glo. qz hic plus punit fauēs authorizando ℏ fauēs
seu factor operis: facit. xxiij. q. iij. qui alioꝛū. ⁊ de materia not.
in. c. i. de offi. dele. ⁊ per Joā. de lig. de sen. ercō. mulieres. facit
xj. q. iij. qui consentit. cū gl. concoꝛ. ℣ul. dicens ꝙ interdū im
ponitur pena cōtra authorizātes tñ vsurarijs: l3 nō exerceāt
vsuras vt hic. Interdū puniuntur ꝓducendo ad effectū sicut
est videre in illis de quibus in ꝓin. cle. Interdū puniūtur qui
nō per se sed cū eoꝝ domib⁹ fauēt. ℣. c. i. in. vi. Interdū ⁊ quar
to puniūtur qui per se vel per alios exercēt vsuras. ⁊ isti minus
peccāt ℏ primi dūmodo credāt esse pctm exercere vsuram: hꝫ
potius volūt lucrari ℏ euitare pctm. vy. q. i. merito. ⁊ isti diuer
sas penas incurrūt qz carēt sepultura. ⁊ si sunt clerici deponū
tur ab officio ⁊ beneficio. ℣. e. q: in oībus. ⁊. c. ℏ ℣. e. ti. in. vi. vbi
23 etiam alie pene imponuntur. ¶ † Slo. pertinaciter. ḡrit quis
dicatur pertinaciter affirmare. ℟sidet remittendo ad not. in
cle. vnica. ℣. porro. de sum. tri. eo. tit. c. i. in fi. in. vi. qz ille qui est
obstinatus nec quoquo mō vult se remouere de opinione sua.
Quid aūt si quis non affirmet nec neget sed taceat nō ptinaci
ter credit nō esse peccatum cōmittere vsuras. Dic ꝙ est bereti
cus ex mente quā deus respicit. vt no. in. d. c. i. in glo. fi. de sum.
tri. in. vi. ⁊ hunc l3 occultum ligat constitutio ecclesie. vt no. ℣.
eo. de here. cle. i. ad fi. de quo tāgit Mat. Jurta ꝓdicta ḡrit hic
Lap. quid si aliquis nō pertinaciter sed forte aliter lubrico lin
gue afferit non esse peccatum exercere vsuras dicit qō tunc nō
punietur. nisi saltem vt ex verbis hereticis extraordinarie arbi
trio inquisitoris ⁊ imponetur ei saltem aliqualis penitentia le
uis salutaris. xvij. di. nec licuit. xxiij. q. i. hec est fides vel etiam
in nullo punietur. Quid autem si nō verbis sed factis hoc asse
rat: putat in humaniter tractando eos quibus mutuat vel simi
le quid agēdo dicit ꝙ tunc si ex hoc fit grauata eius opinio ita
ꝙ dici posset de hoc diffamatus vel suspectus tunc ꝓcedi po
terit vt hic dicit. ad hoc. xj. q. iij. estimant. ⁊. c. non solū. vbi non
24 solum verbis sed etiam factis deum negamus. ¶ † Slo. nō est
peccatum. querit an vsurarius teneatur confiteri ⁊ penitere de
vsura extorta si illam restituit. ¶ Slo. respondet ꝙ ille qui di
cunt vsuras non esse peccatum: ⁊ consequenter vsurarium non
teneri ad restitutionem sine dubio dicerent ꝙ nō: sed hec opi.
aperte est heretica. vt hic ꝓbatur. Quid igitur si dicatur viu
rarium obligatum ad restitutiones ꝓout est veritas: an ꝓsset
dici qō nō teneatur ꝓst restitutionem cōfiteri quidam qō fic
ad instar eius qui est obligatus ex deposito vel mutuo vel cō
modato qui non tenetur confiteri facta restitutione. Quia gl.
dicit hanc opi. fore falsam. Monetur qz obligatus ad restituen
dum ex delicto: puta furto rapīna vsura ⁊ simonia vel simili de
licto etiam ꝓst restitutionē habet penitere. ꝓbatur. ℣. de ho
mi. sicut dignum. ℣. eos. de fur. c. fi. de rap. c. ij. cum simi. alleg. in
gl. facit quod no. Host. in sum. de pe. ⁊ re. in penul. col. ver. sed
miquid sufficit ⁊ sequēti. Idem ℣au. dicit tū qō primi magis
peccant ℏ secundi: requiritur ergo confessio contritio ⁊ satis
factio: qz per prima duo satisfit eo per tertium proximo facit
quod no. de rap. c. super eo. in glo. Sed aduerte hec procedunt a ¶ Quia ibi ne
in vsura expressa de qua ꝓprie loquitur cle. Sed quid de mē cesse est. Adde
tali. dicit ℣au. ꝙ in foro penitētiali quis teneā ad restitutionē tert. l. i. testiū. ⁊
eius: ⁊ cōsequenter debet etiam de illa penitere: in foro cōten ibi no. ꝓbart. ⁊
tioso secus: qz l3 creditoꝛ in iudicio fatetur suam prauā intē doc. C. de testi.
tionem tñ non potest ab eo repeti vt vsura. ⁊ quasi iniuste rece b ¶ Secus dicit.
ptum. facit. ℣. eo. consuluit. in fi. ⁊ quod ibi no. per predicta cō de ista simonia
cludit hic ℣au. duo primum qō hec cie. non habet locū in vsu mētali. vide gl.
ra mentali: nec ita loquitur hic ꝑm qō saltem in foro penitētia in. c. cuz essent.
li quis teneatur ad penitendum de vsura mentali ⁊ ad eius resti extra de simo.
tutionem. Idem Jnno. in. d. c. consuluit. ⁊ Ray. in sum. eo. tit.
post ꝓin. b secus dicit † in simonia mentali qz non obligat ad b post prin.
25 restitutionem etiam in foro penitentiali. de simo. c. fi. Que aūt
possit esse ratio diuersitatis dicit ꝙ multiplex ꝓtest esse ratio.
℣ꝓima qz vsura est dānata ꝓ ꝓhibita ex vtraq; lege hoc est
veteris testamenti ⁊ noui: ⁊ ideo nō ꝺumittit peccatū nisi re
stituatur ablatum. facit. xiij. q. vi. fi res aliena secus in simonia
qz est ꝓhibita per ius canonicū ⁊ in ea potest papa dispēsa
re. sed ꝺo potest esse ratio qz in restitutione vsure nulli sit ꝓuidi
ciū sec⁹ in simonia. qz ꝓortet de bonis ecclesie restituere fi a
liādē nō haberet: hec fuit ratio abbatis ⁊ nō vera qz ꝓcluderet
qō etiā simonia exꝑssa ⁊ ꝓactionalis nō obligaret ad restitu
tionē. Jdeo alia ⁊ tertia potest esse ratio qz vsura mētalis ma
gis repugnat bono charitatis ℏ simonia mentalis. Nam quis
ex charitate tenetur alteri egēti mutuare: nō tū tenetur dona
re ⁊ sic in mutuo nō ꝺ3 aliquid sperare hꝫ in dono fic. Hic est
26 qz † donatarius nō tenetur ciuiliter ad aliquid ꝺonanti. l. sed c ¶ Et ideo ibi
fi lege. ℣. consuluit. ff. de pe. here. sed recipiēs mutuo fic: ⁊ ideo est potior. Ad
plus obligat ad restitutionem vsura mentalis ℏ simonia men de ter. ibi no.
talis. Quarta potest esse ratio quia in simonia est turpitudo l. i. ij. ⁊. l. iij. ff.
ex vtraq; pte c ⁊ iō ibi est potior cōditio possidētis. vt in regula de con. ob tur-
in pari. de re. in. in. vi. Sec⁹ in vsura vbi versatur turpitudo so pem cau.
lum ex parte mutuantis tātum. cum ℣au. in eo qō dixit vsu ¶ Mundd aūt
ram mētalem non posse peti in foro contentioso. concoꝛ. hic eōtra. Adde
℣ul. dicens illam non posse peti iure fori sed tātum iure poli. d Do. ⁊ doc. i. c.
alle. ℣. e. consuluit. ⁊. c. in ciuitate. Jo. de lig. hic videtur dicere sup eo. extra ꝺ
ꝙ vsura mentalis ꝺ3 restitui in foro contentioso: qñ innotescit vsu. ⁊ Alle. i cō
ꝓpria intētio creditoris: ⁊ tunc repetitur quasi vsura l3 non sit fi. i. ij. col. i. ij.
vera vsura. alleg. ℣. eo. consuluit. ff. qō ine. cau. l. ij. ℏ. fi feneratoꝛ. vol. ⁊ qñ. crij. i
de boc per Jo. an. in. d. c. cōsuluit. dic vt ibi qz boc pēdet ex in. col. in fi. e. vo.
tellectu. d. c. cōsuluit. in fi. de quo ibi etiā per Joā. de lig. ⁊ do.
27 Ant. quid idem tenet qō no. bene. † d Munquid aūt ecōtra re d
cipiens pecuniā ad vsuras ⁊ illas soluens. peccet tangit Step.
⁊ refert opi. qz quidam dicūt ꝙ sic fi causam dedit fenerādi vt
qz alij illi qui mutuabat nolebat dare ad vsuras nec aliquo mo
do. Si vero dedit occasionem vt qz nolebat alij dare ad vsurā
si non dedisset illi qui petīt ⁊ recepit ⁊ tūc non peccat. Alij ve
ro dicunt ꝙ si recepit ad vsuras ꝓ bono ⁊ pio opere nō pec
cat: secus si ex causa voluptatis. de quo plene. ℣. e. super eo. bre
uiter etiā ꝓ bono opere nō est recipiēdum ad vsuras si aliud
fieri potest. Unde potestis concludere ꝙ peccat inducēs alias
non mutuaturū ad vsuras. Si vero non inducit ad hoc qz erat
dispositus omnino dare ad vsuras: ⁊ tunc si recipit causa volu
ptatis ⁊ peccat. Si vero ex causa honesta ⁊ probabilivel neces
saria: ⁊ tunc si non potest aliunde habere nō videtur pec care:
alias fic. iurta no. ℣. e. super eo. ad casum ꝑcedēte facit qz indu
cit illum ad faciendum minus malum: qz minus est malū egēti
mutuare ad vsuras vel in piam causam ℏ alteri in causam vo
28 luptatis. ¶ † Slo. bereticum. oppo. ꝙ nō sit bereticus qui di
cit ꝙ exercere vsuras nō est peccatum. qz bereticus solus vide
tur qui male sentit de articulis fidei. sed id nō est de articulis:
igitur ⁊c. Soluit glo. dicens falsum esse ꝙ ille tātum sit bereti
cus qui male sentit de articulis fidei. qz imo non solum iste est
bereticus: sed etiā qui male sentit de sacramentis ecclesie: vel
habet dogma peruersum; vel gignit seu inducit nouas opinio

nes falsas vel alias inductas falsas sequitur. vt pbatur in. c. ad abolendam. in princ. de here. ¶. c. inter here sim. ¶. c. hereticus.

29 xxiij. q. iij. sed † assereret exercere vsuras nō esse peccatū est cōtra doctrinā ecclesie. vt ptz. ℈. e. c. iij. ¶. c. cum tu. in fi. igitur ꝛc.

a Guli. limitat hoc esse verum qñ quis credit indistincte ptinaciter q̄ exercere vsurā non sit peccatū. secus dicit si dubitare tur ī certo casu an sit vsura. tñ credit q̄ si esset vsura esset pctm.

¶ Alterius quero an iudex asserētes qō exercere vsuras cum rpanis nō sit pctm. includātur sub hac cōstitutione quo ad processum fiendū cōtra eos tanq̄ cōtra hereticos gl. rñdet qō nō. qr̄in illis nō cadit ppria hęresis. qr hęresis notat diuisionem sed ipsi nūq̄ fuerūt in vnitate de gremio ecclesie ex quo carēt baptismo q̄ est ianua oīum sacramentorū. de presby. non bap. veniens. ergo nō sūt diuisi ab ecclesia. ad hoc qr iudex peccāt in articulis fidei. qr non credunt in humanitatez ℈ rī. ¶ hoc est certum. ¶ ecclesia hic scit. ¶ tamen tolerat ¶ sustinet ¶ nō punit qr nihil ad nos de his qui foris sunt. de diuor. gaudemus. ij. q. i. multi igitur ferēdi in hoc erroꝛe. Idem ℔ Dan. alle. xlv. di. de inde. i. q. vij. cōuenientibus. xxiij. q. v. sinos. ¶. c. cum vos. xxiij. q. v. alieno. ¶. c. quicūq̄. ¶. c. heretici. Item qr ls iudeus sit creatura dei non tñ est creatura ecclesie. que eos nō regenerat per baptismū. ¶ ideo canonibus arctātur. ff. q. i. multi. ¶ sic inquisitores non pñt eos vt hereticos punire hec vera qñ iudei ls credant predicta nō tñ dogmatizant aliōs predicta. Si vero dogmatizarēt inter xpianos tunc dicit glo. q̄ possent per ecclesiā cōpesci ¶ puniri alle. no. post Inno. ¶ Host. de vo. q̄ super his in verbo defensione. nec mirū qr etiā in certis aliōs. casibus. ſ. qñ aliter offendunt fidem ecclesia coercet ¶ punit iudeos. de quib⁹ legitur ¶ no. ℈. de iudeis. c. iudei. ff. Idē tenet hic ℔ Dan. Concludit igitur gl. ex predictis q̄ iudei nō possunt licite ſm legem suam christianis dare ad vsuras. Idem tenet zenze. per id q̄ habetur Deutero. xv. vbi ōr simpliꝛ q̄ a nullo recipientur vsure. ibi ōr ad literā. fenereberis gentibus multis ¶ tu a nullo fenus accipies. disaberis multis ¶ tu a nullo oīaberis. Contra istud facit q̄ habetur Deutero. xxiij. vbi ōr. Mō fenerabis fratri tuo ad vsuram pecuniā tuam neq̄ fruges nec quālibet aliā rem sed alieno: fratri aūt tuo absq̄ vsura id quo indiget commodabis. benedicat tibi oīs tuus in omni tpe tuo. ¶ vide etiā deutero. xxiij. alis. xxviij. ex quo ptz q̄ alū qui non est frater in eadem fide iuxta. c. ad mensam. xi. q. iij. erit licitū fenerari. Secūdo pro hoc etiā facit dictū Augu. q̄ habet in. c. ab illo. xiij. q. iij. ibi ōr ab illo exige vsuram cui merito desideras nocere. glo. pro resp̄sione remittit ad no. per se in. c. conquestus. ℈. eo. ¶ per Host. in sum. ℈. ti. ℈. in aliquo. sen. hic dicit q̄ prima ratio non obstat qr non est licita argumētatio a sensu contrario: qr resultaret pr̄auus intellectus ¶ contra id qō habet deutero. xv. vbi ōr q̄ a nullo recipientur vsure: non obstat scōa ratio qr illud caplm ab illo ōz intelligi negative: ¶ sicut nulli debes nocere. [b] ¶ sic nulli debes fenerari nec est vera expositio scōm eū que ibi ponit. ſ. q̄ ab hostibus sit licitū vsuras recipere: qr est licitū accipere eorū bona violēter qō est pius sed ab aliīs quibus non est indictū bellū cum nō liceat eorum bona occupare iurta no. post Inno. ¶ Host. devoto q̄ super his nō est licitum recipere vsuras. facit q̄ no. post Inn. de resti. spo. olim primo.

¶ Glo. vlt. querit ad litere declarationē quomodo ¶ qualiter fit procedendū cōtra suspectos ¶ diffamatos. de hęresi. Rñdet remittēdo ad cle. i. ℈. de here. Matt. hic dicit q̄ primo talis ōz citari ¶ examinari ¶ si cōfiteatur bene quidē. Si vero neget ōz reponi in carcere custodiali. poterit etiā poni in cōpedibus ¶ postea ōz inquisitio fieri. ℈. de here. cle. i. in prin. ¶ hoc pōt eps sine inquisitore ¶ ecōtra vt ibi ptz. Facta aūt inquisitione ¶ processu aut reperiet plene probatū aut semiplene aut nullo modo. ℔ Primo casu. ſ. qñ reperietur plene. pbatū: tūc omnia eius bona ipso iure sunt ℘ fiscata. ℈. e. vergētis. ¶ c. ercōicamus. ¶. e. ti. c. cū scōm. in. vi. [c] Si tñ talis vult redire ad sanctaz matrem ecclesiam debebit audiri: oumtū abiuret hęresim. de cōse. dist. iij. c. berengari⁹. ¶. i. q. vij. quoties. qua abiurata poterit inquisitor ei bona restituere. vt. ō. c. vergētis. ¶ debebit poni in carcerem per tētū penalē per inquisitorē cum yoce sano. hodie tamen poterit per inquisitorē cum ēpo illa pena mitigari. ℈. e. vt cōmissi. ℈. illorū. in. vi. Si aūt post abiuratā hęresim rediret ad illā vel a prin. noluit redire ad ecclesiā sed pertinaciter persistit in hęresi: tunc talis debet vt relapsus tradi curie seculari. alle. de here. ad abolendam. ¶. c. ercōmunicamus. ¶ hoc de primo casu. [d] Secundo casu quando reperietur semiplene probatum: puta ex tē per vnum testem vel grauē infamiā ¶ inquisitus inficiat se vel negat: tunc inquisitus captus debet tormētari. ℈. titu. ij. c. i. ver. quo ibi. vel tormentis exponere. ¶ hoc ad instar criminis lese maiestatis. C. ad. l. iul. quisquis. ¶ tūc si quidem confiteatur ¶ persistat tunc punietur vt convictus. ij. q. i. nos in quemq̄. Si vero non confiteatur tunc si est diffamatus indicenda est ei purgatio ¶ si defecerit in ea punietur. Si vero se purgauit ¶ tunc si adest vehemens suspitio contra eum potest imponi temporalis penitentia. de presump. literas. Sivero est leuiter suspectus tunc non imponitur pena: sed leuis ei iniungitur penitentia. Aduertendum est tamen quod nihilominus abiurabit hęresim: quia quilibet suspectus. de hęresi: sine sit leuis siue vehemens suspitio debet abiurare hęresim: facit de here. accusatus. in. vi. primo ¶ secundo responso. Quid autem si post abiurationez talis suspectus de hęresi labatur in hęresim: tunc si erat vehemēter suspectus iudicabitur relapsus ¶ pena relapsi punietur. Si vero erat leuiter suspectus tunc nō iudicabitur relapsus. alleg. ℈. eo. accusatus. ℈. si autem ꝛc. Tertio casu. ſ. quando nihil est probatum nō prosequitur velut nō dubium predicta dicit notanda contra inquisitores qui pecunia recepta cancellant processus suos: quia male faciūt nec debent id facere sed procedere vt est premissum. Aduertendū tamen est ſm Lap. hic per literam ista in fi. q̄ tam dyocesanus q̄ inquisitor: contra non diffamatum vel suspectum non potest procedere ad inquirendum de veritate: super hoc competit exceptio illi cōtra quem inquiritur: hoc intelligo saluo casu. c. i. ¶ de accu. in. vi. debebunt igitur prius de infamia ¶ suspitione inquirere qua inuenta tunc debebunt procedere ad inquisitionem veritatis: dic secundum formam quā dixi post Guli. cuius verba hic iunge ad id autem proceditur secundum eum altero de duobus modis. ſ. vt secundum. c. literas. in fi. de presum. exigatur ab eis iuramentum vel cautio vel imponatur penitentia eis ¶ indicatur purgatio. de pur. ca. inter. quam si prestare noluerint vel prestādo defecerint procedetur cōtra eos vt hereticos. de here. excommunicamus. i. q. i. quo ad primum ¶. d. c. inter. in fi. quo ad secundū ſm Lap. Quia in hoc melius est magis explicite dicendum vt supra dixi. † Querit hic Sul. pro declaratione materie ¶ decreta. [e] quid sit vsura. Respōdet q̄ vsura est omne lucrum quod sorti accedit in cōtractu mutui qui consistit in rebus pondere alibus mensurabilibus ¶ numerabilibus. ex hoc dicit q̄ quis possit cōsequi damnum vltra sortem sed nō lucrum. Item in cōtractu alio ℈ mutui: puta pro socio potest vnus ponere sortem ¶ alter personam. ff. pro socio. l. j. de hoc per Inno. ℈. e. super rubrica ¶ plenissime in regula peccatum in. vi. ꝛc. [f] Scōm querit in quo foro debet peti vsura. Rñdet q̄ triplex pōt esse vsura vna deducta in pactum: ¶ hec pōt peti in foro ecclesie per cuius statuta prohibentur vsure. Et sic poterunt repeti cōditione indebiti vel officio iudicis. alle. no. ℈. eo. vsurarum. ¶. c. Michael. Secunda est vsura mentalis que sola spe committitur nō interueniente pacto ¶ talis nō potest peti iure fori sed iure poli: hoc est non potest peti in foro contentioso sed in foro conscientie. alle. ℈. eo. consuluit. ¶. c. in ciuita te. Tertia potest esse vsura large sumpta que proprie nō est vsura. puta augmentum siue accessio ad sortem in contractu societatis: ¶ tūc si reus est laicus petetur in foro seculari. alleg. de fo. competen. ex tenore. facit ℔ non alle. quod not. in. l. socium qui in eum. ff. pro socio. per glo. ¶. C. de summa tri. l. prima. petitur enim ⁊ quandoq̄ vsura non vt vsura: sed vt interesse. vt ibi no. Quid autem si vsure solute in casibus ꝑmissis de quibus. ℈. eo. c. i. ¶. c. saluberiter. repetantur a vero laico ¶ excipiat licitū illas recipere iure canonum actor replicet q̄ imo non est licitū cuius erit hec cognitio: dicit q̄ iudicis ecclesiastici ad quem spectat cognoscere an sua fit iurisdictio. de sen. excō. ff. inder. in. vi. ¶. c. † Tertio querit nunquid papa possit indistincte permittere vsurā ¶ statuere q̄ sit licita velut statuit in dote ¶ in ceteris aliīs. ℈. e. c. i. ¶. c. saluberiter. ¶. c. conquestus. cum ibi not. dicit qō non: qr vsura est inhibita ex vtraq̄ lege. ſ. veteris ¶ noui testamenti. [b] sic ex lege diuina nedum canonica ¶ positiua: ad hoc qr aliqua licent in singularibus casibus que non licent in vniuersali dispositione: nam papa posset aliquibus prohibere ne contraherent in certis casibus siue gradibus: ¶ tamē nō posset sacramentum matrimonij in toto tollere vel inhibere: ad hoc etiā qō habetur in simili. de decima que nō pōt in totū tolli ſz alicui spāli pōne remitti sic. de decī. c. a nobis. ¶ † Alterius q̄rit hic Mat. quid si cōitas dat pecuniā mutuo: nūquid oēs de cōitate peccant: dicūtur vsurarij. ¶ dicit ſm Ray. q̄ sic ſi logmur de his quorū iussu ¶ auctoritate fit. secus in ignorantibus. facit. l. j. ℈. magistratibus. ff. de magist. conue. ꝛc. † Quid aūt si quis mutuat pecuniaz cōitati hoc pacto qō sibi remittat onus collectarum an sit vsura. Spe. tenet q̄ nō: qr aliud est lucrū dare aliud remittere. q̄ dicit Jo. an. pcedere si collecte erāt licere: secus si certe: ita dicit. ℈. eo. cōsuluit. ¶ ibi etiam tenet q̄ mutuare egēti est sub precepto. † Deinde q̄rit nūquid vsurarius tenetur restituere illa que lucratus est de pecunia fenerattia. Remittit ad no. per Ray. in sum. huius tit. ¶ Archi. ℈. eo. ℘. in. vi.

in. vj. ¶ dic vt ibi qr si est lucrū perceptum ex pecunia nō qr id potius q̄rītur ex industria. Si vero est lucrū fructuū percepto rum ex possessionibus. ¶ tūc bene tenetur ad illius lucri restitutionē. † Sed an vroꝛ ¶ familia vsurarij possunt viuere de illicite acquisito. Dic q̄ si habēt licite acquisitum de quo viuere potest nō debet de illo viuere. si non habēt tunc debet aliūde victū querere si potest. ¶ si nō potest aliūde querere de illis viuere potest. Quid si aliquis dat certos redditus alicui ecclesie tēpore vite sue vel certam pecuniam ¶ econtra ecclesia dat sibi certos annuos redditus pro vita. an sit vsura. dicit qō non. de quo per Inno. ℈. eo. super eo. ¶. c. in ciuitate. ¶. c. cum in diocesi. Querit vlterius hic Mat. quid si statutū habet q̄ omnes detinentes dotes mulierum post annum teneantur dare alimenta vrotibus ¶ maxime duos denarios pro libra quolibet mēse [a] an valeat statutum videtur q̄ sic. per id qō no. Spec. in tit. qui si. sint legi. vbi tenet q̄ infra annū potest vroꝛ alimenta ab heredibus viri petere si non habet aliūde vnde viuere possit alle. ff. de bo. auctho. iud. post. l. ℈uis. ff. vt in post. leg. l. pe. ¶. ff. de ven. in pos. mit. l. i. ¶. si mulier. Jn cōtrariū videtur dicendū per id q̄ no. Ray. in sum. e. tit. ¶ Inno. ℈. eo. saluberiter. vbi dicit q̄ si data fuerunt pignora pro dote q̄ post mortē viri fructus pignoris debebūt cōputari in sortem dātis. pro quo bene facit decre. saluberiter. vbi dicitur q̄ vir tenetur vroꝛem alere propter onera matrimonij. ¶ ex hoc fructus nō cōputantur in sortem. ¶ sic patet q̄ si non exstat matrimonium non tenetur. ¶ per consequens si mulier nō prestat seruitia matrimonialia non ōz habere alimēta. ex quo sequitur q̄ talia statuta de quibus est premissum non tenent. ¶ per consequens statutēs incidūt in penam huius constitutionis. ¶ sic residet per qō videtur appropbare hāc partem. facit qō no. Bar. in. l. insulam. ℈. vsuris. ff. foro. Ima. ¶ Ulterius queritur an iudex ex officio possit procedere cōtra vsurarios. de quo per Inno. ℈. de iureiur. ad nostram. ij. quia certe fit ad finem correctionis peccati. ſaltem eo casu quo iuratum est non petere. † Ulterius querit hic Joan. de lig. in additione que in certis lecturis nō habetur. qui si aliquis vsurarius manifestus prestitit cautionem ſm formā decre. ℈. e. eo. in. vi. deinde cōfecit testamentum. ¶ taliter q̄ testamentum valuit deinde continuat vitium vsurarium. sed non manifeste nec vllam cautionē vlterius de nouo prestitit. modo queritur nunquid tale testamentū irritetur. ¶ arguit pro ¶ contra videtur enim q̄ non. qr iste modus nō reperitur inter alios ex quibus irritātur testamenta. de quibus. l. sancimus. C. de testamētis. Sed ō qr fortius impeditur fiendū ℈ toillatur iam factū. de iureiur. quemadmodū. sed vitiū vsurarū sine qualitate non impedit fiendum nec testamenti factionem. ℈. eo. ℘. in. vi. ergo multominus ante rite factū irritabit. Tertio qr cautio prestita purgauit vitium precedens. ¶ sic per cōsequēs id qō pcessit cautionem in nullo modificat infirmat vel qualificat actū subsequentē. ſz requiritur q̄ actus sequēs sit circūstantiatus. ita ¶ taliter q̄ possit inducere illū effectū sicut poterat induci ante cautionem. C. de prescri. xxx. annoꝝ. l. si quis emptionis. ¶. sed ¶ si quis. pro ista parte alie. exempla posita. de re. iu. factum. legitime. in. vj. Ultimo hoc confirmat auctoritate ℔ Dan. in cle. j. ℈. de sepul. vbi dicit q̄ testamentū legitime factum irritatur. si ille qui fecit postea efficiatur vsurarius manifestus. ¶ sic a contrario vult secus esse si non efficiatur manifestus. Jn contrariū videtur dicendū pluribus rationibus. ℔ Primo ex quo cōtinuauit crimen ¶ in ipsum reincidit nō requiritur q̄ omīi moꝛeto exercitium vel actus talis criminis sit manifestum. sed sufficit q̄ ex vitio fiat. vt. pbatur. ff. q̄ vi aut clā. l. iij. ¶. illud. cū gl. sua. Secūdo qr non videtur dimisisse primū crimē vsurarū. sed in eo cōtinue perdurare. ex quo redimit ad vomitū. ¶ sic apparet ex subsequenti facto non fuisse rite purgatū. nec fuisse animam rite purgatā. sicut enim presens informat ¶ declarat preteritū. C. de adulte. l. si quis adulterij. sic ¶ preteritum informat presens. facit de presump. mandata. ¶. c. scribam. ¶ de pe. dist. iij. in prin. Tertio hoc cōfirmat. qr ex quo cōtinuauit delictū fingitur nō penituisse. sed simulate cōuersus ¶ esse in errore in quo fuit de pr̄ebēsius. de presum. literas. videtur enim hoc fecisse ex reliquis priozis erroris ¶ vitij. ar. de hereti. accusat⁹. ℈. ij. in. vj. Quarto qr continuata ¶ ad hęrētica eiusdem nature cēsentur. ff. de rei ven. l. que religiosis. de consecra. eccle. vel alta. c. j. in. vj. Hinc est q̄ possessiones duorum cōtinuate licet aliquo medio tempore vacauerint cēsentur vna possessio. xvj. q. iij. ℈. q̄ si ab eo. facit. ff. ex quibus cau. ma. l. cum miles. facit in arg. ff. de precario. l. sed si manente. ¶. ff. si certum petatur. l. lecta. ¶ de elect. officij. in quibus continuatio facit actū. censeri vnum. Quinto qr natura vere recidiue est defendere ¶ declarare primū morbum bene curatum non fuisse ¶ materiam veteris erroris reconditam. de hom. c. ad audientiam ¶ pro eo. tit. pre byteroꝝ. ¶ de here. c. ad abolendā. ver. illos vero. ¶ de accu. c. j. in. vj. vnde dicit canon q̄ si quis vocatus fuit in iudicio pro aliquo vitio. ¶ rursum in hoc ipsum reciderit sinat materiam primā ex qua vitiū oritur in interioribus medullis habere reconditam. de pe. dist. ij. c. i. Hinc est etiam q̄ absolutus a sententia excommunicationis non satisfaciens reincidit in sniam ¶ ligamen ¶ fingitur non absolutus. de offic. ordi. significauit. de appel. qñ. de sententen. excom. sacro. in fi. ¶. e. tit. eos in ā. in. vj. quinimo magis est damnatus actus reiterationis ℈ primus: vt ibi. ¶. C. de epis. ¶ cleri. l. ij. Sexto hoc confirmatur. qr continuatio delicti nō inducit diuersa delicta. sed censentur vnū. ff. de fur. l. bi qui. ¶. l. inficiando. ℈. infans. nec ob. ff. de fur. l. vulgaris. qr imo facit per secundum intellectum quem posuit Joan. de pe. dist. i. vulgaris. in glo. antepe. ibi dicit q̄ vbi agitur ex prima cōtractatione modificata ex sequēti de pr̄ebēsione sicut ergo ibi actus subsequens informat. precedentē. sic in casu nostro actus precedens informat sequentē. interpositio autem modici temporis non inducit diuersitatem iuris. ff. de ad. l. t. pro ut. in ā. Jdem partem dicit videri magis equum vt tollatur fraus ¶ fictio qui bus est occurrendum. de diuor. quāto. nec ob. contraria qr loquuntur quando alias in idem vel simile delictum non incurrerat. sed in casu nostro actus precedens informat subsequētē. nec videtur a primo actu recessisse imo simulatum cautionem ¶ conuersionem feciſſe vt probant iura superius alle. Non ob. etiam. l. si quis emptionis. ℈. sed ¶ si quis. quia casus est diuersus non aduersus. ibi enim per cautionem quam prestat debitor creditori renūciat creditor iuri inchoate prescriptiōis. Jn casu vero nostro prestatio cautionis nō inducit purgationem remissionem vel absolutionem a crimine. sed est quedā cautela pro debētibus recipere. vnde ex hoc nō probatur correctio vel probatio criminis. Subsequens ergo exercitium criminis ¶ continuatum cum primo cum censeatur eiusdem nature cuz primo ¶ modificetur ex illo debet vitiare ex quo primū vitium non apparet purgatum. Ad predicta confirmanda adducit simile. qr si plures vulnerauerunt aliquē vnius cuiusq̄ vulnus ¶ actus est contemplandus. vt sciatur ex cuius vulnere mortuus fit. ff. ad leg. aquil. l. item mela. ℈. si plures. ¶ tamen in vulneribus vel actibus ab eadem persona illatis hoc non inspicitur. Hinc est q̄ si secunda percussio per se cautionē non fuisset ad mortem sī tamen adiuncta prime sufficit. ¶ mortem infert. illi actus simul coniuncti vnum homicidium faciunt. Item si ego primo ¶ tu ex interuallo percussisti secundo aliquem. licet nulla percussio per se sit mortalis ex quo ambe iūcte sunt letales vter q̄ est irregularis no. Inno. de homi. significasti. alleg. xxiij. q. vlt. c. ſi. Ex his concluditur q̄ licet exercitiū vsurarum secundo loco factarum per se nō faciat istum dici manifestum tamen primi exercitū cōtinuatione modificat ¶ per consequēs vitiat testamentum. facit de magistris super specu. ¶. xxvij. q. iij. ſi quis ꝛc. tumar. ¶ Deo gratias. Additio sic erat in fin. qōnis huius hec fuit qō ℈ede. de qua in suo opere. cōsi. vij. Sequitur.

¶ De excessionibus prelatorum. Rubrica.

1 ℈ Frequenter occurrentibus prouidendum est.
2 ℔ Participantes cum religiosis possunt causa rationabili subsistente ercommunicari.
3 Ecclesia de mēsa nō dicitur vacare per mortē administratoris.
4 ℔ Prelati mittentes manus iniuriosas in clericos an sint excōmunicati.
5 Capere religiosos in quibus casibus licitum est.
6 Exempti eoipso q̄ eximuntur definūt esse in personis ¶ bonis sub potestate ordinariorum nisi contrarium de iure probetur.
7 Missas religiosorum audire licitum est sine preiudicio ecclesiarum parochialium.
8 Appellationi si prelati non deferant qua pena puniantur.
9 Carcerari timens si appellet sufficit q̄ protestetur.
10 Ecclia aliqua qualiter possit pleno iure ſpectare ad religiosos.
11 Sententia inter dicti lata in ecclesias exemptorum an teneat.
12 Episcopus an possit exigere charitatiuū subsidiū ab inuitis.
13 Tabelliones an teneātur confiscere cuilibet requirenti instrumentum. Et instrumentum factum a notario prohibito an valeat. Et an cōmunitas possit creare notarios ¶ creatus ab vna communitate an possit alibi conficere instrumenta. ¶ nu. 14.
15 Ecclesia si habet dominium directū aliquarum rerum ¶ alius vtile vt est in feudis non dicitur de mensa. ¶ sic vtile dominium reuertatur ad ecclesiam an poterit fieri noua infeudatio.
16 Ecclesie de mensa que proprie dicantur: ¶ quis possit habere ecclesias curatas ad mensam suam ¶ quot modis possint religiosi habere ecclesias seculares. ¶ nu. 17. ¶. 18.
19 Jus. sibi dicens propria auctoritate an aliquā penā incurrat.

a ¶ limitat hoc esse verū. Addō benefacere qō notabilit⁹ not. d. Abb. in. c. i. extra de here.
b ¶ Sic nulli debes. An hoc liceat fenerari ponitale. post doct. p eū relatos. in cōsi. cvij. in. ij. colū. circa medium. i. ij. vo. ¶ ibi ponit analiquib⁹ casibus vsura sit licita. ¶ aler. in cōsi. i. in ij. col. volu. ij.
c ¶ Si tñ talis vult redire. ad de bīs facef bo. ter. in. l. manicheos. ad fi. C. de hereti.
d ¶ Secōo casu. qd sit si tñ sit suspitio vel ꝓsumptio cōtra eū vide in not. in cle. i. ℈. fi. col. ℈. de hereti.
e ¶ Quid si vsura. addō. d. Abb. in rub. extra o vsu. in. ij. qō.
f ¶ Scōo q̄rit. Addō. d. Abb. in. c. post miserabile. in. i. col. C. de vsur.
g ¶ Quīq̄ vsura. d. Jaſin. d. l. i. in. ij. ¶. xij. col. C. de sum. tri.
h ¶ Et sic er lege diuina. addō ale. in cōsi. i. in prin. in. ij. vol.
i ¶ Deinde querit. addō ad hac q. d. abb. l. c. si. ad fin. extra de vsur.

a ¶ An valeat statutū. Adde do. Abb. in. c. saluberiter in. ij. col. ¶. ¶ faciunt hec ad. q. extra eo. Jaſ. l. ℈uis. fuerat. i. ij. car. i. sti. ō acti. Jaſ. in. l. de quib⁹. in. xvij. co. ver. sed pulchrius ¶ quotidianum. ff. de legi.

Requens ⁊ assidua.

Prouidet cõsiliũ cõtra.xxv.grauamina que inferebantur religiosis a q̃busp̃ecipit platos cessare ⁊ suos subditos facere cessare iubẽs ipsoꝝ religiosoꝝ p̃ulegia ⁊ iura seruari.nõ põt aliter diuidi q̃mode vel summari. vñ diuide in tres q; primo consiliũ narrat.xxiv.grauamina q̃ inferebãtur religiosis.Scõo p̃missa rõne cõtra illa p̃uidet.⁊ sic p̃cipit ab illis platos cessare ⁊ facere suos subditos cessare iubẽs ipsoꝝ religiosoꝝ iura ⁊ p̃uilegia seruari. Tertio cõtra aliud ⁊.xxv.grauamẽ prouidet scõa ibi.verũ.tertia ibi.⁊ qm̃. ¶Prima pars posset subdiuidi in tot q̃t sunt grauamina. ¶† [a] Mo. frequẽter occurrẽtibus.putendũ cõcor.l.nam ad ea.ff. de legi. de quo.de despõ.impu.literas. ¶Mot.xxv.hic a quibus platos abstinere debẽt.⁊ facere similiter suos subditos abstinere. Itẽ q; ecclesia est vna ⁊ vniuersalis extra quã nullus oĩno põt saluari. ¶Mo.q; oes prelati religiosi dicuntur fratres intelligẽ in rpo. ⁊ similiter omnes xpiani.xi.q.iij.ad mensam. ⁊ ideo debẽt esse vnius volũtatis in licitis ⁊ honestis.similiter debẽt adinuicẽ affici in charitate ex cui⁹ vinculo fũt astricti. ¶Mo. q; quilibet debet esse cõtentus suis iuribus, [b] ⁊ non occupare in ra alterius vel res iniurioſe.⁊ si hoc fieret homines bene viuerent.⁊ totus mundus esset in pace.cuius oppositi est ad p̃sens hoc nõ est nisi q; quilibet iura alterius vult occupare. ¶Mo. q; p̃lati debent charitatiue tractare religiosos in eoꝝ iuribus ⁊ p̃uilegijs ⁊ etiã eis fauere. [c] ¶Mo.aliud vulgare q; plus solet tineri q; specialiter prohibetur q̃d q̃ generaliter. ¶† Mo. magis specialiter ex ter.in p̃in.ibi molitẽtes ꝛc.a gr̃ario q; cãrationabili subsistẽte possunt excõicari participantes cũ religiosis.⁊ sic facit q; si religiosi moniti nõ exhibẽt quartã recto/ribus parochialib⁹ a licitis sit ẽpo taliter excõicare.⁊ subditos suos participãtes cum eis. ¶† Mo.ex.ver.quidã etiã q; ecclesia de mensa nõ dicitur vacare per mortem administratoris illi prepositi ꝛc. ¶† Glo.capiũt queritan prelati mittẽtes manus iniuriosas in clericos sint excõicati.dicit q; sic.p. c.si clericos. de sen.excõ.in.vi. ¶† Gl.a iure.querit qui sunt casus quibus a iure ꝑcessum est capere religiosos.rñdet q; in c.si de p̃ui. in.vi.⁊ de hẽe.ad abolendã q; in crimine hereſis.⁊ q̃ delinquunt in loco non exẽpto.⁊ hoc inspecto iure q; erat ante cõpilationẽ huius libri. post cõpilationẽ aũt huius libri, fatetur gl.q; per multas cle.data est iurisdictio super exẽptos put dicetur in.c.ij.de penis.Sul.hic vltra duos casus p̃mo allegatos ante cõpilationẽ istã addit casum decre.suscepti.de p̃ben. in.vi.Ex predictis aũt ⁊ ex hoc tex.colligit idẽ Guli.† q; exẽpti eoip̃so q; eximuntur. de simũ esse in p̃onis ⁊ bonis sub potestate ordinarioꝝ nisi cõtrariũ ꝑbetur de iure.ostẽditur aũt contrariũ de iure in multis casib⁹ primo in p̃onis. in cle.duo ꝑcanis.de vi.⁊ ho.cle.quo ad bona.de p̃uile. p exẽptionẽ. in vi.gl.interminate querit nũquid interminatio sub pena excõicationis vel diuine maledictionis liget ad penã. ¶Glo.dicit q; nõ.de quo remittit ad no.de sagit.c.vno cũ cõcor.Guli.hic dicit q; si queratur an tales interminationes inferãt tantũ cõminationẽ ante sententiã promulgationẽ distinguẽdum est.q; aut etat ꝑius lata sñia excõicationis forte per statutũ ⁊ postea intervenit talis interminatio.⁊ tũc infert excõicationis sñiã ita q; erit duplici sñia excõicatus ligatus.alleg.de sen. excõ.a nobis. Aut nõ precessit statutũ p̃ofer ẽs sñiam.⁊ tũc aut talis interminatio est plata a canone.aut ab hoẽ. si a canone nunq̃ infert excõicationẽ.xxv.dist.per totũ.si ab hoẽ tũc inspicidus est inder: ⁊ qs est indicis animus ⁊ eius intẽtio ⁊ eius verba:q; si fieret sic p̃hibẽs sub pena excõicationis ne tale qd facias si põt probari q̃d animo excõicandi p̃otulerit dicta vba tũc infert sñiam. Idẽ dicit si inder dicũt q; ipse hoc animo fecit q; ipsius est interp̃etari.de sen.excõ.inter alia ⁊ secuta interp̃etatione declarabitur retro etiã ante interp̃etationẽ ligatus.⁊ ita dicit intellegendũ q; no.in.c.vno. de sagita.in glo. vlt.⁊ super ea sñm eum ⁊ sic vult q; in dubio etiam si ab homine sit p̃olata talis interminatio nõ inferat excõicationẽ.⁊ idem valuit hec gl. ⁊ vide de materia.de iurepa.p̃terea.⁊ de sta.mo. c.sicut tuis. ¶† Glo.audiãt querit an licitũ sit audire missas religiosoꝝ.ũ. dicit q; sic.sine p̃iudicio tñ ecclesiarũ parochialium.de paro.c.ũ.de quo dicendũ vt ibi.Fatetur tñ glo.q; religiosi nõ debẽt aliqñ retrahere ab accessu vel frequẽtia suaruꝫ parochialiũ ecclesiarũ vt probatur.j.tit.i.cle.i.Ste. hic dicit q; hoc procedit in missis nõ publicis.q; non possunt prelati p̃hibere ne subditi illas audiant a religiosis. Si vero intelligatur de missis publicis. tũc dicit q; si monasteriũ habet p̃opulum potest illas direre alias secus.⁊ sic tunc non foret iniusta p̃hibitio:vt no.xi.q.i.inter dicimus.⁊ c.placuit.⁊ c.agapitꝰ. appellat aũt missas nõ publicas que populo non vocato celebrantur.⁊ de his.in.c.agapitus.pall. ¶Glo.voluntate.eppo. q; hec decre.in hoc.ver.superflua.per decre.qñ.ẽ primi.Sol. q; ibi p̃uidetur de exẽptis tm̃ ⁊ p̃iuilegialis hic generaliter tenetur de oĩbus vt patet ex fi. ¶Gl.interponit volut opponere q; ex eo q; occupẽtur bona seruientiũ vel va'alloꝝ ipsoꝝ religiosoꝝ nõ possunt ꝑpter hoc religiosi appellare.nec ꝑsequi interesse.vnde oppo.de.c.auctoritate.in fi.de p̃iui.lib.vi.⁊ de app.dilectis.per Inno.⁊ Host.gl.remittit ad no.in.d.c.authoritate.in vlt.gl.⁊ no.in.d.c.dilectus.Ste.hic dicit q; sic.in ver. volentes.in fi. ibi dum dicit bona ipsoꝝ intelligãtur.s.religiosorum.tũc litera est plana.⁊ nõ ob.cõtrariũ si vero intelligatur generaliter vt sonat de bonis etiã seruiẽtiũ ⁊ vasallorũ monasterij. Tunc rñdet q; hic religiosi nõ p̃sequebantur interesse p̃dictorũ.sed sum̃ p̃opriũ q; possit.iurta no.in locis ꝑsile. ¶† Glo.mãcipari querit an ꝑlati nõ deferẽtes appellationibus interpositis ad pap.intelligit Gu.si erat rationabilis sint puniendi.dicit q; sic.alleg.ij.q.vi.decreto.⁊ de app. de p̃iore. Quali aũt pena puniẽtur.dicit Guli.q; si est clericus deponẽtur.vt.d.c.decreto.Si vero est laicus condẽnabitur in.xxx.põ do auri.allega.C.de app. [d] Liudices. † Quid aũt si quis timet incarcerari ꝑ appellat. Rñdet gl.q; sufficit protestari.de app. si iustus metus.facit q̃ not Bar.ff.de no.ope.nun.l.de pupillo. [e] §.si quis ipsi priori. Renocat hic in dubiũ Sul.quid si de in re appellãs sit incarcerãdus.ad quẽ erit recurrẽdũ p̃o incarceratione ⁊ custodia.vñ q; ad iudicem appellationis siue sit appellatũ ab inter locutoria siue diffinitiua.Guil.hoc reliquit disputationi.Jo.de lig.credit q; recurrẽdũ sit ad iudicẽ appellationis q; ad eũ sit devolutio iurisdictionis ex vi legitime appellationis.alle.s.de appel.vt debitas.e.ti.c.cordi.in.vi. ⁊ sic per consequens devoluitur etiã facultas custodie.facit q; no.C.de appel.l.eos.§.si quis aũt rc. ¶† Glo.pleno iure.alleg.concor. ex quibus colligit qualiter possit ecclesia aliqua ꝑspectare ad religiosos pleno iure q̃ exemplificat hic Guli. q; p̃uilegiũ. vt no.in.d.c.qñ.vel etiã per cõsuetudinẽ legitime p̃escriptaꝫ que in hoc valet.de prebẽ.referẽte ꝑ sm Inno.⁊ Host. ibi licet Host.notat contrariũ. de offi.archi.cũ satis vendicabũt ergo sibi religiosi institutionẽ ꝑ sm formã.c.visis.xvi.q̃.ũ.⁊ ex insta causa alias ꝰxte eps possit aũ aduertere in eos. vt.j.in.c. p̃ori. ꝑ sm Guli. Quãdo aũt dicat spectare ecclesia ad aliq̃ pleno iure.dicit Pau.q; spectat quo ad tẽporalia ⁊ spiritualia.vt.c.visis.⁊.d.c.quãto.⁊.e.ti.cũ ꝑlatare.§.in ecclesijs. ¶† Glo. inter dicũt. [f] querit an sñia inter dicti lata in ecclesias exẽptorũ teneat.Rñdet q; nõ.si constat de exemptione.de quo in regula scienti.de re iu in.vi.in mercurialibus.⁊ per Inn.de ver. signi.c.ex parte.facit de appel.si duob⁹ ⁊ quod no.de accu.veniens.cũ gl.cõcor.Pau.in effectu dicens q̃ de facto emanat inter dictũ.⁊ tales sententie si sint exẽpti.alle.de reli.do.cũ dilectus.⁊ de p̃iuile.cũ olim.q; intelligit procedere etiã si nõ cõpareant quãdo p̃iuilegiũ exẽptionis est notoriũ.alleg.no.iij. q.ij.si eps.⁊.d.c.veniẽs.Si vero non esset notorium tunc dicit q; valet processus ordinarij si non allegaretur ⁊ ꝑ baretur p̃iuilegium exẽptionis.de p̃iui.c.i.in.vi.Fatetur tamen q; Sul. naso tenuit cõtrarium per not.per gl.xvij.q.viij.cõsentiũt.sed male q; ibi loquitur in alio casu.s.in clerico citato coram laico qui de tali p̃iuilegio clericali nõ debet cognoscere.⁊ ꝑ cõse quẽs nõ debet nec est necesse cora eo allegari.nec omittio etiã talis p̃iuilegij dat iurisdictionẽ laico cũ clericus etiã exp̃esse non posset tali p̃iuilegio renũciare.de fo. compe. si ꝛligẽti.⁊ ideo aliud est in exemptis qui possunt suo p̃iuilegio renũciare ꝑ sm Pau.⁊ de materia plene in regula scienti.in.vi.d.c.ex parte. ¶† Glo.in exigendo inducit ter.ad no.de cen.in.c.cũ apostolus in verbo charitatiue §.nũquid vcs eps possit exigere charitatiuũ subsidiũ ab inuitis.q; dicitur q; sic ꝑ hũc terminũ modo sit moderamẽ.⁊ hoc tenet Pau.in nõ exemptis hic q; ab illis põt eps exigere si causa subfit.puta ciuerationis ad papam.Juxta no.per Inno.de sta.mo.c.i.⁊ Host.de offi.ordi. cõquerente.licet Joã.teneat contrariũ.x.q.iij.vnio. Idẽ dicit si vult ire ad imperatorẽ p̃o factis ecclesie.alle.ff.de positi bona fides. ad hoc q; licet charitatiue tũc habeat petere nihilominꝰ nolẽtes poterit cõpellere.q; vbi nõ prodest charitas est adhibenda potestas.xlv.di.licet.⁊.c.qui emẽdat.r.q.iij.ca;endum. Idem tenet Inno.⁊ Host. ꝑ sm eum in.d.c cũ apostolus. Idem tenet hic Sul. plus dicẽs ꝑ hũc ter. q; epi possunt leuare charitatiuum subsidium nedũ a rectoribus. imo etiam a prioribus ⁊ aliis ꝑlatis re igiosis q̃uis exẽptis. q; dicit esse verum si curã ꝑ se vel ꝑ suos vicarios exarcẽt ꝑ sm odo non sint exẽpti in capite ⁊ in mẽbris.alias secus.alle.de offi.ord.cũ querẽte. vñ igitur ex p̃dictis posse exigi charitatiuũ subsidiũ.

Sed an

Sed an exigi possit hospitalitas.dicit gl.q; sic.alle.de p̃script. cum ex officij.quinimo.⁊ procuratio annexa visitationi ⁊ cõfirmationi reconciliationi que fit ꝑpter.pollutionem ecclesiarũ. alle.de cen.romana.in.vi.de cõse.eccle.vel alta.cum fit.⁊ sic dicit posse intelligi.de cen.cũ venerabilis quis aũt soluit ꝑpter dictã procurationẽ.dicit q; ille qui causam pollutioni dedit. alle.de offi.ord.si canonici.§.pe.in.vi.vel ecclesia. que est reconciliata cũ suis parochianis.alle.de ecclc.edi.c.j.⁊ sic ptz q; nõ debet eps se de bonis mẽse sue pcurare.ratio q; propter talia non sunt data bona mẽse epi.sed ꝑpter onera ordinaria ⁊ officia que sibi incũbunt. Quid aũt si predicti nõ sunt soluendo. dicit q; tũc eps suis ꝑpijs expẽsis predicta faciet. alle.x.q.iij. cauendum.i.q.ij.placuit.facit q̃ vidistis.de celeb.miſ.c.i.⁊c. ¶Gl.nouis.alle.cõcor.sed querit hic Pau.an procedit hoc indistincte q; eps nõ p̃ssit imponere nouos cẽsus. dicit q; sic si velit imponere p̃ose.sed p̃o aliis põt.intelligo cã legitima subsistẽte si imponat nõ exẽptis.alle.ũ.de censit.cũ clerici.⁊ q; differẽtia debet eẽ inter dãtẽ ⁊ recipientẽ.de insti.c.fi.⁊ de re. eccle.nõ alie.cle.si vna facit q̃ no.de cen.phibemus. ¶Gl. nõ ꝑmittit.querit an isti nõ ꝑmittẽtes publicari ꝓcessus de le gatoꝝ apostolicoꝝ p̃o exẽptis possunt puniri. dicit q; sic. ꝑ epos delegatos ab eis.⁊ etiã ꝑ subdelegatos ab eis si habẽt iurisdictionẽ ex eo q; impedit eorũ iurisdictio.alle.ũ.de of.de le.c.i.⁊.c.ex literis poterũt etiã puniri p̃ delegatores religiosorum saluo tñ q; habeẽt de offi.dele.c.fi.in.vi.q; debebit seruari forma illius decre.⁊ decre.i.e.ti.⁊ lib.⁊c. ¶† Glo.cõficiat que rit an tabelliones tenenẽ cõsicere instrumẽta religiosoꝝ. dicit q; sic.q; tenentur ex forma iuramenti q̃ ꝑstant in creatione tabellionatus [a] cuilibet requirẽti cõficere instrumẽtum ꝓut colligit ex forma predicti iuramẽti.de qua.in.c.ficut te.ne clc. vel mo.⁊ in spe.de instru.e.ti.§.restat vers.i.sed quero sub qua. Idem Guil.q; indices ⁊ notarij gerũt publicus officium. riij. q.i.per totũ.⁊.q.v. administratores ⁊.ũ.de fi.instru. si instrumenta. Item q; non est alicui denegandus aduocatus si petatur.de offi.iud.ex literis.⁊ hoc dicit procedere etiã in facto hẽe resis siue fidei dum tñ etiã facta per p̃incipales explicẽtur ad hoc q; legitima defensio nemini est denegãda etiã dementi.de excep.cũ inter.vbi non denegat etiã excommunicato. † Sed querit hic Pau.an instrumentum confectum a notario p̃ohibito valeat an ne. Pau.hic dicit se disputasse questiõem ⁊ disputando dixisse quia aut p̃ohibitio tollit officium aut tollit probationẽ.primo casu q̃ tollit officiũ ⁊ tunc p̃ohibitio aut cau'atur a crimine aut a defectu, [b] si a crimine tunc dicit q; instrumentũ talis notarij nõ facit fidẽ q; ter.⁊ inder posteum tali officio p̃iuare.adducit simile de exẽpto qui p̃opter delictũ p̃iuat p̃iuilegio de p̃iuile.c.i.in.vi. C.vbi de crimagi oportet.auf.qua in p̃ouincia.q̃ dicit p̃cedere.siue crimẽ inducit p̃ivationẽ ipso iure vt est videre in crimine hereſis. alle.de here.fi aduersus.⁊.c.excõicamus.§.credẽtes.siue nõ in ducat p̃iuationẽ ipso iure per rationẽ p̃dictam nec ob.p̃dictis q̃ notat Lau.⁊ Jo.xvi.q.vi.filijs.vbi dicit laicũ nõ posse p̃iuare patronũ iure patronatus quia illud ideo.q; laicus nõ potest cognoscere de illo de iudi.quanto.secus si esset iudex q; haberet potestatẽ de illo cognoscẽdi.⁊ hoc quãdo p̃ohibitio causatur a crimine. Si vero causatur a defectu vel ab alia causa citra crimẽ puta q; intẽditad norã ꝓpter multitudinem. ⁊ tunc si p̃iuilegiũ est cõcessum a p̃incipe ⁊ p̃ohibitio fit ab inferiore non valet p̃ohibitio q; hoc spectat ad p̃incipẽ qui [c] p̃iuilegium cõcessit.ff.de regu.iur.l.neratius. [c] Item ꝺ nõ potest esse insufficiens quẽ p̃incepseligit.xvij.q.iij.§ que aũt q; intelligit ⁊ limitat esse verum nisi exercitium esset talis officij requirit iudicis aut hoẽitatẽ. exẽplum.in.c.pe.⁊ fi.de fi.in.instru. quia tunc sufficeret sola p̃ohibitio per dicta iura. Si vo p̃iuilegium est concessum a p̃ohibente vel a pari tenendo opi. Host.in.c.pe.de fi.instru.que habet q; cõmunitates p̃iuilegia [d] te ⁊ vniuersitates regentes possunt [d] creare notarios in eodẽ territorio tunc si fieret p̃ohibitio ex causa tenet.sine cã vo nõ tenet alle.de imu.eccle.c.docet.in.vi.⁊ qõ no.de elec.cũ ex eo. lib.hoc limitat esse verũ quando est cõcessum officium perpetuo secus si temporaliter ficut fit quandoq; duobus viris idoneis.de proba.quoniam contra.nam tunc staretur probationi intelligo lapso tẽpore.Item predicta dicit posse intelligi quãdo ad probationẽ iudicis ecclesiastici non accedit excõicatio. q; tũc ⁊ finõ vi p̃ohibitionis tamen saltẽ ex vi excõmunicationis posset instrumẽtũ reddi ineficax sm eũ q̃ intelligo sm no.de sen.excõ.decernim⁹.in.vi.⁊ de excep.pia.eo.lib.Et hoc de primo casu principali quãdo p̃ohibitio tollit officiũ.secũdo casu quãdo p̃ohibitio tollit probationẽ ⁊ tũc fi eam tollit omnino nõ facit fidem si in p̃ohibitione erat decretũ. Si vero tollit qualificatiue.puta q; inhibet ne p̃obet per instrumentũ

nisi sint tres testes inscripti vel nisi sint in memoriali⁹ vel nisi solnatur gabella.⁊ tunc statur p̃ohibitioni legis municipalis habentis potestatẽ illã cõdẽdi.xi.di.catholica.iij.di.ij.legis. ff.de sepul.vio.l.iij.§.quid tamen sm Pau.vide glo.in aut.de tabel.§.pe.col.v. ¶Glo.obedientiã in p̃in.declarat literam. deinde querit quare non cogunt religiosi ponere in salutatione literarum obedientiã. Respõdet gl.quia si sunt exẽpti non tenẽntur ad obedientiã ꝓfitendũ. de p̃iuile.cum olim.ij. si nõ sunt exempti satis est q; a p̃incipio p̃miserũt.de ma.⁊ obe.c. legetur.⁊ de simo.ne dei. ¶Gl.literarũ colligit p̃uationem posse fieri per literas.⁊ alle.cõcor.⁊ sic talis p̃esentat⁹ ex quo est idoneus debet admitti cum ei perpetuo sit ius quesitum ex quo p̃esentatio facta est per p̃sonã ecclesiasticã.de iurepa.pastoralis sm Guil.facit q̃ no.§.de sepul.cle.dudũ.in ver.p̃sentari per gl.⁊ Lap.de elec.sciant cuncti.in.vi.⁊ per Inn.cõde iurepa.cuz aute. ¶Gl.indignos.querit quid si essent persone a digne instituẽ per istos platos nõ admissis p̃sentatis an possint peti remoueri.videtur q; non a cõtrario iure contrarijs tenet gl.dicit q; p̃sentantes ⁊ p̃sentati possunt illos petere re moueri.de iurepa.ex literis.⁊.c.ex insinuatione.de re iudi.cuz [b] Bertoldus.⁊ fortius si sunt indigne ita loquitur hic. ¶† Gl. [e] ad mensam.querit ad litere declarationem [e] quid si ecclesia habet in aliquibus rebus dominiũ directũ sed vtile dominiũ habet alius vt est videre in feudis an dicẽtur de mẽsa.Rñdet gl. q; nõ ex quo alios fructus percipit.⁊ ita dicit tenere Inn.o.de re.eccle.nõ alie.vt.§.ex hoc infert q; si talis rerum reuertatur dominiũ vtile ad ecclesiã poterit fieri nona iuxta de alle.de fe.c.ij.† Juxta predicta reuocat glo.in dubiũ ꝓo declaratione [16] litere que ecc.esse dicitur ꝓprie de mensa prelatoꝝ et capi [b] tulorũ vel singularium dignitatũ vel p̃bendarũ Respondet glo. per ver.videtur q; ille ecclesie dicũtur de mẽsa que sunt vnite mense p̃elatoꝝ iuxta q; non habent rectorẽ vel vicariũ ꝑpetuum aliũ q̃ illũ cui est facta annexio. hoc dicit satis probari per hãc literã.⁊ per tex.in cle.i.de rescrip.⁊ de sup.neg.pla.c. i.⁊c.Sño aũt ⁊ qualiter esse possit q; talis vnio fic siat. Rñdet q; fieri põt tribꝰ modis. Primo per vnionẽ factã per epm de ꝑsensu sui capituli vt probatur.in cle.si vna.de reb.ecc.nõ alie. [c] ⁊ de sta.mo.cle.i.§.ad hec.Scõo potest esse per prescriptionẽ iurta no.per Inno.in.d.c.super.Tertio põt esse ꝑpter p̃uilegium seu papalẽ cõcessionẽ ⁊ de hoc tertio nõ dubitat vt ꝑbatur.in.c.pastoralis.de p̃uilegia.nunqd autem eoip̃so q; apparet ecclesiã esse pleno iure subiectã p̃edictis ex hoc dicat de mensa. dicit gl.⁊ bene notabiliter q; nõ.mouetur quia licet rector [d] in tali ecclesia ponẽdus recipiat a p̃dictis institutionẽ ⁊ destitutionem ⁊ ab illis ecclesia visitetur tamẽ p̃dicti nõ possunt fructus ⁊ redditus talis ecclesie cõuertere in vsus suos nisi ba beant illã in mensam vel conuertẽdã in vsus suos ꝓut ꝑbatur in iuribus.alle.⁊ notatur per Inno.in.d.c ecre pastoralis ⁊ de prebẽ.in lateranensi.facit q̃ no.de dona.pastoralis. Sed aduerte quia p̃dictis in quantũ dicũ est q; in ecclesia spectante ad mẽsam ponit ⁊ deponitur ⁊ tẽporalis vicarius p libito [e] volũtatis videt obstare decre.extirpãde.§.qui vero.de ꝑben. ⁊ cle.i.⁊ de iurepa.per que iura dicẽdũ q; in ecclesia annexa quo ad tẽporalia debet institui rector vel ꝑpetuus vicarius nõ aũt tẽporalis.Sol.gl.q; aut ecclesia spectans ad mẽsam prelati collegij dignitatis vel prebẽde recipit institutionẽ superioris quo ad regimen ecclesie vel saltẽ quo ad regimẽ populi ⁊ sic nõ est pleno iure subiecta ⁊ tunc procedunt cõtraria q; tũc in talibus debet poni ꝑpetuus vicarius.et sic loquitur.§.qui vero sm Pau.q; loquitur de p̃sentatis q; ẽpm instituẽdis.interdũ vero talis ecclesia de mẽsa spectat pleno iure etiã quo ad spualia ad illum de cuius mensa est.⁊ tunc procedit ille tex.⁊ q; dictus est devicario tẽporali etiã si talis ecclesia sit curata.vt hic aperte probatur.facit q̃ no.Jo.and.de prebẽ.de monachis.⁊ in [f] dicto.c.pastoralis.de p̃iui.cũ gl.cõcor. Pau.colligens ex p̃dictis q; ecclesia curata nõ semp debet habere p̃latũ ꝓpriũ sed potest esse de mensa ⁊ spectabit cura ad abbatẽ de cuius mẽsa erit vel per ipsius cui cõmittit ad tps sm eũ.alle.cle.i.de sup. negli.p̃scia. † [f] Ex p̃dictis colligit etiã Gui. q; religiosi possũt habere ecclesias curatas ad mẽsam suã.alleg.§.de iurepa.cle.i. §.sane. Itẽ possunt eas taliter habere q; eps in eis nihil habebit agere nec aliq̃ pretẽdere de his que sunt iurisdictionis dignitatis siue ordinis epalis.q̃ dicit esse verũ.q̃ isti religiosi rectores suos ⁊ alios instituunt.⁊ destituunt.⁊ sub quo eps volũt facũt ordinari ⁊ alia sacramẽta epalia impẽdi.⁊ isto modo dicit abbatẽ climatesi.hẽre multas ecclias i diocesi climatesi. de his etiã habetur sm eũ.xvi.q.i.in summa.⁊.c.i.de offi.ordi. [18] graue. † Quomodo aũt possunt religiosi taliter ecclesias obtinere dicit q; ex p̃iuilegio pape q̃ debet ostẽdi de p̃iuile.recepimus. Item ex cõsuetudine p̃escripta.⁊ hoc si vice ⁊ nomine

[1] ¶Mo.frequẽter.Adde bñ facere bo.text. Iauf.vfac.no. consti.in p̃in.
[a] ¶Et nõ occupare.Adde benefacere ter.in l.ij.C.vnde vi.
[b] ¶Mot.illud vulgare. adde bñfacere text. in.l.i.§.oscerit ff.d publ.⁊ ter.
[c] in.l.iij.§.mirat⁹ [2] tur.ff.nau.cau. sta.⁊ in.l.item apud labeonẽ. §.hoc edictũ. [3] ff.de iniur.
[d] ¶Lege iudices. Adde q̃ [4] melio⁹ allegat⁹ fet.l.qñ iudicis. eo.tit. [5]
[e] ¶.§.si qs ipsi priori. adde q; est ter.i.l.ij.C. de his q; ꝓp. me.iud nõ ap.
[f] ¶Querit an sñiam. Adde [6] no.p do.Abb. in.c.depsump. ⁊ doc.in.c.tanta.extra de ex/cef.prela.
[g] ¶Nunqd vez. adõ do.Abb. in.c. conquerẽte.⁊ in.c.cũ dilect⁹.de off.or.
[7]

superiorisis teneat possessionē.secus si vice sua q; nō pōt inferior prescribere ius superioris cōtra superiorem.alle.de pscri. anditis.ꝛ c.cum ex officiꝫ.an autē ex collatione episcopoꝝ pōssint taliter ecclesias habere.dicit q; non.q; epi nō possunt remittere ius carbedratici nec ius visitādi.alle.de donа.pastoralis.ꝛ de cen.cū venerabilis ſm eum.ſm hoc ergo glo. que ſua dixit posse ecclesias effici de mensa ex concessione epi ɔz intelligi qñ non ex toto nec penitus remittūtur oīa iura,ꝛ palia. ¶Sl.non vacēt.oppo.q; imo per mortem temporalis rectoris dicitur ecclesia vacare.alleg.de ſup.negli.prela.c.vno.§. premissa.ꝛ de rescrip.cle.i.Soluit glo.ibi quādo ecclesia habebat rectorē licet manualem ꝛ revocabilē ad nutū.hic vo loquitur quando ecclesia non habet rectorem sed firmarium. Idem sentit hic gl.dicēs ecclesias non vacare per mortem emptoris fructuum vel babentium ad firmam toto tempore vite sue vel ad certum tempus.ꝛ ideo q; isti non habent ius in ecclesiis quo ad proprietatē nec quo ad possessionē.ꝛ sic dicit hic aperte colligi cum verba hic posita sint verba pape ꝛ nō partis cū hec decre.fit decisoria. ¶Sl.non existit querit an in tali pscription etāti temporis sit necesse probare titulū dicit q; nō.alle. de prescri.c.i.in.vi.Idē Guil.dicens hoc pcedere etiā in his in quibus ius cōmune est in cōtrariū.§.de verbo.signifi.super quibusdā.ꝛ d.c.i.Si vero sit pscriptio minoris tēporis tūc requiritur titulus in his in quibus ius cōmune est in cōtrarium.secus dicit in cōsuetudine valida q; in illa sufficit prescriptio. ꝛ.vel.xx.an.ꝛ sufficit sine titulo.ꝛ i hoc differt ꝙuetudo a pscription in qua requiritur titulus dicto casu.vt.d.c.i.de pscrip. in.vi.ſm Guil. ¶No.bñ hāc differētiā inter cōsuetudinē ꝛ pscriptionē que fuit Hosti.de quo plene.in.c.fi.de cōsue.p Jo. and.ꝛ Jo.de lig. ¶Sl.ammi inducit ter ad ꝗstionē an sub privilegio cōcesso alicui epo sup fructibus primi anni bñficiorum vacantiū in sua diocesi includantur beneficia exemptoꝝ.q; videtur q; sic per hoc ter.potest tamē de facili respōderi.ſ.q; hic non loquitur de bñficiis exēptis in quibus nō habet epūs privationē seu potestatē privandi.de qua hic dicit sed loquit de beneficiis nō exēptis licet sint subiecta exēptis.quid dicendū. ¶Sl.cōcludit q; quicquid dixerit Archi.in.c.ſi propter tua debita.de rescrip.in.vi.est dicendū q; ſi in rescripto seu privilegio dicitur de fructibus beneficiorū seu diocesis tūc cōprehendantur sub privilegio. Si vero dicatur de fructibus beneficiorum sibi subiectorū tunc secus quasi velit q; licet beneficia exēpta non sint subiecta diocesano tamē sunt in diocesi q̄ō bene no. Ad predicta alleg.gl.q̄ō no.de rescrip.abbatē per Jo.an. nec ob.decre.graue.de offi.ord.quia ibi in rescripto olim fuerunt apposita verba excitantia officiū ordinarij. ¶Sl.vt p ipsos colligit q; alias de se licitū sit ex animo illicitū.de quo remittitur ad regulā locupletari.de reg iur.i.vi.ꝛ alle.simile.vide gl.de collu. deteg.c.i.vbi dicit q; dens est remunerator aduerbiorū ꝛ non nominū. ¶Sl.idebite colligit a cōtrario q; nō peccat ex instacausa diruens ecclesia.alle.de cōse.di.i.tribus cū ſi.ꝛc. ¶†Sl. occupēt querit an ius dicēs sibi propria authoritate aliquam penā incurrat.dicit q; ſic.quia per dit ius ſuū.xvi.q.vi. placuit de prebē.eum qui.in.vi.ꝛc. ¶Slo.alie sunt literales.Mo. gl. in verbo privilegia.ꝛ in verbo corporis que volūt tollere contrariū quia actualiter non ſumus partes corporis xpi veri ſed mystici q; est collatio fideliū. Ultimo Paul.hūc text.in verbo quedā preterea ibi ecclesiastica sacramēta ſic.inducit ad ꝗstionem illā. Vtiquid institutio cure etiā authorizabilis possit specture ad inferiorem ab epo quia videtur q; ſic.per hūc ter.naz alias non videtur quare hic faceretvim an ecclesie ſpectēt ple noiure ad religiosos ſi institutio deberet fieri per episcopū ad presentationē eorū.de cap.mo.c.i.in.vi. Ideo ergo fecit q; vbi pleno iure ſpectant tunc ipſi instituunt ꝛ destituunt irregſito epo.ꝛ ſic videtur q; ab eis instituti possint curaz gereré ꝛ ecclesiastica sacramēta conferre vt hic dicitur ꝛ ſic ɔz consuetudo ſm eum. Ad idem alleg.§.de ſup.neg.prela.c.ſi.in ſi.fatetur tamen q; Host.tenet contrarium.de offi.Archi.cum ſatis.

¶De priuilegijs. Rubrica.

¶ Sacramēta ecclesiastica que ꝛ quomodo ꝛ a quibus ministranda sunt.

2 Absoluere nō possunt religiosi excōicatos a canone preterq̄ in casibus expressis a iure.

3 Item non possunt absoluere a culpa ꝛ pena.

4 Excōmunicatus semper habet pro excōmunicato donec fiat fides de absolutione.

6 Sacramentum vnctionis quare fuerit inuentum.

7 Et quot requirantur ad substantiam hujus sacramenti.

8 Et an debeat hoc sacramentum indistincte dari omnibus.

9 Sacramentum quid sit.

10 Sacramentū vnctionis an teneat ſi sacerdos nō habēs oleum infirmorum inungit chrismate.

11 Eucharistia vnde dicatur.

12 Benedictio nuptiarum quando ꝛ a quibus possit fieri.

13 Parochianus ſi dicat se habere a vicario vel curato licentiā q; sibi possint per religiosum ministrari ecclesiastica sacramenta an religiosus debeat ei credere.

14 Parochialis sacerdos scholarium ꝛ mercenariorum seu familiarium ꝛ similium quis esse dicatur,

15 Diocesis est parochia episcopi.

16 Parochialis presbyter curatus ꝑticulꝰ simpler potest assumere in adiutorium ſuum ad tempus quēcunq; religiosum vel alium ſine superioris licentia.

17 Parochianus an deli centia ſui vicarij ſiue curati possit penitentiam recipere a religioso.

18 Religiosus an possit absoluere excōmunicatos a canone.

19 Sententie appellationem cōprehendat omnem ſpeciē ſentētie cuius absolutio est necessaria.

20 Religiosi an possint absoluere a ſententijs latis in ſtatutis legatorum ſedis apostolice.

21 Excōicatus irregularis absoluitur ab excommunicatione manente irregularitate.

2 Detrabere alteri an ſit peccatum mortale.

23 Indulgentie indiscrete que dicantur.

24 Indulgētia ſi ſit in aliqua ecclesia ſi quis vadat cēties ad illas an toties gaudeat beneficio indulgentie.

25 Casus reservati soli pape qui ſint ꝛ q reservati soli ordinario.

26 Excōicatus an ſit ter qui vno ictu percuſſit tres clericos.

27 Adulterium ſi ſepius cōmittatur cum vna muliere an ſufficiat vnica penitentia.

28 A monasterio ejici de facto non debet religiosus graviter delinquens.

29 Dispensatio contra canones quando ꝛ per quos fieri possit.

30 Ecclesia an ꝛ quando teneatur ex contractu vel delicto persone ecclesie.

31 Consuetudo tanti temporis cuius initij memoria nō existit in contrarium equiparatur privilegio.

32 Peccatū quomodo remittatur a pena ꝛ a culpa ꝛ quid ſit pena ꝛ quid culpa.

33 Peccator peccādo deum offendit ꝛ ecclesiam: interdum etiā proximum ꝛ ſeipſum.

34 Gratie dei quis ſit effectus: ꝛ quid ſufficiat ad gratiam conſequendam.

35 Gratia dicitur que culpā peccatorū ꝛ tritiō ipſi⁹ pctōris indulget: ꝛ reatū culpe tollit pena eternā in tpalē cōmutādo.

36 Papa pōt penā tēporalē cōmutare ꝛ in totū etiam tollere.

37 Offensa ꝗ fit deo ꝛ q̄ō fit primo quō ꝛ a quo remitti possit.

Querit an ius dicēs.Add de benefacere ter.in.l.extat. a ff.q̄ō me.cā.et no.in.l.qui iurisdictiōe.ff.ō iurisd.om.iudi. ꝛ in to.ti.C.nēqs in ſua cau.

b ¶Item not. bñ.Adde que dicuntur.p.d. abb.in.c.at ſi clerici ō adulterijs.in.v.co. ad ſi.extra de iudi.

c ¶Quod ſemel excōicatus.adde gl.i c.cū in iure de offi.dele.ꝛ ibi do.Abb.in ſi.

¶Religioſi qui. Diui ditur in tres partes principales qz in prima parte ponit quinq; casus in quibus excōicat religiosos ꝛ absolutionem pape reservat ꝛ nō ob.priuilegijs exemptionis per ordinarios locoꝝ illos denunciari precipit. In ſcda parte ponit. vij. culpas religiosorū a quibus precipit eos astinere sub certis penis quas etiam imponit prelatis eorum ſi non ſatisfecerint. In tertia parte moderatur duos primos casus.ſecūda ibi quibus.tertia ibi ſane.Ter.ibi clericis ſecularib⁹ vel regularibus ſm Lap.Ter.ibi laicis etiā religiosis.xvi.q.i. generaliter ſm Lap. ¶†Mo.primo q; religiosi nō possunt clericis vel laicis ministrare sacramentū eucharistie vel extreme vnctionis. ꝛ ſimiliter nec ſoleniter matrimonia benedicere ſine licentia b ſpeciali parochiani preſbyteri. ¶b †Itez no.bene q; religio 2 ſi non possunt absoluere excōicatos a canone preterq̄ in casibus expreſſis in iure.ꝛ ſimiliter ſententijs censure promulgatis per quinc ialia aut ſynodalia ſtatuta vide Jo.de lig.de ſta.mo. 3 c.i.poſtſcripta doc. ¶†Itē no.q; non possunt aliquē absoluere a pena ꝛ culpa. Et no.penā ſi cōtra faciāt in aliquo p:edicto rū q; ipſo facto incurrūt ſententiā excōicationis a qua non pūt absolui niſi per papā. Et no.bñ taliter excōicatos posse per ordinarios denunciari non ob.priuilegio exemptionis. Ex quo no.argumentū a ɔtio q; alias extra caſum iſtū religiosus exemptus excōicatus nō pōt denunciari excōicatus per ordinariū. de quo in cle.ad cōpescēdas de ſeque.poſ.ꝛ fru.facit de appell. 4 dilectus. ¶†Mo.q; excōicatus debet denunciari excōicatus. c donec fiat fides de absolutiōe.pro hoc dicit hic Ste. c q; ſemel excōmunicatus est ſemper habēdus pro excōmunicato donec fiat fides

fiat fides de absolutione.de quo per Inn.ꝛ in gl.in.c.ppoſuit de cle.excō.minis.ꝛc. ¶Jn ver.quibus no.vij.a quibus debēt abſtinere religioſi.ꝛ no.ꝙcipue q; nō debēt pronunciare indulgentias indiſcretas vel retrahere teſtatores a reſtitutionibus debitis vel a legatis faciēdis eccīe matrici.ꝛ ſic facit ſm Pau. contra fraudes mendicamiū qui vt euitet ſolutionē quarte faciunt relinqui ſororibus ſancte clare vel alijs in preiudiciū parochialium eccleſiarū q̄ō no. ¶Item no.q; non debent procurare pro cōcubu ſuovel q; ſingulari fratri cōcubu erogētur ma 9 le ſublata incerta.Itē q; nō possunt absoluere in caſibus reſervatis pape vel dioceſano. ¶Itē no.q; nō possunt aliquē trahere ad loca multū remota. ¶Jn ver.ſi vero.no.penam quam incurrunt cōtrafacientes in predictis.vij.ꝛ no.q; nō pōt circa talem penā abſq; cā manifeſte neceſſaria diſpēſari. ¶Jn ver. ceterū.no.penā prelatorū religioſorū declinquētiū in premiſſis ꝛ no.q; alias regulares plati de eo q̄ō quenit ad eos occaſione exceſſuum premiſſorū tenētur plenaria ſatiſfacere infra meſes 5 cōputando a tpe ingſitionis. ¶†Jn ver.ſane.no.caſum in quo liciti eſt religioſis miniſtrare eccleſiaſtica ſacramēta.puta qñ hoc eſt ſibi cōceſſum per priuilegiū q; familiaribus ſuis domeſticis ꝛ pauperibus degentibus in ſuis hoſpitalibus pñt eccleſiaſtica ſacramenta miniſtrare. ¶Slo.i.in ver.no.q̄rit an bec cle.cū ſuis penis locū habeat in ſecularib⁹ clericis intelligendo exercedentibus in his que hic dicūtur eo caſu quo nō debēt puta non quo ad ſuos parochianos rñdet q; nō per hunc ter. a ſui cōtrario qui loqtur tñ de religioſis.facit de preſump.no ne. Idē zenz.nunqd autē cōprehēdat religioſos pfectos eccleſijs parochialib⁹ quo nō ad ſuos parochianos.remittit gl.ad no.in cle.i.de deci.in.i.gl.q̄ videtur dicendū q; ſic.pter generalitatem huius cle.licet forte nō fuerit de mēte.facit q̄ō no.de elec.quorūdam.in.vi.in gl.antepe.aliaspe.Sed an hic cōprehendantur femine delinquētes in his que hic dicūtur.quidā q; nō.q; eis interdicta ſunt illa q̄ ſunt virilis officij.ꝛ ſic cōſtitutio iſta velut penalis que loquitur in maſculis non ɔz extendi ad eas zenze.hic dicit q; cū ſit omnimoda ſimilitudo ꝛ gravius peccent in hoc mulieres q̄ maſculi.videtur idē cēſendū. alleg.ff.de adul.l.ſi poſtulauerit.§.ſi vero.ꝛ.ff.de eden.l.q̄dā.§. nūmularios.facit q̄ō no.Bar.de elec.cup.in prin.in.vi.ad hoc quia ipſe p:ius peccant q̄ maſculi.q̄ in his q̄ ſuo ſexui nō cō- a uenitūt ſe immiſceāt. ª Itē quia maſculinū a lege prolatū comprendit femininū etiam in penalibus.de quo de elec.generali. in.vi.Qui autē appellētur hic religioſi dicit Lap.q; illi q; ſunt de aliqua ex religionibus per ſe.apo.approbatis.aliasaūt nō eſſent religioſi.alle.vere.de.c.ſi.ꝛ.e.ti.c.vno.in.vi.ꝛ devo.c.i.e. lib.ſed an hic cōprehēdant alij religioſi.ſ.religionū nō approbatarū ſi faciant cōtra hāc cōſtitutionē videtur q; ſic.arg.de elec.indēnitatibus.§.predicta ſi quidē.in.vi.ꝛ de prebē.eū qui eo.lib.cōtrariū tenet Lap.pro primo loco.alle.in pri.dicto.facit ſm eū q̄ō no.Jo.and.in.c.vt periculoſa.Jnver.quacūq; nele.vel mo.in.vi.Jurta p̄dicta querit qd in religioſo.nomtio ꝛ non profeſſo.an incurrat penā iſtius cle.faciendo cōtra iſtud videt q; nō.cum poſſit libere ad ſeculū redire de regula.ſtatuimus.ꝛ eo.titn.non ſolū.in.vi.contrarium credit Lap.ar.de ſen.excō.religioſo.in.vi.cum eñ tūc temporis.ſ.tpe nouitiat⁹ gaudeat priuilegio canonis ſi quis ſuadēte.debet etiaz ſentire onus.ar.cle.i.de cē.ꝛ de ſta.mo.recolētes. Et qz Seneca dicit in declamationibus illius debet eſſe dānū cuius eſt premiū.ꝛc. 6 ¶†Slo.vnctiōis querit de ſacramēto extreme vnctiōis ꝛ remittit ad iura alleg.in ea. Quare autem fuit inuētū hoc ſacramentum.dicit hic Lap.q; mediator dei ꝛ hominū non ſolū vocatur Jeſus inquantū habet ſaluare.ſed etiā chriſtus inquātū habet vnctionis gratiā in alios effundere.ꝛ.diſt. qñ.xvi.diſt. cum ad verū hoc etiā ſacramētū fuit figuratum in veteri teſtamento vbi patet q; Dauid fuit tribus vicibus inunctus. Primo in domo patris ſui in ſignum regni futuri.ꝛ hoc ſignificat vnctionē in baptiſmo. Secūdo in ebron ſuper iudam.ꝛ poſtea multa bella habuit.ꝛ hoc ſignificat vnctionē in cōfirmatione. Tertio iterū in ebron ſuper Jſrael ꝛ poſt hanc in pace regna 7 uit.ꝛ hoc ſignificat iſtud ſacramentū extreme vnctiōis.† Ob autem ſunt neceſſaria ad ſubſtātiam hujus ſacramenti dicit q; quinq;. Primo q; hanc vnctionē faciēs ſit ſacerdos. Secūdo q; adſit intētio.Tertio materia.ſ.oleum infirmorum. Quarto forma verborum.ſ.per iſtam ſanctam vnctionem ꝛc.quam formam debet ſcire inungēs ꝛ dicere.Quinto eſt cōſideradus lo 8 cus inungendus.quia fit ad oculoꝝ nares ꝛc.An † autem hoc ſacramentū debeat dari indiſtincte omnibus.dicit q; nō.ſed b ſolum adultis qz peccata venialia videtur habere b cōtra que inſtitutū eſt hoc ſacramentū. Itē tñ dari debet infirmis in periculo mortis cōſtitutis.ſanis autem nō datur.qz habent aliud remediū.ſ.penitentie. Item non debet dari niſi poſtulanti qui deuotionē ſurſum erigit.ſed an poſſit hoc ſacramentū iterari dicit q; ſic.alle.no.de ſecū.nup.c.vir.ꝛ hoc dicit verū ſi ſepe qs infirmet ad mortē. Jn vna ꝛ eadē infirmitate nō ɔz bis inungi niſi eadem infirmitas vltra annum ꝓtrabetur.ꝛ ſic in vna infirmitate nequaq; debet bis inungi. Jn hoc autē ſacramento ſicut ꝛ in ceteris ſunt tria.nam eſt ſacrāmētū tantū.ſ.vnctio extrema. Item res tantū hoc eſt effectus duplicis ſanitatis. Tertium ſacramētū ꝛ res.ſ.quedā vnctio interior ſpiritualis.i.mētis iocunditas vel ſolatiū. †ª Querit aūt quid eſt ſacramentū. 9 c dicit q; eſt ſacre rei ſignum. Item ſm Aug.eſt inuiſibilis gratia ꝛ inuiſibilis forma.facit de cele.miſſa.cum marthe.ꝛ q̄ō ibi no.de ſacra.nō ite.ſuper rubrica.ꝛ.c.i.ſm Lap. Sed querit hic Ste.ad quē effectū fiat hec vnctio ſeu exhibeat hoc ſacramētū extreme vnctiōis.dicit q; duabus de cauſis ſeu ꝓpter duplicē effectū vt ptz etiā ex p̄dictis. Prima qz per ipſam tollūtur venialia q̄etiā tollūtur p alia.de q̄bus in prohemio.vi.in ſalutatione que ipſe hic enumerat.ꝛ addit q; etiā tollūtur per aquā b̄dicte aſperſionē de cōſe.di.iij.qua. Itē p b̄ſdictionē epalē ſeu ſacerdotalē.de pe.diſt.j.medicinā.Scōa cā eſt quia vltima vnctio preſtat augmentū virtutib⁹ de cōſecra.di.v.c.j.ꝛ.vij.ꝛc. 10 Jurta † predicta querit ſi ſacerdos habēs inungere nō habet oleum infirmorū:ſed inungit chriſmate nunquid tenet vnctio Jo.dicit q; nō.xcv.diſt.§.ſed illud.idem tenet ſi vngatur oleo non cōſecrato ꝛ ibi etiā tenet q; iterare poteſt hoc ſacramētū ꝛ remittit ad Ray.in ſum.de ſa.nō ite.§.circa iterationē boc 11 vltimū intelligе.vt.§.vbi poſt Lap. ¶†Sl.euchariſtie.declarat vnde dicitur euchariſtia. quia ab eo q̄ eſt bonū ꝛ charis gratia quaſi bona gratia. Remittit de hoc ſacramēto euchariſtie ad cle.ſi q̄ſm de reli.ꝛ ve.ſan. Sed querit hic Pau.an hec pena incurrat ſiue detur euchariſtia ſanis ſiue infirmis.rñdet q; ſic.per hūc ter.quia dicit de euchariſtia.nō de viatico.nec ob.iſti tertui.l.oi.penitens.ꝛ de pe.ꝛ re.q; in te.vbi apparet q; a in morte datur hoc ſacramentum omnib⁹.quia debet intelligi per habētes poteſtatē dādi hoc in ſacramēto euchariſtie. De nitentia aūt in caſu neceſſitatis a quolibet ſacerdote dari pōt de oīi.ordi.paſtoralis ſm Pau. Not.bene quia vult Pau.q; etiam in caſu neceſſitatis non licet ſumere euchariſtiā ab alieno ſacerdote ſi poſſet.ar.de cōſe.diſt.v.vt quid partis.ꝛ ſic fa- b cit Jllos qui loco euchariſtie dāt modicū terre.facit de ꝛſue. 12 quando. ¶†Slo.ſolēnizare.de materia benedictionis ſolennis nuptiarū remittit ad no.in iuribus alleg.in ea.ꝛ potiſſime ad decre.i.ꝛ.ij.de ſecū.nup.Guil.dicit per hūc ter.q; licet bāna occaſione nuptiarū ſm formā decre.cum inhibitio. de clā. deſpon.edant in locis quibuſcunq; etiā tempore interdicti et percōicatiōes in tēporibus a iure deputatis.alle.de eo q̄ur. c in matrimoniū ſignificaſti.ꝛ de fe.capellanus.tamē matrimonium ſolēnizari non poterit niſi certis tēporibus per ꝓpios 13 capellanos vt hic patet.ꝛ.d.c.capellanus.cōcor. Ste. ¶†Sl. non habita.querit ad litere declarationez qd ſi parochianus alicuius dicit ſe habere licentiā a p̄ſbytero parochialis eccleſie q; ſibi poſſint miniſtrari eccleſiaſtica p religioſum.an poterit credere religioſus dicto parochiano.ita q; ſi ei mīiſtret ſit excuſatus videtur q; ſic.per no.de pe.diſt.vi.placuit. Ad hoc quia nō eſt preſumēdū q; qs ſit immemor ſalutis eterne marime in infirmitate.l.ſancimus.C.de ſa.ſan.eccl. canonizata.i.q. vij.ꝛ de homi.ſignificaſti.el.ij. Jn contrarium arguit gl.primo per id q̄ō habemus in ſimili de ſacramēto ordinis.qz non de- d bet dari a nō ſuo epiſcopo niſi habeatur plena fides de licētia quinimo q; quandoq; de cauſa.vt in.c.j.ꝛ.ij.de temp. ord.in.vi. d Secūdo q; dicēti ſe abſolutum non creditur niſi oſtendat de offi.ord.ei parte.de ſen.excō.ſicut.ſed hic eſt quedā abſolutio que dicitur facta per ſacerdotem parochialē parochiano ſuo ꝛc.Tertio quia ſic videmus in ſimili q; aſſerenti ſe delegatus nō creditur niſi oſtēdat literas.de offi.dele.cuz in iure. ¶Sl. hic alle.pro ꝛ cōtra.dicit q; poteſt reſpōderi ad ſcōo loco alle. pro parte negatiua.ꝛ ad illa reſpondet q; ſic.ꝛ ſic reſidet.q; q̄ō videtur inclinare in partē primam quā tenēdo non ob.primaratio alle.in contrariū quia aliquid in ſacramento ordinis q̄ō non confertur tñ propter ſuſcipiētem ſed etiam propter alios ꝛ ideo dicitur ſacramentū dignitatis.i.q.i.§.ſi ergo.ꝛ.§.ecce.ſi clericus.facit q̄ō no.de cō.ſer.in glo.ij.non ob.etiā ſecūda ꝛ tertia ratio.quia procedūt in foro contentioſo.ſecus in foro penitentiali.de quo loquitur.facit quod no.in.c.ſicut dignū. ſuper glo.i.de homi.cum concor.ſm Joan.de lig.Steph.ꝛ no.bene illam q; facit quod no.in cle.i.de homicido.ſed prout habeo hic in apoſtil.Steph.a.tenet hic contra gl.ad.c.placuit.de pe. diſtin.vi.reſpondet per ibi no.ſ.q; loquitur de ſacramento penitētie ꝛ cōfeſſionis que q̄tur in occulto. Sacramēta vero de quibus hic loquimur dantur publice.ꝛ ideo maiores ꝓbationes requiruntur ꝓ iuſtificatione huius differentie. adducit

a ¶Item quia maſculinū. ad de plene.p.d. Jaſ.i.l. ſi quis id quod.ff.de iuriſ.om.iudi.

b ¶Cōtra que. Adde.d.Ab. in.c.i.i.ij.col. extra de ſa.vnc. ꝛ i rubr.de ſacra.nō ite.vbi ponit quid ſit ſacramētū et quot ſint ſacramenta ꝛ plura alia.

c ¶Querit autem qd eſt.ad dedo.Abb.in c.i.in.ij.col. extra de ſa.vnc. ꝛ i rubr.de ſacra.nō ite.vbi ponit quid ſit ſacramētū et quot ſint ſacramenta ꝛ plura alia.

d ¶Ob dicenti ſe abſolutū. Adde gl.i.c. cum in iure de offi.dele.ꝛ ibi panor.ad fi.

simile per ea que habẽtur de cle.pereg.tua. vbi clerici peregrini admittunt̃ i occulto ⁊ nõ in publico.⁊ iõ dicit q religiosus nõ debuit in casu cle.esse nimis credul⁹.all.ff.q⁹ fal.tuto.auth. l.ij.⁊ de eo per quẽ factũ erit.l.i.⁊.l.tuto.⁊ in princ.ff.de mino.l.

14 vi.si quis ꝓpostera.i.q.i.si qs inquit. ¶ [a] Glo. parochialis.

a querit qs dicatur esse parochialis sacerdos scholariũ ⁊ mercẽ

b narioꝝ seu familiariũ ⁊ similiũ.⁊ videt glo. q⁹ sacerdos[b] in cu ius parochia morant̃ seu habitãt alle.qõ no.de pe.visit.vi. pla cuit.de quo de pe.⁊ re.oẽs.in ver.sacerdote.⁊ p Host.in sum. de parochianis.§.pe.verſi.quis intelligatur parochianus.⁊ in sum.de pe.⁊ re.§.cui cõstitẽdũ ad finẽ.vide qõ vivi post Pau. in cle.dudũ.§.huiusmodi.de sepul. ¶ Glo.presbyteri.q̃rit ad litere declarationẽ q̃d si alicui est collata ecclesia parochialis. tamẽ ad huc nõ est sacerdos vel presbyter qõ esse põt si adhuc nondũ fit annus elapsus a tpe collationis.vel si dispensatũ est cum eo ad septẽniũ ꝑm formã decre.cũ ex eo.de elec.in.vi.vel quia fit ecclesia cathedralis collegiata vt patet i.c.statutũ.e.ti. ⁊ lib.an tũc poterit hãc licẽtiã de qua hic alteri ꝓcedere.videt q nõ.quia per se nõ põt ministrare ecclesiastica sacramenta.et p cõsequẽs nec alteri demãdare.ar.rlvij.di.sicut nõ suo. cõtra rium tenet glo.per decre.suffraganeus.de elec.⁊.c.i.de trãsla. ⁊ qõ ibi no.quinimo plus dicit gl.q⁹ etiã hanc licentiam dare poterit vicarius datus ad septẽniũ ꝑm formã decre. cũ ex eo. alle.c.cupientes.ĩ.de penis. Idẽ ꝑaul.q: parochialis ꝺr ille q ratione officij habet parochianos tamẽ q⁹ vbi vi cario est cura cõmissa ꝑm formã decre.cum ex eo.non sufficiat licentia rectoris.qõ no.sed Ste hic tenet cõtrariũ dicẽs nõ re cedẽdũ a litera que dicit presbyteri.⁊ sic nõ debet sufficere licẽ tia illius qui nõ est presbyter.ad hoc q⁹ ille ꝑsumi melius scire conscientiã ⁊ alia impedimẽta q̃ alius. Quid aũt si de licẽ tia diocesani qs ministrauit sacramenta parochiano alterius an erit excusatus a pena hac dicit q⁹ sic moueẽ.per.c.ij.in fi.de

15 pe.⁊ re. Itẽ q⁹ ⁊ dioceſ.est parochia.⁊ sic appellaẽ.de dona.c. apostolice in ꝓin.⁊ ẽps etiã appellaẽ presbyter.xcv. di. olim. de pecu.cle.c.ij.⁊ sic ꝓ cõsequẽs satis verificata sunt hec verba litere.⁊ ideo nõ debet incurri aliqua pena qõ dicit glo.fortius procedere si vacet parochialis ecclesia tpe cõcesse licẽtie. facit in ar.licet nõ all.de succes.ab intest.c.fi.⁊ qõ ibi no. Nec. dicit vera post factũ.ante factũ aut̃ q̃ñ nõ vacat ecclesia parochialis cõsuluit Guil.abstineri.nõ ob.d.licentia epi vel archidiaco ni ecclesie cathedralis.licet ab illis possũt recipi ecclesiastica sa cramẽta.put no.Jo.an.de offi.archipresbyteri.c.iij.⁊ sic facili⁹ cõcꝺitur q⁹ aliquis possit aliquid facere p se q̃ alteri cõcede re. Itẽ facilius aliquid toleratur post factũ q̃ cõcedatur fieri. Ad qõ vltra glo.alle.cõcor.ea que no.per Jo.and.de iureiur. verũ de indeis significauit.⁊ de re iu.inter monasteriũ sup.iij. glo.facit qõ ipse idẽ no.in decre.nihil. est de elec.super glo.cũ glo.cõcor.Paul.dicens q⁹ talis habens licẽtiam a diocesano vel archipbytero ciuitatẽ fi marine ecclesia parochiali vacã te est excusatus per rõnes ꝑalleg.⁊ qz est absurdũ q⁹ eiusdem loci ⁊ parochie pluribus personis sit cura cõmissa.alleg.no.p Inno.de prebẽ.cuz nõ ignores.⁊ per Host.de pe.⁊ re.omnis. dicit tñ q⁹ licet hec sint vera tamẽ tutius est nõ recedere a ver bis.alle.de deci.ad audiẽtiã.⁊ sic tutius est habere licentiã pa rochialis sacerdotis.hoc limitat Paul.esse verũ nisi in his q⁹ ex cõsuetudine vel priuilegio vel alio quouis modo habent cõ cedere ecclesiastica sacramẽta vt est videre in decre.cum cõtin gat de fo.compe.⁊ de sta.mo.cle.ne in agro.§.sane quia in tali bus non hz locũ hec cõstitutio. ¶ Glo.speciali.querit ad lite re declarationẽ nũquid sufficiat q⁹ presbyter parochianos dare licẽtiã vt possit a quocũq; religioso recipere predicta sacramẽ ta an vero exigatur q⁹ specificetur etiã religiosus.gl. respõdet q⁹ hoc nõ bene declaratur.an hec specialitas que hic requirit reſpiciat solũ expressionem sacramẽtoꝝ.an vero requiratur etiã expressionem personarũ ꝑ modũ supradictum.tamẽ vt satisfaciã bene huic litere dicendũ est q⁹ de tribus possit fieri specificatio.ſ.de ꝑsona habẽte conferre.cui dz cõferri.⁊ de ipsis sacramentis.ad qõ alle.de sentẽ.excom. constitutionem.in.vi.et de dolo.c.ij.cum fi. Si tamen non fiat tãta ꝑspecificatio.dicit gl. q⁹ si fiat tanta ꝑspecificatio sacramentum ⁊ persone recipientis vel conferentis q⁹ sufficiet vt euitetur pena huius decre.alĩ.de temp.ordi.c.i.⁊ de offi.vica.c.fi.in.vi. Idem tenet hic Paul. et

16 Ste. † Et ex ꝓdictis colligit hic Guil.q⁹ presbyter parochialis curatus quantũcũq; simplex ex quo sibi est cõmissa cura in adiutoꝛium ipsius potest assumere sociũ ad tempus quẽcunq;

religiosum vel aliũ sine cuiuscũq; superioris licentia q⁹ habeat ipsum iuvare foꝛte in quadragesima in sacramẽtis cõferendis ⁊ in officio ꝑdicãdi dũmodo sibi cõstet de eius sufficiẽtia. alle. no.per Inno.de cle.pere.tua.⁊ de here.ex cõicamus.§.q⁹ vero. Itẽ quia ex quo tales assumunt̃ in socios si sunt rite ordinati, ita possunt facere ipsi sicut curati nec deficit eis nisi materia.ſ. ꝑpls.si ergo curat⁹ parat sibi materiã poterit exercere.xvi.q. i.ecce.⁊.c.audiuimus.† Jurta predicta quero cum glo.in ver.et

17 no.nũquid de licentia presbyteri parochialis possit parochia nus penitẽtiã recipere a religioso.dicit glo.q⁹ nõ.quia illa etiã de licẽtia ꝑpũs facerdotis nõ põt recipi nisi ab alio curato. de pe.c re.i.c.oĩs.⁊ qõ ibi no.⁊ cũ tẽperio ĩtellige dictũ Buli. q⁹ proxime dixi qõ no.bene fatet tñ gl.q⁹ si religiosus sine licẽ tia presbyteri parochialis ministraret parochiano alterius sa cramẽtũ penitẽtie nõ incurreret hanc penã.quia de illo ſ nõ exꝑimitur.⁊ sic in illo nõ habet locũ hec pena.sicut nec in re ligioso cõferẽte baptismũ alterius parochiano eadẽ ratione.⁊ qz hec cõstitutio est penalis.⁊ sic restringenda de pe.di.i.§.pe ne.cum glo.2cor.Pau.inquantũ dicit penã huius cle. nõ ha bere locũ in religioso conferẽte sacramentum penitẽtie vel ba ptismum parochiano alterius. Inquantum vero dicit q⁹ in pe nitentia imponẽda nõ sufficit licẽtia ꝑpũ facerdotis nisi licẽ tia detur alteri curato.ls secus in aliis sacramẽtis.dicit q⁹ Ber trãdus.in.c.oĩs palle.hoc tenet ipse vero hoc limitat esseverũ quãdo ꝓprius facerdos sive cõfessor nõ cõmittit sua vices suas sed solũ licẽtiã concedit secus si cõmittit vices suas. Assignat rationẽ diuersitatis.primo casu videt ille qui constituitur suo iure penitentiam iniungere q⁹ esse nõ põt ex ꝓpo gatione iurisdictionis cum iurisdictionẽ talem nõ habeat de offi.deleg.p.⁊.g.Scõo casu facit ex iure alieno tanq̃ delegat⁹ vel gerens vicem alterius ideo potest.alleg.ĩ.de here.c.i. facit qõ no.in decre.decernimus de iudi.⁊ deſo.compe.significasti. ⁊ hanc opi.dicit veram nisi dicatur q⁹ cura per inferiorem eꝓ non potest delegari vt no.Archi.arguendo de elec.cum ex eo. in.vi.qõ no. Jd tamen verũ ꝑm eum quãdo delegatus est con cilij vel canonũ specialiter i certoꝝ casuũ vel ad tẽpus.alle.no.

18 per Mostien.de offi.vica.c.clericos. † Glo.a canone [d] q̃rit nunquid q⁹ hic dicitur religiosum nõ posse absoluere excõmu

d nicatos a canone.pcedit in distincte a quocũq; canone surgat excõicatio etiã si ab illo.xvij.q.iij.si quis suadẽte.dicit q⁹ sic ꝓ hunc ter.q tn distincte loquitur per qõ dicit q⁹ isti nõ poterũt absoluere excõicatos etiã a tali canone a quo posset absoluere eꝓs vel sacerdos ꝑm decre.nuper.de sen.excom.⁊ sic sentit gl. q⁹ etiã excõicatos a canone minoꝝ excõicatione ꝓpter par ticipationẽ nõ poterũt absoluere religiosi cũ glo.ſ.2cor.Paul. ⁊ idem Guil.dicens hoc intelligi de quocunq; canone a papa ꝓmulgato.quia ille per excellentiã dicitur canõ.licet aliquã do dicatur canõ.puinicialis vel synodalis.alle.ij.distin.§.por

19 ro. [e] Quomodo autẽ sunt excõicati canone remittit hic Ste. e ad no.de sen.excõ.eos qui.in.vi.⁊ in cle.i.de sen.excõ.Sed qd de excõicatis per sententiã hominis.an si talis absoluãt religiosos incurrunt hanc penã.videtur q⁹ sic.qz de excõicatiõe hominis certũ est q⁹ ab illa nõ absoluit nisi ille q excõicauit vel eius superior.de offi.oꝛ.pastoralis.⁊ ꝓpter hoc fortẽ de illa nõ expressit hic cõtrariũ tenet glo.q⁹ hec cõstitutio velut penalis non est extendenda.de elec.statutũ cũ cõcor.in.vi.ad hoc etiã adducit ter.qui solũ loquitur de sentẽtia lata per via statuti.et sic in aliis locũ non habebit cũ glo.cõcor.hic Paul. Idẽ tenet Guil.per qõ dicit q⁹ si absoluunt a sñia lata ab homine sive p legatos sive per alios inferiores non habebit locũ hec pena p ratiões glo.⁊ ar.decre.ad audientiã.de deci.in ratione sui.all. tamen in cõtrariũ qz mitius agitur cum.l.q̃ ministro canonis ff.de arbitris.l.celsius.no.de re iudi.cũ eterni.in.vi.sed hoc nõ

20 dicit.primũ verius nec ob.ar.lz.non solut q⁹ non procedit in materia penali rc. † Gl.sententiis[f] querit hic an appellatio f ne sententiarũ cõprehendit omnẽ speciem sentẽtie cuius absolutio sit necessaria.rñdet q⁹ sic.ꝑ hũc ter.qui simpliciter loquitur. Sed querit hic Ste.de rõne quare ibi religiosi nõ possunt absoluere a sentẽtijs promulgatis in cõciliꝭ .puincialibus vel synodalibus.rñdet q⁹ isti religiosi de iure cõi absoluendo non habẽt maiorẽ potestatem q̃ parochiales sacerdotes.nil aliud ꝓbatur de sepul.cle.dudũ.§.per huiusmodi q⁹ intellige in electo ꝑm formã huius cle.nam aliũ etiã nõ habent tantã potestã

21 tem quãtã curati. † Sed numquid religiosi poterint absoluere a sentẽtijs latis in statutis legatoꝝ sedis apostolice.dicit q⁹ nõ sed ordinarij sic alle.de prebẽ.graue. Guil.aũt hic dicit predicta ꝓcedere in sententijs promulgatis per modũ statuti de qbus. de cõsti.vt animarũ.in.vi.⁊ ab istis qlibet penitẽtiarius pape a sua aũt lata per modũ sue nõ absoluit regulariter nisi ꝑcẽs fatetur tñ q⁹ per viã sue nõ debet iferri nisi ꝓ ꝑterita culpa

de sen.ex-

de sen.excõ.romana.§.caueant.in.vi.si aũt fiat per modũ statu ti põt cõcernere futura.de cõsti.c.ij.§.fi.ꝑm eum.⁊ idem zenze. Querit hic Guil.quid si frater ꝓdicator est cõfessus interfecto rem clerici ⁊ illũ absoluit non ad sua canonis si quis suadẽte.is a peccato nũquid incurret hãc penã huius cle.videt q⁹ nõ.qz aliud est absoluere a peccato omicidij.aliud ab excommunica tione ad hoc q⁹ aliqñ remanens in mortali ꝓpter qõ semper cõicatus absoluit ab excommunicatione.de testi.veniens.el.ij.

22 Item † excõicatus irregularis absolvitur ab excõicatione irre gularitate manẽte.de sen.exc.cũ illoꝛũ cũ hic nõ diximus.et de facto absoluente excõicatũ tñ a pena peccati. Jdeo non debet habe re locũ pena.qz si de illo intellexisset hoc expressisset.ar.de deci. ad audientiã. Colligit q⁹ si scienter admittit excõicatũ ante ab solutionẽ ad sacramentũ penitentie.⁊ tunc si nõ incurrit hãc excõicationẽ directe incidit tamen participãdo criminoso in crimine ꝓpter qõ est excõicatus de sen.excõ.nup. Secus si ꝑ babiliꝭ ignorabat factũ vel ius speciale.puta cõstitutionẽ puin cialem vel synodalem fulminantẽ sñam excõicationis qz tunc foret excõicatus de cleri.excõ.minist.aplice. ¶ Glos.quecũq; querit an si religiosus absoluat aliũ religiosum vel sociũ suũ a pena ⁊ culpa incidat in hãc constitutionez rñdet q⁹ fic.ꝑ hãc li terã q̃ loquit⁹ vniuersaliꝭ ⁊ indistincte rc. ¶ Gl. incurrãt.q̃rit hic loquitur de religiosis cõferentibus sacramẽta cõtra formã huius cle. Quid ergo de recipientibus ab illis.an ex hoc par ticipio erũt excõicati videtur q⁹ fic.ꝑ decre.nuper de sen.exc. in cõtrariũ facit qz isti religiosi demũ cõferẽdo incurrũt excõ municationẽ.⁊ sic recipientes nõ cõicant sibi postq̃ icurrũt ex cõicationem.sed in ipso actu ex quo cõtrahit excõmunicatio. iurta ea que habenf de sen.exc.cõtingit.el.i.de quo dicẽdũ vt ibi.⁊ in cle.i.de cõsan.⁊ affi.rc. ¶ Gl.absoluendũ op.q⁹ etiam per aliũ inferiorẽ a sede apo.absolutio fieri possit.vt i cle.i.de here.⁊ cle.ij.⁊.j.de pe.cle.i.Sol.ibi ꝑsãle in mortis articulo qz ille casus semp intelligit ex ceptis ratiõe necessitatis facit.xvi. q.iiij.si quis suadẽte. ¶ Gl.suffragãte.querit qd si aliquis reli giosus habeat ex priuilegio vt possit facere hic ꝓhibita.an in telligetur sublatũ ꝑ hãc literã. videtur q⁹ sic. quia simpliciter videtur tollere priuilegia. Contrarium tenet gl. q⁹ hic solũ in tẽdit tollere que obstarẽt ne possit fieri denũciatio. Jõi ꝺ abſq; priuilegio hic ꝓhibita attẽtarũt nõ aũt intẽdit tolere priuile gia cõcessa sup potestate faciẽdi q̃ als hic de iure cõmuni ꝓhi

23 bentur facit qõ no.in simili.in cle.i.de deci.in fi. † Gl.detra hunt voluit colligere ex litera q⁹ nõ est licitũ alteri detrahere ⁊ ad hoc alle.canonẽ deteriores.vi.q.i.ibi dicit canõ.deterio res sunt q doctorũ moꝛes vitãq; corrũpũt bis q subſtãtias alio rum prediacq; diripiunt ad hoc etiam alle.Piero.ad rusticum monachũ authoꝛitate Tulĳ in inuectiua ⁊ salustiũ in fi.⁊ sunt authoꝛitates nobiles. Anaũt fit peccatum mortale detrahere alteri.dicit Ste.q⁹ sic.alle.preall.c.deteriores.⁊.c.nimiũ.xxij. q.iij.⁊ q: tales dicũtur homicide.de pe.di.i.homicidioꝝ. nec ob.ꝑm eum.ff.de iniu.l.eum qui nocentẽ.vbi dicit qõ expedit peccata nocentiũ esse nota.qz illud locum habet quando agit criminaliter cõtra aliquẽ.⁊ sic dicit intelligendũ qõ habeẽ.rc.

a di.sciendũ.⁊ per Inno.de accu.cum. ꝓ. [a] Jurta ꝓdicta reuo co in dubiũ an ꝑcedat i distincte q⁹ nõ sit licitũ ꝑlatis vel alijs detrahere.glo.rñdet q⁹ nõ.sed demũ quãdo nominatim nomi nando aliquem noĩe ꝓprio vel per circũstãtias sit detractio secus in genere tãgeretur vitia prelatoꝝ vel alterius qz illud esset bene licitum exẽplo rei qui sic fecit. Matt.xxiij.vbi dixit Super cathedrã Moysi sedebunt scribe ⁊ pharisei.facit.i.q.i. omnis ad hoc quia aliquid licet in genere q⁹ nõ licet in ſpecie de offi.oꝛ.si facerdos. Caueat tamẽ vt gl.dicit predicatoꝛ q⁹ ẽt in generali locutione nõ loquatur nimis effrenate.sed potius refrenet linguã.qz scriptũ est q⁹ qui incõsulte loquitur sentit mala.v.q.v.§.sed aliud.xliij.di.scit rector. Idẽ tenet hic frater Alsuarius dicens q⁹ predicatoꝛ tunc detrahit qñ noiatim vel per circũstãtias corꝑis describentes de cõscientia alicuius detrahit vel famãdo vel grauiter murmurando.vel falsum cri men imponẽdo vel occultum in ꝓdicatione publicãdo.alle.ij. q.vij.c.i.⁊.c.accusatio.⁊.c.sunt nõnulli.iij.q.iij. detractores.v. q.v.qui ambulat als aũt in genere tãgere vitia ꝓlatoꝝ bñ est

23 licitũ ꝑm eum rc. † Glo.indiscretas querit que dicantur in dulgẽtie indiscrete.respõdet quãdo ꝓnunciantur indulgen tie que nõ sunt ꝛcesse.facit.ſ.de pe.⁊ re.c.ij. Idem Ste.q⁹ indi screta dicitur q⁹ ꝓnunciatur populis ⁊ nõ apparet bulla vel testes legitimi.⁊ si dicatur ẽpalis dicit indiscreta si non appa ret litera sigillata sigillo epi.de prob.post cessionẽ.⁊.c.quoniã

b contra. [b] Jurta hoc querit hic Ste.q⁹ possunt de iure cõcedere indulgentiã.respondet q⁹ papa omnibus christianis põt con cedere. Itẽ episcopi ⁊ superiores suis subditis. Inferiores aũt concedere nõ possunt de pe.⁊ re.romana.⁊ capit.indulgentie.

eo.ti.in.vi.⁊ de excel.ꝑla.accedentib⁹. Hec dicit vera in gene rali indulgẽtia.secus in speciali. nã potest ꝓfessor in foro pe nitẽtie indulgendo concedere indulgentiã. dũtamẽ secreto id faciat.alle.de pe.⁊ re.c.j.in.vi. An aũt electus in ẽpm confirma tus nondũ consecratus possit dare indulgentias. dicit q⁹ non quia nõ est sacerdos facit de excel.ꝑla.ex literis.hec ratio pa

c rum vz.qz posset esse q⁹ electus esset presbyter ideo de hoc di cendũ.vt in.d.c.accedẽtib⁹ per Jo.an.post Host.an aũt capi tulũ sede vacante possit indulgentias concedere. dicit q⁹ non:

24 eadẽ ratione alle.no.p Archi.de pe.⁊ re.romana.in.vi. † Quid autẽ si quis centies vadat ad ecclesiã vbi posita est indulgẽtia an toties gaudeat indulgẽtie beneficio. dicit q⁹ fic.alle.no.per Innocen.de peni.⁊ re.cũ ex eo.⁊ per Archi.eo.ti.c.fi.in.vi.rc. ¶ Glo.in aliorũ querit qui sunt isti quibus fiebat preiudicium per religiosos:rñdet q⁹ illi quib⁹ aliquid debebat vt illi forte quibus testator volebat aliquid legare vel aliter dicit gl.⁊ nota bilius possumus dicere q⁹ hic loquatur de ꝑis ad quos videt spectare distributio male ablatoꝝ incertoꝝ de quibus male ablatis incertis hic premiserat.⁊ ꝑm istũ ĩtellectũ esset hic ca sus pro opi. Host.de qua de iudi.cũ fit.⁊ de vsuris cum tu.ſ.q⁹ de iread epos spectat distributio male ablatoꝝ incertoꝝ ⁊ nõ ad executores testamẽti.posset etiã intelligi de executori bus testamẽti quibus fiebat preiudiciũ.⁊ tunc faceret iste text. pro gtraria cpi.quam tenuit Archi.de testa.c.ij.in.vi. Que aũt sit verior opinio dicã.j.de pe.⁊ re.cle.ij.vbi late tangit Lap.et Ste.hic nil apꝓbat sed remittit ad no.per Host.in.c. cũ sit

25 ⁊ per Archi.in.d.c.ij. † Bio.sedi.apo.⁊ se.voluit querere[d] q d sunt casus reseruati soli pape ⁊ q reseruati soli ordinario. Rñ

a det q⁹ casus reseruatos papę posuit Spec.in repertorio suo in [a] Jurta ꝓdicta ad hãc ma

ti.de pe.⁊ re. Casus aũt reseruatos ordinario posuit glo.in.c.si teriã. Adde q⁹ ponit panor. eps de peni.⁊ re.in.vi.⁊ habentur per Host.in summa de pe.§. i.c.oĩs.ĩfi.col. cui cõsteri.in fi.ij.col. ¶ Glo.absoluere op.q⁹ iste tex.supfluat de pe.⁊ re. per ꝓin. Soluit quia ibi nõ superfluit.qz in ꝓin.loquit⁹ de ab solutione ab excõicatione pape vel statuti ꝓuincialis vel syno dalis.hic de absolutione a peccato vel a culpa in casibus reser b natis pape vel ordinarijs. ¶ Gl.remota op.q⁹ nõ esset in hoc [b] Jurta hoc necessaria prouisio huius decre.quia satis erat puisum per de q̃rit ſ.ad ma cre.nonnulli.de reſcri.⁊ eo.ti.statutum.in.vi.Sol.glo.qõ vlta teriã idulgen puisio nõ sufficiebat quia isti religiosis interdũ dantur confer tie.vide q⁹ di uatores qui potestatem habent trahendi vltra duas dietas.eũ cunt.p.o. Ab. clausula nõ:ob.constitutione de duabus dietis facit qõ not. de in.c.q⁹ aũ er offi.dele.c.fi.in.vi.⁊ ideo hoc casu fuit necessaria hec puisio:ne c trahereẽt aliquos.tũc ad loca nimis remota vltra.ij. dietas rc. ¶ Jõ de hoc. Jn.§.si quis vero gl.vel aliquid collegit ex litera q⁹ equalis et Adde q⁹ habẽ parilis pena imponit pro vno actu que imponitur pro pluri tur.p.o. Ab. bus ad qõ alle.j.ti.§.fi ciuitas. † ⁊ hoc inducit ad questionem i.c.ad liberan

26 Gualterij qui vno ictu percussit tres clericos.an incurrit tres dã de iudi.⁊ ĩ excõiationes an vnã.de qua in regula delictum.de reg.iur.in c.suffraganeis vi.† Inducit etiã ad no.vi.q.i. immutare.vz.an pro adulterio de elect.

27 cõmisso sepius cũ eadẽ muliere sufficiat vnica penitẽtia. veri d ¶ Qui ſit ca tas est q⁹ non.vt ibi.nec ob.iste tex.quia hoc est q⁹ hic sic pla sus reseruati cuit author huius decre.in casu isto. Pau.etiã inducit ad qõ pape.adde gl. nem Dyni vz nunqd si statutũ dicit q⁹ si quis interficit homi ĩ.c.q⁹ trãslatio nem:homines loci vel ville debẽt illũ capere ⁊ ducere eũ sub nẽ.de off.le.et pena mille florenoꝝ in man⁹ rectoris.modo pone q⁹ decẽ in in.c.ficut ò er terfecerunt vnũ.homines ville capiũt omnes ⁊ postea dimit cef.pl.Jas.ĩ.l. tunt vnũ.an tenebuntur ad integram penam mille. dicit Dy. i.pn.ĩ.v.co. q⁹ sic.ꝑo hoc bene facit tex.iste.⁊ q⁹ no.q⁹ Bar.ff.de ꝓina. de ff.de off.ei⁹ cui lic.numq̃ plura.⁊.ff.de sepul.viola.l.iij.§.fi plures. ¶ Glo.gra e ¶ Dicit tñ.ad uibus.opp.q⁹ ino.subiaceant pene que imponitur pro grauĩ quez autẽ spe bus culpis.⁊ marime pro grauioribus.nedũ pro culpis grauĩ ctet correctio bus.de regula.non solum in fi.in.vi. ¶ Glo.soluit quod hic di mõachi ponit cit dicitur pro grauibus.ibi pro grauioribus.forte.voluit dice do.Ab.ĩ.c.ad re q⁹ idem importat vtrũq; quia eadẽ pena vtroq; casu impo nfam.de app. nitur ex regula.vel forte voluit q⁹ aliud in casu illo.aliud ĩ isto. ⁊ Jmo.in cle. Quia si in regula imponit diuersa pena p grauĩ delicto ⁊ di ĩ.ĩ.xvij.col.ſ. uersa pro grauioꝛi procedit hec fecũda sol.alias procedit prĩa. de stat.mona. Jurta hoc queritur pro declaratione litere quã penam impo nũt regale pro grauioribus culpis.respondet hic zenze.quod diuerse sunt pene put diuersa sunt statuta iurta diuersos rit

e religiosoꝝ. [e] dicit tamen attendendũ q⁹ religiosus grauiter

28 delinquẽs non debet de facto eĳci de monasterio:sed in carce ribus recludi.⁊ sic excludi a cõsortio aliorum fratrum. allega. xxvij.q.j.impuditas.⁊.c.si custos.⁊.c.si quis sacro.⁊ de symoñ. qm.⁊ quod ibi no.per Jnno.de symo.dilectus.vbi dicit quod depositio monachi est q⁹ nõ recipiat prebendas nec habeat vo cem vt ceteri. Alsuarius aũt hic dicit q⁹ si monachus est in corrigibilis potest eĳci de monasterio.dicit tamẽ q⁹ hec erit vltima pena.alle.de iudi.cũ non ab homine.de ma.⁊ obe.cũ in ecclesijs.de sta.mo.ea que.xlv.di.sed illud. Credit tamen q⁹ si

expulsus vagatur q ordo teneat ipsum recipere ne pereat salua tamē ordinis disciplina. Matt. vero hic cōcor. cū Zenze. vñ dicit q pro quolibet crimine enormi debet poni in carceribꝰ. alleg. prealle. c. impudicas. ꝛ. c. si qs. ꝛ. c. si custos. ꝛ de simo. qm. nec ob. ſm eum iura prealle. per fratrē Aluariū quia loquunt de secularibus clericis. ꝛ sic dicit ſtelligēdū de iudicijs cū nō ab homine. ℣. sed illud. ꝛ de maio. ꝛ obe. c. si. qꝛ inquantū in eis dicit q ejiciat cōsortio fratrū debet intelligi q id fiet per incarcerationē in religiosis ꝛ nō p electionem extra monasteriū.

29 ¶ †Gl. necessitate. q̄rit de ereplo que possit esse necessitas inducēs dispensationem. ℟ idet q infirmitas vel senectus. Sed aduerte. querit Guil. generaliter quis habet potestatem dispensandi contra canones. ℟ sp ōdet q in canonibꝰ imponēs tibus legem ꝛ penā epis ꝛ superioribus solus papa dispensat. nisi alias in facto inferiori dispensatio cōcedat. alleg. de tēpo. ord. c. dilectus. ꝛ q ibi no. per Jo. an. Jn canonibꝰ aūt iponē

a ¶ Cū possit epi. a Adde no. per doct. in c. at si clerici. ℣. de adulteriȝ. extra de iudi. d. Abb. in c. Johannes. in ſiij. q. o. de cle. gin. tibus penā ꝛ legē inferioribus dispensare a possunt epi nisi in eodē canone sit inhibitum dispēsare. xvij. q. iiij. si quis suadente. Inferior aūt epo nō poterit dispēsare i illo canone vel alio nisi hoc sit eis permissum q̄ oīa dicit pcedere in foro cōtētioso. in foro aūt anime dicit q dispēsare cōtra canones est licitū cuilibet cōfessori. alle. lxxiij. di. presbyter. xxvj. q. vlt. tpa plenitudinis. Jn crimīnibus aūt licet non tangat dicvt no. de iudi. at si clerici. ℣. de adulteriȝ. ꝛ ibi per Cal. in additionibus. vide Jo. an. de supp. neg. prela. c. j. in. vi. super glo. ꝛc. ¶ Jn. ℣. cetrū. glo. peruenerunt. querit quid si nil puenerit ad eccliam de excessu seu delicto religiosi. ℟ idet q tūc erit locꝰ pene de qua hic in text. in versi. ceterū. Guil. hic sumpta occasione tractat

30 † qñ ecclesia teneatur ex cōtractu vel delicto persone ecclesie. Circa qō distinguit. q̄ aut talis habebat mādatū de ꝛtrahendo ab ecclesia vel maiorī parte vsq; ad certā summā. ꝛ tūc vsq; ad illā debet executio fieri in bonis ecclesie de fideiuſ. q̄ qbuſdā. idem dicit q si non habebat mandatū ab ecclia si tamē als de iure vel cōsuetudine sibi cōpetebat obligare ecclesiaȝ vsq; ad certā summā. de do. apostolice. ꝛ. c. ceterū. si vero nō hȝ mandatum ab ecclesia nec alias cōpetebat. ꝛ tūc sub distinguit. q̄ aut pbari potest de debitū esse versum in vtilitatem ecclesie aut nō. ℣ Primo casu si durat versum idē qō supra. quia vsq; ad id potest fieri executio in bonis ecclesie. vt i. c. quibuſdā. Si vero nō durat versum vt quia conuersum est in cibaria monachoȝ. et tunc aliqui dicunt executionē fieri in bonis ecclesie. aliꝰ cōtra vt Jnn. diſputat. in. d. c. q̄ quibuſdā. Ipse aūt dicit q̄ actuel versum factū fuit probabiliter vt q̄ in cibaria monachoȝ necessaria. ꝛ tenetur ecclesia. de preca. c. ij. ꝛ ſi. aut nō fuit factum probabiliter quia forte cōuersuȝ in cibaria nō necessaria ꝛ tūc non tenet ecclesia. Secundo casu quādo nō pbatur versum. ꝛ tunc aut agit ex delicto vel quaſi aut ex ℵctu vel quaſi. ℣ Primo casu quādo ex dilecto vel quaſi ꝛ tūc aut excessit circa iura feudi. ꝛ tūc fit executio in bonis ecclesie. q̄ per dit fructꝰ feudi q̄diu manet prelatus delinquens ꝛ non plus pro ut patet in li. o. feud. de capitulis coradi. c. ſi clericꝰ. aut delinquit circa iura administrationis. puta fideiubēdo pro alienis debitis vel figillando ꝛ tūc est ſuſpēſus ab administratione ſpiritualium ꝛ tēporaliū. de ſolu. ſi quorundā. aut delinquit circa alia. ꝛ tunc ſi habet aliūde vnde ſoluat punietur in bonis alijs q̄s ecclesie. de ap. rep. ℞ bēſibilis. Scō casu q̄ ex ꝛtractu vel quaſi. ꝛ tunc fiet executio in bonis patrimonialiꝫ ſi habet illam. de pig. ex presentiū. Si vero nō habet patrimonialia. ꝛ tūc ſi est beneficiū tale q̄ eius fructꝰ potest facere ſuos puta quia est ſimpler beneficiū. ꝛ tunc in ipſis pōt fieri executio. de fideiuſ. peruenit. poterit etiā hoc fieri ex cōuētione partiū. Si vero nō ſit tale beneficium ꝛ tunc nō potest fieri executio partium conuentione ſed poterit fieri iudicis officio. vt no. in. d. c. peruenit. Si vero nullū habet beneficiū nec hȝ aliqua bona. tūc ſufficit qō cedat bonis. alleg. de ſol. c. odoardus. ¶ Mo. bene banc diſtinctionē ꝛ precipue intellectum. c. peruenit. ꝛ. c. odoardus. de materia plene in regula delictū. per Joan. and. ꝛ per do. Ant. de dolo ꝛ cōtu. c. j. vbi per gl. in. c. ij. de ot. cogn. ꝛ per legistas. C. de ſa. ſanc. eccl. l. iubemus nullā. vbi per Cy. ꝛ Bar. ꝛ videt bona gl. xvi. q. vi. placuit. ix. q. iij. privilegiū. ¶ Glo. plenaria. q̄rit quādo dicatur facta plenaria reſtitutio. ℟ idet glo. quando id qō erat preceptū per ecclesiaȝ erit reſtitutū. arg. eius qō est dictū cum precedēti glo. quaſi ſentiat glo. q̄ non est necesse vltra reſtitui. ſi id non ſufficit qō no. ꝛc. ¶ Gl. requiſiti. declarat a q̄bus debeat fieri reſtitutio. qꝛ ab illis quoꝝ interest ꝛc. ¶ Gl. ſuſpēſionis. querit hic dicitur q̄ prelati iſtoꝝ religiosorum nō reſtituētium qō ad eos peruenit ex excessibus seu dilictis eoꝝ cōtra formā huius cle. erūt ſuſpenſi. ſed de qua ſuſpenſione ab officio an ab administratione. ℟ ſpōdet glo. ſ. q̄ hoc debuiſſet hic declarari. putat tamē q̄ de ſuſpēſione ab officio hoc debeat intelligi. an aūt includat etiam ſuſpenſionem beneficiū hoc est querere an ſuſpēſus ab officio vel ſimpliciter intelligat ſuſpenſus a beneficio. remittit gl. ad ea que no. ſ. de penis. cupientes. vbi de hoc in glo. nō nouā ad fi. ¶ Dau. hic de hoc tangit plene arguendo pro ꝛ cōtra. ꝛ referendo opi. demū cōcludendo opi. ſuā. Sed dicam. in. d. cle. cupientes vbi est glo. magiſtra. de materia iſta tangit etiā hic Ste. in. ℣. ſane. glo. apoſtolica. q̄rit an inferior a papa poſſit cōcedere hoc priuilegiū q̄ religioſi poſſint familiaribus ſuis domeſticis vel pauperibus degentibus in ſuis hoſpitalibus cōferre eccleſiaſtica ſacramēta. dicit q̄ ſiquidē cōcedatur priuilegiū cōcernēs totū ordē. ꝛ tūc ſolus papa cōcedit. Speciale aūt priuilegiū cōcernēs dioceſ. pōt pcedi per epm in ſua dioceſi ex cauſa. alle. no. de reli. do. conſtitutus. ꝛ de re iudi. inter. ꝛ qō in ſimili dicitur de priuilegio celebrandi cum altari viatico. vt in decre. in hac de priui. vbi in poteſtate cōcedēdi tale priuilegium ſit ſimilis diſtinctio. ¶ Gl. vlt. querit an qō hic dicitur induci poſſe per priuilegiū ſe. apo. poſſit induci per conſuetudinē. videt dicendum q̄ ſic. per cle.

31 qꝛ cōtingit. in fi. de reli. do. ¶ † Glo. videtur tenere contrariū. qꝛ ibi nō dicitur q̄ per conſuetudinē poſſit induci q̄ religioſi miniſtret eccleſiaſtica ſacramēta perſonis ibi nominatis ꝛ hic ſed q̄ ſacerdos hoſpitalis vel ſ̄byter parochialis illa miniſtret p. qō. ꝛ dicit glo. q̄ hoc caſu poterit priuilegiū qō nō poterit cōſuetudo. ꝛ ſic reſidet glo. poſſet dici qō cōſuetudo tanti tē poris cuius initiū memoria in cōtrariū nō exiſteret quod hoc inducere cū illa equiparet priuilegio. de ver. ſig. ſup quibuſdā. ꝛ quod ibi no. ff. de aqua quoti. ꝛ elicit. l. hoc iure. ℣. ductus aq. ℣ Primo iſtum ter. ibi ſynodalia ꝛc. inducit Ste. p opi. que hȝ qō prelati eccleſiarum collegiatarū cum capitulis ſuis poſſint facere ſtatuta ſine cōſenſu epi. ꝛ ſimiliter capitula cathedraliū eccleſiarum ipſe dicit qō nō. alle. de cōſue. cum conſuetudinis. ꝛ de his que ſ. a prela. neuit ꝛ no. per Jnnocen. de conſti. cum omnes. Eps aūt cū cōſenſu capituli bene pōt. de ſ̄ſtit. vt animarū. in. vi. de maio. ꝛ obe. c. ij. xvij. di. in prin. de cōſe. di. iij. c. j. Quia de materia dic melius. vt no. in. c. cū omnes ſalle. ꝛ in. c. ij. de ver. ſig. in. vi. vbi bona gl. ꝛ per glo. iij. di. porro. ꝛ in ſum-

32 ma. xvij. di. ¶ † Alterius querit hic Guil. qꝛ hic mentio ſit de pena ꝛ culpa quid eſt culpa peccati. ℟ ſpōdet q̄ eſt illa macula ſeu foꝛdes reatus et offuſcatio que generatur in anima peccatoris qui peccando mortaliter diuertit ſe a bono incōmutabili et a ſuo creatore ꝑpter bonū commutabile. ꝛ ppter hoc creatam recedit a deo ꝛ ex tali culpa cōmiſſa ipſa natura naturās. hoc eſt ipſe deꝰ offendit per naturā naturatā in bonis ſibi naturaliter collatis. j. q. i. ventū. per hoc dicit q̄ cum iſta offenſio ſit ſummaꝫ rancoꝛ generetur in animo dei. q̄ ab ipſo ſcio ꝛ nō ab alio etiā in vicario ſuo nō remittitur. ℣ Hinc eſt q̄ dicit text. verbū dei tollit peccata de conſe. diſt. iiij. nemo cū ſi. q̄diu aūt durat dicta offenſio in anima remanet macula. Qualis aūt ſit pena que ex ipſa macula ꝛ culpa debetur. dicit q̄ eſt perpetua. quia offenſus eſt perpetuus. fatetur tamē q̄ deus intantum eſt

b miſericorſ. q̄ꝰ cū videt offendentē plene contritū ſtatim remittit ꝛ penā ꝑpetuā cōmutat in tēporalē hic vel i purgatorio ſuſtinendā. allega. xxvi. q. i. placuit. nam vt dicit canon bū agit qui dimiſſo rancoꝛe agit cōtra ſuū iniuriatoꝛē vt aliqualiꝫ puniatur ne in toto iniuſtitia frangatur. xlv. di. diſciplina. et. c. ꝛ qui emēdat per hoc dicit q̄ fatue agit religioſus qui ſine ſpeciali mādato dñi velit velere de anima peccatrice penā. qꝛ aut manet in peccato. ꝛ tūc pena eſt irremiſſibilis cum non poſſit fieri vis alꝰ alicuius. nec eius malitia in anima immutari circa deū. aut eſt plene anima ꝛtrita ꝛ tūc remiſſa pena eſt a deo ſm eum q̄ intelligit. ſi nō negligat cōfteri legitimo ℵfeſſori cū potest iuxta no. de pe. diſt. i. in ſumma. Lap. vero pro declaratiōe iſtorum verboꝝ a pena ꝛ a culpa remittit ad no. per Joan. ꝛ Archi. de pe. diſt. i. verbum. xxiij. q. v. remittunt. ꝛ per Jnn. et Boſt. de pe. ꝛ re. c. ſignificaſti. ꝛ per Boſtien. in ſumma. eo. ti. ℣. quis ſit effectus cōtritionis. ꝛ ſub rub. de remiſſionibus. ℣. de mum. dicit q̄ circa hoc eſt aduertēdum q̄ tripler eſt iudiciuȝ. ℣ Primo quoddā eſt iudiciū dei. quo mūdat animā in cōtritione ꝛ hoc precedit duo ſequētia tanq̄ dignius. Scōm eſt iudicium ℙetri ſiue ſacerdotis in eccleſia militāte ꝛ hec probat in cle. iſta. Tertium eſt iudicium approbationis eccle celeſtis curie approbātis in celis abſolutionē vel ligationem eccleſie factā in terris. p cout dicit Boſti. in rubrica de remiſ. ℣. i. ver. ſ̄

33 notandum ꝛc. ¶ † Circa primū precipue dicit aduertendū q̄ peccatoꝛ peccādo deum offendit ꝛ eccleſiam interdum etiam proximū ꝛ ſeipſum. Offenſa aūt deo facta deletur in cōtritiōe peccatoꝝ per gratiā dei que cauſatur in cōtritione peccatoris de peccato. ꝛ in dolore ꝛ critionis habētis feruoꝛē dilectionis

34 charitatis ad deū quem per peccatū offendit. † Effectus enim gratis dei eſt multipler. quia excitat liberum arbitriū ad bene cogitandum ꝛ ſanat ipm inducendo ipſius effectū ꝛ corroboꝛat producēdo in actū. Jtē gratia recōciliat dei hominē ꝛ a peccato liberat ꝛ penā eternā in tēporalem commutat. Quid aūt ſufficiat ad hāc gratiā cōſequēdā. dicit q̄ olim ante aduētū xpi ſufficiebat ſola mētalis ℵfeſſio. ꝛ hoc eſt de iure naturali. hodie vero requiritur q̄ fiat ſacerdoti debito ad hoc facultas. ꝛ hoc

a nō eſt de iure naturali. a Jſz ex precepto eccleſie. vnde dicit q̄ hodie ꝓpter obiectionē precepti neceſſaria eſt cōfeſſio ꝛ ſatiſfactio non ſolum ꝓpter reconciliationem in eccleſia dei. ſ. etiā in iudicio eccleſie. ℣ Poſſumus tamē dicere ſm eum q̄ a reatu liberamur per gratiā a ſequela aūt peccatoꝝ p penitētiā. ꝛ a pena ꝛ miſeria per gloriā. Et ex hoc patet ex quo iuſtificaī remiſſio peccatoꝝ. vel dici poteſt ſm eū q̄ iuſtificatur ex ſer. ſ. p duo ex parte dei. ſ. miſericordiā que reatum indulget. ꝛ iuſtitiā que emendationē aliquātulā exigit vel hic: vel in purgatorio. Et per duo ex parte peccatoris. ſ. dolorez ꝛ amorē. ꝛ p alia duo ex parte eccleſie. primū eſt meritū xpi ꝛ aliorum ſanctoꝝ ꝑfectorum. Scōm eſt indulgentia quā dat eccleſia per papam ꝛ alios epos. ita tamen q̄ indulgentia tm̄ valet quantū permittit ꝛ exigit authoritas ꝛ cauſa. ſ. cōis vtilitas ex parte dātis. ex igit etiā q̄ ſit firmata fide ꝛ obediētia ex pte recipiētis. hoc eſt vt ſoluat illud ꝓpter qō datur. Quis aūt habeat pōtātem faciēdi dicta duo que exiguntꝫ ex parte eccleſie ſeu dandi indulgētias. dicit q̄ libere hoc facere ſeu libere dare indulgētias ſolꝰ papa potest qui ſolus habet claues theſauri eccleſie. ſ. tam meritoriuȝ xpi q̄ aliorū ſanctoꝝ perfectoꝝ. alij aūt epi nō habēt poteſtātē generalē ꝛ liberā ſed limitatā. vt patet de pe. ꝛre. cum ex eo. ꝛ eo. ti. indulgentie in. vi. Ad hoc q̄ papa habet plenitudinē poteſtatis: ceteri vero prelati ſunt aſſumpti in parte ſolicitudinis. de auctoritate ꝛ vſu pallij ad honorem. ij. q. vi. decre. ꝛ. c. ſe-

35 quen. † Ex predictis patet q̄ gratia dicitur que culpā pctōrū contritione ipſius peccatoris indulget ꝛ reatuȝ culpe tollit pe nam eternam in temporalē cōmutādo q̄ punitur peccator in hac vita vel in purgatorio. Fatetur tamen q̄ interdū etiā quo ad omnem penā tollit peccatū quia pōt tāta eſſe cōtritio peccatoris q̄ etiā ſine verbali ℵfeſſione id operabit. xxiij. q. v. remittuntur. de pe. di. j. verbū ꝛ in pluribus. c. eiuſdē. di. ibidē. qꝛ in tellige procedere nūmodo non cōtemptus religionis. ſz articu

36 neceſſitatis verbalē ℵfeſſionē excludat. † Ex predictis etiaꝫ patet q̄ vicarius dei. ſ. papa in eccleſia iſta militāte quo ad iudiciū cōtētioſum vel nō cōtētioſum. vt in foro anime. per cōtritionē ꝛ cōris cōfeſſionē per quā cōtritionē interioꝛē tollit peccatuȝ ꝛ pena eterna. quia ꝓpter peccatū mortale peccatoꝛ erat extra eccleſiam militantē perpetuo dānat. quouſcq; eccleſie ſatiſfaceret per cōfeſſionē ꝛ penitentie impoſite per actionē pōt penam tēporalē cōmutare. ꝛ interdū etiā in totū tollere pōt etiā quo ad eccleſiam militantē. Eps vero hoc pōt quo ad eccleſiā

b militantē. ſ. in caſibus in quib nō eſt prohibitus. Inferior ab epo nō pōt penam temporalem in totū tollere etiam ex cauſa p ſertim religioſus: niſi alius ſit cōceſſum. ꝛ hoc vult dicere text. hic iudicio ipſius Lap. inquantū dixit q̄ religioſus abſoluere nō pōt a pena ꝛ culpa. Eſt ergo differentia inter papaȝ ꝛ alios religioſos. qō intelligit etiā quo ad iudiciū eccleſie triumphātis ne militātis. qꝛ in vtraq; illa intelligēda eſt authoritas. Quodcūq; ligaueris ꝛc. Mat. xvi. ꝛ. xviij. qō. i. quodcūq; ꝛ dictam authoritatē intelligit claue nō errante. vt. c. cā. ꝛ. q. c. manet. Ex his patet q̄ quicquid hic agit totū pendet a iudicio

37 eccleſie triumphātis. Ex predicitis etiā ꝛ patet qꝛ qualiter offenſa facta deo ꝛ etiā eccleſie remittit. Qualiꝫ aūt debeat remitti offenſa q̄ſt. primo dicit q̄ debet remitti a proximo. ꝛ ſibi fieri ſatiſfactio nec pōt remitti ab alio. Aduertēdū tm̄ eſt circa p̄dicta qꝛ qñ ſacerdos dicit abſoluo te nō eſt aliud dicere niſi denūcio te abſolutū. qō nō eſſet niſi abſolutionē peteres vel abſoluo te a pena eterna cōmutata in tēporalē. ꝛ hoc no. Boſt. ꝛ Jn no. i. c. ſignificauit. ꝛ i. c. oīs de pe. ꝛ re. ꝛ Arch. de pe. di. j. vbū.

1 ℣ Archiepiſcopus plura poteſt.
2 Locus ꝓ ſit exemptus quomodo cognoſcatur.
3 Locus exemptus non eſt de iuriſdictione dioceſani.
4 Archieps poteſt vti inſignijs in locis exemptis.
5 Archiepiſcopus an poſſit ſine licentia exemptoꝝ ante ſe facere deferri crucem.
6 Benedictio ſolennis que dicatur ꝛ a quib poſſit fieri: ꝛ an abbas poſſit benedicere monachos ſuos ſine ſolennitate ꝛ quid ſit benedicere ꝛ cuius effectus ſit.
7 Archiepiſcopus an poſſit celebrare cū pallio in loco exēpto. ſue pronincie: ꝛ an poſſit epiſcopum coram ſe facere celebrari in pontificalibus. ꝛ nu. 8.
9 Celebrare ꝛ coram ſe celebrari facere aliud eſt.
10 Celebrare an poſſit epiſcopus in pontificalibus in locis exemptis ſue dioceſis vel in aliena dioceſi.

11 ℣ Pallio vti nō poteſt epiſcopus cum exercitio iuriſdictiōis vel officij in aliena prouincia. etiam de licentia dioceſani loci niſi ſuper hoc eſſet priuilegiatus.
12 Archieps an habeat plus ordinis q̄ eps.
23 Oblationes q̄ ſiunt epo celebrante in eccleſia predicatorum. exemptorum cui debentur an epo an eccleſie exemptorum.
14 Epiſcopus eſt curatus totius dioceſis.
15 Jndulgentias concedere an poſſunt archiepiſcopi vel epiſcopi in locis exemptis ſue dioceſis.

Archiepo per. Tres

ſunt partes principales. ſicut ſunt. tria dicta. ſecunda ibi ſimili. tertia ibi. ſic Text. ibi archiepo ſ alibi appellatur princeps. xxi. diſtin. c. ſecundū

1 Gul. ¶ Mo. primo hic plura que pōt archiepiſcopus in quolibet loco ſue prouincie etiam exempto etiā non ob. quocūq; priuilegio cōtrario. Et no. q̄ ſunt quinq;. ſ. facere ante ſe libere portari crucē. ꝛ benedicere populo. ꝛ audire publice vel priuatim diuina officia. ꝛ in pōtificalib celebrare. ꝛ coram ſe facere celebrari ſine pontificalib tm̄. Ex hoc vltimo not. q̄ quandoq; quis pōt per ſe qō nō poteſt per alium ꝛc. ¶ Jnuer. ſimili. Mo. quatuor vltra premiſſa ſimiliter poſſe exerceri p epm in quolibet loco ſue dioceſis etiā exēpto. Jtē no. q̄ ſimilium idē eſt iudiciū. Jtem no. ſimilitudinē in archiepo ad epiſcopum ꝛc. ¶ Jn ver. ſicut tamē not. non derogari priuilegijs exemptionis niſi quatenus exprimitur. Jtem q̄ per exercitiuȝ predictoꝝ iurij in locis exēptis factū per archiepm vel epȝ

2 non queritur eis aliquod alius ius ꝛc. ¶ † Glo. exempta. q̄rit quomodo cognoſci poterit an locus ſit exemptus. ℟ idet q̄ ea que habētur in ter. ꝛ glo. de priuile. ſi papa. in. vi. quia quando exꝑſſe in priuilegio hoc exprimit vel dicitur q̄ eſt de iure beati a ¶ Sz ex precepto. eccle. adde do. Abb. in c. oīs in pe. co. de pe. ꝛ remiſ. ¶ De materia iſti⁹ dictiōis. de Eldō Bal. i. l. ō pecorib. C. ad. le. aquil. Bart. in. l. i. ℣. ex incēdio. ff. ō incē. rui. nauf.

a ſpectat q̄ ſpectat ad ius ꝓ proprietatez romane eccleſie. vel q̄ ſpectat ſpecialiter ꝛ immediate ad romanaȝ eccleſiā vel ſimile. Sed querit hic Lap. an loca exempta ſint de dioceſi. Iȝ ſint in dioceſi vt hic probatur per hūc ter. ibi pūncie ſue ꝛc. ꝛ in ver. ſimili. ibi dioceſi. ſue. Sunt ergo ſm eum in dioceſi. ſed non de

b dioceſi. q̄ſic. dicit tenere hic Gul. de mōte lau. per hoc dicit q̄ aliud eſt dicere talis eſt dioceſis talis. vel in tali dioceſi. ꝛ aliud eſt dicere de tali dioceſi. naz locus exēptus licet ſit dioceſis. vt hic ꝛ in dioceſi vt in. c. cum epūs de offi. ord. in. vi. nō tamē eſt de dioceſi. Et fa. ad predicta ſm eū qō no. Joan. and. ℣. titu. i. cle. vna ad fi. in gl. de reſcri. ꝓpter tua debita in. vi. ꝛ de reſcriptis.

3 abbates in gl. ergo ſi pro alio ſm Lap. ¶ † Mo. bene predicta differentiā inter de ꝛ in ꝛ ipſam cōſueuit tenere. d. ℣ de. Iȝ mihi nō placet q̄ iure non pbatur. nec ob. gl. allegate per Lap. qꝛ dicunt q̄ locus exemptus non eſt de iuriſdictione dioceſani. ꝛ

b bene dicūt non autē dicunt q̄ ſit de dioceſi. b de materia tamē iſtius dictionis de vide Bar. in. l. i. ℣. nunc videamus. ff. de cōiungendis cum eman. li. ꝛ per Jo. and. de reg. iur. nullus ex cōſilio ad fi. in. vi. ꝛc. ¶ Gl. crucem alleg. concor. ex quibus patet

4 q̄ archieps pōt vti inſignijs in locis exemptis ꝛ eſt ratio ſm Gul. q̄ licet loca exēpta ſint extranea archiepo quo ad ea que ſunt cōtentioſe iuriſdictionis. ſicut eſt cōferre ordines vbi req c ¶ Gl. bñdicat. An autē abbates poſſint bñdicere monachos ſuos ſine ſolēnitate viō. do. Abb. in. c. inter monaſteriū in fi. ō re iudi. ꝛ i. c. dilecta. ō exc. ꝓpe.

ritur examinatio. xxiij. di. quādo epūs. vel ſedere pro tribunali vel ſimilia de temp. ord. cum epūs in. vi. Illa tamē que ſunt voluntarie iuriſdictionis pōt in eis exercere. vt hic cum ſimilibus p hoc dicit q̄ ſi voluerit ibi ordines cōferre vel chriſmare nō poterit niſi fuerit inuitatꝰ ab ipſis exēptis vel de volūtate eoꝝ p

5 cedat alle. vij. q. i. epi. c. ſi alteriuſ. vi. q. iij. c. i. Idem ſēz. dicēs archiepi in locis exēptis poſſunt facere q̄ hic ō de portatione crucis ꝛ ſimilia que ſunt iuriſdictionis volūtarie. Alia aūt que ſunt iuriſdictiōis cōtētioſe vel officij vt ꝓferre ordines nō poſſunt. Ste. aūt hic ꝓpter id qō dicitur q̄ archieps pōt facere

5 ante ſe deferre crucē per totā pūnciā. † Querit an aliꝰ poteſt ante ſe facere deferri crucem. dicit q̄ ſic q̄ quatuoꝛ patriarche vbiq; ꝓterq̄ in vrbe vbi eſt papa vel legatus ſed apoſtoli. vtēs inſignijs de priuile. antiqua. Sed aduerte querit hic Lap. an archiepiſcopus ſine licētia exēptoꝝ poterit ante ſe facere crucē deferri. dicit q̄ ſic per hunc ter. ꝛ hoc inducit verbuȝ libere id poſitum quia ſignificat nullo requiſito. ꝛ ſine alicuius licētia id fieri poteſt. all. ſimile de cē. romana. ℣. ſane. in. vi. ꝛ de appell. ſi a iudice. eo. lib. ꝛ de foro competen. cle. q̄uis. licet ibi debeat ante omnia regi licentia qua non habita libere poteſt procedere. facit. j. ti. ꝓpoſi. in cle. i. ſm eum. Melius facit quod habetis de ſepul. cle. oudum. ℣. ſtatuimus. de ꝓbē. licet in. vi. per Jo. an.

6 ꝛc. † Gl. benedicta querit de qua benedictiōe hic loquitur. ℟ ſpōdet quod de benedictione ſolenni que ſit per illa verba. Sit nomen domini benedictum. de qua de conſe. diſt. i. cum ad celebrādas. xxxj. q. vi. miniſtrare. xxv. di. ecce. ꝛ de priui. abbates in. vj. cum glo. concor. ¶ Dau. vel poteſt intelligi ſm eum de

bñdictione quã facit ep̃s itinerãdo.ꝛ quã iniũgit populo cum signo crucis de priuile.abbates in.vi. Sed q̃rit Ioan. an benedictionem solennẽ possint facere ptesbyteri dic q nõ.ꝙ solum epi ꝛ superiores alle.ecce.xxv.di. Quid aũt sit benedictio dicit q imperatiue sumpta put proprie accipi dz est dei adiecta ministerio.bñdicẽtis ꝛ sanctificantis infusio.xxviij.di.ptesbyterum.i.q.i.dictũ.ꝛ.q.ij.ꝙ pio. Aliq̃n aũt ponitur optative.vt in c.si qui.xxiij.q.i. Deinde q̃rit Ioan. an archiepi ꝛ epi possint bñdicere in loco interdicto dicit q tutum est abstinere.ꝛ maxime vbi populus est interdictus quia tunc homines non sunt capaces illius gratie. Si tamẽ fiat cõtra nõ est irregularis contrafaciens.de sen.excõi.is qui.ꝛ.c.seq.in.vi. Quis aũt sit effectus

a bui⁹ bñdictionis.dicit ꝛ ese. [a] q tollũtur venialia que similiter tolluntur per alios modos de quib⁹ p Hostiẽ.in.c.anim⁹.de pe.ꝛ re.ꝛ dixi cle.pri.facit q̃ habet.ē.e.abbates.in.vi.d.c.cũ

7 ad celebrandas. †Sl.pontificalibus.querit nunquid archi episcopus in loco exempto sue quincie poterit celebrare cum pallio. Ridet q sic. Mouetur q pmittit archiepm celebrare in pontificalibus sed inter cetera pontificalia archiepi.est palliũ ꝛc. Quod limitat esse verũ si in diebus pmissis celebrat de gbus in.c.ad honorem de vsu pallij.ꝛ intra suã ecclesiã.e.ti.c.j. Ste.hic dicit q quidã hoc tz per rationes ꝛ iura prealleg. In cõtrariũ tamẽ alle.q licet archieps possit vti pallio in eccle

11 sijs sue prouincie.illud debet intelligi in ecclesijs in quib⁹ habet iurisdictionem.vt in.c.ad honorem prealleg. Sz iurisdictionem non habet in exẽptis ergo ꝛc. nec ob.q pontificale archi episcopi dicitur palliũ q tz illud sit verũ non per hoc debet inferri q vbicunq; possit vti põtificalibus possit vti pallio q sine pallio celebrat in alia quincia.etiã in põtificalib⁹ nec in illa põt vti pallio.vt no. Hosti.de vsu pallij.c.j.ꝛ melius in.c.ertuarũ.e.ti.ꝛ de elec.q sicut tz Inn.ibi de vsupa.c.ñ.ꝛc.ꝛ sic resi

c det p q̃ videt tenere ꝛ gl. Tutius puto tenere gl. per istũ ter. qui hic simpliciter ꝛ indistincte permittit cum pontificalib⁹ ce

8 lebrari ar.xix.di.si romanor⁹. †Sl. sine põtificalib⁹ querit an hoc etiã procedat si archieps velit cozã se facere celebrari p epm.vt talis eps non possit pontificalibus celebrare. Ridet glo.q sic.ꝛ hec fuit recte mens litere.quia nõ esset dubiũ q p alium inferiorem epo nõ posset facere celebrari in põtificalib⁹ hec limitat gl. esse vera nisi forte cozã se faceret celebrari p dio cesanuz loci.quia hoc illi competitiure suo facit q̃ videbitis. ſ.cũ gl.in verbo etiã celebrare ꝛ banc literã dicit glo. facere p opini. Inn. de qua infra dicetur cum glo. concor. Ioan. dicens q archieps in locis exẽptis sue quincie põt p se in pontifica

10 libus celebrare.sed alteri epo hoc cõmittere q cozã se in põtificalibus celebret non potest nisi forte esset diocesan⁹. Er q̃ no. q per se poterit q̃ p alium non potest. de quo in regula potest quis p alium.de reg.iur.in.vi.cũ glo.ꝛ Ioan.cõcor. etiam Ste. †Sl. celebrari colligit ex litera aliud esse celebrare aliõ cozã se facere celebrari.quia authorizãdo celebrationi videt assi

d stere.ꝛ aliud simpliciter audire diuina nec mirum q in primo ꝛ scõo casu excõicatus incurrit irregularitatẽ.ꝛ sic debet intelligi.de cle.excom.ministrãtibus in fi. Secus in tertio casu de quo p Jo.an.de excel.pl.in.c.Ste.hic simpliciter colligit dicta tria vt diuersa dicens q archieps vt ꝛ quilibet alter potest audire diuina. Mo.bñ glo.an faciens cozã se celebrari vel audiẽs di

12 uina incurrat irregularitatem. †In.ſ. simili.gl.etiam celebrare querit an episcop⁹ in locis exẽptis sue diocesis possit celebrare in pontificalibus. Ridet q sic.ꝛ hoc voluit litera.q̃ dixit simili modo.sed celebrari facere cozã se in pontificalibus nõ poterit glo. hic loquitur ter. qñ archieps vel eps celebrat in locis exemptis. [b] Sed an episcopus poterit in aliena diocesi celebrare in pontificalibus. Inn. hic vt refert glo. in.c.ñ.de authoritate ꝛ vsupallij. dicit q non. etiam si de licentia diocesani loci celebraret q̃ dicebat ꝑcedere saluo nisi sup hoc essent priuilegiati.alle.c.ad supplicationem de renun. Hosti. no. in.d.c.ñ. dicit q in diocesi aliena episcopus poterit celebrare in pontifi calibus etiam sine licentia diocesani loci.ꝛ sic dicit q seruat ge

13 neralis cõsuetudo loci dicens q etiaz similiter possunt ꝓdictare sine aliqua licentia in diocesi aliena nisi prohibeatur specialiter.de quo vltimo remittit ad no.de here.cũ ex iniuncto. Ergo erit verior opi. dicit gl. q hec cle. potest induci p ꝛ Ioan. Nam facere videtur pro Hostiẽ. inquantum hic permittit celebrari in pontificalibus in locis exemptis. Locus autẽ exempt⁹ equiparatur loco alterius diocesis iurta no. in cle.j.de foro comp.ꝛ de priuile.c.i.in.vi.igitur ꝛc. In contrarium fortiter videt facere sic pro opi. Inno. inquantum hic dicit q archiepiscop⁹ facit coram se celebrari sine põtificalibus. Item hoc archiepiscopo demum intra prouinciam.ꝛ episcopo intra diocesim lz in locis etiam exemptis.cum videatur permittere vsum põtificalium.facit supra eodem abbates.ꝛ.c.vt apostolice.in.vi.ꝛ pe

cõsequẽs extra quincią vel dioceſim vti nõ poterũt pontificalib⁹. quid ergo dicendum. hic breuiter glo. his allegatis p ꝛ cõtra mittitur concordare opiniones. vnde dicitur q dici põt q̃ dictum seu opi. Hosti. procedit quando epus vult vti põtificali fine iurisdictionis exercitio. puta missam celebrando ꝛ pdicãdo ad quod allegat supra eo.ti.c.vlt.in.vi.ꝛ q̃ not. vj.q̃.iij.c.j. Si vero vult vti pontificalibus cum iurisdictiõe vel officio puta degradando cbrismando vel ordinando. vel alia similia faciẽdo ꝛ tunc fine licẽtia diocesani loci facere nõ poterit. all. ix. q.ij.p totum ꝛ sic intelligitur opi. Inno. nec ob. primo dicto q̃ hic dicitur vcz. q archieps non potest etiã coram se facere celebrari in pontificalibus. q̃ aliud est in propria ꝑsona celebrare aliud cozã se facere celebrari vt dictũ fuit cũ gl. proxi. nam vt dicit gl. dici potest q eps non potest cõmittere alteri vsum pontificalium extra suam dioceſim. q̃ intellige vt dictũ fuit cum gl. in ver. fine. Sed ñ eps per se celebrat bñ vtitur põtificalib⁹ iure suo. ꝛ sic vera quando nulla interuenit licẽtia. Si vero ꝙdatur licentia per diocesanũ loci circa vsum pontificalium. an illis poterit vti etiam cum exercitio iurisdictiõis vel officij. dicit gl. q̃ putat differentiam esse inter pallium ex vna parte ꝛ alia pontificalia ex alia. quia pontificalibus vti potest episcop⁹ vel archieps in aliena quincia vel dioceſi etiam cum exercitio

11 iurisdictionis de licentia diocesani loci. secus in pallio. q̃ illo vti nõ poterit archieps cũ exercitio iurisdictiõis vel officij in aliena prouincia. etiã de licentia diocesani loci saluo nisi sup hoc esset priuilegiatus. vt de authoritate ꝛ vsupalij. ex tuarũ. ꝛ potest saluari opi. Inno. Ratio diuersitatis põt esse inter pal

c lium ꝛ alia pontificalia. quia strictior est vsus pallij ꝙ pontificalium vt patet in.d.c.ex tuarum.ꝛ.c.ad honorem.eo.ti.ꝛ.c.j.c. ij. nam pontificalibus vti põt omni die non sic in pallio. q̃ solum certis diebus vti potest illo vt ibi patet. ꝛ tetigi.s. cum gl. cõcor. Ioan. dicit tamen simpliciter q cũ iurisdictione exerci tio vel officio vti põt epus in aliena dioceſi pontificalibus de licẽtia diocesani sine illa aũt non. ꝛ sic nil dicit de differentia mter pallium ꝛ alia pontificalia. sed puto glo. bene diuisse. Ex ꝓdictis eo iuncto q̃ dixi cũ glo. in verbo cruces patet q quo ad vsum pontificalium non est differẽtia inter locũ exemptũ etiã sue dioceſis vel prouincie ꝛ locũ penitus alienũ quia vtrobiq; sine iurisdictionis vel officij exercitio illis vti potest sine inia. cum exercitio autẽ iurisdictionis vel officij vtrobiq; vti nõ põt sine licentia: cum licentia autem sic quo ad vsum autem pallij potest esse dubium an sit differentia vt sic de licentia exẽptorũ possit illo vti cum iurisdictionis exercitio. sed nõ in aliena dioceſi etiam cum licentia glo. hoc non declarat satis videtur dicẽ

d dum q̃ sic. quia locus exemptus est in dioceſi ꝛ in prouincia lz

12 non sit de iurisdictiõe quincie prout superi⁹ dixi ꝛc. †Sl. alie sunt literales querit hic Sul. an archieps habet plus ordinis ꝙ epus dicit q si attendimus substantiam ordinis ratione characteris nil plus habes archieps episcopo imo nec papa si vero loquimur de ordine inquantũ respicit potestatem ꝛ exe cutionem exercitij. iurisdictionalis. tunc plus habet sicut ꝛ papa. q̃ papa habet iurisdictionẽ super vniuersum orbẽ. archieps super suã prouinciam. epus sup suã dioceſim tm̃. Ad hoc q̃ papa in plenitudine potestatis vocatus est. ceteri in ptẽ solicitudinis. xx. di. ſ. i.ꝛ.c. seq. Deinde queritur an indifferenter ꝑcedat similitudo de archiepo ad epm dioceſanum. videtur q̃ sic per hunc ter. Item dicit q hoc est verum regulariter fallit vt ifra dicetur. nec per hoc minus dicitur esse similitudo prout dicit. xxxviij.q.ij. nuptiarum ecce fallit hec similitudo prout dicit ca non. archiepiscopus si aliquid agit in prouincia sua sine ꝛfilio suorũ prouincialiũ non valet nisi faciat intra propriã dioce.ix. q.i. si quis. hinc est q in subditos suffraganeorũ nullam habet iurisdictionem nisi in casibus expressit in iure de quibus no. de off. or. pastoralis. Sed cõtra episcopũ suffraganeũ sic de sententia. excõ. venerabilibus in.vi. Dioceſanus autẽ contra quẽlibet de sua dioceſi bz iurisdictionẽ. Item archieps vti pallio. epus non. Circa predicta tractãtur quedã que sunt decisa in ter

13 in.d.c. venerabilibus. Ideo nõ insisto. †Ulterius querit pone q epus celebrat in ecclesia predicatorũ que est exempta. ꝛ ibi sunt oblationes cui debẽtur an epo an vero exempte ecclesie. Arguit pro ꝛ cõtra. cõtra epm pro ecclesia exempta arguit q epus in locis exemptis non habet nisi ẽ tum ei fuerit concessum

14 xvi.ij.q.ij. luminosus. sed hoc nõ est sibi cõcessum. ergo ꝛc. Secundo q ꝛ in locis religiosis nõ habet q̃ habet in secularib⁹. xx. q.iij. inter cetera. ergo multo minus in religiosis exẽptis. Tertio quia epus iure stricto nõ debet habere talẽ oblationem. x.q.iij. placuit. licet aliꝫ ꝓpter paupertatẽ haberet quarta. x.q.j. de bis. xij.q.ij. quatuor. Quarto quia tales oblationes cõsueuerũt dari curato. lz talis est rector parochialis. x.q.i. decretum. ꝛ.c quicũq;. xij.q.ij. ꝛcipimus ꝛc. Ultimo ꝙ hoc facit hec litera in fin. dum dixit nullã aliud ius ꝫ hic expressum potest epus ven

14 dicare in locis exẽptis. In Prium pro epo alle. ꝛ primo [a] q̃ a eps est curatus totius dioceſis ꝛ oes de dioceſi dicuntur sui parochiam. de parochi. nullus. de rap.c.i.xvi.q.iij.lz in regulis. Scõo q̃ tota dioceſis est sub cura epi. x.q.i. regẽda. xvi.q.i. statuimus. xxx. di. ꝑter hoc. Tertio quia illi curati non sunt nisi adiutores ad participationẽ oneris. de offi. archipresby.c. fin. Quarto q̃ licet ille locus exẽptus sit quo ad ea que sunt cõtẽtiose iurisdictionis. nõ tamẽ est exẽptus quo ad ea que sunt voluntarie iurisdictionis. ff. de offi. procõsulis. l.ij.ꝛ probatur p. ca. istud. sed ista sunt homicidij. igitur ꝛc. Quinto q̃ eps in tali loco potest celebrare vel hic ergo cõsequẽter oblationes recipere cum sint accessorie. ar. de re. in. cũ accessorij. Sexto q̃ quilibet potest donare rem suam. in fi. de re. diui. ſ. per traditionem.

Cn dubio autem dicendum est q videatur velle donare epo duplici de causa. Primo ꝓpter quandã cognitionẽ spiritualẽ ar. ff. de castren. pe. l. si nullũ. ꝛ.l. si forte. ꝛ.l. castrense. ꝛ de testa. requisiti. Item q̃ alia videntur dari ob meritũ ꝛ per cõsequens magis merito. ff. pro socio. l. nec adiecti. sed magis meritus est epus ergo ꝛc. ꝛ sic resident nil aliud exprime appropiabis per

15 q̃ videtur inclinare in hãc scõam partẽ q̃ not. †Ulterius querit hic Ioan. nũq̃d archiepi vel epi in locis exẽptis sue dioceſis poterũt indulgentias cõcedere. dicit q non per hũc ter. in fi. Ubi nullũ qui exẽpto ꝛc. Et q̃ cõcedere indulgentias est iurisdictionis ꝛ dignitatis epalis. de pe. ꝛ re. q aũt. ꝛ.c. cũ ex eo not. Host. de excel. ꝓla. accedentibus. ꝛ hoc dicit esse notandum contra quosdam exemptos qui in locis suis ex cõcessione dioceſis dant indulgentias. xl. dierum veniẽtibus ad sermonẽ vel predicationem sui ordinis. quia hoc fieri nõ potest. Nam sicut episcopus per se non posset indulgentiam concedere: sic nec per alium potest concedere q̃ no. Contra hoc tñ facit q̃ ea que sunt iurisdictionis possunt exerceri per dioceſanos de voluntate exemptorum. vt superius dixit glo. Ideo forte hoc dictum non est verum. igitur ꝛc.

De penis. Rubrica.

1 Episcopũ percutiens temere vel iniuriose capiẽs vel bãnens aut mãdans aut ratum habens. aut consilium aut fauorem dans ex communicatus est: ꝛ non potest absolui ab inferiori a papa nisi in articulo mortis: ꝛ priuatur ab omnibus beneficijs feudis ꝛ locationibus que obtinebat ab ecclesia ꝛ etiam puniuntur sui posteri. ꝛ etiam patitur alias penas. ꝛ nu. 2.

2 Uniuersitas potest delinquere.

3 Pena maior debet imponi ad seruitutẽ delicti. Et dz mensurari pena ex qualitate persone ꝛ offendentis ꝛ ex contumacia ꝛ proteruia delinquentis potest augeri.

4 Ciuitas vel uniuersitas delinquens quomodo possit puniri et quomodo possit delinquere.

5 Pontificis appellatione an comprehendatur episcopus.

6 Mandãs fieri delictum an teneatur maleficio non commisso. ꝛ an secuto delicto teneatur indistincte mãdans ꝛ mãdatarius ꝛ quando indistincte teneat mandans ꝛ mandatarius. ꝛ nu. 8.

7 Leuia delicta que dicantur.

9 Mandans alicui vt delinqueret si diu postea commisit an mandans teneatur.

10 Socius proprie quis dicatur: ꝛ quis comes: collega: ꝛ sodalis.

11 Socius criminis quis dicatur ꝛ quo puniat socius in delicto.

13 Consilium quo modis prestari ducatur ꝛ quando quis teneat de consilio

14 Fautor delicti quomodo puniatur: ꝛ qñ quis dicatur fautor: ꝛ quotuplex sit fautor ꝛ qualiter prestetur delicto. ꝛ nu. 15. ꝛ. 16.

17 Defensor quomodo possit puniri pro defensione alteri ꝓstita: ꝛ quot modis potest quis esse defensor alterius.

18 Participãtes in crimine criminoso sunt excommunicati.

19 Absolutus in mortis articulo si restituitur sanitati debet ire ad sedem apostolicam.

20 Clerici equus vel alieres quas supra se portat si ab alio capiantur an sit excommunicatus.

21 Satisfactione facta statim sine alia relatione absolutus est interdictum.

21 Ciuitas que contra suum episcopum deliquit in percutiẽdo: capiendo: aut bãniendo deliquerit excõmunicatur cuius absolutio nõ põt fieri a minore a papa nisi in articulo mortis: ſ; an statim satisfactione facta cesset interdictum.

22 Clericus si iniuriatur alteri vel alter sibi quomodo puniatur ꝛ sub quo iudice.

23 Domus appellatione an veniat porticus: ꝛ an factũ in porticu vel in ostio aut itinere ostij dicatur factum in domo.

24 Sacrilegium quot modis committitur.

Si ꝙs suadente dya. Dixit in tres ptes principales. Qz in prima parte. parte ponit cõstitutionem suam penalem contra percutientes epos vel mandantes percuti et eorum socios fautores ꝛ defensores. In secunda parte excusat rigorem dicens q̃ grauiores pene debuissent ponni. In tertia pte repetit ius antiquũ de absolutione in mortis articulo q reincidunt in excõmunicationem si sanati non satisfaciant. secũda ibi. nec in sup. tertia ibi sane. †Mo. prio vnũ genus sacrilegij. ſ. pcutere põtificẽ de aliꝫ grauib⁹ gnibus habetur. xvij.q.iij. ſ. sacri legi. ꝛ ſe. ꝛ de ipsis varijs penis. ea. qõ. sacrilegium tetigit hic Mat. Mo. excõicatum esse illũ q temere vel iniuriose percutit epm vel capit aut bannit. aut silr hoc mandãs aut ratũ habens. Idem si fit foci⁹ facientis vel consilium dederit. aut fauorẽt vel scienter ipsum defensauerit. Item no. q pari pena puniũtur socij consultores ꝛ fautores qua puniũtur principales. concor. s. eo. felicis. in vi. ꝛ de elec. fundamenta. eo. lib. ſm Matth. a

a Qz eps. Add de ter. i.c. apostolice ꝛ ibi nota. Pano. i.i. col. de don. i.c. de multa. in fi. col. de ꝑb. ꝛ idẽ Pano. i.c. extirpãde. ſ. qvero. i. iiij. col. de ꝓben.

Item no. q̃ tanto maior est confusio delinquentis quanto eius culpa est patentior. videlicet ꝓ

b cõicati dñt denũciari in locis bic positis donec absoluantur. Et no. quali fieri debeat absolutio. Item no. puniri ciuitatẽ que in ꝓmissis vel aliquo ꝓmissoꝝ deliquerit cõtra sum epm ꝛ simil⁹ officiales eiusdẽ in hoc culpabiles. Et no. penam. Ex hoc no. ciuitatẽ posse deliquere. qđ videtur mirũ cũ sit res inanimata. sed intellige ciuitatẽ ꝓ bonibus ciuitatis ſm Paul. de ꝓbat. l. ſi. Are. l. ſi. clxv. ſcip. sicut ioãnes dixit ꝛ iaſ. i.l. ciuitas. ff. si cer. pe.

c Item no. ciuitatẽ posse delinquere. qđ videtur mirũ cũ sit res inanimata. sed intellige ciuitatẽ ꝓ bonibus ciuitatis ſm Paul. de ꝓbat. l. ſi. Are. l. ſi. clxv. ſcip. sicut ioãnes dixit ꝛ iaſ. i.l. ciuitas. ff. si cer. pe. †Ateo eius ignorãtia. adde gl. i.l. ij. ꝛ adde i gl. ij. ſ. i. ff. lo. gl. iiij. de obligat. ex qua. delic. naſ. i ꝑn. in vff. ideo videtur.

2 †b Er hoc no. vniuersitatẽ posse delinqre. de quo de symo. dilectus. ij. ꝛ de sen. excõ. grauẽ. per Inn. ꝛ per Bar. ſ. de pe. l. b

3 aut facta. ſ. fi. †Mo. q̃ ad maiorẽ delicti seueritatẽ pena debet imponi ꝛc. In v. in fine. no. illud vulgatũ q̃ multis crassantibus opus. est exẽplo. Item q̃ pena mẽsurari debet ex qualitate persone offense ꝛ offendentis. Mo. hic multas ad iectiones epozũ. Mo. penas mitigandas cõtra rigorẽ. Item no. q̃ ex

4 gtumacia ꝛ pternia delinquẽtis põt augmẽtari pena. in vſi. fine. Mo. quid habeat facere absolutio in mortis articulo ab excõicatiõe ꝓmissa. Mo. q̃ interdictũ ipso facto quis incidit

4 in suam excommunicationẽ. †Mo. quãto cõstitutio est expl

c sior aut clarior ꝛ tanto ei⁹ ignorãtia est inprobabilis. Opp. hic Paul. extra ter. in ver. ciuitas aut. ꝛ videtur q̃ ciuitas nõ possit puniri. q̃ nõ põt delinquere tanq̃ res inanimata ratiõe carens vt probatur in. l. i. ſ. i. ff. si quadru. pauperi. fecit. dicat. Solu

it exponendo ciuitas id est homines de ciuitate. dicit tamen q̃ tunc demũ delinquentibus hominibus ciuitatis dicit ciuitas delinqre qñ homine cõicato ꝛfilio: ꝛ tractatu habito hoc faciunt. ꝛ sic delinquit vt corpus: nõ vt singuli. secus si vt singuli nullo ꝛfilio cõicato nec aliquo tractatu prehio. alle. ff. q̃ vi aut clam. l. aut qui aliter. ſ. fi in ſepulchro. ꝛ ff. q̃ cuiusq; vniuersitatis noxa ine. l. nulli ꝛ qõ ibi no. ꝛ. l. ficut. ſ. fi. ꝛ qõ no. de consti. cum omnes. per hoc dicit Paul. se cõsuluisse q̃ ciuitas Bo no. non fuit interdicta. ꝓpter rebellionem factã. qz non fuit facta cõicato ꝛfilio. ꝛ sic õt se defendisse in curia dñi pape. ꝛ post ea in presentia cardinalium. qõ potest procedere ne dum si ma

5 ior pars fecit rebellionem. sed etiã si oẽs fecissent vt singuli nõ mõ fecissent vt singuli nullo ꝓmisso tractatu vel consilio. sed nõ vt corpus. de materia in decre. dilectus de symo. ꝛ in alijs in

5 ribus allegatis in notabilibus ꝛc. †Sl. ꝙuis põtificem. q̃rit an appellatione pontificis cõprehendat epos q renunciaui. episcopatui licet non ordini. dicit q̃ sic. quia ꝛ ille põtifex. deloꝛdi. ab epo q renun. epa. c.i. Fatetur tamẽ q̃ tũc non poterit esse locus pene. de qua hic in ver. afeudis. ꝛ in ver. ipsius filij. qz non poterit puniri delinquens contra talẽ feudis vel beneficijs q̃ tenebat ab ecclesia epi offensi ex quo nulli ecclie presit. ꝛ similiter nec eius posteri inhabilitari a beneficijs talis ecclesie. An aũt bic includatur electi ꝛ cõfirmati in epos. lz nõdũ consecrati. dicit gl. q̃ non qz talis non dicitur pontifex. hoc est epus. facit qõ no. de elec. transmissam ꝛ de reli. do. c. i. 2 cor. 3 enz. Ioan. Sul. ꝛ Ste. ꝛc. †Sl. temere. querit qđ si aliquis se defendẽdo percussit epm an incidat in banc penã. dicit q non. a contrario itere. facit infra de pe. felicis. in prin. in. vj. ꝛ quod habetur

cle. ſi furioſus. ſ. de homi. ℣c. ¶ Gl. bäniuerit. oppo. q̄ hec de cre. ſuper ſluat per decre. felicis p̄alle. ſ. co. in. vi. Sol. q̄ imo nō ſuper ſluit q̄ illa loquitur de offendente cardinalem iſta de offendēte epm. Jtē iſta loquitur in hoſtiliter proſequēte. de q̄ bic nō dicit. Jtē ecōtra bic bäniens punitur de quo ibi nō fit mētio. ⁊ ſic ſe habēt vt excedentia ⁊ exceſſa ℣c. ¶ † Glo. mādauerit. querit an ex ſolo mādato de faciēdo fieri que hic dicunt quis incurrat has penas ēt dato q̄ nō fuerit factū ſeu affectus id q̄ fuit mādatū ℣c. Rīdet gl. q̄ hic videt probari q̄ ſic. ⁊ ſic erit hic caſus in quo ex ſolo mādato maleficiū erit perfectum ad hocalle. p cōcor. de homi. pro humani ad ſi. libr. vi. ⁊ ex hoc ſequitur q̄ penitētia ⁊ reuocatio in caſu iſto nō proficeret. q̄ illa nō habet locū poſt maleficiū conſummatū. ff. de fur. l. [a] g ea mēte. ⁊ l. pe. ff. vi bon. rap. ⁊ no. in. d. c. pro humani. q̄ tamē vide nimis durū dicere q̄ ex ſolo mādato maleficiū ſit ꝯſumma tum cū regulariter ſit ℈ vt pbatur. in. l. ſi quis vxori. ſ. nec verbo. ff. de furtis. ⁊ ff. de iureiur. lītē apud labeonē. ſ. ſi curauerit. ⁊ de ver b. ſig. l. ſepe. in fi. ⁊ q̄ ibi no. ⁊ inſti. de ob. que ex delicto. ſ. ope. ⁊ q̄ regulariter verba debeāt accipi cū effectu. ō cle. nō reſi. relatū. cū cōcor. ideo dicit gl. q̄ poteſt iſte ter. itelligi q̄ mādatū habuit effectū ⁊ ſic nō ſtetit in finibus meri mādati. vnde pōt exponi ter. oum dicit vel hoc fieri mandauit vt exponatur hec. ſ. percuſſiones: captiones. vel bāna iam facta. nō aūt loquatur de fiendis. ad q̄ facit. ō. eo. felicis. in. vi. in prin. ⁊ de ſen. excom. quecūq; eo. libr. ⁊ ſic reſidet glo. per q̄ videtur ſentire q̄ ex ſolo mādato fieri nō incurrat hanc penā cū gl. pcise per eadē verba concor. Pau. ⁊ idē Sal. ⁊ zenze. Step. bic apertius loquitur. dicit em q̄ ex ſolo mādato ſi nō effectus ſecutus eſt quis nō incurrit hanc penā. Nec ob. decre. parochia li. de homi. in. vi. q̄ ibi eſt ſpeciale ſm eū regulariter cōtra. ⁊ ſic etā intelligit. c. felici. ō. eo. in. vi. ⁊ facit. c. quicūq; p̄alle. de ſen. excō. eo. li. ⁊ hec opi. ſapit equitatē ſm Jo. de lig. de cle. nō reſi. ad audienciam. p archi. xvi. q. i. ſ. ſi ergo. de materia latius per Ly. in. l. nō ideo. C. de accu. ⁊ pleni? per Bar. ff. de iureiu. l. nō ſolum. ſ. ſi mandato. ⁊ ibi Bar. dicit q̄ ſi querit ur an mandans cōmitti maleficiū teneaē maleficio non ſecuto. eſt aduertendum quia aut delictū eſt atrox. ⁊ tunc ex ſolo mandato quis nō tenetur ad penā maleficij q̄ mādatur cōmitti. ex quo non eſt ſecutū. ℈ ad penā extraordinariā. vt. in. l. j. ff. de extraor. cri. h oc intellige niſi in iure aliud exprimatur expreſſe. vt. d. c. pro humani. aut delictū eſt leue. ⁊ tūc nō tenēt aliquo modo ex ſolo mandato. vt. l. item apud labeonē. ſ. ſi curauerit. ff. de iniur. † Que aūt dicāt leuia delicta habetur. in. l. leuia. ff. de accuſ. ⁊ per Bar. in. d. ſ. non ſolū. q. illa in quibus cōmittendis non exigitur dolus, vt in dāno dato. vel ſi exigitur generatur modi cū preiudiciū. vt furtū modice rei. Alia ſunt grauia in quibus requiritur dolus ⁊ generāt magnū preiudiciū. Jtē ſi fiat iniuria circa perſonā. ar. l. in ſeruor. i ff. de penis. grauiſſima ſūt ex quibus inſequi? mors. facit q̄ no. in. l. aurilij. ſ. i. ff. de adul. ⁊ ff. de re. iu. l. fere. in oībus. ⁊ l. ad ea. ⁊ ff. ad. l. aqui. l. liber homo. ¶ † [b] Item an ſecuto delicto teneatur in diſtincte mandans. dicit q̄ ſic. ſed an teneatur mādatarius in diſtincte. dicit q̄ regulariter teneatur niſi excuſetur mandatarius. q. habuerit neceſſe parere. ⁊ ſic crimē leue. l. liber homo. ff. ad legem aqui. ⁊ ibi no. de quo plenius ibi ⁊ in. d. ſ. ſi mādato. ex quo autem oriaē obligatio ſecuto delicto an ex mādato an ex delicto ſecuto. dicit ex delicto ſecuto. l. ſi qs vxori. ſ. nec̄ verbo. ff. de fur. ⁊ ideo in accuſatione locꝰ delicti cōmiſſi debebit poni nō locus mādati. Ad predicta facit gl. i. l. i. ſ. perſuadere. ff. de ſeruo corrupto ℣c. Quid aūt ſi mandauit tibi vt alij mandares delictum committi an taliter teneatur. dicit q̄ ſic. in. l. i. ſ. incidit. ff. ad tur. de qua ibi. ⁊. l. aut qui aliter. ſ. ſin. cum. l. ſeq. ff. q̄ vi aut clam. † Item quid ſi mādauit tibi vt tu delinqueres. ⁊ tu diu cō miſiſti poſtea an tenear. Jnno. q̄ ſic. niſi mādatum reuocatum ſit tacite vel expreſſe vt quia facit parentelam vel pacē cū inimico ſuo. ff. de adimendis leg. l. iij. ⁊ no. Jnno. in. c. ad audiendum. de homi. Quid aūt de cōductore aſſaſſino. ⁊ quid de perſuaſore habetur per Bar. in. d. ſ. nō ſolū. in dicto. c. pro humani. vbi de aſſaſſinis. ⁊ in. d. ſ. non ſolū. ponitur que ſit differētia inter mandatore conductorem ⁊ perſuaſorem. An aūt mādās ⁊ mandatarius teneātur. ea. l. habetur. per Ly. in. l. nō ideo mimus. C. de accuſa. ⁊ per Bar. in. l. ſed ſi vnus. ſ. ſeruus meus. ff. de inin. q̄ certe ſic ſi delictū non cōmittitur per alium vel verba ſunt inſcripta. alias nō tenētur ex eadem lege ſeu occaſione ℣c. ¶ Glo. rata. oppo. q̄ ratihabitatio bic interuenire nō poſſit. vnde op. de. c. cum quis. de ſen. excōi. in. vi. ⁊. ō. ⁊. tit. felicis. in prin. eo. lib. ⁊ in regula ratū quis. de reg. iu. eo. lib. Soluit intelligendo hūc ter. ſm iura in cōtrariū allegata. q̄ debet intelligi q̄ ratihabitio poteſt operari quando hec tria que hic dicuntur facta fuerunt nomine ratum habentis ⁊ eius cōtemplatione. alias ſecus. [c] q̄ non ſuo nomine geſtum ratū habere nō poſſet. facit. ff. de neg. geſt. l. ſꝫ ſi pupilla. ſ. ſꝫ ſi ergo. Jdē ſ Dau. dicens hunc ter. intelligi. debere. quādo bec que hic dicūtur facta ſunt nomine ⁊ cōtemplatione ratum habentis ⁊ quando talis eſt qui ab initio potuit mandare ⁊ facere alias ratihabitio in talibus nō operaretur effectū nec equipararetur mandato. C. de cadu. tol. l. vna facit. ff. de offic. procōſulis ⁊ legati. l. obſeruare. ſ. ſi. ⁊. d. c. ſi quis. de ſen. excō. in. vi. Ex hoc infert q̄ ab initio requiritur mandātis cōſensus cooperatio cōſiliū vel fauor. vel q̄ ſit factū eius nomine ⁊ ſequatur ratihabitio. ⁊ ſic ſentit ſ Dau. q̄ id quod hic. dicitur ratihabitione nedum referatur ad prima tria bic expreſſa. ſ. percuſſionē captionē ⁊ bannitionē ſꝫ ēt ad alia que poſtea ſubnectūtur. gl. tū aliter ſentit. ⁊ bene quo ad verba litere ſꝫ quo ad effectū per iura p̄eall'. vi detur ſ Dau. bene dixiſſe ℣c. ¶ Gl. ſcīēter querit quis habebit ſcientiā probare dicit. q̄ ille qui alleg. q̄ in dubio p̄ſumittur ignorātia. de reg. iur. p̄ſumitur. in. vi. ¶ Gl. defenſauerit. ad litere declarationē querit bic facit mentionem de quatuor ſcz de ſocio cōſiliario fautore dante ⁊ defenſante. Circa quodlibet illorū quatuor q̄rit aliq. † Et primo circa primū vꝫ de ſocio quis proprie dicatur ſocius. Rīdet q̄ ſm derīationez ſociius proprie dicitur propter ſocietatē periculi vel operis vel dicitur a ſequor. vnde ſꝫ eos ſocius proprie dr in periculo. [d] collega in officio. comes in itinere cōſors in ꝑnio. ſodalis vel in mēſa vel in ſede. Scōm iuriſtas aūt diuerſimode dicitur quis ſocius in crimine interdū in eccleſia. interdū in ordine. iterdū in uia. interdū in coniugio. interdum in lucro. vt patet bic. ⁊. xxij. q̄. iij. ſi ad peccatū. de oſſi. dele. cum ſuper. de confeſſis. c. i. in ſi. de voto. c. ij. xxvij. q. ij. cum ſocietas. de ſpon. c. ij. cum ſi. alle. in glo. de primo aūt. ſ. ſocio criminis proprie loquitur bic ⁊ iſte q̄ꝫ vocatur cōſors vt probatur. de bere. cū ſm. in. vi. † Quaeliter aūt accipietur bic ſocius criminis. ⁊ quis dicetur eſſe ſocius criminis. Reſpondet gl. q̄ late ſumendo quis poteſt tripliciter ſociari alteri in delicto. ſ. faciēdo: cōmittendo: faueēdo: ⁊ nō coripiendo. vt probatur. xxij. q. iij. ita plane. hinc eſt q̄ dicit canon. q̄ nō caret ſcrupulo ſocietatis occulte qui manifeſto facinori nō deſinit obuiare. lxxvi. diſt. faciētis. ꝰ. q. vij. ne gligere. ⁊ de homi. ſicut dignū. Stricte aūt ſumendo ſocius ſumitur pro agente qui aliquid cooperatur ad delictū. ⁊ ſic ſumitur bic ſocius videlicet pro illo qui aliquid agendo cooperatur ad actū cooperationis vel bāni. vnde aduertendū dicit q̄ gl. q̄ interdum ſunt plures qui pariter delinquūt ⁊ pariter in hoc ſunt ſocij ⁊ nullus eſt principalior altero. ⁊ tūc oēs iſti includūtur ſub cōmittētibus delictū. Interdū aūt vnus eſt principalior ceteris in delinquēdo. alter aūt eſt cooperans. ⁊ tunc iſte proprie dr ſocius. ⁊ ita ſumitur bic vt patet. q̄ anteq̄ bic loquatur de ſocio premiſit de faciēte crimē. Ad predicta proxime inducit glo. ſimile de vnione eccleſie. q̄ quādoq; due eccleſie eque principaliter vniuntur. q̄ accēſorie vna vnitur alteri vel ſub principali. vt no. in. c. nouit ne ſe. vac. † Qualr aūt pena puniatur hic ſocius in delicto. dicit bic ſ Pau. q̄ punitur pari pena cū principali. vt bic probatur. Ad q̄ ēt iam alle. de of. dele. c. i. ꝰ. q. i. notū. lxxix. di. ſi quis papa. xxj. q. vj. ſi res alie na. xvij. q. iij. oēs. xij. q. i. de iure. Fatetur tamē q̄ interdum ſocius mitius punitur q̄ principalis. vt probatur. xij. q. ij. cū de uotiſſimam hec procedunt in ſocio cooperante. Si vero quis eſſet ſocius ꝑſentia tm ⁊ nihil faceret ne cooperaretur tunc talis nō eſſet in culpa nec in pena. de qua bic alle. c. ita plane. xv ij. q. iij. fatetur tū q̄ aliq̄ ſola ꝑſentia punit. vt in cle. i. ō. de bap. ſed ibi eſt ſpeciale regulariter contra. vnde ⁊ ſocius alterius q nō eſt ſoci? in crimine nō tenetur ſocij excōicatum vitare. de ſen. excō. ſi vere. ⁊ q̄ ibi no. ſm ſ Pau. ⁊ hoc de primo. ſ. de ſocio criminis. † [e] Circa ſm vero ſcz cōſiliariū. glo. remittit ad no. in regula nullus ex cōſilio. de re. in. in. vi. ⁊. ff. de ver. ſig. l. ſepe. in fi. ff. mādati. l. ij. in fi. iſti. de ob. que ex delicto naſcūtur. ſ. ope. ſ Pau. bic dicit q̄ hoc ꝺz intelligi de conſilio fraudulēto ⁊ non nudo q̄ nihil adꝺcit ad peccatū, alle. no. de ſen. excō mu. nuper. ⁊ de homi. ſicut dignum ⁊ regula p̄alle. nullus cōcor. ō. eo. felicis. ſ. illud. li. vi. ad hoc q̄ regulariter quis nō tenetur ex nudo cōſilio. inſti. mā. ſ. tua gratia. Quibus aūt modis preſtari poſſit conſilium. Dicit q̄ multis modis. l. ſuadendo rogando ⁊ inpendendo. vtilitatē ſecuram oſtendendo. vt no. Boſt. de homi. ad audientiam ⁊ probatur. ff. de fur. l. furti. ſ. cōſilium. ſm ſ Pau. de materia plene in iuribus p̄alle. ⁊ p Bar. in. l. nō ſolum. ſ. ſi mandatū. ꝰ. de iniur. ⁊ ibi dicit Bar. q̄ conſulens in delictis indiſtincte tenetur ſiue conſilium prebeatur ei qui alias erat facturus ſiue nō alle. l. i. ſ. incidit. ff. ad turpil. ⁊. ff. de adult. l. bec verba. ff. de fur. l. qui ſeruo. ſ. plus. Si autem conſuleretur aliquid quod non cadit in delictum. tunc diſtinguit debet an cōſilium prebeatur dolo an nō. ⁊ an ei [f] qui alias erat facturus an ꝺion. vt no. in. d. regula nullus. ⁊. ff. de reg. iur. conſilij. ⁊. ff. mandati. l. ꝰ. in fi. Glo. tñ in. d. l. conſilij. ⁊. d. ſ. non ſolum. ⁊ Dy. ibi tenet contrarium etiam in delictis q̄ nō. ſꝫ cōtra illā glo. Bar. alle. glo. in contrarium inſti. de obli. que naſcūtur ex delicto. ſ. ope. ⁊. ff. de ſer. corrupto. l. i. ſ. perſuadere. ⁊ ff. de ver. ſig. l. ſepe. in fi. Refert tū Bar. in. d. ſ. non ſolum. q̄ꝺ gadam concor. opi. q̄ opi. Dy. pcedit in leuioribus ſecus in grauioribus. alij dicunt q̄ opi. Dy. pcedit in maleficijs q̄ cōmittūtur circa rem vt furtum ⁊ ſimilia: ſed a'ia opi. pcedit in bis q̄ ſ ponam: ſed neutram iſtar approbat per. d. ſ. non ſolum. ⁊ hoc

14 de ſecūdo. † [a] Circa tertiuꝫ. ſ. de fautore ſeu fauente an de quoli

a bet fautore hic loquitur dicit glo. q̄ non. Ende dicit aduertendum q̄ duplex pōt eſſe fauor: quidā ſimpler qui nil adūcit ad peccandū q̄ ēt ſine iſto fauore eā bene fuiſſet factum delictum per delinquentes: de quo fauore habetur. ō. eo. felicis. ſ. illud i vi. ⁊ de tali fauore nō loquitur bic: pt̄z q̄ bic loqtur de fauore in his hoc eſt in pcuſſione captione vel bāno. facit quod iferi? dicetur. Scōs eſt fauor q̄ aliquid adūcit ad delictum et de iſto ꝑpie loquitur bic. Tertius eſt fauor q̄ꝫ quis pōt obuiare crimini: ⁊ non obuiat. xxiij. q. iij. qui poteſt. ⁊ de iſto eſt dicendum

15 vt in. c. quanto. de ſen. excom. † Jurta hoc querit glo. quid ſi fauor fuit preſtitus poſt delictum cōmiſſum, aliter tñ q̄ꝫ defendēdo: q̄ de illo bic expreſſe loquitur an talis ligabitur iſta pena: dicit q̄ non, per iſtum ter. qui loquitur de ante fauorem i delicto: ⁊ ſic nō de ante fauorem poſt delictū pt̄z q̄ ter. bic dicit ſ bis ⁊. ſ. pcuſſione captione vl̄ banno ⁊ ſic in ipſo delicto. Jdez dicit pau. ſi tēpore delicti dedit cōſilium vel fauorē in alio q̄ꝫ de licto nō ob. q̄dictis de bereti. excōicam? ſ. credentes. eo. ti. c. ꝰ. ⁊. c. cōtra epiſcopos. in. vi. vbi fauens criminoſo etiā poſt delictū ⁊ etiā poſt mīaz punitur: q̄ ibi loquitur in alia materia diuerſa. ſ. bereticoꝝ. de qua ꝑ Boſti. i ſumma de bere. ſ. pe. ⁊ per Jo. an. in. d. ſ. credentes. facit de bereti. accuſatus. ſ. pen. in. vi. Bic aūt loquitur i alio crimine a ſic diuerſitas caſuuꝫ tollit cō trarium. Jdē ſ Dan. aſſignat rōnem diuerſitatis q̄ horribilius

16 eſt crimen bereſis. vt. d. c. accuſatus. Qualiter ait ꝑ ſtetur fauor delicto. dicit pa. q̄ſi quis ꝑſtat opem ⁊ auxilium ad faciendū in ſti. de obli. ex maleficio. ſ. iter dū. xiij. q. vi. ſi res. ⁊ hoc de ter

17 tio. † Circa quartū vꝫ de defenſore q̄rit glo. prime an bic looquatur etiam de defenſore q̄ ꝑbuit defenſionē poſt delictum. Reſpō det glo. q̄ ſic. mouet q̄ ter. bic nō repetit circa defenſorē verbum in his q̄ ſmiſerat bic in alijs tribus. bic ergo cōprehendit tam defendentem in ipſo actu q̄ꝫ poſt actum. Sed aduerte q̄ multis modis pōt quis eſſe defenſor: alteri? ſ Primo modo delictum auctorizādo. Scōo defendendo in actu delicti ſeu in ipſo delicto. Tertio defendendo poſt delictū puta impediēdo ne delinquentes veniant. ad manus iudicis examinādi vel puniendi. Quarto impediendo ne veniant ad manus offenſi vl̄ cō ſanguineoꝝ vel alteriusq̄ priuati volentis ꝑpria auctoritate vindicare delictū ſeu facere vindictam delicti vltimo defendēdo in iudicio puta patrocinādo. nunqd ergo oēs tales defenſores hic cōprehēdat ⁊ includat. Reſpondet glo. q̄ oēs cōprehēdat preter penultimum ⁊ vltimū: de primo cōſtat q̄ talis auctorizator delicti grauius puniatur q̄ꝫ faciens delictus. xi. q. iij. qui reſiſtit. xxiij. q. iij. ſed alio. ⁊ no. ꝰ. q. i. notuꝫ. de offi. delega. c. i. de ſecundo etiaꝫ conſtat vt pt̄z ꝑ premiſſis. ⁊ per hunc text. de tertio etiā patet ſimiliter per hūc ter. ⁊ in cap. felicis. ō. eo. libr. vi. poſt prin. ibi poſtea receptauerit vel defenſauerit. facit de ſic. deleg. et literis. ⁊. xxi. q. v. per totuꝫ. Ad idē allegat. ſ Paul. xxvij. q. i. ſi cuſtos. De penul. defenſore ne quis incidat in manꝰ offenſi vel alterius priuati q̄ꝺ bic non includatur. ptz q̄z, vindicta que inferretur eſſet iniuria ad quam propulſandam pro ſocio quis tenetur. de ſen. excom. delicto in. vi. facit. l. ſi quis i ſeruitute. ff. de fur. De quinto. ſ. defendēte in iudicio patrocinando ⁊ aduocādo remittit glo. ad not. in. c. ꝑpoſuit. de cleri. excō mu. mi. in verbo fautorem. ſ Paul. bic dicit q̄ ſi de iure defenda

18 tur per aduocatum q̄ꝺ non pcedit hec pena put not. in. d. c. ꝑ poſuit. in alijs ꝑmiſſis concor. cum glo. ℣c. † Gl. er predictis in prin. declarat ⁊ exponit literā ꝺeinde colligit er litera q̄ꝺ in caſibus in quibus per antiqua iura cōtra habeat excōicatio nō iteraē per banc decre. Sed aduerte querit bic ſ Pau. quare expreſſit de iſtis qui participāt in crimine crimi noſo: q̄ illi ſunt excōicati per canonē nuper. de ſen. excom. ⁊ eo. ti. ſi concubine. Reſpōdet q̄ hoc non expreſſit ꝑpter percutientez ⁊ capiētem ſed ꝑpter bannientem ꝑ quo imponitur hec pena ⁊ fit exterſio rōne participij. Jtē ideo bic expreſſit ꝑdictos q̄: bic imponū tur alie pene q̄ꝫ excōmunicationis in quibus non operatur participatio q̄ operatur in excōicatione. ¶ Gl. maſculinam. opp. q̄ nō fuit neceſſe exprimere de linea maſculina: q̄: hoc ītelligeba tur etiam ſi non fuiſſet appoſitum. ō. eo. d. tit vbicunq; in ſexto.

b Soluit facendo contrarium: [b] ſed ideo hoc fuit expreſſum ꝑ

pter maiorē declarationem ⁊ dubitationē tollendam. ¶ Glo. ſecundū op. q̄ imo puniatur poſteritas etiāmſi ꝑ ad quartā gñationē nedū uſq; ad tertiā. vnde opp. de. c. quibuſdā. ō. e. Soluit gl. illa decre. nō habet obſtare q̄ iſta loquit in caſu diuerſo: q̄ ibi loquitur in occidente ſiue mutilante bic in capiente pcutiēte vel banniente. ¶ Item illa reſtrictio eſt quo ad perſonas delinquentes q̄: ſolū habet locū in ꝑſonis ibi noiatis. ſ. patrono vice dño aduocato feudatario ⁊ beneficiato occidētibꝰ vel mutilantibus prelatū. Jſta vero latio eſt q̄ etiam in alijs hz locū Item ibi ꝑpriatur ſimpliciter poſteritas a collegio clericoꝝ uſq; ad quartā generationē bic ſolum in habilitatur ad bñficia in dioceſi epi cōtra quem deliquit: ⁊ ex hoc colligit gl. ſe. q̄ qs poteſt eſſe inhabilis ad beneficia i nvno loco ⁊ nō in alio. ⁊ all'. a

a concor. facit q̄ꝺ no. de app. paſtoralis. in vlt. glo. ¶ Gl. obtinē da. querit an poſteritas v nius taliter delinquētis efficietur inhabilis: ⁊ refert ſimiliter etiam quo ad beneficia obtenta: dicit q̄ nō. a contrario huius litere que ſolum inhabilitat quo ad obtinēda. ar. decre. nonne. de preſcri. de re. iur. in penis. in. vi. ¶ Item q̄d b

b ¶ Sed ideo fuit. Adde ꝑ iſta ſol. facere bo. ter. in aut. vtera. iſtā. do. circa me. i ſ. ⁊ bic dicimus.

c ¶ Et ꝓpter. Adde regulā gl. no. i. ſ. alle. in glo. magna iuſti. de ac. vbi plene doc. dicūt q̄ in his q̄ dependent ab arbitrio alicuiꝰ ſtāꝺū eſt eius dicto de qua materia pōt plene Felꝰ. poſt alios. i. c. ꝰ. in vij. et. viij. col. de conſti.

a ¶ Circa tertium. Adde q̄ dicitur p Fel. in. c. i. in. v. co. de offi. deleg.

b ¶ Sed ideo fuit. Adde ꝑ iſta ſol. facere bo. ter. in aut. vtera. iſtā. do. circa me. i ſ. ⁊ bic dicimus.

c ¶ Et ꝓpter. Adde regulā gl. no. i. ſ. alle. in glo. magna iuſti. de ac. vbi plene doc. dicūt q̄ in his q̄ dependent ab arbitrio alicuiꝰ ſtāꝺū eſt eius dicto de qua materia pōt plene Felꝰ. poſt alios. i. c. ꝰ. in vij. et. viij. col. de conſti.

b ¶ L. g ea mēte. Adde Bar. in l. vbi pactū. in ꝰ. col. circa fin. C. de trāſact. ⁊ ibi docto.

b ¶ Jtē an ſecuto delicto. An aūt delinquēs ⁊ mādās pariter puniat vis plures autorizates ꝰ do. laſ. in. ſ. penales. ī vlt. no. inſti. de actio.

c ¶ Qui ñ ſuo no. Adde Bar. in l. j. in prin. C. ſi vna eademque cau. ⁊ Bar. i. l. j. ī. iij. co. C. qui admit.

d ¶ Collega ſ of 7 ſicio. Adō bo. ter. ī. l. collegarū. ff. de ꝺb. ſig. ⁊ ter. ī. l. i. ff. de offic. cōſu. ⁊ ibi vide Bal. in ꝰ. co. ad ſi. vbi po 8 nit q dicantur college ⁊ vñi cantur. b

e ¶ Circa ſm vero ſ. cōſiliariū. Adde bal. i. l. j. ī. ꝰ. col. C. de ſer. fug. Fely. in c. cū ſtingat. ī j. colū. extra de reſcri.

f ¶ Qui alias e 9 rat facturus an nō. Quid āt in dubio ponit Alle. in ꝑſi. exx. ī. iij. co. circa me. i. j. volu.

suadente requiritur manus iniectio.xvij.q.iij.si quis suadente aut quis subtrahit manualiter res clerici ꝛ tunc aut res que auferturª adheret persone clerici vt est equus ꝛ vestis:ꝛ tũc incidit auferens quod intelligit violenter auferatur:secus si furtive. Si vero diſtet a persona clerici ꝛ illi non adheret:ꝛ tunc auferens talẽ rem non incidit in excõicationẽ de materia per Innocen.desentẽ.excom.nuper. ¶ Inver.ciuitas aũt querit an statim facta satisfactione per ciuitatem delinquentem contra formam huj decre.fit abolitum interdictum:videtur q sic: qter.h dixit subiaceat interdicto donec satisfecerit:ꝛ sic ptz q fctã satisfactiõe statim fine alia relaxatione est abolitũ interdictũ:cõtrarium dicit esse verũ dicens q immo est necessaria ista supervenientia.alle.ij.q.vj.presbyter.ꝛ hoc ideo quia hoc interdictum limitandum est ad tempus incertum vel modicuz quia tunc ipso tempore vel mora cessante ipso iure cessaret interdictus,alle.de spon.non.est ratio diuersitatis inter eum est:quia in primo casu posset dubitari an plene fozet satisfactum:secus i secundo casu de quo remittit ad no.de etã.ꝛ qua.cuz bone.de hoc dic vt habuistis i cle.i.de deci.in glo.i verbo donec:ꝛ sic remittit hec glo.i ver.donec. ¶ Dein de querit hic Mat.de quo debebit ciuitas satisfacere. Respondet q de iniuria ꝛ de damnis ꝛ expẽsis alle.de fo.compe.c.conquestus.ꝛ de iniurijs.c.olim.videz dicit debere fieri si clericus iniuriatur laico:q clericus debet illis satisfacere de predictis.alle.de sen.excom.contingit.Si aũt adinicem se percutiunt clericus ꝛ laicus:tunc dicit q ille qui plus leserit plus satisfaciet.alle.de adul.intellerim?.ꝛ prealleg.c.cõtingit.an aũt teneatur quis istã satisfattonẽ remittere.dicit q nõ:sed rancorem sic intelligeꝛ.xl.di.ꝛ qui emendet.xc.dist.si qs contristatus.xxiij.q.iij.si illic.ij.qõ.i.in primis. ¶ Juxta premissa querit coram quo iudice aget clericus contra laicum qui ipsum offendit:dic q si agit ad penã ratione sacrilegij:tũc agetur coram ecclesiastico: si aũt agatur ad interesse satisfactionẽ tunc coram seculari.de fo.compe.cum sit generale.ꝛ de iud.postulasti.Si aũt per modũ exceptionis conqueratur clericus de laico:vt q laicus petit se absolui ab excõicatione ꝛ tunc cotã ecclesiastico habebit cõqueri.Quid aũt si iniuriatus moueatur ante litem.conte.factam super actione iniuriarum an poterunt bene des prosequi dicit q non,q hec actio iniuriarũ nõ transit ad heredes.insti.de ppe.ꝛ tẽp.act.§.est aũt.ꝛ no.de testi.cogendis p venit. ¶ Ultimo querit quid si statuto ciuitatis cauetur q si aliquis facit insultum ad domuz a.icuius punitur in.xx.libris Modo pone q aliquis insultauit aliũ sub porticu,an dicatur feciſſe insultum ad domum refert q Spec.eo.ti.§.i.vers.sed pone.tenet q sic.per.c.si quis contumax.xxvij.q.iij.c.si quis in atrio.ꝛ.3.de immu.eccl.c.ecclesia.vide.l.quidã biber?.ff.de ser. vi.predi.ꝛ Bar.i.l.i.ff.de cloac. ¶ Ultimo tractat hic quot modis committitur sacrilegiũ:dicit q pluribus modis:primo inuadẽdo res ecclesie scõo verando iniuste ecclesias:tertio vastando ecclesiam:quarto violando monialẽ:quinto qñ clericꝰ auditarispices incantatores ꝛ ariolos.sexto indiscrete detrahendo alicui:septimo violando immunitatẽ ecclesie:octauo in casibus positis.xvij.q.iij.sacrilegium.ꝛ.c.seq.ꝛ.§.qui autem ꝛ c.constituit.nono percutiendo clericum.xvij.q.iij.si quis suadente:ad primum.alle.xvij.q.quarta.sunt qui opes.ꝛ.c.sacrilegium.ad secũda.xvij.q.secũda.predia.xvj.q.prima,placuit.ad tertium.xvij.q.quarta.sunt qui ad quartum.xxvij.q.prima.sciendum ad quintum.xxij.q.quinta.si quis episcopos.ad sextum. xxiij.q.tertia.non imperpetuum.ꝛ hoc sumendo sacrilegũ stricte.magis autem stricte sumendo dicitur sacrilegium quando aliquid sacrum sumitur de sacro.xvij.q.quarta.quisquis.in fi. quando autem sumitur large:ꝛ tunc extenditur etiam ad alia crimina.C.de episco.ꝛ.cle.l.si quis in hoc genꝰ.ꝛ.C.de cri.sacri le.per totum.facit.ẽ.eo.felicis.in.vi.De materia per Innoc.de senten.excom.cum pro causa.

§ Finibus districtuum siue limitum si maleficium perpetratur:quis erit iudex.

1 Citatus procurans se capi ne possit ire ad sedem apostolicam: quomodo puniatur.ꝛ nu.8.

2 Renuncitio beneficij,extorta a carcerato non valet ipso iure.ꝛ nu.9.

3 Citatus si fuerit laicus ad sedem apostolicam ꝛ captus ꝛ detentus ne ad illam vadat quomodo puniatur.

4 Clericum capi procurans non eo animo vt beneficiũ resignaret:nec impediat citationem factam ad papam qualiter puniatur,

5 Laici non sunt capaces beneficitoum.

6 Puniri debent magis inferiores q superiores.

7 Secularis potestas ad petitionem clerici capiens ꝛ detinẽs eũ ne vadat ad sedem aplicam an incurrat sniã excõicationis.

8 Dictio preter quid importet.

a ¶ Adheret p sone clerici. Adde benefacere qõno.bar. in.l.fz est qstio nis.ff.de iniu. Bal.i.l.licitatio.§.qõ illicite in.ũ.colũ.ff. de publica.

b ¶ Ultimo q̃rit.Adõ bar.i l.i.§.in fiumine ff.de flu.Bar. i.l.cefa.§. hoc senat?.ff.de legati.i.vino fclemen.causaz.in vi.col.

c ¶ Item no.pena procuratiũ Adõ beneface re no,dec.bar i.l.si vo ver.vltimo' scias.ff. quisatisd cog. vbi plene.o.ia ꝛ vltra eũ facit qõdicit Bal.i l.ita vulneratꝰ ff.ad.l.aquil.ꝛ Barto.in .l.si post pfectã.C. de epis.Fely.i c.cũ.m.in.xiũ. co.extra de cõsti.Bal.i.l.ita vulneratus.ff. ad.l.aql. Jaſ.i l.si.i.ũ.co.versi.ũ.no.ꝛ in v. vi.facit.ff.q fas tisda.cog.

Maiorũ ad nos. Tres sunt partes decre. In prima narrat excessum. In secunda punit statuendo penã. In tertia prouidet circa publicationẽ ipsius pene ꝛ circa executionẽ.secũda ibi cõsiderantes.tertia ibi locorum. Ter.ibi.aut sufficit ergo alterum istoꝝ fieri,vt locum habeat pena ppter naturã diſtinctiue.de rescrip.inter ceteras.

1 fm Pau. ¶ Mo.hic q vt plurimum in cõmunibus districtuz per petrantur malefitia:ptz hoc ibi in exitu suoꝝ districtũ ꝛc, vide qõ not.in.l.fiue contra.§.i.ff.de lib.agn.l.i.ff.de tu.ꝛ cu. da.ab hi.l.pupillo.ꝛ.ff.de excu.tu.l.iuri sperittus.§.cum omnibus.in quibus ponit de maleficijs cõmissis in cõmunibus dorum territorium quis iudex sit cõpetẽs in illis.Guil.vero hic dicit q hoc qõ h̃z de captiõe ꝛc.marie in exitu territorij fuit inductũ a paucis temporibus circa:propter execrabilem cupiditatẽ que ẽplures excecauit maxime in regno Frãcie: cuius exitus siue limites extraneus viator ꝛ aduena trãsire nõ potest qñq; p pessimos quin imo depredatores ꝛ tyrãnos q se dicũt gardiatores portuum vel exituum cogunt ad alterũ.sad se redimendum iuxta eorũ voluntatem vel q allius erit vsq; ad ostiõnem pudibundoꝝ indagatus qõ transit ad alia regna in exẽplum fm eũ.ꝛ sic ppter hoc retrahuntur mercatores a commerciis eorũ:ex quo sequit eorũ summa penuria:ꝛ gñr caristia eoꝝ de quibus consueuit marinuz esse foz. ¶ Mo.scõo obuiãdum his que tendũt ad derogandum honori pape ꝛ apostolice sedis:ꝛ silr his que tendunt ad derogandum quieto ꝛ pspero statui detinentium donec resignẽt eorũ beneficia ꝛ detinentium citatos ad se.apo.ab homine vel a iure ne ad illam vadãt.

2 ¶ Ité no.penam pcurantium se capi ne citati possunt ire ad se.apo. ¶ Mo.q renunciatio beneficij extorta a carcerato nõ valet ipso iure. Ex quo no.argumentum gñaliq actus qui fiuct cũ incarcerato nõ valent de quo.ff.qõ met.cau.l.q.in carcerem ꝛc.no.argumẽtum delicti magis crescere ex eius publicatione.facit.ẽ.cle.proxi. ¶ Glo.ofinem.querit an decre.procedat si obtinentes diſium locoꝝ ꝛ capientes clericos sint viri ecclesiastici.qõ esse põt ne cleri.vel mo.c.i.i.in.vi.Respõdet q

4 sic q indistincte loquitur.facit. xix.di.c.i. ¶ Gl.ecclesiasticos, q̃rit quid si citatus fuerit laicus ad se.apo.ꝛ captus ꝛ detentus ne ad illam vadat an habebit locum pena cle.dicit q non.arg. a contrario sensu litere:facit de bis q ñ.a pæla.cum apostolica.de pe.diſt.i.§.sane.Idem tenet Pau Sed an cõprehẽdat hic psonas ecclesiasticas q̃ capiuntur uz non sint clerici.zenze.q sic.alle.xvij.q.i.duo sunt de sent.exc. parochianos intelligo qñ capiuntur cum sint citati ad se.apo.vel ad renunci mdũ beneficio si qõ habẽt put bic loquit. Jurta hoc q̃rit qd si illi de q bus hic ꝺz capiunt mulieres nunquid incidẽt in has penas vi detur q non:q beccõ stitutio loquitur in capientibus maſculos ꝛ est penalis ergo restringenda ꝛ nõ laxanda.de regul iur. odia.in.vi. Idẽ q̃ dicendo de viris videt aliud sensisse de mulieribus.vt de præsum.nõne.de deci.ad audientiam. xxv.dist. qualis.ff.de iudi.l.cum pretor.contrariũ potest dici fm eũ q injicientes manus in tales sunt excõicati sicut injicientes super maſculos.de sen.excom.veniẽs.ꝛ.c.de monialibus. Ztez q̃ ea dem est ratio ergo idem ius.ar.de consti.translato. Ad hoc fa cit qõ ꝺz in verbo cõsiderantes vbi simpliciter loquit de personis ecclesiasticis nec restringit se ad maſculos:cõm Gui.ꝛc.

5 ¶ Glo.captos.q̃rit quid si aliquis pcurauerit capi clericum non tñ eo aio vt beneficiũ resignaret nec impediat citationez factam ad papã an incurret penas hic positas:dicit q nõ sed solum penas excõicationis. Mouetur p hunc text.a sensu cõtrario:ꝛ q̃ hic copulative requirit captura factã ꝛ captum detineri ad finẽ resignationis beneficij:aut ad impediendum citatum ire ad se.apo.Idẽ sentit hic Gui.dicit em q ex sola captura clerici quis incurrit excõicationẽ.de sen.excõ. nup.ſz pena priuationis ꝛ suspẽsionis a bñficio non hꝫ locũ nisi in trib? casibus hic positis.Primo in capiẽte vt captus bñficia resignet. Scõo in illo qui citatum ad se.apo.ipediuit. Tertio in illo q fibi pcurauit fieri hãc captionẽ ꝛc. ¶ Glo.ad apostolicã.q̃rit si fuerit citatus ad alium inferiorem a papa an capiens et detinens talẽ vt eũ impediat cõparere incidat in hanc penã:dicit q nõ:q̃ a cõtrario litere hoc innuit. Idẽ tenet hic Pau.alle. de villa.c.fi.de dolo ꝛ contu.cum dilecti.et de accusa.veniens.

6 ¶ Glo.ecclesiastice.q̃rit an laici faciẽtes contra hanc cle.in currant hanc penã:dicit q nõ p hunc text.a contrario ꝛ q laici non sunt capaces pene priuationis vel suspẽsionis a beneficio de qua hic q̃ laici nõ sunt capaces bñficiorũ.de instit.c.ũ. Idẽ dicit in pœnis ecclesiasticis nullũ beneficiũ habentibus: q̃ non beneficiati nõ possunt priuari beneficijs. xxvij.q.ũ.qui alis qõ ꝺo. Que aũt dicunt psone ecclesiastice.remittit zõze.ad ter.ꝛ no.ũ.q.i.de no.ꝛ xvj.q.i.alia.ꝛ er hoc colligit q qualitas p sone non inducit augmentũ pene.de quo.xl.dist.homo xpian? ꝛ de iureiur.cũ quidã ꝛc. ¶ Glo.prelati querit an litera proce dat indistincte ẽt si prelati capientes clericos non sint plati,ad quos spectat collatio beneficiorum de quor renũciatione agitur. Rñdet q sic.per hãc ifam quę indistincte loquitur ꝛ fortiꝰ hoc procedit in impediẽte ire ad se.apo.citatũ forte ppter cãm beneficium:q ibi est minus dubium. Item Guil.ad hoc q ea dem est ratio vtrobiq; ergo idẽ ius de cõsti.translato.fm Guil. suspensi.q̃rit nunqd suspensus a preceptione fructuum beneficiorũ eligere possit vel cõferre.remittit ad no.de elec.cũ vinto nien.in gl. ¶ Mo.q in fi.vbi ꝺz q sic contra aũt an ad bñficia possit eligi durante suspensione.dicit Step.q nõ alle.de elec. per inquisitiõem.fatetur tñ q interim debebit habere cõgruã sustentationem ne egeat:ꝛ q̃ poterit eligere ꝛ conferre ꝛ alia huiusmodi exercere.de quo i prealle.c.cũ vintonien. ¶ Glo. inferiores.in pœn.alleg.concoꝛ.deinde colligit ex litera.a q in penis deferetur dignitati concoꝛ.q̃ habetur in.c.ũ.de offi.de leg.in.vi.de quo remittit ad no.de transac.c.vlti.in vlti.glo.de iureiur.cũ qdam cum glo.concoꝛ.Mat.idem Step.colligens magis puniri inferiores q̃ superiores.Contra.qõ oppo.de.o.c. vlti.de transac.ꝛ.d.c.cum quidam facit.xl.di.homo xpianus. Solut q hoc ideo potest esse hoc casu q̃ prelati superiores q per electionẽ assumũtur hñt fortius ius q̃ alij:ꝛ ideo nõ sic de facili.amouentur sicut inferiores alle.de sta. mo.c.ũ.§.priores ꝛ qõ ibi no. Mat.vo hic dicit q regulariter ppter personã nõ receditur a iure cõi.alle.xli.dist.§.sunt,fallit in aliquibus casib?. ¶ Fallit primo in.c.nõ aũt.vij.q.i.vbi propter personam recedit ur a iure cõi.Scõo fallit si timeretur scandalum.xvij.q.iij. non potest.Tertio fallit q miseratiõe persone aliqñ receditur a iure cõi.lxxxvi.dist.tanta.Hoc tñ tũc procedit non in fauoze p sone sed propter vtilitatẽ puenientes fm Jo.qui sic no.lxxxvij. di.in.c.si quis.fm Mat.Item fallit in casu isto nõ potest esse quaz.ſ.alle.Ste,Guil.vero hic dicit q minoꝛ pena magis affi cit prelatos q̃ alios.de offi.deleg.pastoralis.in pœn.xviij.q.iij. qui econtra.ꝛ sic in effectu non videtur magis puniri inferiores q̃ superiores. ¶ Glo.obtentis.querit an isti erunt inhabiles ad obtinenda beneficia.Respondet glo.q non ponderat enim literam.que solum exprimit de obtentis p quam a cõtrario dicit hos non impediri ad obtinenda beneficia:sic econtra videtis ſ.e.pri.§.fi.Ste hic tenet contrarium. Mouetur q̃ si hic privatur obtentis fortius obtinendis.nã magis fauẽt iura in obtento q̃ in obtinendo ꝛ in quesito q̃ in querẽdo.C.de codi.l.fi. ꝛ de cõcel.preben.c.fi.in.vi.C.de bo.pscri.l.deportati.Tutius

8 puto tenet glo.ar.regule in pœn. ¶ Glo.declari querit qd si citatus ad se.apo.procuratꝛ se capi per potestatez ecclesiasticã an in curat hanc pœnam:dicit q non a contrario litere:ꝛ quia hez q̃ stõ est penalis.Deinde querit glo.an secularis potestas ad petitionem clerici capiẽs ꝛ detinens eũ ne vadat ad se.apo. incurrat sententiam excõicationis videtur q non:ex quo clericꝰ procurante hoc fit:contrarium tenet glo nostra.Mouetur q̃ dato q talis non intendat clerico iniuriari:tñ non põt negari quin manum iniecerit in clericuz ꝛ iniuriosam rem.ꝛ sic talẽ secularis potestas ad petitionem clerici capiẽs ꝛ detinens eũ ne vadat ad se.apo. incurrat excõicationem.de sen.excõ.cõtingit.iõ ꝺz excõicationẽ incurrere.xvij.q.iij.si quis.ꝛ in.d.c contingit. cuz glo.cõcoꝛ.hic Pau.dicens q ista fraude consueuerunt uti appellantes ad hoc vt videantur impediri infra annũ:ꝛ sic habeant biennium. ¶ Glo.procurãtes.q̃rit an contra istos procurantes se capi vltra penam hic positam possit,pceditur contra contumaces. Respõdet q sic,si de hoc constet alle.vt lite nõ cõte.qñ.post prin.ꝛ.ſ.de in.i cle.dudũ.ff.si quis cau.l.ũ.in fi.cum cõcoꝛ.facit de officio dele.pastoralis.in.fi. Jurta hoc q̃ritur an capiens talem procurantẽ hoc casu incurrat penã quam hic incurrit,pcurans. Ridet zen.q non per hunc ter.q solum loquitur de pcurãte. Ex quo colligit q plus punitur pcurans q̃ faciens alie.ff.de his qui no.infa.l.atbletas.§.põponius.iuncta l.imperator.e.ti.ꝛc. ¶ Gl.nullus.querit an hec renunciatio in casu decre.sit nulla etiam quo ad renunciantẽ.nedũ quo ad superiorem beneficiati. Respondet q sic:ꝛ hoc voluit ter.hic cuz vniuersaliter dixit nullius esse oĩno firmitatis talẽ renũciationem:ꝛ hoc inducit glo.ad no.in.c.qõ in vnbus,de renũ.vez an renũciatio beneficij facta in manu laici valet saltẽ quo ad renũciationem:q̃ videtur q nõ per predicta de quo dicendum vt ibi.Ste.vero hic dicit esse casum spãlez in quo annullat oĩno. actus ppter metũ regulariter secus:q̃ ea q̃ fiunt metu regulari

9 ter valent sed iuris remedio rescindũtur.ſ.qõ me cau.Abbas ¶ Quid aũt si in casu isto interuenisset iuramentũ an ligaret remitti ad no.de iureiur.si vero,ꝛ dicit tenendũ qõ habeẽ.e.ti. verũ.Idem Ste.dicẽdum est vt no.in.d.c.verũ.qõ iuramentũ metu extortum obligat contrauenientẽ saltem ad veniale si nõ fit petita ꝛ data absolutio.ad mortale autẽ non obligat vt ibi.

b ¶ Glo.constituit.querit b qñ dicatur iudici constare de incurrione dictarũ penarũ. Respõdet q̃ parte vocata coraẽo hoc erat probatũ.facit qõ no.ſ.eo.de offi.dele.cle.i.ꝛ.ſ.e.pri.ad fi. ¶ Gl.vltima.querit an requiratur fnia boꝝ in casu decre. dicit q nõ.quia illam incurrit contrafaciẽs ipso iure.non ob.iste ter.q non loquitur de fnia ferenda super delicto:sed de publicatione pene iã incurse que hoc casu ꝺz fieri.ad quod glo.alle.

10 concoꝛ. ¶ Ultimo hic Pau.tractat de dictione preter h̃ posita in ter.qualiter hic ponat an habeat includere an vero excludere.dicit q in isto casu includit:regulariter aũt dicẽdũ est q si precedat oratio affirmatiua ꝛ dictio preter sequatur tũc excludit.Si vero precedit negatiua ꝛ tunc includit:ꝛ sic dicit intelligendũ.l.iũ.C.de trãsact. Nec vera quãdo sub dictione preter seqquitur aliquid quod continebaꝰ in precedenti oratione als ẽ includit.l.i.ff.de pigno.act.de hoc in regula peccatũ.de regu.iur.in.vi.per Ey.in.l.actione.C.de trãsact.ꝛ ibi per Bart. ꝛ plenius.in.l.si cum.§.qui iniuriarum.ff.si quis cau.ꝛ.l.i.ff.de pig.act.vbi per glo.

1 ¶ Pena antiqua vbi non sufficit ppter malitiaz ꝛ ppter viã transgressorum adẽciẽda est noua.

2 Abstinere a malo non sufficit nisi fiat bonum.

3 Pena vnius debet esse alijs in exemplum.

4 Decime sunt indicen de populo p religiosos ꝛ pdicatores:ꝛ ẽ religiosi audientes in gfessione debẽt monere gfitentes ad faciendum cõscientiã de decimis nõ solutis als puniuntur.

5 Pena duplex q̃libz imponitur ex eodem delicto.

6 Mendicantes qui dicantur.

7 Correctio religiosi primo loco spectat ad suum prelatum.

8 Deci me an sint de iure debite.

9 Et de malis ꝛ de bonis q̃ obuenium occasione decimarum.

10 Suspensionum multe sunt species.

11 Suspensus ab officio a iure vel ab homine an videatur eo ipso suspensus a beneficio.

12 Contraria contrarijs curantur.

13 Dictum in vno capitulo legis vel statuti separato nõ ꝺz trahi ad aliud capitulum separatum.

14 Mouum dicitur aliquid multis modis.

Capiẽtes eos quos ad

1 tres sunt partes principales.scõa ibi.illos tertia ibi.fame. ¶ Mo.primo q pluriũ modis quis inducitur ad obseruãtiam iuris: quia interdum ex premio virtutis. Interdum ex timore pene.vnde cõsueuerũt dari versus. Oderunt peccare boni virtutis amore. Oderunt peccare mali formidine pene.facit qõ no.ff.de iustit.ꝛ in.l.i.ꝛ.d.e prebẽ.euz qui.in.vi. ¶ Ité no.qõ vbi pena antiqua nõ sufficit ppter malitiã ꝛ ppter viam transgressoꝝ adẽciẽda est noua. ¶ Mo.aliud q non sufficit abstinere a malo nisi ẽt fiat qõ bonũ est p gio.isti.de iu.ꝛ iur.§.iuris precepta ad hoc glo.hic alleg.concoꝛ.ꝛ authoritatẽ.quod not.

3 ¶ Mo.vlterius q pena vniꝰ ꝺz esse alijs in exemplũ. Dein

c de no.penã trãsgressoris decre.vnice de excel.pla.i.vi. ¶ Ité no.penam religiosoꝝ qui aliqua dicuntur audiẽtes retrahant a solutione decimarum debitarũ in ecclesijs q̃ sunt ipso facto

4 excõicati. ¶ Mo.hic ꝺes certos in quib? religiosi fi re regrã tur a rectoribus parochialibus vel vicarijs perpetuis vel tẽporalibus debent in predicationibus suis dicto tẽpore faciẽdis informare populum circa solutionem decimarũ:ꝛ silr debẽt facere cõscientiam cõtentibus ipsis fratribus. ¶ Et no.penaz religiosi in pdicationibus in dictis diebus scienter omittẽtis facere qõ dictũ est. ¶ Item no.penã religiosoruz qui scienter omittunt facere conscientiã cõtentibus de decimis solnẽdis qõ pceditin religiosis monasteriorũ ꝛ ecclesiarũ nõ percipiẽtium decimas. ¶ In ver.sane.no.penã violentium decre.i.de

5 sepul.in.vi. ¶ Mo.ex eodem delicto interdũ duplicẽ penaz imponi.de quo de iudi.at si clerici.§.fi.ꝛ vt lite.non contesta.

6 quoniam.in fi.ꝛc. ¶ Glo.mendicantibus. d querit qui dican

d tur mendicãtes.remittit ad ea q̃ habentur de relig.domib. c. vno.in.vi.qz dicũtur illi quibus victum tribuit incerta mendicitas.viri.in cle.i.de regula.an aũt hec pena locum habeat in alijs non mendicãtib?.dic q nõ. Idem Pau.qz cõstõ de qua bic loquitur nõ hꝫ locum:in alijs ergo nec ista q̃ venit ad illi? interpretationẽ.Quo ad hoc colligit gl.vnam differentiam inter mẽdicãtes ꝛ alios.ꝛ alle.concoꝛ.quibus alie colliguntur.videtis.in cle.i.ꝛ alle.de regula. Idem Pau,alle.vltra cõcoꝛ. glo.ſ.de sen.excõ.cũ ex eo.ꝛ de ver.sig.in cle.exiui.ꝛc. ¶ Glos. religiosus.querit qõ hic ꝺz.in ꝺ.illos.an habeat locũ sine isti religiosi sint mendicãtes sive alij:dicit q sic per istum tertũ qui indistincte loquitur. Fatetur tñ q nõ cõprehendit clericos

a ¶ Nõ si penis deferetur dignitati.adde.ter. i.l.aut facta.§. psona.ff.de penis.gl.ꝛ doc.i c.cũ qdaz extra de iurein.

b ¶ Nisi dicat cõstare.adõ bñficere. qõ dicit Sel.i.c.cãz q.i j.col.extra de re.

c ¶ Mo.vlteriꝰ. adde bo.ter.i l.aut fcta.§.fi. ff.de pe.ꝛ pulchre pan.in.c. at si clerici.in pn.in.ũ.col.v. vlt.no.ũ iudi.

d ¶ Querit qdi cauk.adde que hũtur.p.d. ab ba.i. c.inimis. de excel. prela torum.

seculares nec laycos cū constō illa sit penalis ꝛ loquatur solum de religiosis. facit. j. de sen. ex cō. cle. Idē Step. alle. de pe. dist. i. §. pene. dicit tū ℣Pau. aduertendū hic q ꝙ vt locū habeat hec pena requiruntur duo. ℣Primo q religiosi talia ꝓferant, vt retrahant a solutione decimarū. Scōo q talia ꝓferant obligatis ad decimas soluendas: ecus si ꝓferāt alia intentione vel nō obligatis. arg. huius cle. §m eum. ¶Glo. non sufficit. ad id qō hic ꝙ non sufficit abstinere a malo ꝛc. alle. concor. Idē ℣Pau. qui vltra concor. glo. alle. de pe. dist. ij. §. i enim inquit. xi. q. iij. iustus ꝛ ex hoc colligit ℣Pau. huic casum in quo quis cōpellit benefacere regulariter contra. xxij. q. i. ad fidem. ¶Glo. populo querit quid si deliquant religiosi in eo q̄ hic ꝺr tēpore quo sermocinantur ad clerū. ¶Ridet q̄ tūc nō habet locū cle. per hanc literam aliū contrarium. vbi ℣Paul. alle. q̄ clericus est qd diuersum a ꝓpō. de sen. ex cō. §. si ſnia. in. vi. Idē Step. q̄ clericꝰ nō soluit decimas sed sibi soluuntur. de deci. c. i. ꝛ. j. ꝛ. c. nouum genus ꝛc.

¶So. in p. ima q̄rit quare in octo festiuitatibus bis numeratis nō adiecit festū natalis dñi ꝛ pasche resurrectiōis. ¶Ridet glo. q̄ hoc est da arbitrariꝫ de quibus nō cogimur reddere rationē de re cri. §i qñ. sen. hic dicit de festo natiuitatis nō fit mētio ꝓpter occupationē triū missarū q̄ celebrantur in illo die alle. de cōse. di. j. nocte sancta. ꝛ de cele. miss. cōsiliū consuluisti de festo aūt pasche nō fit mētio ꝓpter occupationē carnis alꝫ canonis ad quem concurrunt: pōt tū dici §m eū ꝙ etiam hic loquitur de natiuitate ꝓpri si fiat pūctus post verbum natiuitatis vt dicatur natiuitatis. f. xpi. ¶Glo. reg̃isti. a cōtrario tex. colligit q̄ isti religiosi non requisiti non tenentur facere. f. iforma reandētes super solutione decimaꝝ. ꝛ alle cōcor. ꝓpter hoc dicit hic Step. q̄ de requisitione expediret fieri publicum instr̄m vel literas alle. de sen. excom. cū medicinalis. i. vi. ꝛ hoc vt facilius fiat ꝙ bn vtī bi ꝛc. ¶Glo. f. arguantur. colligit q̄ ad

a officium superiorū ꝓlatorū spectat corrigere ꝛ arguere ī feriores ꝛ alle. concor. Qui aūt hic appellētur superiores dicit Ste. q̄ illi qui ſſunt ꝓuincialibus concilijs singulis triennijs de sta. regu. c. in singulis. Item ꝛ alij ꝓlati in suis ecclesijs de cōsti. cum omnes. ꝛ. c. cum accessisset. ¶†Hi. facient. colligit[a] q̄ correctio religiosi primo loco spectat ad suū ꝓlatum de quo remittit ad no. de offi. ordi. quātō vidistis plene post Jo. de lig in. cle. i. de sta. regu. Idem dic zenz. Qualia aūt debent esse ista statuta penalia de quibus hic loquitur: dicit q̄ hoc est ipsorum dele. de causis. ¶Glo. Gregorij. ārit vbi fit ista constitutio gregorij. ¶Respondet q̄ in. c. i. de deci in. vi. Fatet tū q̄ ibi loquitur nedum de debitis decimarum: sed etiam de aliꝭ rebꝰ debitis ecclesie: hic autem solum de debitis decinarum. ¶†Iurta hoc re

8 noco in dubitu. an decime sint de iure debite. dicit Mat. iq̄ sic probat per tex. hic in ver. illos ibi decimarū ecclesiis debitaꝝ ꝛc. Ad hoc etiā alle. de deci. tua. ꝛ. e. ti. c. j. ī. vi. ꝛ. xxvij. di. ꝓpter hec. xvi. q. i. §i monachus ꝛ. c. moderatione. ꝓper hoc dicit zen. q̄ eorum solutio non potest omitti sine peccato. alleg. de no. ope. nun. cuz er iniuncto. ꝓper hoc etiam dicit Guil. q̄ §i religiosi cōfessores ꝛ ꝓperiant aliquos eis cōfitēes esse retentores dicim a rum non debent absoluere eos ex quo continue sunt in peccato mortali sic retinēdo decimas: vt probatur de deci. ꝓhibem⁹: ꝛ quia scire debent ipsi religiosi q̄ nō est remissibile peccatum nisi restituatur ablatum. xvj. q. vi. sacros. ¶†Quoniā autem multa mala inducuntur contra non soluentes decimas tractat hic

9 Mat. dicēs q̄ primo in ducitur ex hoc ꝓiuatio dñici a nobis scōo quia soluentes decimas olim omnibus bonis abundabāt xvi. q. vij. maiores. ꝛ quia hodie non soluūtur reducuntur ad decimam. xvi. q. j. decime. [b]Tertio q̄ locuste ꝛ plage tollunt fructus ꝛ qō nō accipit xps tollit fiscus. xvi. q. vij. maiores. Et cōtra dicit q̄ soluentes remunerantur in quātuor. primo quia datur eis abundantia frutuū: scōo sanitas corporis. tertio remissio peccatorū quarto vita eterna. xvi. q. i. decime. De hac materia decimarū plene in rubrica. de deci. ꝓ ℣nn. ꝛ ℣ost. e. tit. a nobis. ꝛ eo. ti. c. j. i. vi. ꝛ. ē. cōpil. cle. i. ꝛ. ij. de decimis ꝛc. ¶†Hi.

10 suspēsi. colligit in principio nouā speciem suspensionis. f. ab officio predicandi non inductam per iura antiqua: ꝙ cuius euidentia dicit glo. aduertēdum plures esse ꝛ varias spēs penarū de qbus per glo. in. c. ad reprimēdā. de offi. or. ꝛ per ℣ostiē. in summa de penis. §. quot sunt species. Inter alias aūt spēs penarū est species suspensionis q̄ subdiuiditur in multas alias spēs q̄ in. xxv. de qbus in. [c]glo. plena ꝛ magistra ꝓsequitur cū suis subdiuisionibus: q̄ q̄dam est simpler q̄dam determinata ꝛ hec dupler: q̄ q̄dā determinata respectu temporis. Et hec vltima sili dupler: q̄ q̄dā determinata ad tps certū. quedā ad tempꝰ incertū puta donec satisfecerit. Itez aduertendum q̄ fient actꝰ boīs sunt diuersi. diuersa eox officia: ita diuerse sunt spēs suspēsionum. Et breuiter infinite possunt esse species suspensionum sicut infinita sunt officia ꝛ actus boīm a quibus sen. a quorum exercitio nō potest suspēdi facit. l. mozū per totuz. ff. de penis. glo. tū hic vt plurimum ꝓsequitur suspensiones concernētes actus personarum ecclesiasticarū ꝛ clarissima est nec eget alia recitatione cū lectione literali vsq̄ ad versi. ꝛ quia. §. ℣bigl. q̄rit de questione notabili ꝓpter quā sepissime fit remissio ad

11 hanc ꝛ gl. nunquid valet suspensus ab officio ab boīe vel a iure eoipso videtur suspensus a beneficio. videtur dicendum q̄ nō q̄ diuersa est spēs suspensionis a beneficio vt ptz ex iuribꝰ. §. al'eg. in glo. ꝛ potissime ex decre. q̄ in omnibus. de vsuris. ꝛ de officio. deleg. c. ij. ꝛ de clan. desp̄o. c. fi. ꝛ de offi. dele. c. i. §. vt aūt in. vi. ꝛ de elec. nihil. ꝛ de elec. cum in cunctis. Jn quibus iuribus ptz q̄ qñq̄ quis suspēditur simplr ab officio. qñq̄ ad tps: ꝛ sili. qñq̄ quis suspenditur a beneficio simplr habito quando q̄ ad tempus: ad hoc q̄ interdum quis suspendit ab officio ꝛ beneficio. vt ptz in decre. taz literis. in fi. §. de testi. de secū. mu. c. i. de ꝓiuil. tuarum cuz fi. ergo bene patet q̄ data suspensione ab officio non sequitur per hoc suspensio a beneficio nisi expri matur. ¶Ham als super sue aderetur in dictis iuribus de beneficio fi sufficiat suspensio ab officio contra decre. si papa. de ꝓui. in. vi. q̄ verba non debent esse superflua vt ibi. Jn contrarius hic glo. nil alle. Sed ℣Pau. in cle. i. §. de ꝓiuile. vbi hoc tangit. alle. q̄ beneficium datur ꝓpter officiū. de ꝓbēd. cū scōm. de rescrip. c. fi. in. vi. ergo suspensus est a beneficio. ergo suspēsus ab officio ꝺz intelligi cōiter suspēsus a beneficio. Ad hoc q̄ille q̄ ꝓiuatur officio ꝓiuatur etiam beneficio. lxxi. dist. si qui sacerdotuz. ꝛ. c. j. de conse. cum dilectus. ꝛ. xxvj. di. c. ꝓter hec. Ergo eodē modo in suspēsione etiā idē est dicendum vt suspensus ab officio: etiaz sit suspensus a beneficio. q̄ eadem videtur esse ratio que in ꝓiuatione: ꝛ ꝙ ſs idem ꝺz esse ius. de cōsti. trāsla. cum concor. ¶Quid dicēdum gl. hic recitat qnq̄ opiniones. vna fuit ℣ost. quā secutꝰ fuit Arch. ſ. de re iu. cū eterni. in. vi. quia aut loquimur in suspēsione iuris aut in suspensione boīs. ℣Primo casus suspensus ab officio non intelligitur suspensus a beneficio ad hoc vt statutum iuris penale restringaf. de elec. statutum. in. vi. cum concor. facit decret. ad audiētiam. de deci. Scōo casu. f. in suspēsione boīs dicit secus: q̄ suspēsus ab boīe ab officio eoipso intelligitur suspensus a beneficio. alle. de cle. coniu. diuersis fallacijs ꝛ c. Jo. de ꝓbēn cum secūdum. de eta. et qualita. cuz bone. de app. pastoralis. ꝛ de app. apostolice. Et §m ꝓdicta dicebat ℣ost. intelligēdum q̄ ipse no. in sum. de ver. sig. §. pe. als i fi. vlt. ver. fi. no. ꝛ se. ℣Pro ꝓdicta opi. adducit rationē q̄ mitius agitur cū lege cū cum ministro legis. ff. de ar bi. l. celsus, nec iudex ꝺz esse clemētior lege. in auth. de iudic. §. ops. col. vi. quasi asperior esse possit. cōtra istam opinio. ℣ost. ꝛ Archidia. facit q̄ ō indistincte videtur etiā in suspensione iuris suspensum ab officio intelligi suspensum a beneficio: q̄ bñficium. vt dixi. §. datur ꝓpter officium. de rescri. c. ij. ꝛ fi. in. vi. ergo suspēsus ab officio intelligi ꝺz suspēsus a beneficio. ad hoc lxxi. di. si quis sacerdotuz. ꝛ q̄ ibi no. de cōsue. cū dilectus. in glo. suspensus. ꝛ de cle. ex com. mi. latores. ¶Preterea hoc videt expressuz. in. c. ꝓeter hec. xxvj. di. quap: opter. gl. ℞ recitat alia opi. que fuit Jo. in. d. c. ꝓeter hec. ꝺz vt distinguamus ecōtra ad opi. ℣ost. q̄ aut qa est suspēsus ab officio a iure. ꝛ tunc eo ipso intelligitur suspensus ab officio ꝛ a beneficio. aut est, suspēsus ab homine ab officio. ꝛ tunc nō intelligitur suspēsus a beneficio nisi in ſnīa exprimatur cōtra istā opi. eodē modo faciunt rōnes ꝛ iura allegata ꝛ tra ꝓcedentē opi. ideo gl. recitat tertiā opi. q̄ fuit Tancre. ꝛ Ain. in decre. cum bone. de eta. ꝛ qua. put ibi no. ꝓ Jo. an. sup gl. ij. q̄ aut suspensus ab officio est in mora petendi absolutionem. et tunc ei subtrahitur beneficium. et sic etiā suspēditur a bñficio. alleg. de elec. c. fi. ij. q. v. sup cā. facit. c. vtrum. §. cū vero. ne sede va. in. vi. aut non est mora: ꝛ tūc secus illa opi. eodem modo laboraꝝ quo ꝛ ꝓcedentes: ideo glo. recitat quartā opi. q̄ fuit eiusdē. Tancre. ꝛ Abb. in decre. a crapula. de vita ꝛ bone. cler. vt ibi not. super glo. ij. q̄ aut quis est suspensus ab officio ꝓ crimine qō constat esse mortale: aut ꝓ infamia que orta est ex eo q̄ dubitatur an crimen cōmiserit an nō: vel ꝓ facto de quo dubitat an sit mortale. Primo casu suspēsus ab officio erit suspēsus a beneficio. Jn scōo casu secus. alle. ij. q. v. ꝓbyter. de pur. ca. c. j. ꝛ. c. inter. Quinta fuit opi. ℣ost. in decre. pastoralis. de app. in vltima glo. que fortevoluit idē qō ꝓ tori. opi. ꝙ per verba alia: q̄ aut quis est suspēsus ex leui causa vale ꝓpter infamiam vel scandalum. vt. d. ꝓesbiter, nec contēnit suspensiones, ꝛ tunc ꝙ quis suspensus sit ab officio: non ꝓ hoc sibi contrahetur sibi beneficium: et per ꝙs. nō ītelliget ex hoc suspensus a bñficio qō non ꝺz subtrahi sine magna cā xvi. q. vij. inuentum. nec quandiu aliꝭ remedijs est locꝰ seu aliꝭ rationibus satisfieri potest. C. de execu. rei iudi. l. ℞ pendia. Inter duz quis est suspensus ex magna cā vel etiā ex alia ſz cōtinet suspensionem

suspensionem: ꝛ tunc subtrahetur beneficium suspensio ab officio. alle. de eta. ꝛ qua. cū bone. ergo dictar opinionuz erit vera. ¶Glo. dicit q̄ tres vltime opiniones videntur coniungēde nisi aliud in ſnīa iuris vel boīs exprimatur: quasi velit gl. q̄ distinguere debeam⁹: quia aut ex verbis ſnīe iuris vel boīs appareat an ius vel homo velit suspensum ab officio intelligi vel non intelligi suspensum a beneficio ꝛ tunc illud est fernandū: ꝛ hoc clarꝫ q̄ vbi verba sunt clara ꝛ aperta nō est opꝰ interpretatiōe l. ille aut ille. §. cum verbis. ff. de leg. iij. aut hoc non apparet: ꝛ tunc quis est suspēsus ab officio ꝙ crimine ꝛ ex cā magna: ꝛ tūc etiam intelligetur suspensus a beneficio. Aut est suspensus ꝓ infamia vel facto de quo dubitat an sit mortale vel ꝓpter scandalū vel alias ex leui causa ꝛ tunc contēnit suspensionē ab officio nec est in mora petendi obsolutionem ab illa: ꝛ tunc subtrahetur beneficiū: aut non contēnit suspensionē ab officio nec est in mora petendi absolutionem ab illa: ꝛ tunc suspēsus ab officio non debet subtrahi beneficium. ꝛ hec fuit mens glo. ꝛ scōm istā distinctionē sunt intelligēda iura superi⁹ ꝙ ꝛ tra. alleg. ℣Pau. in. d. cle. i. de ꝓiui. aliter dicit distinguendo principaliter tres casus: q̄ aut loquitur de suspenso ab officio ꝛ perpetuo aut ad tempus aut simpliciter. Primo casu suspensus ab officio indistincte intelligitur suspensus a beneficio: q̄ talis suspensio ℞ vim priuatiōis. vt no. ꝙ eū in cle. i. de reb. eccl. non alie. scōo casu q̄ ad tēpus ꝛ tunc aut loquimur de beneficio q̄ solū datur interessentibus diuinis officijs ꝛ a tali beneficio est suspensus: q̄ non interest diuinis nec interesse potest. Si vero loquimur de alio beneficio q̄ ō datur etiaz non interessentibus diuinis: ꝛ tunc ab illo nō intelligitur suspēsus nisi aliud sit expressum. alle. de ſpmo. c. pe. ꝛ de temp. ordi. c. vel non est cōpos. tertio casu q̄ quis est simpliciter suspēsus ab officio: ꝛ tunc ex vi vocabuli non est suspēsus a beneficio sed an possit subtrahi per ſnīam ꝛ tunc dicit q̄ si est suspēsus ꝓ graui culpa potest subtrahi. Si vero est suspensus ꝓ leui culpa ꝛ tūc nō debet subtrahi ℘ eū hoc intellige q̄ non cōtempsit suspensionem nec est ī mora petendi absolutionē. ar. eozū q̄ superius dicta sunt. f. c. de concess. ꝓbē. q̄ diuersitatem ꝛ. c. fi. de elec. ꝛ de elec. c. j. i. vi. Itē hoc intelligo de alio beneficio cū de illo qō datur interessentibꝰ diuinis: q̄ de illis nō est dubiū vt ptz ex predictis circa scōm casum. Et hec distinctio ℣Pau. rōnabilior videtur cū illa glo. cui bi plus placet ꝛ videt mihi q̄ etiam plus placet nō Jasparī de calde. in. c. cum dilectus. de consue. vbi materia reuoluitur.

12 [†]Glo. dicendi. [a]colligit. ex no. ex littera q̄ ꝓtraria cōtrarijs

a purgātur. ꝛ alle. concor. facit. l. i. de cadu. tol. C. per hoc ēt colligitur q̄ petiti tacēdi purgatur. dicendo. xliij. dist. sic rector. ꝛ c. Glo. exinde exponit ꝛ declarat literam. ¶Glo. percipiēdū. q̄ rit quare pena hic posita non ℎz locum in religiosis ꝓcipientibus decimas. Respondet glo. q̄ soli non percipiētes consueuerunt in talibꝰ delinq̄re: ꝛ ideo de his dixit q̄ ad ea q̄ frequēter accidūt ꝛ non ad ea q̄ raro debent iura adaptari. l. nam ad ea. ff. de legi. Quare aūt hic nō excepit religiosos retinētes vel nō soluētes decimas dicit ℣Pau. q̄ ideo q̄ frustratoria fuisset ꝙ tō ista: q̄ aut loqtur de medicātibus ꝛ ifrī nō soluūt decimas q̄ nil būt aut de aliꝭ: illi ēt nō soluunt saltē de nonalibus quas ꝓprijs manibus ꝛ suntibus coluerūt: nec de nutrimentis alialium. de deci. ex parte. ꝛ ꝙ ſs nulli religiosi includerētur ī mādato huius cōstōnis ꝛ sic fuisset frustratoria. ¶Glo. hoc intē di. q̄rit an ista exceptio respiciat nedū ꝓxima de omittentibꝰ sciēter facere cōsiliam consentientibus sed etiam verisimiles illos etiam vt sic religiosi percipientes decimas si vocant aliqua q̄ retrahant audientes a solutione decimarum n ō sint excōicati. Respondet glos. q̄ sic q̄ in originali litera q̄ fuit primo missa est dictio hec in plurali ꝛ non dictio hec in singulari. ¶Jn. §. sane glo. similem ſnīam querit que est similis sententia de qua hic loquitur. Respōdet q̄ loquitur de ſnīa excōicationis quaz etiā. §. notauit. non aūt loquitur de aliꝭ que sunt pene: ꝛ sic hic nō loquitur de ſnīa suspensionis ab officio predicandi ꝛ hoc tenet hic ℣Pau. per rationē glo. qō no. bene. ꝛ per hoc habes q̄ ſnīa excōicationis ꝓprie non est pena. Sed querit hic La. an banc sententiam excōicationis incurrant etiam inducti neduz inducentes. dicit q̄ ūc: si inducentibus consentiat ℓz videatur contra. §. cle. ꝓtori. ibi illis penam īcursuris eandē. ad hoc de sen. excō. contingat. ꝛ q̄ ibi no. in nouel. ꝛ per ℣ost. de loca. c. j. An aūt inducentes indistincte incurrant dictam penā ex sola inductione, dicit q̄ non nisi inductio haberet effectuz. vt q̄ induxerunt ꝛ inductis fecit illud ad qō induxerunt. Monetur quia verba debent intelligi cum effectu. vt in decre. relatum. de cle. nō resi. maxime in isto casu vbi agitur de pena ſpirituali imponanda per constitutionem. ad quod alle. quod no. Archi. xvij. q. i. si quis in magna glo. ꝛ penul. col. in ver. in penis autem ſpiritualibus ꝛ qō no. Joan. an. in nouel. de indi. ſnuliores in. vi.

¶Glo. contenta. querit que sit pena contenta in decre. i. de sepul. in. vi. de qua loquitur. Respondet clare ponendo illam ad literaz. ¶Gl. absolvendos querit an ab excōicationibus aliꝭ huius cle. cū huius. §. possit inferiora papa absoluere: videtur q̄ non per hanc ter. contrarium tenet glo. quia hic. §. est separatus per se ab aliꝭ dictis huius ꝓstitutionis: ꝛ ideo de eo qō hic dicitur ab alia nō inferetur. arg. no. de postu. prela. c. j. in. vi, fa. l. i. ff. de calū, et qui fi. sint legi. per venerabilem hoc concludit Guil. q̄ ab aliꝭ excōmunicationibus huius cōstitutionis cū huius. §. ordinarij poterunt absoluere cum absolutio in eis

13 non reserneꝝ pape. ar. de sent. excōi. nuper. ¶†Ho. bene glo. q̄ dictum in vno. c. legis vel statuti separato non debet trahi

b ad aliud. c. separatum. de quo per Bar. in. l. ꝓetor. [b]§. docere ff. vi bo. rap. ꝛ. l. talis scriptura. ff. de lega. i. facit quod no. de ap. qōni. ꝛ. c. ū. requiris. ꝛ per do. Ant. in cle. q̄ regulares. de sup. neg. i ꝓela. per hūc tex. ibi: ꝛ quia nisi fiat quod bonum est ꝛc. dicit enim Guil. hic q̄ ℓz baptizato de nouo fine gemitu ꝛ plāctu remittantur peccata. de conse. dist. iij. fine penitentia salvari tamē non poterit nisi faciat bonum cum possit: licet absti

14 nuum. allega. §. de celebr. misſ. clemē. grauis. †Ultimo ℣Pau. per tex. hic ibi de nouo ꝛc. tractat quomodo multis modis ōr aliquid nouum quia qñq̄ ōr aliquid nouum respectu principij vt quia nunq̄ fuit. vij. q. i. non aūt. viij. q. i. nec nouū. de verb. sig. quid per nouale. ꝛ. xviij. q. i acacius. ꝛ sic sumit hic. Quandoq̄ dicitur nouum id qō fuit ꝛ postea desūt ꝛ iteruz renouāt. xviij. q. ij. de monachis. ꝛ sic non intelligitur hic. nam si domus religiosorum corruit ꝛ super eodem solo reedificatur non est locus huic prohibitioni sed solum qñ de nouo locū querunt: secus si locus desineret esse suus ꝛ ipsum quererent nouo titulo: q̄ tūc locus esset huic cōstitutioni. de cōsti. cū accessissent. Quādoq̄ dicitur nouū etiam qō aliq̄ fuit. facit qō no. xvij. di. preceptis. ꝛ. §. de rescrip. cle. ſfas. dicitur etiam nouū respectu finis id qō nouiter habuit terminum. xxv. q. vij. de gradibus. facit qō no.

a de elec. generali. in. vi. per glo. [a]Colligit ex no. ex ſfa. Add de ter. i. l. affetū. i. fi. xxvi. q. vij. ꝛ ter. i. c. si quis semel. ō pe. distin. ij.

¶De penitentijs et remissionibus. Rubrica.

1 ¶℣Damnatis ad vltimum supplicium non debet denegari sacramentum penitentie.

2 Inder ecclesiasticus potest cōpellere iudicem secularē ad obseruantiam iuris canonici in foro suo.

3 Absolui inuitus an possit quis.

4 Penitentie sacramētū nō ꝺz dari nisi petēti: sed an possit dari a quocunq̄ sacerdote etiam non proprio.

5 Sacramentū eucharistie ꝛ extreme vnctionis an debeat dari damnatis ad mortem. ꝛ nu. 7.

6 Sepulture ecclesiastice tradi an debeat corpꝰ dānati ad mortē.

7 Suspensus ad furcam non debet de furcis deponi sine licētia iudicis: quam de facili debet iudex concedere.

b ¶§. docere.

8 Immunitatem dare criminosis ꝛ dānatis quis locus possit.

9 Corpus christi an liberabit fugientem ad eum.

10 Etan fugiens ad corpus christi dum forte presbyter portat ad aliquem infirmum an gaudeat immunitate.

11 Immunitatis priuilegio quis gaudere debeat.

12 Immunitas que seu qualis ꝺatur fugienti ꝛ qua pena puniantur frangentes banc immunitatem.

13 Et an eos possit talem fugientem extrahere de ecclesia ꝛ ponere ad monasterium ad penitentiam peragendam.

14 Irregulares sunt officiales deputantes clericos nimis arcto carceri vbi aqua angustie ꝛ panis doloris vix dari possit.

c [C]Um secundum tradita. Primo ponit constitutionem suam. secundo ad illam exequendam excitat suos. ordinarios. secunda ibi locorum. ¶†Not. primo q̄

1 damnatis ad vltimum supplicium non debet denegari sacramentum penitentie nec in hoc seruari ꝺz abusus contrarius. ¶†No. secundum ℣Pan. quod inder ecclesiasticus potest compellere iudicem secularem ad obseruantiam

2 iuris, canonici in foro suo. facit de fo. compe. c. ij. in. vi, [c]de regu. iur. licet. eo. li. xviij. q. v. administratores ibi cogit etiā ad iustitiam seruandam. ¶Glo. si petant, alleg. ꝓ eo cōcor. decre. significasti, ꝛ quod ibi not. de eo qui duxit in matrimonio. vbi dicitur in simili q̄ excōmunicato debet munus absolutionis

3 impendi si petat ꝛ an aute quis inuitus possit absolui tāgit ibi gl, ꝛ cōiter tenet q̄ a vinculo censure pōt inuitus absolui ℓz nō a peccato vel culpa ꝓpter quā est excōicatus: ꝓper hoc ptz q̄

4 sacrim pnīe nō ꝺz dari inuito. ꝛ hoc tenet ℣Pau. ℞ dicit enim q̄

d hoc sacrim pnīe [d]dari debet petēti alis non ꝺz dari. alleg. xvij.

q.v.pauit.xviij.q.vlegaī.fatetur q̄ q̄ꝫ quis cōpellit ad pe-
nitētiā ⁊ alle.despō.ad audictiā.⁊ q̄ō no.xvij.q.iij.quicunq; fa-
cit.xxxv.q.viij.incestuosi.an aūt ꝓ ossit recipi hoc sacramētū pe-
nitentie a quocunq; sacerdote etiam nō proprio:dicit q̄ sic:cū
mortis periculū immineat.alleg.de officio ord.pastoralis.Quid
de sacramento eucharistie.dixi in clemen.i.de priuilegio.⁊c.

¶Sl.penitētie querit ꝙrid de sacramēto eucharistie:an fibi
debebit dari si petat:dicit q̄ sic.all.ś.e.ti.qō in te.de q̄ de cele-
6 mis.sane.†Sed querit de sepultura vꝰ an corpus damnati ad
mortem tradi debeat ecclesiastice sepulture.dicit q̄ sic.per.c.vl
7 ti.xiij.q.vlti.hoc in decapitato vel simili.†Quid aūt de suspen-
so ad furcam dicit glo.post Mostien.qui de hoc not.in decre.ex
parte.ij.de sepul.q̄ talis nō debet deꝛoni de furcis sine licētia
iudicis:ipsa aūt petitia ⁊ obtenta quam de facili debet iudex cō-
cedere.ff.de cadaueribus punitorū.l.i.ij.⁊.iij.⁊ tunc si penitens
fuerit potest tradi sepulture.vt.d.c.vlti.Idem ꝓbaul.idez etiā
Steph.limitat tamen hec verba si suspēsus fuit:ii: patibulo cō-
sueto ⁊ deputato: secꝰ si alibi q̄ tūc sine licentia tolli posset:q̄
hoc a iure ītelligitur concessum.l.obnoxios.C.de relig.⁊ sump
fune.⁊.ff.de condi.insti.l.que sub conditione.ś.fi.Item qō hic
ōz sacramītum penitentie non denegandū dicit procedere ni
si negauerit male ablata restituere vel prestare fecuritatem cum
poterit alle.de rap.in.c.super eo.vidistis multa sacramenta cō-
cessa ipsis damnatis ad mortem.vidi de facto dubitari quid de
sacramēto unctionis extreme an debeat dari talibus si petant:
videtur q̄ nō:quia hoc nō reperitur iure cautum:ergo ⁊c.ar.
de translat.epi.c.ij.idem q̄ fit in pedibus cuꝫ quibus habet iti
a nerari ad locū iustitie.ª Item debeat dari tantū firmis de sacra
vnct.c.vno.ibi infirmatur quis ex vobis,⁊c.In contrarium q̄
iura dicūt tale sacrm dandū cuilibet existenti in periculo mor-
tis cū de'eius morte desperetur.facit qō no per La.ś.de priui.
8 in.c.i.cogita.¶Glos.sequentes sunt literales.q̄rit hic Guil.
b quis locus tribuat immunitatē talibus dānatis vel alīs crimi-
nosis:dicit q̄ locus ecclesie ad diuinum cultum de consensu epi
vel supioris edificate q̄ꝫ nondum consecrate:⁊ lz nondum sin
ea sint diuina officia celebrata.Item cimiteriū ecclesie alle.ᵇC.de
bis qui ad eccl.confu.l.i.ś.ad immu.eccl.inter alia.⁊ c.pe.ad fi.
qō dicit pcedere etiā si predicta loca sint interdicta:q̄ deus in
cuius honore data est libertas ecclesie nō deliquit:⁊ sic non ꝺz
ex dicto ministroū perdi tale priuilegium alle.de bis q̄ sunt
a ma.par.ca.q̄fuit.Ita etiam:no.Inn.in.d.c.pe.fm eum lz gl.
teneat q̄ vt locus sit dicto priuilegio sit necesse q̄ in loco predi
cto sint diuina officia celebrata:secus dicit ī simplicibus ⁊ pri-
natis oratoꝛijs:q̄ lz ibi sint celebrata diuina q̄ illa nō habent
dictum priuilegium:⁊ sic no.Bof.fm eum.de cen.c.fi.De pala-
tio epi.lz nō.sit.j.septa ecclesie dicunt quidē idē q̄ in ecclesia al
leg.xvij.q.iij.statuimus.Idem dicunt de statua ꝓfecti vbis al
le.insti.de bis qui sunt sui vel alie.in.ś.fi.sed dicit ipse q̄ in hoc
attendi ꝺz consuetudo put no.Inno.in.c.inter alia.de immu.
9 eccl.†Nunquid aūt corpus rpi liberabit.Mosti.q̄ sic.in.c.fi.de
cele.mis.Alīꝙ contra alle.de insti.c.fi.dicere potes q̄ sumēs cor
10 pus rpi non liberatur.vt ptz in his q̄ dicta:sunt ergo.†sed an
fugiens ad illud dum forte presbyter portat ad aliquez infirmū
dici potest q̄ sic.de quo in.d.c.sane.dic vt ibi no.⁊.xiij.q.vlti.c.
11 fi.q.Jo.vbi tenet q̄ etiam hoc casu non pdest.†Scōo principa
liter querit quis gaudeat hoc priuilegio.Respondet q̄ quilibet
cuiuscunque conditionis existat qui velit gaudere si antē nolit:
sed spōte se iustitie offert nulla fit violentia ecclesie vt in regula
scienti.de regu.iur.in.vi.per hoc dicit q̄ etiam quilibet seruus
gaudeat hoc priuilegio iuxta distinctionem.c.fi.superius alle.
quinimmo ⁊ indeus qui non ficte vel simulate confugiat:quin;
immo etiam excōicatus.ſRatio q̄ non inspicitur delictum;sed
potiꝰ fauoꝛ ecclesie.Ab isto aūt priuilegio excipiuntur tres p-
sone q̄llo non gaudent scz publicus latro depopulator;agroꝛū
⁊ dilectū cōmittens in ecclesia:⁊ in hoc statur canoni qui corri
git legem que est in auth.de man.prin.ś.qō si delinquentē.Jo.
de lig.hic dicit q̄ ille.ś.nō contradicit canonibus immo.ꝛcoꝛ
dat:q̄ omnes casus positi in.d.ś.exceptis duobus ꝓmis intel;
liguntur q̄ś delictum fuit commissum vel intra ecclesiā vel in
cimiterio vel de ꝓposito in sidioso:vnde si aliquis occidit hoīes
in ecclesia illud nō fecerit in sidiose:ecclesia enim hꝺz ipsus de
fendere maxime si sit cōsuetudo.sic iuxta no.p.Inn.in.c.inter
alia.Si aūt committitur furtum in ecclesia nō tuebitur nec di-
stinguitur de intentione furantis q̄ furtum nunq̄ fit bona in-
tentione nisi in casu.c.i.de fur.fm Bof.in.c.fi.de immu.eccle.lz
12 Host.ibi cōtra.†Tertio querit que seu qualis immunitas cō-
cedatur fugienti ad ecclesiam:dic q̄ fugientibus victualia ⁊ ve
stes non vetantur.l.fi.C.de.bis qui ad ecc.confu.Quarto qua
pena puniuntur frangētes hanc immunitatem.puta victum ⁊
vestitum vel quietem talibus subtrahendo.vel eos totaliter ex
trabēdo:dic q̄ puniūtur sicut ꝓ crimine lese maiestatis.vt.d.
13 l.fi.†Quinto nunqd epūs vel officialis poterit tale fugientē ex
trahere de ecclesia ⁊ ponere ad monasterium ad pnām pera-
gendam.Inn.q̄ sic alle.l.si epūs.C.de adul.authē.sed nouo mo-
re.Idē videt vt ptz.xvij.q.iij.verū.q̄ a sola sanguinis pena
defendit ecclesia ⁊ alīs eos cōpellit de immu.eccle.iter alia.qō
dicit esse verū nisi monasteriū esset nimis actum sicut carcer
qui posset reputari perpetuus:vbi panis angustie ⁊ aqua do-
lozis dari possit.de ver.sig.nouimus.⁊ spāliter in aliquib⁹ lo-
cis in quib⁹ tales incarcerati nō viuunt vltra vi. dies ꝓpter
14 arctationē carceris.An aūt officiales † deputātes clericos ta
li carceri sint irregulares:dicit q̄ sic.q̄ est magis afflictiua il
la mors q̄ lōgiori langore afflīgat.⁊ hoc not.bū rogo te:⁊ sicvi
detur mihi qō alīs audiuerim a dño Haſ.de cal.in decre.in ar.
chiepatu.de rap.ſz aduerte q̄ ꝛēz.bic in vno qō dixi post Jn
no.⁊ Guil.epm posse extrahere pānatum fugientē ad ecclesiā
de illa ⁊ illum ponere in monasterium ad pnām peragēdam:
tenet contrariū q̄ nullo iure hoc caueturfm eū.Item qō eps
hꝺz fugitēs ad ecclesiam intra ecclesiam defendere.ergo non
poterit extrahere.Jo.de lig.dici.qō opi.Inn.et verio:q̄ ec-
clesia solū defendit a pena sanguinis vt superi⁹ est dictū.a.xxv
iij.q.v.reos sanguinum.Ultimo q̄rit Guil.qd fiat principibus
tota die violētibus hanc immunitatem.dicit q̄ ſsilū bū feciſ-
set imponere penas grauiores.alle.no.per Inn.ś.e.inter alia.

1 ¶Questores seu eleemosynarū plerūq; decipiunt simplices
in suis pdicationib⁹ vt pecunia fallaci ⁊ subtili ingenio ab eis
ertoꝛqueāt.⁊ male faciunt q̄ non est licitum per falsam predi-
cationem aliquid ertoꝛquere.ꝛ nu.2.

3 Questores non debent admitti nisi ostendant ītteras apostoli
cas vel diocesanoꝝum.

4 Questores ex forma cōi literarū apostolicarū non conceditur
eis nisi vt possint indulgētias in literis cōcessas insinuare; et
charitatiua subsidia simpliciter postulare:nō aūt ꝺz eis ꝓpter
illas ꝓpꝛo pdicare nec aliud exponere q̄ꝫ qō in literis cōtinet.

5 Questorum litere quas dicunt apostolicas sun prius examinā-
de per diocesanum ante q̄ admittantur ne aliqua fraus sit cō-
missa in eis.

6 Questores in qb⁹ delinquant ⁊ quibus priuilegiꝰ gaudeant.

7 Questores delinquētes in predictis debēt puniri per epm nō
obstante quocunq; priuilegio.

8 Questores eleemosynarū dicunt a questu:questores iudicioꝝ
dicūntur a querendo:⁊ tales sunt indices.

9 Questores nō possunt proprio motu concedere indulgentiam
et quare.

10 Indulgentias dare spectat ad papam.

11 Et ad hoc vt valeant quot requirantur.

12 Indulgentia legitime concessa quid operetur.

13 Dispensare non possunt questores super votis qz hoc spectat
ad episcopos et superiores.

14 Super voto continentie dispensare an possit papa.

15 Distributio male ablatoꝝ ad quē spectet an ad epm an ad exe
cutoꝛem testamento datum.

16 Alias extrahēdi de purgatorio potestatē nō habēt questores.

17 Suffragia an possint prodesse existentibus in purgatorio.

18 Indulgentia an possit cōcedi existentibus in purgatorio.

19 Animas extrahere de purgatorio ad solum deum spectat.

20 Indulgentia que conceditur a pena ⁊ culpa qualis sit.

21 Et quis possit hanc indulgentiam concedere.

22 Simplicitas est multiplex.

23 Questoribus non pmissum pdicare sed solū indulgētias populo
insinuare ⁊ ab eo petere charitatiuum subsidium.

24 Litere questoꝝ priusq̄ admittantur debent examinari per
epm ⁊ an poterit de eis iudicare.

25 Cognoscere potest quis interdū de re qua nō pōt iudicare.

26 Dispensare nō potest eps in his in quibus est peccatū morta-
le fm legem diuinam vt in furto ⁊ rapina nec etiā papa.in his
vero in quibus est peccatum mortale fm ius positum tunc si
episcopis siue inferioꝛibus est interdicta dispēsatio solus pa-
pa pōt dispēsare siue penitentiam imponere:sed si nō est iter
dicta tunc dispensare poterit episcopus.ª

27 Penitentiam relaxandi:cōmutandi vel remittendi quis ha-
beat potestatem.

28 Questores a quibus possint accipere literas questionandi.

Busionibus quas nō.

Tres sunt partes principales decret. quia in
prima parte repetit dispositionem consilij ge-
neralis de questoribus non admittendis sine
literis apostolicis vel diocesanoꝝum vel adiuncti
per diocesanos prebere priusq̄ admittantur literas aposto-
licas

licas ⁊ examinari. In secōa parte ponit.viij. reprobibiles actus
questoꝝ quos fieri probibet ⁊ cōtraria priuilegia reuocat. In
tertia delinquentes precipi puniri per epm nō ob. priuilegiū.se
cunda ibi.ad hoc.tertia ibi.questores.text ibi examinent hoc
1 adiicitur cōcilio generali scōm Ste.¶Mo.primo qō questo-
res plerūq; in suis pdicationib⁹ decipiūt simplices vt pecuniā
fallaci ⁊ subtili ingenio abeis ertoꝛqueāt.⁊ putabāt isti sibi li-
cere fm Gul.forte ex eo q̄ lex dicit q̄ aurū subtili ingenio est
a barbaris ertoꝛquēdū.C.de cōme.⁊ merca.l.iij.reputabāt em
forte quosdā diuites barbaros vel forte putabant sibi licere ex
precepto dñi q̄ iussit israel furtiū recedere cū auro egyptioꝝ.
2 Ero.c.iij.fa.xiij.q.v.dixit dñs.¶Mo.scōo qō nō est licitum
per falsam pdicationē aliquid ertoꝛquere vide q̄ habeē.in.c.i.
a v.q.iij.per Pan.ś.de sepul.cle.dudum.ª ¶Mo.q̄ nō debēt
3 admitti ꝙstores seu elemosynarij nisi ostēdāt literas apostoli
4 cas vel diocesanoꝝ.¶Mo.q̄ ex forma cōi literarū apostoli-
carum non conceditur eis nisi vt possint indiligētias in litera
cōcessas insinuare ⁊ charitatiua subsidia simpliciter postulare
nō aūt licet eis ꝓpter illas populo pdicare.nec aliud exponere
q̄ illud q̄ in literis continet.vnde dicebat Mosti.in decre.cū
ex eo.ś.eo.q̄ ad literā velut alphabetū habēt exponere.qō in
5 eoꝝ literis cōtinetur ⁊ nō vltra.¶Mo.literas quas questo-
res dicūt apostolicas prius fore per diocesanum examinādas
ante q̄ꝫ ipsi ꝙstores admittant ⁊ hoc ne aliqua fraus sit cōmissa
6 in eisdem.¶In ver.ad hec.Not.octo accessus in quib⁹ de-
linquunt isti questores.Et no.priuilegia concessa personis vel
ordini ipsorum quo ad hoc reuocata.⁊ sic no.secundum Step.
q̄ propter abusum perditur priuilegium.Item qō abusus cla-
7 uium est dānatus fa.xi.q.iij.priuilegium.⁊.c.plerūq;.¶Mo.
tales questores delinquētes in predictis debere per episcopū
b, puniri non obstante quocunq; priuilegio.ᵇ¶Mo.q̄ formidi-
ne pene quis a delinquendo retrahitur.vide gl.de preben.eū
qui.in.vi.¶Gl.questores,querit de quibus questoribus loqui
tur hec litera inhibet ne questores aliqui sine literis apostoli-
cis vel diocesanoꝝum recipiantur.rñ.q̄ de questoribus elemo
synarum de quibus loquitur principium huius decre.⁊ de pri-
uile.tuarū.⁊.ś.eo.cū er eo.est aūt alia species questoū.l.iudi-
8 cioum.⁊ de hoc nō loquit hic sed.ś.de ver.sig.fous.† Idem
ꝓbaul.dicens q̄ questores elemosynarū ſnt a questu.questores
vero iudicioū a querendo.⁊ tales sunt indices.alle.d.c.fous.
ver.iudicii.⁊ q̄ debeē.under cūcta rimari.xxv.q.vlt.iudicātē.
Alīꝙ aūt fm ꝓbaul.sunt ꝙstores a gñe querendi de quibus.in.l.
vna.ś.de offi.questo.⁊ ibi de questoribus pecuniarū ⁊ erario-
9 rum fm gl.¶In ver.ad hoc gl.de facto q̄rit quare isti ꝙsto-
res non possunt motu proprio cōcedere indulgētiā.¶Ridet q̄
hoc est ꝓpoꝝm ⁊ superioū nō aūt inferioꝝ.vt ptz in.c.accedē
tibus.de excel.pla.quinimo nec tales pōt cōcedere nisi ꝓpꝛijs
subditis ⁊ nō extraneis.ś.eo.q̄ aūt.a.i certas metas.ś.eo.cum
c ex eo.ś.i.ᶜ† Ex pdictis ptz q̄ indulgētias dare spectat ad pa-
10 pam ⁊ eius legatos archiepiscopos ⁊ episcopos ꝓbatur in.d.
c.accedētibus.⁊.ś.eo.cū er eo.⁊.c.nostro.⁊ eo.ti.Romana.⁊ c.
fi.in.vi.de'egato ptz.de offi.lega.c.nemini.fm Lap.⁊ hoc est ve
rum fm eū de publicis ⁊ generalibus indulgentiꝰs.q̄ille sunt
dignitatis episcopalis ⁊ sic inferiores prelati illas ꝛcedere nō
pōt.An aūt electi cōfirmati in episcopos possunt ꝛcedere in-
dulgentias vel ap.se.vacantia dicit.Ste.q̄ nō.⁊ sic dicit no.Arch.
ś.eo.c.fi.in.vi.Fatetur tū q̄ ꝙtum ad electū confirmatum be.
Thomas super.iiij.sufarū tenet cōtra dic per Jo.an.in.c.ac-
d cedentibus.Lap.hic dicit Host.tenere q̄ elect⁹ cōfirmatus
si nō est sacerdos non pōt indulgētias concedere.put no.ipse
Host.in.c.accedētibus.hec vera in publicis ⁊ generalibus in-
dulgentiis vt predixi.In priuato aūt ⁊ in foro penitētie dicit
Lap.q̄ quilibet sacerdos sibi legitime cōstituti pōt eas conce
dere.⁊ sic dicit tenere Host.in summa.de remiſ.ś.qs possit ar-
11 chi.ś.eo.ti.c.fi.in.vi. Est tū adnertendū fm eum q̄ prout dī-
cit magister Gul.altisiodoꝛēsis ad hoc vt iste indulgētie valeāt
requiruntur septem.¶Primo est ptās ligandi ⁊ soluendi que est
apud platū ⁊ nō apud aliū.Scōm necessitas loci ⁊ penitentis
q̄ loco indiget penitens nō pōt ieiunare vel alīā penitētiā fa
cere.Tertiū est deuotio fidei q̄ credit a pud ecclesiam esse tan
tam ptātem.Quartū fer nos penitentis.i.q̄ sit ptritus.Quin-
tum discretio eiusdem.sed q̄ pro tanto se redimat pro quanto
nol⁹ et sibi iniunctam penitētiam sustinere.Sextum iusta eius
estimatio.vt fm q̄ ei dimittitur recompēset.Septimū qō sit
subditus illius qui indulgētias facit alle.ś.eo.q̄ aūt.a.¶Host.ś.
12 eo.cū er eo.†Quid operetur indulgētia legitime cōcessa habe
tur.in.c.q̄ aūt.ś.eo.⁊ c.cum er eo.⁊ tetigi.de reli.⁊ ve. san.cle.
vnica ad fi.Sed an si quis pluries vadat ad locū p quo est cō-
cessa indulgentia toties habebit indulgentiam dicit Matth.
13 q̄ sic.¶Glo.votis querit quare non pōt isti questores dispē
sare super votis.Ridet q̄ hoc est episcoporū ⁊ superioꝝ vt ⁊
precedēs de quo plene in.c.i.de voto.¶Sed dicit hic q̄ regula
riter hoc spectat ad episcopos ⁊ superiores.⁊ cum cā demū.vt
e in.c.i.ᵉ falsit in voto vitramarino in quo solus papa dispensat.
14 vt ꝓbatur in decre.ex multa de vo.†Quid aūt de voto cōtinē
tie an millo possit papa dispensare remittit ad not.in.c.cū ad
monasteriū.de sta.re.vbi per Inn.o.qui ibi dicit q̄ papa ꝓtra
tale votū nō ꝺz dispēsare nisi ex maxima causa fa.de cle.cōiu.
cūoliz.a qui cle.vel vo.in.c.rursus. Mat.vero hic dicit specia
le esse in voto cōtinente in quo nullus dispēsat.alleg.pal.c.cū
ad monasteriū.xxxv.q.i.nuptie.⁊.q.v.ille.xxx.q.vlt.c.i. in oī
aūt alio voto etiam solet siue cōsistat in faciēdo siue in nō faciē
do dicit dispēsare posse de authoritate superioris dūmodo cō
pensatio fit melioꝛ alle.no.per Inn.ś.de voto scripture.Qz te
ne q̄ proxime dixi.An aūt papa peccet sine cā dispēsando di
cit q̄ nō.si dispēsat alter contra ius positiuū alias peccat.alle.ś.de
15 voto nō est.⁊ qō ibi not per Inn.⁊c. ¶Sl.incerta voluit cō-
rere ad quē spectat distributio male ablatoꝝ incertoꝝ an ad a ¶Not.q̄ non
epm an ad executoꝛē datū in testamēto.de quo remittit ad no. debēt admitti.
in cle.i.de priui.in ver.nec legata.Lap.hic recitat opin.q̄ Do adō ter.i.c. cū
sti.in decre.cū tu.de vsuris.⁊ in summa.de pe.⁊ re.ś.cui cōsi- ex eo .extra de
tendū fit ver.tu dic.⁊.ś.vult sub.ś.sed que forma.versi.vbi ve pe.⁊re.⁊ ibi vi
ro.Idē Jo.an.scōm eū in.c.ś.e.ti.⁊ de reg.iur. peccatū alle. de boc.i.⁊ do.
predicti ad hoc c.cū fit.Archi.vero tenuit cōtrariū in.c.nō sa b ¶Not.q̄ fo
ne.xiij.q.v.⁊ in.c.religiosus.ō testa.in.vi.Nec ob.c. cū sit secū midine. Addō
dū ea q̄ ibi loquit in indeo cuius bona erāt distribuenda qui gl.in.i.in pr.
est suspectus circa distributionē faciendā pauperibus christi. in ver.metu.ſſ.
Aliud aūt est qō rpianus est qui tenetur ad male ablata resti- de insti.⁊ iure.
tuenda.q̄ si executoꝛē deputāt ille qui pōt patrem distributionē fa ter.i cle.cupi
cere inter pauperes rpi.q̄ cessat pdicta ratio suspitionis.Si ve tes.in princi.⁊
ro nullū executoꝛē dedit in testamēto tūc ad epm ptinebit.ad ibi Imo.in.j.
hoc alle.pneal.c.cū tu.de vsuris.⁊ de testa.in.c.tua.cū.Archi.te no.ś.tit.j.
nuit Pau.i cle.dudū.ś.statuim⁹.ad fi.de sepul.⁊ in cle.j. de pe- c ¶Ex pdictis
ni. Idē tenuit Jo.cal. cōsuleō dico ꝓnut reperisse se dicit La. ptz.adde Pa
aūt ipse La.q̄ coꝛdare nitit opi.⁊ eligit mediā viā.q̄ in his ma nor.in.d.c.cuz
le ablatis incertis in qb⁹ est trāslatū ōniū.nec cōpetit repeti- ex eo. extra de
tio.Exēplum ptz.xiij.q.v.nō sane habeat locū dicit Archi.⁊ pe.⁊re.
ei⁹ opi.⁊ sequaciū. In his aūt in qb⁹ ōniū nō trāsfert vel cōpe d ¶Nō elect⁹.
tit repetitio.Exemplū in.c.trāsmissa.de deci. locū habet opi. Adde panor.i
Host.⁊ Jo.an.facit q̄ no.archi.i.q.i.nō est putāda. Ratio di c.ad liberādā.
uersitatis potest esse cōm eum.q̄ in primo casu ille qui habet extra de inde.
male ablata pōt ex eis facere eleemosynā ⁊ dat ius dominū lz ti cā.suffraga
illicite.⁊ ideo vt de suo debet posse per se vel q̄ alīū facere di neis ad fin. de
stribuendo pauperibus ꝑtim sicut plz.vt in.d.c.nō sane. In elec.
scō vero non potest exinde facere eleemosynā. nec habet ius e ¶Fallit in vo
dāū.vel si habet nō perfecte qz de eis cōpetit repetitio vel ei⁹ to. Quid aūt i
heredibus.cuius fuerint male ablata.in cuius locū si non sunt voto de visitā
alīꝙ heredes volūt iura in fauoꝛē anime illius cui faciēda erat do sepulcro vl
restitutio ſieri distributionē ⁊ erogationē ipsoū male ablato- sancto Jaco.vi
rū pauperibus tanq̄ heredibus illius nō per illū qui tenetur de Panor. in
ad restitutionē cū sit suspectus.⁊ qz in hoc est extraneus ab eo d.ca. ex multa
cui facienda est restitutio pauperibus quibus etiā est fienda.⁊ voto.
etiā ab ipsis male ablatis in quib⁹ nil iuris habet.ſz voluerūt
iura dicta distributionē fieri per epm qui est pater pauperum
sue diocesis.⁊ ordinarius inde.⁊ in illa de exceptio.cū venera-
bilis.de re.dom.c.nūc aūt.⁊.c. de renodochijs.Sz aduerte qz
predicte defensiones ⁊ concordie videē obstare dicto.c.cum sit.
qz ibi loquitur in casu in quo trāsfertur ōniū.hic in officiali.
⁊ tamē ibi episcopo dispēsatio seu distributio pmittitur. dicit
La.q̄ solutio potest esse duplex ad dictū cōtrariū.vna q̄ ibi lo
quatur de suspecto.l.insideli.ś.dicta aūt loquantur de fideli
nō de suspecto ideo secus.Scōa solutio potest esse q̄ in casu.c.
cū sit.nō fuit translatū ōniū.secus si trāslatum fuisset.vt supe
rius dixi.Ad predicta facit qō notat Jo.an.in.d.c.religiosus.
de test.in.vi.Et ¶Pau.in.d.cle.dudū.dic vt dixi i.d.c.religio-
16 sus.¶Sl.mēdaciter.querit quare isti nō habēt potestatē ex
trahēdi animas de purgatorio.Ridet q̄ anima ex quo est se-
parata a corpore est reseruata dei iudicio.xxv.di.qualis.Gul.
hic dicit q̄ isti volebāt eoꝝ potestatē extēdere vltra q̄ꝫ se extē
dāt claues Petri cui dictū fuit. Quodcūq; ligaueris sup ter-
rā.⁊c. Non aūt deū fuit sub terra.sed forte ꝓpter hoc fm eum
isti questores nō permittebant corpoꝛa subterrari.sed faciēbāt
poni super terrazin feretro vel arcba.l.diui.ff.de reli.⁊ sump.
17 fu.fa.qō no.xviij.q.ij.ś.fi.in fi.† Sz an aliqua suffragia possunt 2
prodesse talibus existētibus in purgatorio.dicit glo.q̄ sic.quia 3
suffragia de quibus habetur.⁊ no.xiij.q.ij.anime defuncto rum
sunt effectiua ad quatuoꝛ modis potest quis liberari a purga
torio vel a pena purgatoꝝ.de quibus.in.d.c.anime. quos hic
explicat Matt. Qz primo potest quis liberari absolutionibus

sacerdotum vel oblationibus seu sacrificijs sacerdotum. Scdo orationibus sanctorū virorū. Tertio eleemosynis amicorum: Quarto ieiunis cognatorū. vt. d. c. anime. pro talibus autē erit ſtētibus in purgatorio est orandū qz ibi scōm zenze. habent cōplere penitētiā in hoc seculo nō cōpletā per constitutionē de mortalibus peccatis. secus si decessissent nō contriti de mortali bus qz tales damnati sunt eternali pena z infernali. de pen. di. vij. nullus expectet. z. i. di. si peccatū. z ideo pro tali nō est orandum. xiij. q. ij. eps. Et similiter nec pro beatis seu sanctis de cele. missa. cū marte. fm zenze. z Mat. Ex ꝓdictis patet qꝫ prout dicit ꝑDau. piū est p defunctis orare vt a peccatis soluant fm zenze. † An aūt possit indulgentia cōcedi in purgatorio existē
18 ti. gl. remittit ad no. 3. e. p aūt. per ꝑDost. in sum. de remiſ. §. qui
§ bus prout. z. §. vlt. videt qꝫ nō. qz claues ꝑPetri ad tales videntur se nō extēdere qz ei dictū est quodcunqꝫ ligaueris sup terrā etc. non aūt fuit dictū quodcunqꝫ ligaueris sub terra. vt prorime tetigi. de hoc tāgit glo. xxiij. q. ij. legat. z de sen. excō. a nobis. ij. xxxij. q. ij. quos deus. Gul. h. d. qꝫ quidā dicunt qꝫ non. qz tales sunt vocati ad maius tribunal z relicti sunt diuino iudicio alle. xxiij. di. quorundā. Alij vero dicūt cōtra inter quos est ſanctus Thomas dicens qꝫ si, hoc intendit ille qui potest dare indulgētias vz indulgentia dūmodo exꝓresse cōcedat etiā pro mortuis nisi adꝺiciatur aliquid nedū qꝫ fieri nō possit per mortuū. z hoc no. Inno. 3. eo. qꝫ aūt. Dost. tamen hic tenet contra riū. La. dicit hic qꝫ licet eleemosyna cū virtꝰ fés facit. p sit defuncto per modū eleemosyne. tū nō prodest per modū indulgētie que potest fieri seu concedi mortuis etiā postq̄ sunt mortui licet prosuerit mortuis quibus dū viuerent facta fuit remissio.
19 † Extrahere aūt z liberare aīam de purgatorio spectat ad solū deū de cuius foro est: z cuius est relicta iudicio de quo dicit dicendū. put no. Dost. in sum. de remiſ. §. qb⁹ ꝑsunt. z. §. fe. vsq̄
20 ad fi. cc. † Glo. a pena z culpa. querit qualis sit indulgentia
a ista que ꝓceditur a pena z culpa. a Respōdet qꝫ est pleniſſima indulgētia seu remiſſio peccatorū que concedit cruce signatis pro vltramarino subsidio. de quo post Dost. de ind. ad liberādū. z hec etiā dat in anno cētenario. hoc est de centū annis in cētum annos. prout habet in extrauagā. Bonifacij antiquorū.
21 † Quis aūt possit hāc indulgentiā cōcedere. dicit glo. qꝫ solus papa. Idē tenet hic La. qꝫ dicit ꝓcedere in generali z vniuersali remissione quā papa facit. per q̄s omnis satisfactio remittitur in particulari vero z speciali remissione q̄s facit papa vel inferiores prelati in qua dicūt tantū de iniūcta penitētia relaxamus non fit plena remiſſio. de quo remittit ad no. per Dost. in sum. de remiſ. §. itē per crucis assignationē vel assumptionē ver. illud etiā dicit tamē La. hic vnū precipue sciendū qꝫ sacerdos. nō potest totū tēpus penitētie pagende remittere penitētiā put habet. xxij. q. v. z. c. si is qui prelatus. z ibi de hoc per Jo. ij. q. vij. hic fit positū ꝛc. Glo. in ꝑsonis. op. qꝫ imo differentia debet esse inter priuilegiū ꝓcessum ꝑsonis z priuilegiū ꝓcessum ordini. de priui. ne aliqui li. vi. Soluit qꝫ quo ad casum istū nō est differentia. secus in casu decre illius de quo dicēdū vt ibi. Jxta hoc querit hic ꝑDau. an hic revocētur priuilegia cōcessa officijs. dicit ꝑDau. fm quosdā qꝫ nō. qz hic loquitur de priuilegijs cōcessis ꝑsonis z ordinib⁹ que sunt diuersa z distincta a priuilegio ꝓcessa officijs. ꝛ. eo. de decī. ad audientiā cū cōcor. qz ter. Dicit in ꝓin. dicit qꝫ isti questores decipiebant simpli
22 ces. † Querit hic La. qꝺtuplex. sit simplicitas. b dicit qꝫ est mul
b tiplex qz q̄dā est simplicitas cōtraria dolositati z hec est bona de qua. ij. q. ō. vij. sancta quippe rusticas. i. simplicitas. de hac ꝺicitur. habeto simplicitatez colombe z abstutiā serpentis ne vnq̄ machineris dolū. ne dolo alterius supplanteris. xvj. q. j. scupis. vbi de hoc. Alia est simplicitas que prouenit ex ignorātia. z est cōtraria discretioni z hec reprobat. xxxix. dist. pe. vbi electio fuit cassata. qz erat simpler. z inscius z sic repellebat ꝓmouendum. Jā aūt promotum bodie etiam remouet. de eta. z qua. c. fi. sed olim dabaꝫ coadiutor iam promoto. vij. q. j. petisti. z. c. qz frater. de quo dicit ꝺicendū vt no. per Dost. de sum. tri.
23 c. i. in verbo simpler. domino. † Deinde quero quare istis questoribus nō est permissum ꝓdicare sed solū insinuare indulgētiam populo. tab eo petere charitatiuum subsidium. Respondet qꝫ isti questores non sunt sacerdotes. qz ad hoc officium vocati sunt. z quibus hoc officiū cōmittitur. 3. de hereticis. cuz ex iniuncto. z. c. excōmunicamus. §. quivero. vidistis in cle. dudū.
24 3. de sepul. facit. xvi. q. j. adūcimus. † Ulterius quero in ver. literas. quare exigitur qꝫ iste litere apostolice questorum prius ꝺebeant examinari per episcopum q̄s ipsi admittātur. Rndet Ste. qꝫ multas salsitates cōmittere consueuerūt circa hec privilegia que per simplices curatos nō possunt de facili prouideri. Dessa autem examinatione debet prius cōstare secundū eum antequā admittantur. Jdē tenet hic La. dicens qꝫ ea

a Rndet qꝺ est. Adde gl. i §. i. ver. curūs in fi. z ibi doc. insti. de here. q̄ ab intesta.

b Dicit qꝫ est multiplex. Add de qō ita ēt de clarat gl. i. c. fi. xxxix. d. z pañ. in. c. veritatis. z in. c. dilecti. extra de iudic.

c Ex ꝓdictis ptz. Adde bñ facere ter. in. l. cognitio. §. fi. z ibi gl. fi. ff. de offic. eius cui mandat. est iurisd.

minatione literarū papalium quas ostendunt questores debet cōstare inferioribꝰ prelatis ab episcopo anteq̄ eos admittāt. Constare aūt poterit per literas epi. Jxta hoc querit hic La. hic qz epi habent examinare has literas papales. Sz an poterunt de eis iudicare. dicit qꝫ nō. alle. de iud. cū venissent. vn de dicit qꝫ si dubitetur de ipsis debebit romanus pontifex cōsuli cuius interest estimare quē modum sui priuilegij esse velit. de offi. or. c. ordinarij. §. si vero. li. vi. Si aūt appareant vere z sine defectu dabit episcopus ipsis questoribus literas testimoniales. Si aūt appareat ipsas esse defectuosas repellet eos. z poterit dicere qꝫ iste litere nō faciūt ꝓ eis. iuxta no. i. d. c. cūve
c nissent. z. d. c. ordinarij. † Ex ꝓdictis ptz qꝺ interdū quis potest cognoscere de re ꝺ qua nō pōt iudicare. Itē qꝫ minor pōt cognoscere de facto maioris. simile alle. de relicti. cū contingat in fi. de priui. cū persone. in. vi. Ulterius in ver. ad hec per hūc ter. dicit ꝑDau. qꝺ cū hic nō permutatur remittere male ablata pro quātitate minoris qꝫ fit pecunia restituēda ꝓ male oblatis qꝺ nō vz in casib⁹ istis ꝛposito ad hoc qz receptio talis pecunie debet fieri nomine pauperū z in eorū vtilitatem cōuerti. z ideo recipiēs quicūqꝫ sit ille nō poterit trāsigere. de offic. vica. c. fi. in. vi. Saluo nisi super hoc foret priuilegiatus a papa.
26 † Fm eū La. hic refert qꝺ Dost. ꝺicebat qꝫ in his in quibus est peccatū mortale scōm legē diuinā vt in furto z rapina. xiij. q. v. penale. nō poterit epūs ꝺispensare nec etiā papa. prout aliqui ꝺicunt qꝺ in minimis peccatoꝝ penitentia agat. z in minimis restitutio fiat. alleg. de vsuris. cū tu. xiij. q. v. si quid. z. c. multi. z ea. cau. q. vj. ca. i. Jn his vero in quibus est peccatū mortale. secundū ius positiuū. tunc fine est epūs siue inferioribus interdicta ꝺispēsatio nullus ꝺispēsare pōtvel penitentiā pstare nisi solus papa vel is cui specialiter cōmisit. Si vero non est interdicta. tunc ꝺispensare poterit epūs scōm Gul. in spe. de legato. §. nunc de episcoporūver. ꝺis meus ꝺixit. z Archi. xiij. q. v. non sane scōm Lap. Jdo. bene hoc ꝺicit ꝑDau. z Lap. cōtra episcopum cōponētem cum heredibus vsurariorū sup vsuris z male oblatis qz non vī valere aliquid talis cōpositio. nec patrocinari q̄tū ad ꝺeū eis quibus sit ꝺicta remissio. facit regula peccatum. de reg. iur. in. vi. xiij. q. vj. si res aliena. qō no. bene. quia
27 sit cōtrarium. † Ulterius querit quis habeat potestatē relaxandi seu remittendi seu cōmutandi penitētiā. Respōdet qꝺ fieri debet talis relaxatio. seu remiſſio vel cōmutatio in foro penitētie ab eo cui facta est cōfessio vel superiore suo. per hoc ꝺicit qꝫ penitentiā imposita per episcopos sacerdos cōmutare vel relaxare nō pōt. sed imposita per sacerdotē bene pōt cōmutare epūs vel relaxare. xxi. dist. inferior ꝺebet tamē commutatio talis vel relaxatio fieri ex causa scōm Gul. prout no. Archi. 3. e. ti. c.
28 vlt. in. vi. scōm Lap. † Querit hic Guli. an alius a papa possit ꝺare literas questoribus ꝺicit qꝺ sic. qz archiepiscop⁹ in puincia sua z etiā per ꝺiocesim suffraganeorū z sine literis epōrum alle. 3. e. romana. in. vi. in ver. superbenig. Fatetur tamē qꝫ licet questores habēt ab archiepō literas tamē ꝺebēt illas monstrare ꝺiocesano qui habebit illas examinare. put ꝺicit ꝺicit. quo facto ꝺebēt facere incorporari in literis epi sicut in lris pappe hic ꝺicitur. Tales aūt litere archiepi z epi cōcesse questoribus erunt exhortatorie nō aūt cōpulsorie prout ꝺicit. in. d. c. romana. Jxta hoc querit hic nūquid archiepūs poterit punire suffraganeū vel eius officialē sup hoc ꝺelinquēte. vel negligēte si ꝺi concedere literas in hoc casu. vī qō sic maxime si sine causa publice z palā hoc faciat cū in hoc videatur ipsius z eius iurisꝺictionē offendere. z sic per consequēs poterit in eos animaꝺuertere. de pe. z re. romana. lib. vi. Ad hoc qz licet archiepūs in hoc casu nō habeat iurisꝺictionē. qz natura facti de quo agitur hoc nō requirit. sed tñ charitatiuā exhortationē iuxta formā. c. cū ex eo. 3. eo. Tñ illa facultas exhortandi esset frustratoria si non haberet cohertionē. de off. ꝺele. ex literis. de quo per Jo. an. in. d. c. romana. in verbo tribuant. Ulterius q̄rit nūquid archiepiscopus poterit cōcedere questorē pro fabrica tantū matricis ecclesie. an vero etiā pro alio opere pio videt qꝫ solū pro fabrica ecclesie matricis: vt. d. ca. romana. Cōtrariū tz qꝫ etiam pro alio pio opere cū eadē sit ratio. z p cōsequens idem ius. de cōsti. trāsiatio. gra ergo exēpli intelligit positū de fabrica matricis ecclesie. in. d. c. romana. z sic nō restringit ꝺictū. l. exemplum. vt in. l. ꝺāni infecti stipulatio pertinet. ff. de dam. infect.

De sententia excommunicationis. Rubrica.

1 ¶ Interdictum quomodo solet violari per religiosos.
2 Deus est vnus: vna ecclesia: z vna fides.
3 Interdictum ab omnibus est obseruandum indistincte.
4 Judicium integrum est quod plurimorum sententijs comprobatur.

Constitutio

5 Constitutio noua trabitur ad pendentia.
6 Interdictum iuris si violetur quid iuris.
7 Interdictum an sit a laicis seruandum: z quomodo puniatur non seruantes interdictum. z nu. 8.
9 Ecclesie matricis appellatiōe vl ecclesie simpliciter qd veniat
10 Contrariorum ꝺebet esse eadem disciplina.
11 Interdictum qñ ꝺicitur seruari ab ecclesia matrice z an sciēs interdictum esse latum teneatur illud obseruare licet nō sit publicatum. z nu. 12.
13 Interdictum violās qua pena puniatur: z violare interdictū an sit plus q̄s violare excōmunicationē vel suspensionē: z qualiter sumatur interdictum.

Ex frequentibus pre.

Priuiditur in tres partes principales. qz in prima parte ponit excessum religiosoꝝ qui fuit causa cōstitutionis. In secūda parte ponit prouisionem circa obseruationē interdictorū z cessationum cū sua pena. tertio prorogat constitutionē ad pendentia z tollit obstātia scḋa ibi. nos igitur. tertia ibi. porro. Et aduertēdū qꝫ vt ꝺicit gl. i. in fi. hec ꝺecre. ꝺecessit cōciliū. z sic nō fuit cōciliū. iz extrauagās aīi cōciliū. z incepit ligare qñ fuit publicata aīi hāc cōpilationē sicut cle. dudū. ꝺe iudi. z ꝺe īmu. eccle.
1 qñ. ¶ Mo. ex prin. ꝺuos modos p quos consueuit violari in
2 terdictū maxime p religiosos. ¶ Mo. inver. nos igit. q vnus est ꝺeꝰ vna ecclesia. z vna fides. cōcor. ꝺe excel. pla. cle. vnica ad fi. ¶ Mo. q vniformes in vnitate fidei ꝺebēt esse in aliis ab illa ꝺescendētibus vniformes. concor. ꝺe cle. vnica ad fi. z ꝺe sta.
3 mo. c. recolentes. ¶ Mo. vlterius qꝺ religiosi etiā exempti cu iusꝺictionis ꝺitionis vel ordinis ꝺebēt seruare interdictū positū in loco auth oritate sedis apostō. vel ordinariorū qꝺ videt vel sciunt ecclesiā cathedralem vel matricē loci obseruare nō obstāte aliqua appellatione vel cōtradictione ipsoꝝ. alias incurrūt ipso facto sententiā excōicationis. z idē in interdictis z cessationib⁹ indictis ꝛ statuta ꝛciliorū. puincialiū. z idē in cessationib⁹ generalibus aliorū quibus hoc ꝺe cōsuetudine vel aliure cōpetat. z sic no. q̄ialem cessationē equiparari iterdicto.
4 qꝺ no. qz facit ad ea que videbitis cum glo. ¶ Item no. illud vulgatū. integrum est iuꝺiciū qꝺ plurimorū sententijs comproa batur. cōcor. ꝺe offi. ꝺele. prudentiā. in prin. xx. ꝺi. ꝺe quibus. a
5 ¶ Mo. cōstitutionē nouā trabi ad pendentia si hoc exprimatur. ꝺe hoc. ꝺe elec. iz canō. in. vi. ¶ Mo. hic tolli cōsuetudinē
6 cōuētiones statuta z priuilegia huic constitutioni cōtraria. facit ꝺe elec. qz in. vi. ¶ El. sedis apostō. querit quid ꝺe interꝺicto iuris an si violēt religiosi illud incurrant hāc pena. Exē plum. in cle. i. §. ciuitas. ꝺe penis ꝺicit gl. qꝫ sic. Mā licet hec cōstitutio sit penalis z restringēda z non laxanda tñ satis ꝺe illo etiā hic loquit cū loquat hic ꝺe interꝺicto se. apo. Mā z interꝺictū iuris ꝺz interꝺictū se. apo. cui? authoritate ius emanat. facit ꝺecre. p posuit. ꝺe cōcel. pbē. z. l. i. §. oīa enim. C. ꝺe veteri iure enuncle. Aduertēdū tñ scōm ꝑDau. z Mat. qō hec pena nō ꝺz locū vbi p priuatū vigore cōsuetudinis esset positū interꝺictū intelligēdo ꝺe consuetudine nō tribuente ordinariā iurisꝺictionē. ꝺe fo. cōpe. cū cōtingat. Jdē si per ꝺelegatum ordinā rij fit positū qz similiter nō ꝺz locū hec pena. qz nō est idē auꝺitoriū ordinarij z ꝺelegati sui. ꝺe app. ꝺilectis. ff. quis z a quo appel. l. i. ꝺe cōsuetudine nō putamus in. vi. Moueꝛ qꝫ ad hoc vt hec ꝛstitutio locū habeat regrit qꝫ interꝺictū sit positū per papā vel eiꝰ ꝺelegatū vel p statutū cōciliꝫ puincialis vel p ordinariū loci. vel p sit cessatū a diuinis p illū cui? authoritate hoc fieri pōt. put aperte hic. pbat. Gl. religiosi. q̄rit an hec cle. locū habeat siue isti religiosi sint mēdicātes siue nō ꝺicit qꝫ
7 fic: qz ter. vniuersaliter ꝺicit religiosi qcūqꝫ ꝛc. ¶ Jxta hoc q̄rit gl. an hic ꝓzhēbēt clericos seculares violātes interꝺictū vel cessionē q̄seruat matrix ecclesia. ꝺicit qꝫ nō. qz hic solū loquit ꝺe religiosis. Jdē Guli. ꝺicit qꝫ seculares clerici incurrūt alias penas statutas in iure. ꝺe qbus. ꝺe excel. pla. tāta. z ꝺe priuille. epoꝝ in. vi. q̄tū iura loquunt fimul ꝺe religiosis z secularibus scōm eū. Que aūt potuerit esse ratio qꝫ hic solū puniērit religiosos. ꝺicit Guli. qꝫ ratio esse poterit. b qz religiosi in hoc plus ꝺelinquebāt. z ꝺ magis cōtra eos fuit puiꝺēdū. ff. ꝺe penis. l. aut facta. vel forte hoc euenit fm eū ꝓpter potētiā z animositatē clericoꝝ secularīū existētiū in cōcilio. qui potī? voluērūt extrahere festucā ꝺe oculis religiosoꝝ q̄ trabē ꝺe oculis eorū. ij. q. vij. porro. Quo aūt multi sunt alij similes casus contra religiosos in quibus per bas cle. ligantur tñ religiosi. z nō seculares clerici. prosequit hic gl. z enumerat hic. x. tales casꝰ. ꝺeinde enumerat ꝺuos casus in quib⁹ religiosi mēdicātes puniuntur. ꝺemū alium in quo puniuntur tñ minores z ꝓdicatores. z ulterius alīū in quo puniūtur tantum minores ꝺeinde ponit ꝺuos casus qui emanauerunt ꝓ religiosis vltimate cōcludēs qꝫ religiosi cōqueruntur z cōstitutiones que emanauerunt in eorū fauorē sunt fine pena sed cōstitutiones edite contra eos sunt penales. quare aūt hoc cōtigerit patere potest ex his que ꝺixi. s. post Gul. ¶ Glo. exempti. ponderat qꝫ hec cōstitutio ꝺerogat priuilegio exēptionis qꝫ etiā fit in multis casibus huius cōpilationis. p qꝫ ꝺicit gl. nō expedire exēptis q̄ fiant cōcilia generalia. ꝺe quo per gl. in cle. ꝺudū. in prin. ꝺe se
8 pul. ¶ Jxta hoc querit ꝑDau. nūquid tales poterūt per ordinariū puniri. Refert qꝫ Jo. mo. tenet qꝫ fic. in. c. epōr. ꝺe priuile. in. vi. Mouetur. qꝫ ꝺelinquunt in rē nō exemptā. quo casu nō possunt habere priuilegiū. ꝺe priuil. tuarū hec opi. scōm ꝑDaul. nō est vera. qz tunc ꝺemū ordinarius punit. aliquē qñ. s. in puniēdo illū est priuilegiatus. in aut. ꝺe man. prin. §. qꝫ si ꝺe linquentes. C. vbi senatores vel cla. l. i. z. C. vbi ꝺe crimine agi opz aut. qua in prouincia. Ad hoc qz vbi papa vult exemptos puniri per ordinarios. hoc exprimit ꝺe. c. tuarū. z. c. licet. e. tit. in. vi. ergo in alijs casib⁹ nō exꝓssis hoc nō intendit. ꝺe hoc p
9 Jo. an. in. d. c. epoꝝ. ꝺe priui. in. vi. z. e. tit. z li. c. j. ¶ Hl. mīri
c cem. c querit que appellat hic ecclesia matrix. Rñdet qō ecclesia maior: loci vel baptismalis. nā talis ꝺicitur matrix. qz sicut carnalis mater gñat nos sic illa regenerat per baptismū. z sic etiā sumitur ecclesia matrix in. c. i. ꝺe prescri. z. c. ex transmissa. z ꝺe transac. preterea. §. zenze. vero hic ꝺicit qꝫ matrix ecclesia hec appellat parochialis sic ꝺicta hoc casu ꝓpter populi numerositatē. aliter aūt sumitur scōm eū matrix ecclesia. in ca. vt officiū. ꝺe offi. ꝺele. ꝺy. z aliter. ꝺe prescri. trāsmissa. ¶ Dz credo glo. verioꝛ. Quare aūt hic exꝓssit ꝺe matrice. ꝺicit glo. qꝫ ideo qꝫ quandoqꝫ interꝺicuntur loca non habentia intrase a ecclesiā cathedralē. sed solū matricē. ideo vt talia cōprehendaꝛet exꝓssit ꝺe matrice ecclesia. Sz an procedit hec cōstitutio si ecclesia matrix sit subiecta quo ad ꝓfentationē vel collatio
nem religionis non seruantibus interꝺictum. vel alias sit subiecta. vt qꝫ sit eorū vicaria an tunc religiosi tales nō seruantes interꝺictū incurrant hāc penam. ꝺicit gl. qꝫ sic. per hunc text. qui generaliter z indistincte loquitur. facit ꝺe cōiu. lepro. c. ij. b
Jxta predicta querit glo. quid contineatur hic appellatione d ecclesie. an epūs possit ꝺicere se ꝓlatus tātū an contrarium. Respōdet qꝫ epūs possit ꝺicere se ꝓlatus tātū an contrarium. simul vt sic sciamus qꝺ si epūs possit ꝺicere se ꝓlatus tantū ponit interꝺictum in ecclesia z mandat illud seruari capitulū contraꝺicit. vel ecōtra. an tūc locū habebit hec cōstitutio. anvero tūc ꝺemū cum vterq⁹. s. epūs vel ꝓlatus z capitulū ponūt interꝺictum. Et similiter anteq̄ gl. respōꝺeat querit quid si vacet ecclesia cathedralis. z pars capituli seruat interꝺictū z pars nō an habebit locū hec cōstitutio. si forte partes sint equales. Gl. c
respondet tambabus questionibus. z ꝺicit qꝫ putat hic sumi ecclesiā ꝓ ipsa ecclesia materiali. z ꝓ parietibus ipsius. iz aliꝭ multis modis sumatur ꝺe quibus per glo. ne prelativices suas c. fi. cū cōcor. ꝓ hoc infert qꝫ si i ipsa ecclesia materiali celebraꝛetur continue ianuis apertis z alta voce pullatis campanis fine celebretur per ꝓlatū solū siue tantū per capitulū totū siue ꝓ d
partē capituli siue etiā tantū per alios clericos ecclesie qꝫ non erit locus pene huius ꝺecre. Fatetur tñ qꝫ pene irregularitatis z aliꝭ penis ꝺe quibus ꝺicetur poterit esse locus. z sic erit suspensus. z est mens litere qꝫ qñ in matrice ecclesia seruatur interꝺictū seruetur etiā in aliꝭ. alias religiosi nō seruātes incurrūt hāc penā. z si sibi nō seruat. alij nō incurrūt penam ꝺecre. huius ad hoc qz specissime videmus qꝺ in cathedralibus z matricib⁹ ecclesijs inferiores clerici māsionarij ꝺidelz z capellani vt plurimum fine ꝓlato z canonicis officiant ecclesiaz. z e
ideo non esset conueniēs inspici: an ꝓlatus sibi officiet an canonici. cum glo. cōcor. ꝑDan. Jꝺem etiam in effectu Steph. ꝺicit enim qꝫ tūc ꝺemū locus est bis penis qñ tota ecclesia seruat interꝺictum. z nullus sibi publice celebraꝛet alias non erit locus istis penis zen. hic tenet cōtrariū ꝺicēs qꝫ vt sit locꝰ huic pene sufficit interꝺictū seruari per epm. licet per ipsaz ecclesiam cathedralē seu clericos ꝺe ipsa ecclesia non seruet. Monetur e
qz nō qꝺ sit sed qꝫ fieri ꝺebet attēꝺitur. ꝺe elec. cū causa. Jꝺem Mat. ꝺicens qꝺ obediēꝺū est epō. qz hoc ad ipsum spectat alle. ix. q. iij. cure. z in cle. fi. ꝺe cēsi. ꝺe cōsan. z affi. cle. f. l. 3. Alnarius cōtrariū tenet scōm eū. Dz tene. gl. per q̄s cōcorꝺātur op. quia pena huius cle. tunc non habet locum. sed irregularitatis vel aliā posset habere locū. Ulterius quero cū glo. in ver. nunquid. an quo ad interꝺictū prouincie. ꝺicetur metropolitana matrix. adeo qꝫ ipsa seruante interꝺictū si religiosi totius prouincie hoc scientes nō seruarent illud incurrunt hāc penā. vide tur qꝫ sic. per. c. j. ver. sed vide de postu. ꝓla. z. xij. ꝺi. ꝺe bis. Cōtrariū tenet glo. vestra qz hic loquitur ꝺe cathedrali matrice loci vbi religiosi nō seruāt. 3z certū est qꝫ ecclesia Rauen. nō est cathedralis vel matrix huius ciuitatis Ferrarien. vel ciuitatis

Mutineñ.facit de of.or pastoralis.ix.q.iij.si autem.r.c.nullus. q ideo cõcludit q ecclesia Rauẽnate seruãte interdictũ solius diocesis Rauẽnatis nõ seruãtes illud incurrũt hãc penã. cum gl cõcor. hic Ste.zen.hic sentit Trium. dicit eñ q si metropolitanus seruat interdictũ debet ẽt seruare ecclesia epalis. alle.d. c.de his.vij.dist.r.d.c.de postu.pla.nec debet attendi qõ fit sed qõ fieri debuit.de elec.cũ causa puto gl.verio tem tenendã saltẽ post factũ. ¶Alterius gl.in ver.itẽ querit. quid si est interdicta villa vel castrũ nõ habẽs inter se inclusam certã ecclesiã cathedralẽ vel matrices q esse põt de facto. puta si forte ecclesia matrix est ĩ alia terra nõ interdicta. vel forte plures sint ecclie baptismales in villa vel castro nulla principalior. qr ꝯlibet baptizat suos parochianos. nũquid poterit esse tunc locus pene huius decre. si forte aliq seruãt interdictũ r aliqui nõ. glo. tenet q nõ. qr tũc deficiũt r mẽs r verba huius constitutionis. ergo r per cõsequens eius dispositio. ar.l.q cõstitutũ. de testa. milit. hic eñ loquit qñ in loco est aliqua certa matrix eccliã. r si vnica. sec9 si nulla vel plures. Iz sint ibi aliæ ecclesie. r fortius si sole ecclesie religiosoꝝ sint in loco nõ seruãtes interdictũ nõ habebit locũ hec pena. Fatet tñ q in dictis casib9 erit loc9 pene iuris antiq. de qua. j. dicẽt. cũ gl. cõcor. hic Ste. r Pau. dicit tñ Pau. q qñ oẽs ecclesie loci matricis seruãt interdictũ q loc9 erit huic pene qr hũtur locovn9 principalis. sicut plures delegati sine clausula. alle. de offi. dele. prudẽtiã. r hoc. idẽ forte sentit gl. dñ dixit. forte ex illis aliqui seruãt interdictũ. aliq nõ facit q no. de rescri. statutũ. §. cũ vero. li. vi. r de elec. quorũdam.

a e.li.r.c. ¶Sl. sciuerint[a] qrit an hec cõstitutio liget ꝓbabiliter ignorãtes. dicit q nõ ꝓ bũc ter. a sensu cõtrario. ¶Sl. obseruare qrit ad lr̃e declarationẽ ꝺ hic q religiosi in obseruando interdictũ ecclesie cathedralis vel matricis debẽt se illi cõformare r seruare illud qõ seruat ecclesia cathedralis vel matrix. Iz an eõ a religiosi nõ debeãt obseruare id q nõ seruat ecclesia cathedralis vel matrix. r sic etiã in nõ obseruãtia debeãt illi se cõformare. vt q sic. a ꝯrario lr̃e. qr sicut tenẽr se cõformare in obseruãdo ita ecõtra in nõ obseruãdo si illa nõ seruat. Item q cõtrario ꝙ eadẽ ꝺz esse disciplina. ¶Sl. hoc nõ ob. tz ꝯrariũ. Mouẽt qr hec cõstitutio non intendit ꝺiminuere obseruantiã interdictoꝝ Iz illã augere vt ptz ex prin. decr. ergo cũ veniat ad augmẽtũ nõ debet operari ꝺiminutionẽ. ar. cle. r. de preben. ad hoc qr cũ istud statutũ sit editũ ad penã nõ debet trahi ad gratiã. de trãsla. pla. c. q. vltra mediũ. nec ob. ar. a cõtrario sensu[b]. qr illud non debet sumi vbi in iure reperitur cautũ contrariũ. 10 iurta no. plene de elec. publicato sup vlti. gl. ¶Item nõ ob. qõ contrariotũ debet esse eadem disciplina. qr illud verũ ꝓ ꝺicta vbi mens r verba resistunt. alle. de verb. sig. c. fi. de offi. lega. studuisti. per hoc cõcludit ergo q si in cathedrali ecclesia vel matrice de facto nõ seruatur interdictum qõ de iure deberet seruari q excessus clericorum talis ecclesie non ꝺabit per hoc materiã aliꝰ ꝺelinquẽꝺi: vt sic sint excusati si etiã ipsi nõ seruarẽt interdictũ loci. facit de priuile. petistis. cum glo. concor. Pau. dicẽs q hic non est eadem disciplina contrariorum qõ no. de quo vidistis. in cle. j. de cẽsi. cum glo. concor. etiã Ste. dicẽs q religiosi tenẽtur seruare interdictũ vbi sciunt esse seruandum. licet ecclesia matrix nõ seruet. † Quando autem ꝺicatur ecclesia matrix obseruare interdictũ. ꝺicit hic glo. quando abstinet a celebratione diuinoꝝ officioꝝ. ad hoc seruandi interdictum quasi secus si alia de causa abstineat facit qõ not. in decre. petistis. de priuil. in versi. nõ si violauerit r sic si tunc quãdo alia de causa abstinerent religiosi nõ seruarent interdictũ non incurrent hãc penã qõ no. r no. in gl. de ar. a cõtrario sensu. cui etiã 12 concor. gl. de eta. r qua. c. vno. in. vj. † Iurta ꝓdicta querit qd si quis sciat interdictũ latum an tenebitur illud seruare licet nõ sit publicatũ. ꝺicit Mat. q sic. r sic ꝺicit notasse Archi. de sen. excõ. is qui. li. vj. de quo etiã glo. j. c. priori. ¶Slo. appellatiõibus. oppo. hic ꝺicit vr innuere ter. q si appellatio precedit interdictum q ex hoc non vitietur interdictum. Sed cõtra de c. ad hoc. r. c. ollectus. de appel. Soluit qõ hic non intẽdit ꝺicere qõ interdictũ fit aliqõ licet appellatio precedat. sed solũ intendit ꝺicere q ẽtiã precedat appellatio vel alia causa tamẽ si ecclesia matrix seruat interdictũ religiosi etiã debẽt seruare etiam si interdictum sit nullũ. r sic si violant r tunc erunt excõmunicati. r forte hoc ideo. qr in ꝺubio psumendũ est pro ecclesia matrice q non sine causa seruat interdictũ: r hoc etiã forte voluit Sul. hic r zenze. qui ex hoc ter. colligũt q vbi iudex de quo cõstat mandat denunciare aliqñẽ excõicatum vel suspensum vel locũ interdictũ licet eraduerso proponat antea emissa appellatio r per ecclesias r loca publicata tamen semper ad mandatum iudicis est vitandus quia presumendum est pro iudice de rem̃ in presentia. cum glo. concord. hic Ste. r Matt. Idem Pau. ꝺicens religiosos ꝺebere interdictum seruare. qõ seruat matrix ecclesia. etiã si interdictum sit de iure nullũ. Fatetur tñ q tunc nõ erunt irregulares propter violationem interdicti. sed erunt excõicati per hanc cle. qr celebrat alleg. de cle. excõmu. minis. c. illud. r hoc etiam sentit gl. j. in verbo subiacere. ¶Sl. quibuscũq; querere volnit de ratione quare hoc casu non attenditur aliqua cõtradictio. Rñdet qr alias posset allegari nullitas sententie interdicti que posset causari ex multis causis iurta no. in. c. ꝓsenti. §. eo. in. vj. r sic de facili enervari virtus interdicti. r. ¶Sl. excõicationis. notat ex litera casum in c quo quis ipso iure incurrit sententiam excõicationis. r hinc sumpta occasione enumerat r alios casus similes expresse inductos per. xvij. cõstitutiones huius voluminis. quoñ tñ aliqui sunt reseruati soli pape. r in fine adiçit duos tacite nõ expresse inductos. ¶Quot autẽ sint tales casus inducti per ius vetus decreti vꝫ decretaliũ. ꝺicit Host. in summa. e. tit. ꝙ. iij. in prin. colligit. xxx. Quot aũt sint inducti per iura serti. ꝺicit glo. qõ xxxij. put no. gl. in decre. eos q. §. e. ti. in. vj. vide gl. r no. eã tam ꝓ magistrã. vide ẽt ꝺe hoc per Sul. in repertorio suo sup hoc ti. ¶† Slo. subiacere. op. q imo violans interdictum incurrit aliam penã ꝓ excõmunicationis. vt probatur. in. c. fi. de excess. pla. de priuil. auctoritate. r. c. episcopoꝝ. in. vj. r. §. eo. li. Soluit glo. q vltra penas illas incurrit etiã istã que ibi adiçitur r accumulatur. r sic nõ ob. cõtra. Fatetur tñ glo. q posset cõtingere casus q ista pena ligaret sine illis r contra. Exemplum ponit q si sententia interdicti vere nõ ligat q. r est nulla propter preambulã appellationẽ legitimã vel propter aliam causam nullitatis. tñ si tunc ecclesia matrix illã seruet sir religiosi nõ seruent incurrunt hanc penã. r non illa. similiter ecõtra si sententia interdictivere ligat. r est aliqua. sed ecclesia matrix illã nõ seruat. quia tunc seruantes nõ incurrunt hãc penam. sed penas iuris antiqui tunc aut ligãtur religiosi vtraq; pena huius ꝙstitutionis. r est pena iuris antiqui qñ ecclesia matrix seruat interdictũ de iure vaiidũ. neutra autem ligantur quando interdictum latum est nullum. r non seruatur per matricẽ ecclesiã. tũc nullam penã incurrũt. Que aũt sint pene violãtis interdictũ r quot: explicat hic Sul. Primo qꝺ talis tam religiosus quã clericus est suspẽsus ipso iure. ꝺ. c. tãta. de excess. prela. Itẽ ei est interdictus ingressus ecclesie. de priuil. epi scopoꝝ. in. vj. Item est excommunicatus si nõ seruat interdictum in sepeliendo contra interdictũ. de sepul. in cle. eos. Item est irregularis r intelligi bilis actiue r passiue. §. eo. is cui. in. vj. Item si est religiosus incurrit excõicationem: vt ptz in hac cle. Quare aũt hic plus puniatur violans interdictũ ꝙ violans excommunicationẽ vel excommunicationẽ ꝺicit Sul. q ió boc euenit. qr aliqui credebãt interdictũ vilius aliꝰ cẽsuris ecclesiasticis. r ió violabãt r ꝓpter boc tanꝙ sceleratius r grauius vindicatur r grauior pena ponit. xxiij. q. j. nõ afferamus. d Qualiter autem sumatur hic interdictum. ꝺicit idem Sul. q hic sumitur interdictum prout est pena auferẽs ea que sunt ꝺiuini ministerij personis ĩ locis interdictis. Aliter autem sumitur interdictum in rubric. ff. de interdic. r. C. ꝺe quo per Jo. de lig. in tractatu de ecclesiastico interdicto seu de cẽsura ecclesiastica. ¶Slo. cõprobatur. alle. cõcord. r authoritates ex quibus patet nil agendũ forte saltem alicuius ponderis sine cõsilio. quod bene not. ¶Slo. generalibus querit quid si cessationes essent speciales. Respondet q tunc non haberet locum cle. quia ille sunt seruande tantum in ecclesiis in quibus sunt introducte. alle. de app. dilectus. Qualiter autẽ poterit constare de cessationibus generalibus a diuinis quod fiant per statuta conciliorum prouincie. ꝺicit Sul. q qñ illa sunt facti oportet recurrere ad libros conciliorum prouincie. quorum multa expressit Berengarius in tractatu quodam de excõicatis r interdictis a iure. Et nota bene istum tex. cum glo. quia facit qõ violans cessationem a diuinis incurrit regularitatẽ si est cessatio generalis. sicut violans interdictum cum illi comparetur. vt hic patet. secus in cessatione speciali. de quo. de offi. ord. si canonici. in. vj. in nouel. ¶Slo. alie sunt literales. ¶Ultimo gl. hic tractat de collegiis id qõ habetur de excess. pla. dilata. ibi omittendum r ꝺicendum est pr̃out ibi habetur. r per Bar. in. l. fi. ff. de colle. illicitis.

¶F Officium ꝺimittere propter superuenientiam excõmunicati vel interdicti publice an liceat.

1 Delictum de facili trahitur in exemplum propter impunitatẽ delinquentium.

2 Interdictũ violari faciens est ipso facto excõmunicatus quacunq; fulgeat potestate.

3 Excõicati publice r interdicti monitivt exeãt ecclesiã debent exire qñ ꝺiuina celebrãtur: alias sunt excõmunicati alia excõmunicatione a qua solus papa absoluat.

4 Interdictum latum sciens an teneatur illud seruare licet non sit publicatum.

Interdicti

6 Interdicti generalis tẽpore an ꝺñi tẽporales in capellis suis possint facere celebrari.

7 Et an tempore interdicti poterunt pulsari campane ad predicationem vel capitulum congregandum.

8 Vox preconis paucis innotescit sed an sit maior citatio que fit voce preconis an sono campane.

9 Excommunicatus non occultum non debemus vitare in publico occulte autem eum vitare possumus.

10 Excõmunicatus si ingrediatur ecclesiam qñ officia vel alia ꝺiuina officia celebrantur an sacerdos possit ꝺimittere officium r missam imperfectam.

11 Communicans excõicato maiori cõmunicando simplici cõione r non in crimine an incurrat mortale peccatum.

12 Celebrans coram excommunicato maiori an sit irregularis.

13 Excõicatus si interest aliꝰ officiꝰ quã misse quo puniatur.

14 Excõicatus an sufficiat q in genere vel generalitate moneat q exeat ecclesiam qñ ꝺiuina celebrantur.

15 Excommunicatus an possit iterum excõicari: r quid operetur iterata excommunicatio.

16 Absolutio vnica an sufficiat ligato pluribus excõicationibus.

Rauis ad nos prela.

Primo narrat quendã abusum nobiliũ r ꝺñoꝝ temporaliũ circa violationẽ interdicti ecclastici. Scõo penam imponit. scõa ibi. Me igitur.

1 ¶† Mot. primo q licitũ est ꝺimittere officium ꝓpter superuenientiã excõicativel interdicti publice. ¶Et sic no. casum in quo põt remanere officiũm: sse a aliud officiũ ꝺiuinũ inexpletũ: q intellige vt ꝺicetur cũ glo. ¶† a Mo. q ꝓpter i-
a punitatẽ ꝺelinquẽtiũ ꝺelictũ ꝺe facili trahit in exẽplũ. r ideo dicit canon q si ea q male vsurpant nõ corrigãtur excessus via
3 aliꝰ aperitur. xcij. ꝺi. puenit. ũ. r. xxiij. q. j. parat9. infi. ¶† Mo. penam nobiliũ r ꝺñoꝝ tpaliũ facientiũ violari interdictũ ecclesiasticũ r cogẽtiũ ad id aliquos q sunt excõicati ipso facto. r nõ possunt per aliũ absolui nisi per ipm papã. r procedit hoc ẽt in excõicatis publice r interdictis q moniti noluerũt exire ecclesiã. qr eadẽ penã incurrũt. Ex quo no. q excõicatus iterũ põt excõicari. ꝺe quo tangit glo. si. hic. r habet. iij. q. iij. engeltrudã. r de iudeis ita quorũdã. Itẽ no. §m Sul. hic q aliud est celebrare tpe interdicti. r aliud est vbi excõicat9 erit audire ꝺiuina. r aliud facere authorizabilit celebrari. alle. ꝺ cle. excõ.
4 minis. illõ ꝺe quo ibi. r in cle. archiepo. ꝺe priuil. ¶† Item no. Iz Ste. q excõicati publice r interdicti moniti vt exeãt ecclesiã ꝺebẽt exire cũ celebrant ꝺiuina alias sunt excõicati alia excõicatione a qua sol9 papa absoluat. ¶Slo. tẽporales qrit ad lr̃e ꝺeclarationẽ quid si isti ꝺñi tpales sint epi vel ecclesiarũ prelati qõ esse põt ne cleri. vel mo. c. fi. in. vj. r faciũt ꝺ hãc ꝙstitutionẽ an locũ habebit pena huius ꝺecre. Rñdet q sic: qr ter. in ꝺistincte loquit. r est sic in ꝺistincte tenẽtes ꝺistinguẽꝺũ. ar. xix. ꝺi. si romanor. facit ꝺe excess. prela. tãta r q no. in cle. multorũ. §. ꝺe heret. zenze. hic tz cõtrariũ. Mouẽt. qr hec ꝙstõ est penalis. r p ꝙs non extendẽꝺa. ꝺe ele. statutũ. in. vj. r maxime ꝺ illos ꝺ quos p iura satis est sufficienter prouisum. ꝺe excess. prela. tanta. pr̃out est videre in ipsis r aliꝰ prelatis. vt. ꝺ. c. tanta. ¶Et ad hoc qr hec cõstitutio emanauit ad instantiã prelatoꝝ cõtra ꝺños. j. tpales r sic nõ est verisimile q cõtra se supplicauerit. Or credo gl. tuitionem ex vi verboꝝ Iz forte mens specificat ad hoc se nõ extẽdat. ¶Slo. suppositis querit an hec ꝺecre. pcedat sive emanauerit a iure sive ab hoie. Rñdet q sic. qr indistincte loquit. fa-
5 cit ꝺecre. ũ. ꝺe ẽiu. lepro. Idẽ tenet Pau. † Vel ꝺe inducit ad questionẽ illã nunquid ille qui scit latum interdictũ ab homine vel a iure sinõ ꝺũ est facta ꝺenũciatio illius teneat illud seruare. qr videt q sic. per bũc ter. qui aperte vult satis esse locuz interdictis r interdicto suppositũ. Iz nõ sit publicatũ vt hic ptz qr nihil addidit de publicatione sed solũ ꝺixit ꝺe suppositione seu ꝺe ipso interdicto. Ad idẽ facit. §. e. cum ꝺesideres. primo
rius in fi. r. c. cũ nõ ab homine. r qõ ibi not. Ad hoc etiã accez
ꝺat. qr ille qui scit certiorari nõ ꝺz ꝺe reg. iur. eum qui. in. vj. al
le. glo. cõcor. hec opi. vt refert gl. placuit Archi. §. eo. is qui. in vj. Ad hoc etiã allegabat. qr celebrare pendet a voluntate agẽtis seu celebrantis. r ideo si quis sciẽs celebrat in loco interdicto est in culpa. qr agit rem illicitã propter prohibitionẽ superioꝝ. r propter inhabilitatẽ loci alle. ꝺe ẽle. ꝺ. i. sicut. pdicta intelligit esse vera nisi factũ esset occultũ. alle. vi. q. j. si tñ. r. §. eo. cũ non ab hoie. facit qõ videbitis. j. cũgl. occultũ. in ver. publice. Jn cõtrarium alle. glo. ꝺuo iura primo. §. euidenter. xi. q. iij. Remittit gl. ꝓ solutione ad ibi not. qr ibi ponit opi. Batia. r Joã. Fauentini que reprobatur cõiter. Scõo alle. §. cle. priori. Soluit simpliciter remittẽꝺo ab ibi no. ꝺic vt ibi non ꝺz sumi. ar. a cõtrario sensu. put ibi fuit ꝺictum. Ma vt hic ꝺicit Pau. ibi non intendit ꝺiminuere ꝺe obseruãtia interdictorum: sed aꝺꝺucere quo ad religiosos. r hanc opinionem. r sententiam videtur amplecti gl. r similiter hic Pau. ꝺicit hec litera facit pro opinione Archi. in. ꝺ. c. is qui. vbi tenet q sciens locum interdictũ: licet nõ sit publicatum illud seruare tenetur. nec ob. §. cle. priori. qr respondet vt prorsus ꝺixi. Idẽ tenet Mat. §. cle. priori. Dicit tamen glo. q expediens foret prouideri per nouam constitutionem q clerici nõ tenerentur ad obseruãtiam interdictoꝝ prelatorum a iure nisi prius fiat illoꝝ ꝺeclaratio seu denunciatio. ar. ꝺecre. cum secundum. ꝺe here. in. vj. r in ꝺecre. §§. ꝺe cen. r. §. eo. tit. cle. presenti. Luius litera satis congruit huic ꝺicto.

6 ¶† Slo. capellis. renocat in ꝺubium nũquid ꝺomni tempo-
rales in capellis suis possunt facere celebrari tẽpore interdicti generalis vi ꝺetur q fic. per hunc tex. ¶Slo. tz cõtrarium ꝺicens q mẽs huius litere nõ est ꝺicere q in talibus capellis suis in loco interdicto fit licitũ celebrare: sed fuit intẽtus litere aggrauare contemptũ. quasi voluerit ꝺicere. malum est hoc facere in capellis sed grauius in ecclesiis. Idẽ Sul. alle. ꝺe priuile. cũ capella. Item q capelle tanꝙ accessorie licet ex se sint nobiliores ꝺependẽt a locis r cũ eis trãsirent si fieret loco:
venditio iurta no. ꝺe iure patro. ex literis. r in illis abstinẽꝺũ est tpe interdicti sicut in aliꝭ locis: maxime si fuerint ꝺedicate per pontificẽ. ꝺe conse. ꝺist. j. in ecclesia. §. ꝺe reli. no. ad hec secus ꝺicit ꝺe quibusꝺam simplicibus oratoriꝭ que ex speciali licẽtia in anis gloie causa potius ꝙ ꝺeuotionis faciunt in aliquo angulo sue ꝺomus: q Iz celebratio in nullo tẽpore interdicti fieri ꝺebeat: r sic nec etiã in illo tamen locus nõ ꝺebet ꝺici religiosus. alle. §. ꝺe pe. r re. cle. cum secundũ. r quoꝺ ibi fuit ꝺictum post Sul. Slo. vocantes. ponderat literam quia licet a ¶Mo. q ꝓpter. Adde bene facere text. in. l. ita vulneratus. circa fi. ff. ad. l. aquil.
hic loquitur de vocatione facta ad celebrãꝺum. tamen postea solum coaccionẽ punit per quam cogunt aliquos celebrare de vocatione aũt ad audiendum ꝺiuina bene ponit infra. ¶Sl. campanarum. querit de ꝺiuersis officiꝭ campanorum: qr quãꝺoq; pulsantur propter ꝺiuina qñq; propter aliam causam remittit ad no. in. ꝺ. c. i. ꝺe offi. custo. b Sz querit hic Sul. † num- b ¶Sed querit.
7 quid. tempore interdicti poterunt pulsari campane ad predica Adde que ꝺicũtur p Pet.
tionem vel capitulum congregandũ. ꝺicit q fic. alle. §. e. respõ- de aucha in. c.
so. r ꝺe elect. in causis. quoꝺ intelligit procedere ꝺummoꝺo hoc q in te. ꝺe pe.
8 nõ fiat in fraudem. ¶† Sl. preconia. querit que sit fortior vo- r remiss. r Fed.
catio an vocatio per campanam an vocatio per preconẽ. Re- ꝺe se. in cõsilio
sponꝺet q ꝺiuerso respectu vocatio per campanã videtur fortior. r ꝺiuerso respectu. vocatio per preconem. nam attento q vox preconia paucis innotescit. vt ꝺicit text. in aut. ꝺe litig. §. omnem. collatione. viij. secus in sono cãpanarum quia multis innotescit. Ideo hoc respectu vocatio per sonum cãpanarum ꝺicitur fortior: attento q etiã preco loquitur q non facit campana fortior. est vocatio pconis r ideo ibi maior est contẽptus r similiter qñ vocatio fit per ꝺictũ: q. id expresse proponitur ex parte mandantis: r scribitur q non contingit in campana: r hoc aperte ponit hec litera. §. q fit maior cõtemptus quãꝺo fit vocatio per preconem vel ꝺicta ꝙs qñ per sonum campane cum gl. concor. hic Pau. Colligit enim Archi. ex hac litera q vocatio preconia plus arctat ꝙs pulsatio campane. ad hoc alle. quod est ꝺictum. §. f. q. preco cum loquitur profert r exprimit verba: secus cõtingit in campana. per hoc ꝺicit q licet in minoribus negocijs sufficiat pulsatio campane: in grauioribꝰ tamen requiritur per preconem seu nuncium pr̃out no. Inn. ꝺe
9 elec. in causis. qõ no. ¶† Sl. publice. querit quid si quis occulte esset excõicatus an incidat in hãc penam precipiẽs q non exeat ꝺe ecclesia ꝺum celebrantur solennia missarum. Respon-
c ꝺet q non a cõtrario litere c: r q occultum excõicatum nõ ꝺebemus vitare in publico. alle. vi. q. ij. c. ij. e. ti. cum non ab hoie. Occulte aũt põtvitari. vnde per hoc ꝺicit Raymund9 in summa huius titu. §. queritur. q ille qui scit excõicatus occulte esse in ecclesia caute ꝺe ea exibit si poterit vt sic nullus perpẽꝺeat ꝺe causa. Si aũt non possit fieri sine scandalo q qñ alꝰ perpenꝺerent tunc nõ ꝺebet exire per iura pr̃alle. r ne sit ꝺditor peccatoris occulti. ij. q. j. si peccauerit. Idez Mat. alle. Vltra predicta. xiv. ꝺi. si clericos. Idem tenet hic Pau Qñ aũt ꝺicatur qs scire quem excõmunicatum. ꝺicit hic Step. quando ꝺicit verberare clericum vel audiuit ferri cõtra eum sententiam vel qñ episcopus sibi ꝺicit q excommunicatus erat. xvij. q. v. hoc ꝺicitur. ũ. q. prima. primo. xi. q. iij. non solum. r. c. cure. lxxx. ꝺistin. si
10 quid. ¶† Slo. inexpleta. opp. q imo non ꝺebent missarum solennia remanere inexpleta propter penitentiam excõicati. vn ꝺe opp. ꝺe no. in. c. nuper. §. e. xi. q. iij. sicut apostoli. vij. q. j. illud r. c. nihil. Soluit q aut sacerdos nondum inceperat canonem misse. §. qui pridie &c. r tũc ꝺebet remanere inexpleta ita bic. in terꝺum iam inceperat canones misse tempore quo excõicatus superuenit: r tũc non ꝺebet missa remanere inexpleta sed com

pleri.vt.d.c.nihil. Idē tenet ¶Dau. qui dicit hoc procedere in officio misse: secus dicit in vesperis: ꝛ idē intelligo in alijs officijs. qz statim debet erire ꝛ alibi compellere. alle. no. per Inn. s. c. nuper. Idē tenet hic ¶Gul. dicens q ingredientibus ercōicatis celebrātes debēt cessare ab officio etiam iam inchoato ꝛ se sacris vestibus exuere. alle. ix. q. iij. ercōicatus. xviij. q. i. oēs nisi forte canonem misse incepisset vt dictum est. Qua aūt pena puniantur sic cōtur bantes diuinum officium: dicit q inter cetera pena capitali puniuntur alle. C. de epis. ꝛ cle. l. si quis in hoc genus. puniuntur etiam pena de qua hic. Idem tenet zen. ze. ꝛ Mat. Sed querit hic Ste. [a] quid si ercōicatus accedit ecclesiam nō ad orandum sed ad aliam causam: an orantes in ecclesia dicantur sibi cōicare: dicit q non: ꝛ per cōsequēs nō tenebūtur exire. alle. no. per Archi. s. e. statuimus. † Deinde q̄rit nūquid cōicans ercōicato maiori cōicando simplici cōione ꝛ nō in crimine incurrat mortale peccatū: dicit q nō. q̄ intelligo verum regulariter prout no. s. q̄ō met. cā. sacris. p Jo. an. ꝛ. s. eo. c. statuimus: lib. vi. per Archi. † Alterius querit an celebrans coꝛā ercōicato maiori fit irregularis. dicit q nō. alle. s. e. ti. is qui. in. vi. secus dicit in suspēso ab ingressu ecclesie qz si durāte illo iter dicto seu dicta suspēsione celebrat irregularis efficitur. s. e. is cui. in. vi. ꝛc. ¶Glo. quomodolibet. declarat literam quare sic vniuersaliter dixit qz vt comprehēderet omnem modum compulsionis realem ꝛ personalē directum ꝛ indirectum: vt si res occupent vel grauēt cōsanguineos in pso nis vel rebus. ad quod alle. de elec. sciant cūcti. in. vi. ¶ † Hol. missariū. querit an sit locus huic pene si publice ercōicatus vel interdict⁹ interest in alijs diuinis officijs q̄ misse: dicit q nō. per hūc ter. a contrario tñ credo q̄ aliter puniri poterūt tāq̄ turbantes diuinū officium. ar. eoꝝ que supra dixi. ¶Glo. moniti. querit an sufficiat generalis monitio. Respondet gl. q̄ sic. quo ad prohibētes ex quo hic non adjūcitur q̄ nominatim fiat. facit in ar. de deci. ad audientiam. ꝛ per hoc dicit sufficere qō emanauerit generalis monitio. s. q̄ omnes ercōmunicati ꝛ interdicti exeant ecclesiā: qz si dīs temporalis precipiat q̄ non exeant erit locus huic pene. quātum aūt ad remanentes dicit glo. sequens qz requiritur monitio nominatim vt hic pt⁹ qz. s. nominatim moniti remanētes ligabuntur: ex generali autem monitione nullus ligabitur. alle. s. e. ti. cōstitutionē. in. vi. s. de vita ꝛ bone. cle. i. An aūt compellens interdictos a iudice audire diuina in loco non interdicto incidat in banc penā. dicit ¶Dau. q̄ non: hic enim solum loquitur q̄n quis compellit non interdictos vel etiā interdictos audire diuina in loco interdicto vt hic in ver. is qui nō contenti. dicit tñ q̄ vltimo casu duplex est excessus. s. rōne psonarū ꝛ loci. ¶Hol. pe. est literalis. ¶ † Glo. vlt. colligit ex litera [b] q̄ ercōicatus iterū ercōicatur de quo remittit ad no. in. c. ita quorundā. de iudeis. ꝛ. iij. q. iiij. Engeltrudam. Idē colligit hic Gul. Sed querit qualem effectum operetur iterata ercōicatio. Rīdet qō effectū retentionis extra ecclesiā licet absoluatur a prima ercōicatione: nō autem operatur effectū expulsionis extra ecclesiā cū iam per primam ercōicationē sit electus. alleg. d. c. ita quorūdam. Ex quo pt⁹ q̄ primo ercōicatus a suo ordinario primo erit ab illo absoluendus. nam si primo vellet absolui a papa secunda ercōicatione non posset. nam aut supprimit primū vinculum ꝛ nihil agit. de offic. ordi. ex parte. Aut hoc exprimit: ꝛ tunc superior hoc audiens non absoluat. de sen. ercōi. officij. Jurta predicta reuocat in dubiū an ligato pluribus sentētijs sufficiat vna absolutio: pro cuius declaratione destinguit duos casus principales: qz inter dū quis est ercōicatus ab vno iudice ꝛ inter dū a pluribus: primo casu q̄n ab vno iudice: ꝛ tunc aut fuit ligatus vna sentētia aut pluribus. primo casu q̄n vna tūc si propter vnā causam sufficit vnica absolutio. Si vero propter plures causas ꝛ tunc aut cōstat q̄ propter quālibet causam intendebat fingulas ferre ſnias: tunc erūt necessarie tot absolutiones quot fuerunt sentētie seu cause. facit. l. scire debemus. ff. de ver. obli. licet non alle. Aut cōstat q̄ propter plures causas vnā voluit proferre sentētiam ꝛ tunc vna sufficit absolutio. Erunt aūt exprimende oēs cause alias non sufficeret. imo recurrēdum esset ad iudicem. s. eo. cū pro causa. Secōo casu cum quis fuit ligatus ab vno iudice pluribus sentētijs ꝛ tūc erūt necessarie plures absolutiones. ff. de no. ope. nun. l. ꝛ de pupillo. Secus dicit si dicēdo ercōicato anathematizo te intendebat vnā ferre ſniam qz ꝛ tūc sufficit vna absolutio. alle. iudi. q. ad liberādā. ꝛ. ff. de excep. l. pluribus. Et hoc de primo casu principali. Secōo casu principali q̄n pluribus iudicibus ercōicatus fuit distinguit: qz si oēs habēt vnā iurisdictionē vs absolutio vna ab vno eoꝝ: cumtū habeat ptātem ab alijs. al'e. de offi. dele. causam. ꝛ. s. vno dele. gatorū. aut hāt distinctas iurisdictiones: ꝛ tūc tot requirūtur absolutiones quot sunt iudices ercōicatores. s. de offic. ij. vnde debebit dicere ordinario sum ercōicat⁹ a vobis ꝛ ab alijs absoluatis me a vestra: postea petā ab alijs. facit qō no. in. d. c. officij. ꝛ. s. e. cū p cā. de of. or. ex parte. Ultimo q̄rit hic Lau. an p legatū de latere absolui poterūt isti q incurrūt ercōicationem de qua hic. in fi. ꝛ facit. s. e. de priuil. cle. i. rūso. videtur qō non qz hic dicit p sedē aplicā vltaꝛat poterūt absolui: ꝛ sic apponitur dictio taxatiua auferēs alijs ptātē: vel forte pōt dici fm eum [d] q̄ ꝛ excludat alios nō tñ excludit legatū, ad hoc alle. s. e. ad audientiā. de elec. si abbatē. in. vi. ꝛ qō ibi no. p Jo. an. de schisma. c. vno. ꝛ de sen. exc. qz periculosum e. li. ꝛ p Inn. ꝛ Jo. de cle. non resi. c. i. ꝛ sic residet per qō videtur inclinare in hāc partem. qō not. bene facit quod dicā. j. cle. priori.

1 ¶ Ordo tertius beati Frācisci scz fratrum ꝛ sororꝫ de pnīa ꝛ continentia videtur approbatus. ꝛ nu. 4.

2 Scandalis tollenda est via maxime illis per que cēsura ecclesiastica vilescit.

3 Interdicti tēpore fratres ꝛ sorores tertij ordinis sancti Francisci non debent admitti ad missas audiendas.

5 Ordo beati Francisci est triplex: ꝛ an illi de tertio ordine sint vere clerici.

6 Pena duplici affici non debet quis ex eodem facto.

7 Legatus de latere non venit appellatione pape.

Am ex eo qō religiosi.

Primo premissa rōne ponit statutū suum. Secūdo cōtrafacientes punit. scōa ibi q̄ si. † Ho. q̄ ordo tertius beati Francisci. i. fratrū ꝛ sororū de pnīa ꝛ cōtinētia videtur approbatus. facit qō vidisti. in cle. i. de reli. do. † Et not. tollendā viā scādalis maxime illis per que cēsura ecclesiastica vilescit ꝛ minoris reputat auctoritatis. de quo. de no. ope. nū. c. ij. † Ho. q̄ tpe interdicti fratres minores nō debent de suis ecclesijs ad diuina admittere istos fratres ꝛ sorores de tertio ordine sancti Frācisci quocūq̄ priuilegio non obstāte. Et no. penam si cōtra fiat: qz incurrūt sniam ercōicationis ipso facto a qua satisfactione nō pmissa absolui nō possunt ab alio q̄ a papa satisfactione pmissa absolui pōt ab ordinarijs locoꝝ auctoritate tā applica. Et sic no. q̄ facilius cōceditur absolutio pmissa satisfactione q̄ ea nō pmissa. † ¶Glo. scōa op. q̄ iste ordo ista ꝛ sororū fit approbat⁹. de rel. do. cle. i. Soluit ibi logtur in beghinis. hic in sororib⁹ de tertio ordine beati Frācisci que nō sunt beghine sed appellant fratres ꝛ sorores de pnīa vt hic pt⁹: ꝛ sic non appellantur scōm Ła. in extranaganti. Joā. xxij.

e ¶ † [c] Gl. tertio ordine ad līe declarationē q̄rit hic innuit qō triplex fuit ordo beati frācisci q̄ sunt isti tres ordines. Rīdet q̄ pm⁹ ordo fuit fratrū minoꝝ: ꝛ iste fuit arctissim⁹ in arctissima paupertate fundat⁹ caret ppio in pticulari ꝛ ēt in cōi. de quo satis. j. de v. si. cle. exiui ō padiso. Scōs fuit ordo sctē clare q̄ in hoc differt a pmo: qz iste ordo fit arctissim⁹ in feminis tñ bz ppriū in cōi: ꝛ iste fuit inuētus solū p feminis. Tertij⁹ ordo cōtinentiū seu fratrū de pnīa fuit inuētus p marit⁹ ꝛ feminis ēt viuētib⁹ in cōiugio. ꝛ isti q̄ ptinēt hunc ordinē bñt ppriū ēt in singulari. Et pot⁹ est qdā modus viuēdi q̄s dicat regla est tñ approbatus p Nicolaū tertiū: ꝛ hoc zstat fm glo. cū glo. cōcor. ¶Pau. ꝛ zen. Idē tz hic Guli. dicēs q̄ isti de tertio ordine beati Frācisci nō sunt vere clerici nec vere religiosi: qz nō bñt ptātem sui corporis iz vroꝛes eoꝝ: ꝛ sunt ēt q̄nq̄ bigami. facit de quer. q̄u. qdā. ꝛ. c. i. de big. in. vi. p dicta refert hic Gul. qō isti nec in psonis nec in reb⁹ gaudēt beneficio vel priuilegio clericali ꝛ sūt sine lege vt locuste: ꝛ ideo iudicat eos vt nudos omī priuilegio clericali quasi de nouo egressos de vtero matris. zē. hic tenet q̄trariū dicēs q̄ tales gaudent priuilegio clericali: ꝛ hoc tenet hic Jo. de lig. ꝛ sic dicit se cōsuluisse extēse in quadā q̄stione perusina. ꝛ de hoc p Bart. in. l. semp. ff. quibusdā. ff. de iure immunitatis. vbi videtur tenere idē qō zen. ꝛ Jo. de li. nā ibi dicit Bar. aduertendū q̄ iz isti fratres de pnīa. ꝛ idē de fratribus militum gaudentiū non sunt religiosi: q̄ nemo renunciat ppriō ꝛ q̄nq̄ habēt vroꝛes: itē non sunt clerici qz nullum habent ordinem clericalē: habent tñ quēdam modum viuēdi ab ecclesia approbatū vt hic patet. ꝛ. s. de re. do. cle. i. iz ibi non ponatur nisi de tertio ordine sancti Francisci. Item sunt persone ecclesiastice que vocātur deo denoti. xij. q. ij. quo sunt genera. ꝛ per hoc dicit q̄ sunt exempti a iurisdictiōe seculari: ꝛ sic dicit hic no. ꝛ in dicta cle. i. de relig. do. Sed male in hoc vt vī ꝛ de hoc habent milites gaudentes exp⁹ essum priuilegium fm eum. per hoc infert q̄ isti fratres de penitētia ꝛ milites gaudētes sunt exempti a mūeribus secularib⁹ ꝛ collectis: ꝛ ab illis a quibus clerici sunt exempti: ꝛ ita dicit q̄ consueuerūt multi aduocati de curia. Et Guido de barfio. Archi. de bono ꝛ Dy. quoꝛ tñ confilia erāt in fratribus gaudentibus tantū: tñ idem in fratrib⁹ de pnīa fm eum. fatet tñ q̄ cōtrariū seruatur pusq̄ qz conue

qz cōueniuntur sub iudice seculari ꝛ soluūt collectas. q̄ pcedere posset de iure fm eum q̄si apparere posset q̄ illū habitū seu ordinē admiserāt in fraudē oneris. qz tunc hoc eis nō prodest etiaz de iure. l. semp. ff. diuus quoq; pius. ff. de iure immunitatis. ꝛ. l. titia. ff. de mu. ꝛ bo. vbi glo. tāgit de fratribus de penitētia. ꝛ facit. C. de sa. san. eccl. l. sub pretor. ꝛ hoc habetur in. c. j. de oblig. ad racioci. quid dicendū. puto q̄ constat de fraude illa nō prodest. ar. decre. fedes de resrip. cū 2 coꝛ. 2 eoꝝ q̄ prius dicta sunt. si de illa nō cōstat. ꝛ tunc si apparet priuilegiū exemptiōis hoc est clarū nūmodo illi nō sit per 2suetudinē seu prescriptionez derogatū de priuile. si de terra. ꝛ. c. cedentibus. Si vero de priuilegio nō apparet. ꝛ tūc Guil. tenet q̄ nō sunt erē pti a seculari iudice nec a numerib⁹. zenze. ꝛ Jo. de lig. ꝛ Bart. 2tra vt. videtis. forte verior est opi. Bar. per ratiōes alle. facit qō no. Inn. in. c. cū ad monasteriū de polici. de elec. ¶Gl. cōtinentes. opp. qō imo isti fratres de tertio ordine non debent dici 2tinētes. patet qz habēt vroꝛis. vt dixi cū glo. p cedēti. nec promittunt continetiā. Rīdet gl. q̄ ideo nō dicuntur continentes. qz promittūt cōtinentiā. sed ex eo. q̄ fm modum viueu di eis datur certis diēb⁹ in qualibet septimana abstinere a thoro vroꝛis siue sicut facer dotes veteris testamēti abstinebant in septimana a vxōꝛ suis. alle. lxxij. di. plurimos. cum gl. concor. Guil. ¶Gl. minoribus. querit an hec cōstitutio liget alios religiosos q̄ fratres minores admittentes istos de tertio ordine sancti Frācisci ad diuina tēpore interdicti. Rīdet q̄ nō p̄ bunc ter. a sui 2trario. facit de presump. ratione. Quare aūt ē magis specialiē p̄hibuit istos fratres minores q̄ alios. Rīdet Hol. q̄ fratres minores afficiūtur ad istos qui sunt sui ordinis magis q̄ alij. ꝛ ideo magis delinquebāt i hoc. ꝛ ideo 2tra eos potius prouidendū. arg. ff. de legi. l. nam ad ea. ꝛc. ¶Glo. vel illi. queritan hic de rogetur priuilegio. quo ad alias ecclesias q̄ fratrum minoꝝ si fit generaliter 2cessum istis fratribus tertij ordinis qō in qualibet ecclesia tēpore interdicti admitti possunt ad diuina vel interesse diuinis. Rīdet q̄ nō. sed solum quo ad ipsas ecclesias istoꝝ fratrū vt hic patet. per hoc etiā dicit glo. s. e. q̄ etiaz si fratres minores admitterent istos in alijs ecclesijs q̄ propꝛijs q̄ cessaret pena huius decre. fatetur tamē q̄ locum habere posset alia pena cōmunis si in hoc nō esset priuilegiati. alle. qō no. in simili. s. eo. ti. cle. i. in gl. adjūcitur in vbo subiacere. cū gl. cōcor. hic ¶Pau. ꝛ Ste. qui tamē adjūcit q̄ si fratres minores reciperent istos in ecclesia ad diuina 2tra volūtatem rectoꝛū assumentes sibi hanc auctoritatē q̄ inciderent in hanc penam. qō no. sed forte hoc esset verū quo ad aliā penam q̄ huius cle. per supius dicta. ¶Glo. admittāt op. qō imo possunt admittere p decre. alma. de sen. exco. Soluit admittere possunt in casibus de quibus ibi. in alijs autē non vt hic. ¶Glo. subiacere. querit quid si isti fratres delinquūt in eo q̄ hic dicitur. tamen alias bene seruant interdictū q̄ seruat matrix ecclesia. an incurrent penā decre. i. s. e. dicit qō non. sed solū penam huius decre. Ex hoc qz nō bz qs † duplici pena ex eodē facto puniri de iudi. at si clerici. Idē tenet hic Ste. ¶Pau. hic videtur tenere oppositū. dicit em q̄ ex quo per hoc violant interdictū incurrūt illā penā. ꝛ etiā alias si teneāt interdictū. de quo dictū fuit in cle. i. s. eo. in verbo subiacere. tutius videtur tenere gl. ¶Glo. fi. q̄rit quare fuit expediens qō eo casu quo ordinarius absoluit absoluat auth⁹itate apostolica. Rīde q̄ ppter priuilegium exēptionis qō habēt fratres minores. ꝛ qz deliquerunt in locis exēptis. † Sed aduerte. q̄rit hic Lap. an legatus de latere poterit absoluere ab ista ercōicatione dicit q̄ in primo casu. s. nō premissa satisfactione clarū est q̄ non. qz illa reseruatur romano pōtifici sicut in simili cle. si quis suadēte. de penis. ꝛ de bere. multoꝝ. in fi. [a] Sub appellatione aūt romani pōtificis nō cōtinetur legatus etiā de latere in decre. i. q. ij. cū ibi. no. de feudis. ꝛ de elec. si abbatē. post Ła. in. vi. igit ꝛc. Sed dubiū est qō in scōo casu. s. qñ vult absoluere p̄missa satisfactione. videt tūc q̄ possit qz illa nō reseruatur romano pontifici. vel dici pōt fz eū. q̄ ēt in hoc casu nō poterit p legatū absolui, iz posset absolui p epz. qz epūs in hoc est delegatus pape ꝛ sic in hoc maior est q̄ legatus. de offi. lega. fnduisti. ꝛ fm hoc aliqd poterit epūs q̄ nō poterit legatus. Sīle alle. de offi. leg. c. pe. ꝛ vlt. Qō aūt dictū est de epo idē dicit de archiepo ꝛ sic sue diocesis. sec⁹ si sue pūncie. ꝛ nō diocesi. qz absoluit nō poterunt p eū. nisi forte in mortis articulo. de offi. ordi. pastoralis. Ratio qz tali tpe etiā fim pler sacerdos absoluere pōt. xvij. q. iij. q̄s suadente cū si. ꝛ sic rēsidet Ła. potest⁹ dicere q̄ hic appellatiōe ordinarij cōprehendit ēt legatus cū ille sit ordinarius. de offi. leg. c. ij. in. vi. ꝛ sic ex hoc capite absoluere poterit. certe hoc nō dicit de locoꝝ ordinarijs. iz de epis locoꝝ ꝛ sic videt q̄ nō 2prehēdat legat⁹.

1 ¶ Papa appellatur summus pontifex ꝛ de multis nominibus pape.

2 ¶Papa si participat cum excōmunicatio nō intelligitur ipsum absoluere.

3 Communicare potest quis cum excommunicato.

4 Verba enunciatiua vel narratiua an ꝛ quando probent vel inducant dispositionem.

5 ¶Papa si participat cum excommunicato an ligetur minori. ex communicatione.

6 Communicari excommunicato quomodo possit aliter quam literis vel osculo.

7 Communicans excōmunicato scienter si sit inferior a papa an habeatur pro absoluto.

8 Voluntas est pro ratione in papa: ꝛ voluntate sola princeps manumittit.

9 Dispensare an videatur episcopus cū male ordinato vel male instituto si ab eo audiat missam vel recipiat procurationem.

Si summus pontifex.

Primo ponit vnū dictū. Secōo aliud in simili. scōa ibi. Similiter. text. hic tractat. exēplifica vt in gl. ¶ † Ho. q̄ papa appellatur summus pontifex. [b] de multis autē nominibus pape. tractat hic Mat. vide de cōstitu. c. j. in. vj. per Archi. ꝛ per Jo. and.

2 ¶ † Hot. q̄ licet papa sciēter quomodocūq̄ participat cū excōmunicato nō per hoc intelligitur ipsum absoluere nisi hoc exprimat q̄ velit ex hoc illū haberi pro absoluto. ¶ † Ex quo no. multis modis posse ercōicato participare not. q̄ cōmunicari potest ercōicato per literas. ꝛ fic facit q̄ scribēs ercōicato incurrit minorē de quo. in. c. cōstitutionē. in. iij. gl. s. e. in. vj. nō intelligas tamē hoc pcedere in papa. qz ille est canonibus solutus. de 2cel. prebē. ppositū. ꝛ no. s. eo. ti. c. nulli. in ver. fimili.

4 ¶ † Ho. q̄ verba enunciatiua ppter aliud emissa etiā scienter nō inducūt dispositionē. [c] ideo papa scribēdo alicui sub digni tatis titulo vel aliter eū nominādo sub dicto titulo etiā ex certa scientia nō intelligitur per hoc eū in dicta dignitate approbare vel aliquid noui iurisdictionē facit qō not. in cle. literas. de pba. ꝛ in. l. ex hac scriptura. ff. de dona. ꝛc. ¶Gl. j. in v. creditur. declarat qd dederit causam cōstitutioni. qz creditur qō hec 2stitutio emanauit propter vo. Fede. de Sicilia. Deinde in ver. pars declarat qd determinat prima pars huius decr. Vlterius inducit ter. ad no. per Jnno. ꝛ Host. de priui. cum olim el. i. nūquid vz papa vitādo aliquē videtur ipsum ercōicare. vi detur q̄ nō. sicut nec cōmunicādo videt absoluere vt hic patet vt sic sit cōtrariozū eadē disciplina. p boc infert q̄ ille qui participat illi quē papa vitat nō incurrit ercōicationē minorē q̄ alias cōsueuit incurrere cōicans ercōicato maiori. nō obst. c. si inimicus. xvij. di. qz loquitur de eo qđ papa vitat ꝛ etiaz preci pit vitari. secus si solū vitiat. facit q̄ not. s. eo. tit. si aliqñ. ꝛ per Goffre. in proemio greg. cum glo. cōcor. ¶Pau. ¶Glo. scītet. opp. q̄ idē si ignoraūter. s. eo. si aliqñ. ¶Gl. fatetur. cōtrariā. ꝛ ideo hic subaudit etiā. ꝛ ideo exp̄ssit de sciente. qz de ignoraūte non erat dubiū. Idē hic Ste. dicens hic decidit alter cationez antiquoꝝ de qua in locis alle. in prima gl. ¶ † Hol. participat. querit an papa ex hoc participio ligetur minori ercōicatione dicit q̄ non. alle. no. in. c. nulli. s. eo. ꝛ in iuribus alle. in. j. gl. In contrariū facit qz hec videtur sniā dei Mat. xvij. c. ibi si peccauerit in te frater tuus. ij. q. j. si peccauerit. ꝛ. c. multi. ꝛ in. hac parte resident Host. s. q̄ si nō dicetur absoluere ligareē minori. ipse tamen tūnebat q̄ scienter cōicando dicebatur absoluere. sed in hoc eius opinio corrigitur ꝛ etiā in primo dicto cōiter tenetur glo. vt hic dicit Guli. ꝛ Mat. Fatetur tñ q̄ papa male. facit. ꝛ ideo dicit esse de stilo curie qō qñ aliqui habēt aliqd tractare cū papa primo absoluūtur ad cautelā. ꝛ tractatu finito redigūtur in eādē ercōicationis sententiā ad instar testiū reci piendoꝝ in curia. de testi. veniēs. in fi. nec ob. predictis q̄ est sniā dei. qz imo ercōicatio minoꝛ inducta est ab ecclesia. ꝛ a cō stitutione ecclesie. vt in decre. nuper. de sen. exco. cum cōcor. ꝛ ideo de illa nō loqtur hic papa. ¶Glo. ifas colligit ercōicato posse participari mittēdo literas. q̄ inducit ad no. in. c. cōstitutione. s. eo. in. vj. de quo dixi in no. ¶Hol. osculo notāda est p pter orthographiā. ¶ † Hol. quouis mō. querit qualiter possit cōicari ercōicato al'r q̄s lr̄is vbo vl' osculo. Rīdet q̄ in quinto oꝛone vel sedēdo vel itinerādo. ppter boc pt⁹ q̄ si nutu cōicet ercōicato sicut facit muti ꝛ alig religiosi q̄ loquūtur nutu cuz ercōicato qz incidūt in ercōicationē. ꝛ hoc tenet Guli. alle. de sepul. animarū in. vj. de spon. cū apud. ꝛ qz nō refert qualiter cūq̄ gs exprimat mētis cōceptū. cū in hoc ēt videatur ei fauere. alle. ri. q. ij. ercōicatoꝝ. xxiij. q. ij. eis. Ad p dicta alle. Ste: qz nō refert an p nūciū an p literas an p loquelā qs sui exprimat cōsensum. ff. de 2sti. pecu. l. qui aūt. ꝛ. fi. cum. l. se. xxvij. q. ij. lex divina. ¶ † Hol. velle. q̄rit an hoc bēret locū in inferiorib⁹ [a] Sub appellatione autem. Adde imo. in cle. qz contingit in. iij. co. s. de relig. do.

[b] De multis autē. Adde gl. in probe. sexti. in ver. eps.

[c] Ideo papa scribēdo. Adde Fely. in pro he. decre. in. ri col. Fely. in ca. nonnulli. xvij. col. ver. ij. cōtra istam de re scrip. glo. in. c. dñsnr. xcij. d. iz in contrariū faciāt q̄ dicūt Ang. ꝛ Aller. in addi. Bart. in. l. i. in. ij. col. C. de metro. bet. lib. xi. vbi dicūt qō pnceps scribēdo alicui loco tāq̄ ciuitati dicit eū efficere ciuitatē.

a ¶Quid si ercōicat⁹. Adde Jnn. i. d. c. nuper. defen. exc.

b ¶Qō ercōicatus iterum. Adde Bar. i. l. aut damnuz. q. fi. ff. ō pe. ter. in. l. palaz. ś. fi. ff. de rit. nupt. ꝛ i. l. ij. ꝛ ibi Ly. ꝛ Bal. C. vt. ś. cert. tps q̄ cri. ter. ꝛ do. Ant. in. c. veritatis. de dolo ꝛ cōtu. Alerā. i addi. ad Bart. in. l. de pupillo. ś, fi pluribus. ff. de oper. no. nū. in addi. inci. ercō municatus.

c ¶L. de pupillo. Adde bar. in. d. l. de pupillo. ś. fi pluribꝰ. in. j. co. ad fi.

d ¶Qō licet ex cludat alios, adde bñfacere q̄ de dictione taxatiua dicit gl. ꝛ ibi Bart. in. l. ob es. C. de p. mi. cū cō cord. adductis ibi p Alexā. ꝛ d. Jas. in. l. i. in ij. col. C. ō bo. pos. contra ta. Jas. in auc. nō lz. i. ij. co. C. de li. pre.

e ¶Glo. tertio ordie. Vide ifto tertio ordine vide Imol. in cle. i. ti col. ś. de relig. domi.

papa. vez q̄ scienter cōmunicādo excōicato volūt haberi illū
pro absoluto habeatur pro absoluto. Rndet q̄ non, nam ideo
8 hoc est cum papa quia sibi est pro ratione voluitas. alle.Ş.sed
q. in prin. insti. de iur. natura. gentiū. & ci. & sic videamus in si
a milib⁹ q̄ princeps sola voluntate manumittit. ff. de manumiss. l.
apud eum. C. de fideicuf. l. si a voluntate que rationes cessant in
inferioribus. q̄ illi sunt subiecti iuri. iurta no. de bereti. statu
tum. in. vi. & de offi. archi. c. iū. ad hoc. c. cum desideres. ℟. eo. ti.
Idem Pau. alle. vltra predicta. de preben. si motu proprio. in
vi. Idē Bul. dicēs q̄ sola verbalis expressio pape sine alia so
lennitate ipsum excōmunicatum absoluit cum sit legibus solu
tus. ff. de legi. l. princeps. C. eo. tit. l. digna vox. & no. Host. ℟. eo.
si aliquando, Idem Ste. sed q̄ etiā si nō exprimat se velle pro
absoluto habere tamen habetur pro absoluto. vnde op. de no.
per Inn. de offi. or. cum ab ecclesiarum. Soluit q̄ ibi iudiciali
ter cognouit animo probādi vel reprobādi aliquid. vt ibi no.
hic secus. hec procedūt quando constat q̄ vere est excōicatus.
Si aūt esset dubiū & super nullitate excōicationis scisciteretur
inter partes. tunc si papa certificatus de hoc dubio admisit eū
ad oscula videtur declarare eum nō ligatum ſm Guli. alle. de
priuile. cum olim el. i. in fi. ¶ In. Ş. similiter gl. nominet. op. cō
trarium istum ver. de no. in. c. si inimicus. xcii. di. & vi. q. i. sacer
dotibus. qui fil. sint legi. per tuas. Rndet gl. q̄ illa faciebāt du
bium in decretali. tū bodie tenendū est q̄ hic dicitur. Ex quo
patet ſm Pau. q̄ ex nominatione nō queritur ius. alle. d. c. sa
ser dotibus. xxvi. q. iii. dicat nec ob. insti. de adop. in fi. vbi pa
tet q̄ si quis seruum suū nominat filiū efficitur liber. quia illud
est fauore libertatis. & similiter nō ob. de. pba. per tuas. vbi di
citur q̄ si quis illum q̄ē in domo fecit nutrīri nominet filium
presumitur filius nisi cōtrarium probetur. quia illud est fauora
bile & fauore filiationis. & ideo ibi nominatio tribuit ius. secus
in casu nostro. q̄ dignitates & beneficia ecclesiastica ambitiose
petuntur & quandoq̄ etiam sine titulo detinentur. Adcireo est
statutum q̄ de titulo fiat fides. de offi. or. d. c. ordinarij. in. vi. & l.
cogi. C. de pet. heredit. simile adducit de matrimonio carnali.
quia licet se aliqui nominēt cōiuges b non probatur ex. hac no
minatione matrimonium nisi aliter probetur. xxx. q. i. c. i. Secus
tamē ſm leges. ff. de ri. nup. l. in libero. facit q̄ not. de presum.
in. c. illud. de restit. spo. ex parte. ¶ Bl. tractet. declarat literā.
¶ Glo. approbare. inducit ter. ad no. per Inn. & Host. de fil.
9 presby. veniens. & nunquid vz. si eps audiat missam vel reci
piat p curationē a male ordinato vel a male instituto per hoc
intelligatur cum illo dispēsare & tenent q̄ nō. etiā dato q̄ esset
talis casus in quo eps possit dispensare. pro quibus bene facit
iste ter. & quia recipiendo procurationem recipit q̄ est suum
ſm Pau. qui concor. cum gl. Per predicta colligit hic Pau.
q̄ ipso facto nō dicitur quis dispēsare. & hoc tenet Ber. de cō
cess. prebē. c. penul. de schisma. fraternitatis. Vin. Soffr. Inn.
& Host. in. d. c. veniens ſm eū. q̄ limitat esse verum si cause co
gnitio super causa dispensandi nō precedat factū alias vide
tur dispensare. alle. q̄ dicimus in simili. q. si papa premissa co
gnitione cause admittat illum cuius excōicatio nulla diceba
tur videtur illam declarare nullā. de priuile. cum olim. de quo
tamen nō est mirandū. quia in tali declaratione non est forma
statuta sed in absolutione sic. ℟. cū desideres ℣ Pau. ¶ Bl.
c nō intelligitur. opp. q̄ imo intelligat approbare. de proba. in
cle. literis. Soluit gl. q̄ ibi loquitur quādo papa narrat factū
proprium & super eo fundatur ipsius intētio. hic secus prout no.
in glo. quid si talia. Idē voluit hic Zenze. Mat. dicentes q̄ ra
tio decre. est q. per ea que hic dicuntur papa nō intēdit aliqd
disponere cū non dispositiue sed denunciatiue hoc facere. al
le. de priuile. si papa. in. vi. & C. de proba. l. rationes. & C. de sen.
& inter lo. om. iū. l. ex stipulatione. facit q̄ no. Inno. de proba.
qm̄ contra. facit cle. i. ℟. de prebē. potest esse ratio huius ver. si
militer periculū intrusionis vitande. alleg. de insti. ex frequen
tib⁹. de reg. iur. c. i. in. vi. hinc est q̄ de titulo būficij quis tene
tur facere fidem alle. de offi. or. d. ordinarij. in. vi. nec ob. l. cogi.
C. de peti. here. vbi quis non cogitur dicere de titulo. q̄ illud
procedit in rebus prophanis. secus in beneficialibus ſm zēze.
de quo plene in regula. i. de regu. iu. in. vi. & in decre. licet beli.
de fimo. & per Host. & de procu. ex insinuatione per Inn. & Jo.
and. in. c. ordinarij. facit q̄ dixi post Guli. cum gl. in verbo no
iminent. ¶ Glo. si. opp. de priu. in ver. nisi forsan. Soluit hunc
ter. intelligendum ſm illum vs nisi papa aliud exprimat. quia
tunc illud esset seruandum in hoc casu secundo sicut in primo.
Iurta hoc queritur hic & ap. an saltem quo ad presumptionem
vel possessionem afferat preiudicium il. ed factū pape de quo
hic hoc ver. Similiter dicit q̄ non per hunc ter. qui dicit q̄
quicquā iuris non tribuitur per ea que hic dicuntur. & sic nec
quo ad proprietatē nec quo ad possessionē vel presumptionem,
secus dicit in alio inferiore. quia & quo ad proprietatē iuris et
quo ad possessionem quereretur ex talibus maxime vbi agere
tur de preiudicio alicui generando vel de iure suo renunciādo
secus si ageretur de preiudicādo iuri publico vel de dispensan
do. alle. de si. presb. veniens. & de his que fiūt a ma. par. c. ex ore.
xvii. di. nullus. & c. ecce. di. lxiii. Adrianus. & q̄ ibi no. & per
Inno. de rescrip. ad aures. & per Compost. in. c. super literis. &
per Archi. de offi. or. c. ordinarij. in. vi. & per Inno. & Host. in
d. c. veniens. & in. d. c. dilecta. fm Lapum.

¶ De verborum significatione. Rubrica.

1 ¶ Prouidendum est in his que sepe occurrunt.
2 Simpliciter. Si causa cōmissa sit alicui cū his verbis simpliciter & de plano sine strepitu & figura iudicij quomō procedetur.
3 Acta tendentia ad solēnitatem iudicij que dicantur: & que dicantur tendere ad veritatis indaginem: & sic que dicātur acta litis seu instantie: & que dicantur acta cause.
4 Sententia ferenda est iurta formam libelli seu petitionis.
5 Reconuentio facienda est in exordio litis.
6 Positiones seu articuli inuente sunt propter facilioremexpe ditionem litium & fieri debent super narratis, sine deductis in petitione sine libello.
7 Articulorū datione facta potest iudex preſigere diem vtriq̄ parti ad producendum omnia eorum iura & munimenta.
8 Dilatione pendente ad testes producendos possunt produci instrumenta.
9 Iudex potest interrogare partes vbi equitas hoc suadet.
10 Libelli oblatio an in summariis exigatur.
11 Simpliciter dictio quid oportet.
12 Causa si cōmittatur alicui soli cū hac dictione simpliciter quo modo sit procedendum.
13 Summarie dictio quid importet.
14 Simplicitas est tripler.
15 Causa si cōmittat simpliciter & de plano sine strepitu & figura iudicij quid iuris si vnū istorū quatuor deficiat in cōmissione.
16 Et quid si dicta quatuor ponātur sine copula vel disiunctiua.
17 Disiunctiua quandoq̄ ponitur pro copulatiua.
18 Causam committere non potest inferior a principe cū clausula appellatione remota.
19 Verbum quot significata habeat.
20 Libellus an necessarius sit offerendus in casibus in quibus p ceditur ordinarie & non simpliciter & de plano & sine strepitu & figura iudicij.
21 Libellus in quibus causis sit necessario dādus & in quibus nō.
22 Solennitates iudiciorum an virtute consuetudinis & legis municipalis tolli possint.
23 Iudicium est actus trium personaruz scz iudicis actoris & rei.
24 Petitio actoris quare est in scriptis redigenda.
25 Feriarum tempore que cause possunt tractari & que non.
26 Feriarum triplex est species.
27 Iudex an possit cogi in causis que committūtur simpliciter et de plano & sine strepitu & figura iudicij procedere tēpore feriato ob necessitates hominum.
28 Lites abbreviare debet iudex & materias dilationū amputare.
29 Aduocatus debet in se habere quatuor: scz personas: modum causas & salarium: & ista declarantur in litera.
30 Defensio legitima est de iure naturali.
31 Arbitrio alicuius si committatur causa cognoscenda & decidenda quid talis potestas operabitur.
32 Litatio vnica an & quando sufficiat & an & quando requiratur trina vel peremptoria.
33 Iuramentum calumnie an debeat in omnibus causis prestari & si nō prestetur q̄ forte nō fuit petitū an vitiabitur processus.
34 Petitio actoris quare sit in actis redigenda.
35 Et quibus expensis fieri debeat petitio sine oblatio libelli.
36 Conuentus super causa summaria non potest reconuenire nisi super causa que sit similis conditionis.
37 Reconuentio de causa plenaria an & quando possit fieri si causa conuentionis est summaria.
38 Reconuentio an possit fieri ex interuallo post litis contest.
39 Memoria hominis labilis est.
40 Positiones quare fuerunt inuente: & de earum effectu & quando sint faciende & de earum materia.
41 Articulorum materiam.
42 Usus & cōsuetudo cuius loci attendi debeat an actoris vel rei: an vero vbi contractus sit factus vel delictum.
43 Terminus ad ponendum & articulandum an possit simul dari vna parte resistente vel ambabus resistentibus.
44 Terminus ad probandum & an possit dari actori & reo simul.

Instrumen

a ¶ Quod prin ceps. Adde q̄ habent p Fel. in. c. ſin ecclesiarum. de cōsti. maxime. in. ex. & in. xvii. colū.
b ¶ Non proba tur ex hoc nominatiōe. Ad de Aller. in ſ. cli. in. ỹ. colū. ver. iii. respon deo in. v. volu.
c ¶ In cle. literis. Adde que habētur dever bis enunciatiis p Fely. in c. p tuas. i. iii. col. de proba. & in. c. illud in. ỹ. not. de presecri. & in. c. fin. in. ỹ. col. eo. tit. Jas. in. l. ex his verbis. in. ỹ. co. C. de test. mil. barba. in cōsi. lxxxvii. & in cōsi. iii. in fi. col.
b ¶ Not. illud vulgatū. Adde bo. ter. in. l. fi. C. de fideic. libe.
c ¶ Not. q̄ in der pōt. Adō ter. i. l. vbicūq; & ibi bar. ff. de inter. ac.
d ¶ ſ. fi qs simpliciter. Adō bar. i. d. l. i. i. co. ff. de vulga. & pu. re. post bar. in. l. manifestissimi. C. cō fur. gl. in. c. religiosus i ỹ. simpliciter de test. in. vi. Aleran. in ofi. xxi. in. i. co. circa fi. i. ū. vo. & ale. in cō si. xxxvi. in. i. col. in. v. volu.

46 Instrumenta an produci possint pendente dilatione data ad testes producendos.
47 Testes an possint produci post terminum datum ad producendum testes.
48 Litatio vnica an & quādo sufficiat & an & quando requiratur trina vel peremptoria. & an in omni actu requiratur trina citatio vel admonitio.
49 Litatus peremptorie ad audiendā sententiā non comparuit die statuto nec iudex illa die pronunciauit sed vult pronunciare post lapsum duorum dierum an erit opus noua citatione an vero sufficiat prima.
50 Sententia an & quando sit in rescriptis formanda & an iudex possit pronunciare verbo & statim committere notario vt redigat in scriptis.
51 Sententia debet proferri sedendo & non stando.
52 Cōclusio in quibus causis sit necessaria & quando dicatur concluſum in causa.
53 Instrumenta in foro ciuili possunt produci vsq̄ ad sententiaz ex quo in eo non fit concluſio.
54 Solemnitas siue figura iudiciorum an partibus cōtradicentibus possit per iudicem obseruari in causis que committuntur cum clausula q̄ procedatur simpliciter & de plano sine strepitu & figura iudicij.
55 Res de facili redit ad suam naturam.
56 Solennitas si in causis que committuntur cum clausula simpliciter sine strepitu & cetera fuerit seruata vna parte solum cōtradicente an valebit processus.
57 Et quid si iudex in dicto casu incipit seruare solennitatē seu ordinē iudiciorū & postea partes volunt q̄ procedat sine solēnitate an poterit de inceps seruare solennia iudiciorum.
58 Arbiter in quē cōpromissum est incipiat & cedere vt arbitrator an possit redire ad viam arbitri. & nu.
59 Irritum & irritandum quomodo differant.

Sepe contingit qō. Famosa vtilis & quotidiana est hec cle. & eius materia iō diligēter aduertenda. Iurta doctrinam Pau. iurisconsulti in. l. legatum. ff. de li. leg. & get aūt hec cle. gl. & reali⁹ expositiones bus. & nō quacuis vbox solēnitati⁹ vel bladicijs. vt gl. i. hic dicit. Quid eūt dederit cāz cōstōni & qd determinet ponit ea gl. i. Quidē aūt decr. in quatuor ptes principales. In pria pte ponit ſstio. In scda solutio. In tertia prozogutio. In quarta qdā instrues ptestatio: scda ibi. Mos aūt. tertia ibi. Que ofa. quarta ibi. Si tā scdā subdiuidit in ptes tres. q̄ prio ponit nouē spāta vel ēt xi. diuidēdo octauū in tria q̄ pōt iudex dar⁹ scdm formā cle. Secūdo ponit. v. vel etiā. vij. subdiuidēdo quartū in tria p formā bui⁹ ibi nō exclusa. tertio ponit sex q̄ talis iudex datus scdz formā cle. pōt inserēs quatuor q̄ nō pōt. scda ibi. Nō sic. tertia ibi. Sz q̄ breuiter aūt ppter multitudinē dictoz summari nō pōt vt hic dicit gl. Loco aūt summariꝰ pōt dici q̄ determinat cōciliū qd importāt hec vba de plano simpliciter sine strepitu & figura iudicij. qn̄ taliter alicui cā cognoscēda cōmittit decidēs q̄
1 possit virtute dictoz verborū & que non possit. ¶ No. tpz prouidendū primo bis q̄spe occurūt. Cōcoz. hic alle. in prima glo. facit. l. nā ad ea. ff. de legi. a contrario. ¶ No. non prouidendū bis q̄ raro accidūt q̄ est verā regulariter. sed accidētaliter & ratione quādoq̄ bene prouidetur. iurta no. de despō. impube. literas in gl. iū. de quo hic in gl. ỹ. & cū ea cōcoz. Ste. ¶ No. certam formā cōmissionis cārum et hoc multū vtūtur oēs et prin
2 cipales locorū. a ¶ † No. de significato istorū verborū simpliciter & de plano sine strepitu & figura iudicij & q̄ possit iudex cui causa taliter cōmittitur & q̄ nō possit. Et no. q̄ per dictā formā releuat vt non teneat seruare ea que sunt de solemnitate iudicij & non tendūt ad veritatis indaginē vel conseruationem indagate. Ea aūt q̄ tendūt ad veritatis indaginē vel ad cōseruationē indagate. ptermittere nō pōt. & sic no. q̄ circa acta litis seu
3 instātie vł facta remissio sed nō circa acta cāe & negotij. † Ex p dictis collige q̄ dicunt acta tendētia ad solēnitatē iudicij & q̄ dicunt tēdere ad veritatis indaginē & sic que dicātur acta litis seu instātie & q̄ acta cāe. q̄ illa q̄ vt plurimū hoc ōz in ter. iudicē posse ptermittere sunt acta litis & instātie seu solēnitates iudi cij illa dicunt acta cāe. & tēdētia ad veritatis indaginē & conseruationē. ¶ In ver. verū. † & no. illud vulgatū q̄ iurta formā libelli
4 b seu petitionis formāda est ſnia. cōcoz. ff. cōi diui. vt fund⁹. de acc.
5 qualiter & qñ. ỹ. de fimo. l. 3. beli. ¶ † Ité no. q̄ recōuētio facienda est in exordio litis. & sic vł q̄ nō possit fieri post lit. conte. de
6 quo dicetur cū gl. &c. † In ver. & qz. no. quare inuēte fuerūt positiones & articuli q̄ ppter facilioz expeditionē litiū. Et no. sup quibus debeāt fieri. q̄ sup narratis & deductis in petitiōe seu libello. ¶ Ité no. scōm Gul. & zenz. posse. allegari vsum loci in genū siue tendet ad cām ordinariā seu ad ordinem. q̄ dicūt procedere dum tamē sit rōnabilis. de elec. cum cām. ¶ No. q̄ cōmissa causa scōm formā cle. pōt iudex cogere ptes ad vandū
7 sibi positiones & articulos. ¶ Ité no. q̄ † pōt post dationem articulorū ſsigere diem vtriq; pti ad producendū omnia eorū in
8 ra & munimēta a cōtrario. ergo sec⁹ vł extra casus cle. ¶ † Ité no. q̄ pēdente dilatiōe ad testes. pducendos possunt produci in
9 strumēta. c ¶ † No. q̄ iudex pōt interrogare ptes vbicūq; equi
c tas id suadet. ¶ Ité no. q̄ si ptibus nō ſdicentib⁹ & in summa riꝰ seruet solēnis ordo iuris nō q̄ hoc vitiat. p cessus. ¶ Ultimo no. q̄ illud qō ōz hic facta commissiōe ab homine habet locū etiā si a iure fiat hmōi cōmissio sub hac forma. ¶ † Ultimo no. scōm Mat. qō in summariꝰs non exigit libelli oblatio. hoc tū notabile nō bene hic colligit vt apparebit ex infra dicēdis & an sit in se verū infra dicetur. Ité no. scōm Gul. casus in quo potius recurritur ad extraordinariū auxilium q̄ ad ordinarium regulariter contra. in. l. in cause. el. ỹ. in prin. Ş. pomponius. ff. mino. & per Bar. ff. de no. op. nū. l. in prouinciali. & per Inn. de prescrip. ex trāsmissa. ¶ † Bl. cās. q̄rit quid si negotiū extraiudiciale cōmittat expediendū in forma de qua hic an habebit locū hec cle. Rndet gl. de hoc nō esse dubiū all. de acc. sicut oliꝰ quasi ex quo negotiū est extraiudiciale sine dubio nō exigit so
11 lēnitates iudiciales. ¶ † Bl. simplr voluit q̄rere qd importet dictio simpliciter. Rndet q̄ tantū quātū sine plica vel inuolutione. Addit Jo. de lig. vel distinctiōe. alle. gl. de sum. tri. & fid. ca. firmiter in prin. & ff. de le. ỹ. codicil. Ş. institutio. & io. de lig. a
d all. ff. pro socio. i. co. ri. ff. de vulg. & pup. l. i. ff. de ver. ob. l. i. Ş. si
12 quis simpliciter. † Qualiter aūt fit pcedendū commissa causa alicui soli cū hac dictione simpliciter gl. nō declarat. Joan. de lig. dicit q̄ eodē mō procedi poterit quo pōt procedi a posi
b ta dictiōe summarie. quo casu qualiter pcedi possit dicit infe
13 rius q̄ bene no. † Sūmarie ōz breuiter sicut & simpliciter dicit quasi sit dicere pure sine cōditione & distinctiōe & p cōsequēs est breuiter dicere. Idē simpliciter id est faciliter. vt. l. i. ff. C. de pactis & in. Ş. fed q̄ insti. de fideicō. here. & sic fac liter quasi plane. nā via plana facilior est alia vt de e se notoriū. & sic ps q̄ c
pōt etiā dici idē q̄ in ver. de plano. Jo. de lig. dicit fieri simpliciter q̄ non fit ſm rigorosam subtilitatē vt in. c. olim cit. de ind.
14 Ste. vero hic occasione istius dictionis tractat † quotupler sit simplicitas & dicit q̄ tripler est q̄ quedā est simplicitas cōbina & caret dolo. & hec laudāda est alle. vij. q. i. ex merito. xvi. d
q. i. si cupis. de ureiu. veritatis & prefum. ex studijs. Quedā est simplicitas innata. & talis aliq̄ excusat & nō a toto ad minus excusat a parte. xvij. di. de petro. & de sortile. ex tuarū. de cōse. d. scriptura. & lxxxvi. di. tāta. i pedittū. p monedū. xxxvij. di. petrus. facit & dari coadiutorē plato seculari. lxxxij. di. epoz. vij. q. i. q̄ Regularis aūt plat⁹ ppter simplicitatē deponit. xvij. q. i. fiqs abb. Quedā vo est alta simplicitas q̄ est qdaz singularitas & rusticitas quā hūt vacātes a tēplatiōi. de hac ōz q̄ fibi so
li. p deit & ex merito vite edificat. & de ista etiā ōz qō dū simpli
15 citas tū studet disciplina negligit. i. q. i. factis. ¶ † Bl. figura iudicij. querit qd si aliq̄ istorū quatuor hic positorū deficiant in forma cōmissionis vel verbū simpliciter vel verbū de plano & cetera. An erit locus huic cōstitutioni vł q̄ nō q̄ ter. hic loquit q̄ copulatiue ista quatuor inserunt. f. simpliciter & de plano ac sine strepitu & figura iudicij. Ad vītatē aūt copulatiue requiritur concursus oīm copulatorū. ff. de condi. insti. i. si here di plures. & de rescrip. olim. & c. inter ceteras. q̄ō ibi not. Ad qō etiā facit scōs gl. q̄ constat qō q̄ōq; in commissione solū ponitur verbū de plano. Interdū ponit simpliciter & de plano. Interdū absq; strepitu. Interdū sine strepitu & figura iudicij. Interdū hec quatuor cōiunguntur. f. simpliciter & de plano & sine strepitu & figura iudicij. put ptz in iuribus alleg. in glo. Interdū dicit sine strepitu aduocatorum. alle. de here. c. ſi. in prī. in. vj. Cū ergo predicta ponuntur diuersa. diuersus debet esse effectus. ar. l. si idem. C. de codicillis. Quid ergo dicendū. gl. cōcludit qō satis videt dicēdū qō tunc demū locū hz hec cōstitutio. qñ in forma cōmissionis copulatiue quatuor predicta ponuntur. ar. huius ter. in prin. & infra. Ş. pe. vbi repetit eadē verba & ſ. de iudi. cle. dispendiosam. secus si aliq̄ō predictorū deficiat. Moueō q̄ modus procedēdi inductus p hanc cle. sine dubio
e sit a iure exorbitans. prout ptz ex. c. i. de litis contesta. & c. i. de libel. ob. cū ibi no. & de ofi. de. de causis. & ỹ. q. i. in summa. & c. in primis. & de proba. qm̄ cōtra. ergo per 2as dispositio bui⁹ cle. nō est habilitāda nec extendenda. de re. iur. que a iure in. vi. cū
16 conco. hec vł gl. dicere fore vera qñ deficit vltimum verbum si adsit solū vltimū. f. sine figura iudicij. vel multo fortius si adsit cū alio dicit gl. q̄ō olim etiā ante c & tenebat q̄ per id tollebā
tur substantialia iudiciorum prout ptz ex gl. & alle. in pumagl.

z ex his que dicentur infra cum gl.z mens in verbo non exigit z cum gl.facit ad hoc in verbo defensiones legitime z ideo sub dubio forte dicit hodie dicendū absq; absurditate z per hoc infert q forte in casu decre.indēnitatibus.§.fi vero.de ele.in.vi. vbi mādat procedi sine strepitu.z figura iudicij bēbit locū hec cōstitutio etiā dato q casus ille nō excludet sub decre.alle.cle.di spēdiosam.z dato etiā q ibi nō ponant copulatiue illa quatuor que ibi ponunt verūtamē q certū est q casus ille nō includit sub cle.dispendiosas.certū est q in illo casu bñet locū hec cōstitutio per.§.pe.j.eo. Cōcludit ergo gl.q solū in aliis casib⁹ nō includis sub dicta cōstitutione dispēdiosas.z remanet dubium primo formatum nunquid vz deficiēte seu suppresso aliquo illorū quatuor locū bēat cōstitutio ista.q̄ dubiū dicit gl.se pcurasse declarari sibi ad bessisset cōpillatorib⁹ tpe editiōis hui⁹ cōstitutiōis. ¶ Fatetur q licet sit dubiū an totalis mod⁹ pcedendi tradit⁹ p hāc cle.habeat locū aliquo dictorū quatuor deficiēte tñ certū ex aliqua q̄ hic dicūt satis possunt adaptari alteri istorum verborū prout patebit ex inferi⁹ dicēdis.z sic refidet gl. cū qua ꝛcordat Ste.Jo.delig.hic dicit q̄ si incipias a primis verbis ita q̄ illa ponant sine vltio vel oia tria vel duo vel vnū ex dictis tribus nō habet locū cle.Si vero incipias ab vltimo ita q̄ illud vltimū.s.sine figura iudicij si propositum.z tunc sue solū id sit sue cū alio.z multo fortius habebit locū cle.q: hoc vltimū totū operetur q: tollit substātialia iudiciorū ex iure positiuo inducta.z sic p cōsequēs in eo includunt omnia significata aliorum figillatim.z forte hoc idem voluit gl.ls sub dubio forte vt ptz ex superius dictis.Alterius q̄o cum glo.in ver.sed
16 †quid si ista quatuor de quib⁹ hic ponit in lris.cōmissionis sed sine copula.an habebit locū cle.rñdet gl.q̄ si dicat simpliciter de plano sine strepitu z figura iudicij.z sic solū inter pe.z vltimū ponit copula locū bēbit cle.q: copula vltio loco posita intelligit in p̄cedentib⁹ repetita.ar. de ap.scō requiris.z.ff.de beredi.instī.l.cū in testamēto.§.i.Si vero penitus nulla copula fit adiecta gl.ad huc dicit idē dicendū.ar.l.triplici.ff.de vero sig.Ad hoc q: punct⁹ bñ loco copule, vt no.p gl.in.l.si duob⁹. §.in coeūdo.ff.pro socio.z.ff.ad.l.falci.l.pretia rerū z forte hoc
17 sensit gl.licet nō exp̄essit q̄ no.†Quid autē si disiunctiue dicta verba ponant.vt q: mandat procedi simpliciter vel de plano vel sine strepitu vel sine figura iudicij.an bēbit locū cle.vī q nō a sensu cōtrario.q: loquit q̄ copulatiue ponuntur dicta verba.z sic secus si disiūctiue.Cōtrariū tenet gl.ª q: disiūctiua ponit pro cōiunctiua.ar.l.sepe.ff.de ver.sig.z sic eadē est rō.ergo idē ius.arg.de j̄sti.translato.dicit hec verba q̄ ab hoīe p ferunt dicta verba disiūctiue.Si vero fuissent prolata disiunctiue ab ista cōstitutione tūc dicit gl.q̄ soluta fuisset q̄o in prī. formata q: fuisset tunc sensus q̄ quodcūq; p dictorū apponeretur in cōmissione idē esse effect⁹.hoc pōt pcedere si iudex vult pcedere scōm formā iudicij.secus si vellet eligere pcedere ꝑm alterū dictorū modoz.vī enim data electio per alternatiuā q̄ nō videt data p copulatiuā z in dubio disiūctiua.dz intelligi in sui natura nisi mēs disponētis aliter se habeat.facit q̄ dicit
18 gl.in ver.nō dicētib⁹. ¶ †Sl.mādam⁹.q̄rit an alius inferior a papa possit cōmittere cām alicui in forma de qua hic dicit q nō⁹ etiā si sit legatus de latere.alle.no.de here.c.fi.in.vj.z p Sul.in Spe.ti.ij.§.super est.Ad hoc tex.qui dicit⁹ mandam⁹. z sic loquitur solū q̄n papa mēdat.Idē tenet hic zenze.q: alij inferiores a p̄incipe iuris būficiū auferre nō possunt vt in regula ind ultum de re.iur.in.vj.z in aut.de nup.§.fi vero.col.iij. Adducit simile.de le.i.in fi.ff.quibus ap.non ls.vbi inferior a p̄incipe nō pōt cōmittere cām cū clausula appellatiōe remota.Idē tenet hic Ste.Sed aduerte,q̄ro an sit differētia.an cā cōmittat p verbū mādato vel p vbū p̄cipio. ¶ Sl.singularis est z nō alibi in.l.sepe.de offi.pfidis qua ōt q̄ aliq̄s cōmittit p verbū mādo.z tūc pōt delegatus subdelegare⁸ sec⁹ si p verbū p̄cipio.z sic dicit q̄ seruāt curiales oīa papē z oīa imperatoris facit q̄ no.in.c.dudū.xvij.q.ij.z.ff.de iurisd.om.iud.l.z q.sed forte de iure nō vī verū p no.in.l.i.§.j.ff.q: iussu.z vide etiam ¶Dau.in cle.pcuratorē de pcu.z Bar.in.l.fundi.§.itē si amicꝰ. ff.de acqui.pos. ¶ Sl.significatiōe voluit opponere q̄ hec de cre.male fit hic fituata.q: debuit situari in ti.de iudi.cū tractat de materia iudiciali.Soluit gl.q̄ hic auto: decre. p̄incipaliter intēdit tractare de significatiōe certorū verborū de quibus hic.z ideo merito fuit hoc titulo collocata.ls expositio q̄ruat
19 materie iudiciali.Quo autē dupliciter accipit verbū tractat hic Sul.dicens q̄ inter dū verbū accipit p̄o reuelatione mētis que alias nisi p verba vel equipollētia verboz ficut sunt nutus z signa sciri nō pōt.de spon.tue.§.de sen.ercō.cle.fi sum⁹. Et isto modo ꝑpie significat illud q̄ geritur in mente hoīs. Q̄nq; autē hoc nomē vbū auget z significat vt in sacramēto altaris.s.q̄n vice dei ab eius ministro profertur. dum oz hoc est corpus meū.ille.de sacra.vnc.c.vnico.z similiter in baptismo cū dicitur.ego baptizo te.Idē.j.q.i.detrahe verbū similiter in cōiuratione.vt q̄n verba salutifera alicui infirmāti applicātur vel similiter sup agros dicunt q̄ licitum sine incantatione.tamen sicut petras z herbas.xxvj.q.vlti.demonū.Et ꝑpter hoc fuit inuentū officiū exorcistarū.xxij.di.exorcista.xxj.di.§.j.Et ideo dicit q̄ licite interdū ponunt isti versus super febricites. s.Ulneribꝰ q̄so protinus me subtrahe xp̄e.Vulnera quinq; dei sint medicina mei.Adde gl.in Rubrica.ff.de ver.sig.vbi dicit q̄ stricte verbū est ps orationis.vñ ēt nomen appellam⁹ q̄nq; verbū.ff.de ver.sig.l.nominis z rei.§.verbū ex legibus. ¶ Sl. cupientes.q̄rit quare papa hanc declarationē fecit.Rñdet q̄ ad ip̄m hoc spectabat interp̄etari declarare cū z ad eum spectet promulgare talia rescripta vel iura.arg.de sen.ercō.inter alia cū cōcor.z maxime q: ad hāc interp̄tationē nō suffecissent
e gl. ᵉ cōsiderato q̄ gl.debent niti p̄babili rōne nullus autez potuisset bene p̄bare,q: plus fuisset necessaria p̄batio iuramenti vel in scriptis ferre sni az ꝑ ztestari litē.z iō necessaria fuit declaratio p cōstitutionē.Oz ls gl.in se satis bene dicat tñ vt videbitis ex inferioribus satis potuisset dari bona z persuasiua ratio p dictoz tñ vt declaratio sit vniuersalis z oēs astrīgat vtilior est declaratio p viā zstitutiōis.ar.no.in.l.i.z.l.de nouo.C. de legi. ¶ Sl.due sequētes sunt lFales z facites.l.in vbo perpe
20 tuo.z in verbo sancim⁹. ¶ †Sl.necessario.querit an in aliis casibus in quib⁹ pcedit ordinarie z nō simpliciter z de plano z sine strepitu z figura iudicij sit libellus necessario offerēdus vidētur q̄ sic.ar.huius tex.a cōtrario sensu.nam si necessario nō exigetur in casibus istis in quibus extraordinarie pcedit scōz formā hui⁹ cle.ergo in aliis ordinarijs erit sec⁹.z hoc tz Ber. Inn.z Host.in decre.i.de libel.obla.vbi idem tenēt predicti libellū esse de substātia iudiciorum.alle.p̄ealle.decre.j.z aut.offeratur iij.q.iij.alle.etiam Inn.in aut.de tēpore non solut.pecu.super dote.§.zstitutione collatione.iiij.allegabat etiam Inn.§.illud in aut.de exhiben.z introducēdis reis col.v.vbi dicebat exp̄ssum esse p̄o hac parte etiā facit aut.offerat que dicit libellum esse offerendū.offerri autē proprie dz nō petenti.ff.de leg.iij.l.fideicōmissa.§.si rē.de resti.spo.literas circa fi.de ap.interposita in prin.z cetera Nec ob.huic opi.c.si quis cum clerico.vj.q. j.q: put ibi no.est ibi speciale in.c.illo.Itē nō ob.decre.put de dolo.z contu.q: prout ibi no.scōm verū intellectū fuit libellus oblatus z lis ztestata.Et hec fuit vna opi.Tan.Ūin.z Phi. qui dicerūt q̄ de iure canonico in distincte libellus nō erat necessario offerendus.mouebatur per p̄ealle.c.si quis cū clerico z per dicta decre.prout Sul.in spe.de libel.cōcep.§.vtrū libel lus recitat opi.z nil approbat.Tertia fuit opi.accur.in authē. offeratur.C.de litis cōtest.l.q: tacite possit omitti.sed non exp̄esse remitti ad instar eius quod dicimus de iuramēto calumnie.l.C.ij.§.ij q: veremur.C.de iura.ca.Quarta fuit opi.eiusdē Accur.in.§.illud seu in.§.se vltra mediū magne gl.in auth.de exhibē.reis.col.v.vbi tenet q̄ nedum tacite posset omitti ls ēt exp̄sse remitti.Quinta fuit opi.Martini filimani doc.in legibus.Jo.an.qui in effectu dicit q̄ pōt remitti.sed non omitti.al leg.ad scōm.C.de sen.l.platam.C.de epi.z cle.aut.generaliter in fi.C.de p̄iudic.do.l.quoties in fi.li.x.ij.per hoc inferebat q̄ si libellus nō petitur nec offertur vel etiā petitur sed non offertur q̄ nō tenet iudiciū q: hic nulla est remissio.Si vero petitur z offertur vel ecōtra nō petit sed offertur.tenet iudiciū.Si vero offert.sed nō petit nec etiā recipitur tenebit p̄cessus q̄uis re⁹ renūciet,z omittet oblationē q̄ facere pōt.q: quilibet pōt renunciare fauori suo z iuri p̄o se introducto.C.de pac.l.si qs in cōscribēdo.hec enim oblatio libelli videt fuisse inuenta fauore rei.igitur z cetera.Ad hoc q: inuito nō cōferī beneficiū ff.de re.iur.l.inuito.Itē q: satis exp̄sse vī renūciare nō recipiē do oblatū.Sexta fuit opi.aliorū dicētiū q̄ renūciari pōt ne libellus tradat in scriptis z etiā tacite remitti.sed q̄ libell⁹ nullo mō tradat nō pōt renūciari nec exp̄sse nec tacite ar.l.fund⁹. ff.cōi.diui.z decre.ls Deli.de fino.cū si.Que autē dictarū opinionū est vera. ¶ Sl.vī inclinare an ista vltima bic similiter in.d.cā.de libel.obla.Unde concludit q̄ necesse est q̄ petitio actoris appareat in actis nō tamē est necesse q̄ sit oblata per modum solēnis libelli sed sufficit q̄ verbo sit facta per modum postea appareat redacta in scriptis apud acta z sup ea lis cōtestata.nā tenebit tunc p̄cessus.Nō q: tūc satis est p̄missum mēti iuris volētis libellū offerri pt⁹ q: tūc cessant oēs rōnes per
quas asure fuit statutū libellū offerri.de quib⁹.j.dicet.ex.§.verū hec p̄cedunt q̄n pars nō petit libellū offerri.pte vero petē tez libellus offerri per dictā aut.offerat.cū si.q: si non offerat p̄cessus fit nullus.q̄ vī verū si nullaten⁹ offeratur sed si offe ratur z nō recipit tunc vī valere p̄cessus dūmō de petitiōe ap pareat per modū poste.ar.eius q̄ dixi post mar.de fano.Sed aduerte

aduerte cōtra istā opi.fortiter op.gl.de bac cle.nā hic videt dici q̄ speciale sit in istis causis in quibus p̄cedit scōm formam cle.q: nō sit necesse libellū offerri ls sufficit petitionē apō acta fieri per modū poste.ergo in aliis causis videt dicendū q̄ libellus necessario sit offerendus.So.hic gl.q: hec cle.nō habet ob. p̄dicte opi.imo potius illā zfirmat saltē quatenus fuit dictū petitionē p modū poste.fore necessariā q: si in istis causis hoc est foztius in aliis inq̄tū vero hic videt innui q̄ hic sit speciale
21 q̄ libellus nō sit offerendus z sic secus in aliis. ¶ †Glo.rīdet q̄ est spāle in istis causis q̄ etiā parte petēte nō sit necessario libellus offerēdus.In aliis aūt est secus q: parte petēte oz sibi offerri.vt est dictū z sic dz intelligi hec cle.Nō aūt dictū est libellū esse necessario offerēdū petēti.In aliis causis dicit gl.pcedere regulariter.Fallit in casib⁹ in quib⁹ est spāle vt fine libello p̄cedatur de quib⁹ in p̄ealle.decre.i.de libel.ob.p Host.z per Accur.in aut.de exhi.reis.§.illud.in gl.magna col.v.z ple
a nius per Spe.in ti.de libel.cōcep.§.nūc dicēdū. ¶ Mo. bene singulare gl.que ponit an z quādo libellus sit de substantia an teneat iudiciū si non fit oblatus an aūt in oibus casibus in quib⁹ procedi pōt fine libello procedi possit scōm formā hui⁹ cle.dicit glo.q̄ nō q: hoc nō est de iure cautū z ptz etiā p multa exēpla posita in locis palle.in quib⁹ vt hic dicit Sul.de mō te lau.nō exigit libellus z tū exigit litis cōtestatio vt no.spe.in loco palle.Jn cōtrariū facit scōm Sul.p dictū q: si qō est fundamentū iudicij pōt omitti.multomagis litis cōtestatio z alia substātialia iudicij.Sul.hic zcludit hoc arbitrariū z arbitrio iudicis relinquēdū.z hoc ēt satis fuit de mēte glo.Credo tū qō nō debebit arbitrari q̄ pcedi debeat ꝑm hāc cle.ex hoc solo q̄ reperiat q̄ nō sit libelli oblatio necessaria.z hoc voluit dicere gl.Itē aduertēdū q̄ inter ceteros casū in qb⁹ nō exigit libell⁹ q̄s eps cognoscit de cā ciuili inter subditos clericos.vj. q.i.si qs cū clerico.z in aut.vt clerici apō ꝑpios epos in prin. co.vī.qō intelligit spe.in minoribꝰ z puis cāis in.d.c.nūc videdū scōz Sul.z Mat.q̄ ēt dicit q̄ cū pcedit vigore l fārū sedis apostolice litere habent locō libelli hoc videtur verum qñ proceditur scōm formaz clemē.facit qō no.Inn.§.de ele.dudū ¶.in verbo cōtestationē.secus si ordinarie p no.Inn.z Joā.an. post eū.de dila.ꝑterea circa prin.Jurta p̄dicta reuocat hic in
b dubiū Sul. ᵇ nūquid in aliis causis q̄ hic declaratis poterit iudex pcedere de consensu partiū scōm formā hui⁹ cle.dicit q̄ non.qz ordo iudiciorum est introductum ꝓpter publicā vtilitatē cui partes nō pōt renunciare.alle.no.de offi.dele.de causis.hec vera qñ in oibus actibus z in toto pcessu vellet iudex procedere dicta forma.in partialib⁹ aūt seu particularib⁹ actibus.puta p̄ductioni testium z instrumentorum positionibus z articulis poterunt ptes renūciare.hec etiā dicit vera qñ vt iudex procedere baberet.si vero partes consentirent vt pcedat vt arbitratores tūc hoc pōt facere z tunc omitti solennitates iuris.alle.de ꝑsum.lfas.de arbi.cum tpe.in aut.vt differentes iudices.§.fi vero contigerit.z hoc fuit dictū Inn.licet non alle. in.C.de causis de off.dele.z no.per gl.de e re iudi.in.vi.c.fi. Cum
22 Sul.Conco:dat zen.qui querit† nunquid solēnitates iudiciorū possint omitti virtute cōsuetudinis z legis municipalis z dicit q̄ sic.alle.de eo qui mit.in pos.c.cū venissent. ¶ Sl.non exigit.q̄rit an sponte possit offerri z recipi libellus in istis causis in quibus p̄cedit scōm formā cle. Rñdet gl.q̄ sic z hoc voluit litera hic cū dixit necessario nō exigat q: mēs litere est qō iudex nō bz exigere nec etiā actor necessario offerre z sic nō intendit p̄hibere quo minus sponte possit offerri z recipi.hoc etiā ꝑbatur apte in fine huius decre.Itē tz hic zen.dicens qō si iudex vult ordiné seruare de voluntate ptiū.pōt.vnius autē ptis volūtas nō sufficeret vt dicet.j.eo.§.fi.z facit de resci.statutū.§.in nullo.Jurta hoc q̄rit gl.quare p̄ista ꝑba simpliciter z de plano z sine strepitu z figura iudicij intelligat remissa necessitas oblationis libelli z conte.litis.Rñdet gl.q: p formā p̄dictā tollit figura iudicij z cetera.Quod aūt sint de figura iudicij ptz q: forma cuiuscūq; rei est ipsius apparens forma z facies in qua rei substātia figit.ff.de ac.z ob.l.nō figura.z facit de cele.misc.cū marte.§.et eo.Judiciū aūt est actus triū psonarū vz iudicis actoris z rei.ff.de.ti.c.fozus.facit.l.j.in fin.C.de assertol.Cuius substātia p̄cipaliter zsistit z figitur in p̄dictis q̄ apparet q: altero p̄dictoꝝ deficiente nō dicit ꝑpie tunc ad esse figura iudicij sed quasi figura, vt ptz in.l.vnica.§.similiꝫ modo.C.de lati.liber.tol.vbi er eo q: solum erant due ꝑsone.s. iudicis z oni nō iantis seruum silitūdō erat ꝓpie figura iudi
23 cij ls quasi figura.Et p̄dictis cōcludit gl.z q̄ sublata figura iudiciorū per cōmissionē superioris vel p cōtestationem non vī iudex o:dinō esse astrict⁹ ad aliquas formas vel figuras iudiciorū nisi in quantū hic exp̄imit.Aduertendū tū q: vt dicit glo. hic exp̄sse in tex.pl⁹ requiritur figurā facti negoty vel cause q̄m dicū figurā vt inferius dicetur.z ideo merito p dictam formā non tollunt ur ea que sunt mere de figura iudicij.hec ꝓcedunt q̄ ꝓcedit mādatū ꝑm formā cle.Quid autem si mādat ꝑcedi de plano non adiectis aliis verbis an intelligitur remitti libelli oblatio p dictū verbū de plano.quidā dixerunt qō sic all.C. de naufrag.sub diuerſis mandꝰ.li.xi.Alij tenēt ℨium.de quo gl.remittit ad no.in.l.leuia.ff.de accu.z.ff.de off.pcon.l.nec ge q̄.§.vbi decretū.z per Jo.fazioli in tractatu suo.de quoglo.sacit mentionem.j.statim in ver.non postulet.que est glo.ij.post istam.nam vt ibi dicit gl.Jo.fazioli fuit primus legum doctoz a cōpositi quēdam tractatū de summaria cognitione z ipsum posuit Spe.in ti.de offi.iudi.§.j.alias fi.z ibi inter alia tractat an in summarijs regrat libell⁹ vel litis ztestatio.de quo in pal. §.ver.v.z ver.se.Quid imporꝫet per istā dictionem de plano z etiā p dictionē summarie alijs verbis adiectis dicam post glo.
24 ¶ †Sl.litis ztestatio.q̄rit ad lfe declarationē certū est q̄ petitio in casu isto est scribenda in actis prout hic dz.z supius est dictū cū alia gl.Itē certū est in alijs iudicijs ordinarijs q̄ deliberatorie sunt de substātia si petant.ꝑ put no.ij.q.j.in summa.in q.iij.cum accusatus.z est glo.Jo.xvij.q.iij.vbi felicis.ls glo. hic nō all.z ꝑbat in.d.aut.auferat canonizata.iij.q.ō.ij.z sic dz intelligi dictū Host.z Inno.de libel.obla.c.i.put ibi no.super b gl.per Jo.an.vbi dicūt deliberatorias posse arctari ls non pe nit⁹ denegari.intellige si petant.ls exp̄resse z tacite posset illis renūciari.alleg.l.i.ff.de feriis.C.de epi.z cleri.aut.generaliter de quo etiā de dilatio.in.c.i.z.ij.Sed quid erit in istis iudicijs extraordinarijs in quibus ꝑditur ꝑm formā cle.nunquid de bebūt dari reo alique deliberatorie saltē si petat⁹ z q: non.quia ex quo in istis casibus nō est necessaria contestatio non vī etiā necessaria deliberatio.ad hoc etiā allegat glo.q: videmus in simili q̄ interdū in his q̄ requirūt summariā cognitionē simul petitur z iuratur.ff.de eden.l.quedam.§.fin.Jn ℨium allegat glo.q: in his casibus exigitur etiā inramentū de calūnia.Item potest reus reconuenire actorē vt hic ptz ꝫinde liberatus gs nō pōt cōgrue iurare nec recōuenire.ergo ad huc cogi non dz nisi prius habitis deliberatorijs petitis.secūdo ad hoc facit q: per hāc formā nō tollitur recusatio iudicis q̄ ptz q: hic refer nant exceptiones z defensiones legitime.ergo vt circa hoc possit deliberare debet bñe deliberatorias.hoc cōfirmat gl.q: ab surdi⁹ z iniquius esset huc iudicē q̄ haberet ꝑcedere ꝑm hāc formā non posse recusari si esset suspectus q̄ illū q proceditin figura iudicij q: iste plus posset ledere.ergo per q̄s saltez sup hoc dz bñe dilatorias z p̄mittit deliberari nec arctari suscipere iudiciū tā p̄cipit festinatiōe.ar.l.tutor.qui reptoriū. §.i.in fi.ff.de admi.tu.z.ff.de iure fisc.l.edicto.§.cū aūt.z sic resident gl. p q̄ videt inclinare q̄ ēt in casib⁹ istis deliberatorie sint dande z sint de substātia si petant.z hoc dicit hic Ste.esse veri⁹.z ita dicit seruare curiā.nec ob.scōm eū.l.quedā.q: non loquitur de iuramēto calumnie sed de iuramēto ne calumnioſe petatur edi tio.prout ibi no.glo.z hoc credo verum.Credo tū q̄ breuiores c deliberatorias dare poterit quā consueuerunt dare iudices o:dinarij.Et no.bonā gl.per quā habes an z quādo deliberatorie sint de substantia siue loquamur de o:dinarijs iudicijs siue de alijs.Sz querit hic Mat.qd si in libello fiat sola narratio z nulla sit p̄clusio an fiet litis cōtestatio p rñsionē.dicit q̄ sic.al le.no.p Jnn.de li.contest.c.vno.sed nunqd sequi poterit condēnatio dicit q̄ sic alle.no.per Arch.ij.q.i.notū.z c.in p̄mis hec maxime ꝓcedūt q̄n narratio sit coā papa put loquun.tur iura palle.alle.de cōsti.cū venissent.scōm Mat. ¶ Glo.nō po
25 stulet literalis est z fuit.s.expedita. ¶ †Sl.feriaz q̄rit an istō q̄ possit ꝓcedi tpe feriarū inductarū ob necessitates boīz ope retur verbū de plano si tātummō in literis cōmissiōis id sit appositū sine aliis.Rñdet gl.sub dubio forte q̄ sic q̄ ō plano idē vī dicere.ac si diceret q̄ plane in domo z etiā nō sedēdo p tribunali possit cā expediri.z p cōsequēs etiā tali tpe feriato.alle. ff.de feriis.l.ij.z.ff.de adul.l.miles.§.feraginta.2cor.cū glos.hic Ste.de significato hui⁹ victionis de plano dicā latius post gl. ¶ Sl.ob necessitates.in prin.declarat q̄ sint iste ferie inducte
c ob necessitates boīm q: ferie messium z vindemiarum. Dein de querit an talibus feriis possit renunciari per partes.dicit q̄ sic.alle.de feriis.c.fi.in fi.Et aūt inuitis ꝓcedere nō pōt iudex adeo q̄ si ꝓcedat sni a lata ꝓte inuita vel absente est ipso iure nulla ꝑter appellationē aliquā.alle.l.i.ff.de feriis.qō dicit esse verum in alijs causis q̄m in istis de quibus hic dicit:quia in eis etiā inuitis partibus iudex pōt ꝓcedere tēpore barū feriarū vt hic ptz Jurta p̄dicta q̄rit hic gl.an iudex in causis istis poterit procedere tēpore feriarum inductarum in bonorem dei z sanctorum.Respondet q̄ non.z hoc voluit iste ter.a contrario sensu.per hoc infert glo.ad nota xv.questio.iij.in summa. z per Sul.in spe.de feriis.§.ij.ad fin.nunquid videlz in causis

matrimonialibus beneficialib⁹ vsur.rū.ꝛ decimarū possit ꝓcedi tpe feriarū inductarū in honorē dei.qz videt ꝙ nō per ꝓdicta licet procedi possit tpe feriarū inductarū ob necessitatē hominū.qō ptz in talib⁹ casibus pōt ꝓcedi simpliciter ꝛ de plano sine strepitu ꝛ figura iudicij.vt ꝓbat̄ in cle.dispēdiosaz.de iud. ꝛsic ꝓbant̄ ꝓdicta iuncta dicta decr.cū ista. ¶Alteri⁹ querit gl.quid de feriis repentinis q̄ inducunt repēte propter principis coronationē.vel victoriā prospere gestam.vel propter aliā

a fim ilem cām⁹ de quibus habetur in.l.sed si per ptorē.ff.si ferie. ff.ex qui.cau.ma.ꝛ.C.de dila.siue pars.ꝛ.C.de feriis.l.i.in fi.an tēpore istarū feriarū poterit procedere iudex in causis de quibus hic loquitur.¶Respondet gl.ꝙ nō.mouetur qz hic⁹ ꝑmittit tali tpe ꝓcedi ergo intelligit ꝓhibitū.ar.de ꝑsum.nonne.ꝛ de cre.ij.de trāsla.pla.ad hoc etiā allegat qz tales ferie ꝛ solo ꝑncipe inducuntur nec possunt induci ab inferiore.ff.de feriis.l. a nullo ergo inducte seruabunt.put ab eo indistincte inducū tur hoc vltimo cōfirmat gl.qz talibus feriis nō potest renūciari scōm verā opi.de qua in spe.de feriis.ff.si in prin.ergo eodē mō tali tpe nō poterit etiā in causis istis.p hoc facit qz tales ferie nō sunt inducte in fauorē hoīm sed in ꝑncipis reuerētiā.

26 ¶No.bonā gl.ex qua habes triplicē spēm feriarū ꝛ quibus feriis possit renūciari ꝛ in quib⁹ causis ꝓcedi.¶Sl.a iure.op. ꝙ ob necessitates hoīm nō sunt inducte a iure imo induci debēt ꝙ ꝑsidē seu iudicē loci inspecta veritate locoꝝ.ff.de fer.l. ꝑsides.Soluit a iure est statutū ꝙ iducant ferie ob necessitates hominū ita intelligit hic:ſz tps nō est determiatū in iure ex eo qz ſz diuersitatē locoꝝ expedit illas q̄dāz citi⁹ induci.qūqz tardius vt in Tuscia vbi fiūt vindemie post festū sancti Michaelis.ꝛ sic in fi.septēbris.ꝛ ideo ministerio ꝑsidētis vel iudicātis inducunt cui⁹ erit arbitrari dictū tps q̄n sit congruū ita cōclu

a ¶De quibus habet in.l.ſz si per ptorē ad de.d.ias.in.l.i. in.ij.co.in ꝑn. ff.de feriis.

dif. 27 ¶Sl.valeat querit nunquid iudex cogatur in causis de quibus hic procedere tempore feriato ob necessitates hoīm secūdum formā huius cle.dicit ꝙ nō sed potest si vult.ꝛ hoc voluit litera hic in quantū dixit ꝙ valeat seu possit ꝓcedi ista forma quasi sit mēs ꝙ nō ꝙ hoc cogit qz nō ꝙcquid iudicis potestati cōmittit id iuris necessitati subijcit.ff.de iudi.l.nō quicqd. ꝛ.ff.de offi.presi.l.sepe.ꝛ de offi.dele.consuluit.ꝛ per hoc infert glo.ꝛ dat consilium ꝙ ꝑt videri aliquam partium ledi breuiter ex tali ꝓcessu tali tpe fiendo ꝙ debebit supsedere cum hoc facere possit vt est dictū ꝙ iudex ħz prouidere vtilitati cause ꝛ ptiū.alle.vt lit.nō cōte.ꝛ accedēs.ij.de rescri.statutū.ſ.in sup. in.vi.cū fi.alle.ibi glo.ad hoc qō no.in Spe.de arbi.in fi.ver.sed nunqd tūc sedere.vbi dicit Spe.ꝙ arbiter in cui⁹ cop:omisso renūciatū est hmōi feriis nō tenet tali tpe ꝓcedere si nō vult.

28 ¶Sl.amputet.op.ꝙ in eo ꝙ hic ħz nō fit spāle in his causis de quib⁹ hic.nā idē est etiā in alijs qz iudex ħz amputare materiā dilationū ꝛ facere litē breuiorē q̄ potuit.C.de otia.l.i. ꝛ.l.pperandū.in prin.ꝛ.ſ.i.de iudi.facit de do.ꝛ cōtu.finē litibus.Soluit ꝙ spāle est in istis cāis ꝛfortius poterit hoc facere in istis cāis q̄ in alijs.Fatet tū ꝙ ēt in alijs facere poterit q̄ hic dicunt ab isto ver.vsq; ad ver.nō fic.sed fortius facere poterit in istis.ꝛ in hoc est spālitas.melꝰ dic vt colligit ex no.in spe.de offi.iud.ſ.fi.ver.ij.alias.viij.ac. ¶Sl.poterit.op.quod imo nō poterit facere litē breuiorē in tanto in quāto poterit vt j.eo.ver.nō fic.Soluit ꝙ illud ħz inde posse qō bene stē pōt rxij.q.ij.faciat homo.ꝛ.ff.de cōdi.insti.filiꝰ ꝛ.l.nepos.ff.de ver. sig.ꝛ ideo si pōt litē facere breuiorē sed nō bonestē ꝓpter ptis ꝑiudiciū nō dicit posse.ꝛ sic ītelligi debet iste ter.ac. ¶Sl.exceptiones.querit an istud ꝙ hic dicitur de exceptionibus frustratoꝝ repellendis ꝛ alia que sequunt vsq; ad ver.si.non sic. tollerent ꝓ verbū absq; strepitu si id solū esset in literis cōmissionis appositum.¶Respondet ꝙ sic.¶Douetur qz talia semper multū clamorē.ꝛ tumultū solēt obstrepere seu strepitū facere ꝛ prebere obstaculū veritati habende vt patet experiētia ꝛ ꝓbatur.v.q.iij.in loco benedictionis.vbi dicit canon ꝙ cultū suū iustitia per.dit quādo silētio iudici ob strepitū turba ꝑsundit. Ad hoc.l.si quis in suo.C.de inoffi.tē.ꝛ de iudico.c. vno.cum alijs si.allegatis in gl. ¶Glo.dilationes querit ad litere declarationē nūquid iudex datus secundū formā huius cle.ꝑterit repellere exceptione surreptiōis oppositā cōtra rescriptū vel exceptionē reconciliatōis ꝑ iudicē vel exceptionē dilatoriā solutionis vel similes.¶Respondet ꝙ nō.ponderanda est eīus litera que dixit ꝙ repellere exceptiōes appellationes ꝛ dilatiōes frustratorias nō aūt dixit ꝙ ꝑt repellere dilatorias exceptiōes ꝛ sic intentus ꝛ mēs litere est ꝙ solū possit repellere exceptiōes frustratorias ꝛ oppositas malitiose ad differēdū iudiciū.ꝛ nō alias legitimas.Iurta hoc q̄rit gl.q̄ est ista exceptio vel appellatio qz intēdit hec cle.repellere ꝑ hec verba.nā ꝑ eā nō est dicēdū ꝙ iudex datus scōz ibāc formā posset repellere exceptionē vel appellationē quam alius iudex deberet admittere.¶Re

spōdet gl.ꝙ hoc nō clare hic aperit ꝛ ideo in hoc nō petit doceri Gul.dicit ꝙ hic solum intēdit repellere exceptiones frustratorias que dicerent scōm eū si exceptio recusationis ꝓponit ꝛtra iudicē ex eo qz aduocat⁹ alterius ptis est familiaris in dicis.alle.de offi.iudi.c.i.vel si opponat exceptio excōmunicationis.cōtra eū qui se defendit vel appellationē ꝓsequit vel petit se absolui.alle.de excep.cū inter.ꝛ.c.dilecti.ꝛ ca. significaue rūt.ꝛ generaliter vbicūq; lex repellit exceptiōes vel iudici visuz sit ꝙ cā subterfugū ꝓponat.repellit iudex tales exceptiōes scōm Gul.ꝑ hoc nō bene apparet rīsum ad quesitum gl.ideo pōt dici ꝙ solū debet iudex datus scōm formā istam repellere exceptiones quas alius pōt sed ꝓtius quas ille facit qō dictū fuit cum gl.in verbo amputet.ꝛ qō in simili dicit gl.infra.ꝓ in ver.multitudinē vel dic ꝙ excludit exceptiones requirentes aliozē indaginem que in alio iudicio possunt reseruari vt infra dicā post gl.vel dic ꝙ excludit exceptiones oēs si iudex suspicabit de malitia qz nō retractabit processus etiā si oblata fuerit probatio nisi veritas probetur.ar.no.ꝑ Imo.de cōcel.pbē. post electionē.sec⁹ in alijs causis.de ap.interpōsita.vel dic qō excludit exceptiōes que magis frustrant ꝛ differūt iudiciū seu processum q̄ respiciūt veritatē q̄ illa nō sunt de iure naturali imo repugnāt.Exēplū poni pōt forte in exceptiōe nō potes esse procurator qz miles vel femina.ar.eius ꝙ no.Bar.in extrauagā.ad repri.in verbo sine figura iudicij.facit qō not.ꝑ dicam post gl.facit.l.fideiusſor.ſ.quedā.ff.māda.Iurta predicta queritur quis iudicabit cām istā in appellatiōe appellans non qz iudicaret quantumcūq; iniustā.ꝛ similiter nec appellatus qz iudicaret quantūcunq; iniustā dicit hic Mat.ꝙ appellās hoc iudicabit q̄tum ad reprimendā.iudex a quo ad deferendum qa ħz videre sine cause cognitiōe an sit iusta vel iniusta vt sic deferat ꝛ cognoscat hoc extra formā seu figurā iudicij.subaudi ꝛ iudex appellationis quo ad appellationē recipiēdā.ff.de app. reci.l.sciendū.fa.qō no.in cle.si ante.de do.ꝛ contu.Quomodo aūt posset esse notū iudici q̄ sit deferendū appellatiōi vel nō deferēdum dicit qō poterit cōstare nō ꝑ cause cognitionē qz illa nō ħz facere sed ꝑ euidētia facit sup quo est iudicatū vel ex eo qō appellatio illa inhibeat a iure in casu illo vel qz in appellatiōe aī sniam cā nō expssa vel minus legitima.de quo ꝙ Imo.ſ.de app.pastoralis.ꝛ.ꝓterea.ꝛ per Arch.de app.ſi a iu-

29 dice in.vi. ¶Sl.iurgia.all.cōcor.Sz q̄rit hic Mat.quot requirant in aduocato.¶Rūdet quatuor.l.ꝓsona.cā.modus.ꝛ salariū. ꝓsona igit attendit qz nō ħz esse hereticus vel excōmunicat⁹. ij.q.i.c.i.de here.vergētis.ꝛ.c.excōmunicam⁹.Itē qz nō ħz esse monachus.de postu.ex parte.ꝛ similiter nec clericꝰ in sacris vel etiā in minoribus būficiatus.de postu.pla.c.i. Attenditur scōo cā qz nō ħz assumere cām iniustā.C.de iudi.l.rē nō nouā. Tertio debet attēdi modus vt sic nō,ꝓducat instrumēta falsa vel falsos testes nec dicat cōuicia.vij.q.iij.in loco.ij.q.vi.si quis adeo.Quarto ħz attendi salariū.ſ.q̄ non petat salarium a quo nō debet nec vltra quam debet facit.l.i.ſ.in honorarijs ꝛ

30 qō ibi no.ff.de va.ꝛ extraor.co.ꝛ.ff.de pac.l.sumptus. ¶Sl. defensiōis legitime.alle.in ꝑn.cōcor.Ste.etiā hic ꝓo infrinctiōe ter.all.qz legitima defensio est de iure naturali ꝛ sic nemini est auferenda.alle.l.quoties.C.de ꝑci.impe.offe.ꝛ in cle.pastoralis.de re iudi.in.ſ.ceterū.dein de inducit gl.ter.ꝛ iura ꝓ

31 dicta ad questionē notabilē legistarū.¶nūquid vz ptās cui da tū est arbitriū in ꝓcedēdo forte ex forma statuti vel ꝙ spāle cōcessionē principantis in loco teneat̄ seruare iusſitiā pti.an vo virtute talis arbitrij possit illā ledere vel condēnare cōtra iura ꝛ cōtra iusſitiā ꝛ sic vti ꝓpria ꝛ mera voluntate.ꝛ tenēt cōmuniter legiste ꝙ nō.qz iusſitia ꝛ legitima defensio partis nō intelligitur sublata per cōtinentē arbitrij.alle.C.de inoffi.testa.l.si qñ.ꝛ.C.de condi.inde.l.si ꝓcurator in prin.cū alijs similib⁹ allegatis in glo.ꝓ eis bene fa.hec cle.ꝛ cle.pastoralis.de re iud.ꝛ ſ.ꝓe.in fi.Cū gl.cōcor.Ste.dicēs ꝙ si cōmittitur alicui de parte voluntate vel a principe.b ꝙ scōm arbitriū suū ꝑcedat qō

b nō ꝓpter hoc poterit tollere iusſitiā ptis vel eius legitimā defensionē alle.iura alle.per glo.ꝛ vltra illa alle.ff.de oper.lib.l.si libertus.ꝛ.ff.ꝓo socio.l.si societatem.ſ.arbitrorum.vbi arbitramentū iniquū reducit̄ ad arbitriū boni viri. Sed aduerte qz in stat gl.in ver.ſz si dicas.qz scōm hoc arbitriū cōcessum ab illo qui potuit nil operabit̄.Cuius cōtrariū ħz esse ar.decre.si papa.de priui.in.vi.ꝛ decre.ad audiētiā de decimis.ꝛ.ff.de le. j.si quādo.¶Side gl.ꝙ imo multū operabit qz ꝓpter illud non tenebit ad aberuādas solēnitates que respiciūt figurā iudicū. vt in simili in hac cle.vñ dicit gl.aduertendū ꝙ eoꝝ que in iudicio agūtur quedā sunt acta cause vel litis q̄dā sunt acta iudicij.acta cause seu litis ꝓprie sunt cōfessiones attestatiōes ꝛ ea q̄ respiciunt factū.de quo agit.acta vo iudicij ꝓprie sunt citationes satisdatiōes ꝛ similia.ꝛ hec sunt no.Host.ꝛ Imo.vt dicit gl.ꝛ etiam

glo.ꝛ etiam refert hic Mat.in.c.causam q̄.el picolo.de testib⁹. modo ꝓut hic ptz:ſz ista verba sine figura iudicij, tollant aliqua ex his que oꝛdināt iudicia:non tñ tollunt aliqua de his q̄ instruunt ꝛ decidunt causam ꝛ ideo non est mirū si iudex taliter dat⁹ ħz admittere legitimas ꝓbatiōes ꝛ defensiōes:ex hoc cōcludit ꝙ iudex taliter datus nil poterit omittere ꝓ qō impediretur vel occultaret conditio veritatis.vt ptz ex text.diligēter pōderando singula hic ꝓhibita.Illa aūt q̄ respiciūt iudicem siue vtrāq; partem siue alterum tñ partium bene poterit omittere ꝛ hec est mēs litere.vt ptz hic discutiendo singula ꝓmissa tali iudici.Ad hoc.l.si seruus vetitus.ff.de le.i.¶Ho.bene glo.ex qua habes decisionē q̄stionis ꝑdicte quotidianā ꝛ veram rōnem litere.ſz glo.in ver.cupiētes.ad prin.cle.dixerit qō nō potuisset bona rō diuersitatis assignari inter hec ꝓhibita ꝛ ꝓmissa.de materia ꝙ Bar.in.l.i.ff.de test.mili.ꝛ in.l.fi filiusfamilias.ff.de dona.ꝛ in extrauag.ad reprimendā.in verbo sine figura.ꝛ ver.videbitur.Item no.qō sentit glo.qō idem importat dare alicui arbitriū in ꝓcedēdo ꝛ ꝑmittere cām sine strepitu ꝛ figura iudicij.Item no.q̄ dicantur acta cause ꝛ q̄ acta litis. Querit hic Mat.pone ꝙ egi contra te rei vendicatione ꝓ re depositā:ꝛ tu cōfiteris ꝙ cōmodauī tibi nunquid fiet condēnatio:dicit ꝙ sic:ꝛ sic dicit tenere Gul.in Spe.i ti.de ac.ꝛ pe. l.melius.ſ.ij.ver.hic quoq;.ꝛ ver.pone ego contra te.deinde q̄rit qui fi egi contra te ex mutuo ꝓduco testes qui nihil dicūt de numeratione sed dicunt de confessione mutui an fiat cōdēnatio.dicit ꝙ nō;ꝓut no.in Spe.in ti.de testi.ſ.i.ver.sed pone qō no.vide qō no.Bar.in.l.ij.ſ.ff.fi cer.pe.ꝛ in.l.si debitorem.ff.de noua.ꝛ de verbo.ob.l.si ita stipulatus.ſ.grisogonus.

32 ¶Sl.citatione.q̄rit an sufficiat vnica citatio ſz non fit ꝓmptoria:an vero requiratur tertia citatio vel saltem vnica ꝓmptoria.In causis istis de quibus hic loquitur.¶Respondet glo. ꝙ sufficit vnica etiam nō ꝓemptoria:ꝛ hoc satis ꝓbatur per

a, istum ter.qui simplr dixit in singulari citationē requiri. aFatetur tū gl.ꝙ in alijs causis est secus qz in illis saltem in princi.ꝛ in fi.cause requirit trina vel vna ꝓemptoria.vt ꝓbatur.ſ.vt lit.non cōte.qñ.ſ.porro.ꝛ no.xviij.q.ij.de illicita.in.c.consuluit.de offi.dele.ꝛ ꝙ bar.in.l.consentaneum.ꝛ in auc.qui semel. C.qūo ꝛ q̄ iud.ꝛ in.l.si finita.ſ.iulianus.ff.de dam.infect.cum gl.concor.hic Ste.alle.Ad icōm dictum glo.ff.de iudi.l.ad ꝓemptorium.cum.l.ſe.ꝛ.C.de iudi.l.ꝓperandum.dicit tū ꝙ nō negat quin ꝓ iuries non possit citari:pōt tū ꝑ eum iudex in ꝓ ma citatione in causis istis ponere ꝓemptoriū sine cause expſſione qō in alijs non liceret vt in bis iuribus superius all.ptz.

33 ¶Slo.non excludi.q̄rit quid si in istis causis de quibus hic omittitur iuramētū calūnie tacite qz nō fit petitum an vitiabitur ꝓcessus:videt ꝙ sic per hunc ter.contra.tenet glo.qz intētus ꝛ mens litere est quo ad iuramētum calūnie in istis causis nō plus excluditur q̄ in alijs:ꝛ si omittitur eo casu quo in alijs pōt omitti ħz tenere ꝓcessus.facit de iura.calū.c.i.in.vi.in ver.

34 verū. ¶Sl.pnunciatio.colligit ex ter.vnam rōnem bquare

b petitio actoris fit redigēda qz ad hoc iudex posset conformare pronūciationem petitiom.vt patet hic.ꝛ in.l.vt fundus.ff. cōdi.ꝛ in cōcor.glo.ꝑe.facit.l.iij.ff.quibus ad liber.pcla.non ſz. ꝛ hec rō concernit iudicē.Alia fuit rō q̄ concernit actoꝛ vcz ne frustra se fatiget ꝛ vt possit videre sup quo positiones ꝛ articulos ħz formare put ptz in ver.ꝛ qz.Item vt sibi agēti ex alia cā non ob.rei iudi.excep.alle.de re iud.Elbbate.in.vi.Et bas duas dicit Ste.hic reddi.Tertia fuit rō q̄ concernit reum.ſ.vt

c possit deliberare an velit cedere an contendere qō alia cōgrue nō,posset.alle.iij.q.iij.offeratur.Item vt sciat sup quo seu contra quem habeat formare suas exceptiones ꝛ defensiones.Itez etiam vt si petitio sit inepta absoluatur ab instātia ꝛ in casu in quo sit apta absoluatur a principali vt possit iterato sup eodez conueniri.ex hoc videtur q̄ libelli obligatio cōcernit fauorē iudicis actoris ꝛ rei.Quidā tū vt gl.hic refert dixerūt ꝙ oblatio libelli solum respicit fauorem rei qō gl.dicit posse ꝓcedere si loquimur de oblatione petitionis q̄ fit reo expensis actoris. Si vero consideramus cuius fauorem respiciat petitionem in actis describi:dicendū est ꝙ respicit triplicez fauorē.ſ.iudicis

35 actoris ꝛ rei vt ꝓdixi. ¶Mo.bene rōnes ꝛ cās ꝙ quas petitio ħz esse apud acta.Et ex hoc ptz ꝙ partes nō possunt renūciare quo ad hoc vt dixit gl.in ver.necessario.Itē no.qō oblatio libelli seu petitionis ħz fieri reo expēſis actoris.de quo ꝓ glo.ꝛ doc.in cle.cām.de ele.ꝑsuis.ꝛ in cle.i.de app.propter ꝑdicta dicit glo.in verbo formari ꝙ cauti aduocati faciunt triplicē libellum ꝛ num dant notario quem scribit apud acta:aliū reo tertium seruant sibi ad finem vt melius ꝛ citius possint formare

36 positiones ꝛ articulos. ¶Sl.voluerit.voluit opponere contra ter.qz videtur ꝙ in istis causis sic summarijs extraordinarijs de quibus loquitur cle.non sit locus reconuentiōi.vnde op-

po.de no.per Imo.ꝛ Host.de mu.pe.c.i.vbi dicunt ꝙ conueniens super causa summaria non pōt reconuenire nisi super causa que sit similis conditionis.So.glo.ꝙ aut reus vult reconuenire actoꝛē super simili causa qua similiter debeat tractari simpliciter ꝛ de plano ꝛ ſm formā huius cle.ꝛ sic in simili causa ꝛ tunc pōt ꝛ ita intelligitur hic.Interdū reus vult actoꝛē reconuenire in alia causa ordinaria:ꝛ tunc non possit ex quo causa ꝓ qua actoꝛ agit est summaria:ꝛ ita intelligitur contrarium. Rationem diuersitatis assignant Imo.ꝛ Host.qz conuentio ꝛ reconuentio sunt simul tractande de oꝛ.cog.c.ij. Sed vbi vna causa est summaria alia plenaria certum est ꝙ simul tractari nō possunt sine ꝑiudicio alterius earum ex eo qz vna eaꝝ exigit acceleratiōē.alis vero exposcit dilationes longiores.l.iudices.ꝛ auc.iubemus.C.de iudi.ꝛ ideo non debet posse accumulari.fa. l.i.C.depositi.ꝛ de compensa.l.si.ꝛ.ſ.depo.c.bona fides.in fi.ad de.ff.ad exhiben.l.iij.ſ.ibidem.ꝛ hec ratio multum facit ꝛm gl. contra dictum Imoc.ꝛ ꝓo opi.quam gloſſ.infra tenebit.ſ.in glo.ſe.Sed aduerte qz vtrefert glo.aliqui legiste tenent contra dictum Imoc.ꝛ Hostiē.in hoc secundo dicto dicentes ꝙ etiā si quis sit cōuentus ꝓ cau.a oꝛdinaria. Mouetur per.l.sed ꝛ

a be.ſ.non solum.ff.de ꝓcu.vbi patet secundum vnum intelle- a ¶Fatet tū gl. ctum quē glo.ibi approbat ꝙ si per ꝓcuratoꝛem actoris petitur cā damni infecti quam cōstat celeritatem desiderare.ff.de dam.infec.l.i.ꝛ in.ſ.ꝓe.ff.de feriis.l.ij.rens si vult actoꝛem reconuenire aliqua actione ꝓcurato:actoris tenetur illū defendere ¶De.de bel.per no.in.l.iij.C.vbi cā status.tenet dictum Host. ꝛ Imo.per.o.l.idem tenet in auc.ꝛ cōsequenter.C.de sen.ꝛ interlo.om.iu.ꝛ idem ibi Cy.per rōnem superius assignatā.Ad ſ.non solum.resp̄ondet ꝙ ſ.habere pōt multos intellectꝰ ad quos est volubilis:ꝛ ideo dicūt illū,ſ.debere intelligi q̄n ꝓ b curato:reconuenitur ꝓ simili cā.ſ.ꝓ cā damni infecti.ꝛ ita ibi ꝛ intelligit gl.secundū intellectum:ꝛ istā opi.defendum qua hz videre sine cause cognitiōe an sit iusta vel iniusta vt sic deferat ꝛ cognoscat hoc extra formā seu figurā iudicij.subaudi ꝛ iudex appellationis quo ad appellationē recipiēdā.ff.de app. reci.l.sciendū.fa.qō no.in cle.si ante.de do.ꝛ contu.Quomodo aūt posset esse notū iudici q̄ sit deferendū appellatiōi vel nō deferēdum dicit qō poterit cōstare nō ꝑ cause cognitionē qz illa nō ħz facere sed ꝑ euidētia facit sup quo est iudicatū vel ex eo qō appellatio illa inhibeat a iure in casu illo vel qz in appellatiōe aī sniam cā nō expssa vel minus legitima.de quo ꝙ Imo.ſ.de app.pastoralis.ꝛ.ꝓterea.ꝛ per Arch.de app.ſi a iu-

29 dice in.vi. ¶Sl.iurgia.all.cōcor.Sz q̄rit hic Mat.quot requirant in aduocato.¶Rūdet quatuor.l.ꝓsona.cā.modus.ꝛ salariū. ꝓsona igit attendit qz nō ħz esse hereticus vel excōmunicat⁹. ij.q.i.c.i.de here.vergētis.ꝛ.c.excōmunicam⁹.Itē qz nō ħz esse monachus.de postu.ex parte.ꝛ similiter nec clericꝰ in sacris vel etiā in minoribus būficiatus.de postu.pla.c.i. Attenditur scōo cā qz nō ħz assumere cām iniustā.C.de iudi.l.rē nō nouā. Tertio debet attēdi modus vt sic nō,ꝓducat instrumēta falsa vel falsos testes nec dicat cōuicia.vij.q.iij.in loco.ij.q.vi.si quis adeo.Quarto ħz attendi salariū.ſ.q̄ non petat salarium a quo nō debet nec vltra quam debet facit.l.i.ſ.in honorarijs ꝛ

30 qō ibi no.ff.de va.ꝛ extraor.co.ꝛ.ff.de pac.l.sumptus. ¶Sl. defensiōis legitime.alle.in ꝑn.cōcor.Ste.etiā hic ꝓo infrinctiōe ter.all.qz legitima defensio est de iure naturali ꝛ sic nemini est auferenda.alle.l.quoties.C.de ꝑci.impe.offe.ꝛ in cle.pastoralis.de re iudi.in.ſ.ceterū.dein de inducit gl.ter.ꝛ iura ꝓ

31 dicta ad questionē notabilē legistarū.¶nūquid vz ptās cui data tū est arbitriū in ꝓcedēdo forte ex forma statuti vel ꝙ spāle cōcessionē principantis in loco teneat̄ seruare iusſitiā pti.an vo virtute talis arbitrij possit illā ledere vel condēnare cōtra iura ꝛ cōtra iusſitiā ꝛ sic vti ꝓpria ꝛ mera voluntate.ꝛ tenēt cōmuniter legiste ꝙ nō.qz iusſitia ꝛ legitima defensio partis nō intelligitur sublata per cōtinentē arbitrij.alle.C.de inoffi.testa.l.si qñ.ꝛ.C.de condi.inde.l.si ꝓcurator in prin.cū alijs similib⁹ allegatis in glo.ꝓ eis bene fa.hec cle.ꝛ cle.pastoralis.de re iud.ꝛ ſ.ꝓe.in fi.Cū gl.cōcor.Ste.dicēs ꝙ si cōmittitur alicui de parte voluntate vel a principe.b ꝙ scōm arbitriū suū ꝑcedat qō

b nō ꝓpter hoc poterit tollere iusſitiā ptis vel eius legitimā defensionē alle.iura alle.per glo.ꝛ vltra illa alle.ff.de oper.lib.l.si libertus.ꝛ.ff.ꝓo socio.l.si societatem.ſ.arbitrorum.vbi arbitramentū iniquū reducit̄ ad arbitriū boni viri. Sed aduerte qz in stat gl.in ver.ſz si dicas.qz scōm hoc arbitriū cōcessum ab illo qui potuit nil operabit̄.Cuius cōtrariū ħz esse ar.decre.si papa.de priui.in.vi.ꝛ decre.ad audiētiā de decimis.ꝛ.ff.de le. j.si quādo.¶Side gl.ꝙ imo multū operabit qz ꝓpter illud non tenebit ad aberuādas solēnitates que respiciūt figurā iudicū. vt in simili in hac cle.vñ dicit gl.aduertendū ꝙ eoꝝ que in iudicio agūtur quedā sunt acta cause vel litis q̄dā sunt acta iudicij.acta cause seu litis ꝓprie sunt cōfessiones attestatiōes ꝛ ea q̄ respiciunt factū.de quo agit.acta vo iudicij ꝓprie sunt citationes satisdatiōes ꝛ similia.ꝛ hec sunt no.Host.ꝛ Imo.vt dicit gl.ꝛ etiam

b ¶Quāo autez posset.qd aūt in dubio an sit deferēdus appellatiōi. vide gl.i.c.ve ħbit⁹ ī v.ex rōnabili cā de ap.ꝛ ibi d.an.ꝛ doc.ponit.nal.in.l.ſ.in ij.col.in.vj.notabili.ff.ſi qs cau.ꝛ alerā.in consi.xiij.in.ſ. col.in.ꝛ volu.

ño.iij.q.viij.ꝛ consueuit dicere.d.Anto.in.c.fi.de mu.pe.tenet
ꝙ etiam si motu ꝓprio tollantur substantialia.intelligant etiã
sublata in cã reconuentionis.Mouetur ꝙ dictã decr.ij.de mu.
peti.in rõne sui ꝙ vniformiter locũ hz siue motu ꝓprio fit facta
concessio siue non vez vt equalitas seruetur in iudicijs. Idem
dicit eadem rõne si coram ordinario fiat recõuentio etiã de cã
plenarialicet cã conventionis fit summaria. Oz credo tuti⁹ te-
a nere gl.ꝛ credo ꝙ seruaretur in practica⁹ ꝓpter authoritatez ꝛ
38 aliorũ tantorũ virorũ.ar.l.minime.ff.de leg. ¶ †Glo. ero dicio.
ꝗrit ꝛ inducit tex.ad qõnẽ illã nũqd.ſ.recõuentio posset fieri ex
interuallo post lit.conte.Ber.Cin.Jmn.Bul.ꝛ Arch.tenue-
runt ꝙ sic dicẽtes ꝙ fieri poterit vsq; ad cõclusionẽ in cã.Al-
uari⁹.Tacre.Hoſt.Poſtiẽ.Jo.mo.cõtradicẽtes ꝙ recõuentio
oz fieri ante lit.conte.vel statim post.ꝛ ita tenet Accur.in aut.
ꝛ ſſr.C.de ſen.ꝛ interlo.om.iud.ꝛ de execu.ꝛ bis q recõuenũ
tur in.ſ.ſancimus.in prima gl.put plene de hoc no.ꝙ Jo.and.
in.c.i.ſup prima glo.de mu.peti.Que aũt dictaꝝ opi.ſit verior
dicit gl.ꝙ placet sibi opi.ſcba q̃ fuit Altua.ꝛ sequacium reiecta
opi.Ber.Jmn.ꝛ sequaciũ.Ido hac opi.bene facit iſte tex.ꝙ di
rit ꝙ in ero.dio ꝛc.quasi a sensu cõtrario velit recõuẽtionẽ nõ
posse fieri ex interuallo.ſa.etiã ꝙ hoc qõ dictũ fuit cum glo.ꝓ
cedenti.Nec ob.ꝓdictis ꝙ reus cõuenire põt actorem qñcũq;
durante iudicio.de oz.cog.c.ij.q.i aliud est q̃rere an possit cõue
nire ipm actorem taliter ꝙ dicta conuentio vim habeat recõ
uentionis vt sic simul tractent ꝛ finiant ꝑ put fieri oz cã recõuen
tionis.de oz.cog.c.ij.ꝛ tunc dicendũ est ꝙ hoc fieri nõ põt nisi
in ero.dio litis hoc est ante lit.cõte.vel statim post vt hic ꝓba
tur.Aliud est q̃rere an posset reus cõuenire actorẽ ꝓ vnã actio
nis aut simplicis cõuentionis q̃ nõ hz vim recõuentionis:ꝛ di
cendũ est ꝙ hoc põt qñcũq; durante primo iudicio.Cũ glo.ꝛ co.
Ste.hic.Aduerte gl.põt intelligi qñcũq; durante ꝓrio iu
dicio posset reconuenire actorem coraz iudice quasi coraz iudi
ce vtriuſq; ꝛ hoc est clarꝫ qz etiã põt finitũ iudiciũ possit.Ido
test.ſcõ intelligi ꝙ reus põt cõuenire actorẽ durãte primo iu
dicio coram illo iudice:hz alꝫ nõ suo ipſius actoris:ꝛ hoc ideo
q actor illũ in iudicẽ ꝓuocando ꝑ se ꝛ sic oz eodẽ modo ꝛ cõ
tra seipm nõ dedignari.vt in.l.cũ papinian⁹.C.de sen.ꝛ tũc ex
isto habebis ꝙ cũ recõuentio habeat duplex priuilegiũ:vnum
vez ꝙ non suã iudice facit cõpetentẽ.vt.d.l.cũ papi.Aliud est
simul teneri ꝓcessus.ſ.ꝙ simul cognoscãtur decidantur ꝛ deter
minentur.vt.d.c.ij.de oz.co.cũ ibi no.qõ primilegiũ primũ po
terit separari a scõo:si hic intellect⁹ est magis notabilis:qz pri
mus nõ haberet dubiũ ꝛ hũc scõm intellectũ amplectit Bar.
in aut.ꝗſſr ꝑalle.Jo.cal.tenuit oppositũ in decr.i.de mu.pet.
in addi.qz hoc repit iure cautũ.Oz credo veriorem opi.huius
glo.quã sequitur Bar.qz hz nõ sit tex.expſſus ſaltẽ hoc ſuadet
ro.xx.ꝛ sic credo ꝙ seruaretur in practica:ꝛ hãc opi.sequit.d.
39 Ant.ꝛ ſpe. ¶ †Gl.clarior ꝗrit in quo fiet clarior diffinitio ſi
b petitio redigitur in scriptis apud acta. ᵇRespõdet ꝙ cum me
moria nostra sit labilis.xxiij.di.ꝓterea.C.q te.ſa.poſſ.l.hac ꝗul
tissima.ſ.at cũ humana.ſi nõ scribere⁹ posset veritas occultari
ꝛ sic inpeditur.Itẽ qr ex quo petitio reperiet̃ scripta in actis
põt exprimi in sniã put est motis.Er his habes verã rationẽ
quare exigit̃ scriptura in petitione ꝛ in sniã:qz ꝑ hanc cle.nõ
intelligunt̃ ꝓhibita ea q̃ cõcernũt veritatis indaginẽ vel ꝙser
vationẽ indagate.vt.ſ.fuit dictũ in ſiſi cũ gl.in verbo defensio
40 nes legitime. ¶ †In ver.ꝛ qr remittit de materia positionuz
ad no.in.c.i.de cõſe.in.vi.ꝛ ibi de boc.ꝛ eo.tit.ꝛ li.ꝛ.c.ij.ꝛ de te.
ꝓsen.e.li.per Spe.in ti.de positionibus.ꝓ legistas in.l.ij.ſ.ꝙ
obseruari.C.de iur.calũ.vbi pgl.Ly.Bu.ꝛ Bar.ꝛc. ¶ Gl.cõ
c fessiones.op.voluit ꝙ nulla sit vtilitas facere positiones qz ille
siunt post negatã petitionẽ.hz illi pars semel neganti id qõ pe
titur veriſimile est ꝙ etiam positiões negabit.ar.regule semel
mal⁹ ꝛc.de re.iur.in.vi.ꝛ de ꝑsum ſcribã.So.glos.ꝙ imo semel
cõtingit magnã vtilitatẽ surgere ex vsu positionuz qz sepe per
illas releuatur in multis ꝙ bare hãs hz resistat sibi in eo quod
petitur.Exẽplũ ptz si peto a te centũ q̃ mutuaui Titio cui⁹ tu
es bẽres:tu resistis negando.nã ꝙ bare habeo qz mutuaui titio
centũ.Item qz illa ꝙ misit restituere tali die.Item ꝙ titius in
stituit te beredẽ intelligo si non es eius beres ab intesta.Item
qõ mortuus est.Item qr tu beredit̃ate eius adiuisti modo si po
nã oĩa ꝑdicta forte negabis primas duas positiones reliquas
als cõsiteberis ꝛ sic in illis releuabor ab onere probandi:ꝛ sic
multũ iuuat facere dictas positiones.Item dicit glo.possibile
erit ꝙ tu omnes positiones cõsiteberis hz resistas petitioni.Si
vero resistis dicens te habere exceptionem pacti de non petẽ
do solutionem vel simílem exceptionẽ forte ꝓscriptionis.Ex
predictis concludit glo.ꝙ sepe multum iuuat ꝛ expedit facere
positiões super ꝓncipali negotio hz aduersarius sibi in illo re
sistat cum gl.concoz.hic zenze.ꝛ vide hic duas questiones po-

41 sitas ad finem gl.in ver.defensionis. ¶ †Gl.articulos remit-
tit de materia articuloꝝ ad decr.ꝓ tuas.de test.ibi etiã de mate
ria interrogatorioꝝ.ꝛ.e.ti.ꝓsentium.in.vj.deinde opponit ꝙ
non debeant appellari articuli sed intentio vel assertio.ar.l.ꝓ
hãc.C.de tempo.app.de cã.poſ.cum eccleſia.So.ꝙ fm diuer-
sitatem foꝛ aliter ꝛ aliter appellantur:qz in aliquo foꝛo dicunt̃
articuli vt hic in aliquibus intẽtio.vnde etiam dicit articulãs
intẽdit talis ꝓbare interdum assertio ꝙ dicit talis asserit̃ se
velle ꝓbare ꝛc. ¶ Gl.longenus.ꝗrit a quo tẽpore incepitiſte
vſus.Respõdet ꝙ a tẽpore Greg.ix.qz nem habebamus
expſſum sed ꝓ ipsum habemus expſſe in.c.dudũ.ij.de elec.ꝛ de
42 lit.conteſt.c.vno.ᵗQuerit hic Bul.ꝛ zenze.ᶜcuius loci vsus ꝛ
c consuetudo attẽdi oz.Respondet ꝙ si vsus tendit ad cãm ordi
nandam inspicitur locus vbi iudiciũ ventilatur.Si aũt tendit
ad cãm decidendã tunc si agitur ꝓsonali ex cõtractu attendit
locus contractus.Si agitur reali inspicitur vsus loci rei.ali.de
fo.cõpe.romana.ſ.cõtrahentes.in.vi.Si vero agitur crimina
li ex delicto tunc inspicitur vsus loci vbi delictus est cõmissus.
alle.de fo.cõp.postulasti.ꝛ.c.lz.xij.di.illud.Cuius aũt loci vsus
inspiciatur in testamẽtis dicit ꝙ loci vbi testiũ est cõditum.fa.
l.ij.C.quẽadmo.testa.ape.de quo plene ꝑ Bar.in.l.i.C.de sum.
tri.ꝛ ibi etiã per Ly.ꝛ Jo.de lig.in.c.vt aĩaꝝ.de constit.in.vi.ꝛ
de sen.ex.a nobis ꝛc. ¶ Gl.obseruari volẽtes.declarat ifraz in
quibus causis hic velit seruare vnum positionũ qñ oĩbus:ꝛ
dato ꝙ solũ loquitur in bis in qbus ſpãliter loquitur cle.tamẽ
43 multofortius in alijs. ¶ †Glo.de partium.ꝗrit an resistẽte so
la vna partiũ posset iudex dare terminũ simul ad ponẽdũ ꝛ ar
ticulãdũ:dicit qõ sic sed ambab⁹ ptib⁹ resistẽtib⁹ nõ:ꝛ hoc vo
luit hic litera dũ dixit in plurali nisi de partiũ volũtate aliud
ꝓcedat.ꝙ hoc infert gl.ꝙ si inuitis ambabus ptibus iudex etiã
in causis istis de qb⁹ loqtur cle.nõ põt dare terminũ simul ad
ponendũ ꝛ articulandũ multominus in alijs causis ordinarijs
videtur tñ in istis de qbus hic ſpãle ꝙ innita altera partiũ da
re posset dictũ terminũ:secus videtur in ordinarijs.Et hoc te
net gl.seq.dicit tñ ꝙ pars si vult põt simul dare positiões ꝛ ar
ticulos ꝛ sic sepe sit in causis ꝙ aliquos:qz oz talis ponit sic:ꝛ si
negetur intendit ꝓbare nõ posset ad hoc cogi:sed posset ꝓrio
ponere deinde negata deducere in articulos:an aũt positiões
ꝛ articuli possint omitti de partiũ voluntate.videtur ꝙ sic per
hũc tex.ꝛ hoc tenet hic Mat.alle.no.ꝙ Hoſti.in sum.de test.su
ꝙ qbus.vbi dicit ꝙ positiones ꝛ articuli omitti possunt de vo
luntate partiũ tacita ꝛ expſſa etiã in casib⁹ in qbus iuris ordo
seruatur.In ſtium tñ põt induci ille tex.qz si ſpãle est in istis
causis in qbus non seruatur ordo iuris qõ ibi fieri posset.ergo
in alijs erit ius cõe in ſtium.arg.ff.ad municip.l.i.dic primam
opi.ꝓcedere ꝛ forte veram.nec ob.ille tex.qz hic vacat.ar.a con
44 trario sensu fm Matt.ꝛ Jo.de lig. ¶ †Glo.partes querit an
iudex possit dare actori ꝛ reo simul terminũ ad ꝓbandũ glo.re
spondet ꝙ in causis istis in qbus ꝓceditur sine figura iudicij
clarũ est ꝙ sic vt hic ꝓbatur.In alijs aũt causis in qbus ꝓcedi
tur ordinarie nõ posset hoc facere inuito reo sed eo volẽte sic.
Fatuus tñ esset reus ꝙsentire qz sic grauaret se onere ꝓbãdi de
fensiões suas anteq; intẽtio actoris sit fundata qõ non erat ei
necessariũ.alle.no.in.c.de testibus.ſ.de testi.Spe.tũ in ti.de in
ſtru.edi.ſ.nunc dicamus.dicit sepe se obtinuisse vt post factaz
cõtestationẽ ꝛ ſtito iuramento in cã possit iudex statuere ter
minũ peremptoriũ partib⁹ ad exhibẽda oĩa qb⁹ in causa sunt
vsure partes.alle.ff.de eden.l.i.ſ.edenda sunt oĩa.ꝛ qõ ibi no.
Refert tñ ibi ꝙ qbusdã id videt durũ cũ id sit licitũ facere vsq;
ad ꝙclusionẽ in cã alle.de fi.instru.cũ dilectus.vñ dicũt ꝙ hz iu
dex id possit nõ tñ oz id facere.all.ff.de iudic.l.nõ quicqd.vi.q.
j.aliud fa.qõ statim seqtur cũ gl.Quia dictũ sepe põt ꝓcedere
in causis istis in qb⁹ ꝓceditur sine figura iudicij in alijs nõ vi
detur id qõ fieri possit inuito reo ꝑ ꝓdicta:ꝛ hoc videtur hic
tenere Bul.de mon.Lau.dicit esse ꝙ in ſtrã possunt ꝓduci etiã
trãsactis oĩbus dilationibus vsq; ad ꝙclusionẽ seu renũciatio
nẽ in cã vbi seruetur ordo iuris.de fi.instru.cũ dilectus.nec cre
dit ꝙ possit iudex arctare ptes ad ꝓducẽdũ oĩa iura sua ꝛ istrã
infra centũ diem ante renunciationẽ cũ hoc nõ sit iure cautum
sicut est in.c.pastoralis.de exce.ꝛ de testi.significauerũt.nec sit
periculum de subornatione.alle.de vo.ꝛ cõtu.si vero.ꝛ de test.
45 fraternitatis. ¶ †Gl.post dationem.querit an iudex possit ſi
mul dare terminũ ad ponendũ ꝛ articulandũ puta.x.dies.ꝛ ex
tunc terminum alioꝝ.diez vel mensis ad ꝓducẽdum oĩa iura
vel istrã quibus sunt partes vsure in cã.Respondet gloſſ.qõ
hoc pendet ex intellectu huius litere.nã dupler põt esse ei⁹ in
tellectus vnus ꝙ verbũ post datio nem cõſtruatur cũ verbo as
ſignare ꝛ tunc hic esset casus ꝙ non sed demũ post dationẽ ar
ticuloꝝ ꝛ nõ prius possit statuere hũc terminũ. Alius põt esse
intellectus ꝙ verbũ post dationẽ cõiungatur ꝛ cõſtruatur cum
verbo

c ad petitionẽ partis debeat iudex iterrogare ᶜqõ nõ ect in alijs
vt ꝓbatur in.c.cum Jo. ¶ Mo.bene⁹ dictus ꝛ singularẽ limi
tans.d.c.cũ Joanes. Non potuit tñ tm clamare coram vno iu
48 dice qõ obtinuerem. ¶ †Gl.ad id.ꝗrit an in istis casibus de q
bus hic sufficiat partes citare vt cõpareant coram iudice vtſic
virtute huius citationis possit ꝓcedi ad sniam:dicit ꝙ nõ:sed
est necesse ꝙ pars citetur ad sniam audiendã per hunc tex.als
non teneret sniа etiam in summarijs ꝛ multofortiꝛ in alijs.ad
hoc all.l.i.ſ.itez cũ ex eo dicto.ff.ꝗ sniæ sine app.rescin.de test.
d cũ olim.in fi.ꝛ de do.ꝛ contu.eũ qui.in.vi. ¶ ᵈMo.bene istã gl.
vt scias practicare. ¶ Gl.si peremptorie.inducit tex.in ar.a cõ
trario sensu ꝙ in casibus in qbus seruatur figura iudicij cuz sit
necesse ex primi verbũ peremptorie in citatione qñ non fit trina
citatio ad sniam audiẽdã.ꝛ hoc tenet Jo.in.c.de illicita.xxiij.
q.iij.Ber.de offi.dele.consuluit.Jnno.de accu.ad petitionem.
ꝛ in spe.de cita.ſ.viſo de tempore.ver.als aũt.ꝛ ver.quid si la
ta.de hoc in.l.ad peremptoꝛium.cũſe.ff.de iudi.ꝙ Bar.in.l.ſi
finita.ſ.iulianus.ff.de dã.infec.Adde tñ hoc vez nisi monitio
sit facta ꝙ indicẽ.vt no.gl.m.c.conſuluit.ꝛ est ter.fm Inno.et lect.
in.l.ij.C.quo ꝛ qñ iudex.Item adde hoc vez nisi sniа ferat̃ par
tibus ꝑtibus.ꝙ no.ꝙ Jo.an.in.c.ſi.de ele.in.vi.fa.l.etiã.ſ.fin.
49 ff.de mino.† ᵉJurta ꝓdicta qr quid si aliquis fuit citatus
e peremptorie ad sniam audiendã non cõparuit die ſtatuto:nec
iudex illa die ꝓnunciauit vult ꝓnunciare post lapsum duoꝝm
vel triũ diez:an erit opus noua citatione:an vero sufficiat ꝓri
ma citatio:videt̃ qr regrat̃ noua citatio ꝙ tex.ꝙ vi aut clam.l.i.
ſ.fi.Jn contrarium facit qz ex quo est contumax in ꝓrio pem
ptoria amplius non oz citari.C.de ind.l.ꝙperandum.ſ.finaũt
ꝛ.ſ.ꝛ qr quidem.ꝛ.ff.de iudic.l.post edictum.Ad hoc qz ſumit
durare in eadẽ contumacia.ar.ff.de leg.ij.l.lucius.ſ.ſi.ꝛ.ff.de pa
ba.l.eum qui.ꝛ.ſ.de bap.maiores.ꝛ de offi.dele.consuluit.Hãc
partem dicit Ste.foꝛe veram vbi contumacia est manifesta:se
cus si posset in dubium renocari quia tunc iterato est citandus
scõm Step.vide Bar.in.l.aut qui ãliter.in.ſ.i.ff.qõ viaut clã.
¶ Gl.in scriptis.opp.de no.per Egidiũ in ducre.nouit.de iu
di.vbi dicit ꝙ nedũ ꝙ sia ꝑba copulatiue hic posite de quib⁹
in ꝓin.cle.sed etiã ꝙ solũ verbũ de plano intelligitur remissus
iudici ꝙ possit sine strepitu sniare:sed eius opi.reꝓbatur per
hunc tex.Ex gbus colligit gl.duo in qbus bc cãe de qbus hic
conueniunt cũ alijs.Primũ est ᵍ necesse est diffinitiuã sniam
descripti recitatiõe ꝑferre.Scõo ꝙ iudex sicut in alijs ita ꝛ in
istis hz sniam ꝑ se ꝑferre de vtroq; predictoꝝ no.satis.de sen.ꝛ
re iudi.c.ſi.in.vi. Quare aũt ẽt in istis causis qbus hic regrunt
ꝓdicta duo sicut ꝛ in alijs.dicit gl.qr ideo ne als si ꝓtermitterẽ
tur contingeret occultari veritatem ꝓlatã in iudicio ꝛ diffiniti
ua:ꝛ ꝙ ꝓs victoꝛẽ frustratoꝛie ꝛ ridiculose laboꝛasset in tali ꝓ
cessu qõ esset absurdũ.ꝓpter ꝓdicta alibi cõsuluit spe.vt refert
50 bic.Mat.ꝙ iudex qñ ꝓnũciat dicat in his scriptis.ita not.
Spe.in ti.de sen.pla.ſ.iuxta.ꝛ in ti.de app.ſ.ũ.nõ tñ videtur
hoc necessariũ iuxta no.in.d.c.ſi.de re iud.in.vi.ꝙ Bar.in.l.ſi.
C.de sen.ꝛ ex periculo recitandis.ꝛ.ff.de ver.ob.l.ſciendũ.ꝓdi
cta vera regulariter.Fallit in aliqbus casibus in qbus nõ req;
ritur scriptura.de qbus ꝙ Spe.in loco ꝑalle.ꝛ ꝙ glo.in.d.c.fin. ¶
51 An aũt sit necesse exprimi cãm in sniа.dicit Mat.ꝙ nõ.all.de
re iud.c.sicut.Fallit in qbusdã casib⁹ in qbus dz exprimere ſm
eum.Primo si ꝑpter ineptã petitionẽ absoluit reũ.de iud.exa
minata.Scõo qñ a iure cõi receditur vt qñ nõ condẽnat victũ
in expẽsis.de penis.calũniã.Tertio qñ absoluit reũ ab actione
reali ex eo qõ nõ possidet.de exce.ab aduersario.Quarto quã
do absoluit ab instantia iudicij.C.de iud.ꝓperandũ.ſ.illo ꝓ
cui dubio.Quinto in sniа excõicationis.de sen.excõ.cũ medici
nalis.in.vi.Sexto in cã appellationis.de fi.instr.cũ Joannes.
de testa.Raynutius.fm Matt.de hoc ꝑ Jo.in.d.c.sicut.ꝛ per
52 Ly.ſ.ꝛ Bar.in.d.ſ.illo pcui dubio. ¶ †Glo.stans.opp.ꝙ sniа
debeat ꝓferri ꝙ iudicẽ sedẽdo ꝛ non stando.vt in.l.ſi.C.de sen.
ex peri.rec.ꝛ de re iud.c.ſi.in.vi.solui hoc ſpãle in causis in qui
bus ꝓceditur sine figura iudicij ibi in alijs de quo in.d.c.fin.in
glo.pe.an aũt hoc induceretur ꝙ solum verbũ de plano.quidaz
ꝙ sic inter quos fuit Legi.de iudic.nonit.de quo infra dicetur.
53 ¶ †Gl.conclusionẽ.querit an in casibus in quibus ꝓceditur
in figura iudicij sit necessaria conclusio:videt̃ ꝙ sic per hũc ter.
a contrario sensu.fa.de ꝓcu.auditis.de cã ꝓpoſ.pastoralis.cum
alijs ſi.alle.in glo.in quibus sit mentio de cõclusione in cã glo.
cõclndit ꝙ cõiter seruatur apud nos ꝙ in foris secularibus nõ
fit cõclusio sed in foris eccleſiasticis bñ fit cõclusio per partes.
Item sit etiã per iudicem etiam partibus inuitis vel altera ea
rum qñ sufficientes dilationes date sunt elapse fi iudex ꝓnun
ciat cõclusum esse in cã.de quo in spe.de renun.ꝛ cõclu.in ꝓne.
54 ¶ †Mo.bene ꝙ sm hoc videtur ꝙ in foꝛo ciuili possint ꝓdu
ci in ſtrã vsq; ad sniam ex quo in eo non fit conclusio qõ bñ no.

a ¶ Jstud autẽ tẽpus. Adde Aler.in consi.lxxij.in.i.colũ.in.iij.vo.

b ¶ Et eadẽ qõ fit an post terminum.Adde Aler.in consi.cxxxiij.in.iij.col.post med.in.ij.vo.

c ¶ Qõ nõ esset in alijs.Adde Fel.in.c.i.i.ij.col.ver.vez.ex de iu.Aler.in cõſi.lxxvij.i.ij.col.i.vo.ꝛ ale.i.ſſ.xliij.i pe.col.circa ſi.in iij.vo.ale.i.ſſ.clxvij.circa ſi.in.ij.volu.

d ¶ Mo.bñ istã gl.Adde aler.in cõſi.cv.in.j.col.circa med.in.v.volu.

¶ Jurta ꝓdicta.ꝗrit.Addo d.Ant.i.c.j.ex tra de iud.

f ¶ Qõ necesse est.An aũt iudex possit ꝓ nũciare verbo ꝛ statim omittere notario vt redigat i scripti⁹ vid Fel.i c.ſcisciter⁹.i.v.co.ver.illi tera tus.de rescrip.

¶ Et Bar.in d.ſ.illo pcul dubio.vid nõ nullos casus i gbus suia põt ferri sine scripti⁹ ꝑ iaſ.post gl.i.ſ.curare i ſti.de act.

a ¶ Propter authoritatez.De autoritate glo. vide Aler.in consi.xcij.in.j.col.in fi.in.ij.vo.aler.in ꝑſi.xlix.in.iiij.col.i in consi.li.in ij.col.i.iij.vol. Aler.in cõſil.liz.in.iij.colũ.in.iij.vol.ꝛ in cõſil.clxxvi.in fi.col.in.v.vo.late ꝙ cõſe.in repto.suo.ad abb.in fin.ꝛ.d. Jaſ.i.l.vt viz. in pe.col.ff.de iusti.ꝛ iure.

b ¶ Rñdet qõ cũ memoria.ꝑ ista so.vid bo. text.in.l.iubemus.circa ꝑn. ibi.sed ne alĩ qua obliuio.C. de test.

c ¶ Cui⁹ aũt loci vsus.Adde Bal.i.l.iusti ciuile.ff.de inſt.ꝛ iur.ꝛ Bal.in l.ſi nõ speciali. C.de test.

a signa istã gl. ¶Glo.faciende.a sequentes sunt literales vsq; ad glo.in verbo non contradicentibus.in versũ omnia seu in
34 ver.sitũ. ¶Sil.nõ cõtradicentib⁹.q̃rit an ℨdicentib⁹ pub⁹ posset in causis de q̃bus hic loqtur seruari p iudicẽ figura ⁊ solẽnitas iudicior̃ vltra illa q̃ hic sunt expressa.¶Ridet q̃ non p hunc ter.a q̃rario sensũ.qõ intelligit ⁊ limitat esse vez q̃ꝫ p cedere ꝑm formã huius cle.non est in ptãte iudicis ℨ ad id necessitatur:vt q̃ papa sic mãdauit.p cedit put in prin.cle.o⁹ sens dicit fore si taliter ꝓcedere relinquitur voluntati iudicis vt est videre in casu cle.dispendiosam.de iudi.put tibi no.p gl. in verbo valeat.Si aũt partes nõ ℨdicũt certũ est ꝙ in causis de q̃b⁹ hic poterat iudex obseruare solẽnitatẽ iudicior̃ p hũc ter.a ex hoc no.gl.casum in quo sufficit tacitus ꝑsensus nõ reclamãdo.ad qõ concor.de accn.c.j.in.vj.Interdũ tñ aliqbi reqũritur expꝛssus ꝑsensus nec sufficit nõ ℨdicere vt ptz in.c.statutũ §.in nullo.de reseri.in.vj.An aũt indistincte nõ ℨdicens dicatur ꝑsentire.dicit glo.q̃ non.q̃ sapit mediũ inter cõsentire ⁊ dissentire.de quo plene p glo.de regula.iis q̃ tacet.de reg.iur.in vj.⁊ p legistas maxime Ly.in.Linuitus.C.de procu.per glossã Bu.ff.de pcn.in.l.filiusfa.§.inuitus.⁊ Bar.in.l.q̃dotis.ff.solu. ma.Quare aũt partibus nõ contradicentibus posset seruari solennitas iudicior̃ etiã in causis in quibus loqtur hec cle.dicit hic Sul.⁊ idem ℨen.q̃ rõ esse põt q̃ qlibet põt renunciare iurisno introducto in suum fauorẽ.de so.cõpe.si diligenti.⁊.c.dilecti.de regula.ad apostolicã.cũ concor.sed istud est hinõi.q̃
35 hec forma in fauorẽ partium est introducta.ergo ꝛc.¶Ad hoc q̃ res de facili redit ad naturam suã.xxxv.di.ab exordio.ergo de via extraordinaria de facili dz posse redire ad ordinariã q̃ est via naturalis.fa.l.si vñ.§.pact⁹ ne peteret.ff.de pac.p hoc etiã alle.q̃ inquãtũ hic recurritur curtius ad extraordinariũ auxilium cũ ordinariũ est casus spãlis cũ regulariter debeat eẽ contra.ff.de minо.l.in causẽ.ij.in prin.⁊.l.si minor.§.fin.de quo p Bar.in.l.in puinciali.ff.de no.ope.nun.⁊ p gl.in.l.i.§.p hãc ff.de rei vend.⁊.l.si.C.si adhuer.rem iud.C.si mi.se ma.dare.l.fi.⁊
36 per Inn.de ꝑscr.ex translissa.¶Glo.partibus.q̃rit ad litere declarationẽ qd si in causis de q̃bus hic loquitur cle.vna pars tñmodo contradicente seruata sit solẽnitas iudicior̃ an tenebitur ꝓcessus:videtur ꝙ sic:q̃ hic loqtur in plurali dicẽdo partib⁹ nõ cõtradicentibus:⁊ sic videt ꝙ in cõtradicendo regratur ℨdictio ambar̃ partiũ:⁊ per ꝯ§ si altera tñ cõtradicat non vitiabitur ꝓcessus.Ad hoc q̃ si tertius voluisset fuisse contradictionẽ alterius partis tñ vtiq̃ssel ꝓcessum nõ vtiari si factus esset nõ cõtradicentibus partibus vel altera earũ ergo id nõ additeritvidetur ꝙ ꝓcessus tenere debeat.Ad hoc q̃ de facili res redit ad naturam suã.xxxv.di.ab exordio. ⁊.q̃ dixi cũ glo.prece.⁊ q̃ dicetur cum gl.si.¶Sil.sub dubio forte tenet cõtrarii dicens ꝙ forte de mente litere est ꝙ subaudiatur ad ter.ibi non cõtradicẽtibus partibus vel eorũ altera
a ¶An possit postea redire ad etiam arbitratoris.adde bartũ.in.l.fi so cietatez.⁊.arbitratorum.in tit.colũ.v.qro. qd si incepit. ff.pro socio.
37 qõ dicit satis petere resoluamus nõ cõtradictionẽ in cõsensu ⁊ sic exponamus nõ cõtradicentibus partibus.i. consentientibus quasi tũc clarã esset ꝙ cõtradictio alterius vitiaret:q̃ partes nõ cõsentiunt q̃s vna contradicit.ka.q̃ no.in simili in cle. in plerisq̃.de elec.cũ gl.concor.hic Ste.¶Ulterius quero cuz gl.quid si iudex in casu cle.de cõsensu partiũ primo incipit seruare solennia iudicior̃ seu ordines iudiciarũ deinde postea:penitent partes ⁊ volunt ꝙ iudex ꝓcedat sine solennitate iudiciorũ:nunqd deinceps inter illas ptes poterit seruare solẽnia iudicior̃:videt ꝙ sic.ex quo partes semel cõsenserunt p regulaz̃ qõ semel placuit.de re.iur.cũ cõcor.in.vj.Itẽ q̃ vnico actu qs renũciat ⁊ consentit.de consti.cũ accessissent.vbi de hoc.de cõfi.dele.gratum.⁊ de app.sollicitudinem.Tertio q̃ sufficit semel aliq̃d factũ eẽ.qm̃ ma.ac.pos.⁊.in fine.Quarto q̃ iste vident ꝓ iudiciales adinuicẽ:ergo vna electa nõ põt ad aliam rediri.et de elec.vt qs duas.in.vj.Quinto q̃ vniformis dz esse finis pn. de bap.maiores.ante medium.de app.scõ requiris.cũ fi.igit ꝛc.Ex quo in prin.seruata sunt solẽnia iuris etiã postea:erunt seruanda.Quid dicendum glo.ponderatis rõnibus predictis cõcludit ꝙ si partes consenserunt expꝛsse ꝙ iudex seruaret ordinem iudicior̃ in tota lite vel etiaz simpliciter:q̃ tũc partes nõ poterũt penitere multo iudice qui sic ichoauit ꝓcedere p rõnes pre.alle.Si aũt nõ consenserunt expꝛsse sed tacite nõ cõtradicẽdo.Tunc dicit ꝙ in his q̃ postea occurrẽt poterũt partes contradicere.ad hoc all.ter.hic dum dixit si cõtradicentib⁹ partibus in toto vel in parte.ad hoc etiã all.q̃ singulares actus iudicior̃ sunt de per se ꝓfectebus hinc est ꝙ habem⁹ titulos singulares ⁊ separatos de actib⁹ iudicior̃ vt ptz in ti.de lib.ob. lit. ꝓtest.et requẽtibus.ergo per ℨ§s ℨ in vno actu partes nõ cõtraxerunt in alio poterunt cõtradicere cũ separatorũ separata sit rõ.C.de dona.inter vi.⁊ vxo.l.si maritus.cum concor.ibi
3 posttis.de ꝑmo.ℨ bely.ad fi.Ad ꝓdicta etiam alle.glo.que no. post Uln.⁊ Lõpo.de reseri.di ectus.in prin.⁊ qõ no.in Spec. de app.§.resiat.ver.⁊ no.fm Uln.⁊ de cita.§.i.ver.qd si reus. cũ glo.concor.Sul.⁊ Ste.sense.hic tenet contrarium ⁊ ideo ꝙ si partes cõsenserint ꝓcedit iuris forma seruata ⁊ postea peniret alteram partiũ ꝙ poterit cõtradicere ℨ aliqui gtra.Nouetur q̃ ℨ partes consenserint ceteris actibus:nõ tñ oibus cõsentur q̃ diuersa sunt acta ⁊ diuersoz effectuum:ergo ℨ in aliqbus consenserint nõ oz postea ad alia inferri. alle.xvij.q.ij.q̃ cognouimus.⁊.ff.de ope.lib.l.operis.Jo.de lig.cõcor.opi.⁊ satis videtur fuisse de mente glo.⁊ etiam ℨen.q̃ aut partes cõsenserũt q̃ sup tota lite ꝓcedatur seruata forma iuris vel simpliciter cõsenserunt:⁊ tunc ꝓcedit opi.Jo.⁊ Sul.⁊ Step aut consenserũt sup certis actibus vel vsq; ad certũ actũ cause:⁊ tunc ꝓcedit opi.ℨen.¶Glo.bene istam gl.singulariter:q̃ facit ad q̃stionẽ iliam si in aliquos est cõpromissum tã ꝑ in arbitros ⁊ amicabiles cõpositores ⁊ elegerint viã arbitrarii⁹ an possint postea redire ad viã arbitratoris.de quo per Dy.⁊ Bar.ff.de fur.
1 l.si ꝑsum.⁊.ff.de testa.milĩ.l.ij.⁊ per Jo.an.de iure eiur.gntaual lis.post Host.⁊ Jo.an.post eos.in decre.cum ex officij.de ꝓscrip.⁊ per Bar.ff.de cond.⁊ demõ.l.multam.¶Glo.propter
59 hoc.est literalis ponderãs istam.¶Sil.pe.⁊ finaliter voluerũt querere q̃ sit differentia inter irritũ ⁊ irritandũ:rñdet ꝙ ꝓpie irritũ ipso iure est:irritandũ vo id qõ venit cassandum ꝑ sniam.alle.cõcor.⁊ hoc vez ꝓpie loquendo.facit qõ not.in.c. q̃ſit.de o.fil.dele.ad fi.in.vj.⁊.l.in criminali.C.de iurisd.om.in. q̃ꝫ tñ impropie vnũ ponitur ꝑ alio iuxta no.de elec.auditis q̃ꝫ etiam id qõ est nullum vo irritari ⁊ renocari quatenus de facto processit.vt.l.i.⁊ qõ ibi no.ff.de ferijs.⁊ in cle.pastoralis. ad fi.de re iud.Deinde quero cum glo.in verbo ⁊ scias.qd erit econtra si in causis ordinarijs q̃ requirunt solennitatem ⁊ figuram iudicij ꝓcedat iudex sine figura ⁊ solemnitate iudicij partibus non cõtradicentibus an tenebit ꝓcessus.videtur ꝙ sic.arbuius ter.tenet gl.dicens ꝙ nõ tenebit tunc ꝓcessus nedũ si fiat partibus cõtradicentibus sed etiã si fieret partibus expꝛsse cõsentientib⁹.alle.no.ff.de offi.dele.de causis.in gl.q.i.in primis.in fi.⁊.l.fe.⁊ in spe.de sen. pla.§.iurta ver.qd si de partium qõ tñ gl.intelligit ⁊ limitat ꝑm no.de sen.⁊ re iudi.c.fi.in.vj.in v.glo.q̃ hoc est vez q̃ cõsentiunt vt ꝓcedat vt iudex.Si vero ꝑsentiunt q̃ ꝓcedere posset vt arbitrator:tũc secus.put ibi no.nã poterit tunc omittere solẽnitates iuris.Idẽ tz hic Sul. de mon.lan.alle.de ꝑsum.literas.de arbi.cũ ty.in aut.vt diffe
3 rentes iudices.§.si vero contingeret.Itẽ limitat Sul.ꝓcedẽs dictũ q̃ vez iudex in ciuilibus actibus ⁊ in toto ꝓcessu vellet ꝓcedere omissa solẽnitate iuris de ℨsensu partiũ q̃ nõ potest partialibus aũt seu particularib⁹ actib⁹ puta testiũ ꝓductiõi ⁊ inſtior̃ positionibus ⁊ articulis bene poterunt partes renũciare.Quare aũt sit rõ diuersitatis inter casum istũ ⁊ casum de quo loquitur ifa.respondet gl.q̃ rõ est q̃ in casu cla processus fit cõtra ius cõe naturam suam.arg.xcvj.dist.ab exordio.ff.de pac.si vnus.§.pactus.ver.qõ si non vt totum.q̃ rõ cessat in casu predicto.Ultimo gl.finem operi suo imponens adaptando se ad prime dicta inuocat diuinum auxiliũ;dicens ꝙ natura naturans hoc est ipse deus cũ ad illã redibimus ꝑ intercessionez virginis gloriose nos collocet cum electis.Amen.

Habetis expeditam cle.

Ecũ apparatu suo ex his q̃ cõiter scribunt doct.ꝓ clariori tñ intellectu ter.⁊ eorũ q̃ dicta sunt reasumit hic Jo.de lig.qõnẽ principale ter.seu illi similem:q̃rit eũ ⁊ revocat in dubium ſi cã committitur ſummarie de plano sine strepitu ⁊ figura iudicij q̃ solẽnia iudicior̃ intelligãtur exclusa:⁊ distinguendo lati⁹ q̃ ter.ꝙ
2 singulas partes iudicij.¶Primo q̃rit de citatione q̃ est initium iudicij.vt in ſt.de pe.temere lit.§.ſi.nũqd illa intelligãt remissa an vo regritur:⁊ dicit ꝙ regritur citatio nec videtur remissa. Mouet q̃ illa est de iure naturali ⁊ diuino vt ptz ex eo q̃ deꝰ citauit Adam cũ dixit.Adã Adam vbi es.Hoc etiam ꝑbat in cle.pastoralis.de re iud.ergo ⁊ ꝙ ℨ§s nõ intelligitur remissa:q̃ defensio q̃ est de iure naturali nemini est denegãda.vt ꝓbatur in.d.cle.pastoralis.de iusti.⁊ iur.l.vt vim.⁊.l.i.C.vñ vi. de rest.spo.olim.el.i.ad hoc ẽt extranagãs Mẽrici imperatoris. q̃ incipit ad reprimẽdã.quã Bar.glossauit ex dictis Bar. hic sumpsit Jo.de lig.q̃ hic scribit.ad hoc ẽt fa.cle.¶Scõ q̃rit an dicto casu necessaria sit legitimatio ꝑsnaz:dicit ꝙ sic.vt in pall.extranag.Ad hoc etiã assignãt rõnẽ q̃ alis seqretur ꝙ factum nõ hñtis mãdatũ alteri ꝑiudicaret qõ esset absurdũ quia repugnat iuri naturali.C.de inof.test.l.si quis in suo.⁊.ff.de re. iur.l.factum.⁊ regula non oz.eo.ti.in.vj.Jus aũt naturale tollere non põt principis cõstitutio no.Inn.de consti.q̃m ecclesia rum.⁊ no.in.l.si.C.si contra ius vel vti.publi.Ad hoc tex.ibi et procuratorum
4 datũ.ar.l.i.ff.de procur.¶Tertio q̃rit an requirat libellus vel petitio.⁊ cõcludit ꝓout hic oꝛ in.ter.⁊ vidistis cũ gl.in vbo necessario qõ nõ est necesse q̃ libellus offerat in scriptis.tamen q̃ ſnia debet formari scõm formã petitionis.ff.cõi.di.i.vt fundus.de fimo.ℨ beli.debet apparere in actis de intẽtione ⁊ conclusione actoris vt appareat quid petat:⁊ quare.⁊ satis est quod verbo petat:⁊ in actis redigatis in exordio litis.Unde coram salomone facta fuit petitio.quia dixit mulier coram eo. Filius meus viuit istius autem est mortuus.Et aduerte quia illa petitio continet solum facti narrationẽ.⁊ non conclusionez. Et hoc infert Barto.an sufficiat sola narratio licet non concludatur dicit qõ sic.⁊ idem dicit si fiat conclusio ℨ minus bene cõcludat licet alias sit secus.l.i.ff.si mẽl.fal.mo.dixe.Ad hoc q̃ si procedit libellus sine cõclusione fortius cũ ea licet minus legitima.Itẽ q̃rit an sufficiat q̃ sit generalis petitio licet nõ habeat oĩa solẽnia.de quibus in.l.i.in princi.ff.de eden.C.de an.excep.l.fi.⁊ de lib.ob.c.ii.dicit ꝙ sic.⁊ similiter dicit qõ in causa ꝑdicto procedat petitio si actor nõ petit reũ cõdẽnari sed cogi.ℨ alias secus.l.i.C.de execu.rei iud.Hic dicit procedere vbi ex narratione põt apparere qd actor velit.facit.l.i.§.i.C.de rei vxo.ac.ꝓo hoc alle.istũ ter.ibi iuxta petitiõis formã ⁊ cetera quasi velit ꝙ licet nõ ꝓnũcietur in eo.qõ est petitũ sufficit ꝙ ꝓnũcietur iuxta illud qõ est petitũ.aliud si est petitũ.put ꝓbat ter.in simili.i.iam tamen.§.in hoc.ff.iudic.solu.facit quod no.per gl.ſ.de offi.dele.cũ olim abbas.¶Predicta inquantũ dicit est petitionẽ esse ineptã ꝓcedere in casu isto dicit ꝓcedere dũmodo nõ fit tanta ineptitudo ꝙ tollatur defensio reo.sed an ante citationẽ fit iudici exprimẽda petitio ⁊ causa dicit qõ sic. alias reus citari nõ dz.C.de exhi.reis.i.neminẽ.Ad hoc q̃ro rã.Salomone dixit mulier.filius meus viuit ⁊ tuus mortu⁹ est. regũ.ij.de ꝑsump.asserte.⁊ not.C.de sen.ex peri.re.l.ij.facit qõ no.per Ly.⁊ Bar.C.de lit.cõte.auf.osteratur.⁊ in.l.i.⁊.C.de ꝓscri.xxx.anno.l.sicut.¶Quarto vero q̃rit an in dicto casu iurandũ sit de calũnia.dicit qõ sic.⁊ hoc etiã hic satis aptẽ ꝑbat. Itẽ probat ratione q̃ etiã de iure diuino veritas est ꝓbanda. cũ deus sit veritas.Jo.⁊ omnia cedãt veritati.ex.o.c.j.viij.di. veritate.⁊.ff.de offi.pref.i.illicitas.§.veritas.⁊ ideo ne veritas occultetur iurandũ est de calũnia.nec ob.ſi dicatur qõ bec solẽnitas sit inducta a iure ciuili.l.ij.C.de iur.cal.q̃ verũ est ꝙ inducta est de iure ciuili.qõ iuratur semel in tota cã sed nõ ſmpliciter qõ iuretur.nã ⁊ de iure diuino iurabit ꝓpter incredu
6 litatẽ.de ire iur.⁊ ſi Xps.ex.xxij.¶Quinto q̃rit an admittat excep.rei.iu.vel rei finite de qua de lit.ꝛte.c.j.in.vj.dicit ꝙ sic.Mouet q̃ etiã ex iure diuino nõ iudicat deus bis in idẽpm. de accn.de bis.⁊ hoc ſnie apponatur ad impediendũ ꝓcessum ſnie in vim ꝑẽptorie.secus dicit in exceptionibus quemagis differũt ⁊ frustrant iudicii seu processum q̃ respiciãt veritatẽ ex illas repellere potest iudex.vt hic patet.Exemplum põt fore pont in exceptione nõ potest esse procurator:q̃ miles vel femina.ratio potest esse q̃ ille nõ sunt de iure naturali imo repu
7 gnant.¶Sexto querit an procedi possit die feriata.dicit qõ nõ.vt hic ptz.ratio põt esse q̃ in hoc ꝓcessu legitimatis personis post ꝓrectã petitionẽ procuratorum proponũtur exceptiões ꝓemptorie.⁊ illa propositio hz vim lit.cõte.quo ad faciendũ procuratorẽ dñm litis.⁊ quo ad certos effectus lit.ꝛte. C.de pcura.l.nulli.ibi post causam inchoatã ⁊ nõ dicit post li
8 tẽ.¶Septimo q̃rit an dari debeant dilationes.hic dicit ter. ꝙputet iudex dilationũ materiã ⁊ litẽ quãtũ poterit faciet breuiorẽ.dic dilationes.i.necessarias foze dãdas.qõ ptz q̃ talis iudex debet recipere ꝓbationes vt hic ptz.ergo per ℨ§s oz dare dilatiões q̃ ꝓbationes fiũt in tpe.C.de dila.l.i.ij.q.iij.of feratur.Itẽ probationes fiũt etiã q̃nq; sine dilatione.ff.de questo.l.vnus.§.cogniturum.⁊.ff.de adul.l.in crimine.⁊ ideo est equũ certã dilationẽ dari cã abbreuiãda litis.nõ tñ oꝛ tẽ ninis breuis vt hic dicit.a hoc cõgruit naturali equitati q̃ nimis abbreuiãdo auferẽ factori ius q̃rit.⁊ reat⁹ defensio q̃ surgit ex egritate naturali.ff.de iusti.⁊ in.l.vt vi.⁊ clemẽ.pastoralis.de re.iu. Iurta predicta q̃ri ꝑt qd quid dabit dilatio.Ter.hic dicit ꝙ primo dabit termin⁹ ad faciẽdũ positiones ⁊ articulos simul. postea dabit termin⁹ ad producẽdũ oĩa que ptes voluerint.Dicit tñ ter.hic ſcõm eũ in hoc seruari vsuz.de iure aũt dicit ꝙ sufficit vna dilatione dari ad ꝓbandũ all.ff.de ferijs.l.fi.vnde dicit Bar.qõ hoc est expꝛsso statuto huius decre.que vult in hoc seruari vsuz.nõ aũt hoc est de iure naturali vel ciuili cũ sufficit dari in causa ad ꝓbandũ vna dilatione vt.d.l.fi.vñ dicit in hoc hec decre.nõ esset ferenda in fere ciuili.¶Tu dic ꝙ tutius est qõ
9 seruet per no.in.c.licet.de fo.cõpe.ꝛc.¶Octauo querit an ⁊ qñ producẽtur testes in c.ma in qua proce ditur ineta forma ista habeãt iurare dicit qõ sic.Mouet q̃ ℨ nõ fit cautẽ iure di
a ¶Et de iure diuino. Adde Alle.l.milites in .ij.col.C.de test.mil.
b ¶Querit an fit citatio necessaria. adde Felx.in.c.cãm in.ij.co.circa prin.extra. de rescrip.
c ¶Quid si nõ seruaretur.l.i. adde ad hanc q.d.tal.in termin.is in.l. stipulatio ista.§. si stipuler.ff.de ver.ob.
d ¶Vel idẽ q̃ prima. Adde gloss.

la sola cā erit sufficiens q̄ dz agitar. i summarie. ff. de re iu. l. ij. in fi. nō poterūt taliter tū abbreuiari q̄ excludat legitima defensio. pbatio q̄ sic excluderet cāe cognitiōes q̄ē ō subst̄atia cāe vt. C. cōmi. vel epi. l. iuder. ¶. l. fi. ¶ no. in. l. platā. C. de sen. fs ea q̄ sunt de substātia cāe nō tollūtur p̄ processum summarii vt pt̄z ex
15 p̄dictis. ¶ hac cle. igit̄ ꝛc. † Iurta p̄dicta q̄rit̄ q̄ exceptiōes poterūt admitti in boc processu summario. ℞ videt q̄ō si sunt exceptiōes que nō regrūt altioré indaginé. tūc si possunt in alio iudicio reseruari nō admittent̄ p iudices: sed in alio iudicio reseruabunt. ff. ad treb. l. ille a quo. ℞. videt testō. ¶. ff. ad exhib. l. ij. ℞. ibidē. Si aūt in alio iudicio nō b̄t̄ examinari sed reseruari tūc in boc iudicio summario examinabūtur. vt sentit glo. in. d. ℞. ibidē ad boc: q̄ als auferret ius ptis. tolleret cognitio q̄ nō p̄t̄ fieri p̄ processus summarii vt superi⁹ dictū est. † Iurta p̄dicta q̄rit̄ q̄ exceptiōes dicātur habere altioré indaginé ꝛ q̄nō videt q̄ ille exceptiōes nō dicūtur hr̄e altioré indaginé q̄ possit examinari i tra
16 tiñ tps itra q̄tū processus principalis expedit̄. l. si is a quo. ff. vt i pos. leg. Alteri⁹ q̄rit̄ an in istis summarijs exigat̄ solennitas p̄emptoriū sicut in ordinarijs. dicit q̄ō pt̄z ex eo q̄ interpositio primi ꝛ scdi decreti fit summatim. ꝛ tñ op̄z q̄ō p̄cedat pemptoriū. C. de his q̄ ad ecc. cōfu. l. p̄senti. ℞. sed si boc. ꝛ. l. cōstanteñ C. q̄uo ꝛ q̄si in. ꝛ no. p̄ Jo. de lig. de eo qui mit. in pos. c. i. ff. de
17 dā. infec. l. si finita. ℞. iulian⁹. † Deinde queritur an in istis summarijs p̄cedi poterit tpe feriato dicit q̄ nō nisi in casib⁹ exp̄ssis. ff. de feriis. l. i. ij. ꝛ. ij. ¶ Nec ob. bec cle. q̄ loquit̄ q̄ō cōia sil̄ iungunt̄. ℞. summarie ꝛ deplano ꝛc. † Qualiter fiāt probationes in boc summario processu. dic q̄ fiēt plene. C. de edē. l. procuratoz. ff. de cōdi. ob tur. cām. l. i. facit q̄ no. ff. de pba. l. quinquaginta. q̄ō erit intelligēdū in causis magni p̄iudicij. † Unde aduertendū est q̄ō plena pbatio est q̄ facit iudici plenā fidē. vt p
18 batur ꝛ no. in dictis iurib⁹. ª Et sciēdū q̄ō pbatio bz suos gradus quia aliq̄ iudex icipit suspicari boc est leui argumēto inclinari in vnā partē. Aliq̄ incipit opinari boc est inclinare animū suū in vnā partē rōne forti nō tū sic quin credat partē
19 ℞dictoriā fore possibilē. Aliq̄ credit rōne forti intantū q̄ō in nullo dubitat de ℞rio ꝛ ista est plena pbatio ꝛ naturalis ꝛ vt dicūt artiste iste gradus est habitus conclusionis demōstrate in speculatiuis. ª scribit primo posteriorū⁹ pbatur bec. ff. de q̄ōni. l. i. in prin. ibi cū suspectus est reus. ecce primꝰ gradus ꝛ alijs argumentis. ecce secūdus ita pbatiōe admonetur vt sola cōfessio seruorū deesse videatur ecce tertius. pbanē etiā dicti tres gradus. in. l. ij. ℞. eiusdē. ff. de testi. ¶ Doc suppositō est aduertendū q̄ō quedā sunt causse summarie modici aut nulli⁹ p̄iudicij ꝛ
b in illis sufficit pbatio per iuramētū. ff. ad exhibē. ᵇ l. thesaur⁹. Quid enim nocet si patitur me cauente de dāno infecto q̄rere meū thesaurū in fundo suo. Jdē vbicūq; petitur sola exhibitio. sed in actu exhibendi veniret possessionis translatio. vt. ff. ad exhib. l. celsus. ℞. iulianus melius idē iulianus vel si forte aliter per exhibitionē damificaretur re⁹. q̄ tunc alia pbatio q̄rit̄ vt statim dicā. ff. ad le. acq. l. i. ff. ad exhib. l. celsus. ℞. iulian⁹. ꝛ sic vbi nullū vel modicū fit p̄iudiciū iudex ex sola iuratiōe inducitur in suspitionē. Quidā autem sunt casus in quib⁹ aliq̄ō p̄iudiciū fit reo tñ p̄t̄ reparari p aliud iudiciū. ꝛ tunc requiritur probatio alia q̄ per iuramentū vt puta per vnum testē vel per alia indicia ita q̄ō iudex inducat in opinionē vel suspicionem. ff. ad. l. aquil. l. in lege aquilia. ff. de carbo. edic. l. ij. ℞. crimē. ff. de ven. in pos. mit. l. i. ℞. si ea ꝛ bec pbatio ōz facta summarie ꝛ boc est primarie quasi ad primū gradū pbatiōis venerit. l. suspitionē vel opinionē. ꝛ boc est q̄ō dicimus prima facie vī sic seu prīa frōte. C. de edi. di. Adria. tol. l. fi. vel dicitur facta summarie. i. breuiter. nā ad plenam probationē fiūt positiones ꝛ articuli probationes ꝛ distincte probantur secundū consuetudinē hodie approbatā per decre. hic vero sufficit q̄ō summatim narretur negotium ꝛ summatim probetur. ꝛ boc habet locum in causis summarijs valde favorabilibus vt alimentorū ꝛ venēris. nē. l. pereant probationes. Si autem non essent sic favorabiles licet possint per aliud iudiciū reparari tunc q̄ñ sint summarie in eis requiritur plena probatio ex parte agentis. dicēdum tamen summaria respectu defendentis. quia si iudex videritreum per calumniam postulare dilationē vel aliquam exceptionem opponere que requireret altioré indaginē differret exceptionis probatio nec impediretur actoris intētio. ff. vt in pos. leg. l. fi is a quo. ℞. i. ff. de pto. stipu. l. i. ℞. pe. ff. ad treb. l. ille a quo. ℞. si testamento. Jdē est dicendum in oībus iudicijs possessorijs quia summarie examinantur. C. vnde vi. l. momentanee. ꝛ boc quia per petitorium potest reparari si q̄ō p̄iudiciū
20 parti inferetur. vnde in istis requiritur pro parte agētis plena probatio. C. quorum bono. l. i. † Circa exceptiones aduersarij ꝛ circa dādas dilatiōes debet summarie p̄cedi. ꝛ hoc
casu dicetur summarie quasi prima facie hoc videatur cū iura partiū p̄rfecte nō discutiantur. Quedā vero sunt cause in quibus versat̄ iudiciū partis nec p̄t̄ reparari per aliud iudiciū nisi per appellationē vel alijs modis legitimis. ª in istis si dicatur p̄cedi summarie intelligit̄ solū quo ad ordinē sed ab vtraq; parte exiguntur plenissime probatiōes ꝛ defensiones legitime. C. de naufra. l. de submersis licet ibi dicat̄ plus q̄ summarie agi. ad hoc bec cle. q̄: si hoc procedit vbi omnia quatuor p̄dicta pronuntur fortius vbi vnū tantū. ꝛ hoc cū p̄ceditur cōtra p̄sentē. Si vero p̄ceditur cōtra absentē vt quādo interponitur decretū vel fertur sn̄ia diffinitiua semp̄ō p̄cedi summarie illa rōne q̄ cū causarū merita ptiū assertiōe pēdantur. de rest. in inte. cū ex literis. C. si per vim vel alio modo. l. fi. non p̄t̄ dici in absentia partis plene liquere. forte eñ si pars fuisset p̄sens aliud oſtēdisset. ꝛ ió totū q̄ō agitur dz agitari summarie. hīc est q̄ō festa parte p̄sente nō ita porrigūt effect⁹ suos ad extraneos sicut ge
21 ſta parte p̄sente. ff. de inofficio. test. l. qui repudiantur. ¶. l. papinianus. ¶. meminisse. ꝛ hoc no. gloss. in auf. ꝛ qui iurat. C. de bo. au. iud. pos. vbi dicit gl. q̄ō scōm decretū precedit summaria cognitio ꝛ tamē in eo requiritur pbatio per instrumēta vel testes idoneos. l. fi. C. de bo. au. iudi. possi. hec vbi de magno p̄iudicio agitur. Si vero agit̄ de modico vt in primo decreto vbi generatur modicum p̄iudiciū sufficit p̄bari per iuramētum q̄ reparari p̄t̄ de facili per aliud iudiciū si q̄ō p̄iudiciū inferat alle. q̄ō no. in auf. de exhibē. reis. ¶. suscepto. colla. v. per glo. ꝛ de offi. ordi. pastoralis in gl. pe. ꝛ sic etiā summatim sentit spe. i. ¶.
22 porrecta. circa fi. ꝛc. † Iurta p̄dicta q̄rit̄ q̄ cause dici debeant summarie. gl. dicit q̄ō libet cā regulariter regrit plenā causē cognitionē. vt pbatur in. c. iudicantē. xxx. q. v. C. de iud. l. iudices fallit in casibus qui no. in. l. ij. ¶. sciendū. ff. de exhi. re. cle. dispendiosam. de iud. ꝛ sic regulariter omnis causa est ordinaria ꝛ nō summaria. nisi reperiatur cōtrarium. ꝛ sic tenet gl. in. d. ¶. sciēdū. hoc est doctrina satis cōfusa ꝛ generalis. ideo ℣. in. l. i. ¶. pe. ff. de pto. stipu. dat aliquas regulas circa bec. ¶ Dzia est q̄ō v b̄icūq; agitatur causa sup qua sn̄a lata tribuit ius finale ꝛ aufert ius plenū vni ꝛ tradit alteri ibi desideratur plenissima causē cognitio. Secūda q̄ō vbi boc nō occurrit sufficit summaria ꝛ semiplena. ff. quis. ou. in bo. pos. ser. l. ij. dies. ꝛ de bō. poss. l. ij. ¶. si causa cognita scōm ℣. Sed aduertendū q̄ vt hic dicit Jo. de li. ll. alle. per ℣. non videtur probare regulas ℣. q̄ ille leges distinguunt an agat̄ de p̄iudicio magno. an de parno ad effectū. an bonorū possessio de plano. an iudice sedēte p tribunali debeat agnosci. nō aūt ad effectū. aut dicatur agi ordinarie. vel summarie. q̄ō patet q̄ nulla bonorū possessio dicitur dari in forma seu figura iudicij q̄ nō ordinarie. facit q̄ō no. gl. parua in. l. i. ¶. sciēdū. ff. ad exhi. etiā si ius tribuat. licet tūc detur iudice sedēte p tribunali ꝛ nō de plano. vt no. in. d. l. ij. ¶. si causa cognita. ꝛ sic patet q̄ō regule ℣. non procedunt. possunt tamē modificari vt dicamus q̄ō prima regula sit ista q̄ō vbicūq; sententia lata tribuit ius finale nec p̄t̄ reparari p aliud iudicium
23 nisi per appellationē vel aliud remediū tunc requiritur plena causē cognitio. C. de iud. l. iudices. fallit in casu. l. de submersis. C. de naufra. li. xi. Jtē in casu constitutionis ad reprimēdā imperatoris ℣erici. Jtem in casibus enumeratis in cle. dispēdiosam de iud. Jtem in casibus in quibus contra absentē procedit ad diffinitiuam ꝛ potest negotium liquidari in absentia partis de dolo ꝛ contu. causam. C. vbi de cri. agi. opor. aut. quia in p̄incia. C. quōmō ꝛ q̄ñ in aut. qui semel. Jtē vbi peruenitur ad scōm decretū vt est dictum. Secūda regula sit talis q̄ō vbi agitur cā sup qua sn̄a lata nō parit magnū p̄iudiciū p̄t̄ reparari vel parit tale q̄ō per aliud iudiciū p̄t̄ reparari absq; appellatiōe vel restōne vel simili remedio. tūc p̄ceditur summarie. hec regula pbabitur in oībus casibus enumeratis. ¶. ¶. sciēdū. ꝛ in eo q̄ō dixi. ¶. de iud. possessoris. ℔ hoc q̄ō dico summarie diuersimode accipitur vt superi⁹ dictū est. ¶ Dices hec p cedunt quādo dictio summarie cōcernit p̄ces sum totius cause sed iura. ¶. alle. videntur loqui q̄ñ dictiō summatim cōcernit solum vnū articulū cause vt pbatur in. l. ij. ¶. sciendum. ff. ad exhi. vbi summatim debet examinari an interfit ꝛ talis articulus sic solū est examinandus. ꝛ sic est etiā videre in cā alimentorū ꝛ carbonum. q̄ summatim examinatur an quis sit filius. ff. de li. exhi. l. si quis a liberis. ¶. fi vel parens. de carbo. edic. l. ij. ¶. Sed dic vbi id q̄ō est principales causa intentionis venit examinā dū summarie tunc merito tota causa dicitur summaria. ꝛ ió satis reperitur in legib⁹ antigs q̄ cā agitet̄ summarie. † Ulteri⁹ quero de sedo vc̄; q̄ñ bec dictio summarie adiicitur vni articulo cāe qualiter intelligāt dic q̄ō sic cā principalis est summaria. oēs eius articuli sunt summarij rōne prime dicte. Si vero principalis cā requirit plenā causē cognitionē tūc est videndū de
quedam

q̄ō quedam primo sunt emergentes in quib⁹ vincat causa principalis siue nō. ppter q̄ō nō perdit ius in eis. ꝛ in eis est semp summarie cognoscendum. ff. de peti. bo. l. si quis. ¶. plane. ꝛ. ff. de inter. actio. l. si defensor. ¶. illud. Jn bis autem incidentibus et emergētibus nō dico agi summarie respectu ordinis. q̄ in bis attenditur ordo principalis cause. sed dico procedi summarie respectu pbationū cū nō sint modici p̄iudicij sufficit q̄ō ostēdatur iudici sic esset prima facie. vt in iurib⁹ statim all. Quedā vero scōo sunt emergētes in quib⁹ ille qui ꝓponit si vincit nō propterea vincit cām principalē. Exemplū si actor in p̄ria dilatione nil pbauit vel reus cōtra intentionem actoris fundatam nil pbauit in prima dilatione. Si petit scōa dilatio si obtinet non per hoc vincit causam principalem. sed remanet sub dubio pbationis. Si vero perdit in isto emergenti q̄ denegat scōa dilatio pdit cām principalē cū nil pbauerit in prima. Mō dico q̄ō si cōsideramus hāc emergentē ex parte petētis vt si que
a ritur de pbatione impedimenti faciendi ab eo qui petit scōas dilationē. dico q̄ō sufficit summaria ꝛ semiplena pbatio puta p iuramentū. de erce pastoralis. ff. de excu. tu. l. scire op̄s. ¶. sufficit. ꝛ ita refert Spe. in ti. de ap. ¶. mūc breuiter. ver. qd ergo papam pnunciasse. ita etiā no. Sul. de cu. ff. si qs cau. l. ij. ¶. si quis Ja. tā de are. dicit in hoc debere cōsiderari qualitatē p̄sone p auf. bodie. C. de repu. ꝛ hoc ideo. q̄ ex hoc sequit modicū commodum. q̄ō detur scōa dilatio. Si vero tractaretur de pbationibus impedimenti ob alium effectū dicit q̄ō nō sufficeret p̄bari per solū iuramentū. Si vero cōsideramus hāc emergentē ex parte resistentis qui ex denegatione huiusmodi dilationis consequitur magnū cōmodum si vult impedire tunc requirit plena causē cognitio. q̄ si de negaret̄ p̄cederetur sup negocio principali. ꝛ ideo cum agitat̄ questio de danda vel deneganda dilatione requirit̄ plena causē cognitio q̄ aliquo casu regrit plenam causē cognitionē. l. cū denegaret. ideo in dubio dicitur
24 plenaria esse. ar. ff. de cōdi. in de. l. sufficit. † Quedam tertio sunt emergentes ecōtra in quib⁹ ex parte ꝓponentis fi vinceret totam cām principalē nec vinceret aduersarij⁹. Exemplū de exce. rei iud. iusiurandi ꝛ transactionis. que opponunt̄ ante litē cōtestatā ad impediendū p̄cessum. nā si opponens vincat vincit totū p̄cessus sed si perderet nō ꝓpterea totū perderet nec aduersarius vinceret. ꝛ tūc in hoc emergenti est dicendū q̄ ex parte ꝓponentis requiritur plena causē cognitio vt vincat. p̄t̄ tū cognitio certo respectu dici summaria. ¶. pter breuitatē dilationis q̄ si requireret altioré indaginē differret̄ illa dilatio q̄tū ad impediēdū processum ꝛ fieret lit. cōtest. ꝛ postea opponeret̄ in modum per
emp. de lit. cōte. c. i. ꝛ. ij. in. vi. ꝛ. l. nā ꝛ postea. in prin. in ter. ꝛ gl. ff. de iurem. ꝛ ex hoc sequit q̄ si opponens in illa exceptiōe succumbit nec plene pbauit ante lit. contest. posito q̄ō super hoc fuit examinati testes post lit. cōte. iterum poterunt examinari eodem. c. q̄ prima examinatio summaria nō impediret scōam plenam. ff. de his qui sunt sui vel alie. iu. l. pe. ff. de re iu. l. a diuo pio. ¶. si super reb⁹. Jtem q̄ testes sup prima instātia sunt examinati ad vnū finē nūc ad aliū. de testi. cōsti. cōsituī⁹. ¶. c. signi ficauerūt. ff. de eden. l. argentarius. ¶. pe. ff. de fur. l. qui tabulas. ¶. si. sed in casu isto ante lit. cōtest. ꝓducunt ad vnū finem. ¶. ne procedatur poste a vero ꝓducunt ad alium finem. ¶. vt diffiuitiue absoluat. ꝛ ideo cū instantia incipiat a cōtestatione non p̄t̄ dici q̄ō ꝓducantur in eadem instantia. ꝛ de boc est casus in. d. c. veniens de testi. Dec de emergentib⁹ que cōcernūt p̄cessum.
55 † Quedam vero sunt emergentes vel verius incidētes questiones vt quando ꝓponuntur alique peremptorie. ꝛ hic aduertēdum est q̄ō quedam sunt peremptorie que nō possunt separari
a a principali causa ª sicut quelibet exceptio intentionis. Exemplum si dico testamentum nullum vel ruptū agnatione posthumi vel si dicam actori nō competere ius agendi q̄ est meus seruus. ꝛ in talib⁹ incidentibus est plene cognoscendū. q̄ sententia lata sup principali parit exceptionē rei iudicate in incidēti. l. i. C. de or. iu. ¶. ff. de excep. rei iu. l. si inter me ¶. te. q̄ō est intelligēdum si principalis cā requireret plenā causē cognitionē. sec⁹ si summariam. ff. de his qui sunt sui vel alie. iu. l. pe. ff. de lib. agn.
26 l. si quis a liberis. ¶. fi vel parens. † Quedam vero sunt peremptorie que possunt separari a causa principali, prout est videre in qualibet exceptione que est actiōis exclusio. nā vtrūq; simul potest esse. ꝛ p̄t̄ cognosci de vno ꝛ aliud omitti. vt pt̄z in exceptione pacti p̄scriptionis ꝛ similium. Et harū tripler est species. quedam sunt que nō possunt principaliter in alio iudicio agitari vt exceptio pacti ratione q̄ sit mera exceptio. ꝛ de iſtis debet plene cognosci cū ex vtraq; p̄rte patēt plenū p̄iudiciū ꝛ fic debeant plene discuti. C. de iud. l. iudices. xxx. q. vlti. iudicātem. Quedā vero sunt q̄ per se possunt in alio iudicio agitari non tū ad eum finem ad quē sunt examinati in primo iudicio
exemplum in. l. vendicantē. ¶. l. se. ff. de epic. ꝛ tunc dz plene examinari eadem ratione. tū si quis succumbit in modū exceptionis illa poterit deducere in iudicio in modū actiōis. vt. d. l. vē dicantem. no. de or. cog. c. i. post Jnno. de cauſ. poſ. ꝛ ppie. cum ecclesia. ꝛ no. Ly. in. l. pemptoriās. C. sen. rescin. nō pos. ꝛ no. l. l.
27 qui rome. ¶. duo fratres. ff. de ver. ob. † Quedam sunt exceptiones que possunt examinari in alio iudicio p modū agendi ad
b eum finem ad quem examinate sunt in modū exceptionis. vt est videre exemplū in exceptione cōpensationis. q̄ si excipio intendo q̄ō mihi satisfaciat cōpēlendo. ſtergo intēdo ſtiter vt mihi satisfaciat. ſ. solnēdo. in ista exceptiōe est dōm q̄ q̄ pōt in alio iudicio reparari bz aligd summarie cognitiōis. q̄ non admittit si bz altioré indaginē. sed dem⁹ si nō bz altioré indaginē vt. l. fi. C. de cōpen. dz tū plene examinari sicut alie. si tamen ꝓponeretur exceptio cōpensationis debiti naturalis q̄ō nō pōt in aliud iudicium deduci principaliter. tunc dz plene examinari sicut alie exceptiones tales. si ergo p̄ditat̄ de hac exceptione compensatiōis ad effectum vt opponēs vincat vel vt repro
betur cōpensatio tunc requiritur plena causē cognitio. quia faceret plenū p̄iudiciū. ff. de compen. l. q̄ō in oīs. ¶. si rationem. Si vero disputatur de exceptione ista non omittenda nō bene reprobādo eam. ꝛ tunc non facit p̄iudiciū. vt. d. ¶. si rōnem. ꝛ ficnō requireret ita plena cognitio per prius dicta. p̄dicta vēdicant fibi locū in bis que procedunt seu contingunt ante sententiā. Si aūt post sententiā occurrunt alique emergētes vel incidētes p̄ent aliquādo cōtingit. ꝛ hic est aduertēdū q̄ barū etiā triplex est species. q̄ aliquando post sniam opponunt̄ alique exceptiones que cōcernūt merita cause. vt est videre in exceptiōibus de quib⁹ no. in. l. i. C. de iu. ꝛ fac. igno. ꝛ in bis dicēdū est idē q̄ō supra in alijs que ante sniam occurrunt. aliqui opponūtur exceptiōes q̄ cōcernunt executionē. vt q̄ō dz executiō nō dz fieri. vt q̄ sn̄ia nulla vel lata p̄tertu fal. sonū instrumentum. ꝛ hec requirūt summariā cognitionē quo ad breuitatē dilationū q̄ nō requirit altioré indaginē nec impedit executio si requirat altioré indaginē. sed reseruat̄ exceptio p̄stita cautiōe de reddendo. l. ij. C. de fal. ¶. l. fi. C. de or. cog. ꝛ de rest. in
c inte. scisita. ᶜ Si aūt pbationes essent in ꝓmptu tūc executio impediret ꝛ fierent pbationes plene. C. si ex fal. instru. ¶. si adeo dicit si opponit exceptio q̄ō nō dz fieri executio in totū. ſ. solū inquantum conuentus facere pōt. ff. solu. ma. l. ex diuerſo. ¶. fin. a
28 † Quedam sunt exceptiōes que opponunt̄ cōtra executionem simpliciter. sed cōtra rē in qua fit executio. ꝛ iste requirūt ſtimam cognitionem ꝛ quo ad breuitatē dilationis ꝛ quo ad. semi plenam pbationem. ff. de excep. rei iudi. La diuo pio. ¶. fi ſup re
b bus ꝛ hoc q̄ nō agit̄ de magno p̄iudicio. q̄ si nō mandat̄ executio super re illa mandabit̄ super alia. Jtem de illa re potest
29 cognosci in alio iudicio ordinario. † Alterius circa p̄dicta que
b ritur quid si in cā summaria iudex in sn̄ia dixerit se habuisse plenā causē cognitionē an ꝓ boc facit p̄iudiciū ī alia cā. dic q̄ō non q̄ intelligit̄ habuisse plenā ¶m q̄ō materia cause requirit. de iurein. ad nostram. el. ij. ff. loc. l. si vno. in prin. ff. de vsur. l. fi pulatus. ff. de dam. infec. l. damni quidē. ad hoc ꝙ cognoscere summarie nō est solum in iudice sed etiam in parte. q̄ forte nō
c curat ꝓcedere vel ꝓdiucere pbatiōes q̄ scit causam posse regrari in alio iudicio. ꝛ hoc maxime si pars cōtradixerit sniē vt hic in fi. huius cle. bz reuera loquat̄ hic in casu in quo parat̄ plenas p̄iudicium quomodocūq; agat̄. Si vero in cā in qua requiritur plena causē cognitio ꝛ plena pbatio iudex diceret se habuisse summariam cognitionem sn̄ia nō valeret q̄ plena causē cognitio est de substantialib⁹. C. de sen. l. ex stipulatione. ꝛ ideo si omittatur vicia sn̄ia. vt not. C. de sen. l. platā. ij. q. vi. canonis
30 ata. ꝛ hec de dictione summaria. ¶ † Sed quid de dictiōe simpliciter. vt si mandetur q̄ō causa agitetur simpliciter. dicit idē q̄ō in dictiōe summarie. q̄ debet intelligi simpliciter. i. sine plica boc est sine distinctiōe ꝛ inuolutiōe. ff. ꝓ so. l. couri. ff. de vul.
d ꝛ pup. l. i. ff. de verbo. ob. l. i. ¶. si quis simpliciter. ꝛ de isto verbo
31 simpliciter fit mentio in hac cle. † Modo videndū est de hac
d dictione de plano quid ꝓ illam importet. Circa q̄ō aduertendum q̄ō planū opponit̄ alto. vnde cognito quid dicat altum quo ad ꝓpositū cognoscet quid dicatur de plano. vnde cognito vno cōtrariorū cognoscet ꝛ reliquum. cle. i. de cēsi. cum ibi no. ꝛ. l. ff. de his qui sunt sui vel alī. iur. Altū aūt ōr in proposito vel rōne loci vel rōne stilli. vñ dicim⁹ q̄ñ. q̄ē vt alto stylo Jtem aduertendum q̄ aliquid de plano fieri opponit̄ et quod fit ex arrupto ꝛ velociter. ꝛ boc supposito sciendū q̄ō quedā est cā vtilis. vt puta de vili ꝛ leui materia vel leuiū ꝓnoruū. ꝛ tūc debet agi de plano. C. de sen. aut. nisi breuiores. ¶. ff. de off. ꝓcon. ꝛ le. l. nec quicq̄. ¶. vbi de plano. ff. ꝛ accu. l. lecta. ꝛ tunc dictio de plano importat. i. iudice non sedente pro tribunali. et sic non in loco alto. Jtem quod nō seruatur stilus iudiciorum.

a Et sciēdū q̄ pbatio. adde bar. ī. l. admonēdi. in. ij. co. ff. de iuretur.

b ¶. l. thesaur⁹. Adde fel. ī. c. q̄in eccliar ī xvi. colū. ¶. iij. declaratio erra de cōsti.

c Sicut queli bet exceptio. ista exceptiōe intētiōis vide gl. i. l. q̄ se debet re. ꝛ ibi doc. ff. de cōditio. ob can.

b ¶ Et est videre in exceptione. adde bart. in. l. ij. ff. de exceptio.

c ¶ Si aūt. Adde Bar. ꝛ doc. in. l. iij. condēnatuz. ff. de re iu. Aller. in cōſi. lxxvij. n. pe. colū. circa fi. in ij. vol. ꝛ in cōſi. lvi. in. ij. col. in iij. vo. Aler. in cōſ. lxxxiij. ī. ij. col. in. v. volu.

d ¶ Vō videndus est de hac dictione. adde Bart. in effua. ad repri. in ff. de plano.

sed sine libello ⁊ aliꝭ solemnitatibus cognoscat veritas. vt. d. §. de plano. ad hoc dixit gl. s. in verbo stans. ⁊ in ꝟbo in scriptis. Quedam vero est causa grauioris ponderis. ⁊ tunc regula est q causa debet agitari plene. ⁊ solemniter. l. iudices. C. de iud. xxx. q. v. iudicantẽ. Fallit in quibusdã q̃ agitant de plano. de quib⁹ ff. de questioni. l. vnius. §. fi. ff. de iud. nouit. in fi. de accu. c. olim. ⁊ in istis nõ intelligit exclusus iudiciarius. o. do. vt. d. c. olim. ⁊ ibi no. Inn. alle. rationem. s. q in casibus grauibus pcedere ita repente sine solennitate est stylus nimis altus q̃ solũ faciunt reges ⁊ principes. pcedere aũt de his ordinarie est pcedere de plano ⁊ hoc nõ nimis velociter vel stylo alto. Ex hoc patet qõ ex diuersitate cause stylus ꝺr diuersimode altus. puta tũ q̃ semper in istis nõ fit necesse sedere alto ꝓ tribunali. ſꝫ poterit etiã in camera fieri aliquid ⁊ pferiato. de quo hic in glo. in verbo feriarum. Item poterit ea que põt per ver. sine strepitu. ⁊ hec dicit vera ſi querat de tota causa agitãda de plano. Si vero que ratur de articulo aliquo vnius cause que ꝺs agitari ordinarie. an articulus aliquis possit agitari de plano. Hic dicit aduertẽdum q̃ quedã facit quis in iudicio coram iudice solũ exhibendo petitiam suam vt pducere libellũ coꝝ iudice. ⁊ idem semper fieri põt de plano ⁊ iudice nõ sedente pro tribunali ⁊ die feriato ob necessitates hominũ. l. miles. §. seraginta. ff. de adul. Itẽ in appellatiõe que solũ a iudice interponit. C. de feriꝭ. l. i. simi liter ⁊ relationes nunciorũ fiunt de plano. Item ſi quis �

Ⓒ Illunc videdum est de dictione. Adde Bar. in extrauagã. ad repti. in ver. sine strepitu.

b Ⓒ Illunc super est. Adde bar. in extraua. ad repti. in versi. sine figura.

c Ⓒ Ultimo quærit. Adde Fel. in. c. i. in . xvij. col. de constit.

d Ⓒ Si vero cõmitt⁹. Adde Fel. in. d. c. i. in xvij. col. de cõstitu.

q̃ ꝺs in aliꝭ causis detur dilatio ꝓpter aduocatos querendos ff. ex qui. can. in poss. ea. l. ab hostib⁹. §. fi. ff. l. ait pretor. tamen in istis nõ ꝺabit. q. intelligit remotus strepitus aduocatorum. facit qõ no. glo. in ver. exceptiones. quam vide. putat tñ Bar. q̃ satis predicta importent per verbum de plano ⁊ sic illud verbũ importet respectum altitudinis loci stylli vel vocis. ⁊ hec de dictione sine strepitu ꝛc. [b] ¶ Hunc superest videre de dictõe sine figura iudicij quid importent hec verba vbi est aduertendum qõ p hoc dixit glo. in verbo nõ exigat qõ figura est apparens sub forma cuiuscunq; rei sub qua figurat. ff. de act. ⁊ obli. l. nõ figura. de figura rerum corporalium. pbatur. ff. de ver. sign. l. quoties aliquis. ⁊ ibi melius pbatur q̃ alibi. ff. de edict. ꝺiui. adria. tol. l. ſi. de ſi. instru. inter dilectos. de cri. fal. licet figura autem rei incorporalis dicit ipsius natura. vnde figura actiõis dicit eius natura. C. de rei vxo. act. l. vnica. §. cum aũt ibi rudem figuram ꝛc. Quidam vero sunt facta que considerantur prout sunt in fieri seu in actu fidendi ⁊ ipsorum figura est ipse ordo faciendi. vnde in grammatica dicimus figure simplicis q̃ simpliciter pfertur. ⁊ sic q̃ actus pferendi est simplex. ideo dicit figure simplicis. Jn ꝓposito aũt agimus de figura iudicij ⁊ ꝺs iudicium habeat multas significationes de quib⁹ habemus in regula in iudicijs. de re. iu. in. vi. in. §. preterea. insti. qui. nõ est permiſſ. face. testa. tamen in ꝓposito bic accipit ꝓ actu examinationis ⁊ decisionis causa. Figura ergo iudicij erit. ſ. q̃ partes seu. ſ. examinatio ⁊ decisio sint facte ſm ordinem ſium ⁊ debitã proportionem. ⁊ ex hac figura iudicium recipit suum esse ⁊ suã substantiam. qõ ꝓtꝫ ex eo q̃ ſi ordo nõ seruat iudiciũ est nullus. C. de sen. l. placet. ff. q. vi. §. diffinitiua. ꝓ hec ergo ꝟba fine figura iudicij tollunt substãtialia iudicij vt ipsum verbũ sonat seu importat. ⁊ sic etiam tenet Jo. an. in hac cle. in gl. in ver. figura. ⁊ in verbo ſi exigat. ⁊ in verbo defensiões legitime. Sed aduerte q̃ cõtra predicta facit q̃ ſi tollunt substantialia iudicij ergo nullo mõ erit iudiciũ. q̃ res nõ est pempta eis substãtia. l. obligationũ substãta. ff. de act. ⁊ ob. ſ. q. i. detrahe. dic q̃ in veritate hoc est iudiciũ. ſ. extraordinariũ. ⁊ tollunt substãtialia iudicij a iure ciuili. ꝓ positiuo inducta nõ aũt ea que sunt de iure naturali seu gẽtium inducta. vt ꝓtꝫ ex his que dicta sunt superi⁹. Ad uertendum est tñ q̃ glo. in verbo non exigit dicit q̃ inde non astringit hoc casu ad aliquas formas iudiciorũ nisi quatenus exprimit in hac cle. ⁊ hic expꝛssa magis respiciũt figurã negocij vel cause q̃ iudicij ſm eum. dici põt ſm Barto. qõ inde ꝓ hoc verbũ relenat ab omni figura ⁊ forma iudicij inducta ab omni iure positiuo. ⁊ tenet seruare formã inductã de iure gentiuꝫ seu naturali rõne ⁊ de ista vt plurimũ loquit cle. ꝫ aliqua addat vt

34 pateat ex superius dictis cum gloss. [c] ¶ Ultimo querit hic

c Jo. de li. quid ſi a papa cõmittat alicui cã vt pcedat in ea. put sibi videbit vel sicut vult quid importent hec verba. ⁊ quid poterit facere virtute dicte cõmissionis. dicit aduertendũ qõ hec inter se differunt sicut videbit ⁊ sicut vult. q̃ hoc ꝟbũ videbit notat arbitrium viri boni. ff. de fideico. liber. l. fideicõmissaria libertas. sed verbũ voluerit notat liberã voluntatẽ. ff. de le. ꝟ. l. cum quidam. vnde primo casu necessitat vt faciat sicut bonus vir. ⁊ sic necesse est vt vtatur ratiõe regulata recto dictamine

d rõnis. sicut dicimus in arbitrio. ff. iudi. fol. l. vir bonus. [d] Si vero committat per verbum voluerit. tunc vti potest ratione regulata ⁊ non regulata. Item aduertendum qõ natura voluntatis est qõ fit libera nec pst cogi necessitate precisa. l. cum ꝓponas. C. de here. instit. xxxꝟ. q. iiij. vas. xv. q. i. in ꝓtin. de pe. di. ꝟ. si enim. necessitate autem quadam consequentie bene cogit quãdoq; exemplum ſi aliquis fugere vult tormẽta hoc vult libere. potest enim hoc velle. hec aũt volendo in cõsequentiam vult illud sine quo tormenta effugi non possunt. ista est necessitas consequentie per hoc patet qõ vere dicitur qõ coacta voluntas est

32 voluntas. ff. qõ me. causa. l. ſi mulier. §. ſi metu. voluntas enim a est ex eo qõ libere vult antecedẽs ⁊ ex illo deducitur ad volendũ consequẽs. De varijs aũt modis libertatis volũtatis remittit Jo. de li. ad ea que scripsit plene in tractatu de pace ad arborẽ super articulo voluntatis. qõ aũt sit obiectum voluntatis. dicit Bart. in extraua. ad repti. intendam in verbo videt qõ ſm philosophos ⁊ theologos idem dicit Joan. de li. qõ est bonus existens vel apparens. ⁊ sic quandoq; voluntas rationis recto dictamine non regulata sed damnata ferat in malum tũc ferꝭ sub ratione apparentis boni. ⁊ complacentis sibi ratione etiã non regulata vt hic ⁊ dicitur volũtas libera. Alio modo dicit voluntas ꝓut in litera regulata ratione. ⁊ hoc dicit arbitriũ boni viri quia bonus vir sic arbitraretur. ff. indica. fo. l. vir bonus. ff. ꝓ socio. l. ſi societatem. §. arbitrorum. ⁊ de iureiu. quintaualis. Que autem dicantur verba importantia liberam voluntatem. ⁊ que arbitrio boni viri. dicit Bart. vbi. §. qõ verbũ volo. verbum libet seu libuerit. quod est idem dicere qõ libere voluerit

volũerit important liberam voluntatem. ff. de lega. ij. cum quidam. ⁊. ff. de fideicõmiſ. liber. l. fideicommissaria libertas. Jdez dicit vbicunq; verbum arbitrium vel simile reperitur cũ hac adiectione plenũ seu liberũ ar. ff. de. pcu. l. pcuratori cui libera. omnia autem alia verba exceptis predictis importãt arbitriũ boni viri. ⁊ verbum videbitur apparebit placebit ⁊ similia de quibus in. d. l. fideicommissaria libertas. ⁊ eo. ti. l. thais. §. fozore. ff. de leg. i. l. ſi. ſic per Bar. Jdez de verbo iudicio tuo. q̃ idẽ est dicere q̃ facta diſputatiõe intra te postea iudices. ⁊ sic ad boni viri arbitrium sine dubio referꝭ. licet glo. ⁊ male dixerit contrarium in prealle. l. thais. §. lucius. ũ. ſcõm Bar. Nec ob. q̃ dictis. ff. de le. i. l. ⁊ ſi ex quo. ⁊. ff. de fideiuſ. l. grece. vbi equipa ratur verbũ volo ⁊ verbũ relinquo. q̃ vtrũq; importat volũtatem. sed vnũ liberam ad regulatam. Mis ꝓo euidentia ꝓmiſſis dic q̃ quandoq; sub predictis verbis cõmittitur. qñq; facultas contrahendi. qñq; largiendi ex causa lucrativa seu donandi. qñq; cõmittitur facultas iudicandi. ¶ Primo casu qñ cõmittit facultas contrahendi. ⁊ tunc ſi cõmittit per verba ſignificativa arbitrium boni viri. vel facultatẽ arbitrandi circa cõtractus. ⁊ tunc sine dubio ꝺs arbitrari suo arbitrio regulato ratione put bonus vir ⁊ pater familias diligens facturus esset. ⁊ sic ꝺs contrahere. ff. de cõtrahen. emp. l. hec venditio. ⁊. ff. ꝓo socio. l. ſi so

35 cietatem. §. arbitrorũ. ⁊. ff. de ope. lib. l. ſi libertus. de iureiuran. quintaualli. Si vero committit dicta facultas per verba ſignificantia liberam voluntatẽ. puta sicut vult. tunc ois põt qualitercunq; voluerit duob⁹ exceptis. nã ꝺnare nõ poterit. q̃ hoc nõ venit in cõcessione libere voluntatis. l. filiusfamilias. §. ſi. ff. de dona. Scõo non poterit dolum cõmittere. omnia illa q̃ dolo carent põt facere. ff. mand. l. creditor. §. lucius. hoc em nõ repugnat regulis iurisgentium. quo ꝫ contrahentibus se decipere sine dolo. ff. de mino. l. in cause. ũ. §. fi. ⁊. ff. loca. l. item ſi prætũ. Et per hoc ꝓtꝫ quantũcunq; in libera voluntate ponanꝫ intelligitur libera a regulis iuris ciuilis. sed remanet limitata regulis iurisgentium ꝓout etiam ex sequentibus apparebit. Scõo casu quãdo cõceditur facultas largiendi ex causa lucrativa seu donandi. ⁊ tũc aut per verba ſignificantia arbitriũ ꝺs eligere cui ꝺonat. ⁊ vt bonus vir. ff. de leg. ij. l. cũ quidã. ff. de lega. i. l. ſi sic. ff. de leg. iij. l. fideicõ. §. q̃s. ff. de fideicõ. liber. l. fideicõmissaria libertas. Aut cõmittitur ꝓ verba libere voluntatis. ⁊ tunc potest omnia facere etiã cõtra regulas iuris ciuilis. seruatis tñ regulis iurisgentium. de testa. milites. l. vbi permittit militi testari quomodo vult. ⁊ per hoc põt relinquere deputato cuius status est nullus de iure ciuili. non aũt damnato in metallum qui est seruus pene. nec seruo ꝓpꝛio q̃ eius stat⁹ est nullus etiã de iure gentium cũ seruus sit cõstitutio iurisgentiũ. ff. de te. milites. §. ſi de presenti. ⁊. §. seruus ꝓprium. ⁊ hoc vult. l. cũ quidã. ff. de leg. ij. nam ei qui est indignus ꝓpter offensam non potest ꝺari. q̃ a tali ꝺonarum reuocaf. C. de reuo. dona. l. ſi. §. de don. c. ſi. ⁊ ideo bonus vir nõ arbitraretur ſm regulas ciuiles ei largiendum. sed ſm naturalem equitatẽ declaratã per ius diuinũ meritoriũ est tribuere offensori. ⁊ maioris pfectionis. ⁊ ideo ille cui cõmittitur libere facultas ꝺonandi põt eligere indignũ. ꝓpter offensam cõtra regulas iuris ciuilis qõ põt ille cui cõmitteretur facultas per verbũ videbit vel simile. Tertio casu quãdo committit facultas iudicandi. ⁊ tũc aut cõmittitur per verba importantia arbitrium boni viri. ⁊ tunc ꝺs sequi oẽs regulas etiã iuris positiui vt patet in eo qui assumitur arbiter. ff. de arbi. l. i. hoc verum in eo qui recipit potestatẽ a partib⁹ sed vbi pars recipit potestatem a superiore tñ cũ alias ꝟba nil operarentur intelligitur de arbitrio libero a regulis iuris etiam positiui. Aut cõmittit per verba ſignificantia liberã voluntatẽ. ⁊ tunc est libera regulis iuris positiui debet tñ seruare regulas

iurisgentiũ ⁊ naturalem equitatẽ. vt in cle. pastoralis. de re iud. vbi licet imperator fit solutus legib⁹. tñ q̃ ex vigore sue potestatis tulit sñm faciendo in quibusdam cõtra naturalem equitatem ideo cassat. hoc etiã apparet in hac cle. ⁊ hoc etiã voluit Jnn. in. c. que in ecclesiarũ. de cõsti. vbi no. q̃ licet priceps possit tollere actionem mihi cõpetentẽ que est iuris ciuilis. nõ tñ põt mihi denegare iustitiam etiam sublata actione. Ex hoc apparet soluta questio de qua vidistis in glo. in ver. defensiões legitime nunquid ꝟs si potestati alicuius ciuitatis detur arbitriũ an ꝓpter hoc poterit facere iniustitiã. puta auferre vni ⁊ tribuere alteri dicendũ q̃ nõ. q̃ hoc est cõtra naturalẽ equitatẽ ſꝫ bñ põt omittere solennitatẽ iuris ciuilis seu iuris positiui. de hoc per Bar. in. l. ſi filiusfa. ff. de dona. ⁊. l. ſi. ff. de milit. test. Jdem dicit ſi detur ptãs. pcedendi de facto. q̃ tunc intelligendum est q̃ pcedere poterit via regia. l. ũ. in prin. ff. de orig. iu. ⁊ sic intelligit exclusa omnis solẽnitas iuris positiui. nõ autem habebit ptãtem ledẽdi vel iniustitiã faciendi. q̃ hoc est cõtra naturalẽ equitatem. Jdem dicit ꝓ quecunq; verba cõcedatur ptãs liberã. q̃ nõ põt quis esse magis solutus legib⁹ q̃s impator. cui ꝓtestas dicto modo restringit. vt dicta cle. pastoralis. vt superi⁹

a viri. † [a] Quid ſi dicat sola facti veritate inspecta. vide in decisio. rote cõclusione. xxxi. Item ſi dicatur habere potestatem. ⁊ liberum arbitrium vel q̃ possit facere ad sui volũtatem. vel q̃ sine omni solennitate. vel q̃ nullã solennitatem teneat seruare. vel q̃ non ob. solẽnitates iuris dummodo de maleficio cõstet legitime. vide per Barto. in. d. l. ſi filiusfamilias. ⁊ in. d. l. i. ⁊ an possit recipere defensionẽ partis. Itẽ an possit recipere testes parte absente. Jdem an fine iuramenti vel dieb⁹ feriatis in bonorem dei an ꝑsonas aꝑs phibitas. dic vt. d. l. ſi filiusfamilias. Sed quid ſi apponanꝫ in cõcessione simul verba importantia arbitratus fuerit. ⁊ voluerit. dic ſm Bar. q̃ importabunt arbitrium boni viri. Monetur q̃ ꝓout patet ex supradictis vnum ine ſt alteri. q̃ nõ põt esse arbitrium sine voluntate. modo regula est q̃ quando duo ponunt copulatiue quorũ vnũ ine ſt alteri resolvitur in adiectiuum. l. i. ff. de pac. ibi placitus. ⁊ cõsensus. i. placitus cõse ꝰsus. sic ergo in ꝓposito exponeꝫ. i. voluntarie arbitratus. sic. ⁊ importabunt arbitrium boni viri. facit. ff. ꝓo socio. l. nec adiecit. qõ intellige nisi addere ꝟbũ libere. vt supe

b riꝰ dictũ est. Ultimo querit. nunquid in dictis casibus inde põt reꝛcere exceptionẽ prescriptiõis vel aliãm procedentẽ ex mero rigore iuris ciuilis. dic q̃ nõ. q̃ in his que inde habet facere nõ tenet sequi regulas iuris ciuilis. sed bis que sunt facta vbi ꝓpter diſpositionem iuris ciuilis sit iam ius questũ alteri non ꝺs potestatem aliquid immutandi. nam ꝫ ius sit inductũ diſpositione iuris ciuilis. tñ ex quo est alteri questum ius illud tollere fine causa esset contra rationem naturalem ⁊ equitatem casus est. ff. de positi. l. bona fides ꝛc. ¶ Deo gratias.

¶ Finis.

¶ Clementinas Joannis ab Jmola, commentaria cum Joannis a Solpertis additionibus, Feliciter expliciunt.

¶ Excudebat Guliermus Regnier alꝭ Pillot Typographus Lugduni. Anno domini. 1551.

Regestum.

¶ Codices huius voluminis quotquot sunt preter nouissimum qui quinq; folijs est, quaterniones sunt.

a b c d e f g h i k l m n o p q r s t v r.

Tabula Joan. de Imola.

¶ Inder Alphabetic⁹ seu re-

pertorium principalium ⁊ incidentium questionum ac omniū que notatu digna sunt super insigni lectura Joannis de Imola super clementinis.

¶ De litera A.

Dictio denotat sepa

rationem. Jo. de imo. in ti. de appel. c. fi cut. nu. 10. fo. 74.

¶ Abbas est potius nomen solicitudinis ⁊ oneris ꝙ̄ honoris. Joan. de imo. in tit. de rescrip. c. abbates. nume. 4. fo. 2.

Et an sit nomen dignitatis. ibidem nume ro. 5.

Abbas potest habere loca subiecta que non sunt de mensa ⁊ etiā loca ad mensam deputata sicut epⁱ. Jo. de imo. in ti. de rescri. c. abbates. nu. 9. fo. 2.

Abbates p̄ro membris subiectis agere possunt ⁊ appellare. Joā. de imo. in ti. de rescrip. c. abbate. nu. 2. fo. 2.

Abbates vocant hi qui p̄sident regularibus ⁊ qñ habent membra subiecta vocant patres abbates. Jo. de imo. in tit. de rescr. ibid. nume. 3.

Abbates p̄t bona mēse monasterij sui diuidere ⁊ dare monachis suis pensionem. Jo. de imo. in ti. de supplen. neg. p̄ela. c. q; regulares. nu. 24. fo. 32.

Abbas in regula sancti benedicti an possit ad dispositionem et voluntatē suam aliquid de p̄ceptis ⁊ imperatis in regula relaxare. Jo. de imo. in ti. de sta. mo. c. i. nu. 40. fo. 109.

Abbas si non benedicatur infra tempus debitum an sit puniendus. Joan. de imola in tit. de statu mona. c. attendentes. nume ro. 17. fo. 112.

Abbas non potest esse pars ⁊ iudex. Jo. de imo. in ti. de statu mo. c. i. nu. 50. fo. 110.

Abbas in multis liberatur a regula. Joā. de imo. in tit. de censi. c. ad nostrum. nu. 10. fo. 119.

Abbate mortuo an tota sua administratio spiritualis ⁊ temporalis transeat ad conuentum. Jo. de imo. in titu. de sta. mo. c. i. numero. 44. fo. 109.

Abbates duo vel aliam dignitatem habentes vtrum in permutatione debeant requirere consensum capituloꝝ. Jo. de imola in ti. de rerum permu. c. i. nu. 31. fo. 92.

Abbatissa corrupta nō est bñdicenda. Jo. de imo. in ti. de sta. mo. c. attendentes. nu. 16. fo. 112.

Abbatisse intra ꝙ̄tum tempus debeāt bñdici. Jo. de imo. in tit. de statu mo. c. attendentes. nu. 2. fo. 111.

¶ Absens vel p̄seus quando quis dicat. Jo. de imo. in ti. de ele. c. cauſam. nu. 22. ⁊ 23. fo. 19.

¶ Absolutionem ad cautelam petens debet p̄bare excommunicationem p̄cessisse. Jo. de imo. in ti. de rescrip. c. literas. nume. 3. fo. 10.

Absoluere non possunt religiosi excōmunicatos a canone p̄terꝙ̄ in casibus expressis a iure. Jo. de imo. in ti. de priuile. c. j. numero. 2. fo. 137.

Item non possunt absoluere a pena ⁊ culpa. ibi. nu. 3.

Absoluere p̄t solus papa a suspensione canonis. Joā. de imo. in ti. de reb. ecc. non alie. c. j. nu. 13. fo. 89.

Absoluere non possunt prelati inferiores ab episcopo a sententia canonis. Jo. de imo. in ti. de sta. mo. c. j. nu. 45. verſi. querit hic. folio. 109.

Absoluti inuitus an possit quis. Jo. de imo. de̊ pe. ⁊ remiſ. c. j. nu. 3. folio. 144.

Absolutus in mortis articulo si restituitur sanitati debet ire ad sedem apostolicam. Jo. de Imola in titu. de penis. c. j. nume. 19. folio. 142.

Absolutio in quibus casibus sit ep̄o ipso iure reseruata. Joan. de imo. in ti. de sepul. c. oudum. nu. 43. fo. 99.

Absolutio vnica an sufficiat ligato pluribus excommunicationibus. Jo. de imo. in ti. de senten. excommu. c. grauis. numero. 16. folio. 147.

¶ Abstinere a malo nō sufficit nisi fiat bonum. Jo. de imo. in tit. de penis. c. cupientes. nu. 2. fo. 143.

¶ Acceptare instrumentum an videatur is qui illud recipit cum ignoret quid in eo contineat. Jo. de imo. in ti. de p̄cu. c. j. numero. 24. fo. 43.

¶ Accessorium trahit ad principale: l. principale sit minoris valoris. Sed quid si nō apparet qō sit principale ⁊ qō accessoriū. Jo. de imo. in ti. de p̄eb. c. per literas. nu. 16. fo. 82.

Accessorium committi videt ei cui cōmittitur ⁊ principale. Joā. de imo. in ti. de rescrip. c. auditor. nu. 17. fo. 7.

Accessorium regulat fim naturaꝫ principalis. Jo. de imo. in ti. de elec. c. statutum. nu. 18. fo. 29.

¶ Acetum in sacramento corporis christi an transubstātiet. Jo. de imo. in ti. de reliq. ⁊ vene. san. c. i. nu. 17. fo. 123.

¶ Actus pluries ⁊ instanter iteratus vnus ⁊ idem videtur ⁊ nō plures. Joan. de imo. in titu. de appellatio. c. ꝙ̄uis numro. 6. folio. 73.

Actus qui solet fieri in actu cōclusionis vel post conclusionē ille habetur p̄ro cōclusione in causa. Jo. de imo. in ti. de cau. poss. ⁊ propie. c. j. nu. 13. fo. 55.

Actus exercendus per mādatarium an impediat si reuocatio mā dati nō peruenit ad notitiam p̄curatoris vel aduersarij. Jo. de imo. in ti. de renun. c. cum illusio. nu. 11. fo. 31.

Actus de substantia que dicant. Jo. de imo. in ti. de elec. c. causaꝫ. nume. 77. fo. 22.

Actus qui fiunt cum carcerato nō valent. Jo. de imo. in ti. de penis. c. multorum. nu. 3. fo. 142.

Actus qui fit post sententiam: p̄t fieri cum domino quando causa agitur per p̄curatorem etiam p̄curatore non citato: seu in actibus ante sententiam. Jo. de imo. in ti. de elec. c. causam. nu. 6. fo. 19.

Actus factus cōtra cōstitutionem an teneat. Jo. de imo. in tit. de iurepa. c. j. nu. 4. fo. 115.

Actus in quo loco censeat esse celebratus qui p̄ aliū expedit. Jo. de imo. in ti. vt lit. non conte. c. j. nu. 21. fo. 60.

Actus cōtradictorius in causis in quib⁹ non sit contestatio idem operatur circa merita: qō cōtestatio in alijs. Jo. de imo. in titu. de elec. c. consultationem. nu. 23. fo. 23.

Acta tendentia ad solennitatem iudicij que dicant: ⁊ que dicant tendere ad veritatis indaginem: ⁊ sic que dicant acta litis seu instantie ⁊ que dicant acta cause. Jo. de imo. in tit. de ver. sig. c. j. nu. 3. fo. 149.

Actione clara existente ⁊ exceptionis obiectu: simul reddit actio ⁊ exceptio dubia: ⁊ obtinet agens. Jo. de imo. in ti. de rescri. c. literas. nu. 18. fo. 10.

¶ Actor ⁊ reus si sunt eiusdē diocesis oportet ꝙ actor impetret in diocesi de qua sunt. Jo. de imo. in titu. de rescrip. c. abbates. nume. 1. fo. 2.

Actor⁹ potest iuribus cōtrarijs vti in diuersis instantijs. Joan. de imo. in ti. de app. c. fi appellationem. nu. 7. fo. 76.

¶ Accumulari an possit recōuentio in causa appellatiōis. Jo. de imo. in ti. de cau. poss. c. j. nu. 10. fo. 55.

Accumulatio possessorij suspensiua petitorij admittit post conclusionem in causa principali appellatione suspensa. Joā. de imo. in ti. de causa poss. ⁊ prop. c. j. nu. 4. fo. 55.

¶ Adherētes an sint illius cōditionis cuius sunt illi quib⁹ adherent. Jo. de imo. in ti. de relig. do. c. j. nu. 14. fo. 112.

¶ Adiectiuum quando p̄fertur sub voce masculini generis p̄cedente substantiuo cōmunis generis etiam in materia stricta comprehendit femininum. Jo. de imo. in ti. de elec. cum ratio ni. nu. 16. fo. 14.

¶ Administratorum appellatione quid comprehendat. Joā. de imo. in ti. de rescri. c. abbates. nu. 17. fo. 2.

Administrationis appellatione quid comprehēdat. Jo. de imo. in ti. de sup. neg. p̄ela. c. q; regulares. nu. 16. fo. 32.

¶ Adulteriū si sepius committatur cum vna muliere: an sufficiat vnica penitentia. Jo. de imo. in ti. de priuileg. c. j. numm. 27. folio. 139.

¶ Aduocatus cui assignata est pensio in fructibus decimarū vel aliorum bonorum ecclesiasticoꝝ per coniugem superuenientē perdit eam. Joā. de imo. in ti. de reb. eccle. non a. ie. c. j. nu. 20. folio. 89.

Aduocatus debet in se habere quatuor: scz persona: modū causam ⁊ salarium: ⁊ ista declarant in litera. Joan. de imo. in tit. de ver. sig. c. j. nu. 29. fo. 150.

Aduocatus p̄t licite salarium recipere. Jo. de imo. in ti. de magi. cum sit. nu. 13. fo. 127.

Aduocati qui iuuant nō soluentes decimas peccant. Jo. de imo. in ti. de iud. c. dispendiosam. nu. 8. fo. 51.

¶ Affectus ⁊ voluntas an puniant effectu nō secuto. Jo. de imol. in ti. de reb. ecc. non alie. c. j. nu. 6. fo. 88.

¶ Agens inepte sicut repellit ab agendo ita excipiens inepte repellitur ab excipiendo. Jo. de imo. in ti. de app. c. cum repulsio ne. nu. 6. fo. 77.

¶ Album pretoris quid sit. Jo. de imo. in ti. de iud. c. oudum. numero. 6. fo. 50.

¶ Allegare rationem naturalem in iudicijs quandoque licet. Joannes de Imola in titulo de sententia et de re iudicata. c. pastoralis.

Super Clementinis.

c. pastoralis. nu. 11. fo. 69.

Allegare titulum vel caput legis sufficit. de iure eius. c. j. nu. 11. fo. 64.

Allegatio generalis an sufficiat. de iudi. c. j. nu. 3. fo. 53.

Allegare titulum sufficit ⁊ quandoq; libū dummodo per talem allegationem reddat quis certus alⁱs non ⁊ qñ sufficiat gñalis allegatio vide in. c. confirmationem de elec. ⁊ in. c. j. de iureiur.

¶ Alienare obligare ⁊ vendere p̄hibitus non intelligit p̄hibitus locare de reb. eccle. non alie. c. j. nu. 14. fo. 79.

Alienans rem ecclesie an debeat p̄bare versum in eius vtilitatem. de re. ecclē. non alie. c. j. nu. 9. fo. 88.

Alienatio rerum ecclesie facta ad vitam an teneat. de reb. eccle. nō alie. c. j. nume. 7. fo. 88.

Alienatio concessio vel locatio si fiant in casu p̄hibito talia erunt nulla. de reb. ecc. non alie. c. j. nu. 8. fo. 88.

Alienatio rerum ecclesie vel redditum ad vitam vel ad nō modicum tempus an ⁊ quando sit permissa ⁊ quibus. de reb. eccle. nō alie. c. j. nu. 2. ⁊ 3. ⁊ seq. fo. 88.

Alienatio rerum ecclesie ad modicum tp̄s est permissa. de reb. ecc. nō alie. c. j. nu. 5. fo. 88.

Jn alienatione fienda de rebus ecclesie etiam in casu licito non potest epⁱs p̄scribere consensum capituli. de rebus ecc. non alie. c. fi vna. nume. 11. folio. 90.

¶ Alueus quid sit. de sepul. c. oudum. nu. 14. fo. 97.

¶ Ambitio vitanda est maxime a religiosis. de ele. c. cum concessa. numñ. 1. folio. 29.

Ambitio creat discordias ⁊ scismata. p̄hibet enagationem ⁊ dissolutionem de regu. c. j. nu. 2. fo. 104.

¶ Amici an possint citari quando citādus est absens. de ele. c. cauſam. nume. 28. fo. 19.

¶ Animas extrahendi de purgatorio potestatem nō habēt questores. de pe. ⁊ remiſ. c. abusionibus. nu. 16. fo. 143.

Animas extrahere de purgatorio ad so lum deum spectat. de pe. ⁊ remiſ. c. abusionibus. nu. 19. fo. 143.

¶ Anseres deberent ab ita licis honorari ⁊ maxime a romanis. de reliq. ⁊ vene. san. c. j. nu. 27. fo. 124.

¶ Annus an ⁊ quando incipiat currere. de eta. ⁊ quali. c. cum eccle. nume ro. 32. fo. 36.

Annus an ⁊ quādo habeat p̄ro cepto ⁊ completo. de eta. ⁊ quali. c. generaꝫ lem. nu. 11. fo. 37.

¶ Appellari p̄t a quolibet iudice ⁊ a quolibet executore ⁊ arbitrio iuris ⁊ de appellatione extraiudiciali vbi fit faciendа. de, appel. c. j. nume. 16. folio. 72.

Appellari an debeat coram iudice ⁊ si sunt duo iudices ⁊ non plures est appellandum coram ambobus. de ap. c. j. nu. 20. fo. 72.

Appellari an possit in causa decimarū ⁊ an possit inuocari brachium secular contra pertinaces. de iud. c. dispendiosam. nu. 12. fo. 52.

Appellari an possit a futuro grauamine. de appel. c. ficut. nu. 13. fo. 75.

Appellandi forma ꝑpter locum non tutum que sit. de foro compet. c. j. nume. 12. fo. 53.

Appellandum quomodo sit quando copia iudicum haberi non potest. de app. c. j. nu. 17. fo. 72.

Si appellatur a sententia lata super possessorio an per ipsam appellationē̄ suspendatur sententia ⁊ effectus eius: ita ꝙ non fiet executio sicut si non fieret si esset lata super petitorio ⁊ ab ea appellaretur. de. sequestra. c. j. nu. 23. fo. 62.

Si nō appellat a diffinitiua lata post appellationem ab interlocutoria an tunc transeat in rem iudicatam. de dolo ⁊ contu. c. i. nu. 30. fo. 39.

Appellatum sit fit debita forma in aliquib⁹ seruata ⁊ in aliquib⁹ non quid iuris. de elec. c. constitutionem. nu. 46. fo. 26.

Appellatum seu dominū habere aliqualem scientiam appellationis an sufficiat forte per famam. de elec. c. cauſam. nu. 79. fo. 22.

Appellati fictū an debeat p̄desse appellanti. de app. c. fi appellationem. nume 4. fo. 76.

Appellans si nō exprimit ad sedem apostolicam vel ad papam ad quem censeatur appellatum. de elec. c. cōstitutionem. nu. 26. fo. 24.

Appellans a diffinitiua nō videtur recedere ab appellatione ab interlocutoria prius interposita nec eius effectu. de dolo ⁊ contu. c. j. nume. 4. ⁊ 5. folio. 57.

Appellatio ab interlocutoria quādo dicatur manifeste frustratoria. ibi. numero. 6.

Appellans negans se appellasse non audit si postea velit eam prosequi. de app. c. ficut. nu. 6. fo. 74.

Appellans bis super eodem articulo non potest a diffinitiua appellando amplius alium articulum prosequi. de appel. c. cum repulsione. numero. 1. fo. 77.

Appellans an possit prosequi alias causas p̄ter expressas in appellatione. de app. c. appellanti. nu. 7. fo. 75.

Appellans an secundo arctetur ad petendū apostolos. de app. c. ꝙ̄uis numero. . fo. 73.

Appellans si non prosequitur appellationem an videat tacite renunciare appel'ationi ⁊ consentire litigare coram iudice a quo. de app. c. ficut. nume. 8. fo. 74.

Appellans si nō habeat ratam appellationem an poterit indistincte prosequi. de ele. c. cōstitutionem. nu. 8. fo. 23.

Appellans veniens post tempus datū ad appellandū ad p̄sequendū appellationem an debeat audiri si nullus comparuit infra tp̄s p̄fixū ad prosequendum. de ele. c. cōstitutionem. nu. 35. fo. 25.

Appellans an repellat ab obiectionibus in quibus formam non seruauit. ibi. nume. 36.

Appellans qui nō seruauit formam in exprimendo an audiat super articulis nouiter emergentib⁹ vel ad notitiam nouiter p̄uenientibus vel super quibus superuenit facultas p̄bādi. ibi. nu. 37.

Appellans an debeat intimare delationes appellatiōes seu reseruatorias appellato. de app. c. j. nu. 8. fo. 72.

Appellans debet causas in appellatione nominatim exprimere ⁊ exp̄sse. nec sufficit tacite vel in genere exprimere. de app. c. appellati. nume. 2. ⁊ 3. folio. 75.

Si appellatur ab interlocutoria an sufficiat appellātem exprimere illam in iustam licet nō exprimatur in quo sit iniusta. ibi. nu. 4.

Et quid si appellans velit p̄sequi alias causas ꝙ̄ expressas tū notorias an possit. ibi. nu. 5.

Appellatio quādo fieri debeat ⁊ qñ debeat interponi: ⁊ quando intimari ⁊ quādo p̄sequi siue appelletur ad papam siue ad inferiorem. de elec. c. cauſam. nu. 75. ⁊ seq. fo. 21.

Appellatio p̄t tenere licet nō deuoluatur ad curiam. ibi. nu. 76.

Appellatio interponenda an debeat fieri in p̄tia partis. de ele. c. cauſam. nume. 15. ⁊ 17. fo. 19.

Appellatio ex quo emissa est publice an faciat causam deuolui ad curiaꝫ ⁊ arctet etiam ignorātes a dicto tēpore ad arripiēdum iter infra mensem ad curiam. de ele. c. cauſam. nu. 70. fo. 21.

Appellatio ad hoc vt valeat exigitur ꝙ fiat coram iudice a quo. de app. c. j. nu. 1. fo. 72.

Appellationis forma quādo plures sunt iudices a quib⁹ appellari debet. ibi. nu. 2. ⁊ 8.

Appellationis substātia. e est ꝙ post appellationem petant apostoli. ibid. nume. 3.

Appellatio est intimāda appellato ignoranti: ⁊ sic appellatio potest interponi in absentia partis etiam parte nō citata dūm. do intimet postea ⁊ nō sufficit appellationem intimare nisi delatio ⁊ termini p̄fixio intimetur. ibi. nu. 4. ⁊ 5.

Appellatio vere cause in beneficialib⁹ deuolui statum ad curiam. de causa pos. ⁊ p̄ro. c. j. nu. 1. fo. 55.

Appellatio quolibet in bñficialibus nedum a diffinitiua sed etiam ab interlocutoria deuoluit negocium principale. de app. c. j. nu. 15. fo. 73.

Appellatio intra ꝙ̄tum tp̄s debeat p̄sequi: ⁊ quādo incipiat currere tp̄s appellationis. de app. c. ficut. nu. 1. fo. 74.

Appellatio extradicialis interponitur a futuro grauamine. ibi. nu. 2.

Appellatio a sententia interlocutoria licet fuerit interposita ad vnum iudicem p̄t nihilominus appellādo a diffinitiua ad alium iudicem appellari. de dolo ⁊ cōtu. c. j. nu. 16. fo. 58.

Appellatio ⁊ apostoloꝝ petitio an possint fieri simul vel separatim. de app. c. j. nu. 21. fo. 72.

Appellatio interposita a declaratiōe iudicis per quam declarat penā esse commissam quid operetur. de sequest. c. j. nu. 24. fo. 62.

Appellatio extraiudicialis an equiparet iudiciali. de app. c. ficut. nume. 9. folio. 74.

Appellatio ab interlocutoria vel grauamine ex quib⁹ causis possit iustificari vel impugnari. de app. c. appellāti. nu. 1. fo. 73.

Appellatio si impeditur p̄sequi an ꝑpter impedimētum subducat aliquid de tempore prosequēdi. Et quid si fiat compromissum an currat interim tp̄s prosequēdi. ⁊ quis iudex possit precipere executionē appellatiōis. de app. c. ꝙ̄diu. nu. 1. ⁊ 3. ⁊ 4. fo. 75.

Appellatiōis copia an debeat p̄fecte legi. Et an sit dāda si nō petit: ⁊ an debeat peti per instrumētum publicū. ⁊ an sufficiat dare copiā iudici. ⁊ nu. 58. de elec. c. cauſam. nu. 57. ⁊ seq. fo. 20.

Appellatiōis intimatio an fieri debeat scienti ⁊ an debeat intimari delatio ⁊ terminus p̄fixus: ⁊ quid fit termini p̄fixio ⁊ quid quādo sunt plures iudices. de app. c. j. nu. 22. ⁊ seq. fo. 72.

Appellatiōis intimatio an fit facienda iudici qñ in eius absentia appellatur. Et an in qualibet appellatione fit intimatio facienda. de app. c. j. nume. 9. ⁊ 10. fo. 75.

Appellatiōis iudex deferēs appellationi p̄t statuere terminum appellāti nec er hoc dicit iurisdictio suspēsa. de app. c. j. nu. 6. fo. 72.

Appellatiōis forma nō seruata an permde sit ac non esset appellatū: ita ꝙ non possit prosequi. de elec. c. constitutionem. nu. 43. fo. 26.

Appellationis fides qualiter fit facienda. de elect. c. constitutionem. numero. 38. fo. 25.

Appellationis tempus datum ad appellandū est decem dierum ⁊ computatur de momento ad momentum a die sente. tie ⁊ ficien. tie. de ele. c. cauſam. nume. 51. fo. 20.

Appellationi in beneficialibus si iudex defert statuendo terminū appellato aditer arripiendum vel se presentandum ꝛ hoc non faciat in termino an appellatiō sit deserta: ꝛ an possit statui alius terminus ꝙ sit a iure statutus. de app. c. i. nu. 26. fo. 73.

Appellationi si iudex non deferat an p. ssit terminum assignare. de appel. c. i. nu. 15. fo. 72.

Appellationi deferre an possit iudex inuito appellato vel appellante ꝛ appellatus inuito iudice. de ap. c. i. nu. 12. fo. 72.

Appellationi deferre ꝛ terminum statuere sunt diuersa ꝛ per termini statutionem non defert iudex. de ap. c. i. nu. 7. fo. 72.

Et de multiplici termino qui potest dari a iudice a quo ibi remissiue.

Appellationi si prelati non deferant qua pena puniantur. de excel. prela. c. i. nu. 8. fo. 136.

Appellationem a grauamine ꝛ a diffinitiua an possit quis eodē instanti in eodem libello prosequi. de dolo ꝛ cōtu. c. i. nu. 29. fo. 59.

Propter appellationem a diffinitiua non videtur quis recedere ab appellatione ab interlocutoria de sen. c. i. nu. 7. fo. 67.

Appellatione interposita fit computatio de momento ad momentum. de ele. c. causam. nu. 49. fo. 20.

Appellatione deserta an sententia transeat in rem iudicatam. de app. c. si appellationem. nu. 1. 2. 9. fo. 76.

Et quid si deserit prosecutio de consensu partium an possint partes appellatione deserta prosequi appellatione. ibi. nu. 2. ꝛ. 3.

Appellatione deserta ex lapsu anni an iudex a quo poterit suam mādare executioni. de app. c. ficut. nu. 14. fo. 75.

Appellatione iustificata iurisdictio iudicis ad quem extendit ad principalem causam ceptam coram iudice a quo: ꝛ etiam ad causam coram eo inchoandam sup qua nondū datus est libellus coꝛā iudice a quo: dummodo citatio interuenerit. de causa pos. c. i. nu. 9. fo. 55.

Appellatione deserta an possint partes si velint assumere litigium sup appellatione ꝛ valeat processus sup illo. de app. c. si appellatione. n. 7. fo. 76.

Appellatione deserta an iudex possit reassumere iurisdictionem. de app. c. ficut. nu. 7. fo. 74.

Appellatione deserta non potest quis sequi nullitatem. de ap. c. si appellationem. nu. 10. fo. 77.

¶ Apostoli cuius expensis peti debeant. de ap. c. ꝙuis. nu. 19. fo. 74.

Apostoli septus sunt petendi. de ap. c. ꝙuis. nu. 5. fo. 73.

Apostoli infra ꝙtum tempus sint petendi ꝛ qui incipiat currere tēpus petendi apostolos. de iure. de app. c. ꝙuis. nu. 12. fo. 73.

Apostoli quomodo ꝛ qui sunt petendi: ꝛ que sit pena non petentis apostolos. de app. c. ꝙuis. nu. 1. fo. 73.

Apostoli si non petantur in termino: appellans videt renunciare appellationi. ibi. nu. 2.

Apostoli si petant ꝛ nō dentur in termino punit iudex ꝛ nihilominus pōt appellans prosequi ac si apostoli essent denegati. ibi. nu. 3.

Apostoli quid sint. de app. c. ꝙuis. nu. 13. fo. 73.

Apostolos clausos ꝛ sigillatos recipere an teneatur appellās si iudex nolit dare apertos. de app. c. ꝙuis. nu. 20. fo. 74.

Et si appellans cum debita instantia petit apostolos ꝛ iudex respondet se illos daturum non adiecto termino vel nihil dixit sed tacuit: quid iuris. ibi. nu. 21.

Apostolos dare non cogitur iudex a quo ante terminum iuris. ibi. nu. 22.

Et quid si apostoli essent expresse denegati. ibi. nu. 23.

Approbare cōtenta in instrumento quis videt per exceptionē instrumēti ꝛ idem in tradente instrumentum. de procu. c. instrumento. nu. 3. fo. 42.

¶ Arandum nō est in boue ꝛ asino. de elec. c. cum rationi. nu. 12. fo. 14.

Non arabis in boue ꝛ asino qualiter intelligat ista authoritas. de elec. c. cū rationi. nu. 30. fo. 15.

¶ Arbiter in quem compromissum est si incipiat procedere vt arbitrator an possit redire ad viam arbitri. ꝛ nu. 55. de ver. sig. c. i. nu. 58. fo. 152.

Arbitrio alicuius si committat causa cognoscenda ꝛ decidenda quid talis potestas operabitur. de ver. sig. c. i. nu. 11. fo. 150.

¶ Archiepus plura potest. de priui. c. archiepo. nu. 1. fo. 140.

Archiepus an habeat plus ordinis ꝙ epūs. de priuile. c. archiepiscopo. nume. 12. fol. 140.

Archiepus an possit celebrare cum pallio in loco exempto sue prouincie: ꝛ an possit per epm coram se facere celebrari in pontificalibus. ꝛ nu. 8. de priuile. c. archiepiscopo. nu. 7. ꝛ. 8. fo. 140.

Archiepiscopus pōt vti insignijs in locis exemptis. de priui. c. archiepo. nu. 4. fo. 140.

Archiepiscopus an possit sine licentia exēptoꝝ ante se facere deferri crucem ibi. nu. 5.

¶ Arrestatus seu detentus ad hoc vt relaxet si dicit iudici do vobis istos fideiussores qui coram vobis sub pena tali venient de die in diem ad vestram requisitionem illi erant presentes ꝛ nihil dixerunt ꝛ sic scripti fuerunt in libro curie an illi sint obligati vt fideiussores. de procu. c. i. nume. 18. fo. 43.

¶ Arguere a minori an liceat. de reliq. ꝛ vene. sanc. c. i. nu. 2. fo. 123.

Argumentatio de virtute cōmissionis ad vim libelli est licita. de rescrip. c. auditor. nu. 9. fo. 6.

Argumentum de tempore ad locum an valeat. de censi. c. ad nostrū. numero. 8. fo. 119.

Argumentū a nomine ad substantiam valet: qꝛ cessante subiecto cessat qualitas. de sen. ꝛ re iu. c. pastoralis. nu. 29. fo. 69.

Argumentum per locum a speciali nō pcedit quando lex exprēse disponit non sumi. de ele. in plerisq; nu. 6. fo. 26.

¶ Arma si portauerit monachus an peccet mortaliter. de sta. mona. c. i. nu mero. 29. fo. 108.

Armorum appellatione quid comprehendat. de sta. mo. c. i. nu. 28. fo. 108.

Armorum vsus est regulariter prohibitus clericis ꝛ laicis. de bereti. c. nolētes. nu. 19. fo. 131.

¶ Articulorum materiam. vide remissiue in. c. i. nu. 41. fo. 151.

Articulorum datione facta pōt iudex pfigere diem vtriq; parti ad pducendum omnia eorum iura ꝛ munimenta. de ver. sig. c. i. nu. 7. fo. 149.

¶ Assertioni asserentis ad cōmodum sum regulariter nō est credendū. de fo. compe. c. i. nu. 7. ꝛ. 43.

Assertioni vel scientie alicuius in quibus causis credatur. de fo. compe. c. i. nume. 43. fo. 45.

Assertioni iudicis de citatione quando stetur. de sen. ꝛ re iudi. c. pastoralis. nume. 31. fo. 69.

¶ Attentatum diffinitiue post appellationem legitimam est nullū. de sen. c. i. nu. 6. fo. 67.

¶ Auditor cōtradictoriarum ꝛ auditor camere habent iurisdictionē ordinariam. de rescrip. c. auditor. nu. 13. fo. 7.

Auditor deputatus a papa quis dicatur. de rescript. c. auditor. nu. 21. fo. 7.

Auditor an cōferendo transferat curam animarū si beneficium fit curatū. de rescrip. c. auditor. nu. 25. fo. 8.

Auditor datus in curia bz potestatem cognoscendi: terminādi ꝛ exequēdi. de rescrip. c. auditor. nu. 2. fo. 6.

Auditor in curia datus causa beneficiali pnuncians bñficium debitū pōt cōferre illi cui pnunciat debitū. de iure. de rescrip. c. auditor. nu. 5. fo. 6.

Auditores curie an habeant iurisdictionem ordinariam vel delegatā. de rescrip. c. auditor. nu. 12. fo. 6.

Auditores an habeant potestatem pnunciandi ꝛ quam. de rescri. c. auditor. nu. 15. fo. 7.

Auditores deputantur in curia per viam rescript. de rescri. c. auditor. nume. 1. fo. 6.

¶ Aurilium sarracenorum inuocare an licitum sit christianis ad sui defensionem. de iude. c. i. nu. 14. fo. 128.

¶ De litera B.

Baptizare an possit laicus ꝓpter necessitatē. de baptis. c. i. nu. 13. fo. 122.

Baptizari debet quis in ecclesijs vbi sunt fontes baptismales. de bap. c. i. nume. 1. fo. 122.

Baptizādi actus an possit per laicum exerceri. de bap. c. i. nu. 6. fo. 122.

¶ Bastardus appellatione filij cōprehendit. de elec. qō circa. nu. 4. fo. 27.

¶ Beatitudinem que est in patria nō pōt quis in hac vita cōsequi. de ber. c. ad nostrum. nu. 4. ꝛ. 14. fo. 131.

¶ Beghinorum ꝛ beghinarum secta est reprobata. de bere. c. ad nostrum. nume. 1. fo. 131.

Beghinarum status reprobatus est. de reli. do. c. i. nu. 2. fo. 112.

¶ Benedici an debeant moniales si non fit talis cōsuetudo in suo monasterio. de sta. mo. c. attendentes. nu. 10. fo. 111.

Et quid si alique sint benedicte ꝛ alique non. ibi. nu. 11.

Benedictio solennis que dicat ꝛa quib⁹ possit fieri: ꝛ an abbas possit benedicere monachos suos sine solennitate ꝛ quid sit bñdictio ꝛ cuius effectus sit. de priui. c. archiepiscopo. nu. 6. fo. 140.

Benedictio abbatisse an sit eiusdem virtutis cuius est benedictio abbatis. de sta. mo. c. attendentes. nu. 12. fo. 111.

Benedictio an sit iterabilis si forte abbatissa semel bñdicta eligat in abbatissam alterius monasterij. ibi. nu. 13.

Benedictio an aliquid addat sup officium abbatis ꝛ an sit de substantialibus vel solennitatibus. ibi. nu. 14.

Et an abbas possit facere bñdictionem solēnem que sit populo ꝛ an possit prescribere ius bñdicendi solenniter p vias publicas: ꝛ quid possit bñdicere ꝛ que causa possit rationabiliter excusare a bñdictione. ibi. nu. 15.

Benedictio nuptiarum qñ ꝛ a quibus possit fieri. de priui. c. i. nu. 12. fo. 138.

Beneficium obtinere quando dicat quis. de vita ꝛ ho. cler. c. quoniam. numero. 14. fo. 79.

Beneficium si quis pmutat in quo nullum ius bz: permutat tñ authoritate epi an valeat permutatio. de rerum permu. c. i. nu. 17. fo. 92.

Beneficium permutare an possint habentes ius ad rem vel in re. Et quid si habeo ius in meo beneficio ꝛ tu non habes ius in tuo. ibi. nu. 19. ꝛ. 20.

Beneficium

Beneficium an possit conferri procuratori habenti speciale mādatum ad hoc. de concess. preben. c. i. nu. 17. fo. 87.

Beneficium si vacat in loco carēte habitatoribus ita ꝙ non potest haberi notitia infra tempus quid iuris. ibi. nu. 18.

Beneficium an quis possit acceptare in genere primum vacaturū. de concess. preben. c. i. nu. 14. fo. 87.

Beneficium primum quod vacabit confero: ꝛ beneficium quod inchoabit vacare differunt. ibi. nu. 15.

Beneficium si inter tres cōuentum sit de permutando si superiori placerit quid iuris: ꝛ an facta permutatione statim acquiratur dominiū finē adepta possessione. de rerum. c. i. nu. 40. fo. 93.

Beneficium an poterit permutari si canonici fecerūt statutum iuratum ꝙ non recipiēt aliquem in canonicum de nouo ꝙtum in eis donec trigināta qui tunc erant reductifuerint ad viginti. de rerū pmu. c. i. nu. 13. f. 92.

Beneficiū cuius electio vel presentatio spectat ad plures an poterit permutari si omnes non consentiant. ibi. nu. 14.

Beneficium curatum habens si non est promotus ad sacerdotium ꝛ est in fine anni an poterit permutare. de rerum permu. c. i. nu. 39. fo. 93.

Beneficium tenue si permutatur cum pingui vel senex cum iuuene an teneat permutatio. de rerum permu. c. i. nu. 28. fo. 92.

Beneficium curatum habēs si permutat cum simplici non vt retineat: an teneat permutatio. ibi. nu. 29.

Beneficiū collegiatū cui nō prouidetur per viam electionis sed p viā collationis alicuius prelati an includatur in mandato de prouidendo in forma. de preben. c. i. nu. 9. fo. 80.

Beneficium iuris nemini est auferendum. de rerum permu. c. i. nu. 4. f. 91.

Beneficium electiuum in verbis ꝙ tūcum ꝙ generalibus non cōprehendi tur nisi hoc exprimatur. de preben. c. i. nu. 9. fo. 81.

Beneficium primo vacaturum impetrauit quis vsq; ad certam ꝙtitatem decime cum clausula etiam si minoris valoris existat nunquid executor poterit prouidere beneficio vacante post gratiam non dante decimas. de concess. preben. c. i. nu. 20. fo. 87.

Beneficium resignatum ex causa permutationis si est consuetudo in ecclesia de optando an poterit tale beneficium optare ꝛ si beneficiū resignatur ex causa permutationis an sit aliquod tempus statutum intra quod fiet collatio permutantibus. de rerum permu. c. i. nu. 19. fo. 91.

Beneficium vbi ad includendum ipsum exigitur mētio specialis nō sufficit nisi id expressum appareat per literas specifice. de prebē. c. per literas. nu. 4. fo. 81.

Beneficium cōmendatum an possit permutari cū perpetuo vel cum alio commendato. de rerum permu. c. i. nu. 23. fo. 92.

Beneficium manuale an possit permutari ꝛ si permutetur authoritate apostolica an fiat perpetuum. ibi. nu. 4.

Beneficium impetrare volēs an debeat facere mētionem de qualitate beneficij ꝛ de eius valore: ꝛ quid si cōcedatur motu proprio an tunc sit exprimenda qualitas ꝛ valor. de preben. c. i. nu. 12. ꝛ. 15. fo. 80.

Beneficium secundū acceptās an gratia pendens vacet siue ignoret gratiam siue sciat. de rescri. c. gratie. nu. 29. fo. 9.

Beneficium scōm acceptās si velit illud dimittere an possit primum olim sibi debitum per collationem ordinarij sibi conferri. de rescri. c. gratie. nu. 26. fo. 9.

Beneficium si quis impetrauit primū vacaturū ad cuiuscūq; collationem in certa diocesi: postea vacauit beneficium ad collationē prioris qui nō habet aliud beneficium cōferre nisi illud: an illud includatur in gratia. de preben. c. i. nu. 12. fo. 81.

Beneficiū scōm acceptans incompatibile cum primo in qualitatibus positis in decretali de multa. de prebē. post acceptationez secūdi insurgit priuatio primi ex dispositione iuris contra quam dispositionem nō iuuat protestatio. de rescri. c. gratie. nu. 16. fo. 9.

Beneficium possidere quis dicatur. vt lit. pen. c. i. nu. 12. fo. 59.

Beneficium ecclesiasticum non potest sine canonica institutione possideri. de causa pos. c. proprii. c. i. nu. 16. fo. 56.

Beneficiū si nō habet anneros ordines sed minores an non promotus ad sacros habebit vocē in capitulo. de eta. ꝛ quali. c. cū ecclesie. nu. 16. f. 34.

Beneficium qūo potest habere ordines annexū ꝛ si beneficiatus nō habet ordines an possit habere sacerdotē ministrum illi beneficio donec susceperit ordines. de eta. ꝛ qualita. c. cum ecclesie. nu. 27. ꝛ. 28. fo. 35.

Beneficium conferens scienter indigno peccat mortaliter. de eta. ꝛ quali. c. cum ecclesie. nu. 12. fo. 34.

Beneficium si quis dicat sibi collatū aliud est dicere ꝙ si dicat sibi debitum. vt lit. pen. c. i. nu. 16.

Beneficium quando dicatur vacare in curia. ibi. nu. 17.

Beneficium an possit peti pronunciari debitum ꝛ conferri coram auditore curie. de rescri. c. auditor. nu. 7. fo. 6.

Et si in libello nō fuerit petitum beneficium conferri sed solum pronunciari debitū an post pronunciationē ꝙ fit debitū poterit peti conferri. ibi. nu. 8.

Beneficium dici sum: ꝛ beneficium sibi debitum differunt. de rescri. c. auditor. nu. 23. fo. 8.

Beneficium si a principio erat simplex ꝛ mandetur prouideri de curato si illud ex post factum est curatum gratia se ad illud nō extēdit. de rescri. c. literas. nu. 34. fo. 12.

Beneficium electiuum quod dicatur. ibi. nu. 35.

Bñficiū an dicat vacare eo ipso ꝙ est creatū. de rescri. c. literas. nu. 31. f. 12.

Beneficium pacifice consecutus quando dicatur quis. de rescri. c. gratie. nu. 31. fo. 9.

Beneficium ad hoc vt debeatur impetrāti requiritur ꝙ beneficium fuerit in rerum natura tempore date: ꝛ ꝙ vacet tempore collationis. de rescri. c. literas. nu. 22. fol. 11.

Beneficium est bonum faciens gaudium tribuens capienti. de preben. c. si plures. nu. 5. fo. 82.

Beneficium primum vel prima beneficia ad hoc vt vacent non exigitur ꝙ secundū sit consecutus quo ad pacificam possessionem vel per eum stet. de preben. c. si plures. nu. 2. fo. 82.

Beneficij appellatione in constitutionibus cōprehenditur omnia. de preben. c. si romanus. nu. 5. fo. 83.

Beneficij fecūdi acceptatione vbi primū excluditur oportet ꝙ secundum sit pacifice assecutum. de rescri. c. gratie. nu. 4. fo. 8.

In beneficij acceptatione facienda per impetrantem an sit necessaria presentia executoris. de concess. preben. c. i. nu. 16. fo. 87.

Beneficij appellatione cōprehenduntur prestimonia vel pensio que habetur in titulum: non tñ cōprehenditur pensio que datur in stipēdio bene merito non vt in titulum. de vi. ꝛ bone. cle. c. qñ. nu. 34. fo. 80.

Beneficij appellatione quid comprehendatur. de relig. do mi. c. qz contingit. nu. 16. fo. 14.

Beneficij appellatione ex quo a iure profertur cōprehenditur dignitas. vt lit. penden. c. i. nu. 15. fo. 59.

Beneficij appellatione in beneficijs iuris cōprehenditur dignitas. de sepultura. c. i. nu. 1. ꝛ. 14. ꝛ. 19. fo. 61.

Beneficij possessio si per procuratorē apprehēdatur habētem ad hoc mādatum tunc illo die vacāt priora beneficia ꝛ in illo loco vbi possessionē apprehendit. vt lit. pen. c. i. nu. 20. fo. 60.

Beneficia quare veniunt deuōluta ad papā quoꝝ collatio primeua spectabat ad collationē cuius scribebatur. de prebē. c. si de bñficio. nu. 9. f. 84.

Beneficia prioza electi in epm ꝛ confecrati in curia an dicantur vacare in curia: vt lit. pen. c. i. nu. 22. fo. 60.

Beneficia particularia non potest abbas applicare mense sue ꝛ quare. de sup. negli. prela. c. quia regulares. nu. 23. fo. 32.

Beneficia dicuntur de mēsa qū non habent specialē administratorē aliū a superiore prelato. de sup. negli. prela. c. ꝙ regulares. nu. 9. fo. 32.

Beneficia duo simplicia habēs quib⁹ annexa sunt accessorie curata an poterit alia tenere. de preben. c. per literas. nu. 8. fol. 82.

Beneficia que sunt de mensa nō dicuntur vacare. de sup. negli. prela. c. quia regulares. nu. 42. fo. 33.

Beneficia reseruata si permutetur in manib⁹ papevel de eius speciali cōmissione coram alio nō habita mētione de reseruatione an valeat permutatio. de rerum permu. c. i. nu. 43. fo. 93.

Beneficia reseruata si permutent non facta mētione reseruationis ex quo erat secreta an per hoc sit nulla vel saltē valebit renūciatio. ibi. nu. 44.

Beneficia plura an possint permutari cū vno. ō rerū. pmu. c. i. nu. 25. f. 92.

Beneficia duo curata an possint cum dispēsatione cum vno curato permutari. ibi. nu. 26.

Beneficia si vacant per permutationē quid erit de fructibus. Et qd si non appet patronū vocatū i pmutatiōe bñcij an pssmet vocat⁹. ibi. nu. 27.

Bñficijs duob⁹ incōpatibilibus acceptatis ꝛ iure reali adepto in vtroq; aliquando adeptione scōi vacat primū ipso iure immediate. de rescri. c. gratie. nu. 1. fo. 8.

Beneficiorum appellatione quid comprehendatur. de supplen. negli. prela. c. qz regulares. nu. 17. fo. 32.

Bñficiatus an dicatur bñsvictualia ab epo. de veri. ꝛ ho. cle. c. qñ. nu. 11. f. 79.

Beneficiatus an ante possessionē authoritate superioris adeptā an possit ibi ministrare. Et quando dicatur quis adeptus pacificā possessionem quo ad finem vt prioza vacēt ꝛ quo ad finiendum potestatem delegari. de preben. c. si plures. nu. 3. ꝛ. 4. fo. 82.

Beneficiatus qū dicatur habere pacificam possessionem quo ad finēdam potestatem delegati. de preben. c. si plures. nu. 6. fo. 82.

Beneficiatus si stat per eum quominus possessionez adipiscatur: per in de est ac si possessionem fuisset adeptus quo ad prima beneficia: ꝛ hoc verū quando illius tenet collatio. de preben. c. si plures. nu. 8. fo. 82.

Beneficiati an possint per alios celebrare. de veri. ꝛ ho. cle. c. qñ. nu. 15. f. 79.

Beneficiandus an debeat habere ordines: ꝛ quid ꝛ quando beneficiū habet ordinē annexum ꝙtum tempus requiratur ad assumendū ordines: ꝛ quomodo puniatur non suscipiens ordines in beneficijs non curatis. de eta. ꝛ quali. c. cum eccclesie. nu. 7. 8. ꝛ. 9. fo. 34.

¶ Bigamus coniugatus vel nō tōsuratus an gaudeat priuilegio clericali. de preben. c. per literas. nu. 7. fo. 82.

¶ Bona ꝓlati sede vacāte p quē sint seruāda. de elec. c. statutū. nu. 16. f. 29.

Bona non habentia onus annexum frequēter sequuntur personam tanq; accessoria ꝛ gaudent priuilegio persone: locus in habentibus onus annexum. de censi. c. presenti. nu. 6. fo. 119.

¶ Bononia dicitur quasi bona super omnia. de magi. c. i. nu. 3. fol. 126.

Bonifacius

Bonifacius si iudex defert statuendo terminū appellato aditer arripiendum vel se presentandum ꝛ hoc non faciat in termino an appellatiō sit deserta: ꝛ an possit statui alius terminus ꝙ sit a iure statutus. de app. c. i. nu. 26. fo. 73.

Appellationi si iudex non deferat an p. ssit terminum assignare. de appel. c. i. nu. 15. fo. 72.

Appellationi deferre an possit iudex inuito appellato vel appellante ꝛ appellatus inuito iudice. de ap. c. i. nu. 12. fo. 72.

Appellationi deferre ꝛ terminum statuere sunt diuersa ꝛ per termini statutionem non defert iudex. de ap. c. i. nu. 7. fo. 72.

Et de multiplici termino qui potest dari a iudice a quo ibi remissiue.

Appellationi si prelati non deferant qua pena puniantur. de excel. prela. c. i. nu. 8. fo. 136.

Appellationem a grauamine ꝛ a diffinitiua an possit quis eodē instanti in eodem libello prosequi. de dolo ꝛ cōtu. c. i. nu. 29. fo. 59.

Propter appellationem a diffinitiua non videtur quis recedere ab appellatione ab interlocutoria de sen. c. i. nu. 7. fo. 67.

Appellatione interposita fit computatio de momento ad momentum. de ele. c. causam. nu. 49. fo. 20.

Appellatione deserta an sententia transeat in rem iudicatam. de app. c. si appellationem. nu. 1. 2. 9. fo. 76.

Et quid si deserit prosecutio de consensu partium an possint partes appellatione deserta prosequi appellatione. ibi. nu. 2. ꝛ. 3.

Appellatione deserta ex lapsu anni an iudex a quo poterit suam mādare executioni. de app. c. ficut. nu. 14. fo. 75.

Appellatione iustificata iurisdictio iudicis ad quem extendit ad principalem causam ceptam coram iudice a quo: ꝛ etiam ad causam coram eo inchoandam sup qua nondū datus est libellus coꝛā iudice a quo: dummodo citatio interuenerit. de causa pos. c. i. nu. 9. fo. 55.

Appellatione deserta an possint partes si velint assumere litigium sup appellatione ꝛ valeat processus sup illo. de app. c. si appellatione. n. 7. fo. 76.

Appellatione deserta an iudex possit reassumere iurisdictionem. de app. c. ficut. nu. 7. fo. 74.

Appellatione deserta non potest quis sequi nullitatem. de ap. c. si appellationem. nu. 10. fo. 77.

¶ Apostoli cuius expensis peti debeant. de ap. c. ꝙuis. nu. 19. fo. 74.

Apostoli septus sunt petendi. de ap. c. ꝙuis. nu. 5. fo. 73.

Apostoli infra ꝙtum tempus sint petendi ꝛ qui incipiat currere tēpus petendi apostolos. de iure. de app. c. ꝙuis. nu. 12. fo. 73.

Apostoli quomodo ꝛ qui sunt petendi: ꝛ que sit pena non petentis apostolos. de app. c. ꝙuis. nu. 1. fo. 73.

Apostoli si non petantur in termino: appellans videt renunciare appellationi. ibi. nu. 2.

Apostoli si petant ꝛ nō dentur in termino punit iudex ꝛ nihilominus pōt appellans prosequi ac si apostoli essent denegati. ibi. nu. 3.

Apostoli quid sint. de app. c. ꝙuis. nu. 13. fo. 73.

Apostolos clausos ꝛ sigillatos recipere an teneatur appellās si iudex nolit dare apertos. de app. c. ꝙuis. nu. 20. fo. 74.

Et si appellans cum debita instantia petit apostolos ꝛ iudex respondet se illos daturum non adiecto termino vel nihil dixit sed tacuit: quid iuris. ibi. nu. 21.

Apostolos dare non cogitur iudex a quo ante terminum iuris. ibi. nu. 22.

Et quid si apostoli essent expresse denegati. ibi. nu. 23.

Approbare cōtenta in instrumento quis videt per exceptionē instrumēti ꝛ idem in tradente instrumentum. de procu. c. instrumento. nu. 3. fo. 42.

¶ Arandum nō est in boue ꝛ asino. de elec. c. cum rationi. nu. 12. fo. 14.

Non arabis in boue ꝛ asino qualiter intelligat ista authoritas. de elec. c. cū rationi. nu. 30. fo. 15.

¶ Arbiter in quem compromissum est si incipiat procedere vt arbitrator an possit redire ad viam arbitri. ꝛ nu. 55. de ver. sig. c. i. nu. 58. fo. 152.

Arbitrio alicuius si committat causa cognoscenda ꝛ decidenda quid talis potestas operabitur. de ver. sig. c. i. nu. 11. fo. 150.

¶ Archiepus plura potest. de priui. c. archiepo. nu. 1. fo. 140.

Archiepus an habeat plus ordinis ꝙ epūs. de priuile. c. archiepiscopo. nume. 12. fol. 140.

Archiepus an possit celebrare cum pallio in loco exempto sue prouincie: ꝛ an possit per epm coram se facere celebrari in pontificalibus. ꝛ nu. 8. de priuile. c. archiepiscopo. nu. 7. ꝛ. 8. fo. 140.

Archiepiscopus pōt vti insignijs in locis exemptis. de priui. c. archiepo. nu. 4. fo. 140.

Archiepiscopus an possit sine licentia exēptoꝝ ante se facere deferri crucem ibi. nu. 5.

¶ Arrestatus seu detentus ad hoc vt relaxet si dicit iudici do vobis istos fideiussores qui coram vobis sub pena tali venient de die in diem ad vestram requisitionem illi erant presentes ꝛ nihil dixerunt ꝛ sic scripti fuerunt in libro curie an illi sint obligati vt fideiussores. de procu. c. i. nume. 18. fo. 43.

¶ Arguere a minori an liceat. de reliq. ꝛ vene. sanc. c. i. nu. 2. fo. 123.

Argumentatio de virtute cōmissionis ad vim libelli est licita. de rescrip. c. auditor. nu. 9. fo. 6.

Argumentum de tempore ad locum an valeat. de censi. c. ad nostrū. numero. 8. fo. 119.

Argumentū a nomine ad substantiam valet: qꝛ cessante subiecto cessat qualitas. de sen. ꝛ re iu. c. pastoralis. nu. 29. fo. 69.

Argumentum per locum a speciali nō pcedit quando lex exprēse disponit non sumi. de ele. in plerisq; nu. 6. fo. 26.

¶ Arma si portauerit monachus an peccet mortaliter. de sta. mona. c. i. nu mero. 29. fo. 108.

Armorum appellatione quid comprehendat. de sta. mo. c. i. nu. 28. fo. 108.

Armorum vsus est regulariter prohibitus clericis ꝛ laicis. de bereti. c. nolētes. nu. 19. fo. 131.

¶ Articulorum materiam. vide remissiue in. c. i. nu. 41. fo. 151.

Articulorum datione facta pōt iudex pfigere diem vtriq; parti ad pducendum omnia eorum iura ꝛ munimenta. de ver. sig. c. i. nu. 7. fo. 149.

¶ Assertioni asserentis ad cōmodum sum regulariter nō est credendū. de fo. compe. c. i. nu. 7. ꝛ. 43.

Assertioni vel scientie alicuius in quibus causis credatur. de fo. compe. c. i. nume. 43. fo. 45.

Assertioni iudicis de citatione quando stetur. de sen. ꝛ re iudi. c. pastoralis. nume. 31. fo. 69.

¶ Attentatum diffinitiue post appellationem legitimam est nullū. de sen. c. i. nu. 6. fo. 67.

¶ Auditor cōtradictoriarum ꝛ auditor camere habent iurisdictionē ordinariam. de rescrip. c. auditor. nu. 13. fo. 7.

Auditor deputatus a papa quis dicatur. de rescript. c. auditor. nu. 21. fo. 7.

Auditor an cōferendo transferat curam animarū si beneficium fit curatū. de rescrip. c. auditor. nu. 25. fo. 8.

Auditor datus in curia bz potestatem cognoscendi: terminādi ꝛ exequēdi. de rescrip. c. auditor. nu. 2. fo. 6.

Auditor in curia datus causa beneficiali pnuncians bñficium debitū pōt cōferre illi cui pnunciat debitū. de iure. de rescrip. c. auditor. nu. 5. fo. 6.

Auditores curie an habeant iurisdictionem ordinariam vel delegatā. de rescrip. c. auditor. nu. 12. fo. 6.

Auditores an habeant potestatem pnunciandi ꝛ quam. de rescri. c. auditor. nu. 15. fo. 7.

Auditores deputantur in curia per viam rescript. de rescri. c. auditor. nume. 1. fo. 6.

¶ Aurilium sarracenorum inuocare an licitum sit christianis ad sui defensionem. de iude. c. i. nu. 14. fo. 128.

¶ De litera B.

Baptizare an possit laicus ꝓpter necessitatē. de baptis. c. i. nu. 13. fo. 122.

Baptizari debet quis in ecclesijs vbi sunt fontes baptismales. de bap. c. i. nume. 1. fo. 122.

Baptizādi actus an possit per laicum exerceri. de bap. c. i. nu. 6. fo. 122.

¶ Bastardus appellatione filij cōprehendit. de elec. qō circa. nu. 4. fo. 27.

¶ Beatitudinem que est in patria nō pōt quis in hac vita cōsequi. de ber. c. ad nostrum. nu. 4. ꝛ. 14. fo. 131.

¶ Beghinorum ꝛ beghinarum secta est reprobata. de bere. c. ad nostrum. nume. 1. fo. 131.

Beghinarum status reprobatus est. de reli. do. c. i. nu. 2. fo. 112.

¶ Benedici an debeant moniales si non fit talis cōsuetudo in suo monasterio. de sta. mo. c. attendentes. nu. 10. fo. 111.

Et quid si alique sint benedicte ꝛ alique non. ibi. nu. 11.

Benedictio solennis que dicat ꝛa quib⁹ possit fieri: ꝛ an abbas possit benedicere monachos suos sine solennitate ꝛ quid sit bñdictio ꝛ cuius effectus sit. de priui. c. archiepiscopo. nu. 6. fo. 140.

Benedictio abbatisse an sit eiusdem virtutis cuius est benedictio abbatis. de sta. mo. c. attendentes. nu. 12. fo. 111.

Benedictio an sit iterabilis si forte abbatissa semel bñdicta eligat in abbatissam alterius monasterij. ibi. nu. 13.

Benedictio an aliquid addat sup officium abbatis ꝛ an sit de substantialibus vel solennitatibus. ibi. nu. 14.

Et an abbas possit facere bñdictionem solēnem que sit populo ꝛ an possit prescribere ius bñdicendi solenniter p vias publicas: ꝛ quid possit bñdicere ꝛ que causa possit rationabiliter excusare a bñdictione. ibi. nu. 15.

Benedictio nuptiarum qñ ꝛ a quibus possit fieri. de priui. c. i. nu. 12. fo. 138.

Beneficium obtinere quando dicat quis. de vita ꝛ ho. cler. c. quoniam. numero. 14. fo. 79.

Beneficium si quis pmutat in quo nullum ius bz: permutat tñ authoritate epi an valeat permutatio. de rerum permu. c. i. nu. 17. fo. 92.

Beneficium permutare an possint habentes ius ad rem vel in re. Et quid si habeo ius in meo beneficio ꝛ tu non habes ius in tuo. ibi. nu. 19. ꝛ. 20.

Beneficium

Beneficium an possit conferri procuratori habenti speciale mādatum ad hoc. de concess. preben. c. i. nu. 17. fo. 87.

Beneficium si vacat in loco carēte habitatoribus ita ꝙ non potest haberi notitia infra tempus quid iuris. ibi. nu. 18.

Beneficium an quis possit acceptare in genere primum vacaturū. de concess. preben. c. i. nu. 14. fo. 87.

Beneficium primum quod vacabit confero: ꝛ beneficium quod inchoabit vacare differunt. ibi. nu. 15.

Beneficium si inter tres cōuentum sit de permutando si superiori placerit quid iuris: ꝛ an facta permutatione statim acquiratur dominiū finē adepta possessione. de rerum. c. i. nu. 40. fo. 93.

Beneficium an poterit permutari si canonici fecerūt statutum iuratum ꝙ non recipiēt aliquem in canonicum de nouo ꝙtum in eis donec trigināta qui tunc erant reductifuerint ad viginti. de rerū pmu. c. i. nu. 13. f. 92.

Beneficiū cuius electio vel presentatio spectat ad plures an poterit permutari si omnes non consentiant. ibi. nu. 14.

Beneficium curatum habens si non est promotus ad sacerdotium ꝛ est in fine anni an poterit permutare. de rerum permu. c. i. nu. 39. fo. 93.

Beneficium tenue si permutatur cum pingui vel senex cum iuuene an teneat permutatio. de rerum permu. c. i. nu. 28. fo. 92.

Beneficium curatum habēs si permutat cum simplici non vt retineat: an teneat permutatio. ibi. nu. 29.

Beneficiū collegiatū cui nō prouidetur per viam electionis sed p viā collationis alicuius prelati an includatur in mandato de prouidendo in forma. de preben. c. i. nu. 9. fo. 80.

Beneficium iuris nemini est auferendum. de rerum permu. c. i. nu. 4. f. 91.

Beneficium electiuum in verbis ꝙ tūcum ꝙ generalibus non cōprehendi tur nisi hoc exprimatur. de preben. c. i. nu. 9. fo. 81.

Beneficium primo vacaturum impetrauit quis vsq; ad certam ꝙtitatem decime cum clausula etiam si minoris valoris existat nunquid executor poterit prouidere beneficio vacante post gratiam non dante decimas. de concess. preben. c. i. nu. 20. fo. 87.

Beneficium resignatum ex causa permutationis si est consuetudo in ecclesia de optando an poterit tale beneficium optare ꝛ si beneficiū resignatur ex causa permutationis an sit aliquod tempus statutum intra quod fiet collatio permutantibus. de rerum permu. c. i. nu. 19. fo. 91.

Beneficium vbi ad includendum ipsum exigitur mētio specialis nō sufficit nisi id expressum appareat per literas specifice. de prebē. c. per literas. nu. 4. fo. 81.

Beneficium cōmendatum an possit permutari cū perpetuo vel cum alio commendato. de rerum permu. c. i. nu. 23. fo. 92.

Beneficium manuale an possit permutari ꝛ si permutetur authoritate apostolica an fiat perpetuum. ibi. nu. 4.

Beneficium impetrare volēs an debeat facere mētionem de qualitate beneficij ꝛ de eius valore: ꝛ quid si cōcedatur motu proprio an tunc sit exprimenda qualitas ꝛ valor. de preben. c. i. nu. 12. ꝛ. 15. fo. 80.

Beneficium secundū acceptās an gratia pendens vacet siue ignoret gratiam siue sciat. de rescri. c. gratie. nu. 29. fo. 9.

Beneficium scōm acceptās si velit illud dimittere an possit primum olim sibi debitum per collationem ordinarij sibi conferri. de rescri. c. gratie. nu. 26. fo. 9.

Beneficium si quis impetrauit primū vacaturū ad cuiuscūq; collationem in certa diocesi: postea vacauit beneficium ad collationē prioris qui nō habet aliud beneficium cōferre nisi illud: an illud includatur in gratia.

Tabula Joan. de Imola.

¶ Delitera .C.

¶ Camerarij officium de elec.c.ne roma-ni.nu.33.fo.17.
Camerarius & auditor camere habent potestatem delegandi & per consequens eorū officiū exercere debet morte pape. de elec.c.ne romani.nu.35.fo.17.
¶ Canon late sententie quibus modis cognoscatur. de vi. & ho. cleri.c.quoniam.nu.1.fo.79.
Canō est late sñie qñ loquif p vbalonātia futur. de seāt.pof.c.i.nu.8.f.61.
Canon late sententie incurritur per ista verba noueris te cecidisse a iure tuo. de sequestra.c.i.nu.10.fo.61.
¶ Canonicus qui nullum ius habet in re pro qua agit an possit constitue re procuratorē ante litis cōtestationē. de rescrip.c.abbates.nu.23.fo.3.
Canonicus nō potest violenter ecclesiam intrare & quid de abbate. de cēn. c.ad nostrum.nu.6.fol.119.
Si canonicus tpe vacationis beneficij nō fit in sacris: ista tpe quo electio imminet fic an habebit vocē in electiōe. de eta. & qualī.c.cū ecclie.nu.22.f.35.
Canonicus qui nō est i sacris si imminet electio & velit ordinari ad sacros infra proxima quatuor tempora an teneantur canonici illum expectare si hoc petit. de eta. & qualī.c.cum eccleſie.nu.23.fo.35.
Canonicus sine prebenda an habeat vocem in electione prelati & canonicorum. de prebē.c.si iurta.nu.5.fo.85.
Canonicus eccleſie in qua nō sunt distincte prebēde an possit permutare. de rerum permu.c.i.nu.21.fol.92.
Canonicus an possit testari de prebēda q̄ sibi datur pro diuinis bonis deo canendis. de preben.c.si iurta.nu.9.fo.85.
Canonici prebendarij si ex consuetudine vel statuto debeant esse in sacris an expectans nō in sacris habebit quotidianas distributiones. de eta. & qualī.c.cum eccleſie.nu.15.fo.34.
Canonici regulares qui profitētur regulā beati Augustini licet varient in colore: possunt tñ inuicē eligi in prelatos. de elec.c.cū rōni. nu.29.f.15.
Canonja prebenda nō vacante a quo possit cōferri: & quot canonici potuerint creari sub ab expectatione prebēde: & qd si canonici cū ep̄o statuerūt cū iuramēto nō recipere aliquē donec essent infra numerū. xx. canonicorum deinde permutantes receperunt auctoritate pape. de prebē. c.si iurta.nu.6.&.7.fo.85.
Canonia quid sit & quotupler. de prebē.c.si iurta.nu.3.&.10.fo.85.
Canonicatus quare sine vacatione potest conferri: nō autem prebenda. de preben.c.si iurta.nu.4.fo.85.
¶ Capere religiosos in qbus casibus licitū est. de excel.pla.c.i.nu.5.f.136.
Capere & arrestare differunt. de here.c.i.nu.5.fo.128.
¶ Capitulū succedit prelato in administratione & est eius successor. de p̄cu.c.procuratorem.nu.12.fo.47.
Capitulū eccleſie inferioris a cathedrali si de consuetudine habeat per se absq; prelato cōferre beneficia an fiat deuolutio ad prelatum suum per negligentiam talis capituli. de prebē.c.si de beneficio.nu.5.fo.83.
Capti appellatione an veniat plat⁹. de eta. & quali.c.cū eccliē.nu.30.fo.26.
Capitula nouis que dicantur. de testi.c.testibus.nu.7.fo.63.
Capitula directe contraria que dicantur. de testi.c.testibus.nu.8.fo.64.
¶ Carcer qñq; magis est ad penā q̄m ad custodiā & qualis debeat esse carcer deputatus ad carcerandos hereticos. de here.c.i.nu.2.fo.128.
Carcer hereticorū debet esse cōis ep̄o. & inquisitori. ibi.nu.3.
Carcer qñq; deputat ad custodiā qñq; ad penā. de her.c.i.nu.7.&.2.f.128.
Carcerari timēs si appellet sufficit q̄ p̄testet. de excel.pla.c.i.nu.9 fo.136.
Carceratus si cōtrahat vel aliquem actū faciat actus est nullus. de penis. c.multorum.nu.3.fo.142.
Carceratus vel captivus ad penā mortis vel piculū si relaxetur p̄stito iuramento de redeūdo ad carcerē an teneatur redire. de sen.& re iudi.c.pastoralis.nu.60.fo.71.
¶ Cardinales an habeāt ius collegij an vero censeātur vt singuli. de elec. c.ne romani.nu.30.fo.17.
Cardinales qui ppter iustā cām noluerūt intrare 2clave: si illa cā cessante nullus vult intrare 2clave an sint p̄uati. de elec.c.ne romani.nu.52.f.18.
Cardinales vtrū in eccleſijs suis habeātur loco expiscoporū. de elec.c.ne romani.nu.23.fo.17.
Cardinales exeūtes de conclaui debent cōpelli illud intrare. de elec.c.ne romani.nu.47.fo.18.
Et si nulli remanēt in conclaui: sed omnes exeunt territorium vbi est conclaue quid erit agendum. ibi.nu.48.
Et si dēo exierūt 2clave ꝫ remanēt in territorio vbi dz electio: si aliqd retinēt cōclaue q̄m alij an stati reintrātes poterūt eligere. ibi.nu.49.
Et quid si nō reintrātes habent iustā causam vt q̄ timent mortē vel stragem. ibi.nu.50.
Cardinalis cetus an possit cogere vnum cardinalem inuitū suscipere delegationem. de elec.c.ne romani.nu.24.fo.17.
Cardinalium cōgregatio aliquando appellatur gremium aliq̄ collegium. de elec.c.ne romani.nu.26.fo.17.
¶ Carere idem est q̄ non habere. de elec.c.in plerisq;.nu.11.fol.26.
Charitas potest in infinitum extendi. de bereti.c.&.i.no.trum. nu.8.fo.131.
¶ Carnes comedere licet monachis propter necessitatē. de censi.c.ad nostrum.nu.8.fo.119.
Carnē sua nemo vnq̄ odio habuit. de testa.c.i.nu.19.fo.94.
¶ Castrū primo intrāti si p̄mittātur cētum: si duo simul primo intrant an vtriq; dabitur centū. de rescri.c.&.si principalis.nu.8.fo.4.
¶ Casus specialis nō dz trahi ad 3sequētiā. de elec.c.i plerisq;.nu.5.f.26.
Casus reseruati soli pape qui sint & qui reseruati soli ordinario. de priuile. c.i.nu.25.fo.139.
Casus reseruati pape & epō. de sepul.c.dudum.nu.4.fo.99.
Cathelani an peccent comedendo carnes in die sabbati in studio tholosano. de cele.miſ.c.signum.nu.3.fo.121.
¶ Causa propie quid sit & quotupler sit & vnde dicatur & quid differat ab occasione. de sepul.c.dudum.nu.45.fo.98.
Causa vsurarū iter causas eccliasticas nūerat. de iud.c.dispēdia.nu.6.f.52.
Causa iuramēti an debeat tractari coram ecclesiastico iudice. de iudi.c.dispēdiosam.nu.20.fo.52.
Causa q̄ dicatur tangere causam electionis & prouisionis. ibi.nu.21.
Causa actum extinguente remota actus extinctus nō validatur. de rescri. c.gratie.nu.8.fo.8.
Causa si cōmittat alicui soli cū hac dictione simpliciter quomodo sit procedendum. de verb.sig.c.i.nu.12.fo.149.
Causa si cōmittitur alicui cognoscenda & decidenda arbitrio suo quid operetur talis potestas. de verb.sig.c.i.nu.31.fo.150.
Causa si cōmittat simpliciter & de plano sine strepitu & figura iudicij quid iuris sit vtrū istor⁹ quatuor deficiat i cōmissiōe. de ver.sig.c.i.nu.15.f.149.
Et quid si dicta quatuor ponātur sine copula vel disiunctiue. ibi.nu.16.
Causa potēs ad tollendū actū purū & in esse formati est potēs ad tollēdum actum p̄out est in fieri. de rescri.c.graue.nu.11.fo.9.
Causa limitata limitatū parit effectum. de elec.c.ne romani.nu.13.fo.17.
Causa incidens vbi venit tractanda separatim a principali: nō assumit naturam principalis. de iudi.c.dispendia.nu.16.fo.52.
Causa si a papa committitur vt in ea procedatur p̄out sibi videbitur vel ficut vult quid importentis ista verba. nu.34.fo.156.
Causa si cōmittitur summarie & de plano sine strepitu & forma iudicij an possit procedi die feriato & an debeant dari dilationes & quid dabitur. nu.7.&.8.fo.153.
Et an testes in predicta forma producti iurare debeant. ibi.nu.9.
Et an post publicationem testium recipiantur alij testes post dicta testificata. nu.10.fo.eodem.
Et an in hac causa possit actor a reo petere q̄ sibi edat instrā. nu.11.fo.eo.
Et an requiratur conclusio. nu.12.fo.eodem.
Et an citatio sit ad audiendam sententiam necessaria. nu.13.fo.eodem.
Causa de cōsilio in scia nō inserit. de sen.& re iudi.c.pastoralis.nu.57.f.70.
Causa in quo differat ab occasione. de elec.c.causam.nu.40.fo.20.
Causa dupliciter potest esse in curia romana. de elec.c.causam.nu.13.fo.19.
Causa ad hoc vt sit in curia vltra intimationem oportet probare q̄ appellatio sit ex causa legitima interposita. ibi.nu.14.
Causa si per appellationem aduersarij dolose interposita protelata fit vltra quadriēniū nō imputabitur eccleſie quin illā p̄seq; possit etiā post quadriennium sicut nec minori. de resti.in integ.c.i.nu.15.fo.48.
Causa si simpliciter delegetur officiali de quo intelliget si episcopus habet plures. de rescri.c.&.si principalis.nu.10.fo.4.
Causa criminalis potest delegari. de offi.deleg.c.i.nu.15.fo.39.
Cā immediata magis inspici dz q̄m mediata. de rescri.c.abbates.nu.14.f.2.
Causam cōmittere nō p̄t inferior a principe cuius clausula appellatione remota. de verb.sig.c.i.nu.18.fo.149.
Cause sūmarie q̄ dicant. & q̄ emergētes. & q̄ incidētes. fo.153.nu.21.&.24.
Cause que possint tractari summarie simpliciter & de plano sine strepitu & figura iudicij. de iudicijs. c.dispendiosam. fere per totum. fo.51.
Cause continentia diuidi nō debet. de iudi.c.dispendiosam. nu.27.fol.52.
¶ Cautio quotupler sit de materia cautionū. de procu.c.i.nu.19.fo.43.
¶ Celebrare & cōtā se celebrari facere aliō ē. ō p̄ui.c.archiepo.nu.9.f.140.
Celebrare an possit ep̄s in pontificalibus in locis exēptis sue diocesis vel in aliena diocesi. ibi.nu.10.
Celebrans coram excommunicato maiori an sit irregularis. de sen.excō.c. grauis.nu.12.fo.147.
¶ Censure appellatione quid comprehendatur. de vsur.c.i.nu.18.fol.134.
Censurā eccleſiasticā exercere quibus liceat. de celeb.miſ.c.i.nu.27.fo.121.
¶ Cessio bñficij q̄m sit in manibus ep̄i an requiratur cōsensus capituli eccleſie cathedralis. de renun.c.cum illusio.nu.20.fo.31.
Cessio bñficij in qbus manibus faciend⁹ sit. de renū.c.cū illusio.nu 17.f.31.
In cessione beneficij an requiratur consensus habentis ius presentādi. de renuncia.c.cum illusio.nu.18.fo.13.
In cessione facta administratur penitentia. de renū.c.cum illusio.nu.6.fo.30.
¶ Cimiteriū & eccleſia paribus passibus ambulāt. de sepul.c.i.nu.11.fo.95.
Cimiterio polluto an eccleſia dicat polluta. de celeb.miſ.c.i.nu.22.fo.121.

Circuitus

Super Clementinis.

¶ Circuitus est vitandus si est inutilis. de rescri.c.auditor.nu.3.fo.6.
¶ Circūstantias de nouo ad notitiā vel earū probationē venisse iurās an debeat audiri. de elec.c.constitutionē.nu.27.fo.24.
¶ Citari an possint amici qñ citādus est absens. de elec.c.cām.nu.28.f.19.
Citari an possit .pcurator: primo dño absente anteq̄ fiat citatio ad domū. Et quid si dñs & procurator: fit absens an prima citatio possit incboari de persona procuratoris & quid si vterq; sit presens. de elec.c.causam.nu mero.29.&.30.fo.19.
Citari possunt scholares siue conueniri in loco studij licet ibi nō sortirent domicilium nisi habitarent per decennium. ibi.nu.31.
Citari debēt primo dominus si inueniri potest: secūdo loco procurator. de elec.c.causam.nu.5.fo.19.
Citari qñ possit quis vltra duas dietas. de fo.compe.c.i.nu.37.fo.54.
Citari an possit quis per omnē speciem citationis. de iudi.c.i.nu.7.fo.50.
Citans extra territorium an arctet citatum. de sen.& re iudi.ca.pastoralis. nu.43.fo.70.
Citatus vel iussus vt aliquid faciat vel compareat infra certum tempus satis erit quādocūq; infra dictum tempus cōpareat dum tamē congruo tempore & loco. de appel.c.quāuis.nu.16.fol.74.
Citatus reus vt cōpareat infra nouē dies: quox tres pro primo tres pro secundo & tres pro tertio & peremptorio assignantur vt compareat: comparuit in primo & in secundo & actor non erat. si nō cōparuit in tertio an erit contumax. de appel.c.quāuis.nu.18.fo.74.
Citatus peremptorie ad audiendā sententiā nō comparuit die statuto nec iudex illa die pronūciauit sed vult pronunciare post lapsum duorū dierum an erit opus nouа citatione an vero sufficiat prima. de verb.signi. c.i.nu.49.fo.152.
Citatus procurans se capi ne possit ire ad sedem apostolicā quomodo puniatur. de penis.c.multorum.nu.2.&.8.fo.142.
Citatus ad curiam an teneatur ire vel mittere mortuo papa & an requirat nouа citatio. de elec.c.ne romani.nu.56.fol.18.
Citatus si fuerit laicus ad sedē apostolicam & captus & detentus ne ad illā vadat quomodo puniatur. de penis.c.multorū.nu.4.fo.142.
Citatus ad locum suspectum quiterato ibi citatur an possit excipere post litis contestationem. de foro compe.c.i.nu.13.fo.53.
Citandus si sit in loco sed nō patitur se citari an possit citari ad domū. de elec.c.causam.nu.9.&.30.fo.19.
Citatio vnica an & quādo sufficiat & an & quādo requiratur trina vel peremptoria & an in omni actu requiratur trina citatio vel admonitio. de verb. sig.c.i.nu.48.&.33.fo. 52.
Citatio vnica an & quando sufficiat & an & qñ requiratur trina vel peremptoria. de verb.signi.c.i.nu.32.fo.151.
Citatio in notorio exigitur & sententie p̄olatio. de censi.c.pñti.nu.16.f.120.
Citatio an possit valere de mandato generali ad citandum aliquē: & quando dicatur citatio commissa ex certa scientia. nu.12.&.13.fo.50.
Citatio que est in actum iudicij an requiratur in causa que cōmittitur summarie & de plano &c. fo.152.nu.2.
Citatio non sufficit q̄ fiat ad stationem in qua solet quis artē exercere: sed debet fieri ad domum vbi cōiter cum familia habitare solet.
Et quid si non habet domum propriam sed conductam. de elec.c.causam. nu.24.&.25.fo.19.
Citatio si iudex commisit vt fieret personaliter vel ad domum an valeat & quomodo intelligatur. de elec.c.causam. nu.20.fo.19.
Et si statutum dicat q̄ possit fieri personaliter vel ad domū sufficit q̄ primo fiat ad domum. ibi.nu.27.
Citatio precessoris arctat citatum ad comparendū cora̅ successore. de elec. c.ne romani.nu.19.fo.17.
Citatio nō requiritur q̄ fiat in domo citati: sed sufficit q̄ fiat ante domum citati. de elec.c.causam.nu.59.fo.21.
Citatio an sit necessaria in causis in quibus proceditur summarie simpliciter & de plano sine strepitu & figura iudicij. nu.13.fo.153.
Citatio ad domum regulariter non potest fieri: sed fallit. de elec.c.causam. nu.72.fo.21.
Citatio ad domum indistincte sufficit in causa matrimoniali vel beneficiali. ibi.nu.73.
Citatio vbi fieri possit quādo quis equaliter habitat in duabus domibus. de elec.c.causam.nu.64.fo.21.
Citatio an possit fieri die dominico p̄o die non feriata vel vt cōpareat ad diem nō feriatam & an relatio nuncij possit fieri die feriata. de fo.cōpe. c.i.nu.27.fol.53.
Citatio i notoriis an sit necessaria. de sen.& re iudi.c.pastoralis.nu.32.f.69.
Citatio ad domum fieri nō potest nisi in subsidium quando non potest reperiri persona quia est absens. de elec.c.causam.nu.21.fo.19.
Citatio an possit fieri die feriata. de fo.compe.c.i.nu.5.&.26.fo.53.
Citatio quando presumatur veri similiter venisse in notitiā citati. de elec. c.causam.nu.35.fo.20.
Citatio partis an sit necessaria in relaxatione a iuramento. de iudi.c.dispēdiosam.nu.22.fo.52.
Citatio per edicta an cō̄ituat quē verū cōtumacē. de iudi.c.i.nu.15.f.51.
Citatio in qbus casibus valeat etiā si nō trāseat in notitiā citati. ibi.nu.16.
Citatio an & quando fieri possit extra territorium citantis. ibi.nu.17.
Citatio quot modis possit fieri. de iudi.c.dudum.nu.4.fo.50.
Citatio per edictum an & quādo arctet citatū & per quem possit fieri & quādo habeat effectum. de iudi.c.dudum.nu.1.&.2.fo.50.
Citatio per edictum an possit fieri in omni casu. de iudi.c.i.nu.8.fo.50.
Citatio debet peruenire ad plenam notitiam citati. vt lit.penden.ca.cum lite.nu.9.fo.60.
Citatio in causa criminali debet continere omnia que accusato obiciunt: alias non tenetur venire ibi.nu.10.
Citatio si emanauerit a iudice qui habebat iurisdictionē cause cū exercitio poterat tñ elidi per exceptionē an dicetur emanasse a iudice cōpetente. vt lit.pendēn.c.cum lite.nu.5.fo.60.
Citatio extra territorium citantis non arctat citatum. de sen.& re iudi.c.pastoralis.nu.13.fo.69.
Citatio trina vbi ad impositionem pene requiritur nō sufficit vna cū perē ptorio. de vi.& ho.cle.c.i.nu.16.fo.78.
Citatio debet fieri ad domum vbi dominus vel procurator inueniri non potest. de elec.c.causam.nu.7.fo.19.
Et q̄ citari debeat in illa in qua habitat cōmuniter vel habitare cōsueuit. ibi.nu.8.
Et an sufficiat mittere citationē ad eccleſiam & ad quam eccleſiā. ibi.nu.9.
Et qñ propter potentiam aduersarij non potest p̄cedi dz fic publicari q̄ verisimiliter transire possit ad notitiam dñi vel p̄curatoris. ibi.nu.10.
Citationē p edicta facere nō p̄t inferior a p̄rincipe. de iudi.c.i.nu.10.f.50.
Citatio facta ad quid procedi possit. de foro compe.c.i.nu.29.fol.53.
¶ Citra dictio qñq; stat exclusiue. de vi.& bone.cleri.c.qñ.nu.2.fo.79.
¶ Ciuitas vel vniuersitas delinquēs quomodo possit puniri & quomodo possit delinquere. de penis.c.i.nu.4.fo.141.
Ciuitas que cōtra suum ep̄m in percutiendo: capiendo: aut bāniendo delinquerit excōicatur cuius absolutio nō p̄t fieri a minore a papa nisi in articulo mortis: & an statim satisfactione facta cesset interdictum. de penis.c.i.nu.21.fol.142.
Ciuitas dicitur realis quando exit obedientiam sui superioris. de sen.& re iudi.c.pastoralis.nu.3.fol.68.
¶ Clausula sonās in monitionem (vt est clausula si persona sit idonea) an teneat cōtra veritatē clausule factā. de offi.delega.c.i.nu.20.fo.39.
Et qualiter 2sideranda sit an sonet in monitionē vel in 2 monitionē vel in 3.
Clausula aliqua si nō sit apposita in rescripto an executor mibilomin⁹ possit assumere partes iudicis. de offi.deleg.c.i.nu.24.fo.40.
Clausula ista si est vite laudabilis & conuersationis bonestē sonat in monitionem & non in conditionem. de concel.preben.c.i.nu.12.fo.86.
Clausula generalis adiecta enumerationi specierū cū cōputatione nō ampliat ad species separatas nō aptas cōprehēdi sub genere additionis: ꝫ restringit ad ipās tm̄ illi additioni cōprehēsas. de pbē.c.i.nu. 8.f.81.
Clausula generalis in materia p̄curationis adiecta enumerationi certorū casuum exigentiā speciale mandati non cōprehendit casus pondorositates expressis. de procu.c.non potest.nu.3.fo.44.
Clausula sola facti veritate inspecta cuius effectus sit. nu.35.fo.157.
Clausula generalis in materia stricta restringitur ad metas qualitatis specierum precedentium sed in materia larga comprehendit maiora expressis. de procu.c.non potest.nu.12.fo.45.
Clausula nō obstante quid sit: & que dicatur talis clausula: & quotupler sit & q̄ priuilegia tollant p talē clausulā. de sepul.c.dudū.nu.76.&.77.fol.101.
Clausula in fine posita refertur ad omnia. de sepul.c.dudū.nu.74.fo.101.
Clausula ad vnum finem posita non debet alium finē operari nec ad alium finem extendi. de preben.c.i.nu.16.fo.81.
Sub clausula generali non veniunt maiora expressis. de procu.c.nō potest. nu.10.fo.45.
Clausula nō obstante lege aliqua quid operet: & que dicatur talis clausula. de sen.& re iudi.c.pastoralis.nu.54.fo.70.& de sepul.c.i.& c.dudū. eo.ti.
Clausula habeant plenam & liberam potestatem vel omnimodā quid operetur. vt lit.pen.c.i.nu.6.fo.59.
Clausula habēs acceptandi in gratia sibi concessa potest tacite acceptare beneficium. de concel.preben.c.i.nu.4.fo.86.
¶ Per clausulam moneas & inducas an possit executor cōpellere ep̄m si nō habet mandatum ad prouidendum. de offi.deleg.c.i.nu.35.fo.41.
¶ Claues eccleſie an sint plures vel vna. de sepul.c.i.nu.7.fo.95.
¶ Clementina abbates. de rescri. an habeat locum in delegatis legatorū & quid in inferioribus ordinarijs. de rescri.c.abbates.nu.23.fo.3.
Clementina abbates. de rescri. non habet locum in literis gratiosis: sed in contentiosis. ibi.nu.26.
¶ Clericus cōiugatus vtens veste bipertita scacata vel virgata nō gaudet priuilegio clericali. de vi.& ho.cle.c.qñ.nu.6.fo.79.
Clericus exēptus delinquens in loco nō exempto an possit puniri per ordinarium. de vi.& ho.cle.c.i.nu.13.fo.78.
Clericō nō dz ingredi locū vbi sit taberna: nec esse carnifex nec macellarius.
Et an hoc possit facere per interpositam personam. ibi.nu.14.
Clericus si aliqua ex illicita negotiatione quesiuit illa sunt danda pauperibus. de vi.& bone.cle.c.i.nu.9.fol.78.
Clericus qñ debeat moneri & per quem quando exercet turpem vitam vt

desistat ad hoc vt priuetur priuilegio clericali si non desistat monitus. de vit. & bone. cleri. c.i. nu.6. fo.78.

Clericus qui obliuione vel malitia dimisit tōsurā: & maiores ordines assūpsit an gaudat priuilegio clericatus. ibi. nu.7.

Clericus beneficiat⁹ posteā tulit publice vestes phibitas & obtinuit aliud bñficiū an suspēdatur a redditibus eius. de vi. & bo. cle. c. qm̄. nu. 8. f. 79.

Clericus si ꝓpter pauptatē portat vestes diuersi pāni nō punit. ibi. nu 9.

Clericus portās vestes prohibitas non cōtinue nec causa vsus ꝓpriꝰ sed ex alia puta ꝓpter festū licitū doctorale vel ꝓrale vel simile: vel ob bonorē alicuius magnatis de cui⁹ vrbe est vel causa loci fert ad momē tū tpis vel ad iter alla plixa nō punit. de vi. & bo. cle. c. qm̄. nu. 10. f. 79.

Clericus si portat capuciū virgatum. & quid si de nocte portat infulam vel pileum ad vitandum frigus. de vita & bone. c. qm̄. nu. 16. fo. 79.

Clericus prime tonsure subindefinita appellatione clerici. ibi. nu. 17.

Clericus si ferat vestem sine tonsura vel ecōtra an incidat in canonem. de vita & bone. cle. c. qm̄. nu. 27. fo. 79.

Clericus dicitur miles. de celebra. miſ. c. i. nu. 4. fo. 120.

Clericus an gaudeat eodem priuilegio ꝓ rebus patrimonialibus & ꝓ ꝓpriꝭ sicut ꝓ rebus ecclesie. de cens. c. ꝓsenti. nu. 5. fo. 119.

Clericus in minoribus existens non beneficiatus nō tenetur ad diuinum officium. de celebra. miſ. c. i. nu. 9 fo. 120.

Clericus si infra terminū monitionis dimisit turpem vitā & demū reassūpsit & vltimate infra eūdem terminum dimisit an tūc sit locus pene. de vita & bone. cleri. c. i. nu. 17. fo. 78.

Clericus coniugatus reassumens tonsuram an reassumat priuilegium. clericale. ibi. nu. 18.

Clericus an teneatur ad collectas ꝓ bonis patrimonialib⁹ que ad eū ꝓuenerunt ex successione vel alia siſi cā. de cēsibus. c. ꝓsenti. nu. 7. f. 119.

Clericus quo ad restitutionis bñficium nō gaudet eodem priuilegio in rebus ꝓpriꝭ quo gaudet in rebus ecclesiasticis. de restit. in integ. c. i. nu. 9. fo. 48.

Clericus interessens diuinis officiꝭ si non intelligit ea que ibi dicūtur an peccet. de celeb. miſ. c. i. nu. 20. fo. 121.

Clericus in minoribus si defert vestes ꝓhibitas cum clerica & longis cribus: vel econtra crinibus tonsis & sine clerica an puniatur. de vita & bone. cleri. c. qm̄. nu. 38. fo. 80.

Clericus si iniuriatur alteri vel alter sibi quomodo puniatur & sub quo iudice. de penis. c. i. nu. 22. fo. 142.

Clericus nō debet habere de beneficio vltra victum & vestitum cū vsuari⁹ fit & non vsufructuarius. de reſcri. c. gratie. nu. 18. fo. 9.

Clericus tenetur restituere quicquid de bonis ecclesie cōsumpserit an bo neste vel vltra necessitatem. ibi. nu. 19.

Clericus beneficiatus si contrarit matrimoniū & postea dissoluitur per ꝓfessionē sponse non cognite carnaliter: vel forte reperitur cōsanguinea an recuperet beneficium. ibi. nu. 25.

Clerici equus vel alieres quas supra se portat si ab alio capiātur an sit excōicatus. de penis. c. i. nu. 20. fo. 142.

Clerico deputato ad diuina officia competit rasura & tonsura in modū corone: conuersis vero & aliꝭ non deputatis ad diuina officia cōpetit barba tonsurā: & quid significet corona & tōsura & quomodo fieri debeat. de vita & bone. c. qm̄. nu. 28. fo. 79.

Clericus capi procurās nō eo animo vt beneficiū resignaret nec impediat citationē factā ad papā qualiter puniat. de penis. c. multoꝝ. nu. 5. f. 142.

Clerici nō debēt vti vestibus prohibitis nec caligis scacatis & puniūtur cōtra facientes. de vita & bone. cleri. c. qm̄. nu. 5. fo. 79.

Clerici ꝓpter exercitium actis inhibite nō perdūt priuilegium clericale ante monitionem nec in rebus nec in persona etiā si sint in minoribus & coniugati. de vita & bone. cle. c. i. nu. 2. fol. 78.

Clerici coniugati incedentes in habitu & tonsura gaudēt priuilegio clericali. ibi. nu. 3.

Clerici an debeāt moneri nominatim vel in genere vt desistāt a vilibus exercitiꝭ & an sufficiat monitio pēptoria. de vi. & bo. cle. c. i. nu. 15. fo. 78.

Clerici in qbus casibus subiaciantur laicis. de elec. c. ne romani. nu. 18. f. 17.

Clerici bñficiati & in sacris in quo differant a clericis nō beneficiatis & nō in sacris. de vi. & bo. cle. c. qm̄. nu. 15. fo. 79.

Clerici per quē fuerint exēpti a iurisdictione tēporali. de offi. ordi. c. vt clericorum. nu. 5. fo. 41.

Clericos punire qua pena possit ordinarius. de offi. ordi. c. vt clericorum. nu. 8. fo. 41.

Cognoscere potest quis interdum de re de qua non potest iudicare. de pen. & re. c. cōfessionibus. nu. 25. fo. 145.

Collatio beneficiorū resignatoꝝ ex causa permutationis alteri facta ꝑ ipsā resignantibus est ipso iure nulla. de rerum permu. c. i. nu. 2. fo. 9.

Collatio beneficiorū de eſo ad capitulū & econuerso ex negligentia deuolutur de vno ad alium. de preben. c. si de beneficio. nu. 3. fo. 83.

Collatio vel presentatio an possit fieri de habēte aliud beneficiū. c. & si apostolice. nu. 15. fo. 42.

Collatio beneficij si spectat ad inferiorem eſo an poterit interponere authoritatem permutationi faciende. de rerum permu. c. i. nu. 10. fo. 91.

Collatio hospitaliū ad quē de iure spectet. de reli. do c. quoniam. nu. 3. f. 103.

Collatio legati facta mōtu ꝓprio tenet etiā si fiat habēti aliud beneficium non facta mentione de illo. de offi. ordi. c. & si apostolice. nu. 7. fo. 42.

Collatio est executio pronunciationis iuris debiti. de reſcri. c. auditor. nu mero. 18. fo. 7.

Collatio vel prouisio si spectet ad capitulum: an capitulo negligēte episcopus poterit supplere negligētiā ex iure deuoluto. de supple. neg. prela. c. qui regulares. nu. 31. fo. 31.

Ad collectas & munera an teneaē eccliā. de immu. eccle. c. i. nu. 8. f. 124.

Colores principales sunt quatuor. de sta. mona. c. i. nu. 13. fo. 107.

Comitatus appellatione quid comprehendatur. de elec. ca. ne romani. numero. 42. fo. 18.

Committere idem est quod conferre. de supplen. negli. prela. c. qui regulares. nu. 2. fo. 32.

Communicās in illo actu ꝓ quo quis incurrit excōicationem an sit excōicatus. de consan. & affi. c. i. nu. 12. fo. 125.

Communicare potest quis cum excommunicato. de sen. excō. c. si summus. nu. 3. fo. 148.

Cōmunicari excōmunicato quomodo possit aliter q̄ literis vel osculo. de sen. excom. c. si summus. nu. 6. fo. 148.

Cōmunicans excōicato maiori cōmunicando simplici cōione & nō in crimine an incurrat mortale peccatum. de sen. excō. c. grauis. nu. 11. fo. 147.

Cōicans excōicato scienter si sit inferior a papa an habeatur ꝓ absoluto. de sen. excom. c. si summus. nu. 7. fo. 148.

Cōmunitas si dat pecuniā mutuo nunquid omnes de cōitate peccant & dicuntur vsurarij. de vsuris. c. i. nu. 32. fo. 135.

Comparere per procuratorem quando quis cogatur si per se non cōparet. de procu. c. non potest. nu. 4. fo. 44.

Cōpensatio cōtra creditorē agentē non est inferioris loci an possit obiici ꝓ debito donus superioris. de reſcri. c. abbates. nu. 27. fo. 3.

Compromissum an finiatur mortuo prelato qui compromisit. de procu. c. procuratorem. nu. 18. fo. 48.

Et quid si cōpromissum sit factum in prelatum sub nomine dignitatis an compromissum transeat in successorem. ibi. nu. 19.

Cōpromissum post suam non valet. de appel. c. si appellationē. nu. 8. f. 76.

Cōpromissum scōm an faciat expirare primū. de appe. c. ꝑdiu. nu. 5. fo. 75.

Compromisso durante vel expresso consensu partium quare nō currat tēpus. de appel. c. quādiu. nu. 6. fo. 75.

Compromissarius in quē factum est compromissum tā ꝓ in arbitrum & in arbitratorem si cepit procedere vt arbiter an possit redire ad viā arbitratoris. de offi. deleg. c. i. nu. 27. fo. 40.

Compromittentibus an currat tempus. de appel. c. ꝑdiu. nu. 7. fo. 75.

Concilū ḡniale qō dicat & qō lateranense. de immu. eccle. c. i. nu. 7. f. 124.

Conclusio in quibus causis fit necessaria: & quando dicatur cōclusum in causa. de verb. sig. c. i. nu. 52. fo. 152.

In concordia fieri dicitur id qō fit ab omnibus nemine contradicente. de elec. c. ne romani. nu. 37. fo. 17.

Confiteri an possit parochianus religiosis non petita licentia a ꝓprio sacerdote parochiali & si cōiteatur an teneatur iterato cōfiteri semel in anno ꝓprio sacerdoti. de sepul. c. dudum. nu. 39. & 40. fo. 98.

Confessio facta extra iudicium preiudicat. de hereti. c. i. nu. 8. fo. 128.

Confessio facta coram iudice cōpetēti etiam in iudicio nullo valet. de elec. c. constitutionem. nu. 21. fo. 13.

Confessio facta in instantia minus legitime ꝓmota transit in notorium. de elec. c. constitutionem. nu. 12. fo. 23.

Confessio facta in minus legitima instantia preiudicat. ibi. nu. 13.

Confessiones peccatorū & penitentium quis possit audire & qualis debeat esse confessor. de sepul. c. dudum. nu. 12. fo. 97.

Confessor quis eligi debeat & presentari. de sepul. c. dudum. nu. 30. fo. 98.

Cōfessor si parochianus delinquat in parochia alterius quis habebit imponere penitētiā an sacerdos loci delicti an sacerdos domicilij. de sepul. c. dudum. nu. 25. fo. 98.

Confessor penitus extraneus non absoluit non subditum. de sepultu. c. dudum. nu. 33. fo. 98.

Confessor primo debet audire cōfessionē: scōo imponere penitentiā: tertio absoluere sacramentaliter sub forma. de sepul. c. dudum. nu. 28. 98.

Confessores si in eadem ciuitate sint plura loca predicatorū vel minorū habentia determinatos cōfines ꝑm eorum ordinationem an cōuentuales vnius loci poterunt audire intra terminos aliorum vel parochianorū. de sepul. c. dudum. nu. 36. fo. 98.

Confessores ꝓpriꝭ & ordinarij qui dicātur. de sepul. c. dudū. nu. 34. fo. 98.

Confessores religiosi in qbus casibus possint absoluere penitētes. de sepul. c. dudum. nu. 41. fo. 99.

Confessores vbi possint audire confessiones & quam potestatem habeant in penitentiꝭ imponendis. de sepul. c. dudum. nu. 13. fo. 97.

Confessores electi ad confitendum an dicantur ordinarij vel delegati: & qd si non electus audiat confessiones an confitens erit tutus: & an cōfessor ordinarius possit audire cōfessiones & absoluere a quocūq; peccato cōmisso etiam extra territorium & quid si fit commissum ab extraneo non subdito & qui dicantur ꝓprie confessores ordinarij. de sepul. c. dudū. nume. 32 folio. 98.

Con.ſimilibus

Consimilibus districtum siue limitū si maleficium perpetratur quis erit iudex. de penis. c. multoꝝ. nu. 1. fol. 142.

Confiscari non debent ecclesie bona ꝓpter delictū hereſis clerici sed solum clericorum & quare. de hereti. c. nolentes. nu. 7. fo. 130.

Confiscatio bonoꝝ si fiat bona in alio territorio existentia applicabuntur fisco loci in quo sunt bona. de sen. & re iudi. c. pastoralis. nu. 72. fol. 71.

Confiscatis bonis non confiscatur iuspatronatus. de sen. & re iudi. ca. pastoralis. nu. 70. fo. 71.

Conſciētie alicuius si quid cōmittatur an possit de eius cōscientia questio refricari. de iurepa. c. i. nu. 7. fo. 115.

Consensus qui in aliquo actu requiritur an debeat interuenire in principio an sufficiat q̄ subsequatur. de rebus eccle. nō alie. ca. i. nu. 28. f. 89.

Consensus partium nil potest operari cōtra ius inhabilitans personā vel vniuersaliter actum ꝓhibens. de eta. & quali. c. cū ecclesie. nu. 20. fo. 35.

Consensus capitul⁹ ecclesie cui renunciatur an requiratur. de renun. c. cum illustris. nu. 19. fo. 31.

Consensus vbi requiritur nō refert an ante vel post interueniat: secus vbi requiritur authoritas. de here. c. i. nu. 14. fo. 129.

Ad consensum prestādum in clerico seculari non exigitur licētia superioris. de elec. c. cum concessa. nu. 13. fol. 30.

Consiliū si ab altero litigatorum requiratur cuius expensis debeat dari. de eta. & quali. c. cum ecclesie. nu. 13. fol. 34.

Consilium quot modis prestari dicatur & qui quis teneatur de consilio. de penis. c. i. nu. 13. fo. 141. & de foro compe. c. i.

Consiliarij vno si discordent & assumunt tertium quis ꝓuidebit tertio de salario. de eta. & quali. c. cum ecclesie. nu. 14. fo. 34.

Consulens an teneatur de consilio. de foro compe. c. i. nu. 11. fo. 53.

Consultor si consultat contra ius iudex non tenetur sequi eius consiliū. de eta. & quali. c. cum ecclesie. nu. 15. fo. 34.

Consistorium quid sit. de sen. & re. iudi. c. pastoralis. nu. 59. fo. 71.

Consors quis dicatur. de ꝓcu. c. religiosus. nu. 9. fo. 46.

Cōsors ꝑ cōsortē an audiat sine mādato. de ꝓcu. c. religiosus. nu. 14. fo. 46.

Consortium litis supplet defectum mādati & etiam inhabilitates personae. de procu. c. religiosus. nu. 3. fo. 45.

Conspiratio quid sit. de sen. & re iudi. c. pastoralis. nu. 34. fo. 69.

Constitutio an & qñ trahatur ad ꝓterita. de testa. ca. i. nu. 6. fo. 93. & de rebus eccle. non alie. c. fi.

Constitutio interpretans debet intelligi iuxta terminos cōstitutionis interpretate. de iurepa. c. i. nu. 2. fo. 115.

Constitutio ante duos mēses non ligat ignorantem ad penam extrinsecā: ligat tū quo ad nullitatem actus. de elec. c. cum ratione. nu. 54. fo. 16.

Constitutio cōiter respicit futura nisi aliud dicatur. de iudi. ca. dispendiosam. nu. 1. fo. 51.

Cōstitutio q̄ extēditur nō respicit pendentia per appellationē. ibi. nu. 2.

Constitutio noua potest ligare ignorantes quo ad penam agitati licet non liget quo ad culpā & penam facientis. de hereti. c. nolentes. nu. 3. fo. 130.

Cōstitutio noua trahit ad pēdētia si ex primā. de sen. excō. c. i. nu. 5. fo. 146.

Constitutio noua nouam penem imponens in dubio non tollit antiquas. de consangui. & affi. c. i. nu. 2. fo. 125.

Constitutio tendens ad norā est reuocāda. de immu. eccle. c. i. nu. 1. fo. 124.

Constitutio siue clausula generalis non refertur ad specificata aliter ꝓuisa. de iudi. c. dudum. nu. 3. fo. 50.

Constitutio noui iuris interlocutoria quo ad ius nō ꝓpter ea dicitur declaratoria. de appel. c. quāuis. nu. 13. fol. 73.

Constitutio nō debet trahi ad preterita. de vi. & bo. cle. c. qm̄. nu. 18.

Constitutioni ꝓprie iuramēto firmate an liceat constituenti contraenire. de reg. c. i. nu. 17. fo. 105.

Constitutionem editam a papa corigere vel mutare non potest inferior a papa: etiā cetus cardinalium sede vacāte. de elec. c. ne romani. nu. 10. f. 17.

Consuetudo disponens id quod ius cōmune an & qui aliquid operetur. de elec. c. statutum. nu. 26. fo. 29.

Consuetudo generalis ecclesie quid operetur. de eta. & quali. c. generalem. nu. 1. & 2. fo. 36.

Consuetudo generalis aliqñ transfunditur in ius simile. ibi. nu. 3. fo. 36.

Consuetudo iuri contraria an possit induci. de reli. domi. ca. qui contingit. nu. 13. fo. 114.

Consuetudo si fit aliqua in aliquibus ciuitatibus in foris secularib⁹ an debeat seruari in foro ecclesiastico. ibi. nu. 14.

Et quid si est cōsuetudo in aliquibus ecclesiꝭ diocesis vel ciuitatis in quibusdam non: nūquid consuetudo illa in aliꝭ ecclesiꝭ in quibus non est nec seruatur porrigat effectum suum. ibi. nu. 15.

Consuetudo tanti tēporis cuius initiū memoria non existit in contrarium equiparatur priuilegio. de priuile. c. i. nu. 31. fo. 139.

Consuetudo an & quādo preferatur iuri: & an & qñ equitas preferatur rigori. de appel. c. quāuis. nu. 6.

Consuetudo generalis censetur sublata si de eis non fit facta specialis mentio. de elec. c. statutum. nu. 23. fol. 19.

Consuetudo irrationabilis nō valet: & dicitur irrationabilis que prohibetur a iure. ibi. nu. 24.

Consuetudo disponens idem quod ius super quo sunt opiniones & appro bans vnam ex illis non reuocatur. de elec. c. cum rationi. nu. 14. fo. 14.

Consuetudine damnata an intelligatur de preterita vel futura: & si corrigatur ius commune an censeatur correcta consuetudo. de elec. c. statutum. nu. 25. fo. 29.

Consuetudine damnata non intelligitur de consuetudine preterita: circa futura autem consuetudo bene intelligitur damnata. de rebus eccle. c. si vna. nu. 18. fo. 91.

Condemnari nō debet quis in expēsis vel interesse ex sola impetratione reſcripti nisi sequatur vexatio vel conuentio. de reſcri. c. abbates. numero. 30. fo. 4.

Contemptus quid dicatur: & qñ dicatur quis delinquere ex contemptu. de sepul. c. i. nu. 27. fo. 95.

Contextu vno fieri debet testamentū & etiam electio. de appella. c. quāuis. nu. 14. fo. 73.

Contractus plures sunt species. de rebus eccle. non alie. c. i. nu. 16. f. 89.

Contractus procuratoris potest perfici per nūcium vel epistolā inter absentes. de procu. c. i. nu. 2. fol. 42.

Contraria contrarijs curantur. de penis. c. cupientes. nu. 12. fo. 144.

Contrariorum an sit eadem disciplina. de cenſ. c. i. nu. 5. & 11. fo. 118.

Contrariorum debet esse eadem disciplina. de sen. excōi. c. i. nu. 10. fol. 146.

Contritio quid sit. de sepul. c. dudum. nu. 29. fo. 98.

Contumax an possit appellare & quis dicatur verus vel fictus cōtumax. de dolo & contu. c. i. nu. 7. fo. 57.

Cōtumax manifestus an sit iterato citādus. de dolo & cōtu. c. i. nu. 23. f. 58.

Contumax quilibet an audiatur si veniat iudice sedente ꝓ tribunali. ibi. nu. 28. fol. 59.

Contumax an possit appellare: & quis dicatur verus vel fictus contumax. de elec. c. causam. nu. 83. fo. 22.

Contumax si venerit post terminū datum ad articulandum & tradit articulos ad probandum de iure suo & petit admitti ad eum fieri an audiatur. de elec. c. causam. nu. 39. fo. 20.

Contumax verus euidens manifestus vel fictus quis dicatur: & de effectu contumacie. de dolo & contu. c. i. nu. 17. & sequentibus. fo. 58.

Contumax dicitur qui citatus protestatur de nunq̄ comparēdo coram iudice: & talis non est iterum citandus. de dolo & contu. c. i. nu. 1. fo. 57.

Imo etiam cōtra talem cōtumacem potest procedi ad actus etiam grauis preiudicij vt sententie. de dolo & contu. c. i. nu. 2. fo. 57.

Sed si recedens appellans necessario non est verus contumax. ibi. nu. 3.

Cōtumacia an inducatur ex vnica requisitione vel monitione iudiciali vel extraiudiciali: vel requiratur citatio perēptoria. de deci. c. i. nu. 17. f. 103.

Contumacia est triplex scilicet euidens vera & presumpta siue ficta. de dolo & contu. c. i. nu. 8. fo. 57.

Cōuentio & reconuentio sunt simul tractāde. de ver. sig. c. i. nu. 36. f. 151.

Conuentus super causa summaria non pōt reconuenire sup causa que sit similis conditionis. de verb. sig. c. i. nu. 36. fo. 151.

Conuētui preesse debet quis de iure cōmuni per viam electionis. de reſcr. c. & si principalis. nu. 4. fo. 4.

Copula & eius natura. de elec. c. in plerisq̄. nu. 12. fol. 27.

Copula carnalis cōtra traditiones ecclesie est peccatum mortale. de here. c. ad nostrum. nu. 5. 9. & 10. fo. 131.

Ad copulatiue veritatem requiritur concursus omnium copulatorum. de verb. sig. c. i. nu. 15. fo. 149.

Coreas ducere vel cantilenas dicere in cimiteriꝭ vel ecclesiꝭ in festis vel vigiliꝭ eorum non licet. de celebra. miſ. c. i. nu. 5. fol. 120.

Corrigere nō potest inferior a papa: etiam cetus cardinalium sede vacāte: cōstitutionem editam a papa: nec etiam mutare. de elec. c. ne romani. nu. 10. fo. 17.

Corrigi dicitur quando corrigitur statutū: nec aliud de nouo loco illius fit. de elec. c. ne romani. nu. 7. fo. 17.

Corrigere ꝓprie quid sit vide in. c. nolentes. de hereti. nu. 19. fo. eo.

Correctio an ex idēitate vel maioritate rationis induci debeat in casu nō expresso. de elec. c. cum rationi. nu. 35. fo. 15.

Correctio iuris vitanda est. de elec. c. cum rationi. nu. 13. fo. 14.

Correctio religiosi primo loco spectat ad suum prelatū. de penis. c. cupientes. nu. 7. fol. 143.

Correlariorum natura est q̄ statutum in vno intelligatur statutum & in alio. de elec. c. cum rationi. nu. 36. fo. 15.

Corona quibus de causis detur. de iureiu. c. i. nu. 33. fo. 65.

Corona tonsura & rasura quo differāt. de vi. & bo. cle. c. qm̄. nu. 29. fo. 80.

Corpus qñ desinat esse in eucharistia. de reliqui. & ve. san. c. i. nu. 23. fo. 123.

Corpus christi sumere tenetur quilibet ex ꝓcepto christi & ecclesie etiā si sit summe perfectus. de hereti. c. ad nostrum. nu. 23. fo. 132.

Corpus christi quare omni die in ecclesiꝭ celebrat. de reliq. & vene. san. c. i. nu. 5. & 24. fo. 123.

Creditur pape de negatiua sicut de affirmatiua. de sen. & re iudi. c. pastoralis. nu. 18. fol. 69.

Crimen lese maiestatis non committit non subiectus. de sen. & re iudi. c. pastoralis. nu. 21. fo. 69.

Crimen lese maiestatis in quibus cōmittatur. de sen. & re iudi. c. pastoralis. nu. 35. fo. 69.

crimen lese maiestatis pluribus modis committitur. de senten. ⁊ re iud. c. pastoralis. nu. . fo. 68.
Chrisma an possit fieri tempore interdicti ⁊ quid fiendum de chrismate veteri. de reliq. ⁊ vene. san. c. j. nu. 24. fo. 123.
Culpa peccati quid est. de priuileg. c. i. nu. 32. fo. 139.
Curam animarū habere quis dicatur an vicarius an prelatus ad hoc vt dentur decime vel primitie. de offi. vica. c. i. nu. 7. fo. 38.
Cura quid sit. de offi. vica. c. i. nu. 10. fo. 38.
Cura animarum seu fori animarum an sit dignior curatori contentiosi. de preben. c. j. nu. 7. fo. 80.
Curatus occupatus in quadragesima an possit curā cōmittere monacho. de offi. vica. c. j. nu. 9. fo. 38.

De litera D.

Amatis adultimum suppli cium non debet denegari sacramentum penitentie. de peni. ⁊ remis. c. i. nu. i. fo. 144.
Debet verbum importat necessitatem ⁊ verbum valeat potestatem. de iudi. c. dispendiosam. nu. 25. fo. 52.
Debitum in genere generalissimo perire vel minui nō pōt. de decī. c. fi beneficiorum. nu. 12. fo. 104.
Debitor legando creditori an videatur velle soluere debitū. de sepul. c. oudum. nu. 67. fo. 100.
Decanus ruralis non potest esse delegatus pape. de rescri. c. ⁊ si principalis. nu. 33. fo. 5.
Decima quotuplex sit ⁊ vbi sit prestanda. de iudi. ca. dispendiosam. nu. 4. ⁊ 5. fol. 51.
Decima an solui debeat de predijs religiosorū que coluntur per eorum filios susceptos post professionem. de decī. c. i. nu. 15. fo. 102.
Decima debet solui de terris religiosorum quas tradūt alijs exclōdas ſ quando dicantur coli sumptibus propijs ipsorum religiosorum. de decī. c. i. nu. 13. fo. 102.
Decima reperitur etiā de beneficijs nedum de alijs rebus. de decī. c. fi beneficiorum. nu. 1. fo. 103.
Decima beneficiorum fm quam estimationē ⁊ ad quā monetā debet fieri solutio. ibi. nu. 2.
Decima nō debet per religiosos fraudari sub pena. de decī. c. i. nu. 1. f. 102.
Decima an sit soluēda p religiosos ⁊ eorū oblatos vel familiares. ibi. nu. 2.
Decima nō debet solui de terris religiosorum quas ipsi propijs manibus excolunt. ibi. nu. 3.
Decima debet solui etiam de novalibus. ibi. nu. 4.
Decima an solui debeat de bonis hospitalitū renodochiorū ⁊ similium locorum qui super sunt pauperibus: ⁊ quid de redditibus deputatis ad fabricam ecclesie. de decī. c. fi beneficiorum. nu. 4. ⁊ 5. fo. 103.
Decima an solui debeat de redditibus prouenientibus ex bonis ecclesiarū prioratuū ⁊ monasteriorū. Et an solui debeat de distributionib⁹ quotidianis ⁊ de minutis oblationibus. ibi. nu. 6. ⁊ 7.
Decime quomodo taxari debeant ⁊ an deduci debeāt expense facte super fructibus ⁊ de quibus fructibus debeant solui. ibi. nu. 8. ⁊ 9.
Decima an contra non soluentes decimas possit invocari brachium seculare. de decī. c. fi beneficiorum. nu. 13. fo. 104.
Decima papalis an sit soluenda de redditibus ⁊ prouētibus monasteriorū monialiū ⁊ aliorum regularium que sunt adeo tenues ⁊ exiles q̄ ex illis non possunt sustentari. ibi. nu. 14.
Decima an super fructibus futuris decimatis possit ecclesia cū laico componere. de decī. c. fi beneficiorum. nu. 15. fo. 104.
Decime papales an debeat solui in diocesi vbi sita est ecclesia an vero in diocesi vbi site sunt possessiones. de iurepa. c. j. nu. 14. fo. 116.
Decime an sint de iure debite. de penis. c. cupientes. nu. 8. fo. 143.
Et de malis ⁊ de bonis que obueniunt occasione decimarum. ibi. nu. 9.
Decime sunt indicende populis per religiosos ⁊ predicatores: ⁊ etiā religiosi audiētes in confessione debent monere confitentes ad faciendam conscientiam de decimis non solutis alias puniuntur. de penis. ca. cupientes. nu. 4. fo. 143.
Decime si deberentur personis forte q̄ infeudate ab antiquo vel ex primi legio quid iuris. de decī. c. i. nu. 6. fo. 102.
Decime quibus ecclesijs debeantur ⁊ quibus non. de decī. c. i. nu. 6. f. 102.
Decime de quib⁹ animalibus ⁊ per quos solui debeāt. ibi. nu. 8. ⁊ 9. ⁊ 10.
Decimarū perceptio licet non ipsum ius potest laico cōcedi in alimoniā. de rebus eccle. non alie. c. i. nu. 22. fo. 89.
In decimarum solutione an debeat fieri deductio sumptuū. de iudi. c. dispendiosam. nu. 9. fo. 51.
An omnes teneantur ad decimas ⁊ an sint sub precepto. ibi. nu. 10.
Decimas soluere an teneātur coloni partiales vel cēsuales paulegiatos simpliciter super decimis non soluendis. de decī. c. i. nu. 14. fol. 102.
Decime. Consuetudo super decimis non prestandis in totū vel in partem an valeat. de iudi. c. dispendiosam. nu. 7. fol. 51.
Super decimis an possit fieri cōpositio. de iudi. c. dispēdiosa. nu. 26. f. 52.
Decretum an statim afficere debeat nō expectata conditione. de cōcef. preben. c. i. nu. 9. fo. 86.
Decretum appositum in gratia cōditionali non afficit ante euentū conditionis. de concef. prebē. c. i. nu. 2. fo. 86.
Decretū pape ligat ⁊ afficit ignorantē etiam si de eo in decreto nō exprimatur. de elec. c. cum rationi. nu. 33. fo. 16.
Dedicatū deo an sit beneficiū ecclesiasticū. de sta. mo. c. j. nu. 42. fo. 109.
Defectus qualitatis beneficij a rescribēte pōderate facit deficere gratiam ⁊ euanescere. de rescri. c. literas. nu. 33. fo. 12.
Defensor quomodo possit puniri pro defensione alteri prestita: ⁊ quot modis potest quis esse defensor alterius. de penis. c. i. nu. 17. fo. 142.
Defensio legitima est de iure naturali. de verb. sig. c. i. nu. 30. fo. 150.
Delegari an possit vicario episcopi qui in spiritualibus est vicarius: ⁊ tū non est alias officialis. de rescri. c. ⁊ si principalis. nu. 17. fo. 5.
Delegari. Si episcopus habet plures officiales an poterit vtrīq; delegari. de rescri. c. ⁊ si principalis. nu. 6. fo. 4.
Delegari non potest officiali inferioris ab episcopo. de rescri. c. ⁊ si principalis. nu. 19. fo. 5.
Et an officialis quē dat capitulum sede vacāte possit esse delegatus pape. ibi. nume. 20.
Delegatus in causa ciuili potest alteri subdelegare vices suas quo ad receptionem testium. de offi. deleg. c. i. nu. 1. fo. 39.
Delegatus in criminali non potest alteri subdelegare receptionem testiū: sed vices suas ad id committere. de offi. deleg. c. j. nu. 2. fo. 39.
Delegatus quilibet saltem pape potest exequi suam sententiam de iure. de rescri. c. auditor. nu. 16. fo. 7.
Delegatus etiā principis non potest subdelegare causam criminalem. de offi. deleg. c. i. nu. 16. fol. 39.
Delegatus an subdelegare possit. de offi. deleg. c. j. nu. 19. fol. 41.
Delegatus pape dr esse in dignitate. de rescri. c. ⁊ si principalis. nu. i. fo. 4.
Delegatus qui desinit esse canonicus vel in dignitate remanet inde⁊ qñ nomen proprium fuit expressum. de rescri. c. ⁊ si principalis. nu. 13. fo. 4.
Delegatus si desit esse officialis post delegationem quid iuris. de rescri. c. ⁊ si principalis. nu. ii. fo. 4.
Delegatus executor beneficij si profert generalem excōicationis sūam in eos rebelles ⁊ cōtradicentes an sit sic perpetua q̄ contradicens etiam post annum a tempore possessionis pacifice incidat in eam. de prebē. c. si plures. nu. 7. fol. 82.
Delegatus ab ordinario an possit alteri delegare vices suas. de offi. deleg. c. j. nu. 31. fo. 41.
Delegatus datus ad diem an possit post diem exequi sententiam. de decī. c. j. nu. 19. fol. 103.
Delegatio qualiter cognoscetur an sit facta vt iudici an vt executori. de of. deleg. c. i. nu. 3. fo. 39.
Delegata potestas dicitur qñ in dispositione apponitur verbum auctoritatem. ibi. de sup. neg. prela. c. q̄ regulares. nu. 19. fo. 32.
Delinquere ex audacia quis dicatur. de offi. iudi. ordi. c. vt clericorum. nume. 2. fo. 41.
Delinquere ex insolentia quando dicatur quis. ibi. nu. 3.
Delinquens subijcitur iurisdictioni delinquētis qñ ibidem inuenitur. de sen. ⁊ re iudi. c. pastoralis. nu. 15. fo. 69.
Delictum de facili trahitur in exēplum propter impunitatē delinquentium. de sen. excō. c. grauis. nu. 2. fo. 147.
Delicta non debent remanere impunita. de fo. cōpe. c. j. nu. 4. fo. 53.
Demonstratio falsa non vitiat gratiam. de preben. c. fi de benencio. nu. 7. folio. 83.
Denunciatio vel intimatio (vbi solū requiritur ad finē certiorādi) non est necessaria si aliter quis sit certus. de elec. c. cauſam. nu. 11. fo. 19.
Dependens. Idē statuitur de occasione ⁊ de pendentibus ab aliquo qō de ipso principali. de elec. c. cauſam electiones. nu. 1. fo. 19.
Destinata ad certum vsum piū non debent in alios vsus conuerti sine licentia sedis apostolice. de relig. domi. c. q̄ contingit. nu. 2. ⁊ 9. fol. 113.
Determinatio posita in fine determinās duo determinabilia refertur ad proximum tantum. de elec. c. ne romani. nu. 36. fo. 17.
Detrahere alteri an sit peccatum mortale. de priuile. c. i. nu. 22. fol. 139.
Detrahi dicitur illud qō in parte tollitur. de elec. c. ne romani. nu. 7. fo. 17.
Devolutio potestatis cōferendi que fit ex negligentia an fiat ipso iure. de preben. c. fi de beneficio. nu. 4. fo. 8ª.
Devolutio ab archiepo negligente an fiat immediate ad patriarchā vbi illum habet an vero ad papam. de preben. c. fi de beneficio. nu. 6. fo. 83.
Devolutio fit ex delicto esset facta de epo ad capitulū an idem erit qñ fit ex negligentia. de preben. c. fi de beneficio. nu. 10. fo. 84.
Devoluta potestate conferendi ad epm fi ipse eps negligat conferre infra sex mēses an ipse poterit conferre supplendo suā negligentiā. de sup. neg. prela. c. q̄ regulares. nu. 33. fol. 32.
Deus est remunerator adnerbium ⁊ non nominum. de excessi. prela. c. j. nu. 18. fo. 137.
Deus vnus est vna ecclesia ⁊ vna fides. de sen. excō. c. i. nu. 2. fo. 146.
Diadema quid sit ⁊ quo differat a corona. de iureiu. c. i. nu. 31. fol. 65.
Dictio preter quid importet. de penis. c. multorum. nu. 10. fo. 143.

Dictio

Dictio aliquo stat implicative. de preben. c. i. nu. 21. fol. 81.
Dictio etiam quid implicet. de bereti. c. nolentes. nu. 8. fo. 130.
Dictio sine strepitu quid importet si per eam mandetur q̄ causa agitetur sine strepitu. nu. 33. fo. 156.
Dictio circa quid importet. de rescri. c. literas. nu. 19. fo. 10.
Dictio de plano quid importet. nu. 31. fo. 156.
Dictio in aliqđ ponitur pro ante. de elec. c. cauſam. nu. 60. fo. 21.
Dictio quis vel qui nō semper stat restricte nec semper facit orationē restrictiuam qñ stat interpositiue. de iudi. c. dispendiosam. nu. 6. fo. 51.
Dictio per significat perfectionem. de elec. c. cauſam. nu. 57. fo. 20.
Dictio in denotat intrinsecitatem. de reli. ⁊ ve. san. c. i. nu. 35. fo. 124.
Dictio aduersus quid importet. de resti. in inte. c. i. nu. 10. fo. 48.
Dictio ex nunc denotat ordinem. de iurepa. c. i. nu. 5. fo. 115.
Dictio quondam sapit priuationem de presenti qualitatis cui adiūgitur. de iureiu. c. i. nu. 14. fol. 64.
Dictio alius quandoq; implicat ⁊ quando ꝑ non. de rescri. c. abbates. nu. mero. 7. fo. 2.
Dictio nisi an referatur ad omnia precedētia. de sepul. c. dudū. nu. 3. f. 97.
Dicto inibi est aduerbium compositum. de regula. c. i. nu. 12. fo. 106.
Dictio cōdiu dr in se quandam conditionem extinctiuā ⁊ excitatiuam ad existentiam ⁊ defectum cause. de vi. ⁊ ho. cle. c. i. nu. 4. fo. 78.
Dictio ex nunc prout ex tunc quid importet. de concessio. preben. c. i. nu. 3. ⁊ 10. fol. 86.
Dictum in vno non videtur in alio negatum. de rescri. c. abbates. numero. 21. fo. 2.
Dictum in vno capitulo legis vel statuti separato nō debet trahi ad aliud capitulum separatum. de penis. c. cupientes. nu. 13. fo. 144.
Dies termini an ⁊ quando computetur in termino. de appella. c. sicut. nu. 11. fo. 75.
Dignitas non venit appellatione beneficij. de rescri. c. gratie. nu. 6. f. 8.
Dignitas vel beneficia particularia an possint conferri religiosis extra cōuentum. de sup. neg. prela. c. q̄ regulares. nu. 21. fo. 32.
Dignitas episcopalis obscurari nō potest ex mendicitate. de elec. c. in plerisq; q̄ ita est episcopus Eugubinus sicut episcopus vbis Rome. nume. 14. fo. 27.
Dignitas an appellatione beneficij comprehendatur ⁊ que. vt lit. pen. c. j. nu. 15. fo. 59.
Dignitas quid si nullus modus exprimitur prouidēdi: sed simpliciter mādatur pueri de dignitate prime vacatura vel quā ouerit acceptandam an includatur dignitas que prouidetur per viā electionis. de preben. c. j. nu. 19. fo. 81.
Quid si papa mandat prouideri alicui de dignitate puta in ecclesia sancti Anthonij ⁊ nō est ibi nisi vna ⁊ principalis dignitas an illa debeatur. ibi. nu. 20. fo. 81.
Dignitas in qua prouidetur per viā electionis que dicatur. de preben. c. j. nu. 10. fol. 80.
Dignitas in quo differt a personatu. de eta. ⁊ qua. c. cū ecclesie. nu. 29. f. 36.
Dignitas si vacet an debeatur expectāti administrationes. de rescri. c. abbates. nu. 18. fo. 2.
Dignitas si fit personalis que cū persona desinit nec hꝫ subsistere de per se a persona: dispositio super tali dignitate nō transit ad successorē. de rescri. c. ⁊ si principalis. nu. 12. fo. 4.
Dignitate quam quis hꝫ in ecclesia nō potest per iudicem secularē priuari. de sen. ⁊ re iudi. c. pastoralis. nu. 71. fo. 71.
Dignitates personatus ⁊ beneficia curata differunt ⁊ vnū non cōprehenditur appellatione alterius. de preben. c. si romanus. nu. 1. fo. 82.
Dilatione pendente ad testes producēdos possunt produci instrumenta. de verb. sig. c. i. nu. 8. fo. 149.
Dilatione pendente ad producendos testes possunt instrumēta produci. de verb. sig. c. i. nu. 46. fo. 152.
Diocesis est parochia episcopi. de priui. c. i. nu. 15. fo. 138.
Diocesis appellatione an cōprehendatur ciuitas. de electio. c. ne romani. nu. 25. fo. 17.
Diocesani appellatione quid veniat. de fo. compe. c. i. nu. 81. fo. 54.
Diocesani appellatione in materia stricta non cōprehenditur inferior ordinario. de iurepa. c. i. nu. 3. fol. 115.
Diocesani appellatione non comprehenditur ordinarius inferior epo. de vi. ⁊ ho. cle. c. i. nu. 12. fo. 78.
Disiunctiua quandoq; ponitur pro copulatiua. de verb. signi. c. primo. nu. 17. fol. 149.
Dispensare non potest epus contra constitutionē vniuersaliter actum prohibentem. de eta. ⁊ qua. c. cum ecclesie. nu. 19. fol. 35.
Dispensare nō potest episcopus in his in quibus est peccatum mortale secundū legem diuinam vt in furto ⁊ rapina nec etiam papa: in his vero in quibus est peccatum mortale fm ius positiuum tūc si episcopis sine inferioribus est interdicta dispensatio solus papa potest dispensare sine penitentiam imponere. sed si non est interdicta tunc dispensare poterit epus. de peni. ⁊ remi. c. abusionibus. nu. 26. fo. 145.
Dispensare an videatur episcopus cum male ordinato vel male instituto si ab eo audiat missam vel recipiat procurationem. de sentē. excommu. c. fi. nu. 9. fol. 148.
Dispensare an possit epus super etate in promouendo ad prioratū conuentualem. de sta. mo. c. j. nu. 34. fo. 108.
Dispensare non potest epus vt monachus qui renunciat capelle redeat ad primum monasterium. de elec. c. in plerisq;. nu. 16. fo. 27.
Dispensare cōtra concilium non potest inferior a papa. de elec. c. ne roma. nu. nu. 12. fo. 17.
Dispensare non possunt questores super votis q: hoc spectat ad epos ⁊ superiores. de peni. ⁊ remis. c. abusionibus. nu. 13. fo. 145.
Dispensare an possit epus in pluralitate prebendarū eiusdem ecclesie seu in duabus canonijs vnius ⁊ eiusdē ecclesie. de prebē. c. si iuxta. nu. 12. f. 87.
Dispensare an possit epus cū rectore circa etatem vt minori. xxv. annis. possit conferri vicaria. de offi. vica. c. j. nu. 18. fo. 38.
Dispensatio quid sit ⁊ dispensari dr qñ stante statuto in nullo alterato in aliquo statu particulari suspenditur. de elec. c. ne romani. nu. 7. fo. 17.
Dispensatio legatiua valeat non facta mentione de beneficio. de offi. ordi. c. ⁊ si apostolice. nu. 4. fo. 42.
Dispensatio contra canones quando ⁊ per quos fieri possit. de priuile. c. j. nu. 29. fo. 139.
Dispensatio super pluralitate beneficiorum an per illam videatur dispēsatum super vtrīq; residentia vt in neutro teneatur residere. de prebē. c. j. nu. 23. fo. 81.
Dispensatiuum ius quantum ad potestatis concessionem extenditur per identitatem rationis. de offi. vica. c. j. nu. 16. fo. 38.
Disponere verbum est aptum importare plenā dispositionem ⁊ prouisionem. de sup. neg. prela. c. q̄ regulares. nu. i. fo. 31.
Dispositio generalis concernit futura. de rescri. c. literas. nu. 21. fo. 11.
Dispositio si requirit qualitates vt pro certificatione subiecti: ⁊ hoc cōstat sufficit qualitatem adesse dispositionis tēpore. de rescri. c. ⁊ si principalis. nu. 14. fo. 4.
Dispositio noua nō respicit precedentia per appellationem necetiam preterita nisi exprimatur. de proba. c. j. nu. 2. fo. 63.
Dispositio penalis loquens per verba presentis vel preteriti tēporis non respicit futura: sed restringitur ad presentia vel preterita. de eta. ⁊ qua. c. cum ecclesie. nu. 5. fo. 34.
In dispositione penali super nō facto finito excipitur iustum impedimentum. ibi. nu. 6.
Dispositio an extēdat ad futura an ad preterita. de rescr. c. i. fas. nu. 25. f. 11.
Dispositio statuti stricta non extenditur ad limites rationis. de elec. c. cū rationi. nu. 25. fo. 14.
Dispositio ēxtunc in favorabilis ⁊ lata restringit materiam subiacentem fm tempus. dispositionis. de rescri. c. literas. nu. 23. fo. 11.
Dispositio applicabilis ad alterum plurium subiectorū applicatur ad alterum eorum que sunt in essentia fm tempus originis dispositionis. de rescri. c. literas. nu. 5. fo. 10.
Dispositio super qualitate futura non extenditur ad futura essentialia. de rescri. c. literas. nu. 6. fo. 10.
Dispositio in vno ꝯ stricta extēditur ad plures in quibus est fortior ratio. de preben. c. si plures. nu. . fo. 82.
Disputare contra sarracenos. deinde. c. i. nu. . fo. 128.
Distributio male ablatorū ad quem spectet an ad epm an executorem testamēto datum. de peni. ⁊ remi. c. abusionibus. nu. 15. fo. 145.
Distributiones quotidiane que dicantur. de eta. ⁊ quali. c. cum ecclesie. nume. 8. fo. 34.
Distributiones quotidiane qualiter differant a fructibus, de vi. ⁊ ho. cle. c. qñ. nu. 24. fo. 79.
Districtus appellatione nihil cōprehēditur vltra limites diocesis. de elec. c. ne romani. nu. 16. fo. 17.
Districtus ⁊ territorij quo differāt. de sen. ⁊ re iu. c. pastoralis. nu. 41. f. 69.
Districtus quid sit ⁊ quid cōprehēdat ⁊ in quo differat a territorio ⁊ a quis possit habere districtum. ⁊ inprīs se extendat. de elec. c. ne romani. nu. 15. ⁊ 16. ⁊ nu. 41. ⁊ 42. ⁊ ibi in apostilla. ⁊ in. c. ij. de sen. ⁊ re iu. nu. 57. ⁊ sexti. c. dudum de sepul. nu. 29. fo. 17.
Districtus quorūcunq; religiosorū distringitur ad sepulturā loci in quo degūt infra eorum clausuram. de sepul. c. dudum. nu. 17. fo. 97.
Districtus cōprehendit omnem locum qui per ciuitatē distringitur siue sit comitatus siue non. de elec. c. ne romani. nu. 43. fo. 18.
Doctor an licite recipiat pecuniam pro examine ⁊ quid pro lectura sua. de magi. c. cum sit. nu. 12. fo. 127.
Doctor in quo differat a magistro. de magi. c. cum sit. nu. 5. ⁊ 6. fo. 127.
Doctor non debet ascendere ad gradū peritie cū vanitate ⁊ expēsis vanis ⁊ superfluis. de magi. c. cum sit. nu. i. fo. 127.
Et propter multitudinem expensarum multi se retrahūt a receptione doctoratus. ibi. nu. 2. fo. 127.
Doctorem constituere quis habeat. de magi. c. cum sit. nu. 11. fo. 127.
Doctoratus magisterij collatio si fiat per suspensum durante suspēsione an valeat. de magi. c. cum sit. nu. 14. fo. 127.
Doctoratus collatio ad quem spectat durante suspensione. ibi. nu. 15.
Doctoratus honor seu gradus an possit peti in quacūq; scientia sine peccato. de magi. c. cum sit. nu. 7.

Tabula Joan. de Imol.

Et que requirãtur in doctore ꝛ qui fructus seu effectus habeãtur ex doctoratu ꝛ quibus priuilegijs gaudeat. de magist. c. cum sit. nu. 8. ꝛ. 9. fo. 127.
Doctoratus insignia siue principia que sint ibi. nu. 10.
Doctorandus debet iurare archiepo vel alteri ad quem spectat de non faciendo expensas vltra quantitatem taxatam in textu nisi conditio persone aliud expostulet.
Et quomodo puniatur admittens doctorandum sine premisso iuramẽto. de magist. c. cum sit. nu. 4. fol. 127.
Dominus in laudibus familie commendatur, de reliq. ꝛ vene. san. ca. i. nume. 11. fo. 123.
Domino an competat actio pro iniuria facta familie, de reliq. ꝛ vene. san. c. i. nu. 11. fo. 123.
Dominum rei non potest alicui auferri sine causa. de sen. ꝛ re iudica. c. pastoralis. nu. 74. fo. 71.
Dominium seu iurisdictionem nõ põt dñs litis a se abdicare: nec eps ea que sunt iurisdictionis epalis. de reli. ꝛ ve. san. c. i. nu. 12. fol. 123.
Dominium alicuius rei vel ipsius actio an possit per statutũ tolli. de vsu. c. i. nu. 7. fo. 134.
Domus appellatione an veniat porticus ꝛ an factum in porticu vel in ostio itinere ostij dicatur factum in domo. de penis. c. i. nu. 23. fo. 142.
Domestici cardinalii an possint se coaptare cardinalibus in officijs diuinis ꝛ quid de cibis. de celeb. misse. c. signum. nu. 6. fo. 132.
Domestici cardinalium ꝛ epoꝝ possunt vicere illud idem officium ꝙ ipsi cardinales vel epi. de cele. misse. c. signum. nu. 1. fo. 121.
Domicilium potest quis habere licet nõ habitet in loco. de elec. c. causam. nu. 61. fo. 21.
Domicilũ non sortitur quis in loco originis licet ibi sortiatur fo. de sen. ꝛ re iudi. c. pastoralis. nu. 20. fol. 69.
Domicilium ẽt habere princeps in suo dñio vel in principali ciuitate sua nõ autem in locis sibi adhere ẽtibus vel feudalibus. de sen. c. pastoralis. nu. 14. fo. 69.
Donatio facta per cõstantinũ de terris imperij quas donauit ecclesie an fuerit valida. de iure rei. c. i. nu. 17. ꝛ. 37. fo. 64. ꝛ. 65.
Donatarius nõ tenetur ciuiliter ad aliquid donãti: secus in recipiẽte inuito. de vsu. c. i. nu. 20. fo. 135.
Donec dictio quid importet. de eta. ꝛ qua. c. cum ecclesie. nu. 33. fo. 36.
Dormiens an ꝛ qñ possit puniri de delicto commisso in dormiẽdo. de homici. c. i. nu. 7. fo. 133.
In dubijs debemus fauere ei qui habet portionem gratiam vel bz eam a maiore. de rescri. c. literas. nu. 14. fol. 10.

De litera E.

Ebrius an de homicidio teneatur. de homici. c. i. nu. 14. fo. 133.
Ecclesia an ꝛ qñ teneatur ex contractu vel delicto persõ ecclesie. de priui. c. i. nu. 30. fo. 139.
Ecclesia secularis an possit fieri regularis inuitis clericis. de rebus eccle. non alie. c. si vna. nu. 19. fol. 91.
Ecclesia ꝛ beneficium differunt. de procu. c. procuratorem. nu. 2. fo. 46.
Ecclesia an equiparetur minori quo ad prescriptionẽ temporalem. de resti. in integ. c. i. nu. 23 fol. 50.
Ecclesia qñ dicatur ledi ex lapsu temporis ita ꝙ dari possit. resti. in inte. de resti. in integ. c. i. nu. 11. fo. 48.
Ecclesia si bz dñium directũ aliquarũ rerũ ꝛ alius vtile vt est in feudis nõ dicitur de mensa: ꝛ si vtile dñium reuertatur ad ecclesiã an poterit fieri noua infeudatio. de excel. prela. c. i. nu. 15. fo. 137.
Ecclesia an restituatur aduersus productionem probationis publicatis attestationibus. de testi. c. testibus. nu. 6. fo. 63.
Ecclesia aliqua qualiter possit pleno iure spectare ad religiosos. de excel. prela. c. i. nu. 10. fo. 136.
Ecclesia ẽtiam protendatur ꝛ an ante cõsecrationem dici debeat ecclesia. de reli. ꝛ ve. san. c. i. nu 36. fo. 124.
Ecclesia diffamari non potest. de offi. ordi. c. vt clericorum. nu. 12. fo. 41.
Ecclesia curata an possit dari perpetuo in vicaria. de offi. vica. c. primo. nume. 2. fo. 37.
Ecclesia qñ dicatur consueta regi per clericos seculares. de sup. ne. prela. c. qr regulares. nu. 30. fo. 32.
Ecclesia non desinit esse cathedralis bz careat clero ꝛ popolo. de elec. c. in plerisq. nu. 9. fo. 26.
Ecclesia de mensa nõ dicitur vacare per mortẽ administratoris. de excel. prela. c. i. nu. 3. fo. 136.
Ecclesia parochialis ꝛ curata qualiter differant. de officio vicarij. ca. i. nu. 20. fo. 38.
Ecclesia canonicorum regularium equipararur monasterijs. de reb. ecclesie non alie. c. i. nu. 1. fol. 88.
Ecclesia habet fiscum qui dicitur thesaurarius. de hereticis. ca. nolentes. nu. 9. fo. 30.
Ecclesia a quibus minneribus excusetur ꝛ clerici ꝛ a quibus nõ. de vi. ꝛ ho. cleri. c. i. nu. 11. fo. 78.
Ecclesie appellatione non cõprehenditur beneficium importans dignitatem sed solũ beneficiũ simplex: nisi aliter exprimeretur. de sup. neg. pla. c. qr regulares. nu. 5. fo. 32.
Ecclesie matricis appellatione quid veniat vel ecclesie simpliciter. de sen. excom. c. i. nu. 9. fo. 146.
Ecclesie cathedralis appellatione quid cõprehẽdatur. de elec. c. causam. nu. 2. fo. 20.
Ecclesie cathedrali populo christiano ꝛ clero carenti inferior a sede apostolica prouidere potest de prelato. de elec. c. in plerisq. nu. 2. fo. 26.
Ecclesie maioris appellatione quid contineatur. de iudi. c. i. nu. 14. fo. 51.
Ecclesie vocanti dandus est defensor cuius cõsensus requiratur. de rebus eccle. non alie. c. si vna. nu. 13. fo. 90.
Ecclesie appellatione non comprehenditur prelatus vel canonici ecclesie respectu iuris priuati prelati vel canonicorum. de resti. in integ. c. i. nu. 8. fo. 48.
Ecclesiam curatam habere in titulum aliud est ꝛ aliud in vicariam. de of. vica. c. i. nu. 1. fo. 37.
Ecclesie de mensa que proprie dicantur ꝛ quis possit habere ecclesias curatas ad mensam suam: ꝛ quot modis possint religiosi habere ecclesias seculares. de excel. prela. c. i. nu. 16. 17. ꝛ. 18. fo. 137.
Ecclesiasticus non intromittitse de temporalibus. de elec. c. statutum. nu. 21. fol. 29.
Ecclesiastice persone que dicantur. de censi. c. presenti. nu. 4. fo. 19.
Edere: exhibere: porrigere qualiter differant. de elec. c. causam. nu. 54. folio. 20.
Editio rationum an eo casu quo fieri debet: an debeat fieri cũ diez consule. de vsur. c. i. nu. 17. fo. 134.
Egentes non pascere est occidere. de relig. do. c. qr contingit. nu. 11. f. 113.
Eligere potest suspensus a beneficijs. de vita ꝛ honest. clericorum. c. qñ. nu. 19. fo. 79.
Eligere an teneatur is cui potestas eligẽdi est deuoluta aliquẽ de illo collegio de quo tenebatur eligere qui neglexit. de sup. negli. prela. c. qr regulares. nu. 39. fol. 33.
Eligere vel eligi an possit qui est communicatus. de eta. ꝛ quali. c. cũ ecclesie. nu. 21. fo. 35.
Eligi an possit secularis in episcopum ecclesie regularis. de elec. c. cũ ratione. nu. 48. fol. 16.
Eligendi iure qui sunt priuati. de elec. c. quod circa. nu. 15. fol. 28.
Eligendi ius residet in vno. de elec. c. ne romani. nu. 45. fo. 18.
Electus quando dicatur habere ius in re. vt lite pendente. ca. i. nume. 18. folio. 59.
Et quid si electus cõfirmatus sit in curia ad talem dignitatez qõ per adeptionem illius vacant prioza beneficia an illa prioza beneficia dicẽtur vacare in curia. ibi. nu. 19.
Electo in papam nulla potest obijci exceptio nisi heresis. de elec. ca. cum concessa. nu. 15. fo. 30.
Electo in papã nõ potest opponi exceptio heresis bz de illa possit accusari. de elec. c. ne romani. nu. 28. fo. 17.
Electi in epos nondum consecrati nõ appellantur põtifices. de cele. misse. c. signum. nu. 5. fo. 122.
Electio facta post cõstitutionem datam infra duos mẽses ante tñ apertura ꝛ publicationem eius ꝛ anteq̃ perueniat ad notitiam eligentiũ an teneat. de elec. c. cum rationi. nu. 32. fo. 16.
Electio an propter negligentiam prelati ecclesie collegiate vel cõuentualis deuoluatur ad collegium vel cõuentum. de statu monachorum. ca. i. nu. 43. fol. 109.
Electio pape ad concilium generale spectaret si forte fortuna omnes cardinales essent mortui. de elec. c. ne romani. nu. 4. fo. 6. fol. 18.
Electio large ꝛ in generali significatione cõtinet in se presentationẽ ꝛ prouisionem. de elec. c. cum rationi. nu. 34. fol. 15.
Electio alternatiua vel interdicta non tenet. de iurepatrona. c. plures. nume. 14. fo. 117.
Electio prelati facienda si imminet ꝛ nullus de capitulo est in sacris ꝙ quẽ ꝛ quomodo expedietur. de eta. ꝛ quali. c. cum ecclesie. nu. 23. fo. 35.
Electiones mendicantium in discordia ꝛ nõ mendicantium a minori parte capituli non valent. de elec. c. quod circa. nu. 1. fo. 27.
In electione pape in duabus partibus cardinalium non cõputantur non inclusi qui sunt exclusi ex renunciatione tacita vel expressa: bz alias cõputentur excommunicati. de elec. c. quod circa. nu. 14. fo. 28.
Eleemosynarium quid sit. de prebendis. capitulo per literas. nume. 13. folio. 82.
Eleemosynariorum appellatione qui dicantur ꝛ quid sit eleemosynarius. de preben. caper literas. nu. 10. fo. 82.
Emolumenti appellatione quid comprehendatur. de elec. ca. statutum. nu. 14. fo. 29.
Emolumentum sumitur pro redditu pecuniario ꝛ intelligitur deductis expensis. de elec. statutum. nu. 4. fo. 28.
Emolumenta ex iurisdictione capituli vacãte sede obuenientia que sint. de elec. c. statutum. nu. 19. fo. 29.

Episcopus

Super Clementinis.

Episcopus est curatus totius diocesis. de priuile. c. archiepiscopo. numero. 14. fo. 141.
Eps de ordine mendicantium si renunciat ꝛ trãsit de licentia pape ad nõ mendicantes quid iuris. de regularibus ꝛ transeun. c. i. nu. 10. fo. 105.
Eps an possit corrigere exẽptos delinquẽtes in suo territorio. de offi. ord. c. vt clericorum. nu. 6. fo. 41.
Episcopus an possit cogere subditum recipere ordines ab alio. de fo. cõpe. c. i, nu. 46. fo. 54.
Episcopus iuris ignarus an possit petere salarium pro assessore. de etate ꝛ qua. c. cum ecclesie. nu. 9. fo. 34.
Episcopus non potest statuere contra ius ꝙ canonici teneantur aliquem extrinsecus ad electionez vocare vel aliud in electione seruare. de elec. c. ne romani. nu. 21. fo. 17.
Episcopus super correctione excessuum ꝛ delictorum in sua diocesi: solus fundat intentionem. de iure cõmuni. de offi. iudi. ordi. c. vt clericorum. numero. 1. fo 41.
Eps electus an poterit contra subditũ delinquẽtem in diocesi aliena vbi moratur electus procedere ꝛ preuenire ordinarium loci. de foro cõpet. c. i. nu. 36. fo. 54.
Eps si in certo loco diocesis moritur ꝛ ibi vult sepeliri an ecclesia cathedralis poterit petere canonicam suam. de elec. c. ne romani. nu. 26. f. 17.
Eps diocesanꝰ si delinqd in loco sue diocesis in quo iferior bz iurisdictionem an ibi poterit puniri. de foro compe. c. i. nu. 42. fo. 54.
Eps electus a ꝓpria diocesi an poterit in aliena diocesi exercere iurisdictionem criminalem inter subditos. de fo. cõpe. c. i. nu. 33. fo. 54.
Eps an presumat scire vacationem beneficiorum sue diocesis. de sup. negl. prela. c. qr regulares. nu. 23. fo. 32.
Eps si est expulsus cum clero ꝛ populo an eo mortuo poterit ibi eligi eps. de elec. c. in plerisq. nu. 8. fo. 26.
Eps excõicatus an possit dare alteri potestatem eum absoluendi. de reli. domi. c. i. nu. 12. fo. 112.
Eps est dispensator in sua diocesi ꝛ dispensat cum excommunicatis si recipiant beneficia. Et quid de excõicatis ordinem recipiẽtibus an poterit episcopus dispensare. ibi nu. 13.
Eps solus est ordinarius in omnibus ꝛ super omnes post papã in sua diocesi. de offi. ord. c. vt clericorum. nu. 4. fo. 41.
Eps regulariter non potest iurisdictionez suã exercere extra diocesim nec per se nec per alium. de fo. compe. c. i. nu. 1. fo. 53.
Episcopus an possit in aliena diocesi cum altari viatico celebrare. de fo. cõpeten. c. i. nu. 18. ꝛ. 31. fol. 53.
Eps non põt donare ecclesiam mense capli. de reb. ecc. c. si vna. nu. 17. f. 91.
Eps an possit sine causa licentiam semel ad audiendas confessiones cõcessam reuocare ꝛ an possit omnes ꝓsentatos sibi refutare. de sepul. c. duodum. nu. 37. fo. 98.
Eps an possit sine consensu capituli cõferre vnam ecclesiam alteri ad edificationem. de rebus eccle. c. si vna. nu. 10. fo. 90.
Episcopus an possit exigere charitatiuum subsidium ab inuitis. de excel. prela. c. i. nu. 12. fo. 136.
Eps si sit expulsus ꝛ possit moriari in aliqua parte sue diocesis an poterit ibi iurisdictionẽ exercere. de fo. compe. c. i. nu. 21. fo. 53.
Et quid si poterit stare ꝛ sedere in aliquo loco exẽpto sue diocesis. ibi. n. 22.
Eps non põt vindicare proprietã iniuriam sibi illatam ne sit iudex in cã propria: secꝰ est si sit illata sue ecclesie nisi esset iniuria notoria. ibi. n. 23.
Eps electus a ciuitate vel diocesi an videatur spoliatus quasi possessione iurisdictionis: ꝛ sic nõ possit illã exercere dato quod habeat proprietatem. ibi nu. 24.
Epi appellatione venit etiã electus cõfirmatus nondum consecratus: sed quomodo ꝛ qñ. de fo. compe. c. i. nu. 19. fo. 53.
Epi ꝓfectio de iure positiuo põt reddi nulla. de ele. c. i ꝓlisq. n. 4. f. 26.
Epi an debeant tangere sacra. de iureiur. c. i. nu. 35. fo. 65.
Epi duo vel vnus episcopus cũ alio inferiore an possit permutare. de rerũ permu. c. i. nu. 30. fo. 92.
Epm percutiens temere vel iniuriose capiens vel bannies aut mandans: aut ratum habẽs aut consilium aut fauorem dans excõicatus est: ꝛ non potest absolui ab inferiori a papa nisi in articulo mortis ꝛ priuat ab oĩ bus beneficijs feudis ꝛ locationibus que obtinebat ab ecclesia: ꝛ etiam puniuntur sui posteri: ꝛ etiam patitur alias penas. de penis. c. i, nume. 10. i. ꝛ. 2. fo. 141.
Epatus an fit sacer ordo. de elec. c. in plerisq. nu. 18. fo. 27.
Epalis dignitas non est mere regularis. de elec. c. cũ rationi. nu. 8. fo. 13.
Epalis iuris appellatione quid veniat. de iurepa. c. i. nu. 10. fo. 115.
Excipiens negatiue etiam si non habet implicitã affirmatiuam an habeat probare. de rescrip. c. literas. nu. 15. fo. 10.
Exceptio nullitatis sñe impedit executionẽ sñe. de sen. c. i. nu. 4. fo. 67.
Exceptio inepta si proponatur an iudex poterit supplere. de elec. c. cõstitutionem. nu. 44. fo. 26.
Exceptio excludẽs quẽ ab opponẽdo ppetuo illa vt pẽptoria põt qñcũq̃ opponi tante oppositionem tñ nõ vitiat gesta qñ ius opponendi fundatur super fauore priuato opponentis. de elec. c. constitutionẽ. nu. 15. fo. 23.
Exceptio excõicationis põt obijci in qualibet parte litis. de exceptio. c. i. nu. 1. fo. 66.
Et potestas opponendi exceptionẽ excõicationis nõ repellitur ex lapsu termini assignati ad dilatorias proponendas. ibi nu. 2.
Exceptio taciturnitatis peremptoria cõtra literas beneficiales ꝛ cõtentiosas an possit obijci in vim dilatorie. ibi. nu. 3.
Exceptio excõicationis qñq̃ est petemptoria qñq̃ dilatoria. ibi nu. 4.
Exceptio excõicationis si opponatur contra personã iudicis vel procuratoris an obstet tunc terminus lapsus. ibi nu. 5.
Exceptio quotuplex sit ꝛ que exceptio possit opponi ante litis cõtestationem. de elec. c. cõstitutionem. nu. 22. fo. 21.
Exceptio proprietatis tollit ius agentis ꝛ etiaz fundat ius opponentis. de causa pos. c. i. nu. 17. fo. 56.
Exceptio ꝓprietatis an admittatur in possessorio recuperande. ibi nu. 18.
Exceptio nullitatis an impediat executionem vbi vna sñia est lata vel due ꝛ non tres. de sen. ꝛ re iudi. c. i. nu. 12. fo. 68.
Exceptio nullitatis etiam causata defectu potestatis iudicis non admittitur reiecta indefinite exceptione nullitatis. ibi nu. 11.
Exceptio surreptionis in clausulis sonantibus in conditionem eis nõ puri ficationis impedit prouisionis effectum. de offi. dele. c. i. nu. 22. fo. 39.
Exceptio repellens que sz a potestate probendi potest dici peremptoria. de ele. c. constitutionem. nu. 17. fo. 23.
Exceptio rei iudicate seu finite an admittatur in causa que cõmittitur summarie ꝛ de plano ꝛc. nu. 6. fo. 153.
Exceptionem inepte ꝓponens succũbit. de elec. ꝛconstitutionẽ. nu. 3. fo. 22.
Exceptiones sunt multiplices. nu. 26. ꝛ. 28. fo. 156.
Exceptiões q̃ pñtagitari ĩ alio iudicio p modũ agẽdi q̃dicãt. nu. 27. fo. 156.
Exceptiones an admittantur in processu summario. nu. 1). fo. 153.
Exceptiones que dicantur habere altiorem indaginem. nu. 16. fo. eodem.
Errans ꝛ ignorans non consentit. de procu. c. i. nu.). fo. 41.
Esculenta ꝛ poculenta an sint sede vacante prelato successori reseruãda de. elec. c. statutum. nu. 12. fo. 29.
Etas requisita ad promotionem sacrorum ordinum. de eta. ꝛ quali. c. generalem. nu.). fo. 36.
An circa etatẽ possit eps dispensare vt minor possit ordinari. ibi nu. 6. f. 37.
Etas que requiratur in hõte pfiteri. de regula. c. eos qui. nu.). fol. 106.
Etas quare requiratur maior in inquisitore q̃ in episcopo. de here. c. nolentes. nu. 4. fo. 130.
Etas si a lege pferat ꝙ ablatiua verba requirit annũ ceptũ sednõ cõpletum sed si per verba genitiui casus puta anno ꝛ octodecim tũc requiritur ꝙ sint completi. de eta. ꝛ qua. c. generalem. nu. 13. fo. 37.
Etas certa vbi a iure requiritur an sufficiat annum ceptum esse. ibi nu. 14.
An existens in. xx. anno possit eligi in archidiaconatum. ibi nu. 15.
Et si quis ordinatur ante etatem determinatam qualiter ordinatur ꝛ ordinans puniatur. ibi nu. 16.
Circa etatem quo ad ordines non dispensat eps. ibi. nu. 17.
Etas promouendi ad ordines minores que esse debeat. ibi nu. 18.
Abbatissa debet esse annorum. xxx. ibi. nu. 19.
Euangelium legere vel dñs vobiscum dicere non debent laici nec etiam monieles. de cele. misse. c. i. nu. 8. fo. 120.
Eucharistia vnde dicatur. de priuile. c. i. nu. 11. fo. 138.
Eucharistia de qua materia confici debeat. de reliq. ꝛ ve. san. c. i. nu. 15. f. 123.
Eucharistia quare dicatur sacramẽtum ꝛ an in sacramẽto eucharistie alia sit transubstantiatio corporis alia sanguinis: ꝛ sic an vnum sacramentum vel duo. ibi nu. 16.
Exceptio inopie facultatis ecclesie ad quem beneficiatus se petit admitti an dicatur directe respicere ius ecclesie. de electiõe. c. cõsultationem. nu. 24. fo. 24.
Excõmunicari iterũ an possit excõicatus ꝛ quid operetur iterata excõicatio. de sen. excom. c. grauis. nu. 15. fo. 147.
Excommunicatus si interest alijs ẽ misse quomodo puniatur. de sen. excõ. c. grauis. nu. 13. fo. 147.
Excõmunicatus an sufficiciat ꝙ in genere vel generaliter moneat q̃ exeat ecclesiam qñ diuina celebratur. ibi nu. 14.
Excommunicatus si ingrediatur ecclesiam quando officia vel alia diuina officia celebrantur an facere dos possit dimittere officiũ ꝛ missam imperfectam. de sen. excom. c. grauis. nu. 10. fo. 147.
Excõmunicatus licet restituatur non est liberatus nisi absoluatur. de sequestra. pos. c. i. nu. 9. fo. 61.
Excommunicatus occultus potest sententiare in tẽporalibus: nõ tñ in spiritualibus. de sen. ꝛ re iudi. c. pastoralis. nu. 30. fo. 69.
Excommunicatus publicus vel publice quis dicatur. ꝛ qñ dicatur sñia publice lata. de sepul. c. i. nu. 20. ꝛ. 21. fo. 95.
Excõmunicatus semper habetur pro excõicato donec fiat fides de absolutione. de priuile. c. i. nu. 4. fo. 137.
Excommunicatus vitari nõ debet ante q̃ constet de excõicatione. de cens: c. presenti. nu. 2. fo. 119.
Excommunicatus si procuratorem substituat an teneat substitutio. de procu. c. religiosus. nu. 19. fol. 46.
Excommunicatus an possit substituere procuratorem excõicatum ad perẽdum absolutionem. ibi nu. 20.

Excõicat⁹ an sit ter q vno ictu pcussit tres clericos. de pui.c.i.n.26.f. 39.
Excõicatus irregularis absolui ab excõicatione manente irregularitate. de priuile.c.i.nu.21.fo.139.
Excõicati publice ⁊ interdicti moniti vt exeãt ecclesiam debent exire cũ celebrãtur diuina: alias sunt excõicati alia excõicatione a qua soius papa absoluat. de sen.excõ.grauis.nu.4.fo.147.
Excõicati an debeãt deleri de mꝛicula eligẽtiũ. de ele.c.q⁹ circa.n.16.f.28.
Excõicatũ occultũ nõ debemus vitare in publico: occultæ aũt eum vitare possumus. de sen.excõ.c grauis.nu.9.fo.147.
Excõicantes post diẽ vel cõditionem debent dicere exnunc prout extũc de concel.prebẽ.c.i.nu.11.fo.86.
¶ Executor datus ad puidẽdũ sup bñficialibus cum aliquibus clausulis vel sine his sup quib⁹ hꝫ se informare ad purificandam gratiã an possit partes iudicis assumere. Et an sit necesse q⁹ partes iudicis assumat an vero sufficiat assumere ptes informatoris extraiudicialis. Et an in casu q⁹ partes iudicis assũpsit sit necesse q⁹ pnouoceãt: ⁊ qualẽ ordinem dꝫ obseruare. Et an sit aliqua differẽtia an assũpserit ptes iudicis vel non iudicis quo ad effectũ pcessus ⁊ an assũptis partib⁹ iudicis vel non valeat pcessus vel sit nullus si nõ reperiant vera que ad gratiã purificandam requirunt. de offi.deleg.c.i.nu.20.⁊ seq.fo.40.
Executor testamẽti fit a testatore fuerit liberat⁹ de reddẽda ratione administrationis cui tenebit illã reddere. de test.c.i.nu.16.fo.94.
Executor an teneatur de culpa leuissima. de testa.c.i.nu.17.fo.94.
Executor testamẽti nũquid poterit sic distribuere q⁹ aliquid perueniat ad suum monasterium vel sibi vel suo cõsanguineo. ibi nu.18.
Executor cui ordinario tenebit reddere rationẽ fit testator: fit de vna ciuitate vel diocesi ⁊ executor de alia. de testa.c.i.nu.15.fo.94.
Executor dꝫ qui deputat⁹ ad executionẽ testamẽti. Alibi dꝫ qui exequit sententiã, alibi q exeq̃ negotia, alibi q exeq̃ gratiã. de test.c.i.nu.4.fol.93.
Executor testamẽti nõ pot esse religiosus nisi petita ⁊ obtẽta licentia a suo superiore. Et si superior dedit licẽtiã exercẽdi illud offiũ an poterit talẽ licentiã reuocare. Et si religiosus nõ possit obtinere licẽtiam a superiore an cogi exequi. Et an tales religiosi possint esse executores in rebus licitis ad nõ pias causas. de testa.c.i.nu.7.8.9.⁊.10.fo.93.⁊.94.
Executor ad puniẽdũ debet admittere legitimas exceptiones. de offic.deleg.c.i.nu.28.fo.40.
Executor merus an possit subdelegare. de offi.deleg.c.i.nu.32.fo.41.
Executor dat⁹ ad puidẽdũ an possit inuocare brachiũ seculare. ⁊ an possit cognoscere de bñficio quod non vacat de facto quãuis vacet de iure.
Executor apostolicus põt conferre bñficia ad papã deuoluta. de prebẽ.c.si de beneficio.nu.13.fo.84.
Executor si est deputat⁹ a tali q non põt actualiter exequi: vt de legatus ab inferiore: non põt conferre. de rescrip.c.auditor.nb.19.fo.7.
Executor an possit agere ⁊ exigere legata ab heredibus ⁊ ab aliis. de testa.c.i.nu.25.fo.94.
Executor testamẽti an possit esse ordinarius loci vel diocesanus. Et quare tale officiũ potius cõmittitur prelatis q̃ aliis: ⁊ de quo diocesano in dubio est intelligendũ. de testa.c.i.nu.12.⁊ nu.13.14.fo.94.
Executori ad beneficia an currat tẽpus concilij lateranensis. de prebẽ.c.si de beneficio.nu.12.fo.84.
Executore ad bñficia sciẽte vacauit bñficiũ vltra ser meses an nocebit ei vt postea conferre non possit. de prebẽ.c.si bñficio.nu.11.fo.84.
Executores etiam non petentibus ordinarijs debẽt reddere rationẽ ⁊ ordinarij tenentur illam exigere. de testa.c.i.nu.20.fo.94.
Executores si sint parati reddere rationẽ ⁊ cũ nolint eam recipere nõ est eis imputandũ ex quo per eos non stetit: ⁊ quo puniantur si sint negligentes: ⁊ qui als delinquunt circa executionem. ibi nu.21.⁊ nu.22.
Executores q̃ authoritate pape bñficia conferunt vel delegati qui illa ad iudicant vt sua: an possint cõmittere curam alterũ vel mittere in corporalem possessionem. de rescrip.c.auditor.nu.26.fo.8.
Executio est multiplex. de rescrip.c.auditor.nu.6.fo.6.
Executores gratie an habeant iurisdictionẽ ordinariam vel delegatas. de offi.deleg.c.i.nu.18.fo.39.
Executores etiam erepti debẽt ad requisitionẽ ordinarij reddere rõnẽ de officio executionis q̃ gesserunt. de testa.c.i.nu.2.fo.93.
Executione sue nõ est necessaria citatio partis q̃ executio petitur officio iudicis ⁊ super re de qua non est cognitum. de fo.cõpe.c.i.nu.16.fo.53.
Exemptus si deliquerit etiam in loco exẽpto: ⁊ circa rẽ exẽptam ⁊ notorie ita q⁹ preiudicetur alteri an poterit eum per excõicationem punire. de offi.ordi c.vt clericorum.nu.7.fo.41.
Exẽptus q̃ subiiciatur iurisdictioni ordinarij. de testa.c.i.nu.3.fo.93.
Exẽpti eoipso q̃ eximũtur desinunt esse in personis: bonis sub potestate ordinariorum nisi contrarium de iure probetur. de excel.prelato.c. primo.nu.6.fo.136.
Exẽptio quelibet facta religiosis an sufficiat ad euitanda onera. de cẽsi.c.i. nu.8.fo.118.
¶ Expẽse vane ⁊ superflue quas faciũt scholares in repetitionibus ⁊ principijs vituperantur. de magi.c.cum sit.nu.1.fo.127.
¶ Expresse est dictio q̃ nõ cõtentatur expressione generis: sed requirit expressionẽ speciei. de prebẽ.c.per literas.nu.21.fo.82.
Expressio eoꝝ que in sunt nihil operatur. de rescrip.c.ꝑ literas.nu.39.fo⁰⁰.
Expressio in genere non sufficit vbi ius arctat aliquem ad singularem expressionem facti nisi circumstãtie specifice exprimantur. de electio.c.cõstitutionem.nu.4.fo.22.
¶ Expulsus a re corporali videt expulsus a iure in corporali illi inhereẽte. de foro compe.c.i.nu.2.fo.53.
Expulsus episcopus si velit vti iurisdictione sua quẽ modus seruare debeat de foro compe.c.i.nu.6.fo.53.
Expulso episcopo an possit archiepiscopus iniuriam vindicare. de foro cõpenti.c.i.nu.10.fo.53.
Expulsorum episcoporum sententias exequi an possint vicini episcopi. de foro compe.c.i.nu.14.fo.53.
Et in tali executione debeat quis citari. ibi nu.15.
¶ Extensio per idẽtitatem rationis an in penalibus ⁊ exorbitantibus fit lꝭ cita. de elec.c.cum rationi.nu.37.fo.13.
Et an licita sit extensio si ratio sit generaliter dicta. ibi nu.38.
Extensio ex identitate rationis fit in exorbitantibus. de rescriptis.c.literas. nu.7.fo.10.
Extensio per idẽtitatem rationis in exorbitantibus licita est. de elec.c.cuz concessa.nu.12.fo.30.
Extensio legis quandoq; fit vltra intentionez statuentis. de rescrip.c.abbates.nu.20.fo.2.
Extensio in exorbitantibus a iure nõ est licita per identitatem rationis. de rerum permu.c.i.nu.45.fol.9.
Extensio in penalibus aut exorbitãtibus an sit licita. de eta.⁊ qualita.c.cuz ecclesie.nu.31.fo.36.
Extensio in penalibus aut exorbitantib⁹ vel correctorijs an sit licita. de rerum permu.c.i.nu.2.fo.92.
Extensuoem recipit dispositio penali ⁊ corrigens. de offic.vica.c.primo. nu.11.fo.8.
¶ Extunc dictio quid importet. de here.c.nolentes.nu.2.fol.130.

¶ De litera. F.

Facilitas venie incentiũ tribuit delinquendi. de cele.miss.c.i.nu.1.fol.120.
¶ Factum esse siue fieri ⁊ paratum esse ad faciendum q̃cq̃ equiparantur. de rescrip.c.gratie.nu.9.fol.9.
Factum in hostio vel itinere hostij an ⁊ q̃ dicatur factũ in domo. vide ibi porticus. de elec.c.causam.nu.34.fol.20.
Facto proprio non potest quis consensum prestare vel autorizare. de rebus eccle.non alie.c.i.nu.6.fo.90.
Facta non possunt fieri. de here.c.i.nu.13.fo.129.
Facta pro infectis haberi non possunt. de immu.eccle.c.i.nu.6.fo.124.
Facta non possunt fieri infecta. de regula.⁊ transeun.ad reli.c.primo.nu.15. folio.105.
¶ Familiares episcoporum non debent grauari pro rebus ⁊ personis sicut nec episcopi. de reli.⁊ ve.san.c.i.nu.10.fo.123.
¶ Fautor delicti quomodo puniatur ⁊ quando quis dicatur fautor ⁊ quo⁹ tuplex sit fauor: ⁊ qualiter prestetur delicto. de penis.c.pẽo.num.14.15. et.16.fo.142.
¶ Feria large loquẽdo dicitur quilibet dies hebdomade: sed stricte loquẽdo secus. de relig.⁊ ve.san.c.i.nu.29.fo.124.
Feriatis diebus an procedi possit in processu summario. nu.17.fo.153.
Feriarum tempore que cause possint tractari ⁊ que non. de ver. signi.c.i. nu.2).fo.150.
Feriarum triplex est species. ibi nu.26.
¶ Festum omnium sanctorum: quare fuit ab ecclesia institutũ. de reli.⁊ ve. san.c.i.nu.6.⁊.26.fol.123.
Festum corporis christi qua die celebrari debeat. ibi nu.7.fo.123.
¶ Feudum an possit alienari sine licentia dñi in vnum ex agnatis ⁊ sine cõsensu aliorum. de iurepa.c.plures. nu.20.fo.118.
Feuꝺi dominus an exequatur sententiam suam. de senten.⁊ re iudi.c.pastoralis.nu.43.fol.70.
Feudum. res. an ex sola recognitione alio nõ apparente an efficiatur feudalis. de iureur.c.i.nu.29.fol..65
¶ Fictio quid est ⁊ vnde dicatur. de electionibus. capitulo. quod circa. numero.18.fo.28.
¶ Fides plena adhibetur enunciatis ⁊ narratis propter se: secus in enũciatis propter aliud. de ciba.c.i.nu.1.fo.62.
¶ Figura iudicij quid sit. vide quãdo causa cõmittitur cum hac dictione. de veeb.signi.c.i.nu.15.fo.149.
¶ Filij fratrum an succedant adinuicem in stirpes an in capita maxime in feudalibus. de iurepa.c.plures.nu.19.fol.118.
¶ Floci appellatione quid veniat. de sta.mo.c.i.nu.4.fo.107.
¶ Foraneus quis dicatur ⁊ qualis sit eius iurisdictio an ordinaria an delegata. de rescrip.c.⁊ si principalis.nu.32.fo.5.
¶ Forma omissa non valent gesta vbi forma a iure data fundatur super fauore priuate persone. de elec.c.constitutionem.nu.16.fo.23.

Formatio.

¶ Fornicatio an sit maius peccatum q̃ mendaciũ q̃ sit ex libidine vel aliꝭ qualitercunq; dũmodo sit mortale. de here.c.ad nostrũ.nu.72.fo. 132.
¶ Forte dictio quid significet. de app.c.i.nu.18.fo.72.
¶ Fraternitas an suppleat defectũ mandanti seu procurationis. de pcu. c.religiosus.nu.4.fo.45.
Fraternitas spũalis an suppleat inhabilitatẽ psone ad pcurãdũ. ibi nu.5.
¶ Frequẽter occurrentibus puidendũ est. de excel.prela.c.i.nu.1.fo.136.
¶ Fructus proueniens ex iurisdictione capituli sede vacante illi debẽtur. de elec.c.statutum.nu.17.fo.29.
¶ Fugere an teneatur insultatus ab inuasore. de homici.c.i.nu.11.fo.133.
¶ Funus si primo deferatur ad ecclesiam parochialẽ a ibi dicãtur missa: postmodũ portet apud fratres sepeliendũ an minuetur quarta debita. de sepul.c.dudum.nu.65.fo.100.
Funeralia dicuntur omnia que cumfunere deferuntur ⁊ vnde dicantur: et per quantum tempus debent. de sepul.c.dudum.nu.58.fo.100.
Funeralia seu mortuaria dicuntur ofa q̃ occasione funeris ⁊ etiam propter voluntatem mouentis obueniunt. de sepul.c.dudum.nu.80.fo.101.
¶ Furiosus quare occidendo vel mutilando nõ incidit in irregularitatẽ. de homici.c.i.nu.2.fo. 132.
Furiosus non põt inferre iniuriã sed pati fic: nec tenetur de dãno p eũ data to nec de homicidio: ⁊ q̃ sunt phibita furioso de homi.c.i.nu.2.fo. 132.
Et a quo fit probandus furor ⁊ quomodo probetur. ibi. nu.3.
¶ Futurũ exꝑteritoꝛ vel presenti presumit. de immu.eccle.c.i.nu.2.fo.124.

¶ De litera G.

Genus subsequens restringitur ad quantitatẽ specierũ precedẽtiũ enumeratarũ. de procu.c.non potest.nu.13.fo.45.
Gratia an valeat sine dispensatione sup pluralitate bñficiorum ex quo de vtroq; bñficio est facta mentio expressa suppositio q⁹ neutri dignitati imminet cura. de prebẽ.c.i.nu.11.fo. 80.
Gratia pape que est in fieri appellatione literarũ comprehenditur. de rescrip.c.literas.nu.2.fo.9.
Gratia super vacaturo non cõprehendit beneficium post datam in sententia creatum. de rescrip.c.literas.nu.1.fo.9.
Gratia dicitur que culpam peccatorum cõtritione ipsius peccatoris indulget; ⁊ reatũ culpe tollit penã eternã in temporalem commutando. de priuile.c.i.nu.35.fo.140.
Gratia pape seu priuilegium non scriptũ an requirat scripturã. de sepul. c.dudum.nu.71.fo.101.
Gratia q̃ dicatur g̃ialis vel spãlis. de concel.prebẽ.c.i.nu.21.fo.88.
Gratia si iungit cum dispensatione facienda est mẽtio de qualitate beneficij impetrãdi als gratia ꝺ: surreptitia. de prebẽ.c.i.nu.1.⁊.2. fo.80.
Gratia pape ad excludendũ surreptionem ponderatur in verbis dispositiuis non in executiui⁹ ⁊ quare. ibi nu.3.⁊ seq.
Gratia ⁊ impetratio an censeat surreptitia si nõ fiat mẽtio de qualitate beneficij impetrandi. de prebẽ.c.i.nu.12.⁊nu.15.fo.80.
Gratia quo ad dispensationẽ super pluralitate beneficiorum dicit surreptitia: sed quo ad substantiã ipsius gratie nõ fit per secundum paratus est dimittere primam. ibi nu.13.
Gratia ad sui validitatẽ nõ requirit scripturam nec etiam requiritur q⁹ fit bullata. de sepul.c.dudum.nu.51.fo.99.
Gratia pape est maioris authoritatis q̃ legati seu alterius inferioris. de offi.ordi.c.⁊ si apostolice.nu.8.fo.42.
Gratie eleuantis ad deum indiget aĩa. de bereti.c.ad nostrã.nu.15.fo.131.
Gratie dei quis sit effectus ⁊ quid sufficiat ad gratiam consequendam. de priuile.c.i.nu.34.fo.139.
Gratie quis sit effectus ⁊ quid ⁊ quotuplex sit gratia ⁊ quot sint species gratie. de magi.c.i.nu.2.fo.126.
Gratiam habẽti ⁊ ad illam an belanti si sit iam affectus vtputa qꝝ collatum est cõsensu sed nondũ est affectus possessionem: qualiter cõsuli debeat. de rescrip.c.gratie.nu.30.fo.9.
¶ Grauaminis veritas potest ꝺ: probari coram iudice ad quẽ ad iustificandam appellationẽ: ⁊ de hoc non fuerit facta probatio coram iudice a quo. de app.c.appellanti.nu.8.fo.75.
¶ Grex quid sit ⁊ quid armentum. de deci.c.i.nu.12.fo.102.
¶ Gubernatorum appellatione comprehenduntur priores. de rescrip.c. abbates.numero.8.fo.2.

¶ De litera H.

Habitus disparitas vitanda est. de elec.c.cum rationi.nu.7.fo.13.
Habitus religiosorum duplex. s. nouitiorũ ⁊ religiosorũ. de regula.c.eos qui.nu.2.⁊.4.fo.106.
An dilatio bit⁹ dilictiã ⁊ q̃ iducat pfessionẽ. ibi nu.3.
Habitus est signũ statꝰ deferẽtis eũ. de vita ⁊ bone.cle.c.q̃m.nu.32.fo.80.
Habitus certꝰ nõ est clericis deputatus. de ele.c.cũ rõni.nu.43.fo.15.
Habitus portatus ab aliquo in aliqua religione an ⁊ q̃n faciat ipsum censeri professum. de regula.c.eos qui.nu.1.fo.106.
Habitum deponere debet infra annũ is qui obligari non vult religioni. de regu.c.eos qui.nu.6.fo.106.
¶ Heremita an dicatur persona religiosa ⁊ an gaudeat priuilegio clericali ⁊ subsit epo. de preben.c.per literas.nu.6.fo.81.
¶ Heresis exceptio nõ potest opponi electo in papã: ⁊ de illa possit accusari. de elec.c.ne romani.nu.28.fo.17.
Hereses an debeãt extirpari. de hereti.c.ad nostrum.nu.6.fo.131.
Hereticus oĩno occultus an sit excõicatus. de hereti.c.i.nu.18.fol.129.
Hereticus videtur qui male sentit de articulis fidei ⁊ de sacramẽtis ecclesie. de vsu.c.i.nu.28.fo.135.
Heretici si post abiurataꝫ heresim nõ implent penitentiã iniunctam habentur pro lapsis. de hereti.c.ad nostrum.nu.23.fo.132.
Heretici reuersi bona an debeant confiscari. de here.c.i.nu.23.fo.130.
¶ Homagium quid sit ⁊ quis dicatur homo ligius. de sen. ⁊ re iud.c.pastoralis.nu.67.fo.71.
Homo nobilior est angelis. de reliqui.⁊ ve.san.c.i.nu.4.fo.123.
Hõ nõ cõputat⁹ inter aĩalia nec ĩ fructu nec ĩ redditu. de deci.c.i.nu.11.f.102.
¶ Hora canonica quid sit ⁊ vnde dicatur ⁊ qualiter dici debeãt hꝭ. de canonice. de celebra.miss.c.i.nu.14.fo.121.
Hore canonice sunt septem. de cele.miss.c.i.nu.13.fo.121.
Hore debite que dicantur. de cele.miss.c.i.nu.26.fo.121.
Hore canonice qualiter dici debeant ⁊ an fine peccato. de celebra.miss.c.i. nu.3.⁊.12.fo.120.
Hore beate marie ⁊ vigilie mortuorũ an sint de necessitate dicẽde. de cele. miss.c.i.nu.14.fo.121.
Ad horas canonicas dicendas an teneantur clerici beneficiati. de celeb. miss.c.i.nu. ,.fo.107.
In horis dicẽdis dispẽsare põt papa. de cele.miss.c.signum.nu.4.fo.121.
¶ Hortum conclusum ⁊ fontem signatũ quis habere dicatur. de sta.mo.c. i.nu. .fo.107.
¶ Hospitale nõ includit in mãdato de puidẽdo de bñficio ẽt si habeat ecclesiã vel capellã vel alia iura spũalia. de preben.c.per lras.nu.1.fol.81.
Hospitale an ⁊ q̃n sit locus religiosus ⁊ publicus ⁊ gaudeat priuilegio ecclesie. de preben.c.per literas.nu.14.fo.82.
Hospitalia an possint exigi fine fieri fine authoritate diocesani. de relig. do.c quia contingit.nu.19.fo.114.
Hospitalia regĩ nõ pñt cõferri in titulũ clerico seculari. Et quales debẽt esse viri preponendi hospitalibus. de reli.do.c.q̃ cõtingit.nu.6.fo.113.
Hospitalia an possint taliter fundari q̃ eps nullã ĩ eis habeat iurisdictionem vel alia iura epalia. de reli.do.c.q̃ contingit.nu.10.fo.113.
Hospitalia ad que onera teneantur. ibi nu.11.
Hospitalia secularia an possint ꝺferri religiosis: ⁊ an possint laicis bñficiꝰ filios vel vxores ex quibus sic̃ possent filios procreare. ibi nu.12.
Hospitalia pñt bẽe ius funerãdi etiã si nõ sit ecclesiã ⁊ alia spũalia quã do sunt constructa authoritate epi. de pbẽ.c.per lras.nu.19.fo.82.
Hospitaliũ rectores eg parant tutoribus ⁊ curatoribus ⁊ ad eoꝝ instar debẽt facere inuẽtariũ ⁊ pstare iurim ⁊ singulis annis reddere ordinarijs rõnẽ administrationis. de reli.do.c.q̃ contingit.nu.7.⁊.18.fo.113.
Hospitalarij ẽiugio vtẽtes ⁊ ferẽtes aliq̃ signũ vt crucẽ vel imagĩnẽ vel aliud an gaudeãt priuilegio clericali ĩ psona vel ĩ reb⁹. c.p lras.nu.5.f.81.

¶ De litera I.

Idem iuris est de toto quo ad totũ q̃ de pte quo ad partem. de ele.c.ne romani.nu.8.fo.17.
¶ Idonea persona que dicatur quo ad beneficia. de cõcess. preben.c.primo.nu.7.fol.86.
Idoneꝰ sinõ repiat ĩ monasterio q̃ possit ꝑfici poterit ĩ subfidiũ alĩ⁹ ꝑfici. de sup.ne.pl.c.q̃ regulares.nu.38.fol.33.
¶ Ieiunare qui teneantur. de here.c.ad nostrum.nu.6.fo.131.
Ad ieiunia ⁊ precepta ecclesie tenetur homo quantũcunq; bonus. de heret.c.ad nostrum.nu.3.fo.131.
Ignorantia q̃ ꝑsumaꝫ ⁊ quo probet. de consan.⁊ affi.c.i.nu.6.fo.126.
Et qualiter talis ignorantia probabitur. ibi nu.7.
¶ Illiteratus omnino promoueri nõ potest promotus tamen caracterez retinet. de eta.⁊ qua.c.cum ecclesie.nu.9.fo.33.
¶ Illudere quid sit. de renun.c.i.nu.2.fo.30.
¶ Immunitas que seu qualis dat⁹ fugienti ⁊ qua pena puniantur frangentes hanc immunitatem. de peni.⁊ re.c.i.nu.12.fo.144.
Et an epus possit talem fugientem extrahere de ecclesia ⁊ ponere ad monasterium ad penitentiam peragendam. ibi nu.13.
Immunitatẽ dare criminosis ⁊ damnatis q⁹ loc⁹ possit. de pe.⁊ re.c.i.n.8.f.144.
Corpus christi an liberabit. ibi nu.9.
Et an fugiens ad corpus xpi dum forte presbyter portat ad aliq̃ infirmã an gaudeat immunitate. ibi nu.10.
Immunitatis priuilegio quis gaudere debeat. ibi nu.11.
¶ Impecabilis an possit quis esse. de here.c.ad nostrum.nu.9.fo.131.

¶ Impedimento multiplici concurrẽte ad remotionem ynimo nõ sequit remotio alterius. de eta. ℞ qua. c. generalem. nu. 4. fo. 36.

¶ Imperator. Quatuor requiruntur in actu imperatoris: persone approbatio: unctio: consecratio ℞ imperij coronatio. de iureiurando. c. romani. nu. 2. fo. 64.

Imperator est pape subiectus. ibi nu. 3.

Imperator iurando tangit sacra: ℞ que sit forma iuramenti qõ prestat imperator. de iureiur. c. i. nu. 3. fo. 64.

Imperator primo eligitur in reges romanoꝝ: secõ electio cũ decreto presentatur pape: tertio examinata electione ℞ persona approbata in regẽ assumit: quarto promouendum in imperatorẽ pnũtiat: quinto ungitur ℞ consecratur. de iureiur. c. i. nu. 15. fo. 64.

Imperator anteq̃ approbetur quam potestatem recipiat. de iureiurã. c. i nume. 21. fo. 64.

Imperator habet iurisdictionem in quẽlibet regem sibi subiectũ. de sen. ℞ re iudi. c. pastoralis. nu. 7. fo. 68.

Imperator in actibꝰ ℞ sentẽtijs non subiacit dispõi iuris ciuilis. ibi. fo. 69.

Imperator licet dicatur dñs totius mũdi non tñ distringit totum orbem de sen. ℞ re iudi. c. pastoralis. nu. 61. fo. 71.

Imperator an in suo processu possit supplere defectum. de sen. ℞ re iudi. c. pastoralis. nu. 33 fo. 69.

Imperator quotuplici corona coronet. de iureiur. c. i. nu. 34. fo. 65.

Imperator in quo loco debeat coronari. de iureiu. c. i. nu. 24. fo. 65.

Imperator a quo tẽpore incipiat vti sigillo aureo. de iurein. c. i. nu. 27. f. 65.

Imperator recipit a papa vnctionem cõsecrationem ℞ diadema imperij. de iureiur. c. i. nu. 10. fo. 64.

Imperij electores eligunt in regẽ: sed p hoc non sequit electus iure imperij, sed ex sola prouocatione pape. de iureiur. c. i. nu. 5. fo. 64.

Imperij translatio de genere ad genus personarum spectat ad personã ℞ ecclesiam. de iureiur. c. i. nu. 4. fo. 64.

Imperio vacante succedit papa in iurisdictione imperij. de. de sen. ℞ re iudi. c. pastoralis. nu. 30. fo. 69.

Imperio vacãte an legatus de latere succedat in potestate imperij in prouincia in qua reperit. de sen. ℞ re iudi. c. pastoralis. nu. 75. fo. 71.

¶ Impetrans beneficiũ an teneatur facere mẽtionem de pensione: ℞ qd de habente hospitale quo ad administrationẽ an debeat de illo facere mentionem. de offi. ord. c. ℞ si apostolice. nu. 3. fo. 42.

Impetrans primo modo in forma pauperũ an preferatur secõ impetranti in forma gratie. de concess. preben. c. i. nu. 13. fo. 86.

¶ Imponere nouiter p̃ abbatibus non prohibẽ antiquas exigere vel augere de sup. neg. prela. c. q℞ regulares. nu. 7. fo. 32.

¶ Impobus quis dicatur ℞ quis poterunt. de fo. cõpe c. i. nu. 20. fol. 53.

¶ Impubes an possit obligari religioni. de homici. c. i. nu. 6. fo. 132.

Impubes nõ habet vocem in capitulo nisi fit. in. xviij. anno. de eta. ℞ qua. c. generalem. nu. 12. fo. 37.

¶ In cõmodum subiectorum ℞ filiorꝝ censetur incommodum superioris ℞ patris. de sepul. c. oudum. nu. . fo. 97.

Indefinita iuris equipollet vniuersali. de sepul. c. dudũ. nu. 38. fo. 98.

¶ Indulgẽtia que cõceditur a pena ℞ culpa qualis sit. de pe. ℞ remissi 9. c abusionibus. nu. 20. fo. 145.

Et quis possit hanc indulgentiam concere. ibi nu. 21.

Indulgentia an possit concedi existentibus in purgatorio. de peni. ℞ remiss. c. abusionibus. nu. 18. fo. 145.

Indulgentie conceduntur solum vere penitentibus confessis. de relig. et ve. san. c. i. nu. 8. fo. 123.

Indulgentiã an consequatur interessens aliquibꝰ horis infra dies octaue corporis xpi ꝫ nõ interfit omnibus. de reli. ℞ ve. san. c. i. nu. . 7. fol. 124.

Indulgentie indiscrete que dicant. de priuile. c. i. nu. 23. fo. 134.

Indulgẽtia si fit in aliqua ecclesia si quis vadat centies ad illam an toties gaudeat beneficio indulgentie. ibi nu. 24.

Indulgẽtias cõcedere an possint archiepi velepi in locis exẽptis sue diocesis. de priuile. c. archiepo. nu. 15. fo. 141.

Indulgẽtias dare spectat ad papã. de pe. ℞ re. c. abusionibꝰ. nu. 10. fol. 145.

Et ad hoc vt valeant quot requirantur. ibi nu. 11.

Indulgentia legitime concessa quid operetur. ibi nu. 12.

¶ Infamie exceptio non obstat psequenti ius suũ: põt aũt infamis eligere ℞ arbitrari ℞ potest testari ℞ pcurare ℞ pro se postulare. de reg. c. i. nu. 19. vers. in. iij. questione. fo. 106.

¶ Infans quis dicatur. de homici. c. i. nu. 4. fo. 132.

¶ Inferior a papa etiã cetus cardinaliũ sede vacãte nõ potest mutare vel corrigere constitõẽ edictam a papa. de elec. c. ne romant. nu. 10. fol. 17.

¶ Infirmus an post conualescentiã teneatur iterare seu dicere que omisit in infirmitate. de celeb. miss. c. i. nu. 19. fo. 121.

¶ Infra dictio quid significet. de app. c. q̃uis. nu. 4. fo. 73.

¶ Infula quid sit. de vi. ℞ ho. cle. c. qm. nu. 33. fo. 80.

¶ Inhabilitare aliquẽ ad beneficia potest inferior a papa cum cã ex statuto ℞ sententia. de vita ℞ ho. cle. c. qm. nu. 26. fo. 79.

Inhabilitatis tres species. de procu. c. religiosus. nu. 18. fo. 46.

¶ Inimicus ℞ rebellis differunt. de iureiur. c. i. nu. 16. fo. 64.

¶ Inquirere non potest iudex ad vtilitatem priuatam ℞ pro iure priuato de offi. ord. c. vt clericorum. nu. 10. fo. 41.

Inquisitor ℞ eps an possint concordare in vno custode tantũ ita q̃ sit vnꝰ ℞ non duo. de hereti. c. i. nu. 15. fo. 129.

Inquisitor an possit dare substitutũ. de hereti. c. i. nu. 19. fo. 129.

Inquisitor heretice prauitatis qualis etatis esse debeat ℞ an possit cõmittere vices suas. de here. c. nolentes. nu. i. ℞ nu. 6. fo. 130.

Inquisitor an ℞ quando possit torquere testes p̃ veritate eruẽda ℞ an possit iudicere ieiunia hereticis ℞ an possit fine episcopo tradere ipsos duro carceri magis ad custodiam quam ad penam. de hereti. c. primo. nu mero. 6. fo. 128.

Inquisitor procedẽs contra conscientiam contra aliquem ex odio gratia vel timore vel preterea commodi temporalis incurrit sententiã suspẽsionis ab officio per triennium si est episcopus vel superior. de hereticis. c. i. nu. 4. fo. 128.

Inquisitor an possit imponere penas pecuniarias applicãdas officio. de hereti. c. nolentes. nu. 6. fo. 130.

Inquisitoris officium ℞ heretice prauitatis per quos debeat exerceri. de hereti. c. i. nu. i. fo. 128.

Inquisitionis officium quis habet cõmittere. de hereticis. c. nolentes. nu mero. 5. fo. 130.

¶ Instantia inchoata cũ predecessore trãsit ad successorem in iurisdictione adeo q̃ trãsit etiam effectus citationis intantum q̃ non est necessaria noua citatio. de elec. c. ne romani. nu. 19. fo. 17.

Instantia in beneficialibus causis an possit perire. vt lite pendẽ. c. primo. nu. 5. fo. 59.

Instantia. Quid si petatur dilatio que nõ potest claudi intra instantiam vel si a principio adeo breuis est ex forma statuti qõ nõ põt a principio claudi tunc q̃ forte nõ stat et per iudicem nec per partem prorogaret ipso iure. de resti. in integ. c. i. nu. 29. fo. 50.

¶ Instrumentum in archiuo publico repertum an presumatur authenticum. de iureiur. c. i. nu. 20. fo. 64.

Instrumentũ producenti si dicatur q̃ non est ille qui in instrumẽto nominatur ꝫ sic vocetur quid iuris. de procu. c. i. nu. 14. fo. 43.

Instrumentum sponte ℞ scienter recipiens acceptare videtur etiam mandatum si nulla protestatione premissa recipit. de procuratori. c. i. numero. 25. fo. 43.

Instrumenti appellatione an comprehendatur scriptura priuata. de procur. c. i. nu. i. fo. 42.

Instrumenti receptione scienter facta sine protestatione obligat procuratorem ad mandati executionẽ. de procu. c. i. nu. 29. fo. 44.

Instrumẽta ad causam sonãtia penes se habens an presumatur ex hoc habere mandatum. de procu. c. i. nu. 22. fo. 43.

Instrumenta in foro ciuili possunt produci vsq̃ ad sententiã ex quo in eo non fit conclusio. de ver. sig. c. i. nu. 13. fo. 152.

Instrumenta an produci possint pendente dilatione data ad testes. deverbo. sig. c. i. nu. 4. fo. 152.

¶ Intẽtio actoris fieri ꝓbata dicens ius nouum excludens ius antiquũ debet illud funditus probare. de rescrip. c. literas. nu. 17. fol. 10.

¶ Inter dictus nominatim quis dicatur. de sepul. c. i. nu. 23. fo. 95.

Inter dicti tẽpore nõ licet corpora defunctorum in cimiteriꝭ sepeliri nisi in casibus permissis. de sepul. c. i. nu. i. fo. 94.

Inter dictum ab omnibus est obseruandũ indistincte. de sentẽ. excom. c. i. nu. 3. fol. 146.

Inter dictum latum sciẽs an teneatur illud seruare ꝫ nõ fit publicatũ. de sen. excom. c. grauis. nu. 5. fo. 147.

Inter dictum violari faciẽs quacũq̃ fulgeat potestate est excõicatus ipso facto. de sen. excom. c. grauis. nu. 3. fo. 147.

Inter dictum quando dicat seruare ab ecclesia matrice: ℞ an sciens interdictũ esse latũ teneatur illud obseruare licet non fit publicatũ. ℞ nu. 12. de sen. excõ. c. i. nu. 11. ℞ 12. fo. 146. ℞ in. c. grauis. eo. ti. nu. 5. fo. 147.

Inter dictum violans qua pena puniat: ℞ violare inter dictũ an fit plus q̃ violare excõmunicationem vel suspensionem: ℞ qualiter su mat interdictum. ibi nu. 18.

Inter dictũ iuris si violetur quid iuris. de sen. excõ. c. i. nu. 6. fo. 146.

Inter dictum an sit a laicis seruandũ: ℞ quo puniant non seruantes interdictum ℞ de materia. ibi nu. 7. ℞ 8.

Inter dictũ quo solet violari per religiosos. de sen. excõ. c. i. nu. i. fol. 146.

Inter dicti tempore fratres ℞ sorores tertij ordinis sancti Frãcisci nõ debent admitti ad missas audiendas. de senten. excommunica. c. cũ ex eo. nume. 3. fol. 147.

Inter dicti generalis tẽpore an domini tẽporales in capellis suis possint facere celebrari. de sen. excõ. c. grauis, nu, 6. fo. 147.

Et an tempore inter dicti poterũt pulsari campane ad predicationem vel capitulum congregandum. ibi nu. 7.

¶ Interesse ℞ expensa differũt: videtur tamen idem esse interesse ℞ dãnũ de rescrip. c. abbates. nun. fol. 2.

¶ Intimatio si negetur solenniter facta a quo fit probanda. de elec. c. cum. nu. 16. fo. 20.

Intimatio si nõ fuit facta ℞ iudex non detulerit appellationi: an sufficiat quo ad hoc quod dicatur causam esse denolutam ad curiam. ibi nu. 37.

Intimatio

Intimatio an requiratur in omnibus appellationibus. ibi nu. 38.

Intimatio appellationis an possit fieri ante dationẽ capitulorũ de elec. c. causam. nu. 16. fo. 19.

Intimatio an possit fieri ad domum si pars sit absens. ibi nu. 18.

Intimatio an sufficiat q̃ fiat tantum in vno loco publico de elec. c. cãm. nu. 68. fo. 21.

Et an sufficiat q̃ fiat in quolibet loco publico. ibi nu. 69.

Intimatio an possit fieri per procuratorem de elec. c. cãm. nu. 42. fol. 20.

Intimatio appellationis an debeat fieri appellato in scriptis ℞ expẽsis in timantis de elec. c. causam. nu. 53. fo. 20.

Intimatio an sufficiat fieri procuratori qui est in curia vel procuratori q est in domo appellationis de electionibus. c. causam. nu. 48. fo. 20.

Intimatio quando debeat apprehendere personam de electionibꝰ. c. causam. nu. 71. fo. 21.

Intimatio appellationis in quo loco fieri possit quando appellatus est in loco cãpestri vel rurali vbi non fit forte copia testium vel notariorũ de elec. c. causam. nu. 66. fo. 21.

Intimatio qualiter fiat collegio vel capitulo quãdo contra ipsa appellare tur: ℞ quid si nolle se cõgregare ℞ quando possit fieri procuratori: ℞ quo modo fieri debeat procuratorium ad intimãdum: ℞ quomodo de procuratorio fit facienda fides de elec. c. causam. nu. 41. ℞ seq. fo. 20.

Intimatio an requirat eundem ordinẽ qui requiritur in citationibus de elec. c. causam. nu. 20. fo. 19.

Intimatio si nõ sit facta secundum formam iuris an appellatio reddatur nulla de elec. c. causam. nu. 74. ℞ nu. 78. fo. 21.

Intimatio in quibus casibus requiratur de elec. c. causam. nu. 84. fo. 22.

Intimatio an sufficiat fieri procuratori habẽti mãdatum ad causam principalem tantum de elec. c. causam. nu. 45. fo. 20.

Et quid si plures essent procuratores cõstituti. ibi nu. 46.

Et quid si procurator esset reuocatus parum post cõstitutionem anteq̃ fuscipiat mandatum eo tamen ignorante. ibi nu. 47.

Intimatio an debeat fieri sciẽti ℞ quare nedum appellatio sed etiam dilatio est intimanda de appel. c. i. nu. 21. fo. 72.

Intimatio appellationis an sufficiat q̃ fiat intra septa ecclesie vel in claustro aut cimiterio vel in ecclesia aut in valuis ecclesie de elec. c. causam. numero. 33. fo. 72.

Intimationis effectus quis sit. de appel. c. i. nu. 11. fo. 72.

¶ Intrans domum animo furandi si non furetur an teneatur de sta. mona. c. i. nu. 26. fo. 108.

¶ Inuecta ℞ illata a feudatario an sint tacite obligata ℞ hypothecata dño de sen. ℞ re iudi. c. pastoralis. nu. 46. fo. 70.

¶ Irregularitas quid est ℞ quo iure fuerit inuenta ℞ quot sunt eius species ℞ quare fuerit inuenta. de bereti. c. i. nu. 17. fol. 133.

Irregularitatem nõ incurrit quis propter exercitiũ actus alterius q̃s officij diuini de vita ℞ bone. cleri. c. quoniam. nu. 22. fo. 79.

Irregularitatem nõ incurrit occidens vel mutilans hominem quando est infans dormiens vel furiosus vel quando aliter non potest quis mortẽ euitare: nec ex sola effusione sanguinis incurritur irregularitas de homici. c. i. nu. i. fo. 132.

Irregulares sunt officiales deputantes clericos nimis arcto carceri vbi aqua angustie ℞ panis doloris vix dari posset de peni. ℞ remissio. c. i. numero. 14. fo. 144.

¶ Irritum ℞ irritandum quo differant de verb. sig. c. i. nu. 59. fo. 152.

¶ Jus patronatus an indistincte transeat cum vniuersitate de iure patro. c. plures. nu. 17. fo. 118.

¶ Iter arripere debet pars in causa beneficiali ad curiã deuoluta per viã appellationis de elec. c. causam. nu. 12. fo. 19.

¶ Jubemus verbum est precepti. de cens. i. c. presenti. nu. 2. fo. 119.

¶ Judei dicuntur a tribu iuda que fuit ceteris honorabilior deinde. ca. i. nume. 8. fo. 128.

Judeus si producitur in testem an debeat iurare de testi. c. i. nu. 6. fo. 63.

Judei non sunt de foro ecclesie de vsu. c. i. nu. 12. fo. 134.

Judei pagani possunt indirecte excõicari de testi. c. i. nu. 2. fo. 63.

Judei nõ possunt excõmunicari vel alia cẽsura ecclesiastica arceri de vsur. c. i. nume. 19. fo. 134.

Judeorũ pueros auferre ℞ ipsos baptizare inuitis parentibus an possint principes de iude. c. i. nu. 11. fo. 128.

Judeis quare faueant principes de testi. c. i. nu. 9. fo. 63.

Judeis quare cõcamus ℞ non p̃dianis excõicatis. de testi. c. i. nu. 11. fol. 63.

Judeos ℞ alios infideles expellere de ciuitatibus ℞ eorum bonis priuare an sit licitum. de iude. c. i. nu. 15. fo. 128.

¶ Judex ecclesiasticus potest compellere iudicem secularem ad obseruãtiam iuris canonici in foro suo de peni. ℞ remi. c. i. nu. 2. fo. 144.

Judex appellationis assignat terminũ appellanti ad se presentandum coram iudice ad quem ℞ ad faciẽdum fidem de hoc de appella. cap. i. numero. 14. fol. 72.

Judex quando non defert an possit terminum assignare. ibi nu. 15.

Judex ratione oubij an possit pronuntiare se competentem de procu. c. instrumentis. nu. 12. fo. 42.

Judex quãdo cognoscit vt vir bonus si male arbitratur appellari põt de iudi. c. i. nume. 9. fo. 50.

Judex potest interrogare partes vbi equitas hoc suadet de verbo. sig. c. i. numero. 9. fo. 149.

Judex debet esse constans certus ℞ firmus de censi. capitulo presenti numero. 15. fo. 120.

Judex super non petitis pronuntiare nõ debet de rescrip. c. auditor. numero. 11. fo. 6.

Judex si mandat aliquid spectãs ad eius officium ad eum spectat punire contẽnentes eius mandatum de cele. miss. c. i. nu. 6. fo. 120.

Judex an possit cogi in causis que cõmittuntur simpliciter ℞ de plano et sine strepitu ℞ figura iudicij procedere tempore feriato ob necessitates hominum de verb. sig. c. i. nu. 27. fo. 150.

Judex an ad hoc qõ possit procedere super notorio si necesse qõ ante oĩa declaret notorium esse. de sen. ℞ re iudi. c. pastoralis. nu. 38. fol. 69.

Judex ecclesiasticus in quibus delictis possit punire laicum de offi. ord. c. vt clericorum. nu. 9. fo. 41.

Judex an possit supplere vbi exceptio propolita est inepta de elec. c. cõstitutionem. nu. 44. fo. 26.

Judex potest quis esse in accessorio expẽsarum licet nõ sit iudex in principali de rescrip. c. abates. nu. 12. fo. 2.

Judex cõpetens quis esse debeat in maleficijs cõmissis in cõfinibus duorum territoriorum de pe. c. multorum. nu. i. fo. 142.

Judex delicti cõmissi an debeat requirere iudicem domicilij delinquẽtis vt illum citet ibi existentem. Et iudex requisitus an teneatur citare vel remittere delinquentẽ de sen. ℞ re iud. c. pastoralis. nu. 62. fol. 71.

Judex coram quo quis tenebatur cõparere si est mortuus non arctat ad comparendum imo si non venit debet remitti pena de elec. c. ne romani. nume. 53. fo. 18.

Judicis quod in potestate est. necessariũ est de rescri. capitulo auditor. nume. 24. fo. 8.

Judicium est actus trium personarũ scz iudicis actoris ℞ rei. de verbo. sig. c. i. nu. 23. fo. 150.

Judicium integrum est quod plurimorũ sententijs comprobatur de sent. excom. c. i. nu. 4. fo. 146.

¶ Juramentum calũnie an debeat in omnibus causis prestari: ℞ si nõ prestetur quia forte non fuit petitum an vitiabitur processus de verbo. sig. c. i. nu. 33. fo. 151.

Juramentum nõ durat vltra tempus constitutionis de regu. ℞ transac. c. i. nume. 18. fo. 105.

Juramentũ corporaliter prestare an ℞ quãdo teneatur episcopus de elec. constitutionem. nu. 20. fo. 23.

Juramentum calumnie an excuset a condẽnatione expensarum de sen. c. i. numero. 8. fo. 67.

Juramentum an confirmet promissionem nullam de iureiurã. cap. i. nume ro. 25. fo. 65.

Juramentum prestitum pape an sit successoribus iterandum. ibi nu. 26.

Juramentum de calũnia an requiratur in causa que cõmittitur summarie ℞ de plano ℞. fo. 153. nu. 5.

Juramentum prestitum per procuratorem nõ excusat quin debeat iterari in propria persona de iureiur. c. i. nu. 12. fo. 64.

Juramentum an eo casu quo prestandum est corporaliter an sufficiat iurare presentibus euangelijs an vero requiratur tactura de her. cap. i. numero. 16. fo. 129.

Jurantes an possint inter se absoluere a iuramẽtis suis de vsu. cap. i. nume ro. 10. fo. 134.

¶ Jus nemini debet inuidere laqueum de rerum permu. c. i. nu. i. fo. 91.

Jus commune vbi cõcurrit cum priuilegio prefertur ius commune de sepul. c. dudum. nu. 9. fo. 97.

Jus speciale comprehẽdit in se ius priuilegij ℞ cõsuetudinis. de elec. c. statutum. nu. 7. fo. 28.

Jus agendi vbi variatur ex tempore vel loco oportet actorẽ partẽ loci vel temporis probare super quo fundat intentionem de rescript. cap. literas. nu. 16. fo. 10.

Jus exorbitans ℞ strictum non extẽditur per idẽtitatem rõnis de rescrip. c. auditor. nu. 22. fo. 7.

Jus naturale tollere non potest constitutio principis. nu. 3. fo. 154.

Jus sibi dicens propria authoritate an aliquam penam incurrat de excess. prela. c. i. nu. 19. fo. 137.

Jus colligẽdi passagium ℞ imponẽdi collectam an computẽtur inter immobilia ℞ illis adequẽtur de rebus ec. non alie. c. i. nu. 23. fo. 89.

Jus speciale quid dicatur de elec. c. statutum. nu. 28. fo. 29.

Jus competẽs ecclesie dicitur ius priuatũ ℞ non propium de elec. c. cõstitutionem. nu. 1. fo. 22.

Jus principalis agẽtis regulat ius tertij veniẽtis de elec. c. constitutionẽ. numero. 6. fo. 23.

Jus presentandi clericum an spectet ad rectorẽ an ad patronum de iure patro. plures. nu. 12. fo. 117.

Juris naturalis ea que sunt non possunt tolli per superiorẽ etiam papam vel imperatorẽ de sent. ℞ re iudi. c. pastoralis. nu. 73. fo. 7.

Juris bificiũ nemini est auferẽdũ de offi. ordi. c. vt clericorũ. nu. 11. fol. 41.

Jura ꝛ redditus annui cõparãtur rebus immobilibus de rebus eccle. nõ alie. c.i.nu.4.fo.88.
Jura sunt innouãda ꝛ reuocanda prout suadet vtilitas tpis instantis ꝛ experientia de sepult. c. dudum. nu.1. fo.97.
Jura edenda sunt ad perpetuam rei memoriam. ibi nu.2.
¶ Jurisdictio contẽtiosa nõ potest regulariter exerceri in aliena diocesi de foro compe. c.i.nu.17.fo.53.
Jurisdictio omnimoda si concedatur alicui quid videatur concessum de foro compe. c.i.nu.34.
Jurisdictio cum emolumento si de iure consuetudinario deuoluatur sede vacante ad capitulum alterius ecclesie quid iuris de elec. cap. statutus. numero.11.fo.29.
Jurisdictionis actus non debet exerceri per aliquẽ in diocesi nisi petita ꝛ obtenta licentia ab episcopo. de foro compe. c.i.nu.8.fo.53.
Jurisdictio an possit prescribi per aliquem utentẽ aliquo iure ex sola gratia ratione fauorabilitatis. ibi nu.9.
Jurisdictio in tpalibus in terris ecclesie subiectis videtur tẽporalis ꝛ nõ ecclesiastica de elec. c. statutum. nu.2. fo.28.
¶ Jus patronatus vnius patroni si venditur vel donat pluribus aut permutatur cũ pluribus personis vel si legetur pluribus quis presentabit de iurepa. c. plures. nu.10. fo.117.
Jus patronatus quot modis queratur ꝛ que iura competant patrono ꝛ an ius patronatus possit publicari seu confiscari propter maleficium patroni de iurepa. c. plures. nu.15. fo.118.

¶ De litera L.

Labijs deo seruiri põt ꝛ sacrificium offerri de celeb. missa. c.i.nu.2. ꝛ.10. fo.120.
Labijs seruire an sufficiat in bonis diuinis si cor diuertat ad alia. de celeb. miss. c.i.nu.10. fol.120.
¶ Lachrymas effundit quandoq; aliquis ex letitia ꝛ deuotione ꝛ quandoq; ex dolore de relig. ꝛ vene. san. c.i.nu.20. fo.123.
¶ Laicus an possit cõstitui procurator ad permutandũ de rerum permuta. c.i.nu.34. fo.93.
Laicus si a sede apostolica fuerit citatus ꝛ ceptus ꝛ detẽtus ne ad illã vadat an punietur de penis. c. multorum. nu.4. fo.142.
Laicus cõmittens homicidium si postea efficiatur clericus an debeat per iudicem laicum vel per ecclesiasticũ condẽnari de censi. c.i.nu.11. f.119.
Laicus procuratorio nomine potest acceptare beneficium de renuncia. cam illusio. nu.8. fo.30.
Laici non sunt capaces beneficiorũ de penis. c. multorũ. nu.6. fo.142.
¶ Legatus habet iurisdictionẽ in prouincia sibi decreta de sent. ꝛ re iud. c. pastoralis. nu.42. fo.69.
Legatus de latere non venit appellationẽ pape de sent. excõ. c. cum ex eo. numero.7. fo.148.
Legatus de latere potest dare beneficiales literas generales etiam non determinatas ad certũ beneficium. ꝛ non potest hospitale conferre in beneficium de preben. c. per literas. nu.3. fo81.
Legatus de latere an possit cõferre hospitalia ꝛ iuspatronatus laicorũ de preben. c. per literas. nu.20. fo.82.
Legatus an possit conferre beneficia extra prouinciã sibi decretam de officio ord. c. ꝛ si apostolice. nu.3. fo.42.
Legatus potest aliquid facere contra ius dispẽsando non tñ põt aliquid disponere vel rescribere contra ius aliud disponendo de rescrip. c. ꝛ si principalis. nu.36. fo.6.
Legatus an possit cõferre beneficia ad sedem apostolicã deuoluta de offi. ord. c. ꝛ si apostolice. nu.6. fo.42.
Legatus caret plenitudine potestatis de relig. do. ca. q; cõtingit. nu.9. versicu. furta predicta. fo.113.
Legatus de latere potest cõferre beneficia deuoluta ad papam de preben. c. si de beneficio. nu.14. fo.84.
Legati potestas an sit ordinaria vel extraordinaria de offi. ordi. c. ꝛ si apostolice. nu.10. fo.42.
Legati factum nõ censet factum pape de rescrip. c. auditor. nu.10. fo.7.
Legato cardinali quãdo credat de fo. cõpe. c.i.nu.44. fo.54.
Legatũ factũ monacho sub cõditiõe stante cõditionẽ extãtẽ efficiatur eps cui queretur legatum de elec. c. cum cõcessa. nu.9. fo.30.
¶ Leprosarium quid sit de prebẽ. c. per literas. nu.12. fo.82.
¶ Lenia delicta que dicãtur de pe. c.i.nu.7. fo.141.
¶ Lex ꝛ canõ dr esse cõformis honestati de elec. c. cũ rationi. nu.4. fo.13.
Lex superioris non tollitur per legem inferioris de elect. cap. ne romani. numero.6. fo.17.
Lex loquens de actu per verba preteriti temporis quando est penalis restringitur ad preterita tantum vel presentia nõ autem ad futura de eta. ꝛ quali. c. ꝛ bi qui. nu.1. fo.24.
Lex fori in qua iudicium agitur seruanda est quo ad ordinatoria iudiciorũ de iudi. c. dispendia. nu.18. fo.31.
Lex ꝛ constitutio dr esse rõnalis de electio. c. cum rationi. nu.2. fo.13.
¶ Libellus quando est ineptus sed probatio est apta: an probatio valeat. de elec. c. constitutionem. nu.43. fo.25.
Libellus siue petitio an requiratur in causa que committitur summarie et de plano ꝛc. nu.4. fo.155.
Libellus an necessario sit offerẽdus in casibus in quibus proceditur ordinarie ꝛ non simpliciter ꝛ de plano ꝛ sine strepitu ꝛ figura iudicij deuerbo. sig. c.i.nu.20. fo.149.
Libellus in quibus causis sit necessario dandus ꝛ in quibus nõ ibi numero. 21. fo.150.
Libelli oblatio an in summarijs exigatur de ver. sig. c.i.nu.10. fo.149.
Libelli ineptitudo an possit opponi post sentẽtiam de electionibus. c. cõstitutionem. nu.42. fo.25.
Libellum inferre in citatione debet actor: cui' expedit inducere litis pendentiam vt lit. pen. c. cum lite. nu.8. fo.60.
In libello non' est necesse q; petatur executio sed sufficit q; petatur pronũciari super eo de quo dr fieri condẽnatio de rescript. capitulo auditor. numero.10. fo.6.
¶ Liberorum appellatione an veniãt nepotes de baptis. cap. primo. numero.10. fo.122.
Et an comprehẽdantur nepotes naturales tantum ꝛ non legitimi descendentes a masculis. ibi nu.11.
¶ Libri ꝛ alia diuinis officijs deputata nõ possunt capi, pignorari nec distrahi pro decima de deci. c. si beneficio. nu.3. fo.103.
Libri rationum an ꝛ quando sint edendi de vsur. c.i.nu.16. fo.134.
Libris mercatorum an ꝛ quãdo sit credendum ꝛ standum de vsur. capit.i. numero.15. fo.134.
¶ Licentia tacita superioris an sufficiat vt religiosus possit esse executor. de testa. c.i.nu.7. fo.93.
Licentia dicitur nõ posse haberi quando expresse negatur vel si petatur ꝛ taceatur ꝛ nõ cõcedatur de foro cõpe. c.i.nu.40. fo.54.
Licentia generalis quando sufficiat. de fo. cõpe. c.i.nu.39. fo.54.
Licentia superioris nõ exigitur in clerico seculari quo ad consensum prestandum pe elec. c. cum concessa. nu.13. fo.30.
Licentia generalis si data fuerit religioso vt cõsentiat postulationi nominationi collationi vel presentationi si quam de eo fieri contingeret: qd iuris de elec. c. cum concessa. nu.10. fo.30.
Et quid si concedatur ei licentia specialis. ibi nu.11.
Licentia quid sit ꝛ quantũ duret ꝛ an expiret morte cõcedentis ꝛ a quo fit danda: ꝛ quis possit eam reuocare de elec. c. cum concessa. nu.2. fol.29.
Licentia prelati non excusat subiectos in delictis: vel in his que aguntur contra ius de elec. c. in plerisq. nu.3. fo.26.
Licentiam habens ordinis recipiendi a quocunq; epo hoc facere poterit etiam epo proprio mortuo de elec. c. cum cõcessa. nu.3. fo.30.
Et quis erit superior in danda licentia. ibi nu.4.
Et quid hec licẽtia generaliter detur a papa an valebit. ibi nu.5.
¶ Licitum. licet in vna parte domus aliquid facere qõ in alia nõ licet de censi. c. ad nostram. nu.8. fo.119.
¶ Lingue sacre sunt tres scilicet hebraica greca ꝛ latina de magis. capit.s. nuero.6. fo.126.
Lingue vulgares sunt septuaginta. ibi nu.7.
¶ Lis quãdo dicat pendere ꝛ que requirãtur ad hoc vt inducat litis pẽdentia vt lit. pen. c. cum lite. nu.2. fo.60.
Lis quando dicatur pendere vt lit. pen. c.i.nu.13. fo.59.
Lis si mouetur emptori de re empta debet litem intimare venditori: ꝛ requirere vt defendat: nec sufficit sola intimatio de elec. cap. causam. numero.84. fo.22.
Litis pendẽtia er quo tẽpore inducatur ꝛ vsq; ad qõ tempus duret vt lit. pen. c. cum lite. nu.4. fo.60.
Litis pendẽtia an er sola commissione cause absq; citatione inducatur vt lit. pen. c. cum lite. nu.6. fo.60.
Lite pendẽte nihil est innouãdum. vt lit. pen. c. cum lite. nu.1. ꝛ.3. fo.60.
Lites abbreuiare debet iudex ꝛ materias dilationum amputare de verbo signi. c.i.nu.28. fo.150.
Lite mota super episcopatu an qs per adeptionẽ pacificã curati vel dignitatis renũciet episcopatui de rescrip. c. gratie. nu.28. fo.9.
Litigãs cõtra possessorẽ beneficij si renũciat liti ꝛ cause in manibus superioris cõsentiẽtis an dicatur lis pẽdere vt lit. pen. i.nu.13. fol.59.
Si moritur vnus litigãtium lite principali nõ pendẽte sed iamfacta diffinitione a qua nõ est appellatum expectabitur mors opponẽtis sententiam pro se quo ad collationem fiendam per papam vt lit. pendẽ. c.i.nu numero.11. fo.59.
¶ Litere nulle possunt ex expressu cõsensu partium ratificari de rescrip. c. abbates. nu.31. fo.4.
Litere beneficiales ante earum executionez appellãtur gratie de rescrip. c. gratie. nu.2. fo.8.
Litere questionum prius ẽ admittãtur debent examinari per episcopum an poterit de eis iudicare de pe. ꝛ remiss. c. abusionibus. nu.24. f.145.
Litere gratiose vel contẽtiose qualiter bullentur de concess. preben. cap.s. numero.8. fo.86.
Litere falso vel surreptitie an reddãt processum nullum de preben. capit.i. numero

numero.8. fo.80.
Literarum appellatione comprehenditur gratia pape de rescrip. capitulo literas. numero.2. fo.9.
Literarum apostolicarum forma circa prouisionem beneficij de concessio. preben. c.i.nu.1. fo.86.
Per literas ad beneficia creatur ius ad rem etiam gratia pendente ꝛ dicitur debitum. de rescrip. c. gratie. nu.7. fo.8.
Literis sigillatis adhibetur fides ad preiudicium sigillantis de iureiur. c.i. numero.18. fo.64.
Literis pape vel alij er inferiori a papa an ꝛ quando sit credendũ de proba c.i.nu.3. fo.63.
¶ Locus sacer an per captiuitatem hostium desinat esse sacer. de elec. cap. in plerisq. nu.3. fo.27.
o cus remotus dicitur arbitrio iudicis de electi. ꝛ elec. pote. cap. causam. numero.65. fo.21.
Locus pius nõ habens ecclesiã potest habere iura spiritualia vt decimas ꝛ alias ꝛc. fic talia possunt accedere alteri loco pio q; ecclesie de preben. c. per literas. nu.2. fo.81.
Locus q; sit exemptus quomodo cognoscatur de priuile. c. archiepiscop'. numero.2. fo.140.
Locus exemptus non est de iurisdictione diocesani. ibi nu.3.
Locus debet esse tutus domino ꝛ eum associantibus de senten. ꝛ re iudica. cap. pastoralis. nu.12. fo.69.
Locus cedentis an attendatur an vero necessarij. de rescrip. cap. abbates. numero.24. fo.3.
Locus subiecti pro quo impetratur magis attenditur q; locus superioris. de rescrip. c. abbates. nu.13. fo.2.
Locus resalibi destinata non videtur esse vbi naturaliter est: sed in loco vbi est destinata. de elec. c. ne romani. nu.17. fo.17.
Locus ad hoc vt dicatur insignis quid requiratur de foro competẽ. cap. i. numero.25. fo.33.
Locus electionis si non est tutus quid agendum. de elect. cap. ne romani. numero.51. fo.18.
Loco notorie non tuto in appellatione assignato appellari potest ꝛ etiam fine appellatione citatio non arctat nulla exceptione opposita. de senten. ꝛ re iudi. c. pastoralis. nu.68. fo.70.
Loca de mensa an habeant specialem gubernationem. de rescrip. c. abbates. numero.29. fol.3.
Loca exempta licet non sint in diocesi sunt tamen de diocesi. de elec. c. romani. numero.40. fo.17.
Locorũ verbũ signi ficat vnitatẽ ad loca de rescri. c. abbates. nu.16. f.2.
¶ Locorum ad modicum tempus equiparatur venditioni fructuũ ad modicum tempus de rebus eccle. c.i.nu.15. fo.89.
Locatio quãdo dicatur facta ad modicum tempus vel venditio fructuum. de rebus eccle. non alie. c.i.nu.17. fo.89.
¶ Luctus quid sit ꝛ quot sint eius species de reliq. ꝛ ve. san. c.i.nu.21. fo.123.

¶ De litera M.

Mahometus quis fuerit ꝛ vbi fuerit nutritus ꝛ instructus ꝛ de eius vita ꝛ morte de iude. c.i.nume.7. fo.128.
Maior potestas in concursu absorbet effectum minoris vt lit. penden. c.i.nu.4. fo.59.
Maiora ꝛ grauiora que dicantur de procu. c. non potest. nu.11. fo.45.
Maleficia si in confinibus districtuum perpetrantur quis debeat esse iudex. de penis. c. multorum. nu.2. fo.142.
¶ Mandans fieri delictum an teneatur maleficio non commisso: ꝛ an secuto delicto teneatur indistincte mãdãs ꝛ mandatarius. ꝛ quãdo indistincte teneatur mandans ꝛ mandatarius de penis. capitulo primo. numero.6. ꝛ.8. fo.141.
Mandans alicui vt deliquer et si diu postea commisit an mandãs teneat. de penis. c.i.nu.9. fo.141.
Mandatarius si intervenit vt nudus minister tunc revocatio tpedit actũ gerendum sine certiorizatione de renuncia. c. cum illusio. nu.12. fo.31.
Mandatum de beneficio ad collationem episcopi comprehendit beneficium ad capitulum deuolutum. de preben. c.ñ. de bñficio. nu.1. fo.83.
Mãdatum de prouidendo de beneficio ad collationẽ epi cõprehendit beneficiũ ad episcopum deuolutũ ꝛ ex negligentia capituli. ibi nu.2.
Mandatũ si fit datũ procuratori ad opponendũ crimina ꝛ defect' si tñ nõ dum est susceptum mandatum an tenebit oppositio de procura. c. non potest. numero.6. fo.44.
Et quid si velit opponere in formas vel personas eligentiũ. ibi nu.7.
Mandatũ plati ad lites vel negocia nõ habita distinctione an sub noe dignitatis vel sub noe pprio detur nõ facit ppetuari litis cõtestationẽ propter mortẽ plati de pcu. c. procuratorem. nu.3. fo.46.
Mandatũ ad exercitiũ actus iudicialis vel extraiudicialis qui agitari nõ põt noe mãdãtis post mortẽ mãdans ppter mortẽ nec successoris nomine vt habeo ins causer finiri morte mãdãtis et nõ re integra. ibi nu.4.
Mandatũ prelati in causa ecclesie an expiret morte prelati de procur. cap' procuratorum. nu.15. fo.48.
Mandatum procuratorium an possit probari aliter q; per literas vel per instrumentum aut per testes. de procur. c.i.nu.10. fo.42.
Mandatum habens ad agendũ si non habet ad defendendum an mandatum habere dicatur. de procur. c. non potest. nu.1. fo.44.
Mandatum procuratoris an possit probari per testes vel instrumẽta de procur. c.i.nume.13. fo.43.
Mandatum speciale de gerendo actum cum certa persona si alicui detur: debet illi intimari reuocatio de renuncia. c. cum illusio. nu.14. fo.31.
Mandatum an inteligatur tacite reuocatum per mortem mandãtis de renuncia. c. cum illusio. nu.16. fo.31.
Mandatũ ad intimandũ appellationem appellato quomodo fieri debeat de elec. c. causam. nu.43. fo.20.
Mandatũ speciale in quibus casibus regrad. de elec. c. cãm. nu.44. fo.20.
Mandatũ simpliciter factũ de prebẽda in eccla vbi sunt facer dotales et nõ facer dotales equiparatur mãdato. de rescrip. c. literas. nu. 8. f.13.
In mandato de puidẽdo de bñficio non includitur hospitale etiam si habeat ecclesiã vel capellãvel alia iura spũalia. de preb. c. p literas. nu.1. f.81.
¶ Masculini an ꝛ quãdo cõprehẽdat femininũ. de sepul. c.i. nu.6. fol.95.
¶ Matrimoniũ cõtrahẽs sciẽter in gradu cõsanguinitatis vel affinitatis vel cũ monali ipso facto est excõicatus. de cõsan. ꝛ affi. c.i. nu.1. fo.125.
Matrimoniũ contrahẽs in casu ꝓhibito scienter vel ignoranter an sit excõmunicatus. Et quid si quis a principio fuit ignorãs postea sciuit gradum prohibitũ ꝛ tamẽ perseuerauit in cohabitatione an idem sit excõmunicatus de cõsang. ꝛ affi. c.i. nu.4. fo.125.
Matrimoniũ cõtrahens cum illa quã credebat monialẽ vel cõsanguineã que in veritate non erat quid iuris. ibi nu.5.
Matrimoniũ cõtrahẽs cũ illa q; scienter permisit maritũ ꝓmoueri ad sacros ordines remanẽdo in seculo dein de marit' mort': ꝛ alius scienter cõtrahit cũ ea: an puniatur: ꝛ qd si aliqs dicit illi que est ꝓfessa volo cõtrahere tecũ an puniat. ꝛ nu.17. de cõsang. ꝛ affi. c.i. nu.16. ꝛ.17. fo.126.
Matrimoniũ coacte contrahẽs in casibus prohibitis an incidat in penã. de consang. ꝛ affi. c.i. nu.8. fo.125.
Et quid si cõtrahat quis matrimoniũ in casibus prohibitis scienter: tamẽ nõ cõsummauit per copulã carnalẽ an puniat: ꝛ quid si cõtraxit spõsalia sciẽter in casibus ꝓhibitis sed nõ fuit matrimoniũ. ꝛ nu.10. ꝛ.11.
Matrimoniũ ꝛ spõsalia sunt diuersa. de iudi. c. dispendia. nu.14. fol.32.
Matrimonialis causa multis modis potest agi ꝛ intẽtari. de iudi. c. dispendiosam. nu.13. fo.32.
Matrimonialis causa principalis vel incidẽs an fit tractãda summarie simpliciter ꝛ de plano. de iudi. c. dispendia. nu.15. fo.32.
¶ Memoria hominis labilis est. de verb. sig. c.i. nu.39. fo.151.
¶ Mendicans si trãsit ad ordinem nõ mendicãtium deinde redit ad suũ ordinem quid iuris. de reg. c.i. nu.11. fo.105.
Mendicans trãsiens ad ordinẽ nõ mendicantium etiã ex authoritate pape non hz vocem in capitulo etiam si sibi hoc libere ab aliꝰ cõcedatur. de regu. c.i. nu.3. fo.104.
Mendicãs nõ potest assumi extra ordinẽ mendicãtium ad prioratus: administrationẽ: vel officiũ vel regimẽ aiarũ per se vel per aliũ. ibi nu.4.
Mendicãs si trãseat ad alium ordinẽ mendicantiũ vel nõ mendicãtium quid iuris. Et an ordo nõ mendicantiũ possit esse arctior ordine mẽdicantium: ꝛ in quo possit esse arctatio. de reg. c.i. nu.9. fo.104.
Mendicãtes qui dicãtur de penis. c. cupientes. nu.6. fol.143.
Mendicantes dicũtur a mene qõ est defectus. de reg. c.i. nu.4. fo.104.
Mendicãtes qui dicantur. ibi nu.8.
¶ Mensis quot dies habeat. de elec. c. causam. nu.52. fo.20.
¶ Mens disponẽtis inspici debet. de rescrip. c. ꝛ si principalis. nu.9. fo.4.
¶ Mentio specialis beneficij quãdo dicatur esse facta. de offic. ordi. c. ꝛ si apostolice. nu.14. fo.42.
¶ Meretrici dare cũ qua quis peccauit an sit peccatum. de reli. ꝛ ve. san. c.i. nu.32. fo.124.
¶ Missa an sit de horis canonicis. de celeb. miss. c.i. nu.15, fo.121.
Missas religiosorum audire licitum est fine preiudicio ecclesiarũ parochialium. de excessi. prela. c.i. nu.7. fo.136.
¶ Moderari verbũ importat minutionem. de iurepa. c.i. nu.8. fo.115.
Modificare corrigere mutare detrahere dispensare differunt. de elec. c. ne romani. nu.7. ꝛ.13. fo.17.
Modificari dicitur quãdo modificatur tẽperatur ꝛ restringitur seu limitatur. de elec. c. ne romani. nu.7. fo.17.
Modificatio sapit diminutionem. de elec. c. ne romani. nu.31. fo.17.
¶ Monachus si eligatur in papam an fine licẽtia sui prelati possit cõsentire cũ nõ habeat velle nec nolle. de elec. c. cum cõcessa. nu.14. fo.30.
Monachus professus si ejiciatur a monasterio an bona que cõtulit poterunt retineri. de sta. mona. c.i. nu.37. fo.109.
Monachus nõ potest post ingressum cũ aliquo contrahere quia nihil habet proprij. ibi nu.38.
Monachus vnius monasterij si tpe electionis ante cõsensum trãsiuit ad aliud monasterij qs platus licẽtiabit eũ. de elec. c. cũ cõcessa. nu.6. f.30.
Monachus qui renũciat capelle nõ põt epo dispensari vt ad primũ mo-

nasterium redeat. de elec. c. i̇n pleriſq; nu. 16. fo. 27.
Monachus illegitime promotus ad epiſcopatū ſi cōtingat eum eꝛ illegiti mitate repelli poteſt repetere primū monaſteriū. de elec. c. in pleriſq; numero 4. fo. 26.
Monachus poteſt eſſe delegatus ſi ſit in dignitate. de reſcri. c. ꝛ ſi princi palis. nume. 23. fo. 5.
Monachus prefectus eccleſie ſeculari an debeat illā regere ſecundū offi ciū ſeculare. de cele. miſ. c. ſignū. nu. 7. fo. 122.
Mach ometus per ſarracenos adoꝛatur. de iudeis. c. i. nu. 2. fo. 127.
Monachus an ꝛ quando ceniſeat profeſſus. de regula. ꝛ tranſe. ad reli. c. eos qui per totum. fo. 106.
Monachus an in cauſa criminali poſſit ſtare in iudicio. de ſtatu mona. c. i. numero. 51. fo. 110.
Monachus monaſteꝛij eꝛcepti ſi promotus fuit in abbatē alterius mona ſteꝛij eꝛcepti ſi eꝛ cauſa honeſta renūciat adminiſtrationi ꝛ regimini dicti monaſteꝛij: vbi remanebit iſte monachus. de ſtatu monacho. c. i. numero. 46. fo. 110.
Monachus ſi infra ſepta monaſteꝛij cōmiſit homicidiū: ꝛ extra adulteriū an debeat puniꝛi ꝛ abſolui per abbatē vel per epm. ibi nu. 47.
Monachus ſi delinquit an debeat cōtra eū inquiꝛi ꝛ puniꝛi ſcōm formaꝫ iuris cōis an vero ſecundū ſtatuta regule. ibi nu. 48.
Monachus pro ſ̄cto ciuili coꝛā quo iudice ſit cōueniēdus. ibi nu. 49.
Monachus aſſumptus ad eccleſiā ſecularē an teneatur ſeruare regulā. de elec. c. cum rationi. nu. 49. fo. 16.
Monachus remot⁹ ab ep̄atu an remaneat monachus primi monaſteꝛij. de elec. c. cum rationi. nu. 50. fo. 6.
Quid ſi monach⁹ electus ad parochialē eccleſiā eoipſo exiſtente eligatur ad aliā an requiꝛat conſenſus alicuius vt conſentire poſſit. ibi nu. 51.
Monachus an poſſit permutare ſuas obuentiones canonicas. de rerum permu. c. i. nu. 22. fo. 92.
Monachus qui de vno monaſterio ad aliud promouet an debeat profiteꝛi in ipſo ſecūdo monaſterio anteq̄ ſibi decernat adminiſtratio eiuſdē monaſteꝛij. de regula. c. i. nu. 19. fo. 106.
Monachus qui portat habitū cooptū ſub habitu clericoꝝ ſecularium an ſit apoſtata. de vita ꝛ ho. cle. c. quoniam. nu. 3. fo. 80.
Monachus carens adminiſtratione nō poteſt regulariter dare eleemoſy nam. de vi. ꝛ ho. cle. c. quoniam. nu. 38. fo. 80.
Monachū egrotantē ſi abbas recipere noluerit ꝛ poſtea multa bona que ſiuerit: quid de talibus bonis fiet. de ſtatu mona. c. i. nu. 39. fo. 109.
Monachus vnius monaſteꝛij ſi ad eccleſiā regularem p̄moueat an rema neat monachus ſecundi monaſteꝛij. de elec. c. in pleriq; nu. 17. fo. 27.
Monachus nō pōt habere prepoſituram vel decanatū eccleſie ſecularis: niſi hoc fiat propter neceſſitatē cure animarum. de elec. cap. cum ratio ni. nu. 42. fo. 15.
Monacho an profeſſo nō debet conferri prioꝛatus vel alia adminiſtratio de ſta. mona. c. i. nu. 11. fol. 107.
Monachi confiteri debent in prima dñica cuiuſlibet meſis. de ſtat. mona cho. c. i. nu. 5. fo. 107.
Monachi ad curias p̄ncipū ſine ſpeciali licentia accedere nō debēt. de ſta. mona. c. i. nu. 9. ꝛ nu. 25. fo. 107.
Monachi in prioꝛatibus vel alijs adminiſtrationibus nō debēt ſoli habi tare ſed debēt habere ſecum aliū monachum. nu. 30. ꝛ. 32. fo. 107.
Monachi cui cōfiteri debeāt. de ſta. mona. c. i. nu. 18. fo. 107.
Monachi nigri nō debēt vti calciamentis calcaribꝰ: zonis: cultellis: ꝛ ſel lis niminſ ſumptuoſis ꝛ ornatis. de ſtatu mona. c. i. nu. 3. fo. 107.
Monachi nigri facti epi an debeāt ſeruare cōſtitutionē in venationibus veſtibus ꝛ eſu carniū. de ſta. mona. c. i. nu. 21. fo. 108.
Monachi an poſſint ad clauſtrū reuocari. de ſta. mona. c. i, nu. 33. fol. 108.
Monachi nigri an poſſint vti veſtibus de cotono que appellant fuſtanei: vel veſtibus delicatis de lana. de ſta. mona. c. i. nu. 36. fo. 109.
Monachi vagantes quo iure poſſint reuocari ad clauſtrum. de ſta. mona. c. i. nume. 27. fo. 108.
Monachis nigris interdict⁹ eſt ornat⁹ ꝛ exceſſus in veſtibus cibis ꝛ poti bus eg̃taturis ꝛ electi ſternȳs. de ſta. mo. c. i. nu. 2. fo. 107.
Monachis ſeu p̄latis regularibus ſibi ſubiectis quatuoꝛ p̄hibenē circa beneficia. de ſtip. negl. p̄ela. c. q; regulares. nu. 6. fo. 32.
Monachale ſeiugū videt carcer. de ſta. mona. c. i. nu. 24. fo. 108.
Monaſteriū ſi quis intrauerit ꝛ exiuit ante factā ꝓbationē ꝛ iterū poſtea ingreditur idē vel aliud monaſteriū an debitur ſibi integrū temp⁹ ad ꝓbandū. de regula. ꝛ tranſe. c. eos qui. nu. 7. fo. 106.
Monaſterio ejci de facto nō debet religioſus grauiter delinquēs. de priu ile. c. i. nu. 28. fo. 139.
In monaſterio eodem nō debent ſimul ſociari mares ꝛ femine. de elec. c. cum rationi. nu. 19. fo. 14.
Monaſteria ſunt ſubiecta oneri procurationis legatoꝝ ſedis apoſtolice ꝛ etiā iuriſ epiſcopalis. de cenſi. c. i. nu. 3. fo. 118.
Monaſteria mixta virorum ꝛ mulieꝝ an ſint licita. de elec. c. cum rationi nume. 24. fo. 14.
Moniales q̄ ꝓpꝛie dicant. de ſta. mona. c. attenentes. nu. 19. fol. 112.
Monialiū veſtis qualis eſſe debeat ꝛ an liceat eis habere cōmā nō cornu tam vel capillos deferre. de ſta. mona. c. attendentes. nu. 8. fo. 111.
Moneta aliā q̄ currentem non pōt collector exigere. de deci. c. ſi bene ficiorum. nu. 11. fo. 104.
Moneta turonēſiū vel vienenſiū ꝛc. ſi non currit amplius in illo loco vbi facienda eſt ſolutio quid agendū ꝛ qd ſi due monete pariter cōcurrāt in loco: de qua fiet ſolutio. ꝛ quid ſi moneta fit minoꝛata a tpe tarationis vel dati priuilegij de qua ſoluetur. de deci. c. ſi beneficiorū. nu. 1. fol. 104.
Motus ꝓpꝛius tollit vitiū a quo ſurgit immediate ſurreptio ꝛ vitiū ſurre ptionis non tñ tollit vitiū inhabilitatis ꝓsone etiā cōſecutine deſcēden tis a vitio a quo ſurgit ſurreptio. de preben. c. ſi romanⁿ. nu. 7. fo. 83.
Motus ꝓpꝛi⁹ firmat gratiā ꝫ defectū ſurreptionis ꝛ intentionis ſurgen tem eꝛ pluralitate beneficiorū. de preben. c. ſi romanⁿ. nu. 1. ꝛ. 6. fo. 83.
Motus ꝓpꝛius legati de latere an idē operetur q̄ motus ꝓpꝛius pape. de preben. c. ſi romanus. nu. 4. fo. 83.
Motus ꝓpꝛius quare tollit ſurreptionē etiam q̄ ꝓuidetur būti plura beneficia. de preben. c. ſi romanus. nu. 9. fo. 83.
Motus ꝓpꝛius legati tollit ſurreptionē ſicut ꝛ motꝰ ꝓpꝛius pape. de of. ſi. ord. c. ꝛ ſi apoſtolice. nu. 9. ꝛ nu. 11. fo. 42.
Motus ꝓpꝛius non ampliat gratiam nec facit eā late intelligi ſed bene per ipſum tollit ſurreptio. de preb̄. c. per literas. nu. 9. fol. 82.
Mos ſimpliciter ſumit⁹ pro naturali vt lit. pen. c. i. nu. 23. fo. 69.
Morte principalis an expiret adminiſtratoris officiū. de procura. c. pcu ratoꝛem. nu. 14. fo. 47.
Morte alterius litigātiū, nō perimit inſtātia quaten⁹ ſuperſtes intēdit be neficium vt lit. pen. c. i. nu. 5. fo. 59.
Mulier vidua denominaſ a dignitate prioris mariti donec nubat alte ri. de elec. c. ne romani. nu. 44. fo. 18.
Mulieris appellatione an virgo cōpꝛebēdaſ. de relig. domi. c. i. nu. 6. f. 112
Mulieres nō tenent ſcireſura. de elec. c. circa. nu. 12. fo. 28.
Mulierib⁹ platurā būtib⁹ an ſit licitū ꝑcidicare. de reli. do. c. i. nu. 10. f. 112.
Mutari dicit quādo mutaſ aliquid ꝛ illo ſublato aliud loco eius ſtatui tur. de elec. c. ne romani. nu. 7. fo. 17.
Mutabilitas perſonarū nō tollit quin beneficiū duret in ſua qualitate. de reſcrip. c. ꝛ ſi principalis. nu. 22. fo. 5.
Mutilatio quid ſit. ꝛ an quo ad irregularitatem mutilatio equipareſ bo micidio. de homici. c. i. nu. 8. fo. 133.
Mutuans pecunias cōtati hoc pacto q̄ remittat ſibi onus collecte an ſit vſura. de vſu. c. i. nu. 33. fo. 135.

De litera M.

Mirra tā per partē aduerſam ne videaſ quis fateri cautela eſt vt dicat iuxta aſſertionē talis. de ſen. ꝛ re iudi. c. paſtoralis. nu. 4. fo. 68.
Neceſſitatis cauſa licitū eſt monachis carnes comedere de cenſi. c. ad noſtrum. nu. 8. fo. 119.
Negatiua eſt probabilis per inſtrumentū. de iureiur. c. i. nu. 8. fol. 64.
Negationes due faciunt vnā affirmationem. de offi. deleg. c. i. nu. 17. fol. 39.
Negligentia quādoq; equiparatur dolo. de teſta. c. i. nu. 5. fo. 93.
Negligentiā prelati ſupplet prelatus etiam quādo datur defectus reſpe ctu facultatis ſe inhabilitādi. de eta. ꝛ quali. c. cū eccleſie. nu. 26. fol. 35.
Negligentiā cōferendi particularia beneficia ad prelatos etiā regulares ſpectantia ſupplet dioceſanus de iure cōi in nou exemptis. de ſupple. negli. prela. c. quia regulares. nu. 4. fo. 32.
Negligentia priuatur quis voce capituli. de eta. ꝛ quali. capitu. ꝛ bi qui. nu mero. 2. fo. 34.
Negligētes recuperare bona eccleſiarū malefaciūt q; negligētes acqui rere cū poſſunt tenentur. de reli. domi. c. q; cōtingit. nu. 5. fo. 113.
Negociator quis dicaſ. de cenſi. c. preſenti. nu. 12. fo. 120.
Negociatio cōmercium ꝛ officium differūt. de vita ꝛ ho. cle. c. i. nu. 5. f. 78.
Nobilitati cōparatur literatura. de baptiſ. c. i. nu. 12. fo. 122.
Nomen generis cōis de ſtricta ſignificatione vocabuli cōprehendit in ſe maſculinum ꝛ femininum. de elec. c. rationi. nu. 15. fo. 14.
Notarius ſi neget ſcripſiſſe illud in inſtrumentū vel q̄ nō ſit notarius an ſit p̄obandum ꝛ a quo de procura. c. i. nu. 15. fo. 43.
Notorium dicitur quod eſt indubitatum. de ſent. ꝛ re iudica. cap. paſto. numero. 10. fo. 69.
Notoriū eſt qđ eſt in corpoꝛe iuris clauſum. de ſepul. c. dudū. nu. 70. f. 101.
In notoꝛijs ſemper ante omnia pronūciandū eſt id eſſe notoriū. de ſenten. ꝛ re iudi. c. paſtoralis. nu. 55, fo. 70.
Notitia quando preſumatur vel non. de elec. c. cauſam. nu. 78. ꝛ ſequen tibus. fo. 22.
Notitiam vacationis beneficij quando dicatur quis habere. de cōcel. pre ben. c. i. nume. 6. fo. 86.
Notificatio ſi ſit facta appellato poſt tps de q̄ i hac clemētina nō arctabit appellatū nec deuoluet negociū ad curiā. de ele. c. cām. nu. 81. fol. 22.
Notificatio facta cenſet ſi per eum cui fieri debet fiet quominus fiat. de re nun. c. cum illuſio. nu. 5. fo. 30.
Notorietas an ꝛ qñ releuet ab onere pbādi. de appe. c. appellāti. n. 6. f. 75.

Noualia

Noualia ſeu ager noualis quis dicatur. de decī. c. i. nu. 3. fo. 102.
Nouiter creatum nō dicitur qō olim fuit. de reſcrip. c. literas. nu. 11. fol. 10.
Nouum dicitur aliquid multis modis. de penis. c. cupiētes. nu. 14. f. 144.
Nudum miniſteriū ſi alicui cōmittit ſub nomine dignitatis an trāſeat in ſucceſſorem. de offi. deleg. c. i. nu. 30. fo. 41.
Nullitas ꝫd qō nullū quandoq; reuocatur de facto quatenus de facto proceſſit. de ſen. ꝛ re iud. c. paſtoralis. nu. 76. fo. 71.
Nuncio publico an ꝛ qñ credendum ſit. de dolo ꝛ contu. c. i. nu. 27. f. 58.

De litera O.

Obedient ie ſubiacet homo p fectus. de bere. c. ad noſtrum. nu. 13. fo. 131.
Obedientiarij ꝛ manuales nō poſſunt abſq; cauſa reuocari de ſupplen. neprela. c. quia regulares. nu. 43. fo. 33.
Obedictiarij an q̄diu manutenentur in obedictiarijs poſ ſint agere p locis illis ꝛ illa defendere. de reſcrip. c. abbates. nu. 28. f. 3.
Oblati eccleſijs vel monaſterijs an gaudeāt priuilegijs eccleſiarū quib⁹ oblati ſunt: ꝛ an intelligantur renūciaſſe propꝛijs ꝛ vouiſſe cōtinentiā: ꝛ qui dicanē oblati ꝛ conuerſi. de deci. c. i. nu. 20. ꝛ. 21. fo. 103.
Oblationes que fiunt ad imagines domine noſtre cuius ſint ꝛ an talia obla ta poſſint conuerti ad aliū pium vſum ſine authoꝛitate pape. de pbē. c. per literas. nu. 15. fo. 82.
Oblationes que fiunt epo celebrante in eccleſia predicatoꝝ exempta cui debentur an epiſcopo an eccleſie exempte. de priuile. c. archiepiſcopo. numero. 13. fo. 140.
Obſtaculū dicitur ꝓpꝛie perpetuū vel nullitatē actus inducēs: dila tio regulꝛ dicitur temporalis. de elec. c. ne romani. nu. 3. fo. 17.
Obtinere dicitur quis id qō ſola ſpe obtinet. de preben. c. ſi romanus. nu mero. 6. fo. 83.
Occidens aliquem ad ſui defenſionem an ꝛ qñ ſit puniēdus ꝛ quomo do probabitur defenſio. de homici. c. i. nu. 10. fo. 133.
Occidere matrem an ſit maius peccatum q̄ occidere ꝓxorem. de bereti. c. ad noſtrum. nu. 25. fo. 132.
Occidens illū qui volebat interficere patrem aut ꝓxorē aut filiū aut aliaꝫ perſonā coniunctam an ſit irregularis. de homici. c. i. nu. 12. fo. 133.
Offenſa que ſit deo ꝛ que ſit ꝓximo quomodo ꝛ a quo remitti poſſit. de priuile. c. i. nu. 37. fo. 140.
Officinum diuinū dicere omittenti ſiue negligenti an poſſit imponi cō petens ſatisfactio abſq; eo qō non teneatur iterari.
Et an ſufficiat audire diuina officia. de cele. miſ. c. i. nu. 17. ꝛ. 18. fo. 121.
Officio diuino non cōpleto clerici exire nō debet de choꝛo. de celeb. miſſ. c. i. nu. 21. fo. 121.
Officium dimittere ꝓpter ſuperuenientiam excecati vel interdicti pu blice an liceat. de ſen. excō. c. grauis. nu. 1. ꝛ. 10. fo. 147.
Officia diuina ſunt in ſingulis eccleſijs dicēda ſcōm morem metropolita ne eccleſie. de celeb. miſ. c. ſignum. nu. 2. fo. 121.
Officium iudicis an poſſit ante litis conteſt. imploꝛari vt lit. pen. c. cū lite numero. 7. fo. 60.
Ad officiū dioceſani ſpectat promoueri habiles ad beneficia: ꝛ ingrerean aliqui inhabiles ſint promoti. de eta. ꝛ qualit. c. cū eccleſie. nu. 2. fo. 13.
Officialis epiſcopi an poſſit eſſe conſeruaꝛ. de reſcrip. c. ꝛ ſi principalis. numero. 31. fo. 5.
Officialis nomē eſt generale ad oēs habentes officium iuriſdictionis. de reſcrip. c. ꝛ ſi principalis. nu. 16. fo. 5.
Officiales duos ſi epiſcopus habeat: in ciuitate vnum ꝛ alium in certa par te dioceſis ꝛ ſolēniore quo ad populū quis dicatur principalis reſcrip. c. ꝛ ſi principalis. nu. 18. fo. 5.
Officiales facientes ſtatuta de ſoluēdis ꝓuris ꝛ ſolutis non repetē dis in currunt ipſo facto ſententiā excōicationis. de vſu. c. i. nu. 4. fo. 133.
Officialium epiſcopi due ſunt ſpecies. de reſcr. c. ꝛ ſi principalis. nu. 2. fo. 4.
Omnino dictio quid importet. de vi. ꝛ ho. cle. c. i. nu. 19. fo. 78.
Onus qui ſentit ſentire ꝺ3 commodum ꝛ emolumentum ꝛ econtra. de cenſi. c. i. nu. 1. fo. 118.
Onera epiſcopalia que dicantur. de iurepa. c. i. nu. 9. fo. 115.
Onera omnia ſoluere tenetur qui percipit maiores fructus. de cēſi. c. i. nu mero. 4. fo. 118.
Onera epalia ſoluere qui teneāt ex pacto an teneatur ad ſoluendū procura tionē legatoꝝ ſedis apoſtolice. de cenſi. c. i. nu. 6. fo. 118.
Opinio an prenaleat veritati. de reg. ꝛ tranſ. c. i. nu. 16. fo. 105.
Opinio quid ſit ꝛ quomodo differat a fide. de elec. cap. ne romani. nume ro. 2. fo. 16.
Opinio que ſit ſeruanda quādo ſunt diuerſarum perſonarum ꝛ an opinio excuſet ab expenſis. ibi nu. 3. ꝛ. 4.
Opinionum diuerſitas generat dubitationem iudicioū ꝛ veritatis obfu ſcationem. de elec. c. ne romani. nu. 1. fo. 16.
Oportet verbum quādoq; ſonat in bonē ſtum. de ſupplen. negli. prela. c. q; regulares. nu. 44. fo. 33.
Opus meritoꝛium an ſit laudabilius in you ente vel profeſſo. q̄ in alio. de reliqui. ꝛ vene. ſan. c. i. nu. 22. fo. 113.
Ora fine b ꝛ hora cum b qualiter differant. de vi. ꝛ honeſt. cle. cap. quo niam. nu. 35. fo. 80.
Orare tenetur homo quantūcūq; perfectus. de bereti. cap. ad noſtrum. nu mero. 11. fo. 131.
Oratio an debeat eſſe vocalis. de celeb. miſ. c. i. nu. 11. fo. 12.
Oratio quid ſit ꝛ vnde dicatur ꝛ quotuplex: ꝛ ad quem ꝛ a quo ſit poꝛrigē da. de reliq. ꝛ ve. ſan. c. i. nu. 34. fo. 124.
Orationis materia ꝛ cur oꝛetur remiſſiue. de electio. capitulo ne romani numero. 35. fo. 18.
Ordo tertius beati Franciſci eſt appꝛobatus: ꝛ etiam ſecundus ordo ſan cte clare quia profitentur tria ſubſtantialia regule. de relig. domi. cap. i. numero. 9. fo. 112.
Ordo beati Frācīſci eſt tripleꝛ: ꝛ an illi de tertio oꝛdine ſint vere clerici. de ſen. excō. cum ex eo. nu. 5. fo. 145.
Ordo tertius beati Frācīſci ſc3 fratrū ꝛ ſoꝛoꝛum de penitētia ꝛ continētia videſ appꝛobatus. ꝛ nu. 4. de ſen. exc. c. cū ex eo. nu. 1. ꝛ. 4. fo. 147.
Ordo an exiſtens in minoꝛibus oꝛdinibus eligi poſſit ad vicariam eccleſie de offi. vica. c. i. nu. 4. fo. 3ª.
Ordo ſcripture nō eſt ſeruādus ſed mens. de iurepatro. c. i. nu. 6. fo. 115.
Ordo ſacer comprehendit etiam minoꝛes. de conſang. ꝛ affi. cap. primo. nu mero. 13. fo. 125.
Oꝛdinem iudiciarium ſeruare an ꝛ quando cogi poſſit iudex. de iudi. cap. diſpendioſam. nu. 24. fo. 32.
Oꝛdine ſub clericali cōtinentur ſacri et non ſacri. de ſepul. capitulo duꝺ. numero. 44. fo. 99.
Oꝛdines habens ſine beneficio an teneatur ad horas canonicas. de eta. et quali. c. cum eccle. nu. 12. fo. 34.
Oꝛdinaꝺ ad ſacros infra pubertatē, ꝛ ſic in pupillari etate an teneatur ad continentiam ſeruandam. de eta. ꝛ quali. c. generalem. nu. 9. fo. 37.
Oꝛdinatus tempoꝛe amentie vel vum dormit vel infra pubertatē ſi ꝫbat matrimonium an incidat in penam. de cōſan. et affi. c. i. nu. 14. fo. 125.
Oꝛdinandus ad ſacer dotium ſecūdum canones antiquos debebat eſſe tri ginta annoꝝum. de eta. ꝛ quali. c. generalem. nu. 8. fo. 37.
Oꝛdinarius poteſt abſoluere a ſententia canonis. de ſeque. c. i. nu. 20. f. 61.
Oꝛdinarius quando intromittat ſe de cauſa ad ſedem deuoluta. de ſequeſ. c. i. numero. 13. fo. 61.
Oꝛdinarius quis dicatur ꝛ quid veniat eius appellatione preſertim in ma teria collationis beneficioꝝ vt lite. pen. c. i. nu. 24. fo. 60.
Oꝛdinarius quis dicatur ꝛ appellatione oꝛdinaꝝ quis comprehēdaſ. de teſta. c. i. nu. 12. fo. 94.
Oꝛdinarius an poſſit ſubditum ſuum extra territoꝛiū punire. de ſen. ꝛ re in di. c. paſtoralis. nu. 44. fo. 90.
Oꝛdinarius an poſſit pꝛonunciare vel declarare impedientē vel occupan tem cecidiſſe a iure ſuo. de ſequeſt. poſ. c. i. nu. 17. ꝛ. 22. fo. 61.
Oꝛdinarius loci an poſſit ſe impedire de facto delegati pape. de fo. cōpe. c. i. nume. 41. fo. 54.
Oꝛdinarium auxilium facit ceſſare extraoꝛdi narium. de ſepul. ca. dudum. numero. 10. fo. 97.
Oꝛdinaria poteſtas nō perit morte pape ſicut delegata. de ſup. neg. p̄el. c. quia regulares. nu. 18. fo. 32.
Ornamenta altaris an poſſint laicis cōmodari ad pompam pro nuptijs ꝛ alijs vſibus ſecularibus. de celeb. miſſ. c. i. nu. 23. fo. 121.
Ornamentoꝝ exceſſus reſpectu valoꝛis pretij reꝓbat in fratribus mino ribus. de celeb. miſſ. c. i. nu. 24. fo. 121.
Oſculum an ſit peccatum mortale. de bereti. c. noſtrum. nu. 18. fo. 132.
Oſtia ſeu porte eccleſiarum frangi nō debent pretextu cauſe iniuſte ſeu de negationis in debiti. de cenſi. c. ad noſtrum. nu. 3. fo. 119.

De litera P.

Pactuꝫ ſimpler licet tollatur non tamen tollitur pactum iuramento vel ſententia aut authoꝛitate apoſtolica firmatū. de ſepul. cap. dudum. i. nu mero. 73. fo. 101.
Palatiū ꝛ aula qualr differāt. de baptiſ. c. i. nu. 4. fol. 12.
Pallio vti non pōt archiepiſcopus cū exercitio iuriſdictionis vel offi cij in aliena prouincia: etiā de licentia dioceſani loci niſi ſuper hoc eſſet priuilegiatus. de priuileg. capitulo archiepō. nu. 11. fo. 140.
Papa poteſt obligare tranſgreſſoꝛem conſtitutionis ſue ad reddition em rōnis in extremo iudicio. de ſepul. c. dudum. nu. 30. fo. 99.
Papa poteſt penam tempoꝛalem cōmutare ꝛ in totū eam tollere. de priui leg. c. i. nu. 36. fo. 140.
Papa an cogatur inuigilare pro cōmodis ſubditoꝝ. de ſen. ꝛ re iudi. c. paſtoralis. nu. 37. fo. 69.
Papa in ſententijs debet ſequi ius ꝛ aſſignare cauſas. de ſenten. ꝛ re iudi. cap. paſtoralis. nu. 9. fo. 69.
Papa quando poſſit ſupplere defectus perſonaꝝ. de ſent. ꝛ re iudi. c. paſtoralis. nu. 53. fo. 70.

Tabula Joan. de Imo.

Papa appellatur summus pontifex ⁊ de multis nominibus pape. de sen. excom. c. fi summus. nu. 1. fol. 148.

Papa fi participat cum excõmunicato non intelligitur ipsum absoluere ibi numero. 2.

Papa sententiado vel statuẽdo nõ põt tollere defensionẽ nec ea q̃ sunt iuris naturalis. de sen. ⁊ re iudi c. pastoralis. nu. 27. ⁊ 52. fo. 70.

Papa an habeat se intromittere de subditis imperio. de sent. ⁊ re iudi. c. pastoralis. nu. 69. fo. 71.

Papa fi participat cum excõmunicato an ligetur minori excõmunicatione. de sen. excõ. c. fi summus pontifex. nu. 5. fo. 148.

Papa habet curam super populum christianum in vniuer. de sen. c. pastoralis. nu. 1. fo. 8.

Papa an fit vicarius dei in iure ⁊ iur. c. i. nu. 10. fo. 65.

Papa hꝫ vacare circa ea que tendũt ad gloriã ⁊ exaltationẽ fidei ⁊ perfectum animarũ fideliũ. de sepul. c. dudum. nu. 3. fo. 67.

Quedã sunt in papa p modũ potestatis. vt creare cardinales: quedã per modũ iurisdictionis. de elec. c. ne romani. nu. 9. fo. 17.

Papa põt quẽnuda uolũtate puare beneficio vt lite. pẽdẽ. c. i. nu. 14. f. 59.

Papa an possit facere constitutionẽ per quã licitũ sit sibi eligere successorem. de elec. c. ne romani. nu. 20. fo. 17.

Pape potestas que ⁊ cẽta sit. de preben. c. fi romanus. nu. 3. fo. 83.

Par an habeat iurisdictionẽ in paré. ⁊ an possit requirere paré. de bere. c. i. nume. 10. fo. 29.

Paria sunt aliqua nõ fieri vel minus legitime fieri. de procu. c. i. nu. 9. f. 42.

Parochianus an de licentia sui vicarij siue curati possit penitẽtiã recipere a religioso. de priuileg. c. i. nu. 17. fo. 18.

Parochianus fi dicat se habere a vicario vel curato licẽtiã q̃ sibi possint p religiosus ministrari ecclesiastica sacramenta an religiosus debeat ei credere. de priuile. c. i. nu. 3. fo. 138.

Parochiani vt parochiani an sine titulo iurispatronatus possint presentare. de iurepa. c. plures. nu. 16. fo. 118.

Parochialis presbyter curat⁹ ẽ̃ctũcũq; simpler põt assumere in adiutoriũ suum ad tempus quemcũq; religiosum vel alium sine superioris licentia. de priuile. c. i. nu. 36. fo. 38.

Parochialis sacerdos scholariũ ⁊ mercenariorum seu familiariũ ⁊ similiũ quis esse dicatur. de priuile. c. i. nu. 14. fo. 138.

Participates in crie crimineso sunt excõicati. de penis. c. i. n. 18. f. 42.

Participẽtes cũ religiosis possunt causa rõnabili subsistante excõicati. de excel. prela. c. i. nu. 2. fo. 36.

Participantes in crimine damnato ⁊ fauentes ⁊ inducẽtes eandẽ penã incurrunt sicut principaliter agentes. de relig. domi. c. i. nu. 4. fo. 112.

Participium includit in se conditionem. de preben. c. i. nu. 17. fo. 81.

Patronus ecclesiasticus p̃sentans sciẽter inhabilẽ siue indignũ an sit priuat⁹ ea vice iure põtãdi. q̃d in patrono laico. de iurepa. c. i. nu. 12. f. 116.

Et quid si clericꝰ patron⁹ p̃sentat idoneũ vicariũ episcopi q̃ nõ habet ius admittendi p̃sentatum ideo potest p̃sentat alium episcopo ⁊ per eum admittitur quis preferetur. ibi nu. 3.

Patronus plures heredes vnius ex patronis habent vnicã vocẽ in presentatione rectoris. de iurepa. c. plures. nu. 1. ⁊ 3. fo. 116.

Et q̃ inter patronos plures potest cõueniri de presentatione fienda alternatis vicibus. ibi nu. 2.

Patroni plures possũt ⁊ presentare plures psonas eo pacto q̃ electio personarũ presentatarum sit episcopi. ibi nu. 3.

Patroni vnius si duo heredes presentarent vnum ⁊ decem heredes alterius patroni vel maior pars ipsorum alterũ preferretur idoneior. de iurepa. c. plures. nu. 6. fo. 117.

Patroni duo si sint ⁊ vnus eligit siue p̃sentat titiũ alter vero nullũ eligit debet expectari per tempus datũ ad presentandum si forte alium idoneiorem presentabit. de iurepa. c. plures. nu. 8. fo. 117.

Et si sunt tres quorum duo tantum presentant an tertius debeat expectari. ibi numero. 9.

Patroni plures si in presentando nolunt concordare quid iuris. de iurepa. c. plures. nu. 18. fo. 118.

Patroni an possint inuicem convenire de presentando aliquem vno ipsorum contradicẽte ⁊ an talis cõuentio fieri possit sine authoritate diocesani. de iurepa. c. plures. nu. 13. fo. 17.

Patrono vnico si succedant plures heredes succedunt in capita. de iurepatro. c. plures. nu. 7. fo. 117.

Pax inuius importat⁹ ẽ̃ concordia. de iureiur. c. i. nu. 6. fo. 64.

Pacis author non bene colitur nisi tempore pacis. de sepultu. c. dudũ. numero. 4. fo. 97.

Peccatũ põt esse mortale dupliciter. de bere. c. ad nostrũ. nu. 17. fo. 132.

Peccatum quomodo remittatur a pena ⁊ a culpa ⁊ quid sit pena ⁊ qd culpa. de priuile. c. i. nu. 32. fo. 139.

Peccati appellatione an intelligatur mortale. de bereti. c. ad nostrũ. numero. 20. fo. 32.

Peccator peccãdo veñ offendit ⁊ ecclesiã. inter dũ etiam proximũ ⁊ seipsum. de priuile. c. i. nu 33. fo. 139.

Peccator si hꝫ propositũ cõtendi cõm mandatis ecclesie ⁊ mortẽ ante ẽ̃ confiteat si erit dãnatus. de sta. mona. c. i. nu. 19. fo. 107.

Pedagia vel guidagia de rebus ecclesie ⁊ personarũ ecclesiasticarũ recipere non licet dũmodo deferantur gratia proprij vsus: secus si causa negociandi. de censibus. c. presenti. nu. 1. fo. 119.

Pedagia que dicant ⁊ que guidagia ⁊ vnde dicant ⁊ an talia possint imponi. de nouo. de censi. c. presenti. nu. 13. fo. 120.

Pedagia nouа ad mandatum alterius exigens an incidat in penam. ibi numero. 14.

Pena vnius debet esse aliꝰs in exemplũ de penis capitulo cupientes. numero. 3. fo. 143.

Pena dupler quandoq; imponitur ex eodem delicto. de penis. c. cupientes. numero. 5. fo. 143.

Pena duplici affici non debet quis ex eodẽ facto. de sentẽ. excõ. cum ex eo. nu. mero. 6. fo. 148.

Pena maior debet imponi ad seueritatẽ delicti. Et debet mensurari pena ex qualitate persone ⁊ offendẽtis. ⁊ ex eõtumacia ⁊ proteruia delinquẽtis potest augeri. de penis. c. i. nu. 3. fo. 141.

Pena conferentis vel prouidentis nõ extenditur ad eũ cui fit collatio vel prouisio nec econtra. de elec. c. i. in plerisq; nu. 1. fo. 26.

Pena duplici non debet quis puniri. de sequest. c. i. nu. 21. fo. 61.

Pena nõ excusat qui contra ius facit. de elec. c. statutũ. nu. 11. fo. 28.

Pena antiqua vbi non sufficit propter malitiã ⁊ propter viã trãsgressorũ adiẽcẽda est nouа. de penis. c. cupientes. nu. 1. fo. 143.

Per penã nouiter impositã a iure nõ videtur recessum ad antiqua. de etat. ⁊ quali. c. cum ecclesia. nu. 11. fo. 34.

Pena successiua a iure imposita cõmensuratur ẽ̃ptati cõtinuate. de eta. ⁊ quali. c. cum ecclesie, nu. 10. fo. 34.

Pena odiosa quandoq; extenditur ex identitate rationis. de rescrip. c. abbates. nu. 22. fo. 2.

Pena duplici punit quandoq; aliquis. de sta. mona. c. i nu. 7. fo. 187.

Pena de sui natura est perpetua et quo nõ adiicitur tempus. de rebus eccle. non alie. c. i. nu. 12. fo. 89.

Pendentiã nullitatis sententie non tollit effectus qui imprimuntur a tempore sententie. de sequest. c. i. nu. 11. fo. 61.

Penitentiã agere ⁊ humiliter deo seruire in propria domo licitum est de relig. domi. c. i. nu. 5. fo. 112.

Penitentiã relaxandi: cõmutandi vel remittendi quis habeat potestatẽ. de peni. ⁊ remi. c. abusionibus. nu. 17. fo. 145.

Penitentie sacramentũ non dꝫ dari nisi petenti: sed an possit dari a quo cunq; sacerdote etiã nõ proprio. de peni. ⁊ remi. c. i. nu. 4. fol. 144.

Penitẽtiarij offiũ nõ expirat morte pape. de elec. c. ne romani. nu. 34. f. 17.

Penitẽtiarioꝝ numerũ augere an possit cõcorditer cetus cardinaliũ. de elec. c. ne romani. nu. 30. fo. 17.

Pensio quid est ⁊ quot sint eius species. de sup. neg. prelatorum. c. quia regulares. nu. 26. fo. 32.

Pensio fi est data pro titulo ad ordines scilicet super patrimonio vel mensa prelati an possit permutari cum alio beneficio. ibi nu. 27.

Pensio an successor pensionẽ constituentis possit eam auferre de reb⁹ ecclesie. non alie. c. i. nu. 21. fo. 89.

Pensio an possit cõstitui clerico in pecunia cũ pacto q̃ illã dimittere teneatur cum adeptus fuerit cõpetens beneficiũ. de rebus ecc. non alie. c. i. numero. 19. fo. 89.

Pensiones none que dicantur. de sepul. neg. prela. cap. quia regulares. numero. 28. fo 32.

Pentbecostes vnde dicat. de reliq. ⁊ ve. san. c. i. nu. 36. fo. 124.

Percutere prio an liceat illũ q̃ percutere volebat. de homi. c. i. nu. 13. f. 133.

Percutiẽs laicũ credẽs clericũ nõ incidit in excõicationẽ sicut nec percutiens clericũ credẽs laicũ. de consan. ⁊ affi. c. i. nu. 5. fo. 125.

Peregrinꝰ si intrat nauim vel tabernã si nõ inuenit res suas ⁊ dicat se amisisse quasdã an habeat ei iuramẽto. de sta. mona. c. i. nu. 35. fo. 109.

Perfectionis gradũ propriũ nõ potest homo in hac vita terrestri adipisci. de bereti. c. ad nostrum. nu. 2. fo. 131.

Periculũ ale est mai⁹ cũctis periculis. de elec. c. ne romani. nu. 39. f. 17.

Periurus an sit infamis. de iureiur. c. i. nu. 22. fo. 65.

Permutare an possit religiosus per procuratorem. de rerum permu. ca. i. numero. 3 1. fo. 93.

Permutare volens beneficium an possit ante facere tractatũ de permutãdo absq; periculo amissionis. de rerum permuta. cap. primo. numero. 8. folio. 91.

Permutare beneficia volẽtes debẽt resignare beneficia ⁊ renũciare in manibus superioris. de rerũ permu. c. i. nu. 3. fo. 91.

Permutari an possint beneficia reseruata generaliter an specialiter de rerum permu. c. i. nu. 4 . fo. 93.

Permutari an possint beneficia cum hospitalibus. de rerum permu. cap. primo. nu. 6. fo. 9.

Si permutatur beneficiũ an poterit capitulũ sede vacãte interponere authoritatem. de rerum permu. c. i. nu. ii. fo. 92.

Permutans irrita permutatione ex eo qꝫ patronus nõ fuit vocat⁹ an poterit ad suũ redire. de rerum permu. c. i. nu. 17. fo. 93.

Permutatio beneficij an poterit fieri inter beneficiatos inuitos. de rerũ permu. c. i. nu. 15. fo. 93.

Permutatio

Super Clementinis.

Permutatio beneficij si sit cõpleta ex vna parte ⁊ ex alia nõ põt cõpleri: qz nõ habet ius in beneficio quid fict. de rerum permu. c. i. nu. 41. fo. 93.

Permutatio bñficij si fiat in fraudẽ expectantiũ quid iuris de rerũ permu. capi. i. nume. 5. fo. 9.

Pertinaciter affirmare quãdo quis dicatur de vsur. c. i. nu. 22. fo. 135.

Petitio actoris quare sit in actis redigẽda de verb. signi. c. i. nu. 34. fo. 151.

Et quibus expedis fieri debeat petitio siue oblatio libelli ibi nu. 35.

Petitio actoris quare est i scriptis redigẽda de vb. sign. c. i. nu. 24. fo. 150.

Petitio qñ dicatur fieri vno contextu de appella. c. q̃uis nu. 4. fo. 7.

Petitorium cum possessorio in cã appellationis an possit simul accumulari de causa poss. ⁊ propri. c. i. nu 3. ⁊ 4. fo. 55.

Petitorij ⁊ possessorij an et qñ possint intentari ⁊ sententia lata in vno an preiudicet in alio de causa poss. ⁊ propri. c. i. nu. 5. fo. 55.

Petitorio agere non possunt beneficiati de causa pos. ⁊ p̃o. c. i. nu. 7. fo. 55.

Plenũ dicitur illud cui nihil deficit de elec. c. causam. nu. 80. fo. 22.

Plura si pappellantẽ in causa electiõis opponant et in altero forma seruatur in altero nõ appellans admittitur ad prosecutionez eorũ in quibus forma est seruata et in aliꝭ in quibus nõ est seruata forma repellitur de ele. c. constitutionem nu. 7. fo. 23.

Pluralitas inhabilitat quem personaliter ad beneficia de preben. c. si romanus nu. 8. fo. 83.

Pluralitas in prioratibus regularibus et curatis est p̃hibita religiosis de sup. negli. prela. c. quia regulares nu. 13. fo. 32.

In pluralitate prohibenda nõ est visan per se an per alium quis se habeat exercere in beneficijs ibi nu. 14. fo. 32.

Pluralitas bñficioꝝ in aliquo casu de iure permittitur de rescrip. c. gratie nu. 17. ⁊ 20. 21. 22. 23. 24 fo. 9.

Pluralitas beneficiorũ in aliquo casu de iure permittitur de rescrip. c. gratie nume. 5. fo. 8.

Pontificis appellatione an comprehẽdatur eps de penis. c. i. nu. 5. fo. 141

Populi appellatiõe an cõprehẽdat clerus de elec. c. in plerisq; nu. 10. f. 26.

Porticus an veniat appellatione domꝰ de penis. c. i. nu. 23. fo. 142. vide in ver. domus appellatione in litera. d.

Porticus factũ in porticu an videatur factũ in domo de elec. c. causam. numero. 34. fo. 19

Positiones seu articuli inuente sunt propter facilioꝛẽ expeditionẽ litiuz ⁊ fieri debẽt super narratis siue deductis in petitione siue libello de verbo. signi. c. i. nu. 6. fo. 149.

Positiões quare fuerũt inuentez ⁊ de earũ effectu ⁊ quãdo sint faciẽde ⁊ de earum materia vide remissiue. in. c. i. de verb. signi. c. i. nu. 40. fo. 151.

Porrigere verbum vel offerre quid importet de ele. c. cãm nu. 55. fo. 20.

Possessio nõ est alicui auferenda sine causę cognitione de offi. deleg. c. i. nume. 34. fo. 41.

Possessio sola in bñficijs nõ dat ius absq; canonico titulo vt lit. pen. cap. i. nume. 9. fo. 59.

Possessio bñficij nõ põt hꝫ sine titulo vbi cõstat de defectu tituli ibi nu. 10.

Possessio habita ex alienatiõe rei ecclesiastice an prebeat iustã causam prescribendi de rebus eccle. non alie. c. i. nu. 27. fo. 89.

Possidẽs tuendus est in possessione sua donec probetur cõtrariũ de censi. c. i. nume. 2. fo. 118.

Possessor recẽs ī meteria sequestratiõis qs dicat de sequestr. c. i. nu. 4. f. 61.

Possessorio suspẽso potest rediri ad petitoriũ de causa poss. c. i. nu. 12. fo. 55.

Possessorio solo ī causa bñficiali põt pcedi de causa pos. c. i. nu. 14. fo. 56.

In possessorio in beneficialibus semper oportet iustificari possessionẽ saltẽ secundum sui primam figuram ibi nu. 15.

Potestas data cardinalibus in surrogãdo ⁊ creando camerariũ nõ producit effectũ nisi tpalẽ ad tps vacatiõis de elec. c. ne romani. nu. 11. fo. 17.

Potestas auditoris ppter obitum pape expirat de rescrip. c. auditor nume ro. 27. fo. 8.

Potestas loco alterius subrogata regulatur scõm naturã eius in cuius loco subrogatur de supple. negli. prela. c. qz regulares nu. 2. ⁊ 15. fo. 32.

Potestate duplici si quis vti potest vna electa nõ potest illã omittere in prejudicium partis de offi. deleg. c. i. nu. 25. fo. 40.

Prebenda habens rescriptũ ad canonicatum ⁊ prebendam ⁊ dignitatẽ quam duxerit acceptandam potest acceptare dignitatẽ etiam habentem prebendam annexam de preben. c. fi iurta nu. 1. fo. 85.

Prebenda vnita archiaconatui vacauit ⁊ illã per notoriam negligentiam amisit: ⁊ sic remãsit solũ canonicus deinde moritur archidiaconus ⁊ eius prebenda debetur a'teri an poterit dignitatem canonia tenere de preben. c. fi iurta nu. 15. fo. 85.

Et si papa mandauit prouideri de dignitate cũ canonicatu ⁊ prebenda nũ quid poterit habere canonicatũ ⁊ prebendam etiam si non vacet dignitas ibi nu. 14.

Prebende nõ possunt de vno in alium transferri sine superioris authoritate de rerum permuta. c. i. nu. 9. fo. 91.

Prebenda si vacasset cum dignitate anteq̃ acceptaretur alia nõ annexa dignitate esset precluса via ad dignitatem de preben. c. fi iurta nu. 11. fo. 85.

Prebenda quid sit ⁊ quotuplex est prebenda de prebẽ. capitulo si iurta numero. 8. fo. 85.

Prebẽdas duas in eadem ecclesia quis non potest habere ex iure annexio nis secus in duabus curatis: ⁊ acceptatione secũde prebende in eadez ecclesia ipso iure vacat prima. de preben. c. fi iurta. nu. 2. fo. 85.

Preceptum an expiret morte precipientis. de procura. c. procuratorẽ. numero. 7. fo. 47.

Precipitium quid sit. de sen. ⁊ re ind. c. pastoralis. nu. 56. fo. 70.

Predicare licitũ est de iure cõmuni solis prelatis: rectoribus curatis: ⁊ tale officium spectat ad sacerdotes parochiales ad quos etiam spectat conferre ecclesiastica sacramẽta. de sepul. c. dudum. nu. 25. fo. 98.

Predicare quibus locis ⁊ quo tempore possint fratres predicatores ⁊ i nozes. de sepul. c. dudum. nu. 8. fo. 97.

Predicare an possint fratres predicatores in locis cõmunibus vel primis sine licentia: ⁊ an indistincte possint vbiq; predicare etiam tẽpore interdicti. ⁊ qui possint de iure vel ex priuilegio predicare. de sepul. c. dudum. nume. 20. fo. 97.

Predicare est officiũ cure de regulari. ⁊ transeun. ad reli. c. i. nu. 14. fol. 105.

Predicandi potestate quis de iure habeat. de sepul. c. dudum. nu. 55. f. 95.

Predicandi officium et de fide disputandi prohibitum est mulieribus. de reli. domi. c. i. nu. 3, fo. 112.

Predicandi locus omnis intelligitur predicatoribus religiosis interdictus qui non reperitur expressus. de sepul. c. dudum. nu. 24. fo. 97.

Predicatorum ordo fuit antiquior ordine fratrum minorum ideo preferri debent. de sepul. c. dudum. nu. 6. fo. 97.

Predicatores verbi dei qui possint esse ⁊ vbi debeant predicare. de sepul. c. dudum. nu 16. ⁊ 19. fo. 97.

Predicatores falsi nõ habẽtes de iure licentiam predicãdi si quid acquirunt an teneantur restituere. de sepul. c. dudum. nu. 21. fo. 97.

Prelati mittentes manus iniuriosas in clericos an sint excõmunicati. de excel. prela. c. i. nu. 4. fo. 136.

Prelatus regularis potest occupare bona vacãtia particularis beneficij sibi subditi. de supple. negli. prela. c. quia regulares. nu. 12. fo. 32.

Prelatus exemptus ad mensam propriã non videtur subesse iurisdictioni ordinarij licet delinquat in rem non exemptas. de supplen. negli. prela. c. quia regulares. nu. 8. fo. 32.

Prelatus licet dicatur procurator: põt tamen omnia exigẽtia speciale mãdatum de restitu. in integ. c. i. nu. 7. fo. 48.

Prelatus alterius diocesis si habet prioratum in diocesi bononien. quẽ negligit conferre quis supplebit defectum. de sup. negli. prela. c. qz regulares. nume. 34. fo. 32.

Prelatus secularis si vendit fructus ad non modicum tempus ⁊ statim recipit fructꝰ an valeat cõtractus sine solẽnitate. de rebus eccl. nõ alienatis. c. i. nume. 25. fo. 89.

Prelatus vnius monasterij si esset procurator alterius ⁊ cõcederet fructũ alterius monasterij an incideret in penam. ibi nu. 26.

Prelatus cognoscit de causa ecclesie sue ⁊ de injuria sibi irrogata. de rebꝰ eccl. non alie. c. fi vna. nu. 13. fo. 91.

Prelatus authoritate ppria non põt augere vel de nouo ponere. de sup. negli. prela. c. quia regulares. nu. 41. fo. 33.

Prelatus volens procuratorẽ ad permutandum cõstituere an habeat necessario illum constituere cũ consensu capituli de rerum permu. c. i. numero. 33. fo. 92.

Prelatus stricte loquẽdo nõ est de capitulo. de reg. c. i. nu. 1. fo. 105.

Prelatus supplet negligentiã capituli ⁊ inhabilitatem ⁊ defectũ seu invalescentiam. de eta. ⁊ quali. c. cum eccle. nu. 24. fo. 35.

Prelati appellatione non cõprehenditur simplex rector ecclesie. de procura. c. procuratorem. nu. 1. fo. 46.

Prelati de iure cõmuni sunt episcopi qui de iure communi habent iurisdictionem. de sepul. c. dudum, nu. 27. fo. 98.

Prelati appellatione qui veniant. de sup. negli. prela. c. quia regulares. numero. 32. fo. 32.

Prelaturas plures regulares non potest quis retinere etiã si sint priorat⁹ simplices sine cura vel sint obedientie manueles. de sup. negli. prela. c. quia regulares. nu. 29. fo. 32.

Prescribi an possit contra procurationem. de censi. c. i. nu. 19. fo. 118.

Prescriptio statutaria tpalis an currat minori. de rest. i. ite. c. i. nu. 24. f. 50.

Presens quis dicatur. de sepul. c. dudum. nu. 3. fo. 98.

Presentes in facto dãnato an debeant haberi pro facientibus. de baptis. c. i. nume. 14. fo. 122.

Presentia partis exigitur in appellatione sicut in aliꝭ actibus iudicialibus. de elec c. cãm electionis. nu. 2. fo. 19.

Presentia partis an requiratur in appellatione interponẽda. de elec. ca. causam. nume. 15. fo. 19.

Presentare an possint monachi regularem vbi ecclia cõsueuit regi per clericos seculares. de sup. neg. prela. c. qz regulares. nu. 37. fo. 33.

Presentatus non hꝫ ius in beneficio donec sit admissus licet habeat ius petendi se admitti. de supplen. neg. prela. c. quia regulares. nu. 33. fol. 3

Presentat⁹ in rectorẽ ecclesie etiã ab exemptis non dꝫ admitti p diocesanum nisi presentata fuerit prius congrua portio bonorum ecclesie assignata. de iurepa. c. i. nu. 11. fo. 115.

Presentatio si fiat per procuratorẽ an debebit assignari terminus. de iurepa. c. i. nu. 11. fo. 11).

Tabula Joan. de Imo.

Presumpserint verbum notat vexationem ⁊ attentationē contra ius de re ⁊ scrip. c. abbates nu. .fo.2.

Princeps quis dicatur ⁊ unde. dicatur de testi. c.1. nu.8. fo.63.

Princeps an sit maior marchiōe duce comite ⁊ barone de baptis. cap.1. numero.8. fo.122.

Princeps non priuilegiat contra ius naturale de testi. c.1. nu.3. fo.63.

Princeps nō potest tollere iura naturalia nec defensionem que etiam diabolo auferenda nō est de sen. ⁊ re iudi. c. pastoralis nu.32. fo.70.

Principis appellatione quid cōprehēdatur de baptis. cap.1. nu.7. fo.122.

Principale ꝫ sit minoris valoris trahit ad se accessoriū de preben. c. plerasnumero.6. fo.82.

Prior conventualis potest esse conservator de rescrip. c. ⁊ si principalis numero.30. fo.5.

Priores manuales nō possunt revocari nisi ex causa de suppl. neg. prelato c. quia regulares nu.11. fo.32.

Priorat⁹ si in spiritualibus non subest abbati sed episcopo ratione cure animarum monasterium tamen est in vna diocesi priorat⁹ est in alia cuius cōsensus requiretur in alienatione rerū priorat⁹ de rebus ecc. nō alie. c.1. nu.10. fo.88.

Et quid si priorat⁹ habeat diuersas possessiones in diuersis diocesibus cuius diocesani requiretur consensus ibi nu.11.

Priorat⁹ conventualis est dignitas: alias nō de rescrip. c. ⁊ si principalis numero.21. fo.5.

Priorat⁹ an sit dignitas de rescrip. c. ⁊ si principalis. nu.5. fo.4.

Priorat⁹ sunt multiplices de rescrip. c. ⁊ si principalis. nu. .fo.4.

Priorat⁹ an sit dignitas de sup. negl. prela. c. q. regulares nu.38. fo.32.

Priuilegium vni concessum non extenditur ad vniuersitatē. de censi. c. presenti. nu.16. fo.120.

Priuilegium dignitati datum difficilius tollitur q̄ datum persone de elec. c. statutum. nu.8. fo.28.

Priuilegium personale quid sit ⁊ quid reale ⁊ a quo talia priuilegia processerunt. de vi. ⁊ ho. cle. c.1. nu.10. fo.78.

Priuilegium an ad validitatem sui requirat scripturam de sepul. c. dudum nume.71

Priuilegium meretur amittere de vi. ⁊ ho. cleri. c. quoniam nu.4. fo.79.

Priuilegium speciale non derogat iuri communi. de sepul. capi. dudum nume.11. fo.97.

Priuilegium tollitur per verba generalia derogatoria nec requiritur q̄ fit specialis de sepul. c.1. nu.5. fo.95.

Priuilegia cōtrarius cōcedere possunt reges ⁊ principes in suis terminis de testi. c.1. nu.1. fo.63.

Priuilegia a laycis cōcessa in opprobriuz fidei christiane spectat ad papā tollere de testi. c.1. nu.4. fo.63.

Probatio semiplena nō est p̄batio de elec. c. cōstitutionem. nu.39. fo.25.

Probatio in dubio videtur durior in probanda qualitate q̄ in probanda substantia ibi nu.40.

Probatio an admittatur contra presumptionē iuris de foro compe. c.1. numero.28. fo.53.

Probatio plenaria vel plenissima que dicatur de proba. c.1. nu.7. fo.63.

Probatio cōtra p̄sumptionem iuris ⁊ de iure nō admittitur ibi nu.8.

Probatio nō debet sumi de domo aduersarij de vsur. c.1. nu.14. fo.134.

Probatio plena que dicatur. fo.53. nu.19.

Probatio plena in iudicio summario nō leditur ex qualitate instantie quominus habeat effectum plene probationis de elec. c. constitutionem numero.14. fo.23.

Probationum receptio super articulis super quibus non debent recipi si inuito contradicente appellato fieret an sibi nocebit de elec. c. constitutionem nume.41. fo.25.

Probationes qualiter fieri debeant in processu summario fo.152. nu.18.

Processꝰ factꝰ lite nō cōtestata an valeat de iudi. c. dispēdiosā. nu.3. f.51.

Processus factus cū causę cognitione partibꝰ vocatis an differat a processu facto sine causę cognitione partibus nō vocatis de offi. deleg. capit.1. nume.23. fo.40.

Procurator cōstitutus a prelato ⁊ capitulo an possit per solum prelatū vel capitulū revocari de procura. c. procuratorem. nu.16. fo.48.

Procurator constitutus a prelato an expiret plato ercōicato ibi nu.17.

Procurator vbicūq; constituitur ab administratore aliquo quicunq; fit administrator si moritur constituens desinit procuratorium de procura. c. procuratorem nu.13. fo.47.

Procurator constitutus ad certum tempus tantum an videatur idonee cōstitutus de procura. c.1. nu 23. fo.43.

Procurator nō debet admitti sine speciali mandato ad obijciendum id ex cuius obiectiōe si succumberet dominus pateretur diminutionē de procura. c. non potest. nu.8. fo.44.

Procurator generalis sine speciali mādato potest agere actione iniuriarū ibi nu.9.

Procurator qualiter constitui debeat ad prestandum iuramentum de iure iur. c.1. nu.9. fo.64.

Procurator quando dicatur libere constitui de renuncia. c. cum illusio numero.9. fo.31.

Procurator quomodo possit revocari. ibi nu.10.

Procurator si fuerit revocatus an anteq̄ ad eius notitiam trāseat revocatio vel eius cum quo negocium debet gerere, an gesta extra iudicialia p eum facta valeant. de renun. c.1. nu.4. fo.30.

Procurator si pro ecclia constituatur a prelato an duret post mortē prelati. de procu. c. procuratorem. nu.10. fo.47.

Procurator post litis contest. non revocatur sine causa: secus in delegato ibi numero.11.

Procurator habens mandatū ad iurandū de calūnia eo ipso dicit habere sufficiens mandatum licet nō fuerit adiectum ad iurandū. de procur. c. non potest. nu.1. fo.44.

Procurator ad hoc vt possit iurare de calumnia vel de veritate dicēdare quiritur speciale mandatum. ibi nu.2.

Procurator potest constitui inter absentes per nuntium vel epistolam. ⁊ quando teneatur precise facere officium procure. ti. de procura. capit.1. numero.2. ⁊.6. fo.42.

Procurator actoris seu rei vel dominus cōstituens quomodo debeat cauere. Et quomodo ⁊ quando possit probari procuratorium. ⁊ de, pcu. c.1. nu.7. ⁊.10. ⁊ seq. fo.42.

Procuratoris officium non expirat post sententiam quinactus gestus cū eo valeat. de elec. c. causam. nu.6. fo.10.

Procuratoris officium qñ incipiat. de procura. c.1. nu.26. fo.43.

Procurator an possit cogi defendere dominum. ibi nu.27. fo.44.

Procuratoris specialis scientia nocet domino in generali secus vbi regritur speciale mandatum. de elec. c. causam e'ectionis. nu.3. fo.19.

Procuratoris appellatione quis comprehendatur. de procura. c. religiosus. nume.6. fo.45.

Procuratorem cōstituere in causa ecclesie an possit prelatus ante litis cōtesta. de procur. c. procuratorem. nu.5. fo.46.

Procuratorem constituens promittens de rato ⁊ de iudicato solvēdo nomine omnium quorum interest an talis promissio valeat si nō appareat de promissione procuratoris. de procu. c.1. nu.16. fo.43.

Procurator debet promittere nuda ⁊ simplici cautione. ibi nu.17.

Procuratorem eligere nō compellitur quis si magis velit eligere dominū. de elec. c. causam. nu.67. fo.21.

Procuratorem in habilem constituens si dedit ei mandatū ad substituendum si possit habilem substituere. de procura. capitulo religiosus numero.17. fo.46.

Per procuratorem litigare an possit prosequens interesse cōmune. de elec. c. constitutionem. nu.31. fo.24.

Procuratorium ad intimandū appellationē quo fieri debeat: ⁊ quo procuratori debeat intimatio fieri. de elec. c. causam. nu.4. fo.20.

Procuratio quo iure debeat visitatori. de censi. c. ad nostrū. nu.7. fo.119.

Un procurator ad iudicia nō sufficit revocationē fieri nisi intimet aduersario vel iudici: secus in procuratore ad negocia de renuncia. c. cum illusio. nu.15. fo. .1.

Procurationes archiepiscopi an contineantur sub iuribus episcopalib⁹. de censi. c.1. nu.7. fo.118.

Prodesse inter dū quis sibi ipsi non prodest ⁊ alteri nocet. de elec. c. qō circa. numero.6. fo.27.

Profiteri regulā in genere an sufficiat nulla certa expressa ⁊ an tenebit talis professio tenebit. de reli. domi. c.1. nu.11. fo.112.

Professus an statim dicatur quis si in monasterio est consuetudo q̄ non fiat expressio alia nisi quod profitēdus statim in suo ingressu ꝓmittit intermanus prelati obedientiā. de reg iur. c. eos qui. nu.10. fo.106.

Professus ordinem mendicantiū infra annū probationis vel infra quindecimū annū si postea ereat quid iuris. de reg. c.1. nu.6. fo.104.

Professio an inducatur ex annali nouiciorū habitus delatione. de regularibus ⁊ transe. c. eos qui. nu.8. fo.106.

Professio an ⁊ quādo ex deportatione habitus in religione censeatur. de regula. c. eos qui. nu.1. ⁊.3. fo.106.

Prohibere ⁊ nō permittere differunt. de deci. c.1. nu.16. fo.102.

Prohibitio ecclesie obligat transgredientē ad mortale. de cōsang. ⁊ affi. c.1. nume.3. fo.125.

Promittens aliquē defendere cōtra omnē personā an teneatur eū defendere contra se vel suos. de iureiur. c.1. nu.28. fo.65.

Promoueri non volentes ad ordines qua pena puniantur. de eta. ⁊ quali. c. cum eccle. nu.34. fo.36.

Promoueri se faciens si non habet sufficientē scientiam requisitam ad ordinem quem suscipit. de eta. ⁊ quali. c. cum ecclesie. nu.8. fo.33.

Promoueri non debet quis sine examinatione ⁊ ad quem spectat ꝓmotio sine manus impositio ad illum spectat examinatio. de iureiuran. cap.1. numero.1. fo.64.

Promoueri si quis ex culpa non pōt ad ordinem requisitum ad beneficiū quid iuris. de eta. ⁊ quali. c. cum ecclesie. nu.17. fo.34.

Promoueri libere quando dicatur quis. de eta. ⁊ quali. cap. generalem. numero.10. fo.37.

Promotus infra. xviij. annū ad ordinē annerū alicui prebende an poterit obtinere prebendā habentē annerū ordinē ad quez es promotus ante etatem. de eta. ⁊ quali. c. generalem. nu.7. fo.37.

Proponens

Super Clementinis.

Proponens inepte repellitur ab instantia proposita ⁊ a meritis cause. de elec. c. constitutionem. nu.10. fo.23.

Et vbi est inepta ꝓpositione queritur ius aduersario circa merita cause nō potest ab illa adheritandus pena aduersario inuito desistere. ibi nu.11.

Proprietas regulariter trahit ad se possessionem: ⁊ possessorum precedit petitorium. de causa pos. ⁊ proprie. c.1. nu.6. fo.55.

Protestatio tendens ad tollendam presumptionē iuris, in dubio facta tanq̄ declaratoria mētis protestantis admitti debet. de rescrip. c. gratie numero.14. fo.9.

Protestatio qñ iuuet, ⁊ qñ non. de rescri. c. gratie. nu.15. fo.9.

Protestatio iuuat protestantem qñ fit ad tollendum sensum surgētē ex iuris presumptione tantum: ⁊ hoc ideo q̄ pendeat a potestate protestantis de procura. c.1. nu.4. fo.42.

Prouisus agens an debeat docere de collatione ⁊ de potestate conferentis: ⁊ idoneitate. de elec. c. consulationem. nu.25. fo.24.

Prouidere verbum quid importet. de rescri. c. auditor. nu.4. fo.6.

Prouidendum est in his que sepe occurunt. de ver. sig. c.1. nu.1. fo.149.

Prouiso facta ab executore dato ad quid endum contra veritatez clausule in rescripto appositeam valeat vel ne. ⁊ an executor datus ad quidēdus possit assumere partes iudicis apposita aliqua clausula vel etiam nulla. de offi. deleg. c.1. nu.19. fo.39.

Pubertati proximus dicitur doli capax ⁊ dicit doli capax. quando magis appropinquat etati puerili future q̄ infantili pterite. de homic. c.1. numero.5. fo.132.

Publicatio testium pōt fieri post terminum. de of. dele. c.1. nu.13.39.

Publicatis attestationibus nō est licitū testes recipere. de testi. c. testibus numero.1.3.5. ⁊.6. fo.63.

Publicatis bonis quid censeatur, publicatum. de senten. ⁊ re iudi. c. pastoralis. numer.25. fo.69.

Puniri debent magis inferiores q̄ superiores. de penis. c. multorū. numero.7. fo.143.

Purgatio more vbi est pena ⁊ dies qūq; admittitur iure expresse permittēte maxime in penis legalibus. de ele. c. causam. nu.4. fo.19.

Puteus vel via communis vicinie si eget refectiōe an causa vitandi expensas renunciare volentes vsui putei ⁊ vie an possint cogi. de censi. c. presenti. nu.20. fol.120.

De litera Q.

Quadriennium ad instructionem ꝓtendam an detur si minori tēpore surgat lesio. de resti. in integ. c.1. nu.21. fo.49.

Qualitas adiuncta ⁊ posita post duo subiecta refertur ad proximum tantum. de suppl. negl. prela. c. quia regulares. nu.43. fo.33.

Qualitas cure beneficij qō habet impetrās an sit ficta mentio de cura beneficij qō impetratur. de offi. or. c. ⁊ si apostolice. nu.13. fo.42.

Qualitas extrinseca vel intrinseca persone quid operetur ⁊ quomodo probetur ⁊ qñ sit attendēda. de rescrip. c. literas. nu.40. fo.13.

Qualitas respectu persone honore requisita an habilitas eius in qualitate attendatur p̄m tēpus vacationis. de rescri. c. literas. nu.36 fo.13.

Qualitas quādoq; probatur ex sola denominatione rei. de prebē. c. per literas. nume.17. fol.82.

Qualitas ordinis an requiratur in promouendo ad dignitates ecclesiasticas. de eta. ⁊ qua. c. cū ecclesie. nu.10. fo.34.

Qualitates que requirantur in quolibet beneficiando. de eta. ⁊ qual. c. cum ecclesie. nume.1. fol.33.

Qualitates requisite in promouendo in eꝑm requiruntur etiam in quolibet beneficiando. de eta. ⁊ qual. c. cum ecclesia. nu.2. fol.33.

Quarta canonica de funeralibus vagabūdi vel viatoris cui sit dāda. de sepul. c. dudum. nu.78. fo.101.

Quarta quarte an debeatur. episcopo. ibi nu.79.

Quarta canonica an debeatur si testator reliquit aliquit fratribus ⁊ non est sepultus apud eos. de sepul. c. dudum. nu.62. fo.100.

Et an heredes habeant necesse soluere integraliter relicta fratribꝰ de quorum manibus debeant postea curati recipere quartā: an vero poterunt soluere retenta quarta. ibi nu.63.

Et si predicti fratres integrum relictum perceperunt an poterūt cogi p̄ portionarium ad solutionem quarte. ibi nu.64.

Quarta canonica an possit tolli per consuetudinem. de sepul. c. dudum. numero.75. fo.101.

Quarta canonica an debeatur de bis que testator reliquit pro anima sua. de sepul. c. dudum. nu.68. fo.101.

Et debeatur hec canonica portio in recompensatione onerū que sustinuit ecclesia parochialis in vita. ibi nu.69.

Quarta canonica in quibus casibus solui non debeat. de sepul. c. dudum. numero.59. fo.100.

Quarta canonica an sit debita si aliquid recepit in missis, vel an sit cōputandum si aliquid fuit curato relictum. ibi nu.60. fo.100.

Quarta canonica an debeatur parochiali de rebꝰ relictis alicui fratri vel de aliquo dato alicui executori deputato ad distribuendū certam summam suo arbitrio. de sepul. c. dudum. nu.57. fo.99.

Quarta canonica debet sacerdoti parochiali de quibuscūq; obuentionibꝰ siue occasione funeralium siue relictorū ab illo qui eligit sepeliri in monasterijs vel alijs ecclesijs. de sepul. c. dudum. nu.47. fo.99.

Quarta funeraliū non debetur sacerdoti si quid donaretur monasterijs in sanitate cessante fraude. ibi nu.49.

Questores a quibus possint accipere literas questionādi. de peniten. ⁊ remiss. c. abusionibus. nu.28. fo.143.

Questores eleemosynarum dicuntur a questu questores vero iudicionū dicuntur a querēdo. ⁊ tales sunt iudices. de penitē. ⁊ remiss. c. abusionibus. numero.8. fo.143.

Questores non possunt proprio motu concedere indulgentiam et quare. ibi numero.9.

Questores seu eleemosynarij plerūq; decipiunt simplices in suis p̄dicationibus vt pecuniam fallaci ⁊ subtili ingenio ab eis extorqueant: ⁊ male faciunt q̄ non est licitum per falsam predicationem aliquid extorquere. de peni. ⁊ remiss. c. abusionibus. nu.1. ⁊.2. fo.143.

Questores non debēt admitti nisi ostendant literas apostolicas vel diocesanorum. ibi nu.3.

Questores ex forma communi literarum apostolicarum non concedit eis nisi vt possint indulgentias in literis cōcessas infinuare ⁊ charitatiua subsidia simpliciter postulare non autem licet eis propter illas populo predicare nec aliud exponere q̄ quod in literis continetur. ibi nu.4.

Questorum litere quas dicunt apostolicas sunt prius examinānde per diocesanum anteq̄ admittantur ne aliqua fraus fit commissa in eis. ibi numero.5.

Questores in quibus delinquant: ⁊ quibus priuilegijs gaudeant. ibi numero.6.

Questores delinquentes in predictis debent punniri per episcopū nō obstante quocūq; priuilegio. ibi nu.7.

Questoribus non est permissum predicare sed solum indulgentias populo infinuare ⁊ ab eo petere charitatiuum subsidium. de peni. ⁊ remi. c. abusionibus. nu.23. fo.143.

De libera R.

Ratio quandoq; est strictior dispositione ⁊ contra ⁊ quādo attendatur dispositio ⁊ quando ratio. de elec. c. cum rationi. nu.21. fo.14.

Ratio pro iure allegari potest. de elec. c. cum rationi. numero.1. fo. .1.

Ratio vbi est eadem ⁊ idem ius esse debet. de rescrip. c. literas. nu.8. fo.10.

Ratio est ordo gerēdorum ex causa venientium ⁊ dicitur ratio quasi cōmunis ordo. de sepul. c. dudum. nu.45. fo.99.

Ratio ⁊ causa reddi debet de eo qō dicit. de elec. c. cū rōni. nu.3. fo.13.

Ratio vbi est eadem ibi est idem ius. de iurepat. c. plures. nu.4. fo.16.

Rebellis quilibet dicitur hostis imperij. de senten. ⁊ re iudi. c. pastoralis. nu.6. fo.68.

Reconciliatio cimiterij polluti vel ecclesie cuius expensis fieri debeat. de celebra. missa. c.1. nu.23. fo.121.

Reconuenire nō potest conuentus super causa summaria nisi super causa que sit similis conditionis. de verb. sig. c.1. nu.36. fo.151.

Reconuentio de causa plenaria an ⁊ quando possit fieri si causa conuentionis est summaria. de verb. sig. c.1. nu.37. fo.151.

Reconuentio an possit fieri ex interuallo post litis contest. ibi nu.38.

Reconuentio facienda est in ordio litis. de verb. sig. c.1. nume.5. f.149.

Reconuentio an possit accumulari in causa appellationis. de causa possess ⁊ propri. c.1. nume.2.

Rector ecclesie parochialis nō est prelatus: sed an dicat habere dignitatem. de sepul. c. dudum. nu.5. fo.97.

Rectoris ecclesie appellatione cōprehenditur p̄fides in dignitate vel alteri ecclesie. de sup. negli. prela. c. quia regulares. nu.10. fo.23.

Rectoris appellatiōe qs cōprehēdat. de pcu. c. pcuratorē. nu.6. fo.47.

Redditus eccle vel beneficij ecclesiastici an possint laicis bñ meritis concedi. de rebus eccle. non alie. c.1. nu.18. fo.89.

Regali dignitati seu principali ferendū est. de bap. c.1. nu.2. fo.122.

Religio monachorum nigrorum quare dicatur sancta. de statu mona. cap.1. nu.12. fo.107.

Religio capitur multipliciter. de elec. c. cum rationi. nu.11. fo.13.

Religionem dimittere in quibus casibus nō liceat. de regula. ⁊ transeun. cap. eos qui. nu.9. fo.106.

Religiones ex diuersitate habitus non diuersificant in substātia. de elect. c. cum rationi. nu.6. fo.13.

Religiones due si sint eedē in obseruantijs sed diuersos habēt inuētores an religiosus vnius possit eligi in prelatum alterius. de elec. c. cū rationi. nu.28. fo.14.

Et quid si solum sunt diuerse in coloribus. ibi nu.29.

Religiosus an possit sine licētia prelati procuratorem constituere. de pcu. c. religiosus. nu. 15. fo. 46.
Religiosus qñ dicatur habere mādatū expresse ad substituendū. ibi nu. 16.
Religiosus non potest esse executo: testamēti. de test. c. j. nu. 1. fo. 93.
Religiosus regulariter non est habilis ad officium procuratoris. de pcu. c. religiosus. nu. 1. fo. 43.
Religiosus potest esse procurator p alio religioso sui vel alterius monasterij intercedente licentia prelati. ibi. nu. 2. fo. 45.
Religiosus non dr qui non pmittit aliquid de tribus substantialib⁹ pfessionum lz certum habitum deferat. de reli. do. c. j. nu. 1. fo. 112.
Religios⁹ an possit absoluere excōicatos a canone. de priu. c. j. nu. 18. f. 138.
Religiosus an admittatur pro suo contuncto ad agēdum. de procur. c. religiosus. numero. 10. fo. 46.
Religiosus an possit esse arbiter. ibi. nu. 11.
Et quid si religiosus vtiliter egerit causam monasterij sine licētia abbatis an teneat qō egit. ibi nu. 12.
Religiosus an possit esse delegatus pape. de rescriptis. c. ri principalis. mero. 24. fo. 5.
Religiosus de licentia abbatis pōt esse vicarius epi. als secus. ibi nu. 25.
Religiosus an possit esse arbiter. ibi nu. 26.
Religiosus potest esse arbitrator solo abbatis imperio. ibi nu. 27.
Religiosus an possit constitui pcurator a bali religioso diuerse religiōis de procu. c. religiosus. nu. 7. fo. 45.
Religiosus an possit esse procurator layci. ibi nu. 8.
Religiosus si habita licentia intrat arctiorem religionem cuius erūt bona medio tempore quesita. de elec. c. cum concessa. nu. 8. fo. 30.
Religiosus vnius religionis nō pōt alteri ppici si fit differēs in habitu religione vel pfessione. de elec. c. cum rationi. nu. 9. fo. 13.
Religiosus non pōt promoueri ad platuram secularem inferiorē episcopali. de elec. c. cum rationi. nu. 10. fo. eod.
Religiosus appetens dignitatē an peccet mortaliter. de elec. c. i pleriscq. numero. 7. fo. 26.
Religiosus vnius monasterij an possit postulari in platū alterius religionis. pfessionis vel habitus. de elec. c. cum rationi. nu. 31. fo. 15.
Et si postuletur a quo debeat fieri illa postulatio. ibi nu. 32. & 33.
Et an poterit preici in platum alterius religionis per viam pulsionis ibi numero. 33.
Religiosus an possit eligi in prelatum monasterij eiusdē pfessionis: qr idē vterq; ptetur est tñ alterius religionis. de elec. c. cū rōni. nu. 27. fo. 14
Religiosus an possit esse rector scholarium. de elec. c. cū rōni. nu. 39. fo. 15.
Et an possit eligi in prelatum ecclesie secularis. ibi nu. 40. & nu. 41. & 44. & sequentibus.
Religiosus an possit preici ecclesie seculari. de elec. c. cum rationi. nu. 22. & nu. 23. & 40. fo. 14.
Religiosus an possit esse procurator. de rescri. c. & si principalis nu. 29. fo. 5
Religiosus vel existens in sacris an possit esse notarius ad officiū notariatus inquisitionis. de here. c. j. nu. 17. fo. 129.
Religiosi nil habent proprium. de censi. c. presenti. nu. 4. fol. 119.
Religiosi an possint absoluere a sententijs talis in statutis legatorū sedis apostolice. de priuile. c. j. nu. 20. fo. 138.
Religiosi vtrum ligentur sententijs suorum prelatorum extra eorū districtum. de sepul. c. dudum. nu. 18. fo. 57.
Religiosi presidentes qui non sunt abates qui dicantur. de rescri. c. abbates. numero. 19. fol. 2.
Religiosorum appellatione comprehendūtur solum professi. de pcura. c. religiosus. nume. 11. fo. 46.
Religiosorum appellatione veniunt abbates. de rescriptis. c. abbates, numero. 6, fo. 2.
Relinquo verbū ex propria significatione verificatur tantum in actu vltime voluntatis. de iurepa. c. plures. nu. 11. fo. 117.
Relictum causa amicitie non subiacitur legi canonice. de sepultur. c. dudū numero. 61. fo. 100.
Relicta ad pias causas que dicantur. de testa. c. j. nu. 11. fo. 94.
Remissio an & qñ & quomodo habeat locum in delictis. de sen. & re iudi. c. pastoralis. nu. 63. & sequentibus. fo. 71.
Remissio habet locū in delictis. de sententia & re iudicata. c. pastoralis. numero. 16. fo. 69.
Renunciare non videt quis gratie pendenti ad aliud ēs ad dignitatez vel beneficiū curatum per adeptionem beneficij sequēdi. de rescri. c. gratie. numero. 10. & nu. 12. fo. 9.
Renunciare an videatur litigās super aliquo bñficio si litigio pendēte recipit incompatibile cum primo. de rescri. c. gratie. nu. 13. fo. 9.
Renunciare iurisdictio an possit quis. de censi. c. presenti. nu. 17. fo. 120.
Renūciatio: q clusio vel alicuius litis terminus q excluderet appellātē an excludat tertium. de elec. c. constitutionem. nu. 19. fo. 23.
Renunciatio an valeat si renuncians in nullius manu renunciat. de renū. c. cum illusio. nume. 7. fo. 30.
Renunciatio vel conclusio litis seu terminus peremptorius cū principali appellante an noceat tertio. de elec. c constitutionem. nu. 29. fol. 24.
Renunciatio tacita non habet locū nisi fiat in manibus superioris. de rescrip. c. gratie. nu. 27. fo. 9.
Renūciatio cessio seu resignatio dignitatis potest fieri per procuratorem: nec renūtiare beneficio videtur quis eo quod cōstituerit procuratorē ad renuntiandum beneficio. de renun. c. j. nu. 2. fo. 30.
Renūciatio bñficij extorta a carcerato nō valet ipso iure. de penis. c. multorum. nu. 3. & 9. fo. 142.
Renūciatio beneficij an debeat fieri in scriptis. Et si induxit te dolo ad resignādum an sit nulla vel saltē possit rescindi. de rerū permu. c. primo. numero. 36. & 38. fo. 93.
Repetitio nō fit in exorbitantibus. de supplē. negli. prela. c. quia regulares. nume. 46. fo. 33.
Repulsus per viam appellationis an admittatur per viam querele. de elec. c. cōstitutionem. nu. 34. fo. 25.
Repulsus a peremptoria an audiatur per viam nullitatis. de appel. c. cum repulsione. nu. 7. fo. 77.
Res de facili redit ad suam naturam. de verborum significatione. c. j. numero. 55. fo. 152.
Res quando dicatur integra. de procu. c. procuratorem. nu. 9. fol. 47.
Res ecclesie cōcedere ad tempus vel ad vitam an possit prelatus sine cōsensu capituli vel conuētus si hoc habeat cōsuetudo. de rebꝰ ec. nō alie. c. primo. nu. 24. fo. 89.
Res hospitalis an gaudeant eodem priuilegio quo res ecclesiarū. de pcura. c. procuratorem. nu. 8. fo. 47.
Rescribere ex certa sciētia ad hoc vt quis dicatur debet hoc exprimi in literis sicut de motu ppio. de rescrip. c. & si principalis. nu. 37. fol. 6.
Rescriptum ad beneficia nō est penitus odiosum. de rescrip. c. literas. numero. 12. fo. 10.
Rescriptum vbi comprehendit plura que sunt separata etiam in beneficialibus surreptio in vno nō vitiat totum rescriptum imo remanet valida in ea parte in qua non est surreptio. de rescript. c. literas. nu. 37. folio. 13.
Residentia. dispensare an possit episcopus super nō residentia. de offi. vica. c. j. nume. 3. fo. 37.
Resignatio siue renunciatio beneficij dr esse libera & debet exprimi cā propter quā fit als est nulla nisi constaret ex precedētibus gestis vel dictis. de rerum permu. c. j. nu. 7. fo. 91.
Resignationem beneficij recipiendi potestatem committere an possit ordinarius inferior a papa. de proba. c. j. nu. 4. fo. 63.
Restituere fame an possit cetus cardinalium. de elect. c. ne romani. numero. 22. fo. 17.
Restitutio in integrum datur ecclesie aduersus prescriptiones currentes contra ecclesiam. de resti. in integ. c. j. nu. 1. fo. 48.
Restitutio in lesionibus cōtingētib⁹ ex cursu tēporis est dare tempus ad qō datur & infra tempus infra quod datur. f. quadriennij. ibi nu. 2.
Restitutio an ex sola lapsu temporis probetur lesio. de restitu. in integ. c. j. numero. 30. fo. 50.
Restitutio in integrū an possit dari qñ ecclesia dicitur ledi ex lapsu tēporis. de resti. in integ. c. j. nu. 11. & 12. fo. 48.
Restitutio an detur ecclesie contra prescriptionē quadraginta annoꝝ. ibi numero. 13.
Restitutio an detur ecclesie si sit lesa in nō opponēdo declinatorias infra terminum. ibi nu. 14.
Restitutio si petatur per viam exceptionis an poterit peti vltra quadriēnium. de resti. in integ. c. j. nu. 25. fo. 50.
Et an illud quadriēnium possit minui a iudice. ibi nu. 26.
Restitutio in integrum peti debet in foro rei. de restitutio. in integrū. c. j. numero. 27. fo. 50.
Restitutio. An tempus negligētie prelati ex cuius facto surrexit lesio eccle sie an subducatur: an ecclesia aduersus cōfessionem possit restitui. de resti. in integ. c. j. nu. 28. fo. 50.
Restitutio in integrum qñ incipiat currere minori leso aut ecclesie. de resti. in integ. c. j. nu. 19. & 20. fo. 49.
Restitutio limitatur ad qualitatem lesionis vt ad tantū tempus datur restitutio infra quantum tempus se extēdat lesio & nō vltra. de resti. in integ. c. j. nume. 4. fo. 48.
Restitutio an fieri debeat plenarie anteq̄ fiat absolutio. de censi. c. presenti. numero. 18. fo. 120.
Restitutionē pro ecclesia petere quis habeat an illā pro ecclesia petere poterit prelatus sine speciali mandato. de resti. in integ. c. j. nu. 5. fo. 48.
Restitutio an petatur si per lapsum tēporis non ledatur ecclesia sed prelatus vel alia persona ecclesie puta elapsus est tempus in quo prelatus debuit prouidere vel in quo canonici debuerunt eligere. ibi nu. 6.
Reuelationem siue aliquid reuelatum diuinitus sibi fuisse factū dicenti an credi debeat. de reli. & ve. san. c. j. nu. 28. fo. 134.
Reuerentiam exhibere debemus in eleuatione corporis christi. de here. c. ad nostrum. nu. 21. fo. 132.
Rex romanorum an possit ante coronationem dare priuilegia. de iure iuran. c. j. nu. 36. fo. 65.
Rex priuatus regno non est priuatus dignitate regia. de sen. & re iud. c. pastoralis. nu. 29. fo. 69.

Rex Francie

Rex Francie non solum de facto sed nec etiam de iure non recognoscit imperatorem. de iureiur. c. j. nu. 31. fo. 65.
Roma est cōis patria. de elec. c. constitutionem. nu. 1. fo. 22.
Rubrum fit generalior nigro quid iuris. de electio. c. cum romani. numero. 18. fo. 14.
Ruina & deformatio edificiorum arguit negligentiam & malum regimē p̄fidentis. de reli. do. c. qi contingit. nu. 1. & 8. fo. 113.

De litera. S.

Sacerdos in foro penitentia li tenet lecum dei & pōt absoluere & incurrente etiā extra parochiam. de iudi. c. dudum. nu. 5. fo. 30.
Sacerdos in cognoscēdo solutā an committat simplicem fornicationem an adulterium. de bereti. c. ad nostrum, numero. 26. fo. 132.
Sacerdotes parochiales habent potestatem predicādi & ad ipsos spectat conferre ecclesiastica sacramenta. de sepul. c. dudum. nu. 47. fo. 99.
Sacerdotium fuit primo datum iudeis. de iude. c. j. nu. 12. fo. 128.
Sacramentum eucharistie quibus fuerit in cena domini tributū. de reliq. & ve. san. c. j. nu. 18. fo. 123.
Et an hoc sacramentum sit super omnia preciosum & summū & an sit maior sacramento baptismi. ibi nu. 19.
Sacramētum eucharistie & extreme vnctionis an debeat dari dānatis ad mortem. de peni. & remiss. c. j. nu. 5. & 7. fo. 144.
Sacramentum corporis christi sumpta cena fuit institutus. de reli. & vene. san. c. j. nume. 3. fo. 123.
Sacrm eucharistie quare fuerit sumpta cena instituta & an post comestionem sumere illud sit peccatum. de reli. & ve. san. c. j. nu. 13. fo. 123.
Sacrm vnctionis quare fuerit inuentum. de priui. c. j. nu. 6. fo. 138.
Et quod requirantur ad substantiam huius sacramenti. ibi nu. 7.
Et an debeat hoc sacrm indistincte dari omnibus. ibi nu. 8.
Sacramentum quid sit ibi nu. 9.
Sacramentum vnctionis an teneat si sacerdos non habens oleū infirmorum inungit chrismate. ibi nume. 10.
Sacramēta ecclesiastica ministrare debet sacerdos parochialis paupib⁹ hospitalis sit infra eius parochiam. de religio. domib. c. quia cōtingit. numero. 20. fo. 116.
Sacramēta ecclesiastica quare fuerint instituta. de reliq. & vene. san. c. primo numero. 1. fo. 123.
Sacramenta ecclesiastica que & quomodo & a quibus ministranda sunt. de priuile. c. j. nu. 1. & 2. fo. 137.
Sacrilegium quot modis committitur. de penis. c. j. nu. 24. fo. 142.
Sacrista custos siue camerarius monasterij possūt eē delegati pape. de rescrip. c. & si principalis. nu. 33. fo. 6.
Saltus quid sit & quid viuariū & quid garena. de statu monacho. c. primo. nume. 22. fo. 108.
Sanguinis effusio sola non inducit irregularitatem. de homici. c. primo numero. 9. fo. 133.
Sarraceni an sint tolerādi si ritus suos occulte faciant. de iude. c. primo numero. 3. fo. 127.
Sarracenian licite possint in terris christianorum vti eodē habitu quo christiani. ibi numero. 4.
Sarraceno⁹ facerdotes quo noīe vocentur & quem ordinem seruent sarracenim suis sacerdotibus seu mesquitis. de iude. c. j. nu. 5. fo. 127.
Sarraceni quō vocent suas ecclesias & an mulieres eorum intrent suas ecclesias & de ritu eor⁹. ibi nu. 6.
Sarraceni vnde dicantur. de iude. c. j. nu. 8. fo. 118.
Sarraceni possunt licite habitare cum christianis mixtim & seorsū in eadē ciuitate. de iude. c. j. nu. 1. fo. 127.
Satisfactio non sufficit nisi post satisfactionē sequatur absolutio. de cō san. & affi. c. j. nume. 15. fo. 125.
Satisfactione facta statim sine alia relaxatione abolitum est interdictū. de penis. c. j. nume. 21. fol. 142.
Scandali vitādi cā licet reuocare statuta & cōstitutiōes nouiter factas & nume. j. de immu. eccle. c. j. nu. 4. fo. 124.
Et an propter scandalum debeat omitti veritas iusticie que ad iudicē spectat. ibi nume. 5. fo. 124.
Scandalis tollenda est via maxime illis per que censura ecclesiastica vilescit. de sen. excomm. c. cum ex eo. nu. 2. fo. 147.
Scandalis obuiandum est. de offi. ord. c. vt clericorum. nu. 13. fo. 41.
Scapula vel cuculla an possit absconditi sub tondello. de statu monac. c. primo. numero. 17. fo. 107.
Scire presumitur quis id quod publice notum est in loco. de cōces. p̄bē. c. primo. nu. 5. fo. 86.
Sciens parum an possit pmoueri. de eta. & qua. c. cum ecclesie. nu. 7. fo. 33.
Scientia plena vbi in vno requiritur non sufficit. pcuratorem habere illā scientiam etiam si sit. pcurator specialis. de elec. c. cāin. nu. 78. fo. 22.
Scientia qualis in eo requiratur & in alijs ministris & q̄ sciētia dicat emi pens. de eta. & qua. c. cum ecclesie. nu. 4. & 5. fo. 33.
Scientia quomodo probetur. de procu. c. j. nu. 30. fo. 44.
Scholaris habens vicariū an teneatur dicere officium. de magi. c. primo. nu. 10. & 0. 126.
Scholares in loco studij possunt conuenire seu citari. lz ibi nō fortirent domicilū nisi habitauerint per decennium. de elec. c. cām. nu. 31. fol. 19.
Scholares studētes an debeant habere fructus suorum beneficiorum. de magi. c. j. nu. 9. fo. 126.
Scribere facere & dictare equiparantur. de vsu. c. j. nu. 5. fo. 133.
Scriptura authentica que dicatur. de elec. c. causam. nu. 36. fol. 20.
Scriptura diuina quid sit. de magi. c. j. nu. 8. fo. 126.
Scriptores librorum an gaudeant priuilegijs scholariū. de reliq. & ve. san. c. j. nume. 9. fo. 123.
Secta quid sit & vnde dicatur & quomodo debeat scribi. de heret. c. ad nostrum. nume. 7. fo. 131.
Secularis potestas ad petitionem clerici capiens & detinēs eum nevadat ad sedē apostolicam an incurrat sententiam excommunicationis. de penis. c. multorum. nu. 8. fo. 143.
Sede papali vacante cetus cardinaliū nō succedit in potestate aut iurisdictione pape nisi quatenus apparet expressum. de elec. c. ne romani. numero. 11. & 32. fo. 17.
Sede vacante si capitulum facit aliquem de canonicis officialem an possit ei determinare salariū de bonis prelature vacātis. de elect. c. statutum. numero. 13. fo. 29.
Sede vacāte de iure cōi potestas iurisdictionalis nō deuoluatur ad aliū q̄m capitulum. de elec. c. statutum. nu. 5. fo. 28.
Et vbi deuoluitur cōsuetudine disponēte vel priuilegio emolumentū nō reseruatur futuro successori. ibi nu. 6.
Sede vacante q̄ capitulum succedit in iurisdictionalibus bz locū nō solū in cathedrali ecclesia sed etiā in alia collegiata vel cōuentuali inferiori. de elec. c. statutum. nu. 3. fo. 28.
Sede vacāte an salaria que debantur ab epo aduocatis & pcuratorib⁹ debeant solui. de elec. c. statutum. nu. 10. fo. 28.
Sede vacante dandum est salarium officiali iurisdictionē exercēti. de electio. c. statutum. nu. 27. fo. 29.
Sede vacante capitulū succedit in potestate iurisdictionali siue ecclesiastica siue seculari. de elec. c. statutum. nu. 1. fo. 28.
Sensualitas quid sit. de here. c. ad nostrum. nu. 12. fo. 131.
Sententia contra ius litigatoris quare transeat in rē iudicatq. de app. c. si appellationem. nu. 11. fo. 77.
Sententia lata contra sniam nō valet in eadem instātia: nec etiam valet sententia contra sententiam in secunda valeret tamē si non erat deserta. de app. c. si appellationem. nu. 6. fo. 76.
Snia in dubio dferri pro digniori. vt lit. pen. c. j. nu. 8. fo. 59.
Sententia lata super principali parit exceptionem rei iudicate in incidēti. numero. 23. fo. 154.
Sententia an & qñ sit in scriptis formāda & an iudex possit pronūciare verbo & statim committere notario vt redigat in scripto. de verb. sig. cap. primo. nume. 50. fo. 152.
Sententia debet proferri sedēdo & non stando. ibi nu. 51.
Snia lata in possessorio est diffinitiua. de sequest. c. j. nu. 12. fo. 61.
Sententia ferenda est iuxta formā libelli seu petitionis. de verb. sig. c. primo. numero. 4. fo. 149.
Sententia lata contra ius vel ordinem iuris an valeat. de iudi. c. dispēdiosam. nume. 11. fo. 52.
Snia lata in possessorio est diffinitiua. de sen. c. j. nu. 5. fo. 67.
Sententia lata in possessorio an preiudicet in petitorio vel ecōtra. de causa possess. c. j. nume. 8. fo. 55.
Sententia que nō habet iuris colorem est nulla. Et snia lata ex falsa cā notorie potētialiter & actu est nulla. de sen. & re iu. c. pastoralis. nu. 22. f. 69.
Sententia excōmunicationis si fertur in populum non solum ligabuntur presentes: sed etiam postea illuc venientes durante interdicto. de rescr. c. literas. nu. 28. fo. 12.
Snia si sit sub conditione lata an dies cōditionis extantis trahat ad diem snie. de sen. & re iudi. c. pastoralis. nu. 36. fo. 69.
Snia quoties potest rescindi seu reuocari per viam appellationis siue sit diffinitiua seu interlocutoria. de sen. & re iudi. c. j. nu. 1. fo. 67.
Sententia declarans aliquid esse notorium an faciat illud esse notoriū. de sen. & re iudi. c. pastoralis. nu. 5. fo. 68.
Sententia lata contra notorium actus cōtinui est nulla vel si sit lata contra notorium actus transeuntis sed quomodo. de sen. & re iudica. c. pastoralis. numero. 49. fo. 70.
Sententia ex actis certificatur. ibi nu. 50.
Sententia si valeat an possit exeq in bonis & iuribus alteri subiectis. ibi. n. 51.
Snia lata super peremptorio nō est diffinitiua. de app. c. cum repulsio. c. numero. 2. fo. 77.
Snia peremptoria potest duplicieter repelli. ibi nu. 3.
Snia sicut super inepta ppositione non obuiat si apte ponatur ita nec transitus in rem iudicatam si modo ponendi nō obuiat quominus possit pluries proponi & appellari si apte proponatur. ibi nu. 4.

Sentētia interlocutoria an possit transire in rem iudicatam quomin⁹ posita iudice revocari. ibi nu. 5.

Sententia contra ſnīam ſicut non valet in eadē inſtātia: ita nec plures diffinitiue conſonantes in eadem inſtātia. de appella. c. cū repulſione. numero. 12. fo. 77.

Sententia vbi dirigitur ad modum agendi ꝛ ad inſtantiam repellēdi: nō ad merita dicitur interlocutoria. ibi. nu. 13.

Snīa interlocutorialꝫ nō transeat in rem iudicatam quo ad iudicem quin non poſſit illam revocare tamē tertia ſententia confirmata tranſit. ibi nume. 14.

Sententia vna. lꝫ confirmet aliam poteſt nihilominus aliquo caſu cōtēdi de nullitate confirmate. de ſen. c. j. nu. 3. fo. 67.

Snīa ex pluribus redditur nulla. de ſen. c. paſtoralis. nu. 17. fo. 69.

Sentētia interlocutoria que ſit ꝛ quomodo cognoſcatur a diffinitiua. de ſe queſtr. c. j. nume. 17. fo. 61.

Snīa ex quibus cauſis poſſit dici nulla. de ſentē. ꝛ re iudi. c. vt calūnȳs. numero. 9. fo. 67.

Sententia nullitatis infra quantum tēpus petatur ꝛ quo iure ꝛ quid operetur excepto nullitatis. ibi. nu. 10. fo. 138.

Snīa ḡnalis priuat quē beneficȳs ex cā vniformiter oīa cōcernente. de vita ⁊ ho. cle. qſi. nu. 21. fo. 79.

Sententia interdicti lata in eccleſias exemptorū an teneat. de excel. pla. c. j. nume. 11. fo. 136.

Snīa an valeat ſine citatione. de ſen. ꝛ re iudi. c. paſtoralis. nu. 40. fo. 69.

Snīa qñ dicatur rite ꝛ recte lata. de app. c. cum repulſione. nu. 8. fo. 77.

Sentētia lata ſuper peremptoria an dicatur interlocutoria vel diffinitiua ibi. nume. 9.

Sententia abſolutoria ꝛ cōdemnatoria ſunt eiuſdem nature: ideo ſicut appellatio non ſuſpendit excōicationem ſi nec abſolutionem. ibi nu. 10.

Snīa interlocutoria nō ꝓducit ꝑ executione actionem in factum ſed ſolā exceptionem: ꝛ an vocetur actio in factum vel iudicatum. ibi nu. 11.

Snīe appellatione an cōprehendat omnē ſpeciē ſententie cuius abſolutio eſt neceſſaria. de priui. c. j. nu. 19. fo. 138.

Sententie pluris conſonantes poſſunt valere ſuper eodem caſu qñ ſunt late in diuerſis inſtantijs. de ſen. c. j. nu. 2. fo. 67.

Sententiendi poteſtas ꝛ pnunciandi an ſequatur ad poteſtatem cognoscēdi: ꝛ an ad ſententiādi poteſtatem ſequatur poteſtas exequēdi. de reſcr c. auditor. nume. 14. ꝛ. 16. fo. 67.

Sepelire corpus parochiani non debent fratres de iure non itereſſēte ibi parochiano ſacerdote. de ſepul. c. dudum. nu. 66. fo. 100.

Sepeliri nō dz excōicatus minori excōicatiōe in cimiterio ſi ī illa deceſſerit. de ſepul. c. j. nu. 17. fo. 95.

Sepeliens ſcienter excommunicatum an incidat in penā iuris. de ſepult. c. primo. nume. 22. fo. 95.

Sepeliendi ius an poſſit in pactum deduci: ꝛ an pactum de modo ſepeliēdi valeat. de ſepul. c. dudum. nu. 72. fo. 101.

Sepeliendi ius q̄ eccleſie dicantur habere. de ſepul. c. dudū. nu. 52. fo. 99.

Sepeliendi ius habent predicatores ꝛ fratres minores quo ad eligētes in eor eccleſijs ſepeliri. de ſepul. c dudum. nu. 46. fo. 99.

Sepelientes extra caſus ꝓhibitos in clemētina prima. de ſepul. an puniri poſſint. de ſepul. c. j. nu. 30. fo. 69.

Sepelientes ſcienter tēpore interdicti viſurarium manifeſtū ꝛ publice excōicatum ꝛ noīatim interdictum an puniātur: ꝛ an ſepulti cōtra formā iuris ſint exhumandi ſi eorū oſſa poſſint diſcerni. ibi nume. 31. 32. ꝛ. 33. folio. 96.

Sepultus tempore interdicti ſi penitet ꝛ reliquit aliquid eccleſie an liceat a tali recipere mortuaria ſeu funeralia. de ſepul. c. j. nu. 4. fo. 96.

Sepultura libera q̄ dicatur ꝛ quid ſit ſepultura ꝛ quid ſit ſepulchrum vel mulus. de ſepul. c. dudum. nu. 53. ꝛ. 54. fol. 99.

Sepultura ſi detur excōicato an ſit reconſiliāda eccleſia vel cimiterū. de ſepul. c. j. nu. 8. fo. 95.

Et an ſepeliens excommunicatum maiori excommunicatione incidat in minorem. ibi. nume. 19.

Sepultura eccleſiaſtica ꝛ chriſtiana ꝛ cimiterium ſumuntur pro eodem. de ſepul. c. j. nu. 12. fo. 95.

Sepultura in quibus caſibus ſit ꝓhibita tempore interdicti.

Et in quibus pmittatur ꝛ quid poſſit fieri tēpore interdicti: ꝛ quid ſi ſepeliantur prohibiti extra locum interdictum ꝛ an habeat locū in excōicatis vel hereticis. ibi nu. 13. 14. 15. ꝛ. 16.

Sepultura dz queſit in cimiterio cum pſalmis ꝛ orationibus. de ſepul. c. ꝑ ꝛ. numero. 29. fo. 96.

Sepultura iterdicta eſt publice excōicatis noīatis iterdictis ꝛ vſurarijs manifeſtis. de ſepul. c. j. nu. 2. fo. 94.

Et qui ſcienter illos recipit ad ſepulturā vel alios tempore iterdicti ipſo iure incidit in ſententiam excōicationis. ibi nu. 3.

Et a tali ſnīa nō poteſt abſolut niſi prius ad arbitriū epi ſatiſfecerit illis quibus iniuria eſt irrogata. ibi nu. 4.

Sepultura excōicator vel alīs ꝓhibitor ſepeliri in cimiterijs ſi ſepeliāt in agrjs vel locis priuatis an ſit punibilis. de ſepul. c. j. nu. 8. 10. ꝛ. 11. fo. 95.

Sepultura defunctorum quare potius facienda ſit ī cimiterijs vel locis ſacris q̄ alibi. ibi nu. 9.

Sepulture eccleſiaſtice tradi an debeat corpus dānati ad mortē. de pe. ꝛ remiſ. c. j. nu. 6. fol. 144.

Ad ſepulturā ſumus portantes ſi nō ſepeliunt an puniātur: ꝛ qd de comitantibus ꝛ quid de fodictibus ꝛ fabricantibus ꝛ aperitibus ſepulchrū ſed non ſepeliunt ꝛ quid de prelatis ꝛ clericis qui patiuntur in eorum cimiterijs tales ſepeliri. ꝛ quid de portantibus cereos. de ſepult. cap. j. numero. 28. fol. 96.

¶ Sequeſter an poſſit fructus qui ſuperſunt deductis oneribus cōuertere in vtilitatē prediorū pro bēficio vel in aliam vtilitatē beneficȳ. de ſequeſt. c. j. nu. 19. fo. 61.

Sequeſtri effectus. quis ſit. de ſequeſt. poſ. c. j. nu. 6. fo. 61.

Sequeſtratio non habet locum niſi vbi ius exprimit. de ſequeſt. poſ. c. primo. nu. 15. fo. 61.

Sequeſtratio an ꝛ per quē iudicē fieri debeat ꝛ quomodo poſſit impediri. ibi nu. 16.

Sequeſtratio penes quē fieri debeat. de ſequeſt. c. j. nu. 5. fo. 61.

Sequeſtratio qñ ſit pmiſſa ꝛ apud quē dz fieri ꝛ de eius effectu ꝛ quō puniatur impediēs ſequeſtrationē. de ſeq. c. j. nu. 2. ꝛ ſeq. fo. 61.

Sequeſtrationē impediēs pena. de ſequeſt. poſ. c. j. nu. 7. fo. 61.

¶ Seruus pōt nolle addire hereditatē. de reſcri. c. ꝙſi ꝓncipalis. n. 28. f. 5.

Seruus an de voluntate dñi poſſit eſſe executor teſtamēti. de teſtamē. c. j. numero. 23. fo. 94.

¶ Sigillum qñ dicatur authēticum. de procur. c. j. nu. 20. fol. 43.

Et ſi procurator habet ſigillum tantum nec hz aliquā ſcripturā an ex hoc probetur aliquod mandatum. ibi nu. 21.

Sigillum qñq; dat emolumētū ꝛ quō multis de cauſis pōt chartis imponi: ꝛ qñ ꝓſumatur poſitū de voluntate eius cuius eſt ꝛ an in dubio ſigillās dicatur conſentire. de elec. c. ſtatutum. nu. 20. ꝛ. 9. fo. 29.

Sigillum ꝓſumatur appoſitum de voluntate eius cuius eſt de elec. c. ſtatutum. nu. 9. fo. 28.

Sigillo alio ſigillat imperator ante coronationē ꝛ alio poſt coronationē de iureiur. c. j. nu. 19. fo. 64.

¶ Simonia mētalis non obligat ad reſtitutionē etiam in foro penitētiali. de vſu. c. j. nu. 25. fo. 135.

Simonie exceptio nō pōt opponi contra cardinales nec hereſis. de elec. c. nec romani. nu. 27. fol. 17.

¶ Simplicitas eſt multipler. de peni. ꝛ remiſ. c. abuſionibus. nu. 22. f. 145.

Simplicitas eſt tripler. de verb. ſig. c. j. nu. 14. fo. 149.

Simpliciter dictio quid importet ſi per eam mandetur q̄ cauſa agitet ſimpliciter. nu. 32. fo. 56.

Simpliciter. Si cauſa commiſſa ſit alicui his verbis ſimpliciter ꝛ de plano ſine ſtrepitu ꝛ figura iudicȳ. quomodo procedetur. de verb. ſignifi. e. primo. nu. 2. fo. 194.

Simpliciter dictios quid importet. de verb. ſig. c. j. nu. 11. fo. 149.

¶ Socius ꝓprie qui dicatur ꝛ quis comes collega ꝛ ſodalis. de pe. c. j. numero. 10. fo. 141.

Socius criminis quis dicatur ꝛ quomodo puniatur ſocius in delicto. ibi numero. 11. ꝛ. 12.

Societas regular iter prohibetur inter homines diuerſe profeſſionis. de elec. c. cum rationi. nu. 5. fo. 13.

¶ Solēnitas ſiue figura iudiciorum an partibus contradicētibus poſſit p iudicē obſeruari in cauſis q̄ cōmittunt cū clauſula q̄ ꝓcedat ſimpliciter ꝛ de plano ſine ſtrepitu ꝛ figura iudicȳ. de ver. ſig. c. j. nu. 14. fo. 152.

Solennitas ſi in cauſis que cōmittuntur cū clauſula ſimpliciter ſine ſtrepitu ꝛc. fuerit ſeruata vna parte ſolum contradicēte an valebit ꝓceſſus de verbo. ſig. c. j. nu. 56. fo. 152.

Et quid ſi iudex in dicto caſu incipit ſeruare ſolēnitatē ſeu ordinē iudiciorum ꝛ poſtea partes volunt q̄ procedat ſine ſolēnitate an poterit de inceps ſeruare ſolēnia iudiciorum. ibi nu. 57.

Solennitates iudiciorū an virtute cōſuetudinis ꝛ legis municipalis tolli poſſint. de ver. ſig. c. j. nu. 22. fo. 150.

Solennitatis omiſſio in vno nō vitiat aliud vbi plura ſeparata ad actum ꝛ finē eundem accumulantur. de elec. c. conſtitutionem. nu. 5. fo. 22.

¶ Soluens illi cuius bona ſunt cōfiſcata an ſit liberatus. de ſen. ꝛ re iud. c. paſtoralis. nu. 24. fo. 69.

Solutio ſi fiat procuratori reuocato tenet. de renunciatio. c. cum illuſio. numero. 13. fo. 31.

Soluēs obligatus ex pluribus cauſis ꝓſumitur in dubio ſoluiſſe in duriorem cauſam. de ſepul. c. dudum. nu. 15. fo. 97.

¶ Sorores tertij ordinis beati Franciſci ſunt per ſedē apoſtolicā approbate. de relig. domi. c. j. nu. 8. fo. 112.

¶ Spōalia que dicantur. de priebē. c. per literas. nu. 18. fo. 82.

¶ Status antiquus eccleſie mutari non dz maxime in preiudiciū alterī⁹. de relig. domi. c. quia contingit. nu. 21. fo. 114.

¶ Statuimus verbum quid importet. de elec. c. ne romani. nu. 54. fol. 18.

Statutum vel conſuetudo q̄ quis nō citetur ad ſententiam vel actū preiudicialem an valeat. de ſen. ꝛ re iudi. c. paſtoralis. nu. 29. fo. 69.

Statutum an ꝛ quādo extendatur in materia correctoria. de elec. c. cū ratione. numero. 17. fo. 14.

Statutum

Statutum vbi in ratiōe ſui habet ſtrictiora verba cū ſint in diſpoſitione appo nantur attenditur ſtatutum ꝛ nō ratio. de elec. c. cū rationi. nu. 20. f. 14.

Statutum puniens non deſiſtentem ab actu nō punit reaſſumentem: ꝛ ſic facit q̄ ſi ſtatutum priuat aliquem ex delicto per hoc non impediret eū ſi iterato ibidem pmoneatur eodē ire. de vi. ꝛ bone. cle. c. j. nu. 1. fo. 78.

Statuto ſi fiat aliqua adiectio cenſetur repetita in conſtitutione declarāte de elec. c. ſtatutum. nu. 22. fo. 29.

Statuto ſi caueatur q̄ ꝓ quolibet delicto vel qualibet pcuſſione puniatur quis in certa pena: ꝛ ſi vno ictu quis plures percutit vel ſi gs ſepius adulteriū cū vnica cōmittit an ſepi⁹ puniatur. de priui. c. j. nu. 26. f. 139.

Statuta loci vbi iudicium agitatur non ſeruātur in iudicȳs ordinarȳs. de foro compe. c. j. nu. 35. fo. 54.

Statuta diſponentia id qō tendit in offenſam dei ꝛ proximi nō tenent. de vſu. c. j. nu. 2. fo. 133.

¶ Stipulari alteri an ꝛ quando quis poſſit. de procu. c. j. nu. 8. fo 42.

¶ Stipulatio bona ſunt apud ſanctum ſeuerinū. de ſta. mo. c. j. nu. 6. fo. 107.

¶ Studia generalia in quibus locis eſſe dicantur et que dicantur generalia vel priuata: ꝛ q̄ ſint priuilegiata ꝛ q̄ nō. de ſepul. c. dudū. nu. 22. f. 97.

¶ Studium bononie ꝛ pariſiense quo tēpore cepit floriere ꝛ quod ſtanti quis ꝛ an debeat teneri ſtudiū in lingua hebraica caldea greca arabica latina. de magi. c. j. nu. 4. ꝛ. 5. fo. 126.

Jn ſtudijs generalibus ꝛ in romana curia debent eſſe viri periti in lingua hebraica arabica ꝛ caldea duo ſcilicet in qualibet lingua q teneāt ſcholas ad docendum fideliter dictas linguas: ꝛ quorum ex pēſis debent tales ſalariari. de magi. c. j. nu. 1. fo. 126.

¶ Subditus ꝛ ſubiectus quis ꝓprie dicatur. de fo. cōpe. c. j. nu. 32. fo. 54

Subditus inuitus aliꝫ ſubiici non poteſt. de fo. cōpe. c. j. nu. 47. fo. 54.

Subſiſtere poteſt dici aliquid tripliciter. de elec. c. quod circa. nu. 10. f. 17.

¶ Succeſſor an obligef ex iuramento ꝓceſſus. de iureiur. c. j. nu. 22. f. 65.

Succedentes plures vni debēt loco vnius haberi. de iurepatro. c. plures. numero. 4. fo. 116.

¶ Suffragia an poſſint prodeſſe exiſtentibus in purgatorio. de peniten. ꝛ remiſ. c. abuſionibus. nu. 17. fo. 143).

¶ Summarie dictio quid importet. de verb. ſigni. c. j. nu. 13. fo. 149.

¶ Supplere an poſſit epiſcopus ſi prelatus ſit priuat⁹ ratione delicti nō propter negligētiam. de ſuppli. negli. prela. c. q; regulares. nu. 36. f. 33.

Suppletio defectus ordinis in imperatore non facit quo ad nō ſubiectū. de ſen. ꝛ re iudi. c. paſtoralis. nu. 26. fo. 69

Surreptio ad hoc vt tollatur quid requiratur. de offi. ordi. c. ꝙſi apoſtolice. numero. 12. fo. 42.

Surrogari dicitur aliquando loco alterius id quod vltra numerum ponitur. de elec. c. ne romani. nu. 14. fo. 17.

¶ Suſpectus de hereſi cōtra quē probatum eſt de hereſi per vnum teſtē an poſſit torqueri. de hereti. c. j. nu. 20. fo. 130.

Suſpenſus a poteſtate vocis ꝓade ſen. a poteſtate eligēdi vel a diuidia di ſtributionū ſi eligatur ibi vel alibi an valeat electio. de eta. ꝛ quali. c. cū eccleſie. numero. 13. fo. 34.

Suſpenſus ab ordine videtur ſuſpenſus ab omnibus que ex ordine deſcēdunt. ꝛ de multiplici ſuſpenſionis. ibi. nu. 14.

Suſpenſus ad furcam non debet de furcis doponi ſine licētia iudicis quā de facili debet iudex concedere. de peni. ꝛ remiſ. c. j. nu. 7. fo. 144.

Suſpenſus a bēficijs poteſt eligere. de vita ꝛ bone. cle. c. qñ. nu. 19. fo. 79.

Suſpenſus ab ordine an videatur ſuſpēſus ab omnibus que ex ordine deſcendunt. de deci. c. j. nu. 18. fo. 103.

Suſpenſus an teneatur ad reſtitutionē fructuum perceptorum durante ſuſpenſione. de vita ꝛ bone. cle. c. qñ. nu. 24. fo. 79.

Suſpenſus ab officio a iure vel ab homine an videatur eo ipſo ſuſpenſus a beneficio. de penis. c. cupientes. nu. 11. fo. 143.

Suſpenſi a perceptione fructuum beneficiorum ſi interim nollent eccleſiā officiare quid iuris ꝛ quid ſi interim eligant vel eligantur. de vi. ꝛ bon. cleri. c. quoniam. nu. 2). fo. 79

Suſpenſo abbate vel priore principali a collatione beneficiorum deuoluitur poteſtas ad priorem clauſtralem cum cōſilio ꝛ cōſenſu cōuētus vel maioris partis. de ſtatu mona. c. j. nu. 8. fo. 107.

Suſpenſio ad beneficia quando reſtringatur ad certam eccleſiam ꝛ quando non. de vita ꝛ bone. cle. c. qñ. nu. 20. fo. 79.

Suſpenſionum multe ſunt ſpecies. de penis. c. cupientes. nu. 10. fo. 143.

Summarie procedi quando dicatur. nu. 20. fo. 133.

Summarie dictio ſi adꝯit vni articulo cauſe qualr intelligat. nu. 22. f. 153.

¶ Delitera. T.

Tabellio debet eſſe rogatus et de modo rogandi de iureiur. c. j. nu. 7. fo. 64.

Tabelliones an teneantur conficere cuilibet requirenti inſtrumentum. Et inſtrumentū factū a notario prohibito an valeat. Et an cōmunitas poſſit creare notarios ꝛ creatus ab vna communitate an poſſit alibi conficere inſtrumenta. de exceſ. prela. c. j. nu. 13. ꝛ. 14. fo. 137.

¶ Tacere veritatem an ſit licitum. de hereti. c. j. nu. 25. fol. 132.

Tacere in totum veritatem aliquādo magis expediens eſt q̄ minus perfecte dicere. de elec. c. conſtitutionem. nu. 28. fo. 24.

Tacens ꝛ quādo habeatur pro nō cōſentiēte. de ꝓcur. c. j. nu. 28. fo. 24.

Taciturnitas cuiuſlibet beneficij reddit collationem nullā a legato factā. de offi. ordi. c. ꝙſi apoſtolice. nu. 1. fol. 42.

Taciturnitas beneficij nō reddit collationē factam ab ordinario ſubrepti tiam. ibi numero. 2.

¶ Talia ſeu collecta nō debet ab eccleſia vel perſonis eccleſiaſticis exigi. de immuni. eccie. c. j. nu. 2. fo. 124.

¶ Tempus date in literis beneficialibus inſpici debet. de reſcri. c. literas numero. 20. fo. 11.

Tempus date vel aliud an ꝛ quando in ſcriptis attēdatur. de reſcri. c. literas. nu. 24. fol. 11.

Tempus date quoad ſubſtantia bēficij inſpiciendum eſt ſicut inſpicitur tempus date quo ad etatē impetrātis. de reſcrip. c. literas. nu. 10. f. 10.

Tempus date in beneficialibus inſpicitur. de priebē. c. ſi de beneficio. numero. 8. fo. 84.

Tempus date debet in priuilegijs attendi ſicut ꝛ in reſcriptis. cenſi. c. j. numero. 9. fo. 118.

Tempus date attenditur in pōderāda vi compreheſiua reſcripti ex parte ſubiecte materie beneficij. de reſcrip. c. literas. nu. 4. fo. 10.

Tempus ad quod debet dari reſtitutio non cōcludit tempus quadriēnij infra quod debet dari de reſti. in integ. c. j. nu. 3. fo. 48.

Tempus appellationis proſequēde an currat a die interpoſite appellationis an a die inchoate proſecutionis. de appel. c. ſicut. nu. 11. fo. 73.

Tempus cōtinuum quod dicatur. de reſti. in integ. c. j. nu. 76. fo. 49.

Tempus qñ dicatur ex toto vtile ꝛ quando ex toto continuum. ibi nu. 17.

Et ſi ſimpliciter ſtatuitur certum tempus nec adiicitur ſit cōtinuū vel vtile preſumitur eſſe continuum. ibi nu. 18.

Tempus continuū vel vtile quod dicatur. de elec. c. cauſam. nu. 50. fo. 20.

Tempus vacationis beneficij quando incipiat currere. de ſuppli. neg. prela. c. quia regulares. nu. 22. fo. 3 .

Tempus legationis ꝛ conditionis ertātis attenditur in fideicommiſſis ꝛ legatis. de elec. c. cum conceſſa. nu. 9. fo. 30.

Quo tēpore exigatur qualitas in grauatis a ſcribente ponderata. de reſcri. c. literas. nu. 29. fo. 12.

Quod tempore exigatur materia beneficij quo rem. ibi nu. 30.

¶ Terrarū ſuarū appellatiōe qd cōprehēdatur. de iude. c. j. nu. 10. fo. 128

Territorium ꝛ diſtrictus dicit omne id qō per ciuitatē terretur ꝛ diſtringitur. de elec. c. ne romani. nu. 41. fo. 17.

¶ Terminus datus ad proponēdas dilatorias an in dubio dicatur perēptorius ſi non dicatur expreſſe. de excep. c. j. nu. 6. fo. 66.

Terminus peremptorius an poſſit per iudicem ſtatui ad ꝓponēdas exceptiones peremptorias. ibi nu. 7.

Terminus ad quid ſit prefixus appellāti. de appel. c. j. nu. 23. fo. 72.

Termini preſixio quare intimāda ſit appellato. ibi nu. 24.

Terminus ad quid ſit preſixus appellāti. de appel. c. j. nu. 23. fo. 72.

Termini preſixio quare intimāda ſit appellato. ibi nu. 24.

Terminus ſi ad petitionem actoris ſit reo ſtatutus ad aliquid faciendū an ſufficiat reo quandocūq; infra illud tempus cōparere: ita q̄ oporteat actorē ſemper eſſe preſentem. de appel. c. ꝙuis. nu. 17. fo. 74.

Terminus an poſſit prorogari de cōſenſu partium quādo cauſa eſſet commiſſa cum clauſula q̄ niſi debitor ſatiſfecerit creditori intra certum tēpus procedas ꝛc. de conſef. prebē. c. j. nu. 19. fo. 87.

Terminus ad ponendum ꝛ articulādum an poſſit ſimul dari vna parte reſiſtente vel ambabus. de reſiſtentibus verb. ſig. c. j. nu. 43. fol. 131.

Terminus ad probandum an poſſit dari actori ꝛ reo ſimul. ibi numero. 44. ꝛ. 45. fo. 151.

Terminus ſi ſtatuitur a iudice ad aliquid petendū an debeat ſepius petere. Et quid ſi ſtatuit terminū iuris quis habebit eligere talem terminū. Et quid ſi iudex dicat ſtatuo tibi terminum iuris vel ſtatuti aut legis ad ſic faciendum. de appella. c. j. nu. 8. 9. 10. ꝛ. 11. fo. 73.

Terminus iuris non ſolū eſt ad proſequendū ſed ad finiendum. de appel. c. ſicut. numero. 3. fo. 74.

Termini preſixio an debeat intimari ſiue ab appellāte ſiue a iudice fieri preſixus. de appel. c. j. nu. 13. fo. 72.

Termino ad proſequēdum appellationem lapſo deſerta eſt appellatio. de appel. c. ſicut. nu. 4. fo. 74.

Et quid ſi tantum eſt lapſum de anno q̄ notorium eſt cauſam infra terminum non poſſe finiri in reſiduo tempone nec habet excuſationē. ibi numero. 5.

¶ Tertius nō appellans ſi vult venire vt adhereſ ſuper articulis inchoatis ꝛ velit intereſſe cōmune proſequi an debeat audiri. de elec. c. cōſtitutionem. nu. 32. fo. 24.

Tertius quando dicatur proſequi intereſſe cōmune. ibi. nu. 33.

Tertius comparens non admittitur ad proſequendū inſtātiam per principalem informiter inchoatam. de elec. c conſtitutionem. nu. 8. fo. 22.

Tertius comparens pro ſuo intereſſe poteſt in iudicio tripliciter aſſiſtere. ibi numero. 9.

Tertius comparens an debeat preferri principali appellanti ſi petat. de elec. c. conſtitutionem. nu. 30. fo. 24.

Testator si mandauit omnia bona distribui de voluntate vel cõsilio talis religiosi quid iuris. de testa. c. i. nu. 24. fo. 94.

Testator si post factum testamentum eficiatur vsurarius manifestus an per sequens delictum vitietur testamentum. de sepul. c. i. nu. 26. fo. 95.

Testator non potest facere quin iura in suis dispositionibus locũ habeãt. de relig. domi. c. quia contingit. nu. 4. fo. 113.

Testamentum solenne factum a testatore qui postea fecit aliud facere sed morte preuentus n ̃ potuit illud complere an valebit primum. de test. c. i. numero. 29. fo. 94.

Testis dictũ dieferiato deponẽs n ̃ vitiatur. de offi. deleg. c. i. nu. 7. fo. 36

Testis fiuerat infra terminum & deponit post terminum an valebit eius dictum. de offi. delega. c. i. nu. 12. fol. 39.

Testes quando dicantur solemniter recepti. de testi. c. testibus. nu. 4. fo. 63

Testis esse an possit christianus contra iudeos & sarracenos. de testi. c. i. numero. 7. & 10. fo. 63.

Testis qui iurauit coram iudice in palatio vel alio loco si deponit falsum dictum suum & dicit falsum si accusetur de falso an debeat poni locus in quo iurauit an in quo deponit falsum. de offi. deleg. c. i. nu. 11. fo. 39.

Testis accusatus de falso & examinatus a notario si dicit aliter fuisse scriptũ q ̃ dictum vel e contra an sit ei credendum. de heret. c. i. nu. 21. fo 130

Testẽ vacillãtẽ punire an possit delegatus. de offi. dele. c. i. nu. 6. & 10. fo. 29

Testes in criminali debẽt exhiberi coram iudice vt coram eo iurẽt. de offi delega. c. i. nu. 14. fo. 39.

Testes pendente dilatione ad testes producendos possunt produci instrumenta. de verb. signi. c. i. nu. 46. fo. 152.

Testes an possint produci post terminum datum ad producendus testes. de verb. signi. c. i. numero. 47. fo. 152.

Testes omni exceptione maiores qui dicantur. de procu. c. i. strumẽtis. numero. 11. fo. 42.

Testes si discordent quomodo sint reducendi ad concordiam vt euitetur falsitas. de appel. c. i. nu. 19. fo. 72.

Testũ depositio tradatur ad actum iuramẽti. de offi. deleg. c. i. nu. 8. fo. 39.

Testium receptor non est merus executor. ibi. nu. 9

Testium productio quare prohibeatur in causa appellationis. de test. c. testibus. numero. 2. fo. 63.

Testũ mera examinatio potest fieri die feriato. de offi. dele. c. i. nu. 4. fo. 39.

Testium receptor qui nõ est simpliciter examinator an possit punire teste vacillantem. ibi. nu. 5.

Tyrannus quis dicatur. de bap. c. i. nu. 9. fo. 122.

¶ Titulus ex possessione presumitur & non solum ad cõmodum possidentis sed etiam tertij & quando deducitur incidenter in iudicium ex possessione probatur titulus. vt lit. penden. c. i. duobus. nu. 1. 2. & 3. fol. 59.

Tonsura & rasura an requiratur in clerico ad hoc vt dicatur condecenter vt clericus incedere. de vita & hone. cle. c. qm̃. nu. 12. fo. 79.

Tractatus de permutando an possit precedere permutationem. de rerum permu. c. i. nu. 8. fo. 91.

Transgressor precepti vel prohibitionis sui superioris an peccet mortaliter. de censi. c. presenti. nu. 3. fo. 119.

Transgressores canonis qua pena puniantur. de ẽta. & quali. c. cuz ecclesie. numero. 11. fo. 34.

¶ Transubstãtiatio panis & vini in corpus & sanguinem christian sit possibilis. de relic. & vene. san. c. i. nu. 38. fo. 124.

¶ Tutor datur pupilo curator adulto: & interdum etiam maiori vt furioso prodigo & similibus. de relig. domi. c. quia contingit. nu. 17. fo. 114.

¶ Delitera. V.

Vacare nõ dicitur quod nõ dum est creatum. de rescrip. c. literas. nu. 9. fo. 10.

Vacatio dicitur etiam in loco vbi persona incurrit. vt penden. c. i. nu. 7. fo. 59.

Vacãte ecclesia parochiali in schismate vel infidelitate constituta an possit ad electionem vel prouisionem procedi. de elec. c. i plerisq ̃. numero. 15. fo. 27.

¶ Vacare. Mandatum de cõferẽdo vacaturas valet. de rescrip. c. literas. numero. 3. fo. 9.

¶ Vagabundus quis dici potest licet habeat domicilium ex quo non habeat certam habitationem. de elec. c. causam. nu. 62. fo. 21.

¶ Variatio in contractibus non est licita in clericis secus in laicis. de renun. c. cum illuso. nu. 1. fo. 30.

¶ Vasallus si dicatur interuertisse possessionem feudi quis habeat cognoscere. de sen. & re iudi. c. pastoralis. nu. 48. fo. 70.

Vasallus & homo ligius qualiter differant. de sen. & re iudi. c. pastoralis. numero. 68. fo. 71.

Vasallus ecclesie q ̃diu habet domicilium in loco feudi non est subiectus imperio. de sen. & re iudi. c. pastoralis. nu. 19. fo. 69.

Vasallus epi si in bonis spectantibus ad mensam epi velit illa donare ex & ipso cũ cõsensu capituli autorizare recepta pecunia ecclesie & sic trãsferre in capitulũ ius directi dominij q ̃spectat ad episcopũ an possit. de rebus ecclie. non alie. nu. 16. fo. 91.

Vasallo precipere an possit dñs sub iuramento fidelitatis. de sentẽ. & re iudi. c. pastoralis. nu. 47. fo. 70.

¶ Vectigalia soluere an teneãtur laici pro rebus que gratia vsus proprij portantur. de censibus. c. presenti. nu. 8. fo. 120.

Vectigalia leuans si cũ delatore habeat questorem: quia forte negat deferentem clericum vel dicit res deferri causa negociatiõis vel nõ esse suas quid iuris. de censi. c. presenti. nu. 10. fo. 120.

Et si cõtingat iudicẽ super hoc adire quis iudex erit adeũdus. ibi nu. 11.

¶ Venari & aucupari differunt. de sta. mona. c. i. nu. 20. fo. 107.

Venationibus & aucupationibus vacare nõ debẽt monachi nec tenere debent canes venaticos nec aues. de sta. mona. c. i. nu. 6. & 23. fol. 107.

¶ Venire contra factum proprium an liceat de testi. c. i. nu. 4. fo. 63.

¶ Verbum dei non est minus reuerendũ q ̃ corpus christi: q ̃ plures verbo dei cõpunguntur. de sepul. c. oudum. nu. 56. fo. 99.

Verbum quot significata habet. de verbo. sig. c. i. nu. 19. fol. 149.

Verbum moneas quid importet & quid verbum inducas. de offi. delega. c. i. nume. 36. fo. 41.

Verbum presentis vel preteriti ̃ pcessi & proferatur ab homine non trahitur regulariter ad futura. de rescrip. c. literas. nu. 26. fo. 11.

Verbum futuri si adiciatur in dispositione alicuius accidẽtie vel qualitati circa substantiam materie super qua fundatur dispositio tũc restringitur ad subiecta presentia licet qualitate futura. ibi nu. 27.

Verba ista summarie de plano sine strepitu & figura iudicij quid importẽt. nume. 14. fo. 193.

Verba a iure prolata in sua rudi & materiali significatione intelligũtur. de elec. c. quod circa. nu. 12. fo. 27.

Verba plata in materia naturaliter seu regulr debẽt intelligi. ibi nu. 3.

Verba vbi preferũtur in materia que potest intelligi de facto & de iure si non est materia aptabilis in omni sui parte ad dispositionẽ vt sonat in iure in dubio verificatur in materia. de elec. c. q ̃ circa. nu. 8. fo. 27.

Verba que possunt intelligi de iure & de facto si generaliter proferunt in aliqua materia intelligi debent de facto. ibi nu. 9.

Verba iudicis narratiua an probent. de proba. c. i. nu. 5. fo. 63.

Verba enuntiatiua vel narratiua an & quando probẽt vel inducãt dispositionem. de senten. excõ. c. si summus. nu. 4. fo. 148. & de proba. c. i.

Verba prolata in vno si possunt verificari in pluribus intelligũtur. de pluribus. de rescrip. c. 7 si principalis. nu. 7. fo. 4.

Verba ista non valet processus vel irritus fit processus inducunt nullitatẽ processus ipso iure. de rescrip. c. abbates. nu. 15. fo. 2.

Verba in dispositione prolata in dubio referuntur ad casum fictum: & non ad verum. de elec. c. q ̃ circa. nu. 5. fo. 7.

Verbis narratiuis pape an credi debeat & stari: itaq ̃ probent. de proba. c. primo. nu. 6. fo. 63.

Verbis in literis pape enunciatis vel narratis an fides adhibeat & quid de literis inferioris vel instrumenti notarij. de proba. c. i. nu. 9. fo. 63.

¶ Vexare verbum sumitur pro vexatione iudiciali. de rescrip. c. abbates. numero. 10. fo. 2.

¶ Veritatem tacere an sit licitum. de hereti. c. i. nu. 25. fo. 132.

¶ Vestis siue habitus monachi quis dicatur. de sta. mona. c. i. nu. 15. f. 107.

Vestis clericorum debet esse talaris. de vi. & ho. cle. c. q ̃ fi. nu. 36. fol. 80.

Vestis secularis que dicatur. de vita & hone. cle. c. quoniam. nu. 7. fo. 79.

Veste nimis exquisita nõ debẽt vti monachi. de sta. mona. c. i. nu. 14. fo. 107.

Vicarius ppetuus qualr cognoscat a tpali. de offi. vica. c. i. nu. 19. fo. 38.

Vicarius perpetuus an & quãdo & infra q ̃ tempus debeat promoueri. de offi. vica. c. i. nu. 12. fo. 38.

Vicarius dicitur habere dignitatem. de reg. c. i. nu. 5. fo. 104.

Vicarius interim dum est vicarius dicitur barbere curam. de sepultu. c. oudum. nu. 26. fo. 98.

Vicarius episcopi dicitur officialis. de rescript. c. & si principalis. numero. 15. fo. 5.

Vicarius quis dicatur & quot sunt species vicariorũ & quid faciat eos esse perpetuos. de offi. vica. c. i. nu. 5. fo. 38.

Vicarij si non sunt positi ad ecclesias parochiales nõ dicuntur perpetui: sed ad libitum remouebit eos prelatus nisi sint per episcopum instituti. ibi. nu. 6.

Vicarius perpetuus si moneatur vt infra annũ faciat se promoueri: si non obtemperat: an poterit priuari vicaria. de offi. vica. c. i. nu. 13. fo. 38.

Et an episcopus possit dispensare cũ talibus vicarijs ppetuis vt differre possint ordinationem ad sacerdotium vsq ̃ ad septennium si velint esse in studio. ibi. nu. 14.

Vicarius non potest dare vicarium. ibi. nu. 17.

Vicarij perpetui quod ius habeant in ecclesia. de offic. vica. c. i. numero. 7. folio. 38.

Vicaria perpetua an vacet per adeptionẽ dignitatis vel personatus etiã non curati. de offi. vica. c. i. nu. 21. fo. 38.

¶ Victor si non petit execntionem si victus agat de nullitate an poterit repelli. de senten. c. i. nu. 11. fo. 68.

¶ Videtur verbum denotat presumptionem que se habet ad veritatem & falsitatem. de rescrip. c. gratie. nu. 3 fo. 8.

Vim vi

¶ Vim vt repellere qualiter liceat. de homici. c. i. nu. 16. fo. 133.

¶ Virtutum moralium duo sunt genera. de here. c. ad nostrũ. nu. 16. fo. 131.

¶ Visitare an possit capitulum sede vacante & consequenter debet procurari. de here. c. i. nu. 9. fo. 128.

Visitari debent singulis annis singula monasteria. de sta. mona. c. attẽdentes. nume. 1. fo. 111.

Visitator quot personas secum ducere possit. de statu mona. c. attendẽtes. nume. 18. fo. 112.

Visitator generalis an possit aliquos amouere ab administratione & quot personas possit secum ducere: & an debeat monere visitãdos & quomodo anteq ̃ visitet. de statu mona. c. attendentes. nu. 9. fo. 111.

Visitantes nihil debent exigere pro ferris equorum nisi indigeãt. de cẽsi. ad nostrum. nu. 1. fo. 119.

Visitatio monialium canonicarum regulariũ vel seculariũ per quos fieri debeat. de statu mona. c. attendentes. nu. 7. fo. 111.

Visitatio monasteriorum exemptorum per quos fieri debeat. ibi nu. 4.

Visitatio monasterij monialiũ alteri monasterio subiecti per quẽ fit facienda. ibi nu. 5.

Visitatio an sufficiat q ̃ fiat in fine primi anni & in principio secundi et an possit ex causa iterari. ibi nu. 6.

Visitatio an sit de precepto & an peccent mortaliter prelati eã omittẽtes: & super quibus debeat fieri & qualiter debeãt formari capitula & an abbatisse & abbates debeãt etiã visitari sicut moniales & monachi. ibi nu. 7.

In visitatione nõ debet prelatus ducere secum canes venaticos & falcones seu accipitres. de censi. c. ad nostrum. nu. 2. fo. 119.

Qualiter se habere debeant prelati quãdo accedũt ad monasteria religiosorum. ibi nu. 3.

Visitatores possunt facere eleemosynas de fragmentis. ibi nu. 4.

¶ Vnico ictu percutiens tres clericos an incurrat tres excõmunicationes. de priui. c. i. nu. 26. fo. 139.

¶ Vnire. Si ecclesia vnius diocesis vnit ecclesie alterius diocesis an per talem vnionẽ perdat diocesanus iura q ̃ habebat in ecclesia vnita. de rebus. ecc. non alie. c. si vna. nu. 7. fo. 90.

Vnire vnam ecclesiam alteri vel subijcere vel diuidere episcopale est. & an talis ptãs vniendi & subijciendi vnam ecclesiam alteri possit prescribi per inferiorem epm. de rebus eccle. non alie. c. si vna. nu. 9. fo. 90.

Vnire non potest inferior episcopo ecclesias sibi pleno iure. subiectas. de statu mona. c. i. nu. 31. fo. 108.

Vnire non põt episcopus ecclesiam mense sue vel sui capituli etiã consentit capitulum interueniente. de rebus eccle. c. i. nu. 5. & 14. fo. 90.

Vnire si voluerit eps duo loca diuersarum professionũ & habituum: ita q ̃ vtrigq ̃ remaneant sua primilegia salua & bona sua. sed habeant prelatum cõmunem an hoc poterit facere. de elec. c. cum rationi. nu. 55. fo. 16.

Vniri potest vna ecclesia alteri & etiam dignitati & prebẽde & potest donari loco religioso. Et quomodo & qñ & quo possit fieri talis vnio vel donatio. de rebus eccle. non alie. c. si vna ecclesia. nu. 2. 3. & 4. fo. 90.

Unio vnius ecclesie alteri an possit fieri nõ vocato rectore ecclie. Et an sede vacãte possit fieri talis vnio. de reb ̃ eccle. nõ alie. c. si vna. nu. 12. f. 90.

Vniuersitas potest delinquere. de penis. c. i. nu. 2. fo. 141.

Vocatione in qua quis vocatus est manere 23. de reg. c. i. nu. 1. fo. 104.

¶ Vox preconis paucis innotescit sed an sit maior citatio que fit voce preconis an sono cãpane. de sent. excõ. c. grauis. nu. 8. fo. 47.

Voce eligendi primatus non integratur ad actum vocis etiam ex participatione habentium vocem. de eta. & quali. c. cum ecclesie. nu. 3. fo. 34.

Et vocem eligendi in ecclesia cathedrali vel collegiata quis nõ habet nisi saltem sit in subdiaconatu constitutus. ibi nu. 4.

Voces absentiũ & non vocandorum & vocatorum qui noluerũt venire vel expresse renuntiauerunt an computẽtur in numero: & sic dicatur electi ̃ a minori parte qui nõ est electus a maiori etiã talibus computatis. de elec. c. quod circa. nu. 1. fo. 28.

Voces excõmunicatorum an in electione noceant vel prosint. de elec. c. q ̃ circa. nume. 17. fo. 28.

Voces excõmunicatorum & similium an computentur in numero vt possint & angeant numerum & suffragium in tantum q ̃ ex illis vocib ̃ possit fieri confirmatio que alis non posset fieri illis exclusis. de elec. c. q ̃ circa. numero. 11. fo. 28.

Vocum triplices sunt species. de elec. c. quod circa. nu. 7. fo. 27.

¶ Voluntas est pro ratione in papa: & voluntate sola princeps manumittit. de senten. excom. c. si summus. nu. 8. fo. 148.

Voluntas non sufficit vbi opus est facto. de rescrip. nu. 32. fo. 12.

¶ Votum an ex sola promissione obedientie solẽnizetur. de relig. domi. c. i. nume. 7. fo. 112.

Super voto continentie dispensare an possit papa. de peniten. & remis. c. abusionibus. nu. 14. fo. 143.

Vsucapione non cõpleta põt res vsucapi. de testi. in integ. c. i. nu. 22. fo. 50.

Vsura iure diuino & humano est prohibita. de vsu. c. i. nu. 1. & 8. fo. 113.

Vsura quid sit & in quo foro debet peti & quotuplex sit vsura. de vsu. c. i. numero. 30. fo. 131.

Vsurã punittere & q ̃ sit licita statuere an possit papa. de vsu. c. i. nu. 31. f. 135.

Vsuram non esse peccatũ dicentes sunt heretici & quid de iudeis dicentibus nõ esse peccatũ vsuras exercere cũ xpianis. de vsu. c. i. nu. 29. fo. 133.

Ad vsurã recipiẽs pecunias & illas solũs an peccet. de vsu. c. i. nu. 27. f. 131.

Vsure quãdo possunt peti vt sors vel vt intresse: & an causa vsurarum sit tractanda summarie simpliciter & de plano. de iudi. c. dispendiosas. numero. 25. fo. 32.

Vsure sunt prohibite nedum christianis sed etiam iudeis & sarracenis. de vsu. c. i. nu. 1. fol. 134.

Vsurarum causa an spectet ad iudicem laicũ vel ecclesiasticum. de iudi. c. dispendia. nu. 17. fo. 52.

Vsurarum repetitio nõ est impedienda. de vsu. c. i. nu 3. fo. 133.

Vsuras repetere in foro seculari an sit licitum. de vsu. c. i. nu. 13. fo. 134.

Vsurarius vel eius heres si habeo petitur editio rationũ & dicit se illas non habere vel nõ fuisse confectas vel amisisse quid erit fiendũ & an habebit probare amissionem casualem. de vsu. c. i. nu. 21. fo. 134.

Vsurarius qui non cõficit librum rationũ sed solum scribit facta sua in cedulis & illas dilacerat solutis sibi creditis & vsuris qualiter prouidebitur eius heredi. ibi nu. 2 ̃. fo. 135.

Vsurarius si vsuram restituit an teneatur confiteri & penitere de vsura extorta. de vsu. c. i. nu. 24. fo. 135.

Vsurarius manifestus si prestitit cautionem debitam & deinde confecit testamentũ taliter q ̃ testamentũ valuit: deinde secrete exercet vsurã nec cautionem de nouo prestat an tale testm irritet. de vsu. c. i. nu. 36. f. 136.

Vsurarij sunt cogendi ad exhibendũ codices vsurarum rationum per censuram ecclesiasticam. de vsu. c. i. nu. 6. fo. 114.

Vsurarij manifesti qui dicantur. de sepul. c. i. nu. 24. fo. 95.

Vsurarij cautio post mortem prestita de cuius contritione signa apparent quid operetur. ibi nu. 25.

Vsurarij uxor & eius familia an possint viuere de male acquisitis. de vsu. c. i. nume. 35. fo. 36.

Vsurarium hereces an cogi possint ad edendũ codices rationũ defuncti. de vsur. c. i. nu. 10. fo. 134.

Vsurarie prauitatis prohibitio vnde surrexit. de vsu. c. i. nu. 9. fo. 134.

¶ Vsus & cõsuetudo cui ̃ loci attẽdi debeat an actoris vel rei: an vero vbi contractus sit factus vel delictum. de verb. sig. c. i. nu. 42. fo. 151.

¶ Utile per inutile non debet vitiari. de preben. c. i. nu. 14. fo. 181.

¶ Vulneratus si febre supeueniẽte moritur & multi dicunt eũ mortuũ ex vulnere: & medicus dicit ꝑ̃iũ cui credatur. de homici. c. i. nu. 15. fo. 13 .

¶ De litera X.

Xenodochia sunt loca vbi pauperes peregrini & debiles seu senes recipiuntur. de preben. c. per literas. nu. 11. fo. 82.

¶ Finis.

UNIVERSITARIA